

Giới thiệu *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh*

Yến Triệu Ca xuyên qua lần đầu, đi tới thế giới có nền Văn minh Võ đạo phồn thịnh chí cực, được vào trong Tầng Thứ Các của Thần Cung có thu tất cả kinh điển của thiên hạ, bao hàm toàn diện, nhưng sau đó là một hồi thiên địa đại kiếp nạn, liền Thần Cung cũng tan vỡ.

Kế tiếp lại xuyên qua lần thứ hai, linh hồn đi tới cùng một thế giới, chẳng qua là thời đại không biết bao nhiêu năm về sau.

Mọi người khai quật di tích còn sót lại sau Đại Phá Diệt, Văn minh Võ đạo một lần nữa khởi bước, vẫn còn đang ở thời kỳ mới phát triển.

Trong đầu Yến Triệu Ca mang đầy điển tịch của Thần Cung, lần thứ hai xuyên qua đến thời đại này, giống như cùng một người chơi phó bản cấp địa ngục, đột nhiên bị ném tới phó bản cấp bình thường.

Thật là không quá thoải mái!

Bất quá trước đó, hắn phải giải quyết một vấn đề.

"Ta không phải là nhân vật chính? Mà là nhân vật phản diện cao phú soái sư huynh đang cạnh tranh muội tử với nhân vật chính?"

"Cái kịch bản này có gì sai a!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 1: Cầm nhầm kịch bản a!

Dịch giả: rolland

Bát Cực Đại thế giới, Thiên Vực, Thiên Trung châu, sơn môn của một trong những Võ đạo Thánh địa Quảng Thừa Sơn đương thời điều biết.

Yến Triệu Ca một bộ bạch y, khoác ngoài lam bào, trên áo bào có trục viền đen, chứng tỏ thân phận hạch tâm đệ tử của Quảng Thừa Sơn.

Mà đối diện, là một thanh niên mặc hoàng y, vẻ mặt không cam lòng:

- Yến Triệu Ca, ngươi không phải chỉ có một người cha tốt thôi hay sao?

Mặt Yến Triệu Ca không chút thay đổi:

- Ngươi vừa mắng ta cái gì? Ngươi có lá gan lặp lại lần nữa.

- Lời đã nói, sợ ngươi sao? Ngươi không phải chỉ có một người cha tốt thôi hay sao?

Yến Triệu Ca nhìn hắn, đột nhiên nhoẻn miệng cười:

- Tốt, hay cho câu này, ta thích nhất người khác đem những lời này nói với ta.

Hoàng y thanh niên trợn mắt cứng lưỡi.

Sau một lúc lâu, hán mới phục hồi lại tinh thần, thẹn quá hoá giận, bắt chấp mọi thứ, hướng Yến Triệu Ca đánh tới.

Yến Triệu Ca không điểm xia tới mà nói:

- Xuất thủ nhẹ một chút, đừng đánh chết.

Hoàng y thanh niên sừng sốt, sau đó toàn thân tê dại, cảnh tượng trước mắt biến đổi, sau một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần, bản thân lặng yên không một tiếng động bị nắm ngang lưng, sau đó cả người bị giơ lên cao!

Một người thân hình vạm vỡ xuất hiện trước mặt Yến Triệu Ca, một tay đem hoàng y nam tử xách ở giữa không trung, như xách một đứa bé.

Đại hán cười híp mắt nói:

- Mời công tử đi trước!

Yến Triệu Ca gật đầu, hai tay chấp sau lưng, thân nhiên xoay người ly khai.

Đại hán kia lập tức cười hắc hắc, quả đấm ném hoàng y thanh niên ra xa, đối phương chỉ có thể phát ra một trận tiếng “ô...ô...ô...”.
Yến Triệu Ca vào son môn nhà mình, đi trên đường, về mặt đùa giỡn đã không thấy, mặt nhìn thẳng, ánh mắt yên tĩnh.

Nhìn qua, phong phạm rất trầm ổn.

Nhưng hàm nghĩa chân chính của vẻ mặt này là. . .

Về mặt mộng bức!

Về mặt mộng bức!

- Cái kịch bản này là sai a.

Yến Triệu Ca tự lẩm bẩm, là một phần tử xuyên không, cách thức của mình nhất định có vấn đề.

Lần đầu tiên xuyên việt, xuyên tới thế giới có Văn minh Võ đạo phồn thịnh chí cực, đi tới Tàng Thư Các của Thần Cung có cất toàn bộ thiên hạ kinh điển, bao hàm toàn diện.

Nhưng sau đó, là một hồi thiên địa đại kiếp nạn, Thần Cung tan vỡ.

Kế tiếp lại xuyên qua lần thứ hai, linh hồn đi tới cùng một thế giới, thời đại rất nhiều năm sau đó.

Con người khai quật ra các di tích còn sót lại sau kiếp nạn, Văn minh Võ đạo một lần nữa khởi bước, vẫn còn trong thời kỳ mới phát triển.

Yến Triệu Ca mang đầy trong đầu điển tịch của Thần Cung, lần thứ hai xuyên qua đến thời đại này, giống như cùng một người chơi phó bản cấp địa ngục, đột nhiên bị ném tới phó bản cấp bình thường.

Thật là không quá thoải mái!

Vấn đề duy nhất là, sau khi xuyên qua lần thứ hai, nguyên chủ của cỗ thân thể này, để lại một cục diện rối rắm.

- Công tử, đồ vật ngươi phân phó thu thập, đều đã chuẩn bị xong.

Đại hán vạm vỡ, lúc này lại theo sau:

- Ly Diễm Chân Hòa Hoà chừng tằm tích, đã có tin tức.

Cước bộ của Yến Triệu Ca hơi chút chậm lại:

- Vật này hiếm có, thế nhưng lại tra ra được tằm tích xác thực?

- Khu vực đông bắc, Trần Long Uyên, đã tận lực thu nhỏ phạm vi lại, cấp dưới rất nhanh sẽ có tin tức xác thực truyền về.

Đại hán thật thà cười.

Yến Triệu Ca hài lòng gật đầu:

- Không tệ, không tệ.

Gọi hán là công tử, cũng không phải sư huynh đệ đồng môn, mà đều là người của Yến thị gia tộc, cha của hán, không chỉ là Trưởng lão có quyền cao chức trọng trong Tông môn, mà còn là Tộc trưởng thế hệ này của Yến gia, thế gia vọng tộc thanh danh hiển hách trên toàn bộ thế giới.

Yến Triệu Ca muốn cái gì, chỉ cần đưa ra danh sách, tự có cấp dưới làm chân chạy.

Đơn giản mà nói, Yến Triệu Ca bây giờ, gia thế hiển hách, cha nguư bức, bản thân là thiên tài, thuận buồm xuôi gió.

Thế nhưng... hình như có chỗ nào không đúng?

- Công tử, còn có chuyện...

Đại hán bên cạnh hần muốn tiếp tục mở miệng nói cái gì đó, đột nhiên lại đem lời nói nuốt trở lại trong bụng.

Đối diện trước mặt là một trung niên nam tử có khí tức hùng hậu đi tới, đi mỗi một bước, giống như đều khiến cho cảnh vật không gian xung quanh chấn động một cái.

Đến gần, Yến Triệu Ca cùng đối phương hành lễ, trung niên nam tử kia mỉm cười nói:

- Máy ngày không gặp, tu vi của Yến sư diệt ngày càng nâng cao a.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Muốn chịu khó, bớt phóng túng, không dám buông thả.

Trung niên nam tử nói:

- Vài ngày trước, Trần Long Uyên có chút động tĩnh, chuẩn bị điều người đến tra xét, do đệ tử trẻ tuổi đi, vừa lúc tiểu bi (*tỉ thí nhô*) của Tông môn vừa kết thúc, liền đem tám tên đầu tân đệ tử của tiểu bi thêm vào, xem đây như một phen lịch lãm.

- Chỉ là có tin đồn, có một đối thủ cũ của nguoi, đã xuất hiện phụ cận Trần Long Uyên, Yến sư diệt nếu là gần đây không có việc, dứt khoát làm một lần lĩnh đội đi?

Hần nhìn Yến Triệu Ca, trong ánh mắt tràn đầy mong đợi cùng tán thưởng.

Thiên phú Võ đạo của người trẻ tuổi trước mặt trác tuyệt, là thiên chi kiêu tử chân chính, là người nổi bật trong bạn cùng lứa, nhân vật linh quân (*đầu lĩnh*), đại diện của thế hệ trẻ Quảng Thừa Sơn.

Cùng người khác so với, đều là thiên tài trong thiên tài của bạn cùng lứa, trong các thế lực cao cấp Tông môn khác của Bát Cực Đại thế giới, được công nhận là thiên tài kiệt xuất nhất, yêu nghiệt, quái thai.

Một trong tứ đại công tử đương thời Quảng Thừa công tử Yến Triệu Ca, tuy rằng tuổi tác còn nhỏ, nhưng đã là anh tài tuần kiệt mà toàn bộ Bát Cực Đại thế giới nghe tiếng gần xa, chỉ cần không chết non, một thời gian sau tất thành một nhân vật truyền kỳ.

“Trần Long Uyên sao...” Yến Triệu Ca suy nghĩ một chút, liền gật đầu đáp ứng:

- Dù sao cũng không có việc, ta liền đi một chuyến được rồi, các sư đệ sư muội, thì sẽ chiếu cố một ... hai

Ý của đối phương, Yến Triệu Ca hiểu rõ, là có mạnh mẽ thế hệ trẻ của những Tông môn thế lực khác, hoạt động phụ cận Trần Long Uyên.

Nếu như đụng phải, đệ tử trẻ tuổi nhà mình bị đối phương áp chế, thế diện của Tông môn liền nhục nhã.

Các sư thúc bá tiên bối mang đội, tự nhiên sẽ không bị khi dễ, nhưng cuối cùng là thanh thế của thế hệ trẻ yếu đi

Yến Triệu Ca mang đội, mấy vấn đề này liền không là vấn đề.

Đối với bản thân mà nói, Yến Triệu Ca kỳ thực rất thích đi ra ngoài nhiều một chút, quan sát toàn bộ thế giới mới chân thật đối với hần mà nói, có thể ấn chứng những ký ức tin tức trong đầu.

Thứ bản thân muốn tìm, đã ở Trần Long Uyên, một số mưu đồ của hần, cũng cần dùng đến hoàn cảnh của Trần Long Uyên, sớm muộn gì cũng phải đi một lần, lần này coi như là tiện đường.

Thấy Yến Triệu Ca đáp ứng, trung niên nam tử liền thoải mái:

- Lần này xuất hành, Yến sư diệt cũng cấp cho các đệ tử ít hiểu biết làm gương mẫu, tin rằng có thể để cho bọn chúng học được không ít thứ.

Tạm biệt trung niên nam tử, Yến Triệu Ca cất bước đi trước, đại hán vạm vỡ đi ở bên cạnh, nói tiếp:

- Công tử, ta đây vừa rồi muốn cùng nguoi nói, bên phía Lâm cô nương, thời gian bế quan tựa hồ muốn kéo dài, không thể xuất quan đúng hạn.

Ở hần suy nghĩ, khi công tử nghe tin tức này, liền có chút tiếc nuối cùng bất mãn.

Nhưng thực tế, lúc này Yến Triệu Ca lại có xung động muốn trợn trắng mắt.

Đây là nguyên chủ nhân thân thể lưu cho mình rồi rắm cục diện.

Nguyên chủ thân thể, tại một lần lịch lãm bên ngoài, cùng một muội tử gặp nhau.

Muội tử vốn đã có một người yêu thanh mai trúc mã, nhưng lúc gặp phải nguyên chủ thân thể này cao phú soái (*giàu có đẹp trai*), cuối cùng động tâm, muốn trèo cao, rồi bỏ người yêu ban đầu.

Tuy rằng không phải chủ động đục khoét nền tảng, nhưng nguyên chủ thân thể nguyên đối với mỹ nữ, hiển nhiên ai đến cũng không cự tuyệt, người yêu cũ rẽ cò (*hèn kém*) của muội tử tức thì cảm phần.

Hai bên chênh lệch quá lớn, nguyên chủ thân thể này ngược lại cũng chưa đến nỗi chèn ép làm khó đối phương, đối với sự căm thù của đối thủ, chỉ xem thường.

Thiên phú Võ đạo của bản thân muội tử xác thực không tầm thường, trước đây ở địa phương nhỏ, mình cháu bị long đong, lúc này theo nguyên chủ trở về Quảng Thừa Sơn, bá nhập môn hạ, tu vi bắt đầu đột nhiên tăng mạnh.

Sau Nhập môn một thời gian ngắn, muội tử đi bế quan, mà Yến Triệu Ca lần thứ hai xuyên qua, đến nơi này.

Quả thật, muội tử là một mỹ nữ mười phần vẹn mười.

Yếu điệu thực nữ, quân tử hảo cầu, bất quá đối với Yến Triệu Ca bây giờ mà nói, không hơn, cảnh đẹp ý vui bên mắt, nhưng cũng không có cái gì ý nghĩ đặc biệt.

Lần đầu tiên xuyên việt thì trải qua thiên địa đại kiếp nạn, mắt thấy cảnh tượng Thần Cung tan biến, vĩnh hằng tuyên khắc ở trong đầu Yến Triệu Ca.

Thần Cung cường đại như vậy còn khó giữ được, trong thiên địa này có vĩnh viễn bình an?

Mất thấy một màn như vậy, làm người muốn tuyệt vọng, hôm nay có rượu hôm nay say (*được hôm nào lo hôm ấy*), mà Yến Triệu Ca tuyển chọn, là nỗ lực để thắng chính mình.

Tuy rằng lão cha nhà mình ra vẻ rất trâu bò, khởi điểm của mình rất tốt, bồi cảnh rất tốt, thủ hạ chó săn lại rất nhiều, nhưng Yến Triệu Ca giống như đói khát mà quý trọng mỗi một phần tài nguyên, cường hóa bản thân, không một chút lãng phí.

Mỗi một phút mỗi một giây, cũng đều nắm chặt.

Đây hết thầy đã trở thành bản năng.

Theo thời gian qua đi, trong đoạn thời gian sau khi lần thứ hai xuyên qua, Yến Triệu Ca cũng từ từ thích ứng thân phận cùng hoàn cảnh mới, thích ứng những người chung quanh cùng sự việc, nhưng có một số việc thủy chung cũng sẽ không cải biến.

Đối với hán mà nói, việc vô cùng trọng yếu hiện tại là tu luyện tốt, mới không uổng công điều kiện hoàn cảnh ưu việt như thế này.

Ở nơi Võ đạo xưng hùng này, lực lượng cá nhân có thể quyết định đại thế của thời đại, thực lực vi tôn, người thắng làm vua.

Nhưng Yến Triệu Ca phát hiện, sự tình tựa hồ không có đơn giản như vậy.

Đại hán bên cạnh lúc này nói rằng:

- Ngoài ra, công tử, cái tên Diệp Cảnh kia cũng đã điều tra.

- Năm nay mười sáu tuổi, Thiên Vực, Thiên Đông châu, người Đông Đường quốc, khi ba tuổi thì phụ mẫu đều mất, do những người khác trong gia tộc nuôi nấng lớn lên, ăn nhờ ở đậu, nhiều lần bị khi dễ

- Bản thân biểu hiện bình thường không có gì lạ, thiên phú Võ đạo tầm thường, ngoại trừ cùng Lâm cô nương cùng nhau lớn lên, không có chỗ nào đáng giá chú ý.

- Nhưng sau khi người mang theo Lâm cô nương rời đi, hán đột nhiên phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, tu vi đột nhiên tăng mạnh, biểu hiện kinh diễm, đầu tiên là ở gia tộc đứng vững gót chân, sau đó giúp đỡ thế lực gia tộc ở địa phương phát triển an toàn, áp chế thế lực đối địch.

- Sau đó đi thủ đô Đông Đường quốc, danh tiếng nổi lên, trở thành một đời thiếu niên nổi bật của Đông Đường, thu được tư cách tham gia khảo hạch nhập môn Quảng Thừa Sơn.

- Thành công vượt qua khảo hạch, bá nhập Quảng Thừa Sơn, xu thế nâng cao tựa hồ so với Lâm cô nương còn mạnh hơn, biểu hiện cực kỳ nổi bật.

- Hán ở trong hàng đệ tử mới được hạng nhất, lúc này trong tông môn tiểu bị, lại bất đệ nhất.

Đại hán nói đến đây, thật thà cười:

- Bất quá, so với công tử người, không có sức cạnh tranh.

Yến Triệu Ca lại bĩu môi, thầm nghĩ: "Mới là lạ!"

Không có biện pháp, dù thế nào, hàng này đều giống như khuôn mẫu vai chính vậy.

Như vậy vấn đề hiện tại, nơi đây chính là trên đường Diệp đại diễn viên quật khởi, vậy chính mình thành cái vai gì?

"Theo ta nghĩ, ta là nhân vật thiên tài của thế hệ trẻ đồng môn trước mắt, cậu ấm Thiếu công tử, bản thân cũng có vài phần thực lực, phía sau có một người cha có thể cho ta ra mặt, bối cảnh không cạn, và trọng yếu hơn là, “ta” dường như chiếm hán muội tử?"

"Nguyên chủ nhân thân thể này, tựa hồ đều lấy lần đầu của Lâm muội tử?"

". . . Ừ, thân thể của ta, bề ngoài cũng không tệ lắm, nhìn cũng rất trang bức, đánh hoặc đập lên mặt, nghĩ đến rất sáng khoái a . . ."

"Sau đó cha ta cho ta xuất đầu, biến thành một khối đá đập chân cho hán, thành con đường quật khởi của hán, một người đưa mặt chịu đòn, toàn gia ôm gùi tới cửa . . ."

Yến Triệu Ca liếc mắt.

Nội dung vở kịch này, thực sự không đúng a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 2: Long đối long, vương gặp vương, ai mới là chân long?

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca đi trên đường, bên tai truyền đến nhiều thanh âm.

- Tham kiến Yến sư huynh.

- Yến sư huynh tốt.

Đây là sư huynh đệ đồng môn lễ độ chào hỏi khi gặp nhau.

- Tu vi của Yến sư đệ lại tiến bộ, tốt, tốt, không hổ là người lĩnh quân (*đứng đầu*) thế hệ trẻ bản môn của, thiên tài trong thiên tài!

- Yến trưởng lão có người kế tục, thật là hổ phụ không sinh khuyển tử a!

Đây là trưởng bối đồng môn khen ngợi khích lệ.

- Khí thế của Yến sư huynh càng ngày càng mạnh, nhưng rõ ràng lại ôn hòa như vậy. . .

- A, nguyên lai không phải cảm giác của một mình ta a?

- Thế nhưng. . . thế nhưng càng như vậy, ta càng là. . .

- Đúng vậy, đúng vậy!

- Hi hi, là cái gì nha, cô gái nhỏ không biết thẹn thùng!

- Sư tỷ! Ngươi. . . ngươi không phải cũng giống như ta sao!

Được rồi, đây là mối tình đầu của một ít sư muội đồng môn...

“Phải thận trọng, phải thận trọng.” Một bên lòng của Yến Triệu Ca tự nhủ, một bên tươi cười xán lạn hướng các nàng gặt đầu.

Đại hán vạm vỡ bên cạnh cực kỳ thật thà cười:

- Công tử...

Đã biết rõ thói quen của hán, Yến Triệu Ca liếc hán:

- Còn có chuyện gì?

Đại hán này kỳ thật là tùy tùng thiếp thân (gần bên), là tâm phúc trung thành và tận tâm của hán.

Theo lý thuyết, vì để tránh cho chuyện tình xuyên qua bại lộ, người thân cận của nguyên chủ thân thể này, hán là phải tận lực tránh tiếp xúc.

Bất quá điều này là một thanh kiếm hai lưỡi, mặt khác, càng cùng người như vậy ở chung, càng trợ giúp Yến Triệu Ca dung nhập kiếp trước.

May mà, ngoại trừ thân thể bên ngoài, Yến Triệu Ca cũng thừa kế ký ức của nguyên chủ thân thể.

Bằng không chỉ là một cửa lời ăn tiếng nói, cũng sẽ làm khó bản thân.

- Công tử, cái tên Diệp Cảnh kia cần điều tra, tuy nói đột nhiên có nhiều khôi sắc, nhưng vẫn không đáng giá nhắc tới, hơn nữa hán đối với người tựa hồ có oán giận, người xem có muốn hay không...

Vì Yến Triệu Ca không muốn kẻ khác nhận ra, nên nhanh chóng nghiêng mắt đi:

“Ừ, không sai, chính là cái tiết tấu này.”

Trước tiên tùy tùng sẽ khiêu khích xuất thủ, tiếp theo bị cắt đứt chân chó, ác thiếu cảm thấy bộ mặt của mình bị ném, tự mình ra tay, sau đó bị đánh đến mẹ cũng không nhận ra, cuối cùng lão cha ra tay, toàn gia ra tay, bị hán đánh cho đoàn diệt...

Kịch bản cỡ nào hoàn mỹ, không phải sao?

“Hoàn mỹ cái trứng!” . Nếu như làm nhân vật pháo hôi, hoặc nhân vật phản diện tham gia vào đó, vậy thực sự không phải chuyện làm lòng người sung sướng a.

Hình như bản thân, đột nhiên từ nhị đại (*con ông cháu cha*) không cần cố gắng cũng có thể tiêu dao tự tại, bối cảnh biến thành con đường quật khôi của chân mệnh thiên tử?

Lúc này, trong đầu Yến Triệu Ca nghĩ ngợi, cái này có chút không hợp lý a.

Cho dù vận khí có tốt, cũng chính là tước địch chuẩn bị cho chân mệnh thiên tử, đây là loại tiểu cường đánh mãi không chết, mỗi lần không chết, lần sau đi ra càng cường đại hơn, kỳ thực chỉ là tuần hoàn bị sử dụng lại, cung cấp cho nhân vật chính kinh nghiệm cùng trang bị?

Vận khí không tốt, càng có khả năng sống không quá vài lần cũng sẽ bị ngưng?

Mà giống như, dạng này bối cảnh, có khả năng dẫn ra lão cha như vậy càng “ngư” boss hơn tiểu boss, khả năng sẽ sống được vài lần rồi làm pháo hôi là lớn hơn một chút...

Còn đừng nghĩ tới việc tiên hạ thủ vi cường, thừa dịp những chân mệnh thiên tử này còn không có quật khôi liền cho bọn chúng ngưng, cái này giống như “tiêu trong quần” (?), thường thường sau một hồi dim bọn chúng xuống, cuối cùng lại đem tới cho chúng một hồi đại cơ duyên, để cho bọn chúng quật khôi nhanh hơn.

Kết quả chính là bọn chúng đánh rầm cũng không có, trái lại càng nhanh trở nên mạnh mẽ, sau đó trở về tiếp tục vẽ mặt.

Vàng sáng của nhân vật chính chính là bá đạo vô lý như vậy, muốn nghiền người như pháo hôi, liền nghiền người như pháo hôi, hơn nữa còn có hơn một trăm tám mươi cách nghiền người.

“Ngón tay vàng của vị Diệp đại diễn viên này sẽ là gì chứ? Siêu cấp bí tịch trước Đại Phá Diệt? Một cái vô thượng Thần khí, hay mang theo một lão gia gia bên mình? Trọng sinh?”

Vẻ tươi cười của Yến Triệu Ca hơi có chút cổ quái, khoát tay:

- Không cần phải chú ý đến hán.

Đại hán gãi đầu một cái:

- Vâng, công tử.

Tuy rằng kịch bản trước mắt hình như xảy ra vấn đề, nhưng ca cũng có ngón tay vàng a. . .

Bởi vì sau Đại Phá Diệt tạo nên sự đứt đoạn truyền thừa, mặc dù có liên hệ, nhưng hai thời đại trước sau, hệ thống tu luyện Võ đạo ít nhiều tồn tại một chút khác biệt, điều kiện của hai thân thể trước sau cũng không giống nhau, cần Yên Triệu Ca điều chỉnh thích ứng, nghiên cứu cải thiện đông đảo Võ đạo bảo điển trong đầu, bằng không hiện tại tu luyện, tốc độ tu luyện từ sớm đã tiến triển cực nhanh rồi.

Sau khi đi tới thế giới này, ngoại trừ cẩn thận thích ứng hoàn cảnh mới cùng thân phận mới, phần lớn tinh lực của Yên Triệu Ca, đều đặt ở kết hợp tình huống thực tế trước mắt, tham khảo tổng kết nhiều tri thức trong trí nhớ của mình.

Hôm nay, đã có hiệu quả rõ ràng, tiến nhanh trong trước mắt.

Xét thấy bất kể là đời trước hay đời này, bản thân tu vi cảnh giới của Yên Triệu Ca còn có hạn, cho nên phần lớn cải tiến là nhằm vào cảnh giới hiện tại cùng những cảnh giới lân cận.

Dù sao ăn phải ăn từng miếng một, đi phải đi từng bước một.

Bất quá, theo tu vi bản thân từ từ đề cao, lý luận kết hợp cùng thực tế, thiên địa rộng lớn hơn, đã bày ra ở trước mắt .

Bên cạnh đó, ngoại trừ Võ đạo bên ngoài, nhiều Luyện khí pháp môn, phương pháp Luyện dược các thứ, nếu ở thời đại này, cũng sẽ nhắc lên một phen sống.

Trước đó phân phó thủ hạ tìm kiếm tung tích Ly Diễm Chân Hỏa Hoả chủng, liền có liên quan đến phương diện này.

Nếu như thí nghiệm thành công, không thể nghi ngờ sẽ mang đến hồi báo to lớn cho Yên Triệu Ca.

Yên Triệu Ca bĩu môi: “Long đối long, vương gặp vương, chúng ta liền nhìn ai mới là chân long.”

"Nói không chừng Diệp Cảnh cũng không phải cái gì nhân vật chính, chỉ là ta quá miễn cảm, nghĩ ngợi lung tung? Trước tiên quan sát một chút rồi hãy nói."

Ngược lại thì như thế nào để đối mặt với muội tử bị nguyên chủ thân thể ăn tươi, làm Yên Triệu Ca có chút nhức đầu.

Bây giờ đối với mình mà nói, bất kể là địa vị hay sức mạnh, đề thăng bản thân là hàng đầu.

Về phần mỹ nữ, nếu có một thời gian rồi rồi tận lực truy cầu, nhưng nếu chủ động đưa tới cửa thì cũng không bài xích.

Chỉ là vấn đề nguyên chủ thân thể lưu lại lưu lại, thực sự là có chút làm đau trứng a.

Ngoài miệng thì chê bai, kỳ thực trong lòng cũng không biết làm sao, Yên Triệu Ca lắc đầu cười, sau khi xử lý thỏa đáng sự tình, hần trở về chỗ ở nghỉ ngơi và hồi phục một hồi, ngồi xuống tu luyện, đến ngày thứ hai, liền đi Chấn Sự Điện của tông môn.

Các đệ tử đi Trấn Long Uyên, đã ở một gian thiền điện tụ tập.

Nhìn thấy Yên Triệu Ca tiến đến, trong mắt mọi người đều là sáng ngời, tầm nhìn tập trung tới đó.

Thần thái của Yên Triệu Ca tự nhiên, ánh mắt đảo qua, đập vào mắt là một thiếu nữ xinh đẹp có thân hình thon dài đậm đầu đi tới.

Cô gái này nhìn qua chỉ có mười sáu, mười tuổi, dung nhan đã tuyệt thế, ưu tú hơn muội tử họ Lâm kia, phảng phất thiên địa chi tú, xinh đẹp thoát tục, nhưng là một đôi con ngươi có màu băng lam hiếm thấy, khiến cho khí chất khi nhìn qua có vẻ lạnh.

Tư Không Tinh, một vị nhân tài mới xuất hiện của thế hệ trẻ Quảng Thừa Sơn, tuy còn trẻ tuổi, nhưng thanh danh đã sớm bay cao, thiên tư trác tuyệt, đuổi thẳng đến Yên Triệu Ca, được khen là một vị thiếu niên thiên kiều nữu của Quảng Thừa Sơn, sớm được nhiều trưởng bối trong tông môn coi trọng.

Yên Triệu Ca thấy nàng, lại có xung động tròn trắng mắt.

Chính là, lúc đang bị muội tử họ Lâm bỏ rơi, Diệp Cảnh cùng Tư Không Tinh đã gặp nhau, trước khi hần còn không có gia nhập Quảng Thừa Sơn, hai người vì một cơ hội hiếm có, kết thành quan hệ tốt.

Hiện nay hai người chính là quan hệ bạn bè thuần khiết, nhưng dựa theo kịch bản, bối cảnh vững chắc, bản thân thiên phú cao, đẹp đến bốc lửa, đối với những người khác thì có vẻ lạnh như băng, hết lần này tới lần khác đối một người bình thường lại nhìn với một cặp mắt khác. . .

Các phương diện của vị mỹ nữ này đều so với Lâm muội tử ưu tú hơn, theo thời gian trôi qua, rất có thể là chính cung nương nương dưới vầng sáng của Diệp Cảnh Diệp đại diễn viên.

Bên cạnh Tư Không Tinh, là một thiếu niên gầy, đôi mắt có thần nhìn chăm chăm Yên Triệu Ca.

Thiếu niên gầy này, tự nhiên là vị Diệp Cảnh kia.

Yến Triệu Ca rõ ràng nhìn thấy trong ánh mắt của hắn có sự đè nén rất lâu, giống như ngọn lửa bất cứ lúc nào cũng có thể bộc phát ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 3: Trò hay trình diễn

Dịch giả: rolland

Ánh mắt Tư Không Tĩnh nhìn về phía Yến Triệu Ca, mang theo vài phần dò xét.

Trong nhận thức chung của mọi người, tiến về hung địa như Trần Long Uyên, Yến Triệu Ca là người dẫn đội, nếu như làm khó Diệp Cảnh mà nói, Diệp Cảnh rất khó sống sót.

Những người khác nhìn về Yến Triệu Ca, cách nghĩ liền đơn giản hơn rất nhiều, có vài người mừng rỡ vì có sư huynh mạnh mẽ như vậy dẫn đội lịch lãm, có vài người ánh mắt nóng cháy nhìn về Yến Triệu Ca, có ý định thân thiết nịnh bợ.

Một vài người biết nội tình, ánh mắt nhìn về Diệp Cảnh có vài phần hàm xúc muốn xem kịch vui.

Diệp Cảnh liền chau mày, lúc nhập môn, hắn đã biết rất nhiều chuyện.

Tên thanh niên trước mắt này không lớn hơn mình mấy tuổi, tu vi cao cùng thực lực mạnh, lại có bối cảnh cực kì sâu trong tông môn.

Cha của Yến Triệu Ca, là một trong những Trưởng lão quyền cao chức trọng của Quảng Thừa Sơn, không nói đến võ lực bản thân mạnh mẽ, quyền thế ở toàn bộ tông môn cũng đứng ổn trước năm, là đệ tử thân truyền của đương đại lão Chương môn, người có thực lực mạnh trong cạnh tranh đời tiếp theo Chương môn.

Quả đám của Diệp Cảnh dần siết chặt, ánh mắt không hề né tránh, nhìn thẳng Yến Triệu Ca.

"Đây là ánh mắt tràn ngập ngọn lửa bất khuất trong truyền thuyết?"

Yến Triệu Ca có chút dở khóc dở cười, tầm nhìn về phía cửa của thiên điện:

- Thôi Trưởng lão tốt.

Một lão giả tóc trắng xuất hiện ở cửa, đám người Diệp Cảnh nhìn thấy, đều vội vàng khom người hành lễ:

- Trưởng lão!

Giống như trung niên nam tử giao phó nhiệm vụ hôm qua, lão giả tóc trắng trước mắt, cũng là chấp sự Trưởng lão của Chấp Sự điện.

Đối với đám người Diệp Cảnh lúc này mà nói, vô luận là tu vi hay địa vị, không nghi ngờ nào là một nhân vật lớn.

Lão giả cười híp mắt nhìn Yến Triệu Ca:

- Yến sư đệ đã đến? Tốt, tốt.

Yến Triệu Ca nói:

- Về việc Trần Long Uyên lần này, xin Thôi Trưởng lão nói cho biết.

Thôi Trưởng lão nhìn Yến Triệu Ca cùng đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tĩnh, mỉm cười nói:

- Trần Long Uyên đột nhiên phát sinh sóng triều khác thường, bản địa đã xử lý trước, nhiệm vụ của các ngươi lần này, đó là mang theo nghi quỹ (là bản?) mà tông môn chuyên dùng để thăm dò Trần Long Uyên, tiến thêm một bước giúp đỡ thăm dò Trần Long Uyên.

Hắn hơi dừng lại một chút, nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Trên nguyên tắc mà nói, nhiệm vụ này chỉ cần tra rõ tình hình, truyền lại tin tức là được.
- Bất quá nếu có chuyện cần quyết định thật nhanh, Yến sư diệt có thể tùy cơ ứng biến, lão hủ tin tưởng ngươi xử lý được.

Yến Triệu Ca cười:

- Thôi Trường lão nói đùa.

Thôi Trường lão cũng cười cười, sau đó nhìn về phía ba người Diệp Cảnh:

- Phần thưởng Bảo binh cho các ngươi sau tiểu bị, ân cần chăm sóc như thế nào rồi?

Ba người Diệp Cảnh nghiêm túc đáp:

- Bảo binh mà đệ tử lấy được, đang dụng tâm tu luyện, ân cần chăm sóc, hôm nay có thể điều khiển cơ bản.

Ở thế giới này, binh khí bảo hộ phạm tục gọi là phạm binh, hướng lên trên, lần lượt là Chiến binh, Bảo binh, Linh binh thậm chí còn có Thánh binh, làm Võ giả như hổ thêm cánh.

Binh khí, hộ cụ cao cấp, bản thân liền có uy năng thông thiên triệt địa.

Tầm thường thợ rèn chỉ có thể chế tạo phạm tục binh khí, muốn luyện chế binh khí từ Chiến binh trở lên, chỉ có thể do võ giả tự mình làm, binh khí có phẩm cấp nhất định, cũng cần võ giả có tu vi thực lực đạt tới nhất định cảnh giới mới có thể luyện chế.

Tài liệu luyện chế có hạn, phương pháp Luyện khí gian nan khó hiểu, không phải người nào đều có thể nắm giữ được, cho nên cuối cùng mà nói, thế gian hiện nay, Chiến binh trở lên chính là binh khí tốt, nhưng số lượng so với Võ giả cùng tầng thứ thì quá ít.

Quảng Thừa Sơn là Thánh địa, của cải xa xỉ, có thể thưởng cho môn hạ vũ khí tốt.

Những tân đệ tử trước ba như Diệp Cảnh, liền được thưởng cho một kiện Bảo binh, làm những người khác trông thấy mà thèm.

Thôi Trường lão gật đầu:

- Bảo binh có linh tính, bình thường các ngươi không được xao lãng việc chăm sóc ân cần, mới có thể ở lúc gặp địch mà phát huy vài phần uy lực chân chính.

Ba người Diệp Cảnh liền vội vàng gật đầu, tuy rằng thưởng cho chỉ là Hạ phẩm Bảo binh, nhưng đối với bọn hắn bây giờ, đã là chí bảo có thể thay trời đổi đất.

Ở tu vi của bọn họ, kỳ thực chỉ có thể khống chế Chiến binh.

Binh khí tốt có hạn, nếu như không bán nhập Quảng Thừa Sơn môn hạ, có thể mò được Chiến binh đều phải cảm tạ trời đất.

Không biết bao nhiêu người cùng tu vị với bọn họ, chỉ có thể cầm Phạm binh mà đánh.

Ánh mắt Thôi Trường lão nhìn về tám người Tư Không Tinh còn lại nói:

- Tám người bọn họ đều là đệ tử mới, tuy rằng đều tiếp nhận nhiệm vụ lịch lãm, nhưng dù sao còn ít kinh nghiệm, tám người các ngươi, phải giúp đỡ họ nhiều hơn.

Tư Không Tinh lẳng lặng nói:

- Đệ tử tuân mệnh.

Bảy người kia cũng vội vã đáp ứng.

Thôi Trường lão nhìn mười sáu tân đệ tử trẻ tuổi trước mặt, vuốt vuốt chòm râu, con mắt đột nhiên rơi trên người Diệp Cảnh, tựa hồ có chút kinh ngạc:

- A, tu vi của ngươi . . . ngươi dĩ nhiên đã thành công mở ra Khí Hải Đan điền? !

- Lần tiểu bị trước thì không có đây, lúc này mới bao lâu liền tăng lên một cảnh giới?

Diệp Cảnh không kiêu ngạo không siểm nịnh, mỉm cười đáp:

- Vào sư môn, công pháp và tài nguyên đều so với ở gia tộc trước đây đều mạnh hơn.

Thôi Trường lão khen ngợi nói:

- Người nhập môn mới bao lâu? Chủ yếu là thiên phú xuất chúng của chính người a.

Mấy người trẻ tuổi khác cùng nhập môn với Diệp Cảnh, ánh mắt nhìn về phía hắn cũng dần dần thay đổi: "Tiểu bi lần trước hẳn là đệ nhất, trong thời gian ngắn như vậy liền tiến thêm một bước, vốn cho rằng có khả năng thu nhỏ chênh lệch, ai lại biết chênh lệch dĩ nhiên lớn hơn."

"Tuy rằng bối cảnh gia thế không bằng Yến sư huynh, nhưng đây. . . đây cũng là một nhân vật thiên tài a!"

Như đột nhiên nhớ ra cái gì đó, Thôi Trường lão hỏi tiếp:

- Lão phu nhớ tới, về hồ sơ cá nhân của người. . . người bắt đầu tu luyện Võ đạo, hẳn là vừa mới ba năm?

Diệp Cảnh đáp:

- Đúng vậy, Trường lão.

- Khi còn bé chỉ là rèn luyện khí lực, cường kiện thân thể, tiếp xúc chính thức với công pháp vũ kỹ, là khi đệ tử mười ba tuổi.

Thôi Trường lão cười đến đặc biệt hiền hoà:

- Tốt, tốt!

Yến Triệu Ca đứng ở một bên, nhìn một màn này, khóe miệng lại cổ quái rút lên.

"Ta đã nói sẽ không đơn giản như vậy, hoá ra đang chờ ta ở chỗ này đây." Yến Triệu Ca dường như cười mà không cười nhìn về phía Thôi Trường lão.

Những đệ tử trẻ khác, có người thần sắc đột nhiên khẽ động, lặng lẽ liếc nhìn Yến Triệu Ca.

Thôi Trường lão nhìn Yến Triệu Ca cùng Diệp Cảnh, hơi có chút vui mừng tán thán:

- Nếu nhớ không lầm, Yến sư diệt lúc trước, thời gian tu luyện cũng ba năm, thành công mở ra Đan điền Khí Hải. Trời thương Quảng Thừa Sơn ta, lại ra một thiên tài trong thiên tài!

Về mặt của mọi người cũng dần dần trở nên vì diệu, tầm nhìn ở trên Yến Triệu Ca cùng Diệp Cảnh đối tới đối lui.

- Lúc trước không biết tình huống của Diệp Cảnh, nguyên lai hắn chính thức tu luyện Võ đạo, dĩ nhiên vừa mới ba năm!

- Tên Diệp Cảnh này dĩ nhiên có thể so sánh cùng Yến sư huynh, thiên phú của hắn dĩ nhiên kinh khủng như vậy!

- Sai, Yến sư huynh từ nhỏ ở Quảng Thừa Sơn lớn lên, Yến Trường lão tự mình giáo dục, hoàn cảnh tu luyện, điều kiện, công pháp, tài nguyên, sư thừa, mặc kệ bên nào đều so với Diệp Cảnh ưu việt nhiều lắm!

- Nếu nói như thế, Diệp Cảnh chẳng phải là so với Yến sư huynh còn muốn. . . còn muốn. . . Trời ạ, điều này làm sao có thể? !

Diệp Cảnh hít sâu một hơi, gương mặt bình tĩnh nhìn về phía Yến Triệu Ca, sống lưng càng thêm thẳng tắp, giống như trường thương muốn xé rách bầu trời vậy.

Nhưng Yến Triệu Ca không có nhìn hắn, mà hứng thú nhiều hơn nhìn Thôi Trường lão đang cười híp mắt.

Lai lịch của đôi phương, những vấn đề đệ tử khác có thể không rõ ràng lắm, nhưng hắn như thế nào lại không biết?

Lão già trước mắt này, người đứng sau lưng, là Nhị sư bá của Yến Triệu Ca, cũng là người có hy vọng nhất để cùng Yến cha cạnh tranh đòi tiếp theo Chương môn Quảng Thừa Sơn.

Con mắt Yến Triệu Ca hơi híp lại một chút, đột nhiên cười rộ lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 4: Không theo kịch bản, Yến Triệu Ca!

Địch giả: rolland

Thôi trưởng lão tóc trắng vẫn đang biểu hiện một vẻ hiền lành, cười tủm tỉm nhìn Diệp Cảnh, tựa hồ hoàn toàn không ý thức đến lời nói của mình, đối với mọi người tại đây sinh ra sự trùng kích như thế nào.

Yến Triệu Ca nhìn Thôi trưởng lão, lại nhìn Diệp Cảnh, đột nhiên cảm giác có chút buồn cười.

Chân mệnh thiên tử, tạm thời nhìn tới như một người không có khả năng chống đối trong một thời gian ngắn, cần khoảng thời gian dài cùng không gian phát triển, thường thường sẽ có một ít người chủ động hoặc bị động ra tay, trở thành chỗ dựa vững chắc, bảo hộ chân mệnh thiên tử thăng cấp.

Địch nhân của địch nhân chính là bằng hữu, những người này, đại khái đều là bia đỡ đạn đối lập với nhân vật phản diện (*bia đỡ cho nhân vật phản diện đánh ^_^*).

Đội chân mệnh thiên tử lớn lên, những người này chỉ cần an tĩnh nhìn chân mệnh thiên tử đại sát tứ phương là được, làm mình hữu, ngày sau tự nhiên có hồi báo gấp trăm lần.

Nói như vậy, bọn họ giống như, đại khái được gọi là... chính phái trận doanh?

"Quả thật là diễn viên trình độ cao, hoàn mỹ thực hiện sắp xếp của kịch bản a." Yến Triệu Ca quan sát ánh mắt của Thôi trưởng lão cùng Diệp Cảnh, không có bất kỳ ý tứ nào che dấu thủ địch, chớ nói tới là khách khí.

Thôi trưởng lão nhìn trong mắt, không chỉ không giận, trái lại mừng thầm.

"Đồn đồn không oan, trương dương ngang ngược, trừng mắt tát báo." Lão đầu này cười tủm tỉm, không lộ chút thanh sắc nào: "Bị mất mặt trước mặt mọi người, mặc dù chỉ có mười sáu người ở đây, nhưng một truyền mười, mười truyền một trăm..."

"Cái cây gai này bị ghim xuống, người này tất nhiên sẽ không từ bỏ ý đồ. Bất kể là phát tác ra tại chỗ, hay sau khi xuất sơn, vào Trần Long Uyên lại hạ âm thủ, đều rất tốt."

Yến Triệu Ca nhìn Thôi trưởng lão, lại nhìn Diệp Cảnh, trong lòng cười một tiếng.

"Đầu tiên là ta biểu thị một tí khinh thường, sau đó Diệp Cảnh biểu thị một chút hấn bất khuất, tiếp đó ta bởi vì bị hấn chống đối, thể diện không nhịn được, phải bất kỳ thủ hạ hay sự đệ làm chó săn giáo huấn Diệp Cảnh, bị Diệp Cảnh đánh cho răng rơi đầy đất?"

Trường hợp này, quang minh chính đại động thủ, trừ phi đối phương phạm sai lầm rõ ràng, bằng không chỉ có thể lấy danh nghĩa là "luận bàn".

Chỉ cần không phải người có tu vi thấp chủ động khiêu chiến, trên cơ bản là lấy cảnh giới đè người, ý lớn hiếp nhỏ.

Mà chân mệnh thiên tử, vàng sáng diễn viên chính, đều có thể vượt cấp giết quái, thiên phú thần thông "đồng cấp vô địch".

Một mình tiểu binh lâu la đánh không lại, quần ẩu hơn phân nửa cũng vô dụng, trái lại có khả năng hóa thành lượng lớn kinh nghiệm giá trị, gia tốc Diệp Cảnh trưởng thành.

"Nói không chừng, đang đánh đánh, sẽ thấy thẳng một cấp tại chỗ?"

Đây cũng là chuyện không phải là không thể nào.

"Đến lúc đó, đám chó săn bị đánh hoa rơi lá rụng, ta then quá hoá giận, cũng không để ý tới là có hay không ý lớn hiếp nhỏ, tự mình ra tay giáo huấn Diệp Cảnh, Diệp Cảnh bây giờ tuy rằng cùng ta còn kém xa, nhưng đã kiên cường bất khuất ở dưới tay thủ hạ của ta chống đỡ hiệp, bày ra phong thái?"

"Nói không chừng còn dùng bàn tay vàng của hấn, làm ta ăn chút thua thiệt nhỏ?"

"Lúc ta muốn nghiêm túc đem hấn đánh thành chó chết, họ Thôi lão đầu hoặc có người khác đứng ra, vì vậy ta chỉ có thể phóng ra hai câu hung ác đại khái như "Tiểu tử, coi như vận khí của ngươi tốt", sau đó việc ngày hôm nay liền bỏ xuống?"

"Cho dù ta đánh thắng, cũng không có gì vẻ vang, rất nhiều người sẽ cho rằng ta ý mạnh hiếp yếu, ngược lại đồng tình cho Diệp Cảnh?"

Yến Triệu Ca bĩu môi: "Theo kịch bản như thế này, ta ngu sao?"

Thôi trưởng lão cười híp mắt nhìn Yến Triệu Ca. Diệp Cảnh, Tư Không Tình hơi đề phòng nhìn Yến Triệu Ca, những người khác cũng có chút thấp thòm hoặc có chút mong đợi nhìn Yến Triệu Ca.

- Trần Long Uyên, rất ít người trong các ngườì đã đi qua, một số đã đi qua, cũng hơn phân nửa là nghe nói đến hung danh của nó.

Trong lúc mọi người chờ mong, Yến Triệu Ca rót cục mở miệng nói:

- Dĩ nhiên với tu vi hiện tại của các ngườì, mặc dù không vào sâu bên trong, nhưng chỉ tới khu vực gần sát biên giới, cũng vạn phần hung hiểm.

- Ta mặc dù cùng đi với các người, nhưng lần này các người đi, là để lịch lãm, không phải ngắm cảnh du ngoạn, ta sẽ nắm giữ đúng mực, còn lại chính cố gắng của các người.

Nghe được Yến Triệu Ca nói như vậy, Thôi trưởng lão mỉm cười, thầm nghĩ: "Xem ra, phải chờ tới Trần Long Uyên mới động thủ."

Trong lòng Diệp Cảnh cùng Tư Không Tình tức thì nghiêm nghị.

Lại nghe Yến Triệu Ca đột nhiên nói tiếp:

- Các người cùng đi với ta, ta sẽ trông chừng một ... hai ..., có câu nói “công đức thiện kỳ sự, tất tiên lợi kỳ khi” (*). . .

Nói xong, Yến Triệu Ca ra dấu:

- A Hồ.

Một thân ảnh cao lớn xuất hiện ở cửa:

- Công tử?

Yến Triệu Ca nói rằng:

- Át phẩm, lấy mười sáu món, ừ, chủ yếu chọn loại phòng ngự.

Đại hán vạm vỡ vẫn bên cạnh từ trước đến giờ tên A Hồ đáp:

- Vâng, công tử.

Rất nhanh, A Hồ trở lại, ôm một đồng đồ vật đi vào trong điện, sau đó buông xuống trước mặt mọi người.

Ánh sáng rực rỡ chớp động, chiếu cho một đám đệ tử trẻ tuổi không mở mắt nổi, linh khí mãnh liệt ba động chấn động khí huyết của bọn họ dập dờn.

- Bảo binh! Tất cả đều là Bảo binh!

Mọi người đều cả kinh:

- Yến sư huynh, những ... cái này Bảo binh. . .

Yến Triệu Ca như không có chuyện gì xảy ra, nói:

- Đây là sở hữu tư nhân của bản thân ta, cũng không phải là của tông môn, hiện tại cho các người cũng là hành vi cá nhân của ta.

- Tổng cộng mười sáu món, các người mỗi người một kiện, dựa theo thứ tự nhập môn trước sau, tiến lên lựa chọn đi.

Trong đại điện nhất thời không một tiếng động, mơ hồ đột ngột vang lên vài tiếng vang, nghe giống như là có người nuốt nước miếng.

Đối với cảnh giới tu vi của họ bây giờ mà nói, đây là bảo vật nhảy qua thời đại, ba người Diệp Cảnh trải qua tầng tầng tỷ thí, đứng đầu trong tông môn tiêu bi, mới được ban thưởng một kiện.

Lúc đó, cỡ nào phong quang vinh diệu đứng trên đài, đồ ra biết bao mồ hôi nỗ lực?

Nhưng bây giờ, đột nhiên liền biến thành mỗi người một kiện?

Tuy rằng đám người Diệp Cảnh đã có, nhưng đối với bọn hắn bây giờ mà nói, chỉ bảo như vậy, sao có thể chê nhiều?

Chính loại bảo vật như thế này, Yến Triệu Ca tiện tay lấy ra mười sáu món, hoàn toàn không chớp mắt một cái, giống như hắn ném ra không phải là một đám Bảo binh văn bối đệ tử mơ ước, mà là một đồng sắt vụn.

Hơn nữa, cái này cũng không phải Yến Triệu Ca lợi dụng thân phận của mình từ trong kho của tông môn lấy, mà là tài sản riêng.

Ánh mắt mọi người nhìn về phía Yến Triệu Ca, nhất thời trở nên nóng bỏng.

Diệp Cảnh lại siết chặt nắm tay, lửa giận trong đôi mắt không cách nào che giấu.

Hắn cảm giác mình bị Yến Triệu Ca vũ nhục, đối phương giống như là hướng hắn khoe khoang.

Tư Không Tình nhìn Yến Triệu Ca, cũng khẽ lắc đầu.

Thôi trưởng lão ban đầu cũng kinh ngạc, sau đó trong lòng cười nhạo: "Đây là cái quái gì? Cầm tiền mở đường, thu mua những người khác, cô lập Diệp Cảnh, đồng thời khoe khoang tài sản của mình?"

"Tuy rằng, đúng là thủ bút thật lớn, hiệu quả cũng rất tốt, đem chút mặt mũi đã mất tìm trở về, thế nhưng. . . đây cũng quá. . . quá. . . ha ha, quả thật là làm chuyện ăn chơi trác táng. . ."

"Người này, chưa đủ lo ngại, ngày sau thế nào cũng rước họa lớn." Thôi trưởng lão cười lắc đầu, cầm lấy một cái áo giáp nhìn một chút, đối đám người Diệp Cảnh nói:

- Trần Long Uyên xác thực nguy hiểm, Yến sư huynh của các ngươi cũng là có lòng tốt.

Đối mặt với ánh mắt của mọi người, Yến Triệu Ca giống như không có cảm giác nào, không nhanh không chậm tiếp tục nói:

- Đồ vật đã đưa ra, ta cũng sẽ không thu lại, những ... món Bảo binh này liền tặng cho các ngươi.

- Bất quá, tình huống cụ thể khi ân cần tế luyện cùng không chế khi thực chiến, các ngươi đều phải ghi lại ổn thỏa, sau đó trình báo với ta, ta lại tổng kết điều chỉnh, bỏ tạp lấy tinh, luyện chế một nhóm Bảo binh tiếp theo.

Mọi người cùng kêu lên đồng ý, sau đó mới chợt cảm giác có cái gì đó không đúng, một lát sau đồng thời ngẩng đầu, biểu tình như gặp quỷ nhìn về phía Yến Triệu Ca.

Thôi trưởng lão cũng run run một cái, trong tay Bảo binh suýt nữa rơi xuống đất:

- Ngươi vừa nói cái gì?

(*) “Công đức thiện kỳ sự, tất tiên lợi kỳ khí” : “Người thợ muốn hoàn thiện công việc, ắt trước hết tạo khí cụ sắc bén” . Nguyên văn : “工欲善其事必先利其器”

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 5: Hai bên không cùng một tầng thứ

Dịch giả: rolland

Đối với vẻ mặt ngây như phỗng thần của mọi người, Yến Triệu Ca dường như không nhìn thấy, tiếp tục nói như không có chuyện gì xảy ra:

- Chủ yếu cần nhắc bảo hộ các ngươi, cho nên phần lớn là hộ cụ mà không phải là vũ khí, các ngươi cũng đừng vì vậy mà nổi lên suy nghĩ lại, sơ suất, lần lịch lãm này, chính là tôi luyện bản thân các ngươi.

- Không. . . không phải là. . . Yến sư điệt, ngươi chờ một chút.

Đầu lưỡi của Thôi trưởng lão có chút thất lại, một lúc lâu mới nói lưu loát:

- Ngươi vừa mới nói, luyện chế một nhóm Bảo binh tiếp theo?

Hắn khó có thể tin mà nhìn một đồng Bảo binh trước mặt:

- Ý của ngươi là nói, những ... cái này, điều không phải ngươi tích lũy, mà là chính ngươi tự mình luyện chế?

Yến Triệu Ca nhún vai:

- Đương nhiên là ta tự mình luyện chế, ta không có hứng thú cùng kiên trì để sưu tầm Hạ phẩm Bảo binh.

Lời nói vừa ra, làm tất cả mọi người vô ý thức nuốt nước miếng một cái, nhưng mà không tìm được lời phản bác.

Hạ phẩm Bảo binh đối với bọn họ mà nói là chí bảo, với gia thế bối cảnh của Yến Triệu Ca, tự nhiên sẽ không coi là cái gì.

Thế nhưng . .

Biểu tình của tất cả mọi người đều trở nên vi diệu, trong lúc nhất thời chỉ cảm thấy thế giới này trở nên không chân thật.

Hết thầy trước mắt, hoàn toàn làm rối loạn nhận thức thông thường của bọn họ.

Thực lực cảnh giới của Yến Triệu Ca, có năng lực luyện chế Bảo binh, cái này không ai phản đối.

Tuy rằng chưa từng nghe nói qua, nhưng Yến Triệu Ca nắm giữ phương pháp luyện khí, cũng không phải chuyện gì đó không tưởng tượng được.

Nhưng muốn luyện chế một kiện Bảo binh, cũng không phải chuyện dễ, cần tiêu hao lượng lớn thời gian cùng tinh lực.

Võ giả luyện khí (chế tạo binh khí), có mấy người đem mình thành thợ?

Thôi trưởng lão hít sâu một hơi:

- Ngươi. . . dùng bao lâu thời gian luyện chế những ... món Bảo binh này?

Yến Triệu Ca hơi hốt nói:

- Trong thường ngày tu luyện, có chút thời gian rảnh rỗi, liền luyện chế, mười sáu món này, không được một tháng đi.

- Không có khả năng.

Thôi trưởng lão kiên quyết nói:

- Yến trưởng lão có năng lực này, lão phu tin tưởng, thế nhưng Yến sư diệt ngươi. . .

Hắn lắc đầu, hiển nhiên không tin Yến Triệu Ca nói.

Huống chi, Yến cha cùng một số cường giả trong tông luyện chế Bảo binh xác thực không thành vấn đề, thế nhưng ai sẽ đi làm như vậy chứ?

Có thời gian, tinh lực, ánh mắt của bọn họ tự nhiên sẽ đặt tầng thứ cao hơn như Linh binh.

Những người khác nhìn về Yến Triệu Ca, cũng dần dần trở nên hoài nghi, cảm thấy vị Yến sư huynh này sẽ không phải khoe khoang đi, muốn phùng má giả người mập đi?

Yến Triệu Ca cười hi hi:

- Dùng Ngoại Tinh Lô luyện chế đương nhiên là không được, nhưng có người nào nói Nội Tinh Lô không thể?

Mọi người nghe vậy liền mờ mịt, chỉ có cực ít người, lần thứ hai đại ra.

Thanh âm của Thôi trưởng lão một lần nữa trở nên cao vút

- Ngươi. . . ngươi nói Nội Tinh Lô, chẳng lẽ, không phải là. . . trong truyền thuyết trước Đại Phá Diệt . . .

- Thế nhưng, Nội Tinh Lô đã sớm thất truyền! Đừng nói vật thật cùng phương pháp luyện chế, cho dù bộ phận bình thường nhất, cũng không có đôi câu đề lại! Toàn bộ Bát Cực Đại thế giới, hiện tại chỉ là cổ sự thuật lại mà thôi!

Trong truyền thuyết, trước Đại Phá Diệt, Võ đạo Văn minh hưng thịnh, ngoại trừ công pháp vũ kỹ, luyện khí pháp môn đồng dạng rất phát triển.

Ở thời đại kia, phạm binh tục thiết, căn bản không dùng trong thế giới của Võ giả, Chiến binh, Bảo binh, Linh binh thậm chí còn có Thánh binh, cũng không khan hiếm.

Chỉ là theo Đại Phá Diệt, ổ nát thì trứng sao nguyên vẹn được, hết thầy đều tiêu tan thành mây khói, chỉ để lại vô số cổ sự thuật lại để hậu nhân kính ngưỡng mà hướng tới.

Nhưng đối với Yến Triệu Ca mà nói, đây cũng không phải bí mật gì, trước Đại Phá Diệt Thần Cung cất giữ bao hàm toàn diện, không chỉ riêng bí tịch võ đạo.

- Thật không khéo, lúc ta lịch lãm bên ngoài thì khai quật ra một chỗ di tích, trong đó có phương pháp cấu tạo không hoàn chỉnh của Nội Tinh Lô.

Yến Triệu Ca cười:

- Vì vậy ta liền suy nghĩ đem nó hoàn thiện, làm cho Nội Tinh Lô tái hiện hậu thế, những ... món Hạ phẩm Bảo binh này, là trong quá trình thí nghiệm, là tác phẩm của ta.

- Hiện nay chỉ có thể luyện chế Hạ phẩm Bảo binh, những món Át đẳng này là nổi bật trong đó, ngoài ra còn có vài món Giáp đẳng, đã tiếp cận Trung phẩm Bảo binh, nhưng còn thiếu một chút khoảng cách, đồng thời chưa ổn lắm, vì vậy ta liền giữ lại ăn cần săn sóc, tổng kết ra bài học kinh nghiệm, chuẩn bị cho lần mở lò tiếp theo.

Yến Triệu Ca gò vang một tiếng:

- Tiếp theo không ngừng hoàn thiện, sau đó Trung phẩm Bảo binh, Thượng phẩm Bảo binh, cũng không phải không được, nếu lại có thể nghiên cứu ra pháp môn gia trì trên Nội Tinh Lô, như vậy Linh binh cũng có thể có hy vọng.

A Hô biết được suy nghĩ của công tử, lần thứ hai đi ra, rất nhanh trở về thiền điện, cùng quay về là hoá lò cao cỡ một người, nặng nề ngưng thật, linh khí dồi dào.

Tuy rằng Thôi trưởng lão chưa thấy qua dáng dấp của Nội Tinh Lô ra sao, nhưng hẳn chỉ ít biết được, cái luyện khí hoá lò trước mắt này, cũng không giống như Ngoại Tinh Lô thường thấy.

Lúc này những người khác cũng dần dần phục hồi lại tinh thần, nhưng trong ánh mắt vẫn tràn đầy khiếp sợ.

Mặc dù Tư Không Tinh xưa nay trong trời lạnh lùng, lúc này cũng cảm thấy chấn động.

Chính là bởi vì biết chuyện càng nhiều, nàng mới hiểu được tầm quan trọng của miệng hoá lò trước mặt này.

Có lẽ bây giờ vẫn chỉ là một khóa cây non, nhưng đợi lớn lên, sẽ là một gốc cây đại thụ che trời như thế nào?

- Lần này đi đến Trần Long Uyên, ngoại trừ nhiệm vụ tông môn, cũng có chuyện riêng tư phải xử lý, đó là tiến thêm một bước hoàn thiện Nội Tinh Lô, cần dùng đến điều kiện hoàn cảnh đặc thù của Trần Long Uyên, cùng Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng xuất hiện trong đó.

Ngữ khí của Yến Triệu Ca bình tĩnh, lại làm cho Diệp Cảnh cùng Tư Không Tinh hai mặt nhìn nhau.

Có người kích động kêu lên:

- Yến sư huynh, nếu như ngay cả Trung phẩm Bảo binh, Thượng phẩm Bảo binh, thậm chí còn có Linh binh, thậm chí . . . thậm chí . . .

Thế gian hiện nay, Thánh binh trên đời hiếm thấy, hẳn thực sự không dám suy nghĩ nhiều, nhưng là kích động dị thường:

- Nếu là bản môn có khả năng luyện chế Linh binh lượng lớn, đây chẳng phải là . . . chẳng phải là . . .

Yến Triệu Ca gật đầu, cười lộ ra một hàm răng trắng:

- Không sai, nếu như thành công, sau đó các người ra bên ngoài, đó là gặp phải truyền nhân của những Thánh địa khác, người ta ra Chiến binh, các người ra Bảo binh, người ta ra Bảo binh, các người ra Linh binh, chỉ dựa vào trang bị cũng liều chết được.

Chúng đệ tử nhất thời cùng phát ra một trận hoan hô.

Yến Triệu Ca khoát tay, mọi người lập tức an tĩnh lại:

- Tu luyện cho tốt, các người đều là tương lai của Quảng Thừa Sơn ta!

Một đám người cùng nói:

- Bọn ta sẽ cẩn trọng khiêm tốn, dụng tâm tu luyện, giữ cao Quảng Thừa uy danh!

Kỳ thực, Yến Triệu Ca thiếu niên đã thành danh, tuổi thật so với đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tinh không lớn hơn bao nhiêu, nói là "tương lai của Quảng Thừa Sơn", có chút chẳng ra cái gì cả, tựa hồ điều không phải là người cùng thế hệ.

Nhưng mọi người tại đây, ngoại trừ một ít người cá biệt, cũng không ai nghĩ gì khác thường.

Chuyện so sánh Yến Triệu Ca cùng Diệp Cảnh, càng bị bọn họ ném tới sau đầu.

Cách suy nghĩ vấn đề cùng quan điểm hai bên, tầm nhìn cùng ánh mắt, hoàn toàn không cùng một tầng thứ.

Không nói cái khác, Yến Triệu Ca đem pháp môn luyện khí Nội Tinh Lô tái hiện hậu thế, rất có thể làm cho cả Quảng Thừa Sơn thực lực cùng địa vị đạt được tiến bộ, cống hiến như vậy, một thiếu niên Tông Sư có khả năng so sánh?

Cho dù Diệp Cảnh có tiềm lực kinh người, nhưng chỉ có thiên tài chân chính lớn lên, mới tính là thiên tài chân chính, trước đó, còn nhiều khả năng lắm.

Huống chi, bản thân Yến Triệu Ca cũng là thiên tài yêu nghiệt.

Lúc tâm niệm như vậy của bọn hắc trong nội bộ tông môn nội lan truyền ra, mưu cầu lợi ích của Yến Triệu Ca trong tông môn lại có thể tiến hơn một.

Thôi trưởng lão khôi phục thần sắc, cười híp mắt:

- Yến sư diệt thật không hổ là trụ cột của Quảng Thừa Sơn ta, là thiếu niên thiên kiêu!
- Bất quá, tin tức này nên nhanh bẩm báo cho chưong môn bọn họ...

Yến Triệu Ca trực tiếp cắt đứt lời của hắn:

- Chuyện này cũng không phiền đến Thôi trưởng lão lo lắng, ngày hôm qua ta bẩm báo, sư tổ cùng cha ta, đều đã biết, trên thực tế, nghiên cứu chế tạo Nội Tinh Lô, cha ta đã tiếp nhận.
- Nội Tinh Lô nơi này, thật ra là phòng chế phẩm, còn có một cái tốt hơn, hiện tại ở trong tay của cha ta, ta giữ lại một cái, chỉ là muốn tiếp tục chơi đùa mà thôi.

Râu trắng của Thôi trưởng lão giật giật, cười lớn nói:

- Tin tức này tự nhiên là việc vui, nhưng phải bảo mật mới được, bằng không lan truyền đi ra ngoài làm những tông môn Thánh địa khác biết được, không bảo đảm sẽ không đối với Quảng Thừa Sơn ta gây bất lợi, Yến sư diệt ngươi cũng có chút không cẩn thận...

Yến Triệu Ca ha hả cười:

- Chính thức thông báo, rất nhanh phát xuống, với cấp bậc như Thôi trưởng lão, khoảng chừng vào ngày mai sẽ nhận được thông báo.
- Về phần sư tổ lão nhân gia ông ta quyết định ra sao, ta không tốt mà phỏng đoán, Thôi trưởng lão ngươi cũng không nên.

Sắc mặt Thôi trưởng lão hơi cứng đờ, đã thấy Yến Triệu Ca đi tới trước mặt của hắn.

Nụ cười trên mặt của Yến Triệu Ca, lúc này cũng dần dần trở nên lạnh:

- Chắp Sự trưởng lão? Hắc, chức vị thật lớn mà, địa vị thật cao, đối với văn bối đệ tử mà nói, không ý thức được dụng ý của ngươi ở đây, sau đó ngươi còn có thể tiếp tục làm trưởng lão có bộ mặt hiền lành của ngươi?
- Ngươi cho rằng, ở trước mặt mọi người làm ta mất thể diện, ta sẽ ghi hận vị Diệp sư đệ kia, sẽ không đối với ngươi có ý kiến gì?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 6: Đạm nhạt nhìn sống chết, không phục thì làm liền

Dịch giả: rolland

Thôi trưởng lão khôi phục lại bình tĩnh, lắc đầu cười:

- Lão phu chỉ khích lệ đệ tử văn bối vài câu, cái này có chuyện gì?

Hắn nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngược lại là ngươi, tuy rằng xuất thân bất phàm, nhưng ngươi phải biết, ngươi dù sao vẫn là văn bối đệ tử.
- Chỉ bằng mấy câu vừa rồi của ngươi, lão phu có thể định ngươi tội trong mắt không có trưởng bối, cuồng vọng không đức, cho dù Yến trưởng lão cũng không phản đối được.
- Người trẻ tuổi, đầu tiên, bất luận Nội Tinh Lô là thật hay giả, có thật hay không là ngươi phát hiện, có được chút ít công lao, nhưng cũng phải thận trọng từ lời nói đến việc làm, khiêm tốn một ít mới tốt!

Tuy rằng Thôi trưởng lão vẫn cười hiền hoà, nhưng một thân khí thế đã nghiêm nghị lên, ép cho một đám đệ tử trẻ tuổi trong điện không dám thở mạnh, nôm nốp lo sợ nhìn Thôi trưởng lão.

Chuyện phát triển như thế, đã vượt qua tưởng tượng của bọn họ.

Mà nụ cười trên mặt của Yến Triệu Ca, so với Thôi trưởng lão càng tường hòa:

- Ngươi là trưởng bối? Xác thực bản môn chú ý thứ tự trưởng ấu, ta cũng luôn luôn kính lão tôn hiền.
- Bất quá, không cần cha ta, ta nghĩ muốn “cảm” mấy người không xứng trưởng bối, cũng rất dễ.
- Việc ngày hôm nay, ngươi xác thực không có chỗ lỗi gì, nhưng ngươi đã chùi móng rất sạch sao? Cái này thì trong lòng ngươi là rõ ràng nhất.
- Ta kính lão tôn hiền, nhưng điều kiện tiên quyết là, đối phương cũng không phải là “già mà không kính”.

Thôi trưởng lão trừng mắt nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngươi...

Yến Triệu Ca liếc xéo hắn:

- Ta cái gì?

Thôi trưởng lão nói không ra lời, đến lúc này hắn mới cảm nhận được, người trẻ tuổi trước mắt này, so với trong dự liệu của hắn thì càng thêm ương ngạnh, cũng càng thêm lòng dạ hẹp hòi!

Lúc này hắn có ý trở mặt, định cấp cho Yến Triệu Ca xấu mặt, lại phát hiện mình dĩ nhiên không có lợi thế gì để bắt chẹt Yến Triệu Ca.

Nếu muốn động thủ, A Hổ ở một bên đang hé miệng rộng, nhe răng cười nhìn hắn, làm hắn lúc này “cứng” ngay tại chỗ, tiến thoái không được.

Yến Triệu Ca thản nhiên nói:

- Ngươi cho là ngươi đem một tiểu tử gốc ở đây thành một đầu thương mà sử dụng, kỳ thực chính ngươi cũng chỉ là một đầu thương ở trong tay người khác.
- Nếu như lần này ngươi hãm hại ta thành công, người sau lưng ngươi, sau đó sẽ dùng chút sức lực để bảo vệ ngươi. Mà bây giờ, người sau lưng ta muốn động ngươi, ngươi cảm thấy người sau lưng ngươi còn có thể hay không bảo hộ ngươi, sẽ phí sức giữ gìn ngươi?

Dứt lời, Yến Triệu Ca xoay người, không để ý tới họ Thôi lão đầu nữa, nhìn quét nhìn đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tinh, cất bước đi ra trước thiên điện:

- Đều cầm chắc Bảo bình, chúng ta đi, mục tiêu Trần Long Uyên.

A Hổ khiêng Nội Tinh Lô theo sát bên người, truyền âm cười nói:

- Công tử đây là muốn giết gà dọa khỉ?
- Ngươi không hiểu.

Yến Triệu Ca lắc đầu, xoay người nhìn về Diệp Cảnh phía theo sau lưng đang đi ra, đã không phần nộ như vậy nữa, mà vẻ mặt như có điều suy nghĩ.

Tâm tình Yến Triệu Ca bình thản, tuy rằng thay nguyên chủ thân thể cồng oa (nồi), nhưng bản thân Yến Triệu Ca bây giờ, cùng Diệp Cảnh không có thù oán gì đáng nói, cho nên sẽ không chủ động chèn ép.

Đường lớn hướng lên trời, đều đi một bên, yên ổn vô sự là hay nhất.

"Nhưng ngươi nếu như đứng trên mặt đối lập với ta, ta cũng sẽ không lãng tránh, chúng ta hãy ra tốt thủ đoạn, nhìn ta là một người xuyên qua, cùng ngươi là chân mệnh thiên tử, ai có thể kiên cường qua được?"

"Đạm nhạ nhìn sinh tử, không phục thì làm liền, ta quán ngươi là ai sao."

Diệp Cảnh nhìn bóng lưng của Yến Triệu Ca, ánh mắt phức tạp.

Tư Không Tinh nhìn Yến Triệu Ca, ánh mắt vẫn trong trẻo và lạnh lùng như trước, nhưng đã hơn một chút vẻ hiếu kỳ.

Những người khác nhìn Yến Triệu Ca, vẻ mặt đều tin phục.

Nếu như nói, chuyện Nội Tinh Lô chỉ là để cho bọn họ cảm thụ năng lực của Yến Triệu Ca, nhưng đối chọi với Thôi trưởng lão ngay trước mặt, mới cho

bọn hần hiểu cái gì gọi là kiêu ngạo ngang ngược.

Đối với Diệp Cảnh có bản lĩnh thua kém bản thân, tuy rằng Yến Triệu Ca tài đại khí thô, ngược lại từ đầu đến cuối rất bình thản.

Đối với loại người như Thôi trưởng lão, một cao tăng mà trong ngày thường để cho một đám văn bối đệ tử cũng không dám thờ mạnh, Yến Triệu Ca lại đối chọi gay gắt, từng bước ép sát, ngang ngược vô cùng.

So với rất nhiều Bảo binh, việc đăng sau, mới để cho bọn họ chân thật cảm giác được, Yến Triệu Ca cùng bọn họ, thực sự không cùng một tầng thứ.

Yến Triệu Ca không nhìn bọn hần nữa, đi thẳng về trước, A Hồ đi cùng một bên, Yến Triệu Ca liếc hần một cái.

A Hồ ưỡn ra một gương mặt to, ha hả cười, dùng nội khí bực lại âm thanh lạnh lẽ truyền cho Yến Triệu Ca:

- Công tử, lần này ta thất trách, quả thật không có nghĩ đến, trong một thời gian ngắn như vậy Diệp Cảnh đã tăng lên một cảnh giới, thành công mở Đan Điền Khí Hải.

Yến Triệu Ca trợn trắng mắt, đối với chuyện này, ngược lại hần cũng không bất ngờ.

Chân mệnh thiên tử, vàng sáng nhân vật chính, chính là thích “nhất minh kinh nhân” như vậy, sáng mù một mảnh mặt chó, đánh sủng một mảnh mặt chó.

Loại sự tình này, Yến Triệu Ca cũng rất ưa thích, nhưng tiền đề là, hần thuộc về bên vẽ mặt, mà không phải bên bị đánh vào mặt.

- Phân phó cấp dưới đi điều tra một chút, nhanh chóng báo lại.

Yến Triệu Ca đồng dạng truyền âm:

- Họ Thôi lão đầu gây xích mích làm ta ghi hận Diệp Cảnh, không chỉ đơn giản như vậy.

- Lui một bước mà nói, ta nếu động thủ đem Diệp Cảnh giết chết, lại bị người khác bắt được chứng cứ rõ ràng, xử ta tội “đồng môn tương tàn”, chỉ cần cha ta còn, ta cũng có cơ hội xoay người.

- Huống chi, nếu ta thật muốn động thủ, làm sao dễ dàng bị nắm chứng cứ như vậy?

- Chuyện này đối với sự cạnh tranh giữa Nhị sư bá cùng cha ta mà nói, không có nhiều tác dụng.

Yến Triệu Ca nói tiếp:

- Hần là còn có nguyên nhân khác, đi thăm dò những người quan hệ với Diệp Cảnh một chút, điều tra tỉ mỉ cho ta, nhất là những quan hệ trong nội bộ bản môn.

Thần tình của A Hồ lúc này nghiêm túc chăm chú, không hề đùa giỡn:

- Vâng, công tử.

Yến Triệu Ca gật đầu, tiếp tục đi trước, đi một lúc, đột nhiên dừng lại:

- Ách, thiếu chút nữa quên chính sự, A Hồ, quay về thiền điện một chuyến.

A Hồ xoa tay:

- Công tử còn chưa hết giận hả? Giao cho ta đi, ta trở lại đánh lão đầu kia một chầu.

Yến Triệu Ca khoát tay:

- Không phải, nhiệm vụ tông môn lần này, la bàn dò xét Trần Long Uyên, ta đã quên lĩnh, ngươi trở lại lĩnh đi.

A Hồ: "..."

Cùng ngày, Chấp Sự Điện Chấp Sự Trưởng lão Thôi Hâm, nhận hối lộ, chèn ép văn bối đệ tử bị cất chức, cũng gặp phải sự thẩm tra của Chương Hình Điện.

... ..

Trong một tỉnh thất tối tăm nào đó của Quảng Thừa Sơn.

- Truyền thuyết là thật, Nội Tinh Lô dĩ nhiên thực sự có diệu dụng như thế!

- Nhanh đem tin tức hồi báo.

- Nội Tinh Lô hiện tại, dù sao còn không có đầy đủ, chỉ có thể luyện chế Hạ phẩm Bảo binh, tuy rằng giá trị rất lớn, nhưng cuối cùng cũng có hạn. Chúng ta còn phải chờ sau khi có một bước thành quả tiếp theo, mới hành động, miễn cho bại lộ bản thân sớm, kinh động phía bên Quảng Thừa Sơn.

- Chúng ta vẫn ẩn dấu không động, nhưng tin tức này thật quan trọng, phải lập tức báo cáo trở về, nên làm như thế nào tiếp theo, thì phải nghe bên kia phân phó.

- Tốt.

... ..

Một chỗ khác.

- Nghiên cứu chế tạo Nội Tinh Lô, hiện tại đã do cao tăng tông môn tiếp nhận, nhưng căn cơ lúc đầu, đều ở trên người của Yến Triệu Ca.

- Có cơ sở, cũng có thể ném thử suy diễn những thứ tiếp theo.

- Lần này hẳn đi Trần Long Uyên, tuy có thị vệ đi theo, nhưng dù sao thế lực đơn bạc, chính cơ hội để phái người chặn giết.

- Liên hệ Ngũ Linh Kỳ dư nghiệt, Ngũ Linh Kỳ bị diệt trên tay cha của Yến Triệu Ca, nợ cha con trả, bọn chúng động thủ, không chọc người khác hoài nghi, chỉ cần cần dặn, đừng đem Yến Triệu Ca giết chết, phải chờ chúng ta tra hỏi tin tức liên quan tới Nội Tinh Lô gì đó, mới giao cho bọn chúng xử trí.

- Tin tức liên quan tới Nội Tinh Lô, tạm thời cũng không cần cho người Ngũ Linh Kỳ biết, để cho bọn họ bắt người là được.

... ..

Một trong năm châu của Thiên Vực, Thiên Đông châu, phía đông lãnh thổ của Đông Đường quốc, có một cái liệt cốc rất lớn đi ngang qua, đó là mục đích chuyến đi này của đám người Yến Triệu Ca, Trần Long Uyên.

- Diệp sư đệ, người xuất thân từ Đông Đường quốc đi?

Mọi người bước vào Đông Đường quốc, có đệ tử trẻ tuổi hướng về Diệp Cảnh hỏi.

Diệp Cảnh gật đầu, hơi có chút cảm khái:

- Đúng vậy.

Những đại Thánh địa cường đại nhất hiện nay còn tồn tại, đều đem bản thân sơn môn tổ đình của mình cùng cương vực rộng lớn mà mình trực tiếp quản hạt, coi đây là trung tâm, đem lực ảnh hưởng phóng ra các lãnh thổ quốc gia quanh thân.

Như Quảng Thừa Sơn, trực tiếp quản hạt trung tâm Thiên Vực năm châu là Thiên Trung châu, sau đó tiến tới ảnh hưởng toàn bộ Thiên Vực.

Bốn châu ngoài Thiên Trung châu, thì là các tông môn khác phụ thuộc ảnh hưởng của Quảng Thừa Sơn, hoàng triều hoặc các thế lực thế gia, đều tự phát triển, cùng tôn Quảng Thừa Sơn làm chủ.

Đông Đường quốc là một trong ba thế lực lớn nhất của Thiên Đông châu, cũng là quốc gia ở biên giới cương vực ảnh hưởng của Quảng Thừa Sơn.

Đông Đường quốc cũng giống vậy, ở trong lãnh thổ của mình, sẽ có càng nhiều tông môn, gia tộc, thế lực thấp hơn.

Nhìn thủ đô Đông Đường quốc, tư tưởng Diệp Cảnh bay bổng, hẳn xuất thân từ Diệp gia, chỉ là một tiểu gia tộc trong thành nhỏ của Đông Đường quốc cảnh nội, dưới sự nỗ lực của hắn, Diệp gia đã trở thành thế lực cường đại nhất ở tiểu thành đó, nhưng so với toàn bộ Đông Đường quốc mà nói, vẫn không có nghĩa lý gì.

Hắn ly khai tiểu thành, đi tới thủ đô của Đông Đường quốc, tầm mắt cảm giác như được mở rộng.

Về phần ly khai Đông Đường quốc, bá nhập làm môn hạ của Quảng Thừa Sơn, càng giống như éch ngồi đáy giếng nhảy ra miệng giếng, kiến thức trời đất chân chính.

Trong Đông Đường quốc chứa nhiều cường giả, hiện nay hắn vẫn đang ngưỡng mộ, bất quá lần này trở lại Đông Đường, cũng có thể coi như áo gấm về nhà...

- Sau khi vào thành, ta nhập hoàng cung bá kiến Đông Đường Quốc chủ, cùng Chủ Sự Trưởng lão của bản môn trấn giữ ở Đông Đường quốc, ta cũng muốn gặp một vài cấp trên, bước đầu lý giải tình hình của Trần Long Uyên.

Yến Triệu Ca đi đầu, lúc này dừng bước lại, ánh mắt cũng nhìn về thủ đô Đông Đường quốc trước mắt, nói với mọi người:

- Các người tự dàn xếp ổn thỏa, có thể tự do hoạt động, bất quá sau hai canh giờ nữa phải tập hợp lại, chúng ta xuất phát đi Trần Long Uyên.

Một đám đệ tử trẻ tuổi cùng kêu lên:

- Vâng, Yển sư huynh.

Mặt Diệp Cảnh không biểu tình.

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tới Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 7: Tâm tư của Diệp Cảnh

Dịch giả: rolland

Người nói vô tâm, người nghe hữu ý.

Yển Triệu Ca thuận miệng mà nói, lại làm cho tâm trạng “áo gấm về làng” của Diệp Cảnh không còn tốt nữa.

Những người khác, đều có tâm trạng vui sướng, tuy rằng bị ánh sáng của Yển Triệu Ca bao phủ, nhưng khi đi ra Quảng Thừa Sơn, tới Thiên Đông châu, tới Đông Đường quốc, để cho bọn họ đột nhiên nhớ tới, hoá ra bọn hắn cũng đều là con cưng của trời (thiên chi kiều tử).

Là đệ tử của một trong những Thánh địa đương đại Quảng Thừa Sơn, vốn đều từ các thế lực lớn như Đông Đường quốc thông qua khảo hạch tuyển bạt đi ra nhân tài ưu tú nhất, sẽ có người nào kém cỏi đây?

Chỉ bất quá khi tư tưởng của mọi người dâng lên phơi phới, mỗi khi đáy lòng hiện lên ý nghĩ này, lại nhìn bóng lưng mặc bạch y lam bào đi phía trước giống như nhàn nhã dạo chơi, làm cho tâm trạng rộn ràng trong lòng bọn họ lập tức chìm xuống.

Sờ Bảo binh trong tay mình một cái, trong đầu lại sinh ra ý niệm hằng hái hướng tới.

Ngự Lâm quân của hoàng cung Đông Đường quốc, tu vi ngang với bọn họ, cũng chỉ có những người tinh nhuệ nhất, mới có thể nhận được một kiện Chiến binh mà thôi...

Đương nhiên, cùng Yển Triệu Ca, tự nhiên bọn họ không cách nào sánh được.

Hai bên so sánh, là không cùng cấp bậc.

Lúc này, người mà Yển Triệu Ca muốn đi gặp, là Quốc chủ Đông Đường quốc, không cần phải nói, là đệ nhất cường giả của Đông Đường quốc, dưới Quảng Thừa Sơn, một trong ba đại thế lực của Thiên Đông châu, chúa tể của Đông Đường quốc, cũng là một phương hùng kiệt nổi danh.

Mà Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão, là đại biểu của Quảng Thừa Sơn tại Đông Đường quốc, đệ nhất cung phụng của Đông Đường quốc, địa vị ở trong sơn môn, so với Thôi trưởng lão mà Yển Triệu Ca đánh không xuống đài được còn cao hơn nữa.

Tuy rằng nội ngoại khác biệt, tu vi có cao thấp, quyền lực có lớn nhỏ, nhưng ở trên quy chế của tông môn, Chưởng Sự Trưởng lão như Thôi trưởng lão, khi ra bên ngoài tông như ở Thiên Đông châu, thì chỉ phụ trách tọa trấn một cái thành trì hoặc bảo địa tương đối trọng yếu, phụ trách khai thác cùng sử dụng một ít tài nguyên, bảo đảm lợi ích cho tông môn.

Chủ Sự Trưởng lão, thì là tọa trấn một hoàng triều hoặc nhiều tông môn, thế gia, trở thành cung phụng, bảo đảm lực ảnh hưởng của Quảng Thừa Sơn đối với các thế lực cùng khoản thu nhập thường lệ, cùng ứng đối tình huống đột xuất.

Lúc vào thành, ước định xong địa điểm tập hợp, bản thân Yển Triệu Ca thì đi hoàng cung, đám người Diệp Cảnh thì phân tán ra, ở trong Quốc đô của Đông Đường quốc hoạt động.

Diệp Cảnh không có tâm tình trở lại chôn cũ, mà đi dọc theo bờ sông dài xuyên qua thành, leo lên một cây cầu, một mình đứng trên cầu nhìn xuống dòng nước chảy xiết dưới sông, yển lặng không nói.

Tư Không Tinh không tiếng động xuất hiện sau lưng hắn, Diệp Cảnh đã cảm giác đến, cũng không để ý:

- Sư tỷ.

- Đang suy nghĩ chuyện vừa rồi?

Tư Không Tinh hơi nghiêng đầu.

Diệp Cảnh lắc đầu:

- Lúc đó ta cảm giác hần là đang cố tình khoe khoang, nhưng sau khi ngẫm lại, lại không giống.

Tư Không Tinh nói:

- Vậy là ngươi đang suy nghĩ đến Yến sư huynh tặng Bảo binh cho mọi người?

Ban đầu ở sơn môn, mười sáu người, chỉ có Diệp Cảnh là không lựa chọn sử dụng Bảo binh mà Yến Triệu Ca để lại, mười lăm người khác, bao gồm Tư Không Tinh, đều chọn một kiện.

- Yến sư huynh có lẽ là đang khoe khoang, nhưng hần có tư cách này.

Tư Không Tinh đi tới bên cạnh Diệp Cảnh đứng sóng đôi:

- Hạ phẩm Bảo binh không có tư tưởng cùng lập trường, thành tựu tương lai của ngươi và của ta, cũng sẽ không vì một kiện Hạ phẩm Bảo binh có thể quyết định. Yến sư huynh bình đẳng đưa mỗi người một kiện, ta có cái gì mà không dám lấy? Tương lai liên trả hần đồ tốt hơn là được.

Diệp Cảnh gật đầu, tuy rằng Tư Không Tinh giống như mọi người chọn lựa Bảo binh, nhưng kỳ thực nàng không có chân chính đem chúng coi trọng lắm.

- Ngươi không lấy, là tỏ ra hành vi khác biệt, nhưng là chuyện tình có thể lý giải được.

Tư Không Tinh nói:

- Có người cho rằng đây là thiện ý của Yến sư huynh, ngươi lại cự tuyệt, là không biết tốt xấu, nhưng ta cảm giác, Yến sư huynh cũng không phải lấy lòng, hần nhìn ngươi, cùng nhìn chúng ta, cũng không có nhiều khác biệt.

Nàng nói như vậy, trái lại Diệp Cảnh siết chặt nắm đấm, hình ảnh người lúc xưa mang thanh mai trúc mã của mình rời đi, hoàn toàn không nhìn hần, dường như xuất hiện trước mắt lần nữa.

- Hần nghĩ như thế nào, ta không biết, đồ bỏ của hần, ta không cần.

Diệp Cảnh nói, giọng điệu dần dần trở nên bình tĩnh, trong ánh mắt cũng toát ra thần thái tự tin:

- Đối với ta bây giờ mà nói, Hạ phẩm Bảo binh tất nhiên là tốt, nhưng trọng yếu hơn chính là tu luyện.

Tư Không Tinh nói:

- Lời ấy ngược lại cũng không sai, ý niệm thông suốt, tự nhiên lòng dạ sẽ trống trải, trong lòng bị đè nén, tu luyện dễ bị ảnh hưởng xấu, chỉ bằng dứt khoát buông thả bản thân, thuần túy dựa vào hành động cùng tâm ý của bản thân.

Diệp Cảnh nắm tay, nói:

- Hiện tại Yến Triệu Ca xác thực mạnh hơn ta, không chỉ có thực lực cảnh giới cao hơn, hơn nữa có phương pháp Luyện khí luyện ra Nội Tinh Lô, nhưng ta sẽ không thua bởi hần, ta nhất định sẽ vượt qua hần.

- Thiếu niên Tông Sư không tính là gì, ta liền cùng hần nhìn xem, ai có thể trước tiên thành Đại Tông Sư, ai có thể siêu phàm nhập thánh, đặt chân vào Võ Thánh cảnh!

Võ giả tu luyện ở trên thế giới này, từ Luyện Thể khởi bước, đi qua ba cảnh giới là Nhục Thân, Thông Mạch, Dẫn Khí, mỗi cảnh giới lại chia làm sơ, trung, hậu kỳ.

Tổng cộng có chín trọng thiên, sau cùng là Luyện Thể thập trọng thiên Nhập Vi cảnh Võ giả, còn xưng là Luyện Thể thập trọng Võ giả.

Trên Nhập Vi cảnh, là một cửa ải lớn, vượt qua nó, từ đó Võ giả liền đi vào Tông Sư cảnh giới.

Ở Võ đạo Thánh địa như Quảng Thừa Sơn còn không nhìn ra, nhưng trên thực tế, Võ giả trở thành Tông Sư, đã có tư cách trên đại lục khai tông lập phái.

Rất nhiều lãnh đạo của những thế lực nhỏ, đều là tu vi Tông Sư cảnh.

Tông Sư phân chia ba cảnh giới là Nội Cung, Ngoại Cung, Tiên Thiên, mỗi cảnh giới cũng chia làm ba tầng là sơ, trung, hậu kỳ, trên nữa là Thông Thiên cảnh, đó là cảnh giới Tông Sư thập trọng.

Mà ở trên Thông Thiên cảnh, lại là một cái hào rộng lớn, người bước qua được, thì xưng là Đại Tông Sư.

Đến bước này, đã là hào hùng hùng cứ một phương, đặt ở toàn bộ đại lục cũng là nhân vật có tiếng tăm.

Đại Tông Sư thập trọng thiên, gọi là Siêu Phàm, chính là xuất phát từ cách gọi “siêu phàm nhập thánh”, người đạt tới Siêu Phàm, liền có hi vọng tiến tới Võ đạo Thánh cảnh, thành tựu Võ Thánh vị.

Thế gian hiện nay, phóng nhãn khắp thiên hạ, Võ Thánh, có thể đếm được trên đầu ngón tay.

- Nội Tinh Lô Luyện Khí chi pháp của hắn có khả năng luyện Bảo binh, luyện Linh binh, lại muốn nhìn xem hắn có thể hay không luyện ra Thánh binh? Đối tông môn mà nói, Linh binh nhiều hơn nữa, làm sao có thể quan trọng hơn so với một tên Võ Thánh?

Trong con người của Diệp Cảnh chớp động quang huy, tuy rằng hiện tại hắn mở ra Đan Điền Khí Hải, chỉ là Luyện Thể bát trọng, Dẫn Khí trung kỳ, mà Yến Triệu Ca đã sớm đặt chân vào Tông Sư cảnh, càng đến Nội Cưng hậu kỳ rồi.

Nhưng Diệp Cảnh có đầy tự tin, hắn tin tưởng mình nhất định có thể siêu việt thanh niên nam tử giống như tức địch của mình kia.

Hắn có đầy đủ nghị lực cùng niềm tin kiên định, hơn nữa hắn cũng có chỗ dựa...

Diệp Cảnh nhẹ nhàng phun ra một ngụm trọc khí, ngón tay chà xát một quả giới chỉ màu đỏ sậm trên tay phải.

Khởi điểm thấp cũng không sao cả, chỉ cần tốc độ tiến bộ nhanh, luôn luôn sẽ có thời khắc siêu việt kia!

Tư Không Tinh nhìn Diệp Cảnh:

- Tiềm lực của Diệp sư đệ người bất phàm, nhớ kỹ chí hướng cao xa, làm đến nơi đến chốn, tắc siêu phàm nhập thánh, có khả năng thành Võ Thánh.

Diệp Cảnh cười nói:

- Ta tự thôi “ngư” một chút, sư tỷ cũng đừng trên trời ghẹo ta, người đã Nhập Vĩ cảnh, cách thành tựu Tông Sư vị, chỉ thiếu chút nữa, hiện tại xem ra, người mới là người có khả năng nhất vượt qua Yến Triệu Ca, có khả năng nhất lại trở thành một vị thiếu niên Tông Sư của Quảng Thừa Sơn.

Tư Không Tinh nói:

- Bất quá, ta xem Yến sư huynh lần này, cũng không giống như mạng lông xấu, ngược lại là ở Cháp Sự Điện, Thôi trưởng lão kia nói chuyện, quả thật có hiểm nghị gây chia rẽ, sau đó Diệp sư đệ người phải cẩn thận những tên như thế này đâm sau lưng.

- Rất nhiều quan hệ giữa người với người trong Tông môn, nhìn không rõ, rất dễ thâm nhập vào mạch nước ngầm mà không biết được.

Diệp Cảnh gật đầu:

- Ta hiểu rõ.

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tới Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 8: Đã từng là “lão” đối thủ!

Dịch giả: rolland

Bất kể suy nghĩ của Diệp Cảnh, Tư Không Tinh, hay những người khác, Yến Triệu Ca đều không có lưu tâm quá nhiều.

Tuy rằng việc ở Trần Long Uyên cấp bách, nhưng đã đến Đông Đường quốc, nếu người ở bên ngoài thì cũng thôi, Yến Triệu Ca nhất định phải đi bái kiến đương đại Quốc chủ của Đông Đường quốc.

Đối phương không chỉ là Quốc chủ Đông Đường quốc, hùng kiệt một phương của Thiên Đông châu, càng là bằng hữu mà Yến cha giao hảo lúc còn trẻ, đối với Yến Triệu Ca cũng luôn lo lắng quan tâm.

Trần Long Uyên phát sinh dị động, Võ đạo cường giả Đông Đường quốc gần nơi này nhất, cùng Võ giả Quảng Thừa Sơn trấn thủ ở chỗ này, tự nhiên là chạy tới đầu tiên, tiến hành trấn áp thăm dò trước, đám người Yến Triệu Ca muốn vào nơi hung hiểm như Trần Long Uyên, đầu tiên cũng phải biết tình

hình mới nhất nơi này..

Sau khi gặp Đông Đường Quốc chủ, Yến Triệu Ca lập tức bãi kiến Quảng Thừa Sơn Chủ Sự Trưởng lão ở Đông Đường quốc.

Cuộc gặp sẽ không dễ dàng hài hoà như người trước, bởi vì ... vị Quảng Thừa Sơn đứng đầu ở Đông Đường quốc này, là người của Nhị sư bá của Yến Triệu Ca.

Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão nhìn qua như một lão giả nghiêm túc, hần nhìn Yến Triệu Ca, cũng không nhiều lời vô ích, vài câu đơn giản đã đem tình hình đang nắm giữ nói rõ ràng, một bên Yến Triệu Ca nghe, một bên suy tư.

- Đại Nhật Thánh Tông - Triều Nguyên Long, đã xuất hiện ở Trấn Long Uyên, người chuẩn bị lên tinh thần đi.

Giới thiệu xong đi biến của Trấn Long Uyên, cuối cùng lão giả hồ hững nói.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Bởi vì hần, nên lần này tông môn mới để cho ta lĩnh đội đi?

Đương đại có vài đại Thánh địa cùng tồn tại, Đại Nhật Thánh Tông chính là cùng một cấp bậc quái vật lớn như Quảng Thừa Sơn, thậm chí thực lực còn vượt qua Quảng Thừa Sơn, mơ hồ có xu thế trở thành đệ nhất Thánh địa.

Triều Nguyên Long đó là thiên kiều thế hệ trẻ của Đại Nhật Thánh Tông, thiếu niên Tông Sư cường giả, tuổi tác cùng Yến Triệu Ca tương đương, tu vi cũng đến cảnh giới Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, đồng dạng cũng là nhân tài thanh danh hiển hách mới xuất hiện ở Bát Cực Đại thế giới.

Nguyên chủ thân thể của Yến Triệu Ca, cùng tên này trước sau giao thủ ba lần, tất cả đều là bất phân thắng bại, hai người cũng coi như là “lão đối thủ” trong Võ giả trẻ tuổi ở Bát Cực Đại thế giới.

Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão nói:

- Người này cũng xem như hiếm thấy, đem Thái Dương Kim Châm Khí Công của Đại Nhật Thánh Tông tu luyện đến cảnh giới thứ tám, thiên phú xuất chúng đồng thời, tính tình kiên nhẫn, nếu lần này hần tiến thêm một bước, thì có kết quả gì, không cần lão phu nói thì người cũng biết?

Thái Dương Kim Châm Khí Công là một môn Võ học tương đối ít được quan tâm của Đại Nhật Thánh Tông, nhưng nếu là tu luyện thâm sâu, uy lực lại cực kỳ cường đại, trong cùng cấp bậc Võ đạo, là một trong những tồn tại đứng đầu nhất.

Thế nhưng lúc mới tu luyện thì uy lực tương đối có hạn, ít nhất phải tu luyện đến tầng thứ sáu, tầng thứ bảy mới hiện ra uy lực bất phàm.

Mà độ khó tu luyện công pháp này vẫn cứ rất lớn, người tu luyện phải chịu được liệt hỏa đốt người, toàn thân như chịu trăm nghìn cương châm xuyên qua, tu luyện như tự ngược.

Theo cảnh giới tu vi đề thăng, Đại Nhật Thánh Tông tự nhiên có cao cấp cường đại Võ đạo Võ kỹ hơn cung cấp cho đệ tử mình tuyển chọn, cho nên rất ít người tu luyện môn Võ đạo này.

Yến Triệu Ca như không có chuyện gì xảy ra nói:

- Triều Nguyên Long nếu như tu thành Thái Dương Kim Châm Khí Công tầng thứ chín ở tuổi này, trong toàn bộ lịch sử của Đại Nhật Thánh Tông, cũng không vượt quá năm người, quả thực là khó có được.

- Có thể ở Đại Nhật Thánh Tông, trở thành người nổi bật trong bạn cùng lứa tuổi, tự nhiên có chỗ hơn người.

Yến Triệu Ca cười:

- Cảm ơn trưởng lão nhắc nhở, trong lòng ta có nắm chắc.

Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão nhìn hần một cái, nhàn nhạt nói rằng:

- Đã như vậy, người đi đi, trong Trấn Long Uyên có gì phát hiện, kịp thời hồi báo, một đám đệ tử lịch lãm, chiếu cố cho tốt, đừng để xảy ra điều gì sơ xuất.

Yến Triệu Ca đứng dậy:

- Ta cáo từ, trưởng lão không cần tiễn.

Nhìn bóng lưng Yến Triệu Ca đi mất, ánh mắt lão giả bình tĩnh, chậm rãi khép kín hai mắt:

- Miệng còn hôi sữa, cuồng vọng kiêu ngạo.

... ..

Trần Long Uyên, là một liệt cốc to lớn vắt ngang cả vùng này, hai bên núi non trùng điệp, nứt ra một cái khe sâu không đáy, suốt năm bị sương mù màu đen bao phủ.

Sương đen cản trở con người, càng xuống phía dưới càng dày đặc, chính là Võ đạo cường giả cũng không dám tùy tiện xâm nhập, trong sương mù càng sinh sôi ra rất nhiều yêu ma quỷ quái, hung lệ phi thường.

Đi sâu vào Trần Long Uyên, dưới sương đen bao phủ, còn sẽ sinh ra không gian thác loạn, làm cho con người khó phân biệt được phương hướng, người ngoài Uyên muốn nghĩ cách cứu viện, cũng rất khó khăn.

Bất quá trong Trần Long Uyên sinh một ít khu vực mà trên đại lục hiếm có, thậm chí xuất hiện dị bảo có một không hai, cho nên bình thường sẽ có Võ giả tiến nhập vào trong tâm bảo.

Đương nhiên, đại đa số người tiến nhập, cũng chỉ có một số ít người đi ra.

Cho nên từ xưa đến nay, Trần Long Uyên có hung danh to lớn.

Đám người Yến Triệu Ca ly khai Quốc đô Đông Đường quốc, một đường đi tới vùng ngoại vi của hung địa này.

- Lai lịch của Trần Long Uyên, hẳn là các ngươi đều biết?

Đứng trên một dãy núi bên cạnh liệt cốc, Yến Triệu Ca nói:

- Bát Cực Đại thế giới, theo thói quen được mọi người chia làm tám khu vực rộng lớn, lấy thiên, địa, phong, lôi, thủy, hỏa, sơn, trạch làm tên gọi.

- Trong đó, nhiều năm trước Địa Vực dị biến, hóa thành tứ địa, trở thành nơi hung hiểm có diện tích lớn nhất, bởi vì độc gần giống nhau, nên từ đó có tên là “Địa Ngục”.

- Từ trong Địa Ngục hướng ra thế giới xung quanh, kéo theo rất nhiều liệt cốc lớn, Trần Long Uyên này là một trong những cái lớn nhất, có một bộ phận tương đối dài nằm ở Thiên Vực Quảng Thừa Sơn ta.

Yến Triệu Ca nói:

- Trần Long Uyên phát sinh dị biến, nguyên nhân không xác định, các ngươi đều phải chú ý cẩn thận.

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn, đều gật đầu nói phải.

Ở dưới sự hướng dẫn của Yến Triệu Ca, mọi người từ từ đi xuống liệt cốc.

Mặc dù là nơi hung hiểm, nhưng ở ngoại vi, đã bị người mở ra một con đường thô sơ.

Cứ mỗi một khoảng cách trên đường, đều có ngọn đuốc sáng lên, khói xanh nhẹ nhẹ phun ra, ngăn cách sương đen trong một phạm vi nhỏ, cho con người có thể đi lại.

Đây là Võ đạo cường giả của Đông Đường quốc cùng Quảng Thừa Sơn, tới đầu tiên khi dị biến phát sinh, mở ra đường nhỏ lúc tiến hành tạm thời trấn áp, sau đó một bên canh giữ, một bên thông tri cho Quảng Thừa Sơn sơn môn, phái người đem la bàn đặc chế đến tra xét.

Nếu không trấn áp kịp thời, sương đen có khả năng lao ra bên ngoài.

Cùng Võ giả phụ trách trấn thủ ở đây gặp mặt, đoàn người Yến Triệu Ca bắt đầu tiến thêm một bước đi sâu vào Trần Long Uyên.

Yến Triệu Ca đi trước nhất, một bên lưu tâm tình hình quanh mình, một bên suy tư trong lòng:

“Sương đen này quả nhiên là loạn lưu sát khí (dòng sát khí hỗn loạn), tuy rằng sinh ra có lợi cho Nội Tinh Lô, nhưng đối với bản thân trăm hại mà không có một lợi.”

“Chờ một chút... ta suy đoán, tựa hồ cũng không đúng?”

“Từ Nội Cương hậu kỳ đến Ngoại Cương sơ kỳ, thực lực biến hóa khác biệt, lớn hơn xa so với từ Nội Cương trung kỳ đến Nội Cương hậu kỳ, chưa nói khác nhau một trời một vực, cũng là một sự lột xác”. Trong lòng Yến Triệu Ca thầm nghĩ: “Cương khí phóng ra ngoài, phòng ngự của bản thân trở nên cường đại hơn.”

“Nội Cương Tông Sư toàn lực xuất thủ, đánh vào chỗ yếu hại không có phòng ngự chuyên môn của Ngoại Cương Tông Sư, mới có thể thấy hiệu quả, bằng không phần lớn chỉ là uống phí khí lực.”

“Ngược lại, Cương khí của Ngoại Cương Tông Sư phóng ra ngoài, lực sát thương kinh người, phá vỡ Cương khí phòng ngự của Nội Cương Tông Sư càng thêm dễ dàng.”

“Đáng tiếc, Nội Cương đến Ngoại Cương, chỉ một bước, nhưng đó là khoảng cách lớn, muốn đột phá, cũng không dễ, then chốt là phải hao phí lượng lớn thời gian tinh tế đánh bóng Cương khí, rèn luyện thân thể.”

Hành tẩu giữa Trần Long Uyên vạn phần hung hiểm, trên mặt Yến Triệu Ca lại lộ ra ý cười.

“Bất quá, nếu như đem phương pháp Toàn Qua Nghịch Lưu trong Thiên Uyên Nghịch Lưu Quyết tăng thêm thay đổi, lại dẫn đường loạn lưu sát khí này vào cơ thể, có thể “biến phế thành bảo”, trở thành “đá mài dao” tốt nhất, tôi luyện Cương khí của bản thân, có thể giúp ta đột phá từ trong ra ngoài, vượt qua cửa ải Nội Cương tới Ngoại Cương”

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 9: Không đi đường bình thường, phong cách không cần giải thích

Dịch giả: rolland

Nghĩ đến liền làm, sau khi ở trong Trần Long Uyên thăm dò qua một đoạn đường, mọi người dừng lại nghỉ ngơi, Yến Triệu Ca khoanh chân đã tọa.

Trong đám người, ánh mắt của Diệp Cảnh nhìn Yến Triệu Ca chăm chăm.

"Một ngày nào đó, ta sẽ vượt qua ngươi, để xem, tới lúc đó ngươi còn có thể giữ được sắc mặt cao cao tại thượng, khinh thường kiêu ngạo hay không..."

Ngoại trừ thù cũ, Diệp Cảnh bây giờ, lúc đối mặt với Yến Triệu Ca thì, càng nhiều ra một loại cảm giác kỳ quái, khó có thể miêu tả.

Hơi có chút cảm thông, nhưng càng nhiều hơn là khó chịu cùng chán ghét.

Giống như trời sinh đối đầu với nhau vậy, làm tiềm thức cảm giác của hắn bị áp chế, dẫn tới cảm thấy khó chịu.

"Lúc trước sơn môn Chấp Sự Điện, hắn nhắc tới Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng, đối với ta mà nói, cũng có lớn tác dụng." Trong lòng Diệp Cảnh suy tư: "Nếu đã ở trong tay hắn, tìm hắn trao đổi, khó tránh có phần khuất nhục..."

Diệp Cảnh đang suy nghĩ, bỗng nhiên con mắt dần dần trừng lớn.

Đám người Tư Không Tinh lúc này cũng phát hiện bất thường, bây giờ Yến Triệu Ca, lại đang phun ra nuốt vào sương đen mà mọi người chỉ sợ mà còn tránh không kịp!

Hành động này rơi vào trong mắt bọn hắn, giống như là đang uống thuốc độc tự sát!

Đối với suy nghĩ của mọi người bên ngoài, Yến Triệu Ca cũng không thêm để ý tới, nội thị trong cơ thể mình, có thể nhìn thấy, dòng Cương khí rối loạn dưới sự khống chế của bí pháp mà tự lại, dường như hóa thành một cái “đá mài”, sau đó bị Cương khí khuấy động mà xoay tròn.

Trong quá trình xoay tròn, Cương khí trong cơ thể Yến Triệu Ca, liền bị cái “đá mài” này mài cho càng ngày càng sắc bén, mơ hồ có xu thế từ trong cơ thể phát ra ngoài!

"Tốt, so với tu luyện bình thường, hiệu suất tăng lên không chỉ gấp ba lần, tuy rằng chỉ áp dụng trong giai đoạn từ Nội Cương hoá Ngoại Cương, nhưng cũng có thể làm ta bớt đi lượng lớn thời gian, Ngoại Cương Tông Sư cảnh, gần ngay trước mắt."

Yến Triệu Ca hài lòng gật đầu, tạm thời thu công, dừng tu luyện lại, mở mắt ra lại nhìn thấy mọi người vừa kinh hãi vừa ngỡ ngàng nhìn mình.

"Không đi đường bình thường, rất dễ dàng hấp dẫn nhiều ánh mắt như vậy a..." Yến Triệu Ca toe toét, thầm nghĩ: "Nhân sinh của ca là như vậy đấy, thật không cần giải thích."

Có một đệ tử trẻ tuổi trong mắt lóe lên vẻ hiểu ra:

- Trần Long Uyên dị biến, sương đen so với năm rồi càng thêm cuộn trào mãnh liệt, phát sinh biến hoá chưa từng có trước đây, quý dị khó lường.

- Yến sư huynh nạp sương khí vào cơ thể, là muốn dùng phương thức này, tính tế phỏng đoán trong đó cuối cùng có gì sao? Chỉ là cái này thực sự quá mạo hiểm a.

Yến Triệu Ca hơi sùng sốt một chút, đối năng lực “bỏ não” (tự biến tự diễn) của quần chúng nhân dân, trong lúc nhất thời cũng có chút không nói gì.

Mọi người chột tỉnh, cùng nhau thán phục gật đầu:

- Thì ra là thế.

Diệp Cảnh vẫn có chút nghi hoặc, ngón tay vô ý vuốt chiếc giới chỉ màu đỏ sậm.

Thấy dáng vẻ của hắn, vì Yến Triệu Ca không muốn để mọi người biết, nên nhanh chóng dời mắt đi: “Thật là có một chiếc giới chỉ...”

Diệp Cảnh có thể quạt khởi rất nhanh, đề thăng tu vi thần tốc, cũng có kỳ ngộ được những bí pháp, có thể còn không rõ pháp môn của Yến Triệu Ca là gì, nhưng hắn suy bụng ta ra bụng người, khó tránh sinh ra một ít liên tưởng.

Bất quá Yến Triệu Ca đối với chuyện này cũng không để trong lòng.

Những người khác đối với chuyện này, đều tấm tắc bội phục:

- Dù cường giả Tông Sư có tu vi cao hơn Yến sư huynh, cũng chưa chắc có dũng khí trực tiếp nuốt sương đen như vậy đi!

Đối với bọn hắn mà nói, sương đen có thể tùy thời lấy tính mạng của bọn họ, còn với Yến Triệu Ca mà nói, lại giống như râu ria.

- Tóm lại, các ngươi không nên tùy tiện làm theo, bằng không thì “dẫn sói vào nhà”, sẽ gặp nguy hiểm.

Yến Triệu Ca đứng dậy, phui y phục một cái, cất bước đi trước, những người khác cũng vội vàng đuổi theo.

Lúc này, có một người cao lớn từ phía sau chạy nhanh tới, đuổi kịp đám người của Yến Triệu Ca, chính là A Hồ.

Yến Triệu Ca cũng không dừng bước, không nhanh không chậm đi tới, A Hồ đi tới bên cạnh, truyền âm nói:

- Công tử, có tin tức.

- Còn không cách nào chứng thực, nhưng có đồn đãi, sau khi tiểu bí của đệ tử mới trong tông, Diệp Cảnh đã vào pháp nhãn của Thạch trưởng lão.

Yến Triệu Ca nghe vậy, quay đầu nhìn A Hồ một cái.

A Hồ gật đầu:

- Đồn đãi là Thạch trưởng lão khá thưởng thức tính cách kiên cường không ngừng vươn lên của hắn, chuẩn bị quan sát một đoạn thời gian, có ý thu làm đệ tử thân truyền.

Yến Triệu Ca cười giễu một tiếng:

- Thảo nào...

Trưởng lão này cũng không phải loại trưởng lão kia, vị Thạch trưởng lão này, cùng tên Thôi trưởng lão lúc trước, thậm chí tọa trấn Đông Đường quốc Chủ Sư Trưởng lão, đều hoàn toàn không phải đồng nhất cấp bậc.

Thôi trưởng lão chỉ là Cháp Sư Trưởng lão, vẫn còn rất nhiều cấp trên.

Trên đầu Đông Đường quốc Chủ Sư Trưởng lão, còn có Đông Châu Trưởng lão kinh sợ toàn bộ Thiên Đông châu.

Thạch trưởng lão chính là Chương Hình Điện thủ tọa trưởng lão trong tông môn, chấp chương giới luật của toàn bộ Quảng Thừa Sơn, trừng trị chấp pháp, cấp bậc cùng Đông Châu Trưởng lão tương đương, nhưng quyền hành còn to hơn, thực lực càng mạnh hơn.

Hắn là Đại sư bá của Yến Triệu Ca, là đại đệ tử thân truyền của đương đại lão chương môn Quảng Thừa Sơn.

Là người chính trực, tự nhận năng lực không bằng cha của Yến Triệu Ca cùng Nhị sư bá, cho nên đã sớm nói rõ rời khỏi cạnh tranh hạ nhiệm chương môn tiếp theo, cam tâm phụ trợ tân chương môn, tất cả lấy tông môn phát triển làm trọng.

Kỳ thực, vị Thạch trưởng lão này cho dù không bằng hai người sư đệ của mình, nhưng cũng không sai biệt nhiều, càng là Đại Tông Sư thành danh đã lâu, là cường giả Quảng Thừa Sơn mà mọi người đều biết, uy danh ở toàn bộ Bát Cực Đại thế giới cũng truyền xa.

Hắn tuy rằng không tham dự vào cạnh tranh hạ nhiệm chương môn, nhưng quyền phát biểu rất lớn, đương đại lão chương môn đều rất coi trọng ý kiến của vị đại đệ tử này.

Mặc kệ ai là tân chương môn, hẳn đều sẽ tiếp tục ngồi vững thủ toạ Chương Hình Điện, xứng với cái tên siêu cấp đầu sỏ của tông môn.

Từ trước mắt mà nói, giữa cha của Yến Triệu Ca cùng Nhị sư bá, vị đại sư bá này tạm thời ở thế trung lập.

Diệp Cảnh kia hợp tính tình của hắn, nếu như bởi vì nguyên nhân tranh giành tình nhân mà bị Yến Triệu Ca giết chết, Thạch trưởng lão sẽ phản ứng như thế nào, có thể đoán được.

Dù cho không có chứng cứ, chỉ là hoài nghi, cũng có thể ảnh hưởng tới cảm nhận của đối phương.

A Hồ tiếp tục nói:

- Việc này, bản thân Diệp Cảnh hẳn là còn chưa biết, Thạch trưởng lão cố tình xem xét lại hắn sau một thời gian.

Hắn nhìn thoáng qua Yến Triệu Ca, có chút “trúng đau” nói:

- Công tử, lần này sợ rằng ngươi thật là muốn chiếu cố tên Diệp Cảnh này một chút a, bằng không hẳn chết ở Trấn Long Uyên, cho dù không phải người động thủ, nhưng ngươi cũng muốn công “hắc oa” a (chịu tiếng xấu thay người khác).

Yến Triệu Ca bĩu môi, thầm nghĩ: "Thôi đi, người được văng sáng nhân vật chính bao phủ, sao có thể chết dễ dàng như vậy?"

- Sau khi ta vào Trấn Long Uyên, liên hệ trong ngoài do người phụ trách, khổ cực chạy một chuyến đi.

Yến Triệu Ca không thèm để ý mà khoát tay, A Hồ liền vội vàng gật đầu đáp ứng.

Đoàn người đi xuyên qua Trấn Long Uyên, thanh đăng phun khói mở ra đường đi, đã sắp hết.

Yến Triệu Ca dừng bước lại, lấy ra la bàn đo đạc, nhóm lên một ngọn nến màu xanh lục, nến vừa cháy, đi vào tầng tầng sương đen trước mắt, những người khác cũng làm động tác tương đồng, cẩn cẩn dục dục đi theo phía sau Yến Triệu Ca.

Thoát khỏi phong ấn trấn áp, sương đen xung quanh tức khắc trở nên càng thêm cuộn trào mãnh liệt tàn phá bừa bãi, như sóng to gió lớn đập vào mọi người.

Nếu không có Yến Triệu Ca cùng A Hồ ở phía trước chống đỡ, những người khác dù có ánh nến, cũng khó lưu lại trong thời gian dài.

"Quả nhiên, loạn lưu sát khí (dòng sát khí rối loạn) nồng nặc hơn rất nhiều, hơn nữa tốc độ chảy càng nhanh hơn trước đó, rõ ràng là bị nguyên nhân nào đó mà rối loạn." Yến Triệu Ca đưa mắt nhìn xung quanh, tầm nhìn xuyên qua tầng tầng sương đen.

Gần như không thể nhìn thấy năm ngón tay đặt trước mặt, cho dù thị lực của Yến Triệu Ca, cũng chỉ có thể nhìn rõ những sự vật kề bên.

Mơ hồ có lưu quang màu đỏ thoáng hiện, như thiểm điện trong trời đêm, dị tượng mà Trấn Long Uyên trước đây chưa bao giờ xuất hiện qua.

Không cần Yến Triệu Ca phân phó, A Hồ xòe bàn tay ra, lẳng không một trảo.

Sau khi thu hồi bàn tay, chỉ thấy trong lòng bàn tay có một đường dấu vết màu đỏ, ở trong bóng tối mơ hồ phát sáng, phảng phất như vật còn sống, giãy dụa liên tục, tựa hồ muốn chui vào trong huyết nhục.

“Đến từ bên ngoài...”. Yến Triệu Ca nhìn thoáng qua, con mắt liền híp lại: “Xem ra quả nhiên không phải thiên tai, mà là nhân hoạ...”

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 10: Đóng cửa, thả Diệp Cảnh!

Dịch giả: rolland

Dưới sự chỉ dẫn của la bàn, đám người Yến Triệu Ca đi xuyên qua Trấn Long Uyên.

Trong sương đen ngẫu nhiên có hồng quang thoát ẩn thoát hiện như thiểm điện, bị A Hồ thu lại, dùng Cương khí của bản thân giam giữ, sau đó lấy tinh thể được chuyên môn đặc chế phong ấn lại để bảo tồn.

Mọi người đi được nửa ngày, đột nhiên cảm giác loạn lưu sát khí dưới hình dạng sương đen trước mắt, tựa hồ loãng đi và yên lặng hơn không ít.

A Hổ đi bên cạnh Yến Triệu Ca:

- Công tử, đây là đến trung tâm dòng xoáy.

Yến Triệu Ca gật đầu, trong Trần Long Uyên thỉnh thoảng sẽ có chỗ tương đối bình tĩnh, giống như giữa dòng nước xoáy, hoặc như một mắt bão vậy, xung quanh thì sóng to gió lớn, nơi đây lại tương đối bình thản.

Khu vực như vậy, số lượng cũng không giống nhau, có lớn có nhỏ, vị trí không xác định, theo thời gian chuyển dời, thậm chí còn phát sinh thay đổi vị trí.

- Khu vực trung tâm dòng xoáy tương đối an toàn, mọi người có thể nghỉ ngơi và hồi phục một chút.

Yến Triệu Ca nói:

- Lại nói, trong những khu vực như thế này, dễ sinh ra đủ loại dị bảo, bởi vì hoàn cảnh tương đối an toàn, cũng thuận lợi cho việc tàng bảo.

- Mọi người có thể tự do hành động, đừng phải cơ duyên, cũng phải chú ý an toàn, dù sao ở đây cũng là Trần Long Uyên.

Diệp Cảnh, Tư Không Tinh cùng một đám đệ tử trẻ tuổi, đều đáp ứng, sau đó tò mò quan sát bốn phía.

Yến Triệu Ca cầm la bàn đo lường, xem một cách tường tận:

- Khu vực trung tâm dòng xoáy này, tựa hồ có một bí ẩn khác. . .

"Ừ?"

Trong lòng Yến Triệu Ca đột nhiên khẽ động, tùy tiện ngẩng đầu nhìn lướt qua, nhàn nhạt nói:

- Điều lui về phía sau.

Chỉ thấy trong sương đen phía xa đột nhiên có một chút quang huy kim sắc (ánh sáng màu vàng kim) loé ra, trong lúc mọi người đang sững sốt, vô ý thức theo lời nói mà lui về phía sau.

Ổng tay áo của Yến Triệu Ca mở ra, một đường thanh quang (ánh sáng màu xanh) nhanh chóng bay ra, như thiểm điện trên bầu trời đêm, rọi sáng bốn phía thung lũng.

Quang huy kim sắc trong sương đen lúc này cũng đột nhiên sáng rực lên, một thân hình thật lớn lao ra, là một con quái mãng (rắn) một mắt, quang huy kim sắc là từ con mắt đó phát ra.

Nhưng quái mãng vừa lao ra, thanh quang lập tức chém tới, truyền ra tiếng long ngâm (rồng kêu) mơ hồ!

Kim quang biến mất trong nháy mắt, quái mãng phát ra tiếng rít "tê tê", sau một khắc thì ngừng, không một tiếng động.

Kế tiếp là một tiếng vang lớn, thân hình to lớn của quái mãng đã rơi nện trên mặt đất.

- Kim Nhân Mãng, đặc thù ở Trần Long Uyên, đối với các ngươi tới hiện tại, có thể nói toàn thân đều là bảo, các ngươi tự mình đi phân giải đi, tài liệu lấy được thì chia đều.

Thanh quang chợt lóe rồi biến mất, Yến Triệu Ca cúi đầu một lần nữa thao túng la bàn đo lường.

Lúc này mọi người mới hồi phục lại tinh thần, nhìn thì thể mãng xà dài chừng hơn mười thước, đều âm thầm chất lưỡi.

Đòn tấn công của Kim Nhân Mãng mới vừa rồi, tốc độ rất nhanh, lực lượng mạnh mẽ, không thua cảnh giới Tông Sư nhân loại Võ giả, lại không một tiếng động, để cho bọn họ nghĩ đến mà sợ.

Đến lúc phân giải thi thể Kim Nhân Mãng, thì mọi người càng phát hiện, vậy rắn kiên cố lại mềm dẻo, có thể so với lân giáp (áo giáp hình vảy rắn) cấp bậc Bảo binh.

Dù cho Kim Nhân Mãng đã chết, khí huyết yếu dần, nhưng với tu vi của bọn họ, muốn thôi động Bảo binh phá vỡ vảy rắn, đều rất khó khăn.

Mà con Kim Nhân Mãng này, lại bị một kiếm của Yến Triệu Ca chém giết, chỗ vết thương tron nhẵn trong gương, không dính trệ chút nào, quả thực giống như cắt đậu hủ vậy.

- Nghe nói Yến sư huynh tự nghĩ ra kiếm pháp, Tụ Lý Thanh Long, tuy rằng không phải thấy lần đầu, nhưng mỗi lần nhìn, đều cảm thấy tán thán a.

Một đệ tử trẻ tuổi nuốt một ngụm nước bọt.

Ma thú trong Trấn Long Uyên rất nhiều, tùy ý có thể thấy được, trên đường đi tới lúc trước, Ma thú cường đại hơn so với Kim Nhân Mãng, Yến Triệu Ca cùng A Hồ đều chém giết qua không ít.

Một người đệ tử trẻ tuổi đột nhiên hỏi:

- Yến sư huynh, đó là cái gì?

Yến Triệu Ca ngẩng đầu nhìn lên, chỉ thấy trên vách núi bị sương đen bao phủ phía xa, đột nhiên có bạch quang (ánh sáng trắng) hiện lên, tốc độ so với Kim Nhân Mãng còn nhanh hơn.

- Đó là Quang Linh Miêu.

Yến Triệu Ca nhìn thoáng qua, lập tức thu hồi ánh mắt:

- Không hại lại có ích.

Mọi người đồng thời kinh ngạc, A Hồ bên cạnh Yến Triệu Ca mở cái miệng rộng cười nói:

- Hoàn cảnh trong Trấn Long Uyên ác liệt, Ma thú rất nhiều, đa số tính tình đều bạo ngược hung tàn, nhưng cái Quang Linh Miêu này là ngoại lệ trong đó.

- Đầu thú này tuy nhỏ, khí lực lại lớn, nhất là tốc độ nhanh như thiểm điện, vượt qua bình thường, thế nhưng tính tình ôn hòa, không thích công kích, thậm chí còn ăn chay, lấy vài loại linh thảo đặc sản trong Trấn Long Uyên làm thức ăn.

A Hồ chỉ bạch quang đang chớp động:

- Hơn nữa con thú này thông linh, hiền lành, sẽ chủ động cứu trợ người gặp nạn trong Trấn Long Uyên, ngày sau nếu các ngươi một mình tiến nhập Trấn Long Uyên, không may gặp nạn bị nhốt, nói không chừng sẽ được con thú này cứu trợ, tìm về được cái mạng.

Đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tinh nghe xong, đều không khỏi mà nói kỳ lạ, sinh lòng hảo cảm, cùng nhau tới gần chỗ của Quang Linh Miêu.

Bạch quang chớp động cũng đã yên tĩnh lại, lộ ra dáng dấp thật sự, vẻ ngoài nhìn qua, giống như một con mèo nhỏ to cỡ bàn tay, toàn thân chớp động hoa văn màu trắng tinh tế, nhu thuận mà linh động (hiền lành - khéo léo).

Con Quang Linh Miêu đang hiếu kỳ đánh giá mọi người Quảng Thừa Sơn.

Có nữ đệ tử thấy đáng yêu, muốn tới gần, Quang Linh Miêu thấy thế liền lui về phía sau, thiếu nữ dừng bước lại, con mèo nhỏ cũng dừng lại.

- Yến sư huynh, con mèo nhỏ này, có thể nuôi được không?

Thiếu nữ lui về bên cạnh Yến Triệu Ca, làm bộ đáng thương mà hỏi.

Sau khi Yến Triệu Ca suy nghĩ một chút, nói:

- Đi trong Trấn Long Uyên lúc trước, các ngươi đã từng thu thập Xà Tín Thảo đi? quang Linh Miêu rất thích ăn vật kia, ngươi có thể thử xem.

- Con mèo này thông linh, ngươi không có lòng xấu xa, nó sẽ bằng lòng cùng ngươi thân cận, bất quá muốn mang ra khỏi Trấn Long Uyên, ngươi cần tốn nhiều tâm tư a.

Thiếu nữ hoan hô một tiếng:

- Thật cảm tạ sư huynh, ta đi thử một chút.

Dứt lời nàng từ trong bọc hành lý cẩn thận lấy ra vài cọng linh thảo, hướng Quang Linh Miêu đi đến.

Đề phòng lúc ban đầu cùng sau đó hiểu rõ, một người một mèo dần dần quen thuộc nhau.

Mấy người đệ tử Quảng Thừa Sơn khác thấy thế, đều lấy ra Xà Tín Thảo, đi đứng trên chọc, con mèo con nhỏ nhỏ, trong nhất thời được nhận hết cung chiêu của mọi người.

Những người không có lòng tiến lên đùa giỡn, đều mỉm cười nhìn một màn này.

Thân thể Quang Linh Miêu hóa thành bạch quang, xuyên qua thung lũng, chạy một chút lại dừng lại một chút, thiếu nữ đuổi theo sau lưng nó, Trấn Long Uyên hung ác vào lúc này, dường như cũng không phải u ám.

Vòng quanh mấy vách núi trong thung lũng, chỉ thấy trên một tảng đá lớn phía xa, nằm một người, bị sương đen bao phủ, tựa hồ hấp hối, giống như tùy thời sẽ bị hắc ám cắn nuốt.

Nữ đệ tử của Quảng Thừa Sơn hơi kinh sợ, sau đó thấy bạch quang hiện lên, đầu quang Linh Miêu kia xuất hiện, sau một lát cẩn thận quan sát, hướng tới gần người nằm trên tảng đá lớn.

Nhớ tới lời nói của Yến Triệu Ca cùng A Hồ, thiếu nữ cũng yên lòng.

Chỉ thấy Quang Linh Miêu xinh xắn đi lên phía trước, dùng miệng ngâm áo của người nọ, cái cổ găng sức vung, đem đối phương tha đi, đúng là đầu thú này tuy nhỏ, nhưng khí lực thật lớn.

Nhưng vào lúc này, thiếu niên vốn đang hấp hối, đột nhiên dùng tay nắm lấy cổ của Quang Linh Miêu, sau đó vươn người ngồi dậy.

Quang Linh Miêu phát ra một tiếng thét chói tai, liều mạng giãy dụa, thiếu niên kia lại cười ha ha:

- Cách mà sư huynh truyền cho quả nhiên có hiệu quả, nếu không phải như vậy, thật đúng là không bắt được con thú nhỏ có tốc độ so với Tông Sư Vô giả này!

Nữ đệ tử của Quảng Thừa Sơn sợ hết hồn:

- Ngươi làm cái gì?

Thiếu niên kia quay đầu nhìn lại, không thèm để ý nói:

- Mắc mớ gì tới ngươi?

Thiếu nữ nhú mày nói:

- Con Quang Linh Miêu này thấy ngươi gặp nạn, có lòng tốt cứu ngươi, ngươi lại cố ý làm bộ gặp nạn, để bắt nó?

- Bản thân mình ngu xuẩn, bị lừa còn oán hận cái gì?

Thiếu niên không thèm để ý tới nói:

- Trời sinh vạn vật, ai cũng có sở trường riêng, ông trời chiếu cố cho Ma thú có tốc độ vượt qua bình thường, ban cho nhân loại chúng ta có trí tuệ, ta đương nhiên phải tránh sở đoản (mặt yếu), dùng trí tuệ nghĩ cách phá giải sở trường (mặt mạnh) của Ma thú.

Thiếu nữ phẫn nộ nói:

- Rõ ràng là tâm tư đê tiện, lợi dụng lòng tốt của người khác!

Thiếu niên kia khinh thường:

- Lúc nào mà, người của Quảng Thừa Sơn, lại quản chuyện của Đại Nhật Thánh Tông ta?

Nữ đệ tử Quảng Thừa Sơn nhìn kỹ lại, thiếu niên này mặc bạch y, mép áo có viền hoa văn, là hoa văn hình mặt trời, quả nhiên là là trang phục của đệ tử Đại Nhật Thánh Tông.

Đối phương nắm Quang Linh Miêu lên, móng tay rạch một cái trên cổ của con mèo nhỏ, làm máu chảy ra bốn phía.

- Bắt nó thì sao, Quang Tinh Hạch trong đầu con thú này mới là mục tiêu của ta.

Tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông cười nói:

- Thói đời này, nắm đám ai lớn, thì ai định đoạt, ngươi có thể thắng ta, tự nhiên có thể cướp đi vật nhỏ này.

- Thắng không được ta, nói nhiều hơn nữa cũng vô dụng, đệ tử Quảng Thừa Sơn ngươi, nguyên lai đều là há miệng cầu xin sao?

Thiếu nữ nhìn con mèo nhỏ cỡ bàn tay bốn chân co quắp, nhưng ngay cả tiếng rên rỉ đều không phát ra được, lửa giận càng dâng lên, khó có thể ức chế được nữa, hướng đối phương phóng đi.

Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, không chế cương vực liền nhau, đệ tử trẻ tuổi xung đột đánh nhau trong trường ngày diễn ra nhiều vô số.

Một ít đệ tử Quảng Thừa Sơn lúc này đi tới, thấy vậy liền tiến lên viện thủ.

Đối phương cũng không phải một mình, có đệ tử Đại Nhật Thánh Tông khác tìm tới, hiện trường nhất thời trở nên hỗn loạn, có xu thế biến thành quần đấu.

- Công tử, là đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông.

A Hồ đi tới bên cạnh Yến Triệu Ca hồi báo sự tình từ đầu đến cuối.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Đối phương có Tông Sư sao?

A Hồ đáp:

- Hiện nay không thấy.

- Vậy thì đơn giản.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái.

- Đóng cửa, thả Diệp Cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 11: Trang bị nghiền ép

Dịch giả: rolland

Về mặt của A Hồ ngu ra, hiển nhiên không hiểu mệnh lệnh đơn giản của công tử đưa ra có dụng ý sâu xa gì.

Bất quá hắn vẫn tuyệt đối thi hành chỉ thị của Yến Triệu Ca.

Đối phương không có cảnh giới Tông Sư Vô giả hiện thân, hắn cũng liền không nhúng tay vào.

Sự thực cũng chứng minh, tình huống cũng không vượt ra ngoài dự liệu của Yến Triệu Ca.

Đệ tử trẻ tuổi của Quảng Thừa Sơn, vừa mới bắt đầu thì có chút ăn thua thiệt, nhưng sau khi Diệp Cảnh, Tư Không Tinh có mặt, tình thế lập tức nghịch chuyển.

Hai bên quần đánh trong Trấn Long Uyên một hồi, cuối cùng dần dần đánh lại ra chân hỏa, các vũ khí cũng bắt đầu xuất hiện.

Đại Nhật Thánh Tông cùng Quảng Thừa Sơn là Thánh địa Tông môn cùng cấp bậc, thậm chí còn vượt qua, tuổi còn trẻ, cảnh giới Luyện Thể Vô giả dám vào hung địa như Trấn Long Uyên lịch lãm, tự nhiên là thiên phú và thực lực đều nổi bật trong bọn cùng lứa tuổi.

Tông môn phía sau họ đồng dạng đều bỏ được mà đầu tư, tài sản của đám này phong phú, trên người ít nhất đều có một Chiến binh.

Trong đó nhân vật xuất chúng nhất, càng mang theo Bảo binh.

Đệ tử Đại Nhật Thánh Tông không tới hai mươi người, đã có tám kiện Hạ phẩm Bảo binh, cùng nhau lấy ra, linh khí liền bị xao động, ánh sáng chiếu rọi trăm thước xung quanh.

Sau đó. . .

Tất cả những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông này đều bối rối.

Bởi vì mười sáu tên đệ tử Quảng Thừa Sơn trước mặt bọn họ, mỗi người cầm một kiện Bảo binh, còn có người không chỉ là một kiện!

Sau một khắc, thế tiến công như dãi núi lấp biển, liền đem đám người Đại Nhật Thánh Tông cùng tám kiện Bảo binh, đánh cho "sóng to gió lớn lắc lư thuyền ba lá", tùy thời có thể chìm.

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông tức giận đến phun máu:

- Mặc dù Trấn Long Uyên là nơi đại hung, nhưng Quảng Thừa Sơn cũng không tránh khỏi quá bỏ tiền vốn đi? Rõ ràng cấp cho mỗi người một kiện Bảo binh!

- Chẳng lẽ lần này bọn họ tiến vào có đặc thù nhiệm vụ gì sao? Nhưng nếu có đặc thù nhiệm vụ, tại sao lại phải đệ tử cảnh giới Luyện Thể?

- Chẳng lẽ là chuyên môn hướng về phía chúng ta mà tới?

- Bảo binh của đối phương nhiều lắm, hảo hán không ăn thua thiệt trước mắt, chúng ta đi, tương lai lại báo thù!

Đệ tử Đại Nhật Thánh Tông vừa đánh vừa lui, đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tinh thì một đường đánh đuổi.

Đối với tu vi trước mắt của bọn hán tương đối mà nói, Bảo binh mang đến sự đề kháng sức chiến đấu rất rõ rệt, thế nên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông muốn chạy đều rất khó khăn.

Gian nan lui về nơi mà bọn họ nghỉ ngơi và hồi phục trong trung tâm dòng xoáy, nhưng rốt cục vẫn để cho các đệ tử Quảng Thừa Sơn bao vây lần thứ hai.

Tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông bắt Quang Linh Miêu, cười gằn nói:

- Tốt, Quảng Thừa Sơn các ngươi là cùng chống đối với Đại Nhật Thánh Tông chúng ta?

- Con Quang Linh Miêu là hoang đại, cũng không phải nhà ngươi nuôi, ta bắt được đương nhiên là ta xử trí, các ngươi có tư cách gì mà chõ mõm vào?

Nữ đệ tử Quảng Thừa Sơn đuổi theo Quang Linh Miêu đến, quát lên:

- Con mèo nhỏ này cùng ta thân thiết, là ta muốn nuôi!

Đối phương "hừ" một tiếng:

- Trên người nó có viết tên của ngươi sao?

Thiếu nữ tức giận:

- Ngươi. . .

Đệ tử dẫn đầu Đại Nhật Thánh Tông lạnh lùng nói:

- Vì một con Ma thú, khiêu khích Đại Nhật Thánh Tông ta, những năm gần đây Quảng Thừa Sơn thật dài ra bản lãnh?

- Đừng quên nhà ai mới là đệ nhất Thánh địa của Bát Cực Đại thế giới này!

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn khề nhừ mảy, tuy rằng cùng đặt song song là đại Thánh địa, nhưng cũng có phân chia mạnh yếu, hiện nay Đại Nhật Thánh Tông xác thực đang thế lớn, tác phong cũng cường ngạnh, bá đạo.

Tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông này nói:

- Bọn ngươi đều là đệ tử nhập môn không lâu của Quảng Thừa Sơn đi? Dẫn phát hai đại Thánh địa xung đột, trách nhiệm này, các ngươi đảm đương nổi sao?

Một thanh băng kiếm trên tay của Tư Không Tinh nhắc lên gió sương khắp trời, đem Bảo binh của đối phương ép tới không thể động đậy:

- Hai đại Thánh địa toàn diện xung đột, ta là một đệ tử văn bối có tu vi Luyện Thể, đương nhiên là không gánh nổi, ta có thể quán, chỉ có kiếm trong tay ta.

Xem nàng như nhận lỗi, thế nhưng một câu đệ tử văn bối tu vi Luyện Thể, lại làm cho trên mặt đối phương có cảm giác nóng lên hừng hực.

Ta là văn bối đệ tử cảnh giới Luyện Thể, không gánh nổi trách nhiệm này, ngươi đồng dạng cũng vậy, có tư cách gì kéo cò xé da hổ?

Đại Nhật Thánh Tông cùng Quảng Thừa Sơn, đệ tử văn bối trong thường ngày xung đột cũng không ít, có thắng có bại, trừ khi sự việc trọng đại, băng không sẽ không dễ dàng mà kinh động bề trên, rơi vào trong mắt các trưởng bối, là lịch lãm của đệ tử văn bối.

Đấu võ thua mất mặt, muốn lấy lại thể diện cũng là dùng phương thức giống nhau, sẽ không dễ dàng làm to chuyện.

Hai quái vật lớn toàn diện va chạm, dính dáng nhiều lắm, còn có những thế lực Thánh địa khác ở một bên, sẽ không dễ dàng phát sinh.

Nhưng nếu một ngày thực sự bùng nổ tranh đấu, tất nhiên là mạnh mẽ rộng lớn.

Diệp Cảnh cười lạnh nói:

- Đệ tử Đại Nhật Thánh Tông ngươi, đánh không lại, cũng chỉ có thể so với hậu trường, so chỗ dựa vững chắc thôi sao?

Những năm gần đây Đại Nhật Thánh Tông chiếm đệ nhất, tu vi thực lực của môn hạ đệ tử xác thực đều xuất chúng, hành tẩu bên ngoài xưa nay thì đã quen bá đạo, nhất là đệ tử mới nhập môn, càng hoành hành không kiêng nể, thế cho nên đối với truyền nhân của Quảng Thừa Sơn cùng các thế lực Thánh địa khác, cũng dần dần bắt đầu có chút khinh thường.

Giữa vãn bối đệ tử, cùng Quảng Thừa Sơn xung đột trong những năm gần đây, tổng thể Đại Nhật Thánh Tông mà nói thì thắng nhiều bại ít, lúc này bị thua thiệt nhiều như vậy, càng nhiều hơn là cảm giác khó tin.

Đệ tử Đại Nhật Thánh Tông nói những lời vô ý, bị Diệp Cảnh, Tư Không Tinh xem thường, ngược lại cũng lưu manh, "hừ" lạnh một tiếng:

- Hắc, Bảo binh mà hôm nay các ngươi mang theo, có bản lĩnh liền đem toàn bộ chúng ta chôn ở Trần Long Uyên này đi, bằng không tương lai thù này tất báo, cho rằng hơn mười kiện Hạ phẩm Bảo binh Đại Nhật Thánh Tông ta không có sao?

Đệ tử Quảng Thừa Sơn cười nhạo:

- Lúc trước không xài Bảo binh, các ngươi thắng được chúng ta sao?

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông, lúc không xài Bảo binh, bọn họ vẫn hơi chút thua thiệt, ai có thể nghĩ khi động vũ khí, hoàn cảnh lại xấu lớn hơn nữa, bị đánh cho cháu trai cũng phải nản, ngay cả chạy trốn cũng khó khăn.

Mà một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn còn lại thì thoải mái không gì sánh được:

- Toàn bộ phải cảm ơn Yến sư huynh, cảm giác lấy trang bị đập người xác thực thoải mái a!

Khi đang nói chuyện, Bảo binh trong tay đám người Diệp Cảnh đột nhiên chấn động.

Không chỉ là hắn, tất cả Bảo binh trong tay đệ tử Quảng Thừa Sơn, đều chấn động, giống như ở báo nguy trước.

Sau một khắc, một bóng người không dấu hiệu nào đột nhiên xuất hiện trước mặt mọi người.

Bên ngoài toàn thân trên dưới, phảng phất có nghìn vạn kim quang giống như châm nhọn cùng nhau sáng lên, đẹp chói mắt.

Xúc động đáp trả, Bảo binh của đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tinh, quang huy linh khí mãnh liệt phình ra, cùng nhau hướng về người nọ áp tới.

Giữa kim mang chớp động, đã thấy mười sáu kiện Bảo binh, kể cả chủ nhân, toàn bộ đều bị đẩy lui!

Từng kim quang giống như cây kim châm, giống như kim thiết thực chất, tiếp xúc cùng Bảo binh tiếp xúc, phát sinh tiếng va chạm chói tai.

Mọi người Quảng Thừa Sơn chỉ cảm thấy, quang châm (kim châm ánh sáng) nhẹ nhàng đâm một cái, bản thân khí huyết vốn đang lao nhanh, lập tức đình trệ, một thân tu vi giống như tuyết đọng dưới ánh mặt trời, tan rã trong nháy mắt, khó có thể hành động.

Ánh sáng biến mất, một thanh niên mặc áo trắng viền vàng ngạo nghễ đứng trước mặt mọi người.

Hắn đứng ở đó, cũng không phải làm dáng, nhưng khí thế vô hình trung tràn ngập xung quanh, đem toàn bộ mọi người áp chế.

Người này, cả người giống như hắc động, sinh ra lực hút thật lớn, đem một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn muốn tạm lánh rồi xa đều làm không được, trái lại từng chút một bị hút tới gần hắn.

Hạ phẩm Bảo binh của mọi người, bị một đòn trước đây, đều bị người này chấn động cho tuột khỏi tay, lúc này rơi trên mặt đất, chớp động ánh sáng lờ mờ.

Mọi người Quảng Thừa Sơn muốn truyền đạt kêu gọi Bảo binh quay về, Bảo binh trên mặt đất rung rung, nhưng khó có thể di động, bất ngờ cũng bị đối phương mạnh mẽ ngăn chặn.

Thanh niên kia chấp hai tay sau lưng, hồ hững nói:

- Ta là Đại Nhật Thánh Tông - Triệu Nguyên Long, Tông Sư dẫn đội lần này của Quảng Thừa Sơn các ngươi là người nào?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 12: Cái tên “Trần Long Uyên” là điềm xấu đối với Yến Triệu Ca?

Dịch giả: rolland

Tên của Triều Nguyên Long, ở trong Vô giả thể hệ trẻ, cực kỳ vang dội.

Bởi vì không chỉ hấn tuổi còn trẻ, còn là Nội Cương hậu kỳ Tông Sư cảnh, càng bởi vì hấn có tiền đồ vô lượng đồng thời, thực lực của bản thân cực kỳ kinh người.

Nửa năm trước, hấn đang lịch lãm bên ngoài, lấy một địch ba, cường thế đánh bại ba đối thủ cùng cảnh giới.

Hiện hiện Vô đạo của Đại Nhật Thánh Tông cường hấn đồng thời, cũng để cho tất cả mọi người biết vì cái gì mà người thanh niên này, ở trong Thánh địa như Đại Nhật Thánh Tông vậy, có thể trở thành nhân vật đại biểu cho bạn cùng lứa.

Hắn đột nhiên xuất hiện lúc này, một thân tu vi trấn áp toàn trường, chênh lệch của hai bên cũng không phải nhỏ một chút, mà làm một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn coi như đã gặp qua cao thủ Tông Sư trong ngày thường, cũng cảm thấy áp lực thật lớn.

Có người vô ý liền trả lời:

- Chúng ta cùng Yến sư huynh đến đây. . .

Lời còn chưa dứt, liền thấy hai mắt của Triều Nguyên Long bộc phát ra hào quang kinh người, giống như ánh nắng chói mắt, làm người khác khó có thể đối mặt.

Triều Nguyên Long hỏi:

- Yến Triệu Ca?

Tất cả mọi người giật mình, có đệ tử Quảng Thừa Sơn đáp:

- Không sai, chính là Yến Triệu Ca Yến sư huynh.

Trong ánh mắt của Triều Nguyên Long bắn ra ánh sáng chói mắt, bước về phía trước một bước.

Nhiều Hạ phẩm Bảo binh rơi lả tả trên mặt đất, đều chấn động.

Tuy rằng Bảo binh thông linh, nhưng dù sao vẫn là đồ vật, không có ý thức tự chủ chân chính, mất đi chủ nhân thôi động, lúc này bị Triều Nguyên Long chấn động, lập tức đều run rẩy.

Triều Nguyên Long giẫm trên mặt đất một cái, đám người Diệp Cảnh liền cảm giác được liên hệ của mình cùng Bảo binh mà bọn họ cực khổ ân cần săn sóc tế luyện mấy ngày nay, thỉnh linh bị gián đoạn!

Trong đầu của mọi người càng truyền đến cảm giác đau đớn như bị kim châm đâm vào, rõ ràng là bị một cái đập của Triều Nguyên Long bẻ gãy liên hệ cùng Bảo binh, cho nên lọt vào phản phệ.

- Hạ phẩm Bảo binh, đối với Luyện Thể Vô giả mà nói, dĩ nhiên là chí bảo, nhưng đối với mỗ (*) mà nói, cho dù các ngươi khả năng thôi động toàn bộ uy lực của Bảo binh, cũng không đủ.

Triều Nguyên Long hồ hững nói:

- Quảng Thừa Sơn các ngươi Bảo binh rất nhiều sao? Ở trước mặt Đại Nhật Thánh Tông chúng ta khoe khoang, vậy toàn bộ lưu lại đây đi.

- Mỗ mặc dù chường mắt mấy thứ này, giao cho các sư đệ sư muội, chơi trước vài năm cũng rất thích hợp, các ngươi cầm Bảo binh đối phó đồng môn của mỗ, vậy những thứ Bảo binh này coi như tạ lỗi đi.

Hắn hướng về một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông phía sau phát tay một cái:

- Tất cả đều lên tự lựa chọn đi.

Đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đều nở nụ cười:

- Cảm ơn Triều sư huynh!

Đám người Diệp Cảnh giật dử, Triều Nguyên Long lạnh lùng quét nhìn bọn họ một cái, tầm nhìn rơi trên người Tư Không Tinh:

- Mỗ biết trên tay ngươi còn có một kiện Trung phẩm Bảo binh, nếu muốn đưa cho mỗ, còn không lấy ra.

Tư Không Tinh cau mày, không thối nhượng cùng đối mặt với Triều Nguyên Long.

Khuôn mặt của Diệp Cảnh lạnh lùng nghiêm nghị, ngón tay nhẹ nhàng chà xát giới chỉ màu đỏ thẫm của mình.

Triều Nguyên Long chấp hai tay sau lưng, toàn thân mơ hồ bắt đầu có kim quang hư ảo chớp động, giống như nghìn vạn mũi châm nhọn kim sắc.

- Mỗ cũng không làm khó những vấn bối mới tiến vào như các ngươi, trở lại kêu Yến Triệu Ca tới gặp mỗ, mỗ ở chỗ này chờ hắn.

Trên khuôn mặt rét lạnh của Triều Nguyên Long, lộ ra một nụ cười:

- Chỉ cần hắn dám đến.

Kim quang châm nhọn, từ mỗi một lỗ chân lông trên toàn thân Triều Nguyên Long bắn xuyên ra, làm cho cả người của hắn nhìn như được mạ lên một tầng vàng rực.

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông, vừa kính vừa sợ nhìn Triều Nguyên Long.

Vị đồng môn sư huynh này, mỗi một ngày trong nhiều năm qua, chịu được thống khổ bị kim châm đâm mỗi tấc da thịt trên toàn thân, cứng rắn đem một môn tự ngược như Thái Dương Kim Châm Khí Công tu luyện đến cảnh giới cực kỳ cao thâm.

Đối với mình còn ngoan độc như vậy, đối với người khác, thủ đoạn sẽ khốc liệt nghiêm khắc như thế nào, cũng có thể tưởng tượng được.

Cho dù một đám đồng môn Đại Nhật Thánh Tông, cũng đối với Triều Nguyên Long cảm thấy sợ hãi:

- Triều sư huynh quả nhiên đem Thái Dương Kim Châm Khí Công tu luyện đến tầng thứ chín!

- Cường khí phóng ra ngoài, chỉ có Ngoại Cường Tông Sư mới làm được, hiện tại Triều sư huynh ở Nội Cường hậu kỳ có thể làm được rồi, tuy rằng còn kém Ngoại Cường Tông Sư chân chính, nhưng đã là vô cùng khủng bố, khó trách có thể dễ dàng đánh bại đối thủ cùng cảnh giới!

Khi đang nghĩ vậy, mọi người liền thấy một thân khí thế của Triều Nguyên Long vẫn còn kéo lên, cả người dường như hóa thành một mặt trời nhỏ, làm người ta không dám nhìn gần.

Sương đen ở không gian bốn phía, trong chớp lát dường như trở nên loãng hơn rất nhiều.

Không cần ra tay, chỉ cần Cường khí chấn động, những nham thạch trong thung lũng phụ cận Triều Nguyên Long liền vỡ vụn thành từng mảnh, lộ rõ vết nứt chẳng chịt.

- Đây không phải là tầng thứ chín, là tầng thứ mười!

Ngay cả đám đồng môn của Triều Nguyên Long đều bị hoảng sợ:

- Triều sư huynh đem Thái Dương Kim Châm Khí Công triệt để tu luyện đến viên mãn!

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông ngo ngác nhìn nhau.

Tuy rằng không có nhiều người tu luyện Thái Dương Kim Châm Khí Công, nhưng từ xưa đến nay, cũng có số lượng không nhỏ.

Ở tuổi như Triều Nguyên Long, đem công pháp này tu luyện đến tầng thứ chín, đã là lông phượng và sừng lân, nhìn chung từ cổ chí kim, không vượt quá năm người.

Nhưng nếu nói người có thể tu luyện đến tầng thứ mười viên mãn, tựa hồ là đây là người thứ nhất?

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn, có lẽ nhận biết Thái Dương Kim Châm Khí Công, lại chưa chắc biết nội tình cụ thể, không biết cử động lúc này của Triều Nguyên Long có ý nghĩa như thế nào.

Nhưng khí tức khiến người ta sợ hãi quanh thân của Triều Nguyên Long hiện tại, để cho bọn họ biết rõ đối thủ trước mắt này đáng sợ cỡ nào.

Trước đây mọi người Quảng Thừa Sơn thấy Yến Triệu Ca xuất thủ, cũng không có uy thế như vậy, trong lòng nhất thời cũng bắt đầu có chút lo sợ.

Yến sư huynh, có thể thắng được người trước mắt này sao?

- Lần trước từ biệt, Yến Triệu Ca cũng có tiến bộ đi? Có lẽ chỉ ít cũng có thể chống lại Thái Dương Kim Châm Khí Công tầng thứ chín của mỗ, chỉ là không biết có thể chống đỡ uy lực của Thái Dương Kim Châm Khí Công tầng thứ mười đại viên mãn không?

Trong kim quang giống mặt trời nhỏ, truyền ra âm thanh đậm đặc của Triều Nguyên Long:

- Mồ tin tưởng Yến Triệu Ca cũng sẽ có tiến bộ, nhưng nếu tiến bộ không đủ lớn, mồ sẽ rất thất vọng.

- Bất quá trước kia đánh ba lần lại không phân ra thắng bại, ngày hôm nay coi như là chấm dứt đi.

Một đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đột nhiên cười khẽ một tiếng.

- Trần Long Uyên, trần long, trần long, hắc, chỗ này, đối với vị Quảng Thừa công tử kia, có thể không may mắn a.

Nghe được lời ấy, trên mặt đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông đều lộ ra nụ cười.

- Không đến tuy mất mặt, nếu hấn cố sức mà đánh, vậy thì không phải chuyện mất mặt không đâu.

Giống như Triều Nguyên Long lấy Thái Dương Kim Châm Khí Công nổi danh, Yến Triệu Ca tự nghĩ ra tuyệt kỹ Tụ Lý Thanh Long, đồng dạng cũng rất nhiều người biết.

Đệ tử Quảng Thừa Sơn ở đây, sắc mặt không nhìn được mà càng thêm khó coi.

Triều Nguyên Long nhân dịp nói:

- Chuyện tình ân oán thực lực, đánh bất ngờ, mồ không có hứng thú làm.

- Các người trở lại trực tiếp nói cho Yến Triệu Ca, Thái Dương Kim Châm Khí Công của mồ đã đến tầng mười đại viên mãn, hỏi hấn có gan đến đây hay không?

Lời nói của Triều Nguyên Long còn chưa dứt, trong Trần Long Uyên đột nhiên vang lên âm thanh lạnh nhạt.

- Ta đã tới a.

Một đường thanh quang trong không gian u ám đột nhiên hiện ra, giống như thiểm điện xé rách màn đêm!

Tiếng long ngâm vang lên, từ nhỏ không thể nghe được trong lúc nhất thời, chấn động điếc cả tai!

- Yến Triệu Ca, lại là chiêu Tụ Lý Thanh Long cũ sao?

Triều Nguyên Long hét lớn một tiếng, vận chuyển Thái Dương Kim Châm Khí Công, hai tay vươn về trước, lòng bàn tay hướng chính giữa đánh ra, hai bàn tay đột nhiên, kẹp lấy kiếm quang màu xanh.

(*) “mồ”: chỉ một người hay một vật có tên nhưng không nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 13: Đánh người một mặt máu!

Dịch giả: rolland

Triều Nguyên Long muốn lấy hai tay, tay không cầm dao bén, kẹp lại kiếm quang đang đánh tới.

Nhưng không ngờ trên đường thanh quang, đột nhiên bộc phát ra từng đường kiếm quang thanh sắc!

Giống như một đầu Chân Long, ngay lúc này bất chợt rung lên lân giáp trên người mình, long lân toàn thân cùng nhau mở ra!

Tụ Lý Thanh Long, Chân Long Rung Giáp!

Kiếm quang lúc này, giống như một đầu Thanh Long chân chính!

Kiểm quang thanh sắc tán ra, đem từng cây châm nhọn kim sắc bẻ gãy!

Triều Nguyên Long bị đẩy lùi từng bước, vẻ mặt trở nên ngưng trọng.

Từng chữ một, từ trong kẽ răng của hắn phát ra:

- Yển! Triệu! Ca!

Một thân ảnh xuất hiện trước mặt mọi người, quần áo màu trắng, khoác lam bào bên ngoài, trên áo bào có trục viền đen, chính là Yển Triệu Ca.

Thấy vẻ mặt của Yển Triệu Ca thân nhiên, nhân nhả giống như dạo chơi, đám đệ tử của Quảng Thừa Sơn, lập tức cảm giác gánh nặng trong lòng đều được buông lỏng, áp lực lúc trước mà Triều Nguyên Long mang tới, đã quét sạch sẽ.

Mà các đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, thì trong lòng của tất cả đều căng thẳng.

Tuy rằng có thói quen kiêu ngạo trong ngày thường, nhưng lúc này, khí thế của bọn họ đều trở nên sa sút.

Yển Triệu Ca không nhanh không chậm đi tới trước mặt Triều Nguyên Long:

- Ta tới, ngươi muốn chấm dứt như thế nào, nói đi.

Triều Nguyên Long nhìn chăm chăm Yển Triệu Ca, trầm giọng hét lớn:

- Tôi tốt!

Toàn thân của hắn dường như đều sáng lên kim quang, nghìn vạn đường kim châm giống như ánh sáng, giống như ánh mặt trời chiếu khắp bốn phương.

Sau đó, Triều Nguyên Long đánh ra một chương hướng về Yển Triệu Ca.

Bí truyền Võ học của Đại Nhật Thánh Tông, Trung Thiên Thần Chương!

Nắng gắt nóng rực, như mặt trời ban trưa!

Không giống với lúc trước chấn nhiếp đám người Tư Không Tinh, Diệp Cảnh, ngoại trừ Thái Dương Kim Châm Khí Công bên ngoài, Triều Nguyên Long càng thúc giục thêm một Võ đạo tuyệt học khác là Trung Thiên Thần Chương.

Hai bên kết hợp, tăng thêm uy lực.

Chỉ là nhắc chương lên, lại như một lưỡi dao thép sắc bén lạnh lẽo vậy.

Trong phạm vi một chương của Triều Nguyên Long bao phủ, một mảnh không gian xung quanh đều đột nhiên ngưng trệ, dù là bụi bặm cũng bị ngưng ở giữa không trung.

Lực của một chương, phong tỏa khí lưu trong một mảnh không gian, luyện khí (không khí) như đá, máu thịt như thiết thành bùn!

Mặt Yển Triệu Ca không biến, tay phải run một cái, ống tay áo liền lộ lên một đường thanh quang, nghênh đón Triều Nguyên Long.

Thanh âm long ngâm lại vang lên lần nữa, kiếm quang thanh sắc chấn động, hàng vạn hàng nghìn kiếm quang lộ ra, giống như thần long rung lên lân giáp.

Yển Triệu Ca thân kiếm hợp nhất, giống rồng bay lên mây, cả người giống như hóa thành Thanh Long phóng lên cao, phá vỡ hàng vạn hàng nghìn kim quang giống như ánh mặt trời!

Tự Lý Thanh Long, Vân Khởi Long Tương!

Vân Khởi Long Tương, như mây trào dâng, như rồng bay lên, như anh hùng hào kiệt gặp thời mà nổi dậy!

"Chát!"

Một tiếng giòn vang, kim quang cùng thanh quang cùng nhau biến mất.

Thân hình của Triều Nguyên Long bay ngược về sau, một lần nữa đứng vững lại, trong ánh mắt của hắn thậm chí có chút mê man.

Chờ hắn tỉnh táo lại, sắc mặt lập tức trở nên dữ tợn vô cùng, trừng mắt nhìn Yển Triệu Ca.

Ở trên mặt của hắn, một vết máu nhỏ màu đỏ sẫm, có thể thấy được, rõ ràng là bị Yển Triệu Ca chẳng biết dùng vật gì, sinh sôi quất một cái.

Yển Triệu Ca chấp hai tay sau lưng, bình tĩnh nhìn Triều Nguyên Long, cũng không nói gì, tựa hồ đang hỏi hắn còn tới không?

Triều Nguyên Long tức giận đến một phật châu trời, hai phật xuất khiếu, gầm một tiếng, lần thứ hai nhào tới.

Trong bóng tối của Trấn Long Uyên, thanh quang lại hiện ra, long ngâm lại vang.

"Chát!"

"Chát!"

"Chát!"

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông, lúc này tất cả đều cứng lưỡi, chỉ thấy Triều sư huynh nhà mình lúc trước còn uy phong, lúc này trên mặt đã đông một đường, tây một đường vết máu, ngang dọc nhau, quả thực thê lương làm người thấy thương tâm, người nghe rơi lệ.

Triều Nguyên Long bị đánh cho mê man, đầu óc cũng căng ra, hai mắt đỏ như máu.

Hắn phát động toàn thân Cương khí, toàn bộ tập trung lên hai tay, hướng Yến Triệu Ca đánh tới.

Một đòn này, hắn hoàn toàn không để ý mà bỏ qua phòng thủ, chỉ công không thủ, đem lực công kích đề cao đến đỉnh điểm, cho dù phải đồng quy vu tận, cũng muốn đem Yến Triệu Ca đánh chết tại chỗ!

Yến Triệu Ca nghiêng mắt liếc hắn, tay phải rung lần nữa, một kiếm tiến lên chính diện, nhắm thẳng vào bàn tay của Triều Nguyên Long đánh tới.

Trong tiếng long ngâm kinh thiên, vang lên một tiếng kêu thảm.

Tiếp đó, mọi người liền thấy, lòng bàn tay của Triều Nguyên Long có một cái lỗ máu, là bị một kiếm bất ngờ của Yến Triệu Ca đâm thủng!

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Hải lòng?

Đối mặt với ánh mắt ngạc nhiên nghi ngờ của mọi người, vẻ mặt của Yến Triệu Ca điềm tĩnh, vung lên tay áo bào, trong ống tay áo lộ ra một đoạn màu xanh lục.

Mọi người nhìn kỹ, mới nhìn rõ từ nãy tới giờ, Yến Triệu Ca sử dụng vũ khí.

Nhưng kết quả lại làm mọi người hút một ngụm khí lạnh.

Triều Nguyên Long thấy, trước mắt càng thêm tối sầm, thiếu chút nữa là ngã mặt lên trời ngất đi.

Đó cũng không phải kiếm, mà là một cành trúc xanh lục nhỏ nhắn, thậm chí không nắm chắc được.

Tay phải của Yến Triệu Ca cầm cành trúc, tay trái thì vờ nặn đầu khác.

Cành trúc xanh biếc nhỏ nhắn chắc chắn, ở giữa hai tay uốn cong cong, thậm chí trên đó còn có vài chiếc lá tươi nhẹ nhàng lay động.

Nhìn một màn này, trên mặt mọi người đều lộ ra thần sắc khó tin.

Vô số ý niệm trong đầu mọi người pháp phòng.

- Là... là dị bảo nào đó, chỉ là thần vật tự ẩn, cho nên thoát nhìn như là cành trúc bình thường?

Có người trong lòng vừa mọc lên cái ý niệm này, liền thấy Yến Triệu Ca thuận tay hất một cái.

Cành trúc rơi xuống đất, giống như lợi kiếm cắm vào mặt đất, nhẹ nhàng lay động.

Nhưng mất đi Cương khí của Yến Triệu Ca gia trị, cành trúc dưới sát khí ở Trấn Long Uyên ăn mòn, lập tức héo rũ.

Vốn là xanh biếc tươi mới, nhanh chóng điều tàn, sự mềm dẻo lại mất đi hơi nước, mà trở nên khô vàng, tiếp theo, cuối cùng hóa thành một nhúm tro bụi.

Những người nhìn xem thì trợn mắt cứng họng:

- Vậy mà... thật là một cành trúc xanh lục bình thường?!

Diệp Cảnh chau mày, hít sâu một hơi: "Cành trúc yếu ớt như thế, làm sao Võ giả Cương khí cường đại như vậy bám vào được? Đừng nói dùng để đối địch, Cương khí tập trung vào cùng lúc, cành trúc sẽ bị vỡ thành vụn phấn trong nháy mắt."

"Kim thiết còn không cách nào thừa nhận, huống chi là cây cỏ?"

"Tinh tế nhập vi, lực không chế kỳ diệu đến tột cùng, cử trọng nhược khinh, rất thành thạo." Trong đôi mắt của Tư Không Tinh chớp động thần thái khác thường: "Lúc xuất kiếm, chỉ ẩn chứa Vô giả Cương khí, mà không thấy linh khí của Bảo binh, sắc nhọn của Chiến binh, ta còn tưởng rằng chỉ là binh khí phàm tục, lại nghĩ không ra dĩ nhiên là một cây gậy trúc. . ."

Tư Không Tinh nhìn chăm chú vào Yến Triệu Ca: "Hắn đột phá bình cảnh, tấn chức Ngoại Cương Tông Sư cảnh sao? Chưa từng nghe thấy người nào ở Nội Cương Tông Sư, lại đối Cương khí của bản thân không chế, có thể đạt được sự tinh tế mức như vậy."

"Bất quá, cho dù là Ngoại Cương sơ kỳ cảnh giới Tông Sư, cũng làm không được đi? Hắn đến tột cùng là. . ."

Trong lúc nhất thời, tất cả mọi người đều thất thần.

Tu vi bản thân của bọn họ có thể còn thấp, nhưng đều xuất thân từ danh môn đại phái, kiến thức rộng rãi, tầm mắt khoáng đạt, đều có thể nhìn ra một kiếm vừa rồi rất bất phàm.

Lấy trúc làm kiếm, lại uy lực như thế này, nếu là kiếm thật thì sao đây?

Nếu là Chiến binh, thậm chí Bảo binh thì sao?

Cho dù là đệ tử của Quảng Thừa Sơn, cũng đều trầm mặc.

Triều Nguyên Long gất gao nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca, thờ hồn hèn như trâu, trên người dần dần có linh khí của Bảo binh chấn động hiện ra.

Hơn xa linh khí chấn động của Hạ phẩm Bảo binh.

Yến Triệu Ca không quan tâm mà nhìn hắn:

- Người muốn cùng ta so vũ khí của ai tốt hơn sao?

Triều Nguyên Long kinh ngạc, lập tức về mặt trưởng lên đến đỏ bừng, nhưng mà cũng không dám thôi động Bảo binh của mình.

Yến Triệu Ca nói xong, ổng tay áo nhấc lên, hơn mười món Hạ phẩm Bảo binh rơi trên mặt đất, cùng nhau bay dựng lên!

Dưới sự thúc giục của Cương khí, nhất thời kích phát linh tính của rất nhiều Bảo binh, sau đó như phô thiên cái địa đánh về Triều Nguyên Long đánh.

Đệ tử Quảng Thừa Sơn đều phát ra một tiếng thét kinh hãi, uy lực của Bảo binh bày ra lúc này, cùng lúc bọn họ thôi động, nhưng không giống nhau!

Triều Nguyên Long cũng không dám chống lại cái này, bị những Bảo binh như mưa to gió lớn đập cho bay ngược về phía sau.

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn cười to lên, mà khí thế của đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông thì sa sút.

Những Bảo binh này, phần lớn đều là lá chắn, bảo vệ tay, hộ giáp phòng cụ các loại, lúc này bị Yến Triệu Ca thúc giục đi công kích, thì giống như một đám ám khí to lớn, thế lớn đè người.

Cuối cùng Yến Triệu Ca lãng không đánh một quyền trúng một cái hộ thuẫn (lá chắn).

Hộ thuẫn phá tan phòng ngự của Triều Nguyên Long, nên trên ót của hắn, trực tiếp đem vị cao đồ Đại Nhật Thánh Tông đánh ngã.

Triều Nguyên Long bị đánh ngã, Yến Triệu Ca không để ý nhún vai một cái, tầm nhìn nhìn về phía những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông, đối phương nhất thời cảm thấy rét lạnh sau lưng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 14: Hung hăng đuổi người

Dịch giả: rolland

Bị tầm nhìn của Yến Triệu Ca đảo qua, một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đồng thời run một cái, hồi phục lại tinh thần.

- Trần Long Uyên, đối với ta là điếm xấu?

Yến Triệu Ca cười tùm tùm nhìn bọn họ.

Đệ tử Đại Nhật Thánh Tông mở miệng nói lúc này, sắc mặt lúc này so với khóc còn khó coi hơn.

"Chát!"

"Chát!"

Hai tiếng giòn vang, hai gã đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông lúc này mở miệng hát phụ họa theo Triều Nguyên Long, mỗi người đều bị đánh một cái trên mặt, trầy da tróc thịt.

Yến Triệu Ca đứng tại chỗ, trong tay phải lại có thêm một cành trúc ngắn, ở trong lòng bàn tay trái nhẹ nhàng gõ.

Những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông tụ lại cùng một chỗ, nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngươi. . .

- Chuyện ý lớn hiệp nhỏ, ta không có hứng thú lắm, nhưng tiền đề là một ít người đừng tự mình muốn ăn đòn.

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Con người của ta rất rộng lượng, rất nhiều thời gian đều là không nhớ thù hận, cho nên, có vấn đề gì, ta đều thích giải quyết ngay tại chỗ a.

- Không cần nhìn ta chăm chăm, ta đây sẽ nhẹ nhàng, các ngươi đang lo lắng sau khi Triều Nguyên Long tỉnh lại, hồi phục lại tinh thần, có hay không giận chó đánh mèo các người đi.

- Ngày sau trước khi nói chuyện phải động não suy nghĩ một chút, cái tên "trần long", muốn nói là điếm xấu, thì đầu tiên là Triều Nguyên Long mới đứng chứ.

- Tự Lý Thanh Long của ta đây bất quá là tên gọi của chiêu thức, còn hấn, là tên của bản thân.

Mọi người Quảng Thừa Sơn cười phá lên, những tên Đại Nhật Thánh Tông khác của cũng nhìn qua với vẻ mặt căm ghét, hai người đệ tử Đại Nhật Thánh Tông mới bị đánh lập tức sắc mặt trắng bệch, muốn há miệng nói, nhưng không phát ra được âm thanh nào.

Bàn tay của Yến Triệu Ca vung lên, các Bảo binh bay lên lần thứ hai, phân biệt từng cái rơi vào trước mặt đám người Tư Không Tinh, Diệp Cảnh một lần nữa.

Thấy một màn này, tám gã đệ tử Đại Nhật Thánh Tông vô ý thức nắm chặt Hạ phẩm Bảo binh trong tay mình.

Yến Triệu Ca không thèm để ý nói:

- Ta không giống Triều Nguyên Long, tám món Hạ phẩm Bảo binh, ta còn không để ở trong mắt, bất quá có vài thứ khác. . .

Vừa nói, ánh mắt của Yến Triệu Ca nhìn về phía một người đệ tử tuổi còn trẻ của Đại Nhật Thánh Tông, ánh mắt của người nọ lập tức lập loè.

Thần sắc của hấn có chút giãy dụa, tựa hồ có chút xúc động muốn trực tiếp bóp chết con mèo nhỏ trong tay, lưu manh tới cùng, nhưng bị khí thế của Yến Triệu Ca bức bách, cuối cùng vẫn có chút không dám.

Yến Triệu Ca liếc hấn một cái, cười một tiếng, tay trái lẳng không một trao.

Quang Linh Miêu liền từ trong tay thiếu niên thoát thân ra, đối phương chỉ cảm thấy ngón tay như nhũn ra, một điểm khí lực đều không nhắc lên được, đừng nói chi là bóp chết con mèo nhỏ, cho dù muốn động đậy ngón tay đều khó khăn.

Mà Quang Linh Miêu xinh xắn, lại không cảm giác chút khác thường nào, lẳng không bay qua, bị Yến Triệu Ca thu lấy cầm trong tay.

Một ít Cương khí, đã làm vết thương nơi cổ con mèo nhỏ cầm máu, Yến Triệu Ca thuận tay ném đi, con mèo nhỏ rơi trên tay của đồng môn sư muội nhà mình.

Thiếu nữ nâng lên Quang Linh Miêu, vừa mừng rỡ vừa đau lòng.

"Chát!"

Lại một tiếng giòn vang, cành trúc trên tay phải của Yến Triệu Ca, trực tiếp đem thiếu niên lúc trước bắt Quang Linh Miêu quất bay ra ngoài.

- Con Quang Linh Miêu kia, là sư muội ta nuôi, là của Quảng Thừa Sơn ta.

Yến Triệu Ca hai tay nắm hai đầu cành trúc, cành trúc xanh lục tươi tốt bị uốn cong lại:

- Lời này, ta nói.

- Có vấn đề gì không?

Tất cả mọi người Đại Nhật Thánh Tông hơi cúi đầu, im lặng không nói.

Yến Triệu Ca cũng không sao cả mà nói:

- Ta biết các ngươi không phục, Triều Nguyên Long đánh không lại ta, các ngươi cũng đánh không lại, không có nghĩa là Vô gia Đại Nhật Thánh Tông đều đánh không lại ta.

- Nhưng ít ra, tại đây lúc này, các ngươi không phục cũng không được.

Quá kêu căng thì dễ bị thua thiệt, người ít trải qua mưa gió thì rất dễ đi đến cực đoan, một đám truyền nhân của Đại Nhật Thánh Tông lúc này bị Yến Triệu Ca triệt để áp chế nhuệ khí, ánh mắt đều trở nên buồn bã cùng bất đắc dĩ.

Gậy trúc trong tay Yến Triệu Ca chỉ chỉ phương xa:

- Khu vực trung tâm dòng xoáy này, không có nơi các ngươi dừng lại, mang theo Triều Nguyên Long, rút đi.

Các đệ tử Đại Nhật Thánh Tông tuy rằng bị bề đi nhuệ khí cùng ngạo khí, nhưng nghe xong lời này, cũng đều đối với Yến Triệu Ca trợn mắt nhìn.

- Khu vực trung tâm dòng xoáy lớn như vậy, dựa vào cái gì không cho chúng ta ở lại?

- Triều sư huynh hôn mê, đến nơi có nồng hậu sương đen sát khí, làm sao có thể chịu nổi được!

- Vị Yến sư huynh này, Quảng Thừa Sơn các vị không khỏi có chút quá phận đi? Thật coi Đại Nhật Thánh Tông ta là dễ bị khi dễ sao?

Cho dù một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn, nghe Yến Triệu Ca nói, cũng cảm thấy có chút ngoài ý muốn.

Bực hiềm địa như Trần Long Uyên này, khu vực trung tâm dòng xoáy an toàn, rất ít thấy, khu vực trước mắt này rất lớn, tuy rằng đội ngũ hai bên không hòa thuận, nhưng mỗi bên chiếm một phía cũng không thấy nhau.

Yến Triệu Ca trực tiếp đem Triều Nguyên Long đánh ngất đi, càng đánh cho đệ tử Đại Nhật Thánh Tông mặt mũi ra máu, những cái này có thể coi là kết quả giao thủ so tài của đệ tử trẻ tuổi.

Nhưng trực tiếp đem đám người Triều Nguyên Long đuổi ra khu vực trung tâm dòng xoáy, thực sự là hung hăng quá đi.

Nói cho cùng, tuy rằng trong lòng mọi người Quảng Thừa Sơn không muốn thừa nhận, nhưng tông môn nhà mình so với Đại Nhật Thánh Tông, thanh thế có vài phần yếu.

Yến Triệu Ca lại như không có chuyện gì xảy ra, cành trúc trên tay phải nhẹ nhàng gõ tay trái theo nhịp điệu, ánh mắt nhìn chằm chằm những gương mặt đám người Đại Nhật Thánh Tông trước mắt, mang theo chút hài hước không che giấu được.

Triều Nguyên Long hôn mê, đầu lĩnh trong hàng đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, hít sâu một hơi, nói khẽ với một đám đồng môn phía sau:

- Không ăn thua thiệt trước mắt, chúng ta đi!

Không giống lúc đối mặt với Tư Không Tinh, Diệp Cảnh, còn phun ra vài câu hung ác, đối mặt với Yến Triệu Ca, một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đều im lặng cúi đầu, phân ra vài người, nâng Triều Nguyên Long lên, chật vật thối lui về phía xa.

Nhưng ai cũng biết, bọn họ sẽ không chịu để yên, ngày sau mới đến cứu binh, tất nhiên sẽ ngóc đầu trở lại.

Có người nhìn thân ảnh của đám người Đại Nhật Thánh Tông rời đi, thấp giọng nói:

- Bằng không, dứt khoát đưa bọn họ triệt để ở lại chỗ này, để tránh họa về sau, dù sao nơi này cũng là Trần Long Uyên. . .

Những người khác nghe vậy, tất cả đều nghiêm nghị.

Yến Triệu Ca không nói chuyện, thân hình cao lớn của A Hồ lúc này đã xuất hiện ở một bên, móc móc lỗ tai, ngón tay búng một cái:

- Tiểu tử kia thật độc a, ta đây rất xem trọng ngươi.

- Bất quá, công tử nhà ta sẽ sợ bọn họ cáo trạng mang cứu binh sao?

Đệ tử kia lúng túng không nói lời nào, những người khác đều ngậm chặt miệng.

A Hồ nhất thời cao hứng, miệng mồm lại không chút nào cân nhắc, cười hắc hắc nói:

- Kỳ thật nguyên nhân là, công tử nhà ta hôm nay tâm trạng tựa hồ rất tốt.

- Đồi lại thời gian tâm trạng của hấn không tốt, sẽ bắt người trút giận, không chừng sẽ đem Triều Nguyên Long cùng mấy tiểu tử kia cùng nhau chôn ở nơi này.

Mọi người muốn cười lại không dám cười, lúc này bên tai của A Hồ vang lên tiếng truyền âm của Yến Triệu Ca:

- A Hồ, lương tháng này của ngươi, công tử ta giữ lại a.

A Hồ tròn tròn cặp mắt:

- Công tử, đừng mà!

- Giống như ngươi nói, công tử nhà ngươi đây có lúc tâm trạng không tốt, sẽ bắt người xả giận.

- Ông trời trên cao, công tử ngài luôn luôn anh minh thần võ, cao cao tại thượng, khoan dung độ lượng, thấu tình đạt lý. . .

Không nói tới A Hồ âm thầm liên tục xin tha, mọi người Quảng Thừa Sơn mặc dù có chút lo lắng biến hoá sau này của Đại Nhật Thánh Tông, nhưng tất cả càng nhiều hơn chính là phần khởi cùng vui sướng, ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca, tràn đầy hâm mộ và sùng bái.

Vung tay lên trong nháy mắt, đã đánh cho Triều Nguyên Long cùng cảnh giới tàn phế, cử trọng nhược khinh.

Triều Nguyên Long cũng không phải bình thường Nội Cương Tông Sư, mà là đích truyền của Đại Nhật Thánh Tông, là người nổi bật trong bạn cùng lứa tuổi, là người nổi bật trong Võ giả cùng cảnh giới, trong toàn bộ Bát Cực Đại thế giới, là nhân tài nổi danh mới xuất hiện.

Võ giả cùng cảnh giới, có mấy người dám nói dễ dàng như vậy, đem Triều Nguyên Long đánh thành cái dạng này?

Có một ít đệ tử nhập môn một thời gian dài, nhìn Yến Triệu Ca, có nghi hoặc, cũng có thán phục:

- Trước đây cũng không có phát hiện Yến sư huynh mạnh đến như vậy, chẳng lẽ trước đây hấn vẫn có chút giữ lại sao?

"Khụ, khụ, phong độ, phong độ, phải duy trì phong độ cao thủ, phải làm gương!" Một bên Yến Triệu Ca tự nhủ trong lòng, một bên đem ánh mắt thán phục thậm chí sùng bái của mọi người, thật không khách khí mà thu toàn bộ.

Tự Lý Thanh Long mặc dù là tuyệt kỹ của nguyên chủ thân thể này, nhưng nếu không có Yến Triệu Ca đem thay đổi, sinh ra biến hóa càng mạnh hơn, đương nhiên sẽ không có chiến tích huy hoàng như vậy.

Đem tuyệt học kiếp trước được cất giấu trong Thần Cung là Thái Cực Vân Long Kiếm kiếm ý hóa nhập vào kiếm thức của Tự Lý Thanh Long, liền có biến hoá như thoát thai hoán cốt.

Về phần nói dùng cảnh trúc lâm vũ khí sao, dĩ nhiên dưới điều kiện tiên quyết ở đây là không chơi đùa quá mức, tận lực truy cầu phong cách.

Bất quá, nói là cùng nhau "trang bức" cùng nhau bay, hiện tại có vẻ như tự mình một người toàn bộ "trang" a . . .

"Hiệu quả không sai, không ngừng cố gắng a." Yến Triệu Ca hài lòng gật đầu.

Có đồng môn sư đệ do dự hỏi:

- Yến sư huynh, nếu không cách nào trừ đi những người Đại Nhật Thánh Tông đó, thì cần gì phải xé rách da mặt đưa bọn họ đuổi ra ngoài như vậy. . .

Yến Triệu Ca không thèm để ý nói:

- Bởi vì tâm tình của ta tốt a.

Đối phương cứng lưỡi, nhất thời nói không ra lời.

Yến Triệu Ca cười, không nói thêm nữa, gõ vang một cái, A Hồ thấy thế, lập tức đem Nội Tinh Lô khổ cực mang theo vào đặt ở sát biên giới khu vực trung tâm dòng xoáy.

Chiều theo A Hồ nói, ngày hôm nay tâm trạng của Yến Triệu Ca xác thực rất tốt, bàn tay vỗ nhẹ Nội Tinh Lô, nhìn thâm cốc trước mắt: "Tìm nơi cừu sát hội tụ thật lâu, tìm tới lại không phí công phu."

Quyển 1 - Chương 15: Đạp mìn gót sắt không tìm thấy, đến khi tìm thấy thì không tốn công!

Dịch giả: rolland

Vừa mới đi vào khu vực trung tâm dòng xoáy không bao lâu, Yến Triệu Ca liền phát hiện trong đó có khác thường.

Đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tĩnh đứng ở hai bên, tò mò nhìn một màn trước mắt này.

Yến Triệu Ca khoát tay, A Hồ dĩ nhiên đã hiểu ý, lần thứ hai từ trong bọc hành lý lấy ra một cái lư hương nhỏ.

A Hồ đem nắp lư hương mở ra, sau đó liên tục để vào trong vài loại hương liệu không giống nhau.

Có hào quang bốc lên, thì không phải phạm phạm, lúc nhìn lại thì thấy đầy bụi, đen sì tầm thường.

Đốt xong hương liệu, đóng nắp lư hương lại, A Hồ cẩn thận đem lư hương nhỏ đặt trên mặt đất, rất nhanh liền có vài đạo khói nhẹ từ đó bay ra.

Mọi người Quảng Thừa Sơn hiếu kỳ nhìn khói tím từ từ bay lên, bỗng bành, dung nhập vào trong không gian sương đen của Trấn Long Uyên trước mặt.

Bị khói tím kích thích, loạn lưu sát khí vốn hung ác, nhất thời trở nên càng thêm mãnh liệt.

Khu vực trung tâm dòng xoáy này, loạn lưu sát khí biến thành sương đen, so với những địa phương khác của Trấn Long Uyên, muốn mỏng hơn nhiều lắm.

Nhưng lúc này, sương đen dâng trào, nhìn qua so với khu vực mà bọn họ đi qua trước kia, còn muốn nồng nặc mãnh liệt hơn.

Đầu tiên mọi người hơi kinh hãi, nhưng đều giữ vững bình tĩnh, bọn họ cũng biết, Yến Triệu Ca làm như vậy, tự nhiên là có đạo lý.

Quả nhiên, tuy rằng sương đen cuồng mãnh, nhưng cũng không có tấn công mọi người, trái lại lộ ra xu thế xoay tròn cùng áp súc.

Trên mặt của Yến Triệu Ca lộ ra nụ cười nhàn nhạt, chỉ thấy sương đen trước mắt liên tục hình thành chín dòng xoáy thật lớn, ở trung tâm dòng xoáy, dần dần có thể thấy, hình như có chất lỏng kim sắc lẫn lộn ở trong đó.

Chín dòng xoáy thật lớn, có xu thế tạo thành hình dạng chín sao liên tiếp, bỗng bành không ngừng.

Yến Triệu Ca vỗ thân lò của Nội Tinh Lô, nắp lò mở ra, nhất thời Nội Tinh Lô chấn động, từ bên trong truyền ra hấp lực thật lớn.

Chất lỏng kim sắc trong chín dòng xoáy, bị Nội Tinh Lô ly kỳ hút ra, đưa vào bên trong lò.

Chất lỏng kim sắc trong chín dòng xoáy bị dẫn động, liên tục chảy đi, gột rửa Nội Tinh Lô.

Một đám sư đệ sư muội đồng môn, nhìn thấy cảnh tượng trước mắt, đều tấm tắc kêu kỳ lạ, chỉ là cảm thấy chứ không rõ chuyện gì xảy ra, nhưng nhìn qua thì giống như rất lợi hại.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca lúc này, cũng mang theo vài phần trịnh trọng, so với lúc trước giao thủ cùng Triều Nguyên Long, còn muốn nghiêm túc hơn.

Trước tiên không cần nói, Nội Tinh Lô trước mắt này chính là tâm huyết của hắn từ trước đến giờ, xảy ra chuyện không may thì khó tránh khỏi có chút đáng tiếc.

Hơn nữa là với hoàn cảnh của Trấn Long Uyên này, sợ ý một chút để cho Nội Tinh Lô nổ, dẫn phát loạn lưu sát khí cùng nhau bạo phát, tất cả mọi người tại đây cũng không có người nào có thể sống khá giả.

Chẳng qua đây cũng chỉ là đề phòng vạn nhất mà thôi, đối với Yến Triệu Ca mà nói, hết thảy trước mắt đều nghĩ sẵn trong đầu của hắn, trong đầu đã suy diễn vô số lần.

Nội Tinh Lô trải qua chất lỏng kim sắc không ngừng gột rửa, chỉ thấy bên trong vách lò, dần dần sáng lên rực rỡ, càng ngày càng chói mắt.

Ánh sáng rực rỡ, giống như trời quang mây tạnh, làm Trấn Long Uyên u ám, lúc này như sáng sủa thêm vài phần.

A Hồ bên cạnh, lập tức rút ra một cây trường đao (đao có thân đao dài), đặt trên tay của Yến Triệu Ca.

Đây là một thanh binh khí phạm tục, cũng không phải là Bảo binh, cũng không phải Chiến binh, chỉ là một kiện Phạm binh, một cây trường đao thông thường.

Tay phải Yến Triệu Ca cầm đao, tay trái cong ngón tay búng nhẹ trên lưỡi đao, phát ra âm thanh giòn vang.

Hoi cân nhắc một chút, Yến Triệu Ca liền đem thanh trường đao ném vào trong Nội Tinh Lô.

Nội Tinh Lô "ầm ầm" chấn động, trường đao bị ném vào, giống như bị lực vô hình cố định lại, trôi nổi trong lò, từng đường quang hoa (ánh sáng) gia trì trên đó.

Cùng với trường đao, còn có nhiều loại kỳ kim dị thạch (kim loại, đá hiếm lạ), đám người Diệp Cảnh chỉ có thể miễn cưỡng nhận biết, đó là tài liệu luyện khí.

Trường đao trôi nổi ở giữa không trung, mà những tài liệu khác thì ở quanh thân đao bay vòng vòng, rồi rất nhanh biến hoá.

Có hóa thành chất lỏng, có vặn vẹo biến dạng, có nghiền nát thành phần, có loại trong nháy mắt hoá khí, tan thành mây khói.

Quang hoa bên trong lò càng ngày càng chói mắt, đến cuối cùng làm cho người khác không cách nào nhìn thẳng, chỉ thấy từng từng đường ánh lửa lộng lẫy từ đó dâng lên, đem trường đao cùng tài liệu nuốt hết.

Ngoài lò, chất lỏng kim sắc trong trung tâm chín dòng xoáy không ngừng bị Nội Tinh Lô rút ra mà thu vào.

Yến Triệu Ca yên tĩnh nhìn một màn trước mắt này, nụ cười trên mặt càng ngày càng đậm.

Thời gian chậm rãi trôi qua, đám người Tư Không Tinh đứng ngoài quan sát cũng không cảm thấy chán ghét, tất cả mọi người đều tò mò nhìn Nội Tinh Lô, rất nhiều người trong bọn họ, vẫn là lần đầu tiên thấy luyện chế vũ khí, chứ đừng nói là Nội Tinh Lô gì đó chỉ tồn tại trong truyền thuyết.

Không biết qua bao lâu, Nội Tinh Lô "ầm ầm" rung động, ánh lửa tiêu tán trong nháy mắt.

Tiếp theo là ba động linh khí cường đại từ trong đó truyền ra, sau đó là một cái trường đao đen nhánh đang toả sáng từ trong đó chậm rãi bay ra.

Linh khí cùng uy áp của nó, hơn xa Hạ phẩm Bảo binh mà đám người Diệp Cảnh đang nắm giữ.

Tư Không Tinh nhìn trường đao:

- Hàng thật Trung phẩm Bảo binh. . .

Những đệ tử Quảng Thừa Sơn khác, cũng đều là người biết hàng, đồng thời phát ra tiếng tán thán.

- Luyện chế dùng tổng cộng bao lâu thời gian?

Có người đột nhiên thấp giọng hỏi, mọi người hai mặt nhìn nhau, trong lòng tính nhẩm, sau đó liền cùng nhau hút một ngụm lãnh khí (khí lạnh).

Bây giờ bọn hắn đã tin tưởng thật, Yến Triệu Ca có năng lực ở trong một tháng, luyện chế ra mười sáu kiện Bảo binh, hơn nữa còn là lúc rảnh rỗi sau tu luyện, bớt chút thời gian mà hoàn thành.

Sau đó, mọi người nhìn Yến Triệu Ca, ánh mắt nhìn Nội Tinh Lô, nóng bỏng chưa từng có từ trước tới nay.

- Thật là Nội Tinh Lô trong truyền thuyết! Thật là mạnh mẽ!

- Yến sư huynh nói không sai, theo không ngừng hoàn thiện, Nội Tinh Lô càng ngày càng mạnh, càng ngày càng hướng về tiếng tăm lúc trước mà tiến bước, trước kia là Hạ phẩm Bảo binh, hiện tại là Trung phẩm Bảo binh, tương lai có Thượng phẩm Bảo binh, thậm chí còn có Linh binh, đều không phải là mơ mộng!

- Chỉ cần cho Yến sư huynh đầy đủ thời gian, cho Quảng Thừa Sơn chúng ta đầy đủ thời gian, tương lai sẽ như thế nào? Đại Nhật Thánh Tông thì thế nào, tương lai bốn phái mới là đệ nhất Thánh địa của Bát Cực Đại thế giới!

- Dù cho hiện tại Yến sư huynh, tu vi nửa bước không tiến, nhưng chỉ bằng vào việc tái hiện Nội Tinh Lô trong truyền thuyết, cũng đủ để trong lịch sử của Quảng Thừa Sơn ta lưu danh!

- Huống chi, Yến sư huynh làm sao có thể nửa bước không tiến? Bàn về Võ đạo của bản thân, đánh cho Triều Nguyên Long của Đại Nhật Thánh Tông chỉ có thể ăn đất!

- Đem những yêu nghiệt thiên tài khác dẫm nát dưới chân, Yến sư huynh có thể nói thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt trong yêu nghiệt!

Yến Triệu Ca vẫy tay, đem trường đao đen nhánh nắm trong tay, sau khi phân biệt tốt xấu một hồi, mới khẽ gật đầu: "Ừ, suy diễn trước kia là chính xác, lần này đi Trấn Long Uyên cũng không uổng công, tư liệu trụ cột bên ta càng đầy đủ, bên kia cha khỏi bước liền càng dễ dàng."

Tiên tay vung một cái, từng đường đao khí lừng lừng ở trên không trung khuấy động, làm lòng người khác sinh ra hàn ý.

Yến Triệu Ca cầm ném đi, A Hồ lập tức tiếp lấy thanh Trung phẩm Bảo binh trường đao, thu nhận.

Sương đen trước mặt ở giữa không trung biến thành dòng xoáy, vẫn đang xoay tròn không ngừng, chất lỏng kim sắc cũng bị tiếp tục rút ra, rơi vào trong Nội Tinh Lô, trui rèn thêm một chút nữa.

- Quá trình trui rèn còn cần liên tục duy trì một đoạn thời gian, các người có thể tự do hoạt động.

Yến Triệu Ca nói.

Mọi người đều gật đầu đồng ý, nhưng đa số người vẫn tán tụng nhìn Nội Tinh Lô, không dời mắt.

Yến Triệu Ca cũng không ngăn cản bọn họ, một bên tiếp tục chăm sóc khổng chế Nội Tinh Lô, một bên nói với A Hồ:

- Lúc này Triều Nguyên Long ra ngoài rồi quay về, rất có khả năng là đi làm chuyện gì đó.

- Người của Đại Nhật Thánh Tông ở trong lần phát sinh dị biến này của Trấn Long Uyên liền tới đầu tiên, đi điều tra một chút vì sao bọn họ đến.

A Hồ gật đầu một cái:

- Vâng, công tử.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 16: Chịu tiếng xấu thay người khác

Dịch giả: rolland

Ra khỏi khu vực trung tâm dòng xoáy, bị sát khí nồng đậm kích thích, Triều Nguyên Long đang hôn mê rất nhanh liền tỉnh lại.

Sau phút chốc tỉnh lại, ý thức của Triều Nguyên Long còn dừng lại ở thời gian đang cùng Yến Triệu Ca giao thủ trước đó.

Cảnh tượng trong đầu hắn, vẫn là một tấm thuẫn trong tầm nhìn của hắn từ nhỏ biến thành lớn, cho tới khi che khuất bầu trời, chính diện nện trên đầu của hắn.

Nhớ quá trình cùng Yến Triệu Ca giao thủ trước đó, trong lòng của Triều Nguyên Long lửa giận từng cơn.

Nhưng trái ngược với phần nộ lúc đó, lúc này lại càng nhiều hơn là nghi ngờ và không giải thích được.

Từ lúc nào, mà Yến Triệu Ca trở nên mạnh như vậy?

Đây là Yến Triệu Ca trong ấn tượng của hắn sao?

Ở lần thứ hai gặp mặt, tu vi thực lực của Yến Triệu Ca cũng có tiến bộ, nhưng cũng là trong dự liệu của Triều Nguyên Long, nhưng tiến bộ với biên độ lớn như vậy, lại hoàn toàn lật đổ quan niệm lúc trước của Triều Nguyên Long.

Hồi phục lại tinh thần, trên mặt là một trận đau rất, cảm giác khuất nhục lẫn phần nộ ở trong lòng của Triều Nguyên Long dâng lên lần nữa.

Sau khi hắn hiểu rõ tình cảnh của bản thân, càng nổi giận lôi đình, mình và đồng môn, lại bị Yến Triệu Ca đuổi ra khu vực an toàn ở trung tâm dòng xoáy.

Triều Nguyên Long nhìn chòng chọc các đệ tử Đại Nhật Thánh Tông trước mặt, há miệng muốn nói, nhưng một ngụm hơi buồn bực chẹn trong lồng ngực, cũng không phát ra được âm thanh nào.

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đều cúi đầu, lúc này cũng không dám đối mặt cùng Triều Nguyên Long.

Tuy rằng bị Yến Triệu Ca đã thương, lòng bàn tay càng bị đâm thủng, nhưng Triều Nguyên Long cũng không phải là người mà bọn họ có thể chọc nổi.

Tính cách của Triều Nguyên Long xưa nay nghiêm khắc, hiện tại rõ ràng là đang tức giận, chọc tức hắn, đám người họ không nghi ngờ gì là chịu không nổi rồi.

Chỉ có điều, trước đây mọi người đối với Triều Nguyên Long vừa kính vừa sợ, hiện tại chỉ có sợ, chứ không còn kính (kính trọng).

Có vài người không dám biểu hiện ra bên ngoài, nhưng trong lòng kỳ thật lại sinh ra xem thường: "Bị Yến Triệu Ca của Quảng Thừa Sơn đánh bầm dập như cháu trai, lại ở trước mặt chúng ta đùa giỡn oai phong gì."

"Có bản lĩnh thì ở trước mặt của Yến Triệu Ca mà hung ác đi, đồ bất nạt kẻ yếu!"

"Biến thành như hiện tại, còn không phải bởi vì nguoi đánh không lại Yến Triệu Ca sao? Bằng không, hiện tại là chúng ta đuổi bọn họ ra khỏi khu vực trung tâm dòng xoáy."

Triều Nguyên Long hít sâu một hơi, cưỡng ép mình tỉnh táo lại.

Trong phút chốc, hắn đúng là nghĩ tới muốn quay đầu lại cùng Yến Triệu Ca liều mạng, bị thất bại sỉ nhục như vậy, không bằng chết trận tại chỗ cho thống khoái.

Nhưng suy nghĩ tỉ mỉ lại quá trình một trận đánh vừa rồi, Triều Nguyên Long đành phải dè dặt lại.

Bởi vì hắn phát giác, đó là hắn muốn tử chiến, chỉ sợ cũng không nhất định có thể được toại nguyện, khả năng lớn hơn là, lại một nữa nhận nhục nhã.

Chênh lệch giữa hai bên dĩ nhiên lớn như vậy, nếu không phải tính cách của hắn cương nghị cứng cỏi, thậm chí lúc này sẽ cảm thấy tuyệt vọng.

- Chuyện tình mà Tiêu sư huynh giao phó, chúng ta tốn nhiều thời gian cùng tinh lực như vậy, thật vất vả mới có chút manh mối, bằng không đi xử lý chuyện kia trước?

Một đệ tử Đại Nhật Thánh Tông thận trọng nói.

Nửa câu sau, hắn cũng không có nói ra, hắn kỳ thật muốn nói: "Tiêu sư huynh rất nhanh sẽ đến Trấn Long Uyên, đến lúc đó lại tìm Yến Triệu Ca báo thù."

Nhưng vì để tránh cho Triều Nguyên Long bị kích thích, lời này hắn nhịn xuống không nói.

Triều Nguyên Long cũng đâu có ngu ngốc, làm sao có khả năng nghe không ra lời nói của đối phương còn chưa hết cùng mơ hồ nói bóng nói gió.

Tầm nhìn của hắn đảo qua một đám đồng môn trước mắt, tuy rằng không có ai biểu hiện ra, nhưng ý nghĩ trong lòng của bọn họ, Triều Nguyên Long cũng có thể đoán được một...hai...

Dù sao, mới vừa rồi cùng đánh với Yến Triệu Ca một trận, hắn thua thật quá thảm, hầu như quần lót đều thua sạch sẽ.

Lạnh lùng liếc nhìn mọi người, Triều Nguyên Long không có nhiều lời, chỉ đơn giản nói:

- Tốt, trước tiên làm việc.

Dứt lời, dẫn đầu rời đi, những người khác đều thầm thở phào nhẹ nhõm, đi theo sau lưng hắn.

Mặt của Triều Nguyên Long không biểu tình, nhưng trong lòng như biển gầm: "Ngoại Cương Tông Sư! Ta nhất định phải nhanh chóng tu thành Ngoại Cương Tông Sư cảnh, sau đó có thể tu luyện môn Võ đạo kia, chuyên môn khắc chế Tụ Lý Thanh Long của Yến Triệu Ca, đến lúc đó cho dù hắn đột phá Ngoại Cương cảnh, cũng không sao cả."

"Mối thù hôm nay, mỗi nhất định phải báo, không đem Yến Triệu Ca nguoi đánh thành bụi bặm đập mấy đập, mỗi thề không làm nguoi!"

.....

Trong khu vực trung tâm dòng xoáy, chỉ còn lại đám người Quảng Thừa Sơn thăm dò và nghỉ ngơi, có vài người thu thập đặc sản trong Trấn Long Uyên, có vài người đang đùa giỡn con Quang Linh Miêu xinh xắn.

Nội Tinh Lô kêu "ầm ầm", đang không ngừng thu nạp chất lỏng kim sắc, rèn đúc bản thân.

Yến Triệu Ca khoanh chân ngồi bên cạnh Nội Tinh Lô, nhắm mắt dưỡng thần.

A Hổ đột nhiên xuất hiện, báo cáo:

- Công tử, nhóm người Triều Nguyên Long, tựa hồ là đang tiến vào tìm kiếm cái gì, cũng không xác định là người hay là vật.

Yến Triệu Ca gật đầu không nói.

A Hồ nói:

- Đúng rồi, công tử, bên kia sơn môn đã thu lưới, lão chưởng môn cùng gia chủ bọn người lần này bắt không ít cá lớn a.
- Tiếp đó còn có một tin tức, dư nghiệt của Ngũ Linh Kỳ, Xích Linh Kỳ Chủ, tới Trấn Long Uyên, sẽ đối với công tử ngươi bắt lợi.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Tin tức của Nội Tinh Lô, người của Ngũ Linh Kỳ biết sao?

A Hồ đáp:

- Theo cách nói của những người bị bắt, là chỉ báo cho Ngũ Linh Kỳ biết, công tử ngươi tới Trấn Long Uyên tìm Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng.

Yến Triệu Ca xoa cằm:

- Xích Linh Kỳ Chủ, đó là một Đại Tông Sư a, binh đối binh, tướng đối tướng, chúng ta sẽ không nhúng tay vào, giao cho Đông Đường Chủ Sư Trưởng lão đó đi.

A Hồ thật thà cười:

- Đông Đường Chủ Sư Trưởng lão trước tiên đã an bài, tự mình bí mật đến ngoài Trấn Long Uyên, chuyên môn chờ Xích Linh Kỳ Chủ, rất hăng hái a.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Nói thừa, hần mặc dù là người của Nhị sư bá, không muốn gặp ta, nhưng tiêu diệt dư nghiệt của Ngũ Linh Kỳ Đại Tông Sư, đây là cho chính hần tăng công lao, hần có thể không hăng hái sao?
- Về phần nói muốn tiện tay mà chôn ta, đem trách nhiệm quăng trên người của Xích Linh Kỳ Chủ, vậy thì cũng không đến nỗi, chuyện này cha ta đặt biệt nhìn chăm chăm, Đông Đường Chủ Sư Trưởng lão bảo vệ ta còn không kịp đây.

Yến Triệu Ca liếc mắt:

- Ta cùng Diệp Cảnh giống nhau, Đông Đường Chủ Sư Trưởng lão cũng giống vậy, xảy ra chuyện, người có lỗi không phải là hần, hần cũng phải chịu tiếng xấu thay cho người khác.
- Xích Linh Kỳ Chủ là hướng về ta mà tới, nếu như ta rút đi, hần khẳng định cũng rút đi, mặc dù có chút mạo hiểm, nhưng ta đây phải tiếp tục làm một con mồi.

Về mặt của A Hồ sùng bái nói:

- Công tử, ngươi thực sự là quá anh dũng!
- Thôi đi, diễn xuất của ngươi cũng quá già đi.

Yến Triệu Ca không vui nói, A Hồ thô lỗ cười nói:

- Công tử, nếu như thành công giết chết Xích Linh Kỳ Chủ, một phần công lao của ngươi cũng chạy không thoát đâu.

Yến Triệu Ca khoát tay:

- Cái đó là thứ yếu, tên Xích Linh Kỳ Chủ này cuối cùng vẫn là một tai họa ngầm, trước kia vẫn ẩn trốn, lần này thật vất vả mới thò đầu ra, nhất định phải giải quyết hết.
- Bất quá, ta mạo hiểm là chuyện của ta, không cần bọn họ theo ta mạo hiểm, ngươi đưa bọn họ ra Trấn Long Uyên đi.

Báo cho đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tinh, kết quả có gần một nửa nguyện ý lưu lại.

Có vài người muốn thừa dịp họa nạn này cùng Yến Triệu Ca thân cận, có vài người là muốn mở mang tầm mắt.

Diệp Cảnh cùng Tư Không Tinh cũng đều lựa chọn lưu lại.

Dựa theo Yến Triệu Ca biết, Tư Không Tinh một lòng hướng võ, muốn tôi luyện tâm linh không sợ hãi, còn Diệp Cảnh nghĩ như thế nào thì không biết được.

Bất quá, quyết định của mình thì chính mình phụ trách, mọi người làm ra lựa chọn, Yến Triệu Ca cũng không bắt buộc, nguyện ý lưu lại thì tiếp tục lưu lại, người muốn đi, thì do A Hồ hộ tống ra ngoài.

Bọn người A Hồ rời đi, đám người Yến Triệu Ca vẫn ở lại tại chỗ.

Không biết qua bao lâu, trong lòng của Yến Triệu Ca đột nhiên khẽ động, giương mắt nhìn lên, chỉ thấy trong sương đen phía xa, dường như có một đạo ánh lửa màu xanh thẫm như ẩn như hiện.

"Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng?" Con mắt của Yến Triệu Ca sáng lên: "Lần này tiến vào, thật sự là thuận buồm xuôi gió a."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 17: Đứng ở trước mặt Diệp Cảnh tìm bảo bối?

Dịch giả: rolland

Ánh lửa xuất hiện ở phương xa, nằm bên ngoài khu vực trung tâm dòng xoáy.

Mắt thấy Yến Triệu Ca vội vàng ổn định lại Nội Tinh Lô, các đệ tử Quảng Thừa Sơn bên cạnh liền vội vàng nói:

- Yến sư huynh, đó chính là Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng mà ngươi muốn tìm sao?

- Ngươi phải ổn định Nội Tinh Lô, chúng ta đi giúp ngươi thu lấy.

Yến Triệu Ca lắc đầu một cái:

- Hoàn cảnh nơi này đối với các ngươi mà nói, vẫn tương đối nguy hiểm, không nên manh động, tự nhiên sẽ có người khác đi thu.

Diệp Cảnh cùng một đám đệ tử trẻ tuổi hiếu kỳ quan sát bốn phía, xem Yến Triệu Ca nói "người khác" là có ý gì.

Sau một lúc, sau lưng mọi người đột nhiên vang lên tiếng gió thổi, có mấy đạo thân ảnh xuất hiện, lướt qua đoàn người, hướng về ánh lửa màu xanh thẫm trong sương đen chạy tới.

Trong lòng một đám người trẻ tuổi đều nghiêm nghị, lúc này mới biết có người đi theo phía sau đoàn người của mình.

Mà xem thân pháp của bọn hắn, tuyệt đối không phải Võ giả bình thường có thể làm được, toàn bộ dĩ nhiên đều là người có cấp bậc Tông Sư.

Mà những cao thủ cấp bậc Tông Sư này, lại đều cam tâm im hơi lặng tiếng, như một cái bóng tùy tùng theo Yến Triệu Ca.

Không giống với A Hồ công khai bên ngoài, những người này âm thầm ẩn núp, là tùy tùng hộ vệ của Yến Triệu Ca, bình thường sẽ không dễ dàng hiện thân, chỉ khi có chỉ thị rõ ràng của Yến Triệu Ca thì mới xuất hiện.

Tràng diện như vậy, làm một đám đệ tử trẻ tuổi, như ở trong mộng mới tỉnh lại.

Bây giờ bọn hắn mới hiểu được nếu không có uy hiếp như Xích Linh Kỳ Chủ ẩn núp, đoàn người của mình dưới tình huống này, theo Yến Triệu Ca tiến nhập Trần Long Uyên, so với các Nội Cương Tông Sư khác lĩnh đội, là càng thêm an toàn.

Mấy đạo thân ảnh cùng nhau chạy về phía ánh lửa màu xanh thẫm, sương đen hơi tán đi, chỉ thấy luồng điện quang ở trong không trung trôi nổi lên xuống, được cuộn cuộn hoá quang bao quanh.

Chính là Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng mà Yến Triệu Ca muốn tìm.

Nhưng vào lúc này, đột nhiên có hồng quang mãnh liệt cuộn trào từ sâu trong vùng sương đen hiện lên, giống như một con sông dài mênh mông cuộn cuộn chảy xiết mà qua, trùng kích vào Hoả chủng thời nó đi xa.

Dưới hồng quang dẫn động, sương đen cũng bạo ngược lên, chấn động không ngừng.

Mấy người áo đen đi thu Hoả chủng, cũng buộc phải cùng Hoả chủng bị thổi đi.

Yến Triệu Ca cau mày lại, vỗ Nội Tinh Lô một cái, tạm thời dừng vận chuyển Nội Tinh Lô lại, sau đó phóng ra, đến khu vực trung tâm dòng xoáy, nhảy tới Hòa chủng màu xanh thẫm trong hồng quang.

Ông tay áo vung vẩy, một đường thanh quang nhanh chóng hiện lên, từ trong ông tay áo bên phải của Yến Triệu Ca bay ra, trực tiếp cắt đứt hồng quang giống như sông lớn này.

Ly Diễm Chân Hỏa Hòa chủng hướng về phía trước mà bay lên, tay trái của Yến Triệu Ca đã sớm mang theo một cái bao tay đặc chế, đưa tay ra bắt.

Thế nhưng trong dòng chảy màu đỏ bị cắt đứt, đột nhiên bay ra một huyễn ảnh dữ tợn, trong nháy mắt mang tất cả sương đen không chỗ nào không có trong Trần Long Uyên, ngưng tụ thành một pho tượng có bộ dáng quỷ thần thật lớn, phảng phất như có trí tuệ, hướng trên đầu của Yến Triệu Ca trào (cầm, bắt) xuống!

Yến Triệu Ca không lên tiếng mà cười, ông tay áo phải vung lên, thanh quang xuất hiện lần hai, trực tiếp đem quỷ thần do sương đen ngưng tụ chém thành hai khúc!

Theo quỷ thần thật lớn tan biến, sương đen dập dờn trong trời đất trước mắt mọi người càng kịch liệt lên, không gian bên cạnh dường như cũng bị run rẩy, trong chốc lát làm người khác sinh ra cảm giác núi rung động đất, trời đất quay cuồng.

Huyễn ảnh dữ tợn lúc đầu xuất hiện lần nữa, nhưng dường như trở nên hư nhược rất nhiều, bay nhanh về phương xa mà trốn chạy.

Ánh lửa màu xanh thẫm chập chờn, trong bóng đêm phiêu đảng.

Chấn động cho sát khí trong Trần Long Uyên bắt đầu trở nên hỗn loạn và kịch liệt lên, khu vực trung tâm dòng xoáy vốn bình tĩnh, tựa hồ cũng muốn tiêu tán.

Yến Triệu Ca nhíu mày, quyết đoán dặn dò cấp dưới:

- Thứ yếu tà này cùng Trần Long Uyên dị biến có liên quan, ta phải bắt nó, mấy người các ngươi trông coi Nội Tinh Lô, cùng thu lấy Ly Diễm Chân Hỏa Hòa chủng.

- Các sư đệ sư muội, dị biến ở đây đã tiến thêm một bước, trở nên rất nguy hiểm, các ngươi không nên đợi ở khu vực biên giới trung tâm dòng xoáy nữa, hướng vào bên trong thôi lui đi.

Dứt lời, liền hướng huyễn ảnh kia đuổi theo.

Đám người Diệp Cảnh, Tư Không Tinh thì nghe theo lời lui về phía sau, mấy người áo đen kia lại hướng về ánh lửa màu xanh thẫm bắt tới.

Dòng chảy màu đỏ bị Yến Triệu Ca phá vỡ trước kia, rơi là tả khắp nơi, cùng một chỗ với sương đen cuộn trào mãnh liệt chấn động, cuốn ánh lửa màu xanh thẫm bay khắp nơi.

Một bên Diệp Cảnh cùng mọi người lui về phía sau, một bên tầm nhìn nhìn chăm chăm vào ánh lửa màu xanh thẫm, ngón tay chà xát chiếc giới chỉ màu đỏ thẫm trên tay: "Đúng là Ly Diễm Chân Hỏa, tiếp tục lưu lại trong Trần Long Uyên, quả nhiên là chính xác."

"Ly Diễm Chân Hỏa, chính là cực phẩm trong các loại lửa, loại lửa này lại càng có thể không ngừng đào tạo ra Chân Hỏa, nếu ta chiếm được, có thể sớm mở ra thêm một tầng cấm chế trong giới chỉ."

Tuy rằng trước đây có nhớ thương Ly Diễm Chân Hỏa Hòa chủng, nhưng Diệp Cảnh cũng chưa từng nghĩ đến, dĩ nhiên sẽ dễ dàng gặp như vậy.

"Roi vào trong tay của Yến Triệu Ca, ta muốn mượn, sẽ khiến cho trong lòng hắn và những người khác trong tông môn nghi ngờ, bại lộ sự tồn tại của chiếc giới chỉ này."

"Trước tiên ta đoạt lấy, mở ra cấm chế trong giới chỉ, đến lúc đó lại đem Hòa chủng giao cho Yến Triệu Ca, đến lúc đó chính là hấn nợ nhân tình của ta."

"Cũng có thể trực tiếp nộp lên tông môn, Hòa chủng cùng Nội Tinh Lô có liên quan, hiện nay Nội Tinh Lô công việc chung của tông môn, ai có thể cung cấp Ly Diễm Chân Hỏa Hòa chủng, tất nhiên là có công lao lớn."

"Ai nói Hòa chủng này, nhất định phải thuộc về Yến Triệu Ca hấn?"

"Đồ vật còn chưa tới tay, thiên tài địa bảo, người có tài thì đoạt được, bây giờ Hòa chủng là vật vô chủ, vào tới tay ta, liền là cơ duyên của ta!"

"Chẳng qua là, làm sao mới có thể đoạt được Hòa chủng đây?"

Nhiều ý niệm đang ở trong đầu lướt qua, trước mắt của Diệp Cảnh đột nhiên sáng ngời, ánh lửa màu xanh thẫm đang bay chập chờn, dĩ nhiên đi tới lân cận hắn!

Diệp Cảnh cũng là ngẩn ngơ, lập tức kịp phản ứng, khẽ cắn môi, phóng ra, bàn tay đem Hòa chủng nắm!

Giữa sân, mọi người thấy thế, trong nháy mắt đều im lặng.

Mấy người áo đen kia, lúc đầu cũng ngạc nhiên, phục hồi lại khuôn mặt không biểu tình, nhảy xuống núi đá, không một tiếng động đồng thời phóng nhanh hướng Diệp Cảnh đi tới.

Mấy người Tông Sư, đồng thời nhìn chăm chú một Dẫn Khí trung kỳ Luyện Thể cảnh giới Võ giả, chỉ là tầm mắt cũng đều có thể để cho người khác tan vỡ, chứ đừng nói là đồng thời chạy tới mà mang đến áp lực.

Diệp Cảnh cắn chặt răng, không lùi bước chút nào mà đối mặt cùng bọn hắn.

Tư Không Tinh có chút không rõ nguyên nhân, hơi nhíu mày.

Những đệ tử trẻ tuổi khác, càng lúng túng chẳng biết gì, bầu không khí của tràng diện này ngưng trọng đến cực điểm, làm người ta hít thở không thông.

Đúng lúc này, thanh quang lập loè ở phương xa, sương mù màu đen bị phá ra lần nữa, Yên Triệu Ca trở lại lần nữa.

- Chuyện gì xảy ra?

Yên Triệu Ca rơi xuống đất, ánh mắt đảo qua, trước hết đã nhìn thấy ánh lửa màu xanh thẫm bị Diệp Cảnh nắm trong tay, trong chớp lát không cảm được mà cười.

Lúc này, Yên Triệu Ca thực sự không biết nên dùng loại ngôn ngữ nào để hình dung tâm tình của mình.

Nhân vật chính trong tiểu thuyết đi tầm bảo, xưa nay đều là bá khí bốn phía, "ăn sạch", "lấy sạch", "cướp sạch", có người trên đầu có vàng sáng "đoàn diệt", nói không chừng còn phải thêm "giết sạch". . .

Trời ạ, đây đúng là hồng phúc tề thiên sao?

Vàng sáng của người thật là chọc mù mắt người khác a, đến thám hiểm địa phương nào, toàn bộ đồ tốt đều là của người?

Ý nghĩa là tìm bảo bối trước mặt của người, là ta sai hả?

Không biết có phải hay không là có chuẩn bị tâm lý từ sớm, lúc này Yên Triệu Ca còn rảnh rồi nghĩ vớ vẩn: "Tay không bắt Hòa chúng, cũng không sợ bị đốt thành tro, nguyên nhân là do chiếc giới chỉ kia?"

Diệp Cảnh thì gắt gao nắm chặt Ly Diễm Chân Hỏa Hòa chúng, về mặt quật cường bất khuất nhìn chăm chăm Yên Triệu Ca.

Vì Yên Triệu Ca không cho những người khác phát giác, nên rất nhanh nghiêng mắt đi: "Lại nữa rồi, lại là tình huống này."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 18: Đồ vật không thể tùy tiện đoạt

Dịch giả: rolland

Diệp Cảnh hít sâu một hơi, ngậm thôi động chiếc giới chỉ của mình, thu nạp lực lượng của Ly Diễm Chân Hỏa Hòa chúng.

Động tác của hắn thực ra đều rơi vào trong mắt của Yên Triệu Ca, Yên Triệu Ca lắc đầu một cái, đang muốn mở miệng nói chuyện, đột nhiên về mặt biến đổi, ngẩng đầu nhìn lên.

Sương đen trên đầu vốn cũng không ngừng chấn động, đột nhiên càng thêm dữ dội, cuộn cuộn, trời đất trong Trần Long Uyên phảng phất như bị nghiền nát ra!

Khu vực trung tâm dòng xoáy yên bình, trong nháy mắt không còn tồn tại nữa!

Lực lượng cuồng bạo cuốn sạch tất cả, sương đen quanh năm che khuất mặt trời, đều đang tản ra!

Có ánh lửa từ không trung trên đầu của mọi người hạ xuống, làn sóng khí cuồng bạo ép xuống làm người ta như muốn thịt nát xương tan.

Một tiếng quát to long trời lở đất!

- Họ Yến nhãi con, cha ngươi tạo nghiệt, liền do ngươi gánh chịu một phần trước tiên đi!

Thấy ánh lửa kia, Yến Triệu Ca nhanh chóng phản ứng:

- Xích Linh Kỳ Chủ!

Ni nã, vừa đánh mất Ly Diễm Chân Hóa Hóa chúng, còn đang buồn bực đây, lại còn có một Đại Tông Sư giết tới cửa.

Trong chớp mắt, trời đất như hoá thành lò lửa, lực lượng hủy thiên diệt địa từ trên trời giáng xuống!

"Hừ!"

Lúc này Yến Triệu Ca thúc giục toàn bộ thủ đoạn của mình, chuẩn bị nghênh đón.

Một đám hộ vệ áo đen, càng liều mạng tới gần Yến Triệu Ca, phải bảo vệ hãn an toàn.

"Chết!"

Lúc này, Xích Linh Kỳ Chủ chợt quát lên, một quyền cuồng bạo đã rơi xuống, mục tiêu nhắm thẳng vào Diệp Cảnh!

Nắm thẳng vào Diệp Cảnh. . .

Nắm thẳng vào. . . ừ? !

Chờ một chút, hình như có chỗ nào không đúng!

Tư thế ban đầu của Yến Triệu Ca đã thu hồi, trợn mắt há miệng nhìn lực lượng của Xích Linh Kỳ Chủ, lấy Diệp Cảnh làm trung tâm mà rơi xuống, mà chính mình chỉ ở vào ranh giới của cơn bão táp này.

Đó là cái nhịp điệu gì hả? !

Tư Không Tinh, hộ vệ áo đen, một đám đệ tử của Quảng Thừa Sơn đều ngẩn người.

Là đương sự bên trong, Diệp Cảnh, càng nghĩ không ra!

Đối phương vừa gọi, tựa hồ là. . . họ Yến nhãi con?

Vậy hãn là chỉ Yến Triệu Ca đúng không?

Vậy bây giờ đây là cái tình huống gì?

Ánh mắt của Yến Triệu Ca nhìn sang, chỉ thấy trong lòng bàn tay của Diệp Cảnh còn cầm Ly Diễm Chân Hóa Hóa chúng, càng thêm sống động, không ngừng nhảy, giống như tùy thời gãy khỏi bàn tay của Diệp Cảnh.

Liệt hoả xung quanh giống như một con ốc không khí, cùng hô ứng với Ly Diễm Chân Hóa Hóa chúng.

"Hãn dựa vào Hóa chúng để tập trung mục tiêu, cách xa Trần Long Uyên cũng có thể xác định vị trí." Yến Triệu Ca chợt bừng tỉnh: "Cái Ly Diễm Chân Hóa Hóa chúng này, sợ là bị hãn tìm được trước, bày ra mưu kế, dùng nó làm mồi câu ta đi."

"Khó trách, khó trách, hãn ẩn dấu dấu vết của bản thân, cảm nhận được có người thu nạp lực lượng của Hóa chúng, còn tưởng là ta, liền động thủ, nhanh chóng tới mức như vậy, Đông Đường Chủ Sư Trường lão cũng không kịp phát hiện mà ngăn cản hãn."

Yến Triệu Ca phục hồi lại tinh thần, vẻ mặt hơi có chút cổ quái.

Xích Linh Kỳ Chủ hơn phân nửa cũng đã nhận ra tồn tại của Quảng Thừa Sơn Đông Đường Chủ Sư Trường lão, vì để tránh cho bị cản trở, chỉ có thể quyết định xuất thủ thật nhanh.

Ngay cả Trần Long Uyên cũng không tiến vào, trực tiếp từ bên ngoài đánh xuống một quyền!

Nhưng hãn chưa từng nghĩ đến, Yến Triệu Ca bị người khác ngăn chặn. . .

Diệp Cảnh lại càng không ngờ tới, may mắn từ trên trời rơi xuống, đột nhiên biến thành tai họa bất ngờ.

Hãn được Hóa chúng, lại biến thành bìa đỡ cho Yến Triệu Ca!

"A!"

Diệp Cảnh ở giữa lò luyện, chỉ cảm thấy ngũ tạng bị thiêu đốt.

So sánh với Triều Nguyên Long trước kia, quả thật giống như đóm đóm mà so với ánh sáng của trời trăng.

Sóng khí cuồng bạo cuộn lên, đám người Tư Không Tĩnh bên cạnh Diệp Cảnh cũng không sống khá giả, đều bị chấn lui, Tư Không Tĩnh có ý tiến lên, cũng không địch lại uy của Xích Linh Kỳ Chủ Đại Tông Sư, dù là dư ba cũng ép cho nàng khó có thể nhúc nhích được.

Chênh lệch giữa hai bên, thực sự lớn quá mức, đã vượt qua cực hạn rất xa.

Đây là cấp độ mà không phải bọn họ bây giờ có thể tiếp xúc được, trừ khi chủ động trên chọc Đại Tông Sư, bằng không có mấy người Đại Tông Sư đem Luyện Thể cảnh Võ giả làm đối thủ?

Hai bên gặp nhau đều khó khăn.

Đối với tầng thứ Luyện Thể Võ giả mà nói, Đại Tông Sư đều là nhân vật trong truyền thuyết.

Đó là Nội Cương Tông Sư như Yến Triệu Ca, cũng là bởi vì cha của mình, mới "được" làm đối tượng trút giận của Xích Linh Kỳ Chủ.

Diệp Cảnh điên cuồng hét lên, gờ lên tay phải của mình, chiếc giới chỉ màu đỏ sẫm trên ngón tay có ánh lửa loé lên, muốn ngăn chặn công kích của Xích Linh Kỳ Chủ.

Cách Trần Long Uyên mà xuất thủ, công kích của Xích Linh Kỳ Chủ bị suy yếu trên diện rộng, nhưng dù vậy, một đòn này cũng đủ tiêu diệt Diệp Cảnh trong nháy mắt!

Yến Triệu Ca nhìn một màn này, cũng có chút đau răng: "Cho nên nói, đừng có tùy tiện đoạt đồ a."

"Tuy nói có vàng sáng nhân vật chính bao phủ, chân mệnh thiên tử đều có thể vượt cấp mà chiến, nhưng cái vượt cấp này cũng có cực hạn, không có khả năng mới ra "tân thủ thôn", là có thể vượt cấp giết boss a."

"Đẳng cấp kém quá nhiều, chênh lệch giữa Luyện Thể thập trọng Nhập Vi cảnh cùng Luyện Thể cửu trọng Dẫn Khí hậu kỳ, còn lớn hơn từ Dẫn Khí trung kỳ đến Dẫn Khí hậu kỳ, chênh lệch giữa Tông Sư cùng Nhập Vi, so với Dẫn Khí hậu kỳ đến Nhập Vi còn muốn lớn hơn nữa."

"Mà Xích Linh Kỳ Chủ này là một Đại Tông Sư, nghiêm khắc mà nói, không phải cao hơn Diệp Cảnh mười cấp, mà là hơn mấy chục cấp. . ."

Đều đã không phải là "đẳng cấp nghiền ép" có thể hình dung được chênh lệch này.

Nhìn ra được, dưới sự sống chết trước mắt, Diệp Cảnh đã bất chấp ẩn dấu bí mật, không giữ lại chút nào mà bạo phát toàn bộ lực lượng của mình.

Thời khắc uy hiếp này, so với khi đối mặt với Triều Nguyên Long lớn hơn nhiều lắm.

Nhưng đáng tiếc là, đối mặt với chênh lệch một dặm, từ một li (*) tăng lên đến hai li, ba li, không có bất kỳ tác dụng gì.

"Đợi một chút, ta đoán . . . dụng phải loại tình huống này, có một ít nhân vật chính vẫn rất khó chết." Một bên, Yến Triệu Ca bảo vệ những người gần mình, một bên di chuyển về Diệp Cảnh đang ở giữa con lốc xoáy: "Lúc này, thường thường sẽ đột nhiên xuất hiện một lão quái cao cấp, bởi vì nguyên nhân này nọ, giúp nhân vật chính vượt qua cửa ải khó khăn này?"

"Hoặc là lúc trước có giao tình, hoặc là bị nhân vật chính lợi dụng để "cáo mượn oai hùm", nói chung là sẽ cứu được nhân vật chính."

"Lúc này còn có thể cho nhân vật chính một cơ duyên?"

Yến Triệu Ca đang nghĩ như vậy, đột nhiên cảm giác sâu trong Trần Long Uyên, chấn động kịch liệt .

Một khí tức kinh khủng chí cực, truyền ra từ trong sương đen, dường như so với Xích Linh Kỳ Chủ còn mạnh hơn!

Yến Triệu Ca trợn mắt: ". . . Ta kháo, người thật là có há?"

- Là ai phá hủy chuyện tốt của lão tử?

Một âm thanh táo bạo vang vọng, chấn cho mọi người hầu như muốn hồn bay ra ngoài.

Mệnh đã nguy trong sớm tối, Diệp Cảnh, nghe âm thanh hung ác như thế, lại hết sức vui mừng, giãy giụa kêu lên:

- Hân đại ca!

- A, là Diệp huynh đệ?

Thanh âm kia hết lớn một tiếng:

- Người nào dám đụng đến tiểu huynh đệ của Hàn mẫu?

Trong tiếng quát, một bàn tay vuron ra từ sương đen, giống như không ngừng lớn lên, rất nhanh biến thành bàn tay khổng lồ che cả bầu trời, thay Diệp Cảnh đỡ bão táp liệt hoả!

Đất núi trong Trấn Long Uyên nhất thời rung chuyển.

Những đệ tử Quảng Thừa Sơn khác cục diện trước mặt trong nháy mắt thay đổi, trong lúc nhất thời có chút không kịp phản ứng.

Yến Triệu Ca lại tròn trắng mắt: "Kháo, lại còn là anh em kết nghĩa, cái gì mà kết nghĩa kim lan, nói người là một Đại Tông Sư lại cùng một Luyện Thể Võ giả kết nghĩa kim lan? Người cũng giống như ta có khả năng thấy vàng sáng nhân vật chính của hắn không hả?"

". . . Đợi một chút, Nội Tinh Lô của ta!"

Trên bờ nghìn cân treo sợi tóc, người tới thay Diệp Cảnh chặn được công kích của Xích Linh Kỳ Chủ, dư ba của hai tên Đại Tông Sư giao thủ, trực tiếp đem xung quanh san thành bình địa.

Sương đen trong Trấn Long Uyên đã bị kích động giống như biển gầm núi lở, lúc này bị kích thích lần nữa, thậm chí không gian cũng bắt đầu hỗn loạn cùng vụn vẹo.

Đá núi sụp đổ bị nghiền nát thành từng mảnh, Nội Tinh Lô của Yến Triệu Ca cũng bị vạ lây, rơi xuống một khe sâu!

Công kích của Xích Linh Kỳ Chủ bị ngăn cản, lập tức giận dữ, mà chủ nhân của bàn tay che trời, đồng dạng cũng có tính tình táo bạo, hóa thành một đường thiểm điện, xé rách bầu trời của Trấn Long Uyên, lướt tới Xích Linh Kỳ Chủ.

Đúng lúc này, bên ngoài Trấn Long Uyên, truyền đến khí tức kinh khủng của một người, mệnh mông như biển.

Quảng Thừa Sơn Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão rốt cục cũng chạy tới.

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn mới vừa chuẩn bị thờ phào một cái, liền nghe bên ngoài Uyên cùng vang lên tiếng quát kinh thiên.

- Nghiêm lão nhị!

- Hàn lão quái? Người chưa chết?

- Nghiêm lão nhị, nhờ người ban tặng, mà lúc trước lão tử chín chết một sống, ngày hôm nay ta sẽ tính toán sổ sách này với người!

Bên ngoài Trấn Long Uyên, một trận đấu càng thêm lớn, đại chiến thuộc về các Đại Tông Sư bạo phát, lan đến chu vi trăm dặm quanh đó!

Tất cả mọi người trong Uyên đều ngẩn ngơ, cũng thật không ngờ, người vừa cứu Diệp Cảnh, dĩ nhiên cùng với Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão nhà mình đánh một trận tới tấp trời đất!

Trong lúc nhất thời, Xích Linh Kỳ Chủ, ngược lại không ai điểm xia. . .

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 19: Độ bền của vàng sáng nhân vật chính bị giảm xuống

Dịch giả: rolland

Hàn lão quái cứu Diệp Cảnh, ngoài dự đoán của mọi người lại đem đao của mình, không nói hai lời liền tấn công Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão.

Sau đó, hai tên Đại Tông Sư này, dĩ nhiên đánh thành một đoàn, vốn uy hiếp ban đầu là Xích Linh Kỳ Chủ, trong lúc này, trái lại bị bỏ không.

Mắt thấy Nghiêm trưởng lão Quảng Thừa Sơn chủ sự tại Đông Đường quốc đã đến, tuy rằng lúc này không để ý tới hắn, nhưng hắn cũng không có ý định tiếp tục ở đây lâu.

Cường giả Quảng Thừa Sơn khác ở Đông Đường quốc thậm chí còn có những người trấn thủ Thiên Đông châu, cũng đang nhanh tới rồi.

Không có vào Trấn Long Uyên, cách một sơn cốc, một quyền cuối cùng của Xích Linh Kỳ Chủ đập xuống, sau khi đánh xong cũng không nhìn kết quả, mà lập tức chạy trốn đi xa.

Mục tiêu của một quyền này... vẫn là Diệp Cảnh đang cầm Hoả chủng trong tay... .

Diệp Cảnh muốn khóc rồi.

Yến Triệu Ca lại dở khóc dở cười.

Toàn bộ loạn thành một đoàn... .

Yến Triệu Ca quát lên:

- Ném Hỏa chủng xuống, hắn dùng Hòa chủng để xác định vị trí!

Lúc này Diệp Cảnh cũng phản ứng lại, vội vàng vứt bỏ Ly Diễm Chân Hỏa Hòa chủng.

Nhưng tốc độ ra quyền của Đại Tông Sư quá nhanh, cho dù có địa thế của Trấn Long Uyên cách trở, nhưng cũng trong nháy mắt liền tới, nhanh đến nỗi Diệp Cảnh hoàn toàn không có cách nào né tránh.

May mắn là, bởi vì Hàn lão quái cùng Xích Linh Kỳ Chủ giao thủ lúc trước, đá núi quanh thân Diệp Cảnh sụp lở xuống, yếu ớt không còn hình dạng.

Lực lượng quyền thứ hai của Xích Linh Kỳ Chủ còn chưa tới, chỉ nhắc lên một con lốc, cũng đã làm núi đá trong cốc đổ nát.

Thân hình của Diệp Cảnh không chống đỡ được mà rơi xuống, cuối cùng cũng tránh ra được chỗ nguy hiểm, tuy rằng vẫn bị con lốc hỏa diễm oanh kích cho toàn thân bị trọng thương, nhưng rốt cuộc cũng không phải chết tại chỗ.

Chỉ là trong mắt những người ở đây, lại đồng thời kêu lên kinh hãi, nhìn thấy Diệp Cảnh té xuống vực sâu không đáy của Trấn Long Uyên!

Với tu vi của Diệp Cảnh mà rơi vào Trấn Long Uyên, không hề có khả năng sống sót.

Mặc dù không chết dưới quyền của Xích Linh Kỳ Chủ, nhưng chung quy lần này cũng khó thoát khỏi cái chết.

Tình hình đột nhiên thay đổi, nhưng vẫn không sửa đổi được kết quả cuối cùng, một đám đồng môn bất luận là cùng Diệp Cảnh trước đây có quan hệ ra sao, trong lúc này đều cảm thấy thương hại.

Yến Triệu Ca lại không cho là đúng.

Thậm chí hiện tại hắn cũng muốn ngáp một cái.

Cái tên Hàn lão quái kia đột nhiên xuất hiện, làm Yến Triệu Ca đầy tin tưởng, cái tên Diệp Cảnh này thực sự được vầng sáng nhân vật chính bao phủ.

Cho nên, chẳng hạn như nhảy xuống núi, không phải là rất dễ dàng sao?

Không những chết không xong, nếu không có gặp kỳ ngộ gì, cầm mấy quyền bí tịch, thuận tiện thăng một cấp cảnh giới, thì lúc Diệp Cảnh trở về, Yến Triệu Ca nghĩ hắn cũng cảm thấy xấu hổ khi chào hỏi mình đi.

Yến Triệu Ca nhìn Diệp Cảnh khua tay múa chân, như vật rơi tự do, cũng đặc biệt bình tĩnh, rất có vài phần "ca đã xem thấu cảm giác của người."

Nhưng vào lúc này, phía dưới vực sâu bị sương đen bao phủ, đột nhiên phát ra ánh sáng chói mắt.

Từng đường ánh sáng rực rỡ đan vào cùng sương đen, phóng lên cao, nhắc lên một con sóng huy diệt to lớn.

"Đó là... Nội Tinh Lô của ta, trước đó đã rơi xuống vực sâu... ờ?" Yến Triệu Ca ngẩn ngơ.

Sau đó chỉ thấy một con sóng huy diệt to lớn dâng lên, vừa lúc cùng Diệp Cảnh đang rơi xuống gặp nhau!

Dưới lực lượng cuồng bạo trùng kích, bản thân Diệp Cảnh đã trọng thương, lúc này thân thể càng bị đâm thành trăm ngàn lỗ rồi phá thành từng mảnh nhỏ!

Nhìn một màn này, Yến Triệu Ca cũng hơi có chút thất thần: "... mệnh của người rốt cuộc tốt hay không tốt?"

Vành mắt của Diệp Cảnh muốn nứt ra, lại chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể của mình bị nghiền nát, thân thể đã không có tri giác, thậm chí ngay cả đau đớn

cũng không cảm giác được.

- Yên----Triệu----Ca!!!

Nhìn Nội Tinh Lô nổ tung, nhìn mình bị sóng to thôn phệ, Diệp Cảnh hét lên điên cuồng, ở trong vực sâu điên cuồng vang vọng, tràn ngập oán hận cùng không cam lòng.

Chiếc giới chỉ màu đỏ sậm trên ngón tay phải của hắn, giờ khắc này đột nhiên phát ra ánh sáng kinh người trước nay chưa từng có.

Chỉ trong nháy mắt như vậy, dưới ánh lửa đỏ sậm chiếu rọi, quyền cương lúc trước của Xích Linh Kỳ Chủ biến thành một con ốc hoá điểm, đều buồn bã thất sắc, giống như một đốm lửa tâm thường.

Con người của Yên Triệu Ca co rút lại một chút, hắn có thể mơ hồ thấy, xung quanh thân thể của Diệp Cảnh, từ trong giới chỉ màu đỏ sậm, tựa hồ phóng ra một hình ảnh.

Trong hình ảnh này, hiện ra một toà thể giới hoá điểm.

Dưới bầu trời đỏ sẫm, dung nham phun trào, nham thạch nóng chảy ở bốn phía, nhìn như tận thế.

Một cỗ khí tức tai hoạ, hủy diệt, khổ nạn to lớn từ trong đó truyền ra, chỉ thấy nham thạch nóng chảy bắn tung toé, một địa ngục kinh khủng tràn đầy lưu huỳnh (dòng chảy của lửa).

Hàng vạn hàng nghìn lưu huỳnh trên không trung ngưng kết, dĩ nhiên hình thành một cự nhân hoá điểm gào thét!

Dưới uy nghiêm của cự nhân hóa điểm biểu hiện ra, làm người khác sinh ra sợ hãi vô biên cùng phục tùng, không tự chủ được mà muốn quỳ lại.

Đó là khí tức so với Đông Đường Chủ Sự Trương lão, Hàn lão quái, Xích Linh Kỳ Chủ còn kinh khủng hơn nhiều lắm.

Tuy rằng chỉ trong nháy mắt như vậy, mặc dù chỉ là huyền ảnh, mặc dù chỉ là khí tức lộ ra kinh hãi, lại vẫn làm cho người ta hãi hùng khiếp vía.

Tầm nhìn của những người khác bị sương đen cản trở, không thấy rõ đến cùng là chuyện gì xảy ra, nhưng đều có thể cảm thấy tâm linh của mình rung động, khó mà kiềm chế.

Yên Triệu Ca nhìn hình dáng của huyền ảnh kia, như có điều suy nghĩ.

Bất quá càng tác động tâm tư của hắn hiện tại là số phận cuối cùng của Diệp Cảnh.

Thân thể của Diệp Cảnh, dưới sự trùng kích của sóng to bạo phát trong Trấn Long Uyên, triệt để bị nghiền nát, hóa thành một đoàn sương máu, sinh mệnh của hắn như đi tới cuối cùng.

Nhưng lại đột nhiên phát sinh dị tượng, dường như vàng sáng nhân vật chính của Diệp Cảnh lần thứ hai phát huy tác dụng?

Huyết nhục bị nghiền nát của Diệp Cảnh, ở dưới ánh sáng phát ra từ trong giới chỉ bao phủ, hiện lên một hư ảnh lơ lửng, ngũ quan dung mạo giống như Diệp Cảnh.

"Linh hồn. . ."

Yên Triệu Ca đã minh bạch, tiếp đó chỉ thấy linh hồn của Diệp Cảnh, dần dần bị ánh lửa màu đỏ sẫm thu nhận, sau đó đi vào trong giới chỉ.

Dù cho nhục thân đã bị nghiền nát, có thể cho là đã bỏ mạng, nhưng vẫn được giới chỉ giữ lại được một mạng, giữ lại cơ hội lật bàn sau cùng.

Nhìn chiếc giới chỉ chìm vào trong vực sâu, Yên Triệu Ca vuốt cằm của mình: "Ha ha, có ý tứ a."

Tuy rằng không biết sau này Diệp Cảnh sẽ ra sao, nhưng có lẽ luôn luôn có biện pháp trình diễn trò "vương giả trở về"?

Tỷ như sau khi trọng tổ thân thể, tu vi tiến nhanh lần nữa a, có lẽ trái lại sẽ nhân hoá đắc phúc gặp được kỳ ngộ nào đó, không có thân thể lại có thể tu luyện công pháp "ngư bức" nào đó trong giới chỉ. . .

Dù sao nữa cũng luôn luôn có biện pháp phải không?

Bất quá sự việc phát triển như hôm nay, làm Yên Triệu Ca đều có chút không tưởng được.

Diệp Cảnh thực sự là bị dẫn dắt quá dữ dội, sợ là chính hắn, cũng có một trăm vạn cái không tình nguyện đi.

Thiếu chút nữa là bị chơi tàn triệt để.

"Nếu như vàng sáng nhân vật chính có độ bền mà nói, ngày hôm nay Diệp Cảnh cũng bị tiêu hao không ít a." Lúc này Yên Triệu Ca không khỏi mà bốc lên một ý niệm vô nghĩa trong đầu.

Diệp Cảnh cảm hận cùng không cam lòng rỗng giân, như vang vọng trong hư không.

"Rống lớn tiếng như vậy để làm gì? Cũng không phải ta ném Nội Tinh Lô xuống dưới đập nguoi, ta còn đau lòng Nội Tinh Lô của mình đây, huống chi. ."

Yến Triệu Ca móc móc lỗ tai, nụ cười trên mặt dần dần trở nên lạnh: ". . ta không tìm nguoi, nguoi còn chủ động tới chọc ta? Nếu sau này nguoi không xuất hiện trước mặt ta thì thôi, nếu không chuyện tình Ly Diễm Chân Hòa Hòa chúng, ta còn muốn tính một lần đây."

"Vàng sáng nhân vật chính thì như thế nào? Lão tử cho nguoi từ "sáng văn" vai chính thành "ngược văn" vai chính!"

Làn sóng khí của Trần Long Uyên cuộn trào mãnh liệt cuồng bạo, sóng to surong đen tiếp tục hướng về trước trùng kích, một đoàn lam quang cùng một đoàn bạch quang, bay lên, cùng nhau từ trong vực sâu bay ra, sau đó rơi trước mặt Yến Triệu Ca.

Ly Diễm Chân Hòa Hòa chúng yên tĩnh trôi lơ lửng, mà lúc đoàn bạch quang khôi phục bình thường, hoá ra là một khối thiết bài nhỏ, rơi trên mặt đất đầy bụi.

Yến Triệu Ca đem Hỏa chủng cùng thiết bài thu lại: "Tuy rằng trải qua sóng gió liên tục, nhưng rốt cục cũng bắt vào tay."

Yến Triệu Ca đi lại trong con lốc, mang theo một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn đang khó có thể tự bảo vệ mình.

Quay đầu lại nhìn vực sâu một chút, Yến Triệu Ca đột nhiên trầm nghĩ: "Đúng rồi, cái thiết bài này, giống như là vật của Diệp Cảnh. . ."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 20: Thiết bài kỳ lạ

Dịch giả: rolland

Theo nhục thân của Diệp Cảnh, bọc hành lý mang theo của hắn cũng hết thấy đều hư hỏng.

Liên tủy thân Hạ phẩm Bảo binh của hắn, cũng đồng thời bị vực sâu thôn phệ, may mắn tránh khỏi chỉ có cái giới chỉ màu đỏ sẫm kia, cùng với cái thiết bài rơi vào tay của Yến Triệu Ca này.

Ngón tay của Yến Triệu Ca vuốt nhẹ trên thiết bài, trầm nghĩ: "Thứ này, xem ra cũng không đơn giản đây."

Hơn nữa Ly Diễm Chân Hòa Hòa chúng cuối cùng cũng vào tay, chuyển đi Trần Long Uyên lần này, không tính là vô ích.

Đem một đám đồng môn bảo vệ, cùng hộ vệ áo đen của mình hội hợp, đám người Yến Triệu Ca đối mặt với Trần Long Uyên đang bạo loạn, chỉ có thể trước tiên tránh đi mũi nhọn, tìm kiếm một chỗ núi đá, bám lấy mà phòng ngự.

Không biết qua bao lâu, con lốc cuối cùng cũng dần lắng lại.

Mọi người từ nơi trú ẩn đi ra, không khỏi âm thầm chất lưỡi, bởi vì loạn lưu sát khí đảo lộn không gian, tuy rằng còn ở chỗ sâu trong Trần Long Uyên, nhưng trời đất quanh đây đã hoàn toàn thay đổi.

Yến Triệu Ca nói:

- Phát sinh biến hoá khác thường như thế này, các nguoi không thích hợp tiếp tục ở trong Trần Long Uyên, lần lịch lãm nhiệm vụ này, bộ phận thuộc về các nguoi đã kết thúc, hiện tại theo ta đi ra ngoài.

Một đám đệ tử của Quảng Thừa Sơn liền vội vàng gật đầu đáp ứng.

Mọi thứ lúc trước, đột nhiên phát sinh, để cho bọn họ có chút chưa tỉnh hồn lại, rất nhiều người trong đầu còn phát mộng.

Tuy rằng trong Quảng Thừa Sơn không thiếu cường giả cảnh giới Đại Tông Sư, nhưng một đám đệ tử trẻ tuổi cũng chưa từng bị cuốn vào sự tranh đấu giữa các Đại Tông Sư.

Mọi người được mở rộng tầm mắt đồng thời, trong lòng cũng còn sợ hãi.

Tao ngộ của Diệp Cảnh, làm trong lòng của mọi người ưu sầu.

Yến Triệu Ca nhìn bọn họ một cái:

- Lần này Diệp sư đệ gặp kiếp nạn lớn, sống chết còn chưa biết, nhưng ta xem hắn không phải là người yếu mệnh, có thể gặp dữ hóa lành.

Những người khác đều hơi ngạc nhiên, bọn họ chỉ nhìn thấy Diệp Cảnh bởi vì công kích của Xích Linh Kỳ Chủ mà rơi xuống vực sâu, sự việc lúc bị sương đen che đậy, nhìn không rõ lắm, chỉ có thể nghe một chút âm thanh.

Yến Triệu Ca gật đầu một cái:

- Hiện tại mà nói sự sống chết của Diệp sư đệ, còn quá sớm.

Tất cả mọi người đều thở ra một cái, nhân duyên của Diệp Cảnh trong thường ngày chỉ có thể coi là thường thường, ở đây có đủ những người có quan hệ ác liệt với hắn.

Nhưng đối mặt với công kích của Đại Tông Sư thì cái cảm giác chỉ có thể khoanh tay chờ chết, làm các đệ tử trẻ tuổi khác đều có cảm giác "thở chết hổ bi".

Giờ phút này bọn họ đối với Yến Triệu Ca đều có chút tin tưởng, nghe Yến Triệu Ca nói Diệp Cảnh có thể còn sống, nhất thời cũng trở nên yên lòng.

Yến Triệu Ca nói tiếp:

- Bất quá, trước đây đột nhiên xuất hiện một tên Đại Tông Sư, cùng Diệp sư đệ xưng huynh gọi đệ, điều này có chút ngoài dự liệu của ta.

Lúc này một đám đồng môn đã ổn định, cẩn thận nhớ lại, nhất thời đều cảm thấy kỳ lạ, cảm thấy khó tin.

Ánh mắt của Tư Không Tinh hơi động, tầm nhìn của Yến Triệu Ca nhìn tới nàng:

- Tư Không sư muội tựa hồ biết chút gì à?

- Người đó họ Hàn, cùng Chủ Sư Trường lão Đông Đường quốc Nghiêm trường lão có ân oán, tính khí nóng nảy, tu tập võ đạo tà dị lại bá đạo, một Đại Tông Sư như vậy, nếu ta nhớ không lầm, gọi là "Quý Phủ lão nhân" Hàn Thịnh.

Yến Triệu Ca nói:

- Lão già này đã mất tích nhiều năm, hắn đối với Nghiêm trường lão có chút cừu hận, lần này đột nhiên xuất hiện ở gần Đông Đường quốc, nên chú trọng.

Tư Không Tinh trầm mặc một lát, lập tức dứt khoát trả lời:

- Trước đây ta lịch lãm ở Đông Đường quốc, đã từng ở Lộc Liêu Sơn Mạch gần Trấn Long Uyên, gặp nạn hôn mê.

- Sau lại được Diệp sư đệ khi chưa nhập môn cứu ta, việc liên quan đến Quý Phủ lão nhân, ta quả thật không biết.

- Nhưng nguy hiểm lần đó, cho dù là cường giả Võ đạo Tông Sư, sợ cũng là không cách nào hóa giải, Diệp sư đệ làm sao cứu ta, ta vẫn rất kỳ quái, nhưng cũng không tiện tìm hiểu, chỉ cho rằng là "cát nhân thiên tướng" (người tốt được trời phù hộ).

Yến Triệu Ca gật đầu một cái, lại tiếp tục truy hỏi:

- Tư Không sư muội nói, ta tin được, chuyện này người không biết, hết thảy chỉ có thể chờ tìm được Diệp sư đệ hãy nói, bất quá những sự việc này, phải đúng sự thật báo lại cho tông môn, hiện tại đã không phải là chuyện riêng tư của người.

Tư Không Tinh đáp lại:

- Ta hiểu.

Đoàn người chật vật ra khỏi Trấn Long Uyên, lại cảm giác được ánh mặt trời, làm những đệ tử trẻ này mừng rỡ không thôi.

Yến Triệu Ca búng tay một cái, một người trung niên áo đen đi theo đã hiểu ý, phát ra tín hiệu liên lạc, sau đó mọi người liền ở tại chỗ chờ đợi.

Rất nhanh, A Hồ đầu tiên chạy tới, sau đó các Võ giả khác lại chạy tới, chính là Võ giả Quảng Thừa Sơn trấn thủ Đông Đường, cùng Võ giả của Đông Đường quốc.

A Hồ tới gặp, nếu không phải cổ kỳ nhiều người, quả thực là muốn nhào tới, ôm lấy bắp đùi Yến Triệu Ca mà khóc nức nở:

- Công tử a, người không có việc gì, thật sự là tốt quá!

Yến Triệu Ca cười nói:

- Ta có việc, người có thể tùy ý ăn vụng rồi, đến lúc đó ăn thành một cái bánh bao cũng không ai quản người.

A Hồ gãi đầu một cái, thật thà cười:

- Không dám, không dám a.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Bọn người Nghiêm trưởng lão, Hàn Thịnh còn có Xích Linh Kỳ Chủ đâu?

A Hồ nghiêm nghị đáp:

- Nghiêm trưởng lão cùng Quý Phủ lão nhân đánh một chút rồi dừng một chút, một đường thao hướng tây mà đi, Xích Linh Kỳ Chủ thì bỏ chạy, có người theo sau, tin tức mới nhất còn không có truyền lại.

Yến Triệu Ca gật đầu, đợi mọi người chỉnh đốn xong, phân biệt đường đi, lập tức xuất phát rời xa Trấn Long Uyên.

Địa phương đầu tiên đi tới, là Lâm Uyên Thành, sau khi đến Lâm Uyên Thành rồi dàn xếp một chút sự tình, tiếp tục an bài việc kế tiếp.

Lâm Uyên Thành, tên như ý nghĩa, dựa sát Trấn Long Uyên, Đông Đường quốc là cực đông của Thiên Đông châu, mà Lâm Uyên Thành đó là biên giới phía đông của Đông Đường quốc.

Ở đây là tiền tuyến của Đông Đường quốc để đối mặt với Trấn Long Uyên, hoàn cảnh tương đối mà nói thì khá là thô lậu tầm thường.

Bất quá bảo vật được sinh ra từ Trấn Long Uyên, bị Võ giả đi vào thám hiểm mang ra, có một bộ phận sẽ giao dịch ở Lâm Uyên Thành, vì vậy ở đây cũng tạo thành một phường thị có quy mô không nhỏ.

Đương nhiên, người có dũng khí ra vào Trấn Long Uyên, cũng không phải người có tu vi tầm thường, tính tình cũng rất hung ác đã quen với cuộc sống "đầu đao liêm máu" (giết người), cho nên trong Lâm Uyên Thành, vẫn tương đối hỗn loạn.

Không chỉ là Đông Đường quốc chú trọng ổn định nơi này, mà Quảng Thừa Sơn đồng dạng cũng có Cháp Sự Trưởng lão đóng quân ở đây, một mặt là giám thị cứ điểm Trấn Long Uyên, một mặt là chú ý trật tự cùng tiền lời của phường thị nơi này.

Mọi người đều tự mình đi xuống nghỉ ngơi, Yến Triệu Ca thì đang quan sát cái thiết bài.

Hoa văn trên thiết bài, thoạt nhìn thì càng giống như là một loại chữ viết.

"Đối với người ở thời đại này mà nói, rất cổ xưa khó hiểu, nhưng là sau Đại Phá Diệt mới sinh ra." Lông mày của Yến Triệu Ca hơi nhú lên: "Chắc là không lâu sau Đại Phá Diệt sinh ra chữ viết, đối kiến thức của ta giữ được mà nói, đúng là không trước không sau, lúng ta lúng túng a."

Yến Triệu Ca có chút "trúng đau" mà tròn mắt, sau đó tĩnh tâm lại mà tỉ mỉ quan sát.

"Bất quá, tựa hồ cũng có ngữ cảnh để lần theo..."

Thiết bài nhỏ chừng một nửa bàn tay, Yến Triệu Ca phóng đoán đồ văn phía trên, trong lòng suy nghĩ: "Cùng một loại chữ viết cổ đại trước Đại Phá Diệt, có chỗ giống nhau, có thể tham khảo, lần theo ngữ cảnh."

Ngón tay nhẹ nhàng gõ trên thiết bài, Yến Triệu Ca chậm chậm đọc thầm "Chúng . . Long . . Cổ . . Hàn . . Nghịch . . Lân . ."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 21: Đội "hắc oa" lên đầu

Dịch giả: rolland

"Điều loạn thất bát tao (lộn xộn), hoàn toàn không có ý nghĩa rõ ràng, là bởi vì thiết bài không trọn vẹn? Thiếu sót một ít chữ viết, khó trách có vẻ thất linh bát toái."

Yến Triệu Ca suy nghĩ một chút, đem Cương khí của bản thân từng từng li từng tí rót vào trong thiết bài.

Không ngoài dự liệu, cái thiết bài nhìn thô kệch này, chất liệu quả thật có chút không tầm thường, tuy rằng bị sút mẻ, nhưng dĩ nhiên có thể thừa nhận Cương khí của Yến Triệu Ca, hơn xa kim thiết.

"Đã đạt tới cường độ Cương khí của Nội Cương trung kỳ Tông Sư cảnh, tu vi của Diệp Cảnh hôm nay không đủ, có lẽ vẫn chưa giải khai một bộ phận then chốt trong này, phải lưu lại chờ ngày sau."

Yến Triệu Ca không ngừng tăng lực, sau đó thì thấy thiết bài bắt đầu xuất hiện biến hóa.

Ánh sáng màu trắng nhàn nhạt, lại loé lên lần nữa, làm toàn bộ thiết bài sáng lên.

Đồng thời, Yến Triệu Ca có thể cảm giác thấy, thiết bài có khuynh hướng ngày càng lạnh lẽo.

Lúc này, Cương khí quanh thân của Yến Triệu Ca chuyển động, nhưng chạm đến cái thiết bài này lại có thể cảm giác được lạnh lẽo rõ ràng, kỳ thật nhiệt độ của thiết bài cực kỳ thấp, thậm chí người bình thường hoàn toàn không có cách nào chạm vào, nếu không bàn tay sẽ trực tiếp bị động lại.

"Loại cảm giác này, có chút giống như trước Đại Phá Diệt, một môn Kiếm đạo tên là Băng Hải Cổ Kiếm, tu thành đặc thù Kiếm cương, nhưng chỉ có bề ngoài." Ánh mắt của Yến Triệu Ca chớp động: "Nhưng lại dung nhập vào những thứ khác, theo ta nhớ là, sau thời đại Đại Phá Diệt, Bát Cực Đại thể giới hình như có một cường giả Vô Thánh, xưng là Bắc Hải Băng Long, Băng Long Vô Thánh?"

"Bát Cực Đại thể giới sau Đại Phá Diệt, Vô giả đi theo con đường Hàn Băng nhất mạch, là người này mạnh nhất, thậm chí còn mang theo Thánh binh bên mình, sống chết năm đó thành mê, Thánh binh cũng theo đó mà không biết tung tích."

Yến Triệu Ca vuốt cằm của mình, thầm nói: "Tên Diệp Cảnh này ghê gớm a, ngơoi thật đúng là tốt, không nói cái khác, chỉ vận mệnh quả thực là ghê gớm a."

"Sở hữu cái giới chỉ kia không tính, không biết từ lúc nào mà nhặt được thứ như thế này."

"Lại nói tiếp, sau Đại Phá Diệt, Bát Cực Đại thể giới đã rất ít nhìn thấy Long tộc, năm đó Băng Long Vũ Thánh nổi lên, có lẽ không chỉ nhờ một môn Kiếm đạo Băng Hải Cổ Kiếm, có khả năng cùng Long tộc có liên quan..."

Lúc này, A Hồ ở ngoài phòng gõ cửa một cái:

- Công tử, Lâm Uyên Thành Hứa trưởng lão tới.

Hứa Xuyên, là Quảng Thừa Sơn Chấp Sự Trưởng lão trấn giữ ở Lâm Uyên Thành Đông Đường quốc.

Yến Triệu Ca dừng rót Cương khí vào trong thiết bài, nói:

- Cho mời Hứa trưởng lão.

Sau khi A Hồ lui ra, trong phòng chỉ còn lại hai người Yến Triệu Ca cùng Hứa Xuyên, Hứa Xuyên không hề lấy "Yến sư diệt" để xưng hô, mà là đổi lại xưng hô:

- Lần này Yến thiếu bị kinh hãi, cũng coi như hữu kinh vô hiểm.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Hứa trưởng lão quá khen ta.

Vị Hứa Xuyên này, cũng là người một phái của cha mình, nhìn cách xưng hô, có thể nhìn ra là một người láu cá, giỏi xu nịnh, thậm chí không có tiết tháo (mẫu chốt), không có giới hạn.

Bất quá, người lãnh đạo trực tiếp của hắn, là Chủ Sự Trưởng lão Đông Đường quốc Nghiêm Húc, cũng là người một phái Nhị sư bá của Yến Triệu Ca, Hứa Xuyên ở dưới sự áp chế, mà vẫn làm việc một cách dễ dàng, đủ có thể thấy ngoài láu cá ra, đồng dạng cũng có năng lực không tầm thường, cũng không đơn giản là hạng người luôn cúi.

Người không tài cán, cũng không cách nào tọa trấn nơi có hoàn cảnh phức tạp như Lâm Uyên Thành.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Không biết tình hình của Xích Linh Kỳ Chủ cùng Quý Phủ lão nhân như thế nào?

Hứa Xuyên tiếc nuốt lắc đầu một cái:

- Quý Phủ lão nhân cũng không phải đối thủ của Nghiêm trưởng lão, bị Nghiêm trưởng lão đã thương lần nữa, bất quá Nghiêm trưởng lão cũng không thể lưu lại hắn, để hắn trốn thoát.

- Xích Linh Kỳ Chủ cũng đồng dạng trốn chạy, lưu lại tai họa ngầm.

Yến Triệu Ca bĩu môi:

- Đông Đường quốc tuy rằng là biên giới của Thiên Vực, nhưng bản môn kinh doanh nhiều năm, lại dễ dàng để cho chạy mất như vậy, không thể thiếu âm thầm can thiệp từ bên ngoài.

Đông Đường quốc ở cực đông của Thiên Vực, bất kể là địa hình hay con người, hoàn cảnh đều rất phức tạp, ngoại trừ Trấn Long Uyên, còn là tiếp giáp với Sơn Vực cùng Hỏa Vực.

Nắm trong tay Sơn Vực chính là Thánh địa Thương Mang Sơn cùng nắm trong tay Hỏa Vực là Thánh địa Đại Nhật Thánh Tông, đối với Đông Đường quốc thâm nhập chiếm đoạt rất kịch liệt.

Nhất là Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, hầu như mỗi ngày ở Đông Đường quốc bài đấu thủ đoạn.

Hứa Xuyên nói:

- Không sai, có khả năng nhất chính là Đại Nhật Thánh Tông, những năm nay bọn chúng càng ngày càng bá đạo.

Hơi dừng một chút, Hứa Xuyên nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Đúng rồi, nghe nói Yến thiếu tại Trấn Long Uyên đánh Triều Nguyên Long của Đại Nhật Thánh Tông?

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Đúng là có việc này.

- Yến thiếu thắng lớn Triều Nguyên Long, giương cao uy danh của Quảng Thừa Sơn ta, việc này thật đáng mừng, thật đáng khâm phục, không hổ là thiên kiêu thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn ta, ngày sau nhất định có thể thành tựu một truyền kỳ!

Đầu tiên là Hứa Xuyên ca ngợi đến buồn nôn.

Nếu là một cái tông môn yếu hơn Đại Nhật Thánh Tông, có Võ giả đánh đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, Đại Nhật Thánh Tông tất nhiên sẽ không bỏ qua.

Nhưng Yến Triệu Ca xuất thân từ Thánh địa cùng cấp bậc là Quảng Thừa Sơn, hắn và Triều Nguyên Long giao thủ, lại chỉ là luận bàn giữa những đệ tử trẻ tuổi.

Luận võ thua dĩ nhiên là mất mặt, nhưng muốn tìm về bộ mặt, cũng chỉ có thể dùng phương thức như thế.

Cho nên Yến Triệu Ca đánh cho Triều Nguyên Long đầy đất, Hứa Xuyên sẽ vui vẻ, nhưng hắn lo lắng chính là ở phương diện khác.

Hứa Xuyên hơi có chút do dự nói:

- Nhưng nghe nói là Yến thiếu đuổi tất cả đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông ra khỏi khu vực trung tâm dòng xoáy?

Yến Triệu Ca mỉm cười đáp:

- Không sai, tin tức đó cũng là thật.

Nhìn Hứa Xuyên có chút bận tâm, Yến Triệu Ca khoát tay:

- Hứa trưởng lão đừng lo, việc này có liên quan đến Nội Tinh Lô.

Hứa Xuyên nghe vậy, liền thở phào nhẹ nhõm:

- Vậy là tốt rồi, bất quá Đại Nhật Thánh Tông nhất định sẽ có phản ứng, trong tông môn sẽ có người lấy chỗ đó để chất vấn Yến thiếu.

- Ngoài ra, về vị Diệt Cảnh Diệt sư diệt kia gặp nạn, sau khi tông môn nhận được tin tức, cũng có hỏi qua, bất quá này không có vấn đề gì, dù sao chỉ là do ngoài ý muốn, Đại Tông Sư như Xích Linh Kỳ Chủ xuất thủ, gần như là thiên tai a.

Nói tới vấn đề này, Hứa Xuyên rất thả lỏng.

Yến Triệu Ca ngửa đầu nhìn lên nóc nhà:

- Có vài người có thể không nghĩ như vậy, trái lại là đang chờ cơ hội này.

.....

Đồng dạng ở Đồng Đường quốc, Linh Phong Cốc cách Lâm Uyên Thành không xa, là một thung lũng do Quảng Thừa Sơn chiếm giữ hoàn toàn, ở đây có sản xuất lượng lớn tài nguyên trân quý.

Chấp Sự Trưởng lão của Quảng Thừa Sơn phụ trách chỗ này, tên là Văn Ninh Chi, bề ngoài nhìn qua chính là một trung niên nam tử phong độ nhẹ nhàng.

Tuổi tác cũng không quá lớn, tiền đồ rộng mở, nếu như không ngoài dự đoán, còn có rất lớn không gian tiến lên.

- Hai bên bởi vì Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng mà nổi lên tranh chấp? Trước khi Diệp Cảnh chết, đã phản nộ kêu lên tên của Yến Triệu Ca?

Khoé miệng của Văn Ninh Chi có vài phần tiếu ý (vui vẻ).

Võ giả chờ đợi bên cạnh hần đáp:

- Thuộc hạ từ trong miệng đệ tử trẻ tuổi đồng hành biết được, quả thực là như vậy, nhưng cảnh tượng Diệp Cảnh rơi vào vực sâu thì bọn họ nhìn không thấy được.

Văn Ninh Chi cười:

- Đã đủ rồi.

Làm Tông Sư dẫn đội, đệ tử trẻ tuổi xảy ra việc ngoài ý muốn, hay là Diệp Cảnh đang có thù oán xảy ra việc ngoài ý muốn ở trong mắt mọi người, Yến Triệu Ca đều rất dễ bị đội một cái "hắc oa" (chịu tiếng oan).

Người bên cạnh Văn Ninh Chi, thấp giọng nói:

- Yến Triệu Ca dù sao cũng là con của Yến trưởng lão, là người nổi bật trong thế hệ trẻ của bản môn, nếu không có chứng cứ rõ ràng, sợ là không động được hần.

- Loại chuyện như thế này, cũng không cần chứng cứ gì, chỉ hoài nghi, là đã đủ rồi.

Văn Ninh Chi thần nhiên cười nói.

Người nọ do dự mà nói:

- Yến Triệu Ca làm Nội Tinh Lô tái hiện hậu thế, có thể làm thực lực của bản môn tăng mạnh, lập được đại công, dù là có điểm sai lầm, chỉ sợ cũng có thể tha thứ. . .

Văn Ninh Chi cười nhạo một tiếng:

- Nội Tinh Lô? Chỉ bằng tên nhãi con chưa đủ lông đủ cánh kia?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 22: Yến Triệu Ca muốn té nhào?

Dịch giả: rolland

Văn Ninh Chi lắc đầu cười:

- Tuy rằng tiềm lực của Yến Triệu Ca kinh người, nhưng hiện tại hần vẫn không đáng chú ý.

- Quan trọng, là cha của hần, Yến trưởng lão.

Nói tới đây, âm thanh của Văn Ninh Chi hơi trầm thấp lại, vẻ mặt cũng biến thành nghiêm túc:

- Cảnh tranh giữa Yến trưởng lão cùng Phương trưởng lão, đã đến bước ngoặt vi diệu (tinh tế, khéo léo), bất luận là một điểm biến hoá nhỏ nào, cũng có thể ảnh hưởng đến quyết định cuối cùng của lão Chương môn.

- Yến Triệu Ca, chính là sơ hở của Yến trưởng lão.

Văn Ninh Chi cười lạnh nói:

- Mọi người đều nói cha con Yến gia là hổ phụ không sinh khuyển tử, nhưng trong mắt của ta vừa vặn trái ngược, chính là hổ phụ sinh khuyển tử, Yến trưởng lão thua là thua ở trên người con trai gây chuyện, ngăn chặn bờ đê bị huỷ bởi ổ kiến.

Văn Ninh Chi đứng dậy:

- Người sau này liền sẽ rõ ràng, có một số việc, kỳ thực cũng không cần chứng cứ, chỉ cần hoài nghi, đã đủ để ảnh hưởng cảm nhận của một người đối với người khác.

- Về phần Nội Tinh Lô, ha ha, một tên miệng còn hôi sữa có khả năng chơi ra sao?

Người bên cạnh hần kinh ngạc:

- Văn trưởng lão ngài muốn nói. . .

Văn Ninh Chi thần nhiên nói:

- Dĩ nhiên là thủ bút của Yến trưởng lão.

- Lúc đó, hoặc là Yến Triệu Ca vì mặt mũi của mình, lấy công lao của cha hần, hoặc là Yến trưởng lão muốn lót đường cho con trai mình, cố ý đem công lao chia cho Yến Triệu Ca.

- Cho nên ta mới nói, Yến trưởng lão sớm muộn gì cũng bị huỷ trong tay của tên tiểu tử này.

Nói xong, sắc mặt của Văn Ninh Chi đột nhiên có chút dữ tợn:

- Kết quả lại bấy sự phụ của ta.

Tên Võ giả đứng một bên cúi đầu, không dám nói lời nào.

Hần làm tâm phúc của Văn Ninh Chi, biết được không lâu trước đó ở trong tông môn, bởi vì Yến Triệu Ca mà Chấp Sự Điện Thôi trưởng lão bị cách chức điều tra, chính là sự phụ của Văn Ninh Chi.

Tuy rằng tu vi của Văn Ninh Chi từ lâu đã trở giỏi hơn thầy, nhưng đối với Thôi trưởng lão, hần vẫn rất tôn trọng.

Hần chuẩn bị chu toàn nhiều mặt, xin nhờ Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão Nghiêm Húc nói hộ cho, nhưng chỉ có thể làm cuộc sống của Thôi trưởng lão dễ chịu hơn một chút.

Nhưng mà như vậy, chức vị Chấp Sự Trưởng lão cũng đã ném đi rồi, có thể hay không bình an thoát thân, không bị xử phạt về đường lão, vẫn không biết được.

Một bên là con ruột của Yến trưởng lão, một bên là thành viên trung tầng (tầng giữa) tiềm lực hầu như đã hết, trình độ nỗ lực của hai bên, hiển nhiên là không ở một cấp bậc.

Động tới Yến Triệu Ca sẽ có hậu quả gì, trước khi động thủ, Thôi trưởng lão đã có chuẩn bị tâm lý, nhưng lại không có ngờ tới là một điểm thu hoạch cũng không có, một tác công lao cũng chưa lập.

Mấu chốt là, không chỉ không có thành công, còn có khả năng bị Yến Triệu Ca nhìn thấu động cơ, bại lộ càng nhiều hơn ý đồ bên mình, không được công lao mà còn gây sai lầm.

Chuyện này làm cho người bên trên làm sao ra sức bảo vệ hần được?

- Sự phụ "người già nhưng tâm không già", không nghe ta khuyên, nhất định phải cược một lần, tranh thủ tiến thêm một bước, ai biết lại bị Yến Triệu Ca gài bẫy.

Trong lòng của Văn Ninh Chi buồn bực không thôi, có chút tức giận thầm nói: "Bất quá, sự phụ, ngày muốn lấy một điểm tốt, chó không đòi được ***, tên Yến Triệu Ca hết sức cuồng ngạo, vẫn còn đập vào."

Võ giả bên cạnh thấp giọng nói:

- Yến Triệu Ca cuối cùng cũng là con của Yến trưởng lão, cho dù lần này ngài thành công, sau đó cũng phải nhận lửa giận của Yến trưởng lão.

Văn Ninh Chi cười:

- Nếu thành công, cấp trên tự có người giúp ta chống lại Yến trưởng lão.
- Bản thân ta không có nhược điểm sơ hở nào mà đối phương có thể bắt được, người phía trên bảo vệ ta, cũng rất dễ dàng.
- Tốt lắm, đem sự tình báo cho Nghiêm trưởng lão biết, bên sơn môn đã truyền lại tin tức đi.
- Lần này nhìn xem Yến gia tiểu nhi như thế nào toàn thân trở ra, hẳn không lột một lớp da là không có khả năng.

.....

Yến Triệu Ca cùng Hứa Xuyên nói chuyện một lúc, như không có chuyện gì xảy ra lại lấy ra một vật, đặt ở trước mặt của Hứa Xuyên:

- Vân Văn Thạch này, là Linh Phong Cốc sản xuất?

Đây là một khối tinh thạch màu vàng nhạt, mặt ngoài tinh thạch có hoa văn, giống như mây trắng.

Đây là một trong những đặc sản vùng lân cận mà Hứa Xuyên cung cấp sau khi Yến Triệu Ca đến Lâm Uyên Thành, đặt thứ này bên cạnh khi Võ giả tu luyện, có công hiệu an thần, có thể giúp đề cao một chút hiệu suất tu luyện.

Hứa Xuyên gật đầu một cái:

- Không sai, là Linh Phong Cốc sản xuất.

Ngón tay của Yến Triệu Ca sờ Vân Văn Thạch, gật đầu:

- Hiệu quả rất tốt.

Về mặt của Hứa Xuyên không đổi, nhưng trong lòng đã khẽ động.

Bên ngoài Linh Phong Cốc có Lâm Uyên Thành ngăn cách Trần Long Uyên, bên trong không cùng các thế lực khác cạnh tranh, sản xuất tài nguyên lại dồi dào, tuy rằng người trấn thủ cũng là cấp bậc Chấp Sự Trưởng lão, nhưng là công việc béo bở hàng đầu ở Đông Đường quốc.

Không giống với Lâm Uyên Thành, địa vị mặc dù quan trọng, nhưng vừa cực vừa khổ, nếu xảy ra chuyện còn rất dễ gánh trách nhiệm.

Linh Phong Cốc Chấp Sự Trưởng lão Văn Ninh Chi, chính là tâm phúc của Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão Nghiêm Húc, đồng dạng cũng là người một phái của Nhị sư bá của Yến Triệu Ca.

Trong lòng của Hứa Xuyên suy nghĩ, ánh mắt liền rơi vào Vân Văn Thạch trong tay của Yến Triệu Ca, thứ này hẳn cũng thấy rất nhiều, thế nhưng nhìn trái nhìn phải, vẫn nhìn không ra có chỗ nào khác thường.

"Vật nhỏ này còn có bí ẩn gì sao?" Hứa Xuyên mơ hồ: "Hay là ta quá nhạy cảm, hẳn chỉ đơn thuần là thích vật này?"

Tiến Hứa Xuyên đi, ngón tay của Yến Triệu Ca nhẹ nhàng gõ trên Vân Văn Thạch thượng, vẻ mặt như cười mà không cười.

Ngày hôm sau, A Hồ báo lại một tin tức xấu:

- Công tử, mới vừa từ sơn môn ở Thiên Trung châu nhận được tin tức, Chương Hình Điện điểm tướng, Thiên Đông châu Chấp Pháp Trưởng lão sẽ tới Đông Đường.

Người của Quảng Thừa Sơn phục trách ở Thiên Đông châu, chính là Đông Châu Trưởng lão, dưới Đông Châu Trưởng lão, ngoại trừ Chủ Sự Trưởng lão các nơi cùng Chấp Sự Trưởng lão, còn có Chấp Pháp Trưởng lão, ngoại trừ phụ trách Đông Châu Trưởng lão, trực tiếp hướng về Chương Hình Điện của tông môn, phụ trách giám sát luật lệ, môn quy hình phạt của một châu.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Biết vì nguyên nhân gì sao?

A Hồ đáp:

- Thứ nhất là người của Đại Nhật Thánh Tông làm âm mưu, thứ hai là việc của Diệp Cảnh.

Hắn nhếch miệng:

- Thế nào cũng không nghĩ tới tên Diệp Cảnh lại đen đui như vậy, ngã xuống ở Trấn Long Uyên, khẳng định là có người nhân cơ hội này tố cáo công tử người.

Yến Triệu Ca lơ đi, hỏi:

- Đi thủ đô của Đông Đường quốc?

- Không phải, ngay tại Lâm Uyên Thành này, Đông Đường Chủ Sư Trương lão Nghiêm Húc truy đuổi Quý Phủ lão nhân không có kết quả, Xích Linh Kỳ Chủ cũng tung tích không rõ, sóng triều trong Trấn Long Uyên kịch liệt, cho nên hần trước tiên quay về Lâm Uyên Thành tọa trấn tạm thời, Cháp Pháp Trương lão cũng sẽ tới Lâm Uyên Thành, ngoài ra, Đông Đường quốc cũng có đại diện đến đây.

Yến Triệu Ca vuốt cằm:

- Vậy thì chờ ở chỗ này đi.

A Hổ cũng học theo mà vuốt cằm:

- Công tử à, lấy thân phận của người, sẽ không dễ dàng mà gặp Chương Hình Điện, Cháp Pháp Trương lão xuất động, tình huống này không ổn a.

Yến Triệu Ca mở ra hai tay:

- Đại sư bá vẫn ghét bỏ tính cách cuồng ngạo của ta, vốn sự việc Nội Tĩnh Lô lần trước làm hần có cái nhìn mới, nhưng bây giờ chuyện tình làm âm ỉ, ngược lại sợ là càng thêm thất vọng rồi, dù sao kỳ vọng càng lớn, thất vọng cũng càng lớn.

- Đại sư bá có thể sẽ không hướng một phái của Nhị sư bá, nhưng chỉ sợ lần này muốn nghiêm túc gỡ ta một phen, để tránh cho ta "đi sai bước nhầm" đây.

A Hổ nháy mắt một cái:

- Khó khăn a.

Hai chân của Yến Triệu Ca téo nguẩy:

- Quả thật là có người muốn khó khăn.

Rất nhanh, những người khác cũng nhận được tin tức, bao gồm đám người Tư Không Tĩnh.

Bọn họ là người đi cùng Yến Triệu Ca, cũng phải đồng thời chịu chất vấn, tác làm bằng chứng phụ thêm.

Mọi người nghe tin, hai mặt nhìn nhau, tâm tư nhất thời phập phồng.

Chính như A Hổ nói, tình huống của Yến Triệu Ca đặc biệt, sẽ không dễ dàng mà gặp Chương Hình Điện, một khi gặp, vậy đã nói rõ là sự tình không nhỏ, khó khăn.

Thế hệ trẻ của tông môn, hô mưa gọi gió Quảng Thừa công tử Yến Triệu Ca, chẳng lẽ lần này thật muốn té nhào sao?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 23: Chất vấn

Dịch giả: rolland

Chuyện gì tới thì cuối cùng cũng tới, rất nhanh, Đông Đường Chủ Sư Trương lão, cùng Đông Châu Cháp Pháp Trương lão đường xa mà đến, cùng nhau giả làm Lâm Uyên Thành.

Đi cùng với Đông Châu Cháp Pháp Trương lão, còn có Quốc chủ Đông Đường quốc.

Vị chí tôn một nước này của Đông Đường quốc, dĩ nhiên cũng tới Lâm Uyên Thành.

Sự tình ở Đông Đường phát sinh, Đông Đường quốc tất nhiên phải biểu thị quan tâm, nhưng thân là Quốc chủ dĩ nhiên ngự giá ly khai Quốc đô, đi tới biên cương của quốc gia, vẫn là ngoài dự liệu của mọi người.

Mặc dù đối với bên ngoài giải thích, sóng triều của Trần Long Uyên so với trước đây khác thường, quan hệ trọng đại, có khả năng nguy hiểm cho một nửa lãnh thổ Đông Đường, cho nên Quốc chủ mới đích thân ngự giá tới.

Nhưng rơi vào trong mắt đám người Hứa Xuyên, Văn Ninh Chi, lại cảm giác vị Quốc chủ này, hơn phân nửa là đến để chống lưng cho Yến Triệu Ca.

Chấp Pháp Trưởng lão đến, hiển nhiên đối với Yến Triệu Ca gây bất lợi, Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão Nghiêm Húc là người một mạch của Nhị sư bá của Yến Triệu Ca.

Với thân phận của Yến Triệu Ca đặt ở nơi này, chuyện bức cung là không có khả năng, nhưng áp lực phải đối mặt hiển nhiên không nhỏ.

Đông Đường Quốc chủ cùng cha của Yến Triệu Ca, có giao tình từ lúc còn trẻ, lần này rõ ràng là tới chống đỡ cho thế diệt (cháu) của mình.

Những năm gần đây, Đại Nhật Thánh Tông đối với Đông Đường quốc xâm chiếm rất nghiêm trọng, nhưng Quảng Thừa Sơn vẫn có thể ở Đông Đường chiếm thượng phong, tâm của Đông Đường Quốc chủ hướng về Quảng Thừa, là nguyên nhân trọng yếu nhất.

Tin tức được truyền đến, Hứa Xuyên thì lo lắng, trái lại Văn Ninh Chi không lo mà còn mừng.

Đông Đường Quốc chủ đến, tất nhiên sẽ giúp đỡ cho Yến Triệu Ca, nhưng vị đại lão này đến, cũng đã nói lên lần này Yến Triệu Ca qua ải không dễ dàng, Chương Hình Điện của tông môn xuất động thật sự, thế nên làm cho Đông Đường Quốc chủ đều ngồi không yên.

Tư Không Tinh cùng đám đệ tử trẻ tuổi đối với những vấn đề này không hiểu nhiều, nhưng là cũng có thể cảm giác được bầu không khí hít thở không thông, mưa gió sắp nổi lên.

Bên ngoài đại điện, Yến Triệu Ca quay đầu lại nhìn bọn hắn, cười một tiếng:

- Là chất vấn ta, cũng không phải là chất vấn các ngươi, đừng khẩn trương như vậy.

Tất cả mọi người đều miễn cưỡng cười, cũng không có hé răng, một người nữ đệ tử trẻ tuổi, ôm một con Quang Linh Miêu xinh xắn, cố lấy can đảm mà nói:

- Yến sư huynh, ta tin tưởng ngươi không có việc gì.

Yến Triệu Ca cười, xoay người đi trước vào đại điện.

Tiến vào đại điện, chỉ thấy trên chủ vị đồng thời ngồi hai người.

Một lão giả có vẻ mặt bình thản khoan thai, không giận tự uy, chính là Quảng Thừa Sơn Chấp Pháp Trưởng lão ở Thiên Đông châu.

Người khác một nam tử trung niên, tuy rằng mặc y phục thường ngày màu vàng, nhưng tự nhiên toát ra uy nghiêm của vương giả, chính là Đông Đường Quốc chủ.

Phía dưới Đông Đường Quốc chủ, đang ngồi là một lão giả vẻ mặt nghiêm túc, vóc người khô gầy, chính là Quảng Thừa Sơn Chủ Sự Trưởng lão ở Đông Đường quốc, Nghiêm Húc.

Ngồi phía dưới Nghiêm Húc, hơi cuối người cung kính, vốn là chủ nhân của nơi này, Quảng Thừa Sơn Chấp Pháp Trưởng lão ở Lâm Uyên Thành của Đông Đường quốc, Hứa Xuyên.

Lúc này Hứa Xuyên mắt nhìn thẳng, nhưng sâu trong ánh mắt, mơ hồ có chút lo lắng.

Yến Triệu Ca vào đại điện, bình tĩnh chào mọi người.

Sau hành lễ xong, Đông Đường Quốc chủ cùng Nghiêm Húc đều không nói gì, an tĩnh ngồi ngay ngắn, đem việc chất vấn này giao cho Đông Châu Chấp Pháp Trưởng lão.

Chấp Pháp Trưởng lão nhìn Yến Triệu Ca, bình thản nói:

- Lần này Yến sư diệt thối bại Triều Nguyên Long, không làm rơi uy danh của Quảng Thừa ta, đầu tiên là thật đáng mừng.

- Bất quá tại nơi đó, ngươi đem Triều Nguyên Long đang hôn mê cùng những đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông khác, cùng nhau đuổi ra khu vực trung tâm dòng xoáy của Trần Long Uyên.

- Trong quá trình giao thủ, cũng không phải là thắng lợi, mà là cố tình nhục nhã Triều Nguyên Long, khiến cho mặt mày biến dạng, lúc sau càng quát những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông khác.

- Đây là lời nói bên Đại Nhật Thánh Tông, trong đó có giả dối không?

Yến Triệu Ca nhàn nhạt đáp:

- Cơ bản đều là thật.

Chấp Pháp Trường lão hỏi:

- Người có chuyện gì muốn nói không?

Nghiêm Húc nói thêm:

- Hiện tại, không phải vấn đề tỷ thí cá nhân giữa người cùng Triều Nguyên Long nữa.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Đuổi bọn hần ra khu vực trung tâm dòng xoáy, là bởi vì khu vực này, có tác dụng lớn với bản môn, và phải bảo mật, cho nên không có khả năng cho người của Đại Nhật Thánh Tông tiếp tục ở đây.

Ánh mắt của Chấp Pháp Trường lão nhìn qua:

- Ồ?

Yến Triệu Ca gật đầu một cái:

- Nơi đó là một chỗ có cừu sát hội tụ, ta cần ở nơi này làm thí nghiệm, đề thăng Nội Tinh Lô.

Sự việc về Nội Tinh Lô, Đông Đường Quốc chủ cũng biết rõ, hơn nữa còn là một trong số ít người ngoài Quảng Thừa Sơn biết chuyện này.

Chấp Pháp Trường lão hỏi:

- Hiện tại chỗ kia không còn tồn tại nữa đi? Giải thích của người, có thể có bằng chứng hay không?

Yến Triệu Ca thản nhiên trả lời:

- Nội Tinh Lô mà ta mang vào Trần Long Uyên đã thất lạc, vật thật quả thật không có, bất quá lúc ta thử Lô, trong khoảng thời gian ngắn luyện chế ra một kiện Trung phẩm Bảo binh, những đệ tử tông môn đồng hành cùng ta đứng ngoài quan sát, có thể làm chứng.

Tư Không Tinh là người có tu vi cao nhất trong đám đệ tử trẻ, tiếp nhận chất vấn đầu tiên.

- Yến sư huynh nói thật, lúc đó đệ tử và những người khác đều đứng bên cạnh.

Nghiêm Húc nhìn Tư Không Tinh:

- Các người đối với Nội Tinh Lô hiểu biết bao nhiêu? Có biết nguyên lý vận chuyển của nó hay không, làm sao có thể đoán được tình hình lúc đó là thật hay giả?

Tư Không Tinh không nhanh không chậm trả lời:

- Đệ tử có lý giải đối với Nội Tinh Lô có hạn, quả thực không cách nào phán đoán tình huống lúc đó, hết thầy đều kể lại theo chính hai mắt nhìn thấy.

- Yến sư huynh có chuẩn bị trước một kiện Trung phẩm Bảo binh hay không, sau đó lấy bí pháp ấn dấu thành Phẩm binh, lừa gạt, với tu vi của đệ tử không cách nào xác định, nhưng thanh trường đao đen nhánh kia, chắc chắn là Trung phẩm Bảo binh.

- Nơi cừu sát hội tụ có tác dụng đề thăng Nội Tinh Lô hay không, đệ tử không biết, nhưng nơi cừu sát hội tụ, thì đệ tử biết.

Mọi người nghe vậy, đều nhìn nàng một cái, nơi cừu sát hội tụ, người bình thường đừng nói thấy, liền nghe đều chưa từng nghe qua.

Nghiêm Húc nhìn Tư Không Tinh, chậm rãi gật đầu, không nói thêm gì nữa.

Đông Đường Quốc chủ lần đầu tiên mở miệng nói:

- Chiều theo Tư Không cô nương miêu tả, chỗ kia, xác thực là đặc thù của nơi cừu sát hội tụ.

Chấp Pháp Trường lão gật đầu:

- Không sai.

- Nơi cứu sát hội tụ, cũng không phải là nơi tồn tại cố định, có thể di chuyển, có thể biến mất.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Quan hệ tới Nội Tinh Lô, sự chậm trễ có thể sẽ bỏ qua thời cơ tốt, chuyện khẩn cấp có thể tòng quyền, đánh đuổi đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, không tính là sai lầm.

- Nếu xác định có thể đề thăng công hiệu của Nội Tinh Lô thêm một bước, không chỉ không có tội, trái lại có công.

- Bên Đại Nhật Thánh Tông, tự có tông môn xử lý, không cần người đứng ra, nhưng nếu vẫn bố trí đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông khiêu chiến người, tìm người luận bàn tỷ thí, thì người phải ứng đối.

Yến Triệu Ca cười:

- Cái này là tất nhiên.

Tuy rằng thực lực của Đại Nhật Thánh Tông mạnh hơn, nhưng làm Thánh đại cùng cấp bậc với Đại Nhật Thánh Tông, cho dù Quảng Thừa Sơn quyết định Yến Triệu Ca có lỗi, cũng là đóng cửa lại nghiêm phạt nội bộ, đối với bên ngoài thì nhất định cứng rắn chống lại, sẽ không yếu thế trước mặt Đại Nhật Thánh Tông.

Cho dù nghiêm phạt nội bộ, với tình huống giống như vậy, cũng sẽ không quá nghiêm khắc, chỉ là giáo huấn môn hạ đệ tử không nên cuồng vọng, cho tông môn tai nạn vô ý.

Yến Triệu Ca biết, kế tiếp mới là kịch hay.

Quả nhiên, Chấp Pháp Trường lão thay đổi chủ đề:

- Sự việc của Đại Nhật Thánh Tông, tạm thời dừng ở đây, về việc đệ tử bản môn Diệp Cảnh ở trong Trấn Long Uyên bỏ mình, Yến sư diệt người là Tông Sư lĩnh đội, có gì muốn nói không?

Nghiêm Húc nói tiếp:

- Trong sương đen, đến tận cùng là người làm cái gì, làm cho trước khi chết, Diệp Cảnh lại căm hận cùng không cam lòng?

- Diệp Cảnh, thật là chết vì Xích Linh Kỳ Chủ sao?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 24: Biện bạch (bào chữa)

Dịch giả: rolland

Nghe được câu hỏi của Nghiêm Húc, lông mày của Yến Triệu Ca khẽ giương lên:

- Nghiêm trưởng lão cho rằng Diệp sư đệ là bởi vì ai mà chết?

Nghiêm Húc lạnh lùng nhìn Yến Triệu Ca:

- Bây giờ là trường hợp nào, người có thể vặn hỏi lại sao?

- Chuyện người cần làm, cũng chỉ có trả lời chân thật, không được phép nói dối một chữ, nguy biện.

Yến Triệu Ca cười:

- Nếu như ta nhớ không lầm, hôm nay là chất vấn, mà không phải thẩm vấn, mặc dù là thẩm vấn, dường như cũng không đến lượt Đông Đường Chủ Sự Trường lão người tới thẩm vấn ta.

- Nếu cho là lỗi của ta, như vậy thì chứng cứ ở đâu?

Nghiêm Húc cũng không tức giận, hờ hững nói:

- Ly Diễm Chân Hòa Hòa chúng, hiện tại ở trên tay người nào?

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Ở trong tay ta.

Nghiêm Húc quay đầu nhìn về phía Tư Không Tĩnh:

- Diệp Cảnh trước khi chết, có nói qua cái gì?

Tư Không Tĩnh trầm mặc một chút, thành thật trả lời:

- Kêu lên tước danh của Yến sư huynh.

- Kêu thế nào.

- . . . phần nô, không cam lòng, còn có. . . oán hận.

Chấp Pháp Trương lão khoát tay một cái, ánh mắt bình thản, chuyên chú nhìn Yến Triệu Ca:

- Yến sư đệ, về việc Diệp Cảnh bỏ mình ở Trấn Long Uyên, người là Tông Sư lĩnh đội, có muốn nói gì không?

Hắn đơn giản chỉ là lặp lại vấn đề lúc trước, nhưng giọng điệu thêm vài phần ngưng trọng.

Yến Triệu Ca nói:

- Đầu tiên sửa lại một điểm, hôm nay Diệp sư đệ sống chết không rõ, cũng không phải đã tử vong.

Chấp Pháp Trương lão thân nhiên hỏi:

- Vì sao người lại nói như vậy? Đến tột cùng là chuyện gì xảy ra?

Yến Triệu Ca lấy ra một phong thư, mỉm cười nói:

- Làm Tông Sư lĩnh đội đồng môn đi chấp hành nhiệm vụ lịch lãm, đối với hành trình trải qua lần này, dĩ nhiên ta phải chỉnh lý lại mà báo cáo, chỉ là chưa kịp giao về tông môn, liền nhận được tin tức là các ngài tới, cho nên phải lưu lại, trực tiếp giao cho chư vị.

Chấp Pháp Trương lão hơi trầm mặc một chút, gạt đầu:

- Lão hủ lần này đến, vốn cũng là muốn mang báo cáo của người cùng nhau quay về.

Hắn tiếp nhận phong thư, sau khi xem xong, ánh mắt hơi ba động, sau đó chuyển cho Nghiêm Húc.

Nghiêm Húc xem qua, mày nhăn lại:

- Nội Tinh Lô của người rơi xuống vực sâu dẫn phát nổ Lô, hủy đi nhục thân của Diệp Cảnh, Diệp Cảnh có mang theo bảo vật, che chở linh hồn của hắn, thế nhưng tung tích không rõ?

Yến Triệu Ca nói:

- Bảo vật kia rất kỳ lạ, ta có dự cảm, không lâu sau Diệp sư đệ sẽ trở lại trước mặt chúng ta, khi đó cũng chứng minh lời của ta nói.

- Dĩ nhiên, hắn có thể bởi vì Nội Tinh Lô của ta nổ tung, còn đối với ta sinh ra oán hận.

Đông Đường quốc Quốc chủ cau mày:

- Nếu thật như người nói, tu vi hiện tại của Diệp Cảnh bất quá là Dẫn Khí trung kỳ đi? Bình thường một mình tiến vào Trấn Long Uyên đều cứu từ nhất sinh, đừng nói tới hiện giờ chỉ có linh hồn, còn rơi xuống vực sâu.

Yến Triệu Ca chậm rãi nói:

- Hắn mang theo bảo vật, trong nháy mắt bộc phát ra khí tức cực kỳ cường đại, không thể coi thường.

Nghiêm Húc lạnh lùng nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca:

- Nếu Diệp Cảnh không trở lại, thì giải thích như thế nào?

Chấp Pháp Trương lão lại hỏi:

- Ly Diễm Chân Hòa Hòa chúng, là bị sóng triều của Trần Long Uyên đẩy, rơi trước mặt ngươi?

Yến Triệu Ca nói:

- Đúng là như vậy.

Ba vị đại lão ngồi trên đều nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca, trầm mặc không nói.

Yến Triệu Ca lẳng lặng nói:

- Từ đầu đến cuối, cũng chỉ là nhận định đơn phương của Diệp sư đệ đối với ta mà thôi, hắn không chủ động trêu chọc trên đầu ta, đối với ta mà nói, cùng những sư đệ khác không có gì khác nhau.

- Về phần Ly Diễm Chân Hòa Hòa chúng, ta tin tưởng tông môn sẽ cam đoan ưu tiên nghiên cứu chế tạo Nội Tinh Lô, ta muốn có được, rất dễ dàng.

- Cho dù vì Diệp sư đệ không hiểu chuyện, cùng ta tranh đoạt Hòa chúng, ta cho hắn một chút giáo huấn, cũng không cần đến mức phải giết hắn.

- Huống chi, không cần bản thân ta động thủ, cũng có thể làm hắn chịu không nổi.

Giọng điệu của Yến Triệu Ca bình thản:

- Ta có ghi trong báo cáo, tin tưởng trong tin tức mà chư vị có được cũng có nhắc tới.

- Diệp sư đệ, cùng Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh có quen biết.

Chấp Pháp Trương lão nhíu mày:

- Cùng việc này có quan hệ chỗ nào?

Nghiêm Húc hồ hững nói:

- Hàn lão quái cùng lão phu có cừu oán là không giả, nhưng đó là ân oán cá nhân, không phải của tông môn.

- Diệp Cảnh cùng hân quen biết, cũng không lo ngại, chính là lão phu, cũng sẽ không bởi vậy mà trong lòng mang khúc mắc.

- Nếu Hàn lão quái chịu vứt bỏ hiềm khích lúc trước, hoá giải thù hận thì như thế nào? Lão phu cũng không thể không được.

Yến Triệu Ca cười:

- Đó là, hai lần giao thủ đều là ngài chiếm tiện nghi, Hàn Thịnh chịu thiệt.

Nhưng kế tiếp, nụ cười trên mặt của Yến Triệu Ca dần biến mất:

- Nhưng sự tình lại không phải đơn giản là ân oán cá nhân nữa, Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh, cùng dị biến của Trần Long Uyên lần này có liên quan!

Lời vừa nói ra, cả đại điện đều kinh hãi.

Chấp Pháp Trương lão, Đông Đường Quốc chủ cùng Nghiêm Húc đều đứng thẳng người lên, ánh mắt sáng ngời nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca.

- Nhận định của ngươi, có chứng cứ gì?

Ba vị Đại Tông Sư mang đến áp lực, làm cho cả đại điện giống như lò luyện.

Yến Triệu Ca cười:

- Chuyện đó người ở chỗ này đều có thể chứng minh, khi Quý Phủ lão nhân mới hiện thân, còn chưa phát hiện ra Diệp sư đệ, mà câu nói đầu tiên của hân là, "Là ai phá hủy chuyện tốt của lão tử", vậy chúng ta suy nghĩ một chút, "chuyện tốt" của Quý Phủ lão nhân, là chuyện gì.

Nói xong, Yến Triệu Ca đưa lên hai khối tinh thạch, một khối trong đó là phong ấn hồng quang trong sương đen của Trần Long Uyên.

Trong một khối khác, lại phong ấn một cái bóng mơ hồ, là đạo huyền ảnh tà ác mà Yến Triệu Ca buông tha Ly Diễm Chân Hòa Hòa chúng để đuổi theo.

Yến Triệu Ca nhìn thẳng Nghiêm Húc:

- Nghiêm trưởng lão, người cùng Quý Phủ lão nhân quen thuộc nhất, nhìn vật này, có phát hiện gì không?

Nghiêm Húc tiếp nhận tinh thạch, tỉ mỉ nghiền ngẫm, ánh mắt của Cháp Pháp Trưởng lão cùng Đông Đường quốc Quốc chủ, đồng dạng cũng nhìn chăm chú vào hấn.

Sau một lúc lâu, Nghiêm Húc thở ra một hơi thật dài, trầm giọng nói:

- Không biết là pháp môn tà dị gì. . . nhưng đúng là thủ bút của Hàn lão quái.

Yến Triệu Ca bình tĩnh đem quá trình gặp phải và bắt được huyền ảnh tà ác này nói lại một lần, ba Đại Tông Sư ở đây đều rơi vào trầm tư.

Biến đổi của Trần Long Uyên, cũng không phải là việc nhỏ, bởi vì dính tới Địa Vực thời trước, hôm nay chính là "Địa Ngục"!

Một lúc lâu sau, Cháp Pháp Trưởng lão ngẩng đầu lên, hỏi:

- Ngụ ý của người là, Diệp Cảnh cùng Hàn Thịnh cấu kết?

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Ta không có ý này.

- Diệp sư đệ cùng Quý Phủ lão nhân có quen biết, càng gọi nhau bằng huynh đệ, đây là sự thật.

- Quý Phủ lão nhân cùng dị biến của Trần Long Uyên có liên quan, đây cũng là sự thật.

- Diệp sư đệ làm sao cùng Quý Phủ lão nhân nhận thức, rồi biết sự việc của Trần Long Uyên bao nhiêu, đối với Quý Phủ lão nhân biết bao nhiêu, hấn bái nhập bản môn có mang tâm tư khác hay không, những thứ này đều là chuyện không xác định, cần kiểm chứng lại.

Yến Triệu Ca nói tiếp:

- Ta nói những thứ này, chỉ là muốn nói rõ, ta muốn gây khó khăn cho Diệp sư đệ, hoàn toàn không cần bản thân đi động thủ.

Ba người Nghiêm Húc đồng thời trầm mặc.

Nếu như Yến Triệu Ca nói, xảy ra chuyện như vậy, cho dù tông môn không lấy thủ đoạn khác thường đối xử với Diệp Cảnh, nhưng thẩm tra là không thể tránh khỏi, chỉ cần một hạng này, cũng đã đủ để Diệp Cảnh phiền phức rồi.

Liên Đại sư bá của Yến Triệu Ca, muốn thu Diệp Cảnh làm đồ đệ, cũng sẽ đắn đo một lần nữa, ít nhất phải chờ sau khi thẩm tra xong mới có quyết định.

- Ta nói rồi, Diệp sư đệ cũng chưa chết, món bảo vật của hấn nhìn có chỗ độc đáo, có thể làm cho hấn trọng tổ lại nhục thân.

- Chờ lúc hấn xuất hiện lại lần nữa, rất nhiều chuyện trực tiếp hỏi hấn là sẽ biết, ta không ngại cùng hấn ngay mặt đối chứng.

Yến Triệu Ca nói xong lời cuối cùng, khẽ cười một tiếng:

- Đến lúc đó chúng ta có thể làm Huyết Hồn Hồi Quang, tái hiện lại cảnh tượng lúc trước, ai cũng không lo lắng đối phương chối cãi.

Nghiêm Húc trầm giọng hỏi:

- Vẫn là câu nói kia, nếu như Diệp Cảnh vẫn không xuất hiện đây?

- Ba năm, hai năm. . . một năm? Thậm chí ngắn hơn.

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Chỉ cần không phải có người cố ý làm hấn không thể xuất hiện.

Mặt của Nghiêm Húc trầm như nước.

Đông Đường quốc Quốc chủ dựa lưng trên ghế ngồi, nhìn Yến Triệu Ca khẽ gật đầu.

Cháp Pháp Trưởng lão trầm ngâm nói:

- Ta sẽ đem cuộc chất vấn ngày hôm nay hoàn chỉnh báo về tông môn.

- Cá nhân ta tin tưởng cách nói của Yến sư diệt người, nhưng như người nói, hy vọng thời gian sẽ chứng minh sự trong sạch của người, nếu như Diệp Cảnh có thể còn sống, cũng là một chuyện vui, tông môn sẽ tiếp tục tìm kiếm tung tích của hấn.

Nói đến cùng, chung quy không có chứng cứ thật sự, chứng minh là Yến Triệu Ca cố ý đưa Diệp Cảnh vào chỗ chết, thậm chí ngay cả vô ý đều chưa nói được.

- Nếu chuyện của ta đã nói xong, như vậy thì nói một việc khác đi.

Lúc này Yến Triệu Ca lại đột nhiên mở miệng nói:

- Viết báo cáo tố cáo ta, sớm đem tin tức chọc tới người của tông môn, là Linh Phong Cốc Chấp Sự Trưởng lão, Văn Ninh Chi đi?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 25: Phản công

Dịch giả: rolland

Bên sơn môn có phản ứng nhanh như vậy, lại còn phản ứng lớn như thế, khẳng định có người âm thầm, thêm mắm thêm muối.

Đi ra Trần Long Uyên, Võ giả đã tiếp xúc qua, ngoại trừ Võ giả Đông Đường quốc, cũng là người của Quảng Thừa Sơn hoặc Lâm Uyên Thành, hoặc là của Linh Phong Cốc.

Hứa Xuyên cùng Văn Ninh Chi, người sau không thể nghi ngờ là có hiềm nghi lớn nhất.

Hai ngày này, Yến Triệu Ca để cho A Hồ điều tra Văn Ninh Chi, đối phương cùng Chấp Sự Điện Thôi trưởng lão trước đây có quan hệ, đương nhiên không còn là bí mật.

Nghiêm Húc hồ hững hờ nhìn Yến Triệu Ca một cái:

- Văn Ninh Chi hồi báo cho lão phu, sau đó lão phu trình lên tông môn, lão phu một lòng chủ quản Đông Đường, đồng thời cũng là cấp trên trực tiếp của Chấp Sự Linh Phong Cốc, trên khu vực Đông Đường quốc xảy ra chuyện, lão phu báo lên tông môn, người có vấn đề gì?

Yến Triệu Ca nở nụ cười:

- Vấn đề cũng không lớn, chỉ là ta hoài nghi, Văn Ninh Chi phản bội tông môn, có tình nghi tư thông kẻ thù bên ngoài.

- Cho nên chuyện lần này, khó tránh khỏi ta sẽ liên tưởng đến hấn, có thể hấn tố cáo ta, cũng không phải là chỉ là vấn đề nội bộ của tông môn.

- Dù sao, Nghiêm trưởng lão cũng biết, ta vừa ở trong Trần Long Uyên đem môn hạ đệ tử của người ta đánh gần chết.

Ánh mắt của Nghiêm Húc bỗng nhiên trở nên lạnh lùng, trừng Yến Triệu Ca:

- Yến Triệu Ca, chú ý ngôn từ của ngươi!

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói:

- Ta có chú ý a, cho nên ta mới nói, nghi ngờ, hoài nghi.

Chấp Pháp Trưởng lão nhìn Yến Triệu Ca, lại nhìn Nghiêm Húc, thở dài, trước hết nói với Tư Không Tinh:

- Tư Không sư đệ, ngươi lui xuống trước đi.

Tư Không Tinh lặng lẽ nhìn Yến Triệu Ca một cái, theo lời lui ra.

Chấp Pháp Trưởng lão chờ nàng lui ra rồi hỏi:

- Yến sư đệ, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra?

Yến Triệu Ca lấy ra một vật, bàn tay mở ra, những người trong đại điện nhìn lại, chỉ thấy đó là một khối tinh thạch màu vàng nhạt toả sáng, mặt ngoài của tinh thạch có hoa văn, giống như mây trắng.

Lâm Uyên Thành Chắp Sự Trưởng lão Hứa Xuyên thấy khối tinh thạch này, mí mắt không khỏi nháy một cái: "Vân Văn Thạch!"

Nghiêm Húc nhìn thoáng qua rồi nói:

- Vân Văn Thạch, người lấy thứ này ra làm gì?

Yến Triệu Ca cười mà không nói, lại lấy ra một gốc Linh thảo, đối Hứa Xuyên bên cạnh nói:

- Làm phiền Hứa trưởng lão đem gốc Mị Linh Thảo này nghiền thành nước.

Ánh mắt của Hứa Xuyên chớp động, gốc Linh thảo trước mắt này tên là Mị Linh Thảo, sau khi đốt thành tro, có thể làm thuốc dẫn cho một loại bảo dược khác, nghiền thành nước không có độc nhưng cũng không có ích, không có bất kỳ tác dụng gì, không công mà lãng phí.

Bất quá, hắn cũng không có cự tuyệt, lập tức phân phó người hầu làm theo như Yến Triệu Ca nói.

Nghiêm Húc lạnh lùng nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca, Chắp Pháp Trưởng lão cùng Đông Đường Quốc chủ đều không nói gì, chỉ yên lặng đứng xem.

Nước thuốc rất nhanh liền được nghiền ra, Yến Triệu Ca mỉm cười cầm lấy Vân Văn Thạch, bắt đầu rót Cương khí vào bên trong.

Chắp Pháp Trưởng lão nhíu mày:

- Yến sư diệt, Vân Văn Thạch không thể trực tiếp rót Võ giả Cương khí vào, nếu không sẽ nổ tung thành vụn.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Trưởng lão yên tâm, cái này thì ta biết, cho nên Vân Văn Thạch ngoại trừ có công dụng an thần tĩnh trí, có lúc còn có thể dùng làm vũ khí, bất quá cho dù nổ tung, uy lực cũng rất có hạn.

- Nhưng lúc này, khối Vân Văn Thạch trong tay ta, nó nổ không được.

Vừa nói xong, Yến Triệu Ca liền đưa Vân Văn Thạch trong tay, một nửa ngâm vào trong nước thuốc Mị Linh Thảo, bàn tay của mình thì cầm nửa đoạn trên.

Mà Cương khí của hắn, không ngừng rót vào trong Vân Văn Thạch.

Quả nhiên, Vân Văn Thạch cũng không có nổ tung, vẫn an ổn như lúc ban đầu.

Hứa Xuyên chăm chú nhìn bàn tay của Yến Triệu Ca, hắn không tin Yến Triệu Ca làm to chuyện như thế, chỉ là vì chứng minh chuyện nhỏ nhất không đáng kể này.

Sau một lúc, Hứa Xuyên bỗng nhiên mở to hai mắt.

Đông Đường Quốc chủ vốn đang dựa lưng vào ghế, lần nữa đứng thẳng lên.

Chắp Pháp Trưởng lão cùng Nghiêm Húc, ánh mắt nhìn chăm chú Yến Triệu Ca, cũng đột nhiên ngẩn ngơ.

Trước mắt bọn hắn, Vân Văn Thạch trong tay Yến Triệu Ca, hoa văn mây trắng mặt ngoài, đột nhiên trở nên càng thêm nhu hòa, có dịch thể màu trắng ngà từ trong đó chảy ra, dung nhập vào nước thuốc Mị Linh Thảo, giống như sữa trôi nổi ở mặt ngoài của nước thuốc.

Một cỗ mùi hương nồng nặc, ngăn lại mùi thuốc gay mũi, trong nháy mắt tràn ngập khắp đại điện.

Người ở tại đây, tất cả đều có kiến thức rộng rãi, chỉ là vừa nghe mùi vị này, liền biết dịch thể màu trắng ngà này là cái gì.

Đó cũng không phải dược vật dùng để uống, mà là một loại bảo vật tên là Ngọc Tinh Thủy.

Bảo vật này có công dụng rất rộng, bất kể là thêm vào lúc Luyện khí hay là Luyện dược, đều đề thăng tỷ lệ luyện chế thành công rất lớn, đồng thời cũng đề cao phẩm chất của linh dược hay binh khí, tiết kiệm nguyên liệu.

Ở Bát Cực Đại thế giới, sản lượng của Ngọc Tinh Thủy rất có hạn, chỉ có Sơn Vực cùng Phong Vực và một ít địa phương mới có sản xuất, nhưng nhu cầu rất kinh người, thế nên hàng năm đều cung không đủ cầu, có lúc xuất hiện tình trạng có tiền mà mua không được.

Bất kể là Quảng Thừa Sơn, hay Đông Đường quốc, hàng năm đều tiêu hao lượng lớn tài nguyên cùng tiền tài, để đổi lấy Ngọc Tinh Thủy.

Dù là như vậy, cũng khó mà thỏa mãn nhu cầu thật sự, chỉ có thể tiết kiệm dùng, mà không dám bán ra.

Nhưng nhìn biểu diễn của Yến Triệu Ca lúc này, trong Vân Văn Thạch nho nhỏ này, dĩ nhiên chứa đựng Ngọc Tinh Thủy, hơn nữa phương pháp lấy ra vô cùng đơn giản.

Bất kể là Vân Văn Thạch hay là Mị Linh Thảo, giá cả so với Ngọc Tinh Tuý đều rẻ hơn rất nhiều, sản lượng lại rất lớn.

Đây là có bao nhiêu Ngọc Tinh Tuý?

Tự mình dùng đều sung túc, hoàn toàn có thể bán ra bên ngoài!

Cả ba Đại Tông Sư đều ngồi không yên, từ chỗ ngồi đứng lên, trong nháy mắt đến trước mặt Yến Triệu Ca, đều đưa ngón tay lấy ra một chút dịch thể màu trắng ngà.

Rất nhanh, bọn họ đều hoàn toàn xác định, đây chính là Ngọc Tinh Tuý!

Ở trước mặt của bọn họ, Yến Triệu Ca không thể nào dùng ảo thuật biến ra để lừa gạt, mà là chân chính kết hợp hiệu quả của Mị Linh Thảo cùng Vân Văn Thạch, sinh ra Ngọc Tinh Tuý.

Chấp Pháp Trường lão hít sâu một hơi, đề xuống tâm tình kích động của mình, nói:

- Yến sư diệt, người lập được công lớn!
- Hoàn toàn không kém so với cấp bậc hiện tại của Nội Tinh Lô, thậm chí còn hơn nữa!

Mặt lạnh của Nghiêm Húc liền hoà hoãn rất nhiều, nhưng ngay sau đó, hần liền biến sắc.

Sau một lúc, âm thanh của Yến Triệu Ca chậm rì rì bay vào lỗ tai của hần:

- Trường lão quá khen, ta cũng vô ý phát hiện trong lúc ngẫu nhiên, mới biết được bí ẩn bậc này.
- Bất quá, theo như ta biết, mấy năm nay Linh Phong Cốc sản xuất không ít Vân Văn Thạch, trong đó một bộ phận lớn, dường như là bán cho Đại Nhật Thánh Tông ở Hòa Vực đi.

Sắc mặt của Nghiêm Húc trầm xuống:

- Phương pháp như vậy, lão phu cũng là lần đầu tiên biết được, trước đây cũng chưa từng nghe nói qua, toàn bộ Bát Cực Đại thế giới cũng chưa bao giờ truyền lưu.
- Nếu đã biết, tự nhiên sẽ cấm đưa Vân Văn Thạch ra ngoài, nhưng Ninh Chi bán Vân Văn Thạch ra bên ngoài, tuy rằng đáng tiếc, nhưng người không biết thì không có tội, không nên bởi vì vậy mà chỉ trích hần.
- À ...

Yến Triệu Ca kéo dài một tiếng:

- Nghiêm trưởng lão làm sao có thể xác định, hần thật sự không biết?

Nghiêm Húc há miệng muốn nói cái gì, lại phát hiện sâu trong ánh mắt của Yến Triệu Ca hơi có chút trêu tức, rõ ràng chớp động một tia lạnh lẽo.

- Rốt cuộc là sơ suất không biết chuyện, hay là cô ý giấu diếm không báo, âm thầm hoạt động, thông đồng với Đại Nhật Thánh Tông đây?

Yến Triệu Ca xoay cái cổ một chút, mỉm cười lộ ra một hàm răng trắng:

- Việc này ta nói cũng không chính xác, nhưng nếu Chấp Pháp Trường lão đến Đông Đường, thế bá cùng Nghiêm trưởng lão ngồi cũng đều ở đây, thuận tiện điều tra một chút chứ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 26: Quyết định cuối cùng

Dịch giả: rolland

Nghiêm Húc nhìn chăm chăm vào Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca mỉm cười, an tĩnh mà đọi, không thềm nhắc lại lời nói.

Chấp Pháp Trường lão nhìn hai người bọn họ, thờ dài một hơi:

- Loại bí ẩn như thế này, ta cũng chưa bao giờ biết được, trong điển tịch của tông môn cũng không có ghi chép.
- Yến sư diệt nguoi có lẽ là người mở đầu, bất luận ra sao, việc này đầu tiên là phải nhớ tới công lao của nguoi.
- Về phần Linh Phong Cốc Chấp Sự Trường lão có biết rõ tình huống này hay không, đọi gọi hần đến, cùng với sau khi tiến hành chất vấn những người quản lý Linh Phong Cốc, rồi hãy kết luận.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Bí ẩn của Ngọc Tinh Tùy, hiện tại phải khổng chế trong phạm vi nhất định, dù sao loại phương pháp thu được này, kỳ thực rất dễ dàng.
- Ngoại trừ Linh Phong Cốc, thế giới rất rộng, còn có những địa phương khác sản xuất Vân Văn Thạch, thứ này cũng không đắt như Ngọc Tinh Tùy.
- Bản môn tuy cần lượng lớn Ngọc Tinh Tùy, nhưng chung quy vật này quý hiếm, phải chiếm cứ chủ động, phải phong tỏa tin tức này lại.
- Khai thác cũng phải cũng tiến hành theo chất lượng, để tránh chọc ánh mắt của người khác, ta tin tưởng trường bối của bản môn sẽ có cân nhắc toàn diện, ta sẽ không xen vào nhiều.

Chấp Pháp Trường lão nói:

- Cái này là tất nhiên.

Hần liếc nhìn Nghiêm Húc, chậm rãi nói:

- Sự việc trọng đại, đã không chỉ là vấn đề của khu vực Đông Đường, mà thậm chí cũng không phải trong phạm vi quyền hạn của Thiên Đông châu, cần do tông môn quyết định.

Sắc mặt của Nghiêm Húc phát chìm, gật đầu:

- Lão phu đồng ý.

Yến Triệu Ca nói tiếp:

- Chỉ là, tầm quan trọng của Linh Phong Cốc hiện nay, đã không phải là lúc trước có thể so sánh, điều lệ mà trước kia tông môn đưa ra, vẫn không cần đổi, còn về một người còn đang chờ Chấp Sự Trường lão thăm vấn đi tọa trấn nơi này, thích hợp sao?

Chấp Pháp Trường lão hơi trầm mặc, con mắt của Nghiêm Húc thì híp thành một đường, bên trong phun ra sắc bén.

- Yến Triệu Ca, đây là chuyện nguoi có khả năng xen vào sao?
- Sự việc Vân Văn Thạch, nguoi đã lập được công lao là không giả, nhưng việc Chấp Sự Trường lão an bài nhận hay đuổi nguoi, há là việc mà nguoi có thể tham dự vào?
- Chớ nên đắc ý mà quên mình!

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Văn Ninh Chi là tâm phúc của Nghiêm trưởng lão, tất nhiên là người hiểu rõ hần hơn ta.

Ánh sáng lạnh trong mắt của Nghiêm Húc càng tăng lên, hần làm sao mà không nghe ra ý tứ trong lời nói của Yến Triệu Ca?

Tâm phúc của nguoi, có khả năng tư thông ngoại địch, như vậy nguoi thì sao?

Chấp Pháp Trường lão nhìn Yến Triệu Ca, khẽ thờ dài một cái.

Thật đúng là một tính cách hoàn toàn không chịu thua thiệt, hơn nữa quả thực là ương ngạnh gay gắt, Chấp Sự Trường lão không nói, đối mặt với Chủ Sự Trường lão cũng dám cứng rắn chống đối.

Nhưng lần này hần cũng không có chứng cứ xác thực, chỉ là dưới tính huống hoài nghi, lại chất vấn Yến Triệu Ca, hiện tại mặc dù không có chân thật chứng minh Văn Ninh Chi biết rõ bí ẩn của Vân Văn Thạch, có thể không điều tra một chút sao?

Hần đương nhiên biết đây là Yến Triệu Ca phản kích, nhưng nguoi nào có thể bảo đảm Văn Ninh Chi thật sự không biết chuyện này?

Tuy nói, nguoi không biết không có tội, nhưng chỉ dựa vào chuyện hàng năm có một lượng lớn Vân Văn Thạch bị đưa ra ngoài, Chấp Pháp Trường lão

cũng cảm giác trong lòng đau dử dỗi.

Về phần Văn Ninh Chi tố cáo Yến Triệu Ca, ngược lại là vì phe phái tranh đấu, cùng việc Thôi trưởng lão lúc trước tạo thành ân oán cá nhân có khả năng lớn hơn.

Lúc này, Đông Đường Quốc chủ từ từ nói:

- Linh Phong Cốc mặc dù đang ở khu vực của Đông Đường, nhưng là tài sản riêng của Quảng Thừa Sơn, trăm không tiện nói thêm cái gì, chỉ là việc khai thác Ngọc Tinh Tùy ngày sau, xin hãy lưu lại một ít cho Đông Đường ta, giá tiền sẽ không để Quảng Thừa Sơn chịu thiệt, tất cả theo quy củ mà làm.

- Hai năm gần đây, Sơn Vực cùng Phong Vực sản xuất Ngọc Tinh Tùy tựa hồ có chút thiếu, rất khan hiếm, Đông Đường ta cũng thật sự là có nhu cầu cấp bách, xin Quảng Thừa Sơn giúp đỡ nhiều hơn.

Mặc dù không có tỏ rõ thái độ, nhưng Linh Phong Cốc rốt cuộc vẫn là ở trên đất của Đông Đường quốc, Đông Đường Quốc chủ không cần nói rõ, cũng có thể cảm giác được hằn đối với Văn Ninh Chi bất mãn.

Nghiêm Húc nhắm mắt lại, hít sâu một hơi, vẻ mặt khôi phục lại bình tĩnh.

Hắn mở mắt ra lần nữa, ánh mắt đã bình thản lại, quay đầu nhìn về Hứa Xuyên:

- Tuy rằng lão phu tin tưởng Ninh Chi không biết chuyện, nhưng bây giờ hắn phải tiếp nhận thẩm tra, đồng thời Linh Phong Cốc cần phải nhanh chóng chỉnh đốn, như vậy hắn quả thực không thể tiếp tục đảm nhiệm chức vụ Chấp Sự Trưởng lão.

- Điều những người khác từ bên ngoài vào, cần nhiều thời gian quen thuộc, sự việc Vân Văn Thạch phải nói lòng bên ngoài siết chặt bên trong, vô vùng khẩn cấp, Hứa Xuyên người là Chấp Sự của Lâm Uyên Thành, cùng khu vực Linh Phong Cốc gần nhất, bình thường tiếp xúc cũng là nhiều nhất, liền do người tạm thời quản lý Linh Phong Cốc, chờ quyết định chính thức của tông môn bên kia rồi hãy nói sau.

- Một người kiêm hai chức vụ, trọng trách rất nặng, người cần phải tỉnh táo hơn.

Hứa Xuyên bình phục lại tâm tình của mình, vẻ mặt nhợt nhạt lúc cá khi ở chỗ của Yến Triệu Ca đã hoàn toàn biến mất, nghiêm túc trình trọng đáp:

- Nhận mệnh lệnh của tông môn, ta sẽ làm hết sức, tận lực hoàn thành.

Nghiêm Húc liếc nhìn Yến Triệu Ca, không nói gì, hướng về Chấp Pháp Trưởng lão cùng Đông Đường Quốc chủ gật đầu:

- Hàn lão quái cùng đệ biến của Trần Long Uyên có liên quan, sự tình không phải là chuyện đùa, lão phu đi tìm hắn lần nữa.

Cáo từ xong, Nghiêm Húc không nhiều lời nữa, đứng dậy cất bước đi ra đại điện.

Đông Đường Quốc chủ cũng đứng dậy, hướng Chấp Pháp Trưởng lão nói:

- Trần Long Uyên đệ biến, không phải chuyện đùa, sự việc Ngọc Tinh Tùy có thể chậm rãi bàn lại, trăm cũng đi Trần Long Uyên nhìn xem, thỉnh trưởng lão cứ tùy tiện, có chuyện gì, Đông Đường ta sẽ phối hợp.

Chấp Pháp Trưởng lão gật đầu:

- Trước tiên phải cảm ơn bệ hạ, bên Đại Nhật Thánh Tông, sẽ không để cho bệ hạ khó xử, bản môn sẽ giao thiệp cùng bọn họ.

Yến Triệu Ca cũng mỉm cười nói:

- Thế bá đi thông thả, sau này Triệu Ca sẽ bái kiến.

Uy nghiêm trên mặt của Đông Đường Quốc chủ lộ ra vài phần tươi cười, vỗ nhẹ vai của Yến Triệu Ca, đi ra ngoài.

Chấp Pháp Trưởng lão ho nhẹ một tiếng, nhìn về phía Yến Triệu Ca, từ tốn nói:

- Chuyện tình của Văn Ninh Chi, tạm thời không nói đến.

- Lần này Yến sư diệt người lĩnh đội tân tấn đệ tử lịch lãm Trần Long Uyên, có một tên đệ tử sống chết không rõ, cho dù cũng không phải là do người tạo thành, nhưng người làm Tổng Sư lĩnh đội, cũng phải có trách nhiệm nhất định.

- Người tìm được phương pháp đề thăng Nội Tinh Lô thêm một bước, đây là công lao.

- Cường thế đánh bại địch truyền thiên tài của Đại Nhật Thánh Tông - Triều Nguyên Long, giương cao uy danh của bản môn, cũng đáng giá ca ngợi.

- Phát hiện bí ẩn của Vân Văn Thạch, cũng là công lớn.

- Công không bù tội, tội không bỏ công (công lao), bản môn thưởng phạt phân minh, đối với trọng thưởng cùng nghiêm phạt người, cũng sẽ nhanh truyền

xuống, có một số việc liên quan đến cơ mật, sẽ không công khai tường thuật cho người, đạo lý này tin tưởng người sẽ minh bạch.

Một điểm nghiêm phạt này, cũng chỉ là mang tính tượng trưng, thuộc về quy chế điều lệ của tông môn, Chương môn đều phải tuân thủ, nhưng hoàn toàn không phải việc quan trọng.

Mà tường thuật, hiển nhiên là tốt hơn rất nhiều.

Yến Triệu Ca tự nhiên rõ ràng đạo lý trong đó, mỉm cười gật đầu:

- Ta hiểu rõ.

Cáo từ lui ra khỏi đại điện, Yến Triệu Ca liền gặp một đám đệ tử trẻ tuổi theo mình vào Trần Long Uyên, đều vây lại hỏi:

- Yến sư huynh, thế nào, không có sao chứ?

Yến Triệu Ca cười:

- Vấn đề vốn có cũng không sao hết, nói rõ ràng cùng các trưởng lão, có thể xảy ra chuyện gì?

- Bất quá, có vài người phải gặp chuyện a.

Hôm đó, Linh Phong Cốc Chấp Sự Trưởng lão Văn Ninh Chi bị tạm thời miễn đi chức vị ban đầu, bị Đông Châu Chấp Pháp Trưởng lão gọi lên chất vấn.

Mà không lâu sau đó, khen thưởng chính thức của Yến Triệu Ca cũng được đưa xuống đầy đủ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 27: Khen thưởng

Dịch giả: rolland

Lúc Văn Ninh Chi nhận được Chấp Pháp Trưởng lão triệu đến, hắn còn tưởng rằng là vì chuyện tình của Yến Triệu Ca.

Chờ hắn đến Lâm Uyên Thành rồi, mới biết là mình phải nhận chất vấn thẩm tra, cả người liền bối rối.

Mặc cho hắn có suy nghĩ nát óc, cũng không rõ, rốt cuộc tại sao mình phải nhận thẩm tra.

Chờ hắn hiểu rõ chuyện gì xảy ra, không khỏi trợn mắt há mồm.

Tuy nói chỉ là tạm thời bị miễn chức, nhưng trải qua lần này, mặc dù Văn Ninh Chi có thể vượt qua thẩm tra, cũng khó mà trở lại Linh Phong Cốc, có khả năng bị điều tới nơi khác làm Chấp Sự, đó là kết quả tốt nhất của hắn rồi.

Người một phái của Nhị sư bá của Yến Triệu Ca muốn tiếp tục cạnh tranh vị trí Chấp Sự Trưởng lão của Linh Phong Cốc, cũng chỉ có thể dùng người khác, hơn nữa bởi vì chuyện Văn Ninh Chi rơi đài, rất khó có thể cạnh tranh với người bên Yến Triệu Ca.

Ngay khi hắn vẫn còn duy trì tín niệm của mình, cấp trên cũng khó tránh khỏi mà không dán nhãn mác "vô năng" lên hắn.

Vốn đang thuận buồm xuôi gió, có xu thế tiến lên rõ ràng, Văn Ninh Chi, tiền đồ nhất thời trở nên đen tối.

"Yến! Triệu! Ca!"

Văn Ninh Chi muốn gào thét, nhưng há miệng lại không phát ra được âm thanh nào, trái lại cổ họng ngòn ngọt, cảm giác như một ngụm lửa huyết muốn phun ra.

.....

- Công tử, trong thời gian ngắn, hai tên Chấp Sự Trưởng lão bởi vì ngài mà té ngựa.

Yến Triệu Ca nghe A Hồ nói, nhún vai một cái, không thèm để ý nói:

- Nghĩ đến Nhị sư bá bên kia, sẽ dần dần bắt đầu coi trọng ta, không nhìn ta như một tiểu hài tử nữa.

- Là chuyện tốt, cũng là chuyện xấu, bị Nhị sư bá để mắt tới tự nhiên không phải là chuyện tốt gì, bất quá sau này có một ít tiểu nhân muốn động chủ ý với ta, cũng phải suy nghĩ hậu quả mới làm.

Văn Ninh Chi bên kia ra sao, kết cục đã định, Yến Triệu Ca không hề quan tâm, nhưng thật ra đối với thu hoạch lần này của mình cảm thấy tương đối hứng thú.

Đối với nghiêm phạt Yến Triệu Ca, là đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm một thời gian, sau đó tiếp tục là tìm tòi nghiên cứu quá trình dị biến của Trần Long Uyên, xung phong dẫn đầu.

Chuyện này đối với Yến Triệu Ca mà nói thì không coi vào đâu, đóng cửa suy nghĩ lỗi lầm, liền tu luyện Võ đạo.

Hắn vốn đi vào Trần Long Uyên, là mượn loạn lưu sát khí của Trần Long Uyên tu luyện Thiên Uyên Nghịch Lưu Quyết.

Đối với nghiêm phạt không đến nơi đến chốn này mà nói, khen thưởng tương đối phong phú.

Tìm được phương pháp để thăng Nội Tinh Lô thêm một bước, tông môn thưởng cho chỉ bảo đan dược, một viên Huyền Linh Bảo Đan.

- Công tử, trong những đan dược mà hiện nay Quảng Thừa Sơn nắm giữ, đan dược tốt nhất tất nhiên là Quảng Thừa Tiên Đan, bất quá xuống một bậc, Huyền Linh Bảo Đan là một trong những loại đan dược tốt nhất.

A Hồ cười ha hả nói:

- Dĩ thường trân quý, luyện chế không dễ, toàn bộ Quảng Thừa Sơn, số lượng Huyền Linh Bảo Đan cũng phi thường có hạn.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Quan trọng là dùng đúng chỗ.

Trong đầu hắn thật ra có đan phương có chất lượng tốt hơn Huyền Linh Bảo Đan, bất quá luyện chế khó khăn, nhất là rất nhiều nguyên liệu cần phải thu thập.

Đối với Yến Triệu Ca bây giờ mà nói, Huyền Linh Bảo Đan là phần thưởng rất tốt, có thể giúp cường giả Võ đạo tiến thêm một bước ngưng luyện Cương khí.

Hiện tại, Yến Triệu Ca đã đến cấp độ Nội Cương hậu kỳ đỉnh phong rồi, cảnh giới Ngoại Cương sơ kỳ đang vẫy tay với hắn.

Cảnh giới Ngoại Cương sơ kỳ, Cương khí phóng ra ngoài, mà cảnh giới Ngoại Cương trung kỳ, là lấy Cương khí ngưng luyện thành chân thật, trăm bước ngưng khí, luyện khí biến hình.

Muốn từ Ngoại Cương sơ kỳ tấn chức Ngoại Cương trung kỳ, Võ giả tiến thêm một bước ngưng luyện Cương khí của bản thân, là phần then chốt nhất.

Có thể nói, đây chính là đan dược thích hợp nhất cho Yến Triệu Ca dùng.

Tông môn ban thưởng, hiển nhiên cũng đem phương diện này đều suy tính vào, cũng không phải là mù quáng quyết định.

Đương nhiên, ngưng luyện Cương khí của bản thân, cũng không chỉ là giúp đỡ từ Ngoại Cương sơ kỳ tấn chức Ngoại Cương trung kỳ, mà tu luyện sau này, đều có ích.

A Hồ thật thà cười:

- Bất quá lấy thiên phú tài hoa của công tử, cho dù không có Huyền Linh Bảo Đan, đột phá Ngoại Cương sơ kỳ, Ngoại Cương trung kỳ, bất quá cũng là một cái nhấc tay.

- Phải nói là, phần thưởng thứ hai, cũng rất tốt a!

Chiến thắng Triều Nguyên Long, thưởng cho Yến Triệu Ca sau khi về núi, có thể tiến nhập Vũ Khố Kinh Lâu tầng thứ ba của tông môn một lần.

Trong Vũ Khố Kinh Lâu, ghi chép các loại Võ đạo bí tịch đứng đầu của Quảng Thừa Sơn nhất mạch.

Thông thường, đệ tử mới nhập môn không thể vào Kinh Lâu, bất ngờ đạt được phần thưởng lớn, có thể tiến vào tầng thứ nhất.

Tinh anh đệ tử có thể tự do ra vào tầng thứ nhất, bất ngờ đạt được phần thưởng lớn, có thể tiến vào tầng thứ hai.

Hạch tâm đệ tử đích truyền như Yến Triệu Ca, có thể tự do ra vào tầng một, hai, bất ngờ đạt được phần thưởng lớn, có thể tiến vào tầng thứ ba.

Tuy rằng Yến Triệu Ca biết được nội dung nhiều loại Võ đạo tuyệt học do Thần Cung cất kỹ trước Đại Phá Diệt, nhưng lúc này là đệ tử của Quảng Thừa Sơn, càng là đại diện của thế hệ trẻ, tu tập tuyệt học của Quảng Thừa Sơn, cũng là việc phải làm.

Huống chi, sau Đại Phá Diệt, các tông môn Thánh địa mặc dù từ những di tích của tiền nhân mà khởi bước, nhưng có khác biệt về bố cục, có sáng tạo sửa cũ thành mới.

Yến Triệu Ca đem hai bên kết hợp, sau đó xác minh, cũng càng có lợi cho hắn khi nghiên cứu tàng thư của Thần Cung.

Chỉ cần nắm chặt tiêu chuẩn trong đó, phân bổ thời gian hợp lý, thu hoạch chỉ biết còn lớn hơn nữa.

Bất quá phần thưởng này, phải đợi Yến Triệu Ca sau khi về núi mới thực hiện, không giống như Huyền Linh Bảo Đan, đã có người đưa tới Lâm Uyên Thành, giao đến tay Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca gõ bàn một cái:

- Thật ra, phần thưởng thứ ba mới là tốt nhất.

Khám phá ra bí ẩn của Vân Văn Thạch, vì tông môn tìm được phương pháp thu hoạch lượng lớn Ngọc Tinh Tùy, khen thưởng cũng không phải là đồ vật thực tế, mà là một đặc quyền.

Trong lúc Yến Triệu Ca hoạt động ở Thiên Đông châu, có chuyện gì, trực tiếp báo cho Đông Châu Trưởng lão.

Đối với phần thưởng nhìn như có chút trống rỗng, trái lại Yến Triệu Ca càng thêm thích, càng hơn đạt được Huyền Linh Bảo Đan cùng cơ hội tiến nhập Vũ Khố Kinh Lâu tầng thứ ba.

A Hổ cười hắc hắc:

- Kể từ đó, công tử ngài ở Đông Đường quốc muốn làm chuyện gì, lão tiểu tử Nghiêm Húc kia liền không cách nào cản tay, người muốn làm chuyện gì, cũng không cần hỏi hắn.

Yến Triệu Ca nói:

- Cũng không hẳn là vậy, hẳn dù sao cũng là Chủ Sự Đông Đường, muốn ngáng chân ta vẫn còn rất dễ dàng, động hắn không nhẹ nhõm giống như động Thôi lão đầu còn có tên Văn Ninh Chi kia đâu.

A Hổ cười nói:

- Vị Hứa trưởng lão kia, thật ra là một người khôn ngoan, sau khi đi ra còn cùng ta nói, công tử ngài có cần gì, chỉ cần phân phó, hắn sẽ ưu tiên triệu tập tài nguyên tồn kho của hai khu vực Lâm Uyên Thành cùng Linh Phong Cốc cung ứng cho công tử.

Yến Triệu Ca gật đầu, chính mình còn muốn ở Trần Long Uyên không ít thời gian, bên cạnh có người một nhà, không nghi ngờ là muốn thuận tiện hơn rất nhiều.

- Bất quá, tạm thời Nghiêm Húc không đối phó ta, cũng sẽ nhìn chăm chăm Hứa Xuyên.

Văn Ninh Chi xảy ra chuyện không may, Nghiêm Húc tạm thời bị Yến Triệu Ca cùng Đông Đường Quốc chủ áp chế, từ trong một phái của bọn họ chọn ra người, Yến Triệu Ca cùng Đông Đường Quốc chủ chắc chắn sẽ không đồng ý.

Cần phải chọn người một phái của Yến cha, ngày nào đó ngồi trên vị trí này, rất có khả năng tạm thời biến thành lâu dài.

Mà Hứa Xuyên thì khác biệt, hẳn là người một phái của Yến cha, thế nhưng lại không có từ nhiệm Chấp Sự của Lâm Uyên Thành.

Nghiêm Húc cũng không có từ nơi khác điều người, mà là đem Hứa Xuyên kiêm luôn hai chức ở Lâm Uyên Thành cùng Linh Phong Cốc, trái lại đạt được hiệu quả lấy lui làm tiến, chờ lúc tông môn ra quyết định chính thức chọn người chấp chương Linh Phong Cốc, cho bên mình lưu lại càng nhiều cơ hội.

Đồng thời, lúc Trần Long Uyên dị biến như thế này, Linh Phong Cốc thay đổi, rối loạn, một mình Hứa Xuyên kiêm hai chức vị, trọng trách quá lớn, áp lực quá nặng, nói không chừng sẽ xảy ra sự cố.

Yến Triệu Ca ngồi trên ghế, hai chân bắt chéo:

- Sợ rằng hắn đang chờ mong đến khi đó, cả vốn lẫn lời cùng nhau tìm về đi.

Quyển 1 - Chương 28: Lục Linh Ma Quyền, toàn phương vị đề thăng!

Dịch giả: rolland

Son linh bên ngoài Trần Long Uyên, trong một sơn cốc nhỏ, tụ tập một đám thanh niên.

Tất cả mọi người đều thân mặc áo trắng, cổ áo có viền đỏ, hoa văn hình mặt trời.

Người cầm đầu, đồng dạng mặt áo trắng, chỗ khác biệt là cổ áo viền vàng.

Bất quá, nơi làm người khác chú ý hẳn, chính là những dấu vết nhàn nhạt trên mặt, dấu vết đã rất mờ, hầu như biến mất không thấy, nhưng thanh niên này vẫn cảm thấy đau rất, như lúc ban đầu.

Nhất là ngay trước mặt có nhiều người, nhìn thẳng vào vết sẹo trên mặt, Triều Nguyên Long cảm thấy vết thương từ lâu đã không tồn tại lại càng thêm đau.

Phía sau Triều Nguyên Long, một đám đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, đều cúi đầu, mắt nhìn mũi, mũi nhìn tâm, bảo trì trầm mặc.

Thiếu niên lúc trước cũng bị Yến Triệu Ca lấy cảnh trúc quát qua, càng không dám thở mạnh chút nào.

Trước mặt mọi người, một bạch y nam tử đang đứng thẳng, mặt không thay đổi mà nhìn bọn họ.

Tuổi chân thật của bạch y nam tử cũng không quá lớn, chừng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, nhưng khuôn mặt đầy râu, nhìn qua tục tũn thô lỗ.

Âm thanh của hắn cũng rất hào phóng:

- Có hành tung của nàng sao?

Triều Nguyên Long nói:

- Tại Lộc Liễu Sơn Mạch bên ngoài Trần Long Uyên, có người gặp qua nàng.

Bạch y nam tử gật đầu, Triều Nguyên Long nói tiếp:

- Vừa nhận được tin tức, Mạnh sư muội cũng từ tông môn đi ra, đến bên này.

- Mạnh sư muội không cần xen vào việc này.

Về mặt của bạch y nam tử không đổi, nhưng tiếp theo lại chuyển đề tài:

- Các ngươi đã bị một mình Yến Triệu Ca đánh thành như thế này?

Triều Nguyên Long trầm mặc một chút, từ từ nói:

- Lần này là ta thất bại, ta không có lời nào để nói, sĩ nhục này, ngày sau ta sẽ đích thân trả lại!

Có đệ tử trẻ tuổi liếc nhìn Triều Nguyên Long, nhỏ giọng nói:

- Tiêu sư huynh, người phải...

Bạch y nam tử có khuôn mặt râu ria hừ một tiếng:

- Đương nhiên ta sẽ đi gặp Yến Triệu Ca.

Hắn nhếch miệng cười:

- Đương thời Tứ công tử, Quảng Thừa công tử chỉ là lót đáy.

- Nhưng bây giờ không tới Ngoại Cương cảnh giới, có thể đem Triều sư đệ đánh thành như vậy, thật sự ngoài dự đoán của mọi người.

Triều Nguyên Long trầm mặt không nói lời nào, đệ tử Đại Nhật Thánh Tông khác thì lộ ra vẻ mong chờ:

- Triều sư huynh muốn ra tay?

Người trước mắt này, tên là Tiêu Thăng, tuổi lớn hơn Triều Nguyên Long một đoạn, thời gian tu luyện so với Triều Nguyên Long còn lâu hơn, tu vi hiện nay mà nói cao hơn Triều Nguyên Long rất nhiều, đã là cảnh giới Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư.

Giống như Triều Nguyên Long, đều là thiên tài đứng đầu của Đại Nhật Thánh Tông, ở trong cùng lứa tuổi, là Võ giả có cảnh giới đứng đầu.

Mà khác biệt ở chỗ, Triều Nguyên Long tuy rằng là thiên tài, nhưng không có bối cảnh gì, chỉ là trưởng bối nhìn hán xuất sắc, ra chút sức bồi dưỡng.

Tiêu Thăng thì cùng loại như Yến Triệu Ca, ngoại tổ phụ của hán chính là một vị Thái Thượng trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông, là cường giả cảnh giới Đại Tông Sư hàng đầu có danh tiếng lâu đời.

Người đứng hàng Tứ công tử tại đương thời, ngoại trừ thiên phú của bản thân trác tuyệt ra, cũng đều là người có gia thế xuất chúng.

Con của Đại Nhật Thánh Tông Tông chủ, phong hào là Phổ Chiếu công tử, cùng Quảng Thừa công tử Yến Triệu Ca đồng thời được xưng là đương thời Tứ công tử.

Bởi vì là đồng môn của Phổ Chiếu công tử, Tiêu Thăng liền không có nhập vào nhóm Tứ công tử, điều này đã trở thành một căn bệnh trong lòng của Tiêu Thăng.

Trong ngày thường, hán đối với người trẻ nhất trong Tứ công tử là Yến Triệu Ca không vừa mắt.

Nhưng ngại vì thời gian tu luyện dài cùng tuổi tác, cùng Yến Triệu Ca so tài vẫn là Triều Nguyên Long, trái lại hán bởi vì cảnh giới mà không xuất thủ được.

- Quảng Thừa công tử, trước đây chỉ coi là một chuyện cười.

Tiêu Thăng cười nhạt:

- Hiện tại xem ra, dường như là xem thường hán?

- Các người tiếp tục giúp ta tìm người, nếu có kết quả, đồ vật ta cam kết sẽ không thiếu.

- Ta đi Lâm Uyên Thành đo lường một chút, nhìn xem đến cùng là Yến Triệu Ca có bao nhiêu cân lượng?

.....

Từ sau khi chất vấn tới nay, Yến Triệu Ca vẫn ở lại Lâm Uyên Thành, thỉnh thoảng ra vào Trấn Long Uyên, lấy loạn lưu sát khí trong đó tu luyện, mài giũa Cương khí của mình.

Ngoại trừ tu luyện trong Trấn Long Uyên, bình thường ở Lâm Uyên Thành, Yến Triệu Ca cũng không có thả lỏng.

Bên trong tinh thất, Yến Triệu Ca đứng trên mặt đất, nắm quyền, khí thế cả người lập tức biến đổi!

Tư thế nhìn có chút buồn cười, rất giống một con vượn, thế nhưng toàn thân của Yến Triệu Ca lại tràn ngập một cỗ khí tức huyết tinh và hung ác, từng bắp thịt trên người gồ lên, gân xanh trong cơ thể không ngừng nháy, giống như từng con nộ long bị đè ép sức mạnh trở mình.

Trong nháy mắt, cả người giống như hoá thành một con viễn cổ ma viên, hung hãn không gì sánh được.

Yến Triệu Ca hài lòng gật đầu:

- Lục Linh Ma Quyền, quả nhiên là Võ đạo tốt.

Lục Linh Ma Quyền, là Võ đạo pháp môn mà Thần Cung cất giữ trước Đại Phá Diệt, vốn là tổ tiên tham quan học tập sáu loại Ma thú cường đại, sáng tạo ra, sau lại dần biến thành một loại Ma đạo Võ đạo bí truyền.

Sáu loại quyền pháp, bất kỳ loại nào, đều là Võ đạo tuyệt học.

Thân thể bây giờ của Yến Triệu Ca, tuy rằng đã thành tựu Tông Sư cảnh, hóa Nội khí thành Cương khí, càng tới cảnh giới Nội Cương hậu kỳ.

Nhưng ở Yến Triệu Ca xem ra, ở cảnh giới Luyện Thể lúc trước, cơ sở đánh xuống, còn có không gian tăng lên.

Cho nên mới chuyên môn lựa chọn Lục Linh Ma Quyền, rèn luyện gân cốt của cơ thể mình lần nữa.

Hành trình ngàn dặm bắt đầu từ một bước, từ lần thứ hai xuyên qua tới thế giới này, trở thành chủ nhân mới của thân thể này, Yến Triệu Ca vẫn luôn tu luyện như vậy.

Triều Nguyên Long cùng nguyên chủ thân thể trước đây không phân biệt được trên dưới, bây giờ lại bị Yến Triệu Ca đánh như chó chết, không phải hấn thật lùi, mà là Yến Triệu Ca hiện tại đã đề thăng toàn bộ phương vị của mình.

Không chỉ là chiêu thức Kiếm đạo càng thêm tinh diệu, tầm mắt càng cao, đồng thời trụ cột thân thể cũng càng cường đại hơn.

Luyện xong Đại Lực Ma Viên Quyền, thân hình của Yến Triệu Ca biến đổi, nắm quyền.

Một tiếng hừ nhẹ, toàn thân cơ thể của Yến Triệu Ca gồng lên, dưới da thịt, vô số gân xanh xoắn lại một chỗ, chống đỡ lớp da, làm lớp da vốn cứng cỏi lại càng cường đại hơn.

Là một loại Lục Linh Ma Quyền khác, Linh Tê Ma Quyền, xuất phát từ Thái cổ Ma thú Hồng Hoang Cự Tê, có lực phòng ngự mà thiên hạ đều biết.

Sau Linh Tê Ma Quyền, lại hóa thành Định Hải Linh Quyền, Yến Triệu Ca khoanh chân tại chỗ, vẫn không nhúc nhích, phẳng phất như một pho tượng.

Nhưng mặt đất dưới thân, đang rung động quỷ dị, giống như đột nhiên hóa thành mặt nước.

Mặt nước thoáng động thoáng tĩnh, làm người ta khó mà cân nhắc.

Dường như một cự quy (rùa khổng lồ), bốn chân như trụ trời bước vào trong biển, dường như bốn cây Định Hải Thần Châm, định trụ vạn lý sóng biển, không thể gọn sóng.

Tuy rằng cự quy nhìn như có uy thế to lớn, nhưng tính tình lại ôn hòa dị thường, như cao tăng ngồi thiền, rất kiên nhẫn, không chút trương dương nào.

Luyện xong Định Hải Linh Quyền, Yến Triệu Ca đứng dậy, quyền thế lại biến đổi.

Lúc trước tu luyện Đại Lực Ma Viên Quyền cương mãnh dữ dội, dường như gió nhanh lửa mạnh, biển gầm núi lở, đi con đường chí cương chí dương.

Mà quyền pháp lúc này, thì khéo léo linh hoạt, trong lúc ngón tay di chuyển, giống như phường sa kéo tơ, phù phong vắn liễu, đi con đường chí như chí âm.

Thiên Xà Vương Quyền, cũng là một trong Lục Linh Ma Quyền, lúc Yến Triệu Ca ra chiêu, cánh tay quán lật lại, cùng hô hấp kết hợp, phát ra "tê tê" âm thanh, giống như linh xà lê lưới.

Cũng không phải Yến Triệu Ca cố ý mô phỏng theo, âm thanh hoàn toàn tự nhiên mà phát ra, Yến Triệu Ca ở trong phòng luyện quyền, trong phòng thì giống như nuôi một con rắn lớn, không ngừng phát ra âm thanh "tê tê".

Hơn nữa tiếng "tê tê", cũng không phải là do Cương khí khuấy động, mà thuần túy là do huyết nhục phát ra.

Yến Triệu Ca luyện quyền lúc này, không động một chút Nội khí Cương khí nào, chỉ là rèn luyện huyết nhục gân cốt thuần túy.

Luyện qua các loại quyền pháp một lần, Yến Triệu Ca dừng lại, nhưng không có nghỉ ngơi, một lần nữa khoanh chân tại chỗ.

- Đối với rèn luyện Cương khí trong Trần Long Uyên cũng đã đủ, hết thấy đều nước chảy thành sông, hôm nay liền bước ra một bước này được rồi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 29: Đột phá Ngoại Cương Tông Sư!

Dịch giả: rolland

"Dựa theo tốc độ tu luyện của nguyên chủ thân thể này, muốn từ Nội Cương đột phá tới Ngoại Cương, ước chừng phải đợi năm tới hoặc cuối năm nay đi?"

Thần thái của Yến Triệu Ca ung dung, Cương khí toàn thân chuyển động, bắt đầu có xu thế từ cơ thể phát ra.

Từ Nội Cung Tông Sư đến Ngoại Cung Tông Sư là một cửa ải khó khăn to lớn, như một cái hào rộng, hầu hết Võ giả Nội Cung hậu kỳ dừng ở cửa ải này, một thời gian dài không tiến thêm được.

Có người, đột phá từ Nội Cung hậu kỳ tới Ngoại Cung sơ kỳ sử dụng thời gian, còn nhiều hơn tổng thời gian từ Nội Cung sơ kỳ, trải qua Nội Cung trung kỳ đến Nội Cung hậu kỳ.

Mà trái ngược với độ khó khi đột phá, thực lực được đề thăng rất lớn.

Đối với Võ giả như Yến Triệu Ca mà nói, đột phá từ cảnh giới Nội Cung hậu kỳ tới Ngoại Cung sơ kỳ, không chỉ là thực lực của bản thân tăng cường, còn có nghĩa là, có thể không chế Trung phẩm Bảo binh thoải mái.

Nội Cung Tông Sư có thể khống chế Hạ phẩm Bảo binh một cách tự nhiên, nhưng thôi động Trung phẩm Bảo binh, giống như Võ giả cảnh giới Luyện Thể thúc giục Hạ phẩm Bảo binh vậy, khó có thể phát huy uy lực chân chính của Bảo binh.

Trung phẩm Bảo binh, Yến Triệu Ca cũng không thiếu.

Cho nên đột phá tới Ngoại Cung Tông Sư, đối với Yến Triệu Ca mà nói, không chỉ có thực lực của bản thân, mà còn cộng thêm sức chiến đấu của Bảo binh, sẽ tăng lên như "hước đầy thuyền lên."

Trong thời gian không ngắn sau lần thứ hai xuyên qua, Yến Triệu Ca thủy chung vẫn dừng lại ở cảnh giới Nội Cung Tông Sư.

Không phải là không thể đột phá, bình cảnh cùng cửa ải khó khăn của nguyên chủ thân thể, đối với Yến Triệu Ca bây giờ mà nói, có biện pháp giải quyết, hơn nữa không chỉ có một loại phương pháp, chỉ cần nguyện ý, tùy thời đều có thể.

Bất quá Yến Triệu Ca quyết tâm nén lòng mình lại, chăm chú cắt tĩa cùng tổng kết những điển tịch cá kỷ trong đầu của mình, sau đó kết hợp với tình hình thực tế trước mắt mà suy diễn, vì mình muốn một kết quả hoàn mỹ nhất, đồng thời vì sự phát triển sau này mà tận lực lót đường.

Hiện tại tất cả nền tảng đã chuẩn bị ổn thỏa, tất nhiên là không cần phải đợi lâu.

Muốn đột phá lúc nào, liền đột phá lúc đó, toàn bộ là nhìn tâm tình của mình.

Yến Triệu Ca ngồi yên trên mặt đất, không khí trong toàn bộ tĩnh thât, giống như đọng lại hoàn toàn, bụi bặm trên mặt đất giống như bị vật gì đó cản trở, thối đều không động.

Rất nhiều huyết khiếu khắp nơi trên thân thể, lúc này giống như có tính mạng, không ngừng đóng mở, dường như con người đang hô hấp.

Giữa một lần hít thở, tràn đầy nhịp nhàng.

Giữa lần hô hấp đóng mở này, từ trong từng cái huyết khiếu, có từng đoàn mây mù bốc lên.

Tần suất hô hấp, trở nên càng ngày càng dài, thường mấy phút mới hô hấp một lần, mỗi một lần hô hấp, huyết khiếu liền rung động một lần.

Dần dần, toàn thân của Yến Triệu Ca, giống như có thêm một tầng vỏ bằng khói trắng nhàn nhạt, cả người giống như một pho tượng màu trắng, yên tĩnh không một tiếng động, đang ngồi yên tĩnh như thế, dường như đang nổi lên cái gì đó.

Đột nhiên, thân thể của Yến Triệu Ca lay động, khói trắng quanh thân, giống như đồ sứ bị vỡ vụn, xuất hiện vết rạn chằng chịt giống như mạng nhện.

Có câu nói "vô hình vô sắc", Cung khí chuyển động nhấp nhô có màu sáng bóng như kim loại, từ trong vết rạn bắn ra, ở trong không khí lưu lại từng đạo vết tích.

Một tiếng huyết dài như tiếng long ngâm, từ trong miệng của Yến Triệu Ca truyền ra, từ nhỏ đến lớn, càng ngày càng mạnh.

Những vết rạn trên đó cũng càng ngày càng dày đặc, đến cuối cùng, tiếng long ngâm đã đình tại nhưức óc, khói trắng như áo khoác trên người của Yến Triệu Ca, rốt cục cũng vỡ vụn toàn bộ!

Hùng hồn sắc bén, Cung khí cô đọng mà hung hãn, liên tục chuyển động quanh thân thể của Yến Triệu Ca, lộ rõ phong mang.

Yến Triệu Ca mở hai mắt ra, mỉm cười, Cung khí toàn thân thu phát tùy tâm.

Theo tâm niệm của hắn động, Cung khí phóng ra ngoài trong nháy mắt biến mất vô tung vô ảnh.

Cung khí phóng ra ngoài, cảnh giới Ngoại Cung Tông Sư, thành.

Yến Triệu Ca nhắm hai mắt lại lần nữa, bắt đầu dùng Cung khí rót vào cốt cách, rèn luyện cường hoá cốt tủy của mình.

Dưới sự nỗ lực không ngừng, Yến Triệu Ca có thể cảm thấy khí huyết của mình đang phát sinh biến hoá rất lớn.

Cốt tủy tạo máu, cốt tủy trải qua rèn luyện, khí huyết của Võ giả cũng sẽ được cường hóa.

Tu luyện Võ đạo, là một quá trình cường hoá bản thân không ngừng.

Luyện Thể Võ giả, có ba cảnh giới là Nhục Thân, Thông Mạch, Dẫn Khí, trong đó cảnh giới Nhục Thân hậu kỳ, cốt nhục tề minh, là lần đầu tiên đem thân thể của mình luyện đến xương, làm các độ cứng cùng độ bền bỉ của các đầu khớp xương đều gia tăng thật lớn, lực lượng cùng sự linh hoạt toàn thân đều nâng cao một bước.

Đến Dẫn Khí hậu kỳ, là cảnh giới tẩy tủy phạt cốt, là lần đầu rèn luyện cốt tủy trong xương, thông qua chăm sóc khí huyết, nội ngoại hợp nhất, Nội khí nhập sâu vào tận xương tủy, do đó đạt được hiệu quả thoát thai hoá cốt.

Nhưng Nội khí của Luyện Thể Võ giả, thua kém rất nhiều so với Cương khí của Tông Sư Võ giả, đến cảnh giới Ngoại Cương Tông Sư, lấy Cương khí rèn luyện cốt tủy lần thứ hai, nhảy vọt một lần nữa.

Sự đề thăng từ Nội Cương đến Ngoại Cương rất lớn, thể hiện ở toàn bộ các phương vị.

Lúc này Yến Triệu Ca đang nội thị thân thể của mình, có thể nhìn rõ, những tạp chất rất nhỏ trước đây mà Nội khí không cách nào rửa sạch, đang từ trong xương cốt được bài tiết ra, tuy rằng số lượng rất nhỏ bé, nhưng lại đen kịt như mực, toàn bộ những thứ này toàn bộ đều là cặn bã từ trong tầng sâu nhất của cốt tủy.

Tạp chất được thanh trừ, không chỉ có cốt tủy biến hóa, mà xương cốt của Yến Triệu Ca cũng biến thành một mảnh trong suốt.

Mỗi một tác xương cốt, đều có tỉ lệ hoàn mỹ, tinh thuần, cân xứng, bền bỉ, cứng rắn, mạnh mẽ.

Huyết dịch trong cơ thể được tân sinh, đều ngưng trọng, thoáng hiện lên ánh bạc, giống như thủy ngân.

Huyết dịch chảy xuôi khắp người, đã không giống như tiếng của sông lớn chảy ào ào, mà lộ ra yên tĩnh ngưng trọng, thể nhưng lại không trì trệ, mà là trôi chảy tự nhiên.

Xương như thủy tinh, máu như chì ngân (chì, thủy ngân), chính là đặc thù của Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư!

Chỉ là Võ giả cảnh giới Ngoại Cương sơ kỳ khác, ở lúc Cương khí vừa mới hoàn toàn phóng ra ngoài, mới vào Ngoại Cương Tông Sư, cần một thời gian dài mới có thể hoàn thành tẩy tủy phạt cốt lần thứ hai, đạt đến tình trạng thân thể như thế này.

Đến trạng thái này, coi như là đã đánh xuống cơ sở tiếp tục trùng kích Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư.

Mà Yến Triệu Ca đã hoàn thành tất cả, cũng chỉ trong một thời gian ngắn mà thôi.

Hành công xong, Yến Triệu Ca cười, đứng dậy, lấy ra một cái bình nhỏ.

Trong bình đổ ra một viên đan dược màu đen, mặt trên có khói trắng bốc lên, như được bao phủ ở trong mây, mặt ngoài của đan dược màu đen ánh sáng lưu chuyển nhàn nhạt, giống như mặc ngọc.

Đây Huyền Linh Bảo Đan mà tông môn ban thưởng, đã đến tay của Yến Triệu Ca.

Tuy rằng đã thành công đột phá đến Ngoại Cương sơ kỳ, nhưng Yến Triệu Ca cũng không có vội vàng sử dụng đan dược, mà là tỉ mỉ quan sát trong chốc lát, càng dùng mũi người nhẹ.

Một lát sau, Yến Triệu Ca lấy ra một cây kim châm, đâm vào trong đan dược.

Đan dược chấn động giống như có sinh mạng, Yến Triệu Ca không có ngừng tay, liên tục đâm xuống chín lần, Huyền Linh Bảo Đan trở lại yên tĩnh lần nữa, dược khí nhàn nhạt màu trắng đã bị chín cái lỗ mà Yến Triệu Ca đâm ra hút vào.

Lúc này Yến Triệu Ca mới hài lòng gật đầu, đem đan dược nuốt vào, sau đó đả tọa luyện khí, luyện hóa dược hiệu.

Không biết qua bao lâu, Yến Triệu Ca kêu lên:

- A Hô!

A Hô ở ngoài tỉnh thất gõ cửa một cái:

- Công tử.

- Trước kia cho người đi tìm đồ vật, như thế nào rồi?

Yến Triệu Ca hỏi.

A Hô đáp lại:

- Đã có tin tức, bất quá còn chưa xác định là thật hay giả.

Yến Triệu Ca gật đầu một cái nói:

- Dụng tâm cho ta, đồ vật lần này, so với Nội Tinh Lô còn quan trọng hơn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 30: Cáo mượn oai hùm

Dịch giả: rolland

A Hồ vào bên trong tỉnh thất, nói:

- Hiện nay đã lấy được tin tức, Thập Diệp Kim Lan nọ, ở trong Lộc Liêu Sơn Mạch, có người thấy qua.

Yến Triệu Ca suy tư một chút: "Lộc Liêu Sơn Mạch sao? Lại là vùng phụ cận bên ngoài Trấn Long Uyên, ở trong Đông Đường bản địa."

"Ừ, đang lúc rảnh rỗi, đã như vậy, đi Lộc Liêu Sơn Mạch một chút, xem có thể đem Xích Linh Kỳ Chủ câu ra lần nữa hay không."

Trấn Long Uyên dị biến, Quỷ Phủ lão nhân Hàn Thịnh đột nhiên hiện thân, lại có Xích Linh Kỳ Chủ hoạt động ở một bên, Đại Nhật Thánh Tông cũng vì chuyện kia mà đồng dạng rục rịch.

Tuy rằng Đông Đường Quốc chủ nghiêng về Quảng Thừa Sơn, nhưng Quảng Thừa Sơn ở Đông Đường chỉ có Nghiêm Húc tọa trấn, hiển nhiên là chưa đủ.

Đông Châu Cháp Pháp Trường lão có chức trách trong người, không thích hợp ở lâu, nhưng Quảng Thừa Sơn cũng phải những cường giả khác tới, tuy rằng hiện nay ở Đông Đường gió nổi mây phun đầy đất, nhưng Quảng Thừa Sơn phải nhân thủ cũng không thiếu.

Chỉ là không biết Xích Linh Kỳ Chủ có thể bí quá hoá liều lần nữa hay không.

Về phần phân phó thủ hạ tìm kiếm Thập Diệp Kim Lan lần này, đối Yến Triệu Ca mà nói, có ý nghĩa càng thêm quan trọng.

Yến cha cùng Nhị sư bá của Yến Triệu Ca, cuộc cạnh tranh hạ nhiệm Chương môn của Quảng Thừa Sơn, đã dần dần đến khâu quan trọng nhất.

Sư tổ của Yến Triệu Ca, là lão Chương môn đương đại, đã có ý niệm bề tử quan tâm tu trong đầu từ rất sớm.

Lần bề quan này khác với trước kia, thời gian xuất quan không xác định, rất có khả năng là rất dài, thậm chí có nguy cơ bỏ mình.

Cho nên lão Chương môn có dự định trước khi bề quan, xác lập người thừa kế chính thức.

Đối Yến cha mà nói, cảm xuống những Cháp Sự Trường lão như Thôi Hâm, Văn Ninh Chi, đối với đại cục không quan hệ nhiều.

Giai đoạn hiện tại, có Nội Tinh Lô nhưng không cách nào luyện chế Linh binh, cũng chỉ có thể nói là tăng thêm một chút ấn tượng, không có tác dụng quyết định.

Ở mức độ nào đó mà nói, thật ra là giúp tăng lên địa vị của Yến Triệu Ca là lớn hơn.

Trong lòng của Yến Triệu Ca cũng biết rõ chuyện này, nên cũng sớm có chuẩn bị, cho nên lúc phỏng đoán Nội Tinh Lô, đồng thời cũng tìm cách làm một chuyện khác.

Luyện chế một loại đan dược.

Một loại bảo đan sau Đại Phá Diệt, chưa từng xuất hiện qua ở Bát Cực Đại thế giới.

Chuyện này mà thành, đối với cạnh tranh chức Chương môn của cha mình mà nói, là một cái công lớn, hầu như có thể tạo được hiệu quả quyết định cuối cùng.

Đi ra chỗ ở, Yên Triệu Ca đi trên đường lớn trong Lâm Uyên Thành, vừa đi, vừa suy nghĩ trong lòng.

- Đúng rồi công tử, còn có chuyện này, những thứ mà ngài đề cho ta tìm lúc trước, có hai loại dược liệu, ở trong toàn bộ thành thị trong khu vực Đông Đường đều hết hàng, phải qua mặt khổ của hoàng cung Đông Đường mới tìm được chút ít.

- Sau khi điều tra, là vì thế lực luyện chế đan dược lớn nhất Đông Đường quốc, Đan Thạch Các trắng trợn thu mua.

- Đồng thời, gần đây Đan Thạch Các đột nhiên bắt đầu bán thánh dược chữa thương đã tuyệt tích từ lâu, Yên Vân Tán.

Yên Triệu Ca suy nghĩ một chút rồi nói:

- Yên Vân Tán, ta nhớ không lầm là độc môn bí phương của Đan Hóa Thần Kiếm Cao Triết, theo Cao Triết ngã xuống, cũng thất truyền theo.

Ở sau khi các thế lực đại Thánh địa dần dần xác lập cách cục của Bát Cực Đại thế giới, Đan Hóa Thần Kiếm Cao Triết là cường giả đứng đầu hiếm có nổi lên, từng đăng lâm Võ Thánh cảnh thời trước.

Thái độ làm người cùng tính cách rất cuồng ngạo, nhưng quả thật là có chân tài thực học.

Kiểm đạo trác tuyệt đồng thời, cũng là luyện đan thánh thủ đứng đầu lúc đó, đan kiếm song tuyệt.

Chẳng qua là quan hệ cùng Quảng Thừa Sơn cũng không hòa thuận.

Bất quá, người này cũng đã ngã xuống nhiều năm.

- Có thể là Đan Thạch Các dưới cơ duyên xảo hợp, chiếm được bí phương mà Cao Triết lưu lại năm đó đi.

A Hồ suy đoán nói.

Yên Triệu Ca cũng chẳng quan tâm mà gật đầu, không có để cái này ở trong lòng.

Yên Vân Tán đúng là thánh dược chữa thương nhanh hiếm có, nhưng đối với mình mà nói cũng không phải là vật không thể thiếu.

Đi được chốc lát, trong lòng của Yên Triệu Ca khẽ động, ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy vài bóng người xuất hiện ở một đầu khác trên đường phố.

Đám người kia đang ở tranh luận gì đó, tuy rằng cách xa, nhưng lấy thính lực của Yên Triệu Ca, tự nhiên là nghe được nhất thanh nhị sở (rõ ràng).

- Phí sư đệ, đối phương căn bản là đang làm khó, ngươi cần gì phải nghe theo hắn!

Một thiếu niên có thân hình cao lớn, vẻ mặt không phục nói.

Hắn là đệ tử trẻ tuổi đi theo Yên Triệu Ca ra sơn môn lịch luyện, Yên Triệu Ca nhớ hắn tên là Lam Văn Ngôn.

Mấy người bên cạnh Lam Văn Ngôn, cũng đều là đệ tử trẻ tuổi đi ra ngoài lịch luyện.

Nhiệm vụ lịch lãm ở Trần Long Uyên đã kết thúc, ngoại trừ Diệp Cảnh đang mất tích, mười lăm người khác, có lựa chọn phản hồi Quảng Thừa Sơn, có người thì vẫn ở lại Lâm Uyên Thành, tiếp tục tu luyện, lịch lãm.

Ở trước mặt bọn Lam Văn Ngôn, là một thiếu niên có tuổi không sai biệt lắm đang ngồi dưới đất, cười khổ một tiếng.

- Mã sư huynh có toàn quyền phụ trách giám sát chúng ta tu luyện hằng ngày, chuyện mà hắn phân phó, ta chỉ có thể làm theo.

Lam Văn Ngôn nổi giận đùng đùng:

- Thế nhưng lấy tu vi bây giờ của ngươi, đi xuống thác nước lớn, nửa canh giờ là chuyện không có khả năng.

- Một canh giờ, hắn muốn giết ngươi sao?

Thiếu niên họ Phí mặt ủ mày chau nói:

- Chết thì sẽ không chết được, giống như lần trước, sau khi ta bất tỉnh, hắn sẽ đem ta mò lên.

Một người bên cạnh hỏi:

- Ngươi có đắc tội hắn hay không, có thể đây là hắn cố ý trả thù ngươi a?

Phí sư đệ thờ dài một tiếng:

- Trước đây không hiểu chuyện, lúc hấn tham ô, ta phá hủy chuyện tốt của hấn, hiện tại tất nhiên là hấn trở về thu thập ta.
- Vậy thì được rồi, ngươi lại không để ý tới thua thiệt, sợ hấn làm gì, hấn trả đũa ngươi, ngươi có thể đi phản ánh với Chấp Sự Trưởng lão a.

Phí sư đệ buồn bực trả lời:

- Trước đây ta cho là như vậy, sau đó mới biết được bối cảnh sau lưng người ta là Chấp Sự Trưởng lão, bằng không hấn chuyện gì cũng không có, hiện tại có thể trở lại báo thù ta sao?
- Cho dù báo cho Chấp Sự Trưởng lão biết, Mã sư huynh chỉ cần nói là vì đề cho ta khắc khổ tu luyện, liền có thể giải thích qua, cực đoan một chút, hấn không nhận trách phạt nào, khẳng định sẽ trả thù ta càng thậm tệ hơn.

Phí sư đệ nhìn đám người Lam Văn Ngôn trước mặt, cười khổ nói:

- Lúc đầu vì muốn trợ giúp, ta xin rời tông môn tới chỗ này, sớm biết như vậy, liền không tới, ta đã đem sự tình trước đây nghĩ quá đơn giản.
- Hôm nay, muốn trở lại sơn môn, trước tiên cũng phải báo cho Chấp Sự Trưởng lão, Mã sư huynh ở bên cạnh thổi gió một chút, ta không thể trêu vào hấn, ngay cả trốn đều trốn không thoát.

Lam Văn Ngôn cau mày, vị Phí sư đệ trước mắt này nhập môn cùng lúc với hấn, giao tình thâm hậu, lần này đến Lâm Uyên Thành, vốn tưởng rằng là bạn cũ đã lâu gặp lại, ai biết tình cảnh của bạn cũ lại đến nông nổi như vậy.

Suy nghĩ một chút, Lam Văn Ngôn do dự nói:

- Lần này chúng ta, là cùng Yến sư huynh đi qua, thân phận địa vị của Yến sư huynh đặc thù, nếu như có thể mời hấn nói một câu, Mã sư huynh cũng không dám làm khó ngươi, nếu ngươi muốn rời đi Lâm Uyên Thành, cũng có hi vọng.
- Yến Triệu Ca Yến sư huynh?

Hai mắt của Phí sư đệ sáng ngời, nhưng rất nhanh liền ảm đạm xuống:

- Loại chuyện nhỏ này, Yến sư huynh chưa chắc sẽ quản, hơn nữa ta nghe nói, Yến sư huynh cùng Lâm Uyên Thành Hứa trưởng lão, quan hệ rất tốt.

Lam Văn Ngôn nói:

- Chúng ta thay người báo lên sơn môn bên kia.
- Mã sư huynh chỉ là một ít chuyện nhỏ làm ta khó chịu, thật sự là không bắt lỗi được, có người của tông môn tới hỏi, hấn cũng có thể chống đỡ qua.

Phí sư đệ cười khổ nói:

- Quên đi, quên đi, ta nhìn một chút đi, Mã sư huynh nhà khẩu khí này xong, hấn là không sao, hấn cũng không có khả năng thực sự giết chết ta, coi như ta đang tiếp thu tội luyện là được rồi.

Yến Triệu Ca yên lặng nhìn một màn này, vẻ mặt không có biến hóa chút nào, chỉ nghiêng đầu hỏi:

- Trong trí nhớ của ta, đệ tử thân truyền của Hứa Xuyên không có họ Mã, trong thân thích cũng không có mà?
- Đúng vậy.

A Hổ gật đầu, sau đó lui ra, chỉ trong chốc lát sau trở lại nói:

- Người họ Mã là Mã Nhạc, là cháu của một vị cố trưởng lão (đã chết) của bản môn, Hứa Xuyên lúc còn trẻ đã từng nhận được ân huệ của Mã trưởng lão kia, cho nên mới trông nom giữ hộ đệ của hấn là Mã Nhạc.

Lông mày của Yến Triệu Ca nhíu một cái:

- Tay chân của Hứa Xuyên rất sạch sẽ, lúc chiếu cố ân nhân, lại dung túng cho hấn tham ô sao?

A Hổ lắc đầu:

- Thời gian vội vàng, không tra được tình hình chính xác, bất quá Hứa Xuyên có khả năng không biết chuyện này.
- Tên Mã Nhạc này ở trước mặt của Hứa Xuyên, lại giả bộ rất khiêm tốn, một chút lỗi lầm, Hứa Xuyên nhìn mặt mũi của Mã trưởng lão quá cổ, mà bỏ qua.
- Kết quả là bị tên Mã Nhạc này cáo mượn oai hùm, dẫn đến những người khác không tùy tiện đem chuyện của hấn nói cho Hứa Xuyên biết.

A Hổ ha hả cười nói:

- Diễn hình là gạt trên lừa dưới a.

Yến Triệu Ca lại không có cười, trái lại híp mắt:

- Không, lấy sự khôn khéo của Hứa Xuyên, thủ hạ của hắn cùng tên Mã Nhạc này, không gạt được hắn.

- Còn có người khác giúp Mã Nhạc, chỉ là mục tiêu của đôi phương, kỳ thực là đang chỉ về Hứa Xuyên.

- Tên Mã Nhạc này, từng bước một, dần dần biến thành sơ hở của Hứa Xuyên, nói không chừng lúc nào đó liền chọc một cái sọt lớn, liên lụy tới Hứa Xuyên.

- Nhất là hiện tại Hứa Xuyên kiêm luôn hai chức vị Chấp Sự của Lâm Uyên Thành cùng Linh Phong Cốc, sợ rằng đôi phương đã chuẩn bị động thủ. . .

Nhìn nụ cười miễn cưỡng trên mặt của Phí sư đệ, đám người Lam Văn Ngôn còn định nói thêm, đột nhiên một âm thanh ở bên cạnh vang lên:

- Phí sư đệ, thế nào mà ngươi còn không đi? Chẳng lẽ còn muốn sư huynh ở thác nước lớn đợi ngươi sao?

Một thanh niên nam tử có vóc người trung đẳng đi tới, cười tủm tỉm nhìn mọi người, bỗng cười nhẹ nói.

- Đúng vậy, ta chính là muốn chinh hắc, các ngươi có thể làm gì sao?

Người mới tới chính là Mã Nhạc, môi của thiếu niên họ Phí giật giật, không có phát ra âm thanh nào, hướng về phía đám người Lam Văn Ngôn cười khò một tiếng, đi về hướng Mã Nhạc.

- Ngươi không cần cùng hắn đi.

Một âm thanh trong trẻo lạnh lùng đột nhiên vang lên, thân ảnh của Tư Không Tinh xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Trên mặt của Lam Văn Ngôn lộ ra vui mừng, vội vàng hướng Tư Không Tinh thi lễ:

- Tư Không sư tỷ.

Tầm nhìn của Tư Không Tinh xẹt qua trên người thiếu niên họ Phí cùng Mã Nhạc.

- Khắc khổ tu luyện, kiên nghị nhẫn nại, vốn là chuyện tốt, sư môn có một số trường bối cũng sẽ bắt buộc, yêu cầu đệ tử tiếp nhận.

- Nhưng đó xuất phát từ lòng tốt, mà không phải là trả thù cá nhân.

Mã Nhạc nhìn bạch y của mình, lại nhìn lam bào khoác ngoài bạch y của Tư Không Tinh, sâu trong ánh mắt hiện lên một tia oán độc.

Hắn cười ha ha nói:

- Tư Không sư muội nói đùa, ta chỉ là cùng bọn họ đùa giỡn một chút mà thôi.

Tư Không Tinh nhân nhật nói:

- Không có gì buồn cười.

Mã Nhạc lặng lẽ nói:

- Tư Không sư muội ngươi là mặc lam bào, tự nhiên ta sẽ không đấu lại ngươi.

- Bất quá ngươi có thể ở lại Lâm Uyên Thành bao lâu? Hắn có thể dựa vào ngươi bao lâu? Ngươi không có quyền đưa hắn chuyển đi nơi khác, cũng không có quyền chuyển ta đến nơi khác.

- Ngươi đi rồi, hắn làm sao bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 31: Vương giả mới - cũ

Dịch giả: rolland

Mã Nhạc mỉm cười nhìn đám người Lam Văn Ngôn:

- Không xuống thác nước thì thôi, còn có thể chơi mấy ngày nha, mấy ngày này không chơi, mấy ngày nữa chơi không được rồi.

Hắn liếc nhìn Phí sư đệ, đối phương cúi đầu, hắn cười cười nhìn về phía Tư Không Tĩnh cùng Lam Văn Ngôn:

- Các ngươi có thể trở lại sơn môn mà đàm thọt, nhưng các ngươi muốn tố cáo ta cái gì đây? Tố cáo ta thúc giục sư đệ đồng môn tu luyện quá nghiêm khắc sao?

Lam Văn Ngôn trừng mắt nhìn hắn, hai mắt hầu như muốn phun ra lửa.

Mã Nhạc cũng không thèm nhìn tới Lam Văn Ngôn, tầm nhìn rơi vào trên mặt của Tư Không Tĩnh, chợt nhả (cười đùa) nói:

- Thế nào, muốn đánh với ta sao?

- Bọn họ đánh không lại ta, ngươi có tu vi cao hơn ta, ta không chủ động chọc giận ngươi, ngươi đánh ta là ngươi phạm môn quy.

Mã Nhạc cười ha hả, thân hình lui về phía sau:

- Ngươi xem, Tư Không sư muội, ta cũng không dám chọc giận ngươi, ngươi nói cái gì thì chính là cái đó, ngươi không cho Phí sư đệ xuống thác nước với ta, ta khẳng định không bắt buộc hắn, tất cả đều nghe theo ngươi.

- Không chỉ là ngày hôm nay, thời gian ngươi ở đây, tất cả đều nghe theo ngươi.

- Về phần sau khi ngươi đi, khả khả...

Mã Nhạc đang lui về phía sau, đột nhiên đụng vào một người.

Hắn cả kinh, xoay người nhìn lại, nhất thời sợ đến hồn phi phách tán!

Hiện ra trước mặt hắn, rõ ràng là khuôn mặt của Hứa Xuyên!

Về mặt của Hứa Xuyên bình tĩnh nhìn Mã Nhạc, trên mặt không có chút tức giận nào, nhưng càng làm cho Mã Nhạc hoảng sợ.

- Sau khi Tư Không sư đệ rời đi, rồi như thế nào?

Mã Nhạc cố lấy lại tinh thần:

- Hứa. . . Hứa trưởng lão, ngày đến đây từ lúc nào...

Hứa Xuyên nhàn nhạt nói:

- Tóm lại, chuyện nên biết thì đã biết.

Trước mắt Mã Nhạc nhất thời biến thành màu đen.

Hai chân của hắn nhũn ra, hầu như muốn quỳ rạp xuống đất.

Hứa Xuyên lắc đầu, vung tay lên, tùy tùng đi ra từ phía sau, trực tiếp đem Mã Nhạc đi.

- Hứa trưởng lão, gia gia của ta...

Mã Nhạc muốn nói, lại phát hiện mình đã bị chế trụ, trong miệng không thể phát ra âm thanh nào nữa.

Trong đầu hắn chỉ quanh quẩn một cái ý niệm:

"... xong rồi!"

- Sau này, hắn sẽ không xuất hiện ở Lâm Uyên Thành nữa, cũng không thể lấy ta ra mà cáo mượn oai hùm nữa.

Hứa Xuyên hướng đám người Tư Không Tĩnh hơi gật đầu, xoay người rời đi.

Không ai biết, vị Hứa trưởng lão kiêm chức Chấp Sự hai nơi Lâm Uyên Thành cùng Linh Phong Cốc này, lúc này sau lưng đã ra đầy mồ hôi lạnh tới giờ còn chưa khô:

"Nhờ có Yến thiếu nhấc nhỡ, bằng không sau này có tai hoạ lớn a!"

Đám người Lam Văn Ngôn hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều có chút nghĩ không ra.

- ... có thể là Yến sư huynh.

Tư Không Tinh nhìn bóng lưng của Hứa Xuyên đang rời đi, nhẹ giọng nói.

Tất cả mọi người đều bình tĩnh, nhìn bốn phía, lúc này mới phát hiện ra Yến Triệu Ca ở xa xa.

Đoàn người liền vội vàng tiến lên hành lễ.

Nhìn dáng điệu ngập ngừng của mọi người, Yến Triệu Ca lắc đầu cười, nhìn về thiếu niên họ Phí nọ:

- Sau này hấn sẽ không làm khó người nữa.

- Nhưng mà, chăm chỉ nỗ lực tu luyện, bất cứ lúc nào cũng phải kiên trì, tự nhắc nhở bản thân nhiều hơn, người được lợi cuối cùng vẫn là bản thân ngươi.

- Nếu ngươi có tu vi và địa vị giống như Tư Không sư muội, thì không cần người khác đứng ra, hấn cũng không dám làm khó dễ ngươi.

Phí sư đệ môi run run, lo sợ và e dè hướng Yến Triệu Ca thi lễ:

- Vâng, ta nhất định sẽ nhớ kỹ lời chỉ bảo của Yến sư huynh.

Tâm tình của hấn kích động, muốn nói lời cảm tạ nhưng có chút không biết nên nói làm sao, Lam Văn Ngôn kéo tay áo của hấn một cái, thấp giọng nói:

- Nhớ ở trong lòng là tốt rồi, Yến sư huynh hoà nhã không chấp nhặt như Mã Nhạc đâu?

- Đúng.

Phí sư đệ liên tục gật đầu, chỉ là ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca, tràn đầy cảm kích cùng ao ước.

Đám người Lam Văn Ngôn, cũng giống như vậy.

Yến Triệu Ca nói một câu, cũng sẽ không lặp lại cho đối phương, chỉ cười nhạt hỏi:

- Xem trang phục của các ngươi, là muốn xuất hành sao, chuẩn bị đi nơi nào?

Tư Không Tinh khẽ đáp:

- Ta dẫn các sư đệ sư muội, đi Lộc Liêu Sơn Mạch.

Yến Triệu Ca ừ hừ nói:

- Ừ, ngươi từng có kinh nghiệm tiến vào trong đó, cẩn thận giúp đỡ bọn họ.

Tư Không Tinh đáp:

- Ta rõ.

Nếu là Yến Triệu Ca xuất thủ, mọi người sẽ không lo lắng Hứa Xuyên nói một đằng làm một nẻo, bởi vì chuyện Mã Nhạc vừa rồi mà sinh ra cảm giác không thoải mái, nhất thời đều tiêu tan thành mây khói, bầu không khí cũng biến thành nhẹ nhõm hơn.

Đột nhiên có đệ tử tò mò hướng Yến Triệu Ca hỏi:

- Yến sư huynh, người kể chuyện này, còn có người múa rối này, trong miệng nói "Đông tiên sinh", là Hám Thiên Tôn tổ sư của bản môn sao?

Vì Lâm Uyên Thành gần với Trấn Long Uyên, nên người ở chỗ này rất sôi nổi, phần lớn là Võ gia, bình dân bách tính rất ít, nhưng cũng có người mạo hiểm, tới nơi này để kiếm sống.

Bởi vì là phố chợ, nên trong thành cũng có chút náo nhiệt.

Lúc này ở ven đường, có rất nhiều hài đồng tụ tập, say mê nhìn múa rối.

Nghệ nhân múa rối điều khiển hai con rối, đang ở trước đài đánh tới đánh lui, còn mình thì trốn ở sau đài, nói văng cả nước miếng:

- Chỉ thấy Đông tiên sinh chém tới một đao, trời đất liền vỡ tan, biển rộng chia làm hai nửa, đem đầu của một Đại Viêm Ma Vương chém xuống!

- Viêm Ma dám vào Bát Cực Đại thế giới chúng ta, tàn sát bừa bãi làm xằng làm bậy, nhưng đừng tới Đông tiên sinh, dạy cho hắn đi không được!

Múa rối bên đường, hai con rối nhìn qua đều có chút cổ xưa, nhưng tay nghề có chút tinh xảo.

Một con rối là một trung niên nam tử, cầm một thanh trường đao trong tay, tướng mạo uy vũ khí phách.

Một con rối khác, toàn thân đỏ rực, tuy rằng nhìn giống hình người, nhưng mặt xanh nanh vàng, hung thần ác sát, giống như ác ma, đỉnh đầu có tóc, cũng bị tạo thành giống như hoa diêm.

Theo sự thao túng của nghệ nhân múa rối, trung niên nam tử một đao để trên cổ của Viêm Ma, con rối Viêm Ma nhất thời bay về phía sau.

Không chỉ bọn nhỏ cao hứng bưng bưng, đoàn người vây xem cũng hoan hô.

Yến Triệu Ca nhìn một màn này, nói:

- Không sai, vị "Đông tiên sinh" này, chính là Đông Các tổ sư của bản môn.

Hám Thiên Tôn Triển Đông Các, là đệ nhất cường giả trong lịch sử của Quảng Thừa Sơn, khi hắn đảm nhiệm Chương môn thi, Quảng Thừa Sơn đạt được thời kỳ thịnh nhất trong lịch sử.

Lúc Triển Đông Các ở thời kỳ đỉnh phong, là đệ nhất cường giả của Bát Cực Đại thế giới lúc đó, bề ngoài quần hùng, Quảng Thừa Sơn lúc hắn chủ trì, xứng đáng là đệ nhất Thánh địa của Bát Cực Đại thế giới, nhìn xuống thiên hạ.

Đáng tiếc, đang lúc Triển Đông Các cùng Quảng Thừa Sơn cực thịnh, là lúc thiên hạ đại biến.

Trên đại dương mênh mông phía đông của Bát Cực Đại thế giới, màn trời đột nhiên mở rộng ra một cái khe.

Giữa Viêm Ma Đại thế giới, cùng Bát Cực Đại thế giới, xuất hiện thông đạo liên tiếp.

Chúa tể chiếm giữ Viêm Ma Đại thế giới, cũng không phải là nhân loại, mà là Viêm Ma, tiên thiên cường đại, tính tình bạo ngược.

Viêm Ma xâm lấn, Triển Đông Các cùng Quảng Thừa Sơn, suất lĩnh quần hùng thiên hạ, cùng nhau đối kháng.

Cường giả của Viêm Ma càng nhiều, chiến cuộc càng bất lợi cho Bát Cực Đại thế giới, cuối cùng Triển Đông Các lấy một địch năm, lấy sức một người chém giết đệ nhất cường giả của Viêm Ma là Đại Viêm Ma Vương, đồng thời chém giết hai cái Viêm Ma Vương khác, làm thương nặng hai cái Viêm Ma Vương, mới đem chiến cuộc nghịch chuyển.

Cuối cùng, Viêm Ma bộ tộc bị ép lui về Viêm Ma Đại thế giới, cường giả nhân tộc của Bát Cực Đại thế giới cũng tổn thất thảm trọng.

Hám Thiên Tôn Triển Đông Các một người giữ quan ải, thành quả chiến đấu huy hoàng, nhưng cuối bị thương nặng, dầu can đèn tắt mà chết, cường giả của Quảng Thừa Sơn đồng dạng cũng chết hơn phân nửa.

Cũng là lúc đó, những đại Thánh địa khác tuy rằng cũng bị tổn thương không nhẹ, nhưng đã có cơ hội đuổi kịp tổn thất nặng nhất Quảng Thừa Sơn, sau đó Đại Nhật Thánh Tông dần dần bộc lộ tài năng, trở thành đệ nhất Thánh địa mới.

Những năm gần đây, quan hệ giữa Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông cũng không thân, Vương giả mới cũ cũng nhìn nhau không vừa mắt, cũng là một trong những nguyên nhân.

Thông đạo giữa hai thế giới vẫn còn, tuy rằng Viêm Ma bị đánh lui, nhưng uy hiếp vẫn còn, hai bên trong những năm gần đây, vẫn đang có chiến sự liên miên.

Cũng chính là bởi vì có Viêm Ma tồn tại, cùng các đại Thánh địa hạn chế lẫn nhau, thế cục nội bộ của Bát Cực Đại thế giới hôm nay, miễn cưỡng coi như là hòa bình.

Người kể chuyện, nghệ nhân hí khúc, không dám trực tiếp xưng hô tục danh của Triển Đông Các, nên lấy tên gọi là "Đông tiên sinh" để thay thế, sự việc mà bọn họ biết đương nhiên có hạn, các loại suy diễn hôm nay, cũng phi thường ly kỳ, giống như thần tiên ma quái dị chí.

Đương nhiên, đối với bình dân mà nói, bản thân Triển Đông Các, quả thật là giống như nhân vật trong thần thoại vậy, cũng giống như chuyện thần thoại xa xưa.

Bởi vì có lợi cho việc tăng danh vọng của tông môn, ngưng tụ nhân tâm, cho nên Quảng Thừa Sơn đối với chuyện này cũng không có cấm hoàn toàn, mở một con mắt nhắm một con mắt mà thôi.

Một đám đệ tử của Quảng Thừa Sơn nhớ lại lịch sử ghi chép trong tông môn cùng trường bối kể lại, nhớ lại năm đó, trong lúc nhất thời đều có chút thốn thức:

- Bàn môn năm đó...ôi...!

A Hồ đứng bên cạnh của Yến Triệu Ca, đột nhiên về mặt hơi động, tầm mắt nhìn về một hướng khác.

Yến Triệu Ca cũng theo ánh mắt của hắn nhìn qua, chỉ thấy một bạch y nam tử có khuôn mặt râu ria xuất hiện.

Đối phương nhìn sân khấu kịch múa rồi một chút, lại nhìn mọi người Quảng Thừa Sơn, lắc đầu nói:

- Những kẻ đáng thương chỉ biết sống trong ký ức, tự lừa dối mình.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 32: Đông tiên sinh cùng Đại Nhật Thánh Nhân

Dịch giả: rolland

Nhìn đối phương mặc trang phục đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, lại nghe đối phương nói như vậy, một đám đệ tử của Quảng Thừa Sơn nhất thời liền lộ ra vẻ giận dữ.

Bạch y nam tử có khuôn mặt đầy râu đi tới gần, tầm mắt nhìn về một hướng khác:

- Con người, cần phải sống ở hiện thực.

Cái hướng kia, cũng chính là sân khấu kịch.

- Đại Nhật Thánh Nhân, giữa thanh thiên bạch nhật, hóa thành cầu vồng phi thăng, chiếu khắp trời đất...

Bên sân khấu kịch, có tiếng nói trầm thấp du dương.

Trong Lâm Uyên Thành cũng không phải chỉ có thế lực của Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Thánh Tông ở chỗ này cũng có cứ điểm, có lực ảnh hưởng tương đối.

Vì vậy tự nhiên cũng có người kể chuyện và nghệ nhân hí khúc, hát lại truyền thuyết của Đại Nhật Thánh Tông.

Những người này phần lớn đều là lần lộn để ăn cơm, ý tưởng của bản thân không có nghiêng về bên nào, dân chúng thích xem cổ sự nào, bọn họ liền biểu diễn cái đó.

Về truyền thuyết của Đại Nhật Thánh Tông ở dân gian truyền lưu rộng nhất, chính là vị Chương môn trước đây của bọn họ, đó cũng là một vị nhân vật truyện kỳ.

Dân gian truyền ra vị này bạch nhật phi thăng, mà trong thế giới của Võ giả, thuyết pháp truyền lưu lại có rất nhiều.

Có nói hắn đăng lâm cảnh giới cao hơn, đạp thiên mà đi.

Cũng có nói hắn vẫn đang ở trong một cấm địa thần bí của Đại Nhật Thánh Tông mà tiềm tu.

Còn có lời đồn đãi kỳ thật hắn bế tử quan rồi ngã xuống cùng nhiều cách nói khác.

Đối với những người không gặp trong thời gian dài, thuyết pháp đủ loại, cũng không phải ít.

Đại Nhật Thánh Tông dưới người đó dẫn dắt, sau khi Triển Đông Các ngã xuống, bắt đầu quét khơi, cuối cùng đăng lâm địa vị Thánh địa đệ nhất.

Ánh mắt của bạch y nam tử nhìn sân khấu kịch bên kia, có ngụ ý, không nói cũng hiểu.

Trong lòng của các đệ tử Quảng Thừa Sơn đều bức bối.

- Tiêu Thăng, khuôn mặt của ngươi như thế nào biến thành một đại hồ tử (râu hàm, cướp)?

Yến Triệu Ca vừa có chút kinh ngạc vừa có chút buồn cười nhìn đối phương.

Tiêu Thăng lại không trả lời, nhưng lỗ tai lại run lên, dường như muốn nghe cái gì, đồng thời ánh mắt nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca.

- Mạch đập cùng huyết dịch chảy hầu như không thể nghe thấy, ngưng trọng lại trôi chảy. . . Huyết dịch như chì ngân, người tấn chức cảnh giới Ngoại Cương Tông Sư đi? Còn hoàn thành tẩy tủy phạt cốt lần thứ hai nhanh như vậy?

- Bất quá cũng không quan trọng.

Tiêu Thăng chẳng ừ hừ gì cả, quan sát Yến Triệu Ca từ trên xuống dưới:

- Yến Triệu Ca, người ở trong Trần Long Uyên đánh người của Đại Nhật Thánh Tông ta, chẳng lẽ cho rằng đánh miễn phí sao?

Yến Triệu Ca cười một tiếng:

- Người muốn xuất đầu cho bọn Triều Nguyên Long sao?

Tiêu Thăng cất bước tiến tới, đi tới trước mặt của Yến Triệu Ca:

- Bằng không, người cho là gì đây?

Mọi người của Quảng Thừa Sơn lúc đầu không nhận biết đối phương, nhưng nghe thấy tên là Tiêu Thăng, nhất thời đều biết người trước mắt này là ai.

Cháu ngoại của một Thái Thượng trưởng lão Đại Nhật Thánh Tông, cùng Triều Nguyên Long được xưng là Sơ Dương tứ kiệt của Đại Nhật Thánh Tông, thế nhưng thời gian tu luyện dài hơn, cảnh giới tu vi cũng cao hơn.

- Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư...

Tư Không Tinh hơi nhú mày, nhìn Yến Triệu Ca cùng Tiêu Thăng.

Dường như Triều Nguyên Long trước đây, ở Nội Cương hậu kỳ Tông Sư đã là địch thủ cường hãn, Võ đạo của Tiêu Thăng cũng cùng một đường mà đến, cũng là người nổi bật trong cùng cảnh giới, chiến tích so với Triều Nguyên Long còn huy hoàng hơn.

So với Triều Nguyên Long tu luyện nghiêng về loại Võ học hiếm thấy, nhưng Tiêu Thăng lại tu luyện các loại Võ học chính thống của Đại Nhật Thánh Tông.

Nhưng chính là như vậy, hẳn vẫn có thể trong những thiên tài trẻ tuổi của Đại Nhật Thánh Tông trở hết tài năng.

Lúc trước còn ở Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, đánh bại đối thủ Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, làm cho hắn nổi danh khắp thiên hạ.

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn mặc dù có lòng tin đối với Yến Triệu Ca, nhưng cảnh giới tu vi của Tiêu Thăng, kinh nghiệm đánh nhau đều cao hơn nhiều lắm, khó tránh trong lòng của bọn họ lo lắng.

Âm thanh của Tiêu Thăng hào phóng, nhưng ngữ khí thông thả:

- Lúc trước người đánh bại bọn người Triều Nguyên Long, hôm nay ta muốn trả lại.

- Ngoại trừ Triều Nguyên Long, người còn đánh những sư đệ khác của ta, ngày hôm nay trừ người ra, những người phía sau người, cũng phải bị như người.

Tiêu Thăng lấy cảnh giới đè người, mọi người không khỏi sinh ra bất mãn:

- Cho là Quảng Thừa Sơn ta không có Ngoại Cương hậu kỳ Tông sư sao?

Về mặt của Yến Triệu Ca vẫn như thường:

- Võ giả dưới bốn mươi tuổi, chênh lệch ba đến năm tuổi, chia làm thế hệ tuổi trẻ bất đồng.

- Ta cùng người tuổi tác có chút chênh lệch, bất quá ta không có vấn đề, chúng ta liền tạm thời coi như bạn cùng lứa là được rồi.

- A Hô, người không cần nhúng tay.

Sắc mặt của A Hô bất thiện nhìn chăm chăm Tiêu Thăng, nghe được Yến Triệu Ca phân phó, gật đầu, thân hình lui về phía sau.

Tiêu Thăng nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca:

- Bản lĩnh ra sao trước tiên không đề cập đến, gan dạ sáng suốt quả thật có mấy phần.

- Ta cũng không lấy tu vi cảnh giới khi dễ ngươi, ngươi lấy kiếm phá Thái Dương Kim Châm Khí Công cùng Trung Thiên Thần Chưởng của Triều Nguyên Long, chiêu thức biến hóa có lẽ có chỗ độc đáo, ta cùng ngươi so về biến hoá chiêu thức là được rồi.

Nói xong, hai tay của Tiêu Thăng từ xa trào lại.

Nghệ nhân múa rối đang diễn "Đông tiên sinh đao chém Viêm Ma Vương" cùng "Đại Nhật Thánh Nhân bạch nhật phi thăng" phía xa, đột nhiên cảm thấy trong tay nhẹ một chút.

Sau đó bọn họ liền phát hiện trên tay của mình, con rối đại biểu cho Đông tiên sinh cùng Đại Nhật Thánh Nhân toàn bộ không thấy.

Khán giả cũng ồ lên một mảnh, nhìn chung quanh, ai cũng không biết, con rối đi nơi nào, biến mất như thế nào.

Hai con rối đều đến trong tay của Tiêu Thăng, tay của Tiêu Thăng cầm lấy phiến gỗ chữ thập điều khiển con rối, phía dưới bản gỗ dùng dây mang theo con rối.

- Nghe nói ngươi lấy trúc làm kiếm, thao túng tự nhiên, có lẽ đối với không chế tinh vi Cương khí cũng thật sự có tài, đủ tư cách cùng ta chơi đùa.

Tiêu Thăng cười nói:

- Vật nhỏ này tuy rằng so với gậy trúc, cũng rất yếu đuối, nếu là rớt vào Cương khí quá mạnh mẽ, trước tiên sẽ nổ vụn, cho nên ngươi không cần lo lắng ta lấy tu vi cảnh giới khi dễ ngươi, đồ chơi này chẳng khác nào hạn chế giới hạn chúng ta thôi động Cương khí.

- Thúc giục Cương khí, mọi người đều như nhau, muốn thủ thắng, chúng ta liền xem Võ đạo biến hóa của ai nhiều hơn, đối với không chế tinh vi Cương khí giỏi hơn.

Nói xong, Tiêu Thăng đem con rối Đông tiên sinh ném cho Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca cầm con rối, đột nhiên cười rộ lên:

- Ta nếu nhớ không lầm, vị tổ sư nhà ngươi, thời đó bị Hám Thiên Tôn tổ sư của bản môn ngăn ở miệng núi lửa nữa đời không dám ra.

- Thăng đến khi Viêm Ma xâm lấn, được Hám Thiên Tôn tổ sư mở miệng cho phép, mới từ miệng núi lửa bò ra ngoài đi?

Tiêu Thăng nhìn Yến Triệu Ca, lạnh lùng nói:

- Người của Quảng Thừa Sơn, đều chỉ biết nói năm đó a, người thích sống ở quá khứ, vậy thì cùng lịch sử biến thành bụi bặm đi.

Nói rồi, bàn tay của hắn rung lên, Cương khí toàn thân bộc phát.

Dây nối con rối đứt ra, nhưng con rối vẫn trôi nổi giữa không trung không rơi xuống mặt đất, bên ngoài càng có kim quang nhàn nhạt xuất hiện chuyển động.

Dưới Cương khí phóng ra ngoài kích động, con rối gồ ghề đột nhiên toả sáng, dường như có sinh mạng.

Từ chi của con rối hoạt động, một chương trực tiếp đánh tới con rối Đông tiên sinh trong tay của Yến Triệu Ca!

Dưới một chương tinh tế của con rối, sinh ra gió lạnh thấu xương!

Thậm chí trong không khí còn truyền ra tiếng nổ, giống như bị bạo tạc!

Một người Quảng Thừa Sơn thấy thế, trong lòng đều nghiêm nghị:

"Khó trách hắn biết phương thức mà Yến sư huynh chiến thắng Triều Nguyên Long, còn dám lấy cái này ra khiêu chiến!"

Yến Triệu Ca thì cười, bàn tay chuyển động, sợi dây của con rối dính trên tay mình cũng tách ra.

Dưới Cương khí thôi động, hai mắt của con rối Đông tiên sinh phảng phất như có quang mang chớp động.

Lúc này, Đông tiên sinh như hóa thành Hám Thiên Tôn, khí thế nghiêm nghị bộc phát.

Trường đao bằng gỗ trong tay con rối rung lên, xẹt qua trong không khí, lưu lại từng đường dấu vết mà mắt thường có thể nhìn thấy.

- Biểu hiện tốt một chút, Yến Triệu Ca, tốt xấu gì cũng cho ta một điểm lạc thú a.

Thời khắc này, hai mắt của Tiêu Thăng âm trầm, giống như độc xà.

Dưới sự thao túng của hắn, hai chương của con rối Đại Nhật Thánh Nhân vung lên, tấn công tới con rối trong tay của Yến Triệu Ca!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 33: Tự vả vào mặt!

Dịch giả: rolland

Dưới sự thao túng của Tiêu Thăng, hai chú rồng của con rối Đại Nhật Thánh Nhân vung lên, dường như hoá thành huyền ảnh xuyên toa.

Phảng phất như mặt trời buổi chiều ngã về phương tây, ánh sáng cuối cùng, hóa thành hàng nghìn hàng vạn cảnh tượng, thê mỹ lại khó lường.

Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chương.

Võ đạo chính thống của Đại Nhật Thánh Tông, cùng Trung Thiên Thần Chương đồng thời là Đại Nhật Thất Pháp.

Là Võ đạo có danh tiếng trong biến hoá chiêu thức hiếm thấy ở Đại Nhật Thánh Tông.

Tiêu Thăng tại môn Võ đạo này thấm nhuần nhiều năm, đã đi sâu vào chân ý tinh túy của nó.

Dù là trường bồi đồng môn có tu vi cao hơn hẳn, tạo nghệ cùng lý giải tại môn Võ đạo này, cũng không bằng hẳn.

Dưới Cương khí của Tiêu Thăng Cương kích phát, con rối giống như Võ giả sống sờ sờ, dĩ nhiên đem quy tắc biến hoá của môn này, diễn giải ra vô cùng nhuần nhuyễn.

- Thao túng con rối đã như vậy, nếu là bản thân Tiêu Thăng tới, lại là cảnh tượng như thế nào?

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn đang xem cuộc chiến, đều cảm giác trong miệng đắng chát, lòng bàn tay bắt đầu xuất hiện mồ hôi.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca không nhìn con rối Đại Nhật Thánh Nhân, mà nhìn chăm chú vào tay đang thao túng con rối của Tiêu Thăng.

Đối mặt với khí thế to lớn của địch nhân, con rối Đông tiên sinh không nói hai lời, bỏ ra một đao!

Trong mắt của mọi người, nguyên bản con rối cứng ngắc, giống như hóa thành thân long anh dũng, bay lên trời, phá vỡ từng tầng cảnh tượng huyền ảo do mặt trời chiều chiếu ra.

Quang mang thanh sắc kích động, như Chân Long rung giáp, ngang dọc thiên địa.

Tất cả cảnh tượng huyền ảo trùng điệp bị phá vỡ, như ảo ảnh trong mơ.

Tuy rằng vũ khí bằng gỗ trong tay Đông tiên sinh là đao, nhưng Yến Triệu Ca lấy đao thay kiếm, không câu nệ hình thái, một thức kiếm trong Tự Lý Thanh Long, diễn biến đến tột cùng, hóa giải Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chương của.

Đệ tử của Quảng Thừa Sơn liên hoan hô lên.

Khoé miệng của Tiêu Thăng lộ ra nụ cười tàn nhẫn.

- Cho là ta chỉ biết mấy phần man lực như đầu trâu đàn Triều Nguyên Long kia thôi sao?

Sau đó, thủ pháp thao túng con rối của Tiêu Thăng biến hóa càng thêm phần diệu, các loại biến hoá tinh diệu của Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chương đều triển khai.

Dưới Cương khí kích động, con rối Đại Nhật Thánh Nhân nổi lên lưu quang nhấp nhô cuộn cuộn, giống như ánh tà dương, bao phủ Đông tiên sinh lần nữa.

Lúc này, cảnh tượng huyền ảo ngoại trừ thê mỹ khó lường, thiên biến vạn hóa, càng nhiều ra vài phần cảm giác tuyệt vọng.

Mặt trời lặn xuống núi, đại địa đi vào trong màn đêm, cuối cùng chỉ có một luồng tà dương xa vời.

Mặc cho thế nhân giữ lại, không bỏ như thế nào, cũng đều phí công.

Nên đến, chung quy sẽ đến!

Võ đạo chân ý sâu sắc của Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chưởng, vào lúc này bị Tiêu Thăng diễn giải vô cùng nhuần nhuyễn.

Hoà quang của ánh tà dương, cũng giống như lồng giam tuyệt vọng, đem con rối Đông tiên sinh bao lại.

Kiểm thể Tụ Lý Thanh Long của Yến Triệu Ca, như Thiên Long đằng không, anh dừng bắt quân.

Nhưng lúc này chỉ có thể trọn to hai mắt, nhìn mặt trời xuống núi, không cách nào xoay chuyển thiên nhiên biến thiên.

Kiểm quang thanh sắc trong nháy mắt âm đậm, bị ánh nắng che đậy, trước mắt của mọi người xem chiến, bỗng nhiên chỉ thấy bóng tối, đem hai con rối cùng nhau thôn phệ.

Tiêu Thăng cười nói:

- Nên ngã xuống, chung quy sẽ ngã xuống.

- Tưởng nhớ quá khứ, cũng chỉ là phí công!

Cương khí của hấn chấn động, hai chưởng của con rối Đại Nhật Thánh Nhân, đánh tới chỗ hiểm ngực bụng của con rối Đông tiên sinh!

- Ha ha...

Yến Triệu Ca nhìn cảnh này, trong ánh mắt, đột nhiên phun ra sắc bén.

Cũng trong lúc đó, thân thể con rối của Đông tiên sinh bỗng nhiên lắc một cái, cổ tay run lên!

Lưỡi đao của đao gỗ co rút lại, thân thể con rối thành một đoàn.

Vốn đang lộ rõ tài năng, đột nhiên quay về bình thường không có gì lạ.

Giống như thu kiếm vào vỏ, lại giống như Chân Long bay lượn trên chín tầng trời, chui vào trong mây.

Tụ Lý Thanh Long, Vân Long Tàng Kiếm Thức!

Nụ cười trên mặt của Tiêu Thăng thu lại, đáy lòng liền dâng lên cảm giác không ổn.

Không được tự nhiên, không thoải mái, như có gai sau lưng!

Yến Triệu Ca thao túng Đông tiên sinh ra Tàng Kiếm Thức, trong nháy mắt, Tiêu Thăng cảm thấy đối phương từ trước mặt mình biến mất.

Rõ ràng là ở chỗ này, nhưng một chưởng của mình nhất định, lại rơi vào khoảng không!

- Chút tài mọn, thằng hề làm xiếc!

Tiêu Thăng nộ quát một tiếng, âm thanh hào phóng thậm chí lộ ra một chút chột tai.

Hấn thao túng con rối Đại Nhật Thánh Nhân, mạnh mẽ đem chưởng thế của mình dừng lại, ngưng mà không phát, cẩn thận nhận biết sự tồn tại của đối thủ.

Vừa mới bắt được dấu vết nhàn nhạt, thân thể của Đông tiên sinh đã âm âm mở ra!

Giống như đám mây bị sấm sét khai mở, kiếm phong lạnh thấu xương bộc phát ra, mục tiêu nhắm thẳng vào Đại Nhật Thánh Nhân.

Giống như rồng chui vào mây, đột nhiên đầu bắn ra!

Dường như hồi mã thương trong đấu võ thể tục, kẻ buông đao, giết địch nhân trở tay không kịp.

Tiêu Thăng nhe răng cười, chưởng thế ngưng mà không phát cũng đồng dạng bộc phát ra, vừa lúc đón nhận công kích của Yến Triệu Ca.

"Lần này bắt được người!"

Còn đang suy nghĩ, lại ngạc nhiên nhìn thấy Yến Triệu Ca bên kia, nguyên bản kiếm thể xông lên tận mây xanh đột nhiên thu lại lần nữa, biến mất không thấy tăm hơi!

Lại là một chiêu Tàng Kiếm Thức!

Vân Long Tăng Kiểm Thức, hư thật tương sinh, động tĩnh tương hợp, như Thần Long giấu đầu, ẩn vào trong mây, vô ảnh vô tung, không có dấu vết!

Tịch Chiêu Tàn Quang Thiên Huyền Chương của Tiêu Thăng triệt để thất bại!

Mà tiếp theo, kiếm quang thanh sắc sáng lên hùng hực, cuộn sạch bầu trời, xé rách màn đêm, làm ánh sáng trở lại đại địa!

- Mặt trời hạ xuống, còn có thể mọc lên như thường, mây bay tạm thời che mắt, cuối cùng trời quang mây tạnh, là lúc thấy lại ánh mặt trời.

Yến Triệu Ca ngậm nga cười nói, lấy đao thay kiếm, lưỡi đao của Đông tiên sinh, nhắm thẳng vào ngực của Đại Nhật Thánh Nhân!

Con người của Tiêu Thăng co rụt lại, cũng không kịp thao túng con rối Đại Nhật Thánh Nhân tránh né.

Tùng đạo khí lưu vô hình chớp động kim quang sáng ngời, lưu chuyển trên con rối Đại Nhật Thánh Nhân.

Phòng ngự Cương khí bị tăng lên cực hạn, kiên trì đón một kích của Đông tiên sinh.

Nhưng trên đao phong của Đông tiên sinh, lại có thanh mang sắc bén phun ra nuốt vào, đồng dạng cũng có kim quang chớp động.

Thanh đao gõ vào lúc này, giống như hóa thành một thanh trường kiếm bằng tinh thép, mạnh mẽ phá vỡ phòng ngự Cương khí của đối thủ, đâm vào ngực của con rối Đại Nhật Thánh Nhân!

"Hừ!"

Tiêu Thăng hừ lạnh một tiếng, bàn tay vỗ một cái, Cương khí trên người con rối Đại Nhật Thánh Nhân, bỗng nhiên tăng vọt!

Con rối Đại Nhật Thánh Nhân đầu tiên vỡ vụn, đao gõ đâm vào cơ thể cũng theo đó mà nghiền nát.

Lực lượng này theo đao gõ dọc theo trên thân thể con rối Đông tiên sinh, con rối Đông tiên sinh, nhất thời cũng vỡ vụn ra!

Yến Triệu Ca cũng không để ý, thu bàn tay về, hai tay chấp ở sau lưng, khoan thai tự đắc nhìn Tiêu Thăng.

Tầm mắt của Tiêu Thăng gắt gao nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca, con mắt đã híp lại thành một đường chỉ, ánh mắt loé ra thâm độc.

Một hàm râu trên mặt hắn, theo tiếng thở ồ ồ của hắn, liên tục run lên.

Tuy rằng không giống như Triều Nguyên Long, thua đến mặt mũi không còn, đến nội khổ đều bị cướp sạch sẽ, nhưng lúc này Tiêu Thăng cũng cảm thấy thẹn quá thành giận, trên mặt từng trận nóng rất.

Phương pháp tỷ thí là hắn lựa chọn, cuối cùng hắn là người đầu tiên phạm quy, như tự vả vào mặt mình một bạt tay.

Nhìn cục diện như bình thủ đồng quy vu tận, nhưng trước đó hắn cũng đã thua rồi.

Yến Triệu Ca tà tà liếc nhìn Tiêu Thăng, nhún vai một cái:

- Thực ra, ta đồng ý lời nói của ngươi, con người quả thực không nên sống trong quá khứ.

- Đặt chân ở hiện tại, suy nghĩ tới tương lai, mới là chính đạo.

Ý tứ trong lời nói của hắn, Tiêu Thăng làm sao nghe không hiểu?

Tiêu Thăng nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca, từ từ gật đầu:

- Yến Triệu Ca, ngươi rất tốt.

- Ta thừa nhận là từ trước đến giờ ta xem thường ngươi, bất quá không sao, chúng ta, còn, nhiều, thời, gian!

Dứt lời, Tiêu Thăng không nói thêm lời nào, xoay người rời đi.

Yến Triệu Ca khẽ cười một tiếng:

- Thời gian càng về sai càng xoay chuyển, ngươi càng sẽ không nghĩ như vậy.

Quyển 1 - Chương 34: Diệp Cảnh tái hiện

Dịch giả: rolland

Tiêu Thăng bị Yến Triệu Ca cản lui, một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn bên cạnh, về mặt lúc này đều ao ước nhìn Yến Triệu Ca.

Trong một khoảng thời gian ngắn, đầu tiên là thắng Triều Nguyên Long, sau đó lại áp chế Tiêu Thăng, Yến Triệu Ca ở trong thế hệ Võ giả trẻ, nhất định vang lên danh tiếng to lớn.

Nếu nói chiến thắng Triều Nguyên Long lúc trước, vẫn chỉ là giao thủ với Võ giả cùng cảnh giới, đối mặt với đối thủ lần này, cảnh giới tu vi cao hơn Yến Triệu Ca không chỉ một cấp bậc, Tiêu Thăng.

Mặc dù bởi vì phương pháp tỷ thí, Tiêu Thăng đem tu vi Cương khí của mình áp chế gần giống như Yến Triệu Ca.

Nhưng Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư vẫn là Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, kinh nghiệm, tầm mắt cùng sự lý giải đối với Võ học Võ đạo, nhất định là so với Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư sâu hơn và phong phú hơn rất nhiều.

Một ít ảo diệu mà Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư mới bắt đầu tiếp xúc, thậm chí còn có thứ chưa tiếp xúc, Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư đã hiểu rõ trong lòng từ sớm rồi.

Những chênh lệch này, càng trong thực chiến, thì càng thể hiện rõ ràng.

Đồng dạng là một phần lực lượng, Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư sử dụng một phần, mà Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư lại có thể sử dụng năm sáu phần, thậm chí tám chín phần đến mười phần.

Nhưng tỷ thí vừa rồi, kết quả lại là Yến Triệu Ca càng tốt hơn, làm cho Tiêu Thăng tự hủy quy tắc, mới đổi lại một cái thế hoà không về vang gì.

Nếu như Yến Triệu Ca xuất thân từ tông môn Thánh địa như Quảng Thừa Sơn, giao thủ với một Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư tu luyện Võ đạo tương đối bình thường, thì kết quả như vậy, thế nhân có thể dễ tiếp thu hơn một chút.

Nhưng đối thủ là Tiêu Thăng của Đại Nhật Thánh Tông, chuyện này có ý nghĩa hoàn toàn bất đồng.

Dù sao, bản thân Tiêu Thăng, đã từng tại cảnh giới Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, vượt cấp chiến thắng qua một đối thủ thiên tài Ngoại Cương trung kỳ.

Một con rối do gỗ điêu khắc mà thành, với Cương khí của Võ giả tương đối mà nói là rất yếu ớt, dưới sự thao túng của hắn, dĩ nhiên giống như một người sống chân chính, hơn nữa còn là một cường giả có tu luyện Võ đạo.

Chính là con rối Đại Nhật Thánh Nhân này, dưới sự thao túng của Tiêu Thăng đánh ra, ngoại trừ Tư Không Tinh, một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn có tu vi Luyện Thể, tự hỏi đều không tiếp nổi.

Nhưng một thiên tài trong thế hệ cùng lứa như vậy, lại giống Triều Nguyên Long, như "gậy kích trầm sa" (kích gậy chìm trong cát) trước mặt Yến Triệu Ca.

Vậy làm sao có thể không khiến mọi người cảm thấy hoa mắt chóng mặt?

Tư Không Tinh nhìn mảnh vụn con rối trên mặt đất, ánh mắt hơi nháy động, dường như trong lòng có cảm giác.

- Muội tử này thật sự là một lòng hướng võ.

Yến Triệu Ca nhìn nàng một cái, không khỏi lắc đầu bật cười, chỉ điểm:

- Ngươi đang ở giai đoạn Nhập Vi, cách cảnh giới Tông Sư, chỉ kém nửa bước.

- Hóa Nội khí thành Cương khí, phương pháp là đi nghịch hành (ngược chiều) Nội khí, tiến hành rèn luyện, từ đó luyện khí thành cương, trường bối sư môn đều đã chỉ điểm qua ngươi.

- Bất quá ngươi nghịch hành Nội khí thì, không ngại thử tiết tấu "hur-thực- hur-thực-hur-hur-thực" như vậy xem.

Tư Không Tinh nghe thấy vậy, hai mắt liền có hơi sáng lên, những đệ tử ít hiểu biết khác đều vội vã vênh tai.

Yến Triệu Ca lúc này, uy tín trong lòng của bọn họ, thậm chí còn hơn một ít trưởng lão trong tông môn.

Có thể nghe Yến Triệu Ca chỉ điểm tu luyện, chính là bí quyết trọng yếu đột phát từ Luyện Thể đến Tông Sư, tất cả mọi người đều đặc biệt quý trọng cơ hội này.

Võ giả từ Luyện Thể, tấn chức Tông Sư, đối với người tu luyện Võ đạo của Bát Cực Đại thế giới rộng lớn này mà nói, đều là cái hào rộng như lạch trời.

Độ khó trong đó, lớn hơn Dẫn Khí trung kỳ tấn chức Dẫn Khí hậu kỳ, hoặc là Dẫn Khí hậu kỳ tấn chức Nhập Vi cảnh rất nhiều.

Thậm chí, so với Nội Cương trung kỳ Tông Sư tấn chức Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, Nội Cương hậu kỳ Tông Sư tấn chức Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, còn muốn trắc trở hơn.

Nhưng mặt khác, thành tựu Tông Sư, thực lực được đề thăng, cũng long trời lở đất.

Muốn thành Tông Sư, căn nguyên chính là phải luyện khí thành cương, hóa Nội khí thành Cương khí.

Cương khí ngưng luyện xa so với Nội khí, nếu như nói Nội khí thể khí, như vậy Cương khí chính thể lỏng, va chạm giữa hai bên, lượng ít Cương khí có thể đánh tan lượng lớn Nội khí.

Võ giả Luyện Thể giao thủ cùng Tông Sư, rất khó có sức đánh trả lại, ở trước mặt của lực lượng tuyệt đối, dù cho kỹ xảo cao minh cũng khó có thể hữu dụng, phần lớn thời điểm, Tông Sư có thể một lực đánh mười tên.

Dưới rất nhiều tình huống, lấy số lượng đều khó có thể bù đắp chênh lệch trong đó.

Yến Triệu Ca chỉ thuận miệng chỉ điểm vài câu, Tư Không Tinh liền bỗng nhiên có cảm giác được mở rộng.

Ánh mắt của nàng nhìn Yến Triệu Ca đích, có hơn vài phần tôn kính, trước đây, dù là trước kia Yến Triệu Ca xuất thủ đem Mã Nhạ đi trừng phạt, cũng không có xuất hiện qua.

Yến Triệu Ca hướng những người khác nói:

- Tình huống của mỗi người mỗi khác nhau, phương pháp thích hợp cho Tư Không sư muội, không nhất định thích hợp với các ngươi, các ngươi bây giờ cách cảnh giới Tông Sư cũng còn sớm, không cần nóng lòng, từng bước một ổn định đi trên đường của mình rồi hãy nói sau.

Tất cả mọi người đều tâm phục khẩu phục, thi lễ với Yến Triệu Ca:

- Cảm ơn Yến sư huynh chỉ điểm, bọn ta nhất định sẽ dụng tâm tu luyện.

Tư Không Tinh nhìn Yến Triệu Ca, cũng thi lễ một cái, không giống lễ phép khách sáo lúc trước, mà có chút chăm chú:

- Tạ ơn Yến sư huynh chỉ điểm.

Nàng dừng lại một chút, nhìn về những người khác nói:

- Yến sư huynh chỉ điểm, ta thu hoạch rất lớn, chuẩn bị bế quan ngay, không thể cùng các ngươi đi Lộc Liễu Sơn Mạch.

Mọi người đều hiểu, chỉ là tạm thời có chút buồn, theo bản năng nhìn về phía Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nhân dịp nói:

- Ta mang theo các ngươi, cũng không sao, nhưng các ngươi muốn trông cậy vào ta mang theo các ngươi cả đời sao?

- Huống chi, địa phương ta muốn đi, đối với các ngươi mà nói, kỳ thực càng thêm nguy hiểm.

Một đám đệ tử Quảng Thừa Sơn đều có chút xấu hổ, bọn họ là anh tài trải qua giáo dục tỉ mỉ của tông môn trong ngày thường, cũng không thiếu khuyết tính độc lập tự chủ.

Chỉ là trong mấy ngày nay, vàng sáng của Yến Triệu Ca thật sự là quá mức chói mắt, chiếu cho tất cả mọi người hoa mắt, vô ý thức liền lấy vị sư huynh này như thiên lôi sai đến đâu thì đánh đến đó.

Tất cả mọi người đều nghiêm nghị nói:

- Là bọn ta có tâm lười biếng ý lại, nhờ có Yến sư huynh đánh thức, thực sự là xấu hổ.

Yến Triệu Ca cười, không thêm đề ý khoát tay:

- Không sao, nếu như thế, chúng ta tạm biệt ở đây.

Dứt lời, liền xoay người ra khỏi thành, đi ra ngoài thành.

Một đám đệ tử của Quảng Thừa Sơn, cũng cùng Tư Không Tinh tạm biệt, ra khỏi thành đi đến Lộc Liêu Sơn Mạch.

Trên đường, từ lâu đã không thấy thân ảnh của Yến Triệu Ca cùng A Hồ.

Diện tích của Lộc Liêu Sơn Mạch rất rộng, nằm một bên cạnh Trấn Long Uyên, mặc dù sản xuất ra không ít tài nguyên trân quý, nhưng hoàn cảnh trong đó cũng có chút hiểm ác đáng sợ, với tu vi của mọi người hôm nay, đi đến đó cũng không hề dễ dàng.

- Chúng ta nên cẩn phải tự kiểm điểm một chút, Yến sư huynh mang theo chúng ta, kỳ thực giống như mang theo một đám gánh nặng, chúng ta còn dương dương đắc ý.

Thiếu nữ ôm Quang Linh Miêu nhỏ nhắn, vẻ mặt có chút buồn bã.

Lam Văn Ngôn đi bên cạnh nàng nói:

- Bây giờ chúng ta quả thật kém Yến sư huynh quá xa, nhưng chúng ta cũng không nên vì vậy mà chán nản, càng thêm dụng tâm tu luyện mới là đúng đắn.

Tên còn lại nói thầm:

- Ngươi chẳng lẽ cũng giống như Diệp Cảnh, có một ngày có thể cùng Yến sư huynh tranh phong sao?

Lam Văn Ngôn thần nhiên nói:

- Ít nhất phải nỗ lực làm được, cùng đi với Yến sư huynh, không đến mức biến thành gánh nặng nữa?

Mọi người nghe vậy, đều gật đầu nói phải:

- Đúng như Yến sư huynh nói, đặt chân ở hiện tại, suy nghĩ tới tương lai.

Giữa quần sơn, đã đến mục đích, mọi người phân tán ra mà hành động.

Lam Văn Ngôn đi một mình trong chốc lát, đột nhiên con mắt nhìn thẳng về trước, ánh mắt đại ra:

"Mới vừa nói tới Diệp Cảnh Diệp sư đệ, cái này..."

Cách đằng trước của hắn không xa, một bóng người đang đứng ở đó.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 35: Phần mộ như lửa

Dịch giả: rolland

Một bóng người đứng dưới chân núi, xích lỏng thân trên.

Trên người hắn có từng vòng hoa văn hoa diễm, trông rất sống động, giống như có thể nhảy lên.

Tóc đen để rơi tung sau đầu, tuy rằng màu đen nhánh, nhưng từ xa nhìn lại, lại có cảm giác như có hoa diễm vậy.

Trên khuôn mặt cũng có hoa văn hoa diễm, trong hai mắt phảng phất như có hoa quang chớp động.

Có điều Lam Văn Ngôn tới gần nơi này, lại nhận ra được, tên thiếu niên bề ngoài có chút kỳ dị trước mắt này, chính là Diệp Cảnh đã mất tích trong Trấn Long Uyên.

Tuy rằng trên mặt có hoa văn hoa diễm bao trùm, nhưng ngũ quan diện mạo còn có thể nhận ra được.

Lam Văn Ngôn có chút không xác định, dò hỏi:

- Là Diệp Cảnh Diệp sư đệ phải không?

Đôi phương xoay đầu lại, ánh mắt như lửa, rung động lòng người, bắt quá vắn gật đầu:

- Không sai, là ta.

Lam Văn Ngôn tò mò hỏi:

- Lúc trước trong Trần Long Uyên, ngươi...

Nghe được cái tên Trần Long Uyên, trong đôi mắt của Diệp Cảnh lộ ra tức giận, vẻ mặt cũng biến thành lạnh lùng:

- Ta mạng lớn, không có chết.

- Mặc kệ nói thế nào, không có việc gì là tốt rồi.

Lam Văn Ngôn thở phào nhẹ nhõm:

- Tất cả mọi người đều lo lắng cho ngươi, nhưng mà Yến sư huynh nói ngươi "cát nhân thiên tướng", có thể gặp dữ hóa lành, bây giờ nhìn lại, Yến sư huynh thật sự nói đúng...

Hắn còn chưa nói hết lời, liền bị một tiếng quát lớn cắt đứt.

- Yến Triệu Ca!

Hai mắt của Diệp Cảnh hầu như muốn phun ra lửa:

- Nếu không phải là hắn, ta làm sao có thể gặp đại nạn này!

- Từ đầu, hắn liền không yên lòng, muốn đưa ta vào chỗ chết!

- Nhưng mạng của ta cứng rắn, không chết được, ngược lại tu vi còn tăng tiến, sợ là hắn phải thất vọng rồi.

Diệp Cảnh nghiêng răng nghiêng lợi nói:

- Có thù không báo không phải là quân tử, sổ sách này, sớm muộn gì ta cũng tính với hắn!

Lam Văn Ngôn nghe vậy, chân mày liền nhíu chặt:

- Diệp sư đệ, ngươi bình tĩnh lại một chút, chuyện tình lúc đó sau này ta cũng có nghe nói, Nội Tinh Lô của Yến sư huynh rơi xuống vực sâu, vì vậy mà nổ tung làm ngươi bị thương, đó là ngoài ý muốn.

Diệp Cảnh hừ lạnh nói:

- Ngươi là hắn con giun trong bụng hắn sao, biết hắn nghĩ như thế nào sao? Hắn nói như thế nào, ngươi liền tin như thế đó hả?

- Đại Tông Sư Xích Linh Kỳ Chủ kia vốn là tới gây sự với hắn, lại bị hắn "họa thủy đông dẫn", lợi dụng Hòa chủng, để ta thay hắn ngăn cản tai họa, hắn đều tính toán mọi thứ tốt!

- Chính là một kiện Hạ phẩm Bảo binh, liền mua được các ngươi, để các ngươi giúp hắn sao?

Lam Văn Ngôn nghe hắn nói như vậy, cũng hơi tức giận:

- Ban đầu chính là ngươi hèn hạ, chủ động bắt lấy Hoà chủng của Yến sư huynh, bằng không tên Đại Tông Sư đó làm sao sẽ đánh ngươi? Ngươi thật sự cho rằng mình là một nhân vật [có tiếng] sao?

- Ngươi đại nạn không chết, tâm tình khó tránh có chút kích động cực đoan, ta cũng không trách ngươi, nhưng không có nghĩa là ngươi có thể mở miệng nói bậy.

Hắn quan sát toàn thân của Diệp Cảnh một cái, lắc đầu nói:

- Yến sư huynh nói, ta tin! Tại sao tin? Lúc đó ngươi đã rơi xuống vực sâu, cứu từ nhất sinh, Yến sư huynh cần gì phải ném Nội Tinh Lô của mình xuống dưới?

- Huống chi, Nội Tinh Lô quý trọng cỡ nào, chi vì giết ngươi, Yến sư huynh lại hủy Nội Tinh Lô của mình sao? Nội Tinh Lô trong truyền thuyết, cùng người là một Võ giả ngay cả Tông Sư đều chưa tới, cái nào trân quý hơn?

- Bất kể là ta hay là ngươi, hay những người cùng hắn tiến vào Trần Long Uyên, bất kỳ người nào, Yến sư huynh nếu thật sự muốn giết, đừng nói một cái

tát đập chết, liền chèn ép một chút chúng ta đều không chịu được, hấn cần phải hủy Nội Tinh Lô của mình sao?

Lời của đối phương, làm cho Diệp Cảnh trong nháy mắt nhớ lại, Yến Triệu Ca đã từng có thái độ coi thường mình.

Tuyệt vọng trong Trần Long Uyên lúc đó, phần nộ cùng cừ hận, không khỏi càng tăng cao hơn, hầu như muốn thiêu hủy lý trí của Diệp Cảnh.

Hai mắt của Diệp Cảnh đỏ ngầu như lửa:

- Một kiện Hạ phẩm Bảo binh, Yến Triệu Ca đích liền đem các người nuôi thành chó của hấn sao?

- Ta trước tiên đánh chó, sau đó lại đánh chủ!

Hấn giận dữ gầm lên, phóng lên cao, tấn công tới Lam Văn Ngôn!

Lam Văn Ngôn cả kinh, chỉ cảm thấy một luồng sóng nhiệt (hơi nóng) đập vào mặt, làm hấn muốn hít thở không thông.

Diệp Cảnh đại nạn không chết, quả nhiên tu vi tiến nhanh?

Lam Văn Ngôn không dám chần chờ, vội vã nâng lên một tấm chắn, chính Hạ phẩm Bảo binh mà Yến Triệu Ca tặng cho lúc trước.

Nhưng mà, khi thấy tấm chắn này, Diệp Cảnh càng như gặp mặt cừ nhân đặc biệt đỏ mắt, nắm tay như cuồng phong bão táp đập xuống.

Giống như không biết mệt mỏi, thiết quyền liên tục đâm xuống, giống như biển gầm núi lở.

Lam Văn Ngôn khó có thể phát huy toàn bộ uy lực của Hạ phẩm Bảo binh, dĩ nhiên không đỡ được nắm đâm của Diệp Cảnh.

Rất cực, Bảo binh bị chấn động tuột khỏi tay, quyền thế của Diệp Cảnh liên tục, trực tiếp đem Lam Văn Ngôn đánh bay ra ngoài.

Nhìn đối thủ rơi trên mặt đất, trong miệng không ngừng có máu tươi chảy ra, ánh mắt của Diệp Cảnh băng lãnh, sát ý trong hai mắt không ngừng dừng động, thật lâu sau mới dời đi ánh mắt.

Tầm mắt của hấn nhìn về tấm chắn rơi một bên, lửa giận cùng hận ý trong mắt trở nên mãnh liệt một lần nữa, xông lên phía trước, đá lên một cước, trực tiếp đem tấm chắn đá bay ra xa.

Tấm chắn biến thành một điểm đen nhỏ, biến mất trong quần sơn phương xa.

Diệp Cảnh căm hận nhìn Lam Văn Ngôn nửa sống nửa chết, xoay người ly khai, hướng về sâu trong quần sơn mà đi.

"Thông qua giới chỉ, ta trọng tổ lại thân thể, nhưng bởi vì Võ đạo công pháp, tính tình so với trước đây táo bạo hơn rất nhiều."

Diệp Cảnh đi thẳng, dần dần trở nên bình tĩnh hơn một ít, trong lòng cũng bắt đầu có chút hối hận:

"Tuy rằng Lam Văn Ngôn nói giúp Yến Triệu Ca, nhưng cũng chưa từng thấy hấn giúp Yến Triệu Ca hại ta, thiếu chút nữa là ta giết hấn, ta có chút kích động."

Nhưng nghĩ tới mình lại thay đổi thành như vậy, trong lòng của hấn càng phát ra tức giận:

"Yến Triệu Ca!"

"Hừ, ngày hôm nay thấy tính tình của Lam Văn Ngôn như vậy, có thể tưởng tượng, đa số người trong tông môn, chỉ sợ có quan hệ mật thiết với Yến Triệu Ca."

"Cha hấn càng là trưởng lão của tông môn, nhất định sẽ che chở cho hấn, ta muốn lấy lại công đạo, khó lại càng thêm khó."

"Thế nhưng thì tính sao, không vạch trần khuôn mặt đáng ghê tởm của Yến Triệu Ca, không lấy lại công đạo, ta ăn nhiều cực khổ như vậy chẳng lẽ phải uổng phí sao?"

"Thực lực, muốn lấy lại công đạo, phải có đủ thực lực mạnh mẽ, nếu ta mạnh hơn Yến Triệu Ca, mạnh hơn cha của hấn, bọn họ làm sao có dũng khí đến hại ta, còn đối trắng thay đen?"

Diệp Cảnh ngẩng đầu nhìn sơn mạch nhấp nhô trước mặt, ánh mắt lạnh cứng như sắt, nóng rực như lửa:

"Ta nhất định phải có lực lượng cường đại mới có thể lấy lại công đạo cho mình, hơn nữa phải mạnh hơn hai cha con Yến Triệu Ca."

"Yến Triệu Ca, chờ xem, người nợ ta, ta sẽ cho người từng cái từng cái trả lại!"

.....

- Diệp Cảnh đánh một đồng môn trọng thương?

Yến Triệu Ca có chút kinh ngạc nhìn A Hồ trước mặt.

Diệp Cảnh còn sống, Yến Triệu Ca không chút nào ngoài ý muốn.

Có người nhìn thấy hắn, truyền tin tức lại cho tông môn, đối với Yến Triệu Ca mà nói chỉ là chuyện tốt, triệt để chứng minh câu trả lời của Yến Triệu Ca trong lúc tiếp thu chất vấn.

Yến Triệu Ca thì một điểm cũng không lo lắng cùng Diệp Cảnh đối chất, làm nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang, tái hiện lại cảnh tượng lúc đó.

Nhưng sau khi Diệp Cảnh hiện thân, lại đánh Lam Văn Ngôn thiếu chút nữa là chết đi, cái này làm Yến Triệu Ca có chút nghĩ không ra [tại sao].

- Tiểu tử này, té xuống vực sâu, đem đầu óc đều rút bể sao?

Yến Triệu Ca chỉ cảm thấy quái lạ:

- Vì sao hắn đánh người hả?

A Hồ nói lầm bầm:

- Cái họ Diệp tiểu tử kia, dường như có ý kiến rất lớn đối với công tử người, người đệ tử kia, thay công tử ngài cãi lại, cùng hắn tranh luận vài câu, hình như là chọc giận hắn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 36: Con đường của nhân vật chính bị lệch

Dịch giả: rolland

- Tiểu tử họ Diệp này, đại nạn không chết, ngược lại tu vi thực lực còn tiến bộ, người đệ tử kia cầm Hạ phẩm Bảo binh trong tay mà công tử đưa, cũng không đánh lại hắn dùng tay không

Nghe xong A Hồ thuật lại, Yến Triệu Ca cũng không bất ngờ gì.

Vàng sáng nhân vật chính, chân mệnh thiên tử nha, miễn là không chết khi trải qua trắc trở, vậy khẳng định sẽ thăng cấp.

Bất quá biểu hiện của Diệp Cảnh, cùng trong trí nhớ của Yến Triệu Ca về hắn, có chút không khớp a.

"Càng cực đoan, càng ngang bướng, cũng càng táo bạo, càng xung động nổi giận."

Yến Triệu Ca vuốt cằm suy nghĩ:

"Xem ra tuy rằng cái giới chỉ đó giúp hắn trọng tổ thân thể, thế như cũng có chút ảnh hưởng tiêu cực."

"Nếu như hắn tu luyện thần công bí pháp ảnh hưởng đến tâm tình, lấy tu vi cùng tâm chí của hắn hiện tại, còn phải chờ tôi luyện, rất dễ bị công pháp ảnh hưởng."

"Từ một góc độ mà nói, nhục thân bị hủy hết, trọng tổ lại thân thể, đối với Diệp Cảnh bây giờ, chưa hẳn thích hợp, chờ lúc tu vi của hắn tương đối cao, nếu như lại trải qua một lần lịch kiếp này, có thể sẽ không có vấn đề này."

"Nhưng thế nào lại cảm thấy, con đường nhân vật chính của người nào đó, xuất hiện sai lệch a? Thật là tội lỗi tội lỗi a, bất quá..."

Ánh mắt của Yến Triệu Ca dần trở nên lạnh lẽo:

"Người lấy lý do này để đánh người sao?"

Phục hồi lại tinh thần, Yến Triệu Ca nhìn về phía A Hồ:

- Sau khi bên tông môn nhận được tin tức, nói như thế nào?

A Hổ nhếch mép nói:

- Đầu tiên, tiểu tử này có ác ý làm trọng thương sư huynh đệ đồng môn, tự nhiên là phải trừng phạt, đương nhiên cũng phải tiến hành thẩm vấn, biết rõ ràng nguồn gốc sự tình, sẽ không chỉ nghe lời nói từ một bên.

- Sau đó, đã chứng minh phán đoán lúc trước của công tử, hắn thật sự đại nạn không chết, thành công sống sót trở về từ Trần Long Uyên.

- Thế nhưng, bởi vì Diệp Cảnh đối với công tử nguoi lộ ra hận ý cùng tức giận vô cùng cường liệt, cho nên vẫn có người nghi vấn lời giải thích của công tử lúc trước, cho rằng có nội tình khác.

- Cho nên, chờ khi bắt được Diệp Cảnh, e rằng công tử nguoi phải theo hắn làm nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang mới được.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái:

- Ta không có vấn đề, hướng biểu hiện hiện tại của hắn, có lẽ người bên Nhị sư bá cũng sẽ không nhớ thương mà giết chết hắn rồi vu oan cho ta đi, mà là nghĩ làm sao từ trong miệng hắn móc ra nội tình, sau đó tới làm khó ta.

A Hổ gãi đầu một cái nói:

- Trước đây không nhìn ra, tiểu tử họ Diệp này có thể làm ra nhiều sự tình như thế.

- Ha ha...

Yến Triệu Ca cười mà không nói.

Lúc này còn chưa đến chỗ nào đâu?

A Hổ thật thà cười:

- Tiểu tử này, lần này là đoạn tuyệt với tông môn.

- Công tử, nếu tông môn đã có quyết định, chúng ta không cần quản hấn nữa? Miễn cho bị người khác nắm cán, để cho những người khác nghĩ nguoi có chuyện gì không muốn cho người khác biết được mà phải đi diệt khẩu.

- Dưới loại tình huống này, công tử nguoi nếu như lại bị người khác chụp "hắc oa", vậy thì quá oan uổng, có tình báo gì thì giao toàn bộ cho người phụ trách việc này của tông môn đi.

Yến Triệu Ca thần nhiên nói:

- Không giết chết là được.

- Không nên bị trời tay trời chân (ràng buộc), tìm được hấn thì trước tiên báo cho ta biết, cá nhân ta trước tiên thưởng cho hấn một châu hung ác, cấp một cái công đạo cho Lam sư đệ, sau đó sẽ chuyển giao cho tông môn.

- Lam sư đệ vì nói chuyện cho ta mới bị Diệp Cảnh đã thương, khi trở về nhớ kỹ chiếu cố hấn một chút.

- Ngoại trừ thuốc trị thương thuốc bổ, nói cho hấn biết, ta chưa cho hấn một kiện Trung phẩm Bảo binh nơi này, lúc nào hấn đột phá Tông Sư, đồ vật sẽ đưa vào tay hấn.

A Hổ thô lỗ cười:

- Vâng, công tử.

Yến Triệu Ca gật đầu, tầm nhìn rơi vào vào núi non trùng điệp trước mắt lần nữa.

Lúc này, một người áo đen xuất hiện trước người của Yến Triệu Ca, cung kính dâng lên một gốc Linh thảo:

- Công tử, tìm được rồi!

Ánh mắt của Yến Triệu Ca sáng lên:

- Thập Diệp Kim Lan!

Nhận lấy Linh thảo, Yến Triệu Ca quan sát tỉ mỉ trong một lúc, nụ cười trên khoé miệng càng ngày càng đậm, không nhịn muốn ngửa mặt lên trời cười to.

Vốn cho rằng đây là một cây Thập Diệp Kim Lan mấy trăm năm, kết quả là Linh được trên ngàn năm tuổi tới tay, có thể làm cho Yến Triệu Ca không cao hứng sao?

Dù sao những thứ như Thập Diệp Kim Lan này, số lượng quá mức thừa thớt, hơn nữa Linh thảo trưởng thành liền bị người khác sớm hái đi, Thập Diệp Kim Lan ngàn năm tuổi, không dễ tìm hơn so với Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng.

Hôm nay thuận lợi được một gốc như vậy, dĩ nhiên Yến Triệu Ca phải mừng rỡ.

Hắc y nhân kia tiếp tục nói:

- Công tử, lúc tìm kiếm Thập Diệp Kim Lan, ngoài ý muốn phát hiện một thung lũng kỳ dị.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Kỳ dị như thế nào?

- Đó là một tòa thung lũng sông băng.

Yến Triệu Ca nghe vậy liền hứng thú:

- Hà, thung lũng sông băng, ở chỗ này?

Trong Lộc Liêu Sơn Mạch bây giờ, hoàn cảnh khí hậu rất nóng, có thể lại xuất hiện sông băng, cái này tự nhiên hấp dẫn lực chú ý của Yến Triệu Ca.

Hắc y nhân kia đáp:

- Không sai, đúng là một tòa thung lũng sông băng, hơn nữa kích thước rất thật lớn, không giống được hình thành tự nhiên.

- Chỉ là, lúc chúng ta phát hiện, nơi đó phát sinh biến hoá, như là mặt đất chấn động.

Thập Diệp Kim Lan đã tới tay, cũng đang rảnh rỗi, Yến Triệu Ca nói:

- Đi trước dẫn đường, chúng ta đi xem một chút.

Đoàn người đi thẳng vào trong sơn mạch, càng đi về trước, khí hậu càng mát mẻ.

Cái này tự nhiên không phải là khí hậu phát sinh biến hoá, Lộc Liêu Sơn Mạch vào mùa này, cho tới bây giờ đều giống như lồng hấp vậy.

Yến Triệu Ca biết, đoàn người của mình càng ngày càng đến gần thung lũng sông băng.

Lại đi một đoạn đường, mặc dù mặt trời hùng hục trên cao, nhưng hiện tại có thể cảm giác được không khí mát mẻ.

A Hồ đi tới một chỗ vách đá nhìn về phía xa, một lúc lâu sau mới thở ra một hơi dài:

- Công tử, chúng ta đến rồi!

Yến Triệu Ca cũng đi tới vách núi bên cạnh, một cái thung lũng to lớn hiện ra trước mắt rõ ràng, chỉ là khác thường ở chỗ, toàn bộ thung lũng đều bị băng tuyết bao phủ!

Thung lũng dài mười mấy dặm, giống như một thế giới băng, giống như một con cự long màu trắng nằm trong rừng núi rậm rạp.

Vách núi của thung lũng đều là băng tuyết trong suốt, ở ánh mặt trời chiếu xuống làm lóe ra ánh sáng chói mắt, người bình thường nhìn vào, sẽ cảm thấy con mắt đau đớn, hầu như muốn mù.

Bên ngoài thung lũng, vẫn là rừng rậm nguyên thủy xanh tươi giữa hè, cỏ thụ che khuất bầu trời, nhưng đến thung lũng, lại phảng phất từ trong mùa hè tiến vào mùa đông giá rét, tương phản to lớn ở nơi này làm lộ ra khí tức quỷ dị.

Yến Triệu Ca quan sát một lát, sau đó đi trước xuống:

- Chúng ta đi vào.

Đến cửa thung lũng, có thể cảm giác được rõ ràng, trong thung lũng giống như phát sinh rung động kịch liệt, ngọn nguồn từ trong lòng đất.

Đoàn người đi vào trong đó, trước mắt hoàn toàn là một băng tuyết thế giới, sông băng to lớn trong suốt nhẵn bóng giống như một mặt kiếng, phản chiếu thân ảnh của mọi người.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ đi tuốt đằng trước, khi bọn hắn đi tới trung tâm thung lũng thì, một hồ băng to lớn, xuất hiện ở trước mắt.

Dưới mặt hồ, mạch nước ngầm cuộn trào mãnh liệt, sóng lớn bập bềnh, mơ hồ có tiếng long ngâm vang lên.

Yến Triệu Ca ngưng mắt nhìn mặt hồ một lát, sau đó lại nhìn xung quanh thung lũng, tự lẩm bẩm:

- Ở đây, chắc là nơi chôn xương của Hàn Băng Ly Long, mới có thể trong hoàn cảnh nóng bức này, hình thành thung lũng sông băng kỳ dị như thế này.

- Long cốt sinh hồn, có người kinh động Băng Long Cốt Hồn, cho nên mới làm nơi này rung chuyển, sinh ra dị biến.

A Hồ nghe vậy, con mắt nhất thời sáng rực lên:

- Băng Long Cốt Hồn? Công tử, đây là đồ tốt a.

Lập tức, hắn có chút ngưng ngưng chà xát hai tay:

- Thế nhưng công tử a, nếu thật sự là một Băng Long Cốt Hồn, sợ rằng Đại Tông Sư mới có khả năng thu lấy, chúng ta làm sao bây giờ a?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 37: Băng long cốt hồn, thái âm chi nữ

Dịch giả: rolland

A Hồ có chút nhúc nhích nhìn mặt hồ băng:

- Nếu thật là Băng Long Cốt Hồn, không cách nào lấy, thực sự là quá đáng tiếc.

- Công tử, bằng không ta đi về gọi người? Tuy rằng phải chia một ít lợi đi ra ngoài, nhưng cũng khá hơn là nhập bảo sơn mà về tay không a.

Yến Triệu Ca cũng nhìn chăm chăm mặt hồ, chỉ thấy phía dưới hồ băng, mơ hồ có bóng đen to lớn đang lay động, khuấy đến long trời lở đất, làm toàn bộ thung lũng sông băng này phảng phất như bị chấn động.

Sau khi suy nghĩ một lát, khoé miệng của Yến Triệu Ca đột nhiên lộ ra nụ cười:

- Có lẽ, còn có một biện pháp, có thể thử xem.

Từ trong lòng ngực lấy ra một khối thiết bài nhỏ, nhìn đồ văn cổ đại không tròn vẹn trên mặt bài, Yến Triệu Ca đem Cương khí của mình rót vào trong đó.

Đồ văn trên cái thiết bài nhỏ, nhất thời sương trắng sáng lên rực rỡ.

Trong hoàn cảnh vô cùng lạnh lẽo ở thung lũng sông băng lúc này, bạch quang so với mọi khi càng sáng sủa chói mắt, dần lộ ra ánh sáng màu băng lam.

Yến Triệu Ca trầm vận công pháp, Cương khí của bản thân, cũng bắt đầu trở nên âm hàn.

Đi tới ven hồ băng, ngồi xổm xuống, đem thiết bài nhỏ tiếp xúc với mặt băng.

Sau một khắc, phía dưới mặt hồ rung động, rồi như đột ngột dừng lại trong chớp mắt.

Kế tiếp, rất nhanh trở nên cuồng bạo, lớp băng mặt ngoài hồ nước, bắt đầu vỡ vụn ra rất nhiều.

Trên thiết bài, đột nhiên bộc phát ra một lực lượng khổng lồ, suýt nữa chấn tuột tay Yến Triệu Ca.

Ngón tay của Yến Triệu Ca tăng lực, xiết chặt lại thiết bài.

Sau đó liền cảm giác được dường như dưới nước có hấp lực, muốn hút thiết bài vào trong nước.

Tiếng long ngâm trong hồ nước càng phát ra to rõ chói tai.

Đứng dậy, vô hình khí lưu toàn thân bắt đầu khởi động, lóe ra ánh sáng nhàn nhạt như kim loại, Cương khí hộ thể, Yến Triệu Ca bước ra từng bước, bước vào hồ băng.

Có Cương khí hộ thể, dòng nước rét lạnh trong hồ tự động tách ra, thân hình của Yến Triệu Ca chìm vào trong hồ nước.

Phía sau, A Hồ phân phó những người khác ở lại đóng giữ, hắn cũng theo sát Yến Triệu Ca vào nước.

Vào tới nước, một đường đi xuống phía dưới, Yến Triệu Ca cùng A Hồ đặt chân lên sông băng, dòng nước lạnh lẽo xung quanh hướng về thiết bài trong tay của Yến Triệu Ca hội tụ lại.

Dưới ánh sáng màu băng lam bao phủ, thiết bài dần dần khôi phục lại hoàn chỉnh.

Trên mặt của Yến Triệu Ca lộ ra mỉm cười, sau một lúc, liền thấy một cái bóng đen thật lớn trước mắt đang lay động, đến gần bên, là một cái long vĩ cốt (xương đuôi của rồng) thật lớn.

Cùng A Hồ rơi trên long vĩ cốt, dưới chân Yến Triệu Ca vững vàng ổn định lại, thân hình theo long cốt, di động trong hồ băng.

Yến Triệu Ca đem thiết bài cầm trong tay, cắm vào đúng cái khe liên tiếp giữa hai đoạn khớp xương.

Toàn thân long cốt liền run lên, từ chính giữa xương cột sống lưng, một tia bạch quang lò mờ bỗng sáng lên, xuyên qua mỗi đoạn long cốt.

Yến Triệu Ca vươn tay còn lại, đặt trên bạch quang ở mặt ngoài long cốt vừa mới sáng lên đó, chạm vào rét lạnh, mặc dù có Cương khí hộ thể, cũng cảm thấy lạnh thấu xương.

"Chuyển!"

Yến Triệu Ca mặc niệm trong lòng một tiếng, thôi động bí pháp, bạch quang trên long cốt liền bắt đầu gãy dựa.

Giống như bị một lực lượng lớn rút ra, bạch quang bắt đầu thoát ly long cốt.

Một bên A Hồ đã sớm có chuẩn bị, lấy ra một khối tinh ngọc (ngọc tinh chất) màu băng lam to, đưa cho Yến Triệu Ca.

Một tay của Yến Triệu Ca đè xuống long cốt, một tay cầm tinh ngọc, rất nhanh, tinh ngọc lý dần dần có bạch quang sáng lên, có tiếng long ngâm trong đó truyền ra.

Băng Long Cốt Hồn, bị rút ra không ngừng từ trong long cốt, đi qua Yến Triệu Ca, lại bị phong ấn vào trong tinh ngọc màu băng lam.

Về mặt của Yến Triệu Ca như thường, chỉ là trên khuôn mặt, dần dần bị một tầng màu xanh lam che phủ, rung động không ngừng.

A Hồ thấy thế, thờ phào nhẹ nhõm, biết tất cả đều thuận lợi, kế tiếp công tử gia chỉ cần tiêu hao một ít thời gian, là có Băng Long Cốt Hồn quý giá.

Nhưng về mặt của Yến Triệu Ca cũng không có thả lỏng:

"Còn một người khác, ở long thủ (đầu rồng) bên kia, rút ra Băng Long Cốt Hồn?"

"Làm kinh động Băng Long Cốt Hồn dẫn phát động đất, xem ra cũng là bọn hắn?"

Yến Triệu Ca định thần nhìn lại, liền thấy so với long vĩ mà hai người bọn họ đặt chân lên, long thân cũng rất dài, thâm nhập vào trong nham thạch dưới đáy hồ, long thủ bên kia cũng có nửa đoạn long cốt, chẳng biết kéo dài đến chỗ nào.

Nắm hai mắt lại, tinh thần của Yến Triệu Ca chìm xuống cùng tương hợp với Băng Long Cốt Hồn, trong đầu, dần dần hiện ra một cảnh tượng khác.

Một hình ảnh, bay qua và hiện lên trong đầu của Yến Triệu Ca như đèn kéo quân.

Bên trong một sơn cốc to lớn, trong một động quật sâu, gió lạnh lượn quanh, đồng dạng là thể giới hàn băng.

Dưới đáy của động quật, là một toà hàn đàm sâu không thấy đáy.

Dưới đáy của hàn đàm, đã hóa thành xương trắng, long thủ to lớn của Hàn Băng Ly Long, thì bất động, phảng phất như trầm miên.

Nước trong hàn đàm đột nhiên chấn động, thiếu nữ xinh đẹp mặt quần áo màu trắng đột nhiên xuất hiện ở trong hàn đàm.

Dung mạo của cô gái này không thua kém Tư Không Tinh chỗ nào, ngũ quan hoàn mỹ không tỳ vết, một đôi mắt như nai con, linh động lại nhu nhược, làm người khác không khỏi sinh lòng yêu mến.

"Đây là ấn ký ký ức của Băng Long Cốt Hồn lưu lại lúc trước, tái hiện lại chuyện đã trải qua."

Bất quá làm Yến Triệu Ca để ý là, đối phương rõ ràng là người mà mình quen biết.

Tuy rằng không có tự mình gặp nhau, nhưng Yến Triệu Ca sẽ không nhận sai.

Cô gái này tên là Mạnh Uyển, đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông.

"Có ý tứ a..."

Con người của Yến Triệu Ca hơi co rút lại.

Cách đây không lâu, một kiện Thánh binh cực kỳ cường đại, đột nhiên xuất thế ở Bát Cực Đại thế giới.

Bảo này tên là Thái Âm Quan Miện, lai lịch không rõ, nhưng uy lực tuyệt thế, phẩm cấp ở Bát Cực Đại thế giới sau Đại Phá Diệt, có thể nói cấp bậc đứng đầu.

Nhưng này kiện Thánh binh có chút quý dị, người bình thường cho dù là Võ Thánh, cũng không cách nào khống chế thôi động, cho dù một phần uy lực cũng không phát ra được.

Chỉ có nữ tử có Thái Âm Chi Thể, đi vào cảnh giới Tông Sư, có thể thôi động lực lượng có hạn trong nó.

Nhưng cái Thái Âm Quan Miện này thực sự quá mạnh mẽ, cho dù Thái Âm Chi Nữ cảnh giới Tông Sư thôi động, cũng có thể phát ra uy lực gần với Thánh binh, cho dù chỉ trong một thời gian ngắn.

Sau khi phát hiện ra bí mật then chốt trong đó, Bát Cực Đại thế giới liên sôi trào, các đại Thánh Địa, cũng bắt đầu vơ vét những thiếu nữ có Thái Âm Chi Thể khắp nơi nhập môn bồi dưỡng.

Chỉ là Thái Âm Chi Nữ rất là thưa thớt, huống chi còn muốn chọn người có độ tuổi phù hợp tu luyện Võ đạo để bồi dưỡng?

Bất quá, Bát Cực Đại thế giới rộng lớn nhiều người, rốt cuộc cũng tìm ra mấy người, thuộc sở hữu của các Thánh địa khác nhau.

Thái Âm Quan Miện quá mức cường đại, nữ Võ giả cảnh giới Tông Sư liền có thể phát huy lực lượng cường đại, nếu Thái Âm Chi Nữ đột phá Đại Tông Sư, vậy càng không thể tưởng tượng được.

Một nhà độc chiếm Thái Âm Quan Miện, những Thánh địa khác đều khó tiếp thu.

Nhưng lực lượng của Thái Âm Quan Miện, đối với tức địch của Bát Cực Đại thế giới, Viêm Ma tộc, có tác dụng khắc chế rất mạnh, là lực lượng mà Bát Cực Đại thế giới cần thiết.

Vì vậy, các đại Thánh Địa trải qua hội minh sau đó quyết định, cách một đoạn thời gian, sẽ cử hành một lần Thái Âm Chi Thí, cho các Thái Âm Chi Nữ tỷ thí với nhau, người thắng được thì nắm giữ Thái Âm Quan Miện một đoạn thời gian.

Hiện nay còn chưa có xuất hiện Thái Âm Chi Nữ cảnh giới Đại Tông Sư, cho nên các nhà mới tiếp nhận Thái Âm Chi Thí, có thể bình tĩnh tiến hành.

Các đại Thánh Địa cũng hạ rất nhiều khí lực để bồi dưỡng Thái Âm Chi Nữ của nhà mình.

Mạnh Uyển, đó là Thái Âm Chi Nữ của Đại Nhật Thánh Tông.

Hoàn cảnh ở hàn đàm này đối với Thái Âm Chi Thể mà nói, là bảo địa không tệ.

Bất quá, nhìn hình ảnh ẩn ký ký ức của Băng Long Cốt Hồn, Mạnh Uyển cũng không phải là vào hàn đàm tu luyện, cũng không có phát hiện Băng Long Cốt Hồn trầm miên ở đây.

Tình huống của nàng, có chút cổ quái.

Không lâu sau đó, trong hàn đàm có long thủ, đột nhiên lại rơi xuống một người, Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn lại, không khỏi cảm thán thật khéo a, người mới tới vẫn là người quen biết.

Xích lõa thân trên, tóc tai bù xù, trên người hiện lên hóa điểm đồ văn, rõ ràng chính là Diệp Cảnh!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 38: Trước tiên thu chút lợi tức đi

Dịch giả: rolland

Từ quan điểm của Yến Triệu Ca mà nhìn, lúc trước Mạnh Uyển vào trong nước, tình huống rõ ràng là có chút không đúng.

Giống như có xu thế tàu hoả nhập ma.

Ngồi xếp bằng, cả người bị dòng nước lạnh rét của hàn đàm bao vây, nhấp nhô lên xuống, khuôn mặt thanh lệ, sắc mặt lúc xanh lúc đỏ, đôi không ngừng.

Hai mắt nhắm nghiền, chân mày nhíu lên, trên mặt hiện lên vẻ thống khổ.

Yến Triệu Ca trầm nghĩ:

"Quả nhiên không phải vào hàn đàm tu luyện, mà là bản thân có chuyện, tìm chỗ hàn đàm này giúp trấn áp."

Đúng lúc này, Diệp Cảnh cũng tiến nhập vào trong hàn đàm, hắn có chút ngạc nhiên nhìn Mạnh Uyển.

Bị cái lạnh kích thích, đồ văn hoá điểm trên người hắn, sáng chói rực rỡ, sinh ra nhiệt độ cực cao.

Mạnh Uyển mở mắt ra, cũng nhìn về hướng Diệp Cảnh, trong ánh mắt giống nai con, hiện ra vẻ giật mình cùng đề phòng.

Trạng thái bây giờ của nàng, chỉ có thể miễn cưỡng duy trì, ở một trạng thái cân bằng yếu ớt, mất đi năng lực tự vệ.

Diệp Cảnh không cần công kích nàng, hơi chút quấy nhiễu, nàng cũng sẽ vạn kiếp bất phục.

Dường như phát hiện trạng thái hiện tại của Mạnh Uyển, Diệp Cảnh cũng không có ý công kích nàng, suy nghĩ thận trọng một lúc sau, mới chậm rãi đi tới gần.

Hắn hướng Mạnh Uyển làm một thủ thế, ý bảo là hắn không có ác ý, mà là muốn trợ giúp nàng một tay.

Hai tay của Diệp Cảnh vươn ra phía trước, lòng bàn tay cháy hừng hực, sâu trong hàn đàm, dường như có thể cảm giác được nhiệt lực trong đó.

Mạnh Uyển nháy mắt một cái, cắn răng, cũng vươn lên hai tay, đối tay với Diệp Cảnh trong nước.

Nàng là Thái Âm Chi Thể, mà lúc Diệp Cảnh trọng tổ lại thân thể, bởi vì nguyên nhân đặc thù, rõ ràng là thể chất nóng như lửa, hai người lại vừa lúc âm dương tương sinh tương khắc.

Tu vi của Diệp Cảnh lúc này tuy còn kém xa Mạnh Uyển, nhưng lúc này lại giống như hạn hán gặp mưa phùn, vừa lúc có thể giải trừ nguy cơ của Mạnh Uyển.

Được sự giúp đỡ của hắn, Mạnh Uyển có nguy cơ rơi vào tàu hoả nhập ma, Cương khí trong cơ thể liền khôi phục bình thường.

Yến Triệu Ca nhìn một màn này, lại trở mắt.

"Nội dung của màn này, thật quen thuộc a..."

"Thực sự là cuộc gặp gỡ lần đầu tiên của a."

"Mặc dù không có còi quân áo chữa thương, nhưng sau đó lại lui tới vài lần, có thể xảy ra nhiều chuyện "hắc hắc hắc" hay không đây?"

"Người có duyên với cô gái này, thật đúng là tốt a."

Bất quá, chịu Cương khí của hai người kích động, trong lớp băng của hàn đàm, hải cốt của Hàn Băng Ly Long to lớn, trên bạch cốt long thủ có ánh sáng nhàn nhạt lướt qua.

Băng Long Cốt Hồn, từ trong trầm miên bắt đầu dần thức tỉnh!

Hàn đàm bắt đầu chấn động, nước trong đàm bắt đầu cuộn cuộn không ngừng, lớp băng dưới đáy của hàn đàm, bạch cốt long thủ to lớn, trong hốc mắt đen kịt đột nhiên sáng lên quang mang màu băng lam!

Một lát sau, lớp băng dưới đáy hàn đàm triệt để vỡ vụn, một tiếng long ngâm mênh mông cuộn cuộn truyền ra, trên hải cốt của Hàn Băng Ly Long, sáng lên một đạo bạch quang.

Trong hàn đàm, dường như nhấc lên một trận sóng thần.

Nước trong đầm hình thành một dòng chảy to lớn, muốn cản nát tất cả mọi thứ.

Sâu trong hàn đàm, bốn tay của Mạnh Uyển cùng Diệp Cảnh hợp lại, thân thể theo dòng chảy cùng nhau chuyển động, đau khổ chống lại áp lực mà dòng chảy mang lại.

Dưới dòng chảy, bạch cốt long thủ to lớn của Hàn Băng Ly Long nhô ra từ đáy đầm, mở ra miệng rộng, liên tục gào thét.

Động tác của cốt long, làm cả toà hàn đàm này đều chấn động, thậm chí lan tràn lên mặt đất.

Long vĩ ở chỗ thung lũng, cũng đứng lúc này mà bị ảnh hưởng.

Theo thời gian trôi qua, Mạnh Uyển cùng Diệp Cảnh rốt cục thích ứng lực lượng xoay tròn của dòng nước hình thành vòng xoáy, bắt đầu nghĩ cách thoát thân.

Dần dần, thân thể của Mạnh Uyển bị hải cốt của Hàn Băng Ly Long hấp dẫn, bị hút đến gần long thủ.

Công pháp được nàng vận chuyển đến cực hạn, ánh sáng màu trắng trên long thủ, liền quán chú vào trong cơ thể của nàng.

Yến Triệu Ca nhìn cảnh tượng được trả về này, trong lòng bình tĩnh:

"Thái Âm Chi Thể, thực sự là gặp may mắn a.... Quả nhiên là nàng đang kéo Băng Long Cốt Hồn ở bên kia."

Được Băng Long Cốt Hồn nhập vào cơ thể, sắc mặt của Mạnh Uyển đầu tiên trắng nhợt, sau đó liền cấp tốc khôi phục lại hồng nhuận.

Diệp Cảnh cùng nàng bốn tay tương hợp, cũng bị băng cốt long thủ hút.

Tuy rằng dòng nước vẫn cuốn lấy thân thể của Diệp Cảnh, nhưng Diệp Cảnh cũng miễn cưỡng định trụ lại thân hình.

Đồ văn hoá điểm trên toàn thân của hấn lưu chuyển, rõ ràng cũng đem công pháp của bản thân thôi động đến mức tận cùng.

Một chút ánh sáng màu trắng cũng bắt đầu đi qua hay tay của Mạnh Uyển, chảy vào trong cơ thể của hấn.

Mạnh Uyển cũng không có để bụng, tuy rằng nàng sinh ra đã được Thái Âm Chi Thể có tiên thiên lợi thể, nhưng muốn một mình thu lấy Băng Long Cốt Hồn, cũng rất khó khăn.

Nhưng vào lúc này, thân thể to lớn của Hàn Băng Ly Long, đột nhiên có hơi cứng đờ.

Một đường ánh sáng màu trắng hiện lên trên Long cốt, xuyên qua toàn bộ cột sống, lan tràn đến long thủ.

Sau đó ánh sáng màu trắng này run rẩy, bắt đầu trở nên yếu ớt rất nhanh.

Trong lòng của Yến Triệu Ca biết rõ, đây là vì mình cùng A Hồ đã đến, thu lấy Băng Long Cốt Hồn ở long vĩ, nhận ảnh hưởng này, bên long thủ cũng bị xúc động.

Dòng chảy trong hàn đàm, sau khi hơi đứng yên, ầm ầm nổ tung.

Mạnh Uyển cùng Diệp Cảnh đang đầu tay lại với nhau, bị chấn cho chia lìa, hai người bị dòng chảy cuốn đi, ra phương hướng bất đồng.

Ấn ký ký ức của Băng Long Cốt Hồn tái hiện hoàn chỉnh tất cả những gì phát sinh trước đây.

Một vài hình ảnh nhanh chóng hiện lên, ấn ký ký ức đến đây là kết thúc, hình ảnh lúc này Yến Triệu Ca thấy cùng hiện thực đồng bộ.

Tinh thần cùng tương liên với Băng Long Cốt Hồn, Yến Triệu Ca vẫn có thể thấy rõ tình huống bên đối diện.

Bất đồng ở chỗ là, một đôi mắt trong suốt như nước, lúc này xuất hiện ở trước mắt hấn, cùng hấn đối diện.

Là đồng dạng cũng tương liên tinh thần với Băng Long Cốt Hồn, Mạnh Uyển.

Về mặt của Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn Mạnh Uyển.

Đi tới thế giới này, đồng thời biết được Thái Âm Quan Miện, Yến Triệu Ca cũng biết được một sự việc rất lúng túng.

Quảng Thừa Sơn nhà mình, không có Thái Âm Chi Nữ.

Quảng Thừa Sơn không có nữ đệ tử mang Thái Âm Chi Thể, đương nhiên cũng không cách nào tham dự cạnh tranh Thái Âm Quan Miện.

Nhưng không có nghĩa là Thái Âm Quan Miện rơi vào nhà nào, liền không liên quan gì với Quảng Thừa Sơn.

Giữa các đại Thánh Địa, quan hệ cũng có tốt có xấu.

Vừa vặn, Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, thuộc về hai nhà không cách nào hoà thuận.

Chính mình không chiếm được Thái Âm Quan Miện, vì để an toàn, tốt nhất đối phương cũng đừng có được.

Cho nên, tuy rằng cùng Mạnh Uyển không có ân oán cá nhân gì, nhưng chuyện này liên quan đến đấu tranh của tầng thứ cao hơn, đương nhiên Yến Triệu Ca sẽ không khinh thường.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca nhìn lại, chỉ thấy hàn đàm bên kia, bởi vì sự rung chuyển lúc trước, đã có xu thế sập xuống.

Vách đá bên cạnh hàn đàm, đã vỡ nát tan tành và lún xuống, thông với sông ngầm khác, bốn phía dòng chảy trong hàn đàm bắt đầu khởi động.

Diệp Cảnh bị dòng chảy cuốn đi, tùy thời sẽ rơi vào sông ngầm.

Thấy hần có thể gặp nạn, lông mi thanh tú của Mạnh Uyển cau lại, muốn xuất thủ cứu viện, nhưng thân thể của nàng lúc này lại bị Băng Long Cốt Hồn hút vào, không cách nào di động.

Cổ tay của Mạnh Uyển run lên, thúc giục Cương khí, một cái trường lăng (tầm lựa dài), giống như trường thương bằng tinh thép đâm rách dòng nước chảy xiết, đưa tới trước mặt Diệp Cảnh.

Diệp Cảnh liền vội vàng nắm lấy trường lăng màu trắng, tiếp xúc với Cương khí của Mạnh Uyển, tinh thần của Diệp Cảnh hơi hoảng hốt.

Tinh thần của hần cũng cùng Băng Long Cốt Hồn có chút liên kết.

Sau đó, khuôn mặt của Yến Triệu Ca xuất hiện trước mắt của hần.

Hai mắt của Diệp Cảnh liền xung huyết.

- Yến Triệu Ca! ! !

Đồ văn hoá diễm trên người hần, trong nháy mắt trở nên càng thêm cuồng loạn, chột bắt đầu lan tràn điên cuồng, trải rộng toàn thân.

Mạnh Uyển thấy hàn đàm sẽ lún xuống triệt để, đối diện lại có Yến Triệu Ca đang tranh đoạt, Diệp Cảnh trợ giúp bên mình có trạng thái bất ổn, không khỏi thán than một tiếng.

Nàng quyết định thật nhanh, nghịch chuyển công pháp, cố nén xung động muốn phun máu, gắng gượng cắt đứt liên hệ của mình cùng Băng Long Cốt Hồn, chuẩn bị thoát thân, trước tiên đi ra hàn đàm rồi hãy nói.

Vành mắt của Diệp Cảnh muốn nứt ra, tức giận cùng oán khí, đều hóa thành hận ý ngập trời:

"Ta đi tới chỗ nào, ngươi sẽ đuổi tới chỗ đó, muốn đem ta đuổi tận giết tuyệt sao?"

"Ta cho ngươi biết, không dễ dàng như vậy đâu!"

"Tên cầu tặc ngươi ba lần bốn lượt muốn hại ta, thù này hận này, không đội trời chung!"

Yến Triệu Ca nhìn Diệp Cảnh, hơi cười nhạt:

"Tiểu tử, ngươi rất may mắn vì ta không ở trong hàn đàm cùng với ngươi."

"Mạnh Uyển phản ứng rất nhanh, trực tiếp cắt liên hệ rồi trốn, bằng không ta trực tiếp phái người tới hàn đàm ngăn chặn các ngươi."

"Bất quá, ngươi cho rằng như thế vậy, ta liền không có biện pháp nào thu thập ngươi sao?"

"Trước tiên trả cho ta một chút lợi tức đi."

Hai tay của Yến Triệu Ca đặt tại long cốt vĩ bỗng nhiên thu hồi, sau đó vỗ một chưởng vào thiết bài đang cắm trong khớp xương!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 39: Diện tích của bóng ma trong lòng người nào đó

Dịch giả: rolland

Ôn cứu giúp, cộng thêm một hồi cùng chung hoạn nạn.

Vì vậy có thể cùng muội tử thành lập tình bạn nông nản thăm thiết đi?

Vợ chồng cặp đôi đem về nhà, thu luôn người cùng tiền, bước trên con đường thành công, sau đó quay đầu lại đi tìm ta gây phiền phức?

"Nghĩ thật tốt a, nhưng bây giờ đành hoảng cho ta, ở trong mạch nước ngầm uống nước đi thôi."

Yến Triệu Ca cười nhạo một tiếng, trực tiếp gián đoạn động tác thu Băng Long Cốt Hồn, trái lại vỗ một chưởng trên thiết bài.

Thiết bài chấn động kịch liệt, sau đó hải cốt Hàn Băng Ly Long cũng liên luy mà chấn động kịch liệt.

Băng Long Cốt Hồn liền phát ra một tiếng thét dài kinh thiên, tiếng rống đình tai nhức óc.

Sau khi tay của Yến Triệu Ca rời khỏi long cốt thì, câu thông giữa hắn và Băng Long Cốt Hồn liền lập tức gián đoạn.

Diệp Cảnh cùng Mạnh Uyển bên đối diện cũng khó có thể cảm giác được tình huống bên Yến Triệu Ca.

Trong lúc bọn họ đang ngạc nhiên, Băng Long Cốt Hồn đột nhiên bạo phát mạnh mẽ, hải cốt to lớn của Hàn Băng Ly Long điên cuồng gãy dựa.

Trong hàn đàm lại xuất hiện dòng chảy khổng lồ, dòng nước cuồng bạo cùng vách bị đổ sập đồng thời rơi là tả xung quanh.

Hải cốt của Hàn Băng Ly Long bỗng nhiên giương đầu, đụng vào thân thể của Mạnh Uyển, Mạnh Uyển miễn cưỡng ngăn lại, toàn thân bị chấn mạnh, khó có thể giữ được bạch lăng.

Diệp Cảnh đau đớn kêu lên một tiếng, mất đi Mạnh Uyển lôi kéo, cả người xoáy nước cuốn vào trong sông ngầm, trong nháy mắt chẳng bị cuốn đi nơi nào.

Trong nước không gặp mặt trời, tối sầm

Diệp Cảnh xoay tròn theo dòng nước, thân thể liên tục va chạm vào vách đá trong dòng sông ngầm, chỉ cảm thấy mắt nổ đom đóm, trời đất tối tăm.

- Yến...Triệu...

Diệp Cảnh nóng nảy muốn rống giận lần nữa, nhưng không có phát ra bất kỳ âm thanh gì, chỉ có nước sông lạnh lẽo chảy vào trong miệng hắn, đem nửa câu nói sau của hắn chặn trở lại.

Thân thể của hắn lại đầu thương tích, huyết nhục cũng tung toé, mà chỉ có từng đạo lưu huỳnh.

Đáng tiếc, hóa diễm vừa mới xuất hiện, liền bị chìm vào trong dòng sông lạnh lẽo đang cuộn trào mãnh liệt.

Mạnh Uyển phục hồi lại tinh thần, nhưng cũng bất lực.

Trong sự cuồng bạo của thủy đàm, tự bảo vệ mình đều khó khăn, nàng cũng chỉ có thể nỗ lực định trụ thân hình của mình, đợi sau khi dòng chảy ổn định, mới dám di động.

Ở một bên khác, trong thung lũng sông băng, Yến Triệu Ca khoan thai tự đắc (vênh váo), đưa hai bàn tay lên cốt long vĩ lần nữa, lại thu thập một bộ phận Băng Long Cốt Hồn còn sót lại trong long cốt.

"Vốn là phong cảnh gặp gỡ kiều diễm, kết quả lại thành tình huống như thế này, không biết diện tích bóng ma trong lòng người nào đó lớn bao nhiêu a?"

Yến Triệu Ca mỉm cười:

"Người cho rằng chỉ như thế này sao? Tiểu tử, chúng ta chỉ mới bắt đầu thôi."

- Đi tìm một chút, dọc theo cảm giác động đất, từ đây hướng bắc, hẳn là có thể tìm được một tòa động quật, dưới đáy của động quật có một hàn đàm.

Yến Triệu Ca dặn dò cấp dưới nói:

- Thái Âm Chi Nữ Mạnh Uyển của Đại Nhật Thánh Tông, hẳn là ở lân cận vùng đó.

- Tuy rằng Diệp Cảnh bị cuốn vào sông ngầm, nhưng cũng tại vùng đó, lấy nơi đó làm trung tâm, mở rộng tìm kiếm ra xung quanh.

A Hồ gật đầu nói:

- Vâng, công tử.

Yến Triệu Ca tiếp tục ở lại đáy hồ, theo Băng Long Cốt Hồn bị thu nạp, hài cốt Hàn Băng Ly Long xao động, cũng dần dần trở nên yên tĩnh.

Đội đem tất cả Băng Long Cốt Hồn đều thu nạp, hai tay của Yến Triệu Ca cuối cùng cũng rời khỏi long cốt vĩ, sau rút thiết bài ra khỏi khớp xương.

"A, lại nói tiếp, đồ chơi này là của Diệp Cảnh."

Yến Triệu Ca không thèm để ý mà cười:

"Trước tiên thu chút lợi tức đi."

Tinh ngọc màu băng lam hần cầm trong tay, lúc này đột nhiên biến thành màu thuần trắng, mơ hồ có long ảnh đang nhấp nhô bên trong.

Từng tiếng long ngâm từ trong đó truyền ra, tinh ngọc phảng phất như có sinh mệnh, tự động nhảy lên.

Lấy sức tay của Yến Triệu Ca, đều có cảm giác cầm không vững.

Yến Triệu Ca từ trong băng hồ đi ra, tuy rằng A Hồ phụng mệnh đi tìm hàn đàm, nhưng cũng có vài tên Tông Sư áo đen ở tại chỗ chờ hần.

- Lưu lại hai người tại thung lũng sông băng trong coi, sau đó phái người đi thông tri người của tông môn, để cho bọn họ tới thu lấy hài cốt của Hàn Băng Ly Long.

Nghe xong Yến Triệu Ca phân phó, một gã Tông Sư áo đen đáp lại:

- Vâng, công tử.

Tuy rằng không có Băng Long Cốt Hồn giá trị nhất, nhưng hài cốt của Hàn Băng Ly Long, vẫn giá trị rất cao.

Yến Triệu Ca đi ra thung lũng sông băng rồi hướng bắc, đi tìm kiếm cái hàn đàm kia.

Đi trên đường, Yến Triệu Ca cầm tinh ngọc trong tay, lấy Cương khí rót vào trong đó, chấn động Băng Long Cốt Hồn.

Hình thể của Băng Long Cốt Hồn là một đạo bạch quang, di động liên tục trong tinh ngọc, đã bị Cương khí của Yến Triệu Ca kích thích, liền hướng vào trong cơ thể của hần vọt tới.

Lực lượng mạnh mẽ trong đó, làm thân thể của Yến Triệu Ca liền có cảm giác tê dại.

Bất quá Yến Triệu Ca cũng không có để ý đến, quát thẳm một tiếng, Đan Điền Khí Hái trong cơ thể, liền có thanh khí sinh ra, chính là đích truyền Thái Thanh Khí Công của Quảng Thừa Sơn.

Nhưng không giống với các Võ giả Quảng Thừa Sơn khác, trong đan điền của Yến Triệu Ca ngoài thanh khí ra, lại sinh ra khí mờ mờ ảo ảo như hỗn độn.

Đây mới là Võ đạo căn bản mà Yến Triệu Ca tu luyện, là tuyệt học đứng đầu được Thần Cung cất giấu trước Đại Phá Diệt, Vô Cực Thiên Thư.

Vạn sự vạn vật, hóa về hỗn độn vô cực.

Mà từ hỗn độn vô cực, sinh ra vạn sự vạn vật.

Bị hàn khí của Băng Long Cốt Hồn kích động, đoàn hỗn độn này lập tức hóa thành vô cùng nhiệt khí, sau lại cùng hàn khí tương hợp, hóa về hỗn độn lần nữa.

Mà trong quá trình này, Cương khí chuyển động quanh thân của Yến Triệu Ca, càng hùng hồn càng bá đạo!

Các huyết khiếu lớn trong thân thể của hần, bị sương màu băng lam chiếm cứ, hoá thành hình dạng giống như một đầu băng long.

Mỗi một huyết khiếu, liền có một cái băng long chiếm cứ.

Bầy long thét dài, lân giáp toàn thân đóng mở, hiện ra lực lượng mệnh mông.

Sau khi tu luyện xong ba mươi sáu đại chu thiên, Yến Triệu Ca tạm thời thu công, đem băng long tinh ngọc, lấy ra mai thiết bài nhỏ lần nữa.

Chỉ thấy đồ văn trên thiết bài đã không còn thiếu khuyết nữa, có thể nhận ra nội dung hàm nghĩa của văn tự cổ đại trên đó.

"Chúng tinh hội tụ, quần long nhập hải, thái cổ hàn uyên, nghịch lân kinh nguyệt. . ."

"Nơi chôn xương Hàn Băng Ly Long này, quả nhiên có liên quan với Băng Long Vũ Thánh, mà Băng Long Vũ Thánh này, dường như có liên quan đến huyền bí "quần long nhập hải" (đàn long vào biển) gì đó, những chữ này, chính là lời nhắn lại, hay là cảnh cáo?"

Yến Triệu Ca lắc đầu cười: "Thú vị, thú vị..."

Đối với Võ đạo truyền thừa của Băng Long Vũ Thánh lưu lại, Yến Triệu Ca cũng không coi trọng, nhưng Thánh binh của người này chẳng biết tung tích, đối Yến Triệu Ca hiện này mà nói, là đồ vật thực sự có sức hấp dẫn.

Bất quá, đầu mối hiện tại còn thiếu, đã là chuyện xa xôi về trước.

Hiện tại, Yến Triệu Ca chỉ cảm thấy hứng thú, thứ nhất là tung tích của Diệp Cảnh, thứ hai là Mạnh Uyển ở trong hàn đàm lúc trước.

"Thái Âm Chi Nữ..."

Yến Triệu Ca cười khỏ một tiếng:

"Thiên Vực lớn như vậy, lại tìm không được một Thái Âm Chi Nữ, vận khí của Quảng Thừa Sơn thật là kém mà."

Thái Âm Chi Nữ quá mức thưa thớt, cũng không phải Thánh địa nào đều có.

Cho nên hai lần Thái Âm Chi Nữ trước đây, Quảng Thừa Sơn chỉ có thể giương mắt nhìn, nhìn Thái Âm Chi Nữ của những tông khác tỷ thí, người thắng thì đem Thái Âm Quan Miện bỏ vào túi.

Điều này làm cho Yến Triệu Ca rất buồn.

Thái Âm Quan Miện hiện thế sau Đại Phá Diệt, mặc dù là Yến Triệu Ca cũng không có nhiều lý giải lắm, nhưng trong các điển tịch mà Thần Cung cất giấu trước Đại Phá Diệt, đã có công pháp điển tịch hàng đầu rất thích hợp cho nữ Võ giả Thái Âm Chi Nữ tu luyện, tuyệt đối hơn bất kỳ loại nào hiện có trên Bát Cực Đại thế giới.

Nếu như Quảng Thừa Sơn có một đệ tử như vậy, dù cho ngoại trừ Thái Âm Chi Nữ ra, Võ đạo thiên phú của bản thân bình thường đi nữa, Yến Triệu Ca cũng có nắm chắc mười phần đem bồi dưỡng, đi tranh đoạt Thái Âm Quan Miện.

Thế nhưng "không bột đó gạt nên hồ", nói cái gì đều uống phí cả.

Yến Triệu Ca trợn mắt, từng trận "trúng" đầu "cúc" chặt a.

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 40: Lâm muội tử xuất quan

Dịch giả: rolland

Sơn môn của Quảng Thừa Sơn ở Thiên Trung châu, sâu trong quần sơn có một toà thạch quật, chính là nơi chuyên môn bế quan của đệ tử Quảng Thừa Sơn.

Cửa đá trước động quật vẫn đóng, đột nhiên từ từ mở ra.

Một thiếu nữ chỉ có mười lăm mười sáu tuổi từ trong đó đi ra, quần áo màu trắng, làn núi rừng sắc sỡ nhuộm một màu sáng, dường như hoa thủy tiên lộng lẫy nở rộ ban đêm.

Ngoài động quật, có hai thiếu niên đang chờ ở đó, thấy thiếu nữ đi ra, trên mặt của hai người đều lộ ra tươi cười:

- Lâm sư muội xuất quan?

Lâm Ngọc Thục dịu dàng cười, hành lễ với hai người:

- Sư huynh.

Hai thiếu niên cùng hoàn lễ với nàng, một người trong đó cười nói:

- Chúc mừng Lâm sư muội bế quan lần này có đột phá lớn, nếu như lại hoàn thành vài nhiệm vụ lịch lãm, hẳn là có thể mặc vào lam bào.

Quy củ của Quảng Thừa Sơn, phổ thông đệ tử trẻ tuổi đều mặc bạch y, như đám người Diệp Cảnh, Lam Văn Ngón trước đây, cùng với ba người Lâm Ngọc Thục đang ở chỗ này, đều như vậy.

Người có thiên phú xuất chúng, tu vi đạt tới cảnh giới nhất định, đồng thời trải qua đủ loại khảo nghiệm cùng rèn luyện, được khoát thêm lam bào ngoài bạch y, thường được gọi là tinh anh đệ tử, là đối tượng bồi dưỡng trọng điểm của tông môn, ví dụ như Tư Không Tĩnh.

Lên thêm một cấp, như Yến Triệu Ca, ngoài bạch y lam bào ra, quần áo có viền đen, gọi là hạch tâm đích truyền, địa vị cũng bất đồng, quyền lợi cùng đãi ngộ là tối cao, số lượng cũng ít nhất.

Lâm Ngọc Thục mỉm cười đáp:

- Thời gian tu luyện của ta ngắn, căn cơ bất ổn, kinh nghiệm lịch lãm bên ngoài cũng không đủ, cách lam bào đệ tử còn chênh lệch xa.

- Sau này nếu có cơ hội cùng hai vị sư huynh ra ngoài lịch lãm, xin hãy chỉ điểm ta nhiều hơn.

Hai người thiếu niên nhìn nhau, đều cười rộ lên, thầm nghĩ:

"Có cây đại thụ như Yến Triệu Ca Yến sư huynh che mưa che gió cho người, nhiệm vụ lịch lãm người còn không qua lọt sao?"

Bất quá đối phương khiêm tốn, kính cẩn, không có lấy Yến Triệu Ca ra mà cáo mượn oai hùm, tự nhiên làm tâm tình của hai người sung sướng, cùng nhau cười nói:

- Có Yến sư huynh mang theo người, đâu còn cần chúng ta?

- Nhưng nếu có thể cùng đi lịch lãm với Yến sư huynh, đối với chúng ta mà nói cũng là một kỳ ngộ lớn, đến lúc đó còn muốn thỉnh Lâm sư muội thoáng nhắc tên bọn ta trước mặt của Yến sư huynh.

Lâm Ngọc Thục mỉm cười nói:

- Kinh nghiệm của Yến sư huynh cao hơn chúng ta nhiều lắm, hẳn tự nhiên sẽ có chú ý của chính mình.

- Bất quá từ cá nhân của tiểu muội mà nói, đương nhiên hy vọng có thể cùng hai sư huynh đồng hành.

Hai người đối diện đều cười, ai cũng biết, người chân chính quyết định cuối cùng khẳng định là Yến Triệu Ca, bất quá Lâm Ngọc Thục tỏ ra thái độ như thế này, đối với bọn họ mà nói là đã đủ.

Lâm Ngọc Thục hỏi:

- Hai vị sư huynh có biết, Yến sư huynh bây giờ, có ở trong sơn môn hay không?

Một đệ tử của Quảng Thừa Sơn lắc đầu nói:

- Trước đó Yến sư huynh đi làm Tông Sư lĩnh đội, mang theo một đám các sư huynh đệ, đi Thiên Đông châu Đông Đường quốc Trấn Long Uyên, lúc này vẫn còn dừng lại ở bên kia, còn không có trở về núi.

"Thiên Đông châu...Đông Đường quốc..."

Lâm Ngọc Thục hơi trầm mặc một chút, ánh mắt phiêu hốt ngẩn ngui, liền rất nhanh khôi phục bình thường.

Tên đệ tử Quảng Thừa Sơn này nhìn nàng một cái, hơi do dự, sau đó nói tiếp:

- Diệp Cảnh Diệp sư đệ, cũng đi cùng, nghe nói hình như là mất tích.

Ánh mắt của Lâm Ngọc Thục hơi loé lên, thân thể có chút cứng ngắc, liền nghe đối phương tiếp tục nói:

- Bất quá, chỉ là mất tích, cuối cùng là sống hay chết, còn không có xác định.

Một người khác nhìn Lâm Ngọc Thục, đột nhiên thấp giọng nói:

- Tư Không sư tỷ cũng đi cùng, nhưng có lời đồn đãi, lúc từ Trấn Long Uyên đi ra, nàng đối với Yến sư huynh, dường như thái độ có chút biến hoá...

Lâm Ngọc Thược hơi trầm mặc, sau đó vẻ mặt khôi phục như thường, nhẹ giọng nói:

- Mong rằng Diệp...sư đệ cát nhân thiên tướng.

Mặc kệ lúc trước có nội tình gì, dù sao mọi người là đồng môn, nàng nói như thế đúng là bình thường.

Chỉ là hai người đệ tử Quảng Thừa Sơn liếc nhau, nụ cười trên mặt cũng có chút cổ quái, gật đầu:

- Đúng vậy, hy vọng hần cát nhân thiên tướng.

Ba người cáo từ nhau, Lâm Ngọc Thược lẳng lặng đứng đứng ngoài thạch phủ, giống như tượng điêu khắc, vẫn không nhúc nhích.

Một lúc lâu sau, nàng than nhẹ một tiếng, rốt cuộc mới có vài phần sức sống.

Sau khi hướng trưởng bối trong tông môn báo lại thành quả trong quá trình bế quan tu luyện xong, Lâm Ngọc Thược xin rời sơn môn, tiến về Thiên Đông châu Đông Đường quốc.

Nơi này cũng là cố hương của nàng.

Chấp Sự Trưởng lão nghe xong lời xin phép của nàng, ánh mắt khó tránh khỏi có chút mập mờ, ai cũng biết, lúc này Yến Triệu Ca đang ở Đông Đường.

Bất quá trưởng lão cũng không có ngăn cản, mà rất sáng khoái phê chuẩn.

Lâm Ngọc Thược vẫn trước sau như một mà lễ phép tạ ơn, chào từ giả xin cáo lui, sau đó phản hồi chỗ của mình thu thập hành lý, ly khai sơn môn.

Chỉ là dưới bề ngoài bình tĩnh của nàng, trong tâm tình lại cực kỳ phức tạp, ngay cả mình đều không thể phân rõ được, rốt cục vì sao lại cấp bách muốn đi Đông Đường quốc như vậy...

.....

Lúc này, Yến Triệu Ca đang ở trong Lộc Liễu Sơn Mạch, chờ thủ hạ của mình đang tìm kiếm Diệp Cảnh cùng Mạnh Uyển trở lại báo cáo.

- Có thể tìm được thì tìm, không tìm được cũng không cần gấp.

Yến Triệu Ca không thêm đề ý chuyện này nói:

- Bất quá nếu như tìm được tung tích của Diệp Cảnh, các người không nên động thủ, xác định hành tung của hần là được rồi, ta sẽ tự mình đi xử lý hần.

Những người khác cho rằng Yến Triệu Ca muốn tự động thủ xả giận, đương nhiên miệng đầy đáp ứng.

"Trái lại Mạnh Uyển kia..."

Yến Triệu Ca suy nghĩ trong lòng:

"Triều Nguyên Long... Tiêu Thăng... Mạnh Uyển... những người của Đại Nhật Thánh Tông như thế nào lại tụ tập lại chạy đến Trấn Long Uyên, khu vực Lộc Liễu Sơn Mạch, tới để làm gì?"

Sự tình khác thường tất có yêu (quái lạ), Yến Triệu Ca có chút hứng thú.

Tình báo bên Đại Nhật Thánh Tông, dĩ nhiên muốn thu tập sẽ rắc rối rất nhiều, tin tức trong tay của Yến Triệu Ca, cũng chỉ vài chuyện vụn vặt đơn giản.

Duy nhất có thể xác định là, bọn họ cũng không phải vì Trấn Long Uyên dị biến mà đến, ngược lại là muốn tìm cái gì đó.

Hiện tại xem ra, càng giống hành vi cá nhân của bọn hần, cũng không phải là bên tôn môn Đại Nhật Thánh Tông phái tới.

- Công tử.

Lúc này, một người áo đen xuất hiện trước mặt Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Tìm được tung tích của người nào?

- Là tên Thái Âm Chi Nữ kia của Đại Nhật Thánh Tông.

Yến Triệu Ca tùy ý búng ngón tay:

- Dẫn đường, cùng đi nhìn một chút, kêu A Hồ bên kia tiếp tục tìm kiếm Diệp Cảnh.

Khó có được Mạnh Uyển một mình rồi xa tông môn, nhìn tình huống cũng không giống có cao thủ Đại Nhật Thánh Tông che giấu bề ngoài phục kích.

Không có cơ hội thì thôi, nếu có cơ hội, không làm chút gì, Yến Triệu Ca cảm giác mình không thể vác mặt quay về Quảng Thừa Sơn.

Giữa hai Thánh địa tranh đấu, nếu như không có thế lực thứ ba nhúng tay, trong đó một phương nhiều hơn một Võ thánh hay một kiện Thánh binh, đã có thể ảnh hưởng cân bằng của chiến cuộc, thậm chí quyết định thắng bại.

Chớ nói là Thái Âm Quan Miện không phải Thánh binh khác có thể sánh bằng, nếu như Thái Âm Chi Nữ thôi động nó đặt chân vào cánh giới Đại Tông Sư, đem tới lực lượng còn cường đại hơn.

Vấn đề duy nhất là, muốn làm chút chuyện, nhưng muốn làm tới trình độ nào đây?

... cho nàng ngủm?

Dường như có chút độc ác.

Hơn nữa có ngày lộ ra tin tức, toàn bộ Đại Nhật Thánh Tông đều phải nổ tung, lập tức dẫn đến hậu quả hai Thánh Địa toàn diện khai chiến.

Trước đây Mạnh Uyển đã bị thương trong hàn đàm, nhưng thương thế này có thể đảm bảo nàng thất bại trong Thái Âm Chi Thí hay không?

Một bên Yến Triệu Ca đang suy nghĩ, một bên chạy nhanh trong quần sơn.

- Công tử.

Lúc này lại có một thủ hạ báo lại:

- Phụ cận có những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông hoạt động, chắc là những người đồng hành cùng Triều Nguyên Long lúc trước.

Yến Triệu Ca sờ cằm của mình:

- Chuyện này có ý tứ a.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 41: Người thiếu nữ này có chút 'buru'; a

Dịch giả: rolland

Truy theo tung tích của Mạnh Uyển, sau một thời gian ngắn, lại mất đi hành tung nàng.

Mặc dù Yến Triệu Ca có chút tiếc nuối, nhưng cũng không có để ý quá mức.

Bất quá, không lâu sau, những thủ hạ truyền tới tin tức, lại phát hiện tung tích của Mạnh Uyển lần nữa.

Đám người của Yến Triệu Ca không suy nghĩ nhiều, đuổi theo lần nữa, thế nhưng khó khăn lắm mới đuổi được một đoạn đường, cô gái này lại mất tích lần nữa.

- Có vấn đề.

Nhiều lần như vậy, Yến Triệu Ca dừng lại, ánh mắt sâu thẳm.

Một Tông Sư mặc hắc y bên cạnh gật đầu:

- Giống như muốn dẫn chúng ta tới một địa phương nào đó.

Yến Triệu Ca nhìn núi non trùng điệp trước mắt:

"Mai phục? Không giống, có rất nhiều chỗ thích hợp bố trí mai phục dọc theo đường đi."

Suy nghĩ một lát sau, khoé miệng của Yến Triệu Ca cười nhàn nhạt:

"Liền xem người muốn giờ trò quỳ gì."

Vung tay lên, ra hiệu cho mọi người tản ra, một đám Võ giả hắc y lập tức không một tiếng động tản vào trong rừng rậm.

Yến Triệu Ca thì tiếp tục đi trong rừng, một lát sau, một hắc y Võ giả đột nhiên trở lại báo cáo.

- Công tử, từ đây hướng về phía đông hai dặm, trong một sơn cốc, có đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông hoạt động.

Yến Triệu Ca nhìn đối phương, tên hắc y Võ giả này gật đầu một cái:

- Đều là đệ tử trẻ tuổi có cảnh giới Luyện Thể, là những người đi theo Triều Nguyên Long tiến vào Trấn Long Uyên lúc trước.

- Đi xem một chút.

Yến Triệu Ca đi về phía đông.

Mọi người ẩn dấu hành tung, không một tiếng động đến gần sơn cốc, leo lên một vách núi bên cạnh, nhìn vào trong sơn cốc.

Chỉ thấy trong sơn cốc lúc này, có hai nhóm người đang giằng co.

Một phương trong đó, có ba người, tất cả đều mặc bạch y, cổ áo có viền đỏ, có hoa văn hình mặt trời, chính là đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông.

Ba người tản ra theo hình cánh quạt, có xu thế bao vây, ánh mắt đều hội tụ trên một người.

Người cùng bọn hắc y giằng co, là một thiếu nữ.

Bạch y hắc đao, tóc đen như suối.

Bên cạnh thiếu nữ, là một con hắc cẩu nhỏ đang trốn, về mặt cảnh giác nhìn chằm chằm phía trước, ba tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đang bao vây chủ nhân của nó.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca, rơi vào trường đao mà cô gái cầm trong tay.

Lưỡi đao đen kịt như mực, dưới ánh mặt trời, không mang theo một điểm phản chiếu nào, giống như không phải được chế tạo từ kim loại, mà là từ than đen.

Mặc dù cách thật xa, nhưng Yến Triệu Ca cũng có thể cảm nhận được phong mang nổi rõ của trường đao đen nhánh kia, khiến người khác phát lạnh.

Tay của thiếu nữ nắm chặt trường đao, không dao động chút nào.

Tuy rằng mặc quần áo trắng, nhưng bất đồng với trang phục của đệ tử Đại Nhật Thánh Tông.

Nhưng chỉ nhìn thấy đao thức mở đầu của nàng, mí mắt của Yến Triệu Ca nháy lên:

"Hả, Tây Tà Phần Thiên Đao..."

Tây Tà Phần Thiên Đao, cùng Trung Thiên Thần Chưởng và Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chưởng nằm trong Đại Nhật Thất Pháp, là đích truyền Võ học hàng đầu của Đại Nhật Thánh Tông, là Đao đạo có tiếng, được thế gian công nhận.

Bạch y thiếu nữ này, rõ ràng là xuất thân từ Đại Nhật Thánh Tông.

"Có người học trộm Võ đạo bị truy nã, hay là đồng môn nội chiến?"

Yến Triệu Ca có chút hứng thú rồi, để hắc y Võ giả thủ hạ tản ra, tiếp tục tìm kiếm Mạnh Uyển, cùng với cảnh giới bên ngoài sơn cốc.

Ba gã đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, lúc này đều nhìn chăm chú vào bạch y thiếu nữ.

Một thanh niên lớn tuổi nhất trong đó mở miệng nói:

- Phong sư muội, chúng ta phải hỗ trợ Tiêu sư huynh, có đắc tội xin đừng trách.

Bạch y thiếu nữ cười nói:

- Nhiều lời vô ích, chung quy, các người vẫn không muốn nhường đường cho ta.

Thiếu nữ nói liên tục, tốc độ nói thật nhanh, nhưng mà dứt khoát, có thể cho người khác nghe rõ từng từ.

Tuy rằng bị cường địch bao vây, nhưng nàng vẫn không biến sắc, cười nói tự nhiên.

Một đệ tử Đại Nhật Thánh Tông tương đối trẻ một chút cười nói:

- Đường thì tất nhiên chúng ta sẽ không cho qua, nhưng cũng không cần thiết phải động thủ đi?

- Phong sư tỷ đã đặt chân vào cảnh giới Tông Sư không sai, nhưng đó là trước kia.

- Hiện tại vết thương cũ của người chưa lành, lại có vết thương mới, không cách nào thôi động Cương khí, Nội khí cũng rất yếu, mười thành thực lực còn dư lại không tới nửa thành, đừng phí công gây dục.

- Đàng hoàng theo chúng ta đi gặp Tiêu sư huynh là được rồi, bằng không lại động thủ, bị thương nhiều hơn nữa, sao chúng ta nhẫn tâm được?

Yến Triệu Ca đứng ngoài bàng quan mỉm cười, tuy rằng nhìn như chiếm ưu thế tuyệt đối, nhưng Tây Tà Phản Thiên Dao hung mãnh tàn nhẫn, nếu thiếu nữ thật sự liều mạng, mấy người đệ tử Đại Nhật Thánh Tông này cũng lo lắng thụ thương.

Có thể dùng lời nói làm tan rã ý chí chiến đấu, tất nhiên là hay nhất.

Tối thiểu, đã phát ra tín hiệu, kéo dài thêm thời gian, người của Đại Nhật Thánh Tông khác cũng sắp đến rồi, khi đó lại bắt giữ thiếu nữ trước mắt này, liền dễ như trở bàn tay.

Từ quan điểm của Yến Triệu Ca mà nhìn, cô gái kia cũng là một mỹ nữ khó gặp, mặc dù không kinh diễm như Mạnh Uyển, thanh lệ như Tư Không Tĩnh, nhưng ít ra cũng cùng một cấp bậc như Lâm Ngọc Thục.

Một khuôn mặt hình trái xoan, ngũ quan nhu hòa rạng rỡ, lỗ tai hơi lớn một chút, có hơi không được hoàn mỹ.

Nhưng một đôi con ngươi, toát ra anh khí (khí khái hào hùng) khó có ở nữ tử.

Không giống như lần đầu tiên nhìn thấy Mạnh Uyển, Tư Không Tĩnh cùng Lâm Ngọc Thục làm người khác kinh diễm, nhưng càng nhìn thì lại không nén được mà xem là một mỹ nữ.

Quan sát tinh tế, dường như không kém so với Mạnh Uyển, Tư Không Tĩnh.

Chỉ là, Yến Triệu Ca lại có thể nhìn ra, cô gái này ngoại trừ trong mắt có anh khí ra, còn có sát khí vượt qua bình thường.

Trường đao đen nhánh kia của nàng, đã chân chính liếm máu.

Thiếu nữ cười ha ha một tiếng:

- Vậy người còn chờ cái gì, bắt giữ ta đi, cần gì phải ngoài mạnh trong yếu, ba đối một, còn phải cẩn thận như vậy sao?

Nàng cười tủm tỉm nhìn tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đối diện:

- Chỉ được cái bề ngoài, nhìn được mà dùng không được.

Về mặt của tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông hơi đỏ, hừ một tiếng, nhìn chằm chằm thiếu nữ, nụ cười dần trở nên ác độc:

- Mấy ngày nay Phong sư tỷ thiếu tình cảm của nam nhân sao?

- Nhưng không biết người giải quyết vấn đề này như thế nào? Chẳng lẽ là dùng con chó mực dưới chân người sao? Khó trách người vẫn mang nó theo.

- Bất quá cùng một chỗ với chó, cũng quá làm khó sư tỷ người rồi, có muốn sư đệ giúp người một chút hay không?

Cô gái kia nghe vậy cũng không để ý, chậm rãi nói:

- Đáng tiếc người đã đoán sai rồi, Nhục Nhục nhà ta, là con cái.

Con chó mực nhỏ bên cạnh nàng sủa ô ô hai tiếng, ánh mắt hung ác nhìn chằm chằm đệ tử Đại Nhật Thánh Tông này.

Chẳng qua nếu nhìn kỹ, quả thật trong quần không mang theo "tiểu nhị".

Thiếu nữ không nhanh không chậm nói:

- Về phần cây tằm nhỏ của sư đệ nguoi, hay là thôi đi, lại lấy một đoạn, hợp lại cùng một chỗ, cũng chính là hai cây tằm mà thôi, đối với nữ tử, cái đó dùng không được a.

Tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông này nghe vậy, sắc mặt liền tức giãn đến trắng bệch.

Hai tên còn lại hừ một tiếng, nhìn thiếu nữ có ý xấu cười nói:

- Sư tỷ đối kích cỡ của Thái sư đệ hiểu rõ như vậy, xem ra đã thí nghiệm qua a.

- Ta đoán.

Thiếu nữ không quan tâm đến mà cười:

- Về phần ta đoán đúng hay sai, Thái sư đệ liền cởi quần ra, mọi người chúng ta cùng nhìn, chẳng phải sẽ biết sao?

Không nói tên Thái sư đệ kia thờ hồn hèn, Yến Triệu Ca đứng bên ngoài cũng ngẩn ra.

Cô nương a, tuy nói nữ tử giang hồ không câu nệ tiểu tiết, nhưng nguoi nhìn dáng dấp của nguoi, tám phần mười là một người chưa có kinh nghiệm, hai thành còn lại có thể là loại không có kinh nghiệm phong phú về phương diện kia.

Nói "buru" như thế, cùng nam nhân còn đen hơn, thích hợp sao?

Họ Thái đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông then quá thành giãn, cười gần hướng thiếu nữ đi tới:

- Ta có phải cây tằm hay không, đợi lát nữa nguoi sẽ biết!

Thiếu nữ nhướn lông mày, bình tĩnh nói:

- Vị sư đệ này, quả thật nguoi chỉ cần đứng tại chỗ là tốt rồi.

- Bởi vì, sư tỷ ta sẽ đi qua!

Lời còn chưa dứt, ánh đao đã khởi!

Dường như Đại Nhật về tây, Thái Dương rơi xuống!

Đao phong sở hướng, như muốn phản thiên diệt địa!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 42: Đao quang khởi, phong vân sinh!

Dịch giả: rolland

Tay trắng như ngọc, trường đao như mực.

Nhắc từng đao gọn sóng kim sắc, như đại nhật nóng cháy.

Đại nhật không treo trên trời cao, mà xẹt nhanh theo một đường vòng cung duyên dáng to lớn, từ trên trời giáng xuống, đốt cháy khắp nơi!

Đao phong lạnh thấu xương, ba tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông liền có cảm giác hít thở không thông, tất cả đều hoảng sợ.

"Tu vi lúc này của nàng đã rơi xuống, trong người bị trọng thương, không cách nào phát huy toàn lực của Bảo binh này, như tại sao đao thế sao lại hung hãn như vậy?"

Yến Triệu Ca ở trên vách núi nhìn một màn này, ánh mắt cũng sáng ngời:

"Thật sự có tài a."

Không động thủ thì thôi, vừa động thủ, chỉ nhìn một chiêu này, Yến Triệu Ca liền biết đại cục của trận chiến đã định.

Thiếu nữ này quả thực có thương thế trong người, tu vi không cách nào phát huy.

Không nói Cương khí của Võ giả Tông Sư không cách nào thôi động, dù là Nội khí, cũng yếu ớt tới cực điểm.

Võ giả Luyện Thể có ba tầng cảnh giới, là Nhục Thân, Thông Mạch, Dẫn Khí, cái này chỉ phát huy trình độ tối đa khoảng Dẫn Khí sơ kỳ.

Mà nàng lại đối mặt với ba đối thủ, đều là Dẫn Khí sơ kỳ.

Nhưng dù vậy, lấy một địch ba, thắng lợi cũng thuộc về thiếu nữ này.

Tùng là Tông Sư, một mặt là có kinh nghiệm cùng nhãn lực vượt xa, nhưng có thể thắng được dễ dàng, sự lý giải về Võ đạo mà nàng nắm giữ, mạnh hơn đối thủ rất nhiều.

Chỉ nhìn một đao này, Yến Triệu Ca có thể chắc chắn, nếu là cùng cảnh giới, Tiêu Thăng cũng chưa chắc là đối thủ của cô gái này.

"Lúc nào mà Đại Nhật Thánh Tông lại có một đệ tử ưu tú như vậy?"

Yến Triệu Ca sờ sờ cằm:

"Nhìn qua cũng chỉ có mười bảy, mười tám tuổi."

Ba tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông, cũng có một kiện Bảo binh.

Hiện tại thực lực của bọn họ đều là Võ giả Luyện Thể, đều không thể đem lực lượng của Bảo binh thôi động toàn diện được.

Nhưng hắc đao của thiếu nữ, có thể không giảng đạo lý mà đè ép Bảo binh của đối phương một đầu.

Đao phong sở hướng, phong vân khuấy động, lôi đình vang dội, đại nhật về tây!

Chỉ trong một cái chớp mắt, ba tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đều bị thua.

Thiếu nữ cầm hắc đao trong tay, đứng ở trước mặt của bọn họ, vân đạm phong khinh cười nói:

- Đã nói, các ngươi chỉ cần đứng tại chỗ chờ là tốt rồi.

Đệ tử họ Thái của Đại Nhật Thánh Tông kêu lên sợ hãi:

- Ngươi dám đụng đến chúng ta? Tiêu sư huynh cùng tông môn sẽ không bỏ qua cho ngươi!

- Sư tổ của ngươi đã chết, hiện tại sư phụ của ngươi cũng chết, không ai có thể che chở cho ngươi!

Thân thể của thiếu nữ vụt lên, nụ cười trên mặt đã biến mất, nhìn chằm chằm đối phương hỏi:

- Ngươi nói sư phụ của ta đã xảy ra chuyện? Là ai làm!

Thái sư đệ hừ một tiếng:

- Chết trong trận xâm lấn quy mô nhỏ của Viêm Ma trên Đông Hải, vừa lúc sư phụ ngươi thay phiên công việc thủ vệ, trong lúc chiến đấu bị Viêm Ma giết.

- Hiện tại biết rồi sao? Chỗ dựa vững chắc của ngươi đã mất ráo, thức thối thì tranh thủ ngoan ngoãn chịu trôi đi, bằng không sẽ cho ngươi ném mùi đau khổ!

Thiếu nữ hít sâu một hơi, vẻ mặt khôi phục lại bình thường, nhìn ba người Thái sư đệ:

- Các ngươi không hiểu a, điều không phải sư phụ của ta che chở ta, mà là nàng che chở các ngươi đó.

Cả ba người đều ngạc nhiên, không chờ bọn họ kịp phản ứng, ánh đao chợt nổi lên!

Cái đầu của Thái sư đệ bay thẳng về phía chân trời, hai người còn lại thì trợn mắt cứng lưỡi.

Thiếu nữ bình thản nói:

- Hai năm qua, các ngươi cùng những đồng môn khác đuổi giết ta nhiều lần, ta đánh bại các ngươi, lưu lại người sống không chỉ một lần, thường thường bại lộ hành tung của mình, cho mình thêm nhiều nguy hiểm vô ích.

- Cùng các ngươi giao thủ, bởi vì không hạ sát thủ, ngược lại lâu dần ta bị thêm nhưng thương thế không cần thiết.

- Các ngươi cho là ta đã nhân từ nương tay sao? Từ lúc trốn từ sơn môn tới nay, ta độc lưu lạc một mình, một đường trần trọc, người ta đã giết qua, so với người mà ba người các ngươi giết ở đời này, cộng lại còn nhiều hơn.

- Nhưng ta chỉ không có giết qua người của bốn tông, các ngươi cho là ta sợ xé rách da mặt sao?

- Nực cười, từ ngày ta rời đi, da mặt đã sớm xé rách rồi!

Thiếu nữ vừa nói, vừa chém một đao, lại giết một người:

- Ta không giết người của bốn môn, chỉ là không muốn sư phụ nàng ở trong tông môn khó xử mà thôi.

- Hiện tại sư phụ đã không còn, ta không còn gì cố kỵ rồi.

- Đại Nhật Thánh Tông, ta phản!

Đao thứ ba chém xuống, lại một cái đầu rơi xuống đất!

- Nhiều nhất là chết, trên hoàng tuyền lộ cũng có các ngươi nâng quan tài cho ta!

Chém giết ba người tại chỗ, mặt của thiếu nữ mặt không đổi sắc, thu hất đao, hờ hững nhìn mấy tên đồng môn chết trước mắt.

Trong mắt nàng dần dần lộ ra bi thương, cũng không phải vì ba người trước mắt này, mà là vì sư phụ của mình.

- Đại Nhật Thánh Tông quả thật không tốt phản đầu, kết quả rất có khả năng chính là một con đường chết.

Một âm thanh đột nhiên vang lên bên tai, thiếu nữ kinh sợ, xoay người nhìn lại, chỉ thấy một thanh niên mặc bạch y, khoác lam bào có viền đen xuất hiện trước mặt nàng.

- Người của Quảng Thừa Sơn... Quảng Thừa công tử Yến Triệu Ca?

Thiếu nữ rất nhanh trấn định lại, chân dung của Yến Triệu Ca truyền lưu tại Bát Cực Đại thế giới không ít, nàng cũng có thể nhận ra.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Chẳng cần biết là ngươi phạm vào môn quy nào của Đại Nhật Thánh Tông, lọt vào đuổi bắt, bắt quá trước đây chỉ là tiểu đả tiểu nháo của đệ tử văn bối, vậy tiếp theo ngươi đối mặt sẽ là cao thủ chân chính đuổi bắt.

- Được rồi, ngươi đã biết ta là ai, ta còn không biết ngươi xưng hô thế nào đây.

Thiếu nữ gạt đầu, thoải mái hào phóng:

- Ta họ Phong, Phong Vân Sanh.

Yến Triệu Ca hơi nghiêng đầu, nhìn nàng một cái:

- Ha ha, tên rất hay, đao quang khởi, phong vân sinh, người cũng như tên.

Phong Vân Sanh nhìn Yến Triệu Ca, dứt khoát nói:

- Chẳng hay Yến sư huynh muốn như thế nào?

- Nếu muốn nắm ta giao cho Đại Nhật Thánh Tông mà nói, tu vi của ngươi rất cao, ta chạy không thoát, nhưng ta cũng sẽ không thúc thủ chịu trời, kết quả tuy rằng có thể chỉ là tự rước lấy nhục.

- Nếu không phải tới bắt ta, thật ra ta muốn dẫn thân vào Quảng Thừa Sơn tìm kiếm che chở, không biết có mấy phần hy vọng?

Thu nhận phản bội đệ tử của nhà khác không phải là chuyện nhỏ.

Cho dù là Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông xưa nay nhìn nhau không vừa mắt, cũng sẽ không làm loại chuyện này, có thể làm hai đại Thánh Địa khai chiến.

Đạo lý này, Phong Vân Sanh cũng hiểu:

- Ta mặt dày khoe khoang, đường tốt thương thế, một đường Vô đạo, ta cũng coi như một hạt giống có tiềm lực đáng giá bồi dưỡng, chỉ ít sẽ không kém Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long.

- Tình báo của Đại Nhật Thánh Tông, ta cũng có thể cung cấp một ít, thế nhưng không nhiều lắm, nhất là Vô học truyền thừa, thứ lỗi cho ta không thể cung cấp, tuy rằng gia sư đã mất, nhưng chuyện như vậy, nghĩ đến lão nhân gia nàng không hy vọng ta làm.

- Bất quá ta cung cấp tình báo, cũng có chút giá trị.

Phong Vân Sanh nhanh mồm nhanh miệng, thế nhưng ăn nói rõ ràng, có trật tự:

- Ta tự biết lợi thế của mình có hạn, cũng không dám ôm quá nhiều hy vọng xa vời, nếu Yến sư huynh không bắt ta, Quảng Thừa Sơn cũng không muốn ta, có thể cho rằng không thấy qua ta, đề ta rồi đi hay không?

Yến Triệu Ca rất hứng thú nghe nàng nói xong, cười ha ha:

- Thú vị, ngươi đã đi thẳng vào vấn đề, ta cũng không vòng vo.

- Chính ngươi cũng nói, lợi thế của ngươi có hạn, cho nên muốn để bản môn thu nhận ngươi, thay ngươi chống lại áp lực từ Đại Nhật Thánh Tông, cũng có khả năng không cao.

- Ít nhất, muốn bản môn liệu lĩnh lưu lại ngươi, Phong Vân Sanh, không có phân lượng như thế này.

Yến Triệu Ca cười liếc nhìn Phong Vân Sanh nói tiếp:

- Bất quá, nếu như là Phong Mục Ca mà nói, có lẽ tình huống sẽ khác.

Phong Vân Sanh trầm mặc một chút rồi đáp:

- Từ khi trốn khỏi sơn môn tới nay, Phong Mục Ca đã là Phong Vân Sanh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 43: Bọn họ nói không tính

Dịch giả: rolland

Họ Phong, nữ tử, so sánh với tuổi tác, Yến Triệu Ca nhớ lại cả nửa ngày, rốt cục nhớ tới một tin tức mơ hồ.

Đại Nhật Thánh Tông, là Thánh địa phát hiện phương pháp thúc giục Thái Âm Quan Miện trước nhất, đồng thời cũng là Thánh địa bắt đầu tìm kiếm Thái Âm Chi Nữ sớm nhất.

Lúc ban đầu, Đại Nhật Thánh Tông nghiêm ngặt phong tỏa tin tức, coi trọng bảo mật.

Những tông môn Thánh địa khác, cũng không biết tin tức cụ thể là Đại Nhật Thánh Tông bồi dưỡng Thái Âm Chi Nữ.

Quảng Thừa Sơn cùng các Thánh địa khác thu thập lâu ngày, tình báo có giá trị thì lác đác không có mấy cái, trong đó có một cái tình báo chưa xác định.

Thái Âm Chi Nữ của Đại Nhật Thánh Tông, là một nữ đệ tử tên là Phong Mục Ca.

Đáng tiếc ngoài trừ danh tính ra, lại không có tình báo khác có giá trị, đặc thù tướng mạo càng không có.

Thế nhưng đến gần hai năm trước, lần đầu tiên Thái Âm Chi Nữ được triệu tập, cũng là lúc Mạnh Uyển ngang trời xuất thế.

Sau đó, tin đồn về Phong Mục Ca, liền bị cho là Đại Nhật Thánh Tông phóng đạn khói.

Thế nhưng bây giờ Yến Triệu Ca nhìn Phong Vân Sanh trước mắt này, khó tránh không sinh ra một ít liên tưởng.

Nếu như là một Thái Âm Chi Nữ có thể giúp đỡ Quảng Thừa Sơn tranh đoạt Thái Âm Quan Miện, dù là đệ tử phản bội của Đại Nhật Thánh Tông, dĩ nhiên phân lượng cũng không giống nhau.

Vật hiếm thì đắt, Đại Nhật Thánh Tông có Mạnh Uyển, Quảng Thừa Sơn cho tới bây giờ, cũng không có Thái Âm Chi Nữ.

- Từ lúc trốn ra khỏi sơn môn, Phong Mục Ca đã là Phong Vân Sanh.

Thế nhưng vừa nghe Phong Vân Sanh nói những lời này, nhìn vẻ mặt của nàng, trong lòng của Yến Triệu Ca liền trầm xuống một cái.

Ý tứ trong lời nói của đôi phương, hiển nhiên không phải chặt đứt quá khứ, quyết tuyệt với Đại Nhật Thánh Tông.

- Thái Âm Chi Thể của ngươi, xảy ra vấn đề?

Yến Triệu Ca nhíu mày hỏi:

- Trước khi lần trốn Đại Nhật Thánh Tông, ngươi cũng đã mất đi Thái Âm Chi Thể?

Tĩnh tế suy nghĩ, cái này cũng rất có thể, bằng không Đại Nhật Thánh Tông sẽ không để một Thái Âm Chi Nữ như nàng lưu lạc bên ngoài.

Chỉ sợ dù bọn họ đã có Mạnh Uyển, nhưng cũng không thể tha thứ cho Phong Vân Sanh đầu nhập vào nhà khác.

Đồng thời, cho dù đã có Mạnh Uyển, Đại Nhật Thánh Tông cũng vẫn tận lực bồi dưỡng Phong Vân Sanh.

Không nói thiên phú Võ đạo của Phong Vân Sanh xuất chúng, có khả năng thành Đại Tông Sư, chỉ nói một nhà Đại Nhật Thánh Tông giữ hai Thái Âm Chi Nữ, tuy rằng tiêu hao càng thêm nhiều tài nguyên, nhưng bọn họ chỉ biết cao hứng thêm mà thôi.

Áp lực bên ngoài của Viêm Ma Đại thế giới, số lượng Thái Âm Chi Nữ có hạn, Thái Âm Chi Thể cũng không hạn chế một Thánh địa chỉ có thể cho một người tham gia.

Đối với Đại Nhật Thánh Tông mà nói, Phong Vân Sanh lại thêm Mạnh Uyển, là đảm bảo gấp đôi.

Phong Vân Sanh khôi phục lại vẻ thoải mái, cười nói:

- Nếu Phong Vân Sanh chính là Phong Mục Ca, dù cho sư tổ lão nhân gia ông ta mất, Tiêu Thăng cũng không dám đụng vào, sự tình lúc này cũng không phát sinh.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Bọn người Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long, quả nhiên là đang tìm ngươi, lúc trước ngươi tiến vào Trấn Long Uyên?

Phong Vân Sanh thẳng thắn nói:

- Không sai, để che giấu hành tung và bỏ rơi truy binh, ta tiến vào Trấn Long Uyên trốn một trận, hiện tại có thương trong người, trong đó cũng có một phần của Trấn Long Uyên.

- Thái Âm Chi Thể của ngươi là mất đi như thế nào?

- Trong một lần đi ra ngoài lịch luyện, tòi gần khu vực bên ngoài Địa Ngục, đi lâm vào một chỗ Âm Sát Chi Địa, âm cực sát phẫn, cho nên tổn thương đến khí mạch thể chất của bản thân.

Tuy rằng bị Yến Triệu Ca hỏi vấn đề nhắm thẳng vào vết sẹo đau nhất, nhưng vẻ mặt của Phong Vân Sanh không có biến hóa chút nào.

- Lúc đó ta liền cảm giác không đúng, sau khi về núi mới phát hiện Thái Âm Chi Lực không ngừng suy yếu, cuối cùng biến mất.

Phong Vân Sanh tự giễu cười một tiếng, trong ánh mắt mang theo vài phần chán ghét:

- Khi đó Phùng sư tổ vừa mất không lâu, hết lần này tới lần khác ta lại mất đi Thái Âm Chi Thể.

- Tiêu Thăng động suy nghĩ, muốn chiếm tiện nghi của ta, kết quả bị ta dùng hộ thân chi bảo mà sư tổ lưu lại đánh thành trọng thương.

- Ngoại tổ phụ của hần giận dữ, đổi trắng thay đen, vu oan ta câu dẫn Tiêu Thăng không thành, thậm chí thành giận ám toán đã thương Tiêu Thăng, muốn giết ta cho hả giận.

- May mắn nhận được tin tức sớm, sư phụ âm thầm trợ giúp ta, ta mới có thể trốn khỏi tông môn được.

Yến Triệu Ca hứng thú nhìn Phong Vân Sanh, đột nhiên cười nói:

- Há? Chớ không phải là Tiêu Thăng nói đúng, bây giờ người sửa từ nói sạo, gạt ta sao?

Phong Vân Sanh liền cười:

- Cho dù ta muốn truy đuổi nam nhân, cũng không tìm Tiêu Thăng hẳn a, Hoàng Kiệt tiếp xúc quá ít nên không rõ, Đường sư huynh so với Tiêu Thăng còn mạnh hơn rất nhiều?

Yến Triệu Ca nhún vai một cái, cười mà không nói.

Nếu như đạo lý thật sự hoàn toàn nghiêng về Tiêu Thăng, trong tông môn đã sớm xuất động cao thủ bắt Phong Vân Sanh trở về, không có khả năng chỉ là một ít đệ tử trẻ tuổi đi gần với Tiêu Thăng truy bắt.

Mặc dù ngoại tổ phụ của Tiêu Thăng là Thái Thượng trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông, thế nhưng còn không làm được chuyện tình "lấy thúng úp voi" (một tay che trời).

Sư phụ, sư tổ của Phong Vân Sanh chết, nhưng trong Đại Nhật Thánh Tông tự nhiên còn có người đối đầu với ngoại tổ phụ của Tiêu Thăng ngăn cản.

Nhưng muốn nói muốn vì Phong Vân Sanh chủ trì công đạo, vậy thì chưa chắc.

Tiêu Thăng cùng Phong Vân Sanh lén lút xung đột, không có người chứng kiến, bên nào cũng cho là mình đúng.

Phong Vân Sanh không bị Tiêu Thăng làm hư thân, nhưng Tiêu Thăng lại thật sự bị nàng đánh thành trọng thương.

- Ta phản bội Đại Nhật Thánh Tông, càng giết chết ba người của bọn hắn, Đại Nhật Thánh Tông nhất định sẽ không từ bỏ ý đồ.

Phong Vân Sanh bình tĩnh nói:

- Bên tông môn, nghiêng về ngoại tôn của Thái Thượng trưởng lão, mà không phải là ta, người đã mất đi Thái Âm Chi Thể.

- Quý phái buông tha ta, cũng là bình thường, chỉ là mong Yến sư huynh không nên làm khó ta, để ta rời đi.

- Đại Nhật Thánh Tông đuổi bắt rất đáng sợ, nhiều nhất chỉ là chết, ta chưa chắc không thể xông ra một con đường sống.

- Không có Thái Âm Chi Thể, ta cũng còn đao trong tay mình, có hi vọng thì phải thử một lần, không có hy vọng càng phải thử một lần.

Yến Triệu Ca không nói chuyện, chỉ là quan sát nàng kỹ càng.

Phong Vân Sanh hơi nhíu mày, nàng không có cảm thấy trong ánh mắt của Yến Triệu Ca có tà niệm gì.

Nhưng tại chỗ này lâu, người của Đại Nhật Thánh Tông rất có khả năng tìm tới.

Chỉ là Yến Triệu Ca không nói lời nào, nàng cũng không cách nào ly khai.

Phong Vân Sanh lắc đầu, cúi người đem bọc hành lý của ba người chết cướp đoạt không còn cái gì.

Sau đó trường đao đen kịt trong tay vung lên, thôi động Nội khí lúc đó không có bao nhiêu, phát ra lực lượng của vũ khí.

Linh khí của Bảo bình hóa thành ngọn lửa thực chất, rơi vào ba cái thi thể, liền bốc cháy hùng hực, đem thi thể đốt hết.

Yến Triệu Ca đột nhiên xuất thủ, nắm lấy cổ tay của nàng.

Phong Vân Sanh ngược lại không ngưng ngừng, mà nhướng mày lên, nhìn thẳng Yến Triệu Ca không nói lời nào.

Yến Triệu Ca không để ý tới nàng, mà là trầm ngâm một lát, sau đó khước miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt:

- Phong Vân Sanh, chưa chắc không trở về Phong Mục Ca.

Phong Vân Sanh giật mình:

- Lúc trước Tông chủ của Đại Nhật Thánh Tông tự mình ra nhận định, các vị cường giả đứng đầu bế quan trong tông cũng cho là...

- Bọn họ nói không tính.

Yến Triệu Ca tùy ý nói.

Phong Vân Sanh há miệng, nhìn Yến Triệu Ca nửa ngày mà nói không ra lời.

Sau một lúc lâu, lần đầu về mặt của thiếu nữ lộ ra cười khổ:

- Ngược lại người còn tự tin hơn ta, tuy rằng không biết tự tin của người ở đâu ra, nhưng nếu có khả năng khôi phục lại Thái Âm Chi Thể, ta là người được lợi, đương nhiên càng vui vẻ.

- Theo ý của Yến sư huynh là, Quảng Thừa Sơn có thể thu lưu ta? Nhưng không biết chuyện này, Yến sư huynh đến cuối cùng là có thể làm chủ được mấy phần?

Yến Triệu Ca cười, vừa muốn nói, đột nhiên lỗ tai khẽ động.

Bóng người của hắc y Vô giả hộ vệ bên ngoài sơn cốc chớp động, áp sát vào Yến Triệu Ca.

Có người tới gần sơn cốc, lai giả bất thiện, tu vi bất phàm!

Rất nhanh, một thanh niên áo trắng cất bước vào sơn cốc, khuôn mặt râu ria, bất ngờ chính là Tiêu Thăng!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 44: Cảnh giới đề người, Võ học khắc chế

Dịch giả: rolland

Tiêu Thăng bước vào sơn cốc, tầm mắt đảo qua Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh, con mắt liền híp lại thành một đường.

Hàn quang chớp động trong con mắt hẹp dài của hắn, nham hiểm như độc xà.

Âm thanh hào phóng, cũng không cách nào áp đi cảm giác âm độc kia:

- Tốt, tốt, hôm nay ta đến thật không uổng công, cùng trong một ngày, cùng một chỗ, cùng đụng phải hai người các người.

Khuôn mặt đầy râu của Tiêu Thăng, lộ ra một nụ cười băng lãnh.

Yến Triệu Ca hơi nghiêng đầu, quan sát Tiêu Thăng từ trên xuống dưới:

- Khuôn mặt râu ria này của người, ta luôn nhìn không được tự nhiên, rồi lại nói không ra nguyên nhân.

Tiêu Thăng nghe vậy, khóe mắt co rúm lại vài cái:

- Yến Triệu Ca, còn nhớ hay không, lúc trước ta đã nói qua, hai chúng ta, ngày sau còn dài.

- Nhưng chưa từng nghĩ, ngày này lại tới nhanh như vậy.

Tầm mắt của Tiêu Thăng chuyển sang Phong Vân Sanh, giọng nói đột nhiên trầm thấp hơn rất nhiều:

- Phong sư muội, với người, lúc trước ta cũng nói, người trốn không thoát đâu.

Phong Vân Sanh không để ý nói:

- Nhìn dáng dấp của người, lúc trước thật sự là bị thương rất nặng.

Con mắt của Tiêu Thăng nhìn chăm chăm vào Phong Vân Sanh nói:

- Phong sư muội, từ trước đến nay ta biết người không sợ sống chết, bây giờ có lẽ càng như vậy.

- Nhưng không nên gấp, ta sẽ cho người biết, trên cái thế giới này, có rất nhiều chuyện, so với tử vong còn đáng sợ hơn.

- Mà ngay lúc này, ở trước mặt ta, sinh tử của người đã không thuộc về người.

Giọng nói của Tiêu Thăng đột nhiên mềm mại hơn rất nhiều, lại lộ ra lạnh lẽo thấu xương:

- Tin ta đi, ngươi muốn tự mình kết thúc, là chuyện không thể nào.

Phong Vân Sanh mỉm cười, với tu vi chỉ có trình độ Luyện Thể của nàng bây giờ, Tiêu Thăng đã có cảnh giới Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư.

Chênh lệch giữa hai bên quá to lớn, quả thật chênh lệch xa đến nỗi sinh tử của một bên không tùy thuộc vào mình nữa.

Nhưng tay của nàng, đem đao nắm thật chặt, vẻ mặt không sợ hãi chút nào:

- Tiêu Thăng, ngươi phải cảm tạ ta đã giúp ngươi trừ đi nhược điểm lớn nhất.

- Ngươi không cảm thấy trong hai năm qua, tiến bộ của ngươi sao với lúc trước rất nhanh sao?

Ánh mắt của Tiêu Thăng càng lộ ra âm trầm:

- Miệng lưỡi của ngươi bén nhọn như vậy, tốt, ta cũng thích nhất chính là điểm này.

- Sau đó, chúng ta có đầy đủ thời gian, chậm rãi ôn chuyện.

- Chẳng lẽ người nghĩ người bên cạnh sẽ bảo vệ ngươi, cho nên mới không sợ hãi sao? Ánh mắt của ngươi không phải quá kém đi.

Yến Triệu Ca nghe vậy, cười ha hả:

- Đại Nhật Thánh Nhân bị ngươi chấn vỡ con rối, ở trên trời đang nhìn ngươi kìa.

Tiêu Thăng nghe vậy cũng không tức giận, trái lại gật đầu:

- Không sai, Yến Triệu Ca, ngươi thật sự có tài.

- Phải thừa nhận, trước đây ta xem thường ngươi.

- Bất quá nếu lấy một chút tiện nghi mà ngươi chiếm được lúc trước, coi như thắng được ta, vậy ngươi khó tránh quá tự lừa dối mình rồi.

Tiêu Thăng vừa nói xong, thân thể đứng bất động tại chỗ, Cương khí hùng hồn phóng ra ngoài.

Lúc Cương khí lưu chuyển, có ánh sáng nhàn nhạt giống kim loại chớp động, càng ngày càng chói mắt.

Trong giây lát, xung quanh thân thể của Tiêu Thăng, giống như được bao phủ bởi một vòng hào quang kim sắc.

Sau một khắc, một đạo kim quang bay ra, chuyển động trong trời đất, phảng phất vô số tia sáng mặt trời hoá thành đao kiếm kim sắc.

Ánh sáng kim sắc trong nháy mắt xuyên qua khoảng cách trăm bước, lướt qua phía sau đám người Yến Triệu Ca, Phong Vân Sanh.

Âm thanh chói tay vang lên, những đạo kim quang này đâm vào núi đá, hoặc là đâm xuống mặt đất, đem sơn cốc phía sau Yến Triệu Ca đánh thành trăm ngàn lỗ.

Những kim quang này đâm vào núi đá, ngưng tụ thật lâu mà không tiêu tán.

Giống như vũ khí thật sự, hình thành nửa vòng tròn, vây đám người Yến Triệu Ca vào trong.

Một đám hắc y Vô gia phía sau Yến Triệu Ca, đều nhíu mày.

Ngự khí trăm bước, ngưng luyện chân thực, Cương khí có thể hoá thành khí binh hữu hình.

Bất luận là công hay phòng, đều hơn Cương khí phóng ra ngoài của Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư một bậc.

Chính là tiêu chí của Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư.

Ngưng luyện Cương khí chân thực, càng có thể công kích tầm xa, ngự khí trăm bước, lập tức liền tới, làm đối thủ muốn chạy đều khó khăn.

Cái này còn chưa hết, hai tay của Tiêu Thăng chấp sau lưng, thân hình bắt đầu cách mặt đất, càng lên càng cao, đến giữa không trung mới đình chỉ.

Dưới chân hắn không có gì, cứ như vậy mà trôi nổi giữa không trung.

Đây cũng là tiêu chí của Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư.

Cương khí so với Ngoại Cương trung kỳ Tông sư càng thêm hùng hồn ngưng luyện, thao túng như thường, có thể trôi nổi giữa không trung trong một thời gian ngắn, cũng có thể di động trong một khoảng cách ngắn.

Đối thủ không làm được chuyện như thế, Tiêu Thăng đối mặt, ít nhất có thể đứng ở thế bất bại.

Rất đơn giản, đánh không lại, trực tiếp phù không kéo ra khoảng cách, đối thủ chỉ có thể trừng mắt mà nhìn.

Mặc dù đối phương cũng ngưng luyện ra khí binh để công kích tầm xa, nhưng cho dù ngự khí trăm bước, cũng là khoảng cách càng gần uy lực càng mạnh.

Tiêu Thăng cùng đối thủ kéo ra khoảng cách, khí binh hai bên va chạm, dĩ nhiên là hắn chiếm tiện nghi lớn rồi.

Trước đây lấy con rối làm môi giới, tỷ thí cùng Yến Triệu Ca, Tiêu Thăng giống như là mang xiềng xích mà múa, thực lực của bản thân cơ bản là không hiện ra.

Mà lúc này, hắn vừa mới cho thấy thực lực của Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, đối với Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư gần như là nghiền ép.

Cảnh giới đề người, cũng không phải nói ngoài miệng một câu đơn giản như vậy.

Tiêu Thăng trôi nổi giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống Yến Triệu Ca.

- Ta là Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, đánh người là Ngoại Cương sơ kỳ, có lẽ người không phục, nhưng nếu người muốn nhúng tay vào chuyện Phong Mộc Ca này, vậy thì đừng trách ta.

- Cho dù là trưởng bối của Quảng Thừa Sơn người ở đây, vẫn là đạo lý này.

- Người muốn che chở đệ tử chạy trốn của Đại Nhật Thánh Tông ta, vậy ta và người chỉ có thể chiến, mà không phải luận bàn.

Tiêu Thăng nhìn xuống Yến Triệu Ca, đột nhiên cười:

- Ta đánh chết người ở chỗ này cũng không phải nói chơi.

- Bất quá, cho dù người không nhúng tay vào chuyện Phong Mộc Ca, ngày hôm nay cũng chơi một chút đi.

- Chỉ là, trước tiên Triều sư đệ sẽ chơi với người.

Lúc này, một đám thanh niên mặc áo trắng xuất hiện trong sơn cốc, người cầm đầu chính là Triều Nguyên Long bị Yến Triệu Ca đánh bại trong Trần Long Uyên.

Triều Nguyên Long chậm chậm phun ra một hơi:

- Yến Triệu Ca, mỡ cùng đánh với người một trận.

Xung quanh thân thể của hắn, bắn ra kim quang chói mắt lần nữa, giống như từng cây kim châm sắc nhọn.

Trước đây trong Trần Long Uyên, Triều Nguyên Long xúc động Cương khí của bản thân, mặt đất dưới chân đều vỡ vụn.

Mà lúc này, mặt đất xung quanh khi tiếp xúc, lưu lại vô số lỗ kim chi chít, giống như tổ ong vậy.

Lực xuyên thấu cùng lực ngưng tụ của Cương khí, hoàn toàn không thể so sánh với nhau.

Từng cây kim châm bằng Cương khí mà Triều Nguyên Long phát ra, lúc này trên đó cũng có ánh sáng nhàn nhạt như kim loại chớp động, rõ ràng là hắn cũng đặt chân vào cảnh giới Ngoại Cương Tông Sư!

Phong Vân Sanh nhìn Triều Nguyên Long, hơi nhướn mày:

- Người này đã dẫn Thái Dương Thần Châm vào cơ thể, mạnh mẽ làm đá mài mài Cương khí, đạt tới tình trạng phóng ra ngoài như thế này sao?

Trên mặt của Yến Triệu Ca lộ ra vẻ cân nhắc:

- Có chút nghe thấy, bất quá trong trí nhớ của ta, biện pháp này có tác dụng phụ to lớn, sẽ làm người đau đớn ngày đêm, sống không bằng chết, càng sẽ trì hoãn tiến độ tu luyện kế tiếp của người.

Về mặt của Triều Nguyên Long hồ hững:

- So sánh với khuất nhục mà người cấp cho mỡ, một chút đau đớn này, là thái gì?

- Hận này không rửa sạch, mỡ thề không làm người!

Dứt lời, Triều Nguyên Long đã bước ra, đi thẳng đến trước mặt của Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca nhíu mày, ống tay áo phải vung lên, một đạo thanh nhanh như tia chớp bay ra.

- Tụ Lý Thanh Long, tới tốt!

Triều Nguyên Long hét lớn một tiếng, hai tay bỗng nhiên đan chéo lại.

Cũng là Trung Thiên Thần Chưởng.

Những Cương khí kim quang như kim châm sắc nhọn, càng trở nên mềm mại, giống như vô số sợi tơ tinh tế.

Vô số sợi tơ hóa cương thành nhu, giống như vạn xà xuất khiếu, quấn trên kiếm quang thanh sắc.

Kiểm quang của Yến Triệu Ca rung lên, từng đạo kiếm cương thanh sắc bạo khởi, chặt đứt những sợi tơ kim sắc.

Nhưng sợi tơ tinh tế này, giống như vô cùng vô tận, quấn lấy liên tục, dần dần tiêu hao hết kiếm thể của Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca quan sát kỹ càng Võ đạo của Triều Nguyên Long, khỏe miệng co rúm, vẻ mặt trở nên có chút cổ quái.

Triều Nguyên Long lạnh lùng nói:

- Mỗ biết ngươi thành tựu Ngoại Cương sớm hơn, mỗ không ngại lấy Thái Dương Thần Châm nhập vào cơ thể, cấp tốc trở thành Ngoại Cương Tông Sư.

- Chính là vì chuyên môn tu thành môn Võ học khác chế Tụ Lý Thanh Long này!

- Ngày hôm nay, ngươi chính là một con rồng chết!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 45: Giống ba ba đánh nhi tử vậy!

Dịch giả: rolland

Kiểm quang như rồng, hào hiệp bay lên.

Lại có ngàn vạn Kim Xà quấn quanh, muốn cuốn lấy Thanh Long, cắn nuốt không ngừng.

Thanh Long rung lên thân thể, đem từng cái Kim Xà đánh chết, nhưng Kim Xà giống như có vô cùng vô tận.

Thanh Long dần mất đi sức sống, không cách nào tiếp tục bay lên, chỉ có thể rơi vào bụi bặm, bị vạn xà cắn nuốt.

Xà thân so với long thân càng thêm mềm dẻo, uyển chuyển lượn vòng, liền đem lực lượng giảm xuống liên tục.

Triều Nguyên Long phóng ra ngoài từng đạo Cương khí, như hóa thành bách luyện thép cuộn lấy ngón tay, dĩ nhiên có thể địch lại Tụ Lý Thanh Long của Yến Triệu Ca.

Kiểm quang thanh sắc dần dần tiêu tán, cảnh trúc trong tay của Yến Triệu Ca, lại khôi phục nguyên dạng.

Trong đôi mắt của Triều Nguyên Long bộc phát ra kinh thần thái kinh người:

- Yến Triệu Ca, ngày hôm nay ngươi đối lại dùng kiếm thật, cũng khó thoát khỏi kết quả thua trận!

- Cây gậy trúc này của ngươi, mỗ sẽ không phá hủy, mà lưu lại cho ngươi, không quát mặt ngươi đầy máu, khó tiêu mỗi hận trong lòng mỗ!

Yến Triệu Ca không nói gì, chỉ là vẻ mặt có chút cổ quái nhìn Triều Nguyên Long.

Phong Vân Sinh cũng nhìn chòng chọc vào Triều Nguyên Long:

- Thiên Xà Triền Tì Thủ? So Thái Dương Kim Châm Khí Công còn hiếm thấy hơn, hẳn lại luyện thành.

Thiên Xà Triền Tì Thủ, tên như ý nghĩa, âm nhu thay đổi, triền ty giải khấu, chính là Võ đạo cảm nã cực kỳ thượng thừa.

Chính là Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông trong lúc vô tình thu được, cất dấu trong Vũ Khố của tông môn.

Bởi vì cùng Cương khí của công pháp Đại Nhật Thánh Tông không hợp, yêu cầu tới cảnh giới Ngoại Cương, Cương khí phóng ra ngoài, mới có thể tu luyện.

Giữa các Võ học khác nhau, thật sự có tồn tại tương sinh tương khắc.

Triều Nguyên Long tu thành loại Võ đạo này, một lần thành công, quả nhiên có kỳ hiệu khác chế Tụ Lý Thanh Long của Yến Triệu Ca, so với Đại Nhật Thất Pháp nhà mình còn tốt hơn.

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn Phong Vân Sanh:

- Nó gọi là Thiên Xà Triền Tì Thủ?

Phong Vân Sanh nhìn biểu tình như cười mà không cười trên mặt của Yến Triệu Ca, buồn bực gật đầu.

- Ha ha...

Yến Triệu Ca không thèm nói thêm gì nữa, đứng tại chỗ, cười nhìn Triều Nguyên Long.

Vừa nhìn thấy nụ cười kia, Triều Nguyên Long liền giận không chỗ phát tiết, chỉ cảm thấy những dấu vết đã khôi trên mặt, lại đau đớn lần nữa.

Hắn quát to một tiếng, hai tay vung lên, nghìn vạn Kim Xà quán quanh, lần thứ hai tấn công.

Tiêu Thăng đứng giữa không trung, từ trên cao nhìn xuống Yến Triệu Ca:

- Người có thể đổi vũ khí khác tốt hơn.

- Người cũng có một kiện Linh binh đi? Không ngại lấy ra cho ta xem một chút.

- Bất quá hôm nay nếu ta đã ở đây, bất cứ lúc nào cũng có thể cho Triều sư đệ mượn binh khí.

- Người cho là người còn có thể chiếm thượng phong ở phương diện này sao...

Lời còn chưa dứt, chỉ thấy Yến Triệu Ca đứng tại chỗ không nhúc nhích, cho đến khi Triều Nguyên Long đến trước mặt, mới đột nhiên xuất thủ.

Có điều không phải xuất kiếm!

Mà là xuất quyền!

Trong thoáng chốc, trước mắt của mọi người đều tối sầm lại.

Giống như nhật thực, Cương khí bao quanh Triều Nguyên Long, hào quang mặt trời giống như lu mờ trong nháy mắt.

Yến Triệu Ca đánh ra một quyền, cánh tay giống như hoá thành một nãg xà thật lớn mang mười hai đôi cánh trên lưng, chiếm cứ tình không, khó có thể đo hết chiều dài.

Thiên Xà Chi Vương!

Tồn tại trong truyền thuyết, lực lượng của bản thân còn hơn Long tộc rất nhiều!

Một quyền của Yến Triệu Ca, Cương khí chấn động, giống như Thiên Xà thôn nhập, nuốt mất Triều Nguyên Long trong nháy mắt!

Lực lượng âm nhu không gì sánh được, liên tiếng gió thổi cũng không mang theo, nhưng lại bạo phát giống như long trời lở đất.

Trong chớp mắt, Triều Nguyên Long đang hướng Yến Triệu Ca đánh tới, bị một tốc độ còn nhanh hơn, bị một quyền của Yến Triệu Ca đánh bay ngược!

Tiêu Thăng cùng Phong Vân Sanh đều ngẩn ngơ.

Sau đó bọn họ liền trở mắt nhìn thân thể của Triều Nguyên Long đích xệt qua thành một đường vòng cung, trực tiếp rơi xuống mặt đất, giống như cá chết lật ngửa, nằm co quắp, không phát ra tiếng nào.

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông cùng đi với Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long, càng trợn mắt cứng lưỡi lần thứ hai.

Đây là cái tình huống gì?

Triều sư huynh không phải đã luyện thành môn Võ học chuyên môn khắc chế Yến Triệu Ca sao?

Không phải nói là cho dù Yến Triệu Ca đã trở thành Ngoại Cương Tông Sư đi nữa, nhưng hắn cũng nắm chắc tất thắng sao?

Vừa rồi không phải mới chiếm thượng phong sao?

Thế nào trong nháy mắt lại thành cái dạng này?

Yến Triệu Ca nhìn Triều Nguyên Long trên đất, vừa bức mình vừa buồn cười:

"Thiên Xà Triền Tỉ Thủ, nghe cái tên này, ta liền nói tại sao nhìn quen mắt như vậy chứ."

"Rõ ràng là một chi nhánh Thiên Xà Vương Quyền trong Lục Linh Ma Quyền diễn biến mà thành."

"Sau khi ngươi thành tựu Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư mới bắt đầu tu luyện Thiên Xà Triền Tỉ Thủ, còn ta là từ vừa mới đến thế giới này tu luyện đây."

"Thiên Xà Vương Quyền của ta đánh Thiên Xà Triền Tỉ Thủ của ngươi, giống như ba ba đánh nhi tử vậy"

"Ngươi nói ngươi còn không phải đưa dê vào miệng cọp sao?"

Yến Triệu Ca thu hồi nắm đấm, nhìn về phía Tiêu Thăng, xua xua hai tay:

- Dường như hắn không cách nào chơi với ta rồi.

Về kinh ngạc trên mặt của Tiêu Thăng biến mất, ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca, ngưng trọng chưa từng có từ trước đến nay.

Nhưng cũng băng lãnh chưa từng có từ trước đến nay.

- Điều nói kiếm của Quảng Thừa công tử như rồng, nguyên lai tất cả đều là biểu hiện giả dối, nghĩ không ra ngươi lại ẩn nấp sâu như vậy.

Tiêu Thăng nói chậm chậm:

- Đáng tiếc ngươi còn chưa đủ thông minh, bại lộ quá sớm, nếu như ngươi nhìn một chút, tương lai có thể là họa lớn.

- Hiện tại, dù cho là phải gánh trách nhiệm gây xích mích cho hai Thánh Địa tranh đấu đi nữa, ta cũng phải đem ngươi đánh chết vào ngày hôm nay.

Hàn quang trong mắt của Tiêu Thăng tăng vọt, Cương khí toàn thân triệt để phóng ra, như mặt trời bùng bùng.

Từ đạo kim quang xoay quanh trong khu vực mấy trăm thước, giống như vô số lưỡi dao sắc bén, treo trên đầu của Yến Triệu Ca.

Áp lực của Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, hoàn toàn hiện ra.

Đừng nói là Yến Triệu Ca đang trực diện trước mũi nhọn, đó là đám người Phong Vân Sanh xung quanh, thậm chí những tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông khác, đều sinh ra cảm giác hít thở không thông.

Yến Triệu Ca như không có chuyện gì xảy ra gật đầu một cái:

- Không sai, trong Võ giả cùng cảnh giới, cũng là người nổi bật.

Tiêu Thăng nhàn nhạt nói:

- Hiện tại ta thừa nhận, ngươi đứng trong hàng Tứ công tử không tính là thật giả lẫn lộn, nếu quả thật là cùng cảnh giới, ta cũng không nắm chắc thắng được ngươi.

- Nhưng tu vi cảnh giới của ngươi còn kém ta nhiều lắm, ngươi nếu có cảnh giới Ngoại Cương trung kỳ, còn có thể chạy trốn chết trên tay ta.

Một đám hắc y Võ giả đi theo Yến Triệu Ca đều trầm mặc.

Công tử gia mới đột phá tới Ngoại Cương không lâu, tuy rằng hoàn thành tẩy tủy phạt cốt lần thứ hai rất nhanh, nhưng muốn lập tức đột phá lần thứ hai, lại không có khả năng nào.

Một đám đệ tử Đại Nhật Thánh Tông, đều thở ra một hơi.

Tuy rằng Triều sư huynh thất bại, nhưng may là có Tiêu sư huynh.

Về phần lấy cánh giới đề người gì đó, hiện tại cũng bất chấp.

Tầm nhìn lúc này của Yến Triệu Ca, trái lại lại nhìn về Triều Nguyên Long đang được đồng môn đỡ.

- Cho người một cái cơ hội, cho nên mới giao thủ cùng cánh giới với người, không nghĩ tới kết quả lại làm cho người khác không biết khóc hay nên cười.

Triều Nguyên Long nghe vậy, trợn to hai mắt.

Yến Triệu Ca lắc đầu một cái:

- Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, rất khó sao?

Đang lúc nói chuyện, huyết khiếu toàn thân của Yến Triệu Ca chấn động, có từng đạo khói trắng mờ hồ bay lên, phảng phất như Băng Long thăng thiên.

Một thân khí huyết như chì ngân kích động, Cương khí xung quang thân thể chớp động sáng bóng như kim loại, càng ngày càng chói mắt!

Yến Triệu Ca tiện tay đánh ra một thức Thiên Xà Vương Quyền trên không trung, Cương khí cuộn cuộn vắn vẹo uốn quanh, vắn thành một chỗ, cuối cùng hoá thành một cây roi màu đen to lớn!

Roi dài màu đen run lên giữa không trung, nổ vang một tiếng, như sấm sét!

Ngưng khí thành binh, giống như chân thực!

Con mắt của Tiêu Thăng trợn tròn:

- Ngoại Cương trung kỳ? !

- Không có khả năng!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 46: Ngoại Cương trung kỳ, đánh người cũng đủ rồi

Dịch giả: rolland

Nhìn Yến Triệu Ca ngưng khí trăm bước, ngưng khí thành binh, trước mắt của Triều Nguyên Long đều tối sầm.

Hắn vốn bị trọng thương, tinh thần không nhận được, mà trực tiếp ngất đi.

Lần thứ hai thảm bại dưới tay của Yến Triệu Ca, đã làm hắn buồn bực muốn điên.

Lúc này lại thấy Yến Triệu Ca tiến thêm một bước, đột phá Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư giống như ăn cơm uống nước, làm Triều Nguyên Long triệt để sụp đổ.

Như vậy, hắn chịu đựng tác dụng phụ to lớn của phương pháp cho Thái Dương Thần Châm nhập vào cơ thể, mạnh mẽ đột phá tới Ngoại Cương Tông Sư, còn có ý nghĩa gì nữa?

Rõ ràng khi ở trong Trấn Long Uyên, cả hai người đồng dạng là Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, nhưng trong một thời gian ngắn ngủi như thế, làm sao Yến Triệu Ca có thể liên tục phá tan các cửa ải khó khăn, đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư nhanh như vậy?

Hết thầy giao thủ trong Trấn Long Uyên trước đó, lẽ nào đều là ảo cảnh sao?

Ngoài Triều Nguyên Long, những tên đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông thấy Yến Triệu Ca xuất thủ trong Trấn Long Uyên, đều ngây ra như phỗng.

Cho dù là Tiêu Thăng, thân thể đều lắc lư một cái, suýt nữa trực tiếp từ trên không trung ngã xuống.

Đ*ch!

Lúc trước lão tử từ Nội Cương hậu kỳ, đến Ngoại Cương trung kỳ, cần bao lâu?

Hai mắt của Tiêu Thăng tròn tròn, trong lòng thậm chí không dám suy nghĩ tiếp.

Cương khí của Yến Triệu Ca ngưng kết thành một cây trường tiên ở trong tay, run lên giữa không trung, đánh ra một tiếng vang.

- Bại lộ quá sớm? Nhìn một chút? Tại sao ta phải nhìn?

Yến Triệu Ca không thêm đề ý mà nói:

- Người biết thì có thể như thế nào? Nói giống như là người có thể làm gì được ta vậy?

- Trên thế giới này, người có thể thắng được ta cũng rất nhiều, nhưng trong đó không bao gồm người, Tiêu Thăng.

Tay còn lại của Yến Triệu Ca vung lên, từng đạo Cương khí ngưng tụ, hoá thành một cái trường kiếm màu băng lam to lớn giữa không trung.

Trên mũi kiếm có hàn quang sắc bén, mờ hồ có long ảnh lập loè.

Từng đạo hàn băng màu trắng hiện lên nhảy múa, vây quang trường kiếm, như Băng Long ẩn vào trong mây.

Tiêu Thăng hít sâu một cái:

- Yến Triệu Ca, người dường như đã quên một việc.

- Bây giờ, người vẫn chỉ là Ngoại Cương trung kỳ.

- Trừ khi người có thể đột phá tới Ngoại Cương hậu kỳ, bằng không, hôm nay người chắc chắn phải chết!

Huyết dài một tiếng, Tiêu Thăng nộ hồng, từ trên trời giáng xuống.

Từng đạo kim quang, giống như mưa kiếm, rơi xuống Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca vung tay lên, trường kiếm màu băng lam ở giữa không trung liên tục trầm kích, giống như Thần Long bay lượn về phía chân trời, đem tất cả kim quang đều chặn lại.

Mặc dù kim quang tầng tầng lớp lớp, nhưng dù sao tu vi của Tiêu Thăng cũng là Ngoại Cương hậu kỳ, mỗi một đạo kim quang dù không so ngưng luyện, cũng không kém kiếm cương của Yến Triệu Ca.

Thế nhưng kiếm cương của Yến Triệu Ca, mỗi lần đều có thể chém vào vị trí kim quang yếu nhất của Tiêu Thăng.

Thế cho nên tuy rằng kiếm cương lấy một địch trăm, lại có thể đem kim quang như mưa rơi cản lại.

Chỉ là nhưng kim quang này, bắt quá là hư chiêu công kích của Tiêu Thăng.

Kim quang bị kiếm cương đánh tan, tuy rằng bị nghiền nát, nhưng giống như quang vụ tràn ngập giữa không trung, cũng không triệt để biến mất.

Rất nhiều kim quang còn lại bao phủ khắp nơi, trái lại hình thành một cảnh tượng như trời đất tuổi xế chiều, mặt trời chiếu chiều muộn.

Khoé miệng của Tiêu Thăng tràn ra nụ cười băng lãnh, chiêu pháp của hai tay biến đổi, đẩy về phía Yến Triệu Ca.

Thế giới kim quang đầy trời hình thành từ Cương khí, cùng nhau sụp đổ ở trung tâm, đánh về phía Yến Triệu Ca!

Ảo diệu của Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chương, lúc này bị Tiêu Thăng thôi động triệt để, biến hoá so với lúc đầu lấy con rối Đại Nhật Thánh Nhân thôi động không cách nào sánh bằng!

Thế giới trước mắt Yến Triệu Ca, giống như khoảnh khắc mặt trời xuống núi, hoàng hôn tối tăm nhất, trước mắt chỉ còn lại một mảnh tuyệt vọng.

"Ha ha!"

Yến Triệu Ca khẽ quát một tiếng, thu về song quyền, đồng thời đặt trên bụng của mình.

Tay trái đặt vững vàng trên bụng, vẫn không nhúc nhích.

Tay phải thì nhẹ nhàng rung động, không ngừng vỗ vào thân thể.

Hai cánh tay, một động một tĩnh, một âm một dương, một trầm ngưng một linh động, đạt tới trạng thái hài hoà hoàn mỹ.

Tay trái là Định Hải Linh Quyền trong Lục Linh Ma Quyền, hóa thành Linh Quy chi tượng (hình dạng).

Tay phải là Thiên Xà Vương Quyền trong Lục Linh Ma Quyền, hóa thành Thiên Xà chi tượng.

Quy xà giao nhau, động tĩnh kết hợp, âm dương giao thái.

Tiểu phúc (vùng bụng dưới) của nhân thể, giấu ở bên trong cơ bắp, có huyết khiếu tên là Thương Khúc, lại xưng là Huyết Môn, là điểm trọng yếu nhất trong trung tâm tuần hoàn khí huyết của Võ giả.

Kích thích Huyết Môn, phối hợp cùng trái tim, máu huyết toàn thân lập tức sôi trào, tinh lực tràn đầy, bạo phát tiềm lực chưa từng có.

Trước Đại Phá Diệt, Thần Cung cất giữ điển tịch Chân Vũ Quyền Kinh.

"Huyết Môn Thương Khúc, Bắc Đầu Chân Vũ chi thần!"

Hai luồng khí huyết một nhanh một chậm hội tụ trong huyết Thương Khúc của Yến Triệu Ca, hợp thành một khối, giống như hỗn độn nguyên thai trước thiên địa bắt đầu.

Sau một khắc, khí huyết nguyên thai chấn động ầm ầm, lực lượng mạnh mẽ vượt xa bình thường, nổ tung trong cơ thể Yến Triệu Ca!

Hai cái tay đồng thời đẩy về phía trước một cái.

Cương khí của tay trái hóa thành một tấm chắn to lớn, như Định Hải Linh Quy.

Cương khí của tay phải hóa thành một cây roi dài thô to, như Thiên Xà Chi Vương.

Quy xà giao nhau, cùng nhau ầm ầm vang dội tiến về phía trước.

Một hình người to lớn mờ hồ xuất hiện.

Bắc Đầu Chân Vũ Đại Đế!

Quy xà hợp kích, Chân Vũ hiển linh!

Giống như lực lượng dời non lấp biển, đẩy về Tiêu Thăng, mạnh mẽ đánh tan Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chương!

Tiêu Thăng kinh hãi, chương pháp biến đổi, "tịch chiếu" đổi thành "tàn quang", vội vã đổi công thành thủ.

Tàn quang huyền tượng, mê mê mang mang, làm người ta khó phân biệt thật giả, thác loạn phương hướng.

Thân hình của Tiêu Thăng trên không trung bay lên cao, ý vào năng lực phù không ưu thế của Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, muốn tránh một đòn này của Yến Triệu Ca.

Hắn liền đổ mồ hôi lạnh toàn thân:

"Đây là lực lượng mà Ngoại Cương trung kỳ Tông sư có thể có sao?!"

Yến Triệu Ca cười nói:

- Ngoại Cương trung kỳ, đánh người cũng đủ rồi.

- Lại tiếp một đòn của ta!

Dưới chân Yến Triệu Ca dùng sức, một nửa mặt đất sơn cốc bị một cước đạp bể lõm xuống!

Mượn phản lực này, cả người Yến Triệu Ca phóng lên cao, như đạn pháo đánh thẳng tới Tiêu Thăng!

Tiêu Thăng hừ lạnh một tiếng, đang ở giữa không trung, đột nhiên nhảy một cái.

Chỉ thấy cả người hắn như thiểm điện, trong nháy mắt liền lướt qua một khoảng cách lớn, kéo dài khoảng cách với Yến Triệu Ca.

Võ đạo đích truyền của Đại Nhật Thánh Tông, một trong Đại Nhật Thất Pháp, Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng.

Đây là thân pháp bí quyết thuần túy duy nhất trong Đại Nhật Thất Pháp, thi triển ra, cương mãnh mau lẹ, như mặt trời mọc lên từ phương đông không thể ngăn cản.

Tiêu Thăng lấy thân pháp tránh thoát một kích của Yến Triệu Ca, sau đó thân hình lập tức nhảy một cái, ngược lại nhào tới Yến Triệu Ca.

Chính là muốn bắt lấy nhược điểm của Yến Triệu Ca là chỉ có thể nhảy lên bằng bạo lực, không thể như hần liên tục duy trì phù không để di chuyển.

Lúc này Tiêu Thăng nhào tới, chính là lúc Yến Triệu Ca lực cũ đã hết, lực mới chưa sinh!

Một cái Kim Luân bay lên, chiếu sáng bốn phương, trực tiếp đập tới Yến Triệu Ca!

Linh binh, Huy Nhật Luân.

Khuôn mặt của Tiêu Thăng băng lãnh, lúc này muốn ra tay toàn lực.

Yến Triệu Ca đã sớm có chuẩn bị, lực lượng tích súc trong huyết Huyết Môn Thương Khúc lần thứ hai bạo phát.

Thân thể vốn bắt đầu rơi xuống, dĩ nhiên mạnh mẽ ngừng lại trên không trung trong một cái chớp mắt.

Ổng tay áo phải của Yến Triệu Ca lại mở ra, một đạo thanh quang như rồng, liền gào thét bay ra!

Lúc này vũ khí trong tay của Yến Triệu Ca, không còn là cành trúc, mà là một thanh đoản kiếm (kiếm ngắn) màu xanh lục!

Linh quang trên mũi kiếm chớp động, trong đó truyền ra chân thật rõ ràng, mà không phải là tiếng long ngâm hư ảo nữa!

Linh binh, Bích Long Linh Kiếm!

Yến Triệu Ca nhân kiếm hợp nhất, phóng lên cao, như đâm rách trời cao, trong nháy mắt liền đánh tới trước mặt của Tiêu Thăng!

Kiếm phong sở hướng, thất tinh hội tụ, Bắc Đẩu cùng chiếu, rộng lớn như thiên!

Võ đạo đích truyền của Quảng Thừa Sơn, một trong Thái Thượng Bát Cực, Thất Tinh Kiếm!

Tiêu Thăng bắt đắc dĩ, đành phải lấy Huy Nhật Luân địch lại Bích Long Linh Kiếm của Yến Triệu Ca.

Nhưng không đợi Tiêu Thăng thở phào, chỉ thấy tay phải của Yến Triệu Ca cầm Bích Long Linh Kiếm, ồng tay áo trái của hần lộ ra, chém xuống!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 47: Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, người đừng chỉ chạy a!

Dịch giả: rolland

Lòng bàn tay trái của Yến Triệu Ca, một mảnh đỏ tím.

Cương khí bốc lên trên đó, giống như ngưng tụ một đoàn lửa màu đỏ tím chân thật.

Ánh lửa khắp nơi, Cương khí toàn thân của Tiêu Thăng liền có dấu hiệu sụp đổ!

Dưới một chương này, cả người hần giống như đặt trong hỏa lò vậy, nếu bị Đâu Suất Tử Hỏa đốt sẽ thành tro bụi.

Cùng Thất Tinh Kiếm đều là một trong Thái Thượng Bát Cực, Võ đạo đích truyền của Quảng Thừa Sơn, Đâu Suất Chương!

Yến Triệu Ca cùng Tiêu Thăng đồng thời quát khẽ, ngoại trừ Bích Long Linh Kiếm cùng Huy Nhật Luân trên hai người ra, lại có nhiều bảo quang sáng lên.

Trong chớp nhoáng giao thủ trên không trung này, từng món bảo vật đều tuôn ra uy năng của mình, đụng vào nhau.

Người trong sơn cốc ngẩng đầu nhìn lên, ánh sáng lóng lánh trên bầu trời, sáng lạn chói mắt.

Hai người Yến Triệu Ca cùng Tiêu Thăng, đều là một thân bảo vật, trong nháy mắt cùng nhau bạo phát, công phòng đánh thành một đoàn.

Lực lượng của lượng lớn bảo vật trung hoà nhau.

Nhưng Đầu Suất Chưởng trên tay trái của Yến Triệu Ca, cuối cùng vẫn không chịu buông tha, như cũ đánh lên người của Tiêu Thăng!

Tiêu Thăng kêu đau một tiếng, mũi miệng đầy máu, thân hình bay ra sau rơi xuống.

Một đám đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, đều kinh hô thành tiếng, mặt xám như tro tàn.

Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư Tiêu Thăng, đối chiến với Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư Yến Triệu Ca, kết quả dĩ nhiên là Tiêu Thăng thua!

Kết quả này, so với Yến Triệu Ca hai lần đánh bại Triều Nguyên Long cùng cảnh giới, còn muốn chấn động hơn nhiều lắm.

Dù sao Tiêu Thăng cũng không phải Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư bình thường, đó là nhân vật thiên tài trong lúc ở Ngoại Cương sơ kỳ, vượt cấp chiến thắng đối thủ có thực lực Ngoại Cương trung kỳ!

Lúc trước cùng giao thủ với Triều Nguyên Long trong Trấn Long Uyên, thực lực hai bên trước kia như thế nào không cần bàn luận, nhưng câu nói đầu tiên của Yến Triệu Ca làm Triều Nguyên Long không dám vận dụng vũ khí.

Tay trắng đỏ sức, hai bên giao thủ đều là thiếu niên thiên kiêu, dựa vào tu vi, nhưng nếu dùng vũ khí, Triều Nguyên Long cho dù là thiên tài đích truyền của Đại Nhật Thánh Tông, làm sao có thể so sánh với cha của Yến Triệu Ca là một cự đầu của Quảng Thừa Sơn?

Tiêu Thăng thì không giống vậy, hấn cùng với Yến Triệu Ca đều như nhau, cả người đều là bảo.

Thế nhưng lúc này bảo vật của hai bên kiềm chế lẫn nhau, hấn lại bị Yến Triệu Ca vượt cấp đánh bại, chênh lệch cảnh giới chân thật ở đây, không thể xoá bỏ.

Đừng nói là, bình chương cảnh giới của Yến Triệu Ca là không đáng kể, từ Ngoại Cương sơ kỳ đến Ngoại Cương trung kỳ, tùy theo tâm ý, muốn bước qua liền bước qua.

Khi gặp hấn ở Trấn Long Uyên trước đây thì hấn vẫn là Nội Cương hậu kỳ, đến bây giờ là Ngoại Cương trung kỳ, thời gian ngắn làm người ta khó có thể tin được.

Yến Triệu Ca như thế, giống như núi cao chót vót, làm người khác sinh ra tuyệt vọng.

Thân hình của Yến Triệu Ca từ không trung hạ xuống, không chần chờ chút nào, tay phải vung lên, trực tiếp ném Bích Long Linh Kiếm tới Tiêu Thăng!

Tiêu Thăng cắn chặt răng, thôi động Huy Nhật Luân, đỡ Bích Long Linh Kiếm.

Hai kiện Linh binh liền đấu cùng một chỗ.

Yến Triệu Ca nhìn Tiêu Thăng cười nói:

- Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, ngươi đừng chỉ có chạy a.

Dứt lời, dưới chân phát lực lần nữa, trong nháy mắt rút ngắn khoảng cách hơn trăm thước, lần thứ hai vọt tới Tiêu Thăng!

Tiêu Thăng từng mắt nhìn hấn, vành mắt muốn nứt ra, cuối cùng buồn bực gầm nhẹ một tiếng, hướng về những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông khác quát:

- Đi!

Mọi người chấn động toàn thân, sắc mặt phức tạp liếc nhìn Yến Triệu Ca cùng Tiêu Thăng, tim của tất cả mọi người như đã chết, vội vàng mang theo Triều Nguyên Long hôn mê từ lâu, chạy ra ngoài sơn cốc.

Yến Triệu Ca cũng không làm khó bọn họ, chuyên tâm nhìn chằm chằm Tiêu Thăng tiếp tục đánh cho mập ra.

Tiêu Thăng phiền muộn thi triển Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng, lần này lại không phải vì tập kích, mà là một lòng muốn né tránh Yến Triệu Ca, sau đó bỏ chạy.

Tuy rằng trong lòng như đang rỉ máu, một trăm cái không muốn thừa nhận.

Nhưng đến lúc này rồi, Tiêu Thăng cũng ý thức được, hấn thật không phải là đối thủ của Yến Triệu Ca!

Hấn là Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, đánh không lại Ngoại Cương trung kỳ Yến Triệu Ca!

Dựa vào phù không lực của Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, cùng sự nhanh nhẹn của Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng, Tiêu Thăng hiểm hiểm tránh được một kích của Yến Triệu Ca.

Thế nhưng Cương khí ở khắp nơi, làm chàm râu trên mặt của Tiêu Thăng, đột nhiên vỡ vụn tung bay.

Tiêu Thăng ngẩn ngơ, khuôn mặt bỗng nhiên đỏ lên, đỏ thẫm như máu, tâm tình không khống chế được, không cách nào duy trì tiếng nói hào phóng, phát ra một tiếng kêu to phẫn nộ và bén nhọn.

Yến Triệu Ca thấy vậy, cũng nao nao (ngẩn ra).

Tiêu Thăng trước mắt, cũng không phải là râu mép bị cắt đứt, mà chàm râu quay hàm bị bóc ra, gò má quay hàm nhẵn bóng, liền một cọng râu đều không thấy.

Không có chòm râu, dáng dấp của Tiêu Thăng trùng hợp với hình dạng trong trí nhớ của Yến Triệu Ca, cũng là một thanh niên tuấn lãng.

Nhưng kết hợp với âm thanh bén nhọn lúc này, Tiêu Thăng nhìn như thế nào, cũng lộ ra có chút âm nhu, khác hẳn với nam tử bình thường!

Tiêu Thăng thẹn quá thành giận trừng mắt liếc Yến Triệu Ca, sau đó lại tràn ngập oán độc liếc nhìn Phong Vân Sanh, cuối cùng không tiếp tục ở lại, xoay người rời đi.

Khoé miệng của Yến Triệu Ca hơi co quắp, quay đầu lại nhìn Phong Vân Sanh.

- Người nói trước đây người làm hấn bị thương nặng, rốt cuộc là hấn bị thương ở đâu hả?

Phong Vân Sanh đối sự phẫn hận của Tiêu Thăng không có cảm giác chút nào, trái lại một mực nhìn kỹ Yến Triệu Ca.

Tuy rằng lúc này bởi vì nàng bị trọng thương, thực lực chỉ có Luyện Thể, nhưng nhãn lực kiến thức vẫn còn đó.

Cũng chính là bởi vì biết hàng, cho nên mới kinh dị khi Yến Triệu Ca bày ra tất cả.

Cho đến khi Yến Triệu Ca xoay người lại hỏi nàng, nàng vẫn còn đang há miệng, tràn đầy kinh ngạc.

Nghe câu hỏi của Yến Triệu Ca, Phong Vân Sanh phục hồi lại tinh thần, vẻ mặt ung dung nói:

- Tiểu huynh đệ của hấn lúc trước có hạnh kiểm xấu, muốn chiếm tiện nghi ta, dĩ nhiên ta giúp hấn quản giáo lại đệ đệ của hấn rồi.

- ... người lợi hại.

Yến Triệu Ca bĩu môi, đột nhiên cảm giác trong quần mình cũng có chút lạnh lẽo.

Nghe nói ông ngoại của Tiêu Thăng dưới gối chỉ có mẫu thân hấn là một nữ nhi, đến đời hấn cũng chỉ có một ngoại tôn như thế.

Cha hấn họ Tiêu, đến hấn, là độc đinh mấy đời..

Thảo nào người ta muốn đuổi tận giết tuyệt người, sư tổ người đã chết, Đại Nhật Thánh Tông cũng không có ai bảo hộ người.

Phong Vân Sanh không thêm đề ý tới mà nói:

- Nếu nói Đại Nhật Thánh Tông, thế hệ trẻ có Sơ Dương tứ kiệt, Tiêu Thăng cùng Triều Nguyên Long đều có nhiều vấn đề.

- Tính cách của Triều Nguyên Long kiên nghị, không hề sợ nguy hiểm gian khổ, nhưng là lại thích đi đường nghiêng, luôn muốn làm chuyện tình mà người khác không muốn làm, giống như chỉ như vậy mới thể hiện ra tài năng của hấn vậy.

- Kỳ thực nếu như hấn thành thật đi từng bước, giống như các đệ tử khác tu luyện Võ học chính thống của Đại Nhật Thánh Tông, mà không phải loại thiên môn (hiếm thấy) như Thái Dương Kim Châm Khí Công cùng Thiên Xà Triền Tỉ Thủ như vậy, lấy thiên phú của cùng nghị lực của hấn, thực lực chiến đấu có thể hơi thấp một chút, nhưng thành tựu trong tương lai sẽ càng cao.

Phong Vân Sanh lắc đầu nói:

- Nghị lực của Tiêu Thăng không bằng Triều Nguyên Long, nhưng ngộ tính cũng có, đáng tiếc tâm tính người này quá lỗ mãng, lại tham lam háo sắc, không quản được tiêu Tiêu Thăng nhà hấn, bằng không thành tựu cũng sẽ so với hiện tại càng cao.

Nói đến đây, Phong Vân Sanh cười:

- Ta giúp hấn chặt đứt gốc rễ phiền não, thực lực trong hai năm qua của hấn tiến bộ nhanh hơn trước kia rõ ràng.

Yến Triệu Ca nghe vậy, tròn trắng mắt:

- Hấn còn thiếu một quyển Quỷ Hoa Bảo Điển.

Phong Vân Sanh giật mình nói:

- Đó là Võ học gì, cho tới bây giờ ta chưa nghe nói qua.

Yến Triệu Ca khoát tay, không nói nữa, mà bắt đầu kiểm tra chiến lợi phẩm của mình.

Đánh với Tiêu Thăng một trận, lượng lớn bảo vật của hai bên liêu mạng.

Cuối cùng Tiêu Thăng đào tẩu, liên hệ của hắn cùng nhiều bảo vật, đều bị Yến Triệu Ca đánh gãy.

Tiêu Thăng hoảng hốt bỏ chạy, tự nhiên cũng không kịp thu những bảo vật này, tất nhiên là toàn bộ rơi vào túi của Yến Triệu Ca.

Trong này, có hai kiện Trung phẩm Bảo binh, thích hợp cho mình sử dụng bây giờ, bất quá chỉ là Trung phẩm Bảo binh, bản thân Yến Triệu Ca cũng không thiếu.

Nhưng thật ra có một kiện Thượng phẩm Bảo binh, cuối cùng cũng có giá trị.

Nhưng chân chính hấp dẫn hắn, là kiện Linh binh, Huy Nhật Luân!

Giá trị của thứ này so với Bảo binh, hoàn toàn không cùng một cấp bậc.

Lấy tài sản của Yến Triệu Ca, hiện nay cũng chỉ có một kiện Linh binh là Bích Long Linh Kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 48: Ưu điểm lớn nhất, là khiêm tốn

Dịch giả: rolland

Huy Nhật Luân cùng Bích Long Linh Kiếm, đều là Hạ phẩm Linh binh nổi bậc.

Nếu không có bối cảnh gia thế như Yến Triệu Ca cùng Tiêu Thăng, Võ giả Tông Sư, rất ít người có Hạ phẩm Linh binh.

Trung phẩm Linh binh, Yến cha cùng ngoại tổ phụ của Tiêu Thăng, dĩ nhiên cũng có.

Nhưng lấy tu vi hiện giờ của Yến Triệu Ca cùng Tiêu Thăng, thúc giục Hạ phẩm Linh binh đã là cực hạn, hơn nữa chỉ có thể phát huy ra lực lượng có hạn.

Giống như Thái Âm Quan Miện, Thánh binh có thể bị Võ giả Tông Sư điều khiển, ở Bát Cực Đại thế giới hiện nay, cũng là độc nhất.

Đừng nói tới Thánh binh khác, cho dù là Thượng phẩm Linh binh, Trung phẩm Linh binh, cho Võ giả Tông Sư thôi động, căn bản là không được.

Linh binh có linh tính của bản thân, so với Bảo binh mạnh hơn nhiều lắm.

Cho nên Phong Vân Sanh rất hứng thú xem Yến Triệu Ca thu lấy Huy Nhật Luân.

Bản thân Linh binh có tính tự chủ, nếu không phải là Đại Tông Sư, không dễ dàng gì mà đổi chủ nhân, cho người khác sử dụng.

Huy Nhật Luân chỉ là bị Bích Long Linh Kiếm cuốn lấy tạm thời, cũng không phải cúi đầu thần phục Yến Triệu Ca.

Nếu không có Bích Long Linh Kiếm quấn lấy, chỉ sợ là Huy Nhật Luân đã sớm bay đi, đuổi theo chủ nhân Tiêu Thăng của nó.

Hiện tại, Yến Triệu Ca có cơ hội giam giữ Huy Nhật Luân tạm thời, lấy Bích Long Linh Kiếm của mình làm công xiềng để giam giữ Huy Nhật Luân.

Hai kiện Linh binh kiềm chế lẫn nhau, trước tiên phải giải quyết vấn đề này, nếu không, đừng nói là Huy Nhật Luân, ngay cả Bích Long Linh Kiếm, Yến Triệu Ca cũng không thể sử dụng.

Thực lực tổng hợp của bản thân, ngược lại sẽ giảm xuống một mảng lớn.

Hạ phẩm Linh binh, đối với Võ giả Tông Sư mà nói, có ý nghĩa giống như Bảo binh đối với Võ giả Luyện Thể.

Bắt thì tất nhiên muốn bắt lại, nhưng nếu gặp kẻ địch lần nữa, khó tránh khỏi có chút lúng túng.

"Hà"

Phong Vân Sanh đột nhiên ngẩn ra, chỉ thấy Yến Triệu Ca đi tới phía trước Huy Nhật Luân cùng Bích Long Linh Kiếm, sau đó vươn ra hai tay, nắm lấy hai kiện Linh binh.

Huy Nhật Luân âm âm rung động, khí tức cuồng mãnh bộc phát ra, trong nháy mắt, giống như một Đại Tông Sư đang ngủ say bị đánh thức.

Bích Long Linh Kiếm cũng có dáng vẻ như vậy, hai kiện Linh binh đầu cùng một chỗ, mọi người có mặt ở đây, không cách nào tham gia vào.

Nhưng hai tay của Yến Triệu Ca rung nhẹ, mười ngón tay nắm lại trong hư không, liên tục gõ trên hai kiện Linh binh, với một vận luật kỳ quái.

Bích Long Linh Kiếm cùng Huy Nhật Luân, lần thứ hai chấn động nhẹ.

Trong hai mắt của Yến Triệu Ca, có tia sáng kỳ lạ thoáng hiện, cảnh tượng trước mắt biến hóa, giống như tiến nhập vào một thiên địa khác.

Trong mảnh thiên địa này, có một mặt trời kim sắc treo trên không trung, có một cái trường long màu bích lục không ngừng vòng quanh mặt trời.

Theo mười ngón tay của Yến Triệu Ca gõ liên tục, dĩ nhiên, hai kiện Linh binh dần an tĩnh lại.

Cũng không phải các Linh binh kiềm chế lẫn nhau, mà là bình tĩnh thật sự, tạm thời ngủ đông.

Phong Vân Sanh hơi há miệng:

"Làm Huy Nhật Luân an tĩnh lại nhanh như vậy, đến tột cùng là hấn làm như thế nào."

"Quả thực là lần đầu nghe thấy."

Phục hồi lại tinh thần, Phong Vân Sanh tâm tắc tán dương:

- Tuy rằng trước đây cũng có nghe qua đại danh của ngươi, nhưng hôm nay thấy được, mới biết lời đồn đãi cũng không phải khoa trương, mà là quá mức bảo thủ.

- Nghe danh không bằng gặp mặt, những lời này, ta từ bé cũng biết, nhưng ngày hôm nay là có cảm nhận sâu nhất.

Yến Triệu Ca thu hai kiện Linh binh, búng ngón tay, nói:

- Ta là người có rất nhiều ưu điểm, nhưng ưu điểm lớn nhất chính là khiêm tốn.

- Cho nên, sau này ngươi sẽ phát hiện, nhận xét của ngươi ngày hôm nay, vẫn là bảo thủ.

Phong Vân Sanh tức cười, gật đầu:

- Tốt, ta đợi nhìn xem.

Nàng hỏi:

- Đúng rồi, nhìn ngươi đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, bọn họ vì sao kinh ngạc như vậy, tuy rằng dưới áp lực mà lâm trận đột phá là chuyện hiếm thấy, nhưng cũng không phải là không có.

- Theo ta biết, có vài người chuyên môn truy cầu khoảnh khắc sinh tử này, mượn áp lực mà đột phá bình cảnh.

Một hắc y Võ giả bên cạnh Yến Triệu Ca mở miệng nói:

- Không đến một tháng trước, công tử vừa đột phá từ Nội Cương Tông Sư tới cảnh giới Ngoại Cương sơ kỳ.

Bọn họ là tùy tùng đi theo Yến Triệu Ca, thấy Yến Triệu Ca đột phá lúc này, thì cũng ngây ra như phỗng, khó có thể tin, so với đám người Đại Nhật Thánh Tông cũng không kém bao nhiêu.

Lần này Phong Vân Sanh cũng không bình tĩnh nổi nữa, vẻ mặt như gặp quỷ nhìn Yến Triệu Ca.

Một lúc sau, nàng mới thốt ra:

- Ngươi là con người.

Yến Triệu Ca cười mà không nói.

Phong Vân Sanh cũng hút một ngụm khí lạnh, sau cả ngày mới hồi phục lại tinh thần:

- Ai cũng nói, tuy rằng nguoi là thiên tài, nhưng so với lệnh tôn trước kia còn kém nhiều, nhưng hiện tại xem ra, chỉ ít trên tốc độ tăng trưởng cảnh giới, người mạnh hơn lệnh tôn a.

Trước Đại Phá Diệt, tài liệu đã bị chôn vùi, không thể nào kiểm chứng.

Mà sau Đại Phá Diệt, dưới tất cả các tình huống có thể điều tra, phụ thân của Yến Triệu Ca, quan môn đệ tử của lão Chương môn Quảng Thừa Sơn, Yến Dịch, là Tông Sư trẻ tuổi nhất trong lịch sử, cũng là Đại Tông Sư trẻ tuổi nhất.

Hơn nữa, bây giờ nhìn lại, vô cùng có khả năng trở thành Vô Thánh trẻ tuổi nhất.

Yến Triệu Ca cười, so với từ Nội Cương hậu kỳ đột phá tới Ngoại Cương sơ kỳ, từ Ngoại Cương sơ kỳ tấn chức Ngoại Cương trung kỳ, dễ hơn rất nhiều.

Trong này cũng có một ít cơ duyên xảo hợp, như thành tựu cảnh giới Ngoại Cương, nhanh chóng hoàn thành tẩy tủy phạt cốt lần thứ hai, Huyền Linh Bảo Đan giúp ngưng luyện Cương khí, Băng Long Cốt Hồn cung cấp động lực đầy đủ để vượt ải, cùng với tu luyện pháp môn đặc thù phối hợp với vài thứ khác.

- Điều nói ta và cha là hồ phụ không sinh khuyến tử, ta cũng muốn cố gắng nhiều hơn một chút, không nói vượt lên cha ta, chỉ ít cũng không lạc hậu quá nhiều.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Huống chi, Vô giả tu hành, cùng một cửa ải, có người như giẫm trên đất bằng, dễ dàng bước qua, có người làm cách nào cũng không đột phá, lãng phí một thời gian rất dài cũng không tiến thêm nữa.

- Nhưng chờ đến lúc bước qua cửa ải này xong, sau đó lại là một cửa ải khó khăn khác, nói không chừng sẽ đảo ngược, vì vậy, người vốn đang lạc hậu, trái lại vượt lên dẫn đầu.

- Đây cũng là sự tình rất thường gặp.

Phong Vân Sanh tức giận trợn trắng mắt:

- Nhưng cũng không khoa trương giống nguoi như vậy, một tháng từ Ngoại Cương sơ kỳ đến Ngoại Cương trung kỳ, xưa nay chưa từng có.

Chân mày của Yến Triệu Ca khiêu (nhảy) một cái, cười nói:

- Cho nên ta vẫn nói, con người của ta có rất nhiều ưu điểm, nhưng ưu điểm lớn nhất chính là khiêm tốn hơn người.

Nói xong, Yến Triệu Ca chuyển đề tài:

- Lại nói tiếp, ta và nguoi gặp nhau, sợ rằng cũng không phải là ngẫu nhiên.

Phong Vân Sanh ngẩn ra.

Yến Triệu Ca nhìn nàng, từ từ nói:

- Ta vốn là, đang tìm Mạnh Uyển.

- Đừng lấy cái ánh mắt này nhìn ta, nàng là Thái Âm Chi Nữ của Đại Nhật Thánh Tông, ta là đệ tử của Quảng Thừa Sơn, nghĩ biện pháp để cho nàng không thắng được Thái Âm Chi Nữ, là chuyện rất bình thường.

Yến Triệu Ca vuốt cằm của mình:

- Bây giờ nghĩ lại, người của ta theo dõi nàng, nàng đã phát giác, kết quả là một đường dẫn ta đến bên này.

- Ta đã nói Mạnh Uyển chưa bao giờ dễ dàng lén lách khai sơn môn Đại Nhật Thánh Tông, lần này sao lại có thái độ khác thường như thế, quả nhiên là không phải không có nguyên nhân.

Ánh mắt của Phong Vân Sanh nhu hòa hơn rất nhiều:

- Tiểu Uyển là vì giúp ta, sợ phụ mất, nàng biết Tiêu Thắng tự mình rời tông môn tới tìm ta báo thù, cho nên mới chạy tới hy vọng có thể giúp ta một...hai....

- Dẫn người qua đây, có lẽ là mong muốn Quảng Thừa Sơn có thể thu lưu, che chở ta, như vậy bản thân cô ta cũng không cần đứng ra, cũng không rơi vào tình thế khó xử.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Các người là cùng một sư phụ.

Phong Vân Sanh lắc đầu:

- Cũng không phải, bất quá những năm chúng ta còn là Thái Âm Chi Nữ, phải tiếp nhận giáo dục cùng huấn luyện giống nhau rất nhiều, cho nên bình thường cũng ở cùng một chỗ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 49: Phượng Hoàng chờ niết bàn

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca khẽ cười nhìn Phong Vân Sanh:

- Người có nghĩ tới không, nếu nàng không tồn tại, mặc dù người mất đi Thái Âm Chi Thể, Đại Nhật Thánh Tông cũng sẽ không vứt bỏ người dễ dàng như vậy, nhất định sẽ nỗ lực giúp người khôi phục?

Phong Vân Sanh cười:

- Không có nghĩ qua chuyện này, đó là chuyện rất rõ ràng, không quan hệ đến Tiểu Uyển.

Yến Triệu Ca hứng thú hỏi:

- Người lớn tuổi hơn Mạnh Uyển, đương nhiên sẽ nhập môn sớm hơn, tu vi cũng cao hơn đi?

- Người là lựa chọn đầu tiên tham gia Thái Âm Chi Thí của Đại Nhật Thánh Tông hả?

Phong Vân Sanh thân nhiên gật đầu:

- Không sai, trước khi ta rời khỏi sơn môn, đã có cảnh giới Tông Sư, lúc đó, Tiểu Uyển mới vào Nhập Vi cảnh.

- Hẳn là trước lần Thái Âm Chi Thí đầu tiên, nàng mới đột phá tới Tông Sư đi.

Nàng liếc nhìn Yến Triệu Ca, không vui nói:

- Ta biết người đang suy nghĩ cái gì, bất quá ta đi lầm vào hiểm địa của Địa Ngục, Thái Âm Chi Thể biến mất, không quan hệ gì tới Tiểu Uyển.

Yến Triệu Ca cười cười:

- Tình cảm giữa nàng và người quả thực rất tốt, nhưng lần này nàng dẫn ta tới cứu người, làm sao không thể là "xuất phát từ tâm lý hổ thẹn cùng bồi thường" đây?

- Hoặc là bản thân là người được lợi, bày ra khoan dung, giúp người, khiến lòng cô ta thoải mái?

Phong Vân Sanh cười:

- Ta không có thói quen suy đoán người khác từ mặt xấu, bất quá ta cũng không phủ nhận, quả thực có tồn tại khả năng mà người đã nói.

- Chỉ là, ta tin tưởng Tiểu Uyển.

Những lời cuối cùng này, về mặt của Phong Vân Sanh rất bình tĩnh, nhưng ngữ khí như đinh đóng cột.

Yến Triệu Ca cười, thay đổi chủ đề khác, nói:

- Bất quá, nàng giống như khẳng định Thái Âm Chi Thể của ngươi không cách nào khôi phục đi?
- Nàng xác định sẽ không đưa cho Quảng Thừa Sơn ta một Thái Âm Chi Nữ, ngày sau cùng nàng tranh đoạt Thái Âm Quan Miện?
- Loại tư thông với địch này, nàng còn không làm được.

Phong Vân Sanh bình tĩnh nói:

- Bởi vì nàng có tự tin.
- Bất luận những Thánh địa khác có thêm bao nhiêu Thái Âm Chi Nữ đi nữa.
- Tiểu Uyển có lòng tin, làm Đại Nhật Thánh Tông, thắng về Thái Âm Quan Miện.
- Cho nên mặc dù ta có khôi phục, nàng cũng vui vẻ vì ta mà thôi, bởi vì ta càng nhận được sự coi trọng của Quảng Thừa Sơn.
- Nhưng Thái Âm Quan Miện, thuộc về nàng, thuộc về Đại Nhật Thánh Tông.
- Đây là lòng tin của nàng.

Yến Triệu Ca nghe vậy, trong đầu hiện ra dáng dấp của thiếu nữ mình điểm mà nhu nhược, một đôi mắt sạch sẽ khiến người khác trù mến kia.

Người thắng lợi cuối cùng của lần đầu Thái Âm Chi Thí, tức là người chủ nhân chính thức đầu tiên của Thái Âm Quan Miện sau khi hiện thế, chính là Đại Nhật Thánh Tông, Mạnh Uyển!

Dựa theo Phong Vân Sanh suy đoán, lúc đó nàng hẳn là mới đặt chân vào cảnh giới Tông Sư.

Trong đôi mắt của Phong Vân Sanh lại lộ ra hồi ức:

- Đừng xem bề ngoài đứa bé kia có vẻ như nhược, nhưng kỳ thực rất thông minh, rất kiên cường.
- Bất kể là mạng Thái Âm Lực trong người, hay thiên phú Võ đạo, đều là siêu cấp thiên tài.
- Năm đó bởi vì ta nhập môn sớm hơn, thời gian tu luyện lâu hơn, cho nên ta mới là lựa chọn đầu tiên.
- Nhưng nếu cùng một khởi điểm, cùng một chỗ mà nói, ta cũng không có mười phần nắm chắc chiếm thượng phong.

Yến Triệu Ca bỗng bật cười:

- Cách nói này, trái lại không phải cũng có ý là, kỳ thực Mạnh Uyển cũng không có mười phần nắm chắc có thể thắng ngươi sao?

Phong Vân Sanh nhướng nhướng mày:

- Ta không tự cao tự đại, cũng sẽ không tự coi nhẹ mình.

Yến Triệu Ca không mặn không nhạt nói:

- Đáng tiếc Mạnh Uyển liền thất thủ vào lần thứ hai.

Lần thứ hai Thái Âm Chi Thí, Mạnh Uyển thua một chiêu, Thái Âm Quan Miện rơi vào tay đệ tử Thánh địa Bích Hải Thành của Thủy Vực.

Về mặt của Phong Vân Sanh bình thản, nói:

- Sự tình này ta cũng có nghe nói, đó là vì không lâu trước tỷ thí, Tiểu Uyển vừa thôi động Thái Âm Quan Miện liền mạng với Viêm Ma Vương trên Đông Hải.
- Lần thứ hai tỷ thí, nàng mang thương tích trong người mà xuất chiến.
- Đợi tới lần thứ ba Thái Âm Chi Thí, nàng sẽ cho mọi người biết, chỉ cần bản thân nàng không xảy ra vấn đề gì, Thái Âm Quan Miện cũng sẽ không rơi mất.
- Hơn nữa, Phượng Hoàng niết bàn, dục hỏa trùng sinh, sẽ càng thêm chói mắt.

Ngữ khí của Phong Vân Sanh rất bình tĩnh, giống như nói tới một chuyện bình thường vậy.

Yến Triệu Ca nhìn nàng, khóe miệng từ từ lộ ra nụ cười:

- Lời này dùng cho Mạnh Uyển, cũng không phải là đang nói chính người sao?

Phong Vân Sanh thân nhiên nói:

- Cho dù Yến sư huynh thật sự có biện pháp giúp ta khôi phục Thái Âm Chi Thể, ngược lại hiện tại ta đã lạc hậu so với Tiểu Uyển nhiều lắm.

- Ta không dám nói, ta nhất định có khả năng đuổi theo Tiểu Uyển, nhưng nếu có cơ hội quý giá như vậy, ta nhất định sẽ tận lực nắm chắc.

- Quảng Thừa Sơn thu nhận ta lúc ta nguy nan, mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì, tích thủy chi ân, đừng tuyên trương báo (một giọt nước ân nghĩa, dùng một dòng suối báo lại).

- Không có những lời vô ích khác, đến chết mới thôi.

Mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì, khi nàng đối mặt với uy hiếp của đệ tử Đại Nhật Thánh Tông thì, Yến Triệu Ca đem Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long đánh năm đất, không thể nghi ngờ là biểu lộ ra thái độ.

Về phần là thái độ cá nhân của Yến Triệu Ca, có thể đại biểu cho Quảng Thừa Sơn hay không, hiện tại Phong Vân Sanh không cần thiết phải suy nghĩ nhiều, nghe theo an bài của Yến Triệu Ca là được.

Tâm tình của Yến Triệu Ca không tệ, đối với Thái Âm Chi Thể của Phong Vân Sanh, đã có chút ý tưởng, bất quá còn cần phải chuẩn bị.

Tuy rằng đắc tội với Đại Nhật Thánh Tông thêm một bước, nhưng một Thái Âm Chi Nữ, đối với Quảng Thừa Sơn mà nói, không thể nghi ngờ là một thu hoạch không lỗ.

Phản công lao này chỉ cần được chứng thực, đối với Yến Triệu Ca, thậm chí với cha Yến Dịch, đều có trợ giúp thật lớn, là một cái công lớn.

Yến Triệu Ca nhìn sắc trời một chút rồi nói:

- Chúng ta đi thôi.

Mọi người cùng lên đường, Yến Triệu Ca liên tục ra chỉ thị, mấy tên hắc y Tông Sư đều gật đầu nghe lệnh, tản ra đưa tin.

Mặc dù hần đem sự tình ôm xuống, nhưng có vài người, Yến Triệu Ca phải thông tri đầu tiên, nói ví dụ như cha của mình, nói ví dụ như quản lý chính thức của Thiên Đông châu bây giờ, người đứng đầu của Quảng Thừa Sơn ở Thiên Đông châu, Đông Châu Trường lão.

Chuyện lần này không nhỏ, không phải chuyện đơn giản như chuyện đánh bọn người Triều Nguyên Long trong Trần Long Uyên. Phản ứng của Đại Nhật Thánh Tông, cũng không nghi ngờ gì sẽ kịch liệt hơn rất nhiều.

Đám người Tiêu Thăng trốn chạy, nhất định sẽ có động tác tiếp theo, Quảng Thừa Sơn nhà mình càng sớm nhận được tin tức, càng có lợi trong việc ứng đối xử lý.

Trừ cái đó ra, Yến Triệu Ca còn cố ý đem nguyên nhân Thái Âm Chi Thể của Phong Vân Sanh tổn thương nói một chút, cũng tìm cách thông tri cho một Thánh địa khác là Bích Hải Thành.

Trong các đại Thánh Địa, quan hệ giữa Bích Hải Thành cùng Đại Nhật Thánh Tông cực kỳ ác liệt.

Căn cứ vào nguyên tắc địch nhân của địch nhân là bằng hữu, quan hệ giữ hai nhà Quảng Thừa Sơn cùng Bích Hải Thành rất tốt, gần như là minh hữu.

Thái Âm Chi Nữ của Bích Hải Thành, là người thắng Thái Âm Chi Thí lần thứ hai, đó là đối thủ cạnh tranh lớn nhất của Mạnh Uyển trong Thái Âm Chi Thí lần thứ ba.

Các đại Thánh Địa ngấm ngầm mưu tính thủ đoạn nhằm vào Thái Âm Chi Nữ của nhà khác, cho tới bây giờ đều chưa từng dừng lại lần nào.

Đối với sự "tiết tháo" của Đại Nhật Thánh Tông, Yến Triệu Ca cũng không có tín nhiệm cho lắm, tự nhiên muốn chỉ điểm Bích Hải Thành, miễn cho bọn họ bị hãm hại.

Xuyên qua sơn mạch, đang đi, trong lòng Yến Triệu Ca đột nhiên khẽ động, nhìn về phía xa.

Tiếng vang của thác nước ừng ừng to lớn, lại không che được tiếng đối thoại của một số người.

Yến Triệu Ca từ xa nhìn lại, chỉ thấy một đám người bên cạnh thác nước, tốp năm tốp ba đứng tách ra, dường như là đang giằng co.

- Là bọn Triều Nguyên sao?

Triều Nguyên, chính là con trai lớn nhất của Đông Đường Quốc chủ, cũng rất quen thuộc với Yến Triệu Ca.

Đứng chung với hần, là Tam Hoàng tử Triệu Thịnh, vị này cùng với Đông Đường Chủ Sư Trường lão Nghiêm Húc đi tương đối gần.

Bất quá, bất kể là Triệu Nguyên hay Triệu Thịnh, lúc này đều sắc mặt bất thiện nhìn chằm chằm một thiếu niên.

Dáng dấp của thiếu niên kia nhìn qua chỉ mới mười sáu, mười bảy tuổi, tướng mạo có khoảng năm phần tương tự với huynh đệ Triệu Nguyên, Triệu Thịnh, mặc quần áo của Hoàng tộc, nhưng so sánh với bọn Triệu Nguyên, có vẻ đơn giản hơn rất nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 50: Đông Đường Hoàng tử thứ mười sáu

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca cũng nhìn ra, thiếu niên kia chắc là một Hoàng tử, huynh đệ của đám người Triệu Nguyên, chỉ là chưa từng nhìn thấy bao giờ.

Tình cảnh lúc này, làm Yến Triệu Ca có chút hứng thú.

Đại Hoàng tử Triệu Nguyên cùng phụ thân Đông Đường Quốc chủ như nhau, có khuynh hướng Quảng Thừa Sơn và là một phái của Yến Dịch cha của Yến Triệu Ca.

Bản thân Triệu Nguyên, cùng nguyên chủ thân thể của Yến Triệu Ca, cũng có vài phần giao tình.

Mà Tam Hoàng tử Triệu Thịnh ở phương diện này lại cạnh tranh không lại Triệu Nguyên, kết quả là lại đi tương đối gần với người một phái của Nhị sư bá của Yến Triệu Ca.

Tuy rằng Đông Đường Quốc chủ có khuynh hướng Yến Dịch, bất quá Quảng Thừa Sơn Chủ Sự Trưởng lão Nghiêm Húc ở Đông Đường dù sao cũng là người bên kia, cuộc sống của Triệu Thịnh cũng không khốn khó gì.

Nếu cạnh tranh chức vị Chương môn Quảng Thừa Sơn, cuối cùng là Nhị sư bá của Yến Triệu Ca thắng được, vị trí Đông Đường Quốc chủ thuộc về ai trong tương lai, có vài phần đoán đo.

Nhưng tổng thể mà nói, vị trí Thái tử của Đông Đường, cơ bản là sự tranh đoạt giữa Triệu Nguyên và Triệu Thịnh.

Hai người bọn họ nhìn nhau không vừa mắt từ lâu lắm rồi, vẫn đối chọi với nhau gay gắt.

Nhưng bây giờ cùng nhắm vào một Hoàng tử, rất lâu rồi chưa thấy.

- Ta phụng ý chỉ của Phụ hoàng, cùng Cẩn Vương thúc vào núi truy bắt tặc nhân.

Chỉ nghe âm thanh của Triệu Thịnh từ xa truyền đến:

- Người này đã bị thị vệ của ta và Đại hoàng huynh vây trong sơn cốc này, đối phương cũng là bị ta và Đại hoàng huynh đánh trọng thương, bằng không như vậy, người cho là người có thể đối phó được sao?

- Bây giờ bị người nhốt tiện nghi, nhưng ngay cả manh mối tin tức người đều muốn độc chiếm, Thập Lục đệ, người cũng không biết điều quá đi?

Triệu Nguyên cũng trầm giọng nói:

- Thập Lục đệ, công lao chia cho người một phần cũng không sao, nhưng khẩu cung của người kia, đừng có giấu diếm, nếu có manh mối tiếp theo, chúng ta phải nắm chặt thời gian tiếp tục truy xét.

- Đối phương cùng Quý Phủ lão nhân, và cùng dị biến của Trần Long Uyên có liên quan, không được khinh thường, làm trễ nãi thời gian, không cách nào ăn nói trước mặt Phụ hoàng, công lao cũng biến thành lỗi lầm.

Nghe được tên của Quý Phủ lão nhân cùng Trần Long Uyên, Yến Triệu Ca lại có vài phần hứng thú hơn:

"Hả, có ý tứ, đi qua nhìn một chút xem."

Yến Triệu Ca đi tới trước, liền thấy tên thiếu niên kia không thềm để ý cười, nói:

- Nên làm thế nào, trong lòng ta biết rõ, không nhọc lòng hai vị hoàng huynh dạy bảo, trở về Quốc đô, ta sẽ bẩm báo với Phụ hoàng, tất cả sẽ có quyết định.

Ngữ khí của hắn quả thật là không khách khí chút nào, làm Triệu Nguyên, Triệu Thịnh đều có chút căm tức.

Nhưng lúc này Yến Triệu Ca hiện thân, hai người liền vội vàng đề xuống con tước, buông tha thiếu niên kia, đi tới chào hỏi cùng Yến Triệu Ca.

- Triệu Ca, thật là đúng dịp, ngươi cũng ở trong sơn mạch này à?

- Yến công tử.

Võ giả Đông Đường quốc đồng hành cùng Triệu Nguyên, Triệu Thịnh, phạm là Võ giả Tông Sư đều ôm quyền, Võ giả Luyện Thể đều khom người:

- Gặp qua Quảng Thừa công tử!

Những ngày gần đây, Yến Triệu Ca trên khu vực Đông Đường, danh tiếng bộc phát vang dội.

Vừa mới đánh một trận với Tiêu Thăng, cùng Triệu Nguyên Long trong Lộc Liễu Sơn Mạch, tin tức còn chưa truyền đến.

Nhưng gần đây nhất, trong Trần Long Uyên cường thế đánh bại Đại Nhật Thánh Tông Triệu Nguyên Long, ở Lâm Uyên Thành so biến hoá chiêu thức đã áp chế Tiêu Thăng thối lui.

Cũng đã làm cho danh vọng của Yến Triệu Ca leo lên một bậc thang mới.

Càng nói thêm là, Quảng Thừa Sơn là một quái vật lớn mà Đông Đường quốc hoàn toàn không cách nào so sánh được.

Triệu Nguyên, Triệu Thịnh thân là Hoàng tử, trải qua Hoàng thất dốc lòng bồi dưỡng, trút xuống một bó lớn tài nguyên, đã là nhân vật kiệt xuất nhất trong thế hệ trẻ của Đông Đường.

Hai người đều có tu vi Tông Sư, nhưng thời gian bọn hắn tu thành Tông Sư, cũng đã qua hai mươi lăm tuổi rồi.

Mà Yến Triệu Ca trước mắt này, thời gian tu thành Tông Sư, tuổi so với Triệu Hạo bây giờ còn muốn nhỏ hơn...

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Hai vị, đã lâu không gặp.

- Lúc trước đi qua Đông Đường quốc, dừng lại một thời gian ngắn, chỉ gặp qua thế bá, cũng không cùng hai vị ôn chuyện.

- Nghĩ không ra lại đụng phải hai vị trong Lộc Liễu Sơn Mạch này.

Triệu Nguyên nói:

- Trần Long Uyên dị biến không phải là chuyện đùa, Phụ hoàng tự mình tọa trấn.

- Còn phải nhờ Triệu Ca ngươi tra ra chuyện này cùng Quý Phủ lão nhân có liên quan, chúng ta theo hướng này điều tra, phát hiện Quý Phủ lão nhân cũng không phải hành động một mình.

- Phía sau rất có khả năng ẩn dấu một thế lực, Quý Phủ lão nhân cũng không phải là cường giả cao tầng trong đó, mà thành viên trung hạ tầng vòng ngoài của thế lực này.

- Lần này tiến vào Lộc Liễu Sơn Mạch, là vì đuổi bắt vài tên thành viên của thế lực này, mặc dù bọn ta đảm nhiệm sự tình này, nhưng đây cũng là lịch lãm.

Yến Triệu Ca gật đầu, đối với bọn người Triệu Nguyên, Triệu Thịnh, đây cũng là một cơ hội lấy công trạng, tăng thể diện trước mặt Quốc chủ Đông Đường.

Kết quả hình như là bị người khác hái được quả đào, lượm tiện nghi, thảo nào hai huynh đệ Triệu Nguyên đều rất khó chịu.

Triệu Thịnh quay đầu lại nhìn quét qua thiếu niên kia, bất mãn nói:

- Thập Lục đệ, còn không qua đây chào hỏi?

Về mặt của thiếu niên kia bình tĩnh nhìn Yến Triệu Ca, nhàn nhạt nói:

- Lễ độ.

Yến Triệu Ca nhìn hấn, khóe miệng hơi rút một cái.

"Ta nếu như nhìn không lầm, ta dĩ nhiên thấy trong ánh mắt của hấn, có ngạo mạn cùng xem thường?"

Yến Triệu Ca có chút tức cười, quan sát trên dưới thiếu niên trước mắt này.

Ước chừng khoảng mười bảy tuổi, cảnh giới Luyện Thể Dẫn Khí trung kỳ, tu vi đến mở ra Đan Điền Khí Hải.

Không phải xuất thân từ tông môn Thánh địa, ở tuổi này có tu vi như thế, cũng xem như là cực kỳ xuất sắc rồi.

Nhất là khi thấy quần áo mà thiếu niên này mặc, mặc dù là Hoàng tử, nhưng hiển nhiên là không được coi trọng, tài nguyên lấy được hơn phân nửa là có hạn.

Nhưng mặc kệ thấy thế nào, bất luận là thực lực cá nhân hay bối cảnh sau lưng, đều hoàn toàn không thể nào so sánh với Yến Triệu Ca.

Thế nhưng Yến Triệu Ca rõ ràng thấy trong mắt hấn, chợt loé lên một tia xem thường rồi biến mất.

Mà thái độ đối với Yến Triệu Ca, đã không phải là không kiêu ngạo không siểm nịnh nữa, mà là ngạo mạn vô lễ.

Nhưng Yến Triệu Ca rõ ràng có thể cảm nhận được, đối phương là xem thường thật sự, cũng không phải vô tri không sợ, mà là phát ra từ tận đáy lòng, đối với bản thân kiêu ngạo tự tin, cho nên mới xem thường.

Ở Thiếu niên này xem ra, đó là chuyện đương nhiên.

... Giống như một Võ Thánh, một Đại Tông Sư, nhìn một Võ giả Tông Sư cùng Võ giả Luyện Thể vậy.

Trong lòng của Yến Triệu Ca dâng lên một cảm giác cổ quái.

Một bên sắc mặt của Triệu Nguyên phát chìm, lấy Cường khí bao lại âm thanh, truyền âm cho Yến Triệu Ca:

- Triệu Ca không nên chấp nhặt với hấn.

- Đây là Thập Lục đệ của ta, Triệu Hạo.

- Trước giờ cũng không phải là cái dạng này, bảo sao nghe vậy, bình thường cũng không có gì lạ, nửa năm trước đây giống như đột nhiên khai khiếu, tu vi Võ đạo tiến triển cực nhanh.

- Nhưng con người cũng biến thành có chút ngạo mạn vô lễ.

Triệu Nguyên nửa nghi ngờ, nửa tức giận nói:

- Lần này chúng ta truy bắt tặc nhân, đem người này vây ở trong núi, đánh cho trọng thương, kết quả bị hấn lợm tiện nghi.

- Lợm cũng liền lợm đi, sau khi hấn gắng hỏi ra lời khai hữu dụng, trực tiếp đem giết, hỏi hấn đã biết cái gì, nhưng lại không nói.

Yến Triệu Ca tấm tắc lấy làm kỳ:

"... lạ nha."

Bất quá Yến Triệu Ca cũng không có ý tứ nhúng tay, tuy rằng quen biết với Triệu Nguyên, nhưng mặc kệ nói như thế nào đi nữa, Triệu Hạo cũng là con trai của Đông Đường Quốc chủ.

Về phần Triệu Hạo có giấu diếm tin tức gì, đến trước mặt lão tử của hấn thì hấn cũng không giấu được, thông qua Đông Đường Quốc chủ, Yến Triệu Ca cũng có thể biết.

Còn đối với Triệu Hạo vô lễ cùng ngạo mạn, Yến Triệu Ca càng thêm kỳ quái.

Hoặc đối phương là một tên điên.

Nếu như không phải mà nói, đừng cảm của đối phương tới từ đâu?

Phô trương thanh thế cùng lòng chứa càn khôn, rõ ràng là hai việc khác nhau.

Trong lòng của Yến Triệu Ca suy tư, biểu tình thần nhiên, người khác cũng biết hấn không chấp nhặt với Triệu Hạo.

Nhưng Triệu Hạo lại nhíu mày, đối với hành vi không nhìn tới mình của Yến Triệu Ca, trong ánh mắt ngoại trừ xem thường, càng nhiều thêm chút châm chọc.

Triệu Thịnh đối với Yến Triệu Ca không có phản ứng, cũng cảm thấy hơi thất vọng.

Bất quá sự chú ý của hắn rất nhanh liền đặt trên người của Triệu Hạo, cười lạnh nói:

- Thập Lục đệ, rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt sao.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 51: Tai hoạ ngầm chồng chất

Dịch giả: rolland

Về mặt của Triệu Thịnh bất thiện nhìn Triệu Hạo, Triệu Hạo quét mắt nhìn hắn một cái, cười lắc đầu.

Triệu Thịnh rõ ràng là một Võ giả cảnh giới Tông Sư, muốn thu thập một cái Võ giả Luyện Thể như hắn, theo như lẽ thường mà nói, không cần tốn nhiều sức lực.

Nhưng trong ánh mắt của Triệu Hạo, không có chút sợ hãi nào, trái lại vẫn rất bình tĩnh như thường.

Trong bình tĩnh, lộ ra mấy phần xem thường.

Con mắt của Yến Triệu Ca khẽ híp lại một cái:

"Ánh mắt nhìn Triệu Thịnh, cùng nhìn ta không khác gì nhau..."

"Ồ trong mắt hắn, ta và Triệu Thịnh là cùng một cấp bậc sao?"

Yến Triệu Ca không tiếng động cười rộ lên.

Triệu Hạo nhàn nhạt hỏi:

- Tam ca muốn cho ta uống cái rượu phạt gì?

Triệu Thịnh hừ lạnh một tiếng:

- Đoạn thời gian này, tu vi của Thập Lục đệ đột nhiên tăng mạnh a, chỉ là kinh nghiệm thực chiến khó tránh có chút thiếu.

- Thủ hạ của Tam ca có vài người, muốn bồi Thập Lục đệ luyện tay một chút.

- Tích lũy nhiều kinh nghiệm, tránh khỏi sau này cảm người sắp chết ra hạ thủ, đừng phải người mạnh chân chính, xui xẻo chính là người.

Về khinh thường trong ánh mắt của Triệu Hạo càng đậm, nhìn Triệu Thịnh, giống như một người lớn nhìn một đứa bé không hiểu chuyện làm ầm ĩ.

Hắn không nói hai lời, trực tiếp rút kiếm ra khỏi vỏ, yên lặng đứng tại chỗ:

- Ai muốn chỉ giáo?

Roi vào trong mắt người khác, còn không cảm thấy được, nhưng tầm mắt của Yến Triệu Ca vượt qua những người ở đây rất nhiều.

Từ góc độ của Yến Triệu Ca mà nhìn, Triệu Hạo cầm kiếm trong tay, khí thế lập tức bất đồng.

Càng thêm kiêu ngạo, trương dương, sắc bén, bộc lộ phong mang (tài năng)!

Cả người giống như một thanh kiếm sắc bén ra khỏi vỏ, như muốn phóng lên cao, trăm phá bầu trời.

Đây thuần túy là một loại khí thế, khó có thể nói rõ, nhưng tồn tại chân thực.

Lúc này, Triệu Hạo vẫn là Võ giả Luyện Thể không sai, cũng không phải ẩn giấu cảnh giới tu vi thực lực, nhưng khí thế của hắn, thật giống như áp chế

đại đa số người trên thế giới này.

Giống như trước mặt hắn là một Đại Tông Sư, cũng không đáng giá nhắc tới.

Lông mày của Yến Triệu Ca hon nháy:

"Thú vị, chẳng lẽ..."

Tuy rằng Triệu Thịnh hận không thể tự tay đem Triệu Hạo đánh gần chết, nhưng dù sao hắn cũng là Tông Sư, lớn hơn Triệu Hạo mười mấy tuổi.

Tuy rằng biểu hiện của Triệu Hạo rất không khiêm cung, nhưng trước công chúng, lại có Yến Triệu Ca ở đây, Triệu Thịnh ngăn xuống ý nghĩ muốn tự mình ra tay.

Bất quá hắn cũng không có ý định cho Triệu Hạo sống khá giả.

Triệu Hạo có tu vi Luyện Thể bát trọng, Dẫn Khí trung kỳ, Triệu Thịnh tìm đối thủ cho hắn, tuy rằng cũng là Dẫn Khí trung kỳ, nhưng khí tức hung hãn, rõ ràng đã quen với việc chém giết, kinh nghiệm phong phú không gì sánh được.

Sát khí nồng đậm, hầu như có thể dễ cho đối thủ có kinh nghiệm thực chiến không nhiều sợ bề mặt, biến thành một con nai chỉ mặc sức bị làm thịt.

Nhưng Triệu Hạo không cần tốn nhiều sức, một hiệp, liền đánh bại đối thủ!

Dưới một kiếm, một cánh tay của đối phương bay thẳng lên trời!

Trình độ hung ác tàn nhẫn, làm mọi người phải ghé mắt.

- Thật lớn mật!

Sắc mặt của Triệu Thịnh tái xanh, vung tay lên, một kiếm khách phía sau vượt qua đám người Dẫn Khí hậu kỳ đi ra.

Kiểm khách này lại có tu vi là Luyện Thể cửu trọng, Dẫn Khí hậu kỳ, đồng thời cách thập trọng Nhập Vi cảnh cũng không xa.

Triệu Hạo cũng lại không thèm để ý tới, vung kiếm mà cười:

- Đều như nhau.

Kết quả trận đánh giữa hai bên, lần thứ hai làm mọi người xem chiến mở rộng tầm mắt.

Người thắng, vẫn là Triệu Hạo!

Triệu Hạo cười "hắc" một tiếng:

- Tiếp theo là Nhập Vi cảnh, hay là Tam ca tự mình lên?

Khi đang nói chuyện, toàn thân hắn vang lên âm thanh "bùm bùm", sau đó vang lên tiếng lời âm trầm muồn muồn hồ.

Lời âm cũng không phải phát ra từ bên ngoài, mà là từ trong cơ thể của Triệu Hạo.

Mọi người đồng thời kinh ngạc:

"Nội khí tận xương, lời âm tẩy tủy? Đây là đột phá đến Dẫn Khí hậu kỳ, lần đầu tiên tẩy tủy phạt cốt?!"

Phong Vân Sanh đi theo bên cạnh Yến Triệu Ca, thấy thế cũng không khỏi cười, liếc nhìn Yến Triệu Ca.

Mặc dù nàng không nói chuyện, nhưng rõ ràng là nhớ tới tình cảnh Tiêu Thăng khi đối mặt với Yến Triệu Ca trước đây.

Yến Triệu Ca nhưng không có cười, mà là bình tĩnh nhìn Triệu Hạo.

"Người này còn không có xuất toàn lực, sát chiêu kiếm pháp chân chính am hiểu cũng không có thi triển."

Yến Triệu Ca có thể nhìn ra một số thứ, so với người bên ngoài nhiều hơn lắm:

"Liên chiến liên thắng, là dựa vào kiến thức cùng kinh nghiệm hơn xa đối thủ, sự điều khiển kiếm trong tay."

"Giống như ta, một cảnh trúc cũng có thể làm kiếm, không động tới Cương khí cũng đánh cho Vô giả Nhập Vi cảnh sung đầu."

"Kiếm đạo tạo nghệ của người này cực kỳ cao thâm, lấy cây làm kiếm thậm chí lấy ngón tay làm kiếm, cảnh giới không kiếm, lấy khí thành kiếm cũng không nói chơi, chỉ là yêu kiếm, cho nên càng không hạn chế bởi vật, một kiếm nơi tay, đã đắc đạo rồi."

Yến Triệu Ca cười một tiếng:

"Năm trước đột nhiên khai khiếu?"

"Ha ha..."

Lúc này Triệu Hạo lộ ra khí phách cùng đắc ý, hoành kiếm mà đứng:

- Thủ hạ của Tam ca còn có người hay không? Bằng không thì Tam ca tự mình lên đi?

- Đại ca đâu? Có muốn cùng nhau chơi đùa một chút hay không, ta thì không sao cả.

Mặt của Triệu Thịnh trầm như nước, cắn răng cười nói:

- Thập Lục đệ, lợi hại a, trước đây thật không nhìn ra, bất quá người không khỏi phô trương có chút quá sớm.

Vừa nói xong, bước ra.

Triệu Hạo khiêu khích như vậy, hần liền không cần khách chế nữa, cũng không lo lắng sau này Đông Đường Quốc chủ quở trách.

- Giữa anh em ruột thịt, nên yêu thương lẫn nhau, cùng cảnh giới giao thủ luận bàn cũng thôi, Tông Sư giao thủ cùng Võ giả Luyện Thể, khó tránh hơi quá rồi.

Lúc này, một âm thanh đột nhiên vang lên từ xa, sau một lúc, một trung niên nam tử diện mạo uy nghiêm xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Đầu tiên hần nhìn về phía Yến Triệu Ca, gật đầu:

- Triệu Ca, đã lâu không gặp.

Yến Triệu Ca cười:

- Phong thái của Cẩn Vương điện hạ càng hơn xưa a.

Người này chính là hoàng đệ của Đông Đường Quốc chủ, đệ nhị cường giả của Hoàng thất Đông Đường, Cẩn Vương Triệu Thế Liệt, lúc trước Yến Triệu Ca cũng đã biết.

Bất quá, lập trường của người này lại khuynh hướng Đại Nhật Thánh Tông, là vấn đề lớn nhất cho thế lực của Đại Nhật Thánh Tông bước vào Đông Đường quốc.

Thái tử vị của Đông Đường quốc vẫn để trống mà không quyết định, nhân tố rất lớn chính là người này.

Bất kể là thế lực dưới trướng của hần, hay là Đại Nhật Thánh Tông phía sau, đều gây áp lực cho Đông Đường Quốc chủ, mong muốn lập Hoàng Thái đệ mà không phải Thái tử.

Ở nơi Võ đạo xưng tôn này, lực lượng cá nhân có thể xoay chuyển cán khôn, rất nhiều quy định của thế tục không thể áp dụng.

Tỷ như nếu hôm nay Đông Đường Quốc chủ đột nhiên băng hà (chết), như vậy Đông Đường quốc không chỉ tổn thất một vị Quân chủ, còn tổn thất một Đại Tông Sư.

Đối với thực lực chính thể của Đông Đường mà nói, là một tổn thất cực kỳ lớn.

Bất kể là Triệu Nguyên hay Triệu Thịnh, bọn họ chỉ là Tông Sư, cho dù leo lên ngôi vị Hoàng đế, về phương diện thực lực cao tăng, trong khoảng thời gian ngắn nhất định là không cách nào thay thế được Phụ hoàng của bọn họ.

Tuy rằng Cẩn Vương yếu hơn Đông Đường Quốc chủ, thế nhưng cũng đồng dạng là cường giả Đại Tông Sư, nếu trung thành phụ tá tân Quân thì thôi, nếu như hần sinh ra tâm tư khác, tình hình liền phức tạp.

Hoàng triều thế tục, lão Hoàng đế trước khi lâm chung an bài người nối nghiệp, tự nhiên sẽ dẹp sạch những nhân tố không ổn định.

Nhưng tình huống như Cẩn Vương, lại làm cho Đông Đường Quốc chủ cũng cảm thấy vướng tay vướng chân.

Dù sao, Triệu Thế Liệt cũng là một Đại Tông Sư, cũng là một bộ phận trọng yếu cấu thành thực lực của Đông Đường quốc, giết hần, bị tổn thương chính là Đông Đường.

Huống chi, đứng sau Triệu Thế Liệt là Đại Nhật Thánh Tông, cho dù Đông Đường Quốc chủ có Quảng Thừa Sơn chống đỡ, cũng không dễ dàng động thủ.

Thế cục của Đông Đường quốc, hôm nay đang duy trì trên một cân bằng yếu ớt, tuy rằng Đông Đường Quốc chủ cùng Quảng Thừa Sơn chiếm ưu thế, nhưng tai hoạ ngầm cũng đồng dạng không nhỏ.

Triệu Thế Liệt cùng Yến Triệu Ca có lẽ với nhau, liền cười ha hả cười nhìn về phía ba huynh đệ Triệu Nguyên, Triệu Thịnh cùng Triệu Hạo, nói:

- Muốn luận bàn tỷ thí, hoàn toàn không cần động võ mà.
- Phương pháp tỷ thí không tổn thương hoà khí, có rất nhiều a.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 52: Tính cách của ta cũng hung bạo như vậy

Dịch giả: rolland

Đối với lời nói của Cẩn Vương Triệu Thế Liệt, Yến Triệu Ca cười nhạt.

Vị Cẩn Vương điện hạ luôn nhớ thương ngôi vị Hoàng đế của Đông Đường này, cũng không phải có lòng hảo tâm đi.

Mặc dù hần là Đại Tông Sư, nhưng tầm mắt kiến thức, không cách nào so sánh với Yến Triệu Ca được.

Hần có thể nhìn ra thực lực của Triệu Hạo không tầm thường, nhưng nhất định là nghĩ nhiều đến chuyện dùng mảnh khoé không cách nào phát hiện.

Theo Triệu Thế Liệt thấy, tuy rằng Triệu Hạo cường thế đánh bại hai tên Võ giả Luyện Thể, nhưng nếu gặp phải Tông Sư như Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh, không nghi ngờ gì là một chiêu miểu sát.

Trên thực tế, không chỉ là Triệu Thế Liệt, hầu như tất cả mọi người ở đây đều nghĩ như vậy.

Bây giờ bọn họ thấy Triệu Hạo chủ động khiêu khích, giống như nhìn thấy một tên điên.

Yến Triệu Ca không cho là như vậy, Triệu Hạo muốn vượt qua lạch trời giữa Luyện Thể cùng Tông Sư là chuyện rất khó, nhưng đối mặt với Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh, lại không biết là nghiêng về bên nào.

Có lẽ tu vi Võ đạo giữ hai bên chênh lệch rất lớn, nhưng kinh nghiệm cùng tầm mắt kiến thức, chênh lệch càng lớn hơn nữa, nói là một cái trên trời một cái dưới đất cũng không quá.

Ánh mắt Triệu Hạo nhìn Triệu Thế Liệt, kỳ thực cũng có một chút không để vào mắt, chỉ là so với khi nhìn Võ giả Tông Sư, coi trọng hơn vài phần.

Triệu Thế Liệt đối với Triệu Hạo đương nhiên cũng không có cảm tình gì, nhưng theo hần thấy, Triệu Hạo có thể giúp hần chen ép Triệu Nguyên và Triệu Thịnh.

Con nôi dôi của Đông Đường Quốc chủ tranh đấu nội bộ, càng đấu càng kịch liệt, thế lực càng ngang nhau, đối với Triệu Thế Liệt mà nói tất nhiên là càng tốt.

Triệu Hạo vốn bình thường không có gì lạ, lúc này là lực lượng mới xuất hiện, đối Triệu Thế Liệt mà nói, chính là một viên cò rất tốt.

Về phần nói ngày sau Triệu Hạo sẽ mạnh hơn Triệu Nguyên, ảnh hưởng đến địa vị của Triệu Thế Liệt hần, đó là một vấn đề ở phương diện khác.

Nói cho cùng, hiện tại Triệu Hạo chỉ là một Võ giả Luyện Thể mà thôi.

- Đông Đường quốc ta nổi danh nhất Thiên Đông châu là cái gì? Là Luyện đan Luyện dược, so tài bằng cái này không phải là được sao, không cần phải tổn thương hòa khí.

Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh cũng không phải phường ăn chơi trác táng, trong toàn bộ Hoàng thất Đông Đường, cũng là một tay hảo thủ về Luyện đan Luyện dược, cùng luyện võ như nhau, thuộc về truyền thống.

Khu vực Đông Đường có thể lực Luyện dược Luyện đan lớn nhất chính là Đan Thạch Các, kỳ thực cũng là Hoàng thất đứng sau lưng.

"Triệu Thế Liệt ra đề nghị này, hiển nhiên đối với Triệu Hạo có lý giải nhất định, cái này thú vị a."

Yến Triệu Ca không nói chuyện, thờ ơ lạnh nhạt, nhìn Triệu Thế Liệt biểu diễn.

Triệu Nguyên, Triệu Thịnh cũng nghĩ đến điểm này, có chút do dự, nhưng cũng không tỏ ra yếu thế.

Hai người bọn họ, một là con của Hoàng hậu, một là con của Quý phi, mà mẹ đẻ của Triệu Hạo chỉ là một cung nữ.

Hoàn cảnh lớn lên cùng giáo dục từ thuở nhỏ của hai người đều hơn xa Triệu Hạo.

Luận võ mà nói, Tông Sư đánh Võ giả Luyện Thể, dù thắng như thế nào đi nữa, thắng cũng không có vẻ vang gì.

Hai người liếc nhìn Triệu Hạo, đều gật đầu, lập tức tỏ vẻ đồng ý.

Tuy rằng thực lực Võ đạo của Triệu Hạo đột nhiên tăng mạnh, nhưng hai người Triệu Nguyên còn không tin Triệu Hạo ở trên phương diện Luyện đan Luyện dược có thể hơn bọn họ.

Triệu Thế Liệt mỉm cười nói:

- Thủ tọa Cung phụng trưởng lão của Đan Thạch Các, Vương lão tiên sinh cũng vừa lúc ở nơi này, gia tộc của Yến công tử có nguồn gốc cùng sở học rộng lớn, hiểu biết uyên bác, bản Vương cũng hơi thông hiểu Đan đạo, cùng Vương lão tiên sinh, ba người chúng ta có thể đánh giá cho các ngươi, cơ hội này cũng khó có được.

Yến Triệu Ca không tỏ ra ý kiến gì mà cười, phương xa có một đám hắc y Võ giả đang hộ tống một lão nhân đi tới.

Thấy lão nhân này, Triệu Nguyên, Triệu Thịnh cũng đi lên chào hỏi:

- Vương lão, ngài khỏe.

Chỉ có Triệu Hạo, vẫn đang đứng tại chỗ, chỉ là nhàn nhạt hướng lão nhân gật đầu một cái.

Wương lão tiên sinh cũng không cho rằng hấn ngang bướng, trái lại cũng hướng Triệu Hạo gật đầu.

Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh thấy thế, trong lòng liền nhảy một cái.

Kế tiếp, sau khi Vương lão tiên sinh minh bạch tình huống, lắc đầu nói:

- Cái này còn có cái gì để so, Luyện đan thuật của Thập Lục Hoàng tử, còn cao hơn lão phu.

- Hấn ở cái tuổi này, lấy tu vi này, Luyện đan thuật lại cao, đúng là ít thấy trong cuộc đời của lão phu.

Thân phận của hấn đặc thù, tính tình cũng thẳng thắn, nói có phần không cổ kị gì.

Lời vừa nói ra, hai người Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh đều hoảng sợ.

Trên khu vực của Đông Đường quốc, người có thể so Luyện đan thuật với lão giả trước mắt này, cũng chỉ có Đông Đường Quốc chủ.

Liên Đại Tông Sư như Cản Vương Triệu Thế Liệt, đều kém hơn Vương lão tiên sinh này, dù hấn chỉ có cảnh giới Tông Sư mà thôi.

Về mặt của Triệu Hạo lạnh nhạt, tùy ý nói:

- Ở Cảnh giới Tông Sư, Luyện đan thuật của ngươi, cũng có thể coi là không tệ.

Trên mặt của Triệu Thế Liệt lộ ra vẻ tươi cười:

- Đây là tình huống mà bản Vương cũng không biết, nghĩ không ra ở phương diện này tại Đông Đường, lại ra một "thiên lý câu" như vậy.

"Ngươi không biết mới gặp quỷ đi."

Yến Triệu Ca vì không để người khác phát hiện, nên nghiêng mắt đi thật nhanh, nghĩ:

"Ngươi không biết, ngươi còn ra cái chủ ý như thế hay không?"

"Nhưng mà, ngươi làm sao mà biết được?"

Tầm nhìn của Yến Triệu Ca xẹt qua Triệu Thế Liệt cùng Triệu Hạo, cuối cùng rơi vào trên người Đại cung phụng Vương lão tiên sinh của Đan Thạch Các.

Sắc mặt của Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh đều có chút khó coi, Triệu Hạo thì cười ngao nghể:

- So Luyện đan, hai vị hoàng huynh một chút cơ hội cũng không có, bằng không thì luận võ đi.

Yến Triệu Ca từ nãy giờ vẫn không nói gì, lúc này mới mở miệng nói:

- Như Cẩn Vương điện hạ nói, một chút việc nhỏ như thế, không cần thiết phải tổn thương hòa khí.

- So Luyện đan là được rồi.

Triệu Nguyên kinh ngạc nhìn về phía Yến Triệu Ca, ngay cả Triệu Thế Liệt cũng có chút ngoài ý muốn.

Yến Triệu Ca thẳng thắn nói:

- Bất quá nếu chúng ta vừa gặp kỳ hội như thế này, sao không cấp cho cuộc tỷ thí này một chút tiền cược đi?

Triệu Thế Liệt hơi nhú mày nói:

- Hà, chẳng biết Triệu Ca muốn đặt bên nào.

Nếu như Yến Triệu Ca muốn đặt Triệu Hạo, Triệu Thế Liệt sẽ tính lại, hẳn thấy, cái này không chỉ là một hồi đánh cược.

Mà là Yến Triệu Ca, thậm chí còn là Yến Dịch phía sau Yến Triệu Ca, trong đám con nối dõi của Đông Đường Quốc chủ, muốn buông tha Triệu Nguyên, ngược lại có tín hiệu muốn chống đỡ cho Triệu Hạo!

Về mặt của Triệu Nguyên không thay đổi, nhưng ánh mắt rõ ràng là đang khấn trương nhìn Yến Triệu Ca.

- Ta đặt Triệu Nguyên thế huynh.

Yến Triệu Ca dứt khoát nói.

Triệu Nguyên thở ra một hơi, những người khác thì càng thêm hoang mang khó hiểu, Triệu Thế Liệt nói:

- Nhận Vương lão tiên sinh một lời nói rõ thiên cơ, bản Vương tất nhiên càng xem trọng Triệu Hạo hoàng chất.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Vậy thì được.

- Chẳng hay Triệu Ca muốn cược cái gì?

- Ta cược cổ phần mà Cẩn Vương điện hạ chiếm ở Đan Thạch Các.

Triệu Thế Liệt nghe vậy, ánh mắt bỗng nhiên loé lên, nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca.

Đan Thạch Các một ngày một đầu vàng, không chỉ chiếm địa vị đầu lĩnh đan dược của Đông Đường quốc, càng là mậu dịch (buôn bán) ra bên ngoài lớn nhất của Đông Đường.

Ông chủ lớn nhất phía sau, chính là Đông Đường Hoàng thất, người chủ lớn nhất tất nhiên là Đông Đường Quốc chủ, nhưng Triệu Thế Liệt cũng giữ một cổ phần rất lớn trong đó.

Bảo dược Yên Vân Tán hiện thế, càng mang đến lợi nhuận khổng lồ, thậm chí bắt đầu đè ép các phường thị buôn bán đan dược của toàn bộ Thiên Đông châu.

Những người khác đều cả kinh, tỷ thí nho nhỏ, tiền đặt cược lại lớn như vậy, cũng không tránh khỏi quá tùy tiện đi?

Nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, lấy bối cảnh, thân thế của Yến Triệu Ca, đồ vật của Triệu Thế Liệt, có cái gì khác làm Yến Triệu Ca để ý sao?

Nghĩ như thế, tất cả mọi người đều thoải mái, chỉ là trong lòng khó tránh khỏi có chút cảm khái.

Có một người cha "ngư bực", thật là tốt a...

- Về phần tiền đặt cược của ta, Cẩn Vương điện hạ cũng sẽ cảm thấy rất hứng thú.

Dứt lời, Yến Triệu Ca vung tay lên, Hạ phẩm Linh binh Huy Nhật Luân xuất hiện trước mặt mọi người.

Triệu Thế Liệt thốt ra:

- Huy Nhật Luân của Tiêu Thăng?!

Tất cả những người khác đều kinh hãi:

"Linh binh hộ thân của Tiêu Thăng Đại Nhật Thánh Tông? Làm sao sẽ..."

Tại sao ở trong tay của Yến Triệu Ca?!

Chẳng lẽ nói...

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói:

- Tiêu Thăng bại bởi ta, thứ này tất nhiên thành chiến lợi phẩm của ta, ta dùng cái này cùng Cẩn Vương điện hạ đánh cuộc, hẳn là đủ phân lượng đi?

Hồ hấp của Triệu Thế Liệt dồn dập, coi như hẳn có tu vi Đại Tông Sư đi nữa, Linh binh cũng là bảo vật cực kỳ khó có được.

Minh chiếm đoạt phân ngách trong mạch máu kinh tế của Đông Đường, trong đó không chỉ có giá trị kinh tế, mà là quan hệ đến ngôi vị Hoàng đế ngày sau.

Hai bên rất khó so sánh giá trị chuẩn xác.

Nhưng Linh binh này là vật của Tiêu Thăng, lúc này lại rơi vào trong tay của Yến Triệu Ca, đối với Tiêu Thăng mà nói là một sỉ nhục thật lớn.

Nếu Triệu Thế Liệt có thể giúp lấy trở về, không thể nghi ngờ là một nhân tình rất lớn, không nói đến Tiêu Thăng sẽ làm như thế nào, người sau lưng của Tiêu Thăng, chính là Thái Thượng trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông.

Chỉ là, Yến Triệu Ca biết được Luyện đan thuật của Triệu Hạo rất cao, vẫn còn can đảm đưa ra tiền cược như vậy, trong lòng của Triệu Thế Liệt khó tránh khỏi bồn chồn.

Có lòng tin to lớn cỡ nào, mới dám nghênh đón khó khăn như vậy?

Lý trí nói cho Triệu Thế Liệt, không nên đánh cuộc cùng Yến Triệu Ca.

Những người khác đều khiếp sợ nhìn Yến Triệu Ca, thật không ngờ tu vi Ngoại Cương hậu kỳ như Tiêu Thăng, dĩ nhiên lại thua dưới tay Yến Triệu Ca.

Duy chỉ có Triệu Hạo, dường như hoàn toàn không ý thức đến ý nghĩa mà Yến Triệu Ca thu được Huy Nhật Luân của Tiêu Thăng là như thế nào, vẫn một bộ mặt xem thường nhàn nhạt.

Có thể hẳn minh bạch hàm nghĩa trong đó, nhưng vẫn không nhìn ở trong mắt...

Triệu Thế Liệt có ý đồ lợi dụng hẳn, hẳn chưa hẳn không hiểu, nhưng hẳn đồng dạng cũng không thêm để ý, ngày sau tự có hồi báo.

Triệu Hạo nhìn Yến Triệu Ca, hừ lạnh một tiếng:

"Hừ, Quảng Thừa Sơn, người từ Quảng Thừa Sơn đi ra... hắc hắc!"

- Cẩn Vương thúc, nếu hẳn muốn đánh cược, vậy thì cược là được rồi.

Triệu Hạo bình tĩnh nói, sau đó vung ống tay áo, một lò luyện đan nhỏ trực tiếp rơi trên mặt đất.

Ngọn lửa trong lò luyện đan không có dấu hiệu nào cháy lên, mấy tia khói xanh nhàn nhạt ở bốc lên trong không khí, dần dần ngưng kết thành cảnh tượng núi sông.

Thấy một màn này, những người khác đều có chút mờ mịt.

Vương lão tiên sinh lại tròn to mắt.

Triệu Thế Liệt thì mắt sáng ngời.

"Có tài, tùy hứng, cuồng ngạo, bất quá..."

Khoé miệng của Yến Triệu Ca nhẹ nhàng nhếch:

"... Nhưng mà, cũng quá cuồng đi."

"Tiểu tử, rất không may chính là, ta cũng có tính tình không phục liền hung bạo như vậy."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 53: Cường giả trọng sinh

Dịch giả: rolland

- Khó của lò luyện đan sinh dị tượng?

Vương lão tiên sinh nhìn chăm chăm vào lò luyện đan nhỏ trên mặt đất, mở to hai mắt:

- Đây là tạo nghệ Luyện đan "lô hoá thuần thanh" mới có thể sinh ra dị tượng a.

Luyện đan thuật của hắn ở Đông Đường quốc ổn định trước ba, ngày thường luyện đan lúc trùng hợp ngẫu nhiên, mới có thể sinh ra dị tượng như vậy.

Thật lâu sau, hắn mới ngẩng đầu nhìn về phía Triệu Hạo:

- Lúc trước ở Đan Thạch Các, ngươi cũng không có xuất ra toàn bộ thực lực sao?

Triệu Hạo cười ngạo nghễ:

- Hiện tại, cũng chưa chắc là toàn bộ.

Vương lão tiên sinh nghen lại một chút, rồi hỏi:

- Lần trước có hỏi sư thừa của Thập Lục Hoàng tử, Thập Lục Hoàng tử vẫn không chịu nói, không biết bây giờ có thể cho ta biết không?

- Lão hủ không có ý khác, chỉ hy vọng có thể diện kiến cao nhân kia.

Triệu Hạo nhàn nhạt nói:

- Từ trước ta đã nói qua, không có người khác dạy ta Luyện đan, là ta tự cân nhắc lấy, tin hay không thì tùy ngươi.

Vương lão tiên sinh bị từ chối, cũng không tức giận, chỉ liên tục lắc đầu thờ dài:

- Thập Lục Hoàng tử không chịu nói, lão hủ cũng không miễn cưỡng.

Hắn quay đầu nhìn về phía Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh, thờ dài một tiếng:

- Luyện đan thuật của Đại Hoàng tử cùng Tam Hoàng tử, là lão hủ tự mình chỉ điểm qua, trình độ cao thấp, trong lòng của lão hủ cũng biết.

- Trong bạn cùng lứa cũng coi như là khó có được, chỉ là... ôi!

Vương lão tiên sinh nói chưa hết lời, trong lời nói chưa hết ý, nhưng cho dù là ai cũng nghe hiểu.

Hắn vô tình hay cố ý liếc nhìn Yến Triệu Ca.

Theo lão giả này xem ra, nói đến đây rồi, kỳ thực cũng là gợi ý rõ ràng cho Yến Triệu Ca.

Triệu Nguyên cùng Triệu Hạo so Luyện đan, chỉ thua không thắng, nếu Yến Triệu Ca cố ý đánh cược, quả thực là Huy Nhật Luân dường như tặng không cho Triệu Thế Liệt.

Thậm chí theo ý nghĩ của Vương lão tiên sinh, đừng nói là Triệu Nguyên, cho dù Yến Triệu Ca tự mình xuất đầu, so Luyện đan cũng khẳng định không bằng Triệu Hạo.

Dù sao trước đây cũng chưa từng nghe nói qua Yến Triệu Ca tinh thông Luyện đan thuật.

Quảng Thừa Sơn là một trong những đại Thánh Địa đương đại, tất nhiên sẽ không thiếu Luyện đan Thánh thủ.

Yến Triệu Ca có truyền thừa sâu xa, có lẽ cũng có tay nghề nhất định, nhưng muốn so với Triệu Hạo, hy vọng quá xa vời.

Bởi vì dựa theo dự đoán của Vương lão tiên sinh, ngoại trừ một ít thủ pháp bởi vì tu vi Võ đạo quá thấp mà tạm thời không cách nào thi triển ra, kỹ xảo Luyện đan của Triệu Hạo, đã đủ đánh đồng với bất kỳ Luyện đan Thánh thủ nào.

Yến Triệu Ca hơi trầm mặc một chút, giống như do dự, ngẩng đầu nhìn về Triệu Thế Liệt:

- Ý kiến của Cẩn Vương điện hạ thì như thế nào?

Triệu Thế Liệt hé mắt, chậm chậm nói:

- Thêm chút tiền cược trợ hứng, cuộc tỷ thí này đương nhiên là rất có ý nghĩa, nếu như Triệu Ca khẳng khái muốn đánh cược, bản Vương liền phụng bồi là được rồi.

Yến Triệu Ca nhìn hần chăm chú, đột nhiên nhoẻn miệng cười:

- Tốt, vậy thì đánh cược.

Triệu Thế Liệt nhìn vẻ tươi cười của Yến Triệu Ca, mơ hồ cảm giác có chút gì không đúng.

Sau khi hần suy nghĩ một chút lại nói:

- So thủ pháp tài nghệ Luyện đan, mà không phải đan phương đan dược trân quý của ai đó.

- Mọi người cùng nhau luyện chế một loại đơn giản đan dược là được rồi.

- Đánh giá gồm tốc độ, phẩm chất của đan dược, cùng cần dược còn sót lại nhiều hay ít, đầu tiên là phẩm chất, sau đó là tốc độ, cuối cùng là tiêu hao bao nhiêu dược liệu.

Yến Triệu Ca cười, biết đây là Triệu Thế Liệt sợ chính mình cung cấp bí truyền đan dược nào đó của Quảng Thừa Sơn cho Triệu Nguyên để giữ thể diện.

Hắn lo lắng không phải là không có lý, bất quá Yến Triệu Ca không cần đem đan dược của Quảng Thừa Sơn ra ngoài.

Chính là đồng đảo đan phương dược cất giấu trong Thần Cung, trong đó Linh đan diệu dược thượng thừa cũng có rất nhiều.

Nhưng Yến Triệu Ca từ lúc bắt đầu tới giờ, cũng không có ý định sử dụng loại phương pháp này.

Triệu Hạo thì vẫn một thái độ thờ ơ lạnh nhạt:

- Không sao, chính là so phẩm chất của đan dược luyện được cuối cùng, ta sẽ phụng bồi.

Triệu Thế Liệt nghe vậy thì liếc nhìn Triệu Hạo.

Hiện tại tiểu tử này đã làm hắn dần sinh ra cảm giác uy hiếp, nhưng càng giống hơn là một con dê béo.

Yến Triệu Ca nghiêng mắt liếc nhìn Triệu Hạo, thâm nghĩ:

- Quả nhiên Yên Vân Tấn là người làm ra.

Mặc dù có chút ly kỳ, vẫn không thể khẳng định trăm phần trăm, nhưng Yến Triệu Ca càng nhìn, thân ảnh của Triệu Hạo, mơ hồ trùng hợp cùng một người đã chôn vùi trong lịch sử, trở thành truyền thuyết.

Cuồng ngạo, không chịu dưới người khác, không kiêng nể gì cả, bộc lộ phong mang.

Vô Thánh năm xưa, Đan đạo Kiếm đạo song tuyệt, Đan Hóa Thần Kiếm Cao Triết.

Không thể nghi ngờ, hiện tại đột nhiên trên khu vực Đông Đường xuất hiện Yên Vân Tấn, là xuất phát từ Triệu Hạo.

Bởi vì từng quen biết với Đan Thạch Các, Triệu Thế Liệt cùng Vương lão tiên sinh mới biết được người này mang Luyện đan thuật cao siêu.

Có lẽ Đông Đường Quốc chủ cũng khẳng định biết chuyện tình này.

Chỉ bất quá hắn thấy, dưới gối lại đi ra một nhi tử tài năng, là chuyện tốt, tất nhiên là thấy vui mừng.

Bọn họ lúc này, có thể cho rằng Triệu Hạo gặp kỳ ngộ, hoặc là trước đây giấu tài.

Nhưng chưa từng nghĩ đến, Thập Lục Hoàng tử tầm thường từ trước đến giờ, thế xác lúc này có thể bị một linh hồn khác thay thế.

Một cường giả Thánh cảnh trọng sinh.

"... Thế nhưng, tại sao ta lại cảm giác, hần cường ngạo như thế a?"

Yến Triệu Ca có chút không nói gì, rất là hiếu kỳ.

Bởi vì thói quen cao cao tại thượng năm xưa, cho nên mới không cách nào điều chỉnh khác biệt do thân phận biến hoá mang tới, không có thích ứng tình huống trước mắt?

Hay là căn bản cũng không muốn thích ứng?

Thế này cũng đủ cường a. . .

Đan Hòa Thần Kiếm Cao Triết năm đó cường thì cũng cường, nhưng có thể đi tới độ cao như vậy, vậy cũng không đến mức kiêu ngạo như thế đi?

Bất quá, với ta mà nói, người càng cường càng tốt.

Cao Triết có sống lại hay không, Yến Triệu Ca kỳ thực cũng không quan tâm

Nhưng trong lời đồn, hần đối Quảng Thừa Sơn cũng không tốt gì.

Nhìn lời nói và việc làm của Triệu Hạo, Yến Triệu Ca cũng có thể cảm giác được điểm này.

Lúc này đứng cùng với Triệu Thế Liệt hòa nhau, cũng là nguyên nhân này.

Tuy rằng không rõ đến tốt cùng là xuất phát từ nguyên nhân gì, nhưng nếu đối phương có dừng khi đi lên, Yến Triệu Ca liền không thèm để ý tát cho quay về!

- Trước đã nói, hai bên so đấu tài nghệ Luyện đan, tất nhiên là không liên quan đến đan phương cùng đẳng cấp của đan dược.

Yến Triệu Ca cười nhạt:

- Trục tiếp bắt đầu đi.

Triệu Hạo không chút khách khí, mở lò trước.

Mây khói giống như sông núi hội tụ lại, giống như một thế giới chân thật. Lấy dược liệu, chậm rãi bỏ vào trong lò, hết thấy nhìn qua giống như mộng ảo.

Triệu Hạo bắt đầu Luyện đan, hơi khói không ngừng bốc lên, hiển hoá cảnh tượng sông núi trên lò luyện đan lần thứ hai.

Mọi người chỉ thấy sông núi đồi dồi, giống như trong chớp mắt "biển rộng hoá nương dâu".

Không đợi mọi người phục hồi lại tinh thần, bàn tay của Triệu Hạo lẳng không vỗ một cái, toàn bộ hơi khói đều bị thu vào lò luyện đan lần nữa.

Sau một khắc, lửa trong lò liền tắt.

Tất cả mọi người đều sững sốt:

"Kết thúc?!"

Ánh mắt của Triệu Hạo quét về phía Yến Triệu Ca, Triệu Thế Liệt cùng Vương lão tiên sinh, tùy ý nói:

- Các ngươi kiểm tra đi, biết phải làm gì rồi.

Tầm mắt của hần ở trên người của Yến Triệu Ca dừng lại một chút, sâu trong ánh mắt, lộ vẻ trào phúng càng đậm.

Triệu Hạo luyện chế đan dược, là Liệu Thương Đan rất phổ thông trong phùng thị, sau khi Yên Vân Tán xuất hiện, đã sắp bị dôn đến không ai mua.

Nhưng sau khi Triệu Thế Liệt cùng Vương lão tiên sinh kiểm tra, lại đồng thời cả kinh, Triệu Hạo luyện chế Liệu Thương Đan, công hiệu đều muốn nhanh đuổi kịp Yên Vân Tán!

Vương lão tiên sinh thở dài một tiếng, hiện tại Đan Thạch Các mua bán Yên Vân Tán, cũng có phẩm chất phân chia.

Tốt nhất, vẫn là một nhóm mà Triệu Hạo định kỳ luyện chế.

Hiện tại Triệu Hạo luyện chế Liệu Thương Đan, công hiệu cùng phẩm chất sắp vượt qua Yên Vân Tán mà người khác luyện chế, điều này làm cho lão giả chỉ có thể thần phục lần nữa.

Mà Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh, sắc mặt đều âm trầm.

Trực tiếp chịu thua như vậy, thật sự bọn họ sẽ ném mặt không dậy nổi, nhưng tham gia cuộc tỷ thí này, chỉ càng thêm mất mặt.

Triệu Nguyên vô ý thức mà nhìn về phía Yến Triệu Ca, nhưng vẫn cảm thấy tuyệt vọng.

Trước tiên không nói Luyện đan thuật của Yến Triệu Ca có thể không hơn Triệu Hạo hay không, cho dù có khả năng thắng, cũng không có khả năng Yến Triệu Ca tự mình xuống thay hắn tỷ thí.

Mà Luyện đan thuật, cũng không phải dùng ngôn ngữ chỉ điểm vài câu, là có thể trong nháy mắt thăng lên mấy đẳng cấp.

Thấy thế nào thì thắng cuộc tỷ thí này đều vô vọng..

Yến Triệu Ca mỉm cười, dùng Cương khí truyền âm, Triệu Nguyên nghe xong, con mắt dần dần sáng lên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 54: Ngang tay cũng coi như thua!

Dịch giả: rolland

Nhìn Triệu Nguyên đi tới lò luyện đan, lại nhìn qua Triệu Hạo, Yến Triệu Ca vuốt cằm của mình nghĩ:

"Ngày hôm nay nếu như ta không ở nơi này, hai huynh đệ Triệu Nguyên, Triệu Thịnh nhất định bị vẽ mặt."

"Hơn nữa còn là đánh xong má phải, đánh tiếp má trái."

"Nói không chừng sau đó bởi vì nhiều loại "thiên ki bách quái" nào đó, mà trở thành đá kê chân cho Triệu Hạo."

Yến Triệu Ca bĩu môi:

"Luyện đan thuật cần thiên phú cũng tích lũy, dù là ta, quả thực cũng không có biện pháp làm cho người khác học cấp tốc."

"Ta càng không thể nào tự mình xuất thủ, ở trần ra trận đi đánh nhau với tên Triệu Hạo này."

"Nếu làm như vậy, không luận thắng thua, ngược lại cấp cho Triệu Hạo tặng thêm vinh quang."

"Nhưng mà, cho rằng như vậy thì ta liền không có biện pháp nào hay sao?"

Dưới sự chỉ đạo của Yến Triệu Ca, Triệu Nguyên không có lấy ra lò luyện đan của mình, cũng không có đi tới lò luyện đan của Triệu Hạo, mà là đi thẳng tới trước mặt của Vương lão tiên sinh.

- Vương lão, có thể đem Liệu Thương Đan của Thập Lục đệ cho ta mượn không?

Wương lão tiên sinh khẽ nhú mày, không vui nói:

- Đại Hoàng tử không tin lão phu sao, cho rằng lão phu thiên vị Thập Lục Hoàng tử?

Triệu Nguyên mỉm cười lắc đầu:

- Tự nhiên là không phải, Vương lão đừng nên hiểu lầm, ta đơn thuần chỉ là muốn nhìn đan dược mà Thập Lục đệ luyện chế một chút mà thôi.

Wương lão tiên sinh nhìn Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Liệt, cuối cùng đem Liệu Thương Đan đưa cho Triệu Nguyên.

Hắn thở một tiếng:

- Sử dụng thời gian ngắn, dược hiệu rất tốt không nói, người xem, đây là lò luyện đan của hắn đi, một điểm căn dược cũng không có, tất cả dược liệu đều được lợi dụng một cách hoàn mỹ, không lãng phí chút nào.

Lời vừa nói ra, trong lòng tất cả mọi người đều trầm xuống.

Ba phương diện đều được Triệu Hạo làm đến hoàn mỹ, cho dù Triệu Nguyên bạo phát vượt trình độ, nhiều lắm cũng chỉ là ngang tay, trừ phi hắn có thể luyện chế Liệu Thương Đan có được hiệu tốt hơn Triệu Hạo.

Nhưng đó còn là Liệu Thương Đan sao?

Về mặt của Triệu Nguyên không đổi, cầm Liệu Thương Đan trong tay cân nhắc một chút, quay đầu nhìn về phía Triệu Hạo:

- Luyện đan thuật của Thập Lục đệ, quả thực cao siêu.

Triệu Hạo nhàn nhạt nói:

- Đại ca muốn nói cái gì?

Triệu Nguyên không nhanh không chậm nói:

- Luyện đan thuật của Thập Lục đệ vô cùng cao minh, thậm chí có thể làm hơi khói của lò luyện đan sinh dị tượng, Đại ca cũng muốn nói một tiếng bội phục.

- Thế nhưng, Luyện đan Đại đạo huyền bí rộng lớn, các loại pháp môn phong phú...

Triệu Hạo trực tiếp cắt ngang hắn:

- Thủ pháp Luyện đan xác thực phong phú, nhưng thứ ngươi biết, ta đều biết, thứ ngươi không biết, ta cũng biết.

- Không cần nói những lời như thế này nhiều, trực tiếp vào đề tài chính đi.

Bị hắn cắt ngang, Triệu Nguyên cũng không để ý, vẫn chậm rãi nói:

- Thập Lục đệ hảo khí phách, đã như vậy, ngày hôm nay đại ca ta muốn bêu xấu rồi.

- Trong lúc vô tình ta học được bề ngoài của một môn Luyện đan kỳ thuật, ngày hôm nay muốn thử một lần.

- Về phần Thập Lục đệ ngươi, không cần thắng ta, chỉ cần có thể làm giống như Đại ca ta, hôm nay Đại ca liền cúi đầu nhận thua.

- Chẳng hay Thập Lục đệ nghĩ như thế nào?

Triệu Hạo nghe vậy, ánh mắt hơi chăm chọc nhìn Triệu Nguyên, sau đó lại nhìn Yến Triệu Ca.

"Kỳ thuật? Ha ha, lão tử hơn nửa đời người, đem toàn bộ các di tích về Đan đạo của Bát Cực Đại thế giới sau Đại Phá Diệt lưu lại khai quật, các pháp môn đều bị ta thu thập sạch sẽ."

"Ngoại trừ đan phương cùng thủ pháp độc môn của các đại Thánh Địa, thiên hạ này phạm là đồ vật có liên quan đến Luyện đan, sẽ không có thứ mà ta không biết."

"Luyện đan thuật của Quảng Thừa Sơn ngươi quả thật có vài phần độc đáo, nhưng loại như Triệu Nguyên có thể nắm giữ được sao."

"Lấy được thiên môn thủ pháp dưới cơ duyên xảo hợp? Hắc, đều là năm đó lão tử chơi đùa xong còn lưu lại."

Triệu Hạo không thèm để ý cười nói:

- Dù ngang tay, cũng tính là ta thua!

Triệu Nguyên mỉm cười gật đầu, đột nhiên lấy ra một cây kim khâu, sau đó đâm vào Liệu Thương Đan.

Mọi người thấy thế, đều sửng sốt, không rõ rốt cuộc là Triệu Nguyên đang làm gì.

Chỉ có Triệu Hạo cùng Vương lão tiên sinh, trong ánh mắt bộc phát ra vẻ kinh ngạc.

Chỉ thấy Triệu Nguyên dùng châm như bay, liên tục đâm chín châm trên Liệu Thương Đan, có sương mù nhàn nhạt từ trong lỗ kim trên Liệu Thương Đan tuôn ra.

Tất cả mọi người nhìn mà sửng sốt, bọn họ tự nhiên biết những sương mù này tuôn ra là do động tác của Triệu Nguyên, nhưng đan dược cũng không phải bóng hơi, tại sao bên trong lại có thể có khí tuôn ra?

Làm xong hết thấy, Triệu Nguyên đem đan dược trả lại Vương lão tiên sinh:

- Thịnh Vương lão đánh giá lại một chút.

Wương lão tiên sinh hít sâu một hơi, sau khi kiểm tra, trái lại rơi vào trầm mặc, dường như đang dùng tâm tư suy nghĩ gì đó.

Hắn không nói được một lời nào mà đem đan dược giao cho Cẩn Vương Triệu Thế Liệt bên cạnh, sau khi Triệu Thế Liệt xem qua, chân mày liền dựng thẳng lên.

- Hơi khói của lò lửa (hoả khí) trong đan đều biến mất, dược hiệu nâng cao một bước, chân chính chạm đến cực hạn trên lý thuyết mà Liệu Thương Đan có thể đạt tới?!

- Nhưng mà, làm sao có thể làm được?!

Wương lão tiên sinh phun ra một ngụm trọc khí, thân thể run nhè nhẹ, nhìn về phía Triệu Nguyên:

- Thứ cho lão hủ mất mồm, thủ pháp mà Đại Hoàng tử dùng, là Kim Châm Độ Đan Chi Pháp sao?

Triệu Nguyên mỉm cười gật đầu:

- Nhân lực của Vương lão thật tốt, chính là Kim Châm Độ Đan.

Thân thể của Vương lão tiên sinh lần này cũng không run rẩy nữa, mà ngửa mặt lên trời thở dài, cảm thấy thoải mái đến cực điểm:

- Nghĩ không ra trong cuộc đời của lão phu, dĩ nhiên nhìn thấy được pháp môn diệu thủ Luyện đan trước Đại Phá Diệt, đời này sống không uổng phí!

Bọn người Triệu Thế Liệt, Triệu Thịnh cũng hơi bị ngạc nhiên:

- Vương lão...

Wương lão tiên sinh ổn định lại tâm tình, nói rằng:

- Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, có thể triệt để bài trừ hết hơi khói của lò lửa, từ đó đề cao thành phẩm đan dược cùng phẩm chất của nó.

- Cái này cho dù trước Đại Phá Diệt, cũng là một trong những pháp môn Luyện đan đứng đầu, sau Đại Phá Diệt đã thất truyền, hôm nay chỉ còn lại vài chữ ghi chép đơn giản, giống như một truyền thuyết.

Triệu Nguyên nhìn về phía Triệu Hạo, không nhanh không chậm nói:

- Ta cũng chỉ biết một chút da lông mà thôi, làm mọi người chê cười rồi.

Trong đôi mắt của Triệu Hạo bộc phát ra vẻ kinh ngạc, cũng không nhìn Triệu Nguyên, mà lại nhìn chằm chằm vào Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nhìn Triệu Hạo, nhìn như nhả nhặn, kỳ thực trong lòng rất vô lương cười rộ lên:

"Tính cách quyết định số phận, ta thích nhất là đối phó với người trẻ tuổi 'nhị bức' giống như ngươi."

Ánh mắt của Triệu Thịnh cũng rơi vào trên người của Yến Triệu Ca, thấp giọng phân phó thị vệ bên cạnh, cũng mang tới một quả Liệu Thương Đan, lại lấy một cái kim khâu.

Hắn quan sát mai Liệu Thương Đan của Triệu Nguyên, sau đó lục lợi phương hướng, cũng đâm chín châm, nhưng Liệu Thương Đan của mình, một nửa điểm phản ứng cũng không có.

"Quả nhiên là phải có thủ pháp đặc thù, cũng không phải là ngẫu nhiên!"

Triệu Thịnh có chút buồn vô cớ thở dài.

Triệu Nguyên nhìn Triệu Thịnh cười, lấy ra một mai Liệu Thương Đan hoàn toàn mới của mình, chiếu theo phương pháp mà làm.

Chỉ thấy sương khói lần nữa bốc lên.

Ánh mắt của Triệu Thế Liệt đảo qua hai người Yến Triệu Ca cùng Triệu Nguyên, đột nhiên nói:

- Liệu Thương Đan có thể, như vậy thì Yên Vân Tán như thế nào đây?

Thị vệ phía sau hắn liền vội vàng lấy ra một bao dược tán đưa lên, chính là Yên Vân Tán đang bột.

Triệu Nguyên thấy thế, ánh mắt hơi cứng lại.

- Không sao, lấy Cương khí của bản thân đem được tán tụ lại thành đan hoàn là được, sau đó theo chỉ thị của ta, đâm chín châm.

Yến Triệu Ca ung dung truyền âm nói, Triệu Nguyên nghe vậy liền trầm tĩnh lại.

Hắn lấy Yến Văn Tán, dùng Cương khí bắt lại, đem được tán ngưng thành trạng thái đan hoàn (viên tròn).

Triệu Thế Liệt nhìn chăm chú, tuy rằng hiện tại được tán thành dáng dấp của đan hoàn, nhưng thật ra vẫn là bột phấn, cùng đan được như Liệu Thương Đan hoàn toàn khác nhau.

Thế nhưng dưới chín châm của Triệu Nguyên, lại có sương khói từ đó tuôn ra.

Dĩ nhiên sương khói một phần thành hai, một đen một trắng, màu đen tán đi trong không khí, màu trắng trở lại trong Yến Văn Tán đã ngưng kết thành đan hoàn.

Kiểm tra lại được hiệu, Vương lão tiên sinh liên tục tán thán, Triệu Thế Liệt triệt để không có gì để nói, nghiêng mắt nhìn về phía Triệu Hạo.

Trong ánh mắt của Triệu Hạo cuối cùng không vẻ bình tĩnh ngạo mạn, mà trở nên ngưng trọng.

Không nói hai lời, Triệu Hạo cũng lấy ra một gói được tán, ngưng tụ thành đan hoàn, hướng về Triệu Nguyên lấy kim khâu.

Hắn chậm chạp không có hạ châm, mà nhíu mày suy nghĩ tỉ mỉ một lúc lâu.

Một lúc lâu sau, Triệu Hạo rút cục hạ châm.

Châm thứ nhất, không có việc gì. . .

Châm thứ hai, không có việc gì. . .

Châm thứ ba. . .

Châm thứ tư. . .

Thứ năm. . .

"Phanh!"

Yến Văn Tán ngưng kết thành đan hoàn, toàn bộ nổ tung, hóa thành bụi mù khắp trời.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 55: Người tốt Triệu Hạo

Dịch giả: rolland

Triệu Thịnh đâm chín châm không có việc gì, Triệu Hạo đâm xuống năm châm, đan được liền nổ tung, điều này cũng không phải là Triệu Hạo không bằng Triệu Thịnh, mà ngược lại, hơn xa Triệu Thịnh.

Triệu Thịnh hoàn toàn không biết pháp môn, đâm xuống chín châm đều vô dụng, chỉ là đâm trên đan được chín lỗ nhỏ mà thôi.

Còn Triệu Hạo thì lúc đâm châm vào, đồng thời, Nội khí chấn động đan được, gắng sức bắt chước pháp môn.

Nhưng mà đáng tiếc, tuy rằng hắn mạnh hơn Triệu Thịnh, nhưng vẫn không thể làm được pháp môn Kim Châm Độ Đan Chi Pháp này.

Triệu Hạo đứng yên tại chỗ, cũng không né tránh, không phát tay thổi tan khói bụi.

Thế nên khói bụi rơi xuống đầy mặt và cổ của hắn, tóc trắng phao, trên mặt cũng bị phủ một tầng bụi trắng, nhìn qua cực kỳ khôi hài.

Võ giả thủ hạ của Triệu Nguyên, Triệu Thịnh, không quen nhìn vẻ cuồng ngạo của hắn, lúc này nhìn hắn xui xẻo, cũng không nhịn được mà bật cười.

Khuôn mặt đầy bụi của Triệu Hạo, hai mắt lại giống như lang sói, ánh mắt sâu kín nhìn chòng chọc Yến Triệu Ca.

Trong ánh mắt của hắn lúc này, không có khinh miệt xem thường, nhưng nhiều hơn oán khí căm thù.

Không còn là oán khí căm thù nhắm vào Quảng Thừa Sơn, mà là hoàn toàn nhắm vào cá nhân Yến Triệu Ca.

Nhắm vào thanh niên trước đây, hắn chưa từng có để vào mắt.

Về mặt của Yến Triệu Ca như thường, giống như không nhìn thấy ánh mắt của Triệu Hạo, mà là hướng về Triệu Thế Liệt chấp tay một cái:

- Nhờ có đề nghị của Cẩn Vương điện hạ, đúng là một hồi tỷ thí đặc sắc.

Thấy Yến Triệu Ca hoàn toàn không nhìn sự tồn tại của mình, con người của Triệu Hạo hơi co rụt lại.

Có lúc, không nhìn, còn hơn sự khinh thường miệt thị.

Xưa nay Triệu Hạo là một người "người khác cường, hắn càng cường hơn người khác", lúc này làm sao có thể chịu được sự coi thường của Yến Triệu Ca?

Ánh mắt của hắn liền trở nên càng thêm tăm tối.

- Thập Lục đệ cần thử lại vài lần không?

Tiếng nói của Triệu Nguyên giống như có chút lòng tốt, lúc này vang lên bên tai của hắn.

Triệu Hạo nhắm mắt lại, thềm nắm chặt hai tay, móng tay găm sâu vào trong thịt.

Mới vừa rồi thử nghiệm qua một lần, hắn biết, Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, cũng không phải pháp môn nhìn là có thể học được.

Dù cho trình độ Luyện đan của hắn giỏi hơn phần lớn người trên đời này đi nữa, cũng không phải trong vài lần thí nghiệm là có thể tìm ra.

Triệu Nguyên nhìn Triệu Hạo, nhàn nhạt nói:

- Xem ra Thập Lục đệ không muốn tiếp tục thử nghiệm? Vậy không biết cuộc tỷ thí này của chúng ta, kết quả nói như thế nào?

Thân thể của Triệu Hạo lung lay, mở mắt ra, căn bản không nhìn Triệu Nguyên, ánh mắt nhìn chòng chọc thẳng vào Yến Triệu Ca:

"Quanh năm đánh nhau, lại bị nhận mỗ vào mắt..."

Hắn hít sâu một hơi, mở miệng nói:

- Lần này là ta thua.

Triệu Hạo lạnh nhạt liếc nhìn Triệu Nguyên, lười nói vô ích.

Hắn nắm chắc trăm phần trăm, chính Triệu Nguyên luyện chế một mai Liệu Thương Đan, đừng nói so với hắn, cho Liệu Thương Đan của Triệu Hạo xách giấy cũng không xứng.

Nhưng lúc trước hắn đã nói, Triệu Nguyên có thể làm được, nếu như Triệu Hạo hắn không thể làm tốt hơn, đều tính là hắn thua.

Kết quả bây giờ, Triệu Nguyên có thể làm được, nhưng hắn lại làm không được.

Tuy rằng đây tuyệt đối không thể nào là bản lĩnh thật sự của tên thái điều (tay mơ) như Triệu Nguyên, nhất định là Yến Triệu Ca dùng Cương khí truyền âm chỉ đạo.

Triệu Hạo hừ một tiếng, trực tiếp nói:

- Lúc trước người nọ bị ta đánh chết, không có lời khai hữu dụng gì.

- Chỉ có một chút, phạm vi thể lực của bọn họ rất rộng, không chỉ ở Đông Đường, cũng không chỉ ở Thiên Đông châu.

- Ít nhất, ở Thiên Bắc châu còn có cứ điểm của bọn họ, nhưng tình huống cụ thể, hắn không biết.

Yến Triệu Ca ở bên cạnh nghe xong, nhớ trong đầu, bất quá tầm nhìn vẫn là rơi vào trên người của Triệu Thế Liệt.

Vung tay lên, thu hồi Huy Nhật Luân lần nữa, linh quang biến mất, ánh mắt của Triệu Thế Liệt giống như cũng tối tăm xuống vài phần.

- Trở về Đông Đường quốc, còn muốn quấy rầy Cẩn Vương điện hạ.

Yến Triệu Ca cười đến rất là nhã nhặn.

Triệu Thế Liệt nhìn Triệu Hạo, nhìn Triệu Nguyên, lại nhìn Yến Triệu Ca, sắc mặt thay đổi liên tục mấy lần, miễn cưỡng cười nói:

- Triệu Ca tới chơi, bản Vương tự nhiên hoan nghênh.

Hắn nhìn về phía Triệu Nguyên, trầm giọng nói:

- Nguyên hoàng chất dĩ nhiên thông hiểu cổ pháp luyện đan trước Đại Phá Diệt, thực sự là đáng mừng.

- Lại không biết lúc nào có thể phổ biến rộng rãi? Pháp môn như vậy, đủ để đan dược của Đông Đường sản xuất, chinh thể tăng thêm một bậc thang a.

Triệu Nguyên chấp tay thi lễ:

- Cẩn Vương thúc nói đúng, tiểu chất cũng chỉ là biết một chút da lông, hôm nay còn đang lục lọi, sau khi tìm ra một chút phương pháp sơ bộ, sẽ bẩm báo cho Phụ hoàng.

- Lần này hồi kinh, tự nhiên muốn đi gặp Phụ hoàng để bẩm báo.

- Đan Thạch Các, có lẽ sẽ trước tiên thí nghiệm mở rộng? Nói chung tất cả đều do Phụ hoàng làm chủ.

Triệu Thế Liệt nghe vậy, lông mi liền nhảy lên, suýt nữa không chế trụ được lửa giận trong lòng.

Đan Thạch Các, lúc đầu vốn là vì Yên Văn Tấn mà tiến thêm một bước, hôm nay hiển nhiên lại nâng cao thêm nữa.

Theo phát triển, có thể thấy được, Đan Thạch Các tương lai sẽ vượt qua những cái khác, trở thành một trong những trụ cột của Đông Đường quốc.

Mà bây giờ, lại không có quan hệ gì với mình...

Triệu Thế Liệt thở dài một tiếng, hần vô ý nhìn Yến Triệu Ca.

Hắn là Đại Tông Sư, nhi tử nhà mình tuổi đều lớn hơn so với Yến Triệu Ca.

Tuy rằng những ngày gần đây Yến Triệu Ca bày ra danh tiếng, cho thấy tiềm lực cùng thực lực Võ đạo cường đại.

Nhưng bây giờ Triệu Thế Liệt cũng không có nghĩ đến, Luyện đan thuật của Yến Triệu Ca có thể áp chế Triệu Hạo.

Thật sự như Vương lão tiên sinh nói, trình độ Luyện đan thuật của Triệu Hạo, phóng mắt khắp thiên hạ cũng là cao siêu.

Trình độ cao thấp của Luyện đan thuật, cùng tu vi cao thấp của Võ giả có liên quan, thế nhưng không chặt chẽ như Luyện khí vậy.

Ở một trình độ nào đó, là một hệ thống học thức khác, muốn tinh thông, phải xem thiên phú, cùng tích lũy thời gian, tinh lực.

Theo Triệu Thế Liệt nghĩ, tạo nghệ Võ đạo của Yến Triệu Ca cao như vậy, tự nhiên cần hết sức chuyên chú, một lòng tu luyện, chiếm nhiều thời gian cùng tinh lực.

Cho dù thiên phú Luyện đan không tầm thường, cũng không nên đầu nhập nhiều thời gian như vậy?

Nếu chỉ ngẫu nhiên thông hiểu một môn bí pháp cổ xưa thì thôi, nếu là Yến Triệu Ca ở trên Luyện đan thật thật sự có tạo nghệ cao thâm, vậy thì đã đến mức kinh khủng làm người ta không thể tưởng tượng nổi.

Triệu Thế Liệt coi như là một người gặp qua không ít sóng to gió lớn, nhưng lúc này vẫn có cảm giác thương thức của mình muốn hồng rồi.

Sắc mặt hắn thay đổi liên tục, cuối cùng hóa thành cười khổ.

Lúc này Triệu Nguyên cũng lặng lẽ truyền âm:

- Lần này thực sự nhờ có Triệu Ca nguoi, trước đây cũng chưa từng nghĩ đến, Thập Lục đệ của ta lại ẩn giấu sâu như vậy.

- Ân tình hôm nay, sau này sẽ báo đáp lại.

- Sau này Phụ hoàng hỏi chuyện Kim Châm Độ Đan ở nơi nào, còn cần nhìn ý kiến của nguoi.

Yến Triệu Ca đáp lại nói:

- Đến lúc đó ta sẽ nói chuyện cùng thế bá, nguoi có thể yên tâm, pháp môn này, dưới điều kiện tiên quyết là không chế trong phạm vi, Đan Thạch Các

có thể sử dụng.

- Ta rõ ràng.

Triệu Nguyên ngẫm hiểu:

- Yên tâm, tự nhiên sẽ không để Quảng Thừa Sơn thua thiệt.

Phong Vân Sanh đứng bên cạnh Yên Triệu Ca nói:

- Là người giúp đỡ Đại Hoàng tử của Đông Đường sao?

Trên mặt của Yên Triệu Ca bày ra một bộ dáng đáp rất căng thẳng:

- Khả khả, khiêm tốn, khiêm tốn.

- Tốt, tốt, tốt, khiêm tốn, khiêm tốn, người khiêm tốn nhất.

Phong Vân Sanh bật cười lắc đầu, sau đó tò mò hỏi:

- Bất quá bí pháp như vậy, Quảng Thừa Sơn các người không giữ lại sao? Cứ truyền ra ngoài cho Đông Đường quốc, tuy rằng ta cũng nghe nói lệnh tôn cùng Đông Đường Quốc chủ là bạn tốt.

Yên Triệu Ca nhìn nàng một cái nói:

- Người phải nói "Quảng Thừa Sơn chúng ta" mới đúng.

Thực ra Phong Vân Sanh còn không có nhập môn chính thức, hiện tại cũng chỉ là Yên Triệu Ca đáp ứng giúp nàng nói tốt, thái độ cụ thể của Quảng Thừa Sơn đối với nàng là gì, đều chưa xác định.

Nhưng Phong Vân Sanh nghe vậy, tươi sáng cười:

- Nói đúng, là lỗi của ta, là Quảng Thừa Sơn chúng ta.

- Ừ, dễ nghe hơn nhiều.

Yên Triệu Ca hài lòng gật đầu, sau đó nói:

- Yên tâm đi, Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, trước đó ta đã báo cho cha ta, trong tông môn cũng có bản gốc.

- Bên Đông Đường này, muốn đem Đại Nhật Thánh Tông cùng Thương Mang Sơn gạt ra ngoài, tự nhiên phải ra chút tiền vốn.

- Không có sự tình hôm nay, cũng có sắp xếp khác cân nhắc ở phương diện này.

- Cho nên, ta mới phải đem một phần Đan Thạch Các của Triệu Thế Liệt nuốt.

Yên Triệu Ca búng ngón tay nói:

- Chỉ là trước đây, ta cũng chưa từng nghĩ đến, sẽ thuận lợi đơn giản như vậy.

Cuối cùng liếc mắt nhìn Triệu Hạo, Yên Triệu Ca cười đến rất vô lương:

"Thật là một người tốt a, cảm ơn biểu hiện của người."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 56: Hồng nhan điêu tàn

Dịch giả: rolland

Lâm Ngọc Thục nằm trên đất ngửa mặt lên trời, ngơ ngác nhìn bầu trời xanh thẳm.

Mây trắng thông thả, trời xanh như trước.

Nhưng quần áo trắng như tuyết của nàng, lúc này lại dính đầy bụi bặm, ngã trên đất, trở nên ảm đạm.

Ngực bụng có một vết thương thật lớn, không thấy máu chảy ra, mà là một mảnh đen thui, như bị lửa đốt cháy thành than cốc.

Sinh cơ của thiếu nữ đã hoàn toàn đoạn tuyệt.

Trước ranh giới của cái chết, một cảnh tượng lại hiện lên trước mắt, bên tai như còn vang lên tiếng hét cuồng nộ.

- Bọn họ nói người đánh Lam sư đệ trọng thương, rốt cuộc là tại sao, chuyện gì xảy ra?
- Cầu tặc Yến Triệu Ca ba lần bốn lượt hại ta, Lam Văn Ngôn là chó săn của hắn, ta lưu hắn một mạng, là đã hạ thủ lưu tình!
- Trong này chắc có sai lầm gì đó, chúng ta cùng về núi giải thích rõ với trưởng bối trong tông môn...
- Bây giờ trở về núi, giống như tự chui đầu vào lưới, người muốn cho ta chết trong tay của cậu cha con Yến Triệu Ca sao?
- Ta chỉ là...
- Hỏi người lần cuối, người đi theo ta, hay trở lại tìm Yến Triệu Ca?
- Diệp Cảnh, người bình tĩnh lại một chút, ta đã nói chuyện vài lần với Yến sư huynh, hắn không có ý nhắm vào người, trong này khẳng định có hiểu lầm.
- ... không đứng bên ta, chính là đứng bên Yến Triệu Ca, người của Yến Triệu Ca, đều là địch nhân của ta!

Cho tới giờ khắc này, vẻ kinh ngạc trong mắt của Lâm Ngọc Thục còn không tán đi.

Trước đây dù bất kể như thế nào, nàng cũng không ngờ, ngoài ý muốn gặp lại sau cách xa lâu ngày, cuối cùng lại có kết quả như thế này.

Ánh mắt của Lâm Ngọc Thục dần dần tan rã, ngược lại trên mặt lại toát ra vẻ thoải mái.

"Từ ngày ta đi theo Yến sư huynh quay về Quảng Thừa Sơn, có lẽ đã định trước sẽ có kết quả như ngày hôm nay?"

"Đây chính là số mệnh của ta... sao?"

Một ngày này, hồng nhan chưa chân chính nở rộ hào quang, liền điều tàn.

...

Ngoài Lâm Uyên Thành, Đông Đường quốc, trên vùng hoang dã gần Trấn Long Uyên và Lộc Liễu Sơn Mạch, một lão giả đứng chấp tay sau lưng.

- Lâm Ngọc Thục?

Lão giả quay đầu nhìn người đứng sau lưng:

- Lão phu nhớ không lầm, đó là nữ đệ tử có gút mắt với Yến Triệu Ca, cùng Diệp Cảnh đi?

Lão giả chính là Chủ Sự Trưởng lão của Quảng Thừa Sơn tại Đông Đường quốc, Nghiêm Húc.

Võ giả phía sau hắn gật đầu:

- Không sai, cũng là một đệ tử trẻ tuổi rất xuất sắc, đáng tiếc lúc phát hiện, đã chết, không có biện pháp cứu sống.
- Có thể nhìn ra là ai đã hạ thủ không?
- Không cách nào xác định mục tiêu cụ thể, chỉ có thể phán đoán đối phương tu luyện Võ đạo chứa liệt hỏa cực mạnh.

Nghiêm Húc hỏi:

- Nàng tới Đông Đường, là tìm Yến Triệu Ca, hay tìm Diệp Cảnh?

Võ giả này lắc đầu nói:

- Chuyện này thì thuộc hạ cũng không cách nào xác định, bất quá hơn phân nửa là để tìm Yến Triệu Ca.
- Theo thuộc hạ biết, trên đường nàng đến Đông Đường, đã biết tin tức Diệp Cảnh trong Trấn Long Uyên còn sống.
- Huống chi, dù sao nàng cũng theo Yến Triệu Ca, sáng suốt mà nói, phải giữ một khoảng cách với Diệp Cảnh.
- Trước đây Diệp Cảnh sống chết không rõ, quan tâm một chút cũng không có gì, hiện tại nếu biết Diệp Cảnh chưa chết, vẫn tiếp tục tới Đông Đường, có lẽ là vì Yến Triệu Ca.

Võ giả này nói đến đây, hơi do dự một chút.

Nghiêm Húc nhận nhặt hỏi:

- Làm sao?

Võ giả này trả lời:

- Có một ít lời đồn đãi chưa được chứng thực, nghe nói lúc Yến Triệu Ca đến Đông Đường, cùng một nữ đệ tử khác của bản môn là Tư Không Tinh đi tương đối gần.
- Lâm Ngọc Thục có phải cảm thấy địa vị của mình bị uy hiếp hay không? Dù sao, nàng và Yến Triệu Ca vẫn chưa có hôn phối, người trẻ tuổi mà, tâm tư có chút biến động, cũng bình thường.

Nghiêm Húc nghe vậy, trầm mặc không nói, sau một lúc lâu mới mở miệng:

- Đưa lão phu đi xem thi thể của nữ đệ tử kia.

Nhìn vết thương giữa bụng ngực của Lâm Ngọc Thục, Nghiêm Húc trầm mặc thật lâu, đột nhiên đưa bàn tay của mình ra.

Lòng bàn tay của hắn một mảnh đỏ tím, Cương khí bốc lên, giống như ngưng tụ thành một đoàn lửa màu tím chân thật.

Chính là đích truyền Võ đạo của Quảng Thừa Sơn, một trong Thái Thượng Bát Cực, Đầu Suất Chương.

Về mặt của Nghiêm Húc không biểu tình, một chương đập trên miệng vết thương Lâm Ngọc Thục.

Thi thể thiếu nữ khẽ chấn động một chút, bên ngoài thân thể có tử quang loé lên rồi biến mất.

Nghiêm Húc thu bàn tay về, quay đầu lại nhìn Võ giả này.

- Yến Triệu Ca cũng tu luyện qua Đầu Suất Chương...

Võ giả này giật mình, cúi đầu nói:

- Thuộc hạ phát hiện Lâm Ngọc Thục, thì nàng đã bỏ mình, không biết là người nào hạ thủ, nhưng Lâm Ngọc Thục chết dưới Đầu Suất Chương của bản môn, phạm vi hung thủ đã giới hạn, thuộc hạ sẽ đi điều tra.

Nghiêm Húc nhận nhặt gật đầu:

- Điều tra kỹ càng, tuy rằng Lâm Ngọc Thục là bạch y đệ tử, nhưng dù sao cũng là đệ tử của bản môn, há có thể chết không minh bạch sao?
- Ngoài ra, từ địa phương phát hiện ra thi thể cô gái này, hướng về bốn phía tìm kiếm kỹ, có lẽ sẽ có tung tích của Diệp Cảnh.
- Tìm không được cũng không sao, tìm được rồi cũng không nên lộ ra, trực tiếp mang đến gặp ta, có dấu vết gì, dọn dẹp đi, đừng lưu lại đầu mối cho người khác.

Trong lòng Võ giả thuộc hạ của hắn khẽ nhúc nhích, khom người đáp:

- Vâng.

...

Trong Lộc Liêu Sơn Mạch, đoàn người của Yến Triệu Ca, đang bước trên đường về.

Yến Triệu Ca vừa đi, vừa suy nghĩ trong đầu, thông qua tin tức của đám người Triệu Nguyên, Triệu Hạo có được.

"Không chỉ ở Thiên Đông châu có cứ điểm, ở Thiên Bắc châu cũng có cứ điểm..."

Trong lòng Yến Triệu Ca tính toán:

"Như vậy có thể nói rõ là, ngoài Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh ra, cái thế lực này còn có những cường giả cảnh giới Đại Tông Sư khác hay không?"

"Nếu như ở Thiên Bắc châu cũng có một Đại Tông Sư như Hàn Thịnh làm người dẫn đầu, như vậy cái thế lực này là do mấy người như Hàn Thịnh liên hợp lại, hay là trên đầu bọn hắn còn thủ lĩnh càng cao hơn?"

Yến Triệu Ca "chậc" một cái:

"Thiên Đông châu cùng Thiên Bắc châu đều có người của bọn họ, vậy địa phương khác thì sao?"

"Bên ngoài Thiên Vực có hay không?"

Mắt của Yến Triệu Ca hơi híp lại:

"Thiên Đông châu có Trần Long Uyên, Thiên Bắc châu có Thương Âm Hà, đều là từ Địa Ngục đi ra ngoài..."

"Quý Phủ lão nhân làm việc, dừng chân ở Trần Long Uyên, những người khác của cái thế lực này nếu có hành động, chỉ sợ cũng Địa Ngục có quan hệ."

Thực giác của Yến Triệu Ca cảm thấy chuyện này có chút không tốt.

Bát Cực Đại thế giới sau Đại Phá Diệt, đại sự ảnh hưởng lớn nhất, cải biến cách cục của thế giới, đứng đầu đó là Địa Vực dị biến thành Địa Ngục, cùng với Viêm Ma Đại thế giới xâm lấn.

Cũng khó trách sự tình liên quan đến Địa Ngục, liên xúc động thần kinh nhạy cảm của tất cả mọi người.

"Nhưng mà khá tốt, sau khi hoạt động trong bóng tối bị bại lộ, muốn bắt được đầu mối liên hệ dễ hơn rất nhiều."

Yến Triệu Ca vừa nghĩ tới, tầm nhìn chuyển dời đến trên người của Triệu Hạo.

"Xử lý hắn như thế nào đây? Ủ, mặc kệ nói như thế nào, trước phải thông báo cho Triệu thế bá."

Yến Triệu Ca bĩu môi, bất kể là cha mình, hay là Nhị sư bá, cũng không thể cam tâm tình nguyện thấy một Hoàng tử có địch ý với Quảng Thừa Sơn trở thành Đông Đường Thái tử, thậm chí sau này còn làm Đông Đường Quốc chủ.

Trong lúc đang suy nghĩ, một hắc y Vô gia tới gần, báo cáo:

- Công tử, có tin khẩn.

Yến Triệu Ca nhíu mày:

- Thế nào, tìm được Diệp Cảnh sao?

Đối phương lắc đầu, nhẹ giọng nói:

- Bên Lâm Uyên Thành có tin tức, Lâm Ngọc Thục Lâm cô nương, bị người giết.

- Gì?

Trong lúc nhất thời, Yến Triệu Ca chỉ cảm thấy hết mức hoang đường (vô lý).

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 57: Tin tức đông đảo quần chúng thích nghe ngóng

Dịch giả: rolland

Lâm Ngọc Thục xuất quan, Yến Triệu Ca đã biết.

Lâm Ngọc Thục muốn tới Đông Đường, Yến Triệu Ca cũng đã biết.

Mặc dù đối với vấn đề mà nguyên chủ thân thể lưu lại này có chút nhức đầu, nhưng Yến Triệu Ca cũng không có lưu ý quá mức.

Về phần nói Lâm Ngọc Thục bởi vì nghe Diệp Cảnh bị thất lạc trong Trấn Long Uyên mà đến, hay là vì Yến Triệu Ca mà đến, cũng không phải là chuyện trọng yếu.

Nhưng Yến Triệu Ca chỉ không ngờ rằng Lâm Ngọc Thục đã chết.

Hơn nữa nghe ý tứ của thù hạ, cũng không phải gặp chuyện ngoài ý muốn mà bỏ mình, mà là bị người khác giết chết.

Yến Triệu Ca sững sốt thật lâu, mới hồi phục lại tinh thần:

- Là Tiêu Thăng hay Triệu Nguyên Long sao?

Đây là phản ứng đầu tiên của Yến Triệu Ca sau khi nghe được tin tức, nhưng nếu hắc y Võ giả báo cáo lại không đề cập đến Đại Nhật Thánh Tông, cái này hẳn là không phải.

- ... gặp gỡ dân liều mạng cướp sắc?

Mặc dù có chút hoang đường, nhưng ngoại trừ đám người Tiêu Thăng ra, đây là khả năng duy nhất mà Yến Triệu Ca có thể nghĩ tới.

Bởi vì bản thân hắn biết, Lâm Ngọc Thục cũng không có cừu nhân nào, ít nhất là không có kẻ thù sinh tử nào.

Cho dù bởi vì Yến Triệu Ca, bị những người khác giận chó đánh mèo, ngoại trừ Đại Nhật Thánh Tông ra, cũng không có thù hận nào đặc biệt lớn.

Nhưng ngược lại thì trong khu vực Lâm Uyên Thành, Trấn Long Uyên này, bình thường có đủ loại người mạo hiểm ra vào, trong đó không ít ngoan nhân (người hung ác) gan lớn, lòng dạ hiểm độc, không chút kiêng kỵ gì.

Mặc dù Lâm Ngọc Thục là đệ tử của Quảng Thừa Sơn, nhưng nói không chừng sẽ đụng phải các loại hung đồ như "sáng nay có rượu sáng nay say, thống khoái một ngày hay một ngày".

Vào lúc này, chỉ có thể dựa vào bản lĩnh của chính mình.

Hắc y nhân kia lắc đầu một cái, thấp giọng nói:

- Nghe nói khi phát hiện thi thể của Lâm cô nương, không cách nào xác định hung thủ, quần áo của Lâm cô nương chỉnh tề, không giống như bị xâm phạm.

Yến Triệu Ca hơi ngửa đầu, chân mày dần dần nhướng lên, trong lúc nhất thời một ý niệm như đã tính trước hiện lên trong đầu.

Tuy rằng có gút mắt sâu nặng với nguyên chủ thân thể này, nhưng sau khi Yến Triệu Ca xuyên qua tới thời đại này, thậm chí còn chưa thấy qua vị Lâm cô nương kia.

Nghe được đối phương bỏ mình (chết), tuy rằng không cảm thấy bị thương, thế nhưng cũng hơi cảm thấy thương tiếc.

Dù sao cũng trẻ tuổi như vậy lại điều tàn.

Sau một lúc lâu, Yến Triệu Ca thở ra một hơi thật dài:

- Trở về rồi hãy nói đi.

Đoàn người tiếp tục lên đường, rốt cục ra khỏi Lộc Liêu Sơn Mạch.

Đến khu vực biên giới của sơn mạch, khi đang đi trên đường thông tới Lâm Uyên Thành, thì thấy có Võ giả Quảng Thừa Sơn, xông tới trước mặt.

Tông Sư cầm đầu thấy Yến Triệu Ca, sắc mặt không khỏi hơi biến đổi:

- Yến sư diệt.

Yến Triệu Ca nhận ra hẳn là bộ hạ của Hứa Xuyên, gật đầu:

- Có việc gì chỉ giáo sao?

Đối phương hạ thấp giọng nói:

- Hứa trưởng lão mời ngài trước tiên không nên vào thành, đến đình cũ ngoài thành mười dặm gặp mặt.

Yến Triệu Ca tâm bình khí hòa nói:

- Không cần như vậy, mời Hứa trưởng lão qua đây một lần là được, trên đường vừa đi vừa nói chuyện, ta cần đi gấp tới Đông Đường Quốc đô.

Võ giả trung niên kia do dự một chút, gật đầu rời đi.

Tầm nhìn của Yến Triệu Ca nhìn về phía xa, chỉ thấy ở đó có người quan sát đám người của mình, thấy mình đi ra Lộc Liễu Sơn Mạch, lập tức quay đầu rời đi.

Hiển nhiên là người thay bên kia đưa tin.

Yến Triệu Ca không có ngăn cản, tiếp tục lên đường.

Đám người Triệu Thế Liệt, Triệu Nguyên đồng hành cũng dần phát hiện ra điều không đúng, dù sao bọn họ cũng là Hoàng tộc Đông Đường, trên khu vực Đông Đường phát sinh chuyện gì ít khi có thể giấu được bọn họ.

Phái thủ hạ đi nghe ngóng một chút, rất nhanh liền có tin tức hồi báo, trong lúc nhất thời vẻ mặt của mọi người đều khác nhau.

Triệu Thế Liệt nhìn như bình tĩnh, nhưng không ngừng rung nhẹ cằm râu, Triệu Thịnh có chút ý tứ xem kịch vui, trên mặt của Triệu Nguyên lộ ra vẻ lo lắng.

Triệu Hạo thì vẫn một dáng điệu không liên quan gì đến mình, thờ ơ lạnh nhạt.

Rất nhanh, Hứa Xuyên với vẻ mặt lo lắng tiêu tụy, tự mình từ trong Lâm Uyên Thành đi ra, giữa đường thấy được đám người Yến Triệu Ca.

- Yến sư diệt đã trở về, còn có Cẩn Vương điện hạ, Đại Hoàng tử, Tam Hoàng tử, Thập Lục Hoàng tử, đã lâu không gặp.

Hứa Xuyên trước tiên nghiêm chỉnh chào hỏi, nhưng rất nhanh lại dùng Cương khí bọc âm thanh đưa vào trong tai của Yến Triệu Ca:

- Yến thiếu, Lâm Ngọc Thục Lâm sư diệt bị hại, người đã biết sao?

Ánh mắt của Yến Triệu Ca không có chút nào rung động, trên mặt thì cố ý mang theo vài phần đau buồn, từ từ gật đầu:

- Ta đã nghe nói, nhưng không biết là ai hạ độc thủ?

Sắc mặt của Hứa Xuyên có điểm phát khổ nói:

- Có tin tức truyền đi, là Yến thiếu người...

Chân mày của Yến Triệu Ca liền vặn thành một đoàn:

- Làm sao có thể? Là người nào nói vậy?

- Có tin đồn, trong thời gian dài Lâm sư diệt bế quan, tâm tư của ngài đối với nàng phai nhạt.

Hứa Xuyên nghiêng răng nghiêng lợi, tin đồn tự nhiên là càng thêm không chịu nổi, nói là Yến Triệu Ca đã chơi đùa Lâm Ngọc Thục, lời này hẳn đương nhiên sẽ không dám trực tiếp thuật lại cho Yến Triệu Ca.

- Nghe đồn lần này tới Đông Đường, Yến thiếu coi trọng Tư Không sư diệt.

Yến Triệu Ca nghe vậy vừa bức mình vừa buồn cười nói:

- Ta lại lưu lại ấn tượng như thế sao?

Khoé mắt Hứa Xuyên liếc phía sau Yến Triệu Ca một cái, chính là Phong Vân Sanh đang đùa với con chó nhỏ.

Yến Triệu Ca liền "hàng trán".

Hứa Xuyên không dám tiếp tục kích thích hắn, buồn bực tiếp tục nói:

- Trong lời đồn, sau khi Lâm sư diệt xuất quan, nghe nói đến tin tức của Yến thiếu ngài và Tư Không sư diệt, lo lắng bị thất sủng, vì vậy mới đuổi tới Đông Đường.

- Hai người vừa gặp nhau liền xảy ra tranh chấp, ngài bị Lâm sư diệt dây dưa đến phiền, kết quả là...

Hứa Xuyên không nói được nữa, bởi vì gương mặt của Yến Triệu Ca trước mắt đã đen như đáy nồi rồi.

Yến Triệu Ca không vui nói:

- Tin đồn không có căn cứ này, cũng có người tin sao?

Hứa Xuyên cười khỏ một tiếng nói:

- Chỉ là, có tin tức, Lâm sư diệt chết dưới Đầu Suất Chưởng..

Con người của Yến Triệu Ca bỗng nhiên co rụt lại:

- Đầu Suất Chưởng?

Hứa Xuyên nặng nề gật đầu:

- Thi thể bị thủ hạ của Đông Đường Chủ Sư Trương lão Nghiêm Húc phát hiện trước nhất, hiện tại thi thể cũng là bọn hắn trông giữ, trong thời gian ngắn không cách nào đến gần kiểm tra.

- Nhưng mà, có người nói ngực bụng bị phá một vết thương thật lớn, huyết nhục đều cháy rụi, ít nhất là do Võ kỹ hệ hoá tạo thành là điều không thể nghi ngờ.

- Nhưng lúc này lại có tin tức truyền đi, Lâm sư diệt là chết dưới Đầu Suất Chưởng.

Hắn có chút lo lắng nhìn Yến Triệu Ca.

Võ giả Quảng Thừa Sơn biết dùng Đầu Suất Chưởng, tự nhiên cũng chỉ không có một mình Yến Triệu Ca, trong khu vực Đông Đường, không chỉ có một người là hắn.

Nhưng người có động cơ, cũng chỉ có một cái là Yến Triệu Ca.

Tuy rằng cái động cơ kia có chút vớ vẩn.

Nhưng sự thật khiến người đau "trúng" đó là, tin tức tình cảm quan hệ bất chính, dễ dàng truyền đi nhất.

Dưới "miệng nhiều người xói có thể chảy vàng" (sức mạnh của dư luận), hình tượng của Yến Triệu Ca khó tránh khỏi sẽ có chút khó coi.

Chỉ là tin tức "rau cải" mà thôi, quần chúng vẫn rất thích thể loại mỹ nữ yêu anh hùng, nhưng vì tình cảm bất chính mà chết, liền là một chuyện khác rồi.

Đặc biệt là loại tin tức này, dù cho sau này có giải thích sự thật đi chăng nữa, quần chúng cũng chưa chắc tin tưởng.

Yến Triệu Ca hơi nheo mắt lại.

Người cố ý truyền bá lời đồn này, sợ rằng cũng không đơn giản là hủy danh tiếng của hắn như vậy.

Yến Triệu Ca mơ hồ cảm giác, cái này giống như bước đệm..

Sau khi suy nghĩ một lát, Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Quả thực không có quan hệ gì với ta, Lâm sư muội bị ngộ hại đương nhiên phải điều tra kỹ càng sự thật.

- Nhưng lúc này ta còn có việc gấp đi Đông Đường Quốc đô, sự tình có liên quan đến cơ nghiệp của Quảng Thừa Sơn ta, Lâm sư muội đã chết, ta cũng rất đau khổ, nhưng bây giờ chỉ có thể trước tiên làm việc công sau đó mới là việc tư.

- Đông Châu Trương lão đã ở trên đường chạy tới Đông Đường Quốc đô, ta muốn hội hợp với hắn ở nơi này.

Hứa Xuyên ngăn người, vốn tưởng rằng Yến Triệu Ca có lòng lẩn tránh, nhưng nếu Đông Châu Trương lão đều phải đi qua, như vậy thật là có đại sự.

- Nghiêm trưởng lão ở Lâm Uyên Thành, mệnh lệnh vừa thấy được ngài, liền dẫn ngài đi gặp hắn, thi thể của Lâm sư diệt cũng ở trong thành.

Sau khi Hứa Xuyên do dự một chút lại nhỏ giọng nói.

Yến Triệu Ca bĩu môi:

- Lão nhân gia nhiều chuyện nên quên đi, hắn đã quên, hiện tại ta không thuộc quản lý của hắn.

- Hắn có việc gì, để cho hắn đến Đông Đường Quốc đô đi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 58: Không phải chuyện đùa

Dịch giả: rolland

Nghe nói Lâm Ngọc Thục có thể chết dưới Võ đạo Đầu Suất Chương, trong lòng của Yến Triệu Ca lại có cảm giác "vén mây thấy sương mù".

Dường như Nghiêm Húc cũng biết Yến Triệu Ca tu luyện Đầu Suất Chương, Yến Triệu Ca đồng dạng cũng biết vị Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão này, biết môn Võ đạo này.

Chỉ là Yến Triệu Ca nghĩ, lão nhân kia hẳn là sẽ không vì hãm hại Yến Triệu Ca hẳn, mà phát rồ đánh chết Lâm Ngọc Thục đi.

Nhưng, cho dù không phải Nghiêm Húc giết người, nhưng sự việc truyền bá tin tức vu oan giá hoạ kia, nhất định phía sau không thể thiếu thân ảnh của hắn.

Thi thể của Lâm Ngọc Thục do thủ hạ của Nghiêm Húc phát hiện, hiện tại bọn hắn trông giữ, muốn động tay động chân, quá dễ dàng.

Nếu như không phải đám người Nghiêm Húc động thủ, như vậy là ai giết Lâm Ngọc Thục đây?

Bỗng nhiên, trong đầu Yến Triệu Ca hiện lên một người.

"Cũng không đến nỗi như vậy đi..."

Yến Triệu Ca hít một hơi, ánh mắt chuyển lạnh.

"Lúc trước nói sẽ hung ác dạy người một chút rồi giao cho tông môn, nhưng không ngờ người sẽ phát điên đến tình trạng này, ta liền tiết kiệm chút công sức, trực tiếp đưa người xuống luân hồi."

Rất nhanh, A Hồ trở về, vừa thấy mặt, Yến Triệu Ca liền hỏi:

- Tìm được tiểu tử Diệp Cảnh kia chưa?

A Hồ có chút ngưng ngừng xoa xoa đôi bàn tay to lớn nói:

- Công tử, ta đây đã tận lực, mấy cái sông ngầm phụ cận, mỗi chỗ đều tìm kiếm xung quanh chừng trăm dặm thậm chí ngàn dặm.
- Tiểu tử kia hoàn toàn không có thoát ly sông ngầm, bị sông ngầm đẩy đi, chờ lúc ta tìm được dấu vết, đã qua một thời gian quá dài rồi.
- Hắn cũng đã đi ra Lộc Liêu Sơn Mạch, trời đất bao la như vậy, cũng không thể tìm được hắn.

Yến Triệu Ca cũng không có trách cứ A Hồ, mà khoát tay nói:

- Không tìm được liền không tìm được, cái hắn đảm kia bị sứt mẻ, bốn phương sông ngầm thông suốt, cũng không trách người.
- Nhưng đừng có ngừng lại, tiếp tục tìm đi.

Nghe nói tin tức cùng lời đồn về Lâm Ngọc Thục được truyền lưu, A Hồ chép miệng một cái, dù sao cũng quen biết một hồi, có chút cảm giác khó chịu:

- Là ai đối với Lâm cô nương hạ độc thủ như vậy a?

Hai người vừa đi, trở lại đoàn người gần đó.

A Hồ tò mò nhìn về phía Phong Vân Sanh.

Phong Vân Sanh thoải mái hướng hắn phát tay, A Hồ ngăn người, cũng phát tay một cái.

A Hồ nhìn Yến Triệu Ca, thô lỗ cười:

- Nhưng mà nói đến chuyện công tử cùng Tư Không cô nương đi gần... Công tử ngài sẽ không động ý niệm trong đầu đi?
- Trước khi tiến vào Lộc Liễu Sơn Mạch, không thấy ngài có ý nghĩ với Tư Không cô nương.
- Nhưng nói đi nói lại, Tư Không cô nương quả thật xinh đẹp, công tử ngài có ý nghĩ muốn ăn tươi nàg hay không vậy?

Yến Triệu Ca tức giận tròn trắng mắt.

- Còn có, công tử, ngài từ nơi nào tìm được cô nương xinh đẹp như vậy?

A Hồ len lén tiến đến trước mặt Yến Triệu Ca, khoé mắt liếc về phía Phong Vân Sanh, nhỏ giọng hỏi:

- Cái này không có ăn tươi đi?

Yến Triệu Ca liếc mắt, đưa tay vỗ ót A Hồ một cái.

Phong Vân Sanh ôm chó con Nhục Nhục mà mình nuôi, lúc này xoay đầu lại, nghiêm trang.

- Còn không có bị hấn ăn tươi, ta còn là hoàng hoa khuê nữ.
- Khụ khụ...

A Hồ vừa chịu một đòn của Yến Triệu Ca còn không tỉnh lại, liền bị sặc nước miếng, điên cuồng ho khan.

Khoé miệng của Yến Triệu Ca co quắp lại hai cái:

- ... hoàng hoa khuê nữ cùng nam nhân thảo luận những vấn đề này, làm sao khí định thần nhân, hăng hái bùng bùng như thế chứ?

Phong Vân Sanh sờ sờ lông tơ của Nhục Nhục, chẳng hề để ý nói:

- Bằng không thì sao? Bị nam nhân đùa giỡn cho mặt đỏ tim run, được một tác lại muốn lẩn một thước, cuối cùng sẽ quay đầu chạy trốn, hay là nâng đao chém người?
- Hay là làm bộ không nghe thấy, gió nhẹ mây trôi, mắt nhắm tai ngơ, tùy ý cho người xoi mói, nhần nhục chịu đựng?

Yến Triệu Ca nhìn về phía nàng, Phong Vân Sanh gật đầu nói:

- Từ tông môn trốn ra hai năm, ta đã đến rất nhiều địa phương, gặp qua rất nhiều người cùng sự việc.
- Nhỏ trốn tại thôn quê, lớn trốn trong thành thị, để né tránh bọn người Tiêu Thăng đuổi bắt, rừng sâu núi thẳm ta đã qua, ẩn thân trong đường phố, cũng là chuyện thường xảy ra.

Yến Triệu Ca lắc đầu bật cười, A Hồ nhìn Phong Vân Sanh, cười hắc hắc, hướng nàng dựng lên một ngón cái.

Phong Vân Sanh cười, cũng hướng A Hồ dựng một ngón cái.

- Về phần ta bị công tử của ngươì mang trở về, đó chính là câu chuyện cảm động anh hùng cứu mỹ nhân.
- Yến công tử đại phát thần uy, hành hung hai người trong Sơ Dương tứ kiệt của Đại Nhật Thánh Tông, cứu một cô gái yếu đuối nhỏ nhỏ như ta.

A Hồ sùng sốt, quay đầu nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Hai người? Ngoại trừ Triều Nguyên Long ra...
- Còn có Tiêu Thăng.

Yến Triệu Ca không thèm để ý nói:

- Cụ thể thì ngươì hỏi bọn hấn đi.

Sau khi nghe xong Yến Triệu Ca giao thủ cùng Triều Nguyên Long, Tiêu Thăng, cùng Yến Triệu Ca đột phá Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, về mặt của A Hồ sùng bái nhìn Yến Triệu Ca.

- Công tử, ngươì thật sự là lợi hại a!
- Nịnh bợ ít thôi, muốn nịnh, cũng trước tiên đem về mặt của ngươì chân thành một tí, giả quá đi.

Nhóm người vừa nói chuyện, vừa hướng Đông Đường Quốc đô đi tới.

Bất quá đi tới nửa đường, đột nhiên phía sau có người đuổi theo, lại chính là Đông Đường Chủ Sự Trương lão Nghiêm Húc.

Hắn tự nhiên không phải là bởi vì Yến Triệu Ca làm bẽ mặt hắn, liền đuổi theo tính sổ, mà là nhận được triệu hồi của Đông Châu Trương lão, gặp nhau ở Đông Đường Quốc đô.

Nghiêm Húc nhìn Yến Triệu Ca hỏi:

- Đông Châu Trương lão tới Đông Đường, vì chuyện gì?

Yến Triệu Ca cười nhạt nói:

- Tại sao Nghiêm trưởng lão lại hỏi ta? Ta cũng đang chạy tới Đông Đường Quốc đô, gặp mặt cùng Đông Châu Trương lão đây.

Ánh mắt của Nghiêm Húc trở nên lạnh lẽo, quan sát trên dưới Yến Triệu Ca:

- Gần đây ít ngày Đại Nhật Thánh Tông có vẻ vội vàng không yên, sợ là cùng việc này có liên quan.

- Có tin tức, thậm chí ngay cả bên son môn Đại Nhật Thánh Tông, dường như cũng bị kinh động.

- Ngươi lần này, đến tốt cùng là gây ra chuyện gì?

Yến Triệu Ca đối với ánh mắt lạnh lẽo của Nghiêm Húc, giống như không cảm giác chút nào nói:

- Đông Châu Trương lão có lẽ đã từng cho Nghiêm trưởng lão ngài chỉ thị, lão nhân gia ông ta chắc hẳn có nỗi lo của mình, ta nếu tùy tiện nhiều lời, khó tránh không tốt.

Ý nói là, cái ngươi muốn biết, tự nhiên Đông Châu Trương lão đã nói cho ngươi biết.

Ngươi không biết, ngươi cũng đừng tới chỗ ta hỏi thăm, ta không cần thiết báo với ngươi.

Nghiêm Húc hờ hững nhìn Yến Triệu Ca, từ từ gật đầu:

- Tốt lắm.

Trước đây Đông Châu Trương lão từng phân phó hắn cảnh giác, đề phòng người của Đại Nhật Thánh Tông, đồng thời bảo đảm an toàn của đám người Yến Triệu Ca, tất cả những cái khác, sau khi cùng Yến Triệu Ca đến Đông Đường quốc rồi hãy gặp mặt nói chuyện.

Trong đó đặc biệt nhắc tới phải bảo đảm an toàn cho đoàn người Yến Triệu Ca.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Nghiêm Húc liền rơi vào trên người của Phong Vân Sanh.

Yến Triệu Ca Lộc tiến vào Liêu Sơn Mạch từ đầu đến cuối, thành viên bên cạnh biến hoá duy nhất, đó chính là nàng.

- Đông Châu Trương lão nói sau khi chuyện bên này kết thúc, một sự việc khác, ngươi cũng cần giải thích rõ một chút.

Cuối cùng Nghiêm Húc buông ra một câu nói.

Về mặt của Yến Triệu Ca không đổi:

- Làm phiền Nghiêm trưởng lão rồi.

Mọi người đi tới Quốc đô Cảnh Dương thành của Đông Đường quốc, Quảng Thừa Sơn phụ trách tại Thiên Đông châu Đông Châu thủ tọa trưởng lão, đã đến trước một bước.

Lúc này Đông Châu Trương lão đang ở trạch viện vốn của Nghiêm Húc tọa trấn chờ đám người Yến Triệu Ca đến.

Đây là một lão giả khô ngô thân hình cao lớn có tóc màu bạch kim, tinh thần quắc thước, làm người khác không cảm thấy già nua.

Ánh mắt của Đông Châu Trương lão sáng ngời, lúc mọi người tiến vào viện, tầm nhìn trước tiên liền rơi vào trên người của Phong Vân Sanh.

Sau khi hắn quan sát kỹ càng Phong Vân Sanh, ánh mắt lại rơi vào trên người Yến Triệu Ca cùng Nghiêm Húc.

- Triệu Ca, nói tường tận chuyện đã xảy ra đi.

Đông Châu Trương lão mở miệng nói:

- Bên son môn cũng nhận được rung động rất lớn, muốn phái người qua đây.

Nghiêm Húc nghe đến đó, ánh mắt liền loé lên.

Đông Châu Trưởng lão đều không thể hoàn toàn làm chủ, phải kinh động người bên son môn?

Lần này Yến Triệu Ca làm ra sự tình, thật là không phải chuyện đùa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 59: Một điểm cực kỳ trọng yếu

Dịch giả: rolland

Áp lực mà Đông Châu Trưởng lão mang đến, Nghiêm Húc không thể so sánh được.

Sắc mặt của Yến Triệu Ca như thường, sau khi hành lễ với Đông Châu Trưởng lão, nhìn Phong Vân Sanh sau lưng rồi nói:

- Trưởng lão, đây chính là người ta từng đề cập với ngài.
- Tên trước đây là Phong Mục Ca, hiện tại là Phong Vân Sanh.

Nghe được ba chữ "Phong Mục Ca", Đông Châu Trưởng lão khẽ vuốt cằm, lấy cấp bậc của hắn, biết rất nhiều thứ.

Tiếp theo Yến Triệu Ca giới thiệu cho Phong Vân Sanh:

- Phong sư muội, đây là thủ tọa Thiên Đông châu của bản môn, Tàn trưởng lão.

Phong Vân Sanh thi lễ, trên lễ tiết không chút sơ hở nào:

- Văn bối Phong Vân Sanh, gặp qua tiền bối.

Trường hợp nào nên có phong thái gì, Phong Vân Sanh biết rõ ràng.

Lấy kiến thức cùng xuất thân của nàng, tự nhiên biết lão giả cao lớn trước mắt này, chính là Thủ tọa trưởng lão của Quảng Thừa Sơn tọa trấn toàn bộ Thiên Đông châu.

Ở trong quy chế nội bộ của Quảng Thừa Sơn, Thủ tọa trưởng lão, Chủ Sự Trưởng lão, Chấp Sự Trưởng lão.

Có thể tu vi cùng quyền hạn không bằng nhau, nhưng trên thân phận địa vị, vị Tàn trưởng lão này cùng cha Yến Dịch của Yến Triệu Ca là cùng một tầng thứ, chỉ là quản lý không giống nhau, một trong một ngoài mà thôi.

Trên lý thuyết, phạm là chuyện gì xảy ra trên khu vực Thiên Đông châu, Tàn trưởng lão đều có thể xử trí.

Chỉ là, chuyện lần này liên quan đến Phong Vân Sanh, liên lụy quá lớn, cho nên Tàn trưởng lão cũng không tiện quyết định một mình.

Son môn Quảng Thừa Sơn bên kia đã phái người tới, lúc này Tàn trưởng lão đến Đông Đường, chỉ là tìm hiểu trước.

Nhưng nếu không thông qua một cửa của Tàn trưởng lão này, thì sau đó cũng không có gì để nói nữa.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Tàn trưởng lão, vị lão nhân này là Túc lão (trưởng lão lâu năm) của tông môn, cùng một thế hệ với lão Chương môn, giữa cha Yến Dịch cùng Nhị sư bá, từ trước đến nay đều công bằng.

Không cần nhờ vào việc nhận được chiếu cố, cũng không cần lo lắng hắn giống như Nghiêm Húc làm chuyện xấu.

Hết thầy đều lấy sự thật làm tiêu chuẩn, lấy lợi ích chung của Quảng Thừa Sơn làm trọng.

- Tàn trưởng lão, như ban đầu bẩm báo với ngài, vị Phong sư muội này, là đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, hiện nay đã phản môn, muốn dẫn thân vào

môn hạ của Quảng Thừa Sơn ta.

Yến Triệu Ca không nhanh không chậm nói.

Tần trưởng lão yên lặng nghe, không nói gì.

Nghiêm Húc cũng không có nói xen vào, Yến Triệu Ca không có khả năng không rõ ràng chuyện Quảng Thừa Sơn thu nhận đệ tử phản bội của Đại Nhật Thánh Tông sẽ mang đến ảnh hưởng như thế nào.

Nhưng dù vậy, vẫn dẫn theo Phong Vân Sanh trở về, Tần trưởng lão cũng không có phản đối, còn kinh động sơn môn bên kia, đã nói lên đây là tình huống đặc thù.

Yến Triệu Ca lặng lẽ nói:

- Trưởng lão phải biết năm đó khi điều tra về Thái Âm Chi Nữ của Đại Nhật Thánh Tông thì lấy được một tình báo, nhắc tới tên một người, Phong Mục Ca.
- Cái tình báo kia sau lại vì Mạnh Uyển ngang trời xuất thế, mà bị cho rằng là tin tức giả tạo, nhưng thật sự không phải.
- Phong Mục Ca là tồn tại chân thật, đó là vị Phong sư muội sau lưng ta này.

Người ở chỗ này, ngoại trừ Tần trưởng lão cùng Nghiêm Húc, cũng đều là nhân vật quan trọng của Quảng Thừa Sơn ở Thiên Đông châu.

Ngoại trừ Tần trưởng lão đã sớm biết tình hình ra, thì đám người Nghiêm Húc khi được nghe được bốn chữ "Thái Âm Chi Nữ", con mắt liền sáng lên.

Thiên Vực năm châu to lớn như vậy, tìm rất nhiều đều không ra một Thái Âm Chi Nữ.

Thậm chí Quảng Thừa Sơn còn âm thầm phái người đi các cương vực khác tìm kiếm, hy vọng có thể "sửa mái nhà dột", vẫn không thu hoạch được gì.

Thái Âm Chi Thứ hai năm trước, mỗi lần Quảng Thừa Sơn đều chỉ có thể đứng ngoài cuộc, đôi mắt ngóng nhìn Thái Âm Quan Miện bị những Thánh địa khác tranh đoạt, tự nhiên tràn ngập bất đắc dĩ cùng phiền muộn.

Nếu như Phong Vân Sanh thực sự là Thái Âm Chi Nữ, vậy coi như cứng rắn chống lại áp lực của Đại Nhật Thánh Tông, Quảng Thừa Sơn cũng nhất định phải lưu nài lại.

Tần trưởng lão đầu tiên gạt đầu, sau đó bình tĩnh hỏi:

- Trước đây trong tin tức củ người, chỉ nói Thái Âm Chi Thể của vị Phong tiểu hữu này bị hao tổn, lại không biết bị hao tổn tới tình trạng nào.
- Bồi dưỡng Thái Âm Chi Nữ phải hao phí không ít tài nguyên, bất quá lấy nội tình của Đại Nhật Thánh Tông, cho dù đã có Mạnh Uyển, bồi dưỡng hai Thái Âm Chi Nữ, vẫn không nói chơi.
- Để một Thái Âm Chi Nữ đi ra ngoài, cũng không phải việc nhỏ, Đại Nhật Thánh Tông sẽ không sơ sẩy lớn như vậy.
- Trừ khi, Thái Âm Chi Thể của Phong tiểu hữu, đã hoàn toàn phế đi?

Ngữ khí của Yến Triệu Ca không mang theo bất kỳ phập phồng gì, thành thật trả lời:

- Bây giờ nói vậy, cũng không sai.

Giữ hai hàng lông mày của Tần trưởng lão hơi nhú lên, nhìn Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh.

Lúc này Nghiêm Húc từ từ mở miệng:

- Dù là Đại Nhật Thánh Tông, cũng sẽ không bỏ được mà lấy một Thái Âm Chi Nữ đi làm gián điệp.
- Nhưng nếu là một đệ tử bình thường Thái Âm Chi Thể đã bị phế, liền không thể không có khả năng.

Mọi người tại đây, bất luận là có hay không người một phái của Nghiêm Húc, nghe vậy đều nhú mày, lấy ánh mắt xem kỹ Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh.

Chuyện hôm nay, quả thực không phải chuyện đùa.

Nếu như Thái Âm Chi Thể của Phong Vân Sanh còn hoàn hảo, không nói hai lời, Quảng Thừa Sơn lập tức thu nài, Yến Triệu Ca càng có công, hơn nữa còn là một cái công lớn.

Nếu như Phong Vân Sanh mất đi Thái Âm Chi Thể, Quảng Thừa Sơn có muốn thu lưu nài ta hay không, sẽ phải cân nhắc một phen.

Thu đệ tử phản bội của Thánh địa khác, tính chất tương đối ác liệt, nhất là Đại Nhật Thánh Tông cùng Quảng Thừa Sơn cũng không thật sự hòa thuận, hành vi như vậy cực kỳ có khả năng làm quan hệ đối địch tiến thêm một bậc.

Tạo thành hết thảy việc này là Yến Triệu Ca, sẽ gánh vác một danh tiếng hết sức khinh cuồng, rước họa từ bên ngoài, làm tông môn phải gánh vác phiền phức không cần thiết.

Mà nếu như Phong Vân Sanh là gián điệp mà Đại Nhật Thánh Tông bên kia phái tới, Quảng Thừa Sơn nhận lấy nàng, ngày sau gặp phải phiền phức, Yến Triệu Ca cũng là thủ phạm thứ nhất, sai lầm rất lớn.

Mặt Yến Triệu Ca không đổi sắc nói:

- Phong sư muội đã bị đồng môn Đại Nhật Thánh Tông khi dễ, trường bối trong tông môn lại không cách nào vì nàng chủ trì công đạo, thậm chí đổi trắng thay đen mà giết nàng.
- Duy nhất chiếu cố nàng là ân sư thân truyền, không lâu đã bỏ mạng trong một lần xung đột với Viêm Ma trên Đông Hải, sau khi biết được tin tức, nàng trốn chết nhiều năm, mới chính thức phản bội Đại Nhật Thánh Tông, càng chém giết ba đồng môn đệ tử.

Yến Triệu Ca nhìn mọi người:

- Hai năm trước nàng thoát đi sơn môn Đại Nhật Thánh Tông, cũng là bởi vì nàng làm Tiêu Thăng bị thương nặng, từ nay về sau vẫn bị Tiêu Thăng dẫn người đi truy bắt.

Nghiêm Húc hồ hững nói:

- Đại Nhật Thánh Tông chưa hẳn sẽ luyện tiếu tính mệnh của ba đệ tử trẻ tuổi, nếu nàng là một tử gian (gián điệp).

Yến Triệu Ca cười:

- Điều này không khả năng, không biết vị Thái Thượng trưởng lão kia của Đại Nhật Thánh Tông, có bỏ được ngoại tôn một dòng độc đinh, từ nay về sau trở thành thái giám hay không?

Tất cả mọi người trong đại sảnh liền yên tĩnh một mảnh.

Nghiêm Húc cũng có chút ngại ngần cả người, Tàn trưởng lão nhíu mày:

- Ngươi nói là...

Yến Triệu Ca nghiêm chỉnh nói:

- Tiêu Thăng, năm đó bị Phong sư muội làm bị thương hạ thể... ừ, một cái phương diện khác mà nói, hắn cũng bị phế đi.

Phong Vân Sanh cũng nghiêm chỉnh, cúi người hành lễ:

- Tình thế của vãn bối lúc đó cấp bách, nhất thời lỡ tay, tuy rằng Tiêu Thăng bị trừng phạt đúng tội, nhưng khó tránh nhục nhã, thỉnh chư vị tiền bối đừng trách.

Yến Triệu Ca nói:

- Ta bảo vệ nàng, giao thủ cùng Tiêu Thăng lần thứ hai, đã chứng thực điểm này.
- Đương nhiên, cũng có thể Tiêu Thăng bởi vì việc khác mà bị thiến... à, không đúng, là không thể nhân đạo, sau đó đồ bỏ đi của Đại Nhật Thánh Tông này lợi dụng, mượn chuyện này rêu rao.
- Cho nên nếu Phong sư muội bái nhập bản môn, ngày sau thẩm tra vẫn không thể thiếu, nhưng cơ bản mà nói, ta cho rằng Phong sư muội nói có thể tin được.

Khoé miệng của Nghiêm Húc co quắp, hừ một tiếng, không hề quán quýt vấn đề này nữa, mà nói rằng:

- Lâm Thái Âm Chi Thể đã bị phế của nàng trở lại thì nói như thế nào.

Tàn trưởng lão thì trầm ngâm không nói, Quảng Thừa Sơn muốn làm ra quyết định, điểm này, cực kỳ trọng yếu.

Quyển 1 - Chương 60: Muốn người thì không có, chỉ có một nắm đấm!

Dịch giả: rolland

Tần trưởng lão ngồi không động đậy, ánh mắt chuyển từ trên người Yến Triệu Ca sang Phong Vân Sanh.

Ánh mắt của lão, giống như ngưng kết thành thực chất, nhìn cổ tay của Phong Vân Sanh, như muốn lấy ánh mắt chẩn đoán mạch tượng.

Phong Vân Sanh yên lặng đứng tại chỗ, một lát sau, Tần trưởng lão thu hồi ánh mắt.

- Mạch tượng quả thật từng là Thái Âm Chi Thể, nhưng Thái Âm khí giảm rất nhiều, giống như biến mất hoàn toàn, chỉ mạnh hơn người thường nửa phần mà thôi.

Tần trưởng lão nhìn về phía Yến Triệu Ca, lắc đầu nói:

- Người của Đại Nhật Thánh Tông, có lẽ cũng đã kiểm tra qua nhiều lần, nên mới ra quyết định như thế.

Đám người Nghiêm Húc cùng nhau gật đầu, cái này là lẽ thường, nằm trong dự liệu của bọn họ.

Tần trưởng lão hơi dừng một chút, ánh mắt nhìn về phía Phong Vân Sanh, hơi tiếc hận nói:

- Thiên phú căn cốt ngược lại rất xuất chúng, chẳng biết ngộ tính, tâm chí như thế nào?

Yến Triệu Ca cười:

- Năm đó nếu nàng không xảy ra chuyện ngoài ý muốn, hạt giống số một tham gia Thái Âm Chi Thí của Đại Nhật Thánh Tông chính là nàng.

- Trong này cũng có nguyên nhân là nàng nhập môn sớm hơn Mạnh Uyển, nhưng ít ra, cũng tuyệt đối không thua gì Mạnh Uyển.

Mạnh Uyển cũng không chỉ là Thái Âm Chi Nữ, thiên phú Võ đạo của bản thân trong thế hệ trẻ cũng rất nổi bật, vang danh thiên hạ.

Xu thế phát triển mạnh mẽ, thậm chí bao trùm lên Sơ Dương tứ kiệt.

Yến Triệu Ca nói:

- Nếu như năm đó Phong sư muội chỉ đã thương Tiều Thăng chỗ khác, mà không phải thiên hán, có thể vẫn không đến mức phải trốn đi.

Tần trưởng lão gật đầu, rơi vào trầm tư.

Nếu như thiên phú của Phong Vân Sanh như vậy, chỉ vì ghét Đại Nhật Thánh Tông mà thu nhận nàng, đối với Quảng Thừa Sơn mà nói cũng không cần thiết...

Quan hệ hai bên không thân, nhưng còn chưa tới sẽ vì một chút chuyện như thế này liền đến trình độ không ai nhường ai.

Nếu như là quan hệ như nước với lửa với Đại Nhật Thánh Tông, giống như Thủy Vực Thánh địa Bích Hải Thành mà nói, thật ra mới có thể.

Ở một trình độ nào đó, nơi đó là nơi có điều kiện tốt nhất mà Phong Vân Sanh đi.

Chỉ là khoảng cách giữa Thủy Vực cùng Thiên Vực và Hỏa Vực quá xa, Phong Vân Sanh muốn một mình trốn tránh đuổi bắt mà chạy tới Thủy Vực, là rất khó khăn.

Cho nên Quảng Thừa Sơn trở thành lựa chọn thích hợp nhất của nàng.

Trước đây nếu như Yến Triệu Ca không giữ nàng, cũng không bắt nàng giao cho Tiều Thăng nói, Phong Vân Sanh liền chuẩn bị mạo hiểm đi Thủy Vực.

Mà bây giờ, sau khi Tần trưởng lão kiểm tra mới phát hiện, cho dù Phong Vân Sanh mất đi Thái Âm Chi Thể, bản thân cũng là thiên tài trong thiên tài, là một yêu nghiệt đáng giá bồi dưỡng.

Cái này làm Tần trưởng lão cùng Quảng Thừa Sơn quán quyết.

Thu hoạch nhận được, cùng giá cao sắp phải trả, cần phải có nhiều cân nhắc.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Kỳ thực, Thái Âm Chi Thể của Phong sư muội, có biện pháp khôi phục.

Chân mày của Tần trưởng lão nhíu lên, cũng không nói gì, mà nhìn về phía Phong Vân Sanh lần nữa.

Lần này hần trực tiếp giơ lên một ngón tay giữ không trung, một tia sáng từ đầu ngón tay bắn ra, rơi trên cổ tay của Phong Vân Sanh.

Sau khi kiểm tra tình huống của Phong Vân Sanh kỹ càng lần nữa, Tần trưởng lão nhìn Yến Triệu Ca, trầm giọng hỏi:

- Ngươi nói như vậy là căn cứ vào cái gì?

Nghiêm Húc cũng liếc nhìn Phong Vân Sanh, ánh mắt phảng phất như thực chất, rơi vào cổ tay của Phong Vân Sanh.

Một lát sau, Nghiêm Húc thu hồi ánh mắt, hờ hững nói:

- Nói là bị hao tổn còn là nói nhẹ, đây không phải là hao tổn rồi, mà là triệt để biến mất.

- Muốn khôi phục, độ khó so với làm một người chết sống lại không gì khác nhau.

- Hơn nữa, cũng không phải vừa mới tắt thở, mà là người đã chết hai năm.

Nghiêm Húc nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Những ngày gần đây, ngươi liên tục làm ra vài đại sự vượt qua dự liệu của mọi người, nhưng không biết ngươi có năng lực đem người chết sống lại hay không?

Tần trưởng lão không nói gì, nhưng hiển nhiên thâm chấp nhận cách nói của Nghiêm Húc.

Hần yên lặng nhìn Yến Triệu Ca, chờ Yến Triệu Ca cho hắn một lời giải thích.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Tần trưởng lão ngài vừa mới nói, Thái Âm khí trong cơ thể Phong sư muội, chỉ mạnh hơn người bình thường nửa phần?

Tần trưởng lão gật đầu:

- Không sai.

Yến Triệu Ca thần nhiên nói:

- Lúc ta mới gặp nàng, kỳ thật nàng cùng người bình thường không khác nhau lắm, Thái Âm Chi Thể hoàn toàn biến mất, không có một chút Thái Âm khí nào.

- Há?!

Hai mắt của Tần trưởng lão bỗng nhiên trừng lớn.

Hắn có chút khó có tin nhìn về phía Phong Vân Sanh, lúc này Phong Vân Sanh mở miệng nói:

- Trong mấy ngày nay, vẫn bồi đồng hành cùng Yến sư huynh, được Yến sư huynh dùng bí pháp đâm kim vào huyết khiếu, trong kinh mạch khô khốc, xác thực mơ hồ có Thái Âm khí sống lại.

- Tuy rằng rất thông thả, nhưng cùng lúc trước không giống nhau.

Bọn người Nghiêm Húc có chút khó tin nhìn Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Bản môn vẫn không có Thái Âm Chi Nữ, tìm khắp nơi mà không thấy, mấy năm nay nhìn các Thánh địa khác tranh đoạt Thái Âm Quan Miện, bản môn lại chỉ có thể đứng ngoài mà nhìn, trong lòng ta cũng rất sốt ruột.

- Vì vậy ta muốn thử, Thái Âm Chi Nữ đều là Tiên Thiên sinh ra, có khả năng từ Hậu Thiên tạo nên Thái Âm Chi Thể hay không?

- Cho nên ta thu rất nhiều điển tịch tư liệu, nghiên cứu về phương diện này.

Yến Triệu Ca có chút tiếc nuối lắc đầu:

- Đáng tiếc, Thái Âm Chi Thể được trời ưu ái, Hậu Thiên tạo nên, không hề có tiền triển như mong muốn.

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn về phía Phong Vân Sanh:

- Nhưng mà ta cũng tích lũy rất nhiều tri thức về phương diện này, kết quả phát hiện, mặc dù không cách nào từ Hậu Thiên tạo nên, nhưng nếu Tiên Thiên Thái Âm Chi Thể, bị Hậu Thiên tổn thương mà nói, có khả năng khôi phục.

- Phải cảm tạ Phong sư muội tín nhiệm ta, cho ta thí nghiệm, dù sao biện pháp mà ta suy nghĩ, trước đó không có thử nghiệm thực tế.

Mặt Nghiêm Húc không biểu tình, lạnh lùng nhìn Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh:

- Lời nói của một bên, làm sao chứng minh?

Yến Triệu Ca nói:

- Thời gian ta mới gặp gỡ Phong sư muội, cho tới hôm nay, cũng không dài.

- Lại vài ngày nữa, Thái Âm khí trong cơ thể Phong sư muội, có thể tăng cường thêm một chút, như vậy có thể chứng minh lời ta nói.

Nghiêm Húc hồ hững nói:

- Người của Đại Nhật Thánh Tông, bị lão phu đẩy lui hai ngày trước, hiện tại các người đã trở lại, bọn họ sẽ rất nhanh tới cửa.

- Chúng ta phải làm ra quyết định nhanh chóng, không có nhiều thời gian cho người chứng minh.

Chân mày Yến Triệu Ca nhíu nhẹ một cái, đang muốn nói, thì Tàn trưởng lão giơ tay lên cản hẳn.

Hai mắt của Đông Châu Trưởng lão với thân hình cao lớn nhìn thẳng vào Yến Triệu Ca nói:

- Trước tiên tin người nói thật, nhưng phương pháp của người, có thể để cho nàng khôi phục tới trình độ nào? Là một bộ phận, hay có thể khôi phục như lúc ban đầu, có lẽ ít nhất cũng tiếp cận trình độ năm đó?

Về mặt của Yến Triệu Ca trịnh trọng lên, nói:

- Khôi phục cần thời gian, hơn nữa cần điều kiện hoàn cảnh cùng một vài vật liệu, muốn hoàn thành, cần phải có chuẩn bị.

- Về phần khôi phục tới trình độ nào?

Yến Triệu Ca thần nhiên đối diện cùng Tàn trưởng lão.

- So với lúc trước nàng càng mạnh hơn!

Yến Triệu Ca bỗng nhiên cười:

- Không làm được như lời nói, ta tự tiến vào Tòa Thiên Hạp.

Tàn trưởng lão nhìn Yến Triệu Ca, ánh mắt trầm tĩnh.

Nghiêm Húc nhíu mày, đang muốn nói, bên ngoài có người bẩm báo, người của Đại Nhật Thánh Tông tới cửa hưng sư vấn tội.

- Tàn trưởng lão?

Nghiêm Húc nhìn về phía Tàn trưởng lão.

Lão già cao lớn không nhịn được trợn hai mắt lên:

- Trực tiếp đánh trở về, muốn người thì không có, chỉ có một nắm đấm!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 61: Đại Nhật Thánh Tông tới cửa

Dịch giả: rolland

Tần trưởng lão lên tiếng, Nghiêm Húc trầm mặc, rồi gật đầu, đứng dậy đi ra ngoài.

Phong Vân Sanh thì lễ với Tần trưởng lão:

- Tạ ơn tiên bối.

Tần trưởng lão khoát tay, nói:

- Cô gái nhỏ, chuyện của ngươi rất lớn, lão hủ cũng không thể làm chủ hoàn toàn, phải đợi quyết định cuối cùng của sơn môn bên kia.

- Vâng, vẫn bối biết rõ.

Phong Vân Sanh quay đầu nhìn về phía Yến Triệu Ca, thấp giọng nói:

- Cảm tạ.

Tòa Thiên Hạp, dù nàng là đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, cũng nghe thấy tên.

Đó là nơi mà Quảng Thừa Sơn dùng để giam giữ, trừng phạt những tội phạm quan trọng, chỉ có người hung ác nhưng không tiện giết, hoặc đệ tử phạm sai lầm cực lớn của Quảng Thừa Sơn, mới bị giam trong Tòa Thiên Hạp.

Trong lời đồn, nơi này không thấy mặt trời, hoàn cảnh so với Trần Long Uyên còn ác liệt hơn.

Từ khi Quảng Thừa Sơn lập phái tới nay, vẫn chưa có người nào bị giam vào Tòa Thiên Hạp, có thể trốn ra.

Yến Triệu Ca không để ý chuyện này, liếc nhìn nàng một cái:

- Ta là đối với bản thân có lòng tin.

Phong Vân Sanh tức giận đáp:

- Được rồi, lòng tin của ta đối với ngươi không đủ, chính là ta sai, lần sau ta nhất định sẽ chú ý.

- Lần sau ta sẽ nói "Tốt, liền biết ngươi đáng tin!".

Yến Triệu Ca nói nhỏ:

- Khiêm tốn, khiêm tốn.

Bên ngoài trạch viện lúc này, một vòng kim quang giống như mặt trời phủ xuống, treo trên đường lớn, làm thiên địa xung quanh trở nên khô khốc, người đi đường đều lui tránh.

Người có kiến thức đều biết, đó là Chủ Sự Trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông trấn thủ tại Đông Đường quốc.

Mà đáng đáp của hân hiện giờ, mục tiêu nhắm thẳng vào nơi làm việc của Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão của Quảng Thừa Sơn, hiển nhiên giữa hai đại Thánh Địa, nổi lên tranh chấp.

Ở Đông Đường, loại chuyện này cũng không hiếm thấy, nhưng phần lớn là đấu tranh âm thầm.

Nhưng hiện tại đã có Chủ Sự Trưởng lão của một bên hùng hổ tới cửa.

- Tranh đấu giữa hai bên thẳng cấp, chẳng lẽ muốn trực tiếp đánh tại Cảnh Dương Thành hay sao? Hai Đại Tông Sư giao thủ, chỉ là dư ba cũng có thể đem mọi thứ xung quanh san thành bình địa!

Rất nhiều người cảm thấy lo lắng.

Trong nặt trời kim sắc, truyền ra âm thanh táo bạo:

- Nghiêm Húc, ta biết họ Yến tiểu tử đã trở về!

- Hấn che chở đệ tử phản bội của Thánh Tông ta, càng đả thương đệ tử Thánh Tông phụ trách truy bắt!
- Quảng Thừa Sơn ngươi không quản giáo đệ tử, vậy thì để ta tới giúp ngươi quản giáo!
- Lập tức đem Yến Triệu Ca cùng tiện tỳ kia giao ra đây, bằng không ta hủy đi nơi ở của ngươi!

Âm thanh của Nghiêm Húc trong đại trạch bình tĩnh vang lên:

- Đệ tử bản môn ở chỗ nào, lão phu không cần nói với ngươi, Đại Nhật Thánh Tông ngươi đánh mất đệ tử, thì tự đi tìm, cùng bản môn có quan hệ gì?
- Ở đây không có người ngươi muốn, đừng vu oan giá họa, nếu ngươi muốn tìm, thì lão phu phụng bồi.

Trong mặt trời kim sắc, một bóng người dần dần hiện ra, là một lão giả cả người mặc kim bào, mặt vuông tai to.

Hấn nhìn chằm chằm vào trạch viện, cười gằn nói:

- Đả thương đệ tử Thánh Tông ta, bao che kẻ phản bội của Thánh Tông, Quảng Thừa Sơn ngươi hiện tại quả thật to gan.
- Xem ra các ngươi đã quên, năm đó nếu không phải Thánh Tông ta hạ thủ lưu tình, Quảng Thừa Sơn ngươi đã sớm diệt môn!

Yến Triệu Ca ở bên trong đại sảnh nghe vậy, cười xuýt một cái:

- Gió to không sợ đau đầu lưỡi.

Lần đầu tiên Viêm Ma Đại thế giới xâm lấn bị đánh lui, Hám Thiên Tôn Triển Đông Các ngã xuống, Quảng Thừa Sơn bị tổn thất thảm trọng nhất trong các Thánh địa, vì vậy nên Đại Nhật Thánh Tông cùng những Thánh địa khác mới có cơ hội đuổi kịp.

Có người tôn kính Triển Đông Các cùng Quảng Thừa Sơn làm ra cống hiến, nhưng cũng có người động tâm tư, muốn nhân cơ hội này "lật tường".

May mà ngay lúc đó, Quảng Thừa Sơn có người tài ba xuất hiện ló ló, người vẫn tình nguyện phụ tá Triển Đông Các trước đây, bị hào quang của Triển Đông Các che lấp đứng ra.

Người này có tôn hào là Ma Thiên Khách Triển Tây Lâu, là thân đệ của Hám Thiên Tôn Triển Đông Các, cũng là Chương môn của Quảng Thừa Sơn sau Triển Đông Các.

Sau khi Triển Đông Các ngã xuống, Triển Tây Lâu nhận chức Chương môn, một mình đảm đương một phía, toả ra hào quang kinh người.

Chính là vì lực lượng mới xuất hiện như Triển Tây Lâu, Quảng Thừa Sơn ở sau lần đầu tiên Viêm Ma xâm lấn, dưới tình huống nguyên khí của cả môn phải đại thương, có thể sừng sững không ngã, chống chọi qua năm tháng gian nan này.

Triển Đông Các cùng Triển Tây Lâu, cũng trở thành một đôi huynh đệ ruột thịt nổi danh cùng có nhiều màu sắc truyền kỳ nhất của Bát Cực Đại thế giới sau Đại Phá Diệt.

Đại Nhật Thánh Tông lúc này dưới sự dẫn dắt của tổ sư mà dân gian hay gọi là Đại Nhật Thánh Nhân, sau khi Viêm Ma xâm lấn, cường thế quét khỏi, va chạm liên tục cùng Triển Tây Lâu và Quảng Thừa Sơn.

Quảng Thừa Sơn dưới sự lãnh đạo của Triển Tây Lâu giấu tài, áp dụng trạng thái bảo thủ, lặng yên tích sức lực lượng một lần nữa, nhưng tiến thoái có độ, chẳng bao giờ cho Đại Nhật Thánh Tông chiếm được tiện nghi thật sự.

Sau đó Đại Nhật Thánh Nhân thoái vị đem vị trí Tông chủ truyền cho người kế nghiệp, bản thân mình thì không có tin tức.

Triển Tây Lâu cũng bỏ mạng trong một lần đại chiến với Viêm Ma, giống như huynh trưởng vì Bát Cực Đại thế giới chảy hết một giọt máu cuối cùng.

Nhưng mà trải qua nỗ lực của Triển Tây Lâu, Quảng Thừa Sơn dần dần đứng vững gót chân lần nữa, không còn trạng thái bấp bênh như trước.

Chỉ là Đại Nhật Thánh Tông trong lúc này, trải qua mở rộng phát triển không ngừng, cuối cùng vượt qua Quảng Thừa Sơn, trở thành đệ nhất Thánh địa mới.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Vị Đại Nhật Thánh Nhân kia nếu như còn ở đó, mời hiện thân, hôm nay thế công của Viêm Ma càng ngày càng nghiêm trọng, Bát Cực Đại thế giới cần phải có cường giả như vậy.

Thân ảnh của Nghiêm Húc xuất hiện trên bầu trời đại trạch, nhìn thẳng vào trường lão của Đại Nhật Thánh Tông mặc kim bào:

- Diệt Quảng Thừa Sơn ta? Có thể làm được rồi hãy nói, liền thử một chút đi.

Lão giả mặc kim bào cười lạnh nói:

- Nếu không có Thánh Tông ta không cho phép, ta đã sớm thu thập người, ngày hôm nay ta sẽ diệt người trước!

Cương khí toàn thân của hắn bắt đầu khởi động, kim quang bao trùm lần nữa.

Cũng không phải rực rỡ hư ảo như Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long, mà là hóa thân thành một mặt trời chân thật, ánh sáng ngàn vạn.

Nước trong trời đất xung quanh bị bốc hơi sạch sẽ, mặt đất của đường lớn bắt đầu nứt nẻ, tất cả cây cỏ đều cháy đen, héo rũ.

Dưới nhiệt độ cao, không gian trở nên vặn vẹo.

Về mặt của Nghiêm Húc hồ hững, ánh mắt nghiêm túc, hai tay cùng nhau đẩy về phía trước.

Tu vi Đại Tông Sư hiện ra, Đâu Suất Chương lúc này được Nghiêm Húc thi triển ra, có khác biệt.

Ngon lửa màu tím trong nháy mắt xuất hiện, hóa thành một biển lửa chân thật, cuốn tới mặt trời kim sắc.

Đâu Suất Từ Hòa cùng Dương Quang kim sắc đan vào nhau giữa không trung, nhiệt độ không khí liền cao lên lần nữa.

Cảnh vật xung quanh có một ít vật dễ cháy, trực tiếp cháy lên, trăm dặm trời đất xung quanh phảng phất như hóa thành thế giới hỏa diễm.

Cảnh Dương Thành là Quốc đô của Đông Đường quốc, khu vực gần công thành rung động, từng đạo Linh văn hiện lên trên mặt đất.

Không khí trở nên mát mẻ hơn một chút, mà Nghiêm Húc cùng lão giả mặc kim bào đều cảm thấy một loại áp bách đang kéo tới mình.

Hai người cũng không có dừng tay, tùy ý cho đại trận của Cảnh Dương Thành áp chế phạm vi ảnh hưởng giao thủ của hai người.

Trên bầu trời, chỉ thấy Đâu Suất Từ Hòa cùng Dương Quang kim sắc cuộn cuộn, tan vỡ, long trời lở đất.

Lão giả mặc kim bào biến thân thành mặt trời, như mặt trời giữa trưa.

Nó đột nhiên thu nhỏ lại, thân hình của lão giả mặc kim bào xuất hiện lần nữa, mặt trời kia xuất hiện trong lòng bàn tay của hắn, ngưng đọng chói mắt chưa từng có.

Lão giả mặc kim bào giơ tay lên, giống như nâng lên mặt trời, sau đó vỗ xuống!

Hai chương của Nghiêm Húc khép xuống, theo chương thế của hắn biến hóa, Đâu Suất Từ Hòa trong không gian cũng ngưng tụ.

Hỏa diễm nhảy nhót lúc này bị áp súc ngưng đọng thành hình dạng thể rắn, cuối cùng hóa thành một lò luyện đan màu tím.

Ngon lửa màu tím không ngừng nhảy trong lò luyện đan, lực lượng ý cảnh "thiên địa vi lô, tạo hóa vi công" truyền ra, nghênh hướng mặt trời trong lòng bàn tay của lão giả mặc kim bào!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 62: Đối cứng trở về

Dịch giả: rolland

Hai cường giả Đại Tông Sư giao thủ, hoàn cảnh, khí hậu xung quanh đều bị cải biến, phạm vi lan đến trăm dặm gần đó.

May mà có đại trận của Cảnh Dương Thành, đưa bão táp mà bọn họ nhấc lên giới hạn trong một không gian nhất định.

Nhưng ở trong mảnh không gian này, đã đánh đến nghiêng trời lệch đất.

- Quảng Thừa Sơn, có ý đối đầu với Đại Nhật Thánh Tông ta đúng không?

Đúng lúc này, âm thanh to lớn trên bầu trời của Cảnh Dương Thành vang lên.

Sau một lúc, một vòng mặt trời kim sắc lớn hơn, xuất hiện trên bầu trời.

Mặt trời này xuất hiện, mặt trời do lão giả mặc kim bào biến thành, liền âm ảm xuống.

Mà lực lượng Đầu Suất Chương biến thành ngọn lửa màu tím của Nghiêm Húc, trong nháy mắt bị dập tắt!

Nghiêm Húc đau đớn kêu lên một tiếng, lò luyện đan do Đầu Suất Từ Hòa ngưng kết thành, đầy vết rạn nứt, trong nháy mắt vỡ vụn.

Lò luyện đan nghiền nát thành lưu huỳnh, chảy trên không trung, lập tức tắt đi.

Mặt trời thứ hai treo cao trên bầu trời, dĩ nhiên cùng mặt trời chân chính tranh nhau phát sáng, trong lúc nhất thời, giống như có hai mặt trời cùng soi sáng Cảnh Dương Thành của Đông Đường quốc.

Đại trận của Cảnh Dương Thành, lúc này không giống khi đối mặt với Nghiêm Húc cùng lão giả mặc kim bào nhẹ nhõm như vậy nữa.

Tùng đạo Linh văn sáng lên, hư không gánh không nổi mà vỡ vụn.

Trong đại trạch dưới mặt đất, Tàn trưởng lão ngồi ở ghế trên, hai hàng lông mày dần dần dựng thẳng lên:

- Muốn khoe uy phong, nhưng tới lộn chỗ rồi.

Một đạo đao khí to lớn đột nhiên từ trong đại trạch phóng lên cao.

Nơi đao khí đi qua, nhiệt độ khốc liệt do hai mặt trời mang tới liền giảm xuống, toàn bộ trời đất đều trở nên mát mẻ.

Sau mát mẻ, lại là một mảnh rét lạnh!

Lúc này, đích thân Tàn trưởng lão cũng xuất hiện phía trên đại trạch, trợn mắt nhìn mặt trời kia.

Hắn trầm thấp quát một tiếng, gió nổi mây phun, không gian trời đất vỡ vụn, giống như xuất hiện một lưỡi đao to lớn vô hình, đem hư không trước mặt phá vỡ thành một cái khe.

Cái khe kia lan đến mặt trời thứ hai, muốn đem nó trăm phá!

- Thái Thượng Bát Cực, Hỗn Nguyên Nhất Khí Thần Đao?

Âm thanh to lớn từ trong mặt trời kim sắc vang lên.

Trong nháy mắt tiếp theo, mặt trời kim sắc này cũng không lùi mà tiến tới, đập tới Tàn trưởng lão!

Như mặt trời ngã về tây, ánh sáng vạn trượng rơi xuống đất, muốn đốt diệt thế gian!

Chính là một trong Đại Nhật Thất Pháp, Tây Tà Phần Thiên Đao!

Đao quang kim sắc như mặt trời ngã về tây, rồi đột nhiên một Thần Phù thật lớn sáng lên, rất phức tạp, dường như muốn bao phủ toàn bộ Cảnh Dương Thành.

Tàn trưởng lão thúc giục Hỗn Nguyên Nhất Khí Thần Đao, biến thành đao phong vô hình như muốn chém thiên liệt địa, cũng có một Thần Phù to lớn sáng lên.

Lực lượng của hai bên nâng cao một tầng, đụng thẳng vào nhau, dẫn tới Cảnh Dương Thành như muốn nghiền nát.

Lúc này, trong Cảnh Dương Thành vang lên âm thanh của Đông Đường Quốc chủ:

- Hai vị muốn giao thủ, hãy chọn địa phương khác đi, muốn hủy Đông Đường Quốc đô của ta sao?

Đại trận của Cảnh Dương Thành bỗng nhiên sáng ngời, Linh văn đan vào nhau càng ngưng đọng càng rõ ràng.

Đại trận bắt đầu vận chuyển toàn lực, lực lượng tiếp tục đề thăng.

Tàn trưởng lão ngưng lại đao khí, hừ một tiếng:

- Có người cố tình gây chuyện, lão từ liền phụng bồi tới cùng, coi Quảng Thừa Sơn ta dễ khi dễ như vậy sao?

Trong mặt trời thứ hai trôi nổi trên bầu trời, truyền ra âm thanh:

- Triệu Thế Thành, ngươi muốn nhúng tay vào chuyện tình giữa Thánh Tông ta cùng Quảng Thừa Sơn sao?

Âm thanh của Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành vẫn bình tĩnh từ trong đại trận của Cảnh Dương Thành vang lên:

- Đông Thăng Quân nói quá lời, chuyện giữa hai đại Thánh Địa, Đông Đường ta tự nhiên không tốt đặt mình vào trong đó
- Nhưng các ngươi ở Cảnh Dương Thành động thủ, sợ rằng trăm khó có thể ngồi yên mà nhìn rồi.

Trong trạch viện, Yên Triệu Ca vuốt cằm của mình:

"Nguyên lai là một trong Đại Nhật Thất Tử, Đông Thăng Quân, bắt quả theo ta nhớ thì vị trí Đông Thăng Quân đã đổi người từ vài năm trước rồi."

Ở trong năm tháng Đại Nhật Thánh Tông quật khởi, có bảy cường giả kiệt xuất, được xưng là Đại Nhật Thất Tử.

Danh hào tương đồng cùng Đại Nhật Thất Pháp, tức là Phá Hiểu, Đông Thăng, Trung Thiên, Phổ Chiếu, Tây Tà, Tịch Chiếu cùng Mộ Quang.

Sau này lại có quy định cho Đại Nhật Thất Tử, có người ngã xuống hoặc lui ẩn, liền có người tiếp nhận cùng kế thừa.

Yên Triệu Ca quay đầu nhìn lại, biểu tình của Phong Vân Sanh có chút cổ quái.

Thấy Yên Triệu Ca đang nhìn nòng, Phong Vân Sanh lắc đầu nói:

- Sư tổ ta là Đông Thăng Quân đời trước, sau khi sư tổ ngã xuống, Đông Thăng Quân hiện tại tiếp nhận, chính là vị bên ngoài kia.
- Bây giờ trong Đại Nhật Thất Tử, hấn trẻ tuổi nhất, tư lịch cũng cạn nhất, nhưng một thân tu vi, cũng kinh hãi thế tục.

Mặt trời trên bầu trời dần dần biết mất, một trung niên nam tử mặc kim bào hiện ra, chính là Đông Thăng Quân hiện tại.

Đông Thăng Quân nhìn chằm chằm Tần trưởng lão, sau đó ánh mắt quét về Cảnh Dương Thành phía dưới, từ từ nói rằng:

- Có người thu nhận đệ tử phản bội của Thánh Tông ta, ta dĩ nhiên phải hỏi đến.
- Giao người, nhận lỗi chuộc tội.
- Bằng không, thì chiến.

Thân hình của Tần trưởng lão cao lớn sừng sững trên bầu trời, vẻ mặt không thay đổi chút nào:

- Lão hủ đã nói qua, ở đây không có người ngươi muốn.
- Ngươi muốn chiến, vậy thì chiến, lão hủ cái khác không có, chỉ có một cây đao, một đôi nắm đấm, cùng ngươi chiến tới cùng.

Lão giả mặc kim bào bên cạnh Đông Thăng Quân giận dữ nói:

- Đệ tử của Thánh Tông ta tận mắt nhìn thấy Yên Triệu Ca của Quảng Thừa Sơn ngươi, đem nghịch đồ mang đi, ngươi nói mấy câu là có thể từ chối sạch sẽ sao?

Nghiêm Húc đứng phía sau Tần trưởng lão, vẻ mặt hờ hững nói:

- Ngươi nói là đúng sao?
- Lão phu nói Đại Nhật Thánh Tông ngươi trộm bảo vật của bản môn, nhanh nhanh trả đi.

Trong đôi mắt của Đông Thăng Quân có kim quang lập loè, đâm vào cả người Nghiêm Húc làm hấn đau:

- Lắm mồm, muốn chết!

Tần trưởng lão tiến lên trước một bước:

- Muốn khoe uy phong, quay về Phổ Chiếu Phong của Đại Nhật Thánh Tông người khoe đi.

Lúc này, âm thanh của Yên Triệu Ca từ trong đại trạch truyền ra.

- Đông Thăng Quân ngay mặt, Quảng Thừa Sơn Yên Triệu Ca có lễ.
- Trong Lộc Liêu Sơn Mạch, ta xác thực đã giao thủ cùng đệ tử của quý tông là Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long, cũng đã gặp Phong Mục Ca mà quý tông đang tìm.
- Bất quá lúc đó, ta và Phong Mục Ca cũng không đồng thời xuất hiện.

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Chỉ là trước đây, chúng ta có trò chuyện cùng nhau, làm ta biết một ít chuyện lý thú.
- Tỷ như, một cái Thánh địa nào đó có thanh danh truyền xa ở Bát Cực Đại thế giới, dĩ nhiên "giấu ô nạp cầu" (chứa chấp thứ dơ bẩn), dung túng cho ngoại tôn của một tên Thái Thượng trưởng lão, muốn làm bản một nữ đệ tử đồng môn.
- Chiếm lấy không được, trái lại bao che hung đồ, chèn ép người nữ đệ tử này.
- Thú vị nhất là, tên háo sắc như mạng này, quả nhiên bị thiên lý báo ứng, bị chặt đứt từ tôn căn..

Yến Triệu Ca lo lắng nói:

- Sau này ngược lại không cần lo lắng làm ra loại chuyện này nữa.
- Điều là nói vậy!

Đông Thăng Quân lạnh lùng nói:

- Ngươi phi báng danh dự của Thánh Tông ta, ngày hôm nay ta đem ngươi đánh chết tại đây, cũng không ai có thể nói cái gì!
- Yến Dịch cha ngươi không phục, kêu hắn tới Phổ Chiếu Phong đi, xem hắn có thể còn sống đi tới đỉnh núi hay không?

Dứt lời, vỗ xuống một chưởng.

Tần trưởng lão khí phách cười một tiếng:

- Xử sự bất công, không giáo dục đệ tử, để người ta chạy trốn, chính mình kiểm điểm lại bản thân đi!
- Ở đây cũng không phải địa phương ngươi dương oai!

Hai bên tái chiến, Đông Đường Quốc chủ không nói được một lời, đại trận của Cảnh Dương Thành kích phát, hướng về hai người ép tới.

Không nghi ngờ chút nào, hắn dĩ nhiên kéo lệch một cái, hướng về bên Yến Triệu Ca.

Tuy rằng không đắc tội nổi với Đại Nhật Thánh Tông, bình thường trong giao phong giữa hai đại Thánh Địa cũng là tận lực chu toàn cân đối.

Nhưng sự tình này liên quan đến con trai độc nhất của lão hữu Yến Dịch, Triệu Thế Thành không do dự chút nào chọn hàng mà đứng, mạo hiểm gió bão mà Đại Nhật Thánh Tông có thể mang tới, cũng không suy nghĩ bất luận cái "ba phải" gì.

Ánh mắt của Đông Thăng Quân lạnh lẽo, ở ngày thường, đại trận của Cảnh Dương Thành hoàn toàn không làm gì được hắn.

Nhưng hiện tại hắn đang kịch chiến cùng Tần trưởng lão, dưới sự phân tâm mà đại trận của Cảnh Dương Thành liền hiển hiện ra uy lực.

Tần trưởng lão giống như đang tác chiến trên sân nhà, làm Đông Thăng Quân vốn đang có thực lực ngang nhau càng ngày càng rơi xuống hạ phong.

- Tốt, tốt!

Đông Thăng Quân lui ra khỏi chiến trường, quay đầu liếc nhìn Cảnh Dương Thành, không nói nhiều lời, liền hoá thân thành mặt trời, biến mất cuối chân trời.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 63: Đã không phải là Ngoại Cương sơ kỳ rồi

Dịch giả: rolland

Đông Thăng Quân bị ép rút lui, Tàn trưởng lão hướng về Đông Đường hoàng cung phía xa gật đầu thăm hỏi:

- Triệu Quốc chủ, đa tạ, ân tình này Quảng Thừa Sơn ghi nhớ.
- Đại Nhật Thánh Tông nếu như tìm Đông Đường tính sổ, Quảng Thừa Sơn sẽ gánh chịu thay.

Tiếng nói của Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành truyền từ xa đến:

- Tàn trưởng lão khách khí, Quảng Thừa Sơn mới là người đứng đầu của Thiên Vực.

Tuy rằng không nhìn thấy Triệu Thế Thành, nhưng Yến Triệu Ca trong đại trạch đứng dậy thi lễ:

- Cấp thêm phiên toái cho thế bá rồi.

Tàn trưởng lão cùng Nghiêm Húc trở lại trong đại trạch, ngồi xuống lần nữa.

- Chỉ là Đông Thăng Quân tới, nói rõ Đại Nhật Thánh Tông cũng không đem việc này tới tình cảnh vô cùng cấp bách.

Nghiêm Húc chậm rãi nói rằng:

- Hiện nay bọn họ dễ tâm, vẫn chỉ là dễ từ môn hạ phản bội, bị bản môn che chở thu nhận.
- Mà không phải một Thái Âm Chi Nữ phản ra, càng có thể bị Quảng Thừa Sơn ta nhận lấy.

Vừa nói, tầm nhìn của Nghiêm Húc hướng về phía Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh.

Yến Triệu Ca gật đầu, lần này Nghiêm Húc phân tích cũng không sai, cùng suy đoán của mình không mưu mà hợp.

Phong Vân Sanh trải qua rất nhiều cường giả Đại Nhật Thánh Tông cùng nhau điều tra chẩn đoán bệnh, tất cả mọi người đều cho kết luận là Thái Âm Chi Thể đã phế đi triệt để, không cách nào không phục.

Bằng không cũng sẽ không có biến cố năm đó, càng không thể nào cho Yến Triệu Ca và Quảng Thừa Sơn nhặt lấy.

Tàn trưởng lão nói:

- Điều này đối với bản môn mà nói, là một chuyện tốt.

Kể từ đó, động tác của Đại Nhật Thánh Tông, cũng không đến mức quá kịch liệt.

Tuy rằng không sợ Đại Nhật Thánh Tông, nhưng lúc không cần thiết, Quảng Thừa Sơn cũng không muốn khai chiến, va chạm giữa hai đại Thánh Địa, kết quả rất có khả năng biến thành cục diện mà ai cũng không thể khống chế được.

Dù sao thực lực của Đại Nhật Thánh Tông cũng mạnh hơn, Quảng Thừa Sơn đương nhiên sẽ càng vui vẻ phát triển bản thân, đợi khi thực lực càng thêm hùng hậu, sẽ chân chính lật bài với Đại Nhật Thánh Tông.

Cho nên sau khi Nghiêm Húc rời khỏi đây, tuy rằng thái độ cứng rắn, động cũng nghiêm túc động thủ, nhưng dù cắn chết cũng không thừa nhận nhà mình thu nhận Phong Vân Sanh, ít nhiều để lại cho Đại Nhật Thánh Tông một bậc thang.

Ngay cả Tàn trưởng lão càng mạnh, càng cứng rắn, càng chính trực, cũng ngầm cho phép chuyện này.

Bây giờ là nhất trí đối ngoại, Yến Triệu Ca đương nhiên sẽ không phá trưởng lão nhà mình.

Đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông, Phong Mục Ca, dĩ nhiên là cùng mình, cùng Quảng Thừa Sơn không có bất kỳ qua lại nào.

Bất quá, Thái Âm Chi Nữ Phong Vân Sanh là "hoang đại" nha, đây là một chuyện khác nha...

Người nói dáng dấp giống nhau như đúc?

Trời đất bao la, không thiếu cái lạ, người giống người, cũng không phải là lần đầu tiên nhìn thấy.

Bộ dạng đẹp như vậy, còn sinh ra giống nhau như đúc?

Đó cũng không phải là không thể? Nói không chừng tỷ muội song sinh thất lạc khi còn bé...

Nói chung, người thì không có, muốn đánh liền đánh.

Cho người cái thang, người leo xuống, mọi người sống yên ổn với nhau, người không xuống, vậy chúng ta liền phải cứng rắn rồi.

Nghiêm Húc nói rằng:

- Thái Âm Chi Thủ lần trước, Mạnh Uyển thất bại đã đánh mất Thái Âm Quan Miện, Thái Âm Quan Miện rơi xuống trong tay Bích Hải Thành bất hoà với Đại Nhật Thánh Tông, nhưng cùng bản môn có giao hảo.

- Trước đây Tông chủ của bọn họ bế quan, vẫn không ra, nếu như không phải vấn đề cực kỳ quan trọng, Đại Nhật Thánh Tông gần đây sẽ không mong muốn liều chết cùng bản môn.

Tần trưởng lão nhìn về phía Phong Vân Sanh:

- Then chốt ở đây là trên người vị Phong tiểu hữu này.

- Cân nhắc mọi mặt, người không thích hợp tiếp tục ở lại Đông Đường, ở lại Thiên Đông châu.

- Sau khi sơn môn bên kia có người đến, sẽ hộ tống người phản hồi Quảng Thừa Sơn.

Tần trưởng lão nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Triệu Ca người cũng trở lại, lần này Đại Nhật Thánh Tông bị nhục, tiếp theo rất có khả năng nhắm vào người.

- Sau khi về núi, người chuyên tâm giúp tiểu hữu này khôi phục Thái Âm Chi Thủ.

Yến Triệu Ca đáp:

- Đa tạ trưởng lão quan tâm, bất quá ta dự định tiếp tục dừng lại Đông Đường một đoạn thời gian, có một số việc còn cần chuẩn bị.

- Đưa Phong sư muội nhanh chóng về núi là được, ta xử lý xong sự tình lại phản hồi.

- Một ngày này ta sẽ ít ra ngoài, hành sự khiêm tốn, sẽ không cho Đại Nhật Thánh Tông có cơ hội.

Tần trưởng lão hơi nhíu mày:

- Người còn có chuyện gì?

Yến Triệu Ca chưa kịp trả lời, Nghiêm Húc ở một bên chậm rãi nói rằng:

- Hẳn xác thực còn có một số việc cần nói rõ.

Ánh mắt của Tần trưởng lão nhìn qua, Nghiêm Húc nói rằng:

- Đệ tử của bản môn, Lâm Ngọc Thục, bị ngộ hại tại Đông Đường, hung thủ sử dụng Võ đạo, là đích truyền của bản môn, Đầu Suất Chương.

- Lâm Ngọc Thục, cái tên này, lão hủ nếu như nhớ không lầm, Triệu Ca. . .

Ngữ khí của Tần trưởng lão không có ba động, tầm mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca lần nữa.

Về mặt của Yến Triệu Ca trầm ổn gật đầu nói:

- Là đệ tử mang năng trở về núi, tiến cử bá nhập bản môn.

- Cổ hương của nàng, giống như Diệp Cảnh, là Đông Đường quốc của Thiên Đông châu.

- Lúc trước ta với nàng, là tình lữ (người yêu).

Nói đến đây, Yến Triệu Ca cũng có chút "không nói gì".

Lâm Ngọc Thục bị ngộ hại, trong lòng Yến Triệu Ca cũng có chút thương tiếc, dù sao cũng là một cái sinh mệnh.

Cho dù đúng hay sai, ít nhất cũng không tới tình cảnh phải bỏ đi tính mệnh.

Nhưng nghiêm khắc mà nói, hai người ngay cả lời đều chưa nói qua một lần, chỉ biết qua ký ức của nguyên chủ thân thể, giống như xem phim vậy.

Không tính ký ức của nguyên chủ thân thể này, thậm chí Yến Triệu Ca còn chưa gặp mặt nàng lần nào.

Nói mình bị thương, có người tin sao?

Nhưng ở trong mắt người khác, hai người là tình lữ, cho nên Yến Triệu Ca cũng chỉ có thể mang bộ mặt đau buồn, từ từ nói rằng:

- Thời gian ta ở Lộc Liêu Sơn Mạch, cũng đã nhận được tin tức.
- Chỉ là khi đó có trọng trách trong người, chỉ có thể trước làm việc công sau đó mới làm việc tư.
- Hiện tại chuyện của Phong sư muội tạm thời kết thúc, ta xin chỉ thị tự mình truy tìm hung phạm, an ủi Lâm sư muội trên trời có linh thiêng.

Nghiêm Húc nhìn Yến Triệu Ca, hồ hững nói rằng:

- Dựa theo lão phu xem, người chính là có hiềm nghi lớn nhất.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Nghiêm Húc, Nghiêm Húc không thêm đề ý chút nào nói tiếp:

- Bên Lâm Uyên Thành, có nhiều tin đồn, đối với người rất không tốt.

Tần trưởng lão nhíu hỏi:

- Tin đồn gì?

Nghiêm Húc đáp:

- Nghe đồn Yến Triệu Ca cùng một vị nữ đệ tử trẻ tuổi khác là Tư Không Tĩnh, ở trong hành trình đi Trấn Long Uyên, càng đi càng gần, trong ngày thường có qua lại thân mật.

- Lâm Ngọc Thục nghe được tin này, mới ngồi không yên, vội vã tới Đông Đường.

Hắn nói chưa nói xong toàn bộ, nhưng Tần trưởng lão đã hiểu rõ lời này, nói:

- Tin đồn như vậy, cũng không đủ tin.
- Lâm Ngọc Thục tuy là người của Đông Đường, nhưng không có kẻ thù gì.

Nghiêm Húc nói rằng:

- Mà Lâm Ngọc Thục chết dưới đích truyền của bản môn, Đầu Suất Chương.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Lão phu đã tự mình kiểm tra qua, người xuất thủ, có tu vi Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư.
- Nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang, chỉ dưới tình huống hai bên đều còn sống mới thực hiện được.
- Nếu hai bên đã cầu thông trước đó, ôm cùng một ý nghĩ, càng có một kết quả đã dự tính, cho nên người và người của người, cùng vị Phong tiểu hữu này đều không thích hợp.
- Hôm nay Lâm Ngọc Thục bỏ mình, là chết không có đối chứng.

Nghiêm Húc quay đầu nhìn về phía Tần trưởng lão:

- Hiện tại nói cái gì đều còn quá sớm, nhưng lão phu cho rằng, việc này Yến Triệu Ca có hiềm nghi.

Tần trưởng lão nghe vậy, chậm rãi gật đầu.

Yến Triệu Ca thì cười ha ha.

Tần trưởng lão nhíu mày:

- Triệu Ca, chú ý trường hợp.

Yến Triệu Ca thu lại dáng tươi cười, nghiêm túc gật đầu:

- Nếu là Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, thì không phải ta đâu.

Dứt lời, Cương khí của hắn phóng ra ngoài, luyện khí thành binh, trôi nổi xung quanh thân thể hắn.

Nghiêm Húc chợt đứng dậy, thiếu chút nữa ném đi cái ghế sau lưng.

Trước đây Yến Triệu Ca không có xuất thủ, Cương khí nội liễm, cho nên hiện tại hắn mới phát hiện Yến Triệu Ca dĩ nhiên đã có tu vi Ngoại Cương trung kỳ.

"Làm . . . Làm sao có thể? !"

Nghiêm Húc trợn mắt lú lười:

"Không lâu trước đây hần dưới mí mắt của lão phu từ Nội Cương đột phá tới Ngoại Cương mà!"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 64: Hành động luôn luôn hơn lời nói

Dịch giả: rolland

"Hần từ Nội Cương đột phá tới Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, mới bao lâu thời gian?"

Nghiêm Húc gất gao nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca, nửa ngày nói không ra một lời.

"Trước đây hần có giữ lại, vẫn âm thầm ẩn dấu tu vi của mình?"

Lúc này đó là ý niệm đầu tiên trong đầu của Nghiêm Húc.

Ngoại trừ cái này ra, hần thật sự không tìm ra lý do nào thuyết phục chính mình.

Nhiều năm tới nay, Nghiêm Húc cũng coi như có kiến thức rộng rãi, hơn nữa Quảng Thừa Sơn còn là tông môn Thánh địa, đã gặp qua không biết bao nhiêu thiên tài anh kiệt.

Chính là hần lúc còn trẻ, nhân vật kiệt xuất trong cùng thế hệ mà mình chung đụng, cũng có thật nhiều.

Bản thân Nghiêm Húc có khả năng đi tới cảnh giới Đại Tông Sư, cũng không phải người bình thường có thể sánh bằng.

Từ xưa đến nay, nghe qua truyền thuyết kinh lịch (trải qua) của các nhân vật, càng nhiều.

Nhưng chưa bao từng có người, mới đột phá từ Nội Cương hậu kỳ tới Ngoại Cương sơ kỳ không lâu, liền lập tức tiến thêm một bước, tới cảnh giới Ngoại Cương trung kỳ.

Phụ thân Yến Dịch của Yến Triệu Ca, tốc độ tăng tiến cảnh giới năm đó kinh động thiên hạ, trong một thời gian ngắn đã đi hết con đường mà phần lớn thiên tài cả đời không đi hết được.

Nhưng bây giờ chỉ nhìn một bước đề thăng từ Ngoại Cương sơ kỳ đến Ngoại Cương trung kỳ này, liền Yến Dịch đều kém hơn Yến Triệu Ca.

Tuy rằng người người khác nhau, quả thật có người ở một cảnh giới có tốc độ tăng lên so với người khác đặc biệt nhanh, không chỉ có nhanh hơn người bình thường, mà tu luyện cũng thuận lợi hơn.

Thế nhưng giống như Yến Triệu Ca như vậy, cũng không tránh khỏi nhanh quá nhiều đi!

Hoàn toàn phá vỡ thường thức của Nghiêm Húc.

Nghiêm Húc đã như vậy, những người khác đều không cần phải nói, tất cả đều trợn mắt cứng họng.

Những người không biết tình hình cụ thể sau khi nghe giải thích, cũng đều hóa đá.

Mặc dù có thuyết pháp, thiên tài chết non không tính là thiên tài, chỉ có người đem tiềm lực của bản thân chuyển hoá hoàn toàn thành thực lực mới là thiên tài thật sự.

Nhưng Yến Triệu Ca này, lại vượt qua nhận thức của mọi người nhiều lắm.

Đều nói sóng to đánh cát, thiên tài lớn lên chân chính chỉ là số ít, nhưng tiềm lực mà Yến Triệu Ca bày ra lúc này, thực sự khó làm người ta nghĩ hần sẽ chết non.

Phong Vân Sanh bên cạnh nhìn một màn này, trong lòng cảm thấy cân bằng hơn rất nhiều.

Lúc đó biết Yến Triệu Ca trong thời gian ngắn như vậy đột phá từ Ngoại Cương sơ kỳ tới Ngoại Cương trung kỳ, nàng cũng giật mình không thôi.

Hiện tại có nhiều người giống nàng như vậy, Phong Vân Sanh rốt cục tìm về chút tự tin:

"Nguyên lai không phải mình ta kiến thức nông cạn."

Nàng quan sát Yến Triệu Ca, dùng âm thanh chỉ mình nghe nói thầm một câu.

"Nhưng thấy thế nào đi nữa, đều không giống như là người có khả năng làm ra chuyện này. . ."

Đầu tiên, Tần trưởng lão cũng hơi dờ ra, tình huống của Yến Triệu Ca đặc thù, ban đầu ở Lâm Uyên Thành từ Nội Cương đột phá đến Ngoại Cương, có người chuyên môn hướng dẫn và tông môn bảo cáo.

Cho nên Tần trưởng lão cũng cảm thấy giật mình, nhưng lúc này Yến Triệu Ca lấy Cương khí trong người ngưng tụ thành khí binh trôi nổi xung quanh, đã chứng minh là, hiện tại hẳn quả thật đã tới cảnh giới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư.

- Tốt, tốt.

Tần trưởng lão hít sâu một hơi, gật đầu liên tục.

Yến Triệu Ca có cố ý ẩn giấu tu vi hay không, cố ý làm ra ảnh hưởng lớn như vậy, lúc này Tần trưởng lão cũng không quan tâm, ngày sau chậm rãi kiểm chứng.

Nhưng đối với Quảng Thừa Sơn bây giờ mà nói, mắt thấy một yêu nghiệt long trung chi long có thể nghiền ép các thiên tài khác, không thể nghi ngờ là một sự tình nâng lên sĩ khí.

Nghiêm Húc rốt cục phục hồi lại tinh thần, trầm giọng nói rằng:

- Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, không cách nào giả tạo Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư xuất thủ.

- Nhưng ngược lại, là một chuyện rất dễ dàng.

Yến Triệu Ca không mặn không nhạt nói rằng:

- Tu vi cao hơn Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, có tu luyện Đầu Suất Chương của bản môn, ai tới đều dễ dàng.

Hai mắt của Nghiêm Húc dần nheo lại, ánh mắt nhìn Yến Triệu Ca trở nên lạnh lẽo.

Về mặt của Yến Triệu Ca bình thản ung dung:

- Thủ hạ của Nghiêm trưởng lão chính là người kiểm tra qua thi thể, nên biết Lâm sư muội bị ngộ hại lúc nào đi?

Lúc này Nghiêm Húc nói ra thời gian.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Thời gian là trước khi người gặp đám người Triệu Thế Liệt, Triệu Nguyên, Triệu Thịnh.

- Khi đó người theo sau người, chỉ có tùy tùng của người cùng nàng.

Nghiêm Húc nói rồi liếc nhìn Phong Vân Sanh:

- Đều không thể làm chứng cho người.

Một bên là tâm phúc mà Yến Dịch chuẩn bị cho Yến Triệu Ca, tự nhiên vâng theo Yến Triệu Ca chỉ thị.

Một bên còn lại là muốn cầu cạnh Yến Triệu Ca, cần Yến Triệu Ca giúp nàng khôi phục Thái Âm Chi Thể, tiến cử báii nhập làm môn hạ của Quảng Thừa Sơn.

Sau khi Yến Triệu Ca tính nhẩm thời gian, không thêm để ý mà cười:

- Không khéo, khi đó ta vừa lúc gặp Phong sư muội trên đường, để bảo vệ nàng, ta đã đánh một chầu với Tiêu Thăng cùng Triều Nguyên Long Hòa

- Người của ta, còn có Phong sư muội không thể làm chứng, vậy cũng chỉ hướng bọn người Tiêu Thăng bên Đại Nhật Thánh Tông tìm chứng cứ.

Mọi người tại đây đột nhiên trầm mặc một chút.

Bọn họ đều nhạy cảm bắt được cách diễn đạt mà Yến Triệu Ca sử dụng.

Nghe ngụ ý của Yến Triệu Ca, không chỉ là Triều Nguyên Long, liền Tiêu Thăng cũng thua dưới tay Yến Triệu Ca?

Trước đây tất cả mọi người biết người truy bắt Phong Vân Sanh chính là Tiêu Thăng, cũng biết Yến Triệu Ca bảo vệ nàng, cùng Đại Nhật Thánh Tông có xung đột.

Nhưng suy nghĩ lúc đó, hẳn không phải là chính diện xung đột cùng Tiêu Thăng, tối đa chỉ là giao thủ với Triều Nguyên Long và đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông lần nữa.

Hiện tại đã biết Yến Triệu Ca đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, cho dù gặp Tiêu Thăng đi nữa, cũng có thể tự bảo vệ mình rút lui.

Chỉ là còn phải che chở cho Phong Vân Sanh, độ khó thực sự không nhỏ, đủ khiến người ta kinh ngạc.

Dù sao Tiêu Thăng, cũng không phải Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư bình thường có thể sánh bằng.

Nhưng hiện tại xem ra, sự thật đã vượt qua dự liệu của mọi người lần thứ hai?

Sự chú ý trước đây của mọi người đều đặt trên Thái Âm Chi Thể của Phong Vân Sanh, cùng Đại Nhật Thánh Tông tấn công.

Lại không để mắt tới Yến Triệu Ca rốt cuộc làm sao đem Phong Vân Sanh từ trong tay của Tiêu Thăng đi ra, mang về Đông Đường.

Nghiêm Húc nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca:

- Người nói người, đánh bại Tiêu Thăng?

Yến Triệu Ca như không có việc gì nói:

- Nghiêm trưởng lão không phải đã biết ta đã gặp Đông Đường Cẩn Vương Triệu Thế Liệt cùng với bọn người Triệu Nguyên thế huynh sao?

- Xem ra có một số việc, người còn chưa kịp biết?

Nghiêm Húc nhú mày:

- Người muốn nói cái gì?

Yến Triệu Ca chấp hai tay sau lưng, mỉm cười:

- Không có gì, sau khi chuyện này được xử lý, ta cũng muốn gặp Tàn trưởng lão để báo cáo.

- Nếu là Tàn trưởng lão không ngại, lấy cấp bậc của Nghiêm trưởng lão ngài, có thể nghe.

Yến Triệu Ca chậm rãi nói:

- Về phần nói ta làm sao có thể đánh bại Tiêu Thăng, muốn chứng minh điểm này rất đơn giản."

- Hành động luôn luôn hơn lời nói.

- Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư chỗ này của bản môn, tùy tiện đi ra một người, cùng luận bàn một phen với ta là được rồi.

Cuồng!

Đây là ý nghĩ đầu tiên trong lòng của mọi người.

Nghiêm Húc không nói được một lời, nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca trong chớp lát, quay đầu nhìn về phía Tàn trưởng lão.

Trên mặt của Tàn trưởng lão lộ ra nhiều hứng thú, trái lại không có gấp gáp ngồi ở trên ghế không nói lời nào.

Nghiêm Húc thấy vậy, liền biết Tàn trưởng lão ngầm cho phép, hẳn quay đầu lại phân phó người, rất nhanh, một đại hán khôi ngô đi đến.

- Hai người liền luận bàn một phen đi, lão phu sẽ bảo vệ phòng ốc.

Nghiêm Húc nói xong, đã thấy Tàn trưởng lão lắc đầu:

- Không gian ở đây có giới hạn, ưu thế phù không của Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư không thể bày ra được, nếu muốn so, thì đi ra bên ngoài đi.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Thực ra cũng không khác biệt.

Lời còn chưa dứt, dưới chân dùng sức, lực lượng bạo tạc bộc phát ra!

Bước ra một bước, Yến Triệu Ca đã đến trước mặt của đại hán kia!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 65: Yến vô địch năm đó, Yến vô địch hôm nay!

Dịch giả: rolland

Cương khí "nhất động, nhất tĩnh" trong Đan Điền của Yến Triệu Ca ôm thành một khối, diễn biến quy xà chi tượng (hình dạng), thông đạo lý Âm Dương biến hoá.

Pháp môn Chân Vũ Quyền Kinh, cùng thời động Định Hải Linh Quyền và Thiên Xà Vương Quyền, hoá thành Chân Vô chi tượng, rung động huyết Huyết Môn Thương Khúc, sinh ra sức bật vô cùng kinh khủng.

Yến Triệu Ca bước ra, đi tới trước mặt của đại hán kia.

Đừng nói là ở bên trong [đại trạch], cho dù ở bên ngoài, đại hán có tu vi Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư này, cũng không kịp dùng Cương khí phù không!

Lực lượng toàn thân của Yến Triệu Ca bạo phát, bàn tay lật một cái, quay đầu vỗ xuống!

Lòng bàn tay đỏ tím, khí tức nóng cháy làm đại hán như rơi vào hỏa lò, chính là đích truyền của Quảng Thừa Sơn, Đầu Suất Chương.

Tuy rằng đại hán khiếp sợ tốc độ của Yến Triệu Ca, nhưng hắn cũng có tu vi Ngoại Cương hậu kỳ, lập tức lấy chương như đao, đưa hai tay lên.

Cương khí kích động, hóa thành hai thanh trường đao, chém vào hư không.

Đao cương của hai đao lượn vòng, một đao nghiêng hướng một chương của Yến Triệu Ca đang vỗ xuống, một đao khác chém tới trước ngực của Yến Triệu Ca.

Đao cương sáng chói, đao khí rét lạnh, mệnh mông, giống như hàng nghìn hàng vạn khí tượng thoáng hiện.

Một trong Thái Thượng Bát Cực, Bát Cảnh Linh Đao!

Không giống với Hồn Nguyên Nhất Khí Thần Đao vô cùng cương mãnh, Bát Cảnh Linh Đao, ảo diệu ở biến hoá.

Cùng một loại Võ đạo như Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chương của Đại Nhật Thánh Tông.

Nhưng chỗ quyết định ở đây là, trong Thái Thượng Bát Cực, Bát Cảnh Linh Đao cùng Đầu Suất Chương là tương sinh tương khắc, nói một cách khác, khắc chế Đầu Suất Chương!

Ánh đao khắp nơi, trong chớp lát, một ngọn đèn bát cảnh trong cung đình xuất hiện trước mặt Yến Triệu Ca.

Tuy rằng hỏa lò không phải hỏa đăng (đèn), nhưng Đầu Suất Tử Hòa của Đầu Suất Chương, gặp đèn bát cảnh do Bát Cảnh Linh Đao hoá thành, không còn đỡ đỡ nữa.

Mà lúc ánh đao xoay tròn, giống như hoá thành đèn bát cảnh cung đình thật lớn, xoay tròn đánh về phía Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca không đổi sắc, đối với đao quang đang đánh tới mình coi như không thấy.

Huyết Huyết Môn Thương Khúc rung động, quy xà hợp kích, lực lượng Chân Vô Hiển Thánh hoàn toàn bạo phát, gia trì trên Đầu Suất Chương.

Màu tím trên lòng bàn tay của Yến Triệu Ca càng đậm, Cương khí ngưng tụ, mơ hồ hình thành một lò luyện đan thật lớn!

Lò luyện đan đập "ầm ầm" vào đèn bát cảnh cung đình do đao cương biến thành, lực lượng mạnh mẽ mà cuồng bạo phá vỡ đèn bát cảnh cung đình!

Tóc gáy cả người của đại hán dựng đứng lên, lập tức đoán được, sức bật của Yến Triệu Ca mạnh hơn hẳn, tốc độ cũng nhanh hơn hẳn!

Lấy công đổi công, trước khi đao cương của hắn trúng Yến Triệu Ca, tuyệt đối là Yến Triệu Ca vỡ một chuông trên thiên linh cái (đỉnh đầu) của hắn trước!

Đại hán không có cách nào khác đành xoay tròn thân thể thu đao lại phòng thủ.

Lần này, tiên cơ mất hết, muốn hoà nhau, cũng không có hy vọng.

Yến Triệu Ca thở ra một hơi, ra chuông liên tục, thế công giống như mưa sa gió dạt, ép đối thủ lui về sau.

Đại hán tưởng rằng thế công hùng hãn của Yến Triệu Ca không thể kéo dài, ai biết giống như không có phần cuối.

Hắn muốn kéo ra khoảng cách nhưng không làm được, vẫn bị chuông thế của Yến Triệu Ca bao phủ.

Đại hán cắn răng, thân hình quay về, lật tay chém ra một đao, không hề để ý an nguy, lấy công đổi công!

Nhưng lúc này thân hình của Yến Triệu Ca bỗng nhiên nhảy một cái, lực lượng bạo phát dĩ nhiên tăng lên một tầng!

Lục Linh Ma Quyền, có sức bật lớn nhất, Đại Lực Ma Viên Quyền!

Thời khắc cuối cùng, tốc độ cùng lực lượng của Yến Triệu Ca tăng lên lần nữa, hoàn toàn vượt qua dự liệu của mọi người.

Trong lúc nhảy lên, né tránh Bát Cảnh Linh Đao của đối thủ, Yến Triệu Ca ra chuông, đánh tới đại hán!

Tần trưởng lão vẫn đang an tĩnh xem chiến, lúc này phát ra một tiếng thở dài tán thưởng cùng cảm khái.

Lực lượng vô hình phát ra, khoảng cách giữa hai người Yến Triệu Ca, liền bị thổi xa.

Tiếp theo, hai người đứng tại chỗ khôi phục lực lượng.

Hai bên giao thủ chỉ trong nháy mắt, động tác nhanh nhẹn, nhất là không ngừng công phòng nguy hiểm vạn phần.

Mọi người đều không hẹn mà thở ra một hơi, ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca tràn ngập khiếp sợ cùng tán thán (ca ngợi).

Yến Triệu Ca dĩ nhiên vượt cấp chiến thắng một cường giả Ngoại Cương hậu kỳ.

Đại hán này cũng không phải là Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư bình thường, mà tu luyện Võ đạo đích truyền của Quảng Thừa Sơn là Thái Thanh Khí Công cùng Bát Cảnh Linh Đao.

Càng thân kinh bách chiến, kinh nghiệm phong phú, đối thủ như vậy, cũng là đối thủ mà phần lớn thiên tài thế hệ trẻ không thích gặp nhất.

Nhưng bị Yến Triệu Ca đánh bại sạch sẽ.

Trong cuộc tỷ thí, tuy rằng đại hán thiếu dự tính trước, bị Yến Triệu Ca bạo phát chiếm tiên cơ, nhưng hắn ứng đối lại không có sơ hở nào, đã là biểu hiện tốt nhất trong tình huống như thế này, nhưng vẫn bị Yến Triệu Ca đánh bại.

Là bị Yến Triệu Ca dùng thực lực mạnh hơn một bậc để thắng, không có nửa điểm may mắn nào.

Nghiêm Húc gắt gao nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca.

- Tuy rằng nền tảng là Thái Thanh Khí Công, nhưng rất nhiều pháp môn phát lực không phải là Võ đạo của Quảng Thừa Sơn ta.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói rằng:

- Ta cũng không học trộm Võ học nhà khác, bất quá là một chút kỳ ngộ may mắn mà thôi.

- Khiến Nghiêm trưởng lão chê cười, trưởng lão ngài cũng không phải tu luyện Võ đạo khác sao?

- Đệ tử nhận được Võ học truyền thừa từ bên ngoài, có thể cống hiến cho Vũ Khố của tông môn, đổi tuyệt học của bản môn, cũng có thể giữ lại, là hợp quy củ của tông môn.

Nghiêm Húc hừ một tiếng, không nói gì.

Tần trưởng lão đối với chuyện này cũng không thêm đề ý, về mặt nhìn Yến Triệu Ca lộ vẻ khen ngợi về, từ từ gạt đầu.

Chấp Sự Quảng Thừa Sơn bị Yến Triệu Ca đánh bại, phải kém hơn Tiêu Thăng một chút.

Nhưng kết quả của trận chiến này, đã chứng minh Yến Triệu Ca có cơ hội chính diện đánh bại Tiêu Thăng.

Các Võ giả có tu vi hơi thấp, bởi vì kinh nghiệm, thiên phú, tâm tính, chênh lệch giữa công pháp Võ đạo, vượt cấp mà chiến dù không phải chuyện thường, nhưng cũng không thiếu.

Võ giả có tu vi cảnh giới càng cao tranh đấu với nhau, thì tình huống vượt cấp chiến thắng càng hiếm thấy.

Có thể đi tới cảnh giới cao, ai mà không có thiên phú cùng kỳ ngộ không kém, cảnh giới càng cao, càng như thế.

Bạn cùng lứa tuổi, người cùng thế hệ càng như thế.

- Đắc tội.

Yến Triệu Ca chấp tay với đại hán kia một cái, sau đó nói:

- Nếu Tiêu Thăng không thừa nhận, ta tùy thời tìm hán so một hồi.

Lúc này, bên ngoài báo lại, Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành đến.

Nghiêm Húc cùng Yến Triệu Ca đi nghênh tiếp, Triệu Thế Thành thấy Yến Triệu Ca, câu nói đầu tiên là:

- Bây giờ ngươi có cảnh giới gì? Dưới tình huống như thế nào lại đánh bại Tiêu Thăng, thu lấy Huy Nhật Luân của hắn?

Lời vừa nói ra, ánh mắt mọi người bên trong đều rơi trên người Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Một đối một, ta thắng hắn, sau đó lấy Bích Long Linh Kiếm, bắt Huy Nhật Luân của hắn.

So sánh với kết quả cuộc tỷ thí vừa rồi, mọi người Quảng Thừa Sơn đều thờ dài, lại không thể nghĩ ngờ gì.

Ngược lại, Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành có chút ngoài ý muốn, hỏi vài câu.

Yến Triệu Ca liền đáp lại, Triệu Thế Thành xúc động nói:

- Yến Dịch có người kế tục a!

Mọi người tại đây, đều vô ý thức gật đầu.

Có người thốt ra:

- Lại ra một Yến vô địch!

Cha của Yến Triệu Ca, Yến Dịch, lúc còn trẻ, đứng đầu thế hệ trẻ của Bát Cực Đại thế giới, chưa từng bại lần nào, ép tất cả bạn cùng lứa.

Năm đó khi Yến Dịch còn ở Tông Sur, đánh cho Tông Sur không địch thủ.

Thế nên phàm là Võ giả Tông Sur, liền gọi phong hào, đó là thêm một chữ "vô" vào tên gọi.

Yến vô địch!

Cái danh hiệu này thẳng đến Yến Dịch đăng lâm Đại Tông Sur, mới không ai kêu nữa.

Bất quá, theo tu vi của Yến Dịch càng ngày càng cao, thực lực vững bước đề thăng, áp lực hít thở không thông mà hắn gây ra cho Tông Sur trước đây, bắt đầu bao phủ Đại Tông Sur khắp thiên hạ.

Tên Yến vô địch, ngày vang lên, đã không xa rồi.

Nghe xong người nọ thốt ra, cho dù Tần trưởng lão cùng Triệu Thế Thành, cũng không phản đối, ngược lại ánh mắt dần sáng lên.

Nhìn Yến Triệu Ca, trong lòng mọi người loáng thoáng đều mọc lên ý tưởng tương đồng.

Yến vô địch năm đó, Yến vô địch hôm nay!

. . . Mà Yến Triệu Ca trước mắt, dường như có xu thế trở giỏi hơn thầy!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 66: Không nên lấy ánh mắt cũ nhìn người

Dịch giả: rolland

Triệu Thế Thành nhìn Yến Triệu Ca, chậm chậm gật đầu:

- Thiên tư của Triệu Ca vốn xuất chúng, hôm nay xem ra, trước đây vẫn không hiển lộ ra toàn bộ tiềm chất.
- Hôm nay mới thật sự lộ ra tài hoa, cũng có thể nói là hậu tích bạc phát.

Yến Triệu Ca thì lễ với Triệu Thế Thành:

- Thế bá quá khen.
- Ngược lại, lần này, thật làm phiền thế bá.

Triệu Thế Thành cùng Tần trưởng lão cùng nhau bức lui Đông Thăng Quân của Đại Nhật Thánh Tông, không khác gì đã tỏ rõ thái độ lựa chọn giữa Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông.

Đông Đường là một bộ phận của Thiên Vực Thiên Đông châu, cho tới bây giờ đều dưới trướng của Quảng Thừa Sơn.

Nhưng hôm nay dù sao Đại Nhật Thánh Tông cũng thế lớn, Đông Đường quốc trực tiếp giáp giới với Hoả Vực của Đại Nhật Thánh Tông.

Hai đại Thánh Địa triệt để khai chiến, lo lắng nặng nề, Đại Nhật Thánh Tông đối phó Đông Đường quốc dễ như trở bàn tay.

Dù có bí mật tìm Quảng Thừa Sơn tính sổ, nhưng nếu Đông Đường quốc chịu tổn thất, cũng là một tai vạ.

Tổn thất vật chất cùng tổn thất lãnh thổ, đều có thể bồi thường, chỉ có người chết là không thể sống lại.

Triệu Thế Thành lắc đầu nói:

- Lần này Đan Thạch Các cải cách, Thế Liệt đã bị loại, Đại Nhật Thánh Tông cho thất thái độ như thế nào, cũng là chuyện sớm muộn.
- Trầm vẫn hướng về Quảng Thừa, Đại Nhật Thánh Tông không phải không biết, bất quá lần này chỉ là đặt lên mặt bàn mà thôi.

Con trai độc nhất của lão hữu (bạn), bị uy hiếp trên khu vực Đông Đường, Triệu Thế Liệt tất nhiên sẽ không ngồi yên mà không quan tâm.

Dù thế nào đi nữa, hắn sẽ chống đỡ cho Yến Triệu Ca tới cùng.

Tần trưởng lão cũng tỏ thái độ lần nữa:

- Tình huống này đặc thù, mấy ngày này, lão hủ sẽ tọa trấn tại Đông Đường.
- Như vậy làm phiền Tần trưởng lão rồi.

Tuy rằng đối mặt với áp lực cực lớn mà Đại Nhật Thánh Tông mang tới, nhưng khí độ của Triệu Thế Liệt vẫn thông dong như trước.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Trước đây lại không biết, Triệu Ca ngạo đối với Luyện đan, lại có tạo nghệ sâu như vậy.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Thế bá quá khen, gần nhất ta mới xem một chút tư liệu, tự mình cân nhắc, ngẫu nhiên lấy được, bất quá cũng không có hệ thống, phải tiếp tục nghiên cứu.

Triệu Thế Thành thở dài nói:

- Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, giống như Nội Tinh Lô, trải qua Đại Phá Diệt đã triệt để thất truyền, chỉ nghe qua kỳ danh.

- Số phận của ngươi, thật quá tốt.

Triệu Thế Thành nói, không nhận được mà trêu ghẹo Yến Triệu Ca, nhưng về mặt giọng nói, có chút trịnh trọng.

Bọn người Nghiêm Húc ngạc nhiên hỏi:

- Kim Châm Độ Đan?

Tần trưởng lão đã sớm nghe được tiếng gió từ trong sơn môn, cũng không kinh ngạc lắm.

Hắn làm thủ toạ của Thiên Đông châu, hoạt động mấy ngày này của Yến Triệu Ca, có một số việc cần phải thông báo cho hắn.

- Lúc trước không phải còn đang thí nghiệm sao? Ngươi đã nắm giữ cụ thể sao?

Trên mặt Tần trưởng lão lộ ra vui mừng.

Yến Triệu Ca gật đầu mỉm cười nói:

- Còn đang nghiên cứu, nhưng đối với một ít đan dược cấp thấp, đã dần thuần thục.

Triệu Thế Thành lắc đầu nói:

- Liệu Thương Đan cũng thôi, nếu Yên Văn Tấn cũng là đan dược cấp thấp, làm sao có thể chịu danh xưng là thánh dược chữa thương.

Nghe Tần trưởng lão cùng Triệu Thế Thành giải thích, những người khác mới dần biết rõ chuyện gì xảy ra.

Mặt Nghiêm Húc không biểu tình, ánh mắt nhìn chăm chú vào Yến Triệu Ca vốn chứa một tia lãnh ý.

Nhưng bây giờ, lãnh ý đã biến mất không còn, chỉ còn lại bình tĩnh không gợn sóng.

Cái này cũng không phải là những chuyện trước đây tan theo mây khói...

Ngược lại, lúc này Nghiêm Húc nhìn Yến Triệu Ca, không phải là lấy ánh mắt trưởng bối từ trên cao nhìn xuống vãn bối.

Mà là hắn đem Yến Triệu Ca đặt ở vị trí cùng tầng thứ với mình.

Dù cho tu vi của Yến Triệu Ca lúc này còn kém xa hắn nhiều lắm.

Phương pháp Luyện khí bằng Nội Tinh Lô, Vân Văn Thạch biến thành Ngọc Tinh Tùy, Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, còn có tiềm lực, thiên phú Võ đạo không tầm thường. . .

Sự tình có thể lặp lại một hai lần, nhưng không thể bốn lần.

Một hai lần ngẫu nhiên là vận khí, nhưng mỗi lần đều như thế, không nhất định là ngẫu nhiên.

Nghiêm Húc lẳng lặng liếc nhìn Yến Triệu Ca, sau đó thu hồi ánh mắt ngay, giống như không liên quan tới.

Nhưng thực ra, là càng coi trọng, cũng có nghĩa là quyết tâm càng kiên định hơn.

Xuất phát từ việc suy nghĩ cho truyền thừa, lúc cạnh tranh đời thứ hai rơi vào giằng co, một đời thứ ba ưu tú, rất có thể ảnh hưởng tới quyết định cuối cùng.

Không ai biết, Nghiêm Húc rất kiêng dè cùng sợ hãi đối với cha con Yến Triệu Ca, hơn những người khác.

Không chỉ quan hệ tới đấu tranh giữa các phe phái, mà còn liên quan đến sợ hãi ẩn sâu trong lòng hắn.

Theo Yến Dịch càng ngày càng mạnh, thế lực càng lúc càng lớn, Nghiêm Húc đã có cảm giác ăn ngủ không yên.

"Sự kiện năm đó, nếu cha con bọn họ biết ta có liên quan. . ."

"Trông rằng uy hiếp chỉ đến từ Yến Dịch, nhưng không ngờ không chỉ Yến Dịch, cứ như thế này, tên tiểu bối này cũng là một uy hiếp lớn trong tương lai."

"Bởi vì hắn, thanh thế của Yến Dịch càng ngày càng cao, thậm chí đã vượt qua Phương trưởng lão, nếu chuyện này phát triển thêm..."

Nghiêm Húc hít sâu một hơi, ánh mắt bình tĩnh càng u ám.

Ý niệm do dự trong đầu của hắn, lúc này không còn nữa.

Mà những Võ giả Quảng Thừa Sơn cao tăng nhìn Yến Triệu Ca phức tạp hơn rất nhiều.

Người thân cận với một phái của Yến Dịch thì mừng rỡ cùng khó tin, người một phái Nhị sư bá Phương Chuẩn của Yến Triệu Ca, thì cảm thất rất quái quýt.

Dù sao cũng là người của Quảng Thừa Sơn, tông môn nhà mình xuất hiện thiên tài xuất chúng như vậy, bọn họ cũng được quanh vinh, vui vì tông môn.

Nhưng hết lần này tới lần khác, thiên tài này lại là người một phái bên kia.

Đối với cái nhìn của mọi người, Yến Triệu Ca có thể đoán được đại khái.

Hiện tại, thật ra là chỉ làm nền, loại thần đan mà mình chuẩn bị luyện chế, chính là mấu chốt cho cha mình giành được chức Chương môn.

Đan dược này chưa từng xuất hiện tại Bát Cực Đại thế giới sau Đại Phá Diệt, luyện chế ra được cũng không ai nhận biết được.

Không giống vũ khí như Bảo binh, Linh binh, Võ giả câu thông là có thể sử dụng.

Khi ăn Đan dược vào, sau đó có phản ứng gì, rất khó nói.

Đối với phần lớn người mà nói là đại bổ, một số người lại là kịch độc, tình huống như vậy cũng không phải không có.

Khó tránh khỏi người khác sinh lòng lo lắng, cho nên Yến Triệu Ca cần làm nền trước.

Tạo thành ấn tượng cho người khác là:

"Đan đạo của Yến Triệu Ca, cũng không phải tầm thường, hơn nữa trình độ còn rất cao, đáng tin nhiệm."

Để tránh quá chú ý, cái "nền" này phải làm từng bước, tiến hành theo chất lượng.

Tạo "nền", cũng đồng thời củng cố sự khống chế của Quảng Thừa Sơn tại Đông Đường quốc, đem móng vuốt của Đại Nhật Thánh Tông đá ra ngoài, một công nhiều việc.

Tần trưởng lão cũng biết tình huống từ đầu đến cuối, khẽ gật đầu với Triệu Thế Thành nói:

- Đầu tiên phải chúc mừng Quốc chủ, dưới gối lại ra một đứa con tài năng.

Khuôn mặt của Triệu Thế Thành trầm tĩnh, nói:

- Hạo nhi, đúng là ngoài dự liệu của trẫm, nhưng có rất nhiều chuyện cần phải xác định lại.

- Mặt khác, cổ phần tại Đan Thạch Các của Thế Liệt đã thua dưới tay Triệu Ca, theo lý giải của trẫm, hắn sẽ không dễ dàng rút khỏi.

- Những năm gần đây, người của hắn ở Đan Thạch Các không ít, trong đó không thiếu vị trí quan trọng, những vị trí này cần phải thanh lý.

- Bất quá, vài ngày này, có thể hoàn thành.

Giọng nói của Triệu Thế Thành rất bình tĩnh.

Tần trưởng lão gật đầu:

- Thủ đoạn của Quốc chủ, lão hủ đã biết đến.

Dứt lời, hắn quay đầu nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Triệu Ca, lần này ngươi lập được công lớn liên tiếp.

- Cái khác không nói, còn phải chờ tông môn định đoạt. Điều này không phải trong phạm vi quyền hạn của lão phu, nhưng có thể thưởng trước công huân về Đan Thạch Các cho ngươi.

- Ngươi nghiên cứu ra pháp môn Kim Châm Độ Đan đã thất truyền, có thể đề thăng phẩm chất của đan dược, đồng thời khu trục sự thâm nhập của Đại Nhật Thánh Tông đối với Đông Đường Đan Thạch Các.

- Ngoại trừ cổ phần Đan Thạch Các ngươi thắng được từ Cẩn Vương Triệu Thế Liệt ra, cổ phần mà bản môn âm thầm chiếm ở Đan Thạch Các trước

kia, đều thuộc về người.

- Tất cả tiền lời, đều do cá nhân người phân phối, nếu tông môn có nhu cầu, cũng sẽ không để người chịu thiệt, lấy tài nguyên khác tương đương để đổi.
- Công việc liên quan đến Đan Thạch Các của bản môn đều do người quyết định.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Cảm tạ Tàn trưởng lão.

Những người khác hai mặt nhìn nhau, Nghiêm Húc vẫn không chút thay đổi như trước.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 67: Gỡ nghiêm húc

Dịch giả: rolland

Mọi người nhìn Yến Triệu Ca cùng Tàn trưởng lão, Nghiêm Húc, trong lòng có vô số ý niệm thoáng hiện.

Đan Thạch Các là sản nghiệp mà Hoàng thất Đông Đường quốc chống đỡ phía sau, mà Quảng Thừa Sơn là chương không giả thực tế của Thiên Đông châu, cũng có cổ phần trong đó.

Một mặt là có tác dụng biểu tượng, bảo đảm địa vị cùng lợi ích của Quảng Thừa Sơn tại Đông Đường quốc.

Mặt khác, đan dược Đan Thạch Các muốn đi ra bên ngoài Đông Đường quốc, Quảng Thừa Sơn cũng phát huy vai trò trọng yếu trong đó.

Mặc dù không có Kim Chân Độ Đan Chi Pháp, không có Yên Vân Tán gần đây, lợi nhuận của Đan Thạch Các cũng rất to lớn.

Trước đây, những việc liên quan đến Đan Thạch Các của Quảng Thừa Sơn, đều do Đông Đường Chủ Sư Trưởng lão nắm trong tay.

Đây cũng là trong phạm vi quyền lực của Đông Đường Chủ Sư Trưởng lão.

Yến Triệu Ca thắng được nhiều cổ phần của Cẩn Vương Triệu Thế Liệt của Đan Thạch Các, theo lẽ thường mà nói, những cổ phần này đều giao cho tông môn, do tông môn thống nhất quản lý, mà tông môn sẽ dùng những cái khác bồi thường cho Yến Triệu Ca.

Còn việc bàn giao, tất nhiên là phải giao cho Đông Đường Chủ Sư Trưởng lão Nghiêm Húc.

Nhưng bây giờ, tình huống này lại không giống, tất cả cổ phần đều giao cho Yến Triệu Ca.

Không bàn về cái này có bao nhiêu giá trị, nhưng không thể nghi ngờ là "lấy dao cắt thịt" trên người Nghiêm Húc.

Những Võ giả khác có chút ngạc nhiên nghi ngờ nhìn về Tàn trưởng lão, ngay cả Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành, cũng liếc mắt nhìn qua.

Ngữ khí của Tàn trưởng bình thản, về mặt của Nghiêm Húc vẫn trấn tĩnh.

Yến Triệu Ca nhìn một màn này, cười mà không nói.

Giữ cha Yến Định của mình và Nhị sư bá Phương Chuẩn, lập trường của Tàn trưởng lão vẫn trung lập.

Mặc dù cách nhìn đối với Yến Triệu Ca có cái biến, rất thương thức Yến Triệu Ca, nhưng chưa đủ làm Tàn trưởng lão nghiêng về một phái của Yến Định.

Cách làm bây giờ của Tàn trưởng lão, một là thương cho Yến Triệu Ca hai là gỡ Nghiêm Húc một chút.

Trước đây, Văn Ninh Chi đâm thọc không được trái lại góp mình thêm vào, hẳn là tâm phúc của Nghiêm Húc, Tàn trưởng lão đương nhiên phải chú ý chuyện quan hệ tới Yến Triệu Ca tại Đông Đường.

Lâm Ngọc Thước chết, tuy không thể nói chuyện này đã xong, nhưng đã bài trừ Yến Triệu Ca ra khỏi nghi phạm.

Rắc cuộc người nào hại nàng, phải tra xét thêm.

Thi thể là do người của Nghiêm Húc phát hiện cùng trông giữ, thương thế là do Đầu Suất Chương tạo thành, Nghiêm Húc cũng tinh thông Đầu Suất Chương, lấy tu vi của hắn giả tạo ra vết tích do Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư xuất thủ rất đơn giản. . .

Tần trưởng lão cũng không cho là Lâm Ngọc Thước do Nghiêm Húc giết chết, nhưng Nghiêm Húc đối phó Yến Triệu Ca, không chừng có thể động tay động chân vào.

Hiện tại hắn lấy đi một bộ phận quyền lực của Nghiêm Húc cấp cho Yến Triệu Ca phụ trách, cũng là một nhắc nhở.

Yến Định cùng Phương Chuẩn cạnh tranh chức Chương môn, Tần trưởng lão không muốn tham dự, nhưng đối với lão nhân này mà nói, hai bên tranh đấu, phải có máu chốt nhất định.

"Tiền lời là một mặt."

Yến Triệu Ca trầm nghĩ:

"Cái này có thể nói là, ta từ người tiêu tiền như nước, trở thành người có thể kiếm tiền hay không?"

Tần trưởng lão nói tiếp:

- Ngươi tìm được Thái Âm Chi Nữ, tiến cử bái làm môn hạ, đây là một cái công lớn.
- Hơn nữa còn có các công lao như Kim Châm Độ Đan, tiến trình của Nội Tinh Lô, khám phá ra cách tạo Ngọc Tinh Tủy."
- Nhưng Thái Âm Chi Thể của Phong tiểu hữu còn cần khôi phục, hiện tại nói còn quá sớm, cho nên phần thưởng dành cho ngươi, sau này bàn lại.
- Nếu Phong tiểu hữu khôi phục Thái Âm Chi Thể, tông môn sẽ đặc biệt thưởng lớn cho ngươi.

Yến Triệu Ca gật đầu, tuy rằng không biết nội dung là gì, nhưng cũng có chút chờ mong đối với phần thưởng này.

Tần trưởng lão nói rằng:

- Ngươi còn đánh bại Tiêu Thăng, giương cao uy danh của Quảng Thừa ta, tuy rằng không thể so được với chuyện Thái Âm Chi Nữ, nhưng cũng sẽ có thưởng.
- Phần thưởng về phương diện này, phải do sơn môn bên kia định đoạt, lão hủ không thể quyết định, dù sao ngươi cũng không phải là Võ giả thường trú tại Thiên Đông châu.
- Bất quá, ngươi liên tục lập công, tông môn sẽ không keo kiệt, cho nên ngươi có một ưu đãi nhỏ, muốn thưởng gì ngươi có thể chỉ định, sau đó lão hủ sẽ hồi báo tông môn.
- Quy củ ngươi đều hiểu, có lẽ ngươi sẽ không cần phần thưởng không thực tế.

Yến Triệu Ca nghe vậy cười, gật đầu nói:

- Đa tạ tông môn cùng Tần trưởng lão, không dối gạt ngài, ta thật muốn một đồ vật.

Tần trưởng lão hỏi:

- Há? Là vật gì vậy?

Yến Triệu Ca cười nói:

- Một món đồ vật ta muốn là Cửu Bảo Băng Hồ Lô sinh ra tại Hàn Cô Sơn của Lô Vực.

Tần trưởng lão nghe vậy, có chút kinh ngạc nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Ngươi có bảo vật cần bảo tồn trong thời gian dài sao?
- Lão hủ biết ngươi có thu lấy Băng Long Cốt Hồn, vốn là dự định đem cổ hài cốt cho ngươi.
- Bất quá, để cất dấu Băng Long Cốt Hồn, cần một khối tinh ngọc lớn là được rồi.

Yến Triệu Ca nói:

- Cũng không phải là Băng Long Cốt Hồn, mà là cần cho những vật khác, chẳng hay trưởng lão ngài có thể bỏ ra cái yêu thích?

Tần trưởng lão khoát tay, trực tiếp lấy ra một hồ lô màu trắng, ném cho Yến Triệu Ca: -

- Có cái gì mà bỏ không được?

- Thứ này tuy hiếm thấy, nhưng cũng không quý giá, năm đó lão hủ ngẫu nhiên gặp, được một cái, liền giữ lại.

- Cái này giống như gân gà, ăn thì không ngon, bỏ thì đáng tiếc.

- Ngươi nếu chỉ muốn thứ này, cũng không cần tông môn quyết định, lão hủ trực tiếp làm chủ cho ngươi.

Yến Triệu Ca nhận Cửu Bảo Băng Hồ Lô, trong tay lạnh lẽo, lúc này mới cười nói:

- Tạ ơn trưởng lão.

Tần trưởng lão nhìn Yến Triệu Ca, giống như nghĩ tới cái gì, trừng mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Tiểu tử ngươi có ý nghĩ mới gì phải không?

Yến Triệu Ca cười hì hì, cũng không giấu diếm nói:

- Quả thật có chút ý tưởng, hiện nay vẫn đang suy nghĩ, có thể làm ra hay không, cần phải thử một lần.

Tần trưởng lão đưa ngón trỏ ra điểm Yến Triệu Ca một cái:

- Ngươi a ngươi a, thật đúng là không làm người khác bớt lo!

Tuy nói như vậy, nhưng giọng điệu hiền hoà, ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca rõ ràng mang theo vui mừng cùng tán thưởng.

Những người khác nghe thấy, cũng sinh ra hiếu kỳ, không biết Yến Triệu Ca muốn ra chủ ý gì lần này.

Những dấu hiệu trước đây cho thấy, Yến Triệu Ca hiện nay không dùng lễ thường để so sánh.

Chuyện bình thường trong miệng của Yến Triệu Ca, rất có khả năng gây ra một hồi mưa to gió lớn.

Bản bạc xong phần thưởng cho Yến Triệu Ca, Tần trưởng lão an bài người tra xét cái chết của Lâm Ngọc Thục.

Bản thân hắn còn phải ứng đối với áp lực của Đông Thắng Quân cùng Đại Nhật Thánh Tông, thông thường mà nói, Lâm Ngọc Thục bị ngộ hại ở khu vực Đông Đường, hẳn là do Đông Đường Chủ Sự Trường lão Nghiêm Húc phụ trách.

Nhưng Nghiêm Húc xử lý chuyện này không thích hợp, cho nên Tần trưởng lão ra mặt an bài người của mình cùng người của Đông Đường điều tra việc này.

Về phần Yến Triệu Ca, ngay cả khi chứng minh hắn không liên quan đến cái chết của Lâm Ngọc Thục, nhưng cũng phải tránh hiềm nghi.

Yến Triệu Ca chủ động xin truy tìm hung thủ lúc trước, ký thật chỉ cho thấy thái độ coi trọng việc này của mình.

Tiếp theo phải đối mặt với hành động của Đại Nhật Thánh Tông, Quảng Thừa Sơn cùng Đông Đường quốc cần ăn ý với nhau.

Trong thời gian này, làm việc tại Đông Đường quốc, bất kể là Yến Triệu Ca hay là Tần trưởng lão cùng Nghiêm Húc, đều phải gặp Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành.

Tất cả đều cơ bản ổn thoả, lúc Yến Triệu Ca tiễn Triệu Thế Thành, dùng Cung khí truyền âm nói rằng:

- Thế bá, về Thập Lục Hoàng tử, Triệu Hạo, ta muốn nói chuyện với ngài.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 68: Triệu Hạo quả là người tốt

Dịch giả: rolland

Triệu Thế Thành nhìn Yến Triệu Ca, chậm rãi gật đầu nói:

- Ta biết Triệu Ca ngươi muốn nói điều gì.

Lúc không có người khác, cùng nói chuyện với Yến Triệu Ca, Triệu Thế Thành cũng không xưng "trẫm", mà xưng hô theo bình thường.

- Nếu nói là khai khiếu, thì biến hoá của Hạo nhi, không khỏi quá lớn, quá đột ngột.

- Trước tiên không đề cập tới tính tình biến đổi lớn, trình độ Đan đạo, dù ta cũng than thở không bằng, tu vi Võ đạo thì không nhận ra, nhưng nửa năm nay tiến bộ vượt qua lúc trước quá xa.

Triệu Thế Thành rất thẳng thắn, cũng không vì Yến Triệu Ca là văn bối mà xem nhẹ.

Đối với Triệu Hạo lúc trước tầm thường như thế nào, Triệu Thế Thành nói là rất rõ, vậy thì cũng chưa chắc.

Nhưng sau khi trên người Triệu Hạo phát sinh biến hoá, Triệu Thế Thành chỉ cần muốn, tất nhiên có thể đem tất cả sự việc của Triệu Hạo từ khi sinh ra đến bây giờ điều ra rõ ràng, nếu không thì hẳn uống công làm vua một nước rồi.

- Nếu như nói được kỳ ngộ rất lớn, dùng di sản của người khác để lại, hay được cao nhân thu làm đệ tử, miễn cưỡng còn có thể giải thích.

- Nhưng Luyện đan thuật, không chỉ nhìn thiên phú, còn phải tích lũy rèn luyện, Hạo nhi làm thế nào mà đi tới trình độ đó?

Triệu Thế Thành khẽ lắc đầu:

- Chỉ là, những chuyện này cần phải chậm rãi kiểm chứng, dưới gối ta xuất hiện một đứa con nối dõi xuất sắc, chắc chắn đối với Đông Đường là một chuyện tốt.

Yến Triệu Ca một bên nghe, một bên thầm nhếch miệng.

Đối với thượng vị giả mà nói, người phía dưới có năng lực không đáng sợ, máu chó là cục diện có khống chế trong tay mình hay không.

Chỉ cần không mất đi sự chừng khống đối với cục diện, người phía dưới có năng lực càng lớn càng tốt.

Đôi khi, có một chút sơ hở, người khác không phải không nhìn ra, chỉ là giả bộ hồ đồ mà thôi, tiếp tục âm thầm quan sát.

Triệu Thế Thành còn như vậy, cha Yến Dịch nhà mình càng không dễ lừa gạt.

Cho nên từ khi Yến Triệu Ca đến thế giới này, tất cả đều chậm rãi bước đi.

Không nói làm mọi người không hoài nghi, nhưng ít ra khác biệt cũng không quá lớn.

Tuy rằng tái hiện lại Nội Tinh Lô, nhưng đó là sáng chế ra đồ vật, mà không phải trình độ Luyện khí, Yến Triệu Ca dĩ nhiên sẽ có thủ pháp Luyện khí khác, nhưng trình độ chỉ ở mức trung thượng.

Tái hiện lại Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, đó là một môn kỹ xảo, trình độ Luyện đan, thì đang từ từ tăng lên, từng bước từng bước tăng lên ấn tượng cho người khác.

Thực lực tu vi Võ đạo biến hoá, thu hoạch vài tin tức bí ẩn, phần lớn có thể dùng "thu hoạch từ kỳ ngộ", hay là đột nhiên khai khiếu (thông suốt).

Bây giờ bước chậm cũng không quan hệ, thời gian giương cánh bay cao đã gần ngay trước mắt.

Kỳ thực, đôi khi ngắm lại, Yến Triệu Ca không khỏi có chút buồn cười nghĩ:

"Triệu Hạo, quả là người tốt."

Thành tựu trước mắt mà Yến Triệu Ca đạt được tất nhiên sẽ cao xa hơn Triệu Hạo.

Nhưng so với Triệu Hạo không kiêng nể gì, bộc lộ phong mang, Yến Triệu Ca ngược lại nhìn có chút bình thường.

Dĩ nhiên, đây cũng chỉ là tự so sánh mà thôi.

Ở trong mắt nhiều người, Yến Triệu Ca cũng ương ngạnh đến rồi tình rồi mù.

Bất quá cũng giống như tính tình của nguyên chủ thân thể lúc trước, cho nên khác nhau cũng không lớn.

Do đó, Yến Triệu Ca nói với Phong Vân Sanh là bản thân rất khiêm tốn, chính là cảm thấy mình khiêm tốn thật.

Đối với ánh mắt "không cho là đúng" của Phong Vân Sanh, Yến Triệu Ca tỏ ra rất uỷ khuất a. . .

Lấy tính tình thích khoa khoang đót tiền như hần, đã rất nỗ lực khắc chế rồi nha!

Triệu Thế Thành thở dài, nói:

- Tiềm lực mà Hạo nhi biểu hiện ra hiện tại, đừng nói là lão Đại và lão Tam, dù là lão Tứ cũng kém.

Yến Triệu Ca mỉm cười, ngoại trừ Đại Hoàng tử Triệu Nguyên cùng Tam Hoàng tử Triệu Thịnh ra, Đông Đường Hoàng thất kỳ thực còn có Tứ Hoàng tử Triệu Minh.

Nếu nói tới thiên phú Võ đạo, không tính Triệu Hạo là một con hắc mã, Triệu Minh mới là đệ nhất trong mấy người con của Triệu Thế Thành, cũng là nhân tài ưu tú nhất trong thế hệ trẻ của Đông Đường quốc.

Từ nhiều năm trước, Triệu Minh đã báỉ nhập Quảng Thừa Sơn học võ, là đệ tử chính thức của Quảng Thừa Sơn.

Quảng Thừa Sơn hùng cứ Thiên Vực, phần lớn nhân tài Võ đạo, đều vào trong tay, tuần kiệt của Thiên Vực lấy việc báỉ nhập Quảng Thừa Sơn làm quang vinh.

Chỉ là Triệu Minh vào Quảng Thừa Sơn học nghệ, không quan tâm bên ngoài, ngôi vị hoàng đế của Đông Đường cũng cách biệt với hần.

Đông Đường quốc phụ thuộc Quảng Thừa Sơn, nhưng không có nghĩa là Đông Đường sẽ trở thành một bộ phận thuộc hạ của Quảng Thừa Sơn.

Có thể ở Quảng Thừa Sơn tu hành Võ đạo, cùng ở Đông Đường đăng cơ làm hoàng đế, đến tốt cùng là ai tốt, vấn đề này thì mỗi người một ý.

Bất quá đối với người như Triệu Minh mà nói, một lòng hướng võ, càng vui lòng nhập Thánh địa học nghệ.

Hần báỉ nhập Quảng Thừa Sơn, tuy là nhìn như thoát ly Đông Đường quốc, nhưng Đông Đường vẫn đưa chuyện này ra làm ô dù, làm quan hệ giữa Đông Đường cùng Quảng Thừa Sơn càng chặt chẽ hơn.

Triệu Thế Thành vẫn có khuynh hướng Quảng Thừa Sơn, tất nhiên sẽ không làm chuyện đặt cược hai bên, ngoại trừ con thứ tư Triệu Minh báỉ nhập Quảng Thừa Sơn ra, các Hoàng tử còn lại đều ở Đông Đường.

Ngoài ra, đáng giá nhắc tới chính là, con thứ của Cẩn Vương Triệu Thế Liệt báỉ nhập vào Đại Nhật Thánh Tông.

Quan hệ giữa Triệu Thế Liệt cùng Đại Nhật Thánh Tông, cũng bởi vì vậy mà rất chặt chẽ, có thể cho thế lực của Đại Nhật Thánh Tông không ngừng thâm thấu vào Đông Đường.

Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành đều rất ăn ý không nói ra điều này, Yến Triệu Ca từ từ nói rằng:

- Triệu Hạo hiện đệ tốt cùng là có tình huống như thế nào, ta cũng không cách xác định, nhưng theo ta suy đoán, biến hoá trên người hần, càng cường giả Thánh cảnh năm đó, Đan Hóa Thần Kiếm Cao Triết có liên quan, có lẽ là được truyền thừa.

Nói tới đây, cũng đã đủ rồi.

Triệu Thế Thành gật đầu, trầm ngâm nói:

- Tinh thông Kiếm đạo, tinh thông Đan đạo, Yên Văn Tán. . . ừ, quả thật có khả năng này.

Hần ngẩng đầu nhìn Yến Triệu Ca:

- Nếu ta nhớ không lầm, nghe đồn Đan Hóa Thần Kiếm cùng Quảng Thừa Sơn, quan hệ rất khắn trương?

Yến Triệu Ca thân nhiên đáp lại:

- Nội tình trong đó, ta cũng không rõ cho lắm, nhưng quả thực không sai.

- Ngoài ra, không biết Cao Triết có lưu lại tin tức gì hay không, cũng không biết Triệu Hạo hiện đệ kế thừa cái gì từ Cao Triết, nhưng dường như hần có chút căm thù với bản môn.

Triệu Thế Thành thở dài một tiếng nói:

- Ta nghe thù hạ hồi báo, cũng đã biết việc này.

- Yên tâm đi, ta sẽ hóa giải chuyện này, nếu không có tiến triển, thì sẽ có an bài khác.

Không đề cập tới giao tình giữa Triệu Thế Thành cùng Yên Định, Triệu Thế Thành cũng không để cho con của mình kế thừa người có địch ý với Quảng Thừa Sơn.

Nhất định sẽ ra sức bồi dưỡng, nhưng ngôi vị hoàng đế thì không cần nhìn vào.

Yên Triệu Ca thì lễ một cái:

- Thế bá có sắp xếp, Triệu Ca không dám nói bừa, việc hôm nay, đã rất lỗ mẫm

Triệu Thế Thành khoát tay nói:

- Không sao, cha ngươi có con trai như ngươi vậy, có người kẻ tặc, là có phúc, ta cũng muốn như hấn đây.

Yên Triệu Ca mỉm cười:

- Ta cũng mong muốn cùng các vị thế huynh, có tình cảm thâm hậu giống như thế bá và gia phụ.

Thân là vua của một nước, Triệu Thế Thành có lẽ có chút làm theo cảm tính.

Nhưng vị thế bá này, đối với cha mình đầy nghĩa khí, cũng rất chiều có Yên Triệu Ca.

Triệu Thế Thành cùng Yên Triệu Ca thầm nói chuyện với nhau, Nghiêm Húc cũng nhìn vào trong mắt.

Về mặt của hấn không thay đổi, tự mình đi hướng bên kia.

Một người đi sau lưng Nghiêm Húc, có chút lo lắng nói:

- Yên Triệu Ca dĩ nhiên đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, đánh bại Ngoại Cương hậu kỳ Tiêu Thăng.

- Như vậy, bên Lục Vãn sợ rằng...

Nghiêm Húc cước bộ hơi ngừng một chút, biểu tình đen tối hơn vài phần.

Lục Vãn, chính là đích truyền đệ tử của Nhị sư bá Phương Chuẩn của Yên Triệu Ca, giống như Yên Triệu Ca là người nổi bật trong thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn, một tồn tại đại diện.

Tuổi lớn hơn Yên Triệu Ca, bắt đầu tu luyện sớm hơn Yên Triệu Ca, hôm nay đã hai mươi lăm tuổi, là bạn cùng lứa với Tiêu Thăng.

Quảng Thừa Sơn đối đầu cùng Đại Nhật Thánh Tông, vướng mắc khá sâu.

Trước khi Trần Long Uyên dị biến, vẫn luôn là Yên Triệu Ca đấu Triều Nguyên Long, Lục Vãn đấu Tiêu Thăng, hai bên giằng co không trên không dưới, mỗi người một vẻ.

Lúc này Lục Vãn đang bế quan tại Quảng Thừa Sơn, hấn cùng Tiêu Thăng đều là Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, lần này bế quan, lần này bế quan chính là thử trùng kích bình cảnh, đột phá tới Tiên Thiên Tông Sư.

Nếu Lục Vãn chiếm được tiên cơ, vượt qua Tiêu Thăng, đột phá tới Tiên Thiên Tông Sư trước, là một chuyện vui mừng.

Nhưng ai cũng không ngờ đến, Yên Triệu Ca cường thế quật khởi, không chỉ nghiền ép cùng lứa, Triều Nguyên Long, hiện tại còn vượt cấp đánh bại Tiêu Thăng.

Cảnh giới tu vi của bản thân, cách Lục Vãn càng ngày càng gần.

Sau khi Nghiêm Húc trầm mặc, sắc mặt khôi phục như thường, đạm mạc nói rằng:

- Tất cả còn nói quá sớm.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 69: Cơ hội khó được

Dịch giả: rolland

Đồng Đường quốc, ngoài Cảnh Dương Thành rất xa, trên núi, có vài bóng người yên lặng đứng đó, nhìn về Cảnh Dương Thành phía xa.

Ánh mặt trời rơi xuống bọn họ, làm quần áo kim sắc, càng thêm chói mắt.

Dẫn đầu là một người trung niên, chính Đại Nhật Thánh Tông trưởng lão, một trong Đại Nhật Thất Tử, Đông Thăng Quân.

Bên cạnh Đông Thăng Quân, đứng một lão giả mặc kim bào, chính là Chủ Sự Trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông tại Đồng Đường, ngoài ra còn có Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông.

Trong đám người có một thanh niên mặc áo trắng, vẻ mặt đầy râu, nhìn qua rất hùng dũng, nhưng trong đôi mắt tràn đầy ánh sáng lạnh như độc xà.

Sắc mặt của thanh niên nay có chút tái nhợt, ánh mắt nhìn về Cảnh Dương Thành, tràn ngập oán hận.

Hắn chính là Tiêu Thăng.

Hận ý trong lòng hắn đối với Yến Triệu Ca lúc này, không ít hơn Phong Vân Sanh nửa phần.

Đối phương không chỉ đánh bại hắn, còn làm hắn mất mặt, ở trước mặt mọi người, tuyên dương chuyện hắn bị Phong Vân Sanh đã thương hạ thể.

Da mặt của Tiêu Thăng, đều bị lột sạch sẽ.

Chuyện hắn bị Phong Vân Sanh gây thương tích, vẫn bị phong toả, cho dù trong nội bộ của Đại Nhật Thánh Tông, người biết tình huống cụ thể cũng có hạn.

Hiện tại, mọi người đều biết.

Tuy rằng những người khác không có nhìn hắn, nhưng hiện tại Tiêu Thăng đứng trong đám người, thậm chí cảm thấy xung quanh tràn ngập ánh mắt hèn mọn chế giễu, làm hắn như đứng trên đồng lửa, như ngồi trên đồng than.

Nôn nóng và xấu hổ này, toàn bộ chuyển thành hận ý, tập trung trên người Yến Triệu Ca.

Lão giả mặc kim bào quay đầu nhìn về phía Đông Thăng Quân nói:

- Thông báo cho cao thủ bên tông môn, cũng không thể dễ như vậy.

- Năm ngoái, Mạnh Uyển đánh mất Thái Âm Quan Miện, Tông chủ lại bề quan không ra, xem ra có vài người đã quên, Đại Nhật Thánh Tông ta đệ nhất Thánh địa hiện nay!

- Đồng Đường quốc ở Thiên Vực thì như thế nào? Chỉ cần Thánh Tông ta nguyên ý, là có thể nghiền nát bọn chúng.

Lời này chỉ có thể là hắn nói, nếu đổi người khác, nghi vấn năng lực của Đông Thăng Quân, trái lại làm Đông Thăng Quân không thích.

Đông Thăng Quân đứng ở nơi đó, không tỏ vẻ gì, nhưng giống như một mặt trời chói mắt.

Hắn yên lặng nhìn Cảnh Dương Thành phía xa nói:

- Bố trí lúc trước đã chuẩn bị như thế nào?

Lão giả mặc kim bào chậm rãi lắc đầu:

- Còn chưa đủ chu đáo.

Đông Thăng Quân nói:

- Chúng ta không có chuẩn bị ổn thoả, bên Quảng Thừa Sơn cũng như vậy.

- Nhưng Trần Long Uyên dị biến lần này, có thể bổ sung thiếu sót của chúng ta, ngược lại cho chúng ta cơ hội thành công.

Tinh thần của lão giả mặc kim bào rung lên:

- Là đạo lý này không sai.

Đông Thăng Quân quay đầu nhìn về phía Tiêu Thăng:

- Không bàn về những nguyên nhân khác, Yến Triệu Ca thắng ngươi, giống như không quá sức?

- Ta thua kém một bậc.

Tiêu Thăng hít sâu một hơi, khó khăn đáp lại.

Đông Thăng Quân nhìn về phía Cảnh Dương Thành một lần nữa:

- Ngươi hơn một cảnh giới, còn có chỗ thua kém, nếu cùng cảnh giới, kết quả không so với Nguyên Long tốt hơn.

Tiêu Thăng rất nhanh nắm chặt tay, cúi đầu.

Đông Thăng Quân nhàn nhạt nói rằng:

- Nói như thế, ta giống như lại thấy một Triển Đông Các, một Yến Dịch khác, thậm chí một người có tiềm lực kinh khủng hơn.

- Mâm tốt như vậy, thực sự là đáng tiếc, lại ra từ Quảng Thừa Sơn.

- Giải quyết hấn trước khi hấn lớn lên, là tốt nhất

Tiêu Thăng nghe vậy, hô hấp liền trở nên dồn dập, Đông Thăng Quân cũng không quay đầu lại mà nói:

- Kiên nhẫn chờ xem, ngươi có thể chinh tay đâm chết Yến Triệu Ca, vì mình rửa nhục.

- Có thể tự mình làm thịt Yến Triệu Ca, ta cầu còn không được.

Hô hấp của Tiêu Thăng trở nên bình ổn, nhẹ giọng nói.

...

Yến Triệu Ca từ biệt Triệu Thế Thành, đi ra sân, nhìn thấy A Hồ đang chờ ở nơi đó.

A Hồ đi tới, thật thà cười nói:

- Công tử, thế nào rồi?

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Phong sư muội bị đưa về sơn môn, chúng ta tiếp tục ở chỗ này, ta còn một số việc phải làm

- Chuyện của Lâm sư muội, ta và Nghiêm Húc đều không nhúng tay vào, Nghiêm Húc sẽ đem những thứ hấn nắm giữ chuyển giao, chỉ là ta nhìn hấn chưa chắc hết hy vọng.

Yến Triệu Ca nói đến đây, phân phó:

- A Hồ, chuyện Lâm sư muội bị ngộ hại, lưu ý hướng ngôn luận cho ta, nếu như có thay đổi gì, trước tiên báo cho ta.

A Hồ gật đầu nói:

- Công tử, là cái dạng biến hóa gì?

- Hướng gió bây giờ, là Lâm sư muội ghen, dây dưa với ta, bị ta không nhận được mà lỡ tay đánh chết.

Yến Triệu Ca híp mắt một cái, nói:

- Nếu như hướng gió biến thành, vì Lâm sư muội còn tình cảm với Diệp Cảnh, trong đầu còn nhớ Diệp Cảnh, ta tức giận đem đánh chết, vậy đã nói rõ một việc. . .

- Nghiêm Húc, hấn có thể tìm tới Diệp Cảnh.

- Truyền ra lời đồn này, muốn hủy danh tiếng của ta, nhưng không chạm đến căn bản, truyền bá lời đồn, chỉ là một bước đệm.

Yến Triệu Ca thần nhiên nói rằng:

- Ta có một cảm giác, lần này Nghiêm Húc muốn ta vĩnh viễn không thể trở lại son môn.

A Hồ không cười, sắc mặt trở nên nghiêm túc:

- Hắn muốn giết công tử?

- Thế nhưng vì sao? Không có lý do gì a, công tử gây cho hắn mấy lần khó chịu, nhưng cho dù hắn tức giận, cũng không hẳn phải sinh ra sát tâm đi?

- Dù sao công tử cũng cùng văn bối đệ tử khác nhau. Chẳng lẽ là nói Phương trưởng lão. . .

Yến Triệu Ca trầm ngâm nói:

- Không phải là ý tứ của Nhị sư bá, chắc là ý nghĩ của một mình Nghiêm Húc, có thể cảm giác của ta sai, nhưng lần này Lâm sư muội chết, biểu hiện của Nghiêm Húc có chút lạ.

A Hồ trầm giọng nói:

- Hắn điên rồi? Cái này là phá bỏ giới hạn.

- Tiềm lực của công tử ngài bây giờ hiện ra, đã bao trùm người cùng thế hệ, Phương trưởng lão rất khó đưa ra văn bối chống lại ngài.

- Nhưng ngài xảy ra chuyện, đừng nói gia chủ, lão Chương môn cũng sẽ không bỏ qua hắn!

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói rằng:

- Hắn đương nhiên sẽ không tự mình đội "hắc oa", còn Diệp Cảnh đâu, hắn chính là một con dê thế tội tốt nhất.

A Hồ mỉm cười, nhếch cái miệng rộng:

- Chỉ bằng tiểu tử Diệp Cảnh kia, có thể giết công tử ngài sao?

Yến Triệu Ca mở hai tay ra, nói:

- Không phải ta vừa đắc tội thâm với người của Đại Nhật Thánh Tông sao? Huống chi, còn có Xích Linh Kỳ Chủ, còn Quý Phủ lão nhân có quan hệ với Diệp Cảnh.

- Ta chết trên tay những Đại Tông Sư kia, tất nhiên là kết quả hoàn mỹ nhất rồi.

- Nếu như cần, Nghiêm Húc sẽ tự mình động thủ, những Đại Tông Sư đã kể, ai cũng có năng lực cùng động cơ giết ta, có thể hắn giấu diếm, sau đó cho Diệp Cảnh bỏ ta một đao cuối cùng.

- Nghiêm Húc nếu muốn giết ta, cơ với Đại Tông Sư bên ngoài dễ hơn rất nhiều.

- Tần trưởng lão tới, ngăn chặn người của Đại Nhật Thánh Tông, ngược lại, người của Đại Nhật Thánh Tông kéo đi lực chú ý của Tần trưởng lão.

- Vì vậy, Nghiêm Húc không gian để hoạt động.

A Hồ nghiêm túc nói:

- Công tử, ta thỉnh trọng kiến nghị, ngài và Phong cô nương cùng nhau trở về son môn đi.

Yến Triệu Ca thở ra một cái, hai tay chấp sau lưng, vừa đi vừa cười, nói:

- A Hồ, không nói gạt ngươi, ta từ nãy đến giờ, đều chú ý phương án mà ngươi nói.

- Chỉ là không phải an nguy của bản thân ta, mà những người bên cạnh ta, không nên bị vạ lây.

- Theo bản thân mà nói. . .

Vẻ tươi cười của Yến Triệu Ca dần dần chuyển lạnh:

- Nghiêm Húc không động ta, ta còn muốn động hắn đây!

- Không giống với Văn Ninh Chi cùng Thôi Hâm lúc trước, muốn đánh rơi một Chủ Sự Trưởng lão, cơ hội cũng không dễ tìm.

Yến Triệu Ca cười ha hả, nói:

- Nhưng ngược lại, đánh rơi một Chủ Sự Trưởng lão, bên Nhị sư bá tổn thất không phải một hai Chấp Sự có thể so sánh được.

A Hồ nháy mắt một cái:

- Thiếu gia, ngài đây chính là chơi với lửa a, nói không chừng ngay cả mình cũng cháy luôn.

Yến Triệu Ca không thèm để ý, cười:

- Trên đời này làm gì có chuyện nào mà hoàn toàn không nguy hiểm?

Rất nhanh, cường giả cao tăng từ trong sơn môn Quảng Thừa Sơn, đã đến Cảnh Dương Thành.

Sau lần thứ hai gặp gỡ, Yến Triệu Ca vẫn ở lại Đông Đường, mà Phong Vân Sanh thì theo người khác phản hồi Quảng Thừa Sơn.

- Về trước nhớ chú ý điều dưỡng thương thế, chuẩn bị sẵn sàng đi, chờ ta trở về sơn môn, ác mộng của ngươi nên bắt đầu rồi.

Yến Triệu Ca cười híp mắt nhìn Phong Vân Sanh:

- Chờ đợi ngươi, chính là khó khăn vượt quá tưởng tượng của ngươi.

Phong Vân Sanh nhướn mày lên, cười hỏi:

- Có bao nhiêu khó khăn?

Yến Triệu Ca búng tay một cái:

- Khoảng chừng. . . Ngươi sẽ cảm thấy, trước đây bị người của Đại Nhật Thánh Tông truy sát, là một chuyện rất dễ dàng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 70: Bể long bào hao đạn

Dịch giả: rolland

Phong Vân Sanh được cường giả Quảng Thừa Sơn mang về sơn môn.

Cần nhắc đến mâu thuẫn với Đại Nhật Thánh Tông trở nên gay gắt, vì phòng ngừa vạn nhất, cường giả lần này được Quảng Thừa Sơn phái tới, lưu lại một bộ phận, giúp đỡ Tàn trưởng lão ổn định Thiên Đông châu, ổn định thế cục của Đông Đường, ứng đối với hành động trả thù có thể xảy ra của Đại Nhật Thánh Tông.

Tiền Phong Vân Sanh đi, Yến Triệu Ca trở lại chỗ của mình, vừa đi vừa suy nghĩ.

Lần này đã đắc tội thâm với Đại Nhật Thánh Tông, gần đây lại bài ra tiềm lực cùng thực lực tường đối xuất sắc, Đại Nhật Thánh Tông hơn phân nửa sẽ nhìn mình chằm chằm.

Huống chi, bên cạnh còn có một Nghiêm Húc như "một con hổ đói".

Yến Triệu Ca đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, chiến thắng Ngoại Cương hậu kỳ Tiêu Thăng, một đám hắc y Vô giả, hiện tại không đi theo bên cạnh Yến Triệu Ca.

Làm hộ vệ, bọn họ khó thể phát huy tác dụng đầy đủ, ngược lại có thể bị họa lây, đến lúc đó cũng không biết là ai bảo vệ ai?

Nhưng mà những hắc y Vô giả này cũng không rời Đông Đường quốc, mà là tiếp tục lưu lại, tùy thời chờ Yến Triệu Ca điều khiển.

Yến Triệu Ca cùng đoàn người Tàn trưởng lão đoàn người, đi Lâm Uyên Thành.

Ở nơi này, Yến Triệu Ca thấy được thi thể của Lâm Ngọc Thục.

Đến lúc này, Yến Triệu Ca cuối cùng cũng biết được hình dáng của Lâm Ngọc Thục, mà không phải nhìn thấy từ ký ức của nguyên chủ thân thể.

Như Nghiêm Húc nói, thường tích trên thân thể là do Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư, lấy Đầu Suất Chương tạo thành.

Kinh khí của Đầu Suất Tử Hòa rải rác khắp nơi toàn thân.

. . . Cũng che giấu những dấu vết khác.

"Hong nhan bạc mệnh. . ."

Yến Triệu Ca không nói gì.

Từ nói đặt thi thể Lâm Ngọc Thục đi ra, Yến Triệu Ca ngẩng đầu nhìn trời:

"Diệp Cảnh, thực sự đã đến trình độ này rồi sao?"

"A, ban đầu lúc ở hàn đàm, hẳn giống như bị thương lần nữa, nếu tiếp tục dùng bí pháp chữa thương mà nói, tâm trí sẽ bị bí pháp ảnh hưởng nghiêm trọng."

"Kể từ đó, sẽ càng thêm táo bạo, càng thêm cực đoan."

Ánh mắt của Yến Triệu Ca lạnh lẽo:

"Người muốn đoạn tuyệt, ta sẽ đích thân tiễn người một đoạn đường."

Trở lại chỗ ở, A Hồ đứng bên cạnh nhẹ giọng nói rằng:

- Công tử.

Thấy một khuôn mặt nhìn như thật thà của A Hồ, kỳ thật là đang cười bỉ ổi, Yến Triệu Ca lật mắt.

Theo tầm nhìn của A Hồ nhìn tới, chỉ thấy một thiếu nữ duyên dáng, đang đứng ven đường.

- Tư Không sư muội, người đã xuất quan?

Yến Triệu Ca hỏi:

- Nhìn bộ dạng của người, xem ra đã thành công đột phá bình cảnh, tấn chức Tông Sư đi?

Thiếu nữ chính là Tư Không Tĩnh, khí chất trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Nàng trịnh trọng thi lễ với Yến Triệu Ca:

- Nhờ chỉ điểm trước đây của Yến sư huynh, sau khi xuất quan, đặc biệt tới đây nói lời cảm tạ.

- Chuyện tình về Lâm sư muội, ta cũng có nghe nói, Yến sư huynh xin hãy nén bi thương.

Yến Triệu Ca khoát tay:

- Ta không sau, đa tạ người quan tâm.

Dứt lời, Yến Triệu Ca quan sát nàng:

- Không sai, thiếu niên Tông Sư mười sáu tuổi, ở trong bản môn cũng khó có được, Tư Không sư muội quả nhiên có chí tiến thủ.

- Nhưng mà cũng không được buông lỏng, người phải biết Mạnh Uyển của Đại Nhật Thánh Tông, năm mười lăm tuổi đã là Tông Sư.

Sắc mặt của Tư Không Tĩnh bình tĩnh, ánh mắt kiên nghị:

- Vâng, ta biết.

- Không kiêu ngạo, không nóng nảy, tốt.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Người một lòng hướng võ, ý chí kiên định, cho nên ta cũng không sợ đã kích người, ngoại trừ Mạnh Uyển ra, Đại Nhật Thánh Tông còn có một người, cũng chưa tới mười sáu tuổi, đã đăng lâm Tông Sư.

- Mà hôm nay, nàng đã báii nhập vào bản môn.

Tư Không Tinh bình tĩnh nói rằng:

- Hy vọng có thể luận bàn cùng nàng nhiều hơn, có thể sẽ có lợi ích không nhỏ.

Yến Triệu Ca nhìn nàng, đột nhiên nhoẻn miệng cười:

- Nhưng mà, nàng giống như Mạnh Uyển, đều là Thái Âm Chi Nữ, tình huống tương đối đặc thù, để trong Thái Âm Chi Thí đạt được thành tích, Đại Nhật Thánh Tông bồi dưỡng các nàng, đều áp dụng biện pháp "học cấp tốc".

- Từ đó, ngày sau khó tránh khỏi căn cơ bất ổn, tạo thành tình trạng trước nhanh sau chậm.

- Nhưng lấy của cải của Đại Nhật Thánh Tông cùng bản môn, mặc dù các nàng có tu luyện chậm lại, đem các nàng so sánh mà nói, vẫn nhanh hơn phần lớn người, hơn nữa. . .

Tư Không Tinh nghe xong Yến Triệu Ca nói, nhàn nhạt tiếp lời:

- Hơn nữa, Thái Âm Quan Miện, tăng lên hiệu quả tu luyện của Thái Âm Chi Nữ.

- Sau khi Mạnh Uyển thắng Thái Âm Chi Thí lần thứ nhất, nắm giữ Thái Âm Quan Miện trong một năm, tu vi đột nhiên tăng mạnh, nhanh hơn bình thường.

- Vị sư tỷ kia của Bích Hải Thành tại Thái Âm Chi Thí lần thứ hai thắng Mạnh Uyển, nắm giữ Thái Âm Quan Miện, sai đó tu vi cũng bắt đầu tăng lên nhanh chóng.

Ánh mắt của Tư Không Tinh kiên nghị, không ba động chút nào:

- Đa tạ Yến sư huynh chỉ điểm, ta sẽ không buông lỏng.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Tốt, bây giờ ngươi đã tới cảnh giới Nội Cương sơ kỳ Tông Sư, tiếp theo chính là lấy Cương khí luyện thành, mở ra các huyết khiếu toàn thân.

- Lúc thành công, chính là Nội Cương trung kỳ Tông Sư, sau đó lấy Cương khí rèn luyện tạng phủ, cường hoá bản thân.

- Khi ngươi đem Cương khí trong cơ thể mình hóa thành tường khí, là đạt tới Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, bất luận là cường độ công kích hay phòng ngự của thân thể đều được đề thăng rất lớn, cũng là chuẩn bị cho việc trùng kích Ngoại Cương Tông Sư.

- Đi từng bước một, làm đến nơi đến chốn, ta tin tưởng ngươi sẽ làm được.

Tư Không Tinh gật đầu:

- Ta sẽ cố gắng, làm phiền Yến sư huynh.

Hai người nói lời tạm biệt, Yến Triệu Ca nhìn bóng lưng của Tư Không Tinh rời đi, thật lâu không nói gì.

A Hổ tiến lên trước mặt, thô lỗ cười:

- Công tử, Lâm cô nương vừa mới đi, ngươi sẽ không ăn tươi Tư Không cô nương đi? Cái này có chút không phúc hậu. . .

Yến Triệu Ca không vui nói:

- Tư tưởng của ngươi có thể đừng nhớ mãi tới "hạ tam lộ" (vùng cấm) hay không?

A Hổ gãi đầu, nói:

- Vậy tại sao công tử lại dùng ánh mắt như thế này nhìn cô nương nhà người ta?

Yến Triệu Ca hơi híp mắt lại, nói:

- Có thể là ta cảm giác sai, Tư Không Tinh đột phá tới Tông Sư, giống như thoát thai hoá cốt vậy, trên người có biến hoá nghiêng trời lệch đất.

- Tuy rằng giữa Võ giả Luyện Thể và Võ giả Tông Sư là một "lạch trời", vượt qua một thiên địa hoàn toàn mới.

- Nhưng biến hoá của Tư Không Tinh, còn muốn lớn hơn nữa, chỉ là cảm giác rất mơ hồ.

A Hổ nhìn bóng lưng của Tư Không Tinh muốn biến mất một hồi, buồn bực nói:

- Công tử, ngoại trừ đột phá tới Tông Sư, ta thật sự nhìn không ra biến hoá nào khác.

Yến Triệu Ca bĩu môi:

- Có lẽ đi.

- Đúng rồi, lúc trước phân phó người, theo dõi tên Triệu Hạo kia, hiện tại có gì báo cáo không?

A Hổ đáp:

- Tạm thời không có động tĩnh gì, nhìn qua còn an phận hơn công tử ngài nữa.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Tiếp tục nhìn vào, nhưng không nên kinh động người của Đông Đường.

Tạm thời đem những chuyện này phóng sau đầu, Yến Triệu Ca trở về chỗ ở, từ trong người lấy ra Cửu Bảo Băng Hồ Lô có được từ Tàn trưởng lão.

Tác dụng của thứ này, vốn là chỉ dùng để bảo tồn vật khác, nhất là một số Linh thảo Linh dược.

Có một số Linh dược bị ngắt lấy, linh khí sẽ nhanh bị xói mòn, biến thành đồ bỏ, lúc này nếu có một Cửu Bảo Băng Hồ Lô, có thể không đến mức như vậy.

Yến Triệu Ca rút ra nút lọ, sau đó lấy ra tinh ngọc phong ấn Băng Long Cốt Hồn.

Lực lượng của Băng Long Cốt Hồn, đã bị Yến Triệu Ca hấp thu một bộ phận, lúc này lại bị Yến Triệu Ca đem tinh khí thu nạp vào trong cơ thể.

Dưới tinh khí của Băng Long Cốt Hồn tắm bổ, Cương khí trong cơ thể của Yến Triệu Ca liên tục vận chuyển, đem chúng luyện hoá.

Dưới sự trợ giúp của Vô Cực Thiên Thư, Yến Triệu Ca có thể hoàn thành hành động mà Võ giả Tông Sư khó thực hiện được, từ đó tăng lên tốc độ tu luyện Võ đạo.

Nhưng mà, lúc này, Yến Triệu Ca tu luyện đồng thời dùng một tay đặt trên Cửu Bảo Băng Hồ Lô.

Băng Long tinh khí trong tinh ngọc, vận chuyển qua lại giữa cơ thể của Yến Triệu Ca và hồ lô.

Dần dần, hàn khí xung quanh Cửu Bảo Băng Hồ Lô càng ngày càng đậm, bên trong hồ lô, mơ hồ truyền ra tiếng long ngâm.

Có long ảnh màu trắng mơ hồ, xuất hiện mặt ngoài của hồ lô.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Băng Long Bào Hạo Đan, thành.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 71: Sóng ngầm mãnh liệt

Dịch giả: rolland

Trong những ngày kế tiếp, Yến Triệu Ca phần lớn thời đều ở lại Cảnh Dương Thành.

Một mặt tu luyện Võ đạo, đề thăng tu vi, một mặt khác, là triệu tập tài nguyên, chế tạo một cái Nội Tinh Lô mới.

Nội Tinh Lô được chế tạo xong, Yến Triệu Ca liền đem Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng cho vào trong đó, sau đó không ngừng điều chỉnh.

Được Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng, hiệu quả của Nội Tinh Lô lại tiến thêm một bước.

Mà có Nội Tinh Lô tắm bổ, Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng, cũng dần dần lớn mạnh.

Yến Triệu Ca lập tức vận dụng pháp môn, lấy Cương khí của bản thân dẫn động tinh khí hoá điểm ẩn chứa trong Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng vào trong cơ thể, cùng tinh khí hàn băng của Băng Long Cốt Hồn phụ trợ tu luyện.

Thời gian không ngừng đi qua, dưới băng hoả đan xen, làm Cương khí của Yến Triệu Ca tăng trưởng nhanh chóng, càng thêm hùng hậu, vững bước hướng tới cảnh giới Ngoại Cương hậu kỳ.

Ngoài ra, Yến Triệu Ca có thời gian thì đi Đan Thạch Các.

Ở nơi này, lấy Đông Đường Đại Hoàng tử Triệu Nguyên cầm đầu cùng một nhóm Luyện đan sư, dưới sự chỉ điểm của Yến Triệu Ca, không ngừng cải tiến đan dược do Đan Thạch Các sản xuất.

Phẩm cấp đan dược của Đan Thạch Các không ngừng tăng lên, sản phẩm cùng giá cả không đổi.

Dần dần, Đan Thạch Các đã vượt qua cực hạn ở Đông Đường quốc, không ngừng mở rộng ra Thiên Đông châu cùng với hai vực giáp giới là Hỏa Vực và Sơn Vực, phát triển mạnh mẽ.

Đông Đường Đan Thạch Các giống như "mãnh long quá giang", bắt đầu chiếm lượng lớn thị trường bên ngoài, phát triển càng ngày càng ổn định.

Phẩm chất đứng đầu, giá cả không mắc, khiến người kẻ khác ghen sôi. Bên ngoài Đông Đường, những nhà kinh doanh đan dược khác, muốn liên thủ chống lại con "mãnh long" này, nhưng rất khó khăn.

- Nhân lực phải chuẩn, Cương khí không chế phải ổn định.

Trong Đan Thạch Các, Yến Triệu Ca ngồi trên ghế đầu, nói rằng:

- Hiện nay, phương pháp này chỉ có thể do Tông Sư sử dụng, may mà nội tình của Đan Thạch Các không cạn, nên vấn đề không lớn.

Vương lão tiên sinh cùng Triệu Nguyên đều gật đầu.

Yến Triệu Ca phìu phìu y phục, đứng dậy, nói:

- Hôm nay đến đây thôi, chúng ta còn muốn lưu lại tại Đông Đường lưu rất lâu, có chuyện gì khác sẽ bàn lại.

Mọi người trong Đan Thạch Các vội vàng đứng lên, tiễn Yến Triệu Ca đi ra.

Ra Đan Thạch Các, đi trên đường, A Hồ theo sau Yến Triệu Ca, nhẹ nhàng nói:

- Công tử, Bích Hải Thành bên kia truyền tới tin tức, nói là cảm tạ Quảng Thừa Sơn cùng người nhắc nhở.

Yến Triệu Ca quay đầu lại liếc hán một cái, nói:

- Hả, Thái Âm Chi Nữ của bọn họ, thật sự muốn đi Địa Ngục sao?

Giữa Thiên Vực cùng Thủy Vực, một đông một tây, cách Địa Vực.

Thủy Vực cũng giáp giới cùng Địa Vực, Bích Hải Thành tọa trấn Thủy Vực, Võ gia đệ tử bình thường cũng hoạt động trong Địa Vực.

A Hồ đáp:

- Trong một lần hành động thăm dò, thiếu chút nữa liền đi nhầm vào nơi mà Phong cô nương bị phế đi Thái Âm Chi Thể năm đó.

- Sau khi điều tra, giống như có người cố ý dẫn các nàng vào trong đó.

- May mắn là vừa mới đến ngoại vi (bên ngoài), nhắc nhở của công tử truyền tới bên kia, "nghìn cân treo sợi tóc, dừng ngựa trước bờ vực thăm."

- Thái Âm Chi Nữ của bọn họ tuy có chút tổn thương, nhưng không đáng lo ngại, không giống như Phong cô nương.

A Hồ nhếch lên cái miệng rộng cười, nói:

- Công tử, Bích Hải Thành lần này thiếu người một ân tình lớn a.

- Theo ta, người dẫn Thánh nữ của Bích Hải Thành đến đó, hơn phân nửa là Đại Nhật Thánh Tông.

Yến Triệu Ca chép miệng, nói:

- Cho Đại Nhật Thánh Tông nhiều một chút thời gian, bọn họ có thể an bài càng thêm chu đáo chặt chẽ, càng thêm kín đáo, triệt để bắt chết Bích Hải

Thành.

- Sợ là thấy Phong sư muội bị ta mang đi, biết tin tức giữ lại không lâu, cho nên mới sớm hành động, muốn giặt lại thời gian trân quý ngắn ngủi.

A Hồ nói rằng:

- Đúng rồi, công tử, ta vừa mới nhìn thấy Triệu Hạo.

Đan Thạch Các có cổ phần của Yến Triệu Ca, Triệu Hạo lúc trước lại bị Yến Triệu Ca cùng Triệu Nguyên làm bẽ mặt, sau khi quay về Cảnh Dương Thành, hẳn rất ít tới Đan Thạch Các.

Triệu Hạo cũng không có phân ra, hợp tác cùng Đan Thạch Các về Yên Vân Tấn, cũng không có gián đoạn.

Không chỉ như vậy, hẳn còn cùng cấp một loại phương thuốc Linh dược khác cho Đan Thạch Các, tiếp tục mở rộng hợp tác.

Mấy ngày nay, biểu hiện của Triệu Hạo càng xuất chúng, đã khiến cho toàn bộ Đông Đường quốc coi trọng.

Trước đây ai cũng không nghĩ đến, ngoài Đại Hoàng tử Triệu Nguyên cùng Tam Hoàng tử Triệu Thịnh, tranh đoạt vị trí Thái tử, dĩ nhiên giết ra một con hắc mã.

Mà Triệu Hạo rất xuất sắc, không thể nghi ngờ gì sẽ hấp dẫn không ít ánh mắt.

Yến Triệu Ca biết, Nghiêm Húc cũng lén tiếp xúc qua với Triệu Hạo, nhưng không đạt được gì.

Bất kể là Yến Triệu Ca hay là Nghiêm Húc, đều là người của Quảng Thừa Sơn, mà hiển nhiên, Đan Hỏa Thần Kiếm Cao Triết thời trước, hôm nay là Đông Đường Thập Lục Hoàng tử Triệu Hạo, vẫn cầm thù Quảng Thừa Sơn.

- Hôm nay này, Triệu Hạo có tiếp xúc cùng Thương Mang Sơn, đi rất gần.

A Hồ bẩm báo với Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca búng tay một cái, nói:

- Quả nhiên.

Đông Đường quốc nằm trên địa giới của Thiên Vực, sự chướng khống của Quảng Thừa Sơn tại đây rất mạnh.

Đại Nhật Thánh Tông mạnh mẽ thâm thấu vào Đông Đường rất sâu.

Tương đối mà nói, Thánh địa tọa trấn Sơn Vực, Thương Mang Sơn, ở Đông Đường có vẻ khiêm tốn rất nhiều, nhưng nếu cho rằng Thương Mang Sơn hiền lành, vậy thì chưa hẳn.

Giống như Đại Nhật Thánh Tông, Thương Mang Sơn cũng thâm thấu vào Đông Đường quốc, chỉ là đang thiếu cơ hội mà thôi.

Đối với Triệu Hạo mà nói, hẳn sẽ không chọn Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Thánh Tông thì đã có Càn Vương Triệu Thế Liệt.

Dù sao Triệu Thế Liệt cũng là Đại Tông Sư, tuy rằng Triệu Hạo bắt đầu bày ra tiềm lực kinh người, nhưng có khả năng đuổi theo Triệu Thế Liệt không thì không biết.

Dưới tình huống như thế này, Đại Nhật Thánh Tông không có khả năng bỏ Triệu Thế Liệt, duy trì cho Triệu Hạo.

Nếu như hẳn trợ giúp Triệu Thế Liệt, Đại Nhật Thánh Tông có thể tiếp thu, nhưng Triệu Hạo hiển nhiên không cam lòng ở dưới người khác.

Hắn mong muốn, chính là ngôi vị hoàng đế của Đông Đường, có thể nhất ngôn cửu đỉnh, có thể triệu tập tài người cả nước, cung cấp cho hắn tu luyện, nhanh chóng đăng lâm đỉnh phong trước kia, thậm chí nâng cao một bước.

Triệu Thế Thành ra sức bồi dưỡng hắn, nhưng hắn muốn, càng nhiều hơn.

Dưới tình huống như vậy, Triệu Hạo cùng Thương Mang Sơn, rất ăn nhịp với nhau.

- Hẳn đã tìm cách rời bỏ Triệu thế bá, không cần chúng ta nói, Triệu thế bá sẽ xử lý.

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Thương Mang Sơn muốn "ngư ông đắc lợi" trong tranh chấp của tông môn ta với Đại Nhật Thánh Tông cũng không phải dễ như vậy.

- Tiếp tục nhìn chăm chăm vào, có chuyện gì, nhanh chóng báo cáo lại.

A Hồ nghe vậy, gật đầu:

- Vâng, công tử.

...

Trong Cẩn Vương phủ, sắc mặt Triệu Thế Liệt ngưng trọng, nhìn lão giả mặc kim bào trước mặt, nói:

- Muốn hành động trong thời gian gần nhất sao?

Lão giả mặc kim bào nói:

- Không nhất định trong thời gian gần nhất, tóm lại là phải chuẩn bị sẵn sàng, đợi thời cơ là được.

Triệu Thế Liệt hỏi:

- Trần Long Uyên dị biến, không phải là chuyện đùa, hiện tại đã xác định là do con người gây ra, nếu như cùng Địa Ngục có liên quan mà nói...

Lão giả mặc kim bào nói:

- Không sao, Thánh Tông ta có cường giả chuyên môn giám thị Địa Ngục.

- Đông Thắng Quân cùng lão phu ở bên này, cũng thường xuyên quan tâm Trần Long Uyên, nếu phát sinh chuyện lớn, sẽ có xử lý.

- Nhưng mà, lần Trần Long Uyên dị biến này đã tạo ra cơ hội tốt, phải nắm chắc lấy.

Lão giả mặc kim bào đứng dậy chấp tay:

- Nguy cơ, nguy cơ, như thế nào là nguy cơ? Nguy hiểm và cơ hội cùng tồn tại, đây mới là nguy cơ, chỉ nhìn thấy cơ hội mà tham công liệu lĩnh, cùng thấy thấy nguy hiểm mà bước tới, đều là kẻ ngu.

Triệu Thế Liệt cũng không phải người sợ hãi rụt rè gì, thấy Đại Nhật Thánh Tông đã có ân bài cho việc Trần Long Uyên dị biến liên quan đến Địa Ngục, liền yên lòng.

Hắn hơi trầm mặc một chút, sau đó hỏi:

- Nhưng mà, nếu quả thật phải giết Yến Triệu Ca. . .

Lão giả mặc kim bào nhàn nhạt nói:

- Không phải có Triệu Hạo cùng Thương Mang Sơn sao?

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 72: Ngoại Cường hậu kỳ, đập không mà đi!

Dịch giả: rolland

Bởi vì chuyện thu nhận Phong Vân Sanh nhập môn, Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông gần đây, huyền não rất không thoải mái.

Trong cương vực của Đông Đường, mâu thuẫn giữa hai đại Thánh Địa gần như hoàn toàn công khai, lúc nào cũng có ma sát với nhau.

Người bên ngoài xem ra, nếu không phải Trần Long Uyên còn đang dị biến mà nói, Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông chỉ sợ đã đánh nhau từ lâu rồi.

Rời đi Cảnh Dương Thành ưu thế, Tàn trưởng lão cùng Đông Thắng Quân của Đại Nhật Thánh Tông còn đại chiến một trận gần Trần Long Uyên.

Kết quả là ai cũng không làm gì được ai, bởi vì chiến đấu lan tới Trần Long Uyên, là cho dị biến của Trần Long Uyên tăng lên, hai bên mới dừng tay lui

về.

Còn nhân vật tiêu điểm của cuộc tranh đấu này, Yến Triệu Ca, trong mấy tháng này, nhưng lại điệu thấp không ít, ru rú trong nhà.

Nhưng cuộc sống của Yến Triệu Ca vẫn rất phong phú.

Tu luyện đề thăng bản thân, mài giũa Luyện đan thuật, nghiên cứu Nội Tinh Lô.

Ngoài ra, Yến Triệu Ca còn chú ý những sự tình đã phân phó A Hồ.

- Công tử, quả nhiên là trong dự liệu của người.

A Hồ đứng trước mặt Yến Triệu Ca nói:

- Hiện tại đã có lời đồn đãi, Diệp Cảnh cùng Lâm cô nương tình xưa vẫn còn, ngài bởi vì tức giận, lỡ tay đánh chết Lâm cô nương.

- Tao ngộ của Diệp Cảnh trước đây trong Trấn Long Uyên, cũng bởi vì ngài ghen tuôn, cố ý hãm hại hắn.

A Hồ nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Công tử, theo ngài nói lúc trước, tên Diệp Cảnh này thật sự rơi vào tay Nghiêm Húc sao?

Yến Triệu Ca ngồi trên ghế, ngón tay gõ nhẹ nhàng lên mặt bàn, mắt híp lại:

- Có khả năng rất lớn.

- Hắn sẽ không để ta có cơ hội đối chất cùng Diệp Cảnh.

Yến Triệu Ca tréo nguẩy hai chân:

- Lần này hắn thật sự nổi lên sát tâm với ta.

Từ khi Đại Nhật Thánh Tông tới cửa cho tới bây giờ, đã qua một thời gian rất dài, Nghiêm Húc đều tỏ ra rất khuôn phép.

Sẽ không dễ dàng tha thứ cho Yến Triệu Ca, nhưng cũng không làm khó, nhìn qua rất bình thường.

Có người cho rằng bởi vì Tần trưởng lão tọa trấn Đông Đường, có người cho rằng là vì Tần trưởng lão gõ cho Nghiêm Húc tỉnh lại.

Nhưng theo Yến Triệu Ca xem ra, đây chính là sự yên lặng trước cơn bão.

Lúc sau chính là cuồng phong bão táp mãnh liệt, giống như một người thu hồi năm nắm, đánh ra lần thứ hai, lực lượng lại mạnh hơn.

A Hồ nhếch miệng nói:

- Hắn đang đợi cơ hội để đục nước béo cò, cơ hội này chưa hẳn có.

Yến Triệu Ca lắc đầu, nói:

- Đại Nhật Thánh Tông vẫn liên tục nhìn chăm vào, Thương Mang Sơn cũng gấp ghé một bên, thế cục cân bằng, kỳ thật rất yếu.

- Tất cả mọi người đều đang đợi một cơ hội.

Suy nghĩ một chút, Yến Triệu Ca quay đầu nhìn về A Hồ:

- Tần trưởng lão gần đây có dừng lại tại Lâm Uyên Thành đi?

A Hồ đáp:

- Trấn Long Uyên dị biến có xu thế tăng lên, nhưng không có biến hoá lớn, Tần trưởng lão sẽ tọa trấn chỗ này.

- Đông Thắng Quân của Đại Nhật Thánh Tông ở phụ cận, nhưng không có gây phiền toái, có thể là cố kỵ Trấn Long Uyên biến hoá.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Ta phải bề quan một đoạn thời gian, trừ khi nào Tần trưởng lão có di chuyển, bằng không không cần quấy rầy ta.

A Hồ gãi đầu, nói:

- Công tử, ngài bề quan lúc này, là vì cái gì a?

Yến Triệu Ca cười mà không nói.

Những người khác đối với quyết định này của Yến Triệu Ca, cũng cảm thấy vô cùng kinh ngạc.

Ban đầu cho là Yến Triệu Ca muốn lấy Nội Tinh Lô luyện chế binh khí, sau đó lại phỏng đoán là muốn tu luyện một loại Võ học nào đó.

Nhưng theo thời gian qua đi, mọi người phát hiện, Yến Triệu Ca lần này bề quan, cũng không phải mười ngày nửa tháng ngắn ngủi.

- Hắn không phải bề quan trùng kích Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư đi?

Có người nhìn không được mà suy đoán, lời vừa nói ra, liền đem những người khác giật mình, tất cả đều lắc đầu:

- Làm sao có thể được? ! Hắn đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư mới nửa năm, sao nhanh như vậy liền...

Nói xong, một đám người đều nín lặng.

Bởi vì bọn họ bỗng nhiên nghĩ tới, lúc trước Yến Triệu Ca tấn chức Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư liền một tháng sau lại đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư.

Tốc độ tiến bộ như vậy, không thể dùng hai chữ "kinh khủng" để hình dung rồi.

Nói như thế, nửa năm từ Ngoại Cương trung kỳ, đến Ngoại Cương hậu kỳ, dường như cũng không phải là chuyện khó tiếp thu?

... Tiếp thu cái quỷ, ai có khả năng tiếp thu hả!

Tất cả mọi người không nhìn được mà chửi ầm lên.

- Ai biết năm đó hắn dùng thủ đoạn đặc thù gì để nhanh chóng đột phá từ Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư tới Ngoại Cương hậu kỳ Tông sư?

Có người trầm thấp nói, hừ lạnh một tiếng.

Những người khác thấy rõ người đang nói chuyện, sắc mặt đều phức tạp.

Chính là Linh Phong Cốc Chấp Sự Trưởng lão tiền nhiệm, Văn Ninh Chi.

Việc thẩm tra lần trước đã kết thúc, cuối cùng Văn Ninh Chi chính cũng hiếm hiếm qua được, chỉ là tội xem nhẹ nhiệm vụ công tác, tội thông đồng với ngoại địch cũng rửa sạch.

Nhưng hắn hiện tại tuy là Chấp Sự Trưởng lão, nhưng không có thật chức, là một người rảnh rỗi, đi theo bên người Đông Đường Chủ Sự Trưởng lão Nghiêm Húc, chờ sai khiến.

Các nơi có Chấp Sự Trưởng lão thực quyền, đều là "một cây cà rốt một cái hồ".

Tần trưởng lão phía trên nhìn vào, Nghiêm Húc cũng không dễ san bài cho Văn Ninh Chi, Văn Ninh Chi cũng chỉ có thể nhàn rỗi.

Hắn có thể tiếp tục ở lại Đông Đường hay không, cũng khó nói.

Người một phái của Nhị sư bá của Yến Triệu Ca, Phương Chuẩn, bao gồm Nghiêm Húc, có thể còn tin hắn, nhưng Văn Ninh Chi không thể né được bị dán nhãn mác "vô dụng".

Điều này làm cho tiền đồ của hắn một mảnh u ám.

Văn Ninh Chi trầm giọng nói:

- Đại Nhật Thánh Tông có pháp môn dẫn Thái Dương Thần Châm vào cơ thể, những pháp môn tương tự như thế tuy rằng rất thừa thối trên Bát Cực Đại thế giới, nhưng cũng có vài loại.

- Yến Triệu Ca đối mặt với áp lực đến từ Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư Tiêu Thăng, sử dụng chỉ vì "cái trước mắt", phương pháp "uống rượu độc giải khát", cũng là chuyện rất bình thường.

- Chỉ là sau đó, nhất định sẽ ảnh hưởng tới tu hành Võ đạo ngày sau!

- Thiên Đạo công bằng, đâu có chuyện tốt nào mà một người có thể chiếm hết?

Có vài ánh mắt nhìn Văn Ninh Chi ẩn chứa trào phúng, cho rằng hắn bởi vì hắn ăn thiệt thòi trong tay Yến Triệu Ca, cho nên nhìn Yến Triệu Ca không vừa mắt.

Nhưng có nhiều người, trong lòng lại có ý nghĩ như vậy.

Nếu không, Yến Triệu Ca từ Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư đột phá tới Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư trong một tháng, tốc độ tu luyện như vậy, thật sự là quá rợn người, hoàn toàn trái với lẽ thường.

Hơn nữa không phải "trái với lẽ thường" ở người bình thường, mà ở thế giới của thiên tài, cũng không có khả năng xảy ra.

Một người bên cạnh nhẹ giọng thở dài:

- Cho dù là như vậy, đó cũng là chuyện không cách nào khác? Mặc dù có hậu hoạn, cũng tốt hơn là bị Tiêu Thăng đánh chết, đã thương.

Khi nói đang chuyện, trong lòng của mọi người đột nhiên khê động.

Quay đầu nhìn lại, chỉ thấy một người từ ngoài cửa đi tới, chính là Yến Triệu Ca.

- Chư vị trò chuyện gì mà vui vẻ thế?

Yến Triệu Ca cười tủm tỉm hỏi.

Có người tiến lên nghênh tiếp:

- Triệu Ca xuất quan rồi sao? Thời gian lần này khá lâu. . .

Nói được phân nửa, liền im bặt, giống như âm thanh bị dây kéo cắt đứt vậy.

Những người khác nhìn kỹ lại, tất cả liền hoá đá, miệng há ra, hai mắt tròn tròn.

Văn Ninh Chi nhú mày, nhìn từ phía sau, chẳng qua là nhìn thấy Yến Triệu Ca cao thêm trước đây một đoạn.

Chờ hần đây ra mọi người đang chờ đợi đứng đó, nhìn thấy rõ ràng, thiếu chút nữa ngất đi.

Yến Triệu Ca cũng không cao lên, chỉ là, lúc này lại đang đứng trên không trung, cách mặt đất khoảng một thước.

- Đột phá, tất nhiên phải xuất quan.

Yến Triệu Ca không thêm đề ý nói, đồng thời đi tới mọi người.

Khoảng cách một thước, khẳng định không phải cực hạn phù không của Yến Triệu Ca, nhưng trong tình huống này, đã đủ rồi.

Thân thể có thể phù không, cũng có thể ngự khí mà đi trên không trung.

Chính là tiêu chí của Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 73: Thời điểm lập công đã đến

Dịch giả: rolland

Bề ngoài của Yến Triệu Ca lúc này không có gì khác thường, nhưng ẩn trong cơ thể hắn là lực lượng mang tính bùng nổ.

Trong từng khiếu huyết trên toàn thân, đều giống như có một con Băng Long cùng một con Hoả Long.

Băng hỏa giao nhau, Âm Dương tương tế, thay đổi không ngừng, bổ sung cho nhau.

Trong lúc giờ tay nhấc chân, giống như có vô số Băng Long, Hoả Long cùng chuyển động.

Yến Triệu Ca đến trước mặt mọi người, rồi mới đáp xuống đất, chào hỏi.

Lúc này mọi người mới từ trạng thái đờ đẫn tỉnh lại, chỉ là ánh mắt nhìn vào Yến Triệu Ca đều có chút quái dị.

Trong một tháng từ Ngoại Cương sơ kỳ đột phá tới Ngoại Cương trung kỳ, trong nửa năm từ Ngoại Cương trung kỳ đột phá tới Ngoại Cương hậu kỳ.

Thoạt nhìn, tốc độ lúc sau có vẻ chậm.

Nhưng tất cả mọi người ở đây đều biết, đột phá lần đầu, cần nhất là cảm ngộ, khám phá bình cảnh, luyện khí thành binh.

Lúc sau, thuần túy là chăm chỉ, tích lũy Cương khí đạt tới trình độ nhất định, đủ hùng hậu, mới có thể đột phá.

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, đó là cần nhiều thời gian.

Nhưng quá trình cần thời gian dài như vậy, Yến Triệu Ca cũng ngắn hơn người khác nhiều lắm.

"Hắn rốt cục làm sao được?"

Mọi người chỉ cảm thấy từng trên "choáng đầu hoa mắt":

"Chẳng lẽ cũng là pháp môn mưu lợi "cấp tốc" sao?"

Cũng giống như pháp môn Thái Dương Thần Châm của Đại Nhật Thánh Tông, hẳn là pháp môn mưu lợi nhanh chóng, đều mang theo tác dụng phụ rất lớn.

Nhiều khi, trả giá còn lớn hơn thu hoạch, không phải đường cùng, không ai sẽ đi sử dụng cái này.

Hơn nữa, pháp môn như thế này, chỉ có thể sử dụng một lần mà thôi, nếu sử dụng lần thứ hai, có thể làm mất đi thu hoạch lần thứ nhất.

Cho nên lúc này, mọi người nhìn Yến Triệu Ca giống như nhìn một con quái vật.

Yến Triệu Ca đối với chuyện này nhìn như không thấy, ngực khí phù không mà đi, chính là vì khoe khoang, mục đích hiện tại đã đạt được, cũng không cần nói thêm gì nữa.

Nói như thế nào nữa?

Cho người nhìn, chính người lĩnh hội đi.

"Ừ, chính là như vậy."

Yến Triệu Ca rất hài lòng với hiệu quả như vậy, cũng không đề cập tới đề tài mà mọi người nghị luận lúc này nữa, giống như không có chuyện gì xảy ra, nói:

- Chư vị tụ tập ở chỗ này, có đại sự gì phát sinh sao?

Những người khác tỉnh lại, có người đi lên nói:

- Sương đen trong Trấn Long Uyên tăng lên mãnh liệt, càng thêm nồng đậm, ngay cả Võ gia Tông Sư bình thường đều khó tới gần.

- Dị biến tăng lên, Tàn trưởng lão cùng Nghiêm trưởng lão, chuẩn bị đi sâu vào Trấn Long Uyên, trấn áp sương đen, cùng tra xét nguyên nhân.

Quy mô dị biến lần này, trước đây chưa từng có.

Nhưng đối với Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Thánh Tông, Đông Đường quốc mà nói, cũng là một cơ hội tốt để giải quyết vấn đề triệt để.

Bằng không mà nói, chỉ trị ngọn không trị gốc, sau đó lại biến thành một vấn đề dai dẳng, càng phí nhiều tinh lực.

Trước đây, mấy nhà vẫn đứng ngoài quan sát, hay là đợi Trấn Long Uyên bộc phát triệt để, sau đó tìm được nguyên nhân, giải quyết hoàn toàn.

Hơn nữa, Địa Ngục mới là nguồn gốc.

Yến Triệu Ca gật đầu, chính mình xuất quan, cũng đã tới lúc.

Không nói nhiều nữa, Yến Triệu Ca và những người khác đi gặp Tàn trưởng lão cùng các cường giả cao tầng của Quảng Thừa Sơn.

Ngoại trừ Tàn trưởng lão cùng Nghiêm Húc, Quảng Thừa Sơn còn có một vị Túc lão (người già) từ trong sơn môn tới Thiên Đông châu giúp giám thị Đại Nhật Thánh Tông, cũng là một Đại Tông Sư lâu năm, thực lực mạnh mẽ.

Tần trưởng lão thấy Yến Triệu Ca, lập tức nói rằng:

- Lần này người không cần theo lão phu tiến vào Trấn Long Uyên.

- Việc lớn trước mắt, là Đại Nhật Thánh Tông sẽ có động tác gì. Cái này rất khó nói, bản môn lấy cẩn thận làm đầu, cho nên phải có đề phòng.

Yến Triệu Ca đáp:

- Ta rõ.

Vị trưởng lão đến từ tông môn, áp trận bên ngoài, trông chừng Yến Triệu Ca, đồng thời, giám thị hành động của Đại Nhật Thánh Tông.

Nghiêm Húc là Chủ Sự Trưởng lão của Đông Đường nên quen thuộc với tình huống ở đây, cũng ở lại bên ngoài giúp đỡ.

Đám người Tần trưởng lão thì tiến sâu vào Trấn Long Uyên.

Về phương diện Đông Đường quốc, Quốc chủ Triệu Thế Thành sẽ tự mình đi.

Tuy rằng là một Quân vương, không nên mạo hiểm, xung phong đi đầu.

Nhưng là một người duy nhất có thể từ xa tiếp dẫn lực lượng của đại trận thành Cảnh Dương, hẳn không thể đưa trách nhiệm cho người khác được.

Lãnh thổ của Đông Đường liên hệ chặt chẽ với Trấn Long Uyên, lấy Cảnh Dương Thành làm trung tâm hội tụ lực lượng đại mạch của toàn bộ Đông Đường quốc, đối với việc trấn áp dị biến của Trấn Long Uyên có tác dụng rất lớn.

Vì phòng ngừa vạn nhất, Tần trưởng lão cầm đầu một đoàn cường giả của Quảng Thừa Sơn, sẽ đi cùng Triệu Thế Thành cùng Võ gia Đông Đường.

Bên Đại Nhật Thánh Tông cũng truyền đến tin tức, sự việc Địa Ngục cùng Trấn Long Uyên, phải xem trọng, vì vậy, Đông Thắng Quân cầm đầu cường giả Đại Nhật Thánh Tông cũng sẽ tiến vào Trấn Long Uyên.

Thương Mang Sơn cũng truyền đến tin tức, sẽ tham gia chuyện này.

Tin tức truyền đến, dân chúng biết rõ tình hình có hạn của Đông Đường quốc đều vui mừng khôn xiết.

Trong lúc nhất thời, ngoài mặt, ba đại Thánh Địa đã đạt thành nhận thức chung, cùng vứt bỏ hiềm khích trước đây.

Nhưng bên trong ra sao, chỉ có người trong cuộc mới biết được.

Yến Triệu Ca đứng trên tường thành của Lâm Uyên Thành, nhìn ra phía xa, có thể thấy khái quát Lộc Liêu Sơn Mạch, đồng thời cũng có thể thấy sương đen cuộn cuộn phóng lên cao gần Lộc Liêu Sơn Mạch.

Nửa bầu trời, giống như bị sương đen bao phủ.

A Hổ đứng bên cạnh Yến Triệu Ca, sắc mặt nghiêm trọng nói:

- Không thể phóng Cường khí ra ngoài, thậm chí không thể tới gần khu vực biên giới.

Yến Triệu Ca vuốt cằm nói:

- Điểm quan trọng là Địa Ngục bên kia, các đại Thánh Địa đều có cường giả đứng đầu đi điều tra, đội ngũ còn nhiều hơn nữa. Lần này là cha ta tới đó đi.

A Hổ cũng học theo, vuốt cằm của mình:

- Gia chủ ra tay, nên không có vấn đề gì chứ? Những đại Thánh Địa khác có lẽ là những người đứng đầu tới.

Yến Triệu Ca nhìn quanh bốn phía:

- Có vấn đề có thể là ta a.

- Hiện tại nghề nghiệp của ta là mỗi câu đi, chuyên môn câu người khác cắn câu.

- Trước đây là câu Xích Linh Kỳ Chủ, hiện tại lại câu người của Đại Nhật Thánh Tông.

A Hổ cau mày:

- Công tử, Xích Linh Kỳ Chủ vẫn không có tin tức, lần này có thể tới đục nước béo cò hay không?

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Với hấn mà nói, nước đục này quá lớn, ba đại Thánh Địa nhìn chăm chăm vào Đông Đường này, hấn sẽ ả núp không tới đâu.
- Vừa mới ló đầu ra lập tức bị đập chết.
- Tuy Tần trưởng lão tiến vào Trấn Long Uyên, nhưng Không trưởng lão lại chuyên môn chú ý người của Đại Nhật Thánh Tông bên ngoài.

A Hổ cười thật thà:

- Công tử, thời điểm ngươi lập công đã đến.
- Cút đi!

Yến Triệu Ca cười mắng:

- Ở trong mắt ngươi ta toàn là dựa vào loại phương pháp này đi lập công hay sao?

Sau khi cười xong, Yến Triệu Ca hỏi:

- Nói chính sự, đem tin tức đó đưa ra chưa?

A Hổ không cười nữa, nghiêm túc đáp:

- Lúc Tần trưởng lão tiến vào Trấn Long Uyên, ta liền đưa ra.

Yến Triệu Ca gật đầu, nhìn về phương xa, nói lẩm bẩm:

- Lúc này nên động thủ đi, ta cảm thấy hứng thú, không biết Nghiêm Húc chuẩn bị dùng cách nào để đối phó ta?

Theo thời gian trôi qua, sương đen cuộn cuộn phương xa, khí thế càng ngày càng mãnh mẽ ngập trời.

Không biết qua bao lâu, sương đen đột nhiên chấn động kịch liệt, sau đó là một luồng ánh sáng rực rỡ từ trong sương đen xông thẳng lên trời!

Những người vẫn quan tâm thế cục trú đóng trong Lâm Uyên Thành đều thờ dài một hơi.

Tuy rằng không rõ tình hình, nhưng xu thế của sương đen, rõ ràng là dần bị khống chế.

Nhưng rất nhanh, Yến Triệu Ca liền nhận được một tin tức khác.

Tâm trạng tốt đẹp vì thế cục trong Trấn Long Uyên đã bị khống chế, sau khi nhận được tin tức này, không còn sót lại cái gì.

- Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành, gặp nạn trong Trấn Long Uyên!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 74: Đại Nhật Thánh Tông rút củi dưới đáy nồi

Dịch giả: rolland

- Triệu thế bá gặp nạn trong Trấn Long Uyên? Là Đại Nhật Thánh Tông sao? Để phòng bị bọn người Đông Thắng Quân, Tần trưởng lão và Triệu thế bá cùng nhau hành động mà.

Yến Triệu Ca hít sâu một hơi, nhìn về phía người trung niên râu đen trước mặt.

Người trung niên có hàm râu đen này, chính là từ trong sơn môn tới Thiên Đông châu giúp đỡ Tần trưởng lão, Không trưởng lão.

Tướng mạo của Không trưởng lão nho nhã, mặc trường sam (áo dài nam), nhìn qua giống như một thư sinh trung niên.

Yến Triệu Ca cũng biết, vị trưởng lão này từ trước đến nay nói chuyện đều lưu lại ba phần.

Hắn nói Triệu Thế Thành gặp nạn trong Trấn Long Uyên, tình huống thật sự chỉ càng thêm hồng bét.

Khổng trưởng lão nhìn Yến Triệu Ca, nói ngắn gọn:

- Tần trưởng lão còn đang trấn áp dị biến trong Uyên, muốn ta đi cứu Triệu quốc chủ, mang ra khỏi đó.

- Vì vậy, ta không cách nào bảo vệ ngươi, ngươi có muốn theo ta tiến vào Trấn Long Uyên không?

Yến Triệu Ca quyết định thật nhanh:

- Ta và ngài đi chung.

Khổng trưởng lão gật đầu, không nói lời thừa nào nữa, liền xuất phát.

Đi trên đường, Yến Triệu Ca mới dần biết rõ sự việc từ đầu đến cuối.

Trấn Long Uyên dị biến, tuy còn không ngừng lại hoàn toàn, nhưng sẽ không sinh ra biến hoá lớn nữa.

Theo như Khổng trưởng lão nói, lần dị biến lớn này, nguyên nhân là từ Địa Ngục bên kia.

Nhóm cường giả Yến Dịch, đã xử lý vấn đề bên kia, cho nên dị biến của Trấn Long Uyên cũng biến mất.

Trước đây, Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh, chôn xuống ngôi nỏ dưới Trấn Long Uyên.

Chờ Địa Ngục bên kia xuất hiện biến động lớn, sẽ dẫn động Trấn Long Uyên bên này phản ứng theo.

Thủ bút của Hàn Thịnh vì sớm bị bại lộ dưới tay Yến Triệu Ca nên đã được dọn dẹp một bộ phận.

Ngày hôm nay liền diệt tận gốc.

Nhưng trong quá trình này, lại xảy ra vấn đề.

Triệu Thế Thành dẫn động lực lượng của trận pháp giúp đỡ, cùng Tần trưởng lão còn có người của Đại Nhật Thánh Tông, Thương Mang Sơn cùng nhau trấn áp dị biến của Trấn Long Uyên.

Trong quá trình dẫn động, trận pháp lại không ổn định, dưới Trấn Long Uyên trùng kích, lực lượng của trận pháp nghịch chuyển, dẫn đến rất nhiều loạn lưu sát khí (dòng chảy của sát khí) đi vào trong cơ thể của Triệu Thế Thành.

Lực lượng quấy phá trong Trấn Long Uyên, coi đây là sơ hở, cho nên toàn lực phản kích, hầu hết áp lực đều đặt trên một người Triệu Thế Thành.

Đám người Tần trưởng lão tuy rằng kịp thời đem lực lượng quấy phá này áp chế xuống, nhưng Triệu Thế Thành cũng bởi vì vậy mà bị trọng thương.

Càng khó khăn là rất nhiều loạn lưu sát khí dạng sương đen vào trong cơ thể, làm cho Triệu Thế Thành hôn mê, khó khăn để di chuyển.

Loạn lưu sát khí giống như xiềng xích, cứng rắn kéo Triệu Thế Thành ở trong vực sâu.

Một đám Võ giả Đông Đường quốc đi theo, chỉ có thể bảo vệ Triệu Thế Thành không bị vực sâu thôn phệ, nhưng không có cách nào hộ tống hắn ra khỏi Trấn Long Uyên để cứu trị.

Khổng trưởng lão tiến vào Trấn Long Uyên, đầu tiên là muốn chặt đứt loạn lưu sát khí xâm nhập vào Triệu Thế Thành, đem hắn ra khỏi hiểm địa Trấn Long Uyên, sau đó sẽ cứu trị.

Nhưng đi được nửa đường, Yến Triệu Ca cùng Khổng trưởng lão đã không đi xuống được nữa.

Trước mắt xuất hiện một nữ tử mặc áo trắng, thắt lưng quần lụa màu kim, khí tức toàn thân chấn động làm sương đen tán đi khắp nơi, không tới gần được.

Nữ tử này cười nhạt nhìn Khổng trưởng lão cùng Yến Triệu Ca:

- Dị biến trong Trấn Long Uyên đã ngừng lại, sổ sách giữa chúng ta, cũng nên tính toán tốt đi.

- Quảng Thừa Sơn các ngươi, dám khi dễ Thánh Tông ta sao?

Khổng trưởng lão nhướng mày nói:

- Là các người ra tay, khiến cho trận pháp của Đông Đường xuất hiện biến cố?

Nữ tử kia búng ngón tay một cái, lông mày nhướng lên:

- Đừng nói vậy, Trần Long Uyên dị biến, thậm chí Địa Ngục dị biến, là đại sự của cả Bát Cực Đại thế giới.

- Người người đều xuất lực, Thánh Tông ta cũng không ngoại lệ, như thế nào lại ngăn cản?

- Về phần Đông Đường Quốc chủ, chỉ là khí vận của hắn không tốt.

Trong đôi mắt của nữ tử này lộ ra lạnh lẽo:

- Đương nhiên, cũng có thể là, hắn không nhìn ra đại thế, đối đầu với Thánh Tông ta, cho nên gặp trời phạt cũng không chừng.

Mặt của Không trưởng lão trầm như nước, hắn nhận biết người nữ tử trước mặt này, chính là trưởng lão cao tăng của Đại Nhật Thánh Tông.

Tuy rằng không có trong Đại Nhật Thất Tử, nhưng thành tựu tu vi, không thua gì Đông Thăng Quân.

Tuy Không trưởng lão không sợ đối phương, nhưng đối phương ngăn cản, hắn muốn tiếp tục đi tới, cũng rất khó khăn.

Thời gian càng dài, Triệu Thế Thành càng nguy hiểm hơn.

Hơn nữa, nhìn thế cục này, Đại Nhật Thánh Tông sợ là đã sớm có mưu tính, không tra cũng biết, Tàn trưởng lão khẳng định cũng bị Đông Thăng Quân cản lại.

Mà càng lo lắng hơn, chính là Triệu Thế Thành gặp nạn hôn mê, không biết có thể sống ra Trần Long Uyên hay không.

Ở bên ngoài còn có Cẩn Vương Triệu Thế Liệt . .

Cho dù là Tàn trưởng lão hay Không trưởng lão, nếu như ở bên ngoài, Triệu Thế Liệt không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Nhưng nếu chỉ là Nghiêm Húc, một khi đại trận bị Triệu Thế Liệt thay thế Triệu Thế Thành nắm giữ, Nghiêm Húc cũng rất khó xử lý.

- Không trưởng lão, ta đi tìm Triệu thế bá.

Yến Triệu Ca hạ giọng nói, Không trưởng lão quay đầu lại liếc hắn một cái.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Ta đi.

Không trưởng lão nhíu mày, nhưng thời gian không đợi người, sau khi hắn suy nghĩ một chút, đành phải gật đầu.

Hắn nhanh nói cho Yến Triệu Ca biết rõ vị trí của đoàn người Đông Đường:

- Người ghi nhớ vị trí, tự mình cẩn thận

Liên tục sáng tạo ra kỳ tích, làm Không trưởng lão cũng có chút lòng tin đối với Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca không nói nhiều nữa, lập tức dẫn theo A Hổ tiếp tục đi tới.

Nữ tử muốn ngăn cản, nhưng bị Không trưởng lão chặn lại.

Mây liễu (chân mày hình lá liễu) của đối phương dựng thẳng, lạnh giọng cười:

- Đó chính là con của Yến Dịch đi? Ngoại Cương trung kỳ đánh thắng Tiêu Thăng có tu vi Ngoại Cương hậu kỳ, thực sự hiếm thấy, nhưng đừng quên...

- Thiên tài chết non, cái gì cũng không phải!

Không trưởng lão nhẹ giọng nói:

- Bất luận ai chết, cũng chỉ là một nắm đất, cho dù Tông sư, hay Đại Tông Sư đều như thế.

Dứt lời, hai chương đan chéo vào nhau, triển khai đích truyền Võ đạo của Quảng Thừa Sơn, một trong Thái Thượng Bát Cực, Hoàng(*) Kim Chương, tấn công tới đối phương.

(*) hoàng : màn, màn che.

Nữ tử này cũng thi triển Võ đạo đứng đầu của Đại Nhật Thánh Tông, đấu với Không tướng lão.

Hai người Đại Tông Sư lâu năm phát sinh chiến đấu, khiến cho cả Trấn Long Uyên giống như muốn lung lay sụp đổ.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ đi sâu vào trong, cũng có thể cảm giác được phía sau rung động rõ ràng, nhưng phương hướng khác đều có chấn động.

Hiển nhiên, lấy Tần trưởng lão cùng Đông Thắng Quân dẫn đầu, các cường giả Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông tiến vào Trấn Long Uyên, đều triển khai chiến đấu.

Nguồn gốc từ Địa Ngục bên kia đã bị chặn đứt, dị biến của Trấn Long Uyên cũng ngừng lại, hai bên không còn cố kỵ nữa, buông tay ra đánh long trời lở đất.

Đi trong Trấn Long Uyên, Yến Triệu Ca cảm thấy trời đất như xoay tròn, không gian giống như có thể tan vỡ bất cứ lúc nào.

A Hồ đi theo thật sát bên người Yến Triệu Ca, nói:

- Công tử, đối phương là muốn rút cùi dưới đáy nồi a!
- Lần trước ăn thiệt ở Cảnh Dương Thành, té ở đâu thì đứng lên ở đó.

Yến Triệu Ca giương mắt, cười nhạt:

- Khẩu vị của bọn họ quá lớn, mục tiêu không chỉ là giết ta, trả thù việc Phong sư muội, lấy lại mặt mũi.
- Bọn họ còn muốn Đông Đường, cướp lấy một cứ điểm để tiến công ở Thiên Đông châu, muốn đạp một bước vào Thiên Vực!

Yến Triệu Ca thở nhẹ ra một hơi:

- Triệu thế bá là vua của một nước, lần này mạo hiểm tiến vào, khẳng định rất chú ý an toàn của mình.
- Tần trưởng lão cùng hãn hành động, chính là vì phòng ngừa việc Đại Nhật Thánh Tông trả thù Triệu thế bá.
- Nhưng hiện tại xem ra, cũng không phải bọn người Đông Thắng Quân xuất thủ, xảy ra vấn đề chính là Cảnh Dương đại trận!
- Triệu thế bá trọng tình, cai trị khá khoan dung, Đại Nhật Thánh Tông thâm thấu vào Đông Đường so với bản môn càng sâu hơn.
- Phàm là kế hoạch đã sắp đặt, thời gian càng lâu thì càng chu đáo, nhưng ngược lại dễ lưu lại manh mối, bị đối thủ phát hiện.
- Đại Nhật Thánh Tông nếu vẫn tiếp tục trù tính, bản môn sẽ dễ dàng phát hiện đề phòng hơn.
- Nhưng lần này, Trấn Long Uyên dị biến, ngoài ý muốn giúp bọn hãn bổ sung thiếu sót, có thể phát động sớm, thúc đẩy chuyện này.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca sâu kín:

- Hơn nữa, không chỉ có Đại Nhật Thánh Tông, người của Thương Mang Sơn chỉ sợ muốn nhúng tay vào lúc này.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 75: Rút dây động rừng!

Dịch giả: rolland

Trong Trấn Long Uyên, một đám người mặc hắc y đang yên lặng đứng thẳng, nhìn vực sâu giống như có thể sụp đổ xuống bất cứ lúc nào.

Những người mặc hắc y này, đứng ở đó, giống như từng ngọn núi cao.

Trầm tĩnh, kiên nghị, hiểm trở.

Bọn họ đều là Võ giả của Thương Mang Sơn.

Chiếm cứ Sơn Vực rộng lớn, là Thánh địa ngang hàng với Nhật Thánh Tông cùng Quảng Thừa Sơn, Thương Mang Sơn.

Trong đoàn Võ giả Thương Mang Sơn, có một thiếu niên đang đứng, bộc lộ phong mang, kiệt ngạo bất tuân.

Không ngờ là Hoàng tử thứ mười sáu của Đông Đường quốc, Triệu Hạo.

- Dị biến của Trấn Long Uyên đã bị trấn áp, sương đen đã yên ổn rất nhiều, Võ giả Luyện Thể cũng có thể tiến vào, bằng không phải phí một phen tay chân.

Triệu Hạo nhìn về phía Võ giả Thương Mang Sơn bên cạnh:

- Hạ trưởng lão, có thể xác định vị trí của Phụ hoàng ta không?

Võ giả Thương Mang Sơn cầm đầu, là một lão nhân, nhìn qua tuổi già sức yếu.

Nhưng hắn đứng đó, giống như một ngọn núi đứng sừng sững trong Trấn Long Uyên.

Lão giả nhàn nhạt nói:

- Chỉ cần được tán mà ngươi cung cấp không có chuyện gì, có thể tìm tới.

Triệu Hạo gật đầu nói:

- Việc này không nên chậm trễ, chúng ta nhanh xuất phát đi.

- Ta bây giờ chỉ là Võ giả Luyện Thể, ở Cảnh Dương Thành không tranh giành được với Triệu Thế Liệt.

- Nhưng từ Phụ hoàng bắt tay vào làm, lại có cơ hội.

Hạ trưởng lão nói:

- Nhìn thủ đoạn của ngươi, vì đề cho Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông yên tâm khai chiến, thủ toạ trưởng lão của bản môn không tiến nhập vào Đông Đường, nhưng cũng đã chuẩn bị sẵn sàng.

- Chỉ cần ngươi thành công, trợ giúp của bản môn có thể tới kịp, bước vào Đông Đường, giúp ngươi lên ngôi.

- Nếu như không thể thành công, cũng không sao, ngươi theo chúng ta trở về Sơn Vực.

- Với thiên tư của ngươi, đủ tư cách bái vào Thương Mang Sơn ta.

Triệu Hạo đi đầu, nói:

- Ta sẽ không thất bại.

- Tinh chương sát nhân kiếm, say nằm gối mỹ nhân, đây mới là sinh hoạt.

...

- Nghiêm trưởng lão, xem ra mục tiêu của đối phương không phải là Yến Triệu Ca, mà là cả Đông Đường.

Một Võ giả lo lắng nói:

Về mặt của Nghiêm Húc không đổi:

- Chúng ta đi hoàng cung Đông Đường, đầu tiên đảm bảo Cảnh Dương đại trận không loạn.

Mặc kệ lên lút có tính toán gì, Nghiêm Húc cũng không muốn nhìn thấy Đại Nhật Thánh Tông chiếm Đông Đường, đem Quảng Thừa Sơn đá ra ngoài.

Nghiêm Húc an bài Võ giả thuộc hạ hành động, lại hỏi:

- Yến Triệu Ca tiến vào Trấn Long Uyên sao?

Thuộc hạ đáp:

- Đúng vậy, theo Khổng trưởng lão đi vào.

- Hiện tại, trong Trấn Long Uyên long trời lở đất, người bình thường cũng không dám tới gần.
- Tần trưởng lão cùng Khổng trưởng lão, sợ rằng đang chiến đấu kịch liệt cùng người của Đại Nhật Thánh Tông!

Nghiêm Húc gật đầu, không nói gì nữa, thẳm nghĩ:

"Đại Nhật Thánh Tông, là muốn đem Đông Đường, và Yến Triệu Ca cùng nhau giải quyết."

"Tần trưởng lão cùng Khổng trưởng lão bị nhóm cường giả Đông Thắng Quân ngăn cản, Đại Nhật Thánh Tông còn có những người khác."

Ánh mắt của Nghiêm Húc lạnh lạnh:

"Đông Đường tuyệt đối sẽ không cho các ngươi, về phần Yến Triệu Ca. . ."

Hắn kêu tâm phúc của mình lại, phân phó:

- Lưu ý chặt chẽ tình huống của Trấn Long Uyên bên kia.

. . .

Đông Đường Quốc đô, Cảnh Dương Thành, Cẩn Vương phủ.

Cẩn Vương Triệu Thế Liệt đứng trong tiền viện của vương phủ, một đám Võ giả yên lặng đứng phía sau, tinh thần sung túc.

Bên cạnh Triệu Thế Liệt, là một Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông, hắn nhìn về phía Triệu Thế Liệt, chậm rãi nói:

- Cẩn Vương điện hạ, đã là lúc cắt đứt a.

Triệu Thế Liệt hít sâu một hơi.

Động tác gần đây của Quốc chủ Triệu Thế Thành, đã hoàn toàn hướng về Quảng Thừa Sơn, thế cục dần sáng tỏ.

Kể từ đó, vị trí của Triệu Thế Liệt hắn, liền trở nên lúng túng.

Hắn là Đại Tông Sư, là một trong ba cường giả Đại Tông Sư của Đông Đường quốc.

Vì chính thể thực lực của Đông Đường, cho dù là Triệu Thế Thành hay người kế nhiệm của Triệu Thế Thành, đều sẽ không đụng đến hắn.

Nhưng nếu mâu thuẫn giữa Quảng Thừa Sơn và Đại Nhật Thánh Tông càng ngày càng kịch liệt, vì để yên ổn Đông Đường, tình cảnh của Triệu Thế Liệt không nhất định sẽ an toàn.

Triệu Thế Liệt hiểu rõ hoàng huynh Triệu Thế Thành của mình, là một người không thiếu quyết đoán trong thời khắc mấu chốt.

Đã như vậy, chính mình cần quyết định thật nhanh!

- Xuất phát! Trung tâm trận pháp ở trong Ngự Hoa Viên của hoàng cung.

Triệu Thế Liệt dẫn đầu đi ra.

Đại Nhật Thánh Tông không thể nào nhanh chóng tiêu diệt Quảng Thừa Sơn, cho dù hiện tại chiếm lấy Đông Đường, cũng phải đối mặt với phản công sau đó của Quảng Thừa Sơn.

Đông Đường quốc tất nhiên sẽ trở thành nơi giằng co của hai bên.

Nhưng cùng với việc ngồi chờ chết, tình cảnh càng ngày càng khó khăn, còn không bằng hăng hái đánh một trận.

Nói cho cùng, Triệu Thế Liệt không cam lòng làm thủ hạ của người khác!

Đông Đường hoàng thất có ba vị cường giả Đại Tông Sư, ngoại trừ Quốc chủ Triệu Thế Thành cùng Cẩn Vương Triệu Thế Liệt ra, còn có một lão Vương gia là trưởng bối của bọn họ.

Lão giả này một lòng với Triệu Thế Thành, lúc này đang phụ trách tọa trấn trung tâm trận pháp.

Việc trận pháp có dị động, Triệu Thế Thành thụ thương bị nhốt, hắn đã biết, cũng bình tĩnh phong tỏa tin tức.

Nhưng khi lão Vương gia thấy Triệu Thế Liệt xuất hiện, dự cảm xấu nhất trong lòng đã ứng nghiệm:

- Thế Liệt. . .

- Hoàng thúc, đắc tội.

Triệu Thế Liệt gặp mặt cũng không nói lời vô ích, trực tiếp động thủ.

Lão Vương gia thở dài một tiếng, ngăn cản Triệu Thế Liệt.

Võ giả của hai bên, cũng đánh thành một đoàn!

Đại trận của Cảnh Dương Thành rung động, từ bên ngoài nhìn lại, cho một cảm giác không ổn định!

. . .

Trong Trấn Long Uyên, sương đen dày đặc, sâu trong thung lũng, một quang hoàn đang bao phủ xung quanh trăm trượng.

Trong khu vực được quang hoàn bao phủ, trên mặt đất có từng đường Linh văn sáng lên.

Linh văn giăng khắp nơi, vẽ nên một trận đồ, tương tự như đại trận trong Cảnh Dương Thành của Đông Đường quốc, chỉ là diện tích nhỏ hơn rất nhiều.

Bên ngoài khu vực trận pháp bao phủ, bên trong Trấn Long Uyên gió nổi mây phun.

Dư ba giao chiến giữa Võ giả Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, khiến cho trận pháp muốn sụp đổ.

Trung tâm giao thoa của từng đường Linh văn, Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành đã rơi vào hôn mê.

Từ trên người hắn, kéo ra một cột khí màu đen to lớn, giữa cột khí có hồng quang chớp động.

Khí đen bay ra, một mặt đối kháng với trận pháp, một mặt thì kéo vào trong vực sâu.

Giống như một con mãng xà màu đen hung ác, cắn vào thân thể của Triệu Thế Thành.

Một đám Võ giả Đông Đường bên cạnh Triệu Thế Thành, thì vây quanh hắn, một bên nỗ lực chống đỡ trận pháp, một bên nỗ lực đem khí đen tách ra, cứu lấy Triệu Thế Thành.

Lúc này, trận pháp đột nhiên giống như bị thứ gì xúc động, từng đường trận văn vụn vụn kịch liệt.

Bị trận pháp dẫn dắt, Triệu Thế Thành đang hôn mê, đột nhiên chấn động.

Hắn cảm giác được gì, máu đen tràn ra khoé miệng.

- Bệ hạ!

Mọi người kinh hãi.

Yến Triệu Ca né tránh cự thạch rơi xuống đỉnh đầu, phá vỡ khí đen, cuối cùng tới gần trận pháp.

Đầu tiên là nhìn thấy trận pháp chấn động, sau đó Triệu Thế Thành thổ huyết.

Yến Triệu Ca nhíu mày:

- Cảnh Dương Thành bên kia quả nhiên có rắc rối.

Mọi người Đông Đường quốc thấy có người của Quảng Thừa Sơn tới cứu viện, trong lòng đều vui vẻ.

Nhưng thấy chỉ có Yến Triệu Ca cùng A Hồ, liền thất vọng.

Muốn chặt đứt cột khí màu đen, cần Đại Tông Sư xuất thủ mới được!

Bên ngoài trận pháp, Võ giả Đại Nhật Thánh Tông đang chiến đấu, cũng phát hiện có người tới gần Triệu Thế Thành.

Trong nháy mắt, sương đen đột nhiên tan hết, kim quang chớp động, giống như một mặt trời phủ xuống vực sâu, soi sáng hắc ám tám phương!

Kim quang kinh khủng, trực tiếp rơi xuống Yến Triệu Ca!

Quyển 1 - Chương 76: Nguy cấp!

Dịch giả: rolland

Đao quang kim sắc kinh khủng, như mặt trời về tây, chém xuống đầu Yến Triệu Ca!

Nhưng một đạo đao khí kinh khủng khác phá không tới, cuốn lên phong vân tám hướng, đem đao quang kim sắc ngăn lại.

Yến Triệu Ca cũng không nhìn lên trên, mà đi vào trận pháp bảo vệ, chạy tới Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành.

Thiên Uyên Nghịch Lưu Quyết đã thất truyền trên Bát Cực Đại thế giới sau Đại Phá Diệt được Yến Triệu Ca thi triển ra.

Qua Chuyển Nghịch Lưu Chi Pháp, bị Yến Triệu Ca thôi động đến cực hạn, Cương khí toàn thân bốc lên như rồng.

Lúc này cũng không giống như tu luyện trước đây, dẫn loạn lưu sát khí dạng sương đen vào trong cơ thể.

Mà dùng để ảnh hưởng ra bên ngoài, Yến Triệu Ca bỏ ra một chiêu, giống như múa đao, chém về phía cột khí màu đen đang kéo Triệu Thế Thành!

Một đạo hạ xuống, cột khí màu đen liền vặn vẹo kịch liệt!

Giống như một con rắn lớn có sinh mạng, bị một đao chém thương, thống khổ giãy dụa thân thể to lớn.

Chỗ vết đao rơi xuống, cột khí màu đen nhỏ lại, giống như bị chém ra một chỗ hồng lớn!

"Như thế nào làm được?"

Về mặt của bọn người Đông Đường quốc như gặp quỷ.

Yến Triệu Ca không có thời gian cùng bọn họ chào hỏi, dùng chiêu như đao, liên tục chém lên cùng một vị trí!

Cột khí màu đen chấn động kịch liệt, "ầm ầm" gãy!

Một đoạn bay nhanh vào vực sâu, một đoạn chảy ngược vào trong cơ thể của Triệu Thế Thành.

Thân thể của Triệu Thế Thành chấn động lẫn nữa, máu chảy ra khoé miệng, nhưng không còn khí đen kéo lại, mọi người có thể mang hắn ra khỏi Trấn Long Uyên.

Tuy các Võ giả Đông Đường quốc khiếp sợ trước biểu hiện của Yến Triệu Ca, nhưng cũng biết đây không phải là lúc nói nhảm, vội vã mang Triệu Thế Thành đi ra Trấn Long Uyên.

Con lóc trên đỉnh đầu càng ngày càng kịch liệt, Võ giả Đại Nhật Thánh Tông bắt đầu nỗ lực đột phá xuống dưới, mà Võ giả Quảng Thừa Sơn Võ thì liên tục ngăn chặn.

Đông Thăng Quân xuất thủ càng ngày càng không kiêng kỵ gì.

Đánh xuống mấy cái Tây Tà Phần Thiên Đao, giống như muốn hủy diệt Trấn Long Uyên, đem tất cả mọi người chôn nơi này.

Tần trưởng lão tính tình như lửa lúc này ngược lại bình tĩnh, không cầu công lao, chỉ cầu không thất bại.

Hắn chú ý đón tiếp thế công của Đông Thăng Quân, bảo đảm đảm người Yến Triệu Ca, Triệu Thế Thành rút khỏi.

Yến Triệu Ca theo đám Võ giả Đông Đường quốc cùng hộ tống Triệu Thế Thành rời đi.

Thế cục hiện tại đối với Quảng Thừa Sơn cực kỳ bất lợi, Triệu Thế Thành bị thương nặng, cho dù được cứu ra từ Trấn Long Uyên, còn không biết có thể ứng đối biến cố lớn lần này hay không?

"Há? Không thích hợp, đây là mùi gì?"

Đang đi, đột nhiên Yến Triệu Ca cau mày, tới bên người Triệu Thế Thành cẩn thận ngửi một cái.

- Chắc! Phần hoa của Bách Linh Quý Thảo?

Yến Triệu Ca tròn mắt:

- Bình thường không mùi không vị, khi tiếp xúc với loạn lưu sát khí của Trấn Long Uyên mới có thể truyền ra mùi vị.

Các Võ giả Đông Đường xung quanh vừa ngạc nhiên vừa mờ mịt nhìn về phía Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nhéo nhéo huyết thái dương của mình:

- Thương Mang Sơn, quả nhiên cũng có thủ đoạn.

Đông Đường quốc lấy Luyện đan dược làm truyền thống, Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành chính là cao thủ Đan đạo trước ba của Đông Đường.

Ngay cả hắn cũng không phát hiện ra khác thường trên người mình, cũng không trách những Võ giả Đông Đường quốc khác không biết chuyện.

Trong các đại Thánh Địa, Luyện đan thuật của Thương Mang Sơn là yếu nhất, Bách Linh Quý Thảo cũng không có ở Sơn Vực.

"Triệu Hạo. . ."

Yến Triệu Ca hít mắt, có hiểu biết dược lý như thế này, tại khu vực Đông Đường lúc này, trừ mình ra, cũng chỉ có hắn.

Khoảng cách xa, lấy tu vi của Triệu Hạo bây giờ, sẽ không người thấy.

Nhưng hắn có thể chỉ điểm cường giả Đại Tông Sư của Thương Mang Sơn theo mùi vị đuổi theo.

Đối phương nếu có Đại Tông Sư, tốc độ phải nhanh hơn đoàn người của mình.

Dưới tình huống bại lộ hành tung, không có khả năng chạy trốn.

- A Hổ, bắt một con Ma thú có tốc độ nhanh đến, muốn bắt sống!

Yến Triệu Ca ra lệnh, A Hổ cũng không hỏi nguyên nhân, lập tức đi làm.

Yến Triệu Ca cũng không để ý tới lễ độ gì, trực tiếp lột xuống ngoại bào của Triệu Thế Thành, buộc trên người của con Ma thú mà A Hổ chụp tới, sau đó thả nó ra.

- Không thể dừng lại, tiếp tục đi.

Yến Triệu Ca nói:

- Dù đã cởi áo ngoài, nhưng trên người Triệu thế bá vẫn còn mùi hương của Bách Linh Quý Thảo.

- Dừng lại sẽ bại lộ ngay.

Đoàn người tiếp tục di chuyển, nhưng chấn động trong Trấn Long Uyên càng ngày càng rõ ràng, giống như trời long đất lở.

- Tình huống của bộ hạ càng ngày càng nguy rồi!

Đang đi, có một Võ giả Đông Đường trầm giọng nói.

Yến Triệu Ca nhíu mày, tiến lên kiểm tra, chỉ thấy sắc mặt của Triệu Thế Thành đã biến thành màu đen, hai luồng khí đen đỏ đan vào nhau liên tục.

Tuy rằng hắn hôn mê, nhưng huyền công trong cơ thể tự động vận chuyển, chống lại sát khí xâm nhập từ bên ngoài.

Hai bên đối kháng lại bị chấn động từ bên ngoài ảnh hưởng, cho nên có dấu hiệu tẩu hoả nhập ma.

Nếu tiếp tục mang hắn đi, ngược lại sẽ nhanh chóng làm hắn tử vong.

Có Võ giả Tiên Thiên Tông Sư của Đông Đường quốc, lấy Cương khí của mình bảo hộ, nhưng hoàn cảnh lúc này trong Trấn Long Uyên, cũng khó bảo hộ chu toàn.

Yến Triệu Ca hít sâu một hơi:

- Nếu không thể đi tiếp, vậy thì cùng đối phương cướp lấy thời gian đi.

- Buông Triệu thế bá xuống, ta giúp hắn chữa thương.

Bởi vì Yến Triệu Ca liên tục biểu hiện thần kỳ, cùng với quan hệ của Yến gia và Triệu Thế Thành, dưới loại tình huống này, Võ giả Đông Đường quốc chọn lựa tín nhiệm Yến Triệu Ca.

Có cường giả cảnh giới Tiên Thiên Tông Sư, tiến lên giúp đỡ.

Một tay của Yến Triệu Ca đặt trên ngực của Triệu Thế Thành, tay còn lại đặt trên lưng của hắn, bắt đầu vận chuyển Thiên Uyên Nghịch Lưu Quyết, trợ giúp Triệu Thế Thành khai thông loạn lưu sát khí trong cơ thể.

A Hồ và những người khác cẩn thận canh giữ bên Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành.

Lúc này vẻ mặt của A Hồ nghiêm túc, ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành, ẩn chứa lo lắng.

May mắn là, theo thời gian trôi qua, tình huống của Triệu Thế Thành dần ổn định, mọi người thấy, đều lộ ra vui mừng.

Thế nhưng, trận pháp lấy Triệu Thế Thành làm trụ cột để duy trì, lúc này càng không ổn định.

Thế cục bên Cảnh Dương Thành không lạc quan.

Đúng lúc này, đám người A Hồ đều nhú mào, sương đen phía xa bị phá vỡ, có một nhóm Võ giả hiện thân.

Tất cả đều mặt hắc y, chính là trang phục của Võ giả Thương Mang Sơn.

Người cầm đầu, chính là một Tiên Thiên Tông Sư, bên cạnh hắn, một thiếu niên đang đứng, bất ngờ là Triệu Hạo.

Triệu Hạo nhìn Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành, ánh mắt sâu thẳm:

- Người có thể nhìn ra phần hoa của Bách Linh Quỷ Thảo?
- May mà khoảng cách gần, Tiên Thiên Tông Sư có thể miễn cưỡng ngửi ra mùi vị, bằng không thật sự để các người kim thiên thoát xác.

Tên Tiên Thiên Tông Sư của Thương Mang Sơn nhàn nhạt nói:

- Triệu Quốc chủ không chỉ đơn giản bị thương, mà là sát khí trong Trần Long Uyên nhập thể.
- Nếu không có phương pháp trị liệu kịp thời, ngược lại sẽ hại tính mệnh của Triệu Quốc chủ.
- Dưới tình huống như thế này, Võ giả Tông Sư không nên xuất thủ, Đại Tông Sư Hạ trưởng lão của bản môn trong chốc lát liền đến, do hắn xuất thủ trị thương cho Triệu Quốc chủ, mới đúng.

Hắn bước về phía trước một bước:

- Cứu người như cứu hỏa, không nên chậm trễ nữa, đem người giao cho chúng ta đi.

Triệu Hạo không nhìn Yến Triệu Ca cùng A Hồ, mà nhìn vào những Võ giả Đông Đường quốc, nói:

- Làm chậm trễ thời gian cứu chữa, sẽ làm hại tính mệnh của Phụ hoàng.
- Trách nhiệm này, ai trong các người có thể gánh?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 77: Ta đây cam tâm tình nguyện, người quản được sao?

Dịch giả: rolland

Đối mặt với Triệu Hạo, Võ giả Đông Đường cầm đầu cũng không có sợ hãi.

- Thập Lục điện hạ, nếu ty chức (hạ quan) nhớ không lầm, bộ hạ có lệnh, người lưu thủ tại Cảnh Dương Thành, không có thánh dụ, không được ra ngoài.

- Lúc này tại sao lại xuất hiện ở nơi này?

Triệu Hạo nghe vậy, cũng không thêm đề ý, thản nhiên nói:

- Tất nhiên là lo lắng cho thương thế của Phụ hoàng.

- Ta tinh thông Đan đạo được học, người cũng biết phải không.

Một tên Tông Sư của Đông Đường đối chọi gay gắt:

- Cho nên người dám lưu lại được tán truy tung trên người của bộ hạ?

Triệu Hạo đứng chấp tay sau lưng, vẻ mặt như thường:

- Đừng nói lung tung, ta chỉ nhận biết mùi vị phấn hoa của Bách Linh Quý Thảo mà thôi, nhưng không biết tại sao trên người của Phụ hoàng lại có phấn hoa của Bách Linh Quý Thảo.

- Nhưng mà, hiện tại giống như không có thời gian tranh chấp vào những chuyện vô bổ này.

Triệu Hạo liếc nhìn Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành:

- Cứu trợ Phụ hoàng, mới là chuyện trọng yếu nhất, không được chậm trễ.

Võ giả Thương Mang Sơn bên cạnh hần trầm giọng nói:

- Đắc tội.

Nói xong, một đám Võ giả Thương Mang Sơn bao vây đoàn người Đông Đường lại.

Võ giả của Thương Mang Sơn người đông thế mạnh, cùng cảnh giới thực lực mạnh hơn.

Bên Đông Đường cho dù có trận pháp bảo hộ, cũng cảm thấy áp lực rất lớn.

Triệu Thế Thành hôn mê, Cảnh Dương Thành có vấn đề, bên ngoài còn có sương đen của Trấn Long Uyên tập kích, trận pháp bảo hộ mọi người đã yếu đi.

Hai tên Tiên Thiên Tông Sư của Thương Mang Sơn xung phong, định trụ lại trận pháp, những Võ giả Tông Sư khác của Thương Mang Sơn, bắt đầu xâm nhập vào trong trận pháp.

Tiên Thiên Tông Sư của Đông Đường vốn đang trợ giúp Yến Triệu Ca trị thương cho Triệu Thế Thành.

Lúc này thấy thế, chỉ đành thu công, chuẩn bị đứng lên nghênh địch.

Nhưng không đợi hần hành động, bên tai đã nghe hai tiếng "Phanh" "Phanh"!

Một tên đại hán đứng trước mọi người, một mình đá hai Tông Sư của Thương Mang Sơn Võ giả văng ra!

A Hồ đứng ở đó, giống như không có việc gì.

Hần nhìn đối phương, nhếch miệng cười:

- Có công từ nhà ta ở đây, không cần các người, mời trở về đi.

Một Tiên Thiên Tông Sư của Thương Mang Sơn thấy A Hồ xuất thủ, ánh mắt lâm liệt.

Hần tiến lên trước một bước, một chương đầy tới, Cương khí phóng ra, ngưng trọng như một ngọn núi.

Nhất thời, mọi người tại đây, cảnh tượng trời đất trước mắt thay đổi hoàn toàn.

Không còn ở trong Trấn Long Uyên, mà là trong một sơn mạch núi non trùng điệp.

Núi cao xung quanh giống như bị người thôi động, đè tới mọi người.

Cương khí có linh, cũng không phải ngưng khí thành binh lộ ra mũi nhọn, mà hoá thành thiên địa hư ảo, trấn áp địch nhân!

Tiên Thiên Tông Sư, hơn nữa ít nhất là Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư mới có thủ đoạn này!

A Hồ nhếch miệng cười, nụ cười thật thà từ trước giờ, lúc này lại dữ tợn hung ác không gì sánh được!

Một tiếng huyết thật dài vang lên, rung động bốn phương, giống như một đầu hoàng hoang cự thú thức tỉnh, cực kỳ hung ác!

Trước mắt đám người Thương Mang Sơn hoa [mắt] một cái, một con hổ đen to lớn xuất hiện trước mặt.

Hổ khiếu phong sinh (hổ gầm sinh gió), gió lốc cuồng bạo lan ra bốn phía.

Thiên địa hư ảo mà Tông Sư của Thương Mang Sơn dùng Cuồng khí biến thành, núi cao sừng sững, dưới con lốc kinh khủng đánh tới, đất núi chấn động, nham thạch vỡ vụn!

Núi non trùng điệp, bị Hắc Yểm Cụ Phong quét ngang, ầm ầm sụp đổ!

Sắc mặt của Võ giả Thương Mang Sơn nháy mắt đen như đáy nồi, chửi ầm lên:

- Tiên Thiên Tông Sư?!

- Một Tiên Thiên Tông Sư như ngươi lại đi làm cho tôi tớ, ngươi không ngại mất mặt sao!

Ngay cả Võ giả Đông Đường cũng khiếp sợ nhìn A Hồ, cảm thấy chuyện này không thể tưởng tượng nổi.

Tông Sư cảnh gồm Nội Cuồng, Ngoại Cuồng, Tiên Thiên, thậm chí còn có cảnh giới Thông Thiên sau đó.

Thông Thiên Tông Sư đều chuẩn bị trùng kích Đại Tông Sư, rất ít hiện thế, Tiên Thiên Tông Sư đỉnh cao trong Tông Sư.

Ở Đông Đường, thậm chí toàn bộ Thiên Đông châu, Tiên Thiên Tông Sư đều là một lực lượng không thể khinh thường.

Thánh địa như Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Thánh Tông, Chấp Sự Trường lão có tu vi tối cao cũng là Tiên Thiên Tông Sư mà thôi, phần lớn còn lại là Ngoại Cuồng Tông Sư.

Trong khu vực Đông Đường, có rất nhiều người cầm đầu môn phái nhỏ, thế lực gia tộc, cũng chỉ là Tiên Thiên Tông Sư, có nhiều người vẫn chưa tới.

Hoàng cung của Đông Đường quốc, Tiên Thiên Tông Sư có thể lấy thân phận khách khanh.

Nhưng lúc này, lại có một Tiên Thiên Tông Sư, hơn nữa ít nhất cũng là cường giả Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư, đi theo Yến Triệu Ca làm tùy tùng cho hắn!

Cũng không phải là cao thủ hộ vệ, mà chân chính là tùy tùng!

Chẳng qua là, mọi người khó khăn để hình dung đại hán hung thần ác sát trước mặt này, cùng với người cao to đi theo sau Yến Triệu Ca lúc nào cũng mang theo vẻ mặt thật thà, lâu lâu là cùng một người.

Sắc mặt của Võ giả Thương Mang Sơn tái xanh nhìn chằm chằm A Hồ:

- Nếu ngươi đi làm tôi tớ cho Yến Vô Dịch cũng thôi, nhưng cho dù hắn là con của Yến Vô Dịch, ngươi làm sao có thể không lưng hầu hạ?

- Tôn nghiêm của ngươi đâu, kiêu ngạo của ngươi đâu?!

A Hồ móc móc lỗ tai, đưa tay búng một cái, nhếch miệng cười nói:

- Ta đây cam tâm tình nguyện, ngươi quản được sao?

Tiên Thiên Tông Sư dẫn đầu của Thương Mang Sơn cũng trầm mặt:

- Ta nhớ ra rồi.

- Nghe đồn năm đó Yến Dịch không tiếc bốn ba vạn dặm, cứu một tên lão bộc, thậm chí còn đắc tội với Lôi Vực Thánh địa Thiên Lôi Điện.

- Nhưng lão bộc này sau đó cũng phải chết, Yến Dịch mang về một đứa bé...

A Hồ không cười, vẻ mặt nghiêm túc:

- Đó là gia gia của ta, Hoàng Hồ Đình ta, chính là hài tử kia.

Triệu Hạo lạnh lùng nói:

- Già già người làm nô tài, vì báo ân, cả đời người cũng làm nô tài cho Yên gia sao?

- Trời sinh dê tiện, người không xứng là Võ giả.

A Hồ lạnh nhạt cười một tiếng:

- Vật nhỏ như người, có thể nói cái gì xứng với không xứng, một tay ta cũng đập chết người.

- Muốn nói thì, người không xứng nói chuyện với công tử nhà ta, ngay cả nói chuyện với ta, người cũng không xứng.

Triệu Hạo trừng mắt, hàn quang trong mắt bắn ra bốn phía, lại nghe A Hồ gầm lên điên cuồng.

Cương khí cuồng bạo chấn động, Triệu Hạo liền đầu choáng mắt hoa, miệng mũi trào máu.

Cho dù lúc trước có tu vi, kiến thức trác tuyệt, sức chiến đấu cùng cảnh giới mạnh như thế nào đi nữa

Cũng không chịu nổi sự chênh lệch tu vi quá lớn bây giờ, trực tiếp bị cảnh giới nghiền ép.

Quả thực là "tú tài gặp bình", có lý không nói được!

Không chỉ Triệu Hạo, những Võ giả Thương Mang Sơn khác, cũng đầu choáng mắt hoa, ngã trái ngã phải!

Hai tên Tiên Thiên Tông Sư của Thương Mang Sơn liền hét lớn một tiếng, mới làm cho tiếng gào thét của A Hồ không còn chói tai nữa.

Sắc mặt của bọn họ tái xanh, không còn tâm tư nói lời vô ích với A Hồ nữa, lúc này đồng thời phóng lên cao, tấn công tới A Hồ.

A Hồ cười hắc hắc, giống như một con cự thú cắn người, hai chưởng tách ra, khí phách không lùi, lấy một địch hai!

Võ giả của Đông Đường quốc muốn tiến lên hỗ trợ, lại phát hiện một người A Hồ đã đủ giữ quan ải, vẫn dễ dàng!

"Đối thủ của hần cũng không phải là Võ giả bình thường a, mà là người của Sơn Vực Thánh địa Thương Mang Sơn!"

Võ giả Đông Đường trợn mắt cứng lưỡi, vô ý thức nuốt một ngụm nước miếng, khó có thể tin.

Người của Thương Mang Sơn càng tức giận đến thổ huyết:

"Đây là một cái nô tài của Yên gia sao?!"

Đúng lúc này, một khí thế kinh khủng đột nhiên kéo tới.

Khuôn mặt của A Hồ nghiêm túc, mà các Võ giả Thương Mang Sơn đều lộ ra vui mừng:

- Hạ trường lão tới!

Không chút giả tạo nào, khí thế kinh khủng của Đại Tông Sư, liền áp chế toàn trường!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 78: Đừng xem thường nhân viên quản lý thư viện

Dịch giả: rolland

Khí tức của cường giả Đại Tông Sư, áp chế bốn phương, khuấy động mây gió.

Võ giả của Đông Đường, trong lòng liền chìm xuống đáy cốc, đối thủ như vậy, cho dù bọn họ cùng lên cũng không thể đối kháng.

Hạ trưởng lão của Thương Mang Sơn xuất hiện, ánh mắt rơi vào trên người Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành.

Hắn còn chưa kịp mở miệng nói, sắc mặt đột nhiên biến đổi.

Chỉ thấy Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành đang hôn mê, lúc này đột nhiên mở mắt ra.

Tầm mắt của hai người, trên không trung đụng nhau.

Triệu Thế Thành nhàn nhạt nói:

- Hạ trưởng lão, làm phiền người tự thân tới thăm.

Khi đang nói chuyện, hắn ngồi dưới đất, nắm một tay, tay còn lại đánh xuống mặt đất.

Lấy Triệu Thế Thành làm trung tâm, từng đạo Linh văn vốn âm đạm, đột nhiên sáng chói lên, khuếch tán ra xung quanh.

Lực lượng của trận pháp lúc này nhanh chóng được đề thăng, suy yếu ban đầu, trở nên mạnh mẽ lần nữa.

Lực lượng cường đại, trực tiếp chấn Hạ trưởng lão cùng đám người Thương Mang Sơn liên tiếp lùi về sau, bị buộc đi ra ngoài trận pháp.

- Làm sao có thể khôi phục nhanh như vậy?

Hạ trưởng lão quay đầu nhìn về phía những Võ giả Thương Mang Sơn khác.

Hai tên Tiên Thiên Tông Sư dẫn đầu đều đau khổ lắc đầu, vẻ mặt tràn đầy khó tin.

Bọn họ thấp giọng nói:

- Lúc chúng ta đuổi tới, thương thế rất nặng, chỉ còn một hơi thở so với người chết.

- Không biết tại sao lại khôi phục lại trong một thời gian ngắn như vậy.

- Quả thực là kỳ lạ!

Triệu Hạo lau đi vết máu nơi khoe miệng, con mắt nhìn chòng chọc vào Yến Triệu Ca bên người Triệu Thế Thành, hai tay vẫn còn đang đặt trên ngực cùng sau lưng hắn (Triệu Thế Thành).

"Tốc độ nhanh như vậy, sao có thể làm được?!"

Triệu Hạo cắn chặt răng, khoe miệng lại có vết máu chảy ra.

Hắn tự hỏi Đan đạo y thuật của mình, có một không hai thời đại này, ngoài số ít người ra, còn lại không có ai có thể đánh đồng với hắn.

Nhưng ở trong một thời gian ngắn như vậy, khiến cho Triệu Thế Thành khôi phục, hắn làm không được!

Tình hình lúc đầu của Triệu Thế Thành, Triệu Hạo đều nhìn ở trong mắt, biết thương thế nghiêm trọng bao nhiêu.

Nhưng bây giờ lại có thể khôi phục tri giác, còn thôi động trận pháp, hoàn toàn vượt quá dự tính của hắn.

Triệu Hạo hít sâu một hơi:

"Không chỉ là Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, Đan đạo Y thuật của hắn, đều có thành tựu cực cao!"

Ánh mắt của Hạ trưởng lão cũng rơi trên người Yến Triệu Ca:

- Quảng Thừa công tử cũng không phải là long trung chi nhân, mà là long trung chi long, tin đồn dĩ nhiên là thật?!

Đừng nói đám người Thương Mang Sơn bất ngờ, cho dù Võ giả của Đông Đường quốc cũng hoảng sợ.

Có người lo lắng trong lòng:

"Sẽ không phải là pháp môn kích thích tiềm lực đi, mạnh mẽ khiến bệ hạ đến thức tỉnh, sau đó thương thế nặng thêm, thậm chí "long ngư tân thiên" (chết đi)?"

"Chẳng lẽ là hồi quang phản chiếu, giống như ánh chiều tà?"

Yến Triệu Ca cảm thấy ánh mắt lo lắng của mọi người xung quanh, không khỏi trợn mắt.

"Ta nói các ngươi biết, không nên xem thường nghề nghiệp nhân viên quản lý thư viện này a."

Triệu Thế Thành gật đầu cùng Yến Triệu Ca, sau đó đứng dậy:

- Trầm nhất thời bị bệnh nhẹ, hiện tại đã không còn đáng ngại.
- Làm phiền Hạ trưởng lão tự mình tới thăm, nơi đây là Trần Long Uyên, cũng không phải là địa phương thích hợp nói chuyện.
- Sau khi mọi người ra ngoài, trầm thiết yến trong hoàng cung Cảnh Dương Thành, chiêu đãi Hạ trưởng lão cùng các vị Thương Mang Sơn.

Hạ trưởng lão nhìn Triệu Thế Thành, nhều mày.

Hắn không tin thương thế của Triệu Thế Thành lại khôi phục nhanh như vậy.

Nhưng Triệu Thế Thành hiện tại có mấy thành thực lực, hắn không nắm được.

Lực lượng của Cảnh Dương đại trận, Triệu Thế Thành có thể dẫn dắt mấy phần, cũng không biết rõ.

Nếu như Triệu Thế Thành ở trạng thái đỉnh phong, lại có đại trận tương trợ, Hạ trưởng lão cũng không phải là đối thủ.

Ánh mắt của Triệu Hạo đảo qua Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành.

Triệu Thế Thành cũng không liếc nhìn Triệu Hạo.

Ban đầu hắn ở Cảnh Dương Thành trợ giúp Quảng Thừa Sơn bức lui Đại Nhật Thánh Tông, Triệu Hạo đã chặt đứt với hắn rồi.

Mà bây giờ Triệu Hạo xuất hiện cùng đám người Thương Mang Sơn, cũng để cho Triệu Thế Thành đoạn tuyệt với Triệu Hạo.

Triệu Thế Thành nhìn Hạ trưởng lão, bình tĩnh nói:

- Đây không phải là địa phương nói chuyện, trầm cáo từ trước, Hạ trưởng lão thỉnh cứ tự tiện.

Dứt lời, hai chưởng của hắn vuren ra trước, sau đó nhấn một cái vào hư không.

Linh văn của trận pháp rung động, luồng khí di chuyển, lấy Triệu Thế Thành làm trung tâm, cuốn lấy đám người Yến Triệu Ca, A Hổ cùng Võ giả Đông Đường bay ra Trần Long Uyên.

Sắc mặt của Hạ trưởng lão phát chìm, nếu buông tha, thực sự hắn không cam lòng.

Tuy rằng trong lòng không có mười phần nắm chắc, nhưng hắn cũng không do dự mà xuất thủ ngăn chặn đám người Yến Triệu Ca, Triệu Thế Thành.

Thế nhưng lúc này, phương xa đột nhiên truyền đến rung động kịch liệt.

Đao khí lăng liệt truyền đến, cắt toái hư không, Trần Long Uyên hầu như muốn tan vỡ.

- Là Đông Châu Trưởng lão của Quảng Thừa Sơn, cùng Đông Thăng Quân của Đại Nhật Thánh Tông, bọn họ chạy tới rồi!

Một đạo đao khí ngang trời mà tới, chém đoạn lối đi của đám người Thương Mang Sơn.

Đao quang kim sắc sáng lên, chiến đấu cùng một chỗ với đao khí rộng lớn.

Nhưng cơ hội để Thương Mang Sơn truy kích đám người Yến Triệu Ca đã mất, đuổi theo cũng không kịp.

Sắc mặt của Hạ trưởng lão tối lại:

- Thời cơ đã mất, thế cục tiếp theo chúng ta nắm không được.
- Đi, liên hệ với thủ tọa trưởng lão của bản môn, rồi mới quyết định tiến hay lui.

Hắn nhìn về phía Triệu Hạo:

- Ngươi tiếp tục ở lại Đông Đường, ngày sau rất khó khăn.

Triệu Hạo trầm mặc không nói.

Đám người Yến Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành, cũng có thể cảm giác được Tần trưởng lão cùng Đông Thăng Quân tới gần.

Không chỉ có như vậy, Không trưởng lão cùng cường giả Đại Tông Sư nữ tính kia của Đại Nhật Thánh Tông, cũng từ trong Trần Long Uyên đánh ra ngoài, chiến trường quét ngang khu vực mây trăm dặm, đánh long trời lở đất.

- Thế bá, loạn lưu sát khí trong cơ thể ngài còn không trừ triệt để.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Triệu Thế Thành:

- Tình huống bên Cảnh Dương Thành, ngài nắm chắc được bao nhiêu phần?

Sắc mặt của Triệu Thế Thành có chút tái nhợt, tập trung tinh tế cảm ứng, sau một lúc lâu mới nói:

- Thế Liệt, đã đánh vào trong hoàng cung.

- Có người của Đại Nhật Thánh Tông hỗ trợ, Hoàng thúc ngăn không được hẳn, quyền không chế đại trận đã bị hắn cướp đi phân nửa.

- Bây giờ trăm không có trong hoàng cung, muốn đoạt lại quyền khống chế, có chút khó khăn.

Triệu Thế Thành bỏ ra một chưởng về trước, dòng khí cuốn lên, mang theo đám người Yến Triệu Ca rơi xuống đất.

Thân thể hiện tại của hắn rất đáng lo, cần phải bảo tồn khí lực ứng phó với đại chiến sắp tới.

May mà trên lãnh thổ của Đông Đường đều có trạm dịch, mọi người không cần lo lắng về vấn đề đi lại.

- Hiện tại chạy về Cảnh Dương, thời gian không còn kịp, ưu thế của Triệu Thế Liệt sẽ càng lúc càng lớn.

Yến Triệu Ca nói rằng:

- Thế bá, ta có một ý tưởng, có thể thử một lần.

Triệu Thế Thành quay đầu lại nhìn hắn:

- Hà? Triệu Ca có ý tưởng gì?

Yến Triệu Ca nói:

- Linh Phong Cốc của bản môn, cách Lâm Uyên Thành không xa, cũng gần với Trần Long Uyên.

- Nơi này có dự trữ một lượng vật tư, chúng ta có thể thử bố trí một trận pháp nghịch chuyển.

Ánh mắt của Triệu Thế Thành sáng lên:

- Bố trí trận pháp nghịch chuyển không dễ, Triệu Ca nói như vậy, là có phương pháp nhanh chóng sao?

Yến Triệu Ca nói:

- Trong tay ta có một trận đồ, có thể liều một lần.

- Tuy nói là liều, nhưng so với quay về Cảnh Dương Thành thì có hy vọng lớn hơn.

Triệu Thế Thành nghe vậy cũng động lòng, nhưng lại truyền âm hỏi:

- Nếu là Linh Phong Cốc, mở Văn Văn Thạch. . .

Yến Triệu Ca cũng truyền âm đáp lại:

- Đã khai chiến, thái độ làm người của Hứa Xuyên trưởng lão cũng lão luyện, nên phải có an bài rồi, không cần lo lắng bí mật bị tiết lộ.

- Người của Thương Mang Sơn đã bị Tần trưởng lão ngăn trở, nhưng bọn hắn ở ngoài Đông Đường, trên địa giới Sơn Vực, khẳng định có trọng binh đang đợi tin tức, chờ phát động.

- Đại Nhật Thánh Tông cũng đang hành động.

- Triệu Thế Liệt ở Cảnh Dương Thành xâm lược như lửa.

- Lúc này phải tranh thủ thời gian!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 79: Đại quân áp cảnh

Dịch giả: rolland

Triệu Thế Thành nhìn về phía Yên Triệu Ca:

- Trận đồ của ngươi, có thể dễ trăm đánh giá không.

Khi hắn đang nói chuyện, thì Yên Triệu Ca cũng lấy một tấm lụa mỏng ra.

Đưa Cương khí vào, tấm lụa cũng không hỏng, mà có vết tích lưu lại, giữa tiếng "bá bá", một trận đồ phức tạp hiện ra trước mắt Triệu Thế Thành.

Triệu Thế Thành kiểm tra kỹ, đối chiếu cùng với tri thức trận lý trong đầu, bỗng nhiên có cảm giác rộng mở thông suốt.

- Biện pháp này có thể thực hiện!

Triệu Thế Thành nói:

- Nhưng muốn bày trận, vật liệu có đủ hay không.

Yên Triệu Ca nói:

- Vật tư tích lũy trong Linh Phong Cốc rất nhiều, nếu không đủ, có thể điều động từ Lâm Uyên Thành.

Vật liệu cần bày trận, trong Linh Phong Cốc sẽ không thiếu.

... cho dù không thiếu, nhưng ngay trước mặt đám người Đông Đường quốc, nó cũng phải là thiếu.

Nếu không phải lâm thời chuẩn bị, mà sớm đã an bài trước, cái này là muốn nhắm vào Đại Nhật Thánh Tông sao?

Dù sao, trận đồ nghịch chuyển, có năng lực dao động Cảnh Dương đại trận.

Cho dù Triệu Thế Thành không nghĩ vậy, nhưng những cường giả Đông Đường quốc khác chưa hẳn sẽ không dị nghị gì.

Đã quyết định phương pháp, đoàn người liền chạy đi Linh Phong Cốc, dọc đường đi cũng có tin tức không ngừng truyền lại.

Đông Đường ngoại trừ Cảnh Dương Thành, không có loạn lên hết, nhưng sản nghiệp của Quảng Thừa Sơn tại Đông Đường quốc đều lọt vào sự uy hiếp của Đại Nhật Thánh Tông.

Ngoài Linh Phong Cốc, càng có người vây công.

Đoàn người của Yên Triệu Ca rất nhanh đem những cản trở này quét sạch, Chấp Sự Trưởng lão Hứa Xuyên nhận được tin tức, lập tức đi ra, nghênh tiếp Yên Triệu Ca cùng Triệu Thế Thành vào trong.

Hiện tại, hắn đảm nhiệm Linh Phong Cốc Chấp Sự, Linh Phong Cốc có quan hệ trọng đại hơn trước kia rất nhiều, cho nên lực lượng phòng ngự ở đây cũng mạnh mẽ hơn.

- Hứa trưởng lão, dựa theo ta đưa cho ngươi, nhanh chóng chuẩn bị đầy đủ những thứ này, thiếu cái gì, cứ liệt kê ra.

Sau khi Yên Triệu Ca gặp mặt cũng không khách sáo.

Hứa Xuyên cũng biết nặng nhẹ, bình tĩnh nhận danh sách mà Yên Triệu Ca liệt kê ra, nhanh chóng triệu tập vật tư, sau đó đem những đồ vật còn thiếu hồi báo.

- Máy thứ này, ở Lâm Uyên Thành đều có.

Hứa Xuyên nói nhanh:

- Không biết khó phòng của bản môn hiện tại có thất thủ hay không, nhưng cho dù không có, những địa phương khác gần Lâm Uyên Thành, khẳng định sẽ có.

- Bất kể khó phòng của Đại Nhật Thánh Tông hay Thương Mang Sơn, cũng không thiếu!

Yến Triệu Ca tiếp nhận danh sách trong tay Hứa Xuyên, quay đầu nói với A Hồ:

- A Hồ, tình huống khẩn cấp, ngươi đi một chuyến, chú ý an toàn.

Triệu Thế Thành cùng Yến Triệu Ca đều phải lưu lại bố trí trận pháp, trong những người khác chỉ có thực lực của A Hồ là mạnh nhất.

A Hồ thật thà cười:

- Công tử yên tâm, một lát sau ta sẽ trở lại.

Dứt lời, xoay người đi ra Linh Phong Cốc, chạy thẳng đến Lâm Uyên Thành.

Triệu Thế Thành nhìn bóng lưng của A Hồ đi xa:

- Mặc dù Yến Dịch không truyền Quảng Thừa bí truyền cho hắn, nhưng Hắc Yểm Thần Phong Quyết, hay Quỷ Hồ Thần Trảo, đều là Võ học cao cấp nhất a.

Trong ánh mắt của Yến Triệu Ca một tia âm áp:

- Năm đó cha cũng muốn nhận A Hồ làm đồ đệ, nhưng A Hồ nhất định không chịu.

- Cho nên cha ta mới đem tuyệt học đích truyền của Phong Vực Thánh địa đã bị diệt năm đó truyền thụ cho A Hồ.

Những năm gần đây, Yến Dịch kỳ thực đối đãi với A Hồ giống như đồ đệ, mà nguyên chủ thân thể của Yến Triệu Ca, cùng A Hồ cũng vừa là bộc vừa là bạn.

Sau khi Yến Triệu Ca đi tới thế giới này, ở chung với đại hán này lâu ngày, cũng không đối đãi hắn như người hầu.

Lúc bình thường còn trêu chọc nhau, vui vẻ.

So với một số người gặp cũng chưa gặp qua, nói đều chưa nói được một câu, chỉ tồn tại trong trí nhớ của nguyên chủ thân thể, giao tình với A Hồ càng ngày càng thâm hậu, cùng nguyên chủ thân thể dần dần hợp lại.

Nếu không phải A Hồ nhìn qua không biết lớn nhỏ, nhưng vẫn kiên quyết tuân thủ một vài quy củ, hắn có thể là người bạn thứ nhất của Yến Triệu Ca sau khi đi tới thế giới này.

Vừa nói chuyện cùng Triệu Thế Thành, Yến Triệu Ca bắt đầu giúp đỡ Triệu Thế Thành, bố trí một trận pháp mới trong Linh Phong Cốc.

Nhìn trận pháp này sơ qua, giống như cùng loại với Cảnh Dương đại trận của Đông Đường quốc.

Nhưng khi nhìn kỹ những Linh văn trận pháp, toàn bộ chúng đều tương phản với Cảnh Dương đại trận chân chính.

Giống như một cái gương phản chiếu.

Trận pháp dần thành hình, có Linh quang sáng lên, từng đạo trận văn kéo dài ra bốn phương tám hướng, dần dần bao trùm cả Linh Phong Cốc.

Triệu Thế Thành ngồi trên trung tâm trận pháp, một tay nắm lại, tay còn lại đánh vào mặt đất.

Cảnh Dương đại trận bị hắn dẫn dắt, Linh quang trên trận văn, càng ngày càng sáng chói.

Chỉ là Linh quang chớp loé liên tục, có vẻ không ổn định.

Yến Triệu Ca biết, là do Cảnh Dương Thành bên kia, Cảnh Vương Triệu Thế Liệt gây rối loạn.

Về mặt của Triệu Thế Thành không đổi, bình tĩnh ngồi ngay ngắn, dẫn động trận lực, đồng thời dẫn động trận lực nghịch chuyển trong Linh Phong Cốc, cùng đại trận nhà mình tương hợp.

Ánh mắt của hắn chớp động, long bào trên người có kim quang hiện lên.

Kim quang như vậy, giống như phủ lên Triệu Thế Thành một kiện áo giáp long lân.

Đây chính là đệ nhất chí bảo của Đông Đường, Trung phẩm Linh binh, Kim Lân Long Hoa Khải.

Bình thường không hiện, ẩn dấu trong cơ thể của Triệu Thế Thành, lúc cần, sẽ hóa thành quang khái, bám vào thân.

Trong Trấn Long Uyên, nhờ có lực lượng cường đại của Trung phẩm Linh binh bảo hộ, bằng không lúc đó đại trận đột ngột nghịch chuyển, dị biến trong Trấn Long Uyên phản kích, Triệu Thế Thành có thể còn mạng hay không còn không biết.

Tay trái của Yến Triệu Ca ngắt kiếm quyết, tay phải kéo ra, một đạo bích quang xông thẳng lên trời, sau đó rơi vào trung tâm trận pháp trước mặt Triệu Thế Thành.

Đó chính là Linh binh tùy thân của Yến Triệu Ca, Bích Long Linh Kiếm.

Triệu Thế Thành điểm nhẹ trên mũi kiếm, lập tức liền phát ra tiếng long ngâm.

Bích Long Linh Kiếm treo giữa không trung, tự sinh linh tính, không rơi xuống đất.

Trên mũi kiếm có ánh sáng lưu chuyển, mơ hồ hiện lên long ảnh, chuyển động liên tục.

Kim Lân Long Hoa Khải trên người Triệu Thế Thành cũng có quang ảnh Kim Long chớp động, phát ra tiếng long ngâm cuộn cuộn.

Kim Lân Long Hoa Khải toạ trấn đại trận được Triệu Thế Thành dẫn dắt, mà Bích Long Linh Kiếm thì trấn áp trận pháp nghịch chuyển trong Linh Phong Cốc.

Song long toả sáng, hai trận song song, khí thế càng ngày càng mạnh.

Nhưng vào lúc này, Võ giả Quảng Thừa Sơn cùng Võ giả Đồng Đường trong cốc, nhúu mày lại.

Có khí thế cường đại, từ bên ngoài Linh Phong Cốc đè ép vào trong cốc.

Một vòng mặt trời kim sắc, mọc lên từ cốc khẩu (cửa), khí tức kinh khủng, tới gần đại trận bên trong sơn cốc.

- Đại Nhật Thánh Tông! Đại Tông Sư!

Yến Triệu Ca nhúu mày lại, người này có tu vi không bằng Triệu Thế Thành, Nghiêm Húc, nhưng cũng là hàng thật Đại Tông Sư!

Khuôn mặt của Triệu Thế Thành trầm tĩnh, nắm tay đánh lên hư không.

Dưới trận pháp dẫn động, lực lượng đánh tới mặt trời kim sắc.

Lực lượng hai bên đụng nhau, liền bạo phát ra ánh sáng chói mắt, làm người khác khó có thể nhìn thẳng.

Thương thế lúc này của Triệu Thế Thành vẫn chưa khôi phục, lực lượng của trận pháp đang đấu với Cảnh Dương bên kia.

Đại Tông Sư bị hấn ngăn cản, không cách nào tiến vào, nhưng Triệu Thế Thành cùng lực lượng của trận pháp cũng bị chế trụ.

Tại nơi Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông, phòng ngự của trận pháp có một lỗ thủng.

Người bên ngoài sơn cốc di chuyển, một đám Võ giả Đại Nhật Thánh Tông, vọt vào.

Trong đó có nhiều người, khí thế kinh khủng, lúc đi lại giống như rung chuyển hư không xung quanh.

Lòng của mọi người trong Linh Phong Cốc đều chìm xuống:

- Nhiều Tiên Thiên Tông Sư như vậy!

Yến Triệu Ca nhìn kỹ lại, trong đó có một người, mặc áo bào trắng, khuôn mặt râu ria, ánh mắt thâm độc như xà, bất ngờ chính là Tiêu Thăng.

Tiêu Thăng vào sơn cốc, ánh mắt quét qua, lực chú ý tập trung trên người Yến Triệu Ca.

- Yến! Triệu! Ca!

Tiêu Thăng gắng từng chữ một, con mắt giống như bốc cháy.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 80: Linh Phong Cốc công phòng

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn Tiêu Thăng một cái, rồi không để ý nữa.

"So với dự đoán còn nhanh hơn, không chỉ là Đông Đường quốc có vấn đề. . ."

Yến Triệu Ca hít một hơi:

"Nghiêm Húc. . ."

Cường giả của Đại Nhật Thánh Tông đông đảo, Yến Triệu Ca phải trợ giúp Triệu Thế Thành duy trì trận pháp, lập tức kêu lớn:

- Hứa trưởng lão!

- Ta rõ.

Chính sự trước mắt, Hứa Xuyên không có bộ dạng nịnh hót lâu cá nữa.

Hắn bình tĩnh chỉ huy những Võ giả Quảng Thừa Sơn dưới trướng, đi đầu nghênh đón Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông.

Võ giả Đông Đường đi cùng Yến Triệu Ca, Triệu Thế Thành, cũng tiến lên nghênh chiến.

Võ giả Đại Nhật Thánh Tông tới đây, tập hợp nhiều người tinh nhuệ, cao thủ đông đảo.

Bởi vì Văn Văn Thạch có thể sản xuất Ngọc Tinh Tùy, mặc dù Quảng Thừa Sơn có thể che dấu tai mắt người khác, không giống trống khua chiêng, nhưng Linh Phong Cốc ngoại buồng nội chặt, lực lượng phòng ngự bí mật tăng lên.

Nếu không có như vậy, lúc này sợ là đã bị Đại Nhật Thánh Tông công phá.

Nhưng mà, rất nhiều cường giả Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông đồng loạt ra tay, làm cho áp lực lên Linh Phong Cốc tăng mạnh.

Hứa Xuyên cùng cường giả Tiên Thiên Tông Sư của Đông Đường, cùng nhau đẩy lùi đối thủ ra bên ngoài.

Chiến cuộc của hai bên, trong lúc này liền rơi vào giằng co.

Tên Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông đang bị ngăn ngoài sơn cốc, thế tấn công như thủy triều, không ngừng phát ra công kích vào Linh Phong Cốc cùng Triệu Thế Thành.

Về mặt của Yến Triệu Ca và Triệu Thế Thành đều nghiêm túc.

Bởi vì phải ứng phó với công kích như thế này, có thể làm tranh đoạt bên Cảnh Dương Thành lại rơi xuống hạ phong lần nữa.

Hai bên chiến trường, mang áp lực rất lớn cho Triệu Thế Thành.

Trận pháp nghịch chuyển chưa bố trí thỏa đáng, Căn Vương Triệu Thế Liệt ở Cảnh Dương Thành liên tục ra sức, quyền không chế Cảnh Dương đại trận từ từ rơi vào tay hắn.

Nếu cứ kéo dài như thế, Linh Phong Cốc bên này, lực lượng trận pháp bị Triệu Thế Thành dẫn dắt, cũng dần dần không đủ dùng.

Đại Tông Sư bên địch nhân đang cùng giao thủ, chắc cũng cảm thấy chuyện này.

Hắn thét dài một tiếng:

- Triệu Thế Thành, ngươi khăng khăng cố chấp, làm địch nhân với Thánh Tông ta, đây chính là kết cục của ngươi!

- Ngươi quá ngu muội, không thấy rõ thiên hạ đại thế, Quảng Thừa Sơn từ lâu đã là ánh chiều tà, Thánh Tông ta là mặt trời ban trưa!

- Đệ đệ Triệu Thế Liệt của ngươi thông minh hơn ngươi nhiều lắm, vì Đông Đường lo lắng, ngôi vị hoàng đế vẫn là hắn ngồi mới tốt!

Vừa nói, hai chưởng của hắn hợp lại, đẩy về phía trước.

Đại Nhật Thất Pháp, Trung Thiên Thần Chưởng!

Thái dương treo trên cao, như mặt trời ban trưa!

Một đòan mạnh mẽ, sở trường về lực lượng, đem Võ đạo thiên (nghiêng) về mãnh liệt dữ dội này của Đại Nhật Thánh Tông bày ra vô cùng nhuần nhuyễn!

Lấy thế đè người, lấy lực áp người.

Tu vi thực lực của Võ giả càng cao, uy lực của môn Võ học này càng mạnh.

Lúc này, một Đại Tông Sư thi triển Trung Thiên Thần Chưởng, Triều Nguyên Long ở cảnh giới Tông Sư không thể so sánh được.

Mọi người tại đây, đều cảm thấy trước mắt một mảnh vàng rực, nóng cháy mãnh liệt.

Một đám Võ giả Tông Sư, cảm thấy Cương khí của bản thân dưới một chưởng này dường như bị thiêu đốt!

Triệu Thế Thành biểu hiện ngưng trọng, khuôn mặt biến thành màu đen.

Hai khí màu xanh đỏ, hiện lên trên mặt hấn lần nữa.

Loạn lưu sát khí chưa được thanh trừ sạch sẽ trong cơ thể Triệu Thế Thành liên tục tác loạn.

Lúc này lại cùng người khác giao thủ, dưới áp lực, sát khí tác loạn càng ngày càng kịch liệt.

Hắn hít sâu một hơi, lần thứ hai đánh ra một quyền, Kim Lân Long Hoa Khải trên người chớp động quang mang, truyền ra tiếng long ngâm.

Tên Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông, khẽ quát một tiếng, trên cánh tay phải có từ kim quang mang sáng lên.

Đó là một cái bao tay, cả bao tay là vàng ròng, có chín viên tinh thạch màu tím sáng rực, khí thế ngút trời.

Cũng là một kiện Linh binh!

Hai bên đụng nhau, cả thân thể của Triệu Thế Thành đều chấn động.

Trận pháp lay động một cái, ưu thế của Triệu Thế Liệt bên Cảnh Dương Thành càng lớn hơn nữa.

Ngược lại, lực lượng trận pháp mà Triệu Thế Thành có thể dẫn động giảm xuống lần nữa.

Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông được thể không buông, liên tục đánh ra Trung Thiên Thần Chưởng, đánh cho không gian chấn động liên tục, như muốn vỡ vụn ra.

Mặt trời rực rỡ chiếu rọi, ánh sáng Linh văn của trận pháp, đều ảm đạm xuống.

Triệu Thế Thành đành phải co rút lại vòng tròn phòng ngự của mình.

Nhưng vì thế, thế tiến công của địch nhân, liền lan đến phòng ngự của Linh Phong Cốc.

Dưới Đại Tông Sư giúp đỡ, một đám Võ giả Đại Nhật Thánh Tông từng bước ép sát.

Tầm nhìn của Tiêu Thăng quét qua tất cả mọi người, nhìn chòng chọc vào Yến Triệu Ca, ánh mắt thâm độc như xà.

Một Tiên Thiên Tông Sư bên cạnh hắn, tay trái ngắt kiếm quyết, tay phải vỗ vào hộp kiếm.

Kiếm quang sáng lên, phá vỡ chân trời, giống như mặt trời mọc lên từ phương đông, ánh sáng bình minh.

Đại Nhật Thất Pháp, Phá Hiểu Thần Kiếm!

Hạ phẩm Linh binh, Lưu Hoả Kiếm!

Kiếm quang kinh thiên, như ánh rạng đông, mặt trời mọc lên từ phương đông, đến mặt trời nhô lên cao, đến khi mặt trời ngã về tây, một kiếm diễn biến mặt trời thẳng trảm, từ thủy đến chung (khởi đầu - chung kết).

Yến Triệu Ca thấy thế, lảng không bỏ ra một chưởng, Huy Nhật Luân bay ra!

Nhìn thấy Huy Nhật Luân, động tác của Võ giả Đại Nhật Thánh Tông đều có chút ngừng lại, nhưng tiếp tục tấn công mạnh hơn.

Tiêu Thăng gắt gao nhìn chòng chọc vào Huy Nhật Luân, vành mắt muốn nứt ra.

Hắn rống một tiếng bén nhọn, đánh ra một chưởng.

Trong lòng bàn tay chớp động một đồ văn, giống như mặt trời.

Huy Nhật Luân trên không, động tác liền chậm lại.

"Sặc! Quả nhiên. . ."

Yến Triệu Ca nhú mày:

"Đáng tiếc phải dùng Bích Long Linh Kiếm bố trí trận pháp nghịch chuyển, bằng không đổi lại là tốt rồi."

Huy Nhật Luân trên không trung bị kiểm hãm, Võ giả Đại Nhật Thánh Tông thôi động Lưu Hoả Kiếm, đánh xuống Linh Phong Cốc.

Trận pháp phòng ngự của Linh Phong Cốc bị Đại Tông Sư của đối phương áp bách, lúc này lại chịu một đòn của Lưu Hoả Kiếm, cuối cùng cũng bị xé ra một cái khe!

Một đám Võ giả Đại Nhật Thánh Tông liền nhảy vào!

Tiêu Thăng quay đầu lại nhìn về phía tên Tiên Thiên Tông Sư kia:

- Lương trưởng lão, giúp ta một tay!

Tên Tiên Thiên Tông Sư kia gạt đầu, một chiêu Phá Hiểu Thần Kiếm.

Lưu Hoả Kiếm hoá thành một đạo hồng quang, cuốn lấy Huy Nhật Luân.

Yến Triệu Ca vẫn lạnh nhạt một màn này, thân hình vọt tới bên người Triệu Thế Thành.

Nắm lấy Bích Long Linh Kiếm, kiếm quyết của Yến Triệu Ca dẫn động, Linh văn của trận pháp nghịch chuyển sáng lên.

Tình thế bên Triệu Thế Thành, cũng ổn định lại một chút.

Tiêu Thăng phóng lên, chụp tới Huy Nhật Luân, Huy Nhật Luân chấn động kịch liệt, đồ văn hình mặt trời trong lòng bàn tay của Tiêu Thăng phát sáng.

Rung động của Huy Nhật Luân, bắt đầu ngưng lại.

Tiêu Thăng nhắm mắt lại, trong bóng tối, giống như có ánh mặt trời dần sáng lên.

Cảm thụ liên hệ giữa mình cùng Huy Nhật Luân thành lập lại, lấy lại được Linh binh, làm Tiêu Thăng không nhận được mà thả lỏng cả người, lỗ chân lông toàn thân giống như mở ra.

Hắn bắt đầu khu trục liên hệ của Yến Triệu Ca cùng Huy Nhật Luân.

Tiêu Thăng mở mắt ra, trong đôi mắt chớp động lãnh quang, nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Yến Triệu Ca, ngươi cũng là một nhân vật.
- Nhưng ngươi càng kiệt xuất, đối với Đại Nhật Thánh Tông uy hiếp càng lớn!
- Ta cũng phải thừa nhận, si nhục ngươi cho ta, ta không cách nào rửa sạch.
- Nhưng muốn bóp chết ngươi, có người có thể làm được!

Một đám Võ giả Đại Nhật Thánh Tông, cùng đám người Hứa Xuyên đánh thành một đoàn.

Nhưng cao thủ của Đại Nhật Thánh Tông rất nhiều, không có trận pháp của Linh Phong Cốc giúp trợ, đám người Hứa Xuyên liền rơi vào hạ phong.

Đại Nhật Thánh Tông phân một người, là một Tiên Thiên Tông Sư, đi tới Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca nhìn người này.

Đối phương bước ra một bước, không gian cảnh vật xung quanh giống như run rẩy!

Quyển 1 - Chương 81: Tiêu Thăng, chạy đi đâu?!

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn về phía Tiên Thiên Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông, đối phương dần tiếp cận.

Lúc này đột nhiên một tiếng rống to từ phương xa truyền tới, nhanh chóng đến gần.

Cương khí toàn thân của A Hồ bùng nổ, giống như một con lốc màu đen chắn trước Yến Triệu Ca.

- Công tử, ta đã trở về!

A Hồ nói, còi xuống bọc hành lý to lớn phía sau, ném cho Yến Triệu Ca.

Sau đó bước ra, đã đến trước mặt Võ giả Đại Nhật Thánh Tông.

A Hồ không nói một lời, hai trảo đan vào nhau, một con lốc màu đen phô thiên cái địa cuốn đi tất cả.

Tên Võ giả Đại Nhật Thánh Tông này gầm lên, Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo, mặt trời sáng rực chiếu rọi.

Ánh mặt trời kim sắc đựng vào con lốc trong nháy mắt.

A Hồ nhẹ răng cười, thân hình to lớn giống như quỷ ảnh phiêu hốt bất định.

Lại giống như một con hổ màu đen to lớn lao ra con lốc cắn người!

Thân hình của A Hồ đột nhiên cúi xuống, sau đó nhảy một cái, xé rách mặt trời kim sắc, hai tay trảo tới yết hầu của đối thủ!

Quý Hồ Thần Trảo lướt qua, không khí giống như bị xé rách thành từng mảnh!

Con lốc màu đen hoá thành đầu mãnh hổ, mở cái miệng to như chậu máu, trực tiếp cắn nuốt địch nhân!

Về mặt của Tiên Thiên Tông Sư thôi động Lưu Họa Kiếm ngưng trọng, tạm thời bỏ qua Huy Nhật Luân, thúc đẩy Lưu Họa Kiếm chém tới A Hồ.

Trên người A Hồ sáng lên, một kiện quang khái (giáp) màu đen hiện lên, ngăn trở công kích của Lưu Họa Kiếm.

Hắn gầm một tiếng, phân ra một trảo, chặn lại Phá Hiểu Thần Kiếm của đối thủ.

Địch nhân thứ nhất giao thủ cùng hắn, vội vàng thi triển thân pháp Đại Nhật Đông Thăng Hoàng Thiên Túng lui về sau, cả người đầm mồ hôi lạnh!

Lưu Họa Kiếm cùng Hắc Yểm U Khái của A Hồ kiếm chế lẫn nhau, hai Tiên Thiên Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông đồng thời hét lớn, sau đó liền thấy cương phong (gió mạnh) kinh thiên, thiên địa hư ảo bao phủ bốn phương.

Đều nói bầu trời không có hai mặt trời, nhưng bây giờ trước mắt A Hồ đã xuất hiện hai mặt trời!

Một cái như mặt trời giữa trưa, treo trên đỉnh đầu, một cái như mặt trời buổi sáng ánh rạng đông rực rỡ!

A Hồ không sợ hãi, Cương khí toàn thân bạo phát, vọt lên, như hổ nhảy.

Vân tòng long, phong tòng hổ! (mây theo rồng, gió theo hổ)

Hắn điên cuồng hét lên, con lốc màu đen cuộn cuộn khắp trời, cát bay đá nhảy, vô cùng kinh khủng!

Yến Triệu Ca tiếp được bọc hành lý của A Hồ, nhanh chóng lấy các vật phẩm trong đó ra.

Thúc đẩy Cương khí, Yến Triệu Ca giơ tay ra, các vật phẩm bay vào trong trận pháp nghịch chuyển.

Yến Triệu Ca bấm pháp quyết, từng đạo Linh văn trong trận pháp nghịch chuyển càng sáng chói, kết cấu tổng thể, nhanh chóng hoàn chỉnh.

Người của Đại Nhật Thánh Tông cũng nhận thấy ảo diệu của trận pháp nghịch chuyển, nhưng không ngờ lại bố trí nhanh như vậy.

Tên Đại Tông Sư đang đánh phá phòng ngự của Triệu Thế Thành, muốn hủy trận pháp nghịch chuyển, lại bị Triệu Thế Thành ngăn trở, không cách nào làm được.

Lúc này, mắt thấy trận pháp hoàn thành, trong lòng liền sinh ra dự cảm không ổn.

- Đốt!

Yến Triệu Ca quát khẽ một tiếng, vung tay, Bích Long Linh Kiếm bay lên giữa không trung.

Sau đó hai chưởng đẩy về phía trước, lăng không (giữa không trung) vỡ xuống một cái!

Trận pháp nghịch chuyển trong Linh Phong Cốc thành hình, "âm âm" vận chuyển, liền kết thành một thể với đại trận của Triệu Thế Thành đang dẫn động!

Linh văn trên đại trận, chớp động hồng quang dữ dội quỷ dị!

Hồng quang hiện lên, Cảnh Dương Thành ở xa, trong hoàng cung, toàn thân của Triệu Thế Liệt đang dẫn dắt đại trận chấn động mạnh, phun ra một ngụm máu tươi!

Yến Triệu Ca gấp gáp nói:

- Thế bá, nhân lúc hiện tại!

Triệu Thế Thành không nói một lời, đứng ở trong trận pháp, đánh ra một quyền.

Yến Triệu Ca nhìn lại, chỉ thấy trên đỉnh đầu của hắc mị hồ có một gốc linh thụ đón gió phấp phới, sừng sững che trời.

Lực lượng của Kim Luân Long Hoa Khải được thôi động hoàn toàn, Triệu Thế Thành đánh ra một quyền, lực lượng của đại trận đột nhiên tăng cường.

Tên Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông đang chiếm thượng phong, lộ ra kinh sợ, lập tức thối lui!

- Yến Triệu Ca!

Đám người Tiêu Thăng đều giật mình, không nghĩ tới phe mình đang chiếm thượng phong, Yến Triệu Ca vẫn còn có khả năng lật bàn.

- Cho dù trận pháp nghịch chuyển cùng trận pháp nguyên bản hợp lại, cũng không có hiệu quả mạnh mẽ như vậy đi!

Triệu Thế Thành trọng thương, Triệu Thế Liệt chiếm địa lợi của Cảnh Dương Thành.

Kết quả tranh đoạt quyền khống chế Cảnh Dương đại trận, Triệu Thế Thành lại chuyển bại thành thắng!

Một đạo quang kim sắc sáng lên từ phương xa.

Là một Tiên Thiên Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông đẩy lui đối thủ của mình, sau đó chém một chiêu Tây Tà Phán Thiên Dao tới Yến Triệu Ca!

Nhưng không đợi hắc mị tới gần, A Hổ giận dữ hét lên một tiếng, tay trái vẫn là Quỷ Hổ Thần Trảo, tay phải hoá trảo thành quyền!

Đây là Võ học mà Yến Triệu Ca truyền thụ cho A Hổ!

Lục Linh Ma Quyền, Hổ Bào Ma Quyền!

A Hổ hoàn toàn điên cuồng, quyền đánh trảo bay, một người giữ quan ải, đem ba tên Tiên Thiên Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông ngăn lại!

Tiếng hô gầm vang vọng toàn bộ Linh Phong Cốc, đám người Hứa Xuyên đều âm thầm kinh hãi.

Tiêu Thăng thấy thế, về mặt âm độc, không tiếp tục thu Huy Nhật Luân.

- Chó ngoan không cản đường!

Tiêu Thăng độc ác nhìn Yến Triệu Ca cùng A Hổ:

- Nếu ngươi trung tâm hộ chủ, ta sẽ đem hắc và cẩu nô tài ngươi cùng nhau làm thịt!

Nghe được ngữ khí âm trầm của Tiêu Thăng, Yến Triệu Ca nhìn qua.

Chỉ thấy Tiêu Thăng đột nhiên móc ra một đồ vật hình ống tròn từ trong ngực.

Hắn cầm một đầu, đầu còn lại nhắm vào A Hổ!

Yến Triệu Ca hét lớn:

- A Hổ, mau tránh! Là Thái Dương Vũ!

A Hổ nghe vậy, hơi do dự một chút.

Nhưng thân hình cao lớn, vẫn không né tránh.

Lông mi của Yến Triệu Ca dựng thẳng, A Hổ né tránh, Thái Dương Vũ của Tiêu Thắng liền nhắm ngay vào Yến Triệu Ca.

Cho nên, A Hổ không tránh!

Sau một khắc, ông tròn trong tay Tiêu Thắng, đột nhiên phát ra kim quang chói mắt.

Vô số châm nhọn kim sắc, giống như ánh mặt trời chiếu khắp trời đất, giống như mưa to tầm tã, không có kẽ hở!

Vô số Thái Dương Thần Châm, hoá thành ánh sáng mênh mông, phóng tới A Hổ!

Thái Dương Vũ, ám khí bí bảo đích truyền của Đại Nhật Thánh Tông, chuyên phá Cương khí của Tông Sư!

Người có tu vi dưới Đại Tông Sư mà bị đánh chính diện, khó có thể tránh thoát!

Cho dù ba tên Tiên Thiên Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông cũng vội vã tránh ra một bên.

Hai mắt của A Hổ như bị thiêu đốt, điên cuồng hét lên, Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo.

Con lóc màu đen cắn nuốt bốn phương, Hắc Yểm U Khải sáng lên, A Hổ toàn lực phòng ngự.

Tiếng va chạm bén nhọn không ngừng vang lên, trên người A Hổ phủ đầy Thái Dương Thần Châm sáng chói!

Một bên khác, Triệu Thế Thành ngửa mặt lên trời hét dài một tiếng, hai chưởng đẩy về phía trước.

Quyền không chế đại trận đã bị Triệu Thế Thành đoạt lại hoàn toàn.

Mặc dù Triệu Thế Thành trọng thương, nhưng có lực lượng của đại trận duy trì, sức mạnh không như bình thường.

Đầu tiên, hắn thôi động đại trận, phản chấn Cảnh Vương Triệu Thế Liệt còn chưa tỉnh hồn ở Cảnh Dương Thành xa xôi, làm hắn chảy máu lênh láng.

Sau đó vỗ một chưởng vào hư không, đánh cường giả Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông thổ huyết lui ra.

Lực lượng của đại trận không ngừng mở rộng, phạm là Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông đều bị bức lui.

Yến Triệu Ca lao ra, đỡ lấy A Hổ, đưa hắn giao cho đám người Hứa Xuyên.

Quay đầu lại, thấy Tiêu Thắng không ngừng lui về sau.

Yến Triệu Ca nổi giận quát lên:

- Tiêu Thắng, chạy đi đâu?!

Nhảy một cái, trong nháy mắt Yến Triệu Ca đã nhào tới trước mặt Tiêu Thắng, như mảnh hổ ra hang!

Lục Linh Ma Quyền, Hổ Bào Ma Quyền!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 82: Yến Triệu Ca hung mãnh!

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca giống như mãnh hổ, gầm thét giết tới Tiêu Thăng!

Tiêu Thăng lui nhanh về sau, bay lên không, muốn kéo ra khoảng cách với Yến Triệu Ca.

Chân của Yến Triệu Ca đạp xuống liên tục, thanh hình cũng bay lên, bước ra vài bước, đi trên không trung!

Trong huyết khiếu toàn thân, Băng Long cùng Hoả Long chiếm giữ trong đó cùng nhau gầm thét.

Từng đạo sương băng cùng ánh lửa, từ trong người của Yến Triệu Ca bay ra, tương hợp cùng Cương khí, băng hỏa đan xen, giống như thần linh!

Quyền ra hổ gầm, khí như long ngâm!

Bắc Đẩu Chân Vũ Chi Thần, lực lượng trong huyết Huyết Môn Thương Khúc "ầm ầm" bạo phát!

Một quyền của Yến Triệu Ca trực tiếp đánh tan phòng ngự Tịch Chiếu Tàn Quang Thiên Huyền Chương của Tiêu Thăng!

Tiêu Thăng kinh hãi, vội vàng thi triển Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng tránh né.

- Đốt!

Hét lớn một tiếng, sóng lưng của Yến Triệu Ca chợt dũi thẳng, giống như Thần Long giãn ra thân thể!

Chiêu thức lần này dung nhập một kiếm thức biến hoá trong Tụ Lý Thanh Long, Vân Khởi Long Tương!

Vân Long vạn dặm, chớp mắt bay cao!

Vừa lúc thân thể của Tiêu Thăng không động đậy, tốc độ của Yến Triệu Ca còn nhanh hơn hẳn, xuất thủ hung hãn!

Nắm chặt hai quyền, mười ngón tay mở ra, cong ngón tay như móc, chia nhau bắt lấy hai tay của Tiêu Thăng!

Thanh hình của hai người dừng lại trên không trung.

Yến Triệu Ca đá một cước vào ngực của Tiêu Thăng!

Đồng thời hai tay dùng lực, từng đạo Băng Long Cương khí cùng Hoả Long Cương khí xoắn lại bộc phát ra.

Lực lượng mạnh mẽ, như có thể bóp nát núi sông, đánh lên hai tay của Tiêu Thăng.

Tiêu Thăng bị một cước đá bay ra sau, nhưng hai tay của Tiêu Thăng bị nắm lại không buông!

Một đá một kéo lại, hai luồng lực lượng trái ngược, làm thân thể của Tiêu Thăng vặn lại giống như một cái khăn vắt!

"Phịch!"

Một tiếng vang lớn, máu thịt văng tung tóe!

Mưa máu khắp trời, từ hai người giữa không trung, tung toé ra xung quanh!

Yến Triệu Ca gầm nhẹ, đem hai cánh tay của Tiêu Thăng từ trên người xé đứt!

Tiêu Thăng phát ra một tiếng gào thét chói tai:

- Yến Triệu Ca, ngươi dám . .

Yến Triệu Ca ném đi hai đoạn tay cụt của Tiêu Thăng, chân đạp hư không, đuổi theo Tiêu Thăng bị đá bay ra xa, hai tay giờ lên lần nữa!

- Ngươi chết, đừng nói nhảm nhiều như vậy.

Võ giả Đại Nhật Thánh Tông xung quanh bị đại trận của Triệu Thế Thành bức lui, không kịp cứu viện, lúc này cùng gầm thét.

Vành mắt của Tiêu Thăng muốn nứt ra:

- Yến Triệu Ca! Ngươi đừng đắc ý!

- Cho dù ngươi giết ta, cũng phải cùng ta chôn cùng!

- Ta ở dưới chờ ngươi!

Yến Triệu Ca chẳng thèm nghe, một trảo vuron ra, xuyên thẳng ngực của Tiêu Thăng!

Tay kia, năm ngón mở ra, che lại tầm mắt của Tiêu Thăng, chụp lên đỉnh đầu của hắn!

Bàn tay của Yến Triệu Ca cầm lấy đầu của Tiêu Thăng, cười lạnh nói:

- Ta sợ quá.

Nói xong, năm ngón tay siết chặt, đẩy về phía trước!

Lực lượng nhục thân cuồng bạo cùng Cương khí sắc bén cùng bạo phát!

Mưa máu tung toé lần nữa, Yến Triệu Ca bẻ gãy cổ của Tiêu Thăng, một tay kéo đầu của hắn!

Tiêu Thăng trừng lớn hai mắt, chết không nhắm mắt!

Toàn bộ Linh Phong Cốc, lập tức an tĩnh.

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn Yến Triệu Ca, tay xách đầu lâu của Tiêu Thăng, sừng sững đứng giữa không trung.

- Yến Triệu Ca!

Sau một lúc, Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông Võ đồng thời rống giận.

Lấy tên Đại Tông Sư kia dẫn đầu, cùng vọt tới Yến Triệu Ca.

Khuôn mặt của Triệu Thế Thành trong sơn cốc trầm tĩnh, tay trái nắm lại, tay phải mở ra đánh về trước.

Từng đạo Quang Long kim sắc ngang dọc trời đất, lân giáp mở ra, long ngâm kinh thiên, giống như Chân Long giáng thế.

Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông, bị Triệu Thế Thành dẫn động đại trận đánh lui liên tục, không thể tới gần Linh Phong Cốc.

Hứa Xuyên cùng các Tông Sư của Quảng Thừa Sơn và Đông Đường quốc bắt đầu phản công.

- Rút!

Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông buồn bực rống một tiếng, dẫn theo môn hạ bỏ chạy.

Khéo miệng của Triệu Thế Thành rỉ máu, hai màu xanh đỏ chớp động trên mặt.

Hắn thu lại quyền thế, những người khác cũng ngừng truy kích.

Yến Triệu Ca mang theo đầu lâu của Tiêu Thăng quăng xuống đất, quay trở lại bên người A Hồ.

A Hồ khoanh chân tại chỗ, quang huy trên Hắc Yểm U Khải âm đạm, trên quang khải (giáp) màu đen, đầy kim châm chằng chịt.

Tất cả kim châm đều đâm sâu vào trong quang khải.

Sắc mặt của A Hồ nhợt nhạt, may mà Linh binh Hắc Yểm U Khải là loại phòng ngự, công phòng một thể, đồng thời cũng có lực phòng ngự kinh người.

Bằng không sau khi triển (quán) đấu với ba tên Tiên Thiên Tông Sư lại bị Tiêu Thăng dùng Thái Dương Vũ ám toán, hắn là phải chết không thể nghi ngờ.

May mà Hắc Yểm U Khải phòng ngự Thái Dương Thần Châm tinh mịn, nhưng cơ thể của A Hồ cũng bị Cương khí của Thần Châm đánh trọng thương.

Tuy rằng Thái Dương Thần Châm không đâm trực tiếp vào cơ thể, nhưng A Hồ cũng thừa nhận ngàn vạn đòn đánh nghiêm trọng trong nháy mắt.

Yến Triệu Ca đi tới phía sau A Hồ, một tay đặt trên lưng hắn, giúp hắn điều tức.

Nhưng người khác dùng ánh mắt phức tạp nhìn Yến Triệu Ca.

Tuy rằng thấy hành động của Tiêu Thăng đáng chết, Yến Triệu Ca đem hắn đánh chết cũng chưa hết tội.

Nhưng nhìn thấy cảnh Yến Triệu Ca giết Tiêu Thăng, tinh thần của mọi người đều hoảng hốt.

Nhất là dùng phương thức hung ác như thế.

Trước đây Yến Triệu Ca giao thủ cùng Tiêu Thăng, đánh đối phương quá thảm, nhưng đó là luận võ, tài nghệ của Tiêu Thăng không bằng người.

Thế nhưng, hai bên đều là đệ tử nổi bật trong tông môn của mình, là hạt giống được trọng điểm bồi dưỡng, luận bản tỷ thí phân thắng bại, cùng đem đối phương giết chết, là hai việc hoàn toàn khác nhau.

Huống chi, ông ngoại của Tiêu Thăng chính là siêu cấp cự đầu của Đại Nhật Thánh Tông!

Giống như Tiêu Thăng nói, việc này, Đại Nhật Thánh Tông nhất định sẽ không bỏ qua.

Thù hận này, so với thù hận đệ tử phản bội còn lớn hơn nữa!

Nhưng dưới tâm tình phức tạp, Võ giả của Quảng Thừa Sơn cùng Đông Đường quốc đều cảm thấy phản chấn.

Những năm gần đây, Đại Nhật Thánh Tông từng bước áp sát, kêu gọi quá lâu.

Các người giết người, không cho Quảng Thừa Sơn trả lại sao?

Không có đạo lý này!

Về mặt của Yến Triệu Ca lúc này bình tĩnh lại.

Bích Long Linh Kiếm còn đang làm làm hặc tâm của trận pháp nghịch chuyển, tương hợp với đại trận của Triệu Thế Thành.

Yến Triệu Ca ngoắc tay, Huy Nhật Luân trở lại trong tay lần nữa.

Nhìn Huy Nhật Luân, mọi người sức tỉnh.

- Quảng Thừa công tử đánh chết Tiêu Thăng, chỉ trong nháy mắt ngăn ngừa!

Cùng là Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, Yến Triệu Ca đem Tiêu Thăng nghiền nát thành cặn bã!

Có một Võ giả Đông Đường nuốt một ngụm nước bọt:

- Tiêu Thăng cũng không phải Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư bình thường có thể sánh bằng a. . .

Võ giả Đại Nhật Thánh Tông đến tập kích lần này, nhiều người có cảnh giới cao hơn hắn (Tiêu Thăng).

Nhưng cùng cảnh giới, không ai có thể nói có thể thắng hắn!

- Phổ Chiếu công tử của Đại Nhật Thánh Tông, cùng Yến công tử cùng đứng hàng Tứ công tử, mà Tiêu Thăng cùng Phổ Chiếu công tử được xưng là Sơ Dương tứ kiệt, chính là đại diện thế hệ trẻ của Đại Nhật Thánh Tông.

Nhưng một thiên chi kiêu tử như vậy, lại bị Yến Triệu Ca đánh chết dễ dàng!

- Tiêu Thăng bị Yến công tử đánh bại dễ dàng như vậy, những người khác cũng. . .

Có người thấp giọng nói:

- Yến Triệu Ca còn mạnh hơn so với lời đồn a!

Trước đây có lời đồn Yến Triệu Ca dùng tu vi Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, vượt cấp đánh bại Tiêu Thăng.

Người không chính mắt nhìn thấy, cũng có chút nghi ngờ.

Nhưng bây giờ, không còn nghi ngờ gì nữa!

Nhẹ nhàng phong độ công tử, cùng thiết huyết hung mãnh Võ giả, hai dáng người, lúc này hoàn mỹ trùng hợp.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 1 - Chương 83: Kế hoạch không theo kịp biến hóa

Dịch giả: rolland

Mọi người nghị luận, Yến Triệu Ca nghe vào trong tai, nhưng lúc này cũng không có tâm tư đặc ý gì.

Giúp A Hồ điều tức, đồng thời một bộ phận tâm thần của Yến Triệu Ca chú ý vào trận pháp nghịch chuyển.

Lúc này, sắc mặt của Triệu Thế Thành đã khôi phục bình thường, lực lượng của toàn bộ đại trận gia trì lên hắn, trị thương dễ dàng hơn nhiều.

Yến Triệu Ca thấy thế, cũng yên tâm.

A Hồ hồi khí, Thái Dương Thần Châm rơi xuống đầy đất.

Hắn mở ra hai mắt, nghe răng trợn mắt nói:

- May mà lần này xuất môn, gia chủ ban cho Linh binh, bằng không thật chơi xong.

Yến Triệu Ca thấy hắn không sao, cười nói:

- Tư vị của Thái Dương Vũ như thế nào?

A Hồ nhếch miệng:

- Thật hung ác.

Yến Triệu Ca lấy ra một cái ống tròn bằng đồng, chính là Thái Dương Vũ, nói:

- Thứ này rất âm độc, tuy rằng dùng qua một lần bổ sung lần nữa, quá phiền phức, nhưng uy lực không tệ.

- Ngươi cảm chơi đi, muốn ám toán người khác, có Đại Nhật Thánh Tông chịu tiếng xấu thay ngươi.

Người xung quanh nghe vậy, đều dở khóc dở cười.

A Hồ thì rất vui lòng tiếp nhận nó:

- Công tử, chủ ý này rất tốt.

- Sau này công tử thấy ai không vừa mắt, liền cho hắn thử một chút.

Cái này tất nhiên là nói giỡn.

Yến Triệu Ca đi tới trước người Triệu Thế Thành.

Nhìn từ bề ngoài, Triệu Thế Thành không có khác thường gì, giống như thương thế đã lành hẳn.

Yến Triệu Ca giúp hắn trị thương trước đây, đã đem một bộ phận của pháp môn Thiên Uyên Nghịch Lưu Quyết truyền cho hắn.

Lúc này Triệu Thế Thành có thể dẫn động lực lượng của đại trận, tốc độ chữa thương nhanh hơn, tuy chưa khỏi hẳn, nhưng không còn trở ngại.

Ánh mắt của Triệu Thế Thành nhìn về phía Yến Triệu Ca, gật đầu nói:

- Triệu Ca, lần này nhờ có ngươi, mới có thể nhanh chóng đoạt lại quyền khống chế Cảnh Dương đại trận.

Những người khác sức tinh, ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca, tràn ngập tán tụng cùng kinh ngạc.

Thủ đoạn của Yến Triệu Ca làm cho thế cục nguy hiểm này chuyển biến.

Thực lực cá nhân cùng thiên phú vượt trội, còn có năng lực ngăn chặn sóng to, không thể dùng ánh mắt nhìn viễn bối để đối đãi với người thanh niên trước mắt này nữa.

Thủ đoạn như vậy, một Ngoại Cương cảnh giới Tông Sư có thể làm được sao?

Yến Triệu Ca hành lễ với Triệu Thế Thành nói:

- Thế bá khen nhầm rồi, còn phải dựa vào "trụ cột vững vàng" như ngài.

- Cái trận pháp nghịch chuyển này, ta chỉ tình cờ có được, có tác dụng nhất thời, chưa hẳn có thể dùng một đời.

Triệu Thế Thành nói rằng:

- Muốn nói "trụ cột vững vàng", còn phải xem Tần trưởng lão cùng Khổng trưởng lão của quý phái.

- Bọn họ có thể nhanh chóng phân ra thắng bại cùng Đông Thăng Quân, thế cục có thể chuyển biến lớn.

Yến Triệu Ca trầm ngâm, Cương khí bộc lộ âm thanh, truyền âm cho Triệu Thế Thành:

- Thế bá, ta cảm giác có chút không đúng, chúng ta phải rời khỏi Linh Phong Cốc.

Ánh mắt của Triệu Thế Thành khẽ động.

Yến Triệu Ca trầm giọng nói:

- Thái độ trước khi chết của Tiêu Thăng, cũng không giống như phô trương thanh thế, hoặc là tức giận mắng ta, hoặc là sự thật chắc chắn, ta rất nhanh sẽ theo hắn.

- Điều này làm cho ta chú ý, ta biết ngài đoạt lại quyền không chế đại trận, còn cần thời gian ổn định, nhưng chúng ta sợ rằng phải rời đi trước mới được.

A Hô cũng chỉ mới hồi khí, thương thế không rõ, nhưng không có thời gian lưu lại, chỉ có thể rời đi.

Triệu Thế Thành liếc nhìn Yến Triệu Ca, không có hỏi nhiều, trực tiếp nói:

- Tốt, đi!

Võ giả Đông Đường quốc tuy rằng lo lắng thương thế của Triệu Thế Thành, nhưng cũng hy vọng Triệu Thế Thành nhanh chóng trở lại Cảnh Dương Thành tọa trấn, mặt khác quét sạch loạn đảng Cận Vương Triệu Thế Liệt.

Về phương diện khác, ở Cảnh Dương Thành, Triệu Thế Thành mới có thể thôi động lực lượng của đại trận mạnh mẽ nhất.

Huống chi, động tĩnh của Thương Mang Sơn còn chưa xác định.

Nhưng hơn phân nửa là có cao thủ Đại Tông Sư mạnh hơn Hạ trưởng lão, mai phục bên ngoài Đông Đường quốc.

Mọi người không nghỉ ngơi hồi phục, liền rời đi.

Yến Triệu Ca vừa đi vừa nhìn về phía Hứa Xuyên, truyền âm nói:

- Hứa trưởng lão, người biết bí mật về Văn Văn Thạch trong cốc. . .

Hứa Xuyên mỉm cười:

- Yến thiếu yện tâm, trước khi các ngài đến đây, ta đã đem những người này tập hợp lại và an bài ở nơi bí ẩn.

Chỉ cần bí mật không tiết lộ, cho dù đối phương có đánh Linh Phong Cốc cho hả giận, hủy diệt Linh Phong Cốc đi nữa, thì các tài nguyên sâu trong đất sau này có thể khai thác lại.

Yến Triệu Ca gật đầu, Hứa Xuyên rất sáng suốt, con người rất có quyết đoán, đem giúp đỡ hắn, là một lựa chọn chính xác.

Nếu tu vi của Hứa Xuyên đạt tới cảnh giới cao hơn, như vậy cha mình có thể trọng điểm bồi dưỡng, giúp đỡ hắn leo lên vị trí cao hơn.

Yến Triệu Ca phân phó nói:

- Tuy chúng ta rút khỏi đây, nhưng cần phải quan tâm chặt chẽ tình hình của Linh Phong Cốc.

Mặc dù Hứa Xuyên có chút kỳ quái, nhưng vẫn phân phó cấp dưới làm theo.

Triệu Thế Thành nghe Yến Triệu Ca nói, truyền âm hỏi:

- Người lo lắng phụ cận có cường giả Đại Nhật Thánh Tông mạnh hơn sao? Nhưng nếu có người như vậy, vừa rồi tại sao không ra tay?

Yến Triệu Ca nheo mắt lại, nhẹ giọng nói:

- Nếu quả thật có cao thủ chạy tới trong thời gian ngắn, vậy chứng minh Tiêu Thăng sắp chết có khác thường.

- Nếu nói như vậy, ta nghĩ có thể đoán được điều mà bọn chúng muốn.

Yến Triệu Ca hít sâu một hơi, nói:

- Lúc trước không ra tay, là vì phòng ngừa đã thảo kinh xà, nhưng ẩn nấp ở phụ cận, để phòng ngừa bọn Tiêu Thăng không giết được chúng ta, ta đánh chết Tiêu Thăng, đó là chuyện ngoài ý muốn của bọn họ.

- Vốn là phòng ngừa có biến, nhưng bởi vì trận pháp nghịch chuyển, chúng ta lật bàn trong nháy mắt, ngay cả cục diện giằng co cũng không hình thành mà đem nhóm người thứ nhất giết lui, hiện tại chúng ta rút lui.

- Đối phương muốn giết ta, nhìn qua rất bình thường, giống như là vì thù hận giữa ta và Tiêu Thăng tạo thành.

- Như vậy, thuận lợi cho bọn hắn che dấu mục đích thật sự.

Triệu Thế Thành nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- . . . Mục tiêu chân chính của bọn chúng là?

Ánh mắt của Yến Triệu Ca sâu thẳm:

- Chúng ta có khả năng đánh giá thấp khẩu vị của bọn hắn đi.

- Giết ta chỉ là bắt đầu, ngay cả Đông Đường, chỉ là tiện thể, bọn chúng muốn so với chúng ta dự đoán còn nhiều hơn.

Người của Đại Nhật Thánh Tông chỉ tạm thời bị bức lui, mắt thấy đám người Yến Triệu Ca rời khỏi Linh Phong Cốc, vội vã nỗ lực truy kích.

Không cầu sát thương đoàn người Yến Triệu Ca, chỉ muốn bám theo, không mất đi hành tung.

Thấy bộ dạng này của bọn họ, trong lòng của Yến Triệu Ca càng cho rằng, Đại Nhật Thánh Tông hơn phân nửa là có cường giả đứng đầu gần đây đang chạy tới.

Nếu như không thể cắt đứt cái đuôi, tốc độ của đối phương nhanh hơn, như vậy không bao lâu sẽ đuổi kịp.

Nhưng dù sao đây cũng là Thiên Vực, trong khu vực Đông Đường, thực lực của đám người Yến Triệu Ca, Triệu Thế Thành mạnh hơn còn một lòng tránh chiến, nhanh chóng mượn địa thế bỏ rơi chúng.

Sau đó, thông qua con đường bí mật, truyền đến tin tức.

Hầu như đám người Yến Triệu Ca chân trước vừa đi, chân sau liền có cường giả cao tầng của Đại Nhật Thánh Tông đặt chân vào Linh Phong Cốc!

Tính cả thời gian cắt đuôi người bám theo, hầu như là "chỉ mảnh treo chuông".

Yến Triệu Ca phun ra một ngụm trọc khí thật dài, ánh mắt trở nên kiên quyết, nhìn về phía Triệu Thế Thành cười nói:

- Thế bá, tiếp theo chúng ta tách ra hành động.

- Mục tiêu của đối phương chủ yếu là ta, nhưng ngài cũng phải cẩn thận.

- Quay về Cảnh Dương Thành, chẳng khác nào cho đối phương một mục tiêu xác định.

Ánh mắt của Triệu Thế Thành cứng lại:

- Ta có thể trở thành mục tiêu, cũng không phải vì Đông Đường? Nói như thế. . .

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Trong lòng ngài biết là tốt rồi, đừng để lộ ra.

- Đại Nhật Thánh Tông muốn chơi một ván lớn, vậy thì chơi đi.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Có câu, kế hoạch không theo kịp biến hoá.

Nghe được lời đó, ánh mắt của Triệu Thế Thành hơi loé lên, lẳng lặng nhìn Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn hắn, Triệu Thế Thành từ từ gật đầu nói:

- Tốt, người cẩn thận, nhớ kỹ an toàn của bản thân.
- Ta sẽ nhớ lời dặn dò của thế bá.

Yến Triệu Ca đáp:

- Ta sẽ chú ý ấn dấu hành tung cùng hấp dẫn sự chú ý của đối phương.

Nhìn Triệu Thế Thành rời đi, Yến Triệu Ca truyền âm cho A Hồ, phân phó vài câu.

Cho tới bây giờ, A Hồ nghe công tử nói muốn đi hướng đông liền đi hướng tây, công tử nói muốn đánh chó liền đi bắt gà, ít có khi nào rơi vào trạng thái đờ người ra.

Âm thanh của hấn đứt quãng giống như cần phải đầu lười của mình:

- Công . . công . . công tử, cái này có phải hay không có chút...

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 84: Cuộc đời như vở kịch, chỉ dựa vào biểu diễn!

Dịch giả: rolland

Nhìn A Hồ giống như bị cần trúng lười, Yến Triệu Ca lắc đầu cười:

- Người khản trương như vậy làm gì?
- Đem những tin tức đã có, cùng suy đoán của ta báo lên là được, cuối cùng bọn họ có quyết định ra kế hoạch gì, chúng ta chờ thông báo là được.
- Nếu như muốn mở ra một vở tuồng lớn, vậy thì chúng ta tiếp tục ca hát thêm nữa.
- Nếu như muốn bảo thủ, vậy thì chúng ta ẩn trốn là được, dù sao đây cũng không phải là Hỏa Vực, người của Đại Nhật Thánh Tông cố tình lật ba thước đất cũng không tìm ra chúng ta dễ dàng như vậy.

Nghe xong Yến Triệu Ca nói, A Hồ cảm giác giống như bị "đau răng", há miệng nói:

- Công tử, lần này chơi có chút lớn, tình huống này không phải tăng cấp chúng ta có thể nhúng tay vào.
- Sơ sẩy một cái, cho dù Quảng Thừa Sơn thắng lợi, người cũng có thể phải bồi mạng vào.

Yến Triệu Ca nghe vậy cười nói:

- Có đáng trả giá hay không, còn phải xem thu hoạch lớn bao nhiêu.

Về tươi cười của hấn thu lại, Yến Triệu Ca chậm rãi nói:

- Mặc kệ thời gian quay lại đi nữa, ta cũng không nương tay mà làm thịt Tiêu Thăng.
- Nhưng lấy thực lực của tông môn mà nói, bản môn quả thật thua Đại Nhật Thánh Tông một chút, nếu không nghĩ ra biện pháp bù đắp chênh lệch, chỉ có thể từng bước từng bước rút lại phía sau mà thôi.
- Dù sao Đại Nhật Thánh Tông cũng phát triển, sẽ không đứng tại chỗ chờ chúng ta, ngược lại, bọn họ cũng mượn ưu thế này cố gắng làm suy yếu chúng ta.

Yến Triệu Ca nhìn về phía A Hồ nói:

- Ngược lại là người, không nên theo ta mạo hiểm, tránh cho bị vạ lây.

A Hồ thô lỗ cười:

- Ta đây nhất định phải đi theo công tử ngài.

- Hơn nữa, bên cạnh ngài không có người nào, vậy thì cũng quá khác thường.

- Nhanh chóng rời khỏi Linh Phong Cốc, còn có thể nói là quan tâm thể cục của Đông Đường, đối phương có lẽ không nghi ngờ. Nhưng ngài hành động một mình, đối phương chắc chắn biết kế hoạch của họ đã bại lộ.

Yến Triệu Ca vỗ vai của hán nói:

- Truyền tin tức này đi đi, sau đó sẽ tính toán.

A Hồ gật đầu:

- Vâng, công tử.

Đám người của Quảng Thừa Sơn một đường bí mật tránh né tầm mắt của Võ giả Đại Nhật Thánh Tông.

Tông môn có sản nghiệp gì ở Đông Đường, Đại Nhật Thánh Tông đều biết gần hết, mọi nơi đều bị giám sát nghiêm mật, nhất là trên đường trở lại Cảnh Dương Thành.

Nhưng mà, dù sao Quảng Thừa Sơn cũng đã kinh doanh nhiều năm ở nơi này, lại có Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành duy trì, có một vài cứ điểm sản nghiệp bí mật, Đại Nhật Thánh Tông cũng không cách nào biết được.

Đúng như suy nghĩ của Yến Triệu Ca, muốn lần trốn trong Thiên Vực, cho dù là Đại Nhật Thánh Tông cũng rất khó tìm ra trong thời gian ngắn.

Trừ khi Đông Đường hoàn toàn rơi vào trong tay bọn chúng, để cho bọn chúng có thể lật hết đất ở đây lên.

Vài ngày sau, Hứa Xuyên tìm đến Yến Triệu Ca nói:

- Yến thiếu, đoàn người của Triệu Quốc chủ đã đi tới đất phong của Cẩn Vương Triệu Thế Liệt!

Yến Triệu Ca cười nói:

- Đi tốt.

- Chúng ta ần núp mà không về Cảnh Dương Thành còn có thể giải thích, nhưng Triệu thế bá là vua của một nước đều không trở lại, khó tránh khỏi làm người khác nghi ngờ.

- Nhưng nếu đi tới đất phong của phản tặc Triệu Thế Liệt, rõ ràng là kéo dài thời gian mà không để lại dấu vết.

- Triệu Thế Liệt bị thế bá đánh trọng thương, cắt đứt liên hệ của hán với Cảnh Dương đại trận.

- Không có Cảnh Dương đại trận, hán lưu lại Cảnh Dương Thành sẽ bị "đóng cửa đánh chó", chỉ có thể lui về đất phong rồi chờ đợi thời cơ đến.

- Đợi thời điểm mà Đông Thắng Quân cùng Tần trưởng lão giao thủ xong.

Yến Triệu Ca vuốt cằm của mình nói:

- Đại Nhật Thánh Tông trợ giúp Triệu Thế Liệt, nên có không ít vật tư đi.

- Thế bá "bưng" hàng ổ của hán, vừa lúc lấy được nhiều thứ để tu sửa đại trận hư hỏng.

Hứa Xuyên nghe vậy thì gật đầu nói:

- Triệu Thế Liệt không giành được Cảnh Dương đại trận, tác dụng trong cuộc chiến này có hạn.

- Cường giả đứng đầu của Đại Nhật Thánh Tông dưới tình huống "thân mình còn lo chưa xong", hơn phân nửa sẽ không chiếu cố hán, Triệu Thế Liệt cũng chỉ có thể co rút lại, yên lặng chờ đợi thời điểm quyết định.

- Nếu Đông Thắng Quân cùng cao thủ của Đại Nhật Thánh Tông thắng, đến lúc đó Cảnh Dương Thành khó có thể giữ vững, Triệu Thế Liệt tất nhiên sẽ đi theo phía sau đám người Đông Thắng Quân ngóc đầu trở lại.

- Nếu bọn người Đông Thắng Quân thua, tên Triệu Thế Liệt chắc chắn sẽ chạy về Hoả Vực, tìm kiếm Đại Nhật Thánh Tông che chở.

Hứa Xuyên nhìn về phía Yến Triệu Ca, có chút chần chờ nói:

- Nhưng mà, theo như dự đoán của Yến thiếu, Đại Nhật Thánh Tông có cao thủ vượt qua dự tính của chúng ta đang ắp, giống như có tính toán khác, bên đất phong của Triệu Thế Liệt. . .

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Bọn chúng đã chú ý mất Triệu Thế Liệt rồi.

- Hơn nữa. . .

Yến Triệu Ca hít một hơi:

- Hơn nữa ta đánh chết Tiêu Thăng, mục tiêu chủ yếu của đối phương bây giờ là ta.

Dứt lời, quay đầu lại nhìn về Hứa Xuyên nói:

- Vất vả và Hứa trưởng lão cùng những đồng môn khác rồi, theo ta mạo hiểm.

Hứa Xuyên mỉm cười nói:

- Yến thiếu nói quá lời, ta tin tưởng Yến thiếu nhất định sẽ chuyển nguy thành an.

Yến Triệu Ca nhìn hẩn một cái nói:

- Người nhìn ra cái gì?

Hứa Xuyên truyền âm nói:

- Mặc dù Đại Nhật Thánh Tông có cao thủ xuất hiện, nhưng Yến thiếu cũng có chỗ dựa đi?

- Yến thiếu giết Tiêu Thăng, hẳn là ngoài ý muốn, nhưng mục tiêu trước kia, cũng không phải là Đại Nhật Thánh Tông, ta đoán là. . .

Hứa Xuyên dùng tay viết một từ "nghe" trên không trung.

Yến Triệu Ca chậm rãi lắc đầu nói:

- Chuyện cơ mật, ngay cả ta cũng không xác định được tình huống cụ thể hiện tại như thế nào.

- Thế nhưng, người đừng vội lạc quan, đi cùng ta, các người sẽ gặp tình huống so với kết quả xấu nhất mà người đoán còn tệ hơn.

Hứa Xuyên nghe vậy, cũng có chút kinh hãi.

Nhưng mà hẩn cũng không có nhiều chuyện hỏi tiếp, mà nghiêm túc đáp lại:

- Ta là một trong những Chấp Sự Trưởng lão tại Đông Đường, có kẻ thù bên ngoài đập chân vào Đông Đường, ta không thể đổ trách nhiệm cho người khác, cho dù chết cũng là kiếp số mà thôi.

Yến Triệu Ca khoát tay, nói:

- Nói là nói như vậy, nhưng có lúc, buông tha mới là hành động sáng suốt, tội không chiến, không đáng trách.

- Về phần ta, ta sinh ra ở Quảng Thừa Sơn, cha ta là Thủ Toạ trưởng lão của tông môn, ta nhận vinh quang của tông môn, nhận tài nguyên của tông môn, nhận tông môn che chở.

- Vì vậy, lúc tông môn cần ta, ta sẽ không lui bước.

- Chết đi vì chuyện không có giá trị ta sẽ không làm, nhưng gánh chịu mạo hiểm, ta cũng không ngại.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Hứa Xuyên nói:

- Nhưng các người thì không cần... đi theo ta đâu.

Hứa Xuyên trầm trọng đáp:

- Yến thiếu yên tâm, ta là người biết quy củ, chuyện không nên hỏi ta sẽ không nhiều chuyện.

- Với những người khác, mặc kệ có nguyện ý hay không, ta cũng không ép buộc, đồng thời cũng sẽ an bài tốt đảm bảo không khiến người khác nghi

ngờ.

- Chỉ cần không phải trở thành gánh nặng, bản thân ta, nguyện (muốn) cùng Yến thiếu mạo hiểm lần này.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Gánh nặng thì chắc chắn không phải, Hứa trưởng lão là Tiên Thiên Tông Sư, tu vi còn cao hơn ta đây.

- Nhưng mà, chuyện lần này, điểm quan trọng không phải là tu vi cao hay thấp.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca nhìn về phương xa, nhẹ giọng nói:

- Điểm quan trọng lần này, là ở chỗ tin tức tình báo mà chúng ta nắm được, nằm ở mục tiêu thật sự đang ẩn nấp.

- Cuộc đời như vở kịch, chỉ dựa vào diễn xuất a!

Hai câu nói phía sau vừa nhỏ vừa mơ hồ, Hứa Xuyên không có nghe rõ ràng, không khỏi mờ mịt nhìn Yến Triệu Ca.

Bạn đang đọc truyện *Sĩ Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 85: Chỗ đau của Quảng Thừa Sơn

Dịch giả: rolland

Mọi người thay đổi cứ điểm ẩn dấu lần nữa, A Hồ quay đầu lại nhìn về phương xa.

Phương hướng đó là Linh Phong Cốc, tuy rằng nhìn không thấy.

A Hồ tiếc hận nói:

- Toàn bộ khu vực Linh Phong Cốc đã bị hủy, nhưng may mắn là, các loại tài nguyên bao gồm Vân Văn Thạch không có hư tổn.

Hứa Xuyên đứng bên cạnh cũng không để ý, nói:

- Mặc dù Đại Nhật Thánh Tông chiếm nơi nào đi nữa cũng không trắng trợn phá hư, không đến mức vì Linh Phong Cốc nhỏ nhỏ mà phí công, cùng lắm là chỉ phá hư một số kiến trúc của bản môn.

- Chỉ cần bí mật về Ngọc Tinh Tùy Địch không lộ là tốt rồi, cho dù bọn chúng có chiếm lấy Linh Phong Cốc, cũng chỉ là khai thác những tài nguyên tầm thường mà thôi.

Hứa Xuyên nhìn về phía Yến Triệu Ca, ca ngợi:

- Người cả thiên hạ, từ trước đến giờ đều xem thường Yến thiếu.

- Cho dù không đề cập đến cống hiến quan trọng như Nội Tinh Lô cùng Vân Văn Thạch, thực lực của Yến thiếu, có lẽ có khả năng là người dẫn đầu thế hệ trẻ a.

A Hồ thô lỗ cười:

- Buồn cười người đời còn nghi vấn địa vị của công tử ta trong Tứ công tử đương thời.

- Phở Chiêu công tử Hoàng Kiệt, chỉ là cùng đám người Tiêu Thắng, Triều Nguyên Long xưng là Sơ Dương tứ kiệt mà thôi, nhưng công tử của ta ở cùng cảnh giới đánh bại Tiêu Thắng cùng Triều Nguyên Long, dễ dàng như lấy đồ trong túi!

Hứa Xuyên trầm ngâm nói:

- Nói về Phở Chiêu công tử Hoàng Kiệt, ngoại trừ lúc mới vào cảnh giới Tông Sư thoáng hiện ra bên ngoài, những năm gần đây cũng rất ít có tin tức truyền ra.

- Trong Sơ Dương tứ kiệt của Đại Nhật Thánh Tông, một trong Tứ công tử, Phổ Chiếu công tử là thần bí nhất, hiện tại rất khó phán đoán thực lực của hắn.

- Không tính Phổ Chiếu công tử, Sơ Dương tứ kiệt của Đại Nhật Thánh Tông, chỉ có Quang Minh Kiếm Đường Vĩnh Hạo là có thể đánh cùng Yến thiếu một...hai.

- Nhưng cho dù là Đường Vĩnh Hạo, ở cùng cảnh giới, sợ rằng Yến thiếu cũng không thắng dễ dàng như Tiêu Thăng và Triều Nguyên Long vậy.

Quang Minh Kiếm Đường Vĩnh Hạo, được công nhận là người đứng đầu Sơ Dương tứ kiệt của Đại Nhật Thánh Tông, cũng là người lớn tuổi nhất trong bốn người.

Đồng thời cũng là nhân vật thiên tài nổi danh nhất thế hệ trẻ của Đại Nhật Thánh Tông.

Phổ Chiếu công tử Hoàng Kiệt khiêm tốn quá mực, nếu không phải là con của Tông chủ, chỉ sợ ánh sáng đều bị Đường Vĩnh Hạo che lấp.

Ở trong khu vực mà Đại Nhật Thánh Tông thống trị, có không ít người cho rằng Đường Vĩnh Hạo là đệ nhất thế hệ trẻ của Bát Cực Đại thế giới.

Ngoại trừ tình huống của Thái Âm Chi Nữ đặc thù ra, không tính ngoại vật, chỉ nhìn thực lực của Võ giả, Đường Vĩnh Hạo đứng đầu thế hệ trẻ của Bát Cực Đại thế giới.

Nhưng ở khu vực dưới các Thánh địa khác, đương nhiên sẽ không công nhận điều này.

Nhưng mặc kệ không ai tán thành, Đường Vĩnh Hạo vẫn là một trong những người có thực lực mạnh nhất thế hệ trẻ.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Đường Vĩnh Hạo có bản lĩnh thật sự, nhưng trong mắt ta, càng hơn chính là tác phong hành sự quang minh lỗi lạc.

- Nhưng mà, hắn muốn cạnh tranh đệ nhất thế hệ trẻ, trước tiên phải vượt qua Từ sư huynh của bản môn rồi hãy nói.

Hứa Xuyên gật đầu cười.

Thiên Bằng Từ Phi, là đệ tử của Quảng Thừa Sơn, cùng tuổi với Đường Vĩnh Hạo, là tuấn kiệt tranh đấu với nhau từ thiếu niên cho tới bây giờ, là một trong những nhân vật dẫn đầu của thế hệ trẻ Quảng Thừa Sơn.

Yến Triệu Ca lắc đầu cười, lại nói tiếp, Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, tranh đấu trong thế hệ trẻ, có thể dùng cây kim so với cọng râu để hình dung.

Từ Phi đấu với Đường Vĩnh Hạo, Lục Văn đấu Tiêu Thăng, trước kia Yến Triệu Ca cũng đấu với Triều Nguyên Long.

Tiếp tục xuống dưới, tuổi thấp một chút, thì Từ Không Tình cũng gánh vác đối kháng với Mạnh Uyển.

Nếu như hướng lên trên mà nhìn, cũng ân oán không ngừng.

Có lẽ hai bên có thắng có bại, không trên không dưới.

Quả thật ta là gió nguoi là cát, quần nhau triền miên đến vĩnh viễn. . .

Nhiều năm tới nay, ngoại trừ cha của Yến Triệu Ca là Yến Dịch có thể nghiền ép cùng thế hệ ra, hai bên vẫn là người đi qua ta đi lại.

Nghiêm chỉnh mà nói, không tính thế hệ của Yến Dịch, Đại Nhật Thánh Tông vẫn đang chiếm thượng phong.

Đây chính là ưu thế thực lực chính thể của một tông môn mang tới ảnh hưởng.

Hứa Xuyên thờ dài một tiếng, nói:

- Nghe nói lão Chương môn có ý định bế tử quan, chỉ là không biết có đáng làm Võ Thánh vị hay không?

Yến Triệu Ca nghe vậy, cũng không nói gì.

Không kể vị Đại Nhật Thánh Nhân không rõ tung tích, ngay cả sống chết cũng mơ hồ kia, Quảng Thừa Sơn so với Đại Nhật Thánh Tông, còn thiếu một Võ Thánh.

Nắm đó đối kháng cùng Viêm Ma Đại thế giới, Quảng Thừa Sơn tổn thất quá thảm

trọng.

May mà có di trạch (để lại) của tiền bối, có Thánh binh trấn áp sơn môn, đại trận thủ hộ của Quảng Thừa Sơn trải qua các thế hệ không ngừng sửa chữa, trở nên kiên cố vô cùng.

Phải cảm tạ Ma Thiên Khách Triển Tây Lâu, tuy rằng đã chết, nhưng trong thời kì hấn trị vì, đã bảo lưu nguyên khí sau cùng cho Quảng Thừa Sơn.

Qua những năm tích lũy gần đây, nhân tài đệ tử tầng tầng lớp lớp, dần dần trưởng thành, cuối cùng giữ vững được uy danh của Thánh địa.

Nhưng chỗ đau lớn nhất của Quảng Thừa Sơn hôm nay, đó chính là từ sau khi Ma Thiên Khách Triển Tây Lâu ngã xuống, không sinh ra một Võ Thánh nào.

Siêu phẩm nhập thánh, quá khó khăn.

Nhìn khắp toàn bộ Bát Cực Đại thế giới, Võ Thánh tôn sư hiện nay, chỉ có thể đếm trên đầu ngón tay.

Yến Triệu Ca từ từ nói:

- Thương thế năm đó, cuối cùng vẫn lưu lại tai hoạ ngầm cho Tổ sư, cản trở hấn bước ra một bước cuối cùng.

Hứa Xuyên rất tiếc hận.

Đệ nhất cường giả của Quảng Thừa Sơn hiện nay, chính là sư tổ của Yến Triệu Ca, Chương môn đương nhiệm, Tề Thiên Thủ Nguyên Chính Phong.

Được công nhận trên toàn bộ Bát Cực Đại thế giới, là đệ nhất dưới Võ Thánh, Đại Tông Sư thập trọng đỉnh phong, là một Siêu Phẩm Đại Tông Sư thành danh lâu năm.

Thiên tư trác tuyệt, thực lực mạnh mẽ, cho dù đẳng lâm Võ Thánh cũng không nói đùa.

Nhưng đáng tiếc là lúc trẻ bị thương, tổn hại căn cơ, không cách nào bù đắp, cho nên bước vào cảnh giới Siêu Phẩm nhiều năm nay, vẫn không thể bước ra nửa bước, đẳng lâm Thánh cảnh.

Chính là Võ giả của Quảng Thừa Sơn, đều thường xuyên than tiếc, lão Chương môn của Quảng Thừa Sơn chỉ cách Võ Thánh một bước ngắn, nhưng cuối cùng không qua được lời tri.

Mà Đại Nhật Thánh Tông, có tiền nhiệm Tông chủ, hiện nay là Thái Thượng trưởng lão Đông Lai Võ Thánh, Đại Nhật Đông Lai Hoàng Quang Liệt còn hiện diện trên đời.

Cha của Phổ Chiếu công tử Hoàng Kiệt, Hoàng Húc chính là con của lão Tông chủ Hoàng Quang Liệt, hiện tại là Tông chủ của Đại Nhật Thánh Tông, cũng là cường giả Đại Tông Sư lâu năm.

Đại Nhật Thánh Tông, đồng dạng cũng có Thánh binh trấn áp sơn môn, Võ Thánh Hoàng Quang Liệt cùng với Thánh binh, Hoàng Húc và rất nhiều cường giả của Đại Nhật Thánh Tông, tạo thành uy thế của Thánh địa đệ nhất đương thời.

Không tới cuối cùng, Quảng Thừa Sơn cũng không muốn toàn diện khai chiến với Đại Nhật Thánh Tông, nguyên nhân là ở chỗ này.

Đối với Quảng Thừa Sơn phát triển, Đại Nhật Thánh Tông cũng nhìn vào trong mắt, những năm gần đây không ngừng ngăn cản.

Hai Thánh Địa tranh đấu lần này tại Đông Đường, chỉ là một lần tương đối kịch liệt mà thôi.

Mấy năm trước, Hoàng Quang Liệt bế quan, ngày xuất quan, ai sẽ có biến hoá như thế nào, khó có thể đánh giá thực lực sẽ tới tình trạng nào.

Quảng Thừa lão Chương môn Nguyên Chính Phong có lòng bế tử quan trùng kích Võ Thánh cảnh, cũng là vì áp lực mà Đại Nhật Thánh Tông mang tới hiện nay càng ngày càng lớn.

Cho nên khi Yến Triệu Ca thật sự đánh chết Tiêu Thăng lúc trước, nội tâm của đám người Hứa Xuyên mới lo lắng không yên.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca nhìn về phương xa, nơi đó chính là Quảng Thừa Sơn.

"Gần chuẩn bị xong, chờ sau khi thu thập đủ vật liệu, có thể thử mở lò luyện đan."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 86: Thiếu nhất chính là thời gian

Dịch giả: rolland

Sư tổ của Yến Triệu Ca, Tề Thiên Thủ Nguyên Chính Phong, mặc kệ nguyên nhân gì, hiện nay vẫn là Đại Tông Sư.

Truyền nhân của hắn, ba người xuất sắc nhất, được xưng là Quảng Thừa tam anh.

Đó là Đại sư bá của Yến Triệu Ca, thủ tọa Chưởng Hình Điện của Quảng Thừa Sơn, Thiết Sư Tử Vương, Thạch Thiết.

Nhị sư bá của Yến Triệu Ca, thủ tọa Chấn Sự Điện của Quảng Thừa Sơn, Tiềm Long, Phương Chuẩn.

Cùng với cha của Yến Triệu Ca, đệ tử sau cùng của Nguyên Chính Phong, hiện đang là thủ tọa Truyền Công Điện của Quảng Thừa Sơn, Yến Dịch.

Thầy trò bốn người Nguyên Chính Phong, Yến Dịch, còn các cường giả khác của Quảng Thừa Sơn, trong cảnh giới Đại Tông Sư, thực lực còn mạnh hơn Đại Nhật Thánh Tông.

Dù không tính Nguyên Chính Phong, về phương diện Đại Tông Sư, Quảng Thừa Sơn so với Đại Nhật Thánh Tông không yếu hơn.

Nhưng tiếc rằng, phía trên còn có Võ Thánh Hoàng Quang Liệt.

Càng làm cho Quảng Thừa Sơn lo lắng là, tuổi của Nguyên Chính Phong đã cao.

Dưới tình huống bình thường, Nguyên Chính Phong kỳ thật đang ở tuổi trung niên, cũng không tính là già.

Nhưng bị thương vào căn cơ, không chỉ ảnh hưởng đến thành tựu Võ Thánh, mà còn ảnh hưởng tới tuổi thọ của Nguyên Chính Phong.

Thời gian càng dài, hy vọng trùng kích Võ Thánh của Nguyên Chính Phong càng thấp.

Những cường giả khác của Quảng Thừa Sơn, trong thế hệ trước, chỉ có Nguyên Chính Phong là có hy vọng lớn nhất.

Mà tầng lớp giữa, lấy Yến Dịch dẫn đầu, cũng có người có hi vọng thành tựu Võ Thánh.

Nhưng so với Nguyên Chính Phong, càng cần thêm thời gian và kỳ ngộ.

Hết lần này tới lần khác, Quảng Thừa Sơn thiếu nhất chính là thời gian.

Một mặt là áp lực mà Đại Nhật Thánh Tông mang tới, một mặt vì thân thể của mình, khiến Quảng Thừa lão Chưởng môn Nguyên Chính Phong không thể làm khác hơn là đưa ra quyết định như thế này.

Lần bế tử quan trùng kích Võ Thánh cảnh sắp tới, hoặc thành công, hoặc chết.

Yến Triệu Ca là con của Yến Dịch, đối với tình hình của bản môn, rất rõ ràng.

Biết được thứ mà Quảng Thừa Sơn cần nhất hiện nay là gì.

Với tri thức tích lũy của Yến Triệu Ca, theo thực lực của hắn không ngừng tăng lên, tìm tòi nghiên cứu, áp dụng thực tế, đem lý luận kết hợp với thực tế.

Làm sao để tạo ra một Võ Thánh, Yến Triệu Ca còn đang tìm hiểu.

Siêu phẩm nhập thánh, là khó khăn cỡ nào.

Cho dù có biện pháp, với tình huống của Bát Cực Đại thế giới hiện tại, điều kiện hoàn cảnh cùng tài nguyên rất khó thoả mãn.

Nhưng mà, hốt thuốc đúng bệnh.

Sau khi Yến Triệu Ca đi tới thế giới này, biết rõ hoàn cảnh của mình hiện tại, nghiên cứu coi trọng nhất chính là nhằm vào vết thương cũ của lão Chưởng môn Nguyên Chính Phong.

Trình độ quan trọng vượt qua Nội Tinh Lô, chỉ là độ khó của chuyện này lớn hơn.

Nếu như thành công, không chỉ Nguyên Chính Phong khôi phục thương thế, càng có mấy phần nắm chắc trùng kích Võ Thánh cảnh.

Hoàng Quang Liệt bế quan lần thứ hai, mang tới áp lực, khiến cho Nguyên Chính Phong cùng Quảng Thừa Sơn mạnh dạn tiến thủ, không thể tiếp tục đi từng bước nữa.

A Hồ nhếch miệng nói:

- Nhắc tới vị Phổ Chiếu công tử Hoàng Kiệt kia, bình thường không thấy bóng dáng, có phải được vị lão Tông chủ của Đại Nhật Thánh Tông tự mình giáo dục hay không đây?

Hứa Xuyên nghe vậy cũng mỉm cười:

- Không phải không có khả năng, nhưng đoán chừng chỉ là chỉ điểm đơn giản, nếu đích thân dạy bảo, Hoàng Quang Liệt không có nhiều thời gian như vậy.

Yến Triệu Ca thì hít mắt lại:

"Phổ Chiếu công tử Hoàng Kiệt. . . Có chút ý tứ."

Lúc này, Hứa Xuyên nhận được tin tức từ thuộc hạ truyền đến, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

- Yến thiếu, biên giới có động tĩnh khác thường, có càng nhiều cường giả của Đại Nhật Thánh Tông tiến vào Đông Đường, tu vi, số lượng không xác định.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Vị trí của chúng ta, phóng một số tin tức ra ngoài, mê hoặc đối phương.

- Duy trì liên hệ với bản môn, chúng ta cần những người khác giúp đỡ che giấu hành tung.

Hứa Xuyên đáp:

- Ta rõ.

Yến Triệu Ca nhìn về phía phòng tuyến Cảnh Dương Thành của Đông Đường quốc, ánh mắt sâu thẳm.

Đoàn người tiếp tục di chuyển, có lúc gặp phải đám người tìm kiếm của Đại Nhật Thánh Tông, nhưng nhanh chóng đột phá vòng vây tránh thoát.

Sau một lần thay đổi địa điểm, đám người Yến Triệu Ca đột nhiên nhận được tin tức.

Đại Hoàng tử Triệu Nguyên của Đông Đường quốc, bị Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông bao vây.

Về mặt của Yến Triệu Ca cười mà không cười, nhướn mày:

- Triệu Nguyên thế huynh tuy không phải thái tử giám quốc, nhưng lúc này cũng nên nắm chắc cơ hội biểu hiện.

- Triệu thế bá xuất chinh, hẳn không ở lại Cảnh Dương Thành, tại sao lại chạy ra ngoài?

- Không phải nương cơ hộ cho Tam Hoàng tử Triệu Thịnh chứ?

Hứa Xuyên có chút phiền não trả lời:

- Khi Cản Vương Triệu Thế Liệt rút lui, hẳn đã làm hư hại Linh văn của Cảnh Dương đại trận.

- Một vị Đại Tông Sư khác của Đông Đường, phải tọa trấn Cảnh Dương Thành, Triệu Nguyên cùng Triệu Thịnh đều phụng mệnh (tuân theo) đi ra ngoài sửa chữa Linh văn.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca, trầm giọng nói:

- Nghiêm trưởng lão của bản môn, thì mang theo Võ giả của bản môn, ra khỏi thành quét sạch tàn dư của Đại Nhật Thánh Tông cùng Triệu Thế Liệt.

- Vốn cho rằng rất an toàn, nhưng bởi vì Tiêu Thăng chết, Đại Nhật Thánh Tông gia tăng binh mã, cho nên gặp phải chuyện này.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Đã như vậy, Nghiêm Húc đâu? Hẳn mặc kệ chuyện này à?

Hứa Xuyên nhật nhẽo nói:

- Tam Hoàng tử Triệu Thịnh gặp nạn trước, Nghiêm trưởng lão đi cứu viện bên kia, trong lúc nhất thời không thể cứu Đại Hoàng tử.

Yến Triệu Ca cười cười mà không lên tiếng, cúi đầu nhìn xuống địa đồ:

- Cách chúng ta không xa a.

Hứa Xuyên nhúu mày, nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Yến thiếu, chúng ta. . .

- Nếu có khả năng, đương nhiên phải giúp rồi.

Yến Triệu Ca búng tay, đi trước.

Hứa Xuyên cười khò một tiếng:

- Yến thiếu nói như thế nào thì làm thế đó, Hứa mỗ hôm nay liều mình bồi quân tử.

Đoàn người của Yến Triệu Ca xuyên qua núi đồi, rất nhanh cảm thấy mặt đất dưới chân rung động.

Không khí trước mắt, có vài phần nóng cháy, sóng nhiệt cuộn cuộn càng ngày càng mạnh.

- Võ đạo của Đại Nhật Thánh Tông.

Trong lòng đám người Yến Triệu Ca đã đoán trước, tiếp tục chạy nhanh, quả nhiên thấy dưới chân núi phía xa, có hai phe Võ giả đang chiến đấu kịch liệt.

Một phe, chính là Võ giả Đông Đường lấy Đại Hoàng tử Triệu Nguyên của Đông Đường quốc cầm đầu.

Còn bên kia, tất nhiên là Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông.

Số lượng Võ giả của Đại Nhật Thánh Tông nhiều hơn, thực lực cá nhân cũng mạnh hơn, đám người Triệu Nguyên tràn ngập nguy cơ.

Yến Triệu Ca không nói lời nào, mang theo đám người Hứa Xuyên sát nhập chiến trường.

Cứu người như cứu hỏa, Yến Triệu Ca không giữ lại, vung ra Bích Long Linh Kiếm giết tới đối phương binh bại như núi đổ.

Đoàn người của Quảng Thừa Sơn giết tới trước mặt Triệu Nguyên, vị Đại Hoàng tử của Đông Đường này cười khò nói:

- Nghe nói Đại Nhật Thánh Tông gia tăng binh mã, chúng ta nhanh chóng lui về, ai biết lại gặp phải.

Yến Triệu Ca nghĩ thầm, con đường "ca" quay về Cảnh Dương Thành là trọng điểm ngăn cản của đối phương, các người lại đâm đầu vào.

- Thế huynh lần này bị ta liên lụy, về Cảnh Dương Thành khó khăn, hay là đi địa phương khác đi.

Đang nói, đám người Quảng Thừa Sơn cùng Đông Đường hợp lại, cùng nhau xé ra vòng vây của Đại Nhật Thánh Tông, đột phá ra ngoài.

Sau khi bỏ rơi truy binh, mới có lúc rảnh nói chuyện với nhau, Triệu Nguyên vừa đi vừa lắc đầu nói:

- Triệu Ca người đánh chết Tiêu Thăng, nổi danh khắp thiên hạ, chỉ là Đại Nhật Thánh Tông trả thù, người phải cẩn thận hơn.

Bị ta liên lụy, không chỉ là Đại Nhật Thánh Tông bên kia. . .

Yến Triệu Ca đang nghĩ thầm, đột nhiên giật mình.

A Hổ cùng Hứa Xuyên cùng các Tiên Thiên Tông Sư, tầm nhìn hướng về phía xa.

Ở nơi nào, một vòng mặt trời kim sắc, đang mọc lên từ quần sơn trùng điệp.

Trong mặt trời kim sắc, một bóng người dần hiện lên, lão giả mặc kim bào, mặt vuông tai to một mắt.

Cường giả cảnh giới Đại Tông Sư!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 87: Cái này cũng có trong dự tính sao?

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca giương mắt nhìn lên, chỉ thấy một lão già một mắt chân đạp hư không, từ quần sơn đi tới.

Đối phương nhìn xuống, ánh mắt quét qua một vòng, cuối cùng rơi trên người Yến Triệu Ca:

- Ngươi quả nhiên tới, lúc này ta muốn xem ngươi chạy đi đâu?
- Yến Triệu Ca, ngươi thật to gan chớ.
- Đầu tiên là bao che phần đồ của Thánh Tông ta, bây giờ lại dám giết đệ tử của Thánh Tông ta.
- Ngươi nhất định phải đền mạng cho Tiêu Thăng!

Bị ánh mắt của đối phương nhìn chòng chọc, cả người Yến Triệu Ca khô nóng, cảm thấy ngũ tạng như thiêu đốt, toàn thân giống như muốn bốc cháy.

Yến Triệu Ca không biến sắc, nói:

- Ý của các hạ, là muốn ta đưa cổ ra cho Tiêu Thăng chém sao?
- Tiêu Thăng muốn giết ta, ta liền giết hắn, chỉ đơn giản như vậy.

Lông mày của lão già một mắt dựng lên, ánh mắt hung tàn.

Nhìn về mặt kia của hắn, giống như trước mắt không phải là Yến Triệu Ca xuất thân từ Quảng Thừa Sơn, mà là một Võ giả xuất thân từ một môn phái nhỏ yếu, được chết trong tay đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông là vinh hạnh của hắn vậy.

Đối phương lạnh lùng nhìn Yến Triệu Ca:

- Hà?
- Vậy bây giờ lão phu cũng muốn giết ngươi, ngược lại nhìn xem ngươi có khả năng giết lão phu không?

Yến Triệu Ca cười mà không nói.

Phía sau lập tức truyền ra một âm thanh:

- Ngươi giết không được hắn.

Mây gió kích động, một cỗ khí thế cường đại hiện lên.

Một bóng người đạp hư không đi tới, lúc mở miệng thì còn ở xa, nhưng câu nói vừa xong thì người đã tới gần.

Đó là một lão già khô gầy, chấp hai tay sau lưng, không nhanh không chậm đi tới.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Trưởng lão, làm phiền ngài.

Lão già khô gầy khoát tay:

- Không sao.

Hắn đi tới trước mặt lão già một mắt, nhàn nhạt nói:

- Lão phu cũng muốn nhìn xem, ngươi làm trò trước mặt lão phu như thế nào, giết đệ tử của Quảng Thừa Sơn ta.

Thấy lão già khô gầy hiện thân, Hứa Xuyên liền thờ phào nhẹ nhõm:

- Cường giả của bản môn tới trợ giúp rồi.
- Yến thiếu quả nhiên sẽ không lấy thân mạo hiểm, mọi hành động đều có tính toán trước.

Đại Nhật Thánh Tông có cao thủ trợ giúp, đặt chân vào Đông Đường quốc.

Quảng Thừa Sơn sau khi nhận được thông tin Yến Triệu Ca đánh chết Tiêu Thăng, tự nhiên cũng sẽ không bàng quan.

Chỉ là hai bên cần có thời gian phản ứng.

Tương đối mà nói, Đông Đường tuy là nơi hẻo lánh, nhưng vẫn nằm trên lãnh thổ của Thiên Vực, Quảng Thừa Sơn muốn cho cường giả đến trợ giúp sẽ dễ dàng hơn nhiều.

Nhưng chiến trường của hai bên đan xen lẫn nhau, rất khó phân biệt.

Như thế nào dự đoán chính xác hướng đi, vị trí của địch nhân thì phải nhờ vào các thế lực bản địa tại Đông Đường.

Từ phương diện này mà nói, Triệu Nguyên gặp nạn, cùng Yến Triệu Ca bị phục kích, Nghiêm Húc cũng phải nhận trách nhiệm không hoàn thành chức trách, không tra rõ tình hình địch.

Trong lòng của Hứa Xuyên phát lạnh:

- Là Nghiêm Húc có ý sao?

- Hắn điên rồi, cho dù chỉ là sai lầm, nhưng hắn cũng phải gánh trách nhiệm a!

Nhưng mà khiến Hứa Xuyên thở phào nhẹ nhõm chính là Yến Triệu Ca đã sớm có chuẩn bị, mình đi theo mạo hiểm, đã đánh cuộc thắng lợi a.

Tên trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông nhìn Đại Tông Sư của Quảng Thừa Sơn đối diện, lạnh lùng nói:

- Cảnh giới của ta và ngươi tương đương, ngươi nắm chắc bảo vệ được hắn sao?

Khi hắn vừa nói chuyện, vừa nhấc tay lên, ánh sáng mặt trời kim sắc thu lại, tụ thành một đoàn trong bàn tay của hắn.

Sau đó vỡ xuống một chường, giống như đem mặt trời ném xuống!

Trung Thiên Thần Chường do hắn thi triển, so với Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông kia tại Linh Phong Cốc, càng mãnh mẽ hơn!

Đám người Triệu Nguyên đứng dưới, trong lòng đều khẩn trương.

Giống như lão già một mắt nói, thực lực của hai bên giao thủ như nhau, một bên muốn giết người, một bên muốn bảo vệ.

Bên bảo vệ phải vào vị trí bất lợi, quyền chủ động đều ở trong tay địch nhân.

Thậm chí bởi vì chú tâm bảo vệ người khác, mà bản thân lộ ra sơ hở, bị địch nhân bắt được, ngược lại bị thiệt thòi.

Đến lúc đó người bảo vệ lẫn người được bảo vệ, đều trở thành thịt cá trên thớt của đối thủ, chỉ có thể nuốt hận tại chỗ.

Lão già khô gầy sắc mặt bình tĩnh, không vội không nóng, nói:

- Nếu lão phu xuất hiện ở nơi này, liền có lòng tin bảo hộ được đệ tử của bản môn.

- Nhiều hơn thì không dám nói, nếu chỉ có ngươi thì quả thật không nói chơi.

Vừa nói, lão già khô gầy vừa nhấc tay lên, lòng bàn tay hiện lên kim sắc.

Chường ảnh trùng điệp tràn ngập ra, bao phủ khắp nơi, từng đạo ánh sáng kim sắc đan vào nhau giữa bầu trời, giống như hoá thành từng đạo dây thừng kim sắc, trói thiên buộc địa.

Trung Thiên Thần Chường của trưởng lão Đại Nhật Thánh Tông rơi xuống, bị từng đạo dây thừng kim sắc trói lại.

Chường thế chí cương chí liệt, liền bị lực lượng chí nhu không ngừng bào mòn, khó có thể thoát được.

- Hoàng Kim Chường?

Chân mày của lão già một mắt dựng thẳng lên.

Đối phương thi triển Võ đạo, chính là đích truyền của Quảng Thừa Sơn, Thái Thượng Bát Cực, Hoàng Kim Chường.

Yến Triệu Ca đứng một bên nhìn, cũng gật đầu, trầm nghĩ:

"Gần như lô hỏa thuần thanh."

Môn Võ đạo này Yên Triệu Ca cũng đã thấy Không trưởng lão thi triển qua trong Trấn Long Uyên, càng thêm huyền diệu khó lường, nhưng cũng bởi vì tu vi của Không trưởng lão cao hơn.

Nếu chỉ nói về tạo nghệ Hoàng Kim Chương, lão già khô gầy trước mặt này, cùng cảnh giới cũng là đứng đầu.

Lão già khô gầy thi triển Hoàng Kim Chương đồng thời thân hình nhoáng lên, như gió thổi lúc ẩn lúc hiện, nhanh chóng linh động.

Đây cũng là một tuyệt học trong Thái Thượng Bát Cực, Phong Hỏa Nhị Kiếp.

Hoả kiếp phát lực, phong kiếp thân pháp.

Lão già khô gầy lúc này đem lối đi của đối thủ khi thi triển Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng đều phong kín.

Tên trưởng lão Đại Nhật Thánh Tông này bị làm cho tức nổ phổi, nổi giận lôi đình.

Thực lực của đối phương cùng hấn tương đương, nhưng phong cách chiến đấu quá mềm dẻo, làm hắn có lực mà không thể phát ra.

Lão già khô gầy muốn thắng hắn rất khó, nhưng hắn cũng không có cách nào đột phá phòng ngự của lão đó.

Đừng nói tới thắng lợi, ngay cả muốn đối phó với đám người Yên Triệu Ca, đều chỉ có thể giương mắt mà nhìn.

- Triệu Ca, các ngươi nên rời khỏi trước đi.

Lão già khô gầy vừa hoá giả thể công của đối thủ, vừa nhàn nhạt nói chuyện.

Đám người Yên Triệu Ca rút khỏi, hai Đại Tông Sư buông tay ra đại chiến, dư ba huỷ diệt mọi thứ xung quanh.

Nhưng không đi được bao xa, đột nhiên một âm thanh táo bạo vang lên đỉnh tai nhức óc:

- Đi được sao!

Nghe cái âm thanh này, Yên Triệu Ca liền nhíu mày một cái.

"Quý Phủ lão nhân, Hàn Thịnh!"

"Trước thế cục như thế này, hắn còn dám đi ra sao?"

Hắc vụ cuốn lên, một lão già râu tóc dựng đứng, đột nhiên hiện thân.

Khí tức kinh khủng, không kém hai Đại Tông Sư đang gia thủ bên kia.

Chính là người đã từng hiện qua trong Trấn Long Uyên, có quan hệ với Diệp Cảnh, Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh.

Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh hiện thân, ánh mắt cũng rơi vào trên người Yên Triệu Ca.

Yên Triệu Ca nhìn qua, thấy trong ánh mắt của đối phương, ngoại trừ táo bạo, còn có thêm tham lam cùng tìm tòi.

"Hắn muốn thứ gì trên người ta."

Suy nghĩ của Yên Triệu Ca thay đổi thật nhanh, trong nháy mắt liền cho ra dự đoán.

Không đợi hắn ngẫm nghĩ, Hàn Thịnh đã gầm lên, bàn tay duỗi ra, hắc khí ngưng tụ thành một bàn tay to lớn che trời vồ xuống đầu Yên Triệu Ca.

Lão già khô gầy liền nhăn mày lại, thi triển Phong Hỏa Nhị Kiếp, thân hình di chuyển, tới trước mặt Hàn Thịnh.

Chương thế của Hoàng Kim Chương mở ra, đem công kích của Hàn Thịnh trói lại.

Nhưng được cái thì này mất cái khác, tên trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông bên kia mất đi áp lực.

Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng được triển khai, mạnh mẽ lướt qua Hoàng Kim Chương của lão già khô gầy, đánh tới Yên Triệu Ca!

Tim của Hứa Xuyên đập thình thịch, sắc mặt trắng bệch nhìn về phía Yên Triệu Ca.

- Yên thiếu, ngươi nhất định phải nói cho ta biết, cái này cũng trong dự tính của ngươi a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 88: Muốn trách thì hãy trách Nghiêm Húc đi

Dịch giả: rolland

Lão giả một mắt triển khai thân pháp Đại Nhật Đông Thăng Hoàn Thiên Túng, giống như mặt trời mọc lên từ phương đông không thể ngăn trở.

Trưởng lão của Quảng Thừa Sơn lấy một địch hai, khó tránh khỏi cảm thấy đỡ trái hờ phải.

Phong kiếp thân pháp không đủ để ngăn chặn địch nhân.

Lão giả hít sâu một hơi, khuôn mặt khô gầy hiện lên màu đỏ không bình thường.

Giống như liệt hỏa đốt trời!

Lão giả đạp giữa không trung, thân thể nhỏ gầy, đột nhiên cao to giống như đỉnh thiên lập địa.

Hắn đẩy ra hai chưởng, liều mạng một kích cùng với Trung Thiên Thần Chưởng của lão giả một mắt!

Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh hét to một tiếng, hai tay như đao, chém ra trước như hai thanh cự phủ (búa).

Tùng đạo hắc quang, ngưng kết ra một thanh búa lớn, xẹt qua bầu trời như lốc xoáy!

Đó là bản "giữ nhà" của Hàn Thịnh, Quý Phủ Chưởng!

Chưởng thế xuất ra, kím kễ, quý đi, bá đạo, giống búa xoay tròn, phá phòng ngự của đối thủ, vừa bá đạo bén nhọn vừa hay biến hoá, khiến người khác khó lòng phòng bị.

Nhìn như cương mãnh bá đạo, nhưng trong đó ẩn chứa ám kinh thâm độc, như chiếc búa quý thần, làm người ta bị thương vô hình.

Cho dù tu vi thực lực tương đương, nếu không biết nền tảng, cũng có khả năng chịu thiệt.

Một thanh cự phủ hắc sắc, xẹt qua không trung một cách quý đi, tránh ra chưởng lực của Hoảng Kim Chưởng, xoay tròn mạnh mẽ cắt từng đạo dây thừng kim sắc.

Thừa dịp trưởng lão của Quảng Thừa Sơn cùng lão giả một mắt của Đại Nhật Thánh Tông giao thủ, Hàn Thịnh công kích phô thiên cái địa hướng tới đám người Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca chỉ cảm thấy hắc quang trước mắt loé lên, trời đất giống như bị phá thành từng mảnh nhỏ.

Tiếng quý kêu vang ù ù bên tai, bén nhọn, chói tai, giống như thân mình chìm vào địa ngục.

Đám người A Hồ, Hứa Xuyên, cũng có cảm thụ như thế, cường giả Đại Tông Sư xuất thủ, khiến cho người khác đừng nói tiến công, ngay cả phòng thủ né tránh cũng không được.

- Yến thiếu, cái này có trong dự tính của ngươi hay không?

Nghe giọng nói khỏ sở của Hứa Xuyên, Yến Triệu Ca vuốt cằm của mình, nói:

- Thăng thần mà nói, không ở.

Thấy Hứa Xuyên trước mặt liên tục cười khỏ, Yến Triệu Ca lắc đầu cười:

- Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh, hắn vẫn là thu hoạch ngoài ý muốn.

- Theo lẽ thường mà nói, trong hoàn cảnh ba Thánh Địa tranh phong này, hắn và Xích Linh Kỳ Chủ nếu thông minh thì không nên ra.

- Cho nên sự xuất hiện của hắn, là càng muốn gọi là, một sự kinh hi (ngạc nhiên vui mừng).

Hứa Xuyên sừng sốt, Yến Triệu Ca ung dung nói:

- Hàn Thịnh vì huynh đệ kết nghĩa Diệp Cảnh tới báo thù? Gặp quý đi.

- Hần muốn một thứ gì đó trên người của ta, nguyên nhân không rõ, nhưng đã nói lên, vật trên người ta, rất trọng yếu.

Cự phủ (búa) màu đen xoay tròn, lúc này đã gần ngay trước mắt.

Một cự phủ, nhìn qua muốn lớn hơn cả một phòng ốc, xoay tròn, giống như cắt ra trời đất!

Yến Triệu Ca không biến sắc, búng tay một cái:

- Vật kia, so với ta biết, càng trọng yếu hơn, có bí mật mà ta không biết

- Người nói, cái này có kinh hi hay không?

Lời còn chưa dứt, đột nhiên.

Khoảng không trên đầu mọi người, mây khắp bầu trời đột nhiên hội tụ, hoá thành kim sắc.

Giữa tầng mây kim sắc, hình thành một vòng xoáy thật lớn, vòng xoáy ngưng tụ lại, hoá thành một bàn chân thật lớn, giáng xuống!

Bàn chân khổng lồ, che khuất bầu trời, giống như cự thần.

Lúc hạ xuống, hư không xung quanh trăm dặm giống như bị định trụ, gió không thổi, mây không động, ngay cả ánh mặt trời đều hoá thành thực thể như thủy tinh.

Ngoài trăm dặm, thì nhắc lên sóng khí ngập trời, mở rộng ra bốn phương tám hướng, nham thạch núi đá đều lung lay sụp đổ.

Bàn chân kim sắc chưa rơi xuống, phạm vi dưới chân, từng đạo cự phủ xé trời do cường lực Quỷ Phủ Chương của Hàn Thịnh, đình chỉ xoay tròn, quỹ dị dừng lại trong không trung.

Tất cả mọi người khiếp sợ ngẩn đầu lên trời.

Chỉ có Yến Triệu Ca cùng vị Đại Tông Sư của Quảng Thừa Sơn, là vẻ mặt bình thường.

Yến Triệu Ca nhìn bàn chân kim sắc kia, mỉm cười thì lễ:

- Đại sư bá, ngài đã tới.

Nghe Yến Triệu Ca xưng hô, những người khác đều giật mình.

Hàn Thịnh mở to hai mắt nhìn bàn chân to lớn kia, cường lực hoá thành cự phủ màu đen tan vỡ:

- Thiết Sư Tử Vương, Thạch Thiết?!

Lão giả một mắt của Đại Nhật Thánh Tông, cũng ngạc nhiên:

"Thiết Sư Tử, tại sao hán lại xuất hiện tại Thiên Đông châu Đông Đường quốc nhanh như vậy?"

Vị trưởng lão của Quảng Thừa Sơn kia, cũng cảm thấy ngoài ý muốn:

"Tiêu Thăng bị Yến Triệu Ca giết chết, tuy rằng thông báo có cường giả trợ giúp, nhưng Thạch trưởng lão đến cũng quá nhanh đi?"

Đám người Hứa Xuyên, Triệu Nguyên, đều vui mừng:

- Thạch trưởng lão!

Người chưa lộ diện, nhưng mọi người ở đây, đều biết thân phận của người này.

Một trong Quảng Thừa tam anh, Thủ Toạ trưởng lão Chương Hình Điện của Quảng Thừa Sơn.

Cường giả Đại Tông Sư nổi tiếng toàn bộ Bát Cực Đại thế giới, Thiết Sư Tử Vương, Thạch Thiết!

Một thân tu vi, càng vượt qua Thủ Toạ trưởng lão Thiên Đông châu của Quảng Thừa Sơn, Tàn trưởng lão, cùng Đông Thăng Quân của Đại Nhật Thánh Tông.

Dù Thạch Thiết chưa lộ diện, nhưng lần ra tay này, không thể hoài nghi.

Trong tầng mây truyền ra âm thanh:

- Trước xử lý chuyện này, rồi hãy nói.

Nói xong, bàn chân kim sắc kia, tiếp tục đạp xuống!

Dưới bàn chân, không gian rung động liên tục, từ xa nhìn lại, giống như đang vận vẹo, tùy thời vỡ tung toé.

Bàn chân do mây biến thành, lúc này ngưng trọng giống như kim cương, một chân này đạp xuống, tất cả vật tiếp xúc đều hoá thành bột mịn.

Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh, đã sớm quay đầu bỏ chạy.

Người trước mắt, cũng không có ân oán với hắn, nhưng không như Nghiêm Húc, mà là một tồn tại mạnh mẽ hơn Nghiêm Húc nhiều lắm!

Nhưng Hàn Thịnh càng chạy, càng cảm thấy mình càng chậm, càng nặng.

Hắn định thần nhìn lại, mình dường như đang đứng tại chỗ, không có di động chút nào.

Trong khoảng cách gang tấc, nhưng xa xôi như chân trời!

Đám người Yến Triệu Ca đứng ở một bên, chỉ thấy bàn chân kim sắc từ trên trời giáng xuống, đem tên Đại Tông Sư Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh này dẫm nát dưới chân!

Mây mù biến thành bàn chân kim sắc, biến đổi, hoá thành nhà tù, trấn áp Hàn Thịnh.

Trên bầu trời, mây mù tan hết, dần lộ ra bóng người.

Người này thân hình cao lớn, so với A Hồ, còn cao hơn nữa cái đầu.

Màu da ngăm đen, như cổ đồng, thân hình cao to đứng ở đó, giống như một pho tượng đúc bằng thép.

Khuôn mặt chữ quốc, ngũ quan giống như đao khắc, không anh tuấn, như rất dương cương uy vũ.

Tướng mạo của hắn, đã truyền khắp thiên hạ.

Chính là Thủ Toạ Chương Hình Điện của Quảng Thừa Sơn, Thạch Thiết!

"Đừng có nhìn ta, muốn trách, ngươi hãy trách Nghiêm Húc đi."

Tên trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông sắc mặt cực kỳ khó coi:

"Thạch Thiết nếu như ở Quảng Thừa Sơn, nhận được tin tức Tiêu Thăng chết, sẽ không đến nhanh như vậy."

"Là hắn trước đây ở tại Thiên Đông châu, hay là. . . hắn đã sớm lên đường tới đây?!"

Yến Triệu Ca đứng tại chỗ, vẻ mặt nhàn nhã nhìn đôi phương, thấy tầm nhìn của lão giả một mắt nhìn tới mình, ánh mắt giống như muốn ăn thịt người.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái:

"Đây vốn là hắn chuẩn bị cho ta, các ngươi là nhân tiện. . . nhưng mà, thế cục hiện tại biến hoá, có vẻ như hắn cũng thành nhân tiện."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 89: Thiết Sư Tử Vương

Dịch giả: rolland

Từ lúc Trần Long Uyên phát sinh dị biến, Tàn trưởng lão, Triệu Thế Thành, Đông Thăng Quân tiến vào Trần Long Uyên, Yến Triệu Ca liền để cho A Hồ đưa tin tức trở về sơn môn.

Nguyên nhân đương nhiên vì cái khác, vốn là vì Nghiêm Húc, nhưng bây giờ lại vừa lúc ứng đối với kế hoạch của Đại Nhật Thánh Tông.

Ngược với Đại Nhật Thánh Tông đã sớm có nhiều cao thủ ẩn núp chờ phát động, Thạch Thiết đến Đông Đường cũng không muộn.

Yến Triệu Ca nhìn lên không trung.

Thấy Thạch Thiết mặt ngăm đen, đang trấn bất Quỷ Phủ lão nhân Hàn Thịnh đồng thời đưa tay chớp tới trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông!

Lão già một mắt thấy thế, gầm lên:

- Thạch Thiết, ngươi dám? !

Mặt Thạch Thiết không biểu tình gì, giống như nham thạch vạn năm không đổi nói:

- Ta có cái gì mà không dám?

- Người của Đại Nhật Thánh Tông, làm bậy trong Thiên Vực, liền phải trả giá thật lớn.

Lão già giận dữ nói:

- Quảng Thừa Sơn các ngươi thu nhận phản đồ của Thánh Tông ta, môn hạ Yến Triệu Ca của các ngươi càng đánh chết Tiêu Thăng.

- Các ngươi cho rằng, chỉ đơn giản bỏ qua như vậy sao?

Thạch Thiết lạnh lùng nói:

- Dâm tà háo sắc, cuồng ngạo phóng túng, có ý đồ ô nhục đồng môn, Đại Nhật Thánh Tông ngươi thiên vị loại người này, Tiêu Thăng chết là báo ứng.

Khi nói chuyện, Thạch Thiết vươn tay phải ra, bàn tay giống như lưu ly, từ trong ra ngoài toả kim quang rực rỡ, giống như kim cương.

Mây gió khắp trời lần hai cuốn lên, mây mù kim sắc hoá thành một bàn tay to lớn, chụp xuống lão già một mắt.

- Tốt! Thạch Thiết! Có bản lĩnh đi gặp Tông chủ của Thánh Tông ta, ngươi có thể nói bậy như vậy sao!

Lão già một mắt oán hận thét lên, thân hình bay ngược, thi triển thân pháp Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng, hướng về phương xa chạy trốn.

Cho dù Hàn Thịnh có tu vi thực lực không kém lão, cũng bị Thạch Thiết bắt sống bằng một đòn.

Ngay cả Đông Thăng Quân cũng không phải đối thủ của Thạch Thiết, lão già một mắt biết mình không thể chống lại Thạch Thiết.

Hắn chỉ hy vọng mình có thể chạy thoát.

Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng của Đại Nhật Thánh Tông, nổi danh khắp thiên hạ.

Bản về tốc độ thân pháp, hẳn mạnh hơn nhiều so với Quỷ Phủ lão nhân Hàn Thịnh.

- Đừng nói là Hoàng Húc, cho dù Hoàng Quang Liệt ở đây, Thạch Thiết cũng làm như vậy, cuộc đời của Thạch Thiết cái gì cũng mềm, nhưng chỉ có xương là cứng, cho dù bị đánh nát xương, ta cũng nói như vậy.

Ngữ khí của Thạch Thiết bình thản, lại toát ra một cỗ ý chí kiên định vô cùng.

Mây mù kim sắc hoá thành bàn tay khổng lồ, phảng phất như vô hạn, đưa tới phương xa.

Mặc cho trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông thi triển Đại Nhật Đông Thăng Hoành Thiên Túng nhanh như thế nào, cũng không cách nào chạy ra bàn tay của Thạch Thiết!

Bàn tay khổng lồ rơi xuống, đem lão già một mắt chặn lại!

Lão già một mắt này cùng Quỷ Phủ lão nhân Hàn Thịnh, đều thôi động Linh binh của mình, một kiện Trung phẩm, một kiện Hạ phẩm, điên cuồng giãy dụa.

Nhưng mây mù kim sắc biến thành nhà tù, đem bọn hắn trấn áp vững vàng, không có cơ hội chạy trốn nào.

Yến Triệu Ca nhìn bàn tay của Thạch Thiết đã khôi phục lại bình thường, than thở:

- Cả đời chỉ luyện một loại Võ đạo, Đại sư bá rất chuyên tâm, đi tới mức tận cùng.

Đám người A Hổ, Hứa Xuyên đứng một bên nghe vậy, đều gật đầu đồng ý.

Võ giả Quảng Thừa Sơn ở Tông Sư cảnh giống như Yến Triệu Ca, đều tu luyện hai loại Võ đạo là Thất Tinh Kiếm cùng Đầu Suất Chương trong Thái Thượng Bát Cực.

Còn Đại Tông Sư giống như Nghiêm Húc, thậm chí Tần trưởng lão, Khổng trưởng lão, tu luyện thêm vài loại Võ đạo đứng đầu của Quảng Thừa Sơn, thậm chí còn có Võ học bên ngoài Quảng Thừa Sơn.

Nhưng mà tu luyện nhiều môn Võ đạo, chỉ chủ tu một hai môn, am hiểu tinh thông, những môn khác chỉ đọc lướt qua để tham khảo.

Điều này không những đề thăng thực lực của Võ giả, mà còn giúp Võ giả lý giải, tổng kết đối với Võ đạo.

Đến cảnh giới của bọn họ, nặng nhẹ chừng mực, phân phối thời gian như thế nào, bọn họ đều hiểu rõ.

Toàn bộ Quảng Thừa Sơn, Võ giả Đại Tông Sư, chỉ có Thạch Thiết là ngoại lệ.

Lúc tuổi trẻ tu vi thấp thì, cũng chỉ tu luyện một môn Võ đạo cơ sở.

Tu vi cao hơn, vẫn chỉ luyện một môn trong Thái Thượng Bát Cực, Kim Cương Thân.

Cái này luyện trên trăm năm!

Thạch Thiết gian khổ nhiều năm, từ một đệ tử trẻ tuổi của Quảng Thừa Sơn, đi tới địa vị như ngày hôm nay, cũng chỉ luyện một môn Võ đạo.

Cha của Yến Triệu Ca, Yến Dịch, bàn về thực lực, càng bên trên Đại sư huynh Thạch Thiết.

Thái Thượng Bát Cực, tất cả đều thông hiểu, Quảng Thừa Sơn có chừng bốn người.

Nhưng nếu bàn về tạo nghệ của Kim Cương Thân, Yến Dịch đối mặt với Thạch Thiết, cũng muốn than thở không bằng.

Tạo nghệ trên môn Võ học này của Thạch Thiết, đã sớm có một không hai Quảng Thừa Sơn, hoàn toàn xứng đáng là đệ nhất từ cổ chí kim.

Hắn không ngừng nghiên cứu Kim Cương Thân, bỏ tạp lấy tinh, sửa cũ thành mới, không ngừng tăng lên, vượt qua tiền nhân.

Năm đó, Thái Thượng Bát Cực cùng đặt song song.

Thái Thượng Bát Cực hôm nay, Kim Cương đệ nhất.

Danh tiếng đó, là do Thạch Thiết tạo nên.

Thạch Thiết mặt không biểu tình, bắt lấy Hàn Thịnh cùng lão già một mắt, từ trên trời hạ xuống, đi tới trước mắt đám người Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Làm phiền Đại sư bá.

Thạch Thiết gật đầu:

- Cũng nhờ sự can đảm của ngươi, Triệu Ca, ngươi rất khá.

Yến Triệu Ca cười, vẻ mặt bình tĩnh, Hứa Xuyên đứng một bên thầm lưu luyến.

Danh tiếng của Thạch Thiết bên ngoài, rất ít khen người khác, có thể được hắn đánh giá một từ "không sai", đã rất khó có được, như bây giờ khen Yến Triệu Ca "khá", giống như "lông phượng sừng lặn" (hiếm có) vậy.

- Rời khỏi đây trước, tin tức ta đến Đông Đường, đừng lộ ra.

Thạch Thiết nói.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Vâng.

Thạch Thiết quay đầu lại nhìn về phía trưởng lão khô gầy của Quảng Thừa Sơn:

- Làm phiền Doãn trưởng lão, chiếu cố các đệ tử khác, cùng đoàn người của Hoàng tử Đông Đường.

Về mặt kinh ngạc của lão già khô gầy đã thu lại, không hỏi nhiều, gật đầu đáp:

- Giao cho lão phu là được.

Lúc này đoàn người rời đi.

Thạch Thiết cùng Yên Triệu Ca không có đi, Thạch Thiết nhìn về phía phương xa:

- Nghiêm Húc, ngươi có gì muốn nói không?

Phương xa, bỗng nhiên sáng lên kim quang rực rỡ, bao phủ khắp trời, giống như cái lồng, cắt đứt trong ngoài.

Thạch Thiết mang theo Yên Triệu Ca cùng A Hồ, bước ra vài bước, đã đi tới biên giới của cái lồng.

Cái lồng này, chính là Võ đạo cường đại của Thạch Thiết biến thành, trước đó hoàn toàn vô hình, người khác không cách nào phát hiện.

Ngăn cản cường giả cùng cảnh giới không được, nhưng bao phủ bốn phương, cho dù Quỷ Phủ lão nhân Hàn Thịnh có chạy đi nữa, cũng sẽ đụng cái lồng này, bị ngăn cản.

Lúc này, có người bị cái lồng ngăn chặn, chỉ có thể xấu hổ đứng tại chỗ, tiến lui không được.

Người đó chính là Nghiêm Húc.

Hắn lúc trước cũng không có tới gần, chỉ ở xa quan sát động tĩnh.

Nếu như đoàn người Yên Triệu Ca chết trong tay Hàn Thịnh cùng cường giả Đại Nhật Thánh Tông, đối với hắn chính là kết quả tốt nhất.

Nếu như Yên Triệu Ca "phúc lớn mạng lớn" đột phá vòng vây chạy thoát, vậy hắn chỉ có thể đích thân động thủ.

Nhưng khi thấy Thạch Thiết xuất thủ, trong lòng của Nghiêm Húc liền lạnh hơn phân nửa.

Vượt qua dự tính, Thạch Thiết tới quá sớm!

Nghiêm Húc biết không ổn, chuẩn bị quay người chạy trốn.

Nhưng lại phát hiện, quyền ý của Thạch Thiết đã sớm bao phủ bốn phương, phong kim thiên địa, không chỉ đám người Hàn Thịnh, ngay cả Nghiêm Húc cũng không thể phát hiện, hiện tại như cá trong chậu.

Hắn bị quyền ý của Thạch Thiết trấn áp, muốn chạy cũng không chạy được, muốn chủ động hiện thân để che giấu hành vi của mình, nhưng cũng không động đậy được.

Cả người đứng ở đó, xấu hổ vô cùng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 90: Nghiêm trưởng lão, đã lâu không gặp

Dịch giả: rolland

Yên Triệu Ca cùng Thạch Thiết đi tới trước mặt Nghiêm Húc, Yên Triệu Ca cười híp mắt nói:

- Nghiêm trưởng lão, đã lâu không gặp.

Thạch Thiết lạnh nhạt liếc nhìn Nghiêm Húc một cái:

- Vừa đi vừa nói chuyện.

Mấy người cũng xuất phát, Nghiêm Húc im lặng đi sau lưng Thạch Thiết.

Một Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông mất tích, không có dấu vết nào để lại, ngược lại sẽ khác thường khiến người khác hoài nghi.

Thạch Thiết cũng không bại lộ thân phận cùng tu vi của mình, cố ý lưu lại một vài vết tích, để cho đám người Đại Nhật Thánh Tông tìm kiếm.

Những vết tích này nhìn sơ qua, giống như nhiều Đại Tông Sư có tu vi tương đương lão già một mắt vậy công.

Che dấu chính mình, đồng thời thả ra một cái lưới lớn.

Thạch Thiết trước tiên nhìn về Quỷ Phủ lão nhân Hàn Thịnh:

- Hàn Thịnh, ngươi dẫn thân vào tổ chức Tuyệt Uyên, quấy rối Địa Ngục, đáng chết.

Quỷ Phủ lão nhân cắn hận nói:

- Nhân gian như luyện ngục, có gì khác biệt sao?

- Dựa vào cái gì mà bọn ngươi cao cao tại thượng? Chỉ là thực lực của các ngươi mạnh mà thôi.

- Địa Ngục mở ra, Cửu U phủ (buồng) xuống, phá nát thế giới này, tái tạo lại trời đất mới, đến lúc đó nhìn xem ai mới là chúa tể!

Hàn Thịnh gầm lên:

- Lần này lão tử rơi vào trong tay các ngươi, không có gì đáng nói, nhưng Thạch Thiết ngươi đừng đắc ý, chuyện này vẫn chưa xong đâu!

Thạch Thiết bình tĩnh nói:

- Địa Ngục đã tạm thời bị dẹp loạn, nhưng đoán được, các ngươi sẽ không kết thúc như vậy.

- Ngươi ra tay lần này, chính là điểm báo đi?

Hàn Thịnh cười lạnh một tiếng, ngậm miệng không nói, cũng không giãy giụa nữa, nhắm mắt lại, không nhúc nhích.

Yến Triệu Ca đột nhiên hỏi:

- Ngươi muốn đồ vật gì trên người ta?

Thạch Thiết nhìn về phía Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca cho hắn một ánh mắt yên tâm, sau đó móc ra một đồ vật, quơ quơ trước mặt Hàn Thịnh.

Chính là cái thiết bào nhỏ của Diệp Cảnh, liên quan đến truyền thừa của Băng Long Vũ Thánh.

Theo góc nhìn của Yến Triệu Ca, Hàn Thịnh không có biểu tình gì, ánh mắt cũng không động, nhịp tim cùng nhịp thở của hắn cũng không có gì khác thường.

Ánh mắt nhìn tới lại chứa một tia xem thường cùng chẳng biết ra sao.

Nhưng Thạch Thiết đứng một bên, ánh mắt đột nhiên nghiêm túc:

- Há?

Tu vi của hắn cao hơn Hàn Thịnh nhiều, lúc này lại đang lấy lực lượng của mình giam lại Hàn Thịnh, có thể cảm thấy trong lòng của Hàn Thịnh sinh ra ba động, biến hoá.

Yến Triệu Ca thấy thế, cười mà không nói.

Thạch Thiết nhìn chăm chăm Hàn Thịnh, Hàn Thịnh thấy thế, hừ một tiếng, vẫn không nói lời nào, nhưng dáng vẻ kiêu căng giảm xuống.

Yến Triệu Ca ném thiết bào lên không trung sau đó rơi xuống, bị Yến Triệu Ca tiếp được.

- Ngươi dùng tà ảnh quấy rối Trần Long Uyên, cũng không có chỗ kỳ lạ gì, cũng không có trên tay ta.

- Giữa ta và ngươi, từ bề ngoài xem ra cũng rất ít tiếp xúc.

- Nếu nói tới quan hệ, vậy thì chính là sư đệ đồng môn của ta, của ngươi. . . à, huynh đệ kết nghĩa Diệp Cảnh của ngươi.

Yến Triệu Ca vuốt ve thiết bào:

- Đồ vật ta lấy được từ chỗ Diệp Cảnh sư đệ, chỉ có cái thiết bào này, cho nên ta cho rằng, ngươi muốn đồ vật trên người ta, chính là đồ chơi này đi.

- Như vậy, Hàn tiền bối có thể thuận tiện nói cho ta biết, ngươi muốn thứ này để làm gì?

Yến Triệu Ca nhìn Hàn Thịnh:

- Vật này có liên quan đến Băng Long Vũ Thánh, nhưng có quan hệ bao nhiêu, có thể được mấy phần truyền thừa của Băng Long Vũ Thánh, cái này ta không biết.

- Hôm nay cả khu vực Đông Đường, Quảng Thừa Sơn ta, Đại Nhật Thánh Tông còn có Thương Mang Sơn tập trung, chuyện người quấy rối Trần Long Uyên là cái đích cho mọi người chỉ trích, ai cũng không ngại trước tiên giải quyết người.

- Dưới tình huống như thế này, người vẫn mạo hiểm hiện thân.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Làm ta suy đoán, chẳng lẽ người có tình báo chính xác, liên quan đến cái thiết bài này, người có thể lấy được đồ vật nào đó, giúp người tiến thêm một bước hoàn thành chí nguyện to lớn của người sao.

- Hoặc là đồ vật này, liên quan đến Địa Ngục, có thể giúp người và đồng bọn hoàn thành kế hoạch sao?

Hàn Thịnh nghe vậy, trực tiếp nhắm mắt lại, lúc này mới mở miệng nói:

- Tài nghệ của lão tử không bằng người, bị các người bắt, không có gì dễ nói.

Yến Triệu Ca quay đầu lại nhìn về phía Thạch Thiết nói:

- Đại sư bá, trước kia cho rằng đây là một cơ duyên không xác định, nên ta chiếm lấy, nhưng hiện tại xem ra, cái này có quan hệ trọng đại.

Quảng Thừa Sơn cho phép đệ tử độc chiếm cơ duyên của cá nhân, nếu đệ tử cảm thấy không xử lý được, cũng có thể hướng tông môn xin giúp đỡ, cùng nhau chia sẻ.

Nhưng nếu sự tình có quan hệ tới Viêm Ma Đại thế giới, Địa Ngục hoặc những thế lực Thánh địa khác, lại là một chuyện khác.

Thạch Thiết nói:

- Không sao, đợi mọi chuyện ổn định rồi hãy nói sau.

- Liên quan đến tổ chức Tuyệt Uyên cùng Địa Ngục, tông môn sẽ xử lý, liên quan đến Băng Long Vũ Thánh, tông môn sẽ không chiếm của người.

Tổ chức Tuyệt Uyên chính là tổ chức mà Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh đang tham gia.

Trước đây trải qua Đông Đường lũng bắt, một vài thành viên trung hạ tầng bị sa lưới, Hàn Thịnh là người mạnh nhất của tổ chức bị bắt hiện nay.

Cho dù là Yến Triệu Ca hay Thạch Thiết, đều hy vọng cạy ra nhiều tình báo hơn từ trong miệng của Hàn Thịnh.

Thạch Thiết nói:

- Lần này người tình nguyện mạo hiểm, không đề cập đến thành bại, ít nhất cũng làm Hàn Thịnh sa lưới, có ý nghĩa trọng đại, là một công lao lớn.

- Người cứu Triệu Quốc chủ của Đông Đường quốc thoát hiểm, sau đó trợ giúp hắn lấy lại quyền không chế của Cảnh Dương đại trận, cũng là một công lao.

- Trong lúc giao thủ, không phải người chết thì ta vong, người giết Tiêu Thăng, không tính là sai lầm.

Thạch Thiết nhìn Yến Triệu Ca, trong đôi mắt kiên nghị cứng rắn, hiện lên một chút tình cảm ấm áp:

- Hiện nay người có ba công lao lớn, tông môn sẽ tưởng thưởng cho người.

- Tính ra, người tới Đông Đường không quá nửa năm, liên tiếp lập được công lao lớn, thành tích rất cao, số lần và hiệu quả như vậy, từ khi ta nắm giữ Chương Hình Điện tới nay, là lần đầu tiên nhìn thấy.

Yến Triệu Ca nói:

- Đại sư bá quá khen.

- Người ngay không nói dối, lần này Quý Phủ lão nhân sa lưới, là niềm vui ngoài ý muốn.

Yến Triệu Ca nói, khóe miệng hơi câu (vẽnh) lên:

- Hơn nữa, có thể thuận lợi như vậy, phải cảm tạ người khác phối hợp.

Thạch Thiết nhàn nhạt nói:

- Đúng là phối hợp rất tốt.

Hai tầm mắt đều rơi trên người Nghiêm Húc.

Yến Triệu Ca vuốt bàn tay của mình nói:

- Nghiêm trưởng lão, theo như ta biết, người đi cứu viện Triệu Thịnh, nên không rảnh rồi chạy tới đây mới đúng chứ?

Nghiêm Húc lúc này cũng bình tĩnh lại, thản nhiên nói:

- Lão phu cứu Tam Hoàng tử của Đông Đường, liền gấp rút tiếp viện bên này, đáng tiếc tới trễ một chút.

Hắn thi lễ với Thạch Thiết:

- May nhờ có Thạch trưởng lão cùng cường giả khác của tông môn chạy tới, đánh bại Đại Nhật Thánh Tông cùng Hàn lão quái.

Thạch Thiết nhìn thẳng vào Nghiêm Húc:

- Thấy ta ở đây, người chạy làm gì?

Nghiêm Húc chậm rãi nói:

- Thuộc hạ làm việc không tốt, không điều tra địch rõ ràng, thế nên khiến cho Đại Nhật Thánh Tông tùy ý hoành hành trên biên giới của Thiên Vực ta.

- Quảng Thừa Sơn có đồng môn tới cứu viện, huy động lực lượng kém hơn Võ giả Đại Nhật Thánh Tông, thuộc hạ không thể trốn tránh trách nhiệm.

- Trong lòng của thuộc hạ không yên, chợt thấy Thạch trưởng lão, nên xấu hổ phải che mặt đi.

- Một phần là không có mặt mũi gì, một phần là muốn nhanh chóng bù đắp sai lầm, nhắc nhở thuộc hạ thu thập tình báo của Đại Nhật Thánh Tông, chuẩn bị cho tông môn phản công.

Nghiêm Húc cúi người hướng Thạch Thiết:

- Thuộc hạ làm việc không tốt, lảm cẩm mê muội, cam chịu trách phạt.

Yến Triệu Ca nhìn Nghiêm Húc, thăm nghĩ lão già này cũng là một tên lưu manh.

Sai lầm nhỏ chủ động thừa nhận, vấn đề lớn thật sự, thì đẩy đi năm sáu phần.

Thạch Thiết ghét nhất chính là người vô tích sự, trốn tránh trách nhiệm, Nghiêm Húc thoái thác, chắc chắn sẽ làm cách nhìn của Thạch Thiết kém đi.

Cho dù vì đối kháng với Đại Nhật Thánh Tông mà tạm tha cho hắn, sau này Nghiêm Húc cũng sẽ không sống tốt.

Nhưng Nghiêm Húc thật sự thừa nhận, sai lầm như vậy cũng không coi là gì.

Chỉ là, Thạch Thiết cũng không dễ bị lừa.

- Người mang theo một cái Súc Ảnh Nang, ta có thể cảm giác được, bên trong có người sống.

Thạch Thiết nhìn chăm chăm Nghiêm Húc nói:

- Là ai?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 1 - Chương 91: Đối chất ngay mặt!

Dịch giả: rolland

Súc Ảnh Nang, chính là một kiện dị bảo, không phải Bảo binh, cũng không phải Linh binh.

Vật liệu khan hiếm, chế tạo không dễ, cho nên rất hiếm thấy.

Giống như ngàn dặm thu nhỏ, cùng loại với giới nạp tu di.

Súc Ảnh Nang tự thành không gian, có thể dung nạp rất nhiều vật, cũng có thể cho sinh mạng sống ở trong đó một thời gian ngắn.

Tu vi của Thạch Thiết cao, nên cảm ứng rất linh mẫn, tuy Nghiêm Húc dụng tâm che giấu, cũng không cách nào gạt được hắn.

- Khi thuộc hạ trên đường chạy tới đây, trong lúc vô tình phát hiện đệ tử đã mất tích trước đây của bản môn, Diệp Cảnh.

Sắc mặt Nghiêm Húc bình thường, thản nhiên nói:

- Lúc đó hắn rơi vào hôn mê, cho nên thuộc hạ cứu hắn, vì phải chạy gấp đến tiếp viện nơi này, không dám chậm trễ, nên cho hắn vào Súc Ảnh Nang.

Vừa nói, Nghiêm Húc vừa lấy ra một cái túi nhỏ.

Túi màu đen, miệng túi được buộc bằng dây màu vàng, bề ngoài cũng không có khác thường.

Nhưng khi Nghiêm Húc tháo ra dây màu vàng, miệng túi mở ra, liền có một đạo khí lưu kim sắc từ trong bay ra.

Trong khí lưu kim sắc, một bóng người xuất hiện trước mắt đám người Yên Triệu Ca.

Yên Triệu Ca im lặng mỉm cười, người này vẫn còn hôn mê, lưng cổ mặt lộ ngoài quần áo, đều có đồ án hoa diêm.

Chính là Diệp Cảnh chứ còn ai nữa?

Ánh mắt của Thạch Thiết rơi vào trên người Diệp Cảnh, mặc dù chỉ lướt qua, nhưng Diệp Cảnh liền tỉnh dậy.

Diệp Cảnh tỉnh lại, ánh mắt mờ mịt, nhưng rất nhanh khôi phục, cảnh giác quan sát bốn phía.

Khi hắn thấy Yên Triệu Ca, hai mắt liền đỏ lên như máu, giống như lửa đang thiêu đốt, "xoạt" nhảy lên.

Thạch Thiết nhíu mày, cũng không có làm động tác gì, Diệp Cảnh liền đứng tại chỗ, không thể động đậy, chỉ có thể ngạnh cổ, tức giận trừng mắt Yên Triệu Ca.

- Ta tên Thạch Thiết, ngươi là đệ tử của bản môn, phải biết thân phận của ta.

Thạch Thiết bình tĩnh nói:

- Ta là thủ toạ của Chương Hình Điện, chấp chương thưởng phạt của tông môn.

- Ngươi phải chịu bất công gì, có thể nói rõ ràng với ta, nếu là thật sự, ta sẽ không để ngươi chịu uỷ khuất.

Diệp Cảnh thở hắt hắt, tròn to hai mắt nhìn Thạch Thiết, lớn tiếng nói:

- Người của Quảng Thừa Sơn, đều là "cá mè một lứa" với cha con Yên gia!

- Cha hắn cũng là thủ toạ giống ngươi, ngươi làm sao không thiên vị hắn, làm sao có thể chủ trì công đạo cho ta, vì ta mà đắc tội cha hắn!

Nghiêm Húc im lặng đứng một bên, nhìn phản ứng của Diệp Cảnh, không khỏi âm thầm lắc đầu:

"Nếu đây không phải là Thạch trưởng lão, chỉ thái độ này của ngươi, là đã đắc tội người ta rồi."

Giống như Nghiêm Húc dự đoán, Thạch Thiết đối với thái độ của Diệp Cảnh cũng không thêm để ý.

Giọng nói của hắn không có bất kỳ gợn sóng nào:

- Ta sẽ không vì ngươi đắc tội Yên sư đệ, nhưng môn quy công bằng, vì lẽ phải trong lòng người, ta không ngại đắc tội với bất cứ kẻ nào.

- Triệu Ca là ta nhìn lớn lên, nhưng cũng vì vậy mà ta không cho phép hắn đi làm đường.

- Nếu chứng minh có người vu cáo hãm hại, thì bản toạ cũng xử cùng tội.

Thạch Thiết bình tĩnh nói:

- Ta, chỉ nhìn chân tướng của sự thật.

Uy thế của hắn, nặng như núi, sâu như biển, yên tĩnh đứng đó, liền chấn nhiếp làm Diệp Cảnh bình tĩnh lại.

Giọng nói bình tĩnh như thế này, giống như có lực ngàn quân, gõ vào lòng người.

Diệp Cảnh hít sâu một hơi, cảm tức nhìn Yên Triệu Ca:

- Năm đó khi ta không nhập môn, hắn đến Đông Đường, liền cướp đi thanh mai trúc mã của ta!
- Sau đó, ta bái vào Quảng Thừa Sơn, hắn xem ta là cái đinh trong mắt.
- Lần lịch lãm Trần Long Uyên trước đây, hắn muốn giết ta, vì không muốn để lại vết tích, cho nên mới bày âm mưu quỷ kế, mượn tay người khác giết ta, trăm thảo trừ căn!
- Kế này không được, hắn lại bày kế khác, đem Nội Tinh Lô của hắn ném vào Trần Long Uyên, hại ta cửu tử nhất sinh!
- Ta mệnh lớn, không chết, trong hàm đàm Băng Long, hắn lại muốn giết ta!
- Ba lần bốn lượt muốn hại ta, ta cùng với hắn không đội trời chung!

Yên Triệu Ca yên lặng đứng một bên, ánh mắt nhìn về phía Diệp Cảnh không giận không vui.

Ánh mắt của Thạch Thiết nhìn qua hắn:

- Triệu Ca, ngươi có gì muốn nói không?

Yên Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Năm đó, là Lâm sư muội tự mình chọn, ta cũng không chủ động xen vào chuyện của hai người bọn họ.
- Chuyện về Băng Long Cốt Hồn lần đó, vì hắn không phân tốt xấu, đánh Lâm sư đệ bị trọng thương, ta cho hắn một bài học, là ta cố ý.
- Về phần chuyện xảy ra trong Trần Long Uyên, ta đã báo cáo cho tông môn, tin tưởng sư bá đã xem qua.

Thạch Thiết gật đầu, Yên Triệu Ca tiếp tục nói:

- Xích Linh Kỳ Chủ muốn giết chết ta, ta không cách nào thao túng hành động của hắn.
- Nếu ta sớm biết, Xích Linh Kỳ Chủ dựa vào Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng để định vị trí của ta trong Trần Long Uyên, mượn cái này đặt bẫy. . .

Yên Triệu Ca nhìn về phía Diệp Cảnh:

- Ngươi đi cướp Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng, cũng không phải ta có thể thao túng.
- Ngươi cảm thấy hứng thú với Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng của ta, ta hoàn toàn không biết chuyện, làm sao có thể tính kế ngươi?

Diệp Cảnh nhìn chòng chọc Yên Triệu Ca, khí tức càng ngày càng bạo ngược, Yên Triệu Ca lắc đầu nói:

- Đương nhiên, ta nói thẳng, nếu không có Xích Linh Kỳ Chủ, sau chuyện này ta cũng sẽ dạy ngươi biết điều một chút.
- Nhưng mà lúc đó, ta tội gì phải giết ngươi, ngươi cũng không đáng giá để ta động thủ.

Hồ hấp của Diệp Cảnh cứng lại, lửa giận trong mắt càng ngày càng thiêu đốt.

Yên Triệu Ca bình tĩnh nhìn hắn, ánh mắt dần trở nên lạnh lẽo:

- Về phần lúc ngươi rơi xuống vực sâu, rất đơn giản, hai ta làm nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang là được rồi.
- Tái hiện lại tình cảnh lúc đó, do sư bá phán xét.
- Ta hoàn toàn không quan tâm, ngươi có dám không?

Diệp Cảnh liền không suy nghĩ mà nói:

- Làm thì làm!

Yên Triệu Ca nhún vai một cái, xoay người thi lễ với Thạch Thiết:

- Đại sư bá, mời ngài chủ trì.

Thạch Thiết không nói gì, bấm tay bắn ra, một đạo ánh sáng bay lên trời, hoá thành quang trụ giữa không trung, đem Yến Triệu Ca cùng Diệp Cảnh bao lại.

Yến Triệu Ca không nhanh không chậm đâm rách ngón tay của mình, một giọt tinh huyết chảy ra, hoá thành sợi máu, bay lên không trung.

Bị sợi máu dẫn dắt, Yến Triệu Ca cảm giác giống như linh hồn của mình rời thân thể, bay lên cao.

Diệp Cảnh đứng một bên, dưới sự chỉ dẫn của Thạch Thiết, cũng làm động tác tương tự.

Thạch Thiết nói:

- Trong lòng thâm độc một khắc thời gian đó, không phải chuyện người thấy, mà là định vị vạch thời gian.
- Pháp nghi sẽ vứt bỏ những tình cảm nghiêng về một bên tạo thành cảnh tượng không thật, tận lực lưu lại chân thật.

Sau một lúc, phía trên bầu trời, một mặt quang kính từ từ hạ xuống.

Trong quang kính, thỉnh thoảng có ảnh hiện ra, chân thực tái hiện lại cảnh tượng trong Trấn Long Uyên.

Yến Triệu Ca không đổi sắc.

Nghiêm Húc khẽ lắc đầu.

Hai mắt của Diệp Cảnh càng ngày càng đỏ.

Thạch Thiết thì nhìn quanh ảnh, chiếc nhẫn đỏ sậm trong tay Diệp Cảnh hiện lên khí tức kinh khủng, cùng thân ảnh cự nhân hoá diễm, hơi sừng sờ.

Sau một lúc lâu, Diệp Cảnh phục hồi lại tinh thần, giận dữ hét lên:

- Người lừa gạt ...! Người quả nhiên cùng Lam Văn Ngôn, Lâm Ngọc Thục đều như nhau, bao che cho cẩu tặc Yến Triệu Ca!
- Nhất định là hấn cố ý ném Nội Tinh Lô xuống hại ta!

Sắc mặt của Thạch Thiết trở nên nghiêm túc, ánh mắt quét qua, ép Diệp Cảnh không thể động đậy.

- Nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang quả thực có khả năng lừa gạt...

Thạch Thiết nhàn nhạt nói:

- Nhưng chỉ có một khả năng, là hai bên cùng nhau thông đồng.
- Diệp Cảnh, người thông đồng cùng Triệu Ca sao?

Diệp Cảnh nghe vậy, cứng lưỡi, thở hổn hển, hoá quang trong ánh mắt càng ngày càng mạnh, lý trí đã biến mất không thấy.

Đồ văn hoá diễm trên người hấn, càng thêm chói mắt, giống như đang thiêu đốt.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn hấn, đột nhiên hỏi:

- Diệp Cảnh, Lâm sư muội chết như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 1 - Chương 92: Hiện tại, người còn gì để nói?

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn bộ dạng như muốn cắn người khác của Diệp Cảnh.

Sau khi hấn nghe câu hỏi của mình, vốn hai mắt dần mất đi lý trí, hiện ra tâm tình phức tạp.

Phần nộ, hối hận, không cam lòng, lưu luyến, căm hận, chán ghét, còn nhiều loại nữa.

Nhưng những tâm tình này, rất nhanh bị lửa giận cắn nuốt.

Diệp Cảnh cắn chặt răng, nhìn chòng chọc vào Yến Triệu Ca, không trả lời, chỉ liên tục lặp lại:

- Tại ngươi. . . tại ngươi. . . hết thấy tại ngươi!

Nghiêm Húc đứng một bên thấy thế, vẻ mặt không đổi, nhưng sâu trong ánh mắt, lại rất thất vọng:

"Bùn nhão không chống được tường."

Khi hắn tìm thấy Diệp Cảnh, cũng không có bại lộ thân phận của mình, chỉ nói cho Diệp Cảnh, hắn có thể trợ giúp báo thù.

Nhưng cần Diệp Cảnh phối hợp với hắn.

Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh, liền thông qua Diệp Cảnh để dẫn tới, Hàn Thịnh ra tay, đối Nghiêm Húc mà nói là niềm vui ngoài ý muốn.

Yến Triệu Ca chết trong tay của Hàn Thịnh, Hàn Thịnh lại bị cường giả của Quảng Thừa Sơn đánh chết, theo Nghiêm Húc thấy là kết quả hoàn mỹ nhất.

Nếu như cần chính mình động thủ giết Yến Triệu Ca, Diệp Cảnh sẽ có tác dụng rất lớn.

Nhưng hiện tại xem ra, Diệp Cảnh không có một chút tác dụng nào, rõ ràng là đã dạy hắn, khiến hắn đem cái chết của Lâm Ngọc Thục đổ lên đầu Yến Triệu Ca. . .

Thế nhưng Diệp Cảnh lại bị lửa giận làm choáng váng đầu óc, không tiếp thu cách đó.

Hắn thấy, không cần phải vu oan giá hoạ sao?

Hết thấy mọi chuyện hôm nay đều do Yến Triệu Ca tạo thành!

Nghiêm Húc nhìn Diệp Cảnh, trong lòng lắc đầu không thôi.

Người mất đi lý trí dễ bị đầu độc, nhưng người như vậy cũng không dễ bị khống chế, phát sinh tình huống bất ngờ.

Đồng Đường Chủ Sự Trương lão, hiện tại cảm thấy khổ não vì có một tên đồng bạn heo.

Thạch Thiết nhìn dáng vẻ của Diệp Cảnh, trong lòng cũng thất vọng.

Đã bị công pháp trọng tố thân thể ảnh hưởng, tính tình của Diệp Cảnh trở nên không ổn định, nóng nảy dễ giận, khó giữ được tỉnh táo.

Hắn thực sự không suy nghĩ mọi thứ phát sinh trong Trấn Long Uyên sao?

Không hẳn, hắn chỉ là không muốn tin tưởng mà thôi.

Nói cho cùng, là không phục, cho là mình không nên gặp kiếp nạn như thế, hơn nữa còn ở trước mặt của Yến Triệu Ca.

Bị kiếp nạn như thế, liền nhất định là có người hại hắn, ngoại trừ Yến Triệu Ca ra, còn có thể chọn người khác sao?

Lấy một góc độ mà xem, quả thật là giận chó đánh mèo, tìm địa phương phát tiết.

Đến sau này, lại cảm giác là mình bị hại, tuyệt đối không thể cuối đầu trước người hại mình, nhất định phải lấy lại công đạo, đem tất cả trả lại cho cừu nhân.

Chỉ là trong quá trình không ngừng thôi miên chính mình, Diệp Cảnh càng ngày càng không ổn định.

Càng ngày càng nóng nảy, lệ khí giết chóc trong lòng càng ngày càng nhiều.

Hắn tự cho mình là người bị hại, tiến thêm một bước "giận chó đánh mèo" hại người khác, đồng thời càng ngày càng không kiêng kị gì cả.

Thạch Thiết cũng có chút hối hận, bây giờ có chút hoài nghi, người mà mình nhìn trúng, cố tình khảo sát rồi thu làm đệ tử, thật sự là tên Diệp Cảnh trước mắt này sao?

Nghe được vấn đề của Yến Triệu Ca, phản ứng của Diệp Cảnh, đều rơi vào trong mắt hắn, tự nhiên có thể nhìn ra Diệp Cảnh nói "tại ngươi" đều xuất phát từ oán hận, mà không phải chỉ Yến Triệu Ca là sát nhân (giết người).

Diệp Cảnh nhìn chòng chọc vào Yến Triệu Ca, thét lên:

- Nếu ngươi không đầu độc, Ngọc Thược tại sao không đi theo ta!

Yến Triệu Ca đi tới trước người hắc, nhìn xuống:

- Không đi theo ngươi, cho nên người quyết không cho nàng ấy đi theo ta sao?

Diệp Cảnh hừ một tiếng, hai mắt đỏ như máu, lý trí thanh tĩnh lần nữa tiêu tan:

- Người đứng bên ngươi, đều là địch nhân của ta!

Yến Triệu Ca nhìn hắc, giọng nói bình tĩnh, lại làm kẻ khác rất lạnh tận xương:

- Tốt, ngươi chuẩn bị đèn mạng cho Lâm sư muội đi.

Diệp Cảnh gầm lên:

- Người không được nói, nếu như năm đó không phải vì ngươi, tất cả mọi thứ sẽ không phát sinh!

Yến Triệu Ca không thêm đề ý hắc nữa, mà nhìn về phía Nghiêm Húc:

- Diệp Cảnh, chắc không biết Đâu Suất Chương đi.

- Tuy rằng pháp môn hiện tại hắc tu luyện rất quý dị, có lực lượng hệ lửa, nhưng không giống Đâu Suất Chương.

- Nghiêm trưởng lão, người phát hiện thi thể của Lâm sư muội trước nhất, ta muốn thỉnh giáo, vết thương do Đâu Suất Chương trên người của Lâm sư muội do ai tạo thành?

Tầm nhìn của Thạch Thiết cũng hướng về Nghiêm Húc.

Dưới ánh mắt soi mói của Yến Triệu Ca cùng Thạch Thiết, Nghiêm Húc trầm mặc một lát rồi giương mắt lên, bình tĩnh nói:

- Là do lão phu tạo thành.

Hắc nói chậm rãi:

- Yến trưởng lão cùng Phương trưởng lão cạnh tranh ngày càng kịch liệt, lão phu trong lúc nhất thời bị ma quỷ ám ảnh, muốn thông qua Yến Triệu Ca đã kích Yến trưởng lão.

- Yến Triệu Ca có tội danh chân thực, Yến trưởng lão không mất mặt, thì cũng có danh tiếng không dạy con.

- Người như vậy làm sao có thể nhận chức Chương môn?

Nghiêm Húc bình tĩnh nói tiếp:

- Hơn nữa, lão Chương môn, Thạch trưởng lão, còn những cường giả cao tầng khác trong tông môn, cách nhìn đối với cha con Yến trưởng lão, cũng sẽ giảm xuống.

- Phương trưởng lão đáng vị, liền thuận lợi hơn nhiều.

- Ngày sau với công trạng này, lão phu không ít chỗ tốt.

- Đây là tham niệm quấy phá, là thứ nhất.

- Trừ điều này ra, Yến Triệu Ca là tiểu bối, ba lần bốn lượt chống đối lão phu, làm trong lòng lão phu có oán khí, không thoải mái, muốn giáo huấn hắc một chút.

- Đây là sân (giận) niệm quấy phá, là thứ hai.

Giọng nói của Nghiêm Húc bình tĩnh không gọn sóng:

- Lão phu là Chủ Sự Trưởng lão, lại phạm nhiều lỗi nặng như thế, nguyện từ chức đi Chương Hình Điện lãnh phạt.

- Cho dù tông môn xử phạt như thế nào, lão phu cũng không dị nghị.

- Hôm nay bản môn cùng Đại Nhật Thánh Tông trở mặt, ta không dám mặt dày tiếp tục ở lại Đông Đường, khẩn cầu đi tiền tuyến giữa Thiên Nam châu cùng Hỏa Vực của Đại Nhật Thánh Tông chém giết.

- Nếu mạng già này ném ở đó, cũng coi như trả lại tội lỗi lần này, hy vọng Thạch trưởng lão cho phép.

Thạch Thiết nhàn nhạt nhìn hấn, không có ý kiến, cũng không nói gì.

Yến Triệu Ca nhìn Nghiêm Húc, mở miệng hỏi:

- Nghiêm trưởng lão, chỉ vậy thôi sao?

Nghiêm Húc nhàn nhạt nói:

- Lão phu thừa nhận lỗi lầm trước mặt một tiểu bối như ngươi, mặt già đã mất sạch sề, còn gì để giấu diếm sao?

Yến Triệu Ca cười nhạo, ánh mắt lạnh lẽo:

- Nghiêm trưởng lão kể chuyện thật hay, đáng giá ta học tập.

- Nhưng ta muốn thỉnh giáo ngươi, hành tung của ta và Hứa trưởng lão, tại sao rơi vào Đại Nhật Thánh Tông.

Nghiêm Húc không đổi sắc nói:

- Lão phu cũng tò mò điểm này.

Hấn nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngươi muốn ám chỉ lão phu có ý tiết lộ tình báo cho Đại Nhật Thánh Tông, ý đồ mượn đao giết người, đưa ngươi vào chỗ chết?

- Lão phu thừa nhận, trong chuyện của ngươi, khí lượng của ta hẹp hòi, nhưng còn không đến mức phải lấy tính mệnh của ngươi, lão phu không có lý do gì làm như thế.

- Về phần lão phu xuất hiện ở nơi này, vừa mới nói qua, là muốn tới trợ giúp.

Nghiêm Húc nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngươi nói lão phu muốn lấy mạng ngươi, chứng cứ đâu.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Chứng cứ vô cùng xác thực, không thể chối cãi.

Thạch Thiết nhìn Nghiêm Húc, chậm rãi lắc đầu:

- Nghiêm trưởng lão, thấy ta xuất hiện ở nơi này, ngươi còn cảm thấy may mắn sao?

Nghiêm Húc không đổi sắc, nhưng trong lòng đã trầm xuống.

Thạch Thiết cũng không thêm nhắc lại, chỉ mang mọi người xuyên qua tầng mây, bay qua một khu vực, rất nhanh hạ xuống một trang viên.

Nhìn thấy trang viên này, sắc mặt của Nghiêm Húc có hơi buồn bã.

Ngoài trang viên đứng một người, là một lão giả có tinh thần quắc thước.

Chính là nửa năm trước đã đến Đông Đường vì chuyện của Yến Triệu Ca, Đông Châu Cháp Pháp Trưởng lão.

Cháp Pháp Trưởng lão thi lễ với Thạch Thiết:

- Thủ tọa, lúc chúng ta đến, đối phương đang muốn diệt khẩu, có hai người không cứu sống nổi.

- Nhưng mà đã không chế được vài người, sau khi thăm vấn, đủ để định Nghiêm Húc thông đồng với Đại Nhật Thánh Tông, tiết lộ hành tung của đệ tử bản môn.

Thạch Thiết roi xuống đất, quay đầu nhìn về phía Nghiêm Húc:

- Hiện tại, ngươi còn gì để nói?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 93: Tát nước bản, ta cũng biết

Dịch giả: rolland

Nghiêm Húc tất nhiên sẽ không tự mình đi liên hệ với Đại Nhật Thánh Tông.

Bằng không ở bên Đại Nhật Thánh Tông, lưu lại nhược điểm, ngày sau sao có thể yên ổn ở Quảng Thừa Sơn nữa?

Mặc dù, Nghiêm Húc là Vô giả Đại Tông Sư, chính là tiền vốn lớn nhất của hắn.

Trước đây càng là một phương chủ sự, nắm giữ không ít thông tin có tác dụng.

Nhưng nếu không bắt đắc dĩ, Nghiêm Húc sẽ không bao giờ phản bội sơn môn, tìm kiếm Đại Nhật Thánh Tông che chở.

Không tính tới toàn bộ căn cơ đều mất hết, ngay cả tích lũy tài sản cùng mạng lưới giao thiệp cũng yếu đi.

Đến Đại Nhật Thánh Tông, là người bên ngoài vào, cho dù đối phương có dùng "thiên kim mua mã cốt" (ngàn vàng mua xương ngựa) đối xử tử tế với hắn, hắn cũng không bao giờ có hy vọng tiến vào hạch tâm.

Vì vậy, Nghiêm Húc truyền tin cho Đại Nhật Thánh Tông, đều trải qua mấy giai đoạn, để tránh đối phương điều tra.

Cho dù Đại Nhật Thánh Tông nhận được tin tức, cũng khó có thể tìm đến hắn.

Cho nên, khi Thạch Thiết bắt trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông đối chất, Nghiêm Húc cũng không lo lắng.

Nhưng mọi thứ, cuối cùng vẫn là do tâm phúc của Nghiêm Húc xử lý.

Trang viên này, chính là sản nghiệp bí mật của Nghiêm Húc, nhưng vẫn không thể gạt được Thạch Thiết.

Nghiêm Húc ngửa mặt lên trời thở dài, Thạch Thiết bất ngờ xuất hiện tại Đông Đường, hắn cũng cảm thấy lần này khó thoát thân, nhưng vẫn mang tâm lý may mắn, không chịu buông tha một phần vạn hy vọng.

Chỉ cần không bị Thạch Thiết đánh chết tại chỗ, không bị nhốt vào Tòa Thiên Hạp, hắn liền có hy vọng.

Thông đồng với Đại Nhật Thánh Tông nhằm "mượn đao giết người", chỉ vì tranh đấu phe phái mà vu oan cho Yến Triệu Ca, hắn có thể thừa nhận được tội này.

Chức vị Chủ Sự Trưởng lão tuy rằng sẽ bị bãi miễn, nhưng hơn phân nửa sẽ đến chiến trường lập công.

Khi đó hắn có cơ hội chạy thoát.

Ở Quảng Thừa Sơn "đông sơn tái khởi", hắn không thể trông cậy vào đó, mà chỉ có thể trốn vào Đại Nhật Thánh Tông.

Nhưng bây giờ, hy vọng đều tan vỡ.

Nghiêm Húc nhìn về phía Yến Triệu Ca, ánh mắt sâu thẳm, đến lúc này, hắn như thế nào không biết, Thạch Thiết bất ngờ xuất hiện, tất nhiên là thủ bút của Yến Triệu Ca.

Hắn nhìn Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca cũng nhìn hắn!

Chuyên môn đào một cái hố to, chờ hắn nhảy vào, vạn kiếp bất phục!

Thạch Thiết nhìn Nghiêm Húc nói:

- Ta cũng không hiểu, tại sao ngươi muốn đưa Triệu Ca vào chỗ chết, còn muốn liên lụy Hứa Xuyên và những đồng môn khác, còn có người của Đông Đường quốc nữa.

- Khí lượng của ngươi lại nhỏ hẹp, ánh mắt nông cạn đến vậy sao? Hay trong đó có ẩn tình gì khác?

- Hiện tại, nói cho chúng ta biết tại sao đi.

- Lúc này, ngươi muốn giấu diếm cũng vô ích.

Dưới ánh mắt của Thạch Thiết nhìn chăm chú, Nghiêm Húc hơi trầm mặc, cảm thấy cổ họng khô khốc.

Yến Triệu Ca nhìn Nghiêm Húc, đột nhiên cười:

- Trước đây, ta không nghĩ ra tại sao Nghiêm trưởng lão muốn đưa ta vào chỗ chết.
- Nhưng mà khi ta gặp Diệp Cảnh, ta hình như hiểu một chút.

Nghiêm Húc ngạc nhiên, hần chỉ cảm Diệp Cảnh làm "đao", không liên hệ với động cơ của bản thân.

Lúc này nghe Yến Triệu Ca nói như vậy, trong lòng của Nghiêm Húc hiện lên dự cảm không tốt.

Diệp Cảnh cũng bị Thạch Thiết mang đến, trong lúc này bị Thạch Thiết trấn áp, không thể động đậy cũng không thể nói, chỉ oán hận nhìn đám người Quảng Thừa Sơn.

Lúc nghe thấy mình cùng Nghiêm Húc có liên quan, cho dù đầu óc hần không thanh tỉnh, nhưng cũng cảm thấy kinh ngạc, ánh mắt vô ý nhìn về Nghiêm Húc.

Thạch Thiết cũng cảm thấy ngoài ý muốn.

Đối với Nghiêm Húc mà nói, ven đường vô ý nhặt được Diệp Cảnh đang hôn mê, cách nói này, Thạch Thiết cũng không tin hoàn toàn.

Nhưng hần cũng không cho là Nghiêm Húc sẽ trợ giúp Diệp Cảnh báo thù, liền muốn tính mệnh của Yến Triệu Ca.

Trong lúc nhất thời, sự chú ý của mọi người đều đặt trên người Yến Triệu Ca.

Bị mọi người nhìn chăm chú, Yến Triệu Ca vẫn ung dung nói:

- Nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang vừa rồi, tất cả mọi việc trong Trấn Long Uyên, các vị cũng thấy được.
- Mặc kệ xuất phát từ nguyên nhân gì, nhục thân của Diệp Cảnh đã bị phá thành mảnh nhỏ, huỷ diệt trong vực sâu.
- Hôm nay có thể trọng tổ thân thể, công pháp như thế, tất nhiên không phải tầm thường.

Mọi người đều gật đầu, toàn thân nghiêng nát chỉ còn Linh hồn, lại có thể trọng tổ lại, pháp môn như vậy quả thật khó lường.

Yến Triệu Ca đi tới trước mặt Diệp Cảnh, nhìn hần nói:

- Hết thấy nguyên nhân đều từ chiếc nhẫn này, cùng với quanh ảnh bọc phát từ trong đó.
- Trong Trấn Long Uyên, ta cũng cảm thấy kỳ quái, nhưng không rõ ràng, vì vậy không suy nghĩ tiếp.
- Nhưng bây giờ Diệp Cảnh tái sinh ngay mặt, nghi hoặc trong lòng càng ngày càng nhiều.

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn về phía Thạch Thiết:

- Đại sư bá, ngài đã từng tiếp xúc với cường giả Viêm Ma, có cảm thấy quen mắt hay không?

Lời này vừa nói ra, mọi người đều kinh hãi, Nghiêm Húc càng chấn động, lớn tiếng quát:

- Công pháp của Diệp Cảnh mặc dù có thể trọng tổ thành Hoà Linh Chi Thể, nhưng cùng thân thể của Viêm Ma không giống!

Ánh mắt của Thạch Thiết khẽ động, nhưng cũng gật đầu nói:

- Có chỗ tương đồng, nhưng không hoàn toàn giống nhau.

Những người khác đều gật đầu, nếu hoàn toàn giống với Viêm Ma, bọn họ sẽ không bình tĩnh như trước nữa.

Yến Triệu Ca nói:

- Với sự hiểu biết của mọi người về Viêm Ma hiện tại, quả thật không giống. Nhưng Đại sư bá ngài cũng biết, lợi ích của Viêm Ma Đại thế giới mà Bát Cực Đại thế giới chúng ta phỏng đoán.

Thạch Thiết khẽ động, biểu tình như cứng ngắc, lần đầu xuất hiện biến hoá lớn:

- Viêm Ma Đại Đế?

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Không sai, Viêm Ma Đại Đế, cũng được xưng là Thiên Họa Đại Đế, trước Đại Phá Diệt vang danh thiên hạ, là một cường giả trong truyền thuyết, sau

Đại Phá Diệt đã không có tin tức.

- Hiện tại Bát Cực Đại thế giới chúng ta đối với Viêm Ma Đại thế giới phỏng đoán, phần lớn là như thế, chính là truyền thừa của Viêm Ma Đại Đế tạo nên.

- Cũng giống như Bát Cực Đại thế giới chúng ta, khai quật truyền thừa của các tiền bối lưu lại sau Đại Phá Diệt làm cơ sở rồi không ngừng diễn biến, phát triển.

Yến Triệu Ca nói tiếp:

- Võ đạo hiện nay của Quảng Thừa Sơn chúng ta, hoặc là của Đại Nhật Thánh Tông, Bích Hải Thành cùng các Thánh địa khác, thậm chí các tông môn thế lực khác, trải qua nhiều năm phát triển, so với trước Đại Phá Diệt đã có biến hoá rất lớn.

- Truyền thừa lực lượng của Viêm Ma, trải qua nhiều năm thăng diễn biến, cùng chân truyền của Viêm Ma Đại Đế khẳng định có khác nhau.

Đồng Châu Chấp Pháp Trương lão đứng một bên, lúc này đã hồi phục lại tinh thần, trầm giọng hỏi:

- Ý của ngươi là truyền thừa mà Diệp Cảnh lấy trong chiếc nhẫn này là chân truyền của Viêm Ma Đại Đế sao?!

- Từ trước Đại Phá Diệt, hoàn chỉnh truyền thừa sao?

Yến Triệu Ca mỉm cười, ngừng lại một chút rồi nói:

- Đây là dự đoán cá nhân của ta mà thôi, sự thật trong này cần phải nghiệm chứng.

- Ngoài ra, Diệp Cảnh bây giờ có quan hệ với Viêm Ma Đại thế giới hay không? Cái này cần phải biết rõ ràng.

Yến Triệu Ca nói, không biết vô tình hay cố ý liếc nhìn Nghiêm Húc:

- Và tại sao Nghiêm trưởng lão lại phải giúp đỡ Diệp Cảnh. . .

Nghiêm Húc lúc này đã hoàn toàn biến sắc, giận dữ hét:

- Nói bậy!

Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông tranh đấu kịch liệt, cho dù toàn bộ khai chiến cũng có thể hoàn hảo.

Mà Viêm Ma là công địch của Bát Cực Đại thế giới, bất kỳ người nào nhắc lên quan hệ, đều không có "bánh ngon" nào để ăn.

Viêm Ma, lấy sinh linh khác làm thức ăn, lại yêu thích Võ giả trải qua tu luyện!

Yến Triệu Ca cười không nói, Thạch Thiết chậm rãi nói:

- Liên hệ giữa Nghiêm Húc và Diệp Cảnh, còn không tốt kết luận, nhưng truyền thừa của Diệp Cảnh, rất có khả năng liên quan đến Viêm Ma Đại Đế.

Lời này của Thạch Thiết, làm cho những người khác rung mình.

Hắn nhìn về phía Diệp Cảnh:

- Nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang hiện ra cảnh tượng, Linh hồn của Diệp Cảnh bị chiếc nhẫn này thu lại, trong đó có một khí tức vô cùng cường đại hiện ra.

- Cho dù là Huyết Hồn Hồi Quang, nhưng không trải qua thực tế, ta cũng cảm thấy khí tức kia quá mạnh mẽ, nếu đối phương buông xuống thật sự, sẽ kinh khủng cỡ nào.

Thạch Thiết nói khẳng định:

- Theo tư liệu ghi chép, Đại Viêm Ma Vương chết dưới tay Hám Thiên Tôn tổ sư năm đó, cũng không kinh khủng như vậy!

Về mặt của mọi người đều trở nên nghiêm túc, Đại Viêm Ma Vương năm đó, là Viêm Ma mạnh nhất từ trước tới nay xuất hiện tại Viêm Ma Đại thế giới.

Nếu so với hắn còn kinh khủng hơn mà nói. . .

Nghiêm Húc xanh mặt.

Tuy Thạch Thiết không đồng ý Yến Triệu Ca đưa hắn cùng Diệp Cảnh liên hệ với nhau.

Nhưng dù vậy, tình hình phát triển đến giờ, so với kết quả bết bát nhất mà hắn nghĩ còn muốn xấu hơn!

Nghiêm Húc chợt nghĩ đến tâm phúc của mình, Văn Ninh Chi.

Yến Triệu Ca nhìn hần, trong lòng bĩu môi:

"Chuyện tát nước bắn vào người này, ta cũng biết a."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 1 - Chương 94: Một cái cũng đừng nghĩ chạy!

Dịch giả: rolland

Thạch Thiết nói:

- Chân tướng ra sao, bây giờ khó kết luận, nhưng sự việc liên quan với Viêm Ma, phải tra xét rõ.

- Việc này quan trọng, thậm chí so với tổ chức Tuyệt Uyên, còn gấp hơn.

Khi quan sát nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang, đối với đạo khí tức cường đại truyền ra từ trong chiếc nhẫn của Diệp Cảnh, Thạch Thiết đã âm thầm lưu ý.

Nhưng hần cũng không phải người dễ dàng kết luận, cho nên đem nghi hoặc này dấu trong lòng.

Địa Ngục dị biến, tuy người người phòng bị, nhưng nguy hại còn chưa đủ trực tiếp.

Viêm Ma, cùng Bát Cực Đại thế giới những năm gần đây, vẫn giao chiến không ngừng, là "người chết ta sống".

Diệp Cảnh nếu ngẫu nhiên đạt được truyền thừa của Viêm Ma Đại Đế thì thôi.

Nhưng nếu hần có liên quan với Viêm Ma Đại thế giới, thì chuyện này vô cùng nghiêm trọng.

Hiện tại Thạch Thiết vẫn không có xác định tính chất của chuyện này, nhưng trình độ trọng yếu của nó, chắc chắn sẽ tăng cao trong lòng của hần.

Sắc mặt của Nghiêm Húc đen như đáy nồi, từ trong kẽ răng vắn ra vài chữ:

- Lão phu đối với chuyện này, hoàn toàn không biết gì cả!

Yến Triệu Ca nhàn nhạt hỏi:

- Vậy ta cũng không nghĩ ra lý do khác để Nghiêm trưởng lão đưa ta vào chỗ chết.

Nghiêm Húc hừ một tiếng, vẻ mặt tối tăm.

Tiêu điểm của những người khác, kỳ thực vẫn đặt trên người của Diệp Cảnh, ánh mắt của mọi người đang quan sát hần.

Diệp Cảnh lúc này lại mờ mịt.

Hần phần nộ, luống cuống, bị ánh mắt của mọi người xăm soi dĩ nhiên sẽ không thoải mái.

Hần lý giải tình hình của thế giới này vẫn còn có hạn.

Nhưng Viêm Ma là tồn tại như thế nào, hần vẫn biết rõ ràng.

Lúc này bị người khác nói mình cùng Viêm Ma có quan hệ, lập tức vừa sợ vừa giận.

Yến Triệu Ca nhìn lại, chỉ thấy đồ văn hoá điểm trên người Diệp Cảnh càng ngày chói mắt, giống như đang bốc cháy lên.

Diệp Cảnh rống giận:

- Yến Triệu Ca! Ta rơi vào trong tay ngươi, muốn giết thì giết, có bản lãnh thì lại đây!

- Vì tìm lý do, ngươi còn muốn tiếp tục vu oan lên đầu ta sao? Ngươi là cầu tặc điên đảo thị phi trắng đen!

Yến Triệu Ca không thèm để ý, nói:

- Ngươi cũng nói, bây giờ ngươi là cá trong lưới, cá trong chậu, ta muốn thu thập ngươi, ngươi cũng không làm gì được.

- Ta còn cần phải vu oan ngươi sao?

- Có thể ngay cả ngươi cũng không biết chuyện, nhưng muốn nghiệm chứng cũng không khó, sau khi đem ngươi về núi, nhưng cường giả của tông môn sẽ nghiên cứu chiếc nhẫn rồi đưa ra kết luận cũng không muộn.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn Diệp Cảnh:

- Đừng tưởng mình quá quan trọng, chuyện của ta rất nhiều, không có thời gian lãng phí trên người của ngươi.

Diệp Cảnh càng ngày càng phần nộ, đồ văn hoá điểm trên người càng sáng.

Sau cùng, dĩ nhiên bốc cháy lên!

Diệp Cảnh trong ngọn lửa quét qua bốn phía, trùng mắt nhìn đám người Yến Triệu Ca, Thạch Thiết, Đông Châu Cháp Pháp Trương lão.

- Quả nhiên Quảng Thừa Sơn các người, đều là "cá mè một lứa", bao che cho nhau!

- Lòng người nham hiểm, giết người không thấy máu, ăn tươi nuốt sống, các người so với Viêm Ma còn độc ác hơn!

- Cùng các người làm bạn, không bằng làm Viêm Ma còn thống khoái hơn!

Diệp Cảnh ngửa mặt lên trời điên cuồng hét, trên tay hấn, dưới huyết nhục, hiện lên hồng quang, hình thành một vòng sáng đỏ sậm đeo trên ngón tay, chính là một chiếc nhẫn đỏ sậm.

Chiếc nhẫn bộc phát ánh sáng chói mắt, sau lưng hiện lên một ảo cảnh mơ hồ.

Trong ảo cảnh, nham thạch nóng chảy đầy đất, lửa bay khắp trời!

Phảng phất như một cự nhân hoá điểm, xuất hiện trong đó.

Khí tức cường đại mà với thực lực trước mắt của Diệp Cảnh không thể làm được, như ẩn như hiện, chấn động lòng người.

Yến Triệu Ca nhìn cảnh tượng này, xem thường nhìn:

". . . Đầu óc ngươi đúng là bị đốt cho ngu luôn rồi."

Không giống với cảnh tượng mà nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang tái hiện, lúc này là chân thực.

Mọi người ở đây, kể cả Nghiêm Húc, nhìn Diệp Cảnh lúc này, cảm nhận lực lượng ý cảnh của ảo cảnh này, trong lòng đối với suy đoán của Yến Triệu Ca, đã tin bảy tám phần.

Nghiêm Húc nhìn chiếc nhẫn đỏ sậm trên tay Diệp Cảnh, trầm nghĩ:

"Nguyên lai là nhập vào trong cơ thể hấn, hèn chi trước đây tìm không được."

Thạch Thiết thân nhiên nói:

- Lấy nguồn gốc mà nói, cường đại mà Thạch mới thấy trong đời, muốn diệt Bát Cực Đại thế giới này cũng không nói chơi.

- Nhưng bây giờ ngươi là tàn hồn cũng không tính, ngay cả ý niệm của không phải, chỉ là khí tức còn sót lại, còn chưa lật được trời này.

Dứt lời, Thạch Thiết vươn một tay ra, bàn tay trong nháy mắt hoá thành kim cương trong suốt, từ trong ra ngoài toả ra kim quang

Một chương rơi xuống, Diệp Cảnh cùng quang ảnh kia cùng nhau tức giận gào thét thống khổ.

Hoả quang trọng nháy mắt bị dập tắt, Diệp Cảnh bị ép xuống đất một lần nữa, không thể động đậy, chỉ có thể không cam lòng trùng mắt nhìn Yến Triệu Ca cùng Thạch Thiết.

Thạch Thiết muốn nói, đột nhiên vẻ mặt hơi động, bước ra bên ngoài trang viên.

Lúc này, bên ngoài trang viên, có một mặt trời nhô lên cao, đột nhiên ảm đạm xuống.

Sắc trời biến thành màu đen, giống như chìm vào bóng tối.

Trong đêm đen, một vầng trăng sáng như ẩn như hiện.

Thạch Thiết một thân kim cương, giống như bất diệt, đang giằng co.

Quang minh cùng hắc ám đan vào giữa trời đất, không ai nhường ai, nhấc lên từng đợt sóng to, đem kiến trúc trong trang viên chấn cho sụp đổ!

Đông Châu Chưởng Pháp Trương lão, cùng những cao thủ Quảng Thừa Sơn khác, đối với trùng kích như vậy cũng có áp lực thật lớn.

- Mộ Quang Âm Nguyệt Khí!

Chưởng Pháp Trương lão kêu lên đau đớn:

- Tu vi bậc này, là một trong Đại Nhật Thất Từ, Mộ Quang Quân!

Yến Triệu Ca vuốt cằm:

- Ta nhớ không lầm, Mộ Quang Quân cùng đứng đầu Thất Từ, Phổ Chiếu Quân có tu vi tương đương, thực lực tại Đại Nhật Thánh Tông cũng có thể xếp vào thứ hai đi?

Chưởng Pháp Trương lão gật đầu:

- Không sai, tuy rằng địa vị bên dưới Phổ Chiếu Quân, nhưng thực lực không thua nhiều, chính là cường giả đứng đầu của Đại Nhật Thánh Tông.

- Hơn nữa, chúng ta đều biết, trong Đại Nhật Thất Từ, Mộ Quang Quân là người chuyên môn làm việc bẩn, bình thường rất khiêm tốn, nhưng giết chóc năng nhất.

Yến Triệu Ca không lên tiếng:

"Thật dễ mất ta, cũng không uổng phí ta giết Tiêu Thăng."

Mộ Quang Âm Nguyệt Khí, là pháp môn đặc biệt nhất trong Đại Nhật Thất Pháp, hình thành khí tràng độc lập, biến đổi ngẫu đêm.

Biến ảo hư thật, nhật nguyệt luân chuyển, kết hợp Huyền pháp cùng Quyền pháp, khác hẳn với những Võ đạo khác của Đại Nhật Thánh Tông.

Lúc này được Mộ Quang Quân thi triển, giống như có khả năng thay trời đổi đất.

Nếu không có Thạch Thiết vững vàng chống đỡ, thì nhưng cường giả Quảng Thừa Sơn ở đây đều bị đêm đen thôn phệ trong nháy mắt.

- Thiết Sư Tử?

Trong đêm trăng truyền ra giọng nói trầm thấp.

Khi thấy Mộ Quang Quân bị Thạch Thiết ngăn trở, nhưng cường giả Đại Nhật Thánh Tông khác đang ẩn nấp trong đêm tối, kéo tới đám người Yến Triệu Ca.

Đông Châu Chưởng Pháp Trương lão cùng những cường giả của Quảng Thừa Sơn lúc này đón lấy, đánh thành một đoàn.

Lúc này, Nghiêm Húc một bộ dáng nhận mệnh, đột nhiên bạo khởi!

Hắn oán hận liếc nhìn Yến Triệu Ca, cũng không dừng lại mà chạy đi thật xa.

Diệp Cảnh nằm một bên, cũng thoát ra trốn đi, thật ra hắn muốn tìm Yến Triệu Ca gây phiền phức, nhưng trong bóng tối không cách nào phân biệt được vị trí của Yến Triệu Ca, đành phải oán hận thét lên điên cuồng, chạy ra ngoài.

Giữa không trung, Thạch Thiết hừ lạnh một tiếng.

Một đạo ánh sáng như kim cương sáng lên trong đêm đen, đánh lên người Nghiêm Húc.

Nghiêm Húc đang chạy trốn, toàn thân kịch chấn, phun máu điên cuồng.

Toàn thân của hắn, từ lỗ chân lông, đều có máu chảy ra, cả người giống như hoá thành huyết nhân.

Thạch Thiết vẫn đem hầu hết chú ý của mình đặt trên Mộ Quang Quân của Đại Nhật Thánh Tông, Nghiêm Húc trúng một kích của hắn, hầu như trọng thương gần chết, nhưng vẫn bảo trụ được cái mạng.

Nghiêm Húc không dám chần chờ, tiếp tục chạy trốn.

Yến Triệu Ca truyền âm cho Thạch Thiết nói:

"Đại sư bá, giao cho ta đi, ta đi tìm hấn và Diệp Cảnh."

Thạch Thiết hơi do dự một chút:

"Nếu đối phương phản kháng, có thể đánh chết tại chỗ."

"Đại sư bá yên tâm."

Yến Triệu Ca nhanh động thân, cười nhạt:

"Một cái cũng đừng nghĩ trốn."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 95: Truy sát Diệp Cảnh, Nghiêm Húc!

Dịch giả: rolland

Mộ Quang Âm Nguyệt Khí của Mộ Quang Quân Đại Nhật Thánh Tông, bao phủ khắp nơi.

Hễ là người trong phạm vi của lực tràng này, đều bị Mộ Quang Âm Nguyệt Khí ảnh hưởng.

Nhưng đối thủ của hấn, chính là Thạch Thiết.

Đối mặt với cường giả như vậy, Mộ Quang Quân cũng phải toàn lực ứng phó, không rảnh phân tâm.

Trong phạm vi mà Mộ Quang lực tràng của bao phủ, chỉ có tác dụng che chắn tầm nhìn cùng quấy nhiễu cảm giác, mà không cách nào tổn thương những người khác của Quảng Thừa Sơn.

Yến Triệu Ca nhìn về phía xa, trước mắt vẫn một mảng đen kịt.

Nhưng Nghiêm Húc bị Thạch Thiết làm trọng thương, đạo ánh sáng như kim cương kia xâm nhập vào cơ thể, không ngừng phá hư cơ thể của hấn.

Nghiêm Húc không cách nào trực xuất nó ra ngoài, cho nên kinh lực Kim Cương Thân của Thạch Thiết vẫn ở trong cơ thể hấn.

Kim quang không ngừng thấu qua cơ thể của Nghiêm Húc bắn ra ngoài, giống như Nghiêm Húc đang phát sáng vậy, làm chỉ dẫn phương hướng cho Yến Triệu Ca.

Về phần Diệp Cảnh, toàn lực chạy trốn, hoá quang đồ sộ toàn thân phát sáng, trọng bóng tối chói mắt vô cùng.

Hai người trong bóng tối giống như hai con đom đóm, khiến cho người khác không chú ý đến họ cũng khó a.

Đúng lúc, dưới tình huống hoảng sợ, hai người lại chạy cùng một phương hướng.

Như vậy, Yến Triệu Ca cũng không cùng A Hồ chia ra, mà trực tiếp đuổi theo Nghiêm Húc cùng Diệp Cảnh.

Nghiêm Húc là một Đại Tông Sư, tốc độ thân pháp rất nhanh, ngày đi ngàn dặm.

Nhưng hấn bị Thạch Thiết đánh thương quá nặng, suýt nữa chết tại chỗ, thực lực đã rơi xuống dưới Đại Tông Sư.

Dưới đau đớn quấy rối, tốc độ càng ngày càng chậm.

Hai bên truy đuổi, rốt cục lao ra phạm vi bao phủ của Mộ Quang Âm Nguyệt Khí.

Thấy lại ánh mặt trời, Nghiêm Húc sáng ngời, nhưng sau khi năng lực nhận biết phục hồi, hấn liền cảm thụ phía sau có truy binh đuổi theo.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ, gần trong gang tấc!

Đánh giá tốc độ của hai bên, Nghiêm Húc buồn bực phát hiện, tiếp tục chạy xuống, kết quả cũng bị bắt kịp.

Trong hai mắt hấn hiện lên vẻ khuất nhục cùng hung ác.

Yến Triệu Ca đuổi ở phía sau, thấy Nghiêm Húc đột nhiên dừng bước cũng dừng lại, thân hình gấp lại, liền phóng tới!

Nghiêm Húc dừng lại nói:

- Con nít miệng còn hôi sữa, ngươi muốn tìm chết, lão phu thành toàn cho ngươi.

Diệp Cảnh ở phụ cận, dưới tình huống nóng nảy, làm hấn thiếu linh nấn khi nhận biết cảnh vật xung quanh.

Lại chạy lên phía trước một đoạn đường, nghe tiếng hét phẫn nộ của Nghiêm Húc, hấn quay đầu nhìn lại, phát hiện Yến Triệu Ca đuổi theo.

Diệp Cảnh thấy Yến Triệu Ca, hai mắt liền đỏ lên, đám người Nghiêm Húc như biến mất trong mắt hấn, chỉ còn lại đôi mắt hận thù đến tận xương tủy nhìn Yến Triệu Ca!

Điên cuồng hét lớn, Diệp Cảnh lập tức dừng bước, xoay người chạy tới Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca nhìn thẳng Nghiêm Húc, sắc mặt lạnh lẽo, ống tay áo phải vung lên, một đạo bích quang như rồng bay ra.

Tiếng long ngâm vang lên, Bích Long Linh Kiếm nghênh đón Nghiêm Húc.

Thương thế của A Hồ chưa lành, nhưng cũng cùng Yến Triệu Ca nghênh đón Nghiêm Húc và Diệp Cảnh.

Nghiêm Húc cười nhạt:

- Chỉ bằng các ngươi, cũng dám đuổi giết lão phu?

- Yến Triệu Ca, mấy ngày này, ngươi đi đường quá thuận lợi, đã không biết trời cao đất rộng rồi?

Khi đang nói chuyện, Nghiêm Húc kéo tay xuống, một đạo u (tối) quang hiện lên trong tay hấn.

Một thanh đoản đao chớp động màu u lam, đón nhận Bích Long Linh Kiếm giữa không trung, đem nó bức lui.

Linh khí xung quang đoản đao, giống như sóng ánh sáng, truyền ra tiếng vang ong ong, phảng phất như có tính mạng.

Là một kiện Trung phẩm Linh binh!

Nghiêm Húc nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca, trong đôi mắt đầy sát khí:

- Chỉ bằng tính tình kêu ngao nòng nẩy của ngươi, ngươi cho là vì cái gì mà có thể sống đến bây giờ?

- Nếu không phải gia thế của ngươi, đem ngươi từ tròn nặn thành vuông, chỉ bằng một ý nghĩ của lão phu mà thôi.

- Hiện tại, ở đây không có Yến Dịch cha ngươi, cũng không có Thạch Thiết, không có những Đại Tông Sư khác bảo vệ!

Nghiêm Húc triển khai ánh đao trong tay:

- Bỏ đi kiêu kỳ đối với cha ngươi, lão phu muốn giết ngươi, giống như giết chết một con kiến!

Ánh đao âm u triển khai, trong nháy mắt hoá thành một ngọn đèn cung đình hư ảo trên không trung.

Ngọn đèn chớp động, cảnh tượng biến hoá, đem Yến Triệu Ca bao phủ.

Yến Triệu Ca vẫn như cũ, nhàn nhạt nói:

- Ta có một gia thế xuất sắc, mang cho ta rất nhiều lợi ích, ta chưa bao giờ trốn tránh.

- Ta sẽ không bao giờ già mòm, tất cả nhưng cái này là của cha ta, không phải của ta, ta dùng nó trong lòng liền bất an.

- Thân thể là của cha mẹ cho, thân thể này của ta, có cái gì không đến từ cha mẹ?

- Cha ta có bản lĩnh, có thể cho ta nhiều hơn, mấy thứ này giống như tay chân của ta, ta đương nhiên phải lợi dụng.

Tay trái của Yến Triệu Ca bóp kiếm quyết, Bích Long Linh Kiếm hóa thành bích quang ngang dọc trong không trung:

- Quan trọng không phải hiện tại ta mượn trong nhà bao nhiêu.

- Mà là có điểm xuất phát cao như vậy, tương lai ta có thể đi đến độ cao hơn, báo đáp lại gia đình.

Yến Triệu Ca nhìn Nghiêm Húc cười:

- Ngoài ra, người muốn giết ta, dưới tình huống hiện tại như thế này, cũng không dễ dàng a.

Nghiêm Húc hừ lạnh một tiếng.

Thạch Thiết cho hắn một đòn quá nghiêm trọng, không chỉ làm hắn rơi xuống mấy cánh giới, thậm chí không thể phát huy toàn bộ uy lực của Trung phẩm Linh binh U Lân Ba Quang Dao.

Hơn nữa không chỉ hắn bị thương.

Trên lưỡi đao của U Lân Ba Quang Dao, chẳng chỉ vết rạn, làm linh khí di động trên đao đều trở nên âm ảm.

Trên chết lượng, thậm chí không bằng Hạ phẩm Linh binh Bích Long Linh Kiếm!

Nghiêm Húc cũng phát hiện, dưới tình huống trọng thương như thế này, cũng không thể bắt được đối phương.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ lấy phương thức quán lấy, từ từ mài hắn.

Theo thời gian đi qua, thương thế của hắn, càng ngày càng ảnh hưởng đến thực lực của hắn.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Người nhìn ta không vừa mắt, ta cũng muốn vì cha ta lấy xuống vị trí Chủ Sự Trường lão.

- Nhưng tại sao người lại nổi lên sát ý với ta đây? Cũng không phải ta nhiều lần làm mất mặt người chứ?

Động tác của Nghiêm Húc hơi chậm lại, mở miệng nói:

- Người không cần hỏi lão phu.

- Hôm nay người chết trong tay lão phu, lão phu không cần nói nhiều lời với người.

- Nếu hôm nay lão phu không thoát được, bí mật này liền theo ta xuống quan tài đi, người và Yến Dịch, từ từ mà tìm.

Hắn nhìn như đang phân tâm, như khí thể đột nhiên mạnh lên!

Sắc mặt của Nghiêm Húc bỗng nổi lên hồng quang, giống như hỏa diễm đột ngột bạo phát!

Phong Hỏa Nhị Kiếp, Hỏa Kiếp Chi Lực!

Lực lượng của Nghiêm Húc không ngừng suy sụp, Cương khí toàn thân khởi động, đột nhiên trở nên mạnh mẽ hơn.

U Lân Ba Quang Dao trong tay hắn, lại không còn biến hoá nhiều như Bát Cảnh Linh Dao.

Mà ánh đao âm u nhưng kết lại giữa không trung, hóa thành đạo quang mang đen kịt.

Cương khí tạo thành thiên địa hư ảo, một mảnh hắc ám.

Trong bóng tối có tinh quang sáng lên, kéo ra hỏa vĩ (đuôi lửa) thật dài, long trời lở đất!

Tinh thần rơi xuống, lưu tinh giáng xuống, đập tới Yến Triệu Ca!

Một thân lực lượng của Nghiêm Húc, toàn bộ bộc phát ra trong một đao này, khí thể kinh thiên động địa tập trung cùng một chỗ.

Yến Triệu Ca liền cảm thấy trong phạm vi mình nhìn, những cảnh tượng khác biến mất, chỉ còn lưu tinh từ trên trời giáng xuống.

Tinh quang càng ngày càng chói mắt, che khuất tầm mắt.

Đao khí kinh người, như định trụ lại cả người hắn, không cách nào nhúc nhích, chỉ có thể đứng đó cho Nghiêm Húc chém một đao này.

Yến Triệu Ca không biến sắc, đột nhiên nhân nhát nói:

- Trong lòng người có bí mật, làm cho người sợ hãi, sợ cha con chúng ta biết.

- Năm đó Yến tộc ta, từ Triệu châu của Lôi Vực tới Thiên Vực, trên đường phát sinh chuyện ngoài ý muốn, làm rất nhiều tộc nhân gặp nạn.

- Trong đó bao gồm tổ phụ cùng tổ mẫu ta.

- Chuyện này, liên quan cùng người, đúng không?

Ánh đao như lưu tinh từ trên trời giáng xuống, không thể kìm lại mà run nhẹ, ngừng lại một chút.

Sau đó, càng thêm mạnh mẽ, thậm chí vội vàng hạ xuống!

Nhưng ngay khi hấn dừng lại một chút đó, thì Yến Triệu Ca động!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 1 - Chương 96: Một cái tát bay!

Dịch giả: rolland

Thuyền nát cũng có ba cân đĩnh.

Tuy thương thế của Nghiêm Húc rất nặng, nhưng thực lực của hấn, so với Ngoại Cường Tông sư như Yến Triệu Ca mà nói, vẫn rất cường đại.

Lần này bạo phát, càng hung ác vô cùng, đem toàn lực vào một đòn!

Nghiêm Húc ngay cả A Hồ đang mặc Hắc Yểm U Khái cũng tính vào bên trong.

A Hồ có dũng khí can đao giùm Yến Triệu Ca, hấn muốn một đao này chém giết cả hai người!

Nghiêm Húc bị một câu của Yến Triệu Ca nói toạc ra bí mật trong lòng, làm hấn sợ hãi.

Trong đầu hấn đột nhiên hiện lên một bóng người, một nam tử cao lớn có khuôn mặt giống Yến Triệu Ca sáu bảy phần.

Chỉ nghĩ đến người kia biết được chân tướng, Nghiêm Húc liền cảm thấy mình hít thở không thông.

Điều này làm tâm thần hấn chấn động kịch liệt, cũng thẹn hoá hoá giận, giống như bị cời y phục cho người khác xem.

Ánh đao càng thêm mạnh càng thêm cuồng bạo chém tới Yến Triệu Ca, muốn đem tên văn bối biết bí mật của hấn, bằm thây vạn đoạn!

Ánh mắt của Yến Triệu Ca sáng quắc, nhìn chăm chăm Nghiêm Húc.

Ngay khi ánh đao của Nghiêm Húc mạnh mẽ nhất, Yến Triệu Ca đột nhiên lấy ra một hồ lô.

Chính là dùng Cửu Bảo Băng Hồ Lô của Tàn trưởng lão, chết tạo thành Băng Long Bảo Hao Đạn!

Yến Triệu Ca cười lạnh, bỗng nhiên bóp nát hồ lô, kích thích lực lượng trong đó.

Một tiếng long ngâm vang lên, kinh thiên động địa.

Nhiệt độ xung quanh, trong nháy mắt giảm xuống, giống như thời đại băng hà lạnh lẽo vô cùng.

Vô số băng tuyết màu trắng lượn quanh Yến Triệu Ca nhanh chóng ngưng tụ, sau đó hoá thành một Băng Long to lớn!

Băng Long gầm thét, phóng lên cao, âm thanh xuyên qua mây, bay thẳng chín tầng trời.

Đạp phong vân, cười nhạt nguyệt, quân lâm thiên hạ, ngạo khiêu cửu thiên, mới là Chân Long!

Băng Long bay vút lên, như điều gặp gió, lộ ra oai "tiềm long thăng thiên", chặn đánh Văn Tinh Đao của Nghiêm Húc!

Hai bên đụng nhau giữa không trung, ánh đao kinh khủng như lưu tinh giáng xuống, trong nháy mắt tan biến!

Băng Long cũng ầm ầm giải thể giữa không trung, hóa thành băng tuyết khắp trời, bao trùm trời đất xung quanh, đem trời đất xung quanh hoá thành thể giới băng tuyết.

Thân hình của Nghiêm Húc lần nữa xuất hiện trước mắt mọi người, dưới băng tuyết, hắn bị đông lạnh giữa không trung.

Băng tuyết đan xen, A Hồ bị ngăn chặn, Diệp Cảnh muốn nhắm vào Yến Triệu Ca cũng ngưng lại.

Hoả diễm đỏ sậm trên người hắn, liền bị dập tắt, cả người bị bao trùm bởi một tầng băng tuyết, giống như người tuyết.

Chiếc nhẫn đỏ sậm trên tay, lúc trước bị Thạch Thiết trấn áp, lúc này đã âm ảm không ánh sáng, dung nhập vào trong huyết nhục.

Yến Triệu Ca lấy một bộ phận Băng Long Cốt Hồn tạo thành Băng Long Bảo Hao Đan, bạo phát ra rất nhiều hàn băng tinh khí trong nháy mắt.

Cho dù là cường giả Đại Tông Sư, cũng bị đông lạnh trong chớp mắt.

Nghiêm Húc bị băng tuyết vây quanh giữa không trung, U Lân Ba Quang Dao trong tay hơi chớp động.

Dao khí lẳng liệt bùng nổ, không ngừng rung chuyển băng tuyết, Nghiêm Húc chậm chạp chuyển động tứ chi cứng ngắc, muốn thoát khỏi.

Nhưng A Hồ hiện ra trước mắt hắn, nhếch miệng cười, vung tay lên, trong tay xuất hiện một ống tròn bằng đồng.

A Hồ cầm một đầu, đầu kia nhắm vào Nghiêm Húc.

Vành mắt của Nghiêm Húc muốn nứt ra, sau đó là kim quang đầy trời hiện ra trước mắt hắn.

Giống như ánh nắng trời chiếu khắp mọi nơi, giống như một cơn mưa xối xả!

Nghiêm Húc không thể động đậy, chứ đừng nói né tránh, ngay cả chống đỡ cũng không làm được, chỉ có thể trợn to hai mắt, nhận Thái Dương Vũ trùng kích.

Trong tiếng rống giận khàn khàn, Thái Dương Thần Châm đột phá phòng ngự Cường khí của Nghiêm Húc, ghim đầy trên thân hắn.

Có một số Thái Dương Thần Châm không vào trong cơ thể của Nghiêm Húc mà dừng lại bên ngoài làm Nghiêm Húc giống như một con nhím toàn thân kim quang lóng lánh.

Thái Dương Thần Châm vào cơ thể, làm thương thế mà Nghiêm Húc khổ cực áp chế triệt để bùng nổ.

Nghiêm Húc ngửa mặt lên trời hét thảm, từng đoàn huyết nhục trên người bùng nổ, cả người trăm ngàn lỗ, huyết nhục không rõ.

Mưa băng cùng mưa máu, trên trời nở rộ.

- Hai người tiểu súc sinh!

Nghiêm Húc há mồm giận mắng, lại nhin không được mà phun máu liên tục.

Yến Triệu Ca đi tới trước người Nghiêm Húc, bình tĩnh nhìn đối phương:

- Xem ra, chuyện năm đó thực sự cùng ngươi có liên quan.

- Một chi nhà ta, bị tổ địa Yến thị của Triệu châu đồ kị, chuyện năm đó nhìn như ngoài ý muốn, nhưng cùng bọn hắn không thoát khỏi quan hệ.

- Nhìn ngươi sợ thành như vậy, năm đó ngươi không phải sai lầm, mà là có liên hệ với Triệu châu Yến gia.

Yến Triệu Ca khẽ búng Bích Long Linh Kiếm:

- Người cùng bọn hắn có liên hệ, thu bọn chỗ tốt của bọn hắn, cũng không trọng yếu.

- Ta chỉ cần biết ngươi có giết người là được rồi.

- Huống chi, ngươi còn muốn đưa ta vào chỗ chết?

Nghiêm Húc điên cuồng hét lên, gãy dựa thân thể, xông tới Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca lạnh nhạt vung kiếm!

Một đạo bích quang xẹt qua chân trời.

Đầu lâu của Nghiêm Húc bay thẳng lên trời!

Hai mắt trợn tròn, tu vi cảnh giới của hắn hơn xa Yến Triệu Ca, hắn chết không nhắm mắt!

Một kiếm xuất ra, Yến Triệu Ca không nhìn Nghiêm Húc nữa, xoay người đi qua một bên khác.

Ở nơi này, trong băng tuyết, dần dần có hoả quang hiện lên, một bóng người chặt vật đi ra.

Diệp Cảnh cũng không giống Nghiêm Húc, bị Băng Long Bào Hạo Đạn chính diện nổ trúng, chỉ bị dư ba đã thương.

Yến Triệu Ca nhìn lại, chỉ thấy cả người Diệp Cảnh đều bị ngọn lửa vây quanh.

Đồ văn hoá điểm đỏ sậm lượn quanh.

Trên người của Diệp Cảnh truyền ra khí tức kinh người, không giống như lúc trước, lực lượng từ Đan Điền Khí Hải, cùng huyết khiếu toàn thân bạo phát.

Nguồn gốc lực lượng lúc này của hắn, không giống như từ trong người, mà là từ đồ văn hoá điểm khắp người hắn.

Nhiệt lực kinh người không ngừng toả ra, cùng băng tuyết xung quanh va chạm.

Hơi nước màu trắng tràn ngập, giống như mây mù, băng vụn không ngừng rơi xuống thành một trận mưa lớn.

Yến Triệu Ca nhìn Diệp Cảnh, như rồng mây:

- Quả nhiên, khí tức càng ngày càng giống Viêm Ma tộc.

- Theo người không ngừng tìm hiểu công pháp này, thể chất của người càng ngày càng bị cải biến rõ ràng.

Ngũ quan của Diệp Cảnh hoàn toàn bị đồ văn hoá điểm che lấp, nhiều hơn một chút đã tính, lại càng cuồng bạo dữ tợn hơn.

Giống như lửa cháy, muốn thiêu đốt vòm trời, mở rộng ra cả thế giới.

Diệp Cảnh nhìn chòng chọc vào Yến Triệu Ca:

- Yến... Triệu... Ca!

Hắn ngửa mặt lên trời thét dài:

- Người ba lần bốn lượt hại ta, muốn đẩy ta vào chỗ chết!

- Thù này, hận này, không đội trời chung!

- Dựa vào cái gì mà Ngọc Thục bị người cướp đi?

- Dựa vào cái gì mà người cao cao tại thượng?

- Dựa vào cái gì mà người không cần nỗ lực nhiều, vẫn thu được thành tựu mà cả đời người khác không đạt được?

- Dựa vào cái gì mà người rõ ràng hại chết ta trong Trấn Long Uyên, người của Quảng Thừa Sơn đều thiên vị người?!

- Hết thấy đều là định mệnh sao? Đều là ông trời an bài sao? Ta khinh!

Hai mắt của Diệp Cảnh chớp động như hai đoàn lửa ma trời:

- Ta không tin số mệnh! Không tin trời! Ta tin vào ta!

- Ta phải mạnh mẽ, nếu ta mạnh mẽ, Ngọc Thục sẽ không đi với người!

- Nếu ta mạnh mẽ, trực tiếp đem người đâm nát!

- Nếu ta mạnh mẽ, người khác sẽ không vì con chó già rấm thối cha người mà thiên vị!

- Nếu ta mạnh mẽ, trong Trấn Long Uyên, ta bóp chết người, mà không phải người hại chết ta!

- Người muốn giết ta, ta liền giết người! Quảng Thừa Sơn che chở người, ta liền diệt Quảng Thừa Sơn!

- Không phải người chết, chính là ta vong!

Diệp Cảnh điên cuồng hét lên, hóa thành một người lửa nhắm vào Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca không chớp mắt một cái, huyết khiếu toàn thân chấn động, Cương khí khởi động.

Cương khí hóa thành một bàn tay to lớn, tát Diệp Cảnh một cái!

"Ầm! !"

Một tiếng vang thật lớn, Diệp Cảnh trực tiếp bị tát văng ra ngoài!

Yến Triệu Ca xoay xoay cái cổ:

- Gió quá lớn, người nói cái gì, ta nghe không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 97: Yến muốn người chết canh ba, ai có thể lưu người tới canh năm!

Dịch giả: rolland

Huyệt khiếu toàn thân của Yến Triệu Ca chấn động.

Trong đan điền, khối khí hỗn độn, chia làm một âm một dương, một nóng một lạnh.

Băng Long tinh khí cùng Ly Hỏa tinh khí đan vào nhau trong huyệt khiếu, hoá thành từng cái Băng Long và Hỏa Long lao ra khỏi cơ thể.

Băng Long cùng Hỏa Long giao nhau, hoá thành xương cốt, hóa thành kinh mạch, hóa thành máu thịt.

Một bàn tay to lớn, xuất hiện phía trước Yến Triệu Ca.

Diệp Cảnh mới bị Yến Triệu Ca dùng một chưởng đánh bay ra ngoài, quỳ rạp trên mặt đất, co quắp lại, nửa người bị phá nát.

Yến Triệu Ca nhìn lại, chỉ nghe hán "ôi ôi, không ngừng giãy dụa.

Chiếc nhẫn màu đỏ sậm, giống như càng sáng hơn, truyền ra tiếng gào thét điên cuồng như từ viễn cổ xuyên qua vô tận năm tháng đến đây.

Nửa người bị nghiền nát của Diệp Cảnh cũng không thấy máu chảy ra, miệng vết thương có rất nhiều hoa diễm hiện lên.

Hoà diễm dần ngưng tụ thành thân thể của Diệp Cảnh lần nữa.

Thân thể Diệp Cảnh nằm trên mặt đất chấn động, sau đó bắn lên, lấy tốc độ nhanh hơn tiến tới Yến Triệu Ca!

Trong miệng hán, phát ra âm thanh trầm thấp điên cuồng, đó là ngôn ngữ không thuộc về nhân loại, xa lạ mà cổ xưa, vừa quỷ dị vừa huyền ảo.

Diệp Cảnh đẩy hai chưởng về trước, hoà diễm khắp người hoá thành ánh sáng màu đỏ, nóng cháy hung lệ.

Nơi ánh sáng màu đỏ đi qua, vạn vật trong trời đất, kể cả không khí, giống như muốn bốc cháy.

Vạn vật đều hoá thành nhiên liệu, làm hoà thể càng hung mãnh hơn, không ngừng lớn lên, không ngừng cắn nuốt vạn vật.

Liệt Hóa Vô Tình, Phán Diệt Thương Sinh!

Ánh sáng đỏ rực rỡ giống như cây đao, chém tới Yến Triệu Ca!

Đây cũng không phải là Võ học mà Diệp Cảnh từng tu luyện, thậm chí không phải Võ học của thế giới này!

Ngũ tạng của Diệp Cảnh đang bị thiêu đốt, nhưng hán lại cảm thấy lực lượng cường đại chưa từng có từ trước đến giờ.

Tâm tình vui sướng chưa từng có, đánh bại Yến Triệu Ca, đã trở thành sự thật. . .

"Ầm! !"

Nhưng không đợi Diệp Cảnh tiếp tục cảm nhận tư vị đó, Yến Triệu Ca giống như lần trước, đem Cương khí ngưng thành một bàn tay to lớn, tát hán một

cái!

Trong nháy mắt, Diệp Cảnh bị Yến Triệu Ca tát bay ra ngoài lần nữa!

Yến Triệu Ca nghiêng đầu nói:

- Chân mệnh thiên tử?

Diệp Cảnh ngã trên đất, giống như một con cá rời nước, gãy dựa không ngừng, con mắt đỏ như lửa trừng Yến Triệu Ca.

Hai mắt của hắn như muốn bốc cháy.

Yến Triệu Ca không nhìn hắn, ngược lại nhìn bốn phía.

- Ngươi không cần trông cậy vào Quý Phủ lão nhân, ngươi nói có thể có một Đại Tông Sư lúc này nhảy ra cứu ngươi hay không? Có lẽ nhảy ra một mỹ nữ, mỹ nữ cứu anh hùng?

- Ta thật hy vọng người của Đại Nhật Thánh Tông hay Thương Mang Sơn thu nhận ngươi, nhất là Đại Nhật Thánh Tông.

- Ban đầu trong Trần Long Uyên, ta xem chiếc nhẫn của ngươi liền nghi ngờ ngươi có liên quan đến Viêm Ma Đại Đế.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Khi đó ngươi cùng Viêm Ma khác nhau khá lớn, nếu Đại Nhật Thánh Tông nhìn nhầm, sẽ coi trong Hoả Linh Chi Thể của ngươi thích hợp tu luyện Võ học của bọn hắn, nói không chừng sẽ nhận ngươi.

- Cứ như vậy, đã chôn xuống một quả bom.

- Nhưng không ngờ ngươi lại đi tìm đường chết.

Về tui cười của Yến Triệu Ca càng ngày càng lạnh:

- Lưu ngươi trên đời, quả thật làm ô nhiễm không khí.

- Ngươi đã muốn tìm đường chết thì ta tiễn ngươi một đoạn.

Yến Triệu Ca lạnh lùng đi tới Diệp Cảnh.

Mỗi bước đạp xuống, mặt đất giống như rung lên một cái, Cương khí hoá thành một bàn tay to lớn trên đỉnh đầu, càng ngày càng ngưng đọng chân thực, càng ngày càng kinh khủng!

Từng đạo kinh khí nóng lạnh giống như quần long bảo vệ bên người Yến Triệu Ca, làm hắn như thần nhân xuống trần.

Hai mắt của Diệp Cảnh hiện lên quyết tuyệt, giận dữ hét lên:

- Cầu tặc, ta có chết, cũng muốn ngươi đồng quy vu tận!

Trong tiếng hét, Diệp Cảnh gãy dựa giờ lên chiếc nhẫn màu đỏ sậm.

Chiếc nhẫn đã hoàn toàn hoá thành một vòng hồng quang, đeo trên ngón tay.

Trong vòng hồng quang, cảnh tượng thế giới đầy dung nham địa ngục, lưu huỳnh khắp trời lần thứ hai hiện ra, một bóng người to lớn, ngửa mặt lên trời rống giận.

Tuy bị Thạch Thiết trọng thương, lực lượng của chiếc nhẫn yếu đi nhiều, nhưng lúc này Diệp Cảnh muốn lấy tính mạng của mình thôi động!

- Viêm Ma Giải Thể! Phản Thiên Diệt Địa!

Ngón tay đeo nhẫn của Diệp Cảnh, dĩ nhiên đâm vào lòng ngực của hắn!

Chiếc nhẫn đỏ sậm đi vào thân thể gần như từ hoà điểm tạo thành của Diệp Cảnh, sau đó, từ trong thân thể hắn, sáng lên quang mang rực rỡ!

Không phải hồng quang của hoà điểm, mà là bạch quang rực rỡ!

Bạch quang phát ra từ cơ thể của hắn, thân thể được tạo thành từ hoà điểm của Diệp Cảnh lập tức ngưng kết thành thể rắn.

Sau đó, thân thể của Diệp Cảnh giống như đồ sứ, dần dần nứt ra.

Trong vết nứt, bạch quang càng ngày càng chói mắt, một cỗ lực lượng huỷ diệt càng ngày càng rõ ràng!

Yến Triệu Ca nhìn cảnh này, cười nhạt.

Hắn cũng không tránh né, Cương khí hoá thành bàn tay khổng lồ, vẫn như cũ đánh xuống một chương!

"Àm! ! !"

Trong tiếng nổ, bạch quang chưa kịp bạo phát, liền bị phá diệt!

Một chương của Yến Triệu Ca đập Diệp Cảnh xuống đất!

Lấy hai người làm trung tâm, mặt đất xung quang trăm thước, đều bị nghiền nát, lún xuống thành một cái hố to lớn!

Yến Triệu Ca đập trên không trung, im lặng đứng trên bầu trời của hố sâu, nhìn xuống.

- Một thằng quỷ nhỏ ngu nguoi, cũng xứng sao?

- Ngươi xem mình là Viêm Ma Đại Đế chắc?

Dưới đáy hố sâu, đã không còn bóng dáng hình người, giống như tro tàn do hoá loạn.

Hai chân biến mất hoàn toàn, một cái cánh tay cũng biến mất, chỉ còn một cánh tay đeo một chiếc nhẫn rách nát.

Da thịt toàn thân, giống như than cốc.

Chỉ có từng đạo đồ văn đỏ sậm, sáng lên chập chờn, giống như lửa không tắt hết trong đồng tro.

Mặt Diệp Cảnh đen như than, nhìn chòng chọc vào Yến Triệu Ca, vô cùng suy yếu, nhưng hận thù cùng giận dữ trong hai mắt mãnh liệt trước nay chưa từng có!

Bởi vì một chương này của Yến Triệu Ca, khiến mặt đất xung quanh liên tục lún xuống, giống như động đất, rung lên không ngừng.

Lấy hố sâu làm trung tâm, từng cái khe lớn lan ra bốn phía.

Trong chấn động, phía dưới hố sâu như muốn tiếp tục sụp đổ, phía dưới truyền ra tiếng nước chảy, sông ngầm bắt đầu chuyển động.

Thân thể của Diệp Cảnh dần sụp xuống dưới, mắt thấy sẽ rơi vào trong sông ngầm.

Từng đạo chương khí (khí độc) trong sông ngầm phòng lên cao, tan vàng mòn thiết, ngăn cản lối đi của Yến Triệu Ca.

Diệp Cảnh nói khàn khàn:

- Cầu tặc Yến Triệu Ca, chừng nào ta còn một hơi, sẽ đấu với ngươi tới cùng! Ta. . .

Hắn còn chưa nói hết, Yến Triệu Ca dĩ nhiên xuống tới, triển khai Thiên Uyên Nghịch Lưu Quyết, hoàn toàn không quan tâm đến chương khí, trong nháy mắt đi tới trước mặt Diệp Cảnh!

Yến Triệu Ca nhìn hắn, cười tà:

- Vàng sáng nhân vật chính sao?

- Ngươi muốn giết ngươi, lập tức xảy ra chuyện, giết không được, lại để cho ngươi chạy, luyện được thần công, trở lại báo thù hả?

- Trong Trấn Long Uyên, ngươi không chết, bởi vì ta không muốn giết ngươi, còn hiện tại..

Cương khí trên đầu Yến Triệu Ca lại biến thành một bàn tay to lớn, ầm ầm vỗ xuống lần nữa!

- Yến muốn ngươi chết canh ba, ai có thể cho ngươi sống tới canh năm!

Một chương đập xuống, Diệp Cảnh giận dữ rống lên rồi im bặt!

"Àm!"

Trong tiếng nổ, hoá thành tro bụi!

Một Linh hồn nhàn nhạt, tan thành mây khói!

Hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 1 - Chương 98: Mùa thu hoạch lớn

Dịch giả: rolland

Một chường đập xuống, Yến Triệu Ca thấy trước mắt xuất hiện một cảnh tượng ly kỳ.

Giống như thấy được dòng chảy khí vận của trời đất, gia trì trên người Diệp Cảnh.

Thiên địa đồng lực, khí số hội tụ.

Mà theo một chường này đập xuống, quanh cảnh biến đổi, khí vận trời đất cuộn cuộn, dần dần tiêu tan.

- Thiên địa đồng lực, miễn phí giao một người sao?

Yến Triệu Ca mỉm cười, nhẹ nhàng thổi một hơi vào cảnh tượng không chân thật này.

Gió thổi mây trôi, cái thiên địa khí số hư ảo này, giống như khói nhẹ bị thổi tan.

Hố sâu trước mắt không ngừng sụp đổ, Diệp Cảnh bị một chường của Yến Triệu Ca đập thành tro, chỉ còn lại một chiếc nhẫn màu đỏ sậm, muốn rơi xuống sông ngầm.

- Cứ như vậy biến mất sao, chẳng biết lúc nào khôi phục nguyên khí, thấy ánh mặt trời, trở thành cơ duyên của một thiếu niên nhiệt huyết, ngón tay vàng đề quạt khởi, nghịch tập, thành tựu một đoạn truyền kỳ...

Yến Triệu Ca nhếch miệng:

- . . . mới là lạ.

Năm ngón tay của Yến Triệu Ca như rồng, dùng Cương khí lăng không cầm lấy chiếc nhẫn đỏ sậm hút vào trong bàn tay của mình.

Chân đạp hư không, dưới chân giẫm nhẹ, Yến Triệu Ca nhảy lên hố sâu ra bên ngoài.

A Hổ nghênh đón:

- Công tử.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Thu lại thi thể của Nghiêm Húc, hành trang của hắn thu thập xong chưa.

A Hổ cười thật thà:

- Ha ha, công tử, cái này không cần ngại phân phó, hành trang của hắn, ta đã thu lấy.

Yến Triệu Ca bữu môi nói:

- Ủ, ở điểm này, ta luôn tin tưởng người.

A Hổ nói:

- Công tử, ngài nên nhìn một chút, không ít thứ tốt!

- Đáng tiếc phần lớn đều hư hại giống Trung phẩm Linh binh bảo đao, là do Thạch trưởng lão tạo thành.

Yến Triệu Ca thở dài nói:

- Là chuyện trong dự liệu, bằng không muốn thu thập hắn, cũng không thuận lợi như vậy.

- Nhưng mà, tốt xấu gì cũng có chút thu hoạch đi.

Yến Triệu Ca chuẩn bị lên tinh thần.

Làm một Chủ Sự Trưởng lão, tài sản riêng của Nghiêm Húc cũng phải có chút phong phú.

Rất nhiều thứ hần không mang theo bên mình, mà giữ lại trong nhà riêng.

Nhưng đồ vật mang theo, hoặc là cần dùng gấp, hoặc có lợi cho việc đề thăng thực lực trong chiến đấu.

Bảo binh, Linh binh tuy khan hiếm, nhưng Quảng Thừa Sơn là Thánh địa cả thiên hạ đều biết, Nghiêm Húc lại là một Chủ Sự Trưởng lão, thần binh lợi khí tương xứng với tu vi của hần cũng không ít được.

Ngoại trừ một kiện Trung phẩm Linh binh U Lân Ba Quang Dao ra, Nghiêm Húc còn mang theo hai kiện Hạ phẩm Linh binh.

Tuy không mạnh mẽ bằng U Lân Ba Quang Dao, nhưng đều có diệu dụng.

Một kiện nhuyễn giáp hộ thân, tuy không công phòng nhiều mặt như Hắc Yểm U Khai của A Hổ, nhưng lực phòng ngự cũng không thua bao nhiêu.

Một kiện đai lưng màu xanh, được luyện chế để phối hợp với Phong Kiếp thân pháp trong Phong Hòa Nhị Kiếp của Quảng Thừa Sơn.

Khiến cho Võ giả lúc thi triển Phong Kiếp thân pháp, như hồ thêm cánh.

Hai kiện Hạ phẩm Linh binh trong tay Nghiêm Húc, dưới tình huống bình thường có thể phát huy lực lượng trong đó hoàn toàn, có tác dụng rất lớn.

Đáng tiếc dù Nghiêm Húc mang theo hai kiện Hạ phẩm Linh binh, cùng với sức mạnh của Thạch Thiết không cùng một đẳng cấp.

Lúc trước Nghiêm Húc muốn chạy trốn, nên trực tiếp thôi động đai lưng màu xanh này, thừa nhận công kích của Thạch Thiết, nhuyễn giáp cũng tự động hộ thân.

Kết quả là hai kiện Hạ phẩm Linh binh, đều gặp tai hoạ như chủ nhân, bị Thạch Thiết gây thương tích.

Lúc này chúng đầy vết nứt, linh khí tiết ra ngoài không ngừng, không chỉ không cách nào sử dụng mà còn nhanh chóng bị huỷ hoàn toàn.

Trình độ hao tổn, còn nghiêm trọng hơn U Lân Ba Quang Dao.

Nhất là kiện nhuyễn giáp, mặc dù không cách nào phát huy tác dụng, nhưng lúc trước A Hổ dùng Thái Dương Vũ công kích Nghiêm Húc, nhuyễn giáp cũng phải thừa nhận một bộ phận thương tổn.

A Hổ đau lòng nói:

- Dù gì cũng là một kiện Linh binh a.

Từ nhỏ hần theo bên người Yến Dịch, tầm mắt rộng lớn hơn người thường rất nhiều, nhưng thấy một kiện Linh binh tổn hại, cũng có chút tiếc hận.

Yến Triệu Ca quan sát một lát cũng không nói chuyện, tìm kiếm một hồi trong hành trang của Nghiêm Húc, sau đó lấy ra một khối tinh thạch lạnh lẽo.

A Hổ nhìn một chút rồi nói:

- Công tử, cái này giống như Băng Trần Thạch mà Võ giả thường dùng để chống đau nhức khi chữa thương.

- Đem Hoa Lăng Thảo tới đây.

Yến Triệu Ca vừa nghiền nát Băng Trần Thạch vừa nói.

A Hổ có chút buồn bực, trong đầu đầy dấu chấm hỏi.

Thật ra hần cũng có Hoa Lăng Thảo, nhưng loại Linh thảo này, chỉ có tác dụng làm thuốc dẫn cho một số đan dược đặc thù.

Bất kể Hoa Lăng Thảo hay là Băng Trần Thạch, đều là cho con người dùng, không có cái nào dùng để luyện khí.

Nhưng hần cũng làm theo mệnh lệnh, đưa Hoa Lăng Thảo cho Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca lấy Hoa Lăng Thảo, đồng thời vỗ chuông làm khô Linh thảo, sau đó nghiền thành bột, hoà với bột phấn Băng Trần Thạch.

Hai bên gặp nhau, dần sinh ra khói xanh, rồi tự động bốc cháy lên.

Yến Triệu Ca vung tay lên, hoả diễm đang thiêu đốt rơi vào các kiện Linh binh của Nghiêm Húc.

Linh binh tuy vẫn còn suy yếu, nhưng linh khí tiết ra ngoài dần dần ngừng lại, không xói mòn nữa.

Yến Triệu Ca gật đầu một cái:

- Tạm thời xử lý như vậy, sau đó đem vào trong Nội Tinh Lô luyện lại, có vài phần cơ hội hồi phục, hiện tại giữ cho chúng không bị hủy là được.

A Hổ thấy vậy thì trờng mắt:

- Công tử, này. . . này. . .

Yến Triệu Ca giống như không để ý tới việc này:

- Đại thế giới, không gì không có, trong cuộc sống bình thường, các loại thường thức, bí quyết nhỏ, nói không chừng sẽ có lúc dùng tới.

A Hổ há to mồm, lúc này khép lại, nịnh nọt nói:

- Công tử, ngài là một thiên tài!

Yến Triệu Ca liếc hẳn:

- Biểu tình giả quá đi.

A Hổ cười cười.

Yến Triệu Ca lắc đầu, sự chú ý rơi vào một đồ vật khác của Nghiêm Húc.

So với đám Linh binh đang bị hao tổn không cách nào dùng, đồ vật này hấp dẫn Yến Triệu Ca hơn.

-Ồ, thật hiếm thấy, Nghiêm Húc lại có thứ này?

Mắt của Yến Triệu Ca sáng lên, tay cầm một viên châu trong suốt màu đỏ như máu.

Trong viên châu màu đỏ, giống như có dịch thể không ngừng chuyển động qua lại.

Trong bảo châu, có âm khí cùng sát khí mơ hồ truyền ra.

A Hổ nhích đầu lại gần, nhìn một lúc lâu, chần chờ hỏi:

- Công tử, đồ chơi này có phải Luyện Huyết Châu hay không?

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Không sai, chính là Luyện Huyết Châu.

Luyện Huyết Châu, là dị bảo hiếm thấy, thường ở chiến trường luyện ngục, máu chảy thành sông, mới có một phần nhỏ bé xuất hiện.

Thứ này một trong những thứ mà Võ giả Ma đạo yêu thích nhất, nhưng bản thân Luyện Huyết Châu cũng không hung lệ, chỉ đơn thuần là âm khí cùng huyết khí kết tinh mà thành.

Võ giả Ma đạo có thể dùng nó tu luyện, những Võ giả khác lúc trọng thương, có thể dùng bổ sung huyết khí.

Nhưng muốn hấp thu Luyện Huyết Châu cần thời gian ngồi xuống vận công, Yến Triệu Ca truy sát sát sao, Nghiêm Húc không có thời gian sử dụng.

"Thứ này có tác dụng lớn nhất, chính là luyện chế Huyết Yêu Mãnh a, nhưng không biết ở thời đại này, có ai biết chuyện này không."

"Chuyện vui ngoài ý muốn, thu hoạch lớn, thu hoạch lớn a."

Yến Triệu Ca cười, vui vẻ cất đi Luyện Huyết Châu.

Lại kiểm tra nhưng bảo vật cùng đan dược trân quý khác của Nghiêm Húc rồi thu thập lại.

Sau đó, Yến Triệu Ca lấy ra chiếc nhẫn màu đỏ sậm của Diệp Cảnh.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tới Cường Sư Huyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 1 - Chương 99: Hỏa chủng bên trong đan điền

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca vuốt ve chiếc nhẫn đầy vết rạn.

Chiếc nhẫn này trước đây quang hoá, dung nhập vào trong cơ thể của Diệp Cảnh, hiện tại lại khôi phục thực thể.

Chỉ là chiếc nhẫn chói mắt như hoa diễm, lúc này ảm đạm không ánh sáng, tràn đầy bụi bẩn loang lổ.

Từng đường vết rạn nhỏ bé trải đầy mặt ngoài của chiếc nhẫn, giống như mạng nhện, tùy thời có thể vỡ vụn ra.

Nhưng Yến Triệu Ca đem chiếc nhẫn cầm trong tay, vẫn cảm thấy nhiệt độ nóng bỏng của nó.

Yến Triệu Ca hít mắt lại, ý thức tập trung, chìm vào trong chiếc nhẫn.

Cảnh tượng trước mắt, lập tức biến hoá.

Đầu tiên là một mảnh đen kịt, không thấy năm ngón tay, đột nhiên một tia sáng sáng lên.

Tia sáng rất yếu ớt, chỉ là một đường nhân nhật, nhưng vì cảnh vật xung quanh rất tối, nên chỉ một tia sáng, cũng đặc biệt chói mắt.

Yến Triệu Ca nhìn kỹ lại, nó giống như một ngọn lửa, ánh sáng màu đỏ sậm chớp động.

Ngọn lửa dần lớn lên, ánh lửa càng ngày càng sáng, lớn dần thành một Hỏa chủng nhỏ.

Hỏa diễm càng cháy càng mạnh, hỏa thể càng lúc càng lớn, từ ngọn lửa biến thành hỏa hoãn ngút trời, lại hoá thành biển lửa mênh mông.

Đến cuối cùng, bóng tối hoàn toàn biến mất, ánh lửa tràn ngập trời đất, biến thành một thể giới hỏa diễm.

Vạn vật không tồn tại, chỉ còn lại liệt hỏa đốt trời.

Yến Triệu Ca tĩnh tâm lại, chậm rãi bước đi trong thể giới hỏa diễm, cảm thụ ý cảnh và lực lượng trong đó.

Bốn phương trên dưới, đều là liệt hỏa, nhưng Yến Triệu Ca quan sát kỹ càng, lại cảm giác được, tuy hỏa thể khắp nơi, nhưng không lộn xộn.

Hỏa diễm, giống như thủy triều, có quy luật lưu thông cùng nhịp điệu.

Yến Triệu Ca tính toán, trong lòng dần hiểu rõ.

Thể giới đầy liệt hỏa, lúc này trong mắt của Yến Triệu Ca dần dần thay đổi.

Hoả diễm giống như ngưng kết thành một đám phù ấn chú văn cổ quái, sắp thành vô số chữ viết, trải ra khắp nơi, không ngừng chuyển động, trùng điệp trong hư không.

Yến Triệu Ca nhìn những chữ viết này, khóe miệng nhếch lên:

- Chữ viết do Viêm Ma Đại Đế sáng tạo trước Đại Phá Diệt.
- Mặc dù không có nghiên cứu qua, nhưng một vài quy luật cơ bản ta vẫn biết, ngay cả đoán mò cũng xem hiểu một chút nội dung.
- Quả nhiên là truyền thừa của Viêm Ma Đại Đế.

Yến Triệu Ca có chút dở khóc dở cười:

- Làm người của Bát Cực Đại thế giới, được truyền thừa như thế này, hiện tại không biết Diệp Cảnh là người tốt số hay mệnh yếu.

Kỹ càng quan sát những phù ấn chú văn cổ quái, cảm nhận lực lượng ý cảnh trong đó, Yến Triệu Ca dần hiểu ra.

- Phương thức tu luyện cùng Viêm Ma tộc của Viêm Ma Đại thế giới vẫn có khác biệt rất lớn, Viêm Ma Đại Đế là cường giả trước Đại Phá Diệt, truyền thừa cũng bao hàm toàn diện.
- Mượn Hoả đạo sinh ra rất nhiều ý cảnh đạo lý khác nhau.

Yến Triệu Ca thăm nghĩ:

"Chỉ vì tâm cảnh của Diệp Cảnh không theo kịp, nên càng ngày càng giống phương pháp tu luyện của Viêm Ma tộc.

Hoả quang lượn lờ trước mắt, dần dần hiện ra một cánh cửa đóng kín.

Yến Triệu Ca cảm nhận một chút, ý thức rời khỏi thế giới hoả diễm, đi ra hiện thực.

Thôi động linh lực của Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng, đưa vào chiếc nhẫn, chiếc nhẫn đầy vết nứt như được tâm bổ, hơi chớp động hồng quang.

Ý thức của Yến Triệu Ca chìm vào trong đó lần nữa, chỉ thấy cánh cửa đóng kín, lúc này đã mở ra.

Bên trong cánh cửa, bầu trời đỏ sậm, mặt đất phun trào dung nham, nham thạch nóng chảy bốn phía.

Cảnh tượng diệt vong lần nữa tái hiện trước mắt của Yến Triệu Ca.

Hoả diễm mệnh môn ngưng kết giữa hư không, dần dần sinh ra một cự thần hoả diễm, cường đại vô cùng.

Khí tức đại tai nạn, đại hủy diệt, đại khổ nạn truyền ra, hoang vắng cổ xưa, khác với cảnh tượng hiện nay của Bát Cực Đại thế giới.

Nhưng vì bị Thạch Thiết cùng Yến Triệu Ca liên tục gây thương tích, nên lúc này rất yếu đuối.

Thế giới hoả diễm này, cho dù là bầu trời đỏ sậm, hay mặt đất đầy nham thạch nóng chảy, đều có từng vết rạn đen kịt, không gian giống như tùy thời bị nghiền nát

Tuy rằng khí tức của cự thần hoả diễm vẫn rất cường đại, nhưng nhìn kỹ lại rất hư huyền.

Yến Triệu Ca đối diện với cự thần hoả diễm, trong ánh mắt của đối phương giống như có tâm tình chân thật.

Cái này giống như một tồn tại chân thật trong không gian mệnh môn này, mà không phải một khí tức lưu lại.

Cùng hấn đối diện, Yến Triệu Ca cảm giác tâm tình của mình rung chuyển.

Trở nên táo bạo không yên, sinh ra cảm giác lo lắng, muốn phá hư và phát tiết.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca chột lóe, ổn định lại tinh thần, các tâm tình mặt trái bị đè xuống.

Lưu hoả khắp trời trước mắt lại quý dị hoá thành một đám phù văn, sắp xếp trước mắt Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nhìn chăm chăm phù văn này, từ từ giải nghĩa:

- Thiên Hỏa Thánh Điển. . . sao?

Theo hấn đọc lên, chuỗi phù văn này, hóa thành lưu quang, tiến vào trong cơ thể của Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca cảm giác kinh mạch toàn thân, tựa hồ nóng rực lên, huyết khiếu cả người, chứa đựng tinh khí của Ly Diễm Chân Hỏa, cũng xao động theo.

Giống như thêm củi vào lửa, làm nó bốc cháy mạnh thêm

Yến Triệu Ca bình tĩnh, trong đan điền khí hải, khối khí hỗn độn dấy dưới khối thanh khí, bỗng nhiên nghịch chuyển.

Cảm giác nóng rực toàn thân, giống như có mục tiêu, hải nạp bách xuyên, hướng về khối khí hỗn độn trong đan điền của Yến Triệu Ca hội tụ.

Từng luồng nhiệt vào trong khối khí hỗn độn cuối cùng ngưng luyện thành một Hỏa chủng, chớp động hoả quang yếu ớt.

Thanh khí do Thái Thanh Khí Công luyện thành, từ từ hội tụ, che lấp khối khí hỗn độn lần nữa.

Yến Triệu Ca cười, trong điển tịch cao cấp nhất mà Thần Cung cất giữ, hấn chọn tu luyện Vô Cực Thiên Thư, ngoài trừ nó rất mạnh mẽ ra, nguyên nhân trọng yếu khác đó là Vô Cực Thiên Thư có một đặc điểm lớn.

Hỗn độn vô cực, vô thủy vô chung, có thể dung vạn vật, có thể sinh vạn vật, có thể diệt vạn vật.

Vô Cực Thiên Thư tính bao dung rất mạnh, có thể chứa đựng tất cả, thậm chí đồng hoá những điển tịch Võ đạo khác, không để lại chút vết tích nào, sau khi đồng hoá có thể bất chúc thi triển ra.

Ví dụ như Thái Thanh Khí Công đích truyền của Quảng Thừa Sơn.

Cũng giống như Thiên Hỏa Thánh Điện bây giờ.

Hắn tu luyện sẽ không giống Diệp Cảnh.

Yến Triệu Ca gật đầu nhẹ, Thiên Hỏa Thánh Điện, có chỗ độc đáo riêng.

Vừa lúc dùng trong thực nghiệm sắp tới.

Phục hồi lại tinh thần, A Hồ đứng bên cạnh, nhìn về phía xa.

Yến Triệu Ca thu hồi chiếc nhẫn, tầm nhìn cũng hướng về phía xa.

Ở nơi nào đó, bán cầu hắc ám to lớn, bao trùm trời đất, chính là khí tràng mà Mộ Quang Âm Nguyệt Khí hình thành của Đại Nhật Thánh Tông Mộ Quang Quân.

Trong bán cầu hắc ám, có kim quang lưu ly chớp động liên tục.

Theo thời gian trôi qua, kim quang lưu ly càng ngày càng sáng, hiện ra bên ngoài bán cầu hắc ám.

Cuối cùng, bán cầu hắc ám xuất hiện vết rách, nghiền nát, kim quang phóng lên!

Một bóng người chậm rãi bay lên!

- Đại sư bá không hổ là đại sư bá.

Yến Triệu Ca ca ngợi, A Hồ đứng một bên liên tục gật đầu.

Nhưng mà rất nhanh, sắc mặt của A Hồ lập tức thay đổi, quay đầu nhìn về hướng khác.

Nơi đó, một khí tức cường đại như muốn đốt bầu trời, phô thiên cái địa tới gần!

Võ đạo quyền ý, rõ ràng là nhất mạch Đại Nhật Thánh Tông.

Tu vi của người tới, mạnh hơn Mộ Quang Quân!

A Hồ trầm giọng nói:

- Sợ rằng, là ông ngoại của Tiêu Thăng.

Tầm nhìn của Yến Triệu Ca cũng nhìn về phương xa, ánh mắt sâu thẳm.

Hết Quyển 1.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 100: Sự tình càng nháo càng lớn!

Dịch giả: rolland

Khí tức cường đại như trời rộng lớn như biển, dần lộ ra ở phương xa.

Trên đường chân trời, có kim quang rực rỡ, như mặt trời mọc lên từ phương đông.

Ánh sáng kia chiếu rọi xuống, lực tràng do Mộ Quang Âm Nguyệt Khí hình thành của Mộ Quang Quân, bắt đầu bị nghiền nát.

Đêm tối qua đi, mặt trời mọc lên, nhân gian bừng sáng.

Yến Triệu Ca nhìn về phương xa, nói thì thào:

- Truyền thừa của Đại Nhật Thánh Tông, tu vi Siêu Phàm Đại Tông Sư.

Cảnh giới Đại Tông Sư, đỉnh phong là thập trọng, còn được gọi là Siêu Phàm cảnh.

Siêu phàm, nhập thánh.

Bước vào cảnh giới này, có ý nghĩa là Võ giả chính thức bắt đầu trùng kích Võ Thánh cảnh.

Cũng giống như Võ giả Thông Thiên Tông Sư, bề quan chuẩn bị trùng kích Đại Tông Sư.

Cường giả Siêu Phàm cảnh, cũng ít hành tẩu trên đời, phần lớn thời gian là tiềm tu, hy vọng đột phá giới hạn cuối cùng của phàm tục, đăng lâm Thánh cảnh!

Thành tựu Võ Thánh, không chỉ thực lực bay vọt, mà tuổi thọ của Võ giả cũng sẽ kéo dài.

Cho nên Siêu Phàm Đại Tông Sư, rất ít hoạt động.

Nhưng lúc này, trước mắt Yến Triệu Ca, là một Siêu Phàm Đại Tông Sư phù xuống!

- Phan Bá Thái, Thái Thượng trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông.

Yến Triệu Ca chậm rãi nói:

- Tây Tà Quân đời thứ nhất trong Đại Nhật Thất Tử, sau khi đăng lâm Siêu Phàm ẩn lui tiềm tu, đem vị trí Tây Tà Quân truyền cho vẫn bối.

- Ông ngoại của Tiêu Thăng chắc hẳn là hắn.

Yến Triệu Ca lo lắng nói:

- Trong Siêu Phàm Đại Tông Sư, hắn vẫn tương đối sinh động, hiện tại hiện thế.

A Hồ "đau răng" nói:

- Công tử, Thạch trưởng lão không có khả năng chống lại lão quái này, chứ đừng nói còn có Mộ Quang Quân bên cạnh.

Yến Triệu Ca khẽ gật đầu, lúc này một bóng người thoáng hiện trước mắt hắn, là một lão giả khô gầy, chính là Trưởng lão Quảng Thừa Sơn thi triển Hoàng Kim Chương giúp đỡ Yến Triệu Ca ngăn cản Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông cùng Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh.

Lão giả khô gầy nhìn Yến Triệu Ca cùng A Hồ, thấy Nghiêm Húc bị chặt đầu cũng hơi kinh hãi.

Nghiêm Húc vẫn là một cường giả Đại Tông Sư, thực lực không kém hắn chút nào.

Tuy lúc trước bị Thạch Thiết trọng thương, nhưng lạc đà còn lớn hơn ngựa, Yến Triệu Ca cùng A Hồ dĩ nhiên đem hắn đánh chết.

Thương thế trên người A Hồ là vết thương cũ do Tiêu Thăng dùng Thái Dương Vũ ám toán trong Linh Phong Cốc.

Cảnh tượng này rơi vào trong mắt lão giả khô gầy, khiến hắn phải lưu ý.

Nếu nói mượn lực lượng của Linh binh, thì Nghiêm Húc cũng có Linh binh, dù bị Thạch Thiết đánh trọng thương, nhưng Trung phẩm Linh binh U Lân Ba Quang Dao, trên phương diện binh khí, Nghiêm Húc cũng không đến mức thua thiệt.

Lão giả khô gầy nhanh chóng thoát khỏi đối thủ của mình, hắn tưởng rằng Yến Triệu Ca cùng A Hồ có thể lợi dụng thương thế của Nghiêm Húc kéo dài thời gian chạy trốn sau đó đạt được thắng lợi.

Ai biết được kết quả lại như thế này, Nghiêm Húc bị hai người Yến Triệu Ca giết chết lưu loát.

Lão giả khô gầy nhìn Yến Triệu Ca thờ dài, nói:

- Bây giờ muốn đi cũng đã chậm, Phan Bá Thái chuyên môn tới tìm ngươi.

Nhắc tới Phan Bá Thái, lão giả khô gầy cũng ngưng trọng.

Người có tên, cây có bóng, Phan Bá Thái là Túc lão của Đại Nhật Thánh Tông, cùng Đông Lai Võ Thánh, Đại Nhật Đông Lai Hoàng Quang Liệt, cùng lão Chương môn Quảng Thừa Sơn Tề Thiên Thủ Nguyên Chính Phong cùng thế hệ.

Thành danh nhiều năm, chiến công huy hoàng, bước vào Siêu Phàm cảnh, ở cảnh giới Đại Tông Sư cũng là cường giả nổi danh.

Áp lực hắn mang tới, bọn người Mộ Quang Quân cùng Đông Thăng Quân không thể đánh đồng.

Lão giả khô gầy nhìn về phía Yến Triệu Ca, ánh mắt hơi chút phức tạp.

Tuy rằng lúc trước hấn gấp rút tiếp viện, giúp đỡ Yến Triệu Ca ngăn cản Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông, trước mặt địch nhân, không chút nào sợ hãi.

Nhưng lão già khô gầy đối với việc Yến Triệu Ca giết chết Tiêu Thăng, vẫn có thái độ không đồng ý.

Yến Triệu Ca tiếp xúc với ánh mắt của lão già, liền biết suy nghĩ trong lòng của hấn.

Trong nội bộ của Quảng Thừa Sơn, tồn tại một loại tư tưởng, chính là tận lực tránh xung đột với Đại Nhật Thánh Tông, yên lặng tích súc lực lượng, chờ cơ hội quật khởi.

Lúc cần thiết có thể thoái nhượng, bảo đảm lợi ích hạch tâm không tổn hại.

Túc lão trong môn, người đời trước luôn có suy nghĩ này.

Lão già khô gầy trước mắt, cũng là một trong số đó.

Mà thế hệ này do Yến Dịch, Thạch Thiết cầm đầu thì có thái độ cường ngạnh, tích cực tiến thủ.

Bởi vì nhưng năm gần đây Đại Nhật Thánh Tông có hành động xâm chiếm không kiêng nể gì cả.

Đám người Yến Dịch xem ra, bảo thủ thoái nhượng, giống như tự nguyện cấp cho Đại Nhật Thánh Tông con dao cắt thịt lấy máu vậy.

Không chỉ không cách nào giống như suy nghĩ của thế hệ trước là im lặng tích súc lực lượng, ngược lại sẽ dừng bước không tiến, thậm chí cục diện quay ngược lại.

Mặc dù không sa sút, nhưng Đại Nhật Thánh Tông cùng những Thánh địa liên tục tăng lên, nhà mình giẫm chân tại chỗ, giống như nước chảy ngược dòng vậy.

Đại Nhật Thánh Tông, cho tới bây giờ chưa từng để Quảng Thừa Sơn phát triển đuổi kịp, thậm chí còn siêu việt chính mình.

Bảo thủ phát triển, gửi hy vọng vào tương lai, giống như lâu các giữa không trung, đem quyền chủ động đưa cho người khác.

Nếu muốn nói hy vọng, hy vọng duy nhất là một lần kịch chiến với Viêm Ma Đại thế giới xâm lấn.

Trận kịch chiến này, bị hại chủ yếu là Đại Nhật Thánh Tông.

Giống như Quảng Thừa Sơn năm đó ở thời kỳ cực thịnh gặp phải.

Nhưng chuyện như vậy, ai có thể nói chính xác?

Nhị sư bá Phương Chuẩn của Yến Triệu Ca, lúc trước cũng ở phái ôn hoà, vì vậy nên có phần lớn Túc lão duy trì.

Nhưng những năm gần đây, Đại Nhật Thánh Tông càng ngày càng ngang ngược, nên tư tưởng của lão Chương môn Nguyên Chính Phong cùng Thạch Thiết nghiêng về cường ngạnh.

Thái độ của Phương Chuẩn cũng dần trở nên cường ngạnh, làm thế hệ trước thấy vọng.

Hiện tại, Yến Dịch cùng Phương Chuẩn, hai người cạnh tranh chức Chương môn, ngoại trừ đối thủ ra, còn phải đối mặt với Túc lão trong tông môn.

Gút mắt trong đó, rất phức tạp, một lời không nói hết.

Cụ thể là thế cục của Đông Đường quốc trước mắt, cùng chuyện xảy ra trước đây, phái ôn hoà đối với việc Yến Triệu Ca mang về Phong Vân Sanh, cũng ủng hộ với điều kiện là Phong Vân Sanh có thể khôi phục lại thực sự.

Đối với Đông Đường, thì có chút mập mờ, mà đối với việc Yến Triệu Ca đánh chết Tiêu Thăng, liền cảm thấy nhức đầu vô cùng.

Mặc dù cùng đối ngoại, nhưng trong nội bộ, người thế hệ trước đối với Yến Triệu Ca vừa lập công vừa gây rắc rối, cảm nhận rất phức tạp.

Yến Triệu Ca nhìn lão già khô gầy, không nói thêm gì, chỉ hỏi:

- Xin hỏi bọn người Tàn trưởng lão cùng Không trưởng như thế nào?

Lão già khô gầy nói:

- Thạch trưởng lão tới sớm hơn so với dự liệu, cường giả theo hấn tới đây tiếp ứng bọn người Tàn trưởng lão, đẩy lùi đám người Đông Thăng Quân, đã rút về phụ cận, hội họp cùng Thạch trưởng lão.

- Nhưng Phan Bá Thái đến, Võ giả Đại Nhật Thánh Tông lại phản công.

- Người là mục tiêu mà bọn chúng nhắm vào, lần này khó khăn a.

Yến Triệu Ca chậm rãi nói:

- Muốn giết ta, chỉ là bắt đầu thôi.

- Mục tiêu của đối phương, đã đạt được, nếu ta không giết Tiêu Thắng, có giết ta hay không cũng không trọng yếu.

- Bởi vì ta giết Tiêu Thắng, nên Phan Bá Thái mới có tìm tới.

Quang mang phương xa càng ngày càng sáng.

Trên đường chân trời, dường như có bảy vòng mặt trời, bao bọc thành vòng tròn, đang mọc lên!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 101: Siêu phàm đại tông sư

Dịch giả: rolland

Bảy mặt trời treo trên không, chiếu sáng khắp trời đất.

Ngay lập tức, xung quanh ngàn dặm, đều cảm thấy nhiệt độ tăng cao, vô cùng khô nóng.

Cây cỏ héo rũ, mặt đất khô nứt, không khí hít vào người cũng cảm thấy nóng cháy.

Đám người Yến Triệu Ca, A Hồ quay đầu lại nhìn sang hướng đó, bảy vầng mặt trời chiếu sáng làm bọn hắn không mở mắt được.

Trưởng lão Quảng Thừa Sơn bên cạnh thở dài, hắn có thể cảm thấy Quyền ý của địch nhân bao phủ bốn phương.

Mọi người của Quảng Thừa Sơn muốn chạy cũng chạy không được, trừ khi Thạch Thiết có khả năng đẩy lùi Phan Bá Thái.

Nhưng cho dù có lòng tin đối với Thạch Thiết, lúc này cũng không lạc quan.

- Chắc, Vô Thánh không ra, Siêu Phàm Đại Tông Sư chính là lực lượng đứng đầu Bát Cực Đại thế giới.

Yến Triệu Ca lấy tay che lại ánh sáng, híp mắt nhìn về nơi Phan Bá Thái xuất hiện.

Bảy vầng mặt trời cũng không phải bay lên theo thứ tự mà tụ thành một vòng tròn, xuyên qua trời đất vô cùng nhanh, bay tới đây.

Mà bán cầu màu thật lớn màu đen trên mặt đất, lúc này đã nghiền nát hoàn toàn, một đường kim quang xông thẳng lên trời.

Trong quang trụ kim sắc to lớn, Thạch Thiết đứng trên bầu trời, vẻ mặt cương nghị bình tĩnh, nhân nhậ nhìn lực lượng cường đại đang tới trước mặt mình.

Trong quang trụ kim sắc, quanh thân thể của Thạch Thiết xuất hiện một quang ảnh to lớn, như ẩn như hiện, cả người trong suốt như ngọc lưu ly.

Nhìn sơ qua, vừa giống một tể đàn vừa giống một bảo tháp.

Trong đó ẩn chứa Quyền ý "vạn kiếp ma diệt, bất hủ kim cương".

Vô số phù văn huyền ảo hội tụ, hoá thành từng đạo Linh trận, trùng trùng điệp điệp Linh trận hợp cùng một chỗ, hoá thành vật vừa giống tể đàn vừa giống bảo tháp bao phủ Thạch Thiết.

Quang huy của bảy vầng mặt trời, soi sáng trời đất, ánh mặt trời khốc liệt rơi xuống, không chỗ nào không có, không có chỗ hờ nào.

Ánh sáng giống như không khí, tồn tại mọi nơi trong không gian.

Mà những ánh mặt trời này lại càng có lực lượng kinh khủng, đốt cháy, hoà tan bất kỳ vật nào mà nó tiếp xúc.

Lực lượng bá đạo, thậm chí Mộ Quang Âm Nguyệt Khí của Mộ Quang Quân Đại Nhật Thánh Tông đều phá huỷ.

Tế đàn kim sắc bao phủ Thạch Thiết dưới ánh mặt trời chiếu vào, cũng hơi rung chuyển.

Mặt ngoài của tế đàn, có từng đạo khói xanh bốc lên, giống như đang bị đốt cháy.

Mà trong trung tâm của bảy vầng mặt trời tạo thành quang hoàn, lúc này vang lên một âm thanh già nua, quanh quẩn trong trời đất.

- Thạch Thiết, đệ tử của Quảng Thừa Sơn nguoi thật to gan, dám giết ngoại tôn của ta, nợ máu phải trả bằng máu!

Theo âm thanh này vang lên, nhiệt độ trong trời đất lần thứ hai tăng lên, làm mọi người xung quanh cảm thấy như ngũ tạng bị thiêu đốt.

Sắc mặt của Thạch Thiết không chút biến hoá nào, chỉ tế đàn kim sắc quanh thân, thu nhỏ thể tích lại một chút.

Mặc dù thể tích nhỏ lại, nhưng lực lượng càng thêm cô động thuần túy.

Theo tế đàn kim sắc thu nhỏ lại, khói xanh hư ảo do bảy vầng mặt trời nung cháy biến mất không thấy.

- Trước khi Vô giả Đại Nhật Thánh Tông nguoi xâm lấn Linh Phong Cốc của bản môn, nên đoán trước kết quả như thế này.

Biểu tình của Thạch Thiết cứng rắn giống như nham thạch vạn năm:

- Chém giết sinh tử, đao kiếm không có mắt, người giết người, phải bị người giết.

- Ngoại tôn Tiêu Thăng của nguoi, dâm tà háo sắc, điên cuồng tùy tiện, nguoi thân là trưởng bối, cũng phải chịu trách nhiệm quản giáo không nghiêm.

- Thạch mỗ nếu là cảnh giới Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, không cần người khác xuất thủ, liền trực tiếp giết cháu ngoại của nguoi!

Thạch Thiết đứng sừng sững trong không trung, tế đàn kim sắc bao phủ quanh thân càng thêm co rút cô động, cả vật thể hoá thành ngọc lưu ly.

Ánh sáng kim sắc từ bên trong bắn ra ngoài, làm thân hình của Thạch Thiết dần dần mờ hồ.

Trong bảy vầng mặt trời, đồng thời vang lên một âm thanh già nua:

- Tiểu bối nói khoác.

- Hôm nay lão phu đến nơi này, là chuyên môn tới bắt nguoi!

- Về phần Yên Dịch, không chỉ thằng chó con nhà hần, chính hần cũng phải đền mạng cho ngoại tôn của lão phu!

- Lão phu biết, hần nhận được tin tức, đang từ Địa Vực chạy tới nơi này, nhưng các nguoi không cần chờ hần.

Thanh âm của Phan Bá Thái vang vọng bầu trời:

- Có thể chết dưới Đại Nhật Hành Thiên Xích là vận mệnh của hần!

Yến Triệu Ca cùng Thạch Thiết, trong con mắt đều bắn ra ánh sáng kinh người.

Những Vô giả Quảng Thừa Sơn khác đều hoảng sợ, sắc mặt đại biến.

Đại Nhật Hành Thiên Xích, chính là Thánh binh của Đại Nhật Thánh Tông!

Đại Nhật Thánh Tông "hưng sư động chúng" như vậy, mục đích chân chính của bọn hần không phải là Yến Triệu Ca, cũng không phải Đông Đường.

Mà là đệ nhất cao thủ thế hệ này của Quảng Thừa Sơn, đè ép cùng thế hệ, Yên Dịch!

Theo tiềm lực mà nói, uy hiếp từ Yên Dịch còn lớn hơn lão Chương môn của Quảng Thừa Sơn Nguyên Chính Phong.

Mặc kệ là Yến Triệu Ca bị Tiêu Thăng giết chết, hay Yến Triệu Ca giết chết Tiêu Thăng, dưới cao thủ của Đại Nhật Thánh Tông uy hiếp, Yên Dịch tất nhiên sẽ đuổi tới.

Mà đội hần nơi này chính là phục kích vượt quá sức tưởng tượng.

Không phải là Siêu Phàm Đại Tông Sư, cũng không phải đội hình nhiều Đại Tông Sư.

Mà là Thánh binh Đại Nhật Hành Thiên Xích!

Theo lời nói của Phan Bá Thái, từ trong bảy vầng mặt trời, có một người từ bầu trời hạ xuống!

Theo góc độ của Yến Triệu Ca mà nhìn, chỉ thấy một vầng mặt trời xẹt qua theo hình vòng cung, từ trên trời giáng xuống!

Vòng cung này không bàn mà hợp với thiên đại chí lý, giống như mặt trời từ phương đông về phương tây, từ đường chân trời lặn xuống núi.

Nhưng phương hướng nó giáng xuống, chỉ là nơi Thạch Thiết đứng!

Trong tầm mắt của Thạch Thiết, vầng mặt trời càng ngày càng gần, càng ngày càng lớn, dần che hết tầm nhìn.

Mặt trời lặn về tây, còn chưa tiếp xúc, thì mặt đất phía dưới đã vỡ vụn, lúc nào cũng có thể sụp đổ.

Nhìn kỹ lại, vòng mặt trời này, rõ ràng là một toà tế đàn sáng rực rỡ!

Hình dạng cùng tế đàn bao quang Thạch Thiết không giống nhau, nhưng cũng là một vật vừa giống tế đàn vừa giống bảo tháp, ẩn chứa lực lượng ý cảnh bá đạo mà huyền diệu.

Tùng Linh vẫn chú ẩn thật lớn, giống như mái ngói, lát thành từng ngọn Linh trận.

Linh trận tổ hợp lại, cuối cùng hoá thành một toà tế đàn thông thiên.

Cả toà tế đàn, không làm người khác cảm thấy dày nặng hùng hồn, mà sắc bén như đao, báo đạo như lửa!

Một thức Tây Tà Phần Thiên Dao của Phan Bá Thái, mà Đông Thăng Quân thi triển trước đây không thể nào so sánh được.

Một trong Vô đạo bí truyền Đại Nhật Thất Pháp, ẩn chứa đao ý cương mãnh dữ dằn, hiện ra vô cùng nhuần nhuyễn, có chút uy năng "phản thiên"!

Ánh mắt Thạch Thiết như đao, không chút nào dao động, sừng sững trong hư không, đánh ra một quyền.

Lúc này, hắn giống như tồn tại bất hủ trong trời đất này, cho dù long trời lở đất, cũng không sợ, không động.

Phảng phất như Định Hải Thần Châm, chỗ dựa vững chắc, ngăn chặn cơn sóng dữ của trời đất!

Cho dù Tây Tà Phần Thiên Dao kinh khủng như thế, cũng không thể phá hủy!

Nhất thời, giống như mặt trời rơi xuống, phần nộ đọng vào núi cao nguy nga!

Kim quang nổ tung, liệt hỏa ngang trời, đất núi rung chuyển.

Một con lốc đi qua, núi xanh lồng lộng, vẫn đứng sừng sững không ngã!

Võ giả Quảng Thừa Sơn xung quanh thấy thế, đều thở ra dài một hơi, nhìn Thạch trưởng lão nhà mình mà cảm thấy kiêu ngạo, nhưng về mặt của bọn hắn vẫn ngưng trọng.

Về mặt của Thạch Thiết không thay đổi, cũng không đặc ý.

Hắn vẫn như trước, kiên định, bình tĩnh nhìn đối thủ trước mắt.

Sáu mặt trời hoành không, nhưng rất nhanh, mặt trời thứ bảy xuất hiện lần nữa, chiếu sáng trời đất.

Âm thanh của Phan Bá Thái vang vọng bốn phương:

- Thạch Thiết, ngươi đến Đông Đường, so với dự đoán còn sớm hơn, quả thật ngoài dự liệu của Thánh Tông.
- Nhưng lão phu biết, Thánh binh của Quảng Thừa Sơn ngươi vẫn chưa rời núi, Thánh binh không ra, Yến Dịch chán chán phải chết!
- Mà ngươi xuất hiện ở nơi này, là vật kèm theo Yến Dịch, cùng cha con Yến gia đền mạng cho ngoại tôn của lão phu đi.
- Quảng Thừa tam anh? Lúc lão phu ngang dọc bốn phương, các ngươi còn trong bụng mẹ kia.

Một bên nói chuyện, một bên bảy vầng mặt trời chói chang, bắt đầu chuyển động!

Lần này, không đơn độc một mặt trời giáng xuống nữa, mà là bảy vầng mặt trời, cùng nhau "lặn về tây", chém tới Thạch Thiết!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 102: Đứng là không để người vào mắt

Dịch giả: rolland

Đối mặt với công kích của Phan Bá Thái, Thạch Thiết hít sâu một hơi.

Hắn nắm chắc hai nắm đấm, thu quyền trái về bên hông, quyền phải chậm rãi đánh ra trước.

Phù Trận Thiên Đàn bao phủ quanh người, đã ngưng luyện đến cực hạn, cỡ như thân thể của Thạch Thiết.

So với mặt trời từ trên bầu trời giáng xuống, quả thực nhỏ hơn rất nhiều.

Thạch Thiết đánh ra một quyền, động tác chậm chạp so với thể cục khảm trưng như thế này, có vẻ không ăn khớp.

Cảm giác không hài hoà quý dị như thế làm những người xem chiến tức muốn học máu.

Nắm tay giống như vác một ngọn núi lớn ngàn vạn cân, vô cùng trầm trọng, như trâu già kéo xe, chuyển động chậm rãi.

Nhưng rơi vào trong mắt người khác, Võ đạo Quyền ý của Thạch Thiết lúc này, lại tràn đầy cảm giác "bất động bất phối, vĩnh hằng bất hủ".

Vững chắc, vĩnh hằng, không bao giờ bị lay động.

Bảy vầng mặt trời chói chang liên tục giáng xuống, không ngừng oanh kích trên đầu Thạch Thiết.

Đạo ý cuồng bạo cùng nhiệt độ, quét sạch bốn phương, gọi lên sóng khí cuộn cuộn, không ngừng khuếch tán ra xung quanh.

Không khí bị ép nát, lực lượng khổng lồ rơi xuống hình thành từng cơn lốc ác liệt.

Gió bão như lưỡi đao vô hình kinh khủng, cắt ra tất cả các vật cản đường!

Phong nhận tung hoành ngang dọc, lưỡi đao cắt ra từng vết nứt sâu hoắm trên mặt đất, và cắt đoạn từng ngọn núi phía xa!

Kim quang nổ tung đầy trời, hoá thành từng dòng lưu huỳnh hoà giăng đầy không trung.

Trừ Mộ Quang Quân cùng một số ít người ra, hễ là người đứng trong phạm vi giao chiến, đều không ngừng né tránh.

Loại va chạm này, nếu sơ sẩy một cái, liền bị phong nhận quét chết.

Ánh sáng chói lọi tràn ngập thiên địa, làm mọi người ở đây không thể nhìn thấy cảnh tượng bên trong, chỉ lực lượng kinh thiên động địa kia làm rung động tâm can mọi người.

Tất cả trước mắt đều là ánh sáng, nhìn không thấy bất kỳ vật gì, bên tai là tiếng gió gào thét, nghe không được âm thanh nào.

Suy nghĩ của Võ giả linh động, năng lực nhận biết mạnh mẽ, nhưng bây giờ cũng tê liệt, mơ hồ một mảnh.

Bỗng nhiên, tiếng nói của Phan Bá Thái vượt qua âm thanh gió bão, giống như từ trong lòng mỗi người vang lên.

- Không tệ, Kim Cương Thân của Quảng Thừa Sơn, cùng cảnh giới tu vi, người quả thật luyện đến trình độ chưa ai có.

Yến Triệu Ca tránh đi một đạo phong nhận cao hơn mười thước.

Phong nhận kia bay ra sau, chém trên mặt đất thành một khe sâu hoắm.

Sau đó, chém về dãy núi phía sau, mạnh mẽ đem một ngọn núi chém ra làm hai.

Bên trong Đan điền Khí hải của Yến Triệu Ca, khối khí hỗn độn chuyển động, dẫn dắt hai khí băng hoà trong huyết khiếu hội tụ.

Hai khí băng hoà chạy ngược dòng, tụ trong hai đồng tử của Yến Triệu Ca, làm đồng tử của hắn thoáng hiện lên hai màu đỏ lam.

Lạnh lẽo cùng nóng cháy, lúc này lại thống nhất, cũng không phá hủy con mắt vốn là nơi yếu đuối của cơ thể, ngược lại làm thị lực của Yến Triệu Ca tăng lên rất nhiều.

Khác với đám người A Hồ, Yến Triệu Ca có thể thấy mơ hồ, tình huống giao thủ của hai Đại Tông Sư.

Bản thân Thạch Thiết gần như cùng Phù Trận Thiên Đàn cô đọng lại hợp nhất.

Cả người hoá thành một kim nhân.

Trên thân thể bằng vàng, có bảy đạo vết đao to rõ, nhìn thấy mà giật mình.

Thạch Thiết không có thụ thương, cũng không có bị Phan Bá Thái phá vỡ Kim Cương Thân.

Cũng vì Kim Cương Thân của Thạch Thiết có lực phòng ngự kinh người, nếu đổi lại Đại Tông Sư khác, chưa tới Siêu Phàm cảnh, tiếp nhận một công kích cuồng bạo như thế của Phan Bá Thái hơn phân nửa là không thể chống lại.

Về mặt của Thạch Thiết giống như vạn cổ bất biến, tĩnh lặng, ngưng trọng nhìn đối thủ của mình.

Mà bảy vàng mặt trời kia, treo cao trên không trung, mang đến áp lực to lớn cho mọi người dưới đất.

Giữa mặt trời, truyền ra giọng nói của Phan Bá Thái:

- Nhưng ngươi cho rằng chỉ như thế liền có thể ngăn cản lão phu? Ngươi có khả năng tiếp được mấy đao?

Bảy vòng mặt trời lúc này tụ tập lại.

Một cái cự nhân hào quang vạn trượng, giống như xuất hiện từ hư không, lực lượng càng thêm mạnh mẽ.

Quyền trái của Thạch Thiết chậm rãi từ bên hông đánh ra, đặt song song với quyền bên phải.

Sau đó, hai tay của hắn bắt đầu chuyển động, hai tay ẩn hiện một vòng sáng kim sắc.

Cả vòng tròn như kim cương, viên mãn không lậu (rỉ, thủng), trung tâm trống không, giống như có thể thu được vạn vật.

Cự nhân do bảy vàng mặt trời biến thành, đập xuống một chưởng, thiên không giống như chấn động, muốn sụp đổ.

Hai tay của Thạch Thiết hoá thành vòng tròn nghênh đón công kích.

Vòng tròn kia rất nhỏ, bàn tay của cự nhân "phô thiên cái địa" đập xuống.

Nhưng không gian lúc này giống như vận vẹo, vòng tròn nhỏ bé, đem cả bàn tay khổng lồ bao lấy.

Hai bên lâm vào giằng co.

Nhưng Yến Triệu Ca nhìn lại, có thể phát hiện, Thạch Thiết từ lúc khai chiến tới giờ, trước sau vẫn cố định một chỗ, chưa từng lui một bước.

Hiện tại lại từ từ lui về phía sau.

Không phải Thạch Thiết lui về, hai chân của hắn vẫn giống như trụ trời vững vàng không động.

Nhưng thân thể của hắn, lại bị lực lượng khổng lồ, đẩy về phía sau.

Dưới chân của Thạch Thiết, vết tích lưu lại trong hư không, mạnh mẽ mài ra hai đường màu vàng kim rực rỡ, kéo dài ra không biến mất.

"Cánh giới càng cao, chiến đấu vượt cấp càng khó, người có thể đi tới độ cao này, có mấy người kém cùng thế hệ?"

Yến Triệu Ca nhìn cảnh này:

"Chẳng qua là Đại sư bá đối cứng với Siêu Phàm Đại Tông Sư, cũng khó có được."

Cự nhân đỉnh thiên lập địa, mở miệng nói:

- Ngươi không tệ, nhưng đáng tiếc, chỉ là phí công.

Sắc mặt của Thạch Thiết không biến hoá chút nào, một cái đai lưng bên hông sáng lên, ánh sáng hoá thành áo giáp mặc trên người hắn.

Áo giáp cùng Võ đạo Quyền ý của Thạch Thiết tương hợp, lực lượng của Thạch Thiết bạo tăng.

Nhưng trên đỉnh đầu của cự nhân, cũng hiện ra một thanh trường đao, trôi nổi giữa không trung.

Cự nhân không cầm đao, nhưng đao khí to lớn hạ xuống, không ngừng làm tan rã lực lượng của áo giáp trên người Thạch Thiết.

Mà bàn tay của cự nhân, tiếp tục đẩy về phía trước!

Phan Bá Thái nói:

- Người trẻ tuổi, hôm nay lão phu liền thay sư phụ Nguyên Chính Phong của ngươi quán giáo ngươi!

Hắn nói với Mộ Quang Quân đứng một bên:

- Mộ Quang, hôm nay lão phu muốn thu thập đầu Thiết Sư Tử này, thằng nhãi chó con họ Yến kia giao cho ngươi.

- Yến Dịch đã "cẩn câu", mỗi câu này chết hay sống đầu không sao cả, nhưng lão phu muốn nó sống!

- Dẫn hắn về Phổ Chiếu Phong, không đem nó tươi sống phơi chết dưới mặt trời, không tiêu đi mỗi hận trong lòng lão phu!

Bởi vì lúc trước giao thủ với Thạch Thiết, sắc mặt của Mộ Quang Quân tái nhợt, khoé miệng hơi nhuốm máu.

Nhưng đứng một lát, thương thế đã không ngại.

Lúc này hắn không nói một lời, bước ra một bước, đã đến trước mặt Yến Triệu Ca!

Sắc mặt của lão giả khô gầy cùng A Hồ đều rất khó coi, muốn ngăn cản, lại bất lực.

Tu vi của đôi phương, cao hơn bọn họ rất nhiều.

Nhưng vào lúc này, bốn phương thiên địa đột nhiên rung chuyển!

Phan Bá Thái đột nhiên hét lớn:

- Đạo ý như thế này, không phải Nguyên Chính Phong. . . là ai?

Một âm thanh vang vọng trong thiên địa.

- Người các ngươi muốn giết.

Âm thanh như đao, phá không mà tới.

Mộ Quang Quân mới tới trước mặt Yến Triệu Ca, đột nhiên biến sắc.

Hắn vội vàng đưa chưởng về trước, dùng Mộ Quang Âm Nguyệt Khí ngăn cản thanh đao vô hình kia.

Nhưng cảnh tượng xung quanh hắn, đột nhiên vặn vẹo, hư không giống như bị đứt gãy!

Toàn bộ thiên địa, giống như một tấm tranh sơn dầu, bị vặn vẹo nhăn lại.

Lực lượng xé rách này, cùng với đao khí vô hình, từ vô hình hoá thành hữu hình!

Đạo ý bá đạo, trăm thiên liệt địa!

Mộ Quang Âm Nguyệt Khí lập tức bị bỏ ra!

Mộ Quang Quân rên rỉ một tiếng, bay về phía sau, tiên huyết phun ra!

- Yến Dịch? ! Sao ngươi có thể tới nơi này?

Vừa nhận thấy người này đến gần, Phan Bá Thái liền mạnh mẽ chấn ra Thạch Thiết, sau đó đánh ra một chưởng.

Thực lực của đôi phương vượt qua dự tính của hắn, vậy mà đánh bay Mộ Quang Quân!

Phan Bá Thái giận dữ, bàn tay đột nhiên tăng lực!

Tiếng nói của người mới tới vang vọng bầu trời:

- Xương khô trong mộ, muốn càn rỡ cái gì?

Sau khi đánh bay Mộ Quang Quân, đao khí vô cùng bá đạo bỏ ra lần nữa, chính diện đối chiến Siêu Phàm Đại Tông Sư Phan Bá Thái!

Hai bên va chạm, cả mảnh trời đất này giống như run rẩy!

Phan Bá Thái phẫn nộ quát:

- Thằng nhãi không coi ai ra gì!

Hắn lập tức lại đánh ra một chiêu.

Nhưng đao khí của đối phương, lại bỏ tới!

Nhanh hơn hắn!

Mạnh hơn hắn!

Âm thanh bá đao tùy tiện vang lên:

- Đúng là không đem Phan Bá Thái người để vào mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 103: Bá đao!

Dịch giả: rolland

Quanh người cự nhân chớp động hào quang, hung hãn đánh ra Trung Thiên Thần Chưởng.

Cả người hắn giống như mặt trời hoá thân, chiếu sáng trời đất.

Nhưng đao phong đang tới, càng nhanh hơn! Mạnh mẽ hơn! Bá đao hơn!

Một đao chém ra, mưa gió tan biến, mặt trời không ánh sáng!

Hai bên đụng nhau, lưu quang nghiền nát bay đầy trời, làm người khác trợn mắt nhìn.

Yến Triệu Ca dùng hai khí băng hoá cường hoá mất của mình, lúc này cũng cảm thấy đau đớn, nhìn không rõ kết quả giao chiến của hai bên.

Nhưng rất nhanh, trong thiên địa vang lên tiếng "ầm ầm", giống như người lui về sau, chân đạp thật mạnh trên đất.

Có thể cảm thấy rõ, không khí xung quanh không còn nóng cháy như trước nữa.

Hào quang rực rỡ âm đạm xuống, cự nhân do Phan Bá Thái biến thành bị đẩy về phía sau!

Phan Bá Thái lạnh lùng nói:

- Thăng nhãi không biết trời cao đất dày, trong núi không có lão hổ, để một con khi con như người càn rỡ!

Hắn vừa nói chuyện, cự nhân màu vàng vừa nâng tay lên, một chưởng hướng lên trời.

Sau đó cự nhân đập chưởng xuống, trong lòng bàn tay của hắn, toả ra vô lượng quang minh.

Lão già khô gầy bên cạnh Yến Triệu Ca thốt ra:

- Quang Minh Phổ Chiếu!

Nghe thấy lời này, Yến Triệu Ca khẽ động trong lòng.

Đại Nhật Thánh Tông, đứng đầu Đại Nhật Thất Pháp!

Quang Minh Phổ Chiếu, thiên hạ sáng tỏ!

Môn này chỉ có một chưởng thức, một chiêu độc lập là một môn tuyệt học.

Không có chiêu thức liên tiếp khác, cũng không có kỹ xảo biến hoá nào, một chưởng riêng biệt.

Nhưng một chưởng này, đứng đầu trong Võ học chính thống của Đại Nhật Thánh Tông, Đại Nhật Thất Pháp, vượt qua Trung Thiên Thần Chưởng, Mộ Quang Âm Nguyệt Khí, Phá Hiểu Thần Kiếm cùng nhiều loại tuyệt học khác!

Phan Bá Thái xuất ra một chưởng này, trong mắt người khác, chỉ là một mảnh trắng xoá.

Trừ ánh sáng ra, không có vật gì khác nữa.

Nhưng bao phủ trong thế giới ánh sáng, Yến Triệu Ca không cảm giác được chút ấm áp nào.

Trời đất không nóng cháy khốc liệt thêm như lúc trước, mà càng thêm kinh khủng.

Hào quang vô cùng vô tận, mệnh môn bằng bạc, không có sát ý ác liệt như Tây Tà Phần Thiên Đao.

Nhưng tràn đầy lực lượng không thể ngăn cản, không thể địch nổi.

Giống như Thái Sơn áp đỉnh, dễ dàng đem đối thủ ép thành tro bụi.

Nhưng khi vô lượng quang minh chiếu sáng trời đất, rực rỡ dưới vòm trời, đột nhiên xuất hiện một tia không hợp.

Chỉ thấy trong thế giới quang minh trắng xoá, xuất hiện một vệt đen.

Vệt đen kia không nhìn thấy đầu cuối, kéo dài vô hạn, vắt ngang qua thế giới trắng xoá, cực kỳ chói mắt.

Yến Triệu Ca có cảm giác, thế giới trước mắt này giống như một tờ giấy trắng.

Vệt đen này cũng không phải vẽ trên tờ giấy.

Mà giấy trắng bị nó xé rách!

Sau đó miễn cưỡng dính lại với nhau, cho nên làm cho thế giới trước mắt này không được tự nhiên!

Mà vô lượng quang minh kia, chiếu khắp thiên địa, nghiền ép hết thấy lực lượng ý cảnh, đã biến mất không còn!

Vệt đen kia tồn tại trong hư không, thiên địa giống như vụn vụn.

Như giấy trắng xé rách, dọc theo vết rạn, phân thành hai nửa, di động về mỗi bên.

Sau một lúc, quang minh tan biến, mọi người cuối cùng cũng có thể thấy được cảnh tượng trước mắt.

Nhưng vẫn làm người ta cảm thấy thiên địa đang vụn vụn, trong hư không, giống như lưu lại một vết đao.

Một vết đao kinh khủng!

Phan Bá Thái biến thành cự nhân, kêu rên một tiếng, thu tay lại.

Lòng bàn tay hắn có một đạo vết thương giống như muốn chặt bàn tay thành hai nửa, nhìn thấy mà giật mình.

Phong vân biến ảo, trên bầu trời, ánh mặt trời chân thật chiếu xuống, giống như hoá thành cầu thang.

Một người bên trên đó hiện thân, động tác không nhanh không chậm.

Nhưng bước ra một bước, đã đi tới bên cạnh Thạch Thiết, đối diện với Phan Bá Thái.

Hắn quay đầu nói với Thạch Thiết:

- Đại sư huynh, vất vả rồi.

Mộ Quang Quân đứng ở phương xa, khóe miệng chảy đầy máu, ánh mắt nhìn chòng chọc người mới tới:

- . . . Yến Dịch!

Khuôn mặt của người này cùng Yến Triệu Ca có sáu, bảy phần tương tự.

Về ngoài của hắn, chẳng qua ba mươi tuổi mà thôi, chỉ là tóc mai hai bên đã có chút trắng.

Tướng mạo anh tuấn cao lớn, khí tức cương mãnh bá đạo, cả người giống như một thanh đao xé trời.

Đúng là Thủ Toạ trưởng lão Truyền Công Điện của Quảng Thừa Sơn, được thiên hạ thừa nhận là vô địch cùng cảnh giới, Yến Dịch!

Mà đao ý bá đạo trăm thiên liệt địa, áp chế Phan Bá Thái, càng chứng tỏ một chuyện.

Không chỉ vô địch cùng cảnh giới, ngay cả đối mặt với Túc lão Siêu Phàm cảnh của Đại Nhật Thánh Tông, Phan Bá Thái, Yến Dịch vẫn chiếm thượng

phong!

Thấy Yên Định đến, Thạch Thiết cười nhạt nói:

- Không sao.

Trên mặt đất, Yên Triệu Ca cười hắc hắc nói:

- Là ta cho ngài cùng Đại sư bá thêm phiền toái.

- Gia chủ!

A Hồ quỳ một chân trên đất, những Võ giả Quảng Thừa Sơn khác, đều hành lễ với Yên Định:

- Bái kiến Yên trưởng lão!

Yên Định lắc không nâng lên đám người A Hồ.

Hắn vẫy tay với Yên Triệu Ca:

- Giữa cha con, tại sao nói phiền toái?

- Lần này người chủ động gánh vác, cam chịu mạo hiểm, chính là cho ta tăng thể diện.

- Còn người đánh chết Tiêu Thăng, Phan Bá Thái đến báo thù, đều có ta chống thay người.

- Ta chống thay người, nhưng để Đại sư huynh thay hai người chúng ta gánh vác trách nhiệm là không có đạo lý.

Yên Triệu Ca gật đầu nói:

- Tất nhiên phải cảm tạ Đại sư bá.

- Yên Định . . .

Giữa kim quang rực rỡ, tại mi tâm của cự nhân, dần dần xuất hiện một thân ảnh của lão già, sắc mặt tái xanh.

Hắn cau mày, lúc này hắn không nhìn Yên Triệu Ca, toàn bộ chú ý đều đặt trên người Yên Định.

Đối phương dĩ nhiên có thể thoát khỏi phong toả của Đại Nhật Hành Thiên Xích chạy tới đây, chẳng phải là nói . . .

"Thánh binh của Quảng Thừa Sơn không xuất động, hắn làm sao làm được? Nguyên Chính Phong ra tay một mình, cũng chỉ có thể tự bảo vệ mình, như thế nào bảo vệ hắn phá vòng vây?"

Trong lòng của Phan Bá Thái dâng lên cảm giác không ổn.

Hắn đột nhiên giương tay lên trên, cự nhân cũng làm động tác tương tự, trực tiếp nắm lấy trường đao trên đỉnh đầu.

Thanh trường đao kia vốn dài bốn thước, hình thể đột nhiên biến lớn, trong khoảnh khắc hoá thành cự nhận.

Bên trên lưỡi đao, một đồ văn hình mặt trời sáng lên!

Đao trong tay, khí thế của Phan Bá Thái tăng lên lần nữa!

Trời đất xung quanh trở nên khốc liệt hơn.

Cự nhân màu vàng đỉnh thiên lập địa đứng trên mặt đất, mà trên đỉnh đầu của nó, lần nữa hiện ra bảy vàng mặt trời, vờn quanh hắn!

Thanh đao cự lớn chém xuống!

Yên Triệu Ca chưa từng thấy Võ giả nào thi triển Tây Tà Phần Thiên Đao cường đại như thế!

Yên Định đối mặt với đao phong, cười to nói:

- Đã là ánh chiều tà, vậy thì triệt để xuống núi đi!

Trong tiếng cười, Yên Định phát tay lên, năm ngón tay thò vào hư không.

Hắn từ hư không rút một cái, hư không ba động như nước.

Sau đó một thanh đao chớp động từ quang nhàn nhạt, xuất hiện trước mặt mọi người.

Yến Định rung lên thanh đao, từ trong thanh đao màu tím, truyền ra tiếng ngân vang dội!

Toàn bộ thiên không, giống như cùng nhau gầm thét oai phong!

Đổi mặt với Tây Tà Phần Thiên Đao của Phan Bá Thái, Yến Định cũng bỏ ra một đao.

Hàng vạn hàng nghìn linh phù chú văn hiện ra, trong hư không hoá thành nhiều Phù Trận.

Rất nhiều phù trận trùng điệp hoá thành một toà Thiên Đàn.

Thiên Đàn màu tím sáng rực, trong hư không hoá thành trường đao.

Đao ý kinh thiên, cùng trường đao trong tay Yến Định hợp lại, rung chuyển trời đất!

Một đao đã xuất, thiên địa trong nháy mắt lại xuất hiện cảnh tượng phân liệt!

Giống như bức tranh bị xé rách!

Tây Tà Phần Thiên Đao bá đạo như uy thế của mặt trời ngã về tây.

Trước mặt một đao càng bá đạo hơn này, yếu ớt như tờ giấy!

Kim quang đầy trời toái diệt, cự nhân do Phan Bá Thái biến thành, rống giận trầm thấp, ầm ầm lui về phía sau!

Giống như tuổi già, rơi xuống như mặt trời lặn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 104: Không hát không thành kế

Dịch giả: rolland

Hai bên đều thôi động Linh binh.

Kết quả, vẫn là Yến Định một đao phá mặt trời!

Phan Bá Thái hoá thân thành cự nhân màu vàng, lao đảo lui về phía sau.

Trên thân của cự nhân xuất hiện một vết thương thâm thiết, từng miếng phù ấn thần văn vỡ vụn, giống như máu tươi rơi xuống, hoá thành lưu quang biến mất trong không khí.

Mi tâm của cự nhân màu vàng lại hiện ra chân thân của Phan Bá Thái.

Thân hình của hắn, so với trước kia già nua hơn, sắc mặt trắng bệch.

Yết hầu của lão động vài cái, trong miệng ngòn ngọt, lúc nào cũng có thể phun máu, nhưng bị hắn mạnh mẽ ép xuống.

Phan Bá Thái nhìn chòng chọc vào Yến Định, trong tiếng rên rỉ mượn thế lui về sau, kêu đám người Mộ Quang Quân rút lui!

Yến Định ở đây, tất nhiên phía Đại Nhật Hành Thiên Xích bên kia xuất hiện bất ngờ.

Tuy không biết đến cùng là xảy ra chuyện gì, nhưng Phan Bá Thái xác định, kế hoạch lần này của Đại Nhật Thánh Tông đã phá sản, càng bị Quảng Thừa Sơn phản kích.

Biết bản thân là mục tiêu mà Đại Nhật Thánh Tông muốn giết, sau khi Yến Định tránh thoát Đại Nhật Hành Thiên Xích, còn dám ung dung đến Đông Đường, đủ chứng tỏ hắn vô cùng tự tin.

Dưới tình huống này, nếu có thể tốc chiến tốc thắng, Phan Bá Thái không ngần ngại tại chỗ này chém giết Yến Định, cho Quảng Thừa Sơn một bài học.

Thanh danh của Yến Dịch cực kỳ vang dội, nhưng Phan Bá Thái cũng là một cường giả Đại Tông Sư cùng thế hệ với Hoàng Quang Liệt, Nguyên Chính Phong, đặt chân vào cảnh giới Siêu Phẩm nhiều năm, có tự tin cùng kiêu ngạo của bản thân.

Hắn tự hỏi, cùng cảnh giới hắn không nắm chắc bắt được Yến Dịch.

Nhưng rõ ràng tu vi của hắn cao hơn, lại vẫn không địch lại Yến Dịch, điều này làm Phan Bá Thái cảm thấy trên mặt nóng rát.

Cháu ngoại của mình bị Yến Triệu Ca giết chết, bản thân lại bị một tên vẫn bối có tu vi thấp hơn mình như Yến Dịch đánh bại.

Trong mắt hắn, Phan Bá Thái cảm thấy khuất nhục cùng lửa giận muốn đem hắn chiếm giữ.

Hắn rất lâu không có thất bại như vậy, làm tâm cảnh của hắn có chút bất ổn.

Phan Bá Thái hít sâu một hơi, nhanh chóng tĩnh táo lại.

Bên mình bị Quảng Thừa Sơn tính toán ngược lại, hiện tại không cách nào chiếm thượng phong, hành động sáng suốt nhất chính là lui lại, bằng không Đại Nhật Thánh Tông sẽ tổn thất nhiều hơn.

Phải cắt đứt thì cắt đứt, lúc này Phan Bá Thái tạm thời buông xuống hận thù cùng lửa giận khi Tiêu Thăng bị giết, chọn lựa rút lui.

Nhưng một thùng lửa giận này, càng hoá thành sát ý lạnh như băng.

Lui về phía sau, đồng thời tầm mắt của Phan Bá Thái, di chuyển qua lại giữa Yến Dịch, Thạch Thiết cùng Yến Triệu Ca.

A Hổ bên cạnh Yến Triệu Ca, bị hắn nhìn chằm chằm cũng sợ hãi, nhỏ giọng hỏi:

- Công tử, hắn có thể không ngại mặt mũi, không quan tâm gì động thủ với người hay không?
- Chưa hẳn là "không thể nào".

Yến Triệu Ca nói:

- Chẳng qua hắn chỉ có thể nghĩ mà thôi.
- Mộ Quang Quân trọng thương, Đại sư bá ra tay, hắn muốn một mình đột phá vòng vây của cha cùng Đại sư bá liên thủ, là không có khả năng.
- Cho dù Đại sư bá bị Mộ Quang Quân liều chết bám lấy, một mình lão cha cũng có thể bảo vệ ta, chỉ là phải dụng tâm phòng ngự mà thôi.

Yến Triệu Ca buông tay xuống nói:

- Lão cha dù bá khí a, thế tấn công kinh thiên, nhưng không có nghĩa là hắn không tinh thông phòng thủ, chỉ là nhiều lúc không dùng đến mà thôi.
- Huống chi, Phan Bá Thái trước tiên phải lo lắng chính hắn đi.

Yến Triệu Ca cười:

- Lão cha, lại không phải người "thích hát không thành kẻ".

Khi hắn đang nói, đột nhiên một âm thanh vang lên từ phương xa:

- Đại Nhật Thánh Tông người thật coi bản thân mình là thiên hạ vô địch sao? Đã đến trình độ vô pháp vô thiên, không kiêng kỵ gì.

Cuối chân trời, một âm thanh giống như thủy triều, làm người khác như bị ảo giác đang ở bờ biển.

Nhưng khi âm thanh tới gần, mới nghe được, đó chỉ là tiếng người hít thở.

Một lão giả áo lục vẻ mặt cương nghị, chân đạp hư không đi tới, cuộn cuộn sóng khí khuếch tán ra xung quanh, giống như thủy triều.

Sắc mặt của Phan Bá Thái cùng Mộ Quang Quân lập tức khó coi.

Người tới, rõ ràng oan gia đối đầu của Đại Nhật Thánh Tông, một vị Túc lão của Thủy Vực Thánh địa Bích Hải Thành, cường giả Đại Tông Sư.

Nhưng bọn hắn kiêng kỵ không phải là lão giả mặc áo xanh vẻ mặt cương nghị này.

Mà bọn họ hiểu được, vì cái gì mà Thánh binh của Quảng Thừa Sơn không xuống núi, Yến Dịch có thể đột phá phục kích của Đại Nhật Hành Thiên Xích.

Thái Âm Quan Miện!

Bây giờ được nắm giữ trong tay của Bích Hải Thành, Thái Âm Quan Miện!

- Thái Âm Quan Miện phải đi Đông Hải mới đúng, nếu qua bên này, không nên một tiếng động cũng không có.

Mộ Quang Quân trầm giọng nói.

Là một trong tứ địch, động tĩnh của Bích Hải Thành, Đại Nhật Thánh Tông lúc nào cũng chú ý tới.

Sắc mặt của Phan Bá Thái âm trầm:

- Chúng ta che giấu Đại Nhật Hành Thiên Xích xuống núi, đều dựa vào trái cây của Vụ Ân Bảo Thụ!

- Năm đó Vụ Ân Bảo Thụ tổng cộng kết hai quả, một quả thuộc về Thánh Tông ta, một quả rơi vào tay của Ma Thánh, hiện tại xem ra, quả kia không biết lúc nào rơi vào tay của Bích Hải Thành.

- Nhưng chuyện này hãy nói sau, quan trọng là hiện tại.

Thái Âm Quan Miện ngăn chặn Đại Nhật Hành Thiên Xích, mà Yến Dịch đi đến Đông Đường bên này.

Đại Nhật Hành Thiên Xích xuống núi, đánh cho Quảng Thừa Sơn trở tay không kịp, dùng uy lực của Thánh binh giết chết Yến Dịch.

Nếu bị Thái Âm Quan Miện dây dưa, thế cục liền bất lợi với Đại Nhật Thánh Tông.

Quảng Thừa Sơn cũng có Thánh binh!

Không nghĩ cũng biết, đạt được mục đích mê hoặc về sau, Thánh binh của Quảng Thừa Sơn một mực án binh bất động, lúc này cũng đã xuống núi!

Hơn nữa, chắc chắn không tới Đông Đường bên này, mà là đi Đại Nhật Hành Thiên Xích bên kia!

Yến Triệu Ca chắc chắn một cái:

- Lần đầu tiên Thái Âm Chi Thi về sau, các người nắm giữ Thái Âm Quan Miện, tự làm của riêng, lấy hai viên Thánh binh không kiêng nể gì khuếch trương, như thế có đoán được hôm nay, phong thủy luân chuyển, "người mồng một thì đừng trách những người khác làm mười lăm".

- Ha ha, các người không phải muốn chơi lớn sao?

- Các người tính kế lão cha ta, bản môn tính toán Thánh binh của các người, xem miệng của ai lớn hơn a.

Lúc này, bầu trời phương xa chấn động.

Ánh sáng vô cùng, từ chân trời bay lên, sau đó rất nhanh, đại nhật ngang trời!

Mặt trời này xuất hiện, so với mặt trời do Võ đạo Quyền ý của Phan Bá Thái hoá thành nhỏ hơn cùng ảm đạm hơn một chút.

Nhưng lần này, lại có tám vầng mặt trời kim sắc di chuyển vờn quanh!

Cái miệng rộng của A Hổ nhếch lên:

- . . . Phở Chiêu Quân.

Người mới tới có tu vi không bằng Phan Bá Thái, nhưng khí thế, so với Mộ Quang Quân lúc đỉnh phong còn mạnh hơn.

So với Mộ Quang Quân qui dị, áp lực mà người này mang tới, mãnh liệt hơn.

Đứng đầu Đại Nhật Thất Tử đương thời, Phở Chiêu Quân.

Nhân vật thủ lĩnh một đời trung niên của Đại Nhật Thánh Tông, trước đây cùng Tông chủ Hoàng Húc cạnh tranh vị trí Tông chủ.

Lần này các đại Thánh địa liên thủ thăm dò, trấn áp dị biến Địa Ngục, là do Phở Chiêu Quân của Đại Nhật Thánh Tông tới.

Tám vòng mặt trời kim sắc, dừng lại trong hư không, dần dần tụ lại thành một đoàn.

Bên trong vô lượng quang minh, một trung niên nam tử mặc kim bào đi ra, người này cũng xem như tuần lãng bất phàm, chỉ là cái mũi ưng làm người khác để chú ý.

Hình ảnh của người này, cũng đã sớm truyền khắp Bát Cực Đại Thế Giới, mọi người ở đây tất nhiên là biết, hẳn chính là đứng đầu Đại Nhật Thất Tử thế hệ này của Đại Nhật Thánh Tông, Phở Chiêu Quân.

Phổ Chiêu Quân vừa đến, trầm giọng nói:

- Phan thế bá, chuyện đã không thể làm, Thái Thanh Bào của Quảng Thừa Sơn xuống núi rồi.

Thái Thanh Bào, là Thánh binh trấn môn của Quảng Thừa Sơn!

Phổ Chiêu Quân nói:

- Tông chủ đã mang theo Đại Nhật Hành Thiên Xích lui lại, nhưng Bích Hải Thành mang theo Thái Âm Quan Miện dây dưa không ngừng, phải thoát khỏi Thái Thanh Bào trước, bằng không hậu quả khó lường.

- Hoàng sư huynh vẫn không xuất quan sao?

Phan Bá Thái cảm giác phiền muộn trong lòng lần nữa.

Phổ Chiêu Quân trầm mặc một chút, rồi nói:

- Bọn họ muốn lưu lại Đại Nhật Hành Thiên Xích, nếu như ép Hoàng sư bá chưa thành công, xuất quan sớm, chính là thu hoạch lớn hơn.

- Người của Thương Mang Sơn, vốn cũng đang âm ỉ tại Đông Đường, một bên nhìn chăm chăm, nhưng bây giờ đột nhiên yên tĩnh lại, không cùng Quảng Thừa Sơn tranh giành, xem chừng được cấp nhiều thứ tốt.

- Lần này, chúng ta trở thành mục tiêu công kích.

Trên mặt của Phan Bá Thái lộ ra vẻ giận dữ nhưng nhanh chóng biến mất, sắc mặt trở nên ngưng trọng.

Đám người Đại Nhật Thánh Tông toàn bộ trầm mặc.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 105: Người tốt sống không lâu, tai họa sống ngàn năm

Dịch giả: rolland

Đám người Đại Nhật Thánh Tông lúc này đều có cảm giác "lấy trứng chọi đá".

Thiên hạ hiện này, sáu đại Thánh Địa, Trục Lăng Các có tác phong tương đối đóng kín, rất ít giao lưu với ngoại giới, không nghiêng về bên nào.

Thiên Lô Điện cùng Bích Hải Thành có Vô Thánh mà không có Thánh binh, Quảng Thừa Sơn cùng Thương Mang Sơn có Thánh binh mà không có Vô Thánh.

Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lô Điện có quan hệ tương đối thân thiết, nhưng Thiên Lô Điện bị Bích Hải Thành kiềm chế, Bích Hải Thành hiện tại đang nắm giữ Thánh binh Thái Âm Quan Miện, vượt qua Địa Vực đến đây.

Thương Mang Sơn hôm nay có bộ dáng đặt mình ở ngoài, thái độ "vui vẻ mà nhìn".

Hoàng Quang Liệt bề quan không ra, tình cảnh của Đại Nhật Thánh Tông liền có vẻ lúng túng.

- Mặc dù Nguyên Chính Phong có thương cũ trong người, bề quan trùng kích Vô Thánh, nguy hiểm rất lớn, nhưng nếu thành công, thực lực của Quảng Thừa Sơn sẽ tăng vọt.

Mộ Quang Quân chậm rãi nói:

- Đến lúc đó cho dù Hoàng sư bá có tiến thêm một bước, dưới tình huống Nguyên Chính Phong đột phá, cũng vẫn là thế cục như bây giờ.

- Thánh Tông tuy chiếm thượng phong, nhưng không cách nào triệt để áp chế Quảng Thừa Sơn.

Tuyển chọn người tiếp nhận vị trí Chương môn, phải lo lắng nhiều phương diện.

Nhưng chỉ nói tới Võ giả, cha của Yến Triệu Ca, Yến Địch, là đệ tử đắc ý nhất của lão Chương môn Nguyên Chính Phong.

Có người kể tục cũng là nguyên nhân Nguyên Chính Phong có lòng tin mạo hiểm bẻ quan.

Yến Địch ngã xuống, không chỉ bẻ gãy hy vọng của Quảng Thừa Sơn, mà còn lưu lại ám ảnh trong lòng của Nguyên Chính Phong, ảnh hưởng đến quyết định của hắn.

Mặc dù Nguyên Chính Phong vẫn quyết tâm bẻ quan trùng kích Võ Thánh cảnh, lo lắng trong lòng tăng lên, đương nhiên độ khó cũng sẽ tăng.

Phổ Chiêu Quân nói:

- Lần này chúng ta thua một trận, bây giờ suy nghĩ làm sao để thua ít hơn.

Phan Bá Thái nhìn tên trưởng lão của Bích Hải Thành, ánh mắt âm trầm:

- Bích Hải Thành chỉ đắc ý một lúc mà thôi, Thái Âm Chi Thi lần thứ ba đã tới gần, bọn họ không còn đắc ý được bao lâu đâu.

Lúc này, phương xa có vô lượng quang minh sáng lên, so với lực lượng của Phan Bá Thái, Phổ Chiêu Quân, Mộ Quang Quân cùng một đám cường giả Đại Nhật Thánh Tông cộng lại, còn mạnh mẽ hơn.

Giống như có ranh giới vô hình đem thiên đại phân ra, một bên bình thường, một bên giống như hoá thành thế giới quang minh.

Lực lượng mệnh mông làm mọi người ở đây "ghé mắt", Quang Diệu Thương Khung, Phổ Chiêu Thiên Hạ.

Yến Địch, Thạch Thiết cùng tên trưởng lão Bích Hải Thành, vẻ mặt không đổi, yên lặng nhìn phương hướng tràn đầy ánh sáng kia.

Bạch quang xuyên qua không trung, theo sát phía sau, một vầng trắng sáng mọc lên từ chân trời.

Ánh trắng giống như cùng mặt trời tranh nhau phát sáng.

Ánh trắng chiếu xuống, ý chí Võ đạo của đám người Phan Bá Thái biến thành mặt trời, đều âm ảm xuống.

Dưới ánh tranh u lãnh, thiên địa trở nên mát mẻ.

Ánh trắng treo ở chân trời, vừa mới xuất hiện đã hấp dẫn sự chú ý của người khác.

Bởi vì đó chính là lực lượng của Thánh binh, Thái Âm Quan Miện hoá thành.

Mà mảnh thế giới quang minh kia, chính là Thánh binh, Đại Nhật Hành Thiên Xích.

Như mặt trời lên xuống, như trên thương khung.

Nhưng mà, Đại Nhật Hành Thiên Xích lúc này lại không có tâm tư dây dưa với Thái Âm Quan Miện, cũng không để ý tới đám người Yến Địch, mà là đem bọn người Phan Bá Thái kéo đi, bỏ chạy về phương xa.

- Phản ứng thật nhanh a, Hoàng Húc hơi chút do dự, sẽ bị Thái Âm Quan Miện cùng Thái Thanh Bào của quý phái liên thủ ngăn chặn.

Trưởng lão của Bích Hải Thành bĩu môi nói.

Hắn tiến lên một bước, thân hình bị ánh trắng bao vây.

Thạch Thiết nói với Yến Địch:

- Sư đệ ngồi tọa trấn Thiên Đông châu bên này, hai cha con nói chuyện, ta theo Thái Âm Quan Miện truy kích.

Yến Địch gật đầu nói:

- Đại sư huynh có lòng.

Thạch Thiết bay lên, dung nhập vào ánh trắng, cùng nhau đuổi theo Đại Nhật Hành Thiên Xích cùng đám người Phan Bá Thái.

Thánh binh trên bầu trời, Yến Triệu Ca có thể cảm giác trời đất quanh mình đều trở nên rung động.

Trong lúc mơ hồ, Thánh binh giống như sinh ra cộng minh, Yến Triệu Ca cảm nhận được, ngoại trừ Thái Âm Quan Miện cùng Đại Nhật Hành Thiên Xích ra, phương xa còn có một tồn tại mạnh mẽ, chấn động mảnh thiên địa này.

Không nghĩ cũng biết, chắc là sư tổ Nguyên Chính Phong nhà mình, thôi động Thánh binh của Quảng Thừa Sơn, Thái Thanh Bào, đã tới nơi này, mục tiêu nhắm vào Đại Nhật Hành Thiên Xích.

Hai bên một chạy một đuổi, trong nháy mắt đi xa, biến mất cuối chân trời.

Nhưng Yến Triệu Ca ở nơi này, vẫn cảm thấy áp lực từ hư không rung động mang lại.

Đám người Thạch Thiết rời đi, Yến Dịch trước tiên tập hợp nhưng môn nhân của Quảng Thừa Sơn phân công nhiệm vụ.

Đại Nhật Thánh Tông lần này nhất định phải bị đuổi ra Đông Đường, thậm chí bị đuổi ra Thiên Đông châu, nhưng Võ giả Quảng Thừa Sơn chiến đấu nơi khác, bắt đầu toàn diện trục xuất đối thủ.

Nguyên Chính Phong mang theo Thái Thanh Bảo "tự thân xuất mã", cùng Thái Âm Quan Miện truy kích Đại Nhật Hành Thiên Xích, một đường đuổi vào Hòa Vực.

Quảng Thừa Sơn, cùng với Bích Hải Thành, tất nhiên sẽ có Võ giả đuổi đến chiếm cứ địa bàn.

- Tài nguyên lợi ích còn nói được, muốn phân chia địa bàn, có chút khó khăn a.

Yến Triệu Ca nhìn về phương xa, chính là phương hướng của Hòa Vực:

- Đại Nhật Hành Thiên Xích còn tại, đội Hoàng Quang Liệt xuất quan, nhất định sẽ đoạt lại địa phương chúng ta chiếm cứ.

Yến Dịch roi xuống đất, nhàn nhạt nói:

- Hoàng Húc phản ứng không chậm, trước tiên rút lui, như cái này cũng trong dự tính.

- Có thể đem Đại Nhật Hành Thiên Xích lưu lại, có thể bức Hoàng Quang Liệt xuất quan, tự nhiên là tốt nhất, nhưng Đại Nhật Thánh Tông chắc chắn sẽ không khoan tay chịu chết.

- Nhưng chúng không chết lần này, cũng phải lột một lớp da, trước khi Hoàng Quang Liệt xuất quan, sẽ không tự rước tai họa cho mình.

Yến Dịch chấp hai tay sau lưng, tầm nhìn hướng về phương xa:

- Kể từ đó, sự phụ lão nhân gia có thể yên tâm bề quan, ít nhất không lo lắng kẻ thù bên ngoài quấy nhiễu, mà lần này chúng ta thu hoạch, cũng có lợi cho tông môn tiến thêm một bước.

Yến Triệu Ca chép chép miệng nói:

- Thái Âm Quan Miện, nói cho cùng cũng không phải của một nhà Bích Hải Thành a.

Yến Dịch nói:

- Nếu như giúp đỡ Bích Hải Thành giữ lại Thái Âm Quan Miện, vậy đã định trước sẽ đẩy Thương Mang Sơn về hướng Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lôi Điện bên kia, ngay cả Trọc Lăng Các cũng sẽ không đáp ứng.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Chính là như vậy.

Mặt khác, Bích Hải Thành nếu như độc chiếm Thái Âm Quan Miện, quan hệ giữa đôi phương cùng Quảng Thừa Sơn, chưa chắc sẽ chắc chắn như vậy.

- Lần này thật ra có chút mạo hiểm, sai một bước, kết quả tất nhiên sẽ ngược lại.

Yến Dịch quay đầu nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Giống như Đại Nhật Thánh Tông, sơ hở nhỏ nhỏ của bọn họ bị người phát hiện, mới bị chúng ta tính ngược lại.

Hắn mặc dù không nói hết, nhưng Yến Triệu Ca biết, Yến Dịch thật ra có ý xin lỗi.

Tuy rằng Yến Triệu Ca có ý tự mạo hiểm, nhưng nếu như Nguyên Chính Phong, Yến Dịch không cho phép, Yến Triệu Ca cũng chỉ có thể rời khỏi Đông Đường trở về Quảng Thừa Sơn.

Kế hoạch của Đại Nhật Thánh Tông bị phát hiện, đã định trước là phá sản, chỉ là Quảng Thừa Sơn muốn lợi dụng cơ hội lần này phản kích Đại Nhật Thánh Tông.

Chuyện này đành phải để Yến Triệu Ca tiếp tục diễn thôi.

Yến Triệu Ca mặt dày cười:

- Đúng vậy, đúng vậy, ngài không biết, ta nhiều lần sợ tới mức hồn lìa khỏi xác, ngài phải thương cho ta nhiều một chút.

Kể từ khi đi tới thế giới này, Yên Triệu Ca vẫn nỗ lực dung nhập vào trong đó.

Cùng tiếp xúc với những người quen biết của nguyên chủ thân thể, tuy rằng lo lắng, nhưng tốt nhất để mình dung nhập thế giới này.

Một thời gian dài tới nay, ngoại trừ A Hồ ra, Yên Triệu Ca tiếp xúc với người nhiều nhất, chính là vị cha "ngư bực" nhà mình.

Quen thuộc nhất, ở một góc độ nào đó mà nói, cảm tình cũng tương đối sâu.

- Người tốt sống không lâu, tai họa sống ngàn năm.

Thấy đáng đáp bại hoại của Yên Triệu Ca, Yên Dịch liếc hần nói:

- Giống như hai người chúng ta, còn sống đây.

- Yên tâm, lần này phản công Hỏa Vực, bản môn thu hoạch không thiếu phần của người.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 106: Làm nghề đánh sắt, bản thân phải cứng rắn

Dịch giả: rolland

Cha con hai người sau khi cười xong, Yên Triệu Ca thu lại dáng tươi cười:

- Bốn tộc năm đó đi tới Thiên Vực...

Yên Triệu Ca quá trình mình giao thủ với Nghiêm Húc nói, sắc mặt của Yên Dịch cũng trầm xuống, Yên Triệu Ca có thể thấy rõ ràng trong mắt hần có sát khí nồng đậm.

Sau một lúc lâu, Yên Dịch chậm rãi nói:

- Sự tình còn chưa xong.

Yên Triệu Ca gật đầu, dùng Cương khí truyền âm nói tiếp:

- Lần trước từng đề cập với ngài, Linh đan dùng trị liệu thương thế cho tổ sư, đã có manh mối.

Về mặt của Yên Dịch không động, nhưng ánh mắt chăm chú:

- Tình huống như thế nào?

- Văn tự ghi chép manh mối về đan dược trong cuốn sách kia, vô cùng hiếm thấy, cổ lão, rất khó phá giải.

Yên Triệu Ca trả lời:

- Nhưng đã có một bộ phận được phá giải, dược liệu cần thiết ta đã phân phó người đi thu thập.

- Chỉ trở lại tông môn, quá trình phá giải đan phương sẽ nhanh chóng hơn.

Yên Dịch nói:

- Người ngoại trừ Võ đạo ra, từ nhỏ nghiên cứu nhiều tạp học, hơn nữa si mê nghiên cứu văn tự cổ đại trước Đại Phá Diệt, thiên phú ở phương diện này, lúc này cũng có tác dụng.

- Dụng tâm nhiều một chút, nếu vết thương cũ của sư phụ lão nhân gia khỏi hẳn, vậy thì cơ hội đột phá Võ Thánh cảnh rất lớn.

Yên Dịch nói, nhìn về phía phương xa:

- Bây giờ sóng càng to gió càng lớn.

Mọi nơi trên Đông Đường đã bắt đầu đại chiến, và cũng kết thúc.

Nói bắt đầu, là trận chiến này bùng lên, giành lại vạn dặm lãnh thổ, chiến sự kéo dài qua Thiên Vực cùng Hòa Vực.

Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, hai đại Thánh Địa va chạm thẳng cấp, không giới hạn ở việc "chống đỡ" như trước nữa.

Ngoại trừ Đông Đường quốc, còn có Thiên Đông châu, thậm chí Thiên Nam châu và Thiên Tây châu.

Lãnh thổ tiếp giáp của hai bên, bạo phát tranh đấu toàn bộ, từ Thiên Vực cùng Hòa Vực lan ra Phong Vực.

Nói kết thúc, là sau trận chiến đó ở Đông Đường, kết quả của toàn bộ chiến sự đã có thể xác định đại khái.

Đại Nhật Hành Thiên Xích thành công lui về sơn môn Đại Nhật Thánh Tông, Phổ Chiếu Phong, dựa vào Thủ Sơn Đại Trận, lấy địa lợi của Hòa Vực, ngăn cản truy kích của Quảng Thừa Sơn cùng Bích Hải Thành.

Mà Đại Nhật Thánh Tông cũng cố nén lại, không kinh động Thái Thượng trưởng lão, Đông Lai Vô Thánh Hoàng Quang Liệt đang bề quan.

Nhưng trong quá trình truy kích, Đại Nhật Hành Thiên Xích vì thoát thân nên đại thương nguyên khí.

Tranh đấu giữa cao tăng rơi vào hạ phong, dẫn đến lực lượng phòng ngự ở các địa phương khác của Đại Nhật Thánh Tông, bị buộc lui về sau từng bước.

Các thế lực lớn, vừa của hai bên trong vùng chiến sự, cũng kịch liệt giao phong.

Thế lực dưới trướng của Quảng Thừa Sơn tự nhiên là thắng lớn.

Tranh đấu "đại quy mô" lúc này, Đại Nhật Thánh Tông chỉ có thể nuốt quả đắng, rút lại nanh vuốt.

Trên Phổ Chiếu Phong, các cường giả cao tăng của Đại Nhật Thánh Tông ngồi đối diện nhau.

Phan Bá Thái nhìn về phía Phổ Chiếu Quân nói:

- Tông chủ như thế nào rồi?

Phổ Chiếu Quân trả lời:

- Đại Nhật Hành Thiên Xích bị trọng thương nguyên khí, Tông chủ cũng bị thương, nhưng không quá nghiêm trọng.

Sắc mặt của Phan Bá Thái tái xanh:

- Quảng Thừa Sơn. . . Bích Hải Thành. . . Thù hôm nay, tương lai báo lại gấp mười lần!

- Lần này Thánh Tông ta bị mưu hại, thua thiệt nhiều, nhưng không bị thương căn cơ.

Đông Thắng Quân nói:

- Chỉ cần lão Tông chủ xuất quan, chúng ta lập tức thanh toán Quảng Thừa Sơn cùng Bích Hải Thành!

Phổ Chiếu Quân chậm rãi lắc đầu:

- Muốn đem những thức lần này mất đi, đoạt lại rất dễ dàng, nhưng muốn tính sổ với Quảng Thừa Sơn, không thể khinh thường.

- Lần này Nguyên Chính Phong hơn phân nửa sẽ bề quan đột phá Vô Thánh cảnh, hẳn có vết thương cũ trong người, hy vọng không lớn.

- Nếu hắn thất bại thì không sao, nhưng hắn thành công, thực lực của Quảng Thừa Sơn sẽ tăng cường.

- Lần này chúng ta tính sai, rất khó ngăn chặn đối phương lần nữa.

Mộ Quang Quân nói:

- Đầu tiên, phải bảo đảm Thái Âm Chi Thứ lần này, đem Thái Âm Quan Miện cầm về!

- Có Thái Âm Quan Miện, lập tức có thể cải biến thế cục lần này, Nguyên Chính Phong muốn bề quan, chúng ta cũng có cơ hội.

Phổ Chiếu Quân gật đầu, sắc mặt ngưng trọng:

- Hiện tại ta lo lắng chính là đối phương mượn cơ hội này, cường thế đem chúng ta vứt ra ngoài Thái Âm Chi Thủ.

Đông Thắng Quân nhướng mày:

- Bọn họ dựa vào cái gì?

Tầm nhìn của Phổ Chiêu Quân nhìn qua:

- Nếu như bọn họ thuyết phục được Thương Mang Sơn cùng Trọc Lăng Các, người cảm thấy thế nào?

Đông Thắng Quân hít sâu một hơi:

- Lão Tông chủ bề quan, đều cho bọn hắn áp lực.

Phan Bá Thái nói:

- Liên lạc với Thương Mang Sơn và Trọc Lăng Các đi, nếu tất yếu, nhường ra vài thứ đảm bảo cho Thái Âm Quan Miện!

...

Biên giới Sơn Vực, trên đường phản hồi Thương Mang Sơn.

Triệu Hạo quay đầu nhìn về phía xa, đã không nhìn thấy sông núi Đông Đường nữa, ánh mắt của hắn lạnh lẽo, lặng lẽ không nói gì.

Lúc này, ngạo mạn giữa hai chân mày của hắn, biến mất không ít, cũng không phải vì đang đứng cạnh Thương Mang Sơn Đại Tông Sư.

Mà bởi vì biến cố lần này ở Đông Đường, lần thứ hai bị Yến Triệu Ca hạ nhục.

Tuy rằng hắn coi ai vào mắt, nhưng nhãn lực và sức phán đoán không kém.

Trong Trần Long Uyên, Yến Triệu Ca làm Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành thức tỉnh trong một thời gian ngắn, trình độ cùng hiệu suất làm hắn nhìn mà sợ hãi than thở.

Một lần có thể là ngẫu nhiên, nhưng đây chính là hai lần, Triệu Hạo không tin đó không có vấn đề.

Hắn bắt đầu coi trọng Yến Triệu Ca, nhưng chưa từng cân nhắc chuyện tránh né.

Ngược lại, Triệu Hạo đối với Yến Triệu Ca liên tục phá hủy chuyện tốt của mình, bắt đầu sinh ra sát ý.

Không thể tiếp tục ở Đông Đường, theo đám người Thương Mang Sơn trở lại Thương Mang Sơn, không còn tự do, làm Triệu Hạo cảm thấy áp lực.

Mà tất cả những thứ này, đều liên quan tới Yến Triệu Ca.

Sau lưng của Yến Triệu Ca là Quảng Thừa Sơn, Triệu Hạo vốn rất căm thù, lúc này cũng lên đến tột đỉnh.

"Thời gian, ta cần thời gian, chỉ cho ta một chút thời gian là được!"

"Yến Triệu Ca, Quảng Thừa Sơn. . . chỉ mới bắt đầu mà thôi."

Triệu Hạo thu lại tầm mắt, nhìn tới một bên khác.

Hắn không có tâm tư bái vào môn hạ của Thương Mang Sơn, nhưng nếu tình thế bức bách, vậy hắn sẽ tranh thủ đãi ngộ tốt nhất, đạt được địa vị cao hơn.

Triệu Hạo cũng không có tâm tình từ một đệ tử nhập môn chậm rãi tiến bước, bị người khác hờ hết.

Bên cạnh, nguyên Đông Đường Chủ Sự Trương lão của Thương Mang Sơn, Hạ trưởng lão, đang đi theo một trung niên nam tử.

- Trải qua chiến dịch lần này, Đại Nhật Thánh Tông không còn cách nào đặt chân vào Đông Đường, nhưng Quảng Thừa Sơn đã ác liệt với Đại Nhật Thánh Tông, sẽ không làm khó xử bản môn.

Trung niên nam tử nói:

- Nhưng phải người tiếp tục ở lại Đông Đường, những ngày này, cần điều thấp một chút.

Hắn nhìn về phía Hạ trưởng lão:

- Bảo vệ sản nghiệp cùng thế lực của bản môn, là đủ rồi.

Hạ trưởng lão gật đầu nói:

- Ta rõ, xin trưởng lão yên tâm.

Trung niên nam tử kia nhìn về hướng Đông Đường:

- Nếu Hoàng Quang Liệt xuất quan, Đại Nhật Thánh Tông không cần tính toán như vậy, trực tiếp nghiền nát là được.

- Nói cho cùng, muốn "đánh sắt" thì bản thân phải cứng rắn, bản môn cũng phải nhanh chóng phát triển mới được.

Triệu Hạo đột nhiên nói:

- Hai vị, nói đến phát triển Thương Mang Sơn, đang ở ngay trước mắt.

- Hà?

Trung niên nam tử cùng Hạ trưởng lão đều quay đầu lại nhìn hắn.

Triệu Hạo chỉ về phía đông bắc, lạnh nhạt nói:

- Vân Triệu Sơn.

Trung niên nam tử cùng Hạ trưởng lão, ánh mắt đều loé lên tinh quang.

...

Đã từng là Địa Vực, hôm nay là Địa Ngục.

Trong bóng tối, ẩn hiện ánh sáng lấp loè, không thấy bóng dáng, chỉ nghe tiếng người nói.

- Hàn Thịnh, rơi vào tay Quảng Thừa Sơn.

- Thành sự không đủ, bại sự có thừa.

- Dù sao Hàn Thịnh biết có hạn, không ảnh hưởng tới đại cục, chỉ là manh mối tìm kiếm di tích của Băng Long Vũ Thánh, cũng rơi vào tay Quảng Thừa Sơn.

- Không sao, còn có biện pháp khác, trước tiên hãy đem mọi chuyện chuẩn bị thoả đáng, chậm rãi chờ đợi thời cơ tới.

- Được!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 107: Mượn gà đẻ trứng

Dịch giả: rolland

Chuyện tiếp theo, Yến Triệu Ca không cần tiếp tục ở lại Đông Đường.

Mà Yến Dịch, vẫn phải ở lại Thiên Đông châu tọa trấn, lúc cần thiết, hắn sẽ trực tiếp bước vào Hòa Vực, phối hợp tác chiến với đám người Thạch Thiết.

- Đan phương của ngươi, vẫn phải cẩn trọng.

Lúc sắp chia tay, Yến Dịch phân phó nói:

- Mau chóng phá giải những vấn đề cổ đại, cẩn thận nghiệm chứng được lý của đan phương, chuyện này vô cùng trọng yếu đối với bản môn.

- Hoàng Quang Liệt bế quan, ai cũng không biết hắn lúc nào xuất quan, nếu như lúc hắn xuất quan, bản môn không có người nào đăng lâm Vô Thánh cảnh, áp lực so với trận chiến ở Đông Đường còn lớn hơn.

Yến Triệu Ca nghe vậy, nhẹ nhàng gật đầu:

- Thời gian không đợi người, ta kiến nghị các ngài mạo hiểm lần này, chính vì nguyên nhân này.

- Hơn nữa, Thái Âm Chi Thứ lần thứ ba sắp tới, nếu Thái Âm Quan Miện rơi vào tay Đại Nhật Thánh Tông, vậy không chờ Hoàng Quang Liệt xuất quan, thế cục sẽ nghịch chuyển.

Yến Dịch hỏi:

- Thái Âm Chi Nữ của Bích Hải Thành, một qua được Thái Âm Quan Miện trợ giúp, tốc độ tu luyện cũng tăng mạnh.

- Tranh đoạt giữa Thái Âm Chi Nữ, bởi vì Thái Âm Quan Miện, nhất định là cường giả mạnh hơn, nhưng không ngoài suy đoán, người xuất sắc lần trước, ưu thế sẽ lớn hơn.

- Tại sao ngài coi trọng Đại Nhật Thánh Tông Mạnh Uyển như vậy?

Yến Triệu Ca trả lời:

- Ta nghe Phong Vân Sanh kể lại, thiên phú Võ đạo của Mạnh Uyển và Thiên Thiên Thái Âm lực của Thái Âm Chi Nữ đều cực kỳ xuất chúng.

- Mà Đại Nhật Thánh Tông, là Thánh địa chuẩn bị cho Thái Âm Chi Thứ đầy đủ nhất, cho nên lần đầu tiên Thái Âm Chi Thứ, bọn họ có thể xuất ra hai người Phong Vân Sanh cùng Mạnh Uyển, cho Mạnh Uyển đoạt quán quân.

Yến Triệu Ca bĩu môi nói:

- Năm đó bọn chúng hào phóng đồng ý Thái Âm Chi Thứ như vậy, nhìn qua như cạnh tranh công bình, kỳ thật đổi một cách khác để đem đồ vật vào trong túi của mình, trong lòng bọn chúng còn cười những người khác ngu đây.

- Thái Âm Chi Thứ lần thứ hai, Mạnh Uyển bị thương, thuận tuý là ngoài ý muốn, bằng không với ưu thế chồng chất như thế, Thái Âm Quan Miện có chín thành là vào tay bọn hắn.

Yến Dịch nói:

- Đó cũng là công bình cạnh tranh, bọn chúng có khả năng chuẩn bị đầy đủ, cái này là khả năng của bọn chúng.

- Không giống bản môn, nếu không có phát hiện của người lần này, ngay cả Thái Âm Chi Nữ vẫn không tìm kiếm được.

- Trước kia người "thề sơn sắt", có thể khiến cho Thái Âm Chi Thứ của Phong Vân Sanh khôi phục, phải để trong lòng, đây cũng là việc lớn hạng nhất.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Ngài yên tâm, ta hiểu rõ.

Hơi dừng một chút, Yến Triệu Ca nói:

- Thái Âm Chi Thứ lần này không đáng tin, phải sớm trừ tính mới được.

Tầm mắt của hắn nhìn về phương bắc:

- Trọc Lăng Các đa số thời gian đều không quan tâm, Thương Mang Sơn có chút sinh động, lại có xu thế nửa vùi, giống như lần này.

- Sơn Vực tiếp giáp với Thiên Vực ta, hai bên tranh chấp là không thể tránh được, nhưng Sơn Vực cùng Lôi Vực cùng tiếp giáp, cũng mâu thuẫn không ít, ở Phong Vực, Thương Mang Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông cũng có ma sát.

Không giống với Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông có quan hệ khăng khít, Sơn Vực Thánh địa Thương Mang Sơn cùng Quảng Thừa Sơn, nhiều hơn chính là quan hệ cạnh tranh, tuy không gọi là hoà thuận, nhưng cũng không coi là đối địch.

Hai quái vật lớn cạnh nhau tranh thủ phát triển, khó tránh không sinh ra một vài va chạm.

Nhưng cũng có lúc hợp tác, nhất là tình huống Đại Nhật Thánh Tông càng ngày càng kêu gọi.

Nhưng mà, Đại Nhật Thánh Tông cũng theo sách lược "thân xa đánh gần", cho nên đa số thời gian cũng mượn tay Thương Mang Sơn, chỉ là minh hữu truyền thống của Đại Nhật Thánh Tông là Thiên Lôi Điện quan hệ với Thương Mang Sơn không hoà thuận, Đại Nhật Thánh Tông cũng phải chú ý đúng mực.

Nội bộ của Thương Mang Sơn cũng có tranh luận.

- Có người căm thù bản môn, cũng có người thân cận bản môn, cho nên mới có tranh luận.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Chúng ta cấp lợi thế cho những người thân cận chúng ta trong nội bộ Thương Mang Sơn, để bọn họ có nhiều quyền phát biểu hơn, thì quyết định chính thể của Thương Mang Sơn, sẽ nghiêng về chúng ta, mà không phải Đại Nhật Thánh Tông.

Yến Định nhàn nhạt nói:

- Điều đó cũng có nghĩa là chúng ta phải bỏ ra vài thứ giá trị, cùng thoái nhượng một vài chuyện.

Yến Triệu Ca nhàn nhạt cười:

- Không nhất định, có thể mượn gà đẻ trứng.

- Hả?

Yến Định nhìn qua, Yến Triệu Ca chỉ về phương bắc, mỉm cười.

- Vân Triệu Sơn.

Ánh mắt của Yến Định chớp động:

- Người có ý kiến gì?

Yến Triệu Ca trả lời:

- Phong sư muội tuy bị đưa về sơn môn, nhưng ta ở lại Đông Đường, ngoại trừ nghiên cứu đan phương cùng Nội Tinh Lô, cũng nghiên cứu vấn đề khôi phục Thái Âm Chi Thể của nàng, đã không còn sai sót gì.

- Trong quá trình nghiên cứu, ta phát hiện nếu có một chỗ bảo địa "cô âm chứa cô dương", sẽ đưa đến tác dụng quan trọng.

- Nơi này, Thiên Vực chúng ta không có, nên ta phóng tới địa phương khác.

Yến Định nghe đến đó, gật đầu:

- Không sai, Sơn Vực Vân Triệu Sơn, chính là địa phương như vậy.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Ta liền sưu tầm tư liệu của Vân Triệu Sơn, sau đó phát hiện, nơi này có một ảo diệu khác.

- Ta về sơn môn suy nghĩ một chút, chờ ngài cùng tổ sư trở về, lại nói tiếp.

Yến Định cũng không hỏi nhiều, gật đầu nói:

- Người nhanh chóng về sơn môn chuẩn bị đi.

- Vâng.

Yến Triệu Ca thi lễ, đem chuyện tình ở Đông Đường bàn giao, sau đó trở về Quảng Thừa Sơn.

Hơn nửa năm quay về Quảng Thừa Sơn, Yến Triệu Ca có cảm giác về đến nhà.

- Yến sư huynh tốt!

- Yến sư huynh trở về?

- Gặp qua Yến sư huynh!

Đệ tử trẻ tuổi trong tông môn, lúc này nhìn thấy Yến Triệu Ca, trong ánh mắt, chứa nhiều "sùng kính" hơn.

Ánh mắt của bọn họ, cũng không phải nhìn một nhân vật làm "giương" ngang hàng, càng giống như là nhìn một nhân vật không cùng tầng thứ với họ.

Nội tình của trận chiến tại Đông Đường, những đệ tử này cũng không biết.

Nhưng bọn họ biết được, vị sư huynh trước mắt này, trong hơn nửa năm, từ Nội Cương hậu kỳ, nhảy tới Ngoại Cương hậu kỳ.

Nhân vật đại diện thế hệ trẻ của Đại Nhật Thánh Tông, Triệu Nguyên Long thảm bại dưới tay Yến Triệu Ca hai lần, Tiêu Thăng cũng bị Yến Triệu Ca chém giết.

Ngoại trừ thành tựu Võ đạo, Yến Triệu Ca càng khiến Nội Tinh Lô tái hiện, giúp đỡ thực lực chính thể của Quảng Thừa Sơn tăng vọt.

Chỉ những công trạng này, đủ để Yến Triệu Ca không giống nhau trong mắt các sư đệ sư muội.

Yến Triệu Ca cười tủm tỉm, chào hỏi với mọi người, đầu tiên đi tới Cháp Sự Điện.

Dựa theo quy cũ, hẳn trước đây đi tới Đông Đường, là mang theo nhiệm vụ, lần này trở về là muốn giao phó.

Đồng thời, cũng phải lễ phép gặp mặt một số người.

Yến Triệu Ca vào Cháp Sự Điện, sau khi giao tiếp một hồi, một vị Cháp Sự Trưởng lão dẫn đường, đi tới hậu điện.

Trong điện ngồi một trung niên nam tử tướng mạo nho nhã, đang xem hồ sơ, phê duyệt thật nhanh chóng.

Hắn ngẩng đầu lên nhìn qua, ôn hoà cười nói:

- Triệu Ca đã trở về.

Yến Triệu Ca bình tĩnh thi lễ:

- Nhị sư bá.

Nam tử trung niên để ba bó râu dài, ôn hoà thanh nhã trước mắt này, chính là Nhị sư bá của Yến Triệu Ca.

Hiện tại đang làm Thủ Toạ Cháp Sự Điện của Quảng Thừa Sơn, Phương Chuẩn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 108: Ăn hàng

Dịch giả: rolland

Nguyên Chính Phong mang Thái Thanh Bào xuống núi, Yến Dịch cùng Thạch Thiết đều tham gia chiến sự với Đại Nhật Thánh Tông, công việc hàng ngày tại Quảng Thừa Sơn lúc này, đều do Phương Chuẩn xử lý thay.

Làm một người chủ chốt tham gia cuộc chiến ở Đông Đường, Yến Triệu Ca trở về núi, tất nhiên phải gặp mặt Phương Chuẩn.

Phương Chuẩn chậm rãi nói:

- Lần này vẫn có chút mạo hiểm, mặc dù Đại sư huynh đi tới Đông Đường sớm hơn dự liệu của đối phương, nhưng tranh đấu ở cấp độ này, vẫn có thể liên lụy tới người.

Yến Triệu Ca mỉm cười đáp:

- Nhị sư bá nói phải, ta lúc này nhớ lại còn có chút sợ đây, nhưng mà chuyện này đáng giá, chỉ tiếc là không thể đem Đại Nhật Hành Thiên Xích lưu lại.

Phương Chuẩn khoát tay nói:

- Đó chỉ là tình huống tốt nhất mà chúng ta dự tính mà thôi, kết quả như bây giờ đã rất tốt rồi.

- Chúng ta quyết đoán ra tay, nhưng cũng không đánh giá thấp tốc độ phản ứng của đối phương.

- Hoàng Húc không phải Hoàng Quang Liệt, nhưng cũng không phải là hạng người mà chúng ta có thể coi thường.

Ngữ khí của hắn ôn hòa, nói chuyện cùng Yến Triệu Ca, mặc dù là trưởng bối dạy dỗ, nhưng cũng không làm người khác cảm thấy "trên cao nhìn xuống".

Chỉ nhìn từ bầu không khí, Yến Triệu Ca nói chuyện với hắn còn thoải mái hơn khi nói chuyện với Thạch Thiết.

- Nhị sư bá nói đúng.

Yến Triệu Ca cười.

Phương Chuẩn nói:

- Vấn đề của Nghiêm Húc, ta đã biết, chuyện tình của Yến thị của người năm đó, ta cũng lấy làm tiếc.

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Nhị sư bá nói quá lời, ta tự tay chém giết Nghiêm Húc, coi như ta đã báo được thù, gia phụ (cha) sau khi biết cũng đã buông xuống.

Phương Chuẩn nói:

- Di vật của Băng Long Vô Thánh, cùng chiếc nhẫn của đệ tử bản môn trước kia, Diệp Cảnh, đợi bọn người sư phụ về núi, mới quyết định, Triệu Ca đi xuống nghỉ ngơi thật tốt đi.

Yến Triệu Ca thì lễ:

- Ta xin cáo lui, Nhị sư bá không cần tiễn.

Từ Chấn Sự Điện đi ra, Yến Triệu Ca thở phào một cái.

Người đời nhắc đến Quảng Thừa tam anh, đầu tiên nghĩ đến vẫn là thiên phú Võ đạo thiên phú cùng thực lực mạnh nhất, Yến Dịch.

Nhưng thực sự trước khi Yến Dịch quật khởi, đồng lứa của bọn họ, nhân vật mới xuất hiện nổi danh nhất của Quảng Thừa Sơn, chính là vị bình tĩnh ngồi phê hồ sơ giữa Chấn Sự Điện lúc này, Phương Chuẩn.

Danh hào Tiềm Long, đã nói rõ tất cả.

Mà đối thủ cũ bên Đại Nhật Thánh Tông của Phương Chuẩn, cũng chính là một người nổi danh, hiện đang giữ chức Tông chủ, Hoàng Húc.

Mặc dù hiện nay, Hoàng Húc được Hoàng Quang Liệt đưa lên làm Tông chủ mới của Đại Nhật Thánh Tông, cũng không có nhiều người cho rằng, năng lực cá nhân của Phương Chuẩn thua kém hẳn.

Yến Triệu Ca đi trên đường nhỏ trong núi, suy nghĩ miên man, trong lúc nhất thời nghĩ đến rất nhiều chuyện.

- Đúng rồi, tình huống bây giờ của Phong sư muội như thế nào?

Yến Triệu Ca hỏi, A Hồ một bên thật thà cười:

- Công tử ngài sau khi tiến nhập Chấn Sự Điện, ta đã tìm người nghe ngóng.

- Phong cô nương đã bắt đầu nhập môn tu luyện, nửa năm nay vẫn điều dưỡng thương thế, đồng thời tiềm tu chuyển đổi căn cơ Võ học.

- Hiện tại nàng dù sau cũng đệ tử của Quảng Thừa Sơn, vì con đường Võ đạo sau này trôi chảy, cũng không thể tiếp tục luyện tập Võ học của Đại Nhật Thánh Tông, hiện tại nàng dùng nhiều thời gian cũng cố căn cơ cũng là chuyện bình thường.

- Lão Chương môn tự mình hỏi chuyện, cũng vận dụng một viên Hoán Hải Thạch cất giữ trong tông môn, vì nàng trọng tổ Đan Điền Khí Hải.

A Hồ gãi gãi cái đầu lớn của hắn nói:

- Nghe nói thương thế đã dần khỏi hẳn, trọng tổ căn cơ cũng hoàn thành, tông môn an bài nàng một động phủ phía sau ở lại, những chuyện khác chờ công tử ngài trở lại tông môn rồi hãy nói.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Đi xem một chút, nếu như tình trạng của nàng thỏa mãn điều kiện, như vậy nên trợ giúp nàng nhanh chóng khôi phục Thái Âm Chi Thể.

Vừa đi, Yến Triệu Ca vừa thờ dãi nói:

- Thời gian không đợi người, đối thủ của nàng cũng không dám chân tại chỗ chờ nàng, nàng đã mất đi hai năm.

Đi tới phía sau núi, tới gần nơi ở của Phong Vân Sanh, trong lòng của Yến Triệu Ca khẽ động.

Bên đường đi ra một phụ nhân trung niên, chính là một vị Chấn Sự Trưởng lão của Quảng Thừa Sơn.

Nàng thấy Yến Triệu Ca, gật đầu, không nói thêm gì, thân ảnh lại biến mất.

Yến Triệu Ca đồng dạng gật đầu thăm hỏi, sau đó tiếp tục đi về phía trước.

Giữa núi rừng, vang lên tiếng thác nước, Yến Triệu Ca đi qua rừng cây, liền thấy một thác nước thật lớn hiện ra trước mắt.

Dòng nước ầm ầm từ trên cao chảy xuống, rơi thẳng vào hồ sâu, văng lên rất nhiều bọt nước.

Yến Triệu Ca định thần nhìn lại, chỉ thấy phía dưới thác nước, một thân ảnh trắng tấp, mặc cho dòng nước cuồng bạo cọ rửa.

Áo trắng như tuyết, tóc đen như suối.

Một thanh trường đao đen kịt giữa bàn tay trắng nõn, huy động một lần lại một lần.

Mỗi lần múa đao, thác nước to lớn, như bị cắt đoạn trong chớp mắt!

Lại trong nháy mắt, dòng nước khôi phục, thác nước ầm ầm chảy xuống.

Sau đó, trường đao lại huy vũ (vung vẩy), thác nước lại bị cắt đoạn.

Lặp đi lặp lại.

Yến Triệu Ca đứng không nhúc nhích, yên lặng quan sát, A Hồ cũng đứng im lặng một bên.

Thân ảnh này rất có nghị lực, Yến Triệu Ca cùng A Hồ cũng rất kiên trì.

Thời gian qua đi, từ buổi trưa đến lúc mặt trời lặn, không gián đoạn chút nào.

- Tuy chỉ là hình thức ban đầu, nhưng trong một đao, mớ hồ có cả sở trường của hai nhà Đại Nhật, Quảng Thừa.

Yến Triệu Ca nhìn đối phương tu luyện, cũng không chỉ nhìn nghị lực của đối phương:

- Ta lúc trước không nhìn nhầm, ngộ tính còn mạnh hơn Tiêu Thăng, cần cù cũng là nhất đẳng.

Sắc mặt của A Hồ trịnh trọng nói:

- Mặc dù chỉ nhìn năng luyện công, nhưng công tử, ta cảm thấy lực thực chiến của nàng rất mạnh, cùng cảnh giới, nàng có thể xuất sắc hơn Tiêu Thăng và Triều Nguyên Long.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Không sai, ta đã thấy nàng động thủ thực tế. Nhìn năng luyện công lúc bình thường, kỳ thật rất dễ đánh giá thấp nàng.

- Cho dù không có vấn đề Thái Âm Chi Nữ, nàng cũng là một thiên tài Võ đạo trác tuyệt, nếu không phải "thiên" Tiêu Thăng, dù nàng đánh gãy một chân của Tiêu Thăng, Đại Nhật Thánh Tông nhất định cũng có người bảo vệ nàng.

Thấy Phong Vân Sanh cuối cùng cũng dừng lại động tác, từ thác nước nhảy ra, Yến Triệu Ca chuẩn bị cất bước đi ra ngoài:

- Nhìn bộ dáng của nàng, xác thực đã chuẩn bị sẵn sàng.

Vừa muốn nhắc chân, động tác của Yến Triệu Ca dừng lại một chút.

Chỉ thấy Phong Vân Sanh cẩn thận quan sát bốn phía một cái, giống như muốn xác định xung quanh đây có người hay không.

Không có phát hiện người khác, trên mặt lộ ra vẻ mỉm cười bụng lòng, nàng đi tới một chỗ rừng rậm cạnh thác nước.

Yến Triệu Ca nhíu mày:

- Hà? Chẳng lẽ có chuyện gì mà không muốn cho người khác thấy? Nếu có, trường lão của bản môn nhìn chằm chằm nơi này không đến mức không phát hiện mới đúng.

Lòng hiếu kỳ dâng lên, Yến Triệu Ca đi theo, A Hồ cũng vội vàng đuổi theo.

Vào rừng cây, chỉ thấy Phong Vân Sanh không có hình tượng ngồi chồm hổm dưới đất, con tiểu hắc cầu Nhục Nhục nàng nuôi cũng đang ngoác đuôi ngồi chồm hổm bên cạnh.

Một đồng lửa nhỏ bị Phong Vân Sanh đốt lên, trên đồng lửa đặt một cái giá, trên giá đặt một chuỗi đồ vật đang nướng.

Phong Vân Sanh lúc này, không có dáng dấp anh khí bừng bừng, nhìn như một con mèo trộm được cá, tiến gần cái giá, mũi nhẹ nhàng nhấp máy, trên mặt lộ ra vẻ hưởng thụ.

Nàng nhẹ giọng ca ngợi:

- Người đời chỉ biết Hồ Trảo Nư có kịch độc, nhưng lại không biết nó là mỹ vị vô thượng đây!

Yến Triệu Ca cùng A Hồ ở phía xa nghe xong, không khỏi hai mặt nhìn nhau.

. . . Hồ Trảo Nư cũng không phải có kịch độc bình thường, mà là thứ có thể hạ độc Vô giả Tông Sư!

Khóe miệng của Yến Triệu Ca co quắp:

- Hóa ra cũng là một tên ăn hàng a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 109: Được thưởng

Dịch giả: rolland

Phong Vân Sanh nói, Yến Triệu Ca lại nhìn giá nướng, một con vật chỉ lớn bằng bàn tay, vừa giống cá vừa giống ếch, hình dáng đúng là Hồ Trảo Nư.

Yến Triệu Ca ngửi một cái, chép miệng:

- Chắc, mùi vị không tệ, nói không chừng ăn ngon.

- Ánh mắt của người không tệ, thật biết ăn.

Hắn cũng rất thích thưởng thức nhiều loại mỹ thực a, nhưng sau khi đi tới thế giới này, một mặt là có quá nhiều chính sự cần làm, một mặt là "cảm y ngọc thực", cơm đưa tới miệng.

Ngược lại cũng không như lúc trước thích tìm kiếm nhiều món ăn ngon khắp nơi.

Hôm nay thấy dáng vẻ của Phong Vân Sanh, Yến Triệu Ca rất đồng cảm, lại nghe thấy mùi vị như thế này, liền cảm thấy con "tham trùng" trong bụng mình tựa hồ bị câu ra.

Yến Triệu Ca tăng hăng một cái, thẳng thắn bước ra ngoài.

Phong Vân Sanh đột nhiên kinh hãi, giống như con mèo giảm phải đuôi, liền nhảy dựng lên.

Thấy người tới là Yến Triệu Ca, cảnh giác trong mắt nàng biến mất.

Nhưng sau đó, trong ánh mắt của thiếu nữ tràn đầy xấu hổ, theo bản năng dời chỗ, ngăn lại đồng lửa sau lưng cùng cái giá nướng.

Nàng từ trước đến nay luôn miệng lưỡi lưu loát, lúc này lại nói lắp bắp:

- Yến... Yến sư huynh, người... người về núi khi nào a?

Yến Triệu Ca như không có chuyện gì nói:

- Mới về ngày hôm nay, nghe nói thương thế của người cơ bản đã khỏi hẳn, hoàn thành trọng tổ căn cơ, cho nên tới nói chuyện tình tu luyện về sau của người.

Đi tới trước mặt của Phong Vân Sanh, Yến Triệu Ca ý vào mình cao, thò đầu nhìn phía sau của Phong Vân Sanh:

- Sau đó, ta phát hiện chuyện gì đó "khó lường" a...

Lúc này Phong Vân Sanh mới bình tĩnh lại, vội ho khan một tiếng nói:

- Yến sư huynh cũng biết, chúng ta là người luyện võ, nhu cầu ẩm thực khá lớn, cần không ngừng bổ sung thể lực tiêu hao.

- Ủ, ta đây, lại thích tự mình động thủ nấu nướng, đó cũng là một lạc thú, giống như một số người thích cầm kỳ thư họa vậy, chỉ là ta, ừ, hơi chút khác biệt mà thôi.

Nàng càng nói càng trôi chảy, nhưng nghe như thế nào cũng cảm thấy có cảm giác chột dạ.

Yến Triệu Ca cười, ngang nhiên đi tới đồng lửa ngồi xuống:

- Người gặp có phần, người gặp có phần!

Phong Vân Sanh ngẩn người, không lo lắng nữa, cười nói:

- Mỹ thực thôi, chia sẽ mới lạc thú, Yến sư huynh thử tay nghề của ta, vậy thì không có gì tốt hơn.

Nàng dùng một chút, nói thêm:

- Yên tâm, mặc dù Hồ Trảo Ngư có độc, nhưng ta đã xử lý qua, ăn không sợ trúng độc.

Xấu Hồ Trảo Ngư lên nướng, sau đó Phong Vân Sanh thâu xuống từ cái, phân cho Yến Triệu Ca cùng A Hồ.

Nhục Nhục ngoắc ngoắc cái đuôi, tiến lên nịnh nọt.

- Không thiếu người.

Phong Vân Sanh cười nói, cũng cho nó một cái.

A Hồ còn có chút ngẩn người, Phong Vân Sanh cười tủm tỉm:

- Thử một chút, khẩu vị của ta rất kén chọn, mỹ vị có thể cho ta nhớ mãi không quên cũng không nhiều a.

Yến Triệu Ca đột nhiên có cảm giác không biết khóc hay nên cười.

Cái nội dung kịch bản này, có chút sai a...

Không phải đều là nam chính, lấy cái gì gà nướng cá nướng, ở dị giới tán gái sao?

Ăn xong đồ nướng, mỹ nữ "khăng khăng một mực" gì gì đó...

Đến ta nơi này, sao lại điên đảo như vậy a?

Quả nhiên, kịch bản có vấn đề!

Nhưng mà... có thứ không khác...

Mùi vị không tệ a...

Ăn thật ngon...

- Ăn là ăn, không thể quên chính sự.

Yến Triệu Ca nuốt xuống, nhìn về phía Phong Vân Sanh nói:

- Còn nhớ rõ nửa năm trước ở Đông Đường, ta nói với ngươi sao? Cuộc sống khổ sở của ngươi sắp tới.

Phong Vân Sanh nghe vậy, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên, thậm chí chói mắt:

- Ta đang chờ đợi ngày này.

Yến Triệu Ca nói:

- Ngươi hoang phế hơn hai năm, bây giờ muốn khởi bước lần nữa, đừng nói Mạnh Uyển, những Thái Âm Chi Nữ khác, ngươi muốn đuổi theo bọn họ, cũng không phải chuyện dễ dàng.

- Cho nên, ta chỉ có thể cho ngươi thuốc "mạnh".

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Chuyện này liên quan đến đại cục của bản môn, không còn là chuyện cá nhân của ngươi, ngươi nhịn không được, ta sợ rằng phải ép ngươi chịu đựng xuống.

Phong Vân Sanh mỉm cười:

- Nếu không nỗ lực càng nhiều hơn người đi trước, làm sao có thể đuổi theo bọn người tiểu Uyên cũng có thiên phú xuất chúng?

Nàng không chút dao động đối diện với Yến Triệu Ca, trịnh trọng nói:

- Gian khổ cỡ nào, ta cũng có thể chịu được, không thành công, ta sẽ luyện đến chết trong sơn môn, không cần mắt mặt trên Thái Âm Chi Thi!

Yến Triệu Ca khoát tay nói:

- Thả lỏng đi, không cần quá khẩn trương, không cầu người lần đầu phải thành công, ngược lại, cùng giao thủ với Thái Âm Chi Nữ, là tôi luyện cần thiết.

- Quan trọng là..., mỗi một bậc thanh, không ngừng leo lên, cuối cùng đạp tới đỉnh núi.

Phong Vân Sanh gật đầu:

- Ta rõ.

Những ngày kế tiếp, Yến Triệu Ca bắt đầu chỉ đạo Phong Vân Sanh làm chuẩn bị cuối cùng.

Mà theo thời gian qua đi, tranh chấp giữa Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, cũng dần dần quay về thời kỳ ổn định.

Một ngày, thiên địa rung động, Thái Thanh Bào về núi, lão Chương môn Nguyên Chính Phong cùng những cường giả Quảng Thừa xuất chinh, lần lượt về núi.

Yến Triệu Ca đợi trong sơn môn mấy ngày nay, cũng nhận được sư tổ Nguyên Chính Phong triệu kiến.

Nguyên Chính Phong, nhìn qua là một lão đầu có vóc người nhỏ gầy, nhưng hấn ngồi ở đó, giống như trung tâm của đại điện, khiến người khác khó mà bỏ qua.

Bên tay trái hắn, chính là một lão giả, cùng một lão phụ.

Yến Triệu Ca biết được, hai vị này đều là Thái Thượng trưởng lão của bản môn, là túc lão cùng một bối phận với Nguyên Chính Phong.

Mà bên tay phải của Nguyên Chính Phong, lần lượt ngồi xuống Thạch Thiết, Phương Chuẩn cùng cha mình Yến Dịch.

Thấy Phương Chuẩn cùng Yến Dịch ngồi song song, ánh mắt của Yến Triệu Ca chợt lóe.

Nhị sư bá của mình, được khen là Tiềm Long.

Nhưng vì cha mình ngang trời xuất thế, để cho Tiềm Long đến nay vẫn là Tiềm Long, không thể tiến thêm một bước cuối cùng "tiềm long thăng thiên", vẫn là "nhược long tại uyên".

Nhưng mà, ở thế giới Võ giả vi tôn này, thực lực cá nhân cùng tiềm lực, tất nhiên là tiêu chuẩn trọng yếu của người lãnh đạo một phương thế lực, nhưng một môn phái muốn lâu dài, còn cần các yếu tố khác.

Trong rất nhiều người, không tính thành tựu về phương diện Võ đạo, so với Yến Dịch, Phương Chuẩn ở những phương diện khác, thích hợp trở thành tân nhiệm Chương môn hơn.

Phương châm đối ngoại của Phương Chuẩn ở những năm trước đây cũng không cường ngạnh như bây giờ, càng lấy được sự ủng hộ của những túc lão cầm đầu phái ôn hòa.

Những Thánh Địa khác ngoài Quảng Thừa Sơn, cũng rất quan tâm Quảng Thừa Sơn chọn lựa tân nhiệm Chương môn.

Không chỉ là Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lô Điện quan hệ không thân cận, ngay cả Bích Hải Thành, Thương Mang Sơn cũng rất quan tâm.

Mặc dù mấy năm nay, Phương Chuẩn bắt đầu trở nên cường ngạnh, như so với phong mang của Yến Dịch, vẫn ôn hòa nhiều lắm.

Trước khi Yến Dịch quật khởi, Phương Chuẩn vẫn được trong ngoài Quảng Thừa Sơn xem trọng, sẽ trở thành người nối nghiệp Nguyên Chính Phong.

Nhưng Yến Dịch hiện tại "cái sau vượt qua cái trước", càng ngày càng nổi bật.

Trong lòng của Yến Triệu Ca có hàng vạn hàng nghìn ý niệm hiện lên, thu liễm tâm thần, cùng mọi người chào hỏi.

Nguyên Chính Phong vừa cười vừa nói:

- Lần này, chúng ta đều là "chân chạy" cho Triệu Ca.

Đối với sư tổ nhà mình, Yến Triệu Ca cũng lý giải đầy đủ, lão nhân gia bình thường trước mặt vẫn bối, nhưng rất khôi hài, bây giờ đang nói cũng không phải châm chọc, mà nhìn tiểu bối trong nhà có tiền đồ, lão rất an lòng, nên đùa giỡn đây.

Yến Triệu Ca mặt dày cười nói:

- Ngài đừng đùa giỡn ta, mấy ngày nay ta chờ đợi lo lắng, sợ bị đưa đi Chuồng Hình Điện đây này.

Nguyên Chính Phong lắc đầu mỉm cười:

- Người đúng là phải đi Chuồng Hình Điện, nhưng không phải bị phạt, mà là được thưởng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 110: Mưu tính Thương Mang

Dịch giả: rolland

- Được thưởng a...

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Ta được tông môn coi trọng, được hưởng nhiều quyền lợi hơn so với những đệ tử bình thường khác.

- Lúc tông môn cần ta, ta cũng nên nỗ lực cống hiến vì tông môn.

Thạch Thiết ngồi dưới Nguyên Chính Phong nói:

- Người có tâm này là được, nhưng tông môn thưởng phạt rõ ràng, được thưởng thì phải thưởng, không bạc đãi bất kỳ đệ tử nào làm ra cống hiến.

Yến Triệu Ca thì lễ:

- Cảm ơn Sư tổ, cảm ơn Đại sư bá.

Nguyên Chính Phong nói:

- Phần thưởng cụ thể lúc sau nhắc lại, hiện tại còn có chuyện quan trọng hơn.

Ánh mắt của lão nhân chuyên chú hơn, nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Lão phu nghe Yến Định nhắc, Triệu Ca người đề ý tới Vân Triệu Sơn bên phía Thương Mang Sơn?

Vân Triệu Sơn, phía đông Sơn Vực, cách Thương Mang Sơn có chút xa, nhưng vẫn được Thương Mang Sơn coi trọng.

Trong Vân Triệu Sơn, sản xuất ra một loại tài nguyên khoáng sản quý trọng, tên là Cự Linh Huyền Thạch.

Toàn bộ Bát Cực Đại Thế Giới, chỉ có Thương Mang Sơn cùng Vân Triệu Sơn sản xuất vật ấy.

Công pháp hạch tâm của Thương Mang Sơn, tên là Cự Linh Huyền Công, cùng Thái Thanh Khí Công của Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Chân Khí của Đại Nhật Thánh Tông vang danh hậu thế.

Cự Linh Huyền Công cùng Cự Linh Huyền Thạch, liên hệ giữa hai cái tên, cũng không phải trùng hợp.

Uy lực của Cự Linh Huyền Công rất lớn, lực lượng cương mãnh hùng hậu vô cùng, nhưng rất khó tu luyện.

Khai sơn tổ sư năm đó của Thương Mang Sơn, trong lúc vô tình phát hiện Cự Linh Huyền Thạch trong Thương Mang Sơn, trợ giúp hắn tu luyện Cự Linh Huyền Công, nên chiếm núi này, sau đó khai sơn lập phái, sáng tạo cơ nghiệp như Thương Mang Sơn.

Nhưng theo thời gian qua đi, tài nguyên khoáng sản Cự Linh Huyền Thạch trong Thương Mang Sơn dần khô kiệt.

May mắn chính là, Sơn Vực còn có Vân Triệu Sơn sản xuất vật này.

Nhưng đến hôm nay, Cự Linh Huyền Thạch trong Thương Mang Sơn đã hết hoàn toàn, mà tài nguyên khoáng sản trong Vân Triệu Sơn, càng ngày càng ít, "niệm ăn núi lở".

Không có Cự Linh Huyền Thạch, Võ giả vẫn có thể tu luyện Cự Linh Huyền Công, nhưng độ khó tu luyện tăng lên rất nhiều, tiến bộ càng ngày càng chậm.

Chuyện này thành một trong những tâm bệnh lớn nhất của Thương Mang Sơn.

Qua nhiều năm, một bên Thương Mang Sơn vẫn tìm kiếm mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch mới, một bên tập hợp nhiều cường giả thay đổi Cự Linh Huyền Công.

Cái trước không có thu hoạch, cái sau có tiến triển nhưng có hạn.

Cho nên khi nghe Yên Triệu Ca đề mắt tới Vân Triệu Sơn, đám người Nguyên Chính Phong liền cảm thấy hứng thú.

Yên Triệu Ca trịnh trọng nói:

- Còn không dám chắc chắn, cần phải tới Vân Triệu Sơn xem xét, mới có thể kết luận, nhưng đó đúng là một cơ hội

Yên Triệu Ca hơi dừng một chút, nhìn Nguyên Chính Phong, lại nhìn những người khác:

- Không thể gạt Đại Nhật Thánh Tông ra Thái Âm Chi Thi?

Đối với vấn đề của Yên Triệu Ca, đám người Nguyên Chính Phong đám người không cho rằng ngỗ ngược, trong ánh mắt có thêm tán thưởng.

Phượng Chuẩn nói:

- Vốn muốn liên hợp với những Thánh Địa khác, đem Thái Âm Chi Nữ của Đại Nhật Thánh Tông gạt ra ngoài Thái Âm Chi Thi lần này.

- Nhưng Trọc Lăng Các cùng Thương Mang Sơn không tỏ thái độ, đành phải thôi.

- Thái Âm Chi Nữ của Đại Nhật Thánh Tông, sẽ tham gia Thái Âm Chi Thi lần này.

Yên Triệu Ca khẽ gật đầu.

Nội bộ của Thương Mang Sơn, kỳ thực vẫn tồn tại rất nhiều ý kiến khác nhau.

Thánh địa Sơn Vực cứ "treo giá" ở đó, thuận lợi chen chân giữa hai bên, Thiên Thủy liên minh của Quảng Thừa Sơn và Bích Hải Thành, cùng Lôi Hỏa liên minh của Đại Nhật Thánh Tông và Thiên Lôi Điện.

Nhưng bản thân, chưa từng buông tha phát triển tự thân.

Muốn mở rộng phát triển, sẽ có phương hướng trọng điểm, lấy địa lý của Sơn Vực mà nói, hướng bắc và hướng tây là một mảnh hoang vắng.

Hướng đông, cùng Thiên Lôi Điện chống lại, hướng nam đối với Quảng Thừa Sơn.

Đối với bọn họ mà nói, Đại Nhật Thánh Tông quá mức cường đại, hoặc Quảng Thừa Sơn quá mức cường đại, đều không phải điều mà bọn họ muốn thấy.

Mà chuyện thân thiện với Quảng Thừa Sơn, hay thân thiện với Đại Nhật Thánh Tông, nội bộ của Thương Mang Sơn vẫn đang tranh luận.

Yên Triệu Ca nghiêm túc nói:

- Đệ tử tìm trong sách cổ, cho dù là Cự Linh Huyền Công, hay Cự Linh Huyền Thạch, đều là vật tồn tại trước Đại Phá Diệt.

- Sau này đệ tử khảo sát thực địa tại Sơn Vực Vân Triệu Sơn một lần có lẽ sẽ có thu hoạch.

Thái Âm Chi Thi lần thứ ba, Thái Âm Quan Miện rơi vào trong tay Đại Nhật Thánh Tông, đối với Quảng Thừa Sơn mà nói, có thể đem Thương Mang Sơn kéo qua bên mình, là một chuyện vô cùng trọng yếu.

Về phần có thể "khu hở thôn lang" hay không, có thể dùng sự phát triển của Thương Mang Sơn để uy hiếp hay không, Yên Triệu Ca cũng không nghĩ nhiều, trong lòng đã có suy tính.

Bên trái Nguyên Chính Phong, một lão phụ chậm rãi nói:

- Dù sao người cũng giết ngoại tôn của Phan Bá Thái, lần chiến đấu ở Đông Đường này phát huy tác dụng quan trọng, Đại Nhật Thánh Tông rất có thể đề mắt tới người.

- Lần này tuy Đại Nhật Thánh Tông thua thiệt nhiều, nhưng muốn ám sát một Tông Sư, cũng không khó khăn gì.

- Ở Thiên Vực còn tốt, người đi Sơn Vực, sợ rằng không an toàn, về chuyện tình Cự Linh Huyền Thạch ở Vân Triệu Sơn, không thể cho người khác đi

thay người sao?

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Đa tạ sự thúc tở quan tâm, nhưng chuyện này muốn xem các vị trưởng bối, nếu Đại Nhật Thánh Tông ngu xuẩn chui đầu vào lưới lần nữa, lần này chúng ta triệt để lưu lại bọn hắn?

Lão phụ kia nhướng mày lên:

- Muốn đặt mai phục lần nữa sao? Người trẻ tuổi, người coi mình là thân bất tử sao?

Phương Chuẩn nói:

- Ít nhất trước khi bắt được Thái Âm Quan Miện, Đại Nhật Thánh Tông sẽ không hành động thiếu suy nghĩ, bọn hắn xác thực phải lo lắng bản môn mai phục lần nữa.

- Cho dù Đại Nhật Thánh Tông bắt được Thái Âm Quan Miện, dưới tình huống Thương Mang Sơn không rõ ý đồ, bọn họ cũng sẽ không hành động thiếu suy nghĩ ở Sơn Vực, bằng không sẽ đem Thương Mang Sơn đưa về hướng chúng ta.

- Uy hiếp chân chính, chính là nếu Hoàng Quang Liệt xuất quan, tiến thêm một bước, khi đó mới là thời điểm Đại Nhật Thánh Tông phản công.

Âm thanh của Phương Chuẩn hơi trầm thấp:

- Đến lúc đó, sợ rằng sẽ là một hồi đại chiến kịch liệt, thậm chí chiến tranh toàn diện.

- Cho nên, hiện tại cần phải phòng ngừa chu đáo, tăng phần thắng của bản môn.

Nguyễn Chính Phong nói:

- Lần này đem Đại Nhật Thánh Tông đánh tới đau nhức, chính là vì hành động tiếp theo dễ dàng hơn, mà không phải "lo trước lo sau".

- Triệu Ca, người muốn đi Sơn Vực, có thể, nhưng vì an toàn, người không thể đi một mình.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Sư tôn, ta rõ.

Nguyễn Chính Phong cười nói:

- Được rồi, nói tới điểm Triệu Ca thích nghe đi.

Hắn nhìn về phía Thạch Thiết, Thạch Thiết gật đầu:

- Hậu kỳ của chiến tranh tại Đông Đường, Triệu Ca người đầu tiên thấy rõ mưu tính của Đại Nhật Thánh Tông, càng chịu mạo hiểm, muốn dẫn địch vào "hủ".

Thạch Thiết quay đầu nhìn Yến Địch nói:

- Lần này chúng ta đánh vào Hòa Vực, chiến lợi phẩm thu hoạch được, có một phần cho người, sau này đi tới Yến sư đệ đòi đi.

Yến Địch cười:

- Chúng ta còn chưa tới Hòa Vực, tiểu tử này cũng đã "nhớ thương".

Bọn người Nguyễn Chính Phong cười, Yến Triệu Ca mặt dày, cũng cười hắc hắc không nói lời nào.

Thạch Thiết tiếp tục nói:

- Mà trước đó, người lại cứu tính mạng của Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành, trợ giúp đoạt lại quyền khống chế trận pháp của Cảnh Dương Thành, ra sức bảo vệ Đông Đường, sẽ được tông môn ban thưởng.

- Sau đó còn dụ bắt Quý Phủ lão nhân Hàn Thịnh, tiếp theo còn làm ra công hiến quan trọng về tổ chức Tuyệt Uyên.

- Ba công trạng này, theo ý của tông môn, muốn thưởng cho người một kiện Linh binh.

Thạch Thiết nhìn về phía Yến Triệu Ca nói tiếp:

- Nhưng người bây giờ có ít nhất hai kiện Linh binh, tài sản của Nghiêm Húc cũng do người xử lý, người không thiếu Linh binh, ngược lại quá thừa.

Võ giả Tông Sư không cách nào phát huy toàn bộ uy lực của Linh binh, không chế một kiện cũng rất khó khăn, nhiều hơn cũng chỉ là đồ dự bị, không cách nào đồng thời xuất ra.

Giống như Yên Triệu Ca ở Linh Phong Cốc, cũng chỉ sử dụng Huy Nhật Luân, Bích Long Linh Kiếm thật ra đang làm mất trận của trận pháp nghịch chuyển.

Thạch Thiết nói:

- Cho nên, tông môn quyết định thưởng cho người Lâm Tuyền Tây Lễ!

Yên Triệu Ca nghe vậy, liền mỉm cười.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 111: Lâm Tuyền Tây Lễ

Dịch giả: rolland

Yên Triệu Ca biết được rất nhiều nghi thức tây lễ, trong đó có đủ loại vượt qua thời đại này.

Nhưng không có mấy cái có thể thỏa mãn điều kiện trước mắt, mà Lâm Tuyền Tây Lễ của Quảng Thừa Sơn, ở trong mắt của Yên Triệu Ca cũng có chỗ thích hợp.

Quảng Thừa Sơn có Thiên Chiêu Linh Tuyền, Võ giả vào trong đó tây lễ, có lợi ích rất lớn, cái này gọi là Thiên Tuyền Tây Lễ.

Theo cách nhìn của Yên Triệu Ca, Thiên Tuyền Tây Lễ chỉ tính vào khoảng trung thượng.

Nhưng nếu thêm vào Kỳ Lâm Thạch, hóa thành Lâm Tuyền Tây Lễ, đó chính là nghi thức tây lễ thượng thừa.

Chỉ là số lượng Kỳ Lâm Thạch có hạn, dùng một viên thì ít một viên.

Quảng Thừa Sơn hiện tại, tổng cộng chỉ có ba viên Kỳ Lâm Thạch, muốn sử dụng một viên đều phải thận trọng.

Theo Yên Triệu Ca biết, khảo hạch nhằm vào Phong Vân Sanh kết thúc, nếu như nàng có thể khôi phục Thái Âm Chi Thể, nội bộ tông môn quyết định cho nàng một lần Lâm Tuyền Tây Lễ.

Cho nên hiện tại, kỳ thật Quảng Thừa Sơn chỉ còn lại hai viên Kỳ Lâm Thạch, nói cách khác, Lâm Tuyền Tây Lễ chỉ có hai lần cơ hội.

Hắn có thể nhận được một lần Lâm Tuyền Tây Lễ, một mặt vì công trạng ở Đông Đường, một mặt khác là liên tiếp chiến thắng Triều Nguyên Long, Tiêu Thăng, cho thấy tiềm lực cùng thực lực mạnh hơn so với trước kia.

Nguyên nhân thứ hai mới là chủ yếu.

- Ta sẽ không kiêu căng nóng nảy, cố gắng tu luyện gấp bội.

Yên Triệu Ca mỉm cười đáp lại.

Thạch Thiết gật đầu:

- Sau đó, người theo ta đi nhận Kỳ Lâm Thạch, Lâm Tuyền Tây Lễ của người, do Yên sư đệ chủ trì.

Yên Triệu Ca cùng Thạch Thiết rời đi, lão giả bên cạnh Nguyên Chính Phong từ nãy đến giờ vẫn không nói gì, lúc này chậm rãi nói:

- Có năng lực lập công, nhưng cũng quá gây sự, quá nóng nảy.

Nguyên Chính Phong khoát tay, nói:

- Khác với những người trẻ tuổi khác, Triệu Ca xông tai họa, nhưng hắn cũng có biện pháp giải quyết tốt hậu quả, không cần người khác giúp hắn chùi đất.

- Cho dù chọc ra chuyện lớn như Đông Đường lần này, cũng có thể khéo léo dẫn dắt, biến tai họa thành việc vui, cái này cũng rất tốt.

Lão phụ nhân kia lại lắc đầu nói:

- Không thể lần nào cũng có vận khí tốt như thế.

Nguyên Chính Phong cười:

- Lúc nào cũng vận khí tốt, chứng tỏ không đơn thuần dựa vào vận khí.

- Thanh niên, phải mạnh dạn xông xáo mới tốt, bằng không đến tuổi như chúng ta, còn muốn bảo thủ hơn sao? Vậy thì thành thật đưa cô chờ chết.

Hai vị Thái Thượng trưởng lão im lặng, Phương Chuẩn bên cạnh mỉm cười.

Yến Dịch đứng dậy, thi lễ với Nguyên Chính Phong:

- Sư phụ, hai vị sư thúc, ta đi chuẩn bị Lân Tuyền Tẩy Lễ.

Đến lúc Yến Triệu Ca gặp lại cha mình, đã bên cạnh Thiên Chiêu Linh Tuyền.

Nhìn bề ngoài của Thiên Chiêu Linh Tuyền, giống như một mặt kính bằng bạch ngọc, trên mặt không có chút gợn sóng nào, linh tuyền màu trắng trong suốt, ôn nhuận.

Linh khí không lộ ra ngoài, Yến Triệu Ca chỉ đến gần linh tuyền, liền có cảm giác thoải mái.

Kỳ Lân Thạch là một khối Linh thạch màu đỏ như lửa, nửa trong suốt, bên trong có quang ảnh chớp động, giống như Thần Thú Kỳ Lân, lại giống như hóa điểm hừng hực.

Yến Triệu Ca đem Kỳ Lân Thạch giao cho Yến Dịch, Yến Dịch cong ngón tay bắn ra, viên linh thạch kia bay vào giữa linh tuyền, bị Quyền ý của Yến Dịch ngưng lại không rơi xuống.

Ánh mắt của Yến Dịch nhìn về phía Thiên Chiêu Linh Tuyền không chút nào rung động.

Nước suối giống như thể rắn, nhất thời ba động, giống như nước sôi.

Cực tĩnh hóa thành cực động.

Từng dòng nước phóng lên cao, lấy Kỳ Lân Thạch làm trung tâm, hội tụ lại thành hình dạng như ô dù đang xòe ra.

Yến Triệu Ca bước tới, đập không trúng tới bên trên Thiên Chiêu Linh Tuyền, xếp bằng trên không, sau đó cả người chìm vào linh tuyền.

Giương mắt nhìn lên, chỉ thấy thân hình của mình dần chìm xuống, dòng nước vây chặt Kỳ Lân Thạch, cũng hạ xuống theo.

Sau khi Yến Triệu Ca hoàn toàn chìm vào trong nước, Kỳ Lân Thạch trong dòng nước giống như ô dù phía trên, cũng chửa vào nước.

Yến Triệu Ca nhìn lại, Kỳ Lân Thạch nhanh chóng biến mất, hóa thành từng dòng hồng quang, dung hợp cùng linh tuyền trắng nõn, quay tròn xung quanh hắn.

Hắn đặt mình trong Thiên Chiêu Linh Tuyền, cả người cảm giác giống như không ngâm trong nước.

Mà giống như trong không khí bên ngoài.

Nhưng cả người lại như ngưng kết thành thể rắn, không thể cử động, giống như con côn trùng trong hổ phách.

Dòng hồng quang chảy trong linh tuyền trắng nõn dần dần biến hóa!

Đầu rồng, thân nai, đuôi trâu, móng ngựa.

Đường đường chính chính, ngay thẳng uy nghiêm.

Đó là một đầu Kỳ Lân!

Cái quang ảnh Kỳ Lân màu đỏ này, bao phủ toàn thân Yến Triệu Ca, vây hắn ở trung tâm.

Theo thời gian qua đi, quang ảnh Kỳ Lân quang dần dần thu nhỏ lại, giống như dung nhập vào trong cơ thể của Yến Triệu Ca.

Mà trong linh tuyền trắng nõn, cũng có rất nhiều linh lực được dẫn dắt, dung nhập vào trong thân thể của Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca yên tĩnh nhắm hai mắt, vận chuyển huyền công, thu nạp linh lực, chú ý biến hóa của bản thân.

"Khí Hải càng thêm mở rộng, lượng Cương khí dung nạp tăng lên..."

"Gân mạch được cường hóa thêm, có thể thừa nhận càng nhiều lực lượng bạo phát..."

"Cốt tủy huyết mạch cũng cường hóa, năng lực tạo máu, hồi phục đều tăng..."

"Ngay cả ý niệm trong đầu cũng thêm linh động..."

"Cũng không phải là công hiệu nhất thời, đối với tu luyện ngày sau có trợ giúp rất lớn."

Yến Triệu Ca mỉm cười, kết quả làm hắn có chút thỏa mãn.

Sau khi nghỉ thức tẩy lễ kết thúc, Yến Triệu Ca đi ra Thiên Chiêu Linh Tuyền, đứng bên cạnh linh tuyền không nhúc nhích.

Yến Định cũng không thức giấc, đứng một bên chờ đợi.

Yến Triệu Ca cảm thấy Cương khí toàn thân không ngừng kích động, nhả ra một hơi không thoải mái, đột nhiên huyết dài một tiếng, giống như long ngâm trên chín tầng trời, kéo dài không dứt!

Một tiếng ngâm nga, vang vọng bốn phương, rung động lòng người.

Sau một lúc, Yến Triệu Ca mới dừng lại, hoạt động thân thể, cảm thấy căn cơ của mình, càng thêm vững chắc, cảm giác hậu tích bạc phát càng thêm rõ ràng.

Yến Triệu Ca quay đầu lại cười nói:

- Lâm Tuyền Tẩy Lễ, danh bất hư truyền.

- Chuyên tâm tu luyện.

Yến Định mỉm cười:

- Lần này ngươi trở về, ta sẽ không khảo hạch tu vi của ngươi, đám tiêu tử Đại Nhật Thánh Tông kia, đã chứng minh tiến bộ của ngươi.

- Vừa lúc tẩy lễ mới xong, ngươi quay về ân cần săn sóc Cương khí, đồ vật từ Hỏa Vực mang về cho ngươi, đã đưa đến chỗ của ngươi.

Trong đôi mắt của Yến Định hiện lên âm áp:

- Ngươi sắp đi Sơn Vực, quay về chuẩn bị tốt đi.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Ngài yên tâm, ta sẽ không sơ suất.

Trở lại nơi ở, Yến Triệu Ca quả nhiên thấy một đồng đồ vật đặt ở đó, A Hổ trông chừng "bảo sơn", cười không thấy con mắt.

Yến Triệu Ca kiểm tra lại, những đồ vật cần thiết, đều ở đây.

"Ta nhìn xem, Vân Lưu Kính... Địa Đê Hòa Tuy... Hòa Văn Khuê Ngọc... Phàn Thiên Đằng..."

Yến Triệu Ca búng tay:

"Thu hoạch lớn a!"

Những vật này cho dù ở Hỏa Vực, Đại Nhật Thánh Tông, đều là bảo bối cực kỳ quý hiếm, vô cùng đắt.

Đối với Đại Nhật Thánh Tông mà nói, những vật này có vô số công dụng, cũng không đủ cầu.

Thường ngày, Đại Nhật Thánh Tông luôn nghiêm ngặt hạn chế những bảo vật này đưa ra ngoài, muốn lấy bảo vật do Thiên Vực sản xuất ra giao dịch, cũng rất khó khăn.

Cho dù giao dịch được, cũng chỉ được hàng thứ phẩm.

Mà lần này, Yến Triệu Ca muốn đồ vật, đa số đều có phẩm chất ưu việt.

Yến Triệu Ca cầm một khối Vân Lưu Kính, cười rộ lên:

"Vân Lư Kính phối hợp với Luyện Huyết Châu, có thể luyện ra Huyết Yêu Mãnh (*) a."

(*) Mãnh: chén, vò, bồn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 112: Tích lũy thâm hậu, gần hơn một bước

Dịch giả: rolland

Chỉ có Vân Lư Kính cùng Luyện Huyết Châu, tất nhiên không thể luyện chế Huyết Yêu Mãnh.

Nhưng hai tài liệu chính đã có, Yến Triệu Ca muốn luyện chế Huyết Yêu Mãnh, sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Ngoại trừ Vân Lư Kính, Yến Dịch còn từ Hóa Vực mang về cho Yến Triệu Ca rất nhiều Hóa Văn Khuê Ngọc, khiến cho Yến Triệu Ca cảm thấy vui vẻ.

Đem Hóa Văn Khuê Ngọc, cùng Băng Khung Ngưng Chi do Thiên Vực sản xuất, dung hợp cùng một chỗ, hóa thành dược cao, sau đó Yến Triệu Ca đem nó bôi lên người.

Yến Triệu Ca ngồi xếp bằng giống như một pho tượng, vận khí thổ nạp.

Dược cao trên người dần dần trong suốt, từng đạo khói nhạt, bị huyệt khiếu toàn thân của Yến Triệu Ca thu nạp không ngừng.

Trong Đan Điền Khí Hải, khối khí hỗn độn che giấu trong thanh khí không ngừng dập dờn, dần dần hóa thành hai dòng khí cực lạnh và cực nóng.

Giữa dòng khí cực nóng, có một viên Hỏa chủng nho nhỏ chớp động.

Linh lực trong dược cao, bị nhiệt khí mãnh liệt thu nạp, sau đó dần dần quay về hỗn độn.

Yến Triệu Ca mở mắt ra, tròng mắt giật giật, nhận biết đối với ngoại giới càng thêm nhạy bén.

Không chỉ là tu vi Cương khí tăng trưởng, mà linh giác càng được đề thăng.

Cảnh giới Tông Sư, được chia làm nhiều cảnh giới nhỏ, tức là Nội Cương, Ngoại Cương và Tiên Thiên, cùng với trên Tiên Thiên, bắt đầu trùng kích Đại Tông Sư, Thông Thiên cảnh.

Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, cùng với Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư, khác biệt lớn nhất chính là có thể đem Cương khí luyện ra Linh tính hay không.

Cương khí có linh, Cương khí càng mạnh mẽ hơn, Võ giả thôi động càng thêm trôi chảy như ý.

Bên cạnh đó, Cương khí có Linh tính, dễ dàng đánh tan Cương khí không có Linh tính, muốn san bằng chênh lệch, phải có Cương khí càng nhiều hơn.

Đó là một trong những lý do mà thực lực của Tiên Thiên Tông Sư khác với Ngoại Cương Tông Sư.

Chênh lệch từ Ngoại Cương đến Tiên Thiên còn lớn hơn chênh lệch từ Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư đến Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, giống như từ Nội Cương đến Ngoại Cương, là một cái hào rộng.

Ngoại trừ Cương khí phát sinh biến chất, linh giác của Tiên Thiên Tông Sư được tăng trưởng rất lớn, càng dễ dàng phát hiện đối thủ ẩn nấp, tốc độ phản ứng trong chiến đấu cũng nhạy cảm hơn.

Trương đối mà nói, từ Ngoại Cương hậu kỳ đột phá tới Tiên Thiên sơ kỳ, linh ngộ nhiều hơn là tích lũy Cương khí.

Nhưng mà, mật độ Cương khí của Tiên Thiên Tông Sư, cũng vượt qua Ngoại Cương Tông Sư rất nhiều.

Như Yến Triệu Ca mà nói, tìm ra bí mật Linh tính của Cương khí cũng không khó, ngược lại đột phá Ngoại Cương hậu kỳ không lâu trước đây ở Đông Đường, sau đó lại di chuyển bốn phương, không có thời gian tiềm tu, tích lũy Cương khí hiện tại khá yếu ớt.

Nhưng khi lấy Băng Khung Ngưng Chi cùng Hóa Văn Khuê Ngọc tiến hành đoán thể, có thể bù đắp tích lũy không đủ ở một mức độ nào đó.

Kể từ đó, khoảng cách đến Tiên Thiên Tông Sư, càng gần hơn một bước.

"Địa Đê Hòa Tùy có thể mang theo, không vội xử lý."

Yến Triệu Ca đứng dậy, hoạt động cái cổ:

"Phản Thiên Đẳng cũng có rồi, luyện chế Hồi Thiên Tiên Đan cho sư tổ, còn kém một loại thuốc chính, hy vọng tình báo không giả, có thể tìm được tại Sơn Vực."

Yến Triệu Ca đi ra ngoài, A Hồ không giống bình thường, không có chờ ở ngoài cửa.

"Không biết A Hồ có thành công hay không?"

Yến Triệu Ca biết A Hồ đang tu luyện.

Hắn đã tới Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư, lần này cần nỗ lực đột phá Thông Thiên cảnh.

Tông Sư thập trọng, Thông Thiên cảnh là cảnh giới cuối cùng, tên Thông Thiên, đã nói rõ tất cả.

Bước vào cảnh giới này, liền có thể nỗ lực đột phá Đại Tông Sư, sau khi thành công, là một khoảnh trời mới.

A Hồ cam chịu là tội tở, khiến nhiều người vô ý thức mà đi xem thường hắn.

Yến Triệu Ca lại biết rõ, địa hán bề ngoài thật thà, lại có chút giáo hoạt này, kỳ thực thiên phú Vô đạo cũng rất kinh người!

Không khách khí mà nói, không kém hơn nguyên chủ thân thể này của Yến Triệu Ca!

Yến Định xưa nay không bạc đãi hắn, xem hắn như đệ tử, từ nhỏ dốc lòng giáo dục, cho nên thực lực của A Hồ, không thua đám người Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long ở cùng cảnh giới.

"A, vẫn còn bình cảnh như trước."

Yến Triệu Ca đi tới nơi A Hồ bế quan, sau khi đi vào, yên lặng nhìn một lát, khẽ lắc đầu:

"Chỉ kém một bước, thế nhưng không đột phá được."

A Hồ lúc này, trên mặt không còn vui đùa như trước, mà hết sức nghiêm túc, hết sức chăm chú.

Khí thể cả người hắn bùng bùng phản chấn, giống như một đầu mãnh hổ.

Cương khí quanh thân, hóa thành một thiên địa hư ảo, lúc quang ảnh chớp động, gió lốc màu đen khắp trời vẩn vèo.

Con lốc mơ hồ ngưng kết thành hình dạng mãnh hổ, hổ gầm phong khiêu hỗn loạn cùng một chỗ, khó có thể phân biệt.

Yến Triệu Ca có chút do dự:

"Những người khác thì thôi, A Hồ hiện tại còn kém một bước, loại tình huống này ta không phải không có biện pháp."

"Nhưng cái pháp môn này vừa nói ra khỏi miệng, có thể làm cho nghi ngờ... Khoan đã, có thể đùn đẩy cho tên Nghiêm Húc đã chết kia."

Yến Triệu Ca nháy bẹn, đã có chủ ý.

Từ Nghiêm Húc lấy được Đạo pháp Võ học Vãn Tinh Đạo, Yến Triệu Ca đã xem lướt qua, trong lòng càng nắm chắc.

Khi A Hồ tạm thời thu công, thấy Yến Triệu Ca, cũng không ngoài ý muốn, mà há miệng rộng của mình nói:

- Thông Thiên cảnh, khó khăn a.

Nghe A Hồ cầu nài, Yến Triệu Ca đem quyển sách đưa cho hắn:

- Vãn Tinh Đạo của Nghiêm Húc, là Võ học tàn quyển không biết hắn đoạt được từ đâu, nhưng có chỗ độc đáo, ngươi có thể nhìn xem.

A Hồ ngạc nhiên tiếp nhận quyển sách:

- Công tử, ta không luyện đạo.

Yến Triệu Ca nói:

- Suy luận, ta đã xem qua, tình huống hiện tại của ngươi, có thể dùng được.

- Đột phá Thông Thiên cảnh, không phải hoàn toàn dựa vào tích lũy, quan trọng hơn là đồn ngộ, bây giờ người đã sẵn sàng, chỉ kém "linh quang chợt lóe", khám phá sương mù dày đặc cuối cùng.

- Cảm giác Thông Thiên, học theo thiên địa, thiên nhân hợp nhất.

Đối với Yến Triệu Ca có tu vi thấp hơn mình chỉ điểm, A Hồ cũng không bức mình, mà gật đầu:

- Vâng, không sai.

Yến Triệu Ca nói:

- Người có thể thử nhìn trời sao ban đêm, cảm nhận tinh thần biến đổi, nhất là sao băng chợt lóe trong nháy mắt, có lẽ sẽ có hiệu quả.

- Đạo lý của Võ học Văn Tinh Đạo này, cũng từ đó mà ra, người có thể tham khảo.

Vừa nói, ngón tay của Yến Triệu Ca trên không trung xẹt qua một đường vòng cung, giống như sao băng từ trên trời rơi xuống.

A Hồ đắm chiêu, cũng đưa ra ngón tay, khoa tay múa vài cái trên không trung, sau đó cảm quyền sách đi ra ngoài.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái:

"Nói đến điển tịch Võ học, ta còn một cơ hội tiến vào Vũ Khố Kinh Lâu đây.

Vũ Khố Kinh Lâu cất giữ toàn bộ tuyệt học của Quảng Thừa Sơn, cùng với Võ học mà Võ giả Quảng Thừa Sơn vô tình lấy được khi hành tẩu bên ngoài.

Vũ Khố Kinh Lâu, tầng càng cao, cất giữ Võ học có phẩm cấp càng cao.

Tầng một đều là Cơ sở Võ học của Quảng Thừa Sơn, chủ yếu mở ra cho đệ tử mới nhập môn.

Tầng hai là các Võ học tiến giai của Quảng Thừa Sơn, ngoài ra, Võ học từ bên ngoài cũng được cất ở đây.

Vài loại có trình độ thấp, cũng để ở chỗ này, Quảng Thừa Sơn không cấm đệ tử đọc Võ học từ bên ngoài, nhưng phải đánh tốt căn cơ, cho nên Võ học bên ngoài không được để ở tầng một, tránh cho đệ tử mới tham cái mới, trẻ nãi tu luyện.

Yến Triệu Ca tới nơi này, không nhìn tầng một, tầng hai, đi thẳng lên tầng ba.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 113: Võ khố kinh lâu

Dịch giả: rolland

Những tuyệt học như Thái Thượng Bát Cực, đều cất giữ trong tầng ba của Vũ Khố Kinh Lâu.

Thật ra thì Yến Triệu Ca càng hứng thú với tầng thứ tư trong truyền thuyết, bởi vì nơi đó cất giữ tuyệt học cao nhất của Quảng Thừa Sơn.

Ngoại trừ quyền hạ của Thái Thanh Khí Công, có ba tuyệt kỹ danh chấn Bát Cực Đại Thế Giới của Quảng Thừa Sơn.

Nhưng dựa theo quy củ, Vũ Khố Kinh Lâu tầng thứ tư, chỉ có Chương môn Kinh Lâu thủ tọa trường lão có thể tự do ra vào.

Những người khác, bao gồm cha của Yến Triệu Ca, Yến Dịch, Phương Chuẩn, Thạch Thiết, thậm chí Thái Thượng trưởng lão, cũng không thể tùy ý ra vào, chỉ khi có sự cho phép của Nguyên Chính Phong mới được đi vào, và phải đi cùng Nguyên Chính Phong.

Lấy tiềm lực mà Yến Triệu Ca biểu hiện, vào tầng thứ tư chỉ là vấn đề thời gian.

Nếu dựa theo quy củ, cần đạt được cảnh giới Đại Tông Sư.

"Kỳ thực, ta vẫn khá hứng thú với tầng thứ tư."

Yến Triệu Ca chép miệng:

"Nhìn xem trình độ Võ học của Bát Cực Đại Thế Giới phát triển tới mức nào."

Tuy rằng trong Thần Cung cất giấu điển tịch bao hàm toàn diện, ảo diệu vô tận.

Nhưng Yến Triệu Ca vẫn luôn chú ý dung nhập vào hoàn cảnh hiện tại, vì vậy tu luyện tuyệt học đích truyền của Quảng Thừa Sơn cũng là chuyện không thể thiếu được.

Lần này được phép vào Võ Khố Kinh Lâu tầng thứ ba lựa chọn Võ học, trong lòng của Yến Triệu Ca đã sớm suy nghĩ kỹ càng.

Chính là một trong Thái Thượng Bát Cực, Phong Hòa Nhị Kiếp.

Phong kiếp là thân pháp, Hòa kiếp là pháp môn phát lực, nếu tu luyện hai cái thành công, thông hiểu đạo lý, có thể làm cho tốc độ của Võ giả đạt tới trình độ kinh người.

Trên cơ bản, trong quá trình tu luyện của Võ giả Quảng Thừa Sơn, hoặc sớm hoặc muộn đều lựa chọn tu luyện Phong Hòa Nhị Kiếp.

Nói chung, Võ giả càng lợi hại, đấu pháp hung hãn, đồng thời thân pháp cũng không quá kém.

Đánh không lại đối thủ có thể chạy, đánh thắng đối thủ dễ hấn chạy, bản thân mình cũng có thể đuổi theo.

Trong thực chiến, rất nhiều Võ học cần phải phối hợp với thân pháp tương xứng, mới có thể phát huy ra uy lực mạnh nhất, không đến mức đứng đó như cọc gỗ bị người khác đùa giỡn.

Đương nhiên, có vài loại Võ học lấy tĩnh chế động, lấy vụng phá xảo, không ở trong phạm vi thảo luận này.

Yến Triệu Ca thông hiểu rất nhiều pháp môn phát lực và thân pháp kỹ xảo mạnh mẽ, lựa chọn sử dụng Phong Hòa Nhị Kiếp, nhìn như chông chéo.

Nhưng không phải lãng phí.

Chính là vì cần Phong Hòa Nhị Kiếp để che giấu, Yến Triệu Ca mới không cố kỵ thi triển nhiều kỹ xảo.

Dù sao, đối với Yến Triệu Ca mà nói, Võ học cao thâm, cho tới bây giờ cũng không thiếu, huống chi Phong Hòa Nhị Kiếp cũng không kém.

Hơn nữa, sau Đại Phá Diệt, mật độ dòng chảy của Thiên Địa Linh Khí không giống trước.

Kiểm tu điển tịch cất giữ trong Thần Cung trước Đại Phá Diệt, cùng Võ học mới sau Đại Phá Diệt, hai bên xác minh lẫn nhau, ngược lại trợ giúp Yến Triệu Ca tiến bộ.

"Phong Hòa Nhị Kiếp, phẩm chất cũng không tệ."

Yến Triệu Ca hài lòng gật đầu, trong lòng suy nghĩ:

"Phong kiếp, có thể cùng Cương Phong Kinh Thiên Khí được cất giữ trong Thần Cung phối hợp, Hòa kiếp, có thể cùng Đại Lực Ma Viên Quyền trong Lục Linh Ma Quyền phối hợp."

"Ừ, Hổ Bào Ma Quyền, Khiếu Phong Thức, Hổ Tung Phác Kích, cũng có thể tương hợp với Phong kiếp."

"Ta suy đoán, hai loại Võ đạo này kết hợp, sẽ sinh ra biến hóa hoàn toàn mới..."

Yến Triệu Ca suy nghĩ một lát, thu lại tâm thần, chuẩn bị rời đi.

Nhìn Võ Khố Kinh Lâu trước mắt, ánh mắt của Yến Triệu Ca có chút hoảng hốt.

Tuy không bằng Thần Cung cất giữ điển tịch, nhưng kiến trúc tương tự, đặt mình trong trong đó, làm cho Yến Triệu Ca nhớ tới cảnh tượng lần đầu tiên mình tới thế giới này, ở trong Tầng Thư Lâu của Thần Cung.

"Năm đó trải qua kiếp nạn Đại Phá Diệt, tốt cùng là chuyện gì xảy ra?"

Yến Triệu Ca suy tư.

Cảnh tượng phá diệt ngày đó, vĩnh viễn khắc lại trong lòng của Yến Triệu Ca.

Mặc dù sống lại, nó cũng luôn ảnh hưởng bản thân, thúc giục mình không ngừng nỗ lực tiến về phía trước, trở nên mạnh mẽ hơn.

Bởi vì không biết đại kiếp nạn kinh khủng đó có phủ xuống một lần nữa hay không?

Ba động trong ánh mắt của Yến Triệu Ca dần dần ngừng lại, trở nên yên tĩnh.

"Làm nghề đánh sắt bản thân phải cứng rắn, không ngừng tăng lên thực lực của chính mình, đồng thời muốn tìm hiểu đại kiếp nạn năm đó đến cùng là như thế nào."

Yến Triệu Ca lẩm bẩm:

"Bản lĩnh cũng phải cứng rắn a..."

So với môn phái hiện nay, là người trải qua đại kiếp nạn năm đó, Yến Triệu Ca biết được càng nhiều.

Đại Phá Diệt năm đó, là nhân họa, hay là thiên tai...

Chính vì vậy, cảm giác cấp bách cùng ham muốn thăm dò trong lòng của Yến Triệu Ca càng mạnh mẽ hơn những người khác.

Ngón tay của Yến Triệu Ca nhẹ nhàng gõ trên giá sách, không tự chủ được mà ngẩng đầu nhìn về tầng thứ tư của Võ Khố Kinh Lâu:

"Truyền thừa của Quảng Thừa Sơn rất cổ xưa, thậm chí dính líu một điểm với Thần Cung, có thể lưu lại một chút đầu mối cũng không chừng."

- Triệu Ca?

Lúc này đột nhiên nghe một người đang gọi mình, Yến Triệu Ca quay đầu nhìn lại, thấy một thanh niên anh tuấn xuất hiện trước mắt.

Người tới khoảng hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi, diện mạo có mấy phần tương tự với Đông Đường Quốc chủ Triệu Thế Thành.

Hắn mặc bạch y, khoác ngoài lam bào, là trang phục đệ tử tinh anh của Quảng Thừa Sơn, không giống Triệu Thế Thành trầm ổn, mà có vẻ phóng khoáng rộng mở.

Chính là con thứ tư của Triệu Thế Thành, chính thức báỉ nhập Quảng Thừa Sơn học nghệ, Triệu Minh.

Trong những người con của Triệu Thế Thành, Yến Triệu Ca quen thuộc hẳn nhất.

- Thế huynh mới lập được công lao lớn sao?

Yến Triệu Ca thấy hắn, lập tức cười nói:

Đệ tử tinh anh như Triệu Minh, có thể tự do ra vào Võ Khố Kinh Lâu tầng một, khi lập được công trạng lớn, thì được thưởng vào Võ Khố Kinh Lâu tầng thứ hai.

Võ Khố Kinh Lâu tầng ba, cũng rất khó có cơ hội đi lên.

Triệu Minh nói:

- Triệu Ca đừng cười ta, ta rất rõ, phần thưởng lần này là đến từ phụ hoàng.

Triệu Thế Thành ở Đông Đường ủng hộ Quảng Thừa Sơn, bản thân thiếu chút nữa mất mạng, Quảng Thừa Sơn tất nhiên sẽ không bạc đãi Đông Đường, phần thưởng cho Triệu Minh cũng là một trong số đó.

Hắn nghiêm túc nói:

- Nhắc tới, còn phải cảm ơn người cứu phụ hoàng của ta ở Đông Đường.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Quan hệ giữa hai nhà chúng ta, còn khách sáo như vậy sao?

Triệu Minh mỉm cười gật đầu, giống như bây giờ, hai người gặp mặt riêng, bên cạnh không có người khác, nên không gọi nhau là sư huynh đệ, mà dùng giao tình giữa hai nhà để xưng hô.

Hắn lớn tuổi, nhưng nhập môn trễ, sau khi tu thành Tông Sư mới gia nhập Quảng Thừa Sơn, theo nhập môn trước sau, phải xưng hô Yến Triệu Ca là sư huynh.

- Lần này tông môn phá lệ, ta cũng là lần đầu đi lên tầng ba.

Triệu Minh thờ dãi đi tới bên cạnh Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca hỏi:

- Chọn xong?

Triệu Minh gật đầu:

- Chọn Thất Tinh Kiếm

Yến Triệu Ca cười nói:

- Phóng khoáng rộng rãi, ta đoán là người sẽ chọn Thất Tinh Kiếm

- Kiếm ý của Thất Tinh Kiếm phong phú, biến hóa vô số, người có luyện...

Triệu Minh chưa nói xong, từ cầu thang lên tầng ba vang lên một giọng nói:

- Muốn vãn ảo diệu, tất cả biến hóa, ghi nhớ "thất tinh cùng (*) bắc" là tốt rồi, bắc thần thiên chiếu, thất tinh hội tụ, cái này là căn bản, tất cả biến hóa sinh ra từ đó.

Yến Triệu Ca nghe vậy, khóe miệng liền nhếch lên.

Một người đi lên lầu, khi Triệu Minh thấy rõ dung mạo của người đó thì không khỏi nhủ thầm.

Hắn cũng nhận biết đối phương, là đệ tử đích truyền của Phương Chuẩn, đều là đích truyền hạch tâm của Quảng Thừa Sơn giống như Yến Triệu Ca, nhân vật đầu lĩnh của thế hệ trẻ, Lục Vãn!

Triệu Minh bỗng nhiên nhớ tới, trong hàng đệ tử trẻ tuổi của Quảng Thừa Sơn, tạo nghệ môn Võ đạo Thất Tinh Kiếm này, Lục Vãn là số một.

Năm xưa, người bên cạnh hắn cũng tu luyện Thất Tinh Kiếm, nhưng vì tạo nghệ vẫn không cách nào bằng được Lục Vãn, nên mới tự nghĩ ra kiếm đạo mới, Tụ Lý Thanh Long Kiếm...

Triệu Minh nhìn Yến Triệu Ca, lại nhìn Lục Vãn mới đi lên lầu, trong lòng liền động.

(*) cùng: vây quanh

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 114: Thất Tinh Kiếm vs Thất Tinh Kiếm!

Dịch giả: rolland

Triệu Minh nhìn Lục Vãn, trong ánh mắt hiện lên phức tạp.

Hắn ở Đông Đường, chính là nhân kiệt số một số hai, thiên phú xuất chúng, bản thân một lòng hướng võ, thành tựu Võ đạo, vượt qua một đám huynh đệ của mình.

Có thể vào được Quảng Thừa Sơn, càng trở thành đệ tử tinh anh mặc lam bào, được tông môn trọng điểm bồi dưỡng, hẳn đối với bản thân cũng tự tin.

Nhưng ở trước mặt Lục Vãn, có tuổi gần Triệu Minh, tu vi lại cao hơn không chỉ một bậc.

Triệu Minh ở tuổi này, tu vi đạt tới Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, đã tương đối hiếm thấy.

Nhưng Lục Vãn, đã sớm là Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư.

Chênh lệch giữa hai bên, chính là lam bào của Lục Vãn còn nhiều hơn một trục viên đen.

Mà Yến Triệu Ca đứng bên cạnh, cang kinh tài tuyệt đỉnh, lần trước rời núi, vẫn là Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, lần này trở về, đã vượt qua Triệu Minh hẳn, đạt tới Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư!

Tốc độ đột phá như vậy, đã không thể dùng "kinh người" để hình dung, mà là "kinh khủng".

Triệu Minh đối với chuyện này, hoàn toàn không đổ kỵ, chỉ có ước ao.

Nhìn thấy Lục Vãn lên lầu, Triệu Minh nhàn nhạt nói:

- Cảm tạ Lục sư huynh chỉ điểm

Phương Chuẩn cùng Yến Dịch cạnh tranh, Triệu Minh cũng rất rõ ràng.

Độ cao như vậy, không phải người như hắn có thể tham gia, nhưng cùng bên nào đi gần hơn, Triệu Minh hoàn toàn không tồn tại vấn đề "lựa chọn bên nào".

Trong thiên kiều của thế hệ trẻ Quảng Thừa Sơn, quan hệ giữa Lục Ván và Yến Triệu Ca xưa nay cũng không hợp nhau, Triệu Minh biết rõ.

"Những Võ học khác đều không luyện, chuyên chú luyện Thất Tinh Kiếm mười năm, người có thể nhận chiêu của ta."

Triệu Minh nhìn Yến Triệu Ca, nhớ tới cuộc tỷ thí Thất Tinh Kiếm năm đó, sau khi Lục Ván thắng đã nói những lời này, kết quả là vị thế giao này bỏ Thất Tinh Kiếm, ngược lại nghĩ ra Tụ Lý Thanh Long.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn Lục Ván, đó là một thanh niên vóc người cao to, diện mạo anh tuấn, giữa trán lộ ra ngạo khí cùng tự tin.

Trong thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn, thiên kiều có một không hai, Lục Ván tư cách này.

Tầm nhìn của Yến Triệu Ca rơi vào đỉnh đầu của Lục Ván.

- A, đột phá Tiên Thiên Tông Sư, chúc mừng, chúc mừng.

Chân mày của Yến Triệu Ca giương lên, hồ hững nói.

Triệu Minh nghe vậy thì ngẩn người, vẻ mặt trịnh trọng hơn, cẩn thận cảm nhận, cũng không phải là dùng mắt nhìn.

Quả nhiên, đỉnh đầu của Lục Ván, mơ hồ có một đạo linh quang bốc thẳng lên, xuyên qua chân trời, như ẩn như hiện.

"Thực sự đột phá Tiên Thiên!"

Ánh mắt của Triệu Minh ngưng trọng, đó chính là linh quang do thiên địa giao cảm sinh ra, ý nghĩa là Võ giả đem Võ học cùng Cương khí toàn thân luyện ra Linh tính nhân nhật, câu thông thiên địa bên ngoài.

Khi linh quang kia hoàn toàn ngưng thật, mắt thường có thể thấy rõ, có nghĩa là Võ giả đặt chân vào Thông Thiên cảnh, thiên nhân hợp nhất.

Tiên Thiên Tông Sư có thể khống chế linh quang hiện hay không hiện ra bên ngoài, Lục Ván lúc này dĩ nhiên là không khống chế, rõ ràng muốn bày ra trước mặt mọi người.

Yến Triệu Ca cười nhạt.

Lân Tuyền Tẩy Lễ, Lục Ván cũng nhìn chăm chăm vào, dù sao cơ hội cũng có hạn a.

Hiện tại còn một cơ hội, Lục Ván có thể tranh thủ, bằng không sẽ càng thêm phiền muộn.

Nhưng cơ hội càng ít, trường bối trong tông môn quyết định càng cần trọng, Lục Ván muốn tranh thủ, độ khó càng lớn.

Lục Ván lên lầu, ánh mắt cũng rơi vào trên người Yến Triệu Ca.

Vui sướng khi thành công đột phá Tiên Thiên, sau khi xuất quan không lâu liền biến mất không còn.

Yến Triệu Ca trong vòng một năm, từ Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, một đường đột phá tới Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, tốc độ như vậy, để hắn phải cứng lưỡi.

Nếu không có đột phá trong lần bế quan này, tu vi cảnh giới của Yến Triệu Ca thậm chí đuổi theo hắn.

Càng làm hắn kinh hãi là, Triều Nguyên Long và Tiêu Thăng, liên tiếp thua dưới tay Yến Triệu Ca, Tiêu Thăng càng bị chém giết.

Người khác không biết Tiêu Thăng mạnh bao nhiêu, nhưng Lục Ván lại biết rõ, trong thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, hắn và Tiêu Thăng so đấu từ thời thiếu niên đến giờ đã gần mười năm.

Hắn không làm gì được Tiêu Thăng, Tiêu Thăng cũng không làm gì được hắn.

Lần này Lục Ván thành công tấn chức Tiên Thiên Tông Sư, rốt cục vượt qua Tiêu Thăng một đầu.

Nhưng đối thủ này, lại bị Yến Triệu Ca còn trẻ hơn, đánh chết.

Điều này làm sao không khiến Lục Ván kinh tâm động phách?

Yến Định cùng Phương Chuẩn cạnh tranh, đời sau bọn họ, làm sao không có cạnh tranh được?

Liên tục có tin tức khiến người ta trợn mắt há miệng về Yến Triệu Ca truyền đến, Lục Ván nếu không có ý chí kiên định, sợ rằng đã rơi vào hỗn loạn,

đánh mất ý chí cạnh tranh.

Hắn xuất quan, vượt qua Tiêu Thăng một bậc, vốn nên có tiếng vang không nhỏ trong tông môn, là chuyện khiến mọi người vui vẻ.

Nhưng hiện tại xem ra, lại giống như một chuyện cười.

Lục Ván thậm chí ước gì không có người nào hỏi thăm, không có người nào nhắc tới.

Vốn nắm chắc có được Lâm Tuyền Tây Lễ, hôm nay cũng biến thành khó khăn mò mịt.

- Cũng chúc mừng Yến sư đệ nguoi, đột phá... Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư.

Lục Ván nhìn Yến Triệu Ca, chậm rãi nói.

Yến Triệu Ca mỉm cười, đột nhiên nói:

- Trên giấy chung quy là nông cạn, muốn biết rõ phải tự mình thực hành.

Ánh mắt của Lục Ván ngưng lại, nhìn về phía Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca cười nhạt nói:

- Lý luận suông, không căn cứ, không có tác dụng bao nhiêu, có một số việc, trải qua thực tế, mới biết được chuyện gì xảy ra.

- Hà? Ý của nguoi là ta chỉ nói suông?

Lục Ván bước tới trước, đi tới trước mặt Yến Triệu Ca:

- Cái khác không nói, một môn Thất Tinh Kiếm, ta tự nhận ở cảnh giới Tông Sư có chút quyền phát biểu.

Yến Triệu Ca biểu hiện ở Đông Đường quá mức cường thế, tin tức truyền lại son môn, thậm chí làm cho mọi người có cảm giác khó tin.

Nếu không phải Thạch Thiết chứng minh, sợ là không ít người cho rằng Yến Triệu Ca nói khoác.

Tuy cảm thấy khó tin, nhưng Lục Ván vẫn lựa chọn tin tưởng, cũng chính vì vậy mới khiến hắn có áp lực thật lớn.

Trên mặt tình cảm, đối với Yến Triệu Ca nhỏ tuổi hơn mình đột nhiên tăng mạnh, muốn vượt qua mình, khiến cho Lục Ván cấp bách muốn chứng minh bản thân.

Trên mặt lý trí, nếu không cần thiết, Lục Ván cũng muốn yên tĩnh theo dõi, trước tiên không xung đột trực tiếp với Yến Triệu Ca.

Nhưng mà, cái khác có thể không được, nếu như muốn đấu trong lĩnh vực môn Võ học Thất Tinh Kiếm này, Lục Ván có lòng tin tuyệt đối.

Đừng nói thế hệ trẻ, ngay cả toàn bộ Võ giả Thông Thiên cảnh, Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư, Võ giả Tông Sư của Quảng Thừa Sơn, Lục Ván hẳn là người đứng đầu về Thất Tinh Kiếm!

Thậm chí, một vài Đại Tông Sư, cho dù thi triển Thất Tinh Kiếm mạnh hơn, đó là dùng cảnh giới đè nguoi.

Nhưng nói riêng về tạo nghệ Thất Tinh Kiếm, cũng không bằng Lục Ván hẳn.

Năm đó, chính hắn ép thanh niên trước mắt này giận dữ không tu luyện Thất Tinh Kiếm nữa, ngược lại nghĩ ra kiếm pháp mới.

Với lĩnh lực này, hắn tự tin áp chế danh tiếng và nhuệ khí của Yến Triệu Ca.

- Nguoi đã nói như vậy, hành động hơn lời nói, đúng lúc hai ta có luyện Thất Tinh Kiếm, diễn luyện cho Triệu sư đệ xem một chút.

Yến Triệu Ca cười, cũng không nói thêm gì, giơ tay lên, hai ngón tay khép lại như kiếm, đâm tới Lục Ván.

Lục Ván hơi nhướng mày:

- Tốt tốt.

Lúc này hắn dùng tay như kiếm, cũng là Thất Tinh Kiếm, đón nhận ngón tay của Yến Triệu Ca.

Hai nguoi không dùng tới Cương khí, thuần túy là tỷ thí kiếm pháp biến hóa.

Nhưng cho dù như vậy, Triệu Minh cũng cảm thấy, Võ Khố Kinh Lâu tầng thứ ba trước mắt mình, lưu quang lóng lánh, thất tinh hội tụ!

- "Thất tinh cùng bắc" đúng là căn bản của Thất Tinh Kiếm, "vạn biến quy tông".

Yến Triệu Ca thuận miệng nói với Triệu Minh:

- Chiếm Bắc Cực tinh vị, là yếu điểm của Thất Tinh Kiếm.

- Thế nhưng, làm sao chiếm được? Định nhân không phải con rồi, ngồi xem người thi triển, nhất là đối thủ lý giải Thất Tinh Kiếm của bản môn, càng có thể trước chiếm Bắc Cực tinh vị, hoặc bức người lệch khỏi Bắc Cực tinh vị...

Khi Yến Triệu Ca nói chuyện, dưới chân bước đi, kiếm ảnh giao thoa, trực tiếp bức lui Lục Ván một bước.

Ánh mắt của Triệu Minh sáng ngời, biết đây chính là ưu thế mà Yến Triệu Ca trước tiên chiếm lấy Bắc Cực tinh vị!

Lục Ván hừ nhẹ một tiếng, đồng dạng biến hóa kiếm pháp, thân hình di động, lại đem Yến Triệu Ca bức lui.

Yến Triệu Ca không thêm đề ý, tiếp tục nói:

-... như vậy, lúc này, lại nên làm như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 115: Người biết ta đều biết, người không biết ta vẫn biết

Dịch giả: rolland

- Thất Tinh Kiếm biến hóa huyền ảo phức tạp, là một kiếm đạo lấy "phồn" nhập "giản".

Yến Triệu Ca vừa giao thủ với Lục Ván, vừa nói.

Trong lúc hai người giao thủ, có tiến có lui, trong nháy mắt, Bắc Cực tinh vị đã mấy lần thay chủ.

Người nào chiếm Bắc Cực tinh vị, liền đem đối thủ bức lui, Bắc Cực tinh vị bị đối phương chiếm trước, thì mình mất đi tiên cơ.

- Cốt lõi vấn đề ở đây, cũng không có gì sai, nhưng muốn chân chính làm được điểm này, đem trọng điểm trong điển tịch, biến thành việc mình có thể làm, điều này không rời khỏi "tích lũy".

Yến Triệu Ca vừa nói, thân hình vừa chuyển động, ngón tay thành kiếm, kiếm ảnh tung bay.

Chỉ ra một kiếm, bảy kiếm ảnh thoáng hiện trong hư không, giống như Bắc Đẩu thất tinh.

- Kinh nghiệm thực chiến cần tích lũy, đối với lý giải kiếm đạo cũng cần tích lũy, mới có thể làm người lúc nào cũng "hạ bút thành văn", "viên chuyển như ý".

Yến Triệu Ca cười với Triệu Minh, nói:

- Thất tinh hội tụ, Bắc Cực cao huyền, nói thì đơn giản, nhưng như thế nào làm được?

- Cho nên lúc trước ta có nói, chính là người phải luyện tập.

Yến Triệu Ca nói xong, bước ra một bước, chiếm lấy Bắc Cực tinh vị, sau đó bảy đạo kiếm ảnh chớp động, chỉ về Lục Ván.

Khuôn mặt của Lục Ván trầm tĩnh, cũng làm động tác giống như đúc, đồng dạng bước ra một bước, bảy kiếm tung bay.

Chân phải của hai người, đầu ngón chân đụng cùng một chỗ!

Giữa không trung, kiếm ảnh chớp động, giống như trường kiếm thật, mơ hồ truyền ra tiếng kim thiết va chạm.

Hai người vừa chạm liền lui lại, sau một lần giao phong, đồng thời lui về sau, sau đó lại xông lên!

Chỉ đầu chiêu thức biến hóa, không có phát lực, bên trong Vô Khô Kinh Lâu không chút rung động nào.

Kiểm tới kiếm đi, đan xen mọi nơi, hai anh kiệt thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn, đã đem ảo diệu của Thất Tinh Kiếm bày ra cực hạn.

Kiểm thể ảo diệu liên miên, giống như tinh thần mãi mãi lấp lánh trên bầu trời.

Kiểm thể đại khai đại hợp, giống như tinh thần dày đặc chuyển động.

Giao thủ chỉ trong chớp lát, ánh mắt của Yến Triệu Ca chợt lóe lên, đối với kiếm đạo của Lục Ván, càng ngày càng nhìn thấu.

Mà Lục Ván, ánh mắt chớp động, cũng cảm thấy trong dự liệu.

Hai người dùng thân pháp di động, lần nữa nhắm vào Bắc Cực tinh vị tranh đoạt.

Chiến đấu đã đến mức này, hai người thôi động kiếm ý đến mức tận cùng, chiến cục đi tới bước cuối cùng.

Lúc này ai chiếm được Bắc Cực tinh vị trước tiên, đối phương khó mà đoạt lại, sẽ rơi vào hạ phong.

Người nắm giữ Bắc Cực tinh vị, nắm chắc phần thắng!

Yến Triệu Ca lấy ngón tay thành kiếm, quát một tiếng, kiếm thể ngẩng cao, khí phách, giống như cuối cùng cũng thả ra khó chịu khi bị Lục Ván áp chế bằng Thất Tinh Kiếm mấy năm nay.

Bảy đạo kiếm ảnh chớp động trên không trung, giống như dùi non lấp biển, lại giống như lưu tinh trụ lạc, tấn công tới Lục Ván.

Thất Tinh Cùng Bắc!

Chiêu mạnh nhất của Thất Tinh Kiếm!

- Xem ra, mấy năm nay người chưa từng buông ta Thất Tinh Kiếm, mới có thể có tạo nghệ như thế này.

Lục Ván nhàn nhạt nói:

- Có thể đấu ngang với ta lâu như vậy, Thất Tinh Kiếm của ngươi đã vượt qua nhiều người khác.

- Nếu năm đó ngươi có tạo nghệ như thế này, cũng không cần khác nghĩ ra Tụ Lý Thanh Long gì đó.

Lục Ván vừa nói chuyện vừa chỉ bảy kiếm nghênh đón, cũng là Thất Tinh Cùng Bắc, chính diện đánh với Yến Triệu Ca.

Kiểm thể của hai người lần nữa triệt tiêu, mắt thấy kiếm thể của Yến Triệu Ca đã hết, kiếm thể của Lục Ván đột nhiên biết đổi, thân hình di động.

- Nhưng ngươi tiến bộ, ta còn tiến bộ nhiều hơn ngươi.

Lục Ván lấy ngón tay làm kiếm, kiếm thể chớp lên, bỗng nhiên bảy kiếm thay đổi thành sáu kiếm.

Không còn là Thất Tinh Kiếm, mà dung nhập vào lý giải kiếm đạo của mình!

Bắc Đẩu thất tinh, Nam Đẩu lục tinh, lúc này, đồng thời lấp lánh!

Bắc Đẩu chủ tử, Nam Đẩu chủ sinh.

Thất Tinh Kiếm của Lục Ván biến hóa đến tận cùng, lại sinh ra biến hóa mới!

Đã hết lực cũ, dĩ nhiên không cần hồi phục, đột ngột sinh ra lực mới.

Lục Ván dẫn động kiếm thể, bước ra một bước, trực tiếp chiếm lấy Bắc Cực tinh vị!

Triệu Minh đứng một bên trợn mắt, hoàn toàn không ngờ, chiến cuộc dĩ nhiên sinh ra biến hóa như vậy!

Là một trong Thái Thượng Bát Cực, Thất Tinh Kiếm trải qua nhiều đời cường giả của Quảng Thừa Sơn không ngừng nghiên cứu, bỏ phức tạp lấy tinh thuần.

Muốn tốt hơn nữa, không biết khó khăn bao nhiêu?

Mà bây giờ, Lục Ván dĩ nhiên đề ra vài phần biến hóa mới.

Tuy rằng còn rất non nớt, nhưng đã có hình thức ban đầu, lúc này, Triệu Minh giống như mơ hồ thấy được cái bóng của Thạch Thiết.

Người đó đã đem Kim Cương Thân luyện đến tình trạng chưa từng có, nhưng cũng không ngừng tiếp tục nâng cao.

Nếu Lục Ván tiếp tục đi tới, đi tới tu vi cảnh giới giống như Thạch Thiết bây giờ, hẳn có thể nâng cao Thất Tinh Kiếm đến trình độ nào?

Tuy rằng không cùng trận doanh với Lục Vấn, nhưng Triệu Minh đối với Lục Vấn, cũng không thể không nói tiếng "phục".

Hắn lo lắng nhìn về phía Yến Triệu Ca, thấy vẻ mặt của Yến Triệu Ca hình như lộ ra ý cười!

Võ Khố Kinh Lâu tầng thứ tư, một lão giả vẫn nhắm mắt, lúc này bỗng nhiên mở hai mắt ra, ánh mắt giống như nhìn thấu sàn nhà nhìn xuống tầng thứ ba.

Ánh mắt của lão giả, cũng không nhìn Lục Vấn, mà là nhìn về phía Yến Triệu Ca!

Kiểm thể của Yến Triệu Ca đã hết, mắt thấy kiếm pháp của Lục Vấn sinh ra biến hóa mới, chiếm lấy tiên cơ.

Kiểm pháp của hắn, đột nhiên cũng xuất hiện biến hóa!

Kiểm ảnh trùng điệp, Yến Triệu Ca không tiến mà lùi lại!

Lục Vấn đang xuất kiếm, đột nhiên cảm thấy một trận không thoải mái, hắn cảm giác dưới khí cơ dẫn dắt, kiếm chiêu của mình cũng bị Yến Triệu Ca dẫn động!

Kiểm chiêu của hai người, vào lúc này, dĩ nhiên mơ hồ hình thành cộng minh.

Tựa như không phải hai người đang chém giết, mà là sóng vai dắt tay nhau, công kích người khác.

Dưới khí cơ giao cảm, hai đường Thất Tinh Kiếm, hòa thành một thể.

Nhưng theo Yến Triệu Ca lui lại, Bắc Cực tinh vị đột nhiên biến hóa!

Điều này làm cho Lục Vấn phải tiếp tục bước về phía trước, bằng không chỉ có thể ngồi xem Yến Triệu Ca chiếm lấy Bắc Cực tinh vị.

Trong lòng biết không tốt, nhưng Lục Vấn chỉ có thể cắn răng bước ra một bước, tranh thủ đoạt lại quyền chủ động.

Nhưng khi thân thể hắn mới động, Yến Triệu Ca vốn lùi về sau nửa bước, đột nhiên lại bước ra một bước!

Tốc độ so với lùi lại còn nhanh hơn, dường như Yến Triệu Ca từ trước đến giờ không có ý định lùi lại phía sau, mà chuẩn bị tiến tới trước.

Nhanh lùi nhanh tiến, chuyển đổi trong nháy mắt, không có giảm xóc, nhưng lại cử trọng nhược khinh, không có bất kỳ cảm giác khô khan nào.

Vừa tiến tới, vừa chỉ ra một chiêu Thất Tinh Kiếm.

Lục Vấn tròn to hai mắt, lúc này hắn cảm thấy giống như mình chủ động đưa lên trước mũi kiếm của Yến Triệu Ca vậy!

- Chính là như vậy.

Yến Triệu Ca thu kiếm đứng đó, không nhìn Lục Vấn, mà quay đầu cười nói với Triệu Minh.

Triệu Minh há to miệng, nhưng lại không phát ra được tiếng nào, sau một lúc lâu, mới cười khò một tiếng:

"Một là thiên tài, một là thiên tài có thể chiến thắng thiên tài!"

Không nghĩ tới, Yến Triệu Ca năm xưa vẫn chưa từng địch nổi Lục Vấn bằng Thất Tinh Kiếm, chuyển tu kiếm đạo khác, nhưng lại nằm gai nếm mật, té ở chỗ nào, đứng lên chỗ đó.

Lục Vấn nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca, khô khốc nói:

- Người đã tính trước biến hóa của ta là lấy "tử" nhập "sinh", từ không hóa có?

Yến Triệu Ca liếc hắn một cái, tùy ý lấy ngón tay thay kiếm, thi triển một chiêu Thất Tinh Cùng Bắc giữa không trung, kiếm thể đến cuối cùng, đột nhiên hóa hành Nam Đầu kiếm, lực cũ đến cuối, lực mới sinh ra.

Nhìn qua như xuất hết lực, nhưng kỳ thật rất thành thạo.

- Bởi vì ta cũng biết a.

Yến Triệu Ca vuốt tay nói.

Lục Vấn nhắm mắt lại.

Một chiêu cuối cùng Yến Triệu Ca thắng hắn, hắn không biết.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 116: Ngã ở chỗ nào, liền đứng lên ở chỗ đó

Dịch giả: rolland

Nhìn Lục Vấn rơi vào trầm mặc, Yến Triệu Ca nhún vai.

Nguyên chủ thân thể của mình, còn trẻ khí thịnh, bị Lục Vấn ép bỏ không luyện Thất Tinh Kiếm.

Để chứng minh mình, ngay cả một môn kiếm đạo khác đứng hàng Thái Thượng Bát Cực Kiếm của Quảng Thừa Sơn cũng không luyện, lại đi nghĩ ra kiếm đạo mới, ngược lại có chút thành tựu.

Thật ra nguyên chủ thân thể này, thiên phú kiếm đạo cũng không yếu, môn Thất Tinh Kiếm này cũng có thành tựu cực cao.

Chỉ là một số người, trời sinh tu luyện một loại Võ học, rất thuận buồm xuôi gió.

Ví như Thái Dương Kim Châm Khí Công với Triều Nguyên Long, Thất Tinh Kiếm với Lục Vấn.

Nhưng muốn nói đến ngày sau đạt được thành tựu như Thạch Thiết còn chưa biết được.

Thạch Thiết không luyện Kim Cương Thân, tùy tiện chọn một Thái Thượng Bát Cực khác, bao gồm Thất Tinh Kiếm, vẫn là Thiết Sư Tử Vương "siêu quần bạt tụy".

Lục Vấn không luyện Thất Tinh Kiếm, đó là một chuyện khác.

Nhưng hẳn có thể đem môn Thất Tinh Kiếm này, lấy hai mươi lăm, hai mươi sáu tuổi siêu việt tất cả Tông Sư của Quảng Thừa Sơn, không phải là may mắn mà là thực học.

So với nguyên chủ thân thể này, Yến Triệu Ca đối với Thất Tinh Kiếm có lý giải khác nhau.

Trong mắt Yến Triệu Ca, môn kiếm đạo này, rất có nhiều chỗ tiếp thu được, cũng có nhiều tiềm lực để đào móc.

Ngoài ra, đối với Yến Triệu Ca mà nói, bỏ qua Thất Tinh Kiếm, cũng không phải chuyện tình về vang gì, giữ lại vết sẹo cũ, làm mình không thoải mái a...

Nguyên chủ thân thể tu luyện Võ đạo, Yến Triệu Ca đều dụng tâm nghiên cứu, hẳn cũng không tốn nhiều tâm tư nhất vào kiếm đạo Tụ Lý Thanh Long hay Đâu Suất Chương.

Mà là vào môn Thất Tinh Kiếm trong mắt người khác mình đã vứt bỏ.

Kết hợp với nội tình mà nguyên chủ thân thể lưu lại, Yến Triệu Ca có ngộ tính cao hơn, rất nhanh đem môn Thất Tinh Kiếm nhận thức sâu hơn.

Muốn xóa bỏ ấn tượng cũ trong mắt người khác, cũng không cần lấy Lục Vấn khai đao, tuy rằng Lục Vấn là đối thủ tốt nhất.

Nhưng nếu Lục Vấn tự mình đưa tới cửa, Yến Triệu Ca đương nhiên tiếp nhận rồi.

Vũ Khố Kinh Lâu tầng thứ tư, lão giả kia nhìn Yến Triệu Ca, ánh mắt sâu thẳm, nhìn không ra tâm tình:

- Ngộ tính thật cao...

Yến Triệu Ca mỉm cười chấp tay với Lục Vấn:

- Đa tạ.

Dứt lời, đi ngang qua Lục Vấn xuống lầu.

Triệu Minh tỉnh hồn lại, ánh mắt nhìn Lục Vấn, không có hèn mọn khinh thị, thậm chí có mấy phần thán phục.

Lục Vấn cũng quá mạnh.

Có thể trong Võ đạo Thánh địa khắp nơi là thiên tài như Quảng Thừa Sơn trở hết tài năng, trở thành nhân vật đầu lĩnh trong thế hệ trẻ, không thể nghi ngờ Lục Vấn là thiên tài trong thiên tài.

Đáng tiếc hán đưng phải Yến Triệu Ca.

Toàn bộ Quảng Thừa Sơn, trong cùng lứa tuổi, Võ giả cùng cảnh giới, ai dám phát ngôn bừa bãi là mình có thể nắm chắc thắng Lục Vắn?

Chứ đừng nói là đánh bại Lục Vắn trong lĩnh vực hán am hiểu nhất.

Hiện tại, Võ giả dưới Đại Tông Sư, Lục Vắn là người đứng đầu về Thất Tinh Kiếm của Quảng Thừa Sơn.

Qua ngày hôm nay, Thất Tinh Kiếm của Lục Vắn vẫn khinh thường tất cả Võ giả Tông Sư của Quảng Thừa Sơn, nhưng trên đầu hán, lại nhiều thêm một người mạnh hơn.

Đó là thanh niên mà hán ép vứt bỏ Thất Tinh Kiếm, lại dùng Thất Tinh Kiếm đánh bại hán!

Triệu Minh nhìn Lục Vắn, thở dài, đi theo phía sau Yến Triệu Ca xuống lầu:

"Người hơn thiên tài, là thiên tài trong thiên tài."

"Có thể thắng được thiên tài trong thiên tài, lại là người như thế nào?"

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn lại, thấy Triệu Minh đi sau lưng mình, vẻ mặt suy nghĩ, không khỏi cười nói:

- Võ học như Thất Tinh Kiếm, cũng không phải luyện một lần là xong, trở về từ từ suy nghĩ đi.

Triệu Minh tỉnh lại, gật đầu nói:

- Đạo lý ta cũng biết, nhưng bé quan tiêm tu không được, ta phải đi Xích Hồng Phái ở Thiên Bắc châu.

Yến Triệu Ca cười hắc hắc nói:

- Con rề tới cửa hả?

Xích Hồng Phái là tông môn lớn của Thiên Bắc châu, cũng giống như thế lực Đông Đường quốc, chiếm lấy một phương, tôn Quảng Thừa Sơn làm chủ.

Đông Đường quốc cùng Xích Hồng Phái tuy một ở Thiên Đông châu, một ở Thiên Bắc châu, nhưng cũng có giao lưu.

Trong phạm vi Xích Hồng Phái quản lý, sản xuất rất nhiều dược thảo, một bộ phận nguyên liệu luyện đan luyện dược của Đông Đường quốc đều tới từ Xích Hồng.

Xích Hồng Phái là một tông môn, đối với thiên tài trong lãnh địa của mình, tất nhiên có khát cầu, nhưng làm thế lực của Thiên Vực, khẳng định bị Quảng Thừa Sơn ảnh hưởng.

Những thiên tài trẻ tuổi đứng đầu nhất, dĩ nhiên sẽ mong muốn bái nhập vào Quảng Thừa Sơn, Xích Hồng Phái đã thấy ra điều này từ lâu.

Vì tăng mạnh liên hệ giữa nhà mình cùng Quảng Thừa Sơn, nội bộ của Xích Hồng Phái cũng sẽ tiến cử nhân tài bái vào Quảng Thừa.

Con gái Chương môn hiện tại của Xích Hồng Phái chính là môn hạ của Quảng Thừa Sơn.

Có vài phần mong muốn thông gia, Triệu Minh cùng người kia mới dần tiến tới.

Đối với Yến Triệu Ca trêu chọc, Triệu Minh bình tĩnh nói:

- Còn không gặp qua lão Chương môn của Xích Hồng Phái, cho nên lần này đi gặp.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Chúc ngươi mã đáo thành công, nếu thời gian trùng hợp, chúng ta có thể đồng hành

Mặc dù Triệu Minh hiểu kỳ tại sao Yến Triệu Ca phải đi Thiên Bắc châu, nhưng cũng không hỏi nhiều, gật đầu nói:

- Điều này không thể tốt hơn, vừa lúc trên đường ta thỉnh giáo Thất Tinh Kiếm của ngươi.

Nói đến nơi đây, trong lòng Triệu Minh thở dài, mới hơn nửa năm trước, mình bởi vì tuổi tác, tu vi so với Yến Triệu Ca cao hơn, mà bây giờ người sau vượt qua người trước.

Quả thật là không thể so sánh được.

Yến Triệu Ca tạm biệt Triệu Minh, sau đó trở lại chỗ của mình.

Chuẩn bị xong, Yến Triệu Ca gọi Phong Vân Sanh đến cùng nhau xuất phát, đi Sơn Vực.

Chuyến đi này không chỉ vì chuyện của Sơn Vực Vân Triệu Sơn, còn phải giải quyết vấn đề khôi phục lại Thái Âm Chi Thể cho Phong Vân Sanh.

Mà A Hồ, trải qua một thời gian nghiền ngẫm, đã thành công bình cảnh, đăng lâm Tông Sư thập trọng, Thông Thiên cảnh!

Nhìn hần hơi ngốc, nhưng tu luyện Võ đạo, ngộ tính không tệ, Yến Triệu Ca nhắc nhở, hần liền tìm được bí quyết đập phá bước cuối cùng, thành công đột phá.

- May mắn còn kịp, khá tốt, khá tốt.

A Hồ há cái miệng rộng, lâu cá cười.

Yến Triệu Ca vỗ vai hần:

- Đi, theo ta đến Cháp Sự Điện.

Đến Cháp Sự Điện, Yến Triệu Ca lại nhìn thấy Nhị sư bá của mình, Thủ tọa của Cháp Sự Điện, Phương Chuẩn.

Phương Chuẩn trước tiên nói:

- Liên quan đến di sản của Băng Long Võ Thánh, bởi vì liên quan đến Địa Ngục, nên tông môn trước tiên phải thăm dò xử lý, nhưng thứ không liên quan đến Địa Ngục, đều thuộc về người.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Tính ta và tông môn liên hợp khai quật di sản cũng được.

- Đồ của người, tông môn chắc chắn không chiếm tiện nghi.

Phương Chuẩn nói:

- Tình huống cụ thể, chờ Đại sư huynh về rồi hần nói.

Yến Triệu Ca gật đầu, biết sự việc trọng đại, Thạch Thiết lần thứ hai ra tay, mang thiết bài đi Bắc Hải.

Phương Chuẩn nói tiếp:

- Về phần chiếc nhẫn xuất xứ từ Diệp Cảnh kia, trải qua tra xét, có thể xác nhận liên quan đến Viêm Ma Đại Đế trước Đại Phá Diệt, nhưng chỉ lưu lại một luồng khí tức yếu ớt, chỉ đơn thuần là cổ vật, cùng Viêm Ma Đại đế giới quan hệ không nhiều.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói:

- Đây là một tin tức tốt.

- Không sai, đúng là tin tức tốt.

Ánh mắt của Phương Chuẩn đảo qua Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh:

- Đúng rồi, còn nửa năm thời gian, lại đến Thông Thiên Hội Minh lần nữa, Triệu Ca người nếu tham gia thì chuẩn bị sẵn sàng đi.

Thông Thiên Hội Minh, cũng không phải là hội minh Võ giả Thông Thiên cảnh, mà là hội minh Võ giả thể hệ trẻ của Bát Cực Đại Thế Giới.

Ba năm một lần, chủ yếu nhìn tiềm lực, mà không phải tu vi cảnh giới cao thấp.

Ý của "Thông Thiên" là chỗ này.

Danh tiếng của Tứ công tử đương thời, là do lần hội minh trước truyền ra, ngoài ra còn có những thiên kiều thể hệ trẻ khác, cũng từ hội minh truyền ra.

Cũng có cá nhân tông môn, lựa chọn giấu dốt, âm thầm phát triển.

Nhưng nhân vật thiên tài va chạm giao lưu, thường có thể ma sát, cho người tham dự có lợi ích không nhỏ, thu hoạch ngoài ý muốn.

Võ giả tu luyện, chưa bao giờ ngồi một chỗ bế môn tui luyện.

Cho nên tham gia hay ẩn giấu là chuyện của mỗi người.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Ta biết.

Phương Chuẩn nói tiếp:

- Về chuyện các người đi Sơn Vực lần này, tông môn sẽ có cường giả đi theo.

Tuy trong bụng của Yến Triệu Ca chứa cơn khôn, nhưng lần này đi Sơn Vực, thật ra là cùng Thương Mang Sơn chính thức quan hệ, cần phải có đại lão trong tông môn mang đội.

Yến Triệu Ca đối với chuyện này đã sớm biết:

- Nhị sư bá, không biết vị trưởng lão nào mang đội?

Phương Chuẩn nói:

- Là Phó sư muội.

Yến Triệu Ca nghe vậy, mí mắt nhảy loạn:

-... Phó sư bá?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 117: Vấn đề lưu lại do lão cha tạo nên

Dịch giả: rolland

Khóe miệng của Yến Triệu Ca co quắp lại:

-... Phó sư bá xuất quan?

Phương Chuẩn gật đầu:

- Mới xuất quan mấy ngày gần đây.

- Nàng đang ở Vân Đình Hồ của Thiên Bắc châu, các người tiện đường ghé qua, sau đó nàng sẽ đưa các người đi Sơn Vực.

Yến Triệu Ca há miệng, nói:

-... Đúng là tiện đường.

Thăng thần mà nói, Yến Triệu Ca suy nghĩ, Phương Chuẩn mang đội chính là việc tốt nhất hiện tại.

Phương Chuẩn nói Phó sư muội, chính là một trong những cường giả Đại Tông Sư nữ tính đứng đầu Quảng Thừa Sơn, Lăng Vân Quân, Phó Ân Thư.

Cũng giống như Thạch Thiết, Phương Chuẩn, Yến Dịch, đều là đệ tử đích truyền của lão Chưởng môn Quảng Thừa Sơn, Nguyên Chính Phong.

Trong những cường giả nữ tính của Bát Cực Đại Thế Giới cũng là nhân vật đứng đầu.

... Ngoài ra, nàng cũng là đệ nhất mỹ nhân Quảng Thừa năm xưa.

Với tu vi cùng tuổi tác hiện tại của nàng mà nói, vẫn đang hào hoa phong nhã.

Chỉ là tu vi và địa vị của nàng càng cao, những người thích bắt quái không còn thảo luận nữa.

Nhưng thật sự là Yến Triệu Ca không muốn giao tiếp với vị sư bá này.

Bởi vì, vị Phó sư bá này, nắm đó đối với tiểu sư đệ của nàng, ách, cũng chính là cha của Yến Triệu Ca, Yến Dịch, có chút ái mộ.

Đáng tiếc, chỉ là đơn phương.

Hoa rơi có ý mà nước chảy vô tình.

Tính cách của Phó Ân Thư rất cường thế, lòng dạ có chút hẹp hòi, cuối cùng có chút yêu quá thành hận.

Liên quan hệ hiện giờ của hai bên, vô cùng lúng túng, ngay cả thế hệ nhỏ như Yến Triệu Ca đối với vị Phó sư bá này cũng "tránh được liền tránh".

"Xuất quan a..."

Yến Triệu Ca vỗ đầu mình, quay đầu nhìn về phía Phong Vân Sanh.

Phong Vân Sanh có chút ừ ừ cạc cạc, đại danh của Lăng Vân Quân nàng cũng nghe nói qua, nhưng tình huống cụ thể thì không biết.

Yến Triệu Ca hướng Phương Chuẩn chấp tay một cái:

- Nói như vậy, Phong sư muội phải bái Phó sư bá làm thầy?

Phương Chuẩn gật đầu:

- Đúng là như vậy.

Cũng giống đệ tử hạch tâm của Quảng Thừa Sơn như Yến Triệu Ca, Lục Vãn, Từ Phi, khi đệ tử tinh anh tấn chức, đều có thể bái ân sư thụ nghiệp.

Yến Triệu Ca trực tiếp bái cha của hắn là Yến Dịch, Lục Vãn chính là đệ tử đích truyền của Phương Chuẩn, Từ Phi lớn tuổi hơn, là đệ tử đích truyền của Thạch Thiết.

Tuy rằng nam sư phụ thu nữ đồ đệ cùng nữ sư phụ thu nam đồ đệ không phải không có, nhưng nếu tình huống cho phép, khi nữ đệ tử tinh anh tấn chức đệ tử hạch tâm, thường sẽ bái vào cao thủ trưởng bối nữ tính trong tông môn học nghệ.

Phong Vân Sanh là Thái Âm Chi Nữ, ngoài phải bồi dưỡng Thái Âm Chi Lực, Võ đạo của bản thân cũng không thể đình lại.

Chỉ vì trước đây Phó Ân Thư vẫn bế quan, có trời mới biết khi nào nàng xuất quan, nên Yến Triệu Ca không tính nàng vào trong.

Ai biết lại trùng hợp như vậy, Phó Ân Thư đúng lúc này lại xuất quan.

Là nhân vật đại biểu cho cường giả nữ tính của Quảng Thừa Sơn, Phong Vân Sanh bái Phó Ân Thư làm thầy, là chuyện hợp lý.

Yến Triệu Ca nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng kể từ đó, hắn gánh trách nhiệm khôi phục lại Thái Âm Chi Thể cho Phong Vân Sanh, cũng không thiếu giao tiếp cùng vị Phó Ân Thư này.

Hành trình đi Sơn Vực lần này mới chỉ bắt đầu thôi.

Phương Chuẩn nói:

- Về Thái Âm Chi Thể, người tiến hành nghiên cứu, chính là Phó sư muội, Triệu Ca có ý kiến gì, không ngại giao lưu với nàng.

Tuy rằng trước khi Yến Triệu Ca mang Phong Vân Sanh về, Quảng Thừa Sơn vẫn không có Thái Âm Chi Nữ.

Nhưng sự chuẩn bị vẫn đang tiến hành, chỉ đợi có người là thực hiện.

Cho nên bồi dưỡng Thái Âm Chi Nữ, đối với Quảng Thừa Sơn bây giờ mà nói, đã chuẩn bị đầy đủ, mấu chốt là Yến Triệu Ca trợ giúp Phong Vân Sanh khôi phục.

Yến Triệu Ca nghe xong Phương Chuẩn nói chuyện, con mắt khẽ híp một cái.

Phương Chuẩn dừng từ rất lễ độ, về việc Thái Âm Chi Nữ, hoàn toàn không đối đãi Yến Triệu Ca như một văn bối mà là trao đổi ngang hàng.

Nhưng Phó Ân Thư từ trước đến giờ không vừa mắt hai cha con mình, có thể giao lưu được hay không cũng khó nói...

Từ biệt Phương Chuẩn, cùng Phong Vân Sanh đi ra Cháp Sự Điện, Yến Triệu Ca nhức đầu xoa xoa thái dương.

Dựa theo ký ức của nguyên chủ thân thể, vị Phó sư bá nhà mình, tốt nhất chính là chí tình chí nghĩa, thẳng thắn cương trực, không ngại ánh mắt của người khác.

Xấu nhất chính là bừa bãi tùy hứng, tùy tâm sở dục, thích gì làm đó.

"Đại sự làm trọng."

Yến Triệu Ca vuốt cằm:

"Chính sự trước mặt, chắc không có vấn đề... à?"

A Hồ cùng Phong Vân Sanh đi bên cạnh Yến Triệu Ca, A Hồ đột nhiên thấp giọng nói:

- Công tử.

Yến Triệu Ca nghe vậy, ngẩng đầu lên nhìn, liền thấy trên đường nhỏ phía trước, có một thiếu nữ đi ra, trang phục màu trắng, khoác ngoài lam bào, dung nhan thanh nhã lạnh lùng, chính là Tư Không Tinh đã lâu không gặp.

Tư Không Tinh nhìn thấy Yến Triệu Ca, thi lễ theo quy cũ:

- Yến sư huynh.

- Đã lâu không gặp...

Yến Triệu Ca gật đầu, vừa muốn hoàn lễ, trong lòng đột nhiên khẽ động:

- Hà? Hồ hấp không mang theo tạp chất, người đã đến Nội Cương trung kỳ Tông Sư?

Võ giả hồ hấp thô nạp, vận chuyển khí huyết, người bình thường không cách nào sánh bằng.

Nhưng hồ hấp không mang theo tạp chất nào, nói rõ Võ giả tu luyện, lấy Cương khí tôi luyện qua phổi của mình.

Cương khí tôi luyện tạng phủ, đây là chuyện tình mà Nội Cương trung kỳ Tông Sư mới làm được, cũng là một trong những đặc điểm.

Tư Không Tinh gật đầu nói:

- Vừa mới đột phá, trong ngũ tạng lục phủ, bây giờ còn trái tim và tam tiêu (*) chưa được rèn luyện.

Trong nửa năm ở Quảng Thừa Sơn, tuy Phong Vân Sanh nhận thức Tư Không Tinh, nhưng không có qua lại nhiều, nghe vậy cũng không có nhiều cảm xúc.

A Hồ lại mở to hai mắt nhìn, quan sát Tư Không Tinh từ trên xuống dưới.

Nửa năm trước đây ở Đông Đường, Tư Không Tinh mới tấn chức Nội Cương sơ kỳ Tông Sư, hôm nay cũng chỉ nửa năm, dĩ nhiên đã đột phá tới Nội Cương trung kỳ.

Hơn nữa nàng vừa mới đột phá, chỉ còn lại trái tim cùng tam tiêu trong ngũ tạng lục phủ còn chưa trải qua Cương khí rèn luyện.

Sau khi tôi luyện xong ngũ tạng lục phủ, cơ sở vững chắc, nàng có thể bắt đầu đột phá Nội Cương hậu kỳ!

Tốc độ như vậy, quả thực nghe rộn cả người.

Thiên phú Võ đạo của A Hồ cũng cực kỳ cao, nhưng khi hấn ở Nội Cương Tông Sư năm đó, tốc độ cũng không nhanh như vậy.

Không chỉ là hấn, A Hồ biết, công tử từ Nội Cương sơ kỳ, đột phá Nội Cương trung kỳ, Nội Cương hậu kỳ cũng không có nhanh như vậy.

Đám người Lục Ván cũng làm không được!

Tốc độ tiến bộ như vậy, để cho A Hồ cảm thấy giống như công tử đột nhiên tăng nhanh từ sau khi đột phá Ngoại Cương Tông Sư vậy.

"Kỳ lạ!"

A Hồ đột nhiên cảm thấy đầu óc của mình có chút không đủ dùng:

"Tuy rằng nàng ở Luyện Thể cảnh là một nhân vật thiên tài khó có được, nhưng sau lại mãnh liệt như vậy?"

Ánh mắt của Yến Triệu Ca lóe lên, lập tức khôi phục bình thường, hơi suy nghĩ, rồi hiểu rõ:

- Người hoàn thành nhiệm vụ lắm? Chỉ cần thông qua khảo hạch cuối cùng, lập tức trở thành đệ tử đích truyền?

Tư Không Tinh gật đầu:

- Đúng vậy.

Yến Triệu Ca hơi bĩu môi:

- Người muốn bái vào môn hạ của Lăng Vân Quân, Phó sư bá sao?

Tư Không Tinh gật đầu lần nữa:

- Vâng, trưởng lão của tông môn đề ta theo Yến sư huynh đi Vân Đình Hồ ở Thiên Bắc châu gặp Phó trưởng lão.

- Lần này lại cùng Yến sư huynh đồng hành, xin Yến sư huynh chỉ điểm nhiều hơn.

(*) tam tiêu: thực quản - dạ dày - ruột.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 118: Yến Triệu Ca bị sập cửa vào mặt?

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn Phong Vân Sanh, lại nhìn Tư Không Tinh, lắc đầu cười:

- Nếu Phó sư bá xuất quan, vậy cũng trong dự liệu.

- Đi thôi, chúng ta nhích người đi Thiên Bắc châu.

Yến Triệu Ca vỗ tay, dẫn đầu đi trước.

Cũng giống như dự đoán của hắn, Triệu Minh gần đây cũng chuẩn bị đi Xích Hồng Phái ở Thiên Bắc châu, vừa lúc kết bạn đồng hành.

Sau khi gặp mặt Thủ Tọa trưởng lão của Thiên Bắc châu, đám người Yến Triệu Ca nói lời từ biệt với Triệu Minh, Triệu Minh tự đi tới lãnh địa của Xích Hồng Phái, mà nhóm người Yến Triệu Ca tiếp tục đi tới Vân Đình Hồ.

Vân Đình Hồ thuộc cảnh nội của một tiểu quốc ở phía đông Thiên Bắc châu, diện tích không lớn, nhưng phong cảnh xinh đẹp vô cùng.

Hồ nước gọn sóng, đứng trên bờ hồ nhìn ra xa, có thể thấy trên mặt hồ quanh năm có mây trắng không tan.

Đặc biệt khi linh khí chấn động, cuốn lấy bốn phía Vân Đình Hồ, tạo thành một địa phương riêng biệt giữa hồ.

Hơi nước trong không khí ngưng kết thành sương mù, không có gió cũng không có mưa.

Ở đây bốn mùa như xuân, ngay cả nhiệt độ khí hậu cũng không biến hóa lớn, thế nên mây trắng kia vẫn không tiêu tan, tạo nên một lương đình giữa hồ.

Kiến trúc vẫn luôn tồn tại ở đó, do mây trắng tạo thành.

Bọn người Yến Triệu Ca đã là Tông Sư, trực tiếp đạp nước đi tới giữa hồ.

Chưa kịp đi tới giữa Vân Đình Hồ, mặt hồ đột nhiên xuất hiện một màn nước, như lá chắn.

Yến Triệu Ca giương mắt lên nhìn, nhất thời trợn mắt.

Chỉ thấy trên màn nước, thình lình xuất hiện chữ viết.

"Người của Yến gia chờ bên ngoài, những người khác tiến vào."

A Hồ thấy thế, khuôn mặt biến thành murple đáng:

- Công tử...

Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh nhìn nhau, dù các nàng không hiểu tình huống gì xảy ra, nhưng hiện tại cũng biết, vị Phó trưởng lão trong truyền thuyết kia, rất không thích gặp cha con Yến Triệu Ca.

A Hồ chà xát tay, lặng lẽ truyền âm cho Yến Triệu Ca:

"Công tử, chúng ta không có biện pháp xông vào a."

Màn nước trước mắt này nhìn như rất mỏng, nhưng muốn nếu cho rằng màn nước yếu ớt, đó chính là cái bẫy.

Đây là cường giả Đại Tông Sư thành danh lâu năm, Phó Ân Thư, lấy Võ đạo Quyền ý của bản thân, hóa thành màn nước.

Cũng giống như lúc trước Thạch Thiết lấy Quyền ý cầm cố thiên địa, khiến cho Nghiêm Húc tiến thoái không được.

Đối với người có cùng cảnh giới hoặc cao hơn Phó Ân Thư mà nói, màn nước trước mắt này không tính là gì, nhưng đối với Yến Triệu Ca, A Hồ, cái màn nước này so với tường đồng vách sắt còn muốn khó vỡ hơn.

Yến Triệu Ca nhìn màn nước, lắc đầu cười:

- Không sao.

Hắn quay đầu nhìn Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh, vừa cười vừa nói:

- Phó sư bá có lệnh, các người đi vào trước đi.

Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh trao đổi ánh mắt, chỉ thấy vẻ mặt của Yến Triệu Ca rất bình tĩnh.

Trải qua thời gian dài như vậy, các nàng cũng biết, Yến Triệu Ca là một người chỉ muốn chiếm tiện nghi không chịu thua thiệt, cho dù đối mặt với trường bối trong tông môn, cũng giống như vậy.

Yến Triệu Ca nhìn các nàng, mỉm cười:

- Các người tiến vào, ta tự nhiên có cách đi vào.

Khỏe miệng của Phong Vân Sanh nhếch lên một cái, như cười mà không cười, lặng lẽ giơ ngón cái với Yến Triệu Ca, không do dự, bước tới màn nước.

Tư Không Tinh nhìn Yến Triệu Ca, khẽ gật đầu, sau đó cũng hướng màn nước đi tới.

Khi các nàng đi tới, màn nước tự động mở rộng, để cho hai nàng tiến vào.

"Công tử, có câu nói như thế này?"

A Hồ nhìn các nàng đi vào, có chút "đau trứng" truyền âm nói:

"Thà rằng đắc tội quân tử không đắc tội tiểu nhân, thà rằng đắc tội tiểu nhân không đắc tội nữ nhân?"

"Ai đắc tội nàng? Chính nàng ta lòng dạ hẹp hòi mà thôi."

Yến Triệu Ca bĩu môi:

"Thả lỏng chờ một chút là được."

"Rất nhanh nàng sẽ chủ động nhận chúng ta đi vào."

A Hồ trầm lưu lười, hắn biết công tử xưa nay kiêu ngạo tận trời, nhưng đối phương bây giờ cũng không phải bình thường.

Luận thân phận, Phó Ân Thư cùng một tầng thứ với Phương Chuẩn, Thạch Thiết, cho dù thực lực và địa vị thấp hơn, nhưng cũng không phải một văn bối có thể đầu lại.

... Hơn nữa, nữ nhân này còn là người không phân rõ phải trái.

Nếu nàng muốn gõ một đệ tử văn bối, chính người gần chết, người cũng không có chỗ kêu oan.

Vị là đệ tử cùng lứa với bọn người Yến Dịch, Thạch Thiết, lúc còn trẻ cũng là một hồn thể ma vương a.

Trong các đệ tử đích truyền của lão Chương môn Quảng Thừa Sơn, Nguyên Chính Phong, Yến Dịch nhỏ tuổi nhất, nhập môn trẻ nhất, lúc hắn nhập môn, thì những người khác đã xuất sư.

Trước khi Yến Dịch nhập môn, các sư huynh sư tỷ vẫn còn trẻ, người Nguyên Chính Phong tín nhiệm nhất là Thạch Thiết, người Nguyên Chính Phong thường thức nhất là Phương Chuẩn, nhưng người làm Nguyên Chính Phong vui nhất là Phó Ân Thư.

Cha mẹ của Phó Ân Thư không chỉ là đồng môn với Nguyên Chính Phong mà còn là bằng hữu sinh tử, đáng tiếc hai người mất sớm, Phó Ân Thư hầu như do Nguyên Chính Phong nuôi lớn, tình cảm giữa hai người như cha con.

Một ý nghĩa khác mà nói, Nguyên Chính Phong rất nuông chiều Phó Ân Thư từ nhỏ.

Yến Triệu Ca nghĩ trong lòng, phải cảm tạ Thạch Thiết.

Nếu không có Đại sư huynh nghiêm túc như hấn trấn áp, ngay cả mặt mũi của Nguyên Chính Phong cũng không bán, thì Phó Ân Thư đem Quảng Thừa Sơn phá càng nhiều.

A Hổ nhìn Yến Triệu Ca, chép miệng nói:

- Công tử, khi đối mặt với Phương trưởng lão, người tự tin, lòng tin của ta cũng theo người, dù sao Phương trưởng lão rất lý trí.
- Nhưng Phó trưởng lão mà nói, khi nàng làm việc phần lớn dựa vào tâm trạng.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái, dựng lên ba ngón tay.

- Thứ nhất, tuy Phó sư bá là người rất tùy tính, thích làm bậy, phần lớn dựa vào yêu ghét cá nhân quyết định, nhưng nàng vẫn rất yêu quý tông môn.
- Nàng sinh ra tại đây, sư tổ coi nàng như con, vô cùng thương yêu, làm sao nàng không kính yêu sư tổ như phụ thân đây?

Yến Triệu Ca vừa nói vừa thu hồi một ngón tay:

- Trước mặt đại sư của Quảng Thừa Sơn, nàng có thể áp chế tâm tình, lấy đại cục làm trọng.
- Thứ hai, mặc dù oán thâm sau lưng trưởng bối cũng không tốt lắm, nhưng Phó sư bá đúng là không có tính nhẫn nại, cho dù thấy hứng thú cũng "ba ngày đánh cá, hai ngày phơi lưới" (*).

Yến Triệu Ca lại thu hồi một ngón tay:

- Thế nhưng, Phó sư bá khi tu hành Võ đạo, vô cùng quyết tâm, nhiều năm như một ngày. Đừng coi nàng lúc trẻ tính tình như hồn thể ma vương, nhưng nàng cần cù luyện công, ngay cả Đại sư bá rất khen ngợi.
- Phó sư bá đối với bí mật của Võ đạo, rất ham muốn tìm tòi nghiên cứu, có cái gì không hiểu, nàng sẽ ăn ngủ không yên, chừng nào tìm ra ảo diệu trong đó mới bỏ qua.

Yến Triệu Ca nói, cũng có chút tán thưởng:

- Không điên cuồng không thành công, Phó sư bá có thể đi tới tu vi như ngày hôm nay tất nhiên không phải dựa vào vận khí.
- Phó sư bá rất sĩ diện, thích cùng người khác đấu khí (**), nhưng so với mặt mũi, nàng càng quan tâm nan đề của Võ đạo hơn.

Nói đến đây, Yến Triệu Ca vừa cười vừa thu hồi lại ngón tay cuối cùng:

- Còn thứ ba, ha ha, nhìn khắp toàn bộ Quảng Thừa Sơn, Phó sư bá đều có tính tình nôn nóng, tính kiên nhẫn quá kém..

Lời còn chưa dứt, màn nước trước mắt đột nhiên yên tĩnh, không một tiếng động mở rộng.

(*) "ba ngày đánh cá, hai ngày phơi lưới": ý chỉ làm việc không kiên nhẫn.

(**) đấu khí: tranh hơn thua.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 119: Làm sao đuổi kịp người đi trước?

Dịch giả: rolland

Chữ viết trên màn nước biến mất, cũng không nói là Yến Triệu Ca có thể đi vào.

Nhưng A Hổ nhìn thấy màn nước mở rộng, không khỏi tròn mắt.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nghiêm túc thi lễ hướng phía xa trong màn nước:

- Cảm ơn Phó sư bá.

Sau đó, Yến Triệu Ca đi tới cửa trên màn nước đang mở rộng.

A Hồ còn ngây người, phản xạ theo điều kiện, đi theo phía sau Yến Triệu Ca.

Thật lâu sau, A Hồ mới hồi phục lại tinh thần:

- Công tử, rốt cục ngài làm như thế nào?

Yến Triệu Ca búng tay nói:

- Phó sư bá thấy Phong sư muội, nàng không giải được ảo diệu về việc Thái Âm Chi Thể của Phong sư muội dần dần hồi phục, không dần lòng được phải để chúng ta đi vào.

A Hồ ngắt ra:

- Chỉ đơn giản như vậy?

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Phó sư bá là người như vậy, so với thể diện, nàng để ý mấy thứ này hơn.

- Huống chi, ta chỉ bị "giận chó đánh mèo", dù sao ta cũng không phải phụ thân a.

Yến Triệu Ca chấp hai tay sau lưng, không nhanh không chậm đi tới:

- Dĩ nhiên, Phó sư bá cũng là người trở mặt còn nhanh hơn lật sách, chờ mê đề được giải khai, nói không chừng nàng sẽ đá văng ta ra.

A Hồ rụt cổ nói:

- Công tử nhớ giấu kỹ, ngài bị đá văng ra, ta khẳng định cũng khó tránh khỏi.

Hai người vừa nói vừa đập nước đi tới giữa hồ.

Dưới lương đình do mây trắng tạo thành, là một toà đảo nhỏ giữa hồ, khắp đảo đều bị mây trắng che phủ.

Trên đảo có một ngọn núi, Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tĩnh đang đứng trên đó, trước các nàng, là một nữ tử mặc thanh y, đang đứng đó nhìn xuống chân núi.

Tuổi của nữ tử khó xác định, nhìn như hai mươi, cũng giống như ba mươi.

Dung nhan tuyệt mỹ, không thua kém Tư Không Tĩnh, Phong Vân Sanh chút nào.

Bởi vì tu dưỡng khí chất qua năm tháng, lúc này nhìn lại, tựa hồ so với hai thiếu nữ hơn nửa phần.

Yến Triệu Ca đi lên núi, nhìn thấy nữ tử này, tiến lên chào hỏi:

- Phó sư bá.

Nữ tử này chính là Phó Ân Thư, vẻ mặt của nàng như thường, hoàn toàn không nhìn ra lúc nãy nàng còn cho Yến Triệu Ca đứng ngoài cửa.

- Hai người này ta rất hài lòng, hai đồ đệ này ta đều nhận, tông môn bên kia đăng ký danh sách, có thể đưa các nàng vào đệ tử đích truyền.

Câu nói đầu tiên lúc gặp mặt của Phó Ân Thư, biểu đạt hài lòng với Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tĩnh.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Phong Vân Sanh, thấy trong ánh mắt của đôi phu nhân có vài phần cảm khái, nhưng có nhiều hơn kiên định và quyết tâm.

Hy vọng "đông sơn tái khởi" một lần nữa, đối với Phong Vân Sanh từng ăn nhiều đau khổ trước đây mà nói, nắm chắc cơ hội này, là chuyện trọng yếu nhất.

Nói đến, nàng vào Quảng Thừa Sơn, tuy thân phận được bảo mật, phần lớn người không biết lai lịch của mình, chỉ coi nàng là nhân tài mà tông môn vô ý tìm được.

Hiện tại tin tức nàng tấn chức đệ tử đích truyền hạch tâm không có lộ ra, đợi khi truyền ra sẽ nhắc lên gọn sóng không nhỏ.

Dù sao, nàng mới nhập môn nửa năm liền một bước lên trời.

Tư Không Tinh bên cạnh, đã nhập môn nhiều năm, chịu đủ lịch luyện, mới đi tới ngày hôm nay.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Tư Không Tinh, chỉ thấy ánh mắt của Tư Không Tinh trong suốt, còn có mấy phần mừng rỡ cùng hướng tới.

Đối với Phong Vân Sanh, Tư Không Tinh không chút nào bất mãn.

Nàng là một trong số ít người biết được bí mật Thái Âm Chi Thể của Phong Vân Sanh, nhưng đối với Thái Âm Chi Thể, ngược lại cũng không thêm đề ý.

Đối với Tư Không Tinh mà nói, nàng coi trọng tài hoa Võ đạo của đôi phương.

Phó Ân Thư nói xong, quay đầu nhìn Phong Vân Sanh:

- Dựa theo nàng nói, lúc trước nàng gặp nạn, Thái Âm Chi Lực trong cơ thể, hoàn toàn khô kiệt.
- Nhưng bây giờ, đã khôi phục một chút.

Phó Ân Thư nói liên tục, tốc độ rất nhanh:

- Ngươi làm như thế nào? Vân Sanh nói ngươi dùng pháp môn Kim Châm Thứ Huyết (đâm), kích thích Thái Âm Chi Mạch.
- Ta có thể nhận ra được, trên kim châm của ngươi, bồi rất nhiều thảo dược, nhưng Kim Châm Thứ Huyết, mới là chỗ độc đáo của thủ pháp.

Yến Triệu Ca mỉm cười, giống như vừa rồi chưa có chuyện gì phát sinh, nói:

- Đúng là như vậy, ta biểu diễn một chút, thỉnh sư bá chỉ điểm.

Dứt lời, hần đi tới trước người Phong Vân Sanh biểu diễn.

Phó Ân Thư đứng bên cạnh nhìn kim đầu tiên, gật đầu nói:

- Nguyên lai là như vậy.

Yến Triệu Ca mỉm cười thu châm, lặng lẽ truyền âm cho Phong Vân Sanh:

- Thế nào, đừng phải một người nói chuyện nhanh hơn mình cảm giác như thế nào?

Tuy ngay trước mặt Phó Ân Thư, nhưng Phong Vân Sanh nháy mắt mấy cái, đáp lại:

- Sư phụ nói mười câu, ta có thể nói tám câu, khoảng cách không xa, không phải không thể đuổi kịp.

Yến Triệu Ca nhếch miệng:

- Tốt, có chí khí!

Lúc này, ánh mắt của Phó Ân Thư nhìn qua, nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca, trực tiếp hỏi:

- Ta nghe bên sơn môn nói, ngươi muốn phụ trách vấn đề bồi dưỡng Thái Âm Chi Lực cho Vân Sanh?
- Lúc tập luyện Võ đạo, tất nhiên là bên cạnh sư bá ngài.

Yến Triệu Ca thần nhiên đối diện với Phó Ân Thư:

- Nhưng về phương diện Thái Âm Chi Nữ tu luyện, cạnh tranh Thái Âm Quan Miện, ta quả thật có chút ý nghĩ.

Phó Ân Thư nói:

- Nhìn châm của ngươi, ta có thể nhìn ra, ngươi nghiên cứu phương diện này có trình độ không tầm thường.
- Cho nên, nói một chút suy nghĩ của ngươi đi.

Trong cường giả cao tầng của Quảng Thừa Sơn, Phó Ân Thư vẫn là người đi đầu trong việc bồi dưỡng Thái Âm Chi Nữ, nàng ở phương diện này có quyền lên tiếng lớn nhất.

Nếu Phó Ân Thư không xuất quan thì thôi, hiện tại nàng xuất quan, đương nhiên muốn ước lượng trình độ của Yến Triệu Ca ở phương diện này có bao

nhieu.

Dù sao, Thái Âm Chi Nữ là sự việc trọng đại, không cho phép nửa điểm khinh thường.

Yến Triệu Ca không nhanh không chậm nói:

- Đầu tiên là giúp Phong sư muội khôi phục Thái Âm Chi Thể, ngoài Kim Châm Thứ Huyệt, ta tính toán tìm một khối bảo địa Cô Âm Uẩn Cô Dương.
- Đề ý tới Vân Triệu Sơn của Sơn Vực, một mặt là muốn tạo mối quan hệ giữa tông môn và Thương Mang Sơn, mặt khác là vì sự khôi phục của Phong sư muội.
- Ngoài ra, ta suy nghĩ ra một loại dược ngâm (tắm), đến lúc đó cần dùng tới, giúp Phong sư muội khôi phục.

Nói đến đây, Yến Triệu Ca dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Về phần sau khi Phong sư muội khôi phục, một lần nữa bước lên quỹ đạo tu luyện, ta cũng có chút suy nghĩ, ta tin tưởng Phó sư bá ngài cũng có.
- Nhưng chúng ta nhất định phải đối mặt với một vấn đề là, Phong sư muội đã trẻ nai mấy năm, một lần nữa cất bước, mà đám người Mạnh Uyển từ lâu đã vượt qua trước.
- Đối phương sẽ không giẫm chân tại chỗ, dừng lại chờ chúng ta, ngược lại, người thắng được Thái Âm Quan Miện sẽ có tiến bộ nhanh hơn.
- Dưới tình huống như thế, Phong sư muội làm sao có khả năng đuổi theo đối thủ?

Yến Triệu Ca vuốt bàn tay, nói:

- Nói cho cùng, không phải có một Thái Âm Chi Nữ là vạn sự đều tốt, bản môn cuối cùng cũng có Thái Âm Chi Nữ, chỉ là có tư cách tham gia Thái Âm Chi Thí mà thôi, không còn đứng ngoài cuộc như mấy năm trước, nhưng nếu hàng năm làm nền cho người khác, Thái Âm Chi Nữ, có hay không cũng như nhau.
- Bồi dưỡng Thái Âm Chi Nữ, tham gia Thái Âm Chi Thí, tất cả là vì thắng được Thái Âm Quan Miện!

Phong Vân Sanh đứng một bên nhẹ nhàng gật đầu, cái này mới là sự việc then chốt.

Mình khôi phục Thái Âm Chi Thể, chỉ mới bắt đầu mà thôi.

Phó Ân Thư nhìn Yến Triệu Ca, so với việc Phong Vân Sanh khôi phục Thái Âm Chi Thể, cái này chính là vấn đề làm nàng nhức đầu.

Không có Phong Vân Sanh, nếu vận khí của Quảng Thừa Sơn tốt, có thể tìm một Thái Âm Chi Nữ khác, có thể tự mình bồi dưỡng.

Nhưng đã lạc hậu hơn những Thánh địa khác mấy năm, làm sao bù đắp lại chênh lệch, chớ nói chi cạnh tranh?

Những năm gần đây Phó Ân Thư nghiên cứu cách bồi dưỡng Thái Âm Chi Lực, nàng tự tin rằng nếu cùng điểm xuất phát, cho nàng một Thái Âm Chi Nữ, bồi dưỡng lên sẽ không kém những Thánh địa khác.

Nhưng muốn vượt qua người đi trước, cái này quá khó.

Phó Ân Thư hơi nhíu mày nói:

- Như vậy, người có biện pháp sao?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 120: Hai bút cùng vẽ

Dịch giả: rolland

Phó Ân Thư nhìn Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca cũng không thừa nước đục thả câu, mỉm cười nói:

- Hai cái biện pháp, hai bút cùng vẽ.
- Thứ nhất, trước đây trong lúc ta du lịch bên ngoài, thu được truyền thừa trước Đại Phá Diệt, bí tịch Võ đạo chuyên môn cho Thái Âm Chi Nữ tu luyện,

Thái Âm Chân Kinh.

Ánh mắt của Phó Ân Thư chợt lóe, nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca.

Phong Vân Sanh hơi kinh ngạc:

- Thái Âm Chân Kinh?

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Không sai, xem ra ngươi cũng nghe nói qua.

Phong Vân Sanh nói thì thảo:

- Quả thực từng nghe... tưởng bối thời trước nói.

- Thái Âm Chi Nữ như chúng ta, hiện tại tu hành những Võ đạo khác, cũng không có đặc thù ưu thế, cùng người bình thường giống nhau, dựa vào thiên phú Võ đạo.

- Nhưng nghe đồn trước Đại Phá Diệt, có Võ đạo tên là Thái Âm Chân Kinh, chính là bí tịch bảo điển chuyên môn dành cho Thái Âm Chi Nữ tu luyện.

- Thái Âm Chi Nữ dựa vào cái này tu luyện, làm ít công to, không nói tu vì dễ thắng nhanh chóng, mà còn có thể bồi dưỡng Thái Âm Chi Thể của mình, làm cho Thái Âm Chi Lực càng ngày càng mạnh.

Phong Vân Sanh nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Nhưng sau Đại Phá Diệt, môn Võ đạo này liền thất truyền, một chữ cũng không để lại, chỉ là truyền thuyết.

Yến Triệu Ca mỉm cười, nghe nàng nói xong, sau đó lại nói:

- Đúng là như vậy.

- Phương pháp giúp người khôi phục Thái Âm Chi Thể, là ta tự tìm ra, nhưng cũng có lấy ý tưởng từ trong Thái Âm Chân Kinh.

Yến Triệu Ca nói, nhìn về phía Phó Ân Thư:

- Việc này chỉ có sư tổ cùng gia phụ biết, ngài là người thứ ba biết chuyện này.

- Sau khi ta tìm được Thái Âm Chân Kinh, ngài vẫn còn bế quan, cho nên hôm nay mới cho ngài biết.

Phó Ân Thư gật đầu, lạnh nhạt nói:

- Việc này ngươi cũng làm ra công hiến không nhỏ, nếu đã có Thái Âm Chân Kinh, ngươi cho ta, ta truyền thụ cho Vân Sanh.

Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh há miệng, nhưng cũng không nói chuyện.

A Hô thì cúi đầu nhìn xuống mặt đất, có thể nói như vậy, nói xong rồi coi là chuyện đương nhiên, cũng chỉ có vị Phó trưởng lão trước mắt này thôi.

Phó Ân Thư nhàn nhạt nói:

- Ta không có tâm tư chiếm công lao của ngươi, phần thưởng của ngươi, tông môn tuyệt đối không lấy.

- Ta bình thường phải chỉ dạy Vân Sanh tu luyện Võ đạo, cùng những thứ này vừa lúc có thể phối hợp, một chuyện cần gì hai người làm? Bản thân Triệu Ca ngươi phải tu luyện, cũng không thể trễ nãi được.

Phó Ân Thư liếc nhìn Yến Triệu Ca:

- Trừ phi, ngươi có suy nghĩ khác, muốn "sớm chiều làm bạn" sao?

- Khụ... khụ...

A Hô thiếu chút nữa sặc nước miếng.

Tư Không Tinh từ trước đến giờ vẫn lạnh nhạt, cũng tò mò nhìn Yến Triệu Ca.

Phong Vân Sanh nháy mắt một cái, không có chút nào thẹn thùng của nữ nhi, một đôi mắt to ẩn chứa ý cười, thoải mái nhìn về phía Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca bị ánh mắt của mọi người soi mói, vẻ mặt vẫn như thường, không có chút ngượng ngùng nào.

Phó Ân Thư nhàn nhạt nói:

- Người phụ trách bồi dưỡng Thái Âm Chi Lực cho Vân Sanh, phải giao thiệp thường xuyên với ta, bởi vì vấn đề của đời trước, người gặp ta, không có chút lúng túng nào sao? Tội gì phải như vậy.

Cách nói càng ngày càng thẳng, Yến Triệu Ca có xung động muốn cười khở.

Vị sư bá này, đúng là chỉ chú ý đến mình thoải mái, không để ý tới cảm nhận của người khác.

Nhưng Yến Triệu Ca cũng không có bất mãn gì, bởi vì ngôn từ của Phó Ân Thư tuy không khách khí, nhưng cũng không phải không có lý.

Nếu có thể, Yến Triệu Ca sẽ vui vẻ giao mọi thứ cho Phó Ân Thư, tự mình phải tay, nhẹ nhàng tự tại.

Như Phó Ân Thư nói, công lao đã là của mình, không ai có thể chiếm được.

Nhưng Yến Triệu Ca quyết định muốn đem chuyện này nắm giữ trong tay.

Hắn có lý do của mình, chỉ là rất nhiều chuyện không thể nói cho người ngoài biết.

Nhưng mặc kệ là công hay tư, Yến Triệu Ca đều muốn đích thân ra trận lần này.

- Ta nói thẳng, ta rất thương thức Phong sư muội, nhưng hiện tại mà nói, giữa chúng ta không có tình yêu nam nữ.

Đối mặt với nghi vấn của Phó Ân Thư, Yến Triệu Ca bình tĩnh đáp lại:

- Ta muốn phụ trách chuyện bồi dưỡng Thái Âm Chi Lực của Phong sư muội, là bởi vì ta có vài tính toán, cần quan sát thực tế, không ngừng quan sát biến hoá của Phong sư muội.

Yến Triệu Ca cười:

- Chỉ dựa vào Thái Âm Chân Kinh, cũng không nhất định xoá đi khoảng cách giữa Phong sư muội cùng những Thái Âm Chi Nữ khác, rất khó chắc chắn.

- Dù sao, trong quá trình Phong sư muội đuổi theo, người thắng được Thái Âm Quan Miện, có Thái Âm Quan Miện giúp đỡ, tốc độ tu luyện nhanh hơn.

Về mặt của Phó Ân Thư trở nên hơi nghiêm túc:

- Người vừa mới nói, có hai biện pháp, hai bút cùng vẽ?

Yến Triệu Ca nói:

- Không sai, đầu tiên là Thái Âm Chân Kinh, thứ hai là một thiết tưởng của ta.

Vừa nói, Yến Triệu Ca vươn ra hai tay, ôm lại trước người:

- Đầu nói Âm Dương Tương Tế là đại đạo, nhưng Chí Âm Chi Đạo không phải là một đại đạo sao?

- Thái Âm Quan Miện, là lực lượng chí âm trong thiên hạ, cũng là căn bản của nó.

- Cho nên tất cả mọi người chưa bao giờ phá hư điểm này.

- Chỉ là, con đường quá mức cực đoan, tiền đồ có thể rộng lớn, đỉnh phong có thể rất cao, nhưng con đường đã được định trước, khó có thể vượt qua, cho dù vượt qua, đường cũng càng ngày càng hẹp.

- Nếu như có thể đảm bảo Chí Âm, lại dụng nhập càng nhiều hơn biến hoá khác, như vậy sẽ có không gian phát triển càng lớn hơn, con đường tương lai rộng mở hơn.

Yến Triệu Ca nói:

- Kể từ đó, đi đường sẽ nhanh hơn.

Phó Ân Thư lần này cũng không vội vàng nghi vấn Yến Triệu Ca có chắc hay không, ngược lại rơi vào trầm tư.

Sau một lúc lâu, nàng mở miệng hỏi:

- Người muốn tìm bảo địa Cô Âm Uẩn Cô Dương trợ giúp Vân Sanh khôi phục Thái Âm Chi Lực, là cùng suy nghĩ với cái này, mà hai thứ này đều là kết quả thu được từ nghiên cứu Thái Âm Chi Lực, nếu hai cái này ẩn chứng lẫn nhau, suy nghĩ này khả thi sao?

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Không sai, là do nghiên cứu tư liệu không giống nhau, suy xét khác nhau, nhưng lại chiếm được kết luận như nhau, mặc dù còn phải đợi nghiệm chứng, nhưng ta cho rằng, phương pháp này có thể được.

Phó Ân Thư nói liền:

- Người đã nói, dưới điều kiện bảo đảm Chí Âm, bằng không âm dương lẫn lộn, tổn hại Thái Âm Chi Lực, ngược lại không bù đủ cái mất.
- Điều này cần có biện pháp chân chính, bằng không chỉ có thể dừng lại trên giấy, như lâu các trên không.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Phó sư bá nói có lý, ta hoàn toàn đồng ý.
- Từ trước đến nay, ta luôn cho rằng, hành động hơn lời nói.

Dứt lời, Yến Triệu Ca đưa ngón tay ra, vẽ rất nhanh trên không trung, giống như đang thổi diễn cái gì, dấu vết Cương khí thật lâu không biến mất.

Trong mắt của Phó Ân Thư bỗng nhiên chớp động tinh quang, một lúc lâu sau mới ngừng lại.

- Mặc dù chỉ là hình thức ban đầu, nhưng ở cảnh giới Tông Sư cũng đã đủ dùng.

Nàng nhìn Yến Triệu Ca, thẳng thắn nói:

- Khó trách người can đảm nhận nhiều việc, người nghiên cứu ở phương diện này, so với ta càng sâu hơn, ta nếu không đồng ý, ngược lại sẽ trì hoãn Vân Sanh, bỏ lỡ đại sự của tông môn.

Phó Ân Thư ngẩng đầu nhìn lên trời, thờ dãi:

"Yến Dịch, có một ngày, người sẽ bị hấn vượt qua?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 121: Lại một hành trình

Dịch giả: rolland

Thành công thuyết phục Phó Ân Thư, tâm tình của Yến Triệu Ca không tệ.

Dù sao, đây cũng không phải việc nhẹ nhõm, bởi vì vị Phó sư bá này, cách làm đều dựa vào yêu thích các nhân, bằng vào tâm trạng của bản thân.

Ngàn vàng khó mua được lòng người vui vẻ, đạo lý có lúc không thể nói được.

Nếu không phải cần thiết, Yến Triệu Ca cũng không có tâm tư dây dưa với nàng.

Nhưng tình hình lần này tương đối phức tạp, lần đầu tiên Yến Triệu Ca gặp Phong Vân Sanh đã tính toán chuyện này.

Nếu không phải Phó Ân Thư đột nhiên xuất quan mà nói, cũng không đến nỗi sinh ra nhiều chuyện như vậy.

Bởi vì truyền thừa trước Đại Phá Diệt đã mất, rất nhiều thứ phải bắt đầu lại từ đầu, lý giải đối với Thái Âm Chi Thể của Thái Âm Chi Nữ trong thiên hạ hiện nay dưới mắt Yến Triệu Ca vẫn là có hạn.

Mặc dù biết Thái Âm Chân Kinh giúp ích cho Thái Âm Chi Nữ tu luyện, nhưng có nhiều chuyện đến nay thế nhân không biết.

Yến Triệu Ca đọc rất nhiều bí điển trong Thần Cung, ngoại trừ Thái Âm Chân Kinh ra, còn có những điển tịch liên quan đến Thái Âm Chi Nữ.

Trong đó có vài thứ, cũng không giới hạn ở Thái Âm Chi Nữ, đối với Võ giả khác cũng có tác dụng.

Yến Triệu Ca đối với chuyện này cảm thấy rất hứng thú.

Qua trao đổi cùng Phong Vân Sanh, chứng thực xác minh lại phản hồi, có trợ giúp rất lớn cho Yến Triệu Ca khi lĩnh hội Võ đạo chí lý của mình.

Những thứ này, không cần nói cho người khác.

Huống chi, trợ giúp Phong Vân Sanh đề thăng, có rất nhiều thủ đoạn, không phải một Thái Âm Chân Kinh có thể giải thích rõ.

Bí mật của hắn nhiều lắm, hoặc là giấu dốt, cố ý giữ lại, hoặc là tự thân xử lý, sẽ dễ dàng che giấu hơn.

Nếu như giấu dốt, làm sao có thể bảo đảm Phong Vân Sanh "mất bò mới lo làm chuồng", đuổi kịp đám người Mạnh Uyển?

Thắng không được Thái Âm Chi Thủ, tất cả khổ cực có ý nghĩa gì?

Phong Vân Sanh là một thiên tài Võ đạo cũng không giả, không liên quan đến Thái Âm Chi Thủ, từng bước tu luyện, đến tương lai cũng có thành tựu cực cao.

Nhưng trong khoảng thời gian ngắn, tiềm lực của nàng không thể chuyển thành thực lực, không có tác dụng quyết định thiên hạ đại thế.

Yến Triệu Ca ở Quảng Thừa Sơn, cho dù là hắn, hay cha của hắn, đều vui buồn cùng Quảng Thừa Sơn, nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn (*).

Về công hay về tư, Yến Triệu Ca đều phải bảo đảm tình hình phải nắm trong tay mình.

May mà trong dự liệu của hắn, tuy rằng tính cách của Phó Ân Thư tùy tính, nhưng liên quan đến đại sự của Quảng Thừa Sơn, biết phân biệt nặng nhẹ.

Nàng thích tranh cường hão thắng, thích sĩ diện, nghe nói thậm chí có lúc không giữ lời hứa, nhưng trên vấn đề về Thái Âm Chi Nữ, cuối cùng cũng thừa nhận mình "tài nghệ không bằng người".

- Chuyện về Vân Triệu Sơn, ta cũng nghe nói.

Phó Ân Thư hồi phục lại tinh thần, hỏi tiếp:

- Chuyện này, ngươi có mấy thành nắm chắc?

Yến Triệu Ca nghiêm túc đáp:

- Ít nhất có tám phần mười, nếu muốn nhiều hơn, cần phải đi Vân Triệu Sơn khảo sát, sau đó mới nói chính xác được.

Phó Ân Thư nhướng mày:

- Ngươi không cần khoác lác, tám phần mười đã rất cao.

- Nếu như thế, hiện tại xuất phát đi.

Phó Ân Thư nói xong, xung quanh thân thể không gió mà động, từng dòng khí cuốn lấy Yến Triệu Ca, A Hồ, Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tĩnh bay lên.

- Vân Sanh phải đi Vân Triệu Sơn, Tư Không nên cùng chúng ta đồng hành, nhân cơ hội này mà lịch lãm, trên đường ta cũng có thể giáo dục ngươi, không bỏ lỡ chuyện tu hành.

Màn nước bao xung quanh đảo nhỏ giữa Vân Đình Hồ, nhẹ nhàng hạ xuống, mà Phó Ân Thư trực tiếp cuốn đám người Yến Triệu Ca hướng về phương xa bay đi.

A Hồ lè lưỡi, nhỏ giọng truyền âm cho Yến Triệu Ca:

- Công tử, Phó trưởng lão hơi quá "lôi lệ phong hành" đi?

- Nói đi là đi a!

Yến Triệu Ca xoa trán của mình:

- Hiện giờ rất ít nghe nói như thế, ta cũng ngẫu nhiên nghe người khác đề cập qua, bọn người đồng lứa với phụ thân, lúc còn trẻ truyền lưu một thuyết pháp.

- Tâm tư của Phó Ân Thư, ngày tháng sáu thay đổi thất thường.

- Hiện tại xem ra, mặc dù tuổi tác tăng lên, nhưng vị Phó sư bá này vẫn như cũ, nhớ tới là làm phiền, thói quen tốt a.

Yến Triệu Ca nhíu miệng:

- Chúng ta coi như có một hồi lữ hành.

Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh cũng hơi kinh ngạc, nhưng nhanh chóng bình phục lại tâm tình.

Người trước tuy không có tâm tư "nhún nhảy" như Phó Ân Thư, nhưng cũng có tính cách dứt khoát, người sau thì ngoại trừ tu luyện Võ đạo, đúng là chuyện gì cũng không để ý.

Đoàn người do Phó Ân Thư mang theo, xuyên qua núi non trùng điệp, bay tới Sơn Vực.

Mục tiêu của bọn họ, đầu tiên là trung bộ Sơn Vực, Thương Mang Lĩnh, sau đó là phía đông Sơn Vực, Vân Triệu Lĩnh.

Không giống Thiên Vực lấy phân chia thành năm châu, Sơn Vực lấy "tỉnh" để phân chia lãnh thổ của mình.

Cũng bởi vì Sơn Vực có rất nhiều đồi núi, cho nên dùng "tỉnh", phần lớn Sơn Vực đều dùng tên của núi non tại đó phân chia.

Ví dụ như khu vực Thánh địa Thương Mang Sơn của Sơn Vực, liền có tên là Thương Mang Lĩnh.

Vân Triệu Lĩnh là vị trí của Vân Triệu Sơn Mạch, trong đó ngọn núi cao nhất chính là Vân Triệu Sơn.

Vân Triệu Lĩnh ở cực đông của Sơn Vực, phía đông trực tiếp giáp với Lôi Vực, phía đông nam là Địa Vực, phía nam là Thiên Đông châu của Thiên Vực, phía tây nam mới là Thiên Bắc châu của Thiên Vực.

Bắt nguồn của Trấn Long Uyên từ Địa Vực, đi qua Thiên Đông châu của Thiên Vực, sau đó kéo dài qua Vân Triệu Lĩnh của Sơn Vực.

Đồng dạng Thương Âm Hà xuất phát từ Địa Vực, trái lại nhập Vân Triệu Lĩnh trước, sau đó vào Thiên Bắc châu của Thiên Vực.

Bởi vì Vân Triệu Sơn cùng Cự Linh Huyền Thạch, tuy đây là biên giới của Sơn Vực, nhưng là khu vực Thương Mang Sơn coi trọng nhất, canh phòng nghiêm ngặt Thiên Lôi Điện của Lôi Vực cùng Quảng Thừa Sơn của Thiên Vực thăm thâu vào.

Khi nhận được tin tức của đám người Yến Triệu Ca, Phó Ân Thư, Thương Mang Sơn cũng không chậm trễ.

Quảng Thừa Sơn mơ hồ tiết lộ chuyện liên quan đến Cự Linh Huyền Thạch, Thương Mang Sơn đương nhiên sẽ coi trọng.

Nhưng mà, cho dù là Yến Triệu Ca, hay Phó Ân Thư, đều cảm giác được, thái độ của Thương Mang Sơn tựa hồ có chút mập mờ không rõ.

Trải qua cuộc chiến Đông Đường lúc trước, thiên hạ đại thể hiện nay tương đối vi diệu.

Nhưng Yến Triệu Ca còn cảm thấy một vài manh mối không tầm thường.

"Có cổ quái..."

Trong lòng Yến Triệu Ca ngưng lại, nhưng không lộ ra ngoài, cùng Phó Ân Thư và cao thủ của Thương Mang Sơn đi tới Vân Triệu Sơn.

Mà trên đường đi tới Sơn Vực, đám người Yến Triệu Ca nhận được một tin tức, đối với Quảng Thừa Sơn mà nói là một tin xấu.

Thái Âm Chi Thị lần ba, đệ tử Đại Nhật Thánh Tông, Mạnh Uyển, từ ngũ đông vùng dậy giống như phượng hoàng niết bàn, cường thế biểu diễn màn "vương giả trở về", đoạt lại Thái Âm Quan Miện!

Cái này giống như xác định phán đoán của Phong Vân Sanh lúc trước.

Chỉ cần bản thân không xảy ra vấn đề, Mạnh Uyển vẫn là Thái Âm Chi Nữ mạnh nhất hiện tại.

Thánh binh Thái Âm Quan Miện quay về Đại Nhật Thánh Tông.

Thiên hạ đại thể, nhất thời biến hoá.

Tuy rằng Đông Lai Vô Thánh Hoàng Quang Liệt còn chưa xuất quan, nhưng tình trạng quần bách của Đại Nhật Thánh Tông lúc trước đã không còn tồn tại.

Khi nghe tin tức này, Yến Triệu Ca nhìn Phong Vân Sanh.

Về mặt của Phong Vân Sanh bình tĩnh, không chút gợn sóng nào.

Ánh mắt của nàng cũng nhìn về phía Yến Triệu Ca.

Thế cục cải biến, chuyến đi này của Yến Triệu Ca càng thêm quan trọng.

(*) "nhất vinh câu vinh, nhất tổn câu tổn": phúc họa cùng chia

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 122: Vân Triệu Sơn

Dịch giả: rolland

Đám người Yên Triệu Ca biết kết quả của Thái Âm Chi Thí lần thứ ba, bên Thương Mang Sơn tất nhiên cũng nhận được tin tức.

Mặc dù đối phương không bài ra mặt, nhưng Yên Triệu Ca có thể cảm giác được, Thương Mang Sơn đối với đoàn người của mình càng thêm nhiệt tình.

Đại Nhật Thánh Tông càng cường thế, Thương Mang Sơn tuy không trực diện mũi nhọn, nhưng cũng đề phòng.

Khi đang không đủ sức mạnh, có Quảng Thừa Sơn ngăn trở Đại Nhật Thánh Tông, đối với Thương Mang Sơn hiển nhiên là chuyện tốt.

Nhưng mà, Yên Triệu Ca vẫn cảm thấy, vấn đề mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch ở Vân Triệu Sơn, Thương Mang Sơn vẫn tỏ thái độ mập mờ.

Trong lúc giao tiếp cùng Quảng Thừa Sơn, Thương Mang Sơn giống như không biết vô tình hay cố ý, mưu cầu hợp tác trong phương diện khác.

Chuyện này làm Yên Triệu Ca lưu ý thêm vài phần.

Tuy thái độ của Thương Mang Sơn mập mờ không rõ, nhưng đám người Yên Triệu Ca, Phó Ân Thư dưới sự dẫn đường của đối phương, đã đặt chân lên Vân Triệu Linh.

- Công tử, thật đúng dịp, vợ chồng Triệu Minh cũng đến Vân Triệu Linh.

Đang đi trên đường, A Hồ chỉnh lý tin tức từ thủ hạ truyền tới, sau đó báo cáo cho Yên Triệu Ca.

Yên Triệu Ca ngẩng đầu suy nghĩ một chút:

- A, Xích Hồng Phái cùng Vân Triệu Linh của Sơn Vực, nhưng có trao đổi qua lại.

A Hồ gật đầu:

- Đúng vậy, địa phương Cô Âm Uẩn Cô Dương rất hiếm thấy, Xích Hồng Phái trồng Linh thảo, có vài loại phẩm chất tốt hơn khi trồng nơi Cô Âm Uẩn Cô Dương.

- Cho nên bọn họ muốn một mảnh đất ở Vân Triệu Sơn, mở ra được điền.

Yên Triệu Ca gật đầu, đối với chuyện này, Quảng Thừa Sơn hiểu rõ tình hình cũng không cảm.

Quảng Thừa Sơn cùng Thương Mang Sơn, tuy có quan hệ cạnh tranh, nhưng không khản trương như với Đại Nhật Thánh Tông.

Nhiều thế lực của Thiên Vực dưới trướng Quảng Thừa Sơn, cùng các thế lực của Sơn Vực dưới trướng Thương Mang Sơn có trao đổi qua lại, cũng không hiếm thấy.

Vân Triệu Sơn là trọng địa của Thương Mang Sơn, nhưng chỉ cần không tới gần mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch thì không cấm người ngoài.

Dĩ nhiên, nếu là thế lực cùng cấp độ như Quảng Thừa Sơn tới gần, nhất định sẽ khiến Thương Mang Sơn chú ý, còn thế lực như Xích Hồng Phái thì không sao.

A Hồ nói tiếp:

- Nghe nói lần này là được điền xảy ra vấn đề, cho nên Triệu Minh cùng Cảnh Vân Chi đều tới.

Cảnh Vân Chi chính là con gái của chủ môn Xích Hồng Phái, nhưng không có vào Xích Hồng, mà bái nhập Quảng Thừa Sơn, giống như Yên Triệu Ca, Triệu Minh, đều là đệ tử Quảng Thừa.

Yên Triệu Ca nói:

- Sau khi chúng ta đến Vân Triệu Sơn, có thể thông báo cho bọn họ, mọi người có thể tụ họp lúc rảnh một chút, theo lễ thì bọn họ phải bái kiến Phó sư bá.

A Hổ thật thà cười:

- Vâng, công tử.

Khi đặt chân lên Vân Triệu Lĩnh, xuyên qua Vân Triệu Sơn Mạch, đám người Yến Triệu Ca đi về hướng đông.

Ngon núi cao nhất của Vân Triệu Sơn Mạch, Vân Triệu Sơn, dần hiện ra trước mắt mọi người.

Cả Vân Triệu Sơn Mạch, giống như một con rồng đang nằm, mà Vân Triệu Sơn như đầu rồng.

Dưới chân Vân Triệu Sơn, cùng nhiều ngọn núi tương liên khác, hình thành một thung lũng nhỏ, nơi đó chính là mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch.

Mà giữa sườn núi của Vân Triệu Sơn, có một Linh Tuyền, tên là Âm Dương Vân.

Âm Dương Vân Linh Tuyền này, chính là địa phương Cô Âm Uẩn Cô Dương hiếm có trên thế gian.

Bởi vì mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch Mạch, ngoại trừ thủ tọa trưởng lão của Thương Mang Sơn quản lý công việc ở Vân Triệu Lĩnh, còn có một trưởng lão Đại Tông Sư lâu năm chuyên môn tọa trấn Vân Triệu Sơn, gọi là Huyền Thạch trưởng lão.

Cộng thêm trưởng lão của Thương Mang Sơn cùng đi theo, Vân Triệu Sơn lúc này, có ba Đại Tông Sư lâu năm của Thương Mang Sơn tề tụ.

Thủ tọa trưởng lão quản lý công việc ở Vân Triệu Lĩnh của Thương Mang Sơn họ Tả, là một nam tử trung niên với khuôn mặt uy nghiêm.

Yến Triệu Ca nhìn vị Tả trưởng lão này, ánh mắt hơi ngưng lại.

Chủ Sự trưởng lão của Thương Mang Sơn đóng quân tại Đông Đường quốc Thiên Đông châu, chính là thuộc hạ của vị Tả trưởng lão này.

Trong hỗn loạn Đông Đường trước đây, động tác của Thương Mang Sơn không thể thiếu cái bóng của vị này.

- Mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, nếu nói đến là chuyện quan trọng nhất, quý phái đột nhiên đăng môn, làm chúng ta có chút ngoài dự liệu.

Tả trưởng lão không nhanh không chậm nói.

Yến Triệu Ca ngồi yên lặng một bên không nói gì, tự nhiên có Phó Ân Thư giao tiếp:

- Chính vì sự việc quan trọng, nếu không đủ nắm chắc, bản phái sao có thể tùy tiện nói ra?

Những năm gần đây, bởi vì mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch dần khô kiệt, mất thấy sẽ "miệng ăn núi lở".

Thương Mang Sơn một mặt tìm kiếm cách giải quyết, một mặt hạn chế khai thác.

Vì vậy, làm cho bản thân chậm phát triển theo.

Nếu vấn đề này được giải quyết, có thể khai thác lượng lớn Cự Linh Huyền Thạch lần nữa, Thương Mang Sơn tất nhiên sẽ đi vào giai đoạn phát triển mạnh mẽ lần nữa.

Phó Ân Thư nhàn nhạt nói:

- Bản phái rất thành ý, quý phái không cần khẩn trương như vậy.

Tả trưởng lão đối với tính cách của Phó Ân Thư cũng có hiểu biết, nghe vậy thì mỉm cười.

Nếu như Quảng Thừa Sơn tới nơi này phá hư, coi như triệt để đem Thương Mang Sơn hướng về Đại Nhật Thánh Tông.

Nhưng mà, hắn cũng có ý nghĩ của chính mình.

Quảng Thừa Sơn chắc chắn không vô duyên vô cớ trợ giúp Thương Mang Sơn, nếu là hợp tác, đó chính là theo nhu cầu của hai bên, lấy nhiều lấy ít chính là vấn đề.

- Quý phái nói, muốn khảo sát thực địa? Như vậy sau khi ổn thỏa, đi theo ta là được.

Tả trưởng lão nói rằng.

Phó Ân Thư trực tiếp quay đầu nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Người cần nghỉ ngơi không?

Yến Triệu Ca nhìn xuống xung động muốn tròn trắng mắt, đối với tính tình nôn nóng của sư bá mình có nhận thức trực quan lần nữa:

- Ta lúc nào cũng có thể.

Phó Ân Thư gật đầu, quay đầu nhìn về phía Tả trưởng lão:

- Hiện tại thời gian còn sớm, chúng ta đi thôi.

Tả trưởng lão giao tiếp ánh mắt với các trưởng lão Thương Mang Sơn khác, đều gật đầu.

Huyền Thạch trưởng lão tọa trấn Vân Triệu Sơn nói:

- Đi theo lão phu.

Đoàn người tiến vào sơn cốc, trực tiếp đi xuống mạch khoáng, Yến Triệu Ca cảm nhận dao động linh khí trong đó, lại chuyên chú vào khu vực túy khoáng, trong lòng càng nắm chắc.

"Hình thức khai thác quá lạc hậu, khai sơn tổ sư của Thương Mang Sơn chỉ lấy được Cự Linh Huyền Công, nhưng không có kỹ thuật thăm dò cùng khai thác Cự Linh Huyền Thạch, sau này phát triển ra phương thức khai thác, quá thô bạo, không ngừng tổn thương túy khoáng."

Yến Triệu Ca tính toán trong đầu, nhưng trong lòng lại lo lắng:

"Ngoại trừ chúng ta ra, giống như có người đang suy nghĩ khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, cái này không giống bản thân Thương Mang Sơn tự mình nghiên cứu, mà có vài phần giống cổ pháp trước Đại Phá Diệt..."

"Ha ha, hèn chi thái độ lại mập mờ không rõ, quả nhiên có cái khác dựa vào, cho nên đối với chúng ta không quá nhiệt tình."

"Nhưng mà, bên đó cũng đang trong giai đoạn thí nghiệm, nên chúng ta tới cửa, cũng không trực tiếp cự tuyệt."

Yến Triệu Ca nâng cằm suy nghĩ.

Nhưng biểu hiện bên ngoài, Yến Triệu Ca như không có chuyện gì.

Yến Triệu Ca đi ra mạch khoáng, đi vòng quanh thung lũng, tiến thêm một bước nhận biết nhịp đập của linh khí nơi này.

"Sao ta lại cảm thấy, ở đây có Nghịch Dương Khí từ trên núi xuyên vào lòng đất đây?"

Yến Triệu Ca nhíu mày, đi ra sơn cốc, ngẩng đầu nhìn lại Vân Triệu Sơn.

Chỉ thấy giữa sườn núi của Vân Triệu Sơn, đột nhiên có ánh lửa hiện lên.

Yến Triệu Ca nháy mắt mấy cái:

"Cái này là trò quỷ gì? Thương Mang Sơn tự đốt nhà mình sao?"

Khi đang suy nghĩ, A Hồ bay tới, mang về một người hôn mê, Yến Triệu Ca nhận biết, chính là túy tòng thiếp thân của Triệu Minh.

Làm người này tỉnh lại, đối phương nhìn thấy Yến Triệu Ca, liền mừng rỡ.

- Yến công tử, người ở đây thì tốt quá, Từ Hoàng tử ở trên núi, nổi lên xung đột với người của Thương Mang Sơn!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 123: Tới cửa cầu người?

Dịch giả: rolland

Sau khi nghe đối phương nói, Yến Triệu Ca không khỏi ngẩng đầu lên nhìn chỗ sườn núi của Vân Triệu Sơn, xuất hiện ánh lửa cùng khói dày đặc.

Địa phương đó chính là Âm Dương Vân Linh Tuyền, bảo địa Cô Âm Uẩn Cô Dương.

Linh điền mà Xích Hồng Phái muốn để trồng Linh thảo cũng ở nơi đó.

Tên tùy tùng kia vội vàng nói:

- Tứ Hoàng tử cùng Cảnh cô nương đều ở trên núi, người của Thương Mang Sơn đốt Linh điền của Xích Hồng Phái, Tứ Hoàng tử không kèm chế được nên động thủ với bọn họ.

Yến Triệu Ca "nâng trán", tính tình của Triệu Minh không giống đám người Triệu Nguyên, Triệu Thịnh, mà thuộc về loại dễ dàng xung đột.

Đối phương đốt Linh điền của nhà Cảnh Vân Chi, Triệu Minh tất nhiên sẽ giận dữ, cũng không để ý mình đang ở trên đại bản của Thương Mang Sơn.

- Người của Thương Mang Sơn tại sao lại đốt Linh điền của Xích Hồng Phái?

Yến Triệu Ca hỏi thẳng.

Tên tùy tùng kia hơi do dự một chút, rồi thành thật đáp:

- Dưới Vân Triệu Lĩnh có một thế lực nhỏ là Thiết Nguyên Phái, bọn họ xâm chiếm thổ địa gần trang viên kia.

- Chủ nhân của trang viên không nghe theo, hai bên phát sinh xung đột, trong lúc xung đột, con trai của chủ nhân trang viên đã thương người của Thiết Nguyên Phái, đối phương muốn phá hủy trang viên, giết người hả giận.

- Cảnh cô nương đã từng làm khách trong trang viên, là người quen cũ của chủ nhân trang viên, sau khi biết tình huống liền chạy tới cứu người.

- Kết quả là tên chủ nhân của Thiết Nguyên Phái lại quen biết với một tên đệ tử của Thương Mang Sơn nơi này, đưa đến cứu binh, hung sư vẫn tội muốn Xích Hồng Phái giao người.

- Tứ Hoàng tử cùng Cảnh cô nương không muốn giao người, đối phương liền đốt Linh điền.

Yến Triệu Ca ngắt đầu:

- Là cố ý sao?

Tên tùy tùng kia kinh hãi nói:

- Yến công tử, Tứ Hoàng tử cũng không phải cố ý trở thành địch với Thương Mang Sơn, chỉ là... chỉ là...

- Ta không phải nói bọn người Triệu Minh.

Yến Triệu Ca khoát tay, quay đầu về phía A Hồ nói:

- Đi nói với Phó sư bá một tiếng.

A Hồ gật đầu nói:

- Công tử, Thương Mang Sơn có ba vị trưởng lão cao tăng chỗ này, vài cường giả Đại Tông Sư...

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Chỉ chút chuyện này, còn không kinh động tới tầng cấp như bọn người Phó sư bá, Thương Mang Sơn khẳng định sẽ cho người phía dưới tới xử lý chuyện này.

- Ta kêu người thông báo cho Phó sư bá, là vì cho Phó sư bá hiểu tình huống, có chuẩn bị sớm, nếu thật kinh động tới tầng cấp đó, chúng ta cũng không sợ.

- Hiện tại ta chạy tới trước, phòng ngừa đối phương có cao thủ, Triệu Minh phải chịu thiệt.

Vừa nói xong, Yến Triệu Ca đi lên núi.

Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh đứng ở cửa cốc, đang thảo luận chiêu thức Võ học mà Phó Ân Thư mới truyền thụ, khi thấy Yến Triệu Ca, không khỏi hiếu kỳ hỏi:

- Chúng ta muốn đi nơi nào?

Yến Triệu Ca chỉ vào khối đen giữa sườn núi:

- Có đồng môn trên núi nổi lên xung đột với người của Thương Mang Sơn, chúng ta đi qua xem.

Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh liếc nhau, gật đầu, đi theo Yến Triệu Ca.

Trên đường núi, có Võ giả của Thương Mang Sơn xuất hiện ngăn cản:

- Trên núi có biến, người tới xin dừng bước!

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Ta dừng lại, mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch của các ngươi liền gặp xui xẻo.

Đối phương sững sốt nói:

- Mạch khoáng ở dưới chân núi...

Yến Triệu Ca đi tiếp, vượt qua đối phương nói:

- Trách nhiệm này ngươi gánh không nổi.

Tên Võ giả Thương Mang Sơn kia muốn ngăn cản, lại cảm giác một cơn gió mạnh đánh tới, khiến lời hắn muốn nói ngậm lại trong miệng, không cách nào há mồm, thân thể không ngừng lùi về sau.

Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh không nói lời nào, theo sát phía sau Yến Triệu Ca xông lên núi.

Khi đến gần đám cháy giữa sườn núi, Yến Triệu Ca nhìn qua, chỉ thấy trong khói đen, có người đang giao thủ.

Một người trong đó, chính là Triệu Minh, đối thủ của hắn là một nam tử trung niên, có tu vi Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư, không sử dụng Võ đạo của Thương Mang Sơn, đoán được hắn là chưởng môn của Thiết Nguyên Phái.

Nam tử trung niên này bị Triệu Minh áp chế, nhưng có không ít người giúp hắn bao vây Triệu Minh.

Võ đạo Quảng Thừa Sơn tinh thâm rất xa so với đối thủ của Triệu Minh, cho dù hắn bị vây đánh cũng không luống cuống, thậm chí còn bảo vệ một bé trai.

Chỉ là Triệu Minh bị cuốn lấy khó mà thoát thân, vẻ mặt của hắn lo lắng, nhìn về bên kia.

Hướng đó, có một nữ tử, cũng đang giao thủ với một đệ tử của Thương Mang Sơn.

Nàng ấy là đồng môn của Yến Triệu Ca, Tư Không Tinh, người yêu của Triệu Minh, Cảnh Vân Chi.

Hai người đều là Nội Cương trung kỳ Tông Sư, một người thi triển Võ đạo của Quảng Thừa Sơn, một người thi triển Võ đạo của Thương Mang Sơn, kết quả lại là Cảnh Vân Chi bị áp chế.

Nhìn qua cực kỳ nguy hiểm.

Yến Triệu Ca nhìn kỹ, nhớ lại tình báo trong tông môn, biết đối phương hình như gọi là Hầu Tường, chính là một nhân vật thiên tài mới xuất hiện trong năm gần đây của Thương Mang Sơn.

Gần đám cháy mọi người đang giao thủ, có mấy cổ thi thể nằm ngổn ngang, nhìn quần áo, đều là một nhóm người bên Triệu Minh, Cảnh Vân Chi.

Yến Triệu Ca nhìn thoáng qua, trực tiếp nói:

- Tư Không sư muội giúp Cảnh sư muội, Phong sư muội giúp Triệu sư đệ.

Phong Vân Sanh sờ chuôi đao, không đợi nàng trả lời, Yến Triệu Ca trực tiếp vung tay lên:

- Giết người, đền mạng.

Vừa dứt lời, Yến Triệu Ca vung lên ống tay áo, một trận gió mạnh nổi lên, thổi tan khói đen, dập tắt lửa cháy.

Một bên khác, Tư Không Tinh không nói gì, trường kiếm ra khỏi vỏ, hàn quang chớp động, trực tiếp thay thế Cảnh Vân Chi, chiến đấu với đệ tử của Thương Mang Sơn, Hầu Tường!

Phong Vân Sanh càng không khách khí, chém ra một đao, phong vân biến sắc, đao thế như cuồng phong, trực tiếp bức lui đám người đang vây đánh Triệu Minh.

Triệu Minh hét to, triển khai trường kiếm trong tay, kiếm ảnh chớp nhoáng, như thất tinh ngang trời, chăm chú đối phó tên nam tử trung niên Ngoại Cương kia, dùng công đối công làm đối phương cháy đầy mồ hôi.

Tên đệ tử Thương Mang Sơn tên Hầu Tường giận dữ:

- Người của Quảng Thừa Sơn ở trên địa bàn của bản môn lại lớn lối như vậy?

Yến Triệu Ca đang xua tan lửa cháy, cũng không quay đầu lại, lạnh nhạt nói:

- Người chết ở chỗ này, đều chết dưới vết đao kiếm, người tay không, hiển nhiên không phải người giết, cho nên người yên tâm, người không cần đền mạng.

Hầu Tường tức giận, cười lạnh nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Ngày hôm nay thật đúng là thêm hiểu biết, cho tới bây giờ chưa thấy người nào đến cửa cầu giúp đỡ lại lớn lối như vậy!

- Ta biết người là ai, cũng biết người tới Sơn Vực chúng ta làm gì.

- Nhưng người không rõ, nên hiểu một điểm, cho tới bây giờ là Quảng Thừa Sơn người muốn cầu cạnh Thương Mang Sơn ta!

- Thái Âm Quan Miện vào tay của Đại Nhật Thánh Tông, Đông Lai Vô Thánh của Đại Nhật Thánh Tông không xuất quan, chỉ bằng hai kiện Thánh binh, cũng không phải Quảng Thừa Sơn người có thể một mình ngăn cản!

Tuổi của Hầu Tường cũng không lớn lắm, nhìn qua chưa tới hai mươi, tu thành Nội Cương trung kỳ Tông Sư, rất khó có được.

Hơn nữa, nhìn thân thủ của hắn, giao thủ với Tư Không Tinh cũng không rơi xuống hạ phong, có công có thủ, có trật tự rõ ràng.

Hắn cười lạnh nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Các người tới Thương Mang Sơn ta, nói một cách thẳng thắn, chính là cầu cứu binh, muốn bản môn cùng các người chống đỡ áp lực từ Đại Nhật Thánh Tông.

- Trong trận chiến Đồng Đường trước đây, nếu không phải bản môn đứng nhìn, mà giúp đỡ Đại Nhật Thánh Tông, cho dù các người liên hợp cùng Bích Hải Thành, thắng bại còn chưa biết đây.

- Hiện tại cũng giống như vậy, Bích Hải Thành không có Thái Âm Quan Miện, lại bị Thiên Lôi Điện kiềm chế.

- Bản môn trợ giúp Quảng Thừa Sơn các người, các người không sợ Đại Nhật Thánh Tông, nếu bản môn trợ giúp Đại Nhật Thánh Tông, Quảng Thừa Sơn các người liền xong đời!

Hai tay của Hầu Tường đan vào nhau, chắn lui kiếm của Tư Không Tinh, quát lên:

- Thông minh một chút, muốn cầu người khác phải có hình dạng của người cầu xin, đây không phải là địa phương các người có thể dương oai!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 124: Không nói liền đánh!

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca chẳng để ý đến phản ứng của Hầu Tường, buồn cười lắc đầu nói:

- Thái Âm Quan Miện vào trong tay Đại Nhật Thánh Tông, Thương Mang Sơn người không giúp bên nào thì được, nhưng nếu giúp đỡ Đại Nhật Thánh Tông, vậy thì đầu óc có vấn đề.

- Đừng nói phải chịu lệ thuộc vào người khác, nếu Thương Mang Sơn chỉ có một điểm kiến thức như người, vĩnh viễn không quật khởi được.

Khi thấy Tư Không Tinh thay thế cho Cảnh Vân Chi, giao thủ với Hầu Tường, Triệu Minh liền thở ra một hơi.

Lo lắng trong lòng hắn không còn, lại được Phong Vân Sanh hỗ trợ dẹp hết quấy rối xung quanh, nhất thời "như mạnh hổ xuống núi", tấn công đối thủ.

Một bên Yến Triệu Ca dập lửa, một bên nhìn qua toàn trường.

Sau khi nhìn một vòng, Yến Triệu Ca chú ý đến đứa bé được Triệu Minh che chở kia.

Đó là một cậu bé khoảng mười tuổi, nhìn có chút ngơ ngác, tâm trí không đầy đủ.

Hắn quỳ sát bên cạnh một nam tử, lắc lắc cánh tay của nam tử:

- Cha, cha?

Yến Triệu Ca hơi nhú mào, chỉ nhìn qua liền biết nam tử nằm dưới đất đã tắt thở.

Thấy nam tử không để ý tới mình, cậu bé loạng choạng đứng lên, đi tới bên kia như không thấy đao quang kiếm ảnh gần đó.

Hắn đi tới bên cạnh một nữ tử, lau động cánh tay của nàng:

- Mẫu thân, mẫu thân?

Yến Triệu Ca thàn than một tiếng.

Hải tử này, là một cô nhi...

Cậu bé mờ mịt nhìn xung quanh, trong ánh mắt tràn đầy nghi hoặc, giống như không biết tại sao cha mẹ không phản ứng với mình.

Cảnh Vân Chi được Tư Không Tĩnh thay thế, đi tới bên người cậu bé, ánh mắt không đành lòng, lại nhìn thi thể trên mặt đất, trong mắt hiện lên lửa giận.

Ngoại trừ người nhà của cậu bé, nhưng người đã chết khác đều là quân sự tại được điền của Xích Hồng Phái.

Cảnh Vân Chi hét lớn một tiếng, gia nhập vào cuộc chiến của Triệu Minh, cùng Phong Vân Sanh giết Võ giả của Thiết Nguyên Phái.

Tên nam tử trung niên có tu vi Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư kia, chính là chương môn của Thiết Nguyên Phái, lúc trước gây rối.

Lúc nàu đối mặt với đệ tử đích truyền của Quảng Thừa Sơn, Triệu Minh, cho dù cùng cảnh giới tu vi cũng nhanh chóng thua thiệt.

Hắn cầu cứu với Hắc Tướng:

- Cứu...

Lời còn chưa dứt, Triệu Minh đã đâm tới một kiếm!

Đúng lúc này, phía xa truyền đến một tiếng hừ lạnh:

- Muốn giết người trên địa bàn của Thương Mang Sơn sao?

Một đạo Cương khí mạnh mẽ, xuyên qua hư không mà tới, cương mãnh hùng hồn, giống như khai sơn cự phủ, bổ về phía Triệu Minh!

Đối phương rõ ràng không dốc hết sức, nhưng một búa này bổ tới, Triệu Minh cũng không cách nào ngăn cản, đón lấy, không chết cũng trọng thương!

Yến Triệu Ca không biến sắc, lấy ngón tay làm kiếm đâm ra.

Bảy đạo Cương khí, ngưng tụ thành kiếm, như thất tinh hội tụ, chặn lại cự phủ do Cương khí hóa thành.

Bảy đạo kiếm khí lấy tốc độ nhanh chậm khác nhau, đánh vào cự phủ Cương khí, cũng không đem nó phá hủy, mà nhẹ nhàng đánh lệch sang hướng khác.

Triệu Minh thấy thế, tiếp tục ra tay, một kiếm đâm xuyên qua ngực của chương môn Thiết Nguyên Phái.

Nam tử trung niên trừng lớn hai mắt, ngã xuống đất.

Cảnh tượng sau cùng trong mắt hắn, là một nữ tử bị hắn giết chết không nhắm mắt cùng một cậu bé khờ khạo đang đứng bên cạnh.

Tức khắc, trước mắt nam tử trung niên là một màu đen kịt, một hơi thở cuối cùng nghẹn ở ngực.

Phong Vân Sanh, Triệu Minh, Cảnh Vân Chi, càn quét địch nhân tại đây, sau đó tập trung lại đứng bên cạnh Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nói:

- Ta tới chậm, Cảnh sư muội, hãy nén bi thương. Triệu sư đệ, sau đó chúng ta sẽ nói chuyện.

Triệu Minh thận trọng gật đầu, ánh mắt nhìn thẳng về phía xa.

Hướng kia, chính là phương hướng mà cự phủ Cương khí đánh tới, có một đoàn người, từ chân núi đi lên.

Yến Triệu Ca nhìn tới, thấy người cầm đầu, trên đỉnh đầu có một đạo Linh quang mờ mờ quán thông về phía chân trời, cũng không che giấu đi, đó chính là một Tiên Thiên Tông Sư.

Đối phương nhìn qua mới hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, khuôn mặt lạnh lẽo, thân hình cao lớn.

Hắn mặc một bộ trang phục màu đen, vật áo thêu hình ngọn núi, chính là trang phục của đệ tử hạch tâm đích truyền của Thương Mang Sơn.

Hắn nhìn thấy Yến Triệu Ca, ánh mắt đột nhiên ngưng lại.

Yến Triệu Ca bình tĩnh liếc hắn, cũng nhận biết đối phương.

Kỷ Hán Như, một trong những nhân vật đứng đầu thế hệ trẻ của Thương Mang Sơn, giống như đám người Lục Vãn, Tiêu Thăng, tuổi so với Lục Vãn, Tiêu Thăng hơi lớn hơn một chút.

Ở Bát Cực Đại Thế Giới, Tiểu Sơn Quân Kỷ Hán Như như sấm bên tai, người nổi bật trong thế hệ trẻ.

Mấy năm trước, Kỷ Hán Như cùng với truyền nhân của Thánh Địa Lôi Vực Thiên Lôi Điện, Lôi Minh công tử đánh một trận.

Lôi Minh công tử chính là con trai độc nhất của một cự đầu trong Thiên Lôi Điện, cùng Quảng Thừa công tử Yến Triệu Ca, Phổ Chiếu công tử Hoàng Kiệt xưng là Tứ công tử đương thời.

Kỷ Hán Như trong cuộc chiến năm đó lấy kết quả hòa nhau, chứng tỏ địa vị của mình trong cường giả thế hệ trẻ.

Trước khi đến Vân Triệu Sơn, Yến Triệu Ca đã gặp hắn một lần, biết Kỷ Hán Như vừa lúc lịch lãm ở Vân Triệu Lĩnh, lần này gặp lại, đã ở Vân Triệu Sơn.

Kỷ Hán Như nhìn Yến Triệu Ca, lạnh lùng nói:

- Ở Vân Triệu Sơn giết người, đây là đạo làm khách của Quảng Thừa Sơn sao?

Yến Triệu Ca nhấc tay lên, ra hiệu cho Kỷ Hán Như nhìn về phía Tư Không Tinh đang giao thủ cùng Hầu Tường, nói:

- Xích Hồng Phái là tông môn của Thiên Vực ta, Cảnh sư muội là đệ tử của bản môn, mướn Linh điện của Thương Mang Sơn, chưa bao giờ thiếu cung phụng cho các người.

- Bản môn tới chơi, đệ tử Thương Mang Sơn người liền dung túng người khác đốt Linh điện.

- Đây là đạo đãi khách của Thương Mang Sơn sao?

Về thái độ đối với Quảng Thừa Sơn, trong nội bộ của Thương Mang Sơn tồn tại nhiều ý kiến khác nhau.

Mà theo Yến Triệu Ca biết, trong thế hệ trẻ, Kỷ Hán Như thuộc về phe phái không hảo cảm với Quảng Thừa Sơn.

Cho nên đối với Kỷ Hán Như, Yến Triệu Ca cũng không cho hắn sắc mặt gì.

Yến Triệu Ca nhìn Kỷ Hán Như, mặt không biểu tình nói:

- Hay là nói, các người đang cố tình?

Kỷ Hán Như lạnh nhạt nói:

- Ta biết các người tới nơi này làm gì, nhưng điều đó cũng không phải là "các người không kiêng nể ai".

- Người nói nhiều đạo lý như thế nào đi nữa cũng không thay đổi được một chuyện, nơi này là Vân Triệu Sơn, là địa bàn của Thương Mang Sơn.

- Cho dù xảy ra chuyện gì, bản môn có quy củ của mình, tất cả dựa vào quy củ mà xử lý, người của Quảng Thừa Sơn người vượt quá phận sự, càng giết người tại đây, muốn khi dễ Thương Mang Sơn ta không có người sao?

Yến Triệu Ca cười một tiếng:

- Lúc cần cần người xuất hiện, thì quả thật các người không tồn tại.

Cương khí toàn thân của Kỷ Hán Như bắt đầu khởi động, bước ra một bước, Võ giả Thương Mang Sơn phía sau hắn cũng làm động tác tương tự.

- Ai động thủ giết người, có một tính một, đều bắt lại cho ta, giao cho tiền bối trong tông môn xử lý.

- Yến Triệu Ca, ta không có tâm tư đầu khẩu với ngươi, gần đây ngươi danh tiếng quá lớn, nhưng không biết có mấy phần thực lực?

- Kỳ Hán Như ta chưa bao giờ tin tưởng lời đồn, ta chỉ tin tưởng hai mắt cùng nắm đấm!

Vừa nói, hắn đánh ra một quyền, quyền thế trầm trọng như núi!

Yến Triệu Ca không thèm để ý, dùng một chưởng đón lấy.

Một chưởng đánh ra, như long ngâm hồ gầm!

Cương khí phảng phất như hỏa diễm ngưng kết trong tay của Yến Triệu Ca, chính diện chặn lại quyền thế của Kỳ Hán Như.

Kỳ Hán Như cười nhạt:

- Theo ta chơi cứng sao?

Trong sáu đại Thánh Địa, Võ đạo của Thương Mang Sơn lấy thế lớn, lực vững mà xung!

Quyền thế trầm trọng như núi, lấy xu thế nghiền nát, muốn phá hủy Đầu Suất Chưởng của Yến Triệu Ca.

Nhưng cổ tay của Yến Triệu Ca chuyển động, lực lượng điên cuồng tăng lên, trong nháy mắt bạo phát!

- Nói như vậy, lấy cứng đối cứng đánh với ngươi thì như thế nào?

Giữa Đầu Suất Chưởng, dung nhập tinh túy của Đại Lực Ma Viên Quyền!

Lực lượng đột nhiên bạo phát, rung chuyển trời đất!

Quyền thế như núi, trong nháy mắt ngưng trệ, rung động kịch liệt, nổ tung!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 125: Công, công không qua, phòng, phòng không được!

Dịch giả: rolland

Son Nhạc Thần Quyền lấy lực lượng nổi danh, chính diện cứng đối cứng, lại bị đối thủ lay động.

Về mặt ung dung của Kỳ Hán Như, rốt cục cũng biến sắc.

Hắn hít sâu một hơi, trầm giọng quát lên:

- Mở!

Lực theo tâm động, quyền thế của Kỳ Hán Như đột nhiên sinh ra biến hóa mới.

Cương khí hùng hồn trầm trọng kia, đột nhiên tỏa ra vài phần linh động.

Giống như trên núi cao sừng sững, cỏ mọc thành bụi, nhiều hoa nở rộ.

Roi vào trong mắt người khác, quyền thế của Kỳ Hán Như phảng phất như núi cao, không còn cứng nhắc trống rỗng, mà thêm vài phần chân thật.

Một quyền của Kỳ Hán Như đánh tới, dường như có một ngọn núi thật sự hiện ra trước mặt mọi người.

Ngọn núi nghiêng đổ, lấy thế như thái sơn áp đỉnh, làm người khác kinh hãi!

Luyện Cương khí của bản thân ra linh tính, đây chính là lực lượng chân chính của Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư!

Kỳ Hán Như cũng là người kiêu ngạo, đối mặt với Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư như Yến Triệu Ca, tuy nghe nói Yến Triệu Ca đánh bại cả Triều Nguyên Long, Tiêu Thăng, nhưng Kỳ Hán Như mới động thủ cũng không xuất toàn lực, mà muốn đàng hoàng tỷ thí với Yến Triệu Ca.

Ai biết Yến Triệu Ca thực sự hung hãn, không tránh mà ngược lại lấy cứng chọi cứng chặn lại thiết quyền của Kỳ Hán Như.

Càng làm Kỳ Hán Như khó có thể tiếp nhận chính là, hấn roi xuống hạ phong!

Đánh chính diện, Yến Triệu Ca rõ ràng chiếm ưu thế!

Võ đạo của Thương Mang Sơn hấn, cho dù là công hay phòng, đều am hiểu liều mạng chính diện a!

Tâm niệm của Kỳ Hán Như thay đổi thật nhanh, không dám giữ lại nữa, xuất ra bản lĩnh thật sự.

Cương khí sinh ra linh tính, quyền thế trầm trọng cùng linh động tự nhiên, Kỳ Hán Như mạnh mẽ ngừng lại xu thế suy sụp của Sơn Nhạc Thần Quyền!

Nhưng lúc này, hồng quang chợt lóe trên mặt của Yến Triệu Ca!

Phong Hòa Nhị Kiếp, Hòa Kiếp!

Dưới một quyền của Yến Triệu Ca, liên tục phát lực ba lần, lực lượng bạo phát nhân ba lần!

Sức bật kinh khủng, giống như không có cuối cùng, không ngừng nâng lên đỉnh phong.

Bàn tay của Yến Triệu Ca đỏ thẫm, Đầu Suất Chương có sở trường bài trừ Cương khí của địch nhân được thi triển vô cùng nhuần nhuyễn, mạnh mẽ phá vỡ từng tầng Cương khí của Kỳ Hán Như, một chương in trên năm đấm của hấn!

Không khí nổ vang, giống như hai vật nặng va chạm.

Nắm đấm của Kỳ Hán Như, không thể kiềm được mà run lên.

Nhưng dù sao hấn cũng là Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư, cảm ứng rất linh mẫn, dưới sự chăm chú, nhận thấy lần phát lực thứ ba của Yến Triệu Ca vô cùng hung hãn.

Tay phải của Kỳ Hán Như không động, tay trái thành chương, đánh về Yến Triệu Ca!

Cương khí ngưng tụ lại, hùng hồn bá đạo đến cực điểm, một chương của Kỳ Hán Như đánh xuống, như cự thần múa Khai Thiên Phủ!

Một búa này roi xuống, núi cao đồ sộ trước đó, lập tức đổ nát!

Động tác của Kỳ Hán Như, Yến Triệu Ca nhìn vào trong mắt, thấy thế liền cười dài.

Đầu Suất Chương bên tay trái không đổi, in chặt trên quyền phải của Kỳ Hán Như, tay phải của Yến Triệu Ca, hai ngón tay giữa khép lại như kiếm, xuất ra Thất Tinh Kiếm!

Một thức Tuyên Cơ Thiên Ảnh diệu đến tột cùng, điểm vào vị trí lực lượng yếu nhất của Kỳ Hán Như.

Đầu Suất Chương bên tay trái dữ dội như lửa, Thất Tinh Kiếm bên tay phải nhẹ nhàng uyển chuyển.

Yến Triệu Ca đồng thời thi triển hai loại Võ học, một cương một nhu, khiến kẻ khác tán thán!

Dưới một kiếm này, Kỳ Hán Như thi triển Ngũ Đinh Khai Thiên Phủ, liền dừng lại giữa không trung

Giữa lúc dừng lại đó, tay trái của Yến Triệu Ca tiếp tục phát lực!

Trong tiếng nổ, bên tay của mọi người giống như vang lên tiếng vật gì đó vỡ vụn như có như không!

Thân hình của Kỳ Hán Như, ầm ầm ngã xuống!

Yến Triệu Ca được thể không tha, thân hình lập tức vọt lên, ngón tay như mũi kiếm, nhắm thẳng vào Kỳ Hán Như.

Cương khí ngưng tụ thành kiếm, mơ hồ có thanh quang chớp động, tiếng long ngâm vang lên, một thức biến chiêu Vân Khôi Long Tương của Tụ Lý Thanh Long được thi triển ra, trong nháy mắt đến trước mặt Kỳ Hán Như!

Tay phải của Kỳ Hán Như lúc này tê rần, dưới tình huống mất đi tiên cơ, hấn quyết định thật nhanh, đưa tay trái lên trước ngực!

Từng tầng Cương khí ngưng tụ thành một khối không hề hờ!

Đích truyền của Thương Mang Sơn, Đại Hổ Nguyên Chương Thế!

Vừa ít biến hóa, vừa tu luyện không dễ.

Nhưng trong Võ đạo của Bát Cực Đại Thế Giới hiện nay, luận về phòng ngự chính diện, Thương Mang Sơn là số một số hai!

Đại Hồn Nguyên Chương Thế chính là tinh hoa trong đó!

Cho dù mất đi tiên cơ, cho dù không cách nào sử dụng tay phải, Kỳ Hân Như muốn quyết tâm phòng thủ, chương thế như phong bế, để cho chiêu Vân Khôi Long Tương của Yến Triệu Ca khó thể tấn công được.

- Không có Võ học vô địch, chỉ có người vô địch.

Yến Triệu Ca ngâm nga nói, kiếm thế đột nhiên biến đổi, bảy đạo kiếm ảnh ngang trời, giống như thất tinh bắc đầu, lấy xu thế Thất Tinh Cùng Bắc hội tụ.

Kiểm ảnh làm sao, liên kết thành một đường, lực lượng đột nhiên tăng lên cực hạn, tập trung vào một điểm!

Cánh tay của Yến Triệu Ca rung lên, như Thiên Long trở mình.

Kiểm ý Tụ Lý Thanh Long, cùng kiếm ý Thất Tinh Kiếm, lúc này hòa thành một thể!

Long Đạp Thất Tinh!

Thiết chùy đánh không phá da trâu, da trâu lại bị đinh thép đâm thủng.

Một kiếm này của Yến Triệu Ca ngưng tụ lực lượng đến chí cực, xuyên thủng phòng ngự Đại Hồn Nguyên Chương Thế của Kỳ Hân Như!

Tay phải của Kỳ Hân Như rút cục khôi phục lại cảm giác, đúng lúc đỡ lấy chiêu này của Yến Triệu Ca.

Nhưng cánh tay phải bị thương của hắn, lần thứ hai nặng thêm!

Kỳ Hân Như lui về phía sau từng bước, ngã xuống!

Sau một kiếm này, Yến Triệu Ca không tiếp tục công kích, mà thân nhiên đứng chấp tay, nhìn về không trung.

Ở nơi đó, không khí âm âm rung động, vài bóng người từ đó đi ra, chính là Phó Ân Thư cùng một đám đại lão của Thương Mang Sơn.

Sắc mặt của Kỳ Hân Như phát xanh.

Tuy hắn còn nhiều thủ đoạn chưa thi triển, nhưng trong giao thủ ngắn ngủi mới vừa rồi, bản thân là Tiên Thiên Tông Sư, lại bị Yến Triệu Ca có cảnh giới Ngoại Cương đề đánh!

Đây không phải là Ngoại Cương hậu kỳ đánh Ngoại Cương trung kỳ, mà là Tiên Thiên sơ kỳ đánh Ngoại Cương hậu kỳ.

So với Ngoại Cương sơ kỳ đến Ngoại Cương trung kỳ, hay Ngoại Cương trung kỳ đến Ngoại Cương hậu kỳ, cảnh giới chênh lệch còn lớn hơn!

Một đám đệ tử Thương Mang Sơn phía sau hắn, đều khiếp sợ nhìn một màn này.

Gần một năm rưỡi trở lại đây, tin đồn về Yến Triệu Ca có rất nhiều, danh tiếng trên Bát Cực Đại Thế Giới càng ngày càng vang dội.

Nhưng tai nghe không bằng mắt thấy, tự mình trải qua, đối với người khác có cảm nhận bất đồng.

Nhất là, Yến Triệu Ca trước mắt, so với tin đồn càng hung hãn hơn!

Cảnh giới Ngoại Cương hậu kỳ, chính diện cường công, áp chế Tiên Thiên sơ kỳ, nhân vật thiên kiều thế thể trẻ có sở trường công thủ của Thương Mang Sơn, Kỳ Hân Như!

Rõ ràng là Kỳ Hân Như xuất thủ trước, nhưng trong nháy mắt lại rơi vào thế phòng ngự, hơn nữa khó chịu chính là phòng ngự cũng không được!

Đám người Tả trưởng lão, Huyền Thạch trưởng lão của Thương Mang Sơn nhìn nhau, nhìn thấy cảnh này, liền khẽ nhíu mày.

Phó Ân Thư thì mỉm cười, rõ ràng tâm tình không tệ, ánh mắt nhìn Yến Triệu Ca tỏa ra vài phần hiền hòa cùng vui mừng khi trưởng bối nhìn hậu bối.

Tuy rằng về mặt của Tả trưởng lão bình thân, nhưng ánh mắt nhìn chính diện vào Yến Triệu Ca.

Huyền Thạch trưởng lão cùng một vị Đại Tông Sư khác của Thương Mang Sơn, dường như vô tình đem Phó Ân Thư vây quanh.

Võ giả của Thương Mang Sơn, nhìn ba vị cường giả Đại Tông Sư nhà mình, cùng Phó Ân Thư đứng chung một chỗ, trong lòng liền yên ổn hơn.

Mặc kệ nói như thế nào đi nữa, ở Vân Triệu Sơn này, cường giả của bản môn nhiều hơn!

Phó Ân Thư không phải Yến Dịch.

Tình huống như thế này, Yến Triệu Ca là rồng cũng phải cúi, là hổ cũng phải nằm!

Buồn cười chính là hắn vừa mới đánh một trận thống khoái, nhưng Thương Mang Sơn có nhiều cường giả như vậy, hắn lập tức phải trả nợ!

Đối với ánh mắt của mọi người, Yến Triệu Ca như nhìn không thấy, đối mặt với Tả trưởng lão đang nhìn chăm chăm, không chút hoang mang nào, lễ độ chào hỏi.

- Các vị tiền bối, Yến mạo may mắn không làm nhục mệnh, đã đem hỏa thể dập hết, thành công chặn lại người phóng hỏa phá hư mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch.

- Ủ... hả?

Mọi người ở đây nghe vậy, không khỏi trợn to hai mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* tại miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 126: Sau khi bị đánh phải cảm ơn!

Dịch giả: rolland

- Khi ta lên núi gặp phải đệ tử của quý phái ngăn cản, đã từng nói rằng nếu chậm trễ, gặp nạn chính là mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch của quý phái.

Về mặt của Yến Triệu Ca bình tĩnh, không chút hoang mang.

Một người trẻ tuổi đã dự tính trước hay phô trương thanh thế, mấy Đại Tông Sư của Thương Mang Sơn không khó nhận ra.

Tả trưởng lão không nói gì, Huyền Thạch trưởng lão nhủ mảy lần nữa.

Mà tu vi cao nhất trong ba người, từ sơn môn Thương Mang Sơn đi cùng Yến Triệu Ca, Phó Ân Thư tới, Túc lão của Thương Mang Sơn, Sơn Thạch Ông, về mặt thì hơi hòa hoãn hơn một chút.

Sơn Thạch Ông nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Người nói như vậy có ý gì?

Yến Triệu Ca chấp tay nói:

- Nơi này gần Âm Dương Vân Linh Tuyền, bốc lên hỏa hoạn, nhiệt độ sẽ ảnh hưởng thẳng bằng âm dương của Âm Dương Vân Linh Tuyền.

- Thủy mạch của Âm Dương Vân chạy thẳng vào chân núi Vân Triệu Sơn, quán thông với địa mạch, khi khí mạch phát sinh biến hóa, sẽ ảnh hưởng địa mạch linh khí xung quanh cả Vân Triệu Sơn.

- Đối với Võ giả chúng ta mà nói, điều này không có ảnh hưởng rõ ràng, nhưng đối với Cự Linh Huyền Thạch đang bị tổn thương tùy khoáng mà nói, cảnh vật xung quanh biến hóa đều có thể mang tới ảnh hưởng.

Yến Triệu Ca dừng lại một chút rồi nói tiếp:

- Không may chính là, nhiệt độ vào lòng đất, linh khí địa mạch tự động điều tiết, bản thân nó có xu thế hóa thành âm hàn, để trung hòa lại nhiệt độ nóng cháy bên ngoài.

- Mà địa mạch có xu hướng hóa âm hàn, sẽ tiến thêm một bước tổn hại tùy khoáng của mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch.

Một đám Võ giả Thương Mang Sơn hoặc là mờ mịt hoặc là không phục, muốn la mắng Yến Triệu Ca, nhưng ngại trường bối tông môn ở đó, nên không dám lỗ mắng.

Kỷ Hán Như nhủ mảy lại, nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca.

Sơn Thạch Ông cùng Tả trưởng lão không nói gì, Huyền Thạch trưởng lão trầm giọng hỏi:

- Địa mạch có xu hướng hóa âm hàn, lại tổn hại đến mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch sao?

Cự Linh Huyền Thạch đối với Thương Mang Sơn mà nói, là một trong những tài nguyên trọng yếu, hầu như đi theo suốt chiều dài lịch sử thành lập và phát triển của bộ Thương Mang Sơn.

Thương Mang Sơn đối với Cự Linh Huyền Thạch đương nhiên sẽ có nghiên cứu và lý giải sâu.

Huyền Thạch trưởng lão là thủ tọa trưởng lão, phụ trách tọa trấn mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch của Vân Triệu Sơn, hẳn hiểu biết về Cự Linh Huyền Thạch trong toàn bộ Thương Mang Sơn cũng là hàng đầu.

Yến Triệu Ca nói, vượt qua nhận biết của hắn, nhưng kết hợp với tình huống trước mắt, mờ hồ cũng có lý.

Sự việc trọng đại, Huyền Thạch trưởng lão không độc đoán trực tiếp khiển trách Yến Triệu Ca, nhưng rõ ràng trong giọng nói có nghi vấn.

Yến Triệu Ca thân nhiên nói:

- Cự Linh Huyền Thạch cứng rắn đứng hàng đầu, cả khối linh khí rất hùng hậu, nhìn như không phân chia âm dương.
- Nhưng trong quá trình linh thạch sinh ra, tồn tại diễn biến âm dương tương hợp.
- Hai mạch khoáng tại Thương Mang Sơn cùng nơi này của quý phái lần lượt khô kiệt, là bởi vì phương thức khai thác Cự Linh Huyền Thạch, chính là dùng lực lượng dương cương cuồng bạo để đào khoáng.
- Vì đáp lại nhiệt lực từ bên ngoài, sâu trong mạch khoáng tự động sinh ra âm hàn để trung hòa.
- Cứ như thế, theo thời gian, lực lượng âm hàn gây tổn thương tùy khoáng, mạch khoáng sản xuất Cự Linh Huyền Thạch càng ngày càng ít, chỉ đến khi khô kiệt.

Yến Triệu Ca chậm rãi nói, trôi chảy trật tự:

- Các người có thể phát hiện linh khí nóng lạnh âm dương biến hóa của cảnh vật xung quanh mạch khoáng, nhưng không rõ nguyên lý tọa thành Cự Linh Huyền Thạch, cho nên không quá nhiều liên tưởng đến phương diện này.

Nghe đến đó, không chỉ Huyền Thạch trưởng lão, Sơn Thạch Ông cùng Tả trưởng lão cũng rơi vào trầm tư.

Sau một lúc, Tả trưởng lão hỏi:

- Trong trường hợp này, làm sao người biết được những thứ này?

Yến Triệu Ca cười nói:

- Khiến cho các vị tiền bối chê cười, ta từ nhỏ thích tập học, thích đọc sách cổ, nghiên cứu văn tự cổ đại, hơn nữa còn say mê với di tích trước Đại Phá Diệt, nên lúc trước, thậm chí làm lỡ tu luyện Võ đạo, làm trưởng bối của bản môn không vui.
- Nói đến đây có chút mạo phạm, nhưng các vị tiền bối đều biết, Cự Linh Huyền Công cũng không phải khai sơn tổ sư của quý phái sáng chế.

Một trong căn cơ lập phái của Thương Mang Sơn chính là công pháp hạch tâm Cự Linh Huyền Công, là Võ học bảo điển tồn tại trước Đại Phá Diệt.

Khai sơn tổ sư của Thương Mang Sơn chiếm được tàn thiên, nghiên cứu tu luyện, bổ sung, cuối cùng diễn sinh ra Cự Linh Huyền Công như bây giờ.

Khá nhiều điển tịch Võ học của Bát Cực Đại Thế Giới hiện nay đều như thế mà ra, chỉ là năm đó khai sơn tổ sư của Thương Mang Sơn lấy được Cự Linh Huyền Công, tương đối hoàn chỉnh.

Ngay cả Cự Linh Huyền Công hiện tại, càng gần với cổ văn trước Đại Phá Diệt.

Thương Mang Sơn đối với chuyện này cũng không phải không dám nói, Sơn Thạch Ông trực tiếp nói:

- Không sai.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Ý của người là người chiếm được Cự Linh Huyền Công hoàn chỉnh trước Đại Phá Diệt?

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Đương nhiên không phải, ta chỉnh lý một số sách cổ, lấy được một ít tư liệu về Cự Linh Môn trước Đại Phá Diệt.

Trước Đại Phá Diệt, có một thế lực cường đại, tên là Cự Linh Môn, Cự Linh Huyền Công từng là Võ học của Cự Linh Môn.

Yến Triệu Ca nói:

- Trước Đại Phá Diệt, môn nhân Cự Linh Môn cũng tu luyện Cự Linh Huyền Công, đã mượn Cự Linh Huyền Thạch tu luyện, đối với mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch có nhiều nghiên cứu.

- Kẻ bắt tài này, tự mình tới Vân Triệu Sơn, tự nhiên sẽ không bắn tên không đích, ăn nói lung tung.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Địa khí âm hàn gây tổn thương mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, là tích lũy từng ngày, bình thường cảm nhận không rõ, nhưng dưới tình huống tủy khoáng bị tổn thương như bây giờ, có một điểm biến hóa nhỏ, cũng rất rõ ràng.

- Quý phái trước đây không ý thức đến phương diện này, nên không lưu ý, nhưng bây giờ đã biết rõ tình huống, kiểm tra kỹ càng sâu trong tủy khoáng, tin tưởng sẽ có phát hiện như lời ta nói.

Yến Triệu Ca nói xong, liền ngậm miệng không nói, mỉm cười chấp tay sau lưng đứng yên đó.

Huyền Thạch trưởng lão hơi trầm mặc, sau đó trầm giọng nói:

- Ta đi xuống xem một chút.

Son Thạch Ông nhẹ nhàng gật đầu.

Kỷ Hán Như cùng những đệ tử Thương Mang Sơn khác lúc này đều cảm thấy xấu hổ.

Bọn họ hy vọng lần này Yến Triệu Ca nói vậy, bằng không liền ném mặt a.

Người phóng hỏa gây nguy hiểm cho mạch khoáng cũng liên quan đến nhà mình.

Quảng Thừa Sơn ngược lại thành người cứu hỏa, người trong nhà bị đánh, không chỉ uống phí, ngược lại phải cảm ơn đối phương.

Bị đánh còn phải cười làm lành, đây không phải dùng hai chữ "biệt khuất" có thể hình dung.

Tả trưởng lão nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca nói:

- Nếu thật như ngươi nói, trước tiên bản môn cảm ơn thịnh tình của quý phái, đây là bí mật không có người nào biết, người phóng hỏa, cũng là dưới tình huống không biết chuyện.

- Quy củ không thể bỏ, chuyện xảy ra trên địa bàn của Thương Mang Sơn, tất nhiên có quy củ của bản môn xử lý, lúc nào cần người khác nhúng tay vào?

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói:

- Nếu như thời gian còn kịp, ta cũng muốn chờ các sư huynh Thương Mang Sơn tới rồi xử lý, thời gian gấp gáp, ta thật sự mạo muội.

Tả trưởng lão hít một hơi, Phó Ân Thư bên cạnh liếc mắt:

- Tả Thành, ngươi muốn điều tra sao?

- Nếu ngươi muốn xé rách da mặt, vậy thì chúng ta nói một chút.

- Chúng ta mới tới nơi này, liền có người sinh sự, tất cả đều là ngẫu nhiên sao?

Mây liễu của Phó Ân Thư dựng thẳng lên:

- Ngươi cho là ta ngu sao, hay Quảng Thừa Sơn ta dễ khi dễ?

Về mặt của Thương Mang Sơn Tả trưởng lão trầm xuống:

- Phó Ân Thư...

Không đợi hắn nói xong, Sơn Thạch Ông giờ tay lên, chậm rãi nói:

- Mọi chuyện đợi Huyền Thạch trở về rồi nói.

Tả trưởng lão nhìn Sơn Thạch Ông, Sơn Thạch Ông bình tĩnh đối mặt với hắn.

Sơn Thạch Ông nhìn già lụ khụ, rất ít ra ý kiến, nhưng đây mới là người có tu vị và thân phận cao nhất của Thương Mang Sơn trong ba vị trưởng lão tại

đây.

Tả trưởng lão thu hồi ánh mắt, trầm mặc không nói.

Chỉ trong chốc lát, Huyền Thạch trưởng lão trở về, về mặt ngưng trọng hướng Sơn Thạch Ông cùng Tả trưởng lão gật đầu.

Không cần nói chỉ nhìn về mặt của hắn, nhưng Võ giả Thương Mang Sơn đều cảm thấy trước mặt tối sầm.

Kỷ Hán Như thống khổ nhắm mắt lại, cắn chặt hàm răng, như muốn chảy máu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huyền* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 127: Chờ mà hồi hận đi

Dịch giả: rolland

Bầu không khí lúc này có chút lúng túng.

Yến Triệu Ca bình thân đứng tại chỗ, ánh mắt hướng về phía khác.

Nơi đó, Tư Không Tinh vẫn còn giao thủ với Hầu Tường.

Hai người hoàn toàn đánh ra chân hỏa, đến trình độ không để ý người bên cạnh.

Bọn họ không phải không phát hiện đám người Phó Ân Thư, Sơn Thạch Ông, Tả trưởng lão đến, nhưng cũng không dừng tay.

Cuộc chiến quá mức kịch liệt, nên ai thu tay lui về sau, thì có thể bị đối phương tổn thương.

Hai người Tư Không Tinh chỉ có thể tập trung tinh thần mà tỷ thí, nếu muốn gián đoạn cuộc chiến của bọn họ, chỉ người có tu vi cao hơn mới có thể nhúng tay.

Đám người Phó Ân Thư vừa đến, trước tiên chú ý chính là Yến Triệu Ca cùng Kỷ Hán Như, từ khi Yến Triệu Ca đề cập đến việc đám cháy ảnh hưởng đến địa mạch linh khí lưu động, tổn hại mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch làm người khác quá kinh sợ.

Cho nên vẫn không có người can thiệp vào cuộc chiến của Tư Không Tinh cùng Hầu Tường bên kia.

Tầm mắt của Phó Ân Thư cũng nhìn về phía cuộc chiến, bày ra một bộ dạng hứng thú.

Tả trưởng lão và những Võ giả Thương Mang Sơn đang trầm mặc, ngược lại chú ý đến tỷ thí giữa hai Nội Cương Tông Sư.

Theo một góc độ nào đó mà nói, bọn họ đối với cuộc tỷ thí này khá là coi trọng.

Hầu Tường là thiên tài trẻ tuổi gần đây của Thương Mang Sơn, trong cùng lứa tuổi ít có địch thủ.

Quảng Thừa Sơn Cảnh Vân Chi, tuổi so với hắn lớn hơn, giống như hắn là Nội Cương trung kỳ Tông Sư, trong lúc giao thủ, lại bị Hầu Tường ép vào tình trạng cực kỳ nguy hiểm.

Hiện tại lại có một thiếu nữ tuổi nhỏ hơn Hầu Tường có thể đối kháng với hắn, tự nhiên làm đám người của Thương Mang Sơn thâm lưu ý.

Không thể nghi ngờ, đây là thiên tài hàng đầu mới quật khởi trong thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn.

Tất cả mọi người Thương Mang Sơn đều rất lưu ý, bởi vì Yến Triệu Ca vừa rồi biểu hiện quá mức kinh diễm!

Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, đánh Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư, thực lực đã vượt qua một khoảng cách rất lớn.

Công bằng mà nói, Kỷ Hán Như vẫn có chút khinh địch, lúc đầu không xuất hết toàn lực, nên bị Yến Triệu Ca chiếm thượng phong.

Nhưng khi hắn phát hiện, thì đã rơi vào hạ phong, khó có thể hòa nhau, kết quả bị Yến Triệu Ca đắc thế không tha, tiến công áp chế.

Đến cuối cùng lấy Đại Hồn Nguyên Chương Thế toàn lực phòng thủ, đều bị Yến Triệu Ca công phá.

Kỷ Hán Như thua có chút uất ức, nhưng Yến Triệu Ca thắng cũng không phải là may mắn, bởi vì từ đầu tới cuối hắn vẫn một bộ dạng ung dung, làm

người khác khó có thể đánh giá sức mạnh của hắn.

Đệ tử của Thương Mang Sơn có thể cãi lại là Kỷ Hân Như chưa xuất toàn bộ thực lực, nhưng ai có thể khẳng định Yến Triệu Ca không xuất ra toàn lực?

Dĩ nhiên chỉ một điểm này, mọi người cảm thấy thực lực của Yến Triệu Ca quá kinh khủng.

Sơn Thạch Ông cùng một đám đại lão cao tăng, quan sát cuộc chiến giữa Tư Không Tinh và Hầu Tường cũng vì tránh lúng túng, đồng thời đánh giá thực lực của đệ tử Quảng Thừa Sơn gần đây.

Các đệ tử Thương Mang Sơn tương đối trẻ, cũng rất quan tâm cuộc chiến, so với Hầu Tường đang giao thủ còn muốn khẩn trương hơn, hy vọng Hầu Tường có thể đánh bại Tư Không Tinh, cho Thương Mang Sơn hòa nhau một ván.

Một phần lực chú ý của Yến Triệu Ca, rơi vào trên người của cậu bé kia.

Hắn không quên, lúc trước tùy tùng của Triệu Minh báo tin nhắc tới, trang viên bị Thiết Nguyên Phái xâm chiếm, con trai của chủ nhân trang viên đã thương người của Thiết Nguyên Phái.

Thiết Nguyên Phái muốn người chính là con trai của vị chủ nhân trang viên kia.

Người gặp nạn ở được điền này, ngoài những người mặc trang phục của Xích Hồng Phái, còn lại đều là người của trang viên này.

Trong đó cha mẹ của cậu bé này, trang phục quý giá nhất, Yến Triệu Ca còn thấy bên cạnh nam tử kia có một thanh Thượng phẩm Chiến binh bị tổn hại.

Nhà khó khăn có thể có Thượng phẩm Chiến binh, nhưng rất không dễ dàng.

Nhìn lại cậu bé kia, tuy một bộ dáng ngây ngốc, y phục trên người lộn xộn dính đầy bùn đất, nhưng vẫn có thể nhìn ra ăn mặc không giống người bình thường.

Có chín thành khả năng, cậu bé này và cha mẹ của hắn chính là chủ nhân của trang viên này.

Nhưng có một vấn đề là một đứa bé mười tuổi làm sao có thể đã thương Vô giả của Thiết Nguyên Phái được?

Cho dù muốn vu oan, cái này không phải quá không đáng tin.

Trừ phi, hài tử này thực sự không tầm thường!

Yến Triệu Ca thân nhiên nắm lấy tay của cậu bé, kiểm tra tỉ mỉ kinh mạch, cùng tình huống thân thể của hắn.

Cậu bé mờ mịt ngẩng đầu nhìn Yến Triệu Ca, sau đó lại cúi đầu nhìn cha mẹ của hắn.

"... Đứa bé này?!"

Ánh mắt của Yến Triệu Ca chột lóe, nhẹ nhàng hỏi:

- Cậu bé, ngươi tên gì?

Cậu bé mặc dù có chút khờ khạo, nhưng có thể nhìn ra cha mẹ có tâm giáo dục hắn, nghe thấy vậy liền đáp:

- Hàm... Long... Nhi...

Hắn ngẩng đầu trả lời Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca thì nhìn chăm chú vào hai mắt của hắn, ánh mắt như muốn thâm nhập vào tinh thần của Hàm Long Nhi.

Hàm Long Nhi quơ quơ cái đầu, trả lời xong lại cúi đầu lần nữa.

"Khá lắm, ta cho rằng mình nghĩ sai rồi, hiện tại xem ra, ta không nhìn nhầm a."

Yến Triệu Ca hít sâu một hơi, khóe mắt quét qua đám người Kỷ Hân Như:

"Các ngươi chờ mà hồi hận đâm đầu đánh sập Thương Mang Vân Triệu đi."

Phong Vân Sanh, Triệu Minh, Cảnh Vân Chi đứng bên cạnh Yến Triệu Ca, cũng không phát hiện hắn khác thường, mà nhìn chăm chăm vào cuộc chiến giữa hai người Tư Không Tinh cùng Hầu Tường.

- Tư Không sư muội cũng có chút phong cách của ngươi, cùng người của Thương Mang Sơn lấy cứng đối cứng a!

Triệu Minh nhìn một hồi, tán thán nói với Yến Triệu Ca.

Cảnh Vân Chi bên cạnh hấn gặt đầu, về mặt bội phục.

Trong sáu đại Thánh Địa hiện nay, đều có hệ thống Võ học hoàn chỉnh của mình, bao hàm toàn diện.

Cùng những thế lực nhị lưu, nhất lưu khác nhau, Võ học của thế lực Thánh Địa phần lớn theo hướng toàn diện, bao quát thiên hạ.

Nhưng mà, giữa Thánh Địa cùng Thánh Địa, cũng tồn tại nhiều sở trường sở đoản khác nhau, phong cách rất nhiều đặc sắc.

Thương Mang Sơn, lấy lực lớn trầm trọng, cương mãnh hùng hồn thành danh.

Công như "thái sơn áp đỉnh, bài sơn đảo hải", lấy lực lượng tuyệt đối nghiền ép.

Khi thủ thì kiên cố, như một ngọn núi cao sừng sững làm người khác khó vượt qua.

Võ giả đi ra Thương Mang Sơn am hiểu chính là công thủ chính diện.

Thông thường mà nói, đối thủ cùng tầng thứ, rất ít người có thể chiếm tiện nghi khi cứng đối cứng với Võ giả Thương Mang Sơn.

Cho nên, Yến Triệu Ca thắng lợi vừa rồi, mới làm cho mặt của đám người Kỳ Hán Như không chút ánh sáng nào.

Có lẽ là trùng hợp, nhưng làm sắc mặt của đám đệ tử trẻ tuổi Thương Mang Sơn rất không tốt, chính là Tư Không Tinh cũng dùng phương thức đồng dạng, lấy công đối công, dùng cứng đối cứng giao thủ với Hầu Tường.

Phong Vân Sanh nhìn Tư Không Tinh một lát, lại nhìn Yến Triệu Ca, khóe miệng hiện lên ý cười.

Yến Triệu Ca nghiêng đầu hỏi:

- Khẳng định là chuyện không tốt gì.
- Chỉ là lúc trước ta ra ngoài lịch lãm, nghe thấy người của thế lực nhất... nhị lưu, lên hát về về sáu đại Thánh Địa chúng ta.

Phong Vân Sanh không để ý, thoải mái cười nói:

- Trước nghĩ có chút đạo lý, nhưng bây giờ thấy người và Tư Không sư tỷ, nghĩ lại cũng không giống lắm.

Yến Triệu Ca hứng thú hỏi:

- Hà? Bọn họ nói như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 128: Về thuận miệng

Dịch giả: rolland

Không chỉ Yến Triệu Ca, Triệu Minh cùng Cảnh Vân Chi cũng hiếu kỳ, một bên chú ý cuộc chiến bên Tư Không Tinh, một bên dựng tai lên nghe.

Phong Vân Sanh nói:

- Ta nói trước, lời không dễ nghe.

Yến Triệu Ca cười, sáu đại Thánh Địa cao cao tại thượng, phía dưới nhiều thế lực nhị, nhất lưu chịu áp lực như núi.

Có chuyện tốt gì, đầu tiên là sáu đại Thánh Địa giành trước, những người khác oán giận trong bụng, cũng là chuyện bình thường.

Phong Vân Sanh cũng không thừa nước đục thả câu, thẳng thắn nói.

- Quảng Thừa tặc, Đại Nhật dã. Chạy đi đầu thai Thiên Lô Điện, vừa thối vừa cứng Thương Mang Sơn. Tron không lưu tay Trọc Lăng Các, độc nhất không qua Bích Hải Thành.

Ba người Yến Triệu Ca nghe xong, về mặt đều cổ quái, sau một lúc liền bật cười.

- Nói đến cùng cũng có nhiều chỗ đúng..

Triệu Minh lắc đầu cười, Cảnh Vân Chi bên cạnh cũng buồn cười.

Giữa sáu đại Thánh Địa, Quảng Thừa Sơn toàn diện uyên bác nhất, các loại hình phong cách Võ học đều có, từ phong cách mà nói, rất khó tìm được tồn tại khắc chế hoàn toàn Quảng Thừa nhất mạch.

Võ giả Quảng Thừa Sơn cùng người khác giao thủ, phong cách hay thay đổi thất thường, từng có người nói:

"Người khắc chế Quảng Thừa khó khăn, Quảng Thừa khắc chế người dễ."

Muốn thông qua phong cách chiến đấu khắc chế Võ học Quảng Thừa Sơn quá khó, ngược lại Võ giả Quảng Thừa Sơn nếu tu luyện đến tinh thâm uyên bác, có thể biến hóa nhiều phong cách khắc chế đối thủ.

Trong mắt người khác, Võ học của Quảng Thừa Sơn bị cho là gian xảo như trộm, chuyên môn tìm sơ hở của đối thủ mà đánh, vì vậy tạo nên cục diện lấy mạnh hiếp yếu.

Giống như Yến Triệu Ca cùng Tư Không Tinh bây giờ dùng cứng đối cứng với sở trường của đối thủ, ngược lại rất ít.

Võ học của Đại Nhật Thánh Tông nặng về khí thế không nặng chiêu thức, cuồng dã không câu thúc, không theo lễ thường, làm người khác khó phỏng đoán.

Vì vậy mới có người oán thán, rõ ràng là tuyệt học Thánh Địa như thế nào lại giống như dã thú.

Còn Võ học của Thiên Lô Điện có thể tiến công sắc bén, phong cách ban đầu có khi bá đạo hơn cả Đại Nhật Thánh Tông, như thiểm điện sấm vang, trong sáu đại Thánh Địa, Võ học của Thiên Lô Điện coi trọng tốc độ nhất.

Hơn nữa Võ học Thiên Lô Điện Võ học, giữa sáu đại Thánh Địa, ít đi cực đoạn.

Nếu nói Võ học của Đại Nhật Thánh Tông bá đạo như lửa, công nhiều hơn thủ, như vậy Võ đạo Thiên Lô Điện hầu như chỉ công không thủ.

"Vừa thối vừa cứng Thương Mang Sơn" là oán thán Võ giả Thương Mang Sơn giống như tảng đá lốt hàm cầu vừa thối vừa cứng, cũng hình dung rất trầm trọng, cùng Võ học của các Thánh Địa khác thiếu đi linh động.

Truyền thừa của sáu đại Thánh Địa, công nhận Võ giả Thương Mang Sơn am hiểu đối mặt chính diện, nhưng thân pháp lại kém cỏi nhất.

"Tron không lưu tay Trọc Lăng Các" là chỉ phong cách Võ học của Trọc Lăng Các thích lấy nhu thắng cương.

Võ học của Trọc Lăng Các là pháp môn mượn lực tá lực, có thể xưng là đệ nhất Bát Cực.

Ngoài năng lực phòng thủ, cùng Thương Mang Sơn là một nhu một cương, vang danh hậu thế, mà Võ kỹ thân pháp lấy di chuyển cự ly ngắn làm sở trường, cực kỳ linh hoạt.

Về phần câu cuối cùng nói "độc nhất không qua Bích Hải Thành", là chỉ Võ học của Bích Hải Thành, thôi phát ám kinh ấn dấu, như sóng yên gió lặng trên mặt biển, dưới đáy lại cuộn trào mãnh liệt, đã thương người một cách vô hình.

Bích Hải Thành có một tuyệt học vang danh hậu thế là Bích Hải Vô Hình Kiếm, giống như thanh kiếm vô hình vô tướng, khi kiếm ý được triển khai, khiến cho địch nhân như đặt mình vào trong biển.

Kiểm khí vô hình không chỗ nào không có, không kẻ hở nào, khi kiếm khí vào cơ thể, giống như giò bám vào xương, khó có thể loại trừ, nên người bên ngoài dùng "thâm độc" để hình dung.

Triệu Minh cười:

- Môn Bích Hải Vô Hình Kiếm này, không riêng gì các thế lực nhất, nhị lưu mắng, bản môn cùng những Thánh Địa khác, cũng hận đến xương tủy.

Yến Triệu Ca nắm tay Hàm Long Nhi, mỉm cười nói:

- Sáu đại Thánh Địa, nhà ai mà không có tuyệt học khiến người khác hận đến tận xương?

Phong Vân Sanh gật đầu:

- Đúng như vậy.

Yến Triệu Ca nhìn Cảnh Vân Chi, thầm than một tiếng, đem Hàm Long Nhi giao cho Phong Vân Sanh chiếu cố.

Cảnh Vân Chi trọng nghĩa xuất thủ, kết quả được đền nhà mình khổ cực kinh doanh bị đốt, còn làm cho người của Xích Hồng Phái gặp nạn.

Tuy rằng vị sư muội đồng môn này cố gắng thông tình đạt lý, nhưng bây giờ cho nàng chiếu cố hải tử, khó tránh khỏi không hợp lẽ.

Mặc dù Phong Vân Sanh có chút kỳ quái cử động của Yến Triệu Ca, nhưng không hỏi nhiều, cười híp mắt nắm tay của Hàm Long Nhi.

Hàm Long Nhi ngẩn người, tầm nhìn còn dừng lại trên thi thể của cha mẹ.

- Cha... mẹ... vì sao còn không tỉnh?

Trong lòng của Phong Vân Sanh thờ dài, ánh mắt như hòa.

Mà lúc này, Tư Không Tinh cùng Hầu Tường cũng dần phân ra thắng bại.

Tư Không Tinh thi triển tuyệt học đích truyền của Quảng Thừa Sơn, một trong Thái Thượng Bát Cực, Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, lấy cường thắng cường, tầng tầng tích lũy uy thế.

Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, công phòng một thể, nhìn như đơn giản, nhưng lại tinh diệu đến cực điểm, bao hàm toàn diện, đại khí bàng bạc, là tinh hoa kiếm đạo của Quảng Thừa nhất mạch.

Thất Tinh Kiếm từ phức tạp tới đơn giản, Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức thì trong đơn giản ẩn chứa phức tạp.

Lúc này Tư Không Tinh thi triển ra Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức vô cùng to lớn, ưu thế không ngừng mở rộng, cuối cùng như quả cầu tuyết, càng đánh càng thượng phong, làm cho Hầu Tường không có bất kỳ cơ hội lật bàn nào.

Triệu Minh nhìn Yến Triệu Ca bên cạnh.

Đồng dạng là lấy cứng đối cứng, đấu pháp của Yến Triệu Ca là tốc chiến tốc thắng, nhanh như thiểm điện, thắng bại trong nháy mắt.

Mà đấu pháp của Tư Không Tinh càng rộng rãi trật tự, mặc dù không chấn động lóa mắt, nhưng vững như Thái Sơn.

Thiếu nữ tuổi còn quá trẻ so với đối thủ của mình, còn ôn trọng hơn Võ giả Thương Mang Sơn, vững vàng đem ưu thế nắm trong tay.

Tuy Hầu Tường đang nỗ lực chống đỡ, nhưng khiến cho mọi người có cảm giác, hẳn bị thua chỉ là chuyện sớm hay muộn, không ai hy vọng hẳn có thể lật bàn.

Nhưng mà, so với Tư Không Tinh, Yến Triệu Ca làm cho người khác nhìn không thấu, hoàn toàn đoán không ra, đâu mới là cực hạn của hắn.

- Đấu pháp của Tư Không sư muội nhìn như ôn trọng, nhưng kiếm ý của nàng không ngừng dâng trào tiến tới, không giảm chút khí thế nào.

Yến Triệu Ca mỉm cười, tầm nhìn hướng về một phía khác.

Ở nơi đó, lại có một đội ngũ Võ giả Thương Mang Sơn xuất hiện.

Một người trong đó, tướng mạo cùng Triệu Minh bên cạnh Yến Triệu Ca có vài phần tương tự.

Rõ ràng chính Triệu Hạo, không thấy bóng dáng từ cuộc chiến Đông Đường lần trước!

Yến Triệu Ca quan sát toàn thân Triệu Hạo:

"Hả? Không có ý thở nập, xung quanh thân thể có nhiệt khí lưu động, là người đã mở ra khiếu huyết, biểu hiện của huyết khiếu tự động thở nập?"

"Hắn đã thành Tông Sư, hơn nữa còn đến cảnh giới Nội Cương sơ kỳ Tông Sư đỉnh phong, nhanh chóng có thể mở ra huyết khiếu toàn thân, tiến vào Nội Cương trung kỳ Tông Sư."

"Tốc độ thật nhanh a."

Yến Triệu Ca cũng không ngoài ý muốn, tuy rằng nửa năm trước đây, Triệu Hạo mới từ Luyện Thể bát trọng, Dẫn Khí trung kỳ, đột phá Luyện Thể cửu trọng, Dẫn Khí hậu kỳ.

Sau đó là Nhập Vi cảnh, lại khám phá bình chương Tông Sư, đột phá Nội Cương Tông Sư, trong một khoảng thời gian ngắn như vậy lên ba cấp, thật sự là kinh hãi thể tục.

Nhưng Yến Triệu Ca lại biết nội tình của Triệu Hạo, lấy kinh nghiệm cảnh giới kiếp trước, hiện tại sống lại, giai đoạn đầu tiến bộ nhanh mới là chuyện hợp tình hợp lý.

Nếu Triệu Hạo tu luyện từ từ, không khỏi quá hao phí thời gian.

Liên quan đến lĩnh ngộ bình cảnh, đối với hắn mà nói chỉ là lặp lại, trên cơ bản đều giảm trên đất bằng.

Người khác phải dừng thật lâu, cần lĩnh ngộ suy tư nhiều vấn đề, đối với Triệu Hạo mà nói không có chuyện này.

Mặc dù sống lại, chỉ cần có thời gian nắm chắc tình huống của thân thể, bình chương không còn tồn tại nữa.

Cho nên tu vi của Triệu Hạo ở Luyện Thể cảnh cùng Tông Sư cảnh tiến triển cực nhanh, hoàn toàn trong dự liệu của Yến Triệu Ca.

Trước đây Triệu Hạo theo Vô giả Thương Mang Sơn rời khỏi Đông Đường, Yến Triệu Ca cũng biết.

Nhưng Yến Triệu Ca không ngờ rằng, lại gặp Triệu Hạo ở Vân Triệu Sơn.

"Hắn tới làm gì?"

Yến Triệu Ca hơi nhướng mày:

"Không lẽ vì mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 129: Bọn họ đã vô dụng

Dịch giả: rolland

Đám người Triệu Hạo đến, không ảnh hưởng kết quả trận đấu giữa Tư Không Tinh và Hầu Tường.

Ưu thế của Tư Không Tinh đã đến trình độ không thể nghịch chuyển, chỉ cần không quá ngu ngốc, không sơ suất, đã định trước là nắm chắc phần thắng.

Tình cảm đối với Võ đạo của thiếu nữ trong treo lạnh lùng này, vượt qua tưởng tượng của nhiều người, năng lúc này vô cùng chuyên chú, tất nhiên sẽ không khinh địch.

Kết quả thua cuộc của Hầu Tường đã định trước.

Khi kiếm trong tay của Tư Không Tinh chấn bay Linh binh hình búa của hắn, Hầu Tường đứng tại chỗ, sắc mặt đỏ bừng.

Những đệ tử Thương Mang Sơn khác, trên mặt đều không có ánh sáng, Kỳ Hán Như, Hầu Tường đều là người nổi bật trong thế hệ trẻ của Thương Mang Sơn, kết quả đều thua dưới tay đệ tử của Quảng Thừa Sơn.

Nếu so tuổi tác, Hầu Tường lớn hơn Tư Không Tinh, Kỳ Hán Như cũng lớn tuổi hơn Yến Triệu Ca.

Hơn nữa Kỳ Hán Như lớn hơn Yến Triệu Ca không phải một hai tuổi, nghiêm chỉnh mà nói hai người không phải đối thủ cùng thế hệ. Theo lý mà nói, Kỳ Hán Như hẳn phải thắng lợi mới đúng.

Lúc này Triệu Hạo cũng mặc một bộ trang phục màu đen, là trang phục của đệ tử Thương Mang Sơn.

Nhưng hắn đối với đồng môn như Hầu Tường nhìn cũng không nhìn, nhưng đối với Tư Không Tinh, làm hắn hơi dừng trong nháy mắt.

Nhưng tức khắc, ánh mắt của Triệu Hạo chuyển đến trên người Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca liếc nhìn Triệu Hạo, thấy trong ánh mắt của đối phương không còn ngạo mạn và xem thường người khác như trước đây, nhưng cũng không phải hòa nhã mà như lợi kiếm vậy.

"Ha ha, hiện tại không cần nhìn mặt mũi của Triệu thế bá..."

Khóe miệng của Yến Triệu Ca nhếch lên, ánh mắt đột nhiên trở nên lạnh lẽo sắc bén.

Hai mắt hắn như điện, làm không khí chấn động, đâm đau hai mắt của Triệu Hạo.

Tả trưởng lão giữa không trung hừ một tiếng:

- Vô giả Ngoại Cương hậu kỳ, muốn ra oai với một Vô giả Nội Cương sơ kỳ sao?

Cái hừ lạnh của hắn, âm thanh ngưng kết thành thực chất, giống như một ngọn núi đè xuống Yến Triệu Ca.

Phó Ân Thư bên cạnh cũng hừ lạnh:

- Trước tiên quản tốt con mắt của đệ tử nhà ngươi, trấn trợn khiêu khích, cho rằng không ai có thể thu thập hấn sao?

Giọng nói vang lên, ngọn núi đè ép Yến Triệu Ca ầm ầm nghiền nát, biến mất không thấy.

Phó Ân Thư nhìn chòng chọc vào Tả trưởng lão, thân nhiên nói:

- Muốn khoe oai phong, không phải lúc này đệ tử của ngươi là Tiên Thiên sơ kỳ lại đánh Triệu Ca chỉ Ngoại Cương đó sao?

Từ trước đến giờ nàng luôn nói như bão táp, lúc này đột nhiên nói nhẹ nhàng, chậm rãi, càng làm cho người khác giận dữ.

Trên mặt đất, Triệu Minh nhìn Triệu Hạo, thờ dài một tiếng nói:

- Thập lục đệ, lấy thiên phú của ngươi, cho dù không kết thừa ngôi vị Hoàng đế, cũng có thể bá vào môn hạ của Quảng Thừa Sơn, được tông môn trọng điểm bồi dưỡng, tội gì phải đi đến bước đường như hôm nay.

Khóe mắt của Triệu Hạo liếc qua Triệu Minh, không thèm trả lời hấn.

Đối với đám người Triệu Nguyên, Triệu Thịnh mà nói, Triệu Minh càng ngay thẳng trọng tình, nhưng tính tình càng dễ xung động, thấy Triệu Hạo ngạo mạn, liền tức giận không nói nên lời.

Trên bầu trời lúc này truyền đến giọng nói của Phó Ân Thư:

- Nguyên lai là cái tên nghịch tử ăn cây táo rào cây sung nhà Triệu Thế Thành.

Trong đời này nàng tôn kính nhất là sư phục của mình Nguyên Chính Phong, hai người tình như cha con, liền không thích nhìn người khác bất hiếu.

Phó Ân Thư yêu hận theo tâm tình, cũng không phải là hạng người phân rõ phải trái, lúc này nhận ra Triệu Hạo, ánh mắt liền không khách khí nữa.

Cái nhìn của nàng trong hư không sinh điện, ánh sáng chớp động di chuyển.

Tả trưởng lão biến sắc, quát to:

- Phó Ân Thư, ngươi quá can rở!

Hấn xuất thủ ngăn cản công kích của Phó Ân Thư, Phó Ân Thư dựng mày:

- Hắc hắc?

Son Thạch Ông giờ tay lên ngăn cản hai người, ánh mắt nhìn về phía Phó Ân Thư:

- Hai phái ta lúc đầu từng có hiệp thương, sự việc Đông Đường đã qua rồi, mặc kệ người này xuất thân ra sao, bây giờ là đệ tử của Thương Mang Sơn ta.

Tầm mắt của Phó Ân Thư nhìn đám người Yến Triệu Ca, Phong Vân Sanh, Tư Không Tĩnh.

Theo tính cách của nàng, nếu chỉ có một mình, có lẽ sẽ không quan tâm, tại chỗ này làm thịt Triệu Hạo, dù sau đó lọt vào ba người Son Thạch Ông vây công cũng như thế.

Nhưng ở đây có vấn đề đệ tử nhà mình, một khi chiếu cố không tốt, hậu quả không tưởng tượng nổi.

Tả trưởng lão của Thương Mang Sơn lạnh lùng nói:

- Phó Ân Thư, ngươi chẳng lẽ thật cho rằng, không có người của Quảng Thừa Sơn ngươi, Thương Mang Sơn liền không xử lý được vấn đề mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch sao?

- Hả?

Phó Ân Thư hơi kinh ngạc, cúi đầu nhìn về phía Triệu Hạo:

-... ngươi đang nói hấn sao?

Son Thạch Ông trầm mặc một chút sau, gật đầu nói:

- Thật không dám giấu diếm, đệ tử mới nhập môn Triệu Hạo, cũng đưa ra pháp môn khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch.

- Trước đây vẫn giữ kín không nói ra, cũng không phải có ý định giấu diếm, mà là đang thăm dò, chuẩn bị đầy đủ phía sau.

Nói đến đây, biểu tình của Sơn Thạch Ông không thay đổi, nhưng Tả trưởng lão cùng Huyền Thạch trưởng lão có chút không tốt nhìn chằm chằm Triệu Hạo.

Bởi vì tiểu tử này "ăn mảnh", không muốn lộ ra bí mật cốt lõi nhất, chỉ lộ ra phần bề ngoài.

Hết lần này tới lần khác, sự việc trọng đại, quan hệ đến mạch sống quan trọng nhất của Thương Mang Sơn, Tả trưởng lão lại cũng không dám đem sự việc đề xướng mà không báo cho tông môn.

Ngay cả công lao lớn như vậy, hẳn không có cách nào độc chiếm được, chỉ có thể chia một phần thông qua tiến cử Triệu Hạo.

Huyền Thạch trưởng lão trông coi Vân Triệu Sơn, cũng có tình huống đồng dạng.

Hai vị đại lão Thương Mang Sơn này, mặc dù đối mặt với Quảng Thừa Sơn, phải ủng hộ văn bối Triệu Hạo nhà mình, nhưng đối với tiểu bối không thức thời, trong lòng lại vô cùng bất mãn.

Mặt khác, trong lòng bọn họ vẫn còn nghi ngờ, không biết phương pháp của Triệu Hạo có thực hiện được hay không.

Mấy ngày này, Triệu Hạo ở Vân Triệu Sơn, cũng đang thực hiện công tác thăm dò tại đây.

Trước đó vẫn chưa thăm dò toàn bộ, cho nên đám người Yên Triệu Ca tới cửa, Thương Mang Sơn cũng không có ý kiến phản đối, muốn cầu hai bên đề ôn thỏa.

Yên Triệu Ca cảm thấy thái độ mập mờ của Thương Mang Sơn lúc trước chính là vì nguyên nhân này.

Triệu Hạo lạnh lùng nhìn Yên Triệu Ca cùng Phó Ân Thư, nói rằng:

- Phương pháp của ta đã hoàn thiện rồi, không cần bên ngoài tông môn nghĩ biện pháp khác.

Ngu ý là đám người Yên Triệu Ca ở chỗ này, không có tác dụng gì.

- Ha ha.

Phó Ân Thư có chút tức giận mà cười.

Yên Triệu Ca nhìn Triệu Hạo, trên mặt lộ ra suy tư.

Hầu Tòng lúc trước nói ẩu tả, Yên Triệu Ca hoàn toàn không để ý.

Sau Thái Âm Chi Thi lần thứ nhất, Thái Âm Quan Miện rơi vào Đại Nhật Thánh Tông, quan hệ giữa Quảng Thừa cùng Thương Mang liền ấm lên, hợp tác nhiều hơn.

Đến lần Thái Âm Chi Thi thứ hai, Thái Âm Quan Miện bị Bích Hải Thành giành được, Thương Mang Sơn mới dần cùng Quảng Thừa Sơn bắt hòa.

Hiện tại Thái Âm Quan Miện lại vào tay Đại Nhật Thánh Tông, đối phương muốn liên thủ với Đại Nhật Thánh Tông sao?

Cho nên theo Thái Âm Chi Thi lần thứ ba, Thái Âm Quan Miện lần thứ hai rơi vào trong tay Mạnh Uyển, mâu thuẫn giữa Quảng Thừa Sơn cùng Thương Mang Sơn lập tức hòa hoãn.

Nhưng hợp tác, không có nghĩa là thân mật tới mức tuy hai mà một.

Hợp tác thế nào, hợp tác đến mức nào, dựa vào từ đối phương đạt được cái gì, những thứ này là chuyện không ngừng biến hóa, không ngừng cân nhắc.

Ví dụ như, khi Đại Nhật Thánh Tông cùng Quảng Thừa Sơn khai chiến, Thương Mang Sơn chắc chắn sẽ không giúp đỡ Đại Nhật Thánh Tông, có thể bọn họ sẽ khoanh tay đứng nhìn, hay là giúp đỡ Quảng Thừa Sơn nghiền chiến Đại Nhật Thánh Tông, là hai việc khác nhau.

Hắn đại biểu cho Quảng Thừa Sơn, giúp đỡ Thương Mang Sơn giải quyết vấn đề mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, Thương Mang Sơn sẽ nhận hẳn, Quảng Thừa Sơn một ân tình lớn.

Sau đó hai bên hợp tác, Quảng Thừa Sơn tất nhiên chiếm ưu thế lớn hơn.

Hơn nữa, cái này còn không cần Quảng Thừa phải trả bất kỳ vật chất nào, mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch vẫn là của Thương Mang Sơn.

Nhưng nếu Thương Mang Sơn tự mình giải quyết vấn đề này, đó chính là kết quả khác.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 130: Nở mày nở mặt?

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn Triệu Hạo, trầm nghĩ:

"Người tinh thông Đan đạo Dược học, đối với mạch khoáng Linh thạch cũng có nghiên cứu sao?"

Son Thạch Ông cũng nhìn Triệu Hạo nói:

- Phương án của ngươi, đã hoàn thiện rồi sao?

Triệu Hạo nói:

- Ít nhất có thể làm mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch này khôi phục lại khoảng bảy thành thời kỳ toàn thịnh.

Lời này vừa nói ra, tinh thần của tất cả Võ giả Thương Mang Sơn đều chấn động.

Mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch Vân Triệu Sơn hiện tại, chỉ sản xuất chưa tới bốn thành thời kỳ toàn thịnh.

Thương Mang Sơn vì cầu ổn định, nên hạn chế khai thác, có năm chỉ còn hai ba thành.

Trên vấn đề Cự Linh Huyền Thạch, Thương Mang Sơn gấp đến mức độ như thế nào, có thể thấy rõ được.

Triệu Hạo tự tin làm mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch khôi phục lại bảy thành, nhìn như cách mười thành còn xa, nhưng đã gấp đôi hiện tại, làm sao không làm đắm người Sơn Thạch Ông động dung cho được?

Yến Triệu Ca nghe vậy mỉm cười:

- Ta có hai phương pháp, một loại có thể khôi phục lại bảy thành, một loại có thể khôi phục lại chín thành.

Triệu Hạo nghe vậy, hơi nhú mày, tầm mắt nhìn về Yến Triệu Ca.

Đám người trong nháy mắt an tĩnh một chút, Sơn Thạch Ông, Tả trưởng lão, Huyền Thạch trưởng lão nhìn nhau.

Vấn đề phiền phức nhiều năm của Thương Mang Sơn, đến tay Yến Triệu Ca không chỉ có thể giải quyết, mà phương pháp không chỉ có một loại?

Trước tiên không đề cập đến phương pháp khôi phục bảy thành, nếu thật sự có thể khôi phục chín thành, tiếp cận thời kỳ toàn thịnh, liền quá kinh khủng đi, thậm chí vượt qua Thương Mang Sơn mong muốn.

Hơn nữa so với Triệu Hạo nhiều hơn hai thành, vừa lúc vượt qua tâm ý mấu chốt của Thương Mang Sơn.

Nếu như phương pháp của Yến Triệu Ca chỉ có hy vọng khoảng tám thành, như vậy Thương Mang Sơn có khả năng sẽ chọn Triệu Hạo nhiều hơn, dù sao Triệu Hạo là đệ tử mình.

Lựa chọn tin tưởng Yến Triệu Ca và Quảng Thừa Sơn, thì phải chịu người khác hạn chế.

Nhưng chín thành đổi bảy thành, làm Thương Mang Sơn do dự.

Hơn nữa, bởi vì đột hỏa hoạn vừa rồi, Yến Triệu Ca phán đoán chính xác nguyên nhân mạch khoáng suy kiệt, đây cũng là chuyện Triệu Hạo chưa từng làm được.

Người của Thương Mang Sơn sờ dĩ nghi ngờ phương pháp của Triệu Hạo, cũng vì cảm thấy Triệu Hạo mặc dù đưa ra biện pháp, nhưng không biết nó có thành công hay không.

Trước khi Sơn Thạch Ông rời môn Thương Mang Sơn, bao gồm Chương môn Thương Mang Sơn cùng cao tăng của tông môn đã thương nghị qua nhiều khả năng khác nhau nằm vào phương án này.

Cho nên tình huống trước mắt không đến mức hấn không ra chủ ý mà phải xin chỉ thị.

- Kết hoạch dừng lại trên giấy, không đủ bằng chứng, còn phải xem kết quả cụ thể.

Son Thạch Ông trầm giọng nói:

- Hai vị có thể thuận tiện tiết lộ một chút tình hình cụ thể không?

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Kiểm tra thực tế tốt hơn nói miệng, ta đồng ý điểm này.

- Phương pháp của ta, hiệu quả nhanh chóng, hoàn toàn có thể nghiệm chứng tức khắc, làm ra thành quả tại chỗ.

- Tuy không thể lập tức làm ra kết quả trong dự tính, nhưng thời gian tiến độ khôi phục cụ thể có thể dự tính ra được.

- Kết quả cụ thể sau cùng, cũng chỉ có thể dùng thời gian đến kiểm nghiệm, trong thời gian này ta đều ở Vân Triệu Sơn, để xem xét hiệu quả cuối cùng.

Đám người Sơn Thạch Ông hơi ngạc nhiên, ai biết bên kia Triệu Hạo lại lạnh lùng nói:

- Phương pháp của ta, cũng nhanh chóng cho ra hiệu quả.

Tầm mắt của hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca, trong ánh mắt rõ ràng có nghi hoặc.

Khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch là hắn ngẫu nhiên lấy được một vài thứ trong khí khai quật di tích của Cự Linh Môn trước Đại Phá Diệt, sau đó nghiên cứu ra phương pháp chữa trị.

Trước đây không đem chuyện này nói ra, bởi vì Thương Mang Sơn chết sống có liên quan gì đến hắn đâu?

Bây giờ muốn ngăn đầu trong Thương Mang Sơn, vừa lúc có tác dụng.

Nhưng nói muốn khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch Mạch đến chín thành, hắn không nắm chắc.

Trải qua sự việc Kim Chân Độ Đan Chi Pháp, cùng Thiên Uyên Nghịch Lưu Quyết hóa giải chướng khí trong Trần Long Uyên trước đây, Triệu Hạo hiện tại không xem thường Yến Triệu Ca nữa.

Yến Triệu Ca tự tin có thể khôi phục lại mạch khoáng chín thành, Triệu Hạo liên tục thua thiệt trên tay hắn, lúc này cũng phải nghi ngờ.

Nhưng làm hận ý đối với Yến Triệu Ca trong lòng hắn càng này càng rõ ràng:

"Ở Đông Đường, ngươi liên tục phá hoại chuyện tốt của ta, hiện tại đến Thương Mang Sơn, ngươi lại chặn đường thăng tiến của ta!"

"Yến Triệu Ca, Quảng Thừa Sơn, quả nhiên nên bị tiêu diệt là tốt nhất."

Xưa nay Triệu Hạo tâm cao khí ngạo, dưới mắt không có ai, hết lần này đến lần khác lại thua thiệt hai lần dưới tay Yến Triệu Ca.

Lúc ban đầu bởi vì Quảng Thừa Sơn mà nhìn Yến Triệu Ca không vừa mắt, hiện tại hắn đối với bản thân Yến Triệu Ca căm hận đã vượt qua Quảng Thừa Sơn.

Son Thạch Ông cùng Tả trưởng lão đều nhìn Huyền Thạch trưởng lão, Huyền Thạch trưởng lão suy nghĩ một chút, gật đầu nói:

- Có lão phu trông chừng, có thể thử một lần, cũng không ảnh hưởng đến mạch khoáng.

- Đã như vậy, liền nhìn thủ đoạn của hai người các ngươi.

Son Thạch Ông đảo mắt nhìn Yến Triệu Ca cùng Triệu Hạo:

- Ai tới trước?

Triệu Hạo mặc dù coi trọng và đề phòng Yến Triệu Ca, nhưng ngạo khí của bản thân hắn không giảm chút nào, bình tĩnh nói:

- Khách ở xa tới, hắn tới trước đi.

"Cho nên nói, tính cách quyết định số phận."

Yến Triệu Ca liếc nhìn Triệu Hạo, cũng không từ chối, mỉm cười gật đầu:

- Ta sao cũng được, đã như vậy, ta tới trước thử xem.

Sườn núi có người xử lý tốt hậu quả, nhóm người Yến Triệu Ca thì xuống núi chỗ sơn cốc mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch.

Phần lớn người ở lại bên ngoài mạch khoáng, chỉ một vài người được cho phép vào trong mạch khoáng.

Yến Triệu Ca đi thẳng đến tùy khoáng, Huyền Thạch trưởng lão của Thương Mang Sơn đi cùng hân.

Dưới Quyền ý của đối phương, mạch khoáng giống như bị vô hình khí lưu bao phủ lại, nhưng không ảnh hưởng Yến Triệu Ca phát huy.

Yến Triệu Ca lần nữa tỉ mỉ cảm nhận linh khí biến hóa của địa mạch xung quanh tùy khoáng, trong lòng hiểu rõ:

"Hân nghiên cứu phương pháp có thể làm mạch khoáng khôi phục lại bảy thành, nhưng không biết nguyên nhân mạch khoáng suy kiệt, như vậy biện pháp của hân chắc là Đoạn Mạch Hồi Lưu Chi Pháp..."

Yến Triệu Ca suy nghĩ trong chốc lát, lập tức động thủ.

Người ở bên ngoài không biết tình huống cụ thể, khó tránh khỏi sẽ lo lắng.

Không biết qua bao lâu, tất cả mọi người cảm giác được mặt đất dưới chân lắc lư nhẹ nhẹ.

Ngẩng đầu nhìn lên, đã thấy trên bầu trời Vân Triệu Sơn mây gió nổi lên.

Từng đạo linh quang, từ trong hầm mỏ đầu bắn ra, linh khí nồng nặc mà trầm trọng, mạnh mẽ sôi trào.

Trên mặt Võ giả Thương Mang Sơn đều vui mừng, bọn họ đối với linh khí này biết quá rõ, chính là khí tức ẩn chứa trong Cự Linh Huyền Thạch.

Trong mạch khoáng, Triệu Hạo tỉ mỉ cảm nhận linh khí biến hóa, trên mặt trái lại lộ ra vẻ mỉm cười.

Một bên khác, Sơn Thạch Ông cùng Huyền Thạch trưởng lão, Tả trưởng lão nhìn nhau, chậm rãi nói:

-... người còn giữ lại sao?

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Phương pháp trước mắt không có, phải duy trì liên tục là được.

Tả trưởng lão hồ hững nói:

- Vẫn phải kéo dài nữa, mạch khoáng chỉ khôi phục tối đa bảy thành.

Phó Ân Thư cũng quay đầu nhìn Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca không chút hoang mang cười nói:

- Phương pháp khôi phục chín thành, có khả năng quý phái tiếp thu hơi khó.

- Cho nên trước tiên ta chọn dùng phương pháp khôi phục bảy thành, phương pháp này tên là Xuyên Tham Pháp.

Yến Triệu Ca nhìn Triệu Hạo nói:

- Nếu như phương pháp của đệ tử quý phái không tác dụng, vậy chúng ta tiến hành phương pháp này là được rồi.

Triệu Hạo nhìn tùy khoáng trước mắt xuất thần, đám người Sơn Thạch Ông thấy thế đều nhú mày.

Khi tất cả mọi người không nhận được nữa, thì Triệu Hạo mỉm cười:

- Đến lượt ta.

Vừa nói xong, hân bắt đầu động thủ.

Bởi vì tu vi thấp, cho nên cần có Huyền Thạch trưởng lão bên cạnh phối hợp.

Mạch khoáng lần thứ hai rung động, mà trên mặt của Huyền Thạch trưởng lão dần lộ ra vui mừng:

- Cái này xu thế này... Cái này xu thế này...

Đám người Sơn Thạch Ông, Tả trưởng lão nghe vậy đều động dụng, tỉ mỉ kiểm tra.

Tuy rằng động tác của Triệu Hạo còn chưa kết thúc, nhưng trên mặt bọn họ đều vui mừng:

- Đề thăng này không chỉ dừng lại tại bảy thành!

- Hiệu quả vượt qua Xuyên Tham Pháp lúc trước, cứ theo xu thế này, rất có khả năng đạt được tám thành, cho dù không đạt chín thành, cũng không xê xích quá nhiều!

Yến Triệu Ca nghe vậy, nhú mảy.

Phó Ân Thư nhăn mày lại.

Những Võ giả Thương Mang Sơn khác càng mừng rỡ.

Triệu Hạo bỗng nhiên quay đầu, nhìn về phía Yến Triệu Ca, thân nhiên nói:

- Pháp môn chín thành của người, không cần thiết lấy ra nữa.

Dưới tình huống hiệu quả tiếp cận, Thương Mang Sơn có thể giải quyết vấn đề, cần gì Quảng Thừa Sơn giúp đỡ?

Huống chi Yến Triệu Ca nói, pháp môn khôi phục mạch khoáng chín thành, còn có tai họa ngầm khác.

Một đám đệ tử Thương Mang Sơn thở phào, ánh mắt nhìn Yến Triệu Ca, rốt cục có vài phần hân diện.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 131: Cố sự chuyên tâm làm cảm động Bát Cực Đại Thế Giới

Dịch giả: rolland

Trước đây liên tục bị nhục dưới tay Yến Triệu Ca cùng Tư Không Tinh, làm một đám đệ tử Thương Mang Sơn trên mặt không có chút ánh sáng nào.

Thắng bại là một chuyện, sau khi chịu thiệt dưới tay Yến Triệu Ca, còn muốn dựa vào người ta khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch của nhà mình, càng làm cho đám người Kỷ Hán Như khó chịu.

Sau này muốn lấy lại thể diện, đều có cảm giác anh hùng nhục chí.

Tuy rằng Triệu Hạo không được nhiều người thích, nhưng cuối cùng vẫn là đệ tử của Thương Mang Sơn, làm khó chịu trong lòng mọi người chậm rãi dần ra.

- Hắn nói có hai pháp môn, ai biết có phải phô trương thanh thế hay không, cho Quảng Thừa Sơn hắn tăng thêm lợi thế, kỳ thật chỉ có một biện pháp như thế này?

Có đệ tử Thương Mang Sơn oán hận nói.

- Coi như không phải, cho dù hắn có có biện pháp khác cũng vô dụng.

Một người bên cạnh trên mặt vui vẻ nói:

- Đệ tử của bản môn cung cấp biện pháp, làm mạch khoáng khôi phục trên tám thành, tới gần chín thành, không kém biện pháp của hắn.

- Đã như vậy, chúng ta cần gì phải xin giúp đỡ từ một người ngoài?

Những đệ tử Thương Mang Sơn xung quanh đều gật đầu:

- Không sai, đúng là như vậy, lần này Yến Triệu Ca đã đánh sai chủ ý.

Về mặt của Kỷ Hán Như nghiêm túc, cũng không có cao hứng lắm, dù sao hắn thật sự thua Yến Triệu Ca, hiện tại lại cần một đệ tử mới nhập môn giúp lấy lại mặt mũi.

Bản thân hắn chính là một trong những nhân vật linh quân của thế hệ trẻ Thương Mang Sơn, muốn tìm về thể diện, chỉ có thể dùng thân thủ đánh bại Yến Triệu Ca mới được.

Nhưng mà mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch có thể khôi phục, hơn nữa không cần mượn ngoại lực, là một đệ tử của Thương Mang Sơn, Kỷ Hán Như cũng thở phào một hơi.

Phó Ân Thư xưa nay đâu có che dấu tâm tình của mình, lúc này cũng chau mày.

Đám người Triệu Minh, Cảnh Vân Chi đều có chút lo lắng nhìn Yến Triệu Ca.

Lần này không công mà về, càng bị đối phương đánh bại, đối với Yến Triệu Ca luôn thuận buồm xuôi gió mà nói, không thể nghĩ ngờ là một đả kích khổng lồ.

Giao lưu tiếp theo giữa Quảng Thừa Sơn và Thương Mang Sơn cũng không còn ưu thế nữa mà trái lại rơi vào bị động.

Nội bộ của Thương Mang Sơn cũng tồn tại phân chia, nhưng mặc dù lưu phái thân thiện Quảng Thừa Sơn, cũng không thể nào toàn tâm toàn ý giúp đỡ Quảng Thừa Sơn, dù sao bọn họ vĩnh viễn phải suy tính lợi ích của Thương Mang Sơn nhà mình.

Nói cho cùng, mặc dù quan hệ "môi hở răng lạnh", nhưng trực diện Đại Nhật Thánh Tông đầu tiên vẫn là Quảng Thừa Sơn, Thương Mang Sơn có nhiều không gian trần trối hơn.

Sơn Thạch Ông là một đại lão cao tăng của Thương Mang Sơn thân thiện với Quảng Thừa Sơn, nhưng đối với vấn đề mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch ở Vân Triệu Sơn, có thể do đệ tử nhà mình giải quyết đương nhiên thấy vui.

Về phần Tả trưởng lão vốn bài xích Quảng Thừa Sơn thì càng cao hứng hơn.

Hắn thân nhiên nhìn Yến Triệu Ca, lúc này ngược lại chú ý vấn đề thực lực cá nhân của Yến Triệu Ca cao hơn Kỳ Hán Như.

Về phần mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, đại cục đã định.

Thậm chí hiện tại tâm tình của Tả trưởng lão có chút kém, bởi vì Triệu Hạo lúc này đã có thể một bước lên trời.

Nghĩ đến miệng Triệu Hạo quá kín, không đem chút công lao nào nhường lại, trong lòng Tả trưởng lão cũng không tốt đẹp gì.

Nhưng dù sao lần này hắn cũng có chút công lao, nên hành động tiếp theo như thế nào ở tông môn, Tả trưởng lão bắt đầu tự đánh giá kỹ càng.

Yến Triệu Ca nhìn chúng sinh trăm dạng trước mặt, nháy mắt một cái.

Hắn lưu ý đến tầm nhìn của Triệu Hạo luôn chăm chú vào mình.

Thấy ánh mắt của Yến Triệu Ca nhìn qua, Triệu Hạo nhàn nhạt nói:

- Nhìn Xuyên Tham Pháp của ngươi, ta thay đổi phương pháp vốn có, mới cho hiệu quả tốt hơn, chính ngươi tạo thành kết quả như bây giờ.

Tả trưởng lão hướng Phó Ân Thư chấp tay nói:

- Để cho các vị khổ cực "một chuyến tay không", nhưng bản môn cũng cảm ơn.

- Tuy không sử dụng biện pháp mà đệ tử Yến Triệu Ca của quý phái cung cấp, nhưng trong toàn bộ quá trình, hắn cũng làm ra cống hiến.

Nghe Tả trưởng lão giả vờ hào phóng nói chuyện, sắc mặt của Phó Ân Thư càng ngày càng khó coi.

Nhưng nàng cũng không phát giận với Yến Triệu Ca mà ánh mắt nhìn Tả trưởng lão càng ngày càng không tốt.

Nhìn dáng dấp của nàng, nếu không phải ba đại lão của Thương Mang Sơn ở chỗ này, sợ rằng muốn trực tiếp hủy đi mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch tại đây.

Triệu Hạo nhìn Yến Triệu Ca:

"Ngày hôm nay, chỉ mới bắt đầu!"

"Ngươi, cùng Quảng Thừa Sơn phía sau ngươi, cuối cùng phải hủy diệt trong tay ta, không phải Đại Nhật Thánh Tông, không phải Thiên Lô Điện, không phải Thương Mang Sơn, mà là ta!"

Tuy những lời này không nói ra, nhưng Yến Triệu Ca chú ý ánh mắt của Triệu Hạo, mơ hồ cảm giác được tâm tình của đối phương.

- Có hậu thủ gì, hiện tại nên dừng đi, giữ lại cũng không có tác dụng gì.

Lúc này, Yến Triệu Ca đột nhiên nghe Phong Vân Sanh truyền âm cho mình.

Khóe miệng của Yến Triệu Ca nhếch lên.

- Còn có hậu thủ gì? Không thấy bây giờ ta bị người khác vẽ mặt đánh kêu "chát chát" sao? Mất mặt một đường từ Vân Triệu Sơn ném về Quảng Thừa Sơn đi.

Yến Triệu Ca nói:

- Mà vị Triệu sư đệ của Thương Mang Sơn này, thì trở thành anh hùng của tông môn.
- Người xem, người bên ngoài đến địa bàn nhà mình, hung hăng vênh vào, khoa tay múa chân, những người khác của tông môn không thể làm gì, chỉ có thể nhìn người bên ngoài diễu võ dương oai, một cỗ lửa giận nhen ở trong lòng nhưng bất lực.
- Lúc này, một vị đệ tử trẻ tuổi ngang trời xuất thế, cứu vớt sóng to, làm cả tông môn hân diện, không chỉ giải quyết xong vấn đề không nhỏ của tông môn, còn đem người từ bên ngoài vênh vang đắc ý đánh cho sưng mặt, một bộ mặt đầu quét sạch, chỉ có thể xám xịt cút đi.
- Mà vị đệ tử trẻ tuổi ngăn cơn sóng dữ này, từ nay hưởng cuộc sống đình phong, được tông môn coi trọng chiều cổ, có tài nguyên tốt nhất, bí tịch Vô học cùng giáo dục bồi dưỡng tốt nhất.
- Ủ, còn có khả năng nhiều sư tỷ, sư muội xinh đẹp vì vậy mà ái mộ không ngớt.

Yến Triệu Ca cười khê:

- Thế nào, có sự rất chuyên tâm sao? Đơn giản là cảm động Bát Cực.

Phong Vân Sanh cười mà không cười nhìn Yến Triệu Ca:

- Nghe là lạ, người như thế nào lại nghĩ ra những thứ này?

Nàng nhìn chính mình, lại nhìn Tư Không Tĩnh:

- Như vậy theo người nói, có phải hay không, nữ tử cùng đi với kẻ thù từ bên ngoài, hoặc là tâm hồn thiếu nữ xao động, hoặc là hiếu kỳ, hoặc là hiếu thắng không phục, nhưng tóm lại từ nay về sau một lòng thất ở trên người này?

Yến Triệu Ca nhìn nàng cười nói:

- Hả, làm sao người biết?
- Theo theo cái ý nghĩ cổ quái của người mà ra.

Phong Vân Sanh có chút không vui nói:

- Người còn có tình suy nghĩ những thứ không giải thích được này trong đầu, hay là suy nghĩ làm sao để giải quyết vấn đề trước mắt này đi, lẽ nào người dự định theo lời người nói, bị đánh cho sưng mặt, bộ mặt đều bị quét hết, cuối cùng xám xịt cút đi sao?

Yến Triệu Ca thản nhiên nói:

- Có câu nói như vậy, nổ tung là nghệ thuật, là chính nghĩa, là tín ngưỡng.

Những lời này rất nhỏ, Phong Vân Sanh không có nghe rõ hỏi:

- Cái gì?

Lời còn chưa dứt, mạch khoáng dưới chân mọi người, đột nhiên kịch liệt chấn động!

Nhất là khu vực tùy khoáng, dĩ nhiên làm người ta cảm giác phiền gian đảo hải, dường như muốn bạo tạc!

Huyền Thạch trường lão kinh hãi, quả quyết dừng lại Đoạn Mạch Hồi Lưu Chi Pháp của Triệu Hạo, toàn lực trấn áp mạch khoáng dị biến.

Dù như thế, toàn bộ mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch cũng giống như một thùng thuốc súng to lớn bị đốt!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 132: Yến Triệu Ca chân thành tha thiết

Dịch giả: rolland

Huyền Thạch trường lão toàn lực trấn áp mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch dị biến, nhưng toàn bộ hầm mỏ lúc này dường như muốn chia năm xẻ bảy.

May mà ở đây còn có Sơn Thạch Ông cùng Tả trưởng lão, ba vị đại lão Thương Mang Sơn đồng loạt ra tay, lúc này mới đem mạch khoáng ổn định lại.

Nhưng khiến đám người Thương Mang Sơn khóc không ra nước mắt chính là công tác lúc này của Yến Triệu Ca cùng Triệu Hạo đều uổng phí.

Tả trưởng lão hít sâu một hơi, khống chế lại tâm tình của mình, nhìn thẳng Triệu Hạo, trầm giọng hỏi:

- Đây là chuyện gì?

Triệu Hạo cau mày, nhìn chòng chọc vào mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch đã trở nên xa lạ.

Hắn không để ý trả lời câu hỏi của Tả trưởng lão, thậm chí bất chấp mạch khoáng dị biến còn không bình ổn, tự mình thám sát xung quanh, rồi đến tùy khoáng.

Một lát sau, về mặt của Triệu Hạo bỗng nhiên trầm xuống:

- Toàn bộ... Đoạn Mạch Hồi Lưu Chi Pháp không thể áp dụng nữa, nếu sử dụng có thể làm mạch khoáng bị hủy hoại lần nữa!

- Tại sao lại...

Triệu Hạo đột nhiên quay đầu nhìn Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca phát hiện ánh mắt soi mói của Triệu Hạo, nhưng hắn cũng không để ý đến.

Hắn làm một bộ dáng ngạc nhiên, quan sát toàn bộ mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch trước mắt, đồng dạng kiểm tra kỹ càng khu vực tùy khoáng.

Sau một lúc lâu, Yến Triệu Ca lắc đầu:

- Xuyên Tham Pháp của ta cũng không có tác dụng.

Tả trưởng lão nhìn chằm chằm Triệu Hạo:

- Là thao tác sai, có thể làm lại hay không?

- Hay phương pháp có vấn đề?

Đối với vấn đề của Tả trưởng lão, Triệu Hạo trầm mặc không nói, chỉ nhìn chòng chọc Yến Triệu Ca.

Hắn lý giải mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch tuy không bằng Yến Triệu Ca, nhưng cũng không cạn, hắn mơ hồ cảm giác được, mình bị Yến Triệu Ca gài bẫy rồi!

Có thể là Xuyên Tham Pháp của Yến Triệu Ca lúc trước nhìn như không có ảnh hưởng gì, trái lại trợ giúp Đoạn Mạch Hồi Lưu Chi Pháp tăng thêm hiệu quả.

Nhưng thực ra chính vì Xuyên Tham Pháp đã âm thầm cải biến trạng thái của mạch khoáng, lúc này mới làm cho Đoạn Mạch Hồi Lưu Chi Pháp mất đi hiệu lực, thậm chí nổ tung.

Đối với Triệu Hạo căm tức, Yến Triệu Ca như nhìn không thấy, về mặt nghi ngờ kiểm tra tùy khoáng:

- Biến hóa như thế, cũng thật sự không ngờ đến, cái này có chút khó khăn a.

Sắc mặt của Huyền Thạch trưởng lão phát khổ, Sơn Thạch Ông đồng dạng nhíu mày.

Hai người bọn họ, cùng Tả trưởng lão đều có chút hoài nghi, tầm nhìn đảo qua Yến Triệu Ca cùng Triệu Hạo.

Bởi vì Đoạn Mạch Hồi Lưu Chi Pháp dị biến vừa rồi làm bản thân mạch khoáng cùng cảnh vật xung quanh và dòng chảy Linh khí xảy ra thay đổi.

Tuy mấy cường giả phản ứng rất nhanh, liên thủ trấn áp dị biến, nhưng tất cả chi tiết trước đó đều bị lau đi, khó có thể biết được nguyên nhân nào tạo thành kết quả như bây giờ.

Bọn họ cũng nghi ngờ Yến Triệu Ca động tay động chân, nhưng lại không có chứng cứ.

Quan trọng nhất chính là, so với Triệu Hạo đang không có cách nào, việc khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch còn phải xem Yến Triệu Ca.

Kết quả còn phải trông cậy vào tiểu bối Quảng Thừa Sơn làm cho đám người Sơn Thạch Ông cảm thấy muốn tức giận.

Sơn Thạch Ông ho nhẹ một tiếng:

- Vừa rồi người nói, còn có pháp môn giúp mạch khoáng khôi phục chín thành phải không?

Hắn trong nội bộ của Thương Mang Sơn thuộc về một phái thân thiện Quảng Thừa Sơn, vừa rồi cũng không có mở miệng châm chọc Yến Triệu Ca, lúc này vẫn có thể hòa hoãn bầu không khí.

Mà Tà trưởng lão cùng Huyền Thạch trưởng lão, đều xấu hổ im lặng không lên tiếng.

Yến Triệu Ca nghe vậy, mỉm cười đáp lại:

- Quả thật còn một biện pháp, nhưng nhắm vào tình trạng mạch khoáng lúc trước, bây giờ muốn dùng phải kiểm tra lại một phen.

Sơn Thạch Ông cười khổ gật đầu:

- Rất thành thực, Yến Dịch có con như vậy, làm sao không vui.

Nghe Sơn Thạch Ông đánh giá Yến Triệu Ca rất thành thực, một đám đệ tử Thương Mang Sơn thiếu chút nữa phun máu, lại muốn phản bác, nhưng phản bác không được.

Sắc mặt của Triệu Hạo thì tái xanh, đứng yên lặng tại chỗ, làm sao hắn nghe không hiểu được, Sơn Thạch Ông khích lệ Yến Triệu Ca đồng thời cũng muốn gỡ hắn!

Bản lĩnh còn thiếu mà đi liều lĩnh!

Lời nói chưa ra khỏi miệng, nhưng Triệu Hạo lại cảm giác ánh mắt những người khác nhìn hắn, rõ ràng đều chỉ trích như vậy.

Một khắc trước chính là anh kiệt ngang trời xuất thế, một khắc sau từ trên trời mà rơi xuống đáy cốc.

Hắn muốn đặt chân trong Thương Mang Sơn vốn phải thể hiện nổi bật hơn bất kỳ đệ tử trẻ tuổi nào của Thương Mang Sơn, nhưng lúc này chưa lên cao bước đầu tiên, đã trực tiếp đập hụt!

Không thể bay lên không nói, trái lại quăng chính mình một thân đầy bùn.

Tuy rằng Huyền Thạch trưởng lão đứng lúc ngăn cản mạch khoáng dị biến, không tạo thành tổn thất không thể cứu.

Như theo dự đoán của hắn, những này kế tiếp hắn ở Thương Mang Sơn không thể nào sống khá giả.

Tà trưởng lão làm người đề cử Triệu Hạo, nghe Sơn Thạch Ông nói vậy cũng cảm thấy trên mặt đau rất.

Yến Triệu Ca kiểm tra tỉ mỉ tùy khoáng, bên tai truyền đến âm thanh của Phong Vân Sanh truyền âm:

- Tất cả đều là kế hoạch của người?

- Khi nghe tên Triệu Hạo kia nói phương pháp của hắn có thể khôi phục mạch khoáng bảy thành ta mới biết.

Yến Triệu Ca nói:

- Phương pháp có thể làm mạch khoáng khôi phục lại bảy thành, chỉ có Đoạn Mạch Hồi Lưu Chi Pháp, kỳ thật Xuyên Tham Pháp có thể khôi phục lại tám thành, là ta có ý áp chế hiệu quả, mà hai pháp môn này, bất kể ai trước ai sao đều xảy ra xung đột.

- Ta muốn cảm tạ Triệu Hạo, bằng không, ta không thuận lợi để Thương Mang Sơn tiếp thu Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật.

Phong Vân Sanh nghe vậy hỏi:

- Vậy nếu Triệu Hạo động thủ trước thì sao? Phá hư mạch khoáng không phải là người sao?

- Đương nhiên ta sẽ không hồ đồ giữ nguyên kế hoạch, trực tiếp đổi kết hoạch dự bị, chỉ là có chút phiền phức hơn mà thôi.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Nhưng mà, tính cách quyết định số phận, vị Triệu sư đệ này không làm ta thất vọng a.

Yến Triệu Ca giả bộ thăm dò toàn bộ mạch khoáng lại một lần, lại nhắm mắt suy nghĩ một lúc lâu, mới nhìn Sơn Thạch Ông nói:

- Phương pháp thứ hai của ta vẫn có thể sử dụng.

- Chỉ là, pháp môn này có một chút vấn đề nhỏ, quý phái có thể không dễ dàng tiếp thu.

Âm thanh của Yến Triệu Ca hơi dừng một chút:

- Rõ ràng là hiệu quả tốt hơn, nhưng mà trước đây ta không dùng chính vì nguyên nhân này.

Son Thạch Ông hỏi:

- Hiện tại, chỉ còn phương pháp này, đúng không?

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Chỉ ít, trừ cái này ra, ta tạm thời không có biện pháp khác.

Son Thạch Ông nhìn thoáng qua Triệu Hạo đang trầm mặt không nói, quyết định:

- Cứ nói đi!

Nếu bên ngoài Son Vực đột nhiên xuất hiện mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch mới, Thương Mang Sơn bất luận như thế nào cũng phải thu được, nếu tình thế bức bách, thậm chí không tiếc khai chiến với Thánh địa khác!

Thương Mang Sơn đối với mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch khát cầu, đã vô cùng bức thiết rồi.

Yến Triệu Ca đáp:

- Phương pháp này, tên là Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật.

- Lôi Nguyên... Tô Sinh Thuật?

Nghe cái tên này, trong lòng của Son Thạch Ông, Tà trưởng lão, Huyền Thạch trưởng lão cùng những cường giả Thương Mang Sơn đều không khỏi nhảy một cái, mơ hồ có dự cảm xấu.

Yến Triệu Ca tiếp tục nói:

- Phương pháp này, cần mượn một vật khác.

Nhẹ nhàng vung tay lên, A Hổ bên cạnh đi lên phía trước, hai tay dâng lên một hộp gấm, hộp gấm mở ra, bên trong là một viên ngọc thạch màu lam tím.

Bên trong ngọc thạch có từng đạo lôi quang màu u lam lóng lánh, còn có tiếng sấm truyền ra, giống như chiếu rọi một bóng người.

- Lôi Huỳnh Phách Ngọc!

Vừa thấy vật này, đám người Son Thạch Ông đều đen mặt.

Tà trưởng lão lúc này cũng không nhìn mặt mũi nữa, ngẩng đầu lên trừng mắt Yến Triệu Ca:

- Phương pháp của ngươi, phải dùng thứ này?

Lôi Huỳnh Phách Ngọc, chỉ bảo độc nhất sinh ra tại Lôi Vực, vô cùng khan hiếm, đối với Thiên Lôi Điện có tác dụng rất lớn!

Trong mắt của Võ giả Thiên Lôi Điện, địa vị chỉ cao chứ không thấp hơn Cự Linh Huyền Thạch của Thương Mang Sơn.

Bởi vì nguyên nhân khan hiếm, luôn luôn ở tình trạng cung không đủ cầu.

Khan hiếm đến nỗi nếu Thương Mang Sơn muốn giao dịch cùng Thiên Lôi Điện, Thiên Lôi Điện có thể kiên quyết cự tuyệt.

Nếu Đại Nhật Thánh Tông nỗ lực mượn chuyện này, liên hợp Thiên Lôi Điện áp bức Thương Mang Sơn trở thành đồng minh, ngược lại sẽ trêu chọc Thiên Lôi Điện.

Những tài nguyên khác của Bát Cực Đại Thế Giới, theo Thiên Lôi Điện thấy, đều không bằng Lôi Huỳnh Phách Ngọc.

Nhìn dáng vẻ như muốn ăn thịt của đám đại lão Thương Mang Sơn, Yến Triệu Ca vô tội nói:

- Cho nên, từ đầu ta không dự định nói ra phương pháp này.

- Bản môn tới đây, là vì giúp đỡ quý phái, xúc tiến hai nhà chúng ta thành lập hợp tác, tuy rằng hy vọng quý phái liên minh với Quảng Thừa Sơn chúng ta, cùng đối kháng Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lôi Điện, nhưng ý định gây xích mích này, ta không có ý làm.

Yến Triệu Ca trong ánh mắt của tất cả mọi người là vô cùng chân thành tha thiết a.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 133: Người đơn thuần như vậy, nhưng ta làm mọi thứ theo con đường có sẵn

Dịch giả: rolland

Về mặt chân thành tha thiết của Yến Triệu Ca lại làm cho đám người Thương Mang Sơn muốn bẻ "trứng".

Muốn Thiên Lô Điện tự nguyện cho Lô Huỳnh Phách Ngọc, là chuyện khó hơn lên trời.

Trừ khi cầm một kiện Thánh binh đi đổi, nếu là vậy Thiên Lô Điện cũng cam tâm tình nguyện a.

Vấn đề là, Thương Mang Sơn có nguyện ý hay không?

Có lẽ đơn giản nhất là liên hợp với Đại Nhật Thánh Tông, Thiên Lô Điện tiêu diệt Quảng Thừa Sơn, sau đó cướp chí bảo của Quảng Thừa Sơn cấp cho Thiên Lô Điện?

Sau đó Thiên Lô Điện có một Võ Thánh một Thánh binh, Đại Nhật Thánh Tông có một Võ Thánh một Thánh binh, cộng thêm Thái Âm Quan Miện.

Quảng Thừa Sơn diệt, tuy được Lô Huỳnh Phách Ngọc, nhưng Thương Mang Sơn chỉ có một Thánh binh trấn áp sơn môn, khoảng cách bị diệt cũng không xa?

Đám người Sơn Thạch Ông nhìn nhau, cảm thấy đau đầu.

- Cái này căn bản là uy hiếp!

Tà trưởng lão giọng cảm hận truyền âm nói:

- Tiểu bối này chỉ biết đùa giỡn tiểu thông minh mà!

Sơn Thạch Ông lạnh lùng nói:

- Nếu không phải người người dẫn tiền chọc ra một cái sọt lớn như vậy, bản môn cũng không đến mức bị động như bây giờ.

Tà trưởng lão hừ một tiếng:

- Cho dù không có Triệu Hạo, họ Yến tiểu tử kia nhất định sẽ có biện pháp khác, hắn có lý giải về mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch hơn xa chúng ta!

Nói đến đây, Tà trưởng lão hơi dừng lại một chút, cũng cảm giác lúng túng cùng xấu hổ.

Hắn dừng lại một chút, rồi nói tiếp:

- Cái hổ này chính là đặc biệt cho chúng ta nhảy vào, cuối cùng bức bách tông môn chúng ta mất đi ưu thế chủ động, phải chọn lựa đứng bên nào!

Huyền Thạch trưởng lão chưa chút nói:

- Nhưng bây giờ chúng ta lại không thể không chịu hấn uy hiếp.

Ánh mắt của Tà trưởng lão lóe lên hung ác:

- Chưa hẳn!

- Dù sao cũng chọn đứng bên nào trong hai bên, đơn giản là đứng về Đại Nhật Thánh Tông, còn hơn bị một cái tiểu bối của Quảng Thừa Sơn uy hiếp!

- Lấy bản môn toàn diện giúp đỡ, đổi lấy Đại Nhật Thánh Tông đem Thái Âm Quan Miện giao cho Thiên Lô Điện, sau đó Thiên Lô Điện cung cấp Lô Huỳnh Phách Ngọc cho bản môn, khôi phục lại mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch.

- Diệt Quảng Thừa Sơn, có bao nhiêu thu hoạch, tất cả bằng bản lĩnh của mọi người.

- Đại Nhật Thánh Tông an toàn tiến thêm một bước, Trọc Lăng Các sẽ ngồi không yên, tuy Trọc Lăng Các không để ý chuyện bên ngoài, nhưng sẽ không vui thấy Đại Nhật Thánh Tông quân lâm Bát Cực.

Tà trưởng lão trầm giọng nói:

- Đến lúc đó chúng ta liên hợp với Trọc Lăng Các, Bích Hải Thành, cũng có thể ngăn được Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lôi Điện.

Son Thạch Ông thở dài một tiếng nói:

- Người nói là chuyện quá mức lý tưởng, không nên tranh khí nhất thời.

- Chuyện ba nhà liên hợp chống lại Đại Nhật, Thiên Lôi của người chính là dưới điều kiện thực lực hai bên không có biến hóa to lớn, nhưng nếu Hoàng Quang Liệt viên mãn xuất quan, hơn nữa tiến thêm một bước, còn Chương môn vẫn không thành tựu Vô Thánh, quá khó để chống lại.

- Cho dù là thân thiện Quảng Thừa Sơn, hay thân thiện Đại Nhật Thánh Tông, cuối cùng đều mưu cầu Thương Mang Sơn quật khởi.

Son Thạch Ông nhìn Tà trưởng lão:

- Phải thừa nhận, hôm nay Đại Nhật Thánh Tông thế lớn, liên thủ với Quảng Thừa Sơn tiến hành ước thúc, mới là thượng sách, môi hở răng lạnh a.

- Nếu như giúp đỡ Đại Nhật Thánh Tông, rất dễ cho đối phương hình thành ưu thế "cuốn sạch cả thiên hạ".

- Tất cả đều lấy lợi ích của tông môn làm trọng, bây giờ không phải thời điểm tức giận như con nít.

Tà trưởng lão cùng Huyền Thạch trưởng đều trầm mặc.

Đạo lý này bọn họ cũng biết, nhưng bị tiểu bối như Yến Triệu Ca bắt chẹt, thực sự làm bọn họ dè dặt.

Son Thạch Ông lắc đầu nói:

- Huống chi, phương châm liên hợp với Quảng Thừa Sơn chống lại Đại Nhật, ở trong tông môn đã sớm định luận, chỗ khác nhau là làm sao liên thủ, làm sao đối kháng.

- Hiện tại xem ra, "tọa quan xem hổ đấu" tùy thời mà động là không được, phải xuất thủ thật sự.

Sau một lúc lâu, Huyền Thạch trưởng lão cũng cười khổ:

- Thiên Lôi Điện sản xuất Lôi Huỳnh Phách Ngọc tại Lôi Huỳnh Sơn, thật ra cách chúng ta rất gần.

Lôi Huỳnh Phách Ngọc đối với Thiên Lôi Điện cực kỳ trọng yếu, Thiên Lôi Điện cũng muốn phòng bị địch nhân đánh bất ngờ phá hủy mạch khoáng.

Nhưng mặt khác, nếu có người làm như vậy chính là thù lớn.

Cho nên những Thánh địa khác, không đơn giản làm chuyện này.

Thiên Lôi Điện phòng bị chủ yếu là Quảng Thừa Sơn và Bích Hải Thành, đối với Thương Mang Sơn tương đối thấp một chút.

Son Thạch Ông nói:

- Báo lại cho tông môn, mời Chương môn cho ra quyết định cuối cùng.

Tuy phải gặp nhiều tình huống khác nhau, Thương Mang Sơn đều làm ra dự án trước, nhưng trong này không có khai chiến cùng Thiên Lôi Điện.

Nếu không có ngoại lực tham gia, động Lôi Huỳnh Phách Ngọc, trận chiến này của hai bên, chấn động sẽ không thấp hơn cuộc chiến giữa Quảng Thừa cùng Đại Nhật.

Thậm chí có thể bạo phát chiến tranh toàn diện.

Việc lớn như vậy, tất nhiên không phải ba người Son Thạch Ông có thể quyết định được.

Đồng thời chuyện này cũng liên lụy đến việc Thương Mang Sơn triệt để tham gia vào liên minh Quảng Thừa Sơn cùng Bích Hải Thành, ba nhà liên thủ đối kháng Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lôi Điện.

Nếu thật sự muốn động mạch khoáng Lôi Huỳnh Phách Ngọc, có Bích Hải Thành binh áp Lôi Vực, khiến Thiên Lôi Điện không dám hành động thiếu suy nghĩ, cho Thương Mang Sơn dễ dàng tiến thoái.

Cái này phù hợp với phương châm trước đây của Thương Mang Sơn, chỉ là bọn họ phải chính mình ra trận.

- Tiểu tử, ghé góp a.

Về mặt của Phó Ân Thư lúc này "trời trong mây tạnh, nhìn Yến Triệu Ca cười:

- Cho dù là người đánh bậy đánh bạ, hay tỉ mỉ tính toán, một chiều này chơi rất đẹp.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Còn phải nhờ sư bá ngài tọa trấn mới được.

"Cũng may ngài không thất lễ với Thương Mang Sơn, bằng không tính tình ương ngạnh lên, không nói tức giận, đó chính là phản hiệu quả."

Nửa câu sau này tất nhiên Yến Triệu Ca sẽ không nói.

"Ngoài ra, còn phải cảm ơn người."

Khóe mắt của Yến Triệu Ca liếc Triệu Hạo:

"Quả nhiên người là người tốt."

Nếu không phải Triệu Hạo chặn ngang nhúng một tay vào, sợ rằng Thương Mang Sơn không dễ dàng tiếp thu như vậy.

Nhìn bề ngoài, dù sao Triệu Hạo chính là người đem phương pháp khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch ngoài Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật ra phá hỏng, khiến cho Thương Mang Sơn phải lựa chọn con đường này.

Mà chuyện này cũng làm cho đám người Sơn Thạch Ông càng thêm phiền muộn.

Sau khi Yến Triệu Ca bước đầu biểu hiện Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật, hiệu quả rất rõ rệt.

Nhưng cũng hiện ra vấn đề trong dự tính chính là trong quá trình dùng Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch cần không ngừng cung cấp Lôi Huỳnh Phách Ngọc.

Tuy còn muốn chờ sơn môn bên kia quyết định, nhưng mặc kệ quyết định như thế nào, tình huống hiện tại, công lao giúp Thương Mang Sơn khôi phục mạch khoáng, đều quy cho Yến Triệu Ca.

Ngay cả đám người Sơn Thạch Ông chỉ có thể nắm mũi, hướng Phó Ân Thư, Yến Triệu Ca nói lời cảm ơn.

Đám người Sơn Thạch Ông vì ngài thân phận, không tốt cúi đầu với Yến Triệu Ca, nên hướng Phó Ân Thư cảm ơn.

Nhưng những Võ giả Thương Mang Sơn khác nhất định phải nói lời cảm ơn với Yến Triệu Ca.

Sắc mặt của đám người Kỳ Hán Như hoặc như tro tàn, đỏ lên như sung huyết.

Đến bước này, lúc trước còn ai đánh ai trên sườn núi, chỉ có thể coi là đánh nhầm, cắn chặt hàm răng nuốt máu vào a.

Mà so với Kỳ Hán Như, Hầu Tường càng thờ không thông, suýt nữa ngắt đi.

Đối với hắn mà nói, ngắt đi có lẽ là kết quả tốt hơn.

Triệu Hạo đứng tại chỗ, cũng không nhúc nhích, cả người như một pho tượng.

Yến Triệu Ca liếc hắn một cái, nhún vai:

"Người đơn thuần như vậy, nhưng ta làm mọi thứ theo con đường có sẵn, thật xin lỗi a."

Không lâu sau, cường giả của Thương Mang Sơn không có dấu hiệu nào đánh vào Lôi Huỳnh Sơn của Lôi Vực, cướp bóc một lượng lớn Lôi Huỳnh Phách Ngọc.

Cùng lúc đó, Thánh địa Thủy Vực, Bích Hải Thành có rất nhiều cường giả đứng đầu binh áp biên giới hai vực, khiến cho Thiên Lôi Điện không dám vọng động (làm bừa).

Quảng Thừa Sơn thì vắt ngang giữa Thương Mang Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, đề phòng Đại Nhật Thánh Tông xuất động.

Bát Cực Đại Thế Giới mới bình tĩnh không lâu, lần thứ hai nổi lên sóng gió.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 134: Thiên cương chi thân, ứng long đồ

Dịch giả: rolland

Thương Mang Sơn cướp đoạt Lôi Huỳnh Phách Ngọc, vẫn không ra tay quá hung ác, sau đó còn bồi thường cho Thiên Lôi Điện một chút bảo vật, lấy có giao dịch để bịt miệng.

Thiên Lôi Điện bị Bích Hải Thành cùng Thương Mang Sơn kẹp ở giữa, không thể làm gì hơn là phải nhìn xuống con tức này.

Nhưng lần ép mua ép bán này đã làm cho quan hệ của Thương Mang Sơn và Thiên Lôi Điện nhanh chóng chuyển xấu, Võ giả cấp thấp của hai bên không ngừng xung đột.

Đại Nhật Thánh Tông lúc này cũng không cường thế như trước.

Nhưng Quảng Thừa Sơn, Thương Mang Sơn, Bích Hải Thành cũng không thả lỏng, bởi vì bọn họ biết, Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lôi Điện hiện tại ẩn nhẫn là vì bạo phát sao này.

Đội Đông Lai Võ Thánh Hoàng Quang Liệt, công đức viên mãn xuất quan.

Tuy cuối cùng vẫn lựa chọn đứng thành hàng với Quảng Thừa Sơn, Bích Hải Thành nhưng Thương Mang Sơn cũng không phải đèn cạn dầu.

Về phần tin tức mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch khôi phục, Thương Mang Sơn mạnh mẽ phong tỏa, Đại Nhật Thánh Tông, Thiên Lôi Điện chỉ có thể thu được một vài tình báo vụn vặt.

Nhưng dưới sự cố ý của Thương Mang Sơn, Yến Triệu Ca cùng những tin tức có liên quan được lan truyền nhanh chóng.

Rất nhanh, tin đồn về Quảng Thừa công tử Yến Triệu Ca được lan truyền ra Bát Cực Đại Thế Giới.

Danh tiếng của Yến Triệu Ca gần đây quá mức lớn, trong lúc nhất thời càng thêm vang dội.

Hơn nữa, không phải ác danh, mà Thương Mang Sơn âm thầm tạo thế cho Yến Triệu Ca, đem hấn khoe đến trên trời ít có, trên đất ít còn.

Nghe xong còn tưởng Yến Triệu Ca đệ nhất thế hệ trẻ của Bát Cực Đại Thế Giới vậy, tiềm lực kinh người, so với Yến Dịch cha hấn năm đó còn muốn lớn hơn.

Không thể nghi ngờ, đây là dụng ý xấu.

Trong lúc nhất thời, Yến Triệu Ca thật sự có cảm giác "vạn chúng chú mục".

Trước đây tại Đông Đường, hấn đánh bạo cả Tiêu Thăng và Triều Nguyên Long của Đại Nhật Thánh Tông, danh tiếng đã vang xa, hiện tại càng làm người khác chú ý.

Nhưng trong chuyện này, ngoại trừ Quảng Thừa Sơn ở Thiên Vực ra, bao gồm Thủy Vực của Bích Hải Thành cùng những khu vực khác, đều nghi vấn nhiều hơn tiếp nhận.

"Võ không đệ nhị", hướng chi thanh niên đều tâm cao khí ngạo.

Không chân chính so qua, không thấy tận mắt, rất khó làm người khác tin phục.

So với người cùng thế hệ, các cao tăng môn phái cũng bắt đầu nhìn kỹ Yến Triệu Ca, nhất là Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lôi Điện.

Cường giả cao tăng của môn phái, góc độ suy nghĩ dĩ nhiên không giống.

Nếu nói chuyện của Hám Thiên Tôn Triển Đông Các năm xưa có chút xa, như vậy cha của Yến Triệu Ca, Yến Dịch còn sờ sờ ngay trước mắt.

Nhưng những tranh đấu về mặt này, tạm thời không liên quan đến Yến Triệu Ca, hiện tại hấn đang quan tâm một chuyện khác.

Chính là cậu bé được Triệu Minh, Cảnh Vân Chi bảo vệ, dường như đã rõ ràng, cha mẹ của hấn không bao giờ tỉnh nữa.

Đã kích như vậy đối với một đứa bé không khác gì trời sập xuống.

Đôi mắt của Hàm Long Nhi có chút dại ra, tràn ngập mờ mịt cùng nước mắt.

Có thể hấn không rõ "chết" có ý nghĩa như thế nào, nhưng hấn biết, cha mẹ vĩnh viễn rời xa hấn.

Phong Vân Sanh thở dài một tiếng, nhẹ nhàng dắt tay của cậu bé, ai ngờ lần này không kéo được.

- Hà?

Phong Vân Sanh hơi kinh ngạc, thử tăng lực thêm một chút, Hàm Long Nhi dùng sức hất một cái, dĩ nhiên thoát khỏi bàn tay của Phong Vân Sanh.

Phong Vân Sanh không phải là một cô gái yếu đuối như vậy, tuy dùng lực có chừng mực, nhưng vừa rồi cố ý nên sử dụng lực lượng cũng không phải một đứa bé mười tuổi có thể thoát khỏi.

Nhất là Phong Vân Sanh có thể cảm giác được, trong nháy mắt đó, Hàm Long Nhi bộc phát ra lực lượng kinh người, thậm chí chấn động cổ tay không xuất toàn lực của nàng tề đại.

- Đứa bé này đã thương Võ gia Thiết Nguyên Phái, Thiết Nguyên Phái cùng tên Hầu Tướng kia tới cửa bắt người, mục tiêu không chỉ cha mẹ hắn mà còn đứa bé này.

Yến Triệu Ca đi tới, nói.

Hiện tại đã không có người của Thương Mang Sơn ở chỗ này, Yến Triệu Ca liền không cố kỵ gì nữa.

Nghe hắn nói, ngay cả Phó Ân Thư cũng chú ý, ánh mắt rơi vào trên người của Hàm Long Nhi.

Triệu Minh cùng Cảnh Vân Chi cũng tỉnh ngộ:

- Không sai, lúc đó nghe được như vậy, chúng ta còn tưởng Thiết Nguyên Phái cố ý, nhưng hiện tại xem ra đứa bé này có vấn đề!

Ánh mắt của Phó Ân Thư như thực chất, bao phủ Hàm Long Nhi.

Hàm Long Nhi nhú mày, một đôi mắt to quay đầu lại nhìn Phó Ân Thư.

Phó Ân Thư kêu khẽ một tiếng, không giận ngược lại còn thích:

- Cảm ứng thật nhạy.

Lấy tu vi của nàng, mặc dù dùng ánh mắt kiểm tra thì Võ gia cấp thấp cũng không cách nào ngăn cản thậm chí không phát hiện được.

Hàm Long Nhi có thể cảm giác được, đủ để nói rõ, ngoài thân thể ẩn chứa lực lượng rất lớn ra, năng lực cảm nhận của hắn cũng rất tốt.

- Thân thể như kim cương, tâm như gương sáng, căn cốt thiên phú của đứa bé này, thật sự quá tốt!

Phó Ân Thư tấm tắc khen ngợi:

- Dường như "thần vật tự ẩn" vậy, bình thường không lộ ra ngoài, hắn không lộ ra, ngay cả ta cũng nhìn nhầm.

Yến Triệu Ca nói:

- Tiên thiên gân cốt như rồng, tâm tư trầm tĩnh thông suốt, ta từng thấy qua trong sách cổ, đây chính là Thiên Cương Chi Thân, thân thể tốt nhất để luyện võ, lần đầu phát hiện sau Đại Phá Diệt.

Đám người Phong Vân Sanh, Tư Không Tĩnh nghe được thì sửng sốt một chút, Triệu Minh có chút chần chờ hỏi:

- Nhưng đứa bé này nhìn qua có chút... à, hơi đàn độn, nói luyện võ, có được không?

Yến Triệu Ca cười nói:

- An tâm, phương diện khác có thể ngu ngốc, nhưng nếu học võ thì tâm tư linh động vượt qua người khác.

Hắn nói xong, rồi đi tới phía sau Hàm Long Nhi, ngón tay nhẹ nhàng rạch một cái, y phục của Hàm Long Nhi rách hai bên lộ ra cái lưng.

Kiểm khí của Yến Triệu Ca sắc bén, thu phát tùy tâm, xé rách quần áo của người khác, hay viết chữ trên quần áo, đối phương cũng không phát hiện được.

Nhưng thân thể của Hàm Long Nhi rõ ràng làm động tác tránh né trước, làm cho đám người Phó Ân Thư liên tục gạt đầu.

Hàm Long Nhi phản ứng trong dự tính của Yến Triệu Ca, khi hắn xuất kiếm cũng tính cái này ở bên trong, thuận lợi cắt rách áo của Hàm Long Nhi.

Chỉ thấy trên lưng của Hàm Long Nhi, mơ hồ có ba mươi sáu chấm nhỏ, giống như máu ứ động trên da thịt.

Nhưng giữa những chấm máu ứ động này có vài phần kim sắc nhàn nhạt.

Ba mươi sáu chấm nhỏ, phù hợp Thiên Cung số lượng, trong mơ hồ hiện ra long hình, uy vũ bất phàm.

Phó Ân Thư thấy thế, triệt để yên lòng, ngửa mặt lên trời cười lớn:

- Tiên thiên hùng hậu, thế gian hiện nay có thể nói là đếm trên đầu ngón tay!
- Đám không biết Thương Mang Sơn kia chờ hồi hận đi thôi.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Triệu Minh cùng Cảnh Vân Chi:

- Cậu bé này tên gì, Hàm Long Nhi chỉ là nữ danh (tên mự), có biết tên thật của hắn không?

Cảnh Vân Chi nói:

- Theo mẫu thân của hắn nói, hai vợ chồng già mới có con, lại có chút khờ khạo, cho nên càng thêm đau lòng, sợ rằng nuôi không sống, lúc trước chỉ lấy tên Hàm Long Nhi làm nữ danh, còn chưa có tên thật, nếu là dòng họ thì là họ Ứng.
- Phó sư bá, ta muốn làm thay rồi.

Yến Triệu Ca nói, Phó Ân Thư gật đầu:

- Vốn nên để sư phục ban tên, nhưng nếu không phải người, bản môn cũng không phát hiện, tất cả theo ý của người.

Yến Triệu Ca nhìn đồ án hình rồng trên lưng của Hàm Long Nhi rồi nói:

- Vậy thì gọi là Ứng Long Đồ đi.

Hàm Long Nhi có chút mờ mịt quay đầu nhìn Yến Triệu Ca, Yến Triệu Ca mỉm cười, tâm tình của Hàm Long Nhi đã yên ổn rất nhiều, giống như cảm nhận được ý tốt của Yến Triệu Ca cũng cười theo.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 135: Đột phá Tiên Thiên Tông Sư

Dịch giả: rolland

Tùng là Hàm Long Nhi, hôm nay là Ứng Long Đồ, đã lẻ loi một mình.

Triệu Minh và Cảnh Vân Chi mang theo hắn, không một tiếng động rời khỏi Vân Triệu Lĩnh của Sơn Vực, trở lại Thiên Bắc châu của Thiên Vực, sau đó bí mật về sơn môn Quảng Thừa Sơn.

Chuyện đánh bại Thiết Nguyên Phái lúc trước, bởi vì Yến Triệu Ca nên Thương Mang Sơn tự nhiên sẽ sắp xếp ổn thỏa.

Ứng Long Đồ bất phàm, bên Thương Mang Sơn cũng mơ hồ cảm giác được, nhưng bây giờ không tốt truy cứu.

Tò mò tại sao Ứng Long Đồ có thể đã thương người khác, nhưng lại không nắm được nhiều tin tức, không cách nào phán đoán chính xác tình hình, nên không muốn vì một chuyện không đáng này mà sinh ra nhiều rắc rối nữa.

Mà sau khi đem Ứng Long Đồ đưa về Quảng Thừa Sơn an toàn, Yến Triệu Ca lại chú ý tới Âm Dương Vân Linh Tuyền trên Vân Triệu Sơn.

Đối với chuyện khôi phục Thái Âm Chi Thể cho Phong Vân Sanh, cho tới bây giờ Quảng Thừa Sơn vẫn nghiêm ngặt bảo mật.

Thương Mang Sơn cũng có Thái Âm Chi Nữ, nếu để bọn họ biết thành quả này, rất khó nói bọn họ sẽ sinh ra ý tưởng nào nữa.

Cho nên lúc Phó Ân Thư đưa ra đề nghị mượn Âm Dương Vân Linh Tuyền sử dụng, đã đưa ra lý do là dẫn theo đệ tử văn bồi luyện công, Yến Triệu Ca cùng Tư Không Tĩnh, cùng nhau giúp đỡ Phong Vân Sanh.

Tinh tình của Phó Ân Thư thẳng thắn, nhưng người khác cũng không ngu, lúc trước mang theo Tư Không Tĩnh, ngoại trừ có thể dạy dỗ, còn suy nghĩ đến phương diện này.

Nhưng nàng không nghĩ tới Yến Triệu Ca được Âm Dương Vân Linh Tuyền giúp đỡ cũng thu được gạt hái.

Âm Dương Văn Linh Tuyền là một tuyền nhân hiếm có, hai bên độc lập rồi lại liên thông, Yến Triệu Ca, Phong Vân Sanh, Tư Không Tĩnh đều chiếm một chỗ, nhưng không ảnh hưởng gì tới nhau.

Cả người Yến Triệu Ca ngâm trong nước suối, yên tĩnh thổ nạp.

Trong Đan điền Khí hải, một đoàn thanh khí cuộn cuộn không ngừng, thanh khí tản ra, một khối khí hỗn độn xuất hiện.

Huyệt khiếu toàn thân của Yến Triệu Ca mở ra, khí tức băng hàn màu trắng, cùng khí tức nóng bỏng màu đỏ, giống như từng con Bạch Long và Xích Long, di chuyển trong kinh mạch của Yến Triệu Ca.

Từng đạo khí tức băng hỏa như rồng đan xen vào nhau, hội tụ và nhập vào khối khí hỗn độn.

Khối khí hỗn độn đầu tiên bành trướng lên, sau đó theo Yến Triệu Ca hô hấp, lại biến thành nguyên dạng, giống như chưa từng sinh ra biến hóa nào.

Nhưng lực lượng ý cảnh "vô cực vô hạn, sinh diệt bao dung vạn vật" càng ngày càng rõ ràng.

Trong khối khí hỗn độn, có một viên Hỏa chủng, lúc sáng lúc tối, liên tục chuyển biến, chớp động hồng quang, đây là thành quả mà Yến Triệu Ca đạt được từ Thiên Hòa Thánh Điện.

Mà theo hô hấp của Yến Triệu Ca, Hỏa chủng này dần dần phát sinh biến hóa.

Lực lượng nóng cháy dần dần biến mất, cho đến không còn nhiệt độ, rồi bắt đầu trở nên lạnh lẽo!

Sau đó một thời gian dài, Hỏa chủng biến mất không thấy, mà thay vào đó là một viên Băng tinh nho nhỏ!

Băng tinh này tuy nhỏ, nhưng lại ẩn chứa lạnh lẽo vô cùng, giống như thế giới từ nguyên thủy sơ khai đi tới hủy diệt cuối cùng.

Trong cực hạn băng hàn, tất cả sinh cơ không còn tồn tại.

Sau đó, Băng tinh trong khối khí hỗn độn, nhiệt độ không ngừng tăng lên, lạnh lẽo biến mất, càng ngày càng nóng cháy.

Đến cuối cùng, nhiệt độ càng ngày càng cao, dường như còn nóng cháy hơn cả mặt trời, Băng tinh biến mất, Hỏa chủng lại xuất hiện.

Cứ thay phiên luân chuyển như thế, hai mắt của Yến Triệu Ca, nhưng trước mắt giống như có ánh sáng, và càng ngày càng rực rỡ.

Tuy không nhìn, không nghe thấy được, nhưng thế giới xung quanh càng ngày càng rõ ràng.

Thậm chí so với trực tiếp dùng con mắt để nhìn, dùng lỗ tai để nghe, còn muốn rõ ràng hơn.

Dường như có một cảm giác thấy được "chân thực".

Yến Triệu Ca chỉ điểm Phong Vân Sanh sau đó chuyên tâm vào tu luyện trong mấy ngày qua.

"Thiện dùng ngoại vật, thủ trọng tự thân", Yến Triệu Ca chưa bao giờ buông lỏng tu luyện, thậm chí khắc khổ nhiều hơn so với người khác.

Cứ như vậy, gần nửa năm trôi qua.

Một này, trên đỉnh đầu của Yến Triệu Ca, đột nhiên có một đạo Linh quang như ẩn như hiện, liên thông về chân trời!

Đó không phải ánh sáng tồn tại chân thật, mà là một loại cảm giác "huyền chi hựu huyền", thân thể câu thông với trời đất.

Bên trong Đan điền, Hỏa chủng cùng Băng tinh luân phiên chuyển đổi trong khối khí hỗn độn đã dừng lại, Hỏa chủng không biến chuyển nữa mà chôn vùi vào trong hỗn độn.

Thanh khí lại bao phủ, che dấu đi khối khí hỗn độn, sau đó từng đạo Cương khí từ trong thanh khí mở rộng ra bên ngoài, lan tỏa vào tứ chi bách hài của Yến Triệu Ca.

Huyệt khiếu toàn thân của Yến Triệu Ca cùng nhau rung động, Cương khí bạo phát, phóng ra ngoài cơ thể.

Từng dòng khí linh động, giống như một khối đá được ban cho sinh mạng, bản thân có Linh tính!

Tiên Thiên Tông Sư, thành!

A Hổ bảo vệ bên ngoài, trong lòng có cảm giác, đi vào.

Yến Triệu Ca mở hai mắt ra, thần quang bốn phía, nhìn về phía A Hổ.

A Hồ ngẩn người, sau đó nhếch cái miệng rộng, nịnh nọt cười nói:

- Công tử chính là công tử, tính khí thần thật tốt, không giống Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư.

- A Hồ, biểu tình của ngươi quá giả, cần tiếp tục luyện tập.

Yến Triệu Ca đi ra Linh Tuyền, thu dần gân cốt, cười nói:

- Cuối cùng cũng đột phá Tiên Thiên.

A Hồ cười toe toét:

- Công tử à, ngươi đừng làm một bộ "thời gian quá dài" có được không? Ngài từ Nội Cương hậu kỳ, đến Tiên Thiên sơ kỳ, mới dùng hơn một năm mà thôi!

- Thương Mang Sơn cho là thời phỏng chết ngài, nhưng theo ta, kiến giải của bọn hán còn quá coi thường ngài a!

Yến Triệu Ca mỉm cười không nói.

Trước đây bởi vì chưa có cơ hội tiếp xúc, cho nên bản thân Yến Triệu Ca cũng không biết.

Đời trước sau khi đọc qua điển tịch được cất giữ trong Thần Cung, Yến Triệu Ca mới phát hiện, mình ở thế giới này như cá gặp nước, ngộ tính về luyện võ cực cao.

Thay vì nói ẩn giấu tài năng, chi bằng nói trời sinh bản thân ăn chén cơm này.

Đời này, lại trải qua tích lũy rất lâu, cho nên mới hậu tích bạc phát, đột nhiên tăng mạnh.

Nếu không phải vì tránh kinh hãi thế tục, chọc người khác hoài nghi, tốc độ còn có thể nhanh hơn.

Sau khi đi tới thế giới này, tích lũy một thời gian dài trước đây, cũng không có uống phí.

"Đến cảnh giới Tiên Thiên rồi, rất nhiều chuyện có thể làm a."

Yến Triệu Ca mỉm cười, lấy ra Nội Tinh Lô của bản thân.

Nắp lò mở ra, có hỏa quang màu u lam thoáng hiện, chính là Ly Diễm Chân Hỏa.

Ly Diễm Chân Hỏa Hỏa chủng lúc trước, trải qua đào tạo, đã có kích thước nhất định, ngoại trừ Nội Tinh Lô của Yến Triệu Ca ra, Nội Tinh Lô của tông môn ở chỗ cha hắn, cũng đào tạo ra Ly Diễm Chân Hỏa.

Yến Triệu Ca lấy thủ pháp độc đáo thôi động Nội Tinh Lô, từng đạo linh văn trên Nội Tinh Lô sáng lên rực rỡ.

- A Hồ, đem hai kiện Hạ phẩm Linh binh lấy từ Nghiêm Húc mang tới.

Yến Triệu Ca nói, A Hồ vội vã làm theo, đem hai kiện Hạ phẩm Linh binh tới, một kiện nhuyễn giáp, một cái đai lưng đưa cho Yến Triệu Ca.

Hai kiện Linh binh này, lúc trước đều bị Thạch Thiết đã thương căn bản, gần như hủy toàn bộ, nhờ Yến Triệu Ca lấy bí pháp bảo tồn, lúc này mới có thể giữ lại.

Nhưng vẫn đại thương nguyên khí, không thể khôi phục lại diện mạo sẵn có.

- Có thể luyện chế Linh binh hay không, đối với Nội Tinh Lô mà nói, là một bước ngoặt to lớn.

Yến Triệu Ca đem nhuyễn giáp cùng đai lưng thả vào Nội Tinh Lô:

- Vừa lúc hôm này dùng hai thứ này luyện tay một chút.

Hai mắt của A Hồ tỏa sáng:

- Công tử, Linh binh tổn hại thành như vậy, cũng có thể chữa trị sao?

Yến Triệu Ca lắc đầu:

- Có vài phần cơ hội khôi phục lại, nhưng muốn quay về đỉnh phong thì rất khó, nhưng sau khi chữa trị khôi phục một chút nguyên khí, có thể được công dụng lớn hơn, là luyện ra một kiện ta mong muốn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 136: Mục tiêu thứ ba

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca cẩn thận vận chuyển Nội Tinh Lô, đôi khi phân phó A Hồ đưa một vài tài liệu phụ trợ vào trong đó, sau đó điều khiển tỉ mỉ.

Linh binh, cho dù là tổn hại, cũng có nhiều ảo diệu trong đó, Yến Triệu Ca đem cái này rèn luyện lại, cũng không phải chuyện một sớm một chiều.

Nhất là trong quá trình này, Yến Triệu Ca còn muốn tinh tế thể nghiệm huyền bí trong đó, để pháp môn vận chuyển Nội Tinh Lô trong tay hắn, cùng các loại tri thức luyện khí xác minh lẫn nhau.

Theo thời gian qua đi, trong Nội Tinh Lô bảo quang mãnh liệt, nhuyễn giáp đi đầu được chữa trị.

Yến Triệu Ca lấy Cương khí dẫn động, nhuyễn giáp từ trong lỗ bay ra.

A Hồ đứng một bên nhìn, chỉ thấy từ bề ngoài của nhuyễn giáp đã không còn hư hao gì nữa, nhưng khi tỉ mỉ kiểm tra, mới phát hiện linh tính của nó không bằng Hạ phẩm Linh binh.

Nhưng mà Thượng phẩm Bảo binh cũng không thể sánh bằng.

Tiếp theo, đai lưng được chữa trị xong, tình huống cũng giống như nhuyễn giáp.

A Hồ liên tục tán thán:

- Công tử, mặc dù như vậy, cũng khiến người khác ca ngợi, dù sao lúc trước bọn chúng đã sắp tan vỡ rồi.
- Cái này nếu như trên con người, có thể nói là khởi từ hồi sinh!

Yến Triệu Ca quan sát kỹ một lúc, sau đó gật đầu:

- Khôi phục như vậy đã đủ rồi.

Nói xong, hắn vung tay lên, nhuyễn giáp cùng đai lưng lại chìm vào trong Nội Tinh Lô.

Yến Triệu Ca nhìn chăm chú vào Nội Tinh Lô, đồng thời nói với A Hồ:

- A Hồ, nhanh mang vật mà lúc trước ta bảo người cất giữ tới.

A Hồ tỉnh lại, liền vội vã lấy ra một miếng Tinh thạch.

Tinh thạch có hình con thoi, dài chừng hai xích, lớn bằng cánh tay.

Yến Triệu Ca tiếp lấy Tinh thạch, để vào Nội Tinh Lô, sau đó cẩn thận thao túng Nội Tinh Lô, lại từ trong tay của A Hồ lấy một cái túi đặc chế.

Mở túi ra, nhất thời, khí tức nóng bỏng phả vào mặt, dường như còn nóng cháy hơn cả lửa.

Nhìn qua miệng túi là một mảng đỏ rực, vừa giống như lửa, vừa giống nham thạch, lại giống như chất lỏng!

Loại nham thạch nóng chảy như vậy, chính là trân bảo mà Yến Triệu Ca đặc biệt nhờ Yến Dịch mang về từ Hỏa Vực, Địa Đê Hỏa Tùy!

Thứ này vô cùng quý hiếm, ở Hỏa Vực cũng là tài nguyên rất hiếm, Đại Nhật Thánh Tông không bao giờ để lọt ra bên ngoài.

Nếu nói về tác dụng, Đại Nhật Thánh Tông coi trọng Địa Đê Hỏa Tùy, không giống như Thiên Lôi Điện coi trọng Lôi Huỳnh Phách Ngọc hay Thương Mang Sơn coi trọng Cự Linh Huyền Thạch như vậy.

Nhưng hết lần này đến lần khác, Địa Đê Hỏa Tùy lại có sản lượng quá ít.

Nếu không có lần phản công Hỏa Vực của Quảng Thừa Sơn này, Yến Triệu Ca cũng khó có thể đạt được Địa Đê Hỏa Tùy.

Yến Triệu Ca đem Địa Đê Hỏa Tùy bỏ vào Nội Tinh Lô, sau đó càng cẩn thận thao túng Nội Tinh Lô, mà Nội Tinh Lô cũng bắt đầu rung động kịch liệt.

Sau một lúc lâu, đột nhiên một đạo bảo quang lao ra.

Yến Triệu Ca nắm lấy:

- Tốt! Ích Địa Toa, thành!

A Hổ đứng một bên tò mò nhìn Nội Tinh Lô, Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Cái này cũng không phải Linh binh, nhưng luyện chết không dễ dàng chút nào, cần hy sinh Linh binh làm tài liệu.

- Đồ tốt như Bích Long Linh Kiếm, Huy Nhật Luân làm ta có chút tiếc, không lẽ muốn dùng Hắc Yểm U Khải của ngươi sao?

A Hổ thô lỗ cười:

- Tất nhiên là hai cái tàn phẩm kia rồi, lợi dụng cái đó tốt hơn.

- Đúng rồi, tính theo ngày thì Vân Trận Linh Hoa đã thành thực đi.

Yến Triệu Ca nói:

- Đi thôi, đi lấy một vị thuốc chủ yếu cuối cùng luyện chế Hồi Thiên Tiên Đan cho tổ sư.

Lần này Yến Triệu Ca đi Sơn Vực, ngoài trừ ngoài ý muốn gặp được Hâm Long Nhi, kế hoạch nguyên bản có ba mục tiêu, hai cái trước chính là mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch của Thương Mang Sơn, cùng với Âm Dương Vân Linh Tuyền trên Vân Triệu Sơn, còn mục tiêu thứ ba chính là Vân Trận Linh Hoa.

Loài hoa này rất quý hiếm, nhưng không được nhiều người coi trọng, bởi vì nó không có tác dụng gì.

Nhưng đối với Yến Triệu Ca mà nói, nó là tài liệu trọng yếu để luyện chế thuốc cho sư tổ Nguyên Chính Phong.

Để Yến Triệu Ca vui mừng là sau Đại Phá Diệt, Vân Trận Linh Hoa cũng không tuyệt chủng, rốt cục tìm được trên Đông Lạc Tuyết Sơn, giao giới giữa Sơn Vực và Lôi Vực.

Chỉ là lúc đầu tìm tới, thì hoa chưa nở, nên Yến Triệu Ca vẫn ở lại Vân Triệu Sơn tu luyện, hiện tại hoa cũng nở ra, liền động thân đi Đông Lạc Tuyết Sơn.

Từ khi Thương Mang Sơn cướp Lôi Huỳnh Phách Ngọc của Thiên Lôi Điện, quan hệ giữa hai bên đã vỡ tan, mà Thương Mang Sơn và Quảng Thừa Sơn chính thức trở thành minh hữu, Yến Triệu Ca liền cho Thương Mang Sơn một bậc thang, công bố toàn bộ Lôi Nguyên Tồ Sinh Thuật, không cần bản thân hắn thao túng, Võ giả của Thương Mang Sơn cũng có thể làm được.

Trước khi đi, tất nhiên phải báo cho Phó Ân Thư.

Phó Ân Thư cũng không hỏi mục đích chuyến đi lần này của Yến Triệu Ca, chỉ gật đầu nói:

- Bản môn cùng Thương Mang Sơn đã có hiệp nghị, đồng thời chuẩn bị sẵn sàng, ngươi không cần lo lắng có Đại Tông Sư ám sát ngươi.

- Nhưng ngươi cũng phải đề phòng Võ giả Tông Sư của đối phương xuất thủ ám hại.

- Thông Thiên Hội Minh lần này sắp tới gần, định cử hành ở Trạch Vực, nếu ngươi quyết định tham gia, lần này đi ra làm chuyện của mình xong, thì trực tiếp đi tới Trạch Vực là được, trên đường sẽ có người của tông môn hội hợp cùng đi.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Ta đã rõ, Phó sư bá yên tâm.

Nói xong liền cáo từ rời đi.

Phó Ân Thư đứng chấp tay, không biết qua bao lâu, Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh từ Âm Dương Vân Linh Tuyền đi ra.

- Triệu Ca nói ngươi chưa từng trải qua tình yêu nam nữ, Vân Sanh ngươi có động tâm với hắn không?

Phó Ân Thư đột nhiên hỏi.

Phong Vân Sanh ngẩn người, sau đó thần thảng nói:

- Ngoài trừ cảm kích ra, ta rất bội phục Yến sư huynh, đối với hắn có một loại kỳ vọng.

- Tuy hắn còn trẻ, nhưng quả thực con không hiểu tại sao lại có cảm giác như vậy, giống như không có chuyện gì mà hắn không làm được vậy.

- Hấn rất thích trêu chọc, nhưng rất tin cậy, cư xử cũng rất thoải mái, làm cho con thích ở cùng một chỗ với hấn.

Tuy rằng nàng lịch duyệt nhân sinh nhiều hơn bạn cùng lứa, nhưng trên mặt tình cảm thì Phong Vân Sanh cũng rất mới mẻ, đối với tâm tư của mình vẫn khó miêu tả đi ra, nàng cười nói:

- Ta nghĩ, hấn là chưa tới mức có tình yêu nam nữ đi?

- Quả thực còn chưa tới.

Phó Ân Thư nhân nhạ nói:

- Lúc ở cùng nhau, tự nguyện đi cùng một nơi, luôn nghĩ về đối phương, cái này kỳ thật cũng không có gì.

- Nhưng nếu mỗi một khắc sau khi xa nhau, người vẫn luôn nghĩ đến hấn thì lúc đó người cần cảnh giác.

Phong Vân Sanh nháy mắt một cái, rất thức thời không hỏi tại sao phải cảnh giác.

Phó Ân Thư lại nhìn về phía Tư Không Tĩnh:

- Tư Không, người đối với Triệu Ca thấy thế nào?

Tư Không Tĩnh rất nghiêm túc suy tư một chút rồi đáp:

- Rất bội phục, cũng rất tò mò.

- Chuyện tình ở Đông Đường, hay chuyện lần này ở Vân Triệu Sơn, đều rất bội phục, nhưng bội phục nhất là lần này về núi, dùng Thất Tinh Kiếm đánh bại Lục Văn Lục sư huynh.

- Năm xưa người ta đều nói hấn tuổi trẻ khí thịnh, dễ dàng chịu thiệt, nhưng có thể nghĩ ra một môn kiếm pháp tinh diệu, điều đó đáng giá tán thưởng, nhưng trong mắt ta chính là "biết khó mà lui, tìm nhẹ sợ nặng".

- Ở Đông Đường, hấn liền làm kẻ khác nhìn với cặp mắt khác xưa, lần này về núi lấy Thất Tinh Kiếm đánh bại Lục sư huynh, càng làm ta bội phục.

Phó Ân Thư nghe vậy, mắt nhìn phương xa, tự mình lẩm bẫm, giọng nói nhỏ không thể nghe:

- Tuyết Sơ Tinh, hiện tại ta càng không cam lòng..

...

Khi ba người Phong Vân Sanh nói chuyện về hấn, thì Yến Triệu Ca đã xuất phát, bốn ba đi tới biên cảnh phía đông Vân Triệu Lĩnh của Sơn Vực, Đông Lạc Tuyết Sơn đã xuất hiện trong tầm mắt.

Trên núi non quanh năm đều có tuyết trắng, ở nơi này thường có nhiều loài thú hiếm có lui tới.

- Người "tiền trạm" đến rồi sao?

Yến Triệu Ca hỏi, A Hồ đáp:

- Đã đến trước rồi.

Đang nói, vẻ mặt của A Hồ đột nhiên thay đổi.

Yến Triệu Ca cũng nhăn mày lại, nhanh chóng đi về trước.

Khi leo lên một ngọn núi tuyết, thì thấy một đám người đang đứng ở đó.

Hai tên Võ giả mặc hắc y ngã trên mặt đất, tay đều ôm ngực, khóe miệng rỉ máu, nhìn thấy Yến Triệu Ca tới, liền xấu hổ nói:

- Công tử.

Yến Triệu Ca hướng hấn gật đầu, A Hồ tiến lên đem hai người bảo vệ.

Phía đối diện, ánh mắt của bọn người đó cũng nhìn tới Yến Triệu Ca cùng A Hồ.

Yến Triệu Ca nhìn cách ăn mặc của bọn chúng, liền cười nhạo.

"Hắc, Lôi Vực, Triệu châu, Yến gia?"

Quyển 2 - Chương 137: Thiên Trung châu Yến gia cùng Triệu châu Yến gia

Dịch giả: rolland

Trong gió rét, trên núi tuyết, một gốc Linh Hoa đang nở rộ, cánh hoa tầng tầng lớp lớp như đám mây, tỏa ra thơm ngát.

Bề ngoài cánh hoa có phù vân ánh sáng chớp động, giống như tạo thành một trận thể tinh xảo.

Đây chính là mục tiêu chuyến đi này của Yến Triệu Ca, Vân Trần Linh Hoa.

Nhưng hiện tại Yến Triệu Ca không chú ý Linh Hoa, mà đang cười nhạt nhìn đám người đối diện.

Đám người đối diện lấy một thanh niên cầm đầu, y phục có phong cách phương bắc.

Yến Triệu Ca chỉ nhìn sơ qua là nhận ra lai lịch của bọn họ, Yến gia của Lôi Vực, tổ địa nằm ở Triệu châu Lôi Vực, là thế lực nổi tiếng dưới trướng Thiên Lôi Điện, cũng là gia tộc có lịch sử lâu đời của Bát Cực Đại Thế Giới sau Đại Phá Diệt.

Yến gia tại Thiên Vực Thiên Trung châu mà Yến Triệu Ca xuất thân, năm đó là phân ra từ Yến gia của Lôi Vực Triệu châu.

Năm xưa, hai bên huyên náo không thoai mái.

Sau đó tộc nhân của Yến Triệu Ca di chuyển từ Lôi Vực tới Thiên Vực, gặp đại nạn trên đường, chuyện này có không ít quan hệ với Yến gia Lôi Vực Triệu châu.

Lúc đó, tuổi của Yến Dịch còn quá nhỏ, mà cha mẹ của Yến Dịch cũng bỏ mình trong lần đại nạn đó.

Cho nên hiện tại hai bên gặp mặt, không phải tha hương gặp cố tri, huyết thống hương khói mà là kẻ thù gặp nhau đặc biệt đỏ mắt.

Yến Triệu Ca đi tới thế giới này, đối với Yến gia Lôi Vực Triệu châu, nói từ phương diện tình cảm thì cũng không có gì đặc biệt, chỉ một việc đối phương không niệm tình huyết thống đuổi tận giết tuyệt kia, hiện tại xảy ra xung đột, cũng không có gánh nặng nào trong lòng.

Huống chi, thân phận của Yến Triệu Ca bây giờ, đã quyết định lập trường của hắn.

Mà người của Yến gia Triệu châu trước mắt hiển nhiên "lai giả bất thiện", Yến Triệu Ca càng không cần khách khí.

- Công tử, bọn họ có ý đồ cướp đoạt Linh Hoa, thuộc hạ vô năng, thủ vệ không tốt, nếu không phải công tử chạy đến sớm, chỉ sợ không cách nào ngăn cản.

Võ giả hắc y ngã trên đất đứng dậy, lau vết máu nơi khóe miệng, khó khăn nói.

Yến Triệu Ca nói:

- Không sao, các người thủ vệ có công, còn vì đó mà trọng thương, không cần tự trách.

- Về phần bọn hắn...

Yến Triệu Ca lặng lẽ cười, hai tay chấp sau lưng, cất bước đi tới.

Theo hắn bước đi, đám người đối diện phảng phất như có một ngọn núi to lớn đang tới gần.

Đám người Yến gia Triệu châu cũng có chút đầu đầu, không nghĩ Yến Triệu Ca cùng A Hồ lại tới nhanh như vậy.

Thanh niên cầm đầu nói:

- Ta nhận ra người, Yến Triệu Ca.

- Linh Hoa này chính là vật vô chủ, cũng không phải Quảng Thừa Sơn người trông, người muốn lấy, ta không ngăn cản, nhưng hai người bọn chúng

không phải là đệ tử của Quảng Thừa Sơn, chỉ là tôi tớ của Yến gia, dựa vào cái gì mà ngăn cản ta đoạt Linh Hoa?

- Tôi tới chỉ thứ, dám vô lễ với chi trưởng, ta giáo huấn bọn chúng, chính là bổn phận, chẳng lẽ ngươi vì bọn chúng mà động thù với ta?

Yến Triệu Ca nghe vậy, buồn cười lắc đầu.

Không kịp thấy động tác của hắn, đám người đối diện chỉ thấy hoa mắt, "ba" một tiếng, thanh niên kia lập tức văng ra ngoài.

Trên gương mặt của thanh niên, in một dấu "ngũ chỉ sơn" kinh khủng.

Dấu tích đỏ sẫm như máu, giống như một hình xăm, nói rõ cho người khác biết, hắn bị đánh bại bằng phương thức như thế nào.

Yến Triệu Ca thân nhiên nói:

- Nếu ngươi còn mơ hồ, để ta giúp ngươi thanh tỉnh lại, Yến Triệu châu cùng Yến Thiên Trung châu đã sớm là hai gia tộc, mà không phải trong một tộc phân ra.

- Ngươi đánh người của ta, ta đánh ngươi, quản cái gì trường thứ?

Một lão già vội vàng nâng thanh niên dậy, quay đầu nhìn chòng chọc Yến Triệu Ca nói:

- Yến Triệu Ca, ngươi quên tông quên tộc, ta muốn nhìn xem Yến Dịch nói như thế nào!

- Ngươi đừng quên, tên của ngươi, đã quyết định nguồn gốc của ngươi!

Yến Triệu Ca cười, trước đây hắn chưa từng nghĩ đến, phương này thế giới, cũng có một câu nói "Yến Triệu hùng hồn bi ca chi sĩ" như vậy.

Yến Triệu chi địa của Bát Cực Đại Thế Giới, đó là chỉ hai châu trong sáu châu của Lôi Vực là U châu cùng Triệu châu, trong đó U châu thường gọi là Yến châu.

- Từ lúc nào mà Yến gia Triệu châu có thể đại biểu Yến Triệu chi địa? Các ngươi không làm mất mặt Yến Triệu chi địa là tốt rồi.

Yến Triệu Ca nhướn mày nói:

- Nếu thật sự Yến gia Thiên Trung châu về Yến Triệu Chi Địa mà nói, đó không phải thăm viếng mà là tính sổ.

- Năm đó Yến gia Triệu châu các ngươi làm qua chuyện gì, các ngươi không rõ lắm nhưng cao tăng trong gia tộc thì biết rất rõ.

Yến Triệu Ca chấp hai tay sau lưng, lạnh nhạt nói:

- Nếu tính toán chuyện này với các ngươi, chỉ sợ các ngươi không biết trong đó có chuyện gì, ta cũng lười chấp nhặt.

- Nhưng đã đánh ngươi của ta, lại muốn đi dễ dàng như vậy sao? Động thủ lưu lại tay, động cước lưu lại chân, bản thân không tự làm, người khác sẽ giúp các ngươi.

A Hô nhe răng cười, vẻ mặt dữ tợn, giống như mãnh hổ sắp cắn người, làm ngươi ta kinh sợ.

Xung quanh có quang ảnh thấp thoáng, một đám Võ giả hắc y hiện thân.

Lão già kia oán hận nói:

- Ngươi cho là đang đánh ai? Đây chính là con trai trưởng của gia chủ, Mẫn công tử!

Yến Triệu Ca cười nhạo:

- Chữ "môn" (門) bên cạnh tên a, vậy chắc là con trai trưởng của Yến gia Triệu châu thế hệ này rồi, nhưng tài nghệ cũng quá kém đi, trước khi nói, ngay cả mặt mình cũng không biết rõ sao?

- Tài nghệ kém cỏi, cũng không phải con trai chỉ thứ như ngươi có thể nghị luận, trước khi ngươi nói chuyện nên biết rõ thân phận của mình.

Lúc này, phương xa truyền tới một giọng nói.

Yến Triệu Ca lười biếng hỏi:

- Là Yến Thiêm sao?

Yến Mẫn bị một dấu ấn màu đỏ trên mặt còn không tỉnh táo, lão già bên cạnh hắn và những Võ giả khác của Yến gia Triệu châu, trên mặt đều lộ rõ vui mừng:

- Thiêm công tử tới!

Một đạo điện quang hiện lên, trong nháy mắt, trên núi tuyết nhiều thêm một thanh niên hai mươi sáu hai mươi bảy tuổi, dung mạo có vài phần tương tự với Yến Mẫn, nhưng khí thế cường đại hơn nhiều lắm.

Về mặt của thanh niên sắc bén, hai mắt như điện, đỉnh đầu có một Linh quang hư huyền nổi thẳng về phía chân trời, rõ ràng là một Võ giả Tiên Thiên Tông Sư.

Về mặt của Yến Triệu Ca không gọn sóng chút nào, không để ý nói:

- Yến Thiêm, người dường như cũng không tinh táo đây, làm người khác có cảm giác không phù hợp với danh tiếng a.

Tuy là lần đầu tiên gặp mặt thật, nhưng không giống như Yến Mẫn, Yến Thiêm trước mắt này, Yến Triệu Ca rất quen thuộc.

Thiên tài Võ đạo kiệt xuất nhất thế hệ này của Yến gia Triệu châu.

Không chỉ được Yến gia dốc sức bồi dưỡng, càng là đệ tử đích truyền hạch tâm của Thánh địa Lôi Vực Thiên Lôi Điện, người nổi bật trong thế hệ trẻ.

Cùng Lôi Minh công tử của Thiên Lôi Điện, một trong Tứ công tử như Yến Triệu Ca, xưng là "Điện Thiêm Lôi Minh", tiểu ngạo một đời Võ giả của Lôi Vực.

Ánh mắt của Yến Thiêm, nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca.

Đoạt hoa đánh người, chính là hấn phân phó đám người Yến Mẫn làm, bản thân hấn chỉ mới rời khỏi một chút.

Yến Thiêm tuổi lớn, thời gian tu luyện lâu, tu vi vốn cao hơn Yến Triệu Ca không ít, xưa nay không để Yến Triệu Ca trong lòng.

Nhưng những ngày gần đây, Yến Thiêm rất uất ức, Lôi Minh công tử Lâm Chu luôn tranh phong cùng hấn, tu vi thực lực đột nhiên tăng lên, đem hấn bỏ lại phía sau, làm Yến Thiêm phiền muộn vô cùng.

Mà hết lần này đến lần khác, danh tiếng của Yến Triệu Ca gần một năm nay quá nổi, tu vi cảnh giới đột nhiên tăng mạnh, chiến tích lóa mắt.

Khi biết Yến Triệu Ca phái người trông coi Vân Trại Linh Hoa, cô tà hỏa trong lòng của Yến Thiêm không áp chế được, phân phó Yến Mẫn làm hồng chuyện tốt của Yến Triệu Ca.

Bởi vì Thương Mang Sơn thả ra tin tức, Thiên Lôi Điện vốn nhìn Yến Triệu Ca không vừa mắt.

Vừa là đích truyền của Thiên Lôi Điện, vừa là dòng chính của Yến gia Triệu châu Yến Thiêm, càng hận Yến Triệu Ca.

Yến Thiêm nhìn Yến Triệu Ca, lạnh lùng nói:

- Năm đó đem một chi của người trực xuất, nhưng một bút không viết được hai chữ Yến, Yến Thiên Trung châu người, vĩnh viễn là chi nhánh của Yến Triệu châu ta.

- Đừng nói là người, Yến Dịch cha người, cho dù hấn leo lên chức Chương môn Quảng Thừa Sơn, đó cũng là người đi ra từ Yến Triệu châu.

- Trưởng thứ khác biệt, trưởng ấu có thứ tự, người nghịch luân [thường] phạm thượng, quên nguồn quên gốc, đáng chịu gia pháp!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 138: Nhanh hơn người!

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca lạnh nhạt nói:

- Bởi vì cha của ta, người Triệu châu Yến gia người không phải đối thủ của Thiên Trung châu Yến gia.

- Người báii nhập vào Thiên Lôi Điện là khôn giả, nhưng Thiên Lôi Điện không hơn Quảng Thừa Sơn ta.

- Về phần người...

Yến Triệu Ca lắc đầu:

- Ta thật không nhìn thấy người mạnh chỗ nào.

Yến Thiễm thờ ơ nói:

- Ta mạnh ở chỗ, khoảng cách giữa người và ta rất gần.

Ngay lúc đang nói chuyện, Yến Thiễm đột nhiên giơ tay lên, một đạo ánh sáng màu tím thoáng hiện.

Giống như trong trời đêm, đột nhiên có một đạo thiểm điện xẹt qua, đâm rách màn trời, soi sáng mặt đất!

Võ đạo đích truyền của Thánh đại Lôi Vực Thiên Lôi Điện, Từ Điện Kinh Hồng Kiếm!

Linh binh Hạ phẩm, Từ Kim Lôi Kiếm!

Yến Thiễm đột nhiên xuất thủ, vừa ra tay đó là toàn lực, trực tiếp sử dụng Linh binh!

Người có tên, cây có bóng.

Thanh danh của Yến Triệu Ca gần đây vang dội, tuy Yến Thiễm chưa từng tận mắt thấy nhưng cũng đề tâm.

Không giống như A Hồ ẩn dấu Linh quang, Yến Triệu Ca giống như Yến Thiễm, sau khi thành tựu Tiên Thiên, cũng không thu lại Linh quang trên đỉnh đầu.

Yến Thiễm có thể thấy được, Yến Triệu Ca lúc này cũng giống như hắn, đều là Võ giả Tiên Thiên Tông Sư.

Hắn khiếp sợ Yến Triệu Ca tiến bộ cực nhanh, đồng thời trong lòng của Yến Thiễm đã có sát ý.

Cho dù là đệ tử của Thiên Lôi Điện hay truyền nhân của Triệu châu Yến gia đi nữa, hắn cũng không thể cho Yến Triệu Ca tiếp tục trưởng thành.

Bằng không lấy sự phát triển như bây giờ của Yến Triệu Ca, Yến Thiễm thậm chí không dám tiếp tục nghĩ thêm.

Một Yến Vô Dịch, đã làm cho Thiên Lôi Điện cùng Triệu châu Yến gia ăn ngủ không yên!

Ngoài miệng Yến Thiễm nói năng càn rỡ, nhưng ra tay rất nghiêm túc.

Võ đạo của Thiên Lôi Điện có đặc điểm mau lẹ và dữ dội như lôi điện, được hắn phát huy vô cùng nhuần nhuyễn, chiêu thứ nhất đã cho thấy thực lực chân chính, quyết định thắng thua!

Linh binh nơi tay, đối với Võ giả Tông Sư mà nói cũng là đại sát khí không bình thường!

Cho dù đối thủ có tu vi ngang nhau, có Linh binh hộ thân, nhưng nếu không kịp đề phòng, phản ứng không kịp, có thể trực tiếp bị Yến Thiễm dùng một kiếm giết chết!

Võ giả của Thiên Lôi Điện động thủ cùng người khác, rất ít đánh lâu, đánh qua mấy hiệp là phân thắng bại!

Thắng bại, sống chết chỉ trong nháy mắt!

Bát Cực Đại Thế Giới, trong sáu đại Thánh Địa, Võ giả Thiên Lôi Điện được công nhận là có sở trường lấy yếu thắng mạnh.

Đôi khi, đối thủ có thực mạnh hơn Võ giả Thiên Lôi Điện lại bị Võ giả của Thiên Lôi Điện đánh bại.

Nguyên nhân chỉ có ở một chữ "nhanh"!

Từ Điện Kinh Hồng Kiếm, Võ đạo đích truyền của Thiên Lôi Điện, toàn bộ môn kiếm đạo này chỉ có một thức, đó là Bát Kiếm Thức!

Nhanh như thiểm điện, một kiếm kinh hồng!

Kiểm này không phải càng lúc càng nhanh, mà kiếm này nhanh nhất chính là một kiếm vừa rút ra khỏi vỏ!

Một kiếm này nhanh đến nỗi Võ giả dưới Tiên Thiên, thậm chí khó thấy động tác rút kiếm của Yến Thiễm.

Sợ rằng lúc trúng một kiếm bỏ mình kia, cũng không rõ ràng, Yến Thiễm làm sao lấy đi tính mạng của mình!

Mặc dù bây giờ là ban ngày, Yến Triệu Ca trực diện kiếm phong của Yến Thiễm, cũng có cảm giác như thế.

Giống như trước mắt không có chút ánh sáng nào, đột nhiên có một đạo thiểm điện trong đêm đen bắn xuống, trước mắt mới xuất hiện ánh sáng.

Tất cả ánh sáng đều tập trung trên một kiếm này!

Sát ý lạnh thấu xương, làm điện quang không mang theo độ ẩm nào mà là băng hàn thấu cốt!

Nhưng đạo thiểm điện này cũng không làm Yến Triệu Ca hoa mắt.

Không chậm hơn chút nào so với Yến Thiểm, thân hình của Yến Triệu Ca đột nhiên di chuyển!

Cương Phong Kinh Thiên Khí!

Phong Hòa Nhị Kiếp, Phong Kiếp!

Dưới sự thôi động của Cương Phong Kinh Thiên Khí cùng thân pháp Phong Kiếp, kiếm thế mau lẹ của Vân Khởi Long Tượng, càng nhanh hơn nữa!

Giống như "thần long kinh thiên, thuận tức vạn lý"!

Yến Triệu Ca khẽ động, Yến Thiểm liền hoa mắt một cái!

Cho dù là tầm nhìn trước mắt, hay linh giác cảm nhận thiên địa xung quanh, Yến Triệu Ca đều biến mất không thấy!

Yến Thiểm cả kinh, Tử Kim Lô Kiếm trong tay chấn động mãnh liệt!

Võ giả Tiên Thiên Tông Sư Yến Thiểm phản ứng kém, nhưng Linh binh Tử Kim Lô Kiếm lại phản ứng kịp.

Tử Kim Lô Kiếm tràn đầy linh tính, lúc này phóng ra, kiếm quang hóa thành một vòng cung.

Lúc này, Yến Thiểm mới cảm thấy tóc sau gáy mình bị tạc nỏ, phảng phất như băng hàn vô cùng lạnh lẽo, tập trung sau gáy, làm hắn đau đớn.

Yến Thiểm không dám do dự chút nào, thân pháp, kiếm theo đều theo Tử Kim Lô Kiếm dẫn đạo, quay người nghênh đón một kiếm phía sau.

Hắn cắn chặt răng, Tử Kim Lô Kiếm trong tay rung lên.

Địch truyền của Thiên Lô Điện, Điện Tụ Quyết Thất Thập Nhị Kiếm!

Kiếm quang cuồng bạo dày đặc như mưa, nhanh như thiểm điện, trong nháy mắt hóa thành một hàng rào bằng điện chắn trước người, tử quang đầy trời, phủ thiên cái địa.

Nhưng trong hàng rào điện màu tím, đột nhiên có một đạo thanh quang xuyên qua ra ngoài!

Tình cảnh này, đã nói lên, kiếm của Yến Triệu Ca, nhanh hơn!

Sau một lúc, tử quang đầy trời biến mất.

Tiếng gió gào thét lúc này mới truyền vào trong tai của Yến Thiểm, hắn cảm thấy như bị cuồng phong bao vây.

Yến Thiểm nhìn kiếm quang của mình biến mất, con ngươi đột nhiên co rút lại, vội vàng biến chiêu lần nữa.

Nhưng lúc này, kiếm quang màu tím nhanh như thiểm điện, không có xuất hiện.

Yến Thiểm ngẩn ra, sau đó thấy được, một cánh tay của hắn còn cầm một thanh trường kiếm màu tử kim, bay lên tận trời.

Chỗ cánh tay đứt, máu tươi nhễ nhãi, rơi xuống núi tuyết trắng皑皑.

Thân hình của Yến Triệu Ca lại xuất hiện lần nữa, tay phải cầm Bích Long Linh Kiếm, lạnh nhạt nhìn đối thủ của mình.

Yến Thiểm lúc này mới cảm giác được cánh tay phải truyền đến đau nhức, cúi đầu nhìn lại, cánh tay phải cầm kiếm của mình đã bị Yến Triệu Ca chặt đứt!

Một kiếm này của Yến Triệu Ca quá nhanh, thậm chí làm cho Yến Thiểm không kịp phát hiện, thì đã trúng kiếm!

Yến Thiểm hét thảm một tiếng, tay trái bưng lấy vết thương bên cánh tay phải, lao đảo lui về sau.

Đến lúc này, đám người vây xem như trong mộng mới tỉnh, nhưng không rõ chuyện gì.

Trong ánh mắt của phần lớn người, chỉ thấy hoa mắt một cái, phảng phất như có hai đạo kiếm quang, một tím một xanh hiện lên.

Sau đó là thấy một cánh tay bay lên!

Toàn bộ quá trình giao thủ chỉ trong nháy mắt.

Đám người Yên Mẫn mở to hai mắt, hoàn toàn không biết tình hình tại sao thành như vậy.

- Khoảng cách của ta và người rất gần.

Yến Triệu Ca lạnh nhạt nhìn Yến Thiểm ngã trên đất:

- Sau đó thì sao?

Tay trái của Yến Thiểm di chuyển liên tục, khăn cấp cầm máu cho mình.

Hắn khó tin nhìn Yến Triệu Ca.

Tuy rằng Võ giả Thiên Lô Điện vẫn luôn kiêu ngạo tuyên bố, Võ học trong thiên hạ, chỉ có nhanh là không phá được, nhưng không có nghĩa là Võ giả Thiên Lô Điện vô địch trong cùng cảnh giới tu vi.

Sáu đại Thánh Địa cùng xưng hậu thế, không ít đệ tử của Thiên Lô Điện chiếm tiện nghi trong tay của truyền nhân Thánh địa khác, nhưng cũng không ít chịu thiệt.

Đệ tử của Thương Mang Sơn từng có người nói đùa, Thiên Lô Điện chỉ mới vừa động thủ thì sắc bén, nếu không thủ thắng nhanh chóng, sau đó chỉ là cá nằm trên thớt.

Nhưng Yến Triệu Ca lấy mạnh thắng mạnh, lấy tốc độ vượt qua Bạt Kiếm Thuật mà Yến Thiểm kiêu ngạo nhất dễ thắng!

Đây mới là kết quả Yến Thiểm khó có thể tiếp nhận được!

Không chỉ thất bại, mà thất bại thảm hại!

Yến Mẫn cùng những tộc nhân Triệu châu Yên gia, mặt cũng xám ngắt như tro tàn.

Yến Thiểm, chính là Võ giả thiên tài xuất sắc nhất thế hệ này của Triệu châu Yên gia!

Hắn được Thiên Lô Điện bồi dưỡng, càng là một trong những nhân vật kiệt xuất trong thế hệ trẻ của Thánh địa Lô Vực Thiên Lô Điện.

Hắn còn là Tiên Thiên sơ kỳ, đừng nói Võ giả của Triệu châu Yên gia không có người nào địch lại hắn trong cùng cảnh giới, thậm chí ngay cả Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư trong gia tộc đều phải cúi đầu.

Nhưng một thiên chi kiêu tử như vậy, trong nháy mắt, liền bị Yến Triệu Ca đánh bại!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 139: Lô Minh công tử

Dịch giả: rolland

Đừng nói đám người Triệu châu Yên gia, cho dù đám Võ giả hắc y tùy tùng của Yến Triệu Ca đến từ Thiên Trung châu Yên gia hắc y Võ giả, cũng kinh sợ.

Người khác giao thủ cùng đệ tử của Thiên Lô Điện trong vài chiêu liền phân ra thắng bại, người thắng thường là Võ giả Thiên Lô Điện.

Thời gian càng lâu, phần thắng của Võ giả Thiên Lô Điện càng thấp, thắng lợi đều là tốc thắng, bại trận phần lớn là do khổ chiến thời gian dài.

Nếu như đối thủ không dùng cảnh giới đè người, như hôm nay, Võ giả Thiên Lô Điện bị địch nhân cùng cảnh giới đánh bại, toàn bộ Bát Cực Đại Thế Giới chưa bao giờ thấy qua?

Yến Triệu Ca đứng yên đó, lúc này tay phải của Yến Thiểm mới từ không trung rơi xuống.

Cánh tay bị chặt của hắn vẫn nắm Tử Kim Lô Kiếm, Tử Kim Lô Kiếm rất có linh tính, chủ động mang theo cánh tay cụt bay về.

Nhưng Tử Kim Lôi Kiếm vừa muốn động, Bích Long Linh Kiếm của Yến Triệu Ca liền bay tới, lóe lên thanh quang, trấn áp Tử Kim Lôi Kiếm.

Dưới Cương khí chấn động, năm ngón tay của cánh tay cụt buông lỏng.

Yến Thiễm cảm tức nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngươi...

Yến Triệu Ca thân nhiên, cầm lấy Bích Long Linh Kiếm cùng Tử Kim Lôi Kiếm.

Yến Thiễm đang trọng thương, không cách nào tập trung tinh thần lực, câu thông Tử Kim Lôi Kiếm, nên Tử Kim Lôi Kiếm muốn làm loạn đi nữa cũng bị Bích Long Linh Kiếm trấn áp dễ dàng.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói:

- Vận khí của ngươi tốt, trở về nên cảm ơn cha con Lâm Chu.

Yến Thiễm nghe vậy không khỏi ngạc nhiên.

Yến Triệu Ca không để ý tới hấn nữa, thu Tử Kim Lôi Kiếm, xoay người đi đến Vân Trận Linh Hoa, hướng A Hồ phất tay một cái.

A Hồ nhe răng cười, cùng một đám Võ giả hắc y, đi tới đám người Yến Mẫn.

Sắc mặt của đám người Yến Mẫn tái nhợt, lúc này mới nhớ trước đó Yến Triệu Ca đã nói, nhưng giờ muốn phản kháng, làm sao là đối thủ của đám người A Hồ?

Yến Triệu Ca không để ý tới đám người Triệu châu Yến gia đang la hét thảm thiết, cùng sắc mặt lúc trắng lúc xanh của Yến Thiễm, hấn tự mình đi hái Vân Trận Linh Hoa.

Lưu lại một mảnh máu tươi, đám người Yến Thiễm chật vật chạy trốn.

Lão già che chở Yến Mẫn, trước khi đi, không để ý đến sắc mặt khó coi của Yến Thiễm, đột nhiên nói:

- Lôi Minh công tử cũng đang ở Đông Lạc Tuyệt Sơn!

Yến Triệu Ca nghe vậy, vẻ mặt không thấy đổi chút nào, làm cho lão già kia thất vọng.

A Hồ trở lại bên cạnh Yến Triệu Ca.

- Công tử, vừa rồi tên Yến Thiễm kia động thủ, rõ ràng mang theo sát ý với ngài...

Yến Triệu Ca vừa cẩn thận thu thập Linh Hoa, vừa nói:

- Thả hấn có chút tác dụng, cánh tay cụt kia, hấn mang đi rồi sao?

A Hồ đáp:

- Mang đi, nếu xử lý kịp thời, có khả năng trở về, nhưng là Võ giả, tay phải rất khó trọng dụng lần nữa.

Yến Triệu Ca không quan tâm nói:

- Không sao, hấn luyện kiếm, tay phải không được thì luyện tay trái.

A Hồ gật đầu một cái nói:

- Công tử?

- Lúc ta tiềm tu trong Vân Triệu Sơn, thường ngày ngươi thu nhận tin tức, sau đó báo cho ta.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca hơi ngưng lại:

- Còn nhớ rõ trong Thiên Lôi Điện, có tin tức gì đáng giá sao?

A Hồ chợt tỉnh:

- Vừa rồi công tử đột nhiên nhắc tới cha con Lâm Chu...

Lâm Chu, cùng Yến Thiễm hợp xưng là Điện Thiễm Lôi Minh, là một nhân vật thiên tài của Thiên Lôi Điện.

Đồng thời, xuất thân của hắn cũng bất phàm, cha hắn là một vị Đại trưởng lão quyền cao chức trọng của Thiên Lôì Điện.

Trong Thông Thiên Hội Minh ba năm trước, Lâm Chu cùng Yến Triệu Ca được xưng là Tứ công tử đương thời, phong hào là Lôì Minh công tử.

Không giống như đám người Từ Phi, Lục Vãn, Yến Triệu Ca của Quảng Thừa Sơn, hay Đường Vĩnh Hạo, Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long của Đại Nhật Thánh Tông đều là "nhất chi độc tú" trong thế hệ trẻ.

Lâm Chu cùng Yến Thiễm, chân chính cùng lứa tuổi, đấu với nhau từ thời niên thiếu đến bây giờ.

Trên đầu mỗi người, là hai vị Đại trưởng lão đứng đầu Thiên Lôì Điện, đồng dạng cũng là đối thủ cạnh tranh.

Giống như Tông chủ Đại Nhật Thánh Tông, Hoàng Húc cùng Phổ Chiếu Quân, hay Phương Chuẩn cùng Yến Dịch như bây giờ.

Cha của Lâm Chu, cùng sư phụ của Yến Thiễm, một mực cạnh tranh chức vị điện chủ tiếp theo của Thiên Lôì Điện.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Lão cha nhà Lâm Chu, ở trong cạnh tranh vẫn rơi vào hạ phong, hơn nữa còn rất xấu, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, có tám chín phần mười là sư phụ của Yến Thiễm thắng, đồng thời rất nhanh sẽ có kết quả.

- Nếu là như vậy, Yến Thiễm muốn chết, ta không ngại thành toàn cho hắn.

- Kể từ đó, thế hệ trẻ tuổi của Thiên Lôì Điện, Lâm Chu không nói đứng đầu, nhưng môn hạ của sư phụ Yến Thiễm, trong thời gian ngắn rất khó tìm ra văn bối nào chống lại được Lâm Chu.

- Tuy rằng tác dụng có hạn, nhưng tốt xấu cũng cấp cho lão cha của Lâm Chu thêm một con ngựa, không dễ dàng thua cuộc.

Tranh chấp nội bộ càng rắc rối, càng làm Thiên Lôì Điện tranh luận nhiều, đối với Quảng Thừa Sơn mà nói là một chuyện tốt.

A Hồ hiểu rõ gật đầu:

- Nhưng gần đây tranh chấp nội bộ trong Thiên Lôì Điện dường như đột nhiên xảy ra biến hóa.

- Cha của Lâm Chu, liên tục xuất ra diệu chiêu, từ từ san bằng thế cục, tiếng nói và lực ảnh hưởng trong Thiên Lôì Điện bay lên thẳng tắp, thậm chí vượt qua lúc trước.

- Bản thân Lôì Minh công tử Lâm Chu, tu vi cũng đột nhiên tăng mạnh, đem Yến Thiễm bỏ lại phía sau.

- Thế cục cạnh tranh nghịch chuyển, cha của Lâm Chu chiếm thượng phong, nếu Yến Thiễm chết, sư phụ của hắn sẽ cạnh tranh rơi vào bất lợi...

Sai khi thu thập tốt Văn Trận Linh Hoa, Yến Triệu Ca cẩn thận đem bảo tồn:

- Không sai, đề nghị giúp yếu, làm hai bên duy trì trạng thái giằng co, đối với chúng ta mà nói là chuyện tốt.

- Về phần Yến Thiễm, trước tiên hắn phải dưỡng thương, sau đó phải luyện kiếm tay trái thật tốt, nhưng khi đó, đối thủ hàng đầu của hắn chính là Lâm Chu.

Yến Triệu Ca nhượng nhượng mắt:

- Ta có dự cảm, cho dù chúng ta hay người khác cố ý giúp sư phụ của Yến Thiễm đi nữa, thì ưu thế của cha con Lâm Chu vẫn càng lúc càng lớn.

- Ngày tháng tốt đẹp của thầy trò Yến Thiễm, đã chấm dứt.

A Hồ nghi hoặc hỏi:

- Công tử, vì sao a?

Yến Triệu Ca nói:

- Dự cảm mà thôi, nói không rõ được.

Hắn cắt giữa Văn Trận Linh Hoa vào hộp rồi giao cho A Hồ nói:

- Khiêm tốn cẩn thận, tận lực không kinh động người khác, nhanh chóng đưa về Quảng Thừa Sơn đi.

A Hồ suy nghĩ một chút rồi nói:

- Ta là mục tiêu quá rõ ràng, để làm người khác chú ý, ngược lại không bằng người khác đưa về.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Người an bài tốt là được, chỉ cần nhớ vật này rất trọng yếu, phải giao đến tận tay của cha ta.

A Hồ nói vâng, sau đó đi an bài chuyện này.

Yến Triệu Ca nhìn A Hồ rời đi, có mấy lời hán không tiện nói rõ cho A Hồ biết.

Về chuyện cha con Lâm Chu cường thế quật khởi, Yến Triệu Ca kỳ thật không chỉ dự cảm.

Kết hợp với một chút tình báo hán có, Yến Triệu Ca có nhiều suy đoán.

- Lâm Chu, thú vị...

Yến Triệu Ca nhướng mày, trong đầu đồng thời hiện lên nhiều ý niệm.

Trong trí nhớ của nguyên chủ thân thể này, lần Thông Thiên Hội Minh ba năm trước, Yến Thiêm bế quan không có tham gia, nhưng Lôi Minh công tử Lâm Chu, hán có gặp qua.

Nhưng, trước mắt Yến Triệu Ca lúc này mơ hồ có một bóng người trùng hợp với Lâm Chu.

- Tần ra, tìm kỹ Đông Lạc Tuyết Sơn, Điện Thiêm Lôi Minh của Thiên Lôi Điện đồng thời xuất hiện một chỗ, tất nhiên có chuyện.

Yến Triệu Ca suy nghĩ một chút, sau đó phục hồi lại tinh thần, phân phó thủ hạ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 140: Thánh binh tàn phiến

Dịch giả: rolland

Đông Lạc Tuyết Sơn rất rộng, nhưng chuyện lạ khiến người khác chú ý cũng có hạn.

Không lâu sau, Võ giả hắc y trở lại hồi báo, trong quần sơn phía nam có linh khí lưu chuyển khác thường.

Dường như có một tòa Linh trận cường đại tồn tại.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ liền chạy tới, lúc đến gần, Yến Triệu Ca nhướng mày nói:

- Thật sự có một tòa Linh trận thật lớn.

Nếu cảm nhận tỉ mỉ, có thể phát hiện cường độ khí tức của Linh trận, đang từ thấp lên cao, không ngừng tăng lên.

A Hồ há miệng cười nói:

- Công tử, khí tức ba động như thế này, không phải là trận pháp do người mời bày, mà là cổ trận đã có từ trước!

- Bình thường ẩn dấu, làm người khác không phát hiện.

- Hiện tại bị người nào đó kích động, Linh trận mới mở ra, lực lượng tăng lên hình thành kết giới, dần dần đạt tới toàn thịnh.

A Hồ xoa xoa bàn tay to, nhe răng híp mắt cười:

- Cái này có thể là di tích động phủ do tiền bối qua đời lưu lại, lần này chúng ta thật may mắn, vừa vặn gặp phải, thực sự là dịp may hiếm có.

Yến Triệu Ca cảm nhận trận pháp ba động tỉ mỉ, trong lòng cân nhắc:

"Sau Đại Phá Diệt, người của Bát Cực Đại Thế Giới lưu lại di tích, không tính là quá cổ xưa, ít nhất không cổ xưa bằng di tích của Băng Long Võ Thánh."

"Người lưu lại di tích này cũng không phải Thánh cảnh, nhưng Linh trận này có mấy phần tạo nghệ, ẩn mà không phát."

"Cho dù hiện tại bị người khác xúc động, linh khí ba động vẫn không chế trong phạm vi mấy ngọn núi, nếu không phải ta cố ý phái người đi tìm kiếm, khoảng cách như vậy cũng không cách nào phát hiện."

Yến Triệu Ca suy nghĩ, quay đầu nhìn A Hồ đang cao hứng nói:

- Người nói là có người xúc động làm trận pháp khởi động, điều này chứng tỏ có người nhanh chân đến trước.

A Hồ thô lỗ cười:

- Có người nhanh chân đến trước, thì công tử ngài cũng có thể người sau vượt lên người trước nha.

- Yến Thiêm trọng thương rút đi, hơn phân nửa là Lôi Minh công tử Lâm Chu kia đi?

Hắn xoa xoa bàn tay nói:

- Di tích động phủ như vậy, tuy thời gian khá xa, hơn phân nửa cũng còn thủ đoạn phòng thủ, cho dù Lâm Chu đi vào trước, muốn phá giải phòng ngự này cũng không dễ, ngược lại giúp chúng ta dọn đường.

- Công tử, Linh trận mới vận chuyển không bao lâu, chúng ta đi vào còn kịp, bằng không sẽ bị chặn ở bên ngoài a.

Yến Triệu Ca hít thở suy nghĩ một chút, gật đầu nói:

- Đi, thăm dò trước rồi bàn lại.

Một đám Võ giả hắc y lưu lại bên ngoài, Yến Triệu Ca cùng A Hồ đi vào, men theo dòng chảy của linh khí, tìm được trung tâm của Linh trận, cũng là một động quật bằng băng.

Kiểm tra một vòng, xác định không có người mai phục, Yến Triệu Ca cùng A Hồ liền đi vào động quật.

Lực lượng của Linh trận càng ngày càng mạnh, dần dần đoạn tuyệt với thế giới bên ngoài.

Yến Triệu Ca cũng không lo lắng đường lui bị cắt đứt, chỉ cần nắm giữ đầu mối của trận pháp, thì muốn ra ngoài cũng không khó khăn gì.

Bên trong động quật, ba bước một nguy, năm bước một hiểm, cơ quan phức tạp, làm Yến Triệu Ca và A Hồ phải lên tinh thần.

Đi qua đường hầm bằng băng thật dài, sau đường hầm, hai người tiến vào một căn phòng.

- Công tử, cẩn thận!

Về mặt của A Hồ nghiêm túc, không cười cợt chút nào.

Yến Triệu Ca gật đầu, ánh mắt nhìn chăm chú vào hàn vụ dày đặc trước mắt.

Sương mù bao phủ khắp nơi, làm không gian giống như bị thác loạn.

Yến Triệu Ca đi tới theo một hướng, đi rất xa nhưng vẫn không gặp được vách tường, trước mặt trống không.

Dưới hàn vụ bao phủ, cả căn phòng này trở nên vô cùng lớn, như biến thành một mê cung rắc rối phức tạp.

A Hồ đi theo sát Yến Triệu Ca, một tắc không rời.

Sương mù trước mắt dày đặc, lấy thị lực của Yến Triệu Ca cùng A Hồ, tuy không đến mức giờ tay không thấy năm ngón, nhưng cũng chỉ thấy được khoảng cách có hạn.

Lúc này, mặt băng dưới chân hai người chấn động, trong hàn vụ, mười mấy thân ảnh như ẩn như hiện chậm rãi mọc lên từ dưới đất.

Băng Tinh Thủ Vệ, cự nhân do băng tuyết tạo thành.

Thân thể do băng tuyết tạo thành rất khôi ngô cao lớn, toàn thân phát ra lực lượng ba động mãnh liệt, tuy động tác có vẻ cứng nhắc, nhưng lực lượng rất trầm trọng, làm người khác không cách nào khinh thường được.

Những Băng Tinh Thủ Vệ này dù không có chút Cương khí nào, nhưng lực lượng rất kinh khủng, lực phá hoại ẩn chứa trong thân thể còn mạnh hơn trong cơ thể huyết nhục.

Nguồn gốc của chúng là từ Linh trận cùng hàn vụ, cho dù bị phá hư, trải qua một đoạn thời gian, cũng có thể sinh ra từ hàn vụ một lần nữa.

Yến Triệu Ca hơi nhướn mày nói:

- Nguyên lai là di tích động phủ của Đại Bi lão nhân.

A Hồ liên tục gật đầu nói:

- Hàn Vụ Mê Trận, Băng Tinh Thủ Vệ, đúng là thủ bút của Đại Bi lão nhân.

Đại Bi lão nhân khi còn sống, cách hiện tại rất lâu, nhưng năm xưa cũng có danh tiếng không nhỏ, lưu lại không ít truyền thuyết cho hậu nhân tưởng nhớ.

Mà chuyện truyền kỳ đặc sắc nhất trong đó, chính là có tin đồn rằng, Đại Bi lão nhân nắm giữ một Thánh binh tàn phế.

Có người nói, đó là một kiện Thánh binh tồn tại trước Đại Phá Diệt, bởi vì Đại Phá Diệt mà gặp nạn.

Mặc dù chỉ là tàn phế, nhưng uy lực cũng rất mạnh mẽ.

Nếu không tính lực lượng, đem làm tài liệu, cũng là dị bảo hiếm có.

Năm đó vì chuyện này, mà Đại Bi lão nhân bị người vây công, thật vất vả mới thoát khỏi, từ nay về sau liền ẩn cư, không hiện thế nữa.

- Xem ra chỗ này là nơi Đại Bi lão nhân ẩn cư.

A Hồ không sợ mà còn mừng rỡ nói:

- Công tử, Thánh binh tàn phế không phải chuyện đùa, lần này thật sự may mắn.

Yến Triệu Ca suy nghĩ một chút rồi nói:

- Đại Bi lão nhân nếu không đột phá Thánh cảnh, bây giờ hẳn sớm qua đời.

A Hồ há miệng nói:

- Nếu hắn thành Vô Thánh, còn ẩn cư nơi này làm gì.

A Hồ vừa nói, vừa đánh một quyền nát bấy Băng Tinh Thủ Vệ:

- Ta ngăn chặn ở đây, công tử có thể phá hàn vụ này không?

Yến Triệu Ca nói:

- Phá giải hàn vụ này không khó, nhưng không có nghĩa phá giải hàn vụ là mọi chuyện thuận lợi.

- Theo ta quan sát, thì nơi này có hai tầng.

- Một tầng là hàn băng, mượn hoàn cảnh của Đông Lạc Tuyết Sơn, một tầng khác hơn phân nửa là một thế giới lửa, rất có thể tiếp tục đi sâu xuống, mượn địa mạch hỏa khí, không chừng đụng phải nham tương dưới lòng đất.

A Hồ bừng tỉnh:

- A, đúng rồi, năm đó Đại Bi lão nhân được người đời công nhận là băng hỏa cùng tu.

Yến Triệu Ca nói:

- Hành động theo ta, ta phá trận, ngươi yểm hộ.

A Hồ thô lỗ cười nói:

- Vâng, công tử.

Hai người không nói lời vô ích, bắt đầu động thủ.

Cùng lúc đó, trong một chỗ vắng có người đang nhìn chăm chú Yến Triệu Ca cùng A Hồ.

Đó là một thanh niên tuấn lãng, vẻ mặt trầm tĩnh, ánh mắt sắc bén, trang phục tương tự như Yến Thiêm, là trang phục đệ tử đích truyền của Thiên Lô Điện.

Nếu như Yến Triệu Ca cùng Yến Thiêm ở đây, lập tức có thể nhận ra thân phận của thanh niên này

Lôi Minh công tử, Lâm Chu!

Lâm Chu lúc này ở một nơi, phân nửa là liệt hỏa, phân nửa là hàn băng, linh khí hội tụ, rõ ràng chính là đầu mối Linh trận của Đại Bi lão nhân.

Hắn xuyên qua quang ảnh treo trên bầu trời, nhìn chăm chú vào Yến Triệu Ca.

- Quảng Thừa công tử, Yến Triệu Ca...

Lâm Chu lẩm bẩm nói:

- Để ta xem, người có phải giống ta hay không?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 141: Nhanh chân đến trước!

Dịch giả: rolland

Đại Bi lão nhân lưu lại Linh trận khá nhiều uy lực.

Nhưng Đại Bi lão nhân đã chết nhiều năm rồi, nhiều năm qua Linh trận nằm trong trạng thái ần núp, vì vậy linh khí không ngừng xói mòn.

Linh khí xói mòn, năm tháng qua đi, làm Linh trận không trọn vẹn, không còn uy lực như trước kia.

Nhưng muốn lấy lực phá trận cần phải có tu vi Đại Tông Sư.

Hàn vụ thực cốt, nhìn như không có gì, thế nhưng thời gian qua đi, sẽ vô hình ăn mòn thân thể của con người.

Cho dù là Võ giả Tông Sư, ở trong hàn vụ một thời gian dài, cũng dần dần suy yếu.

Khi Cương khí vì chống lạnh mà hao hết, lại không cách nào đi ra Hàn Vụ Mê Trận, thì sẽ bị đông chết trong hàn vụ, trở thành một phần của băng tuyết.

Huống chi, khi chống lạnh còn phải không ngừng chống lại Băng Tinh Thủ Vệ công kích như tre già măng mọc, càng làm Võ giả tiêu hao nhiều hơn.

Nhưng những thứ này không làm khó được Yến Triệu Ca.

Không ngừng suy diễn dòng chảy linh khí của trận pháp biến hóa, Yến Triệu Ca dần tìm được bí quyết phá trận, tốc độ tiến bộ càng ngày càng nhanh.

Tuy hàn vụ tràn ngập trước mắt, nhưng linh giác của Yến Triệu Ca càng ngày càng nhạy cảm, bắt đầu có thể phân biệt phương hướng.

Rất nhanh, trước mặt của Yến Triệu Ca cùng A Hồ, xuất hiện một bình thai hoàn toàn do hàn băng tạo thành, trên đó có từng đạo Linh văn lưu chuyển.

Yến Triệu Ca đứng trên bình thai (đài), ngồi xổm xuống, xòe bàn tay ra chạm trên mặt băng.

Một cỗ lạnh lẽo truyền ra, mặt băng rất rắn chắc dày nặng.

Với tu vi hiện tại của Yến Triệu Ca cũng có cảm giác khó phá hủy cái này.

Mặt băng dưới sự ảnh hưởng của Cương khí, Yến Triệu Ca cảm thấy dưới mặt băng tồn tại một dòng khí quý dị đang di chuyển, tự thành một hệ thống. Cương khí của Yến Triệu Ca muốn xuyên vào cũng không dễ dàng, liền bị dòng khí này bài xích ra ngoài.

Yến Triệu Ca mỉm cười, cũng không vội vàng, trước tiên ổn định Cương khí, sau đó chậm rãi tìm kiếm quy luật vận chuyển của dòng khí dưới mặt băng.

A Hồ dùng hai tay trực tiếp nắm giữ đầu của hai Băng Tinh Thủ Vệ, sau đó nắm lên, đụng chúng vào nhau!

Hai cái đầu của Băng Tinh Thủ Vệ đụng vào nhau, liền nát bấy.

A Hồ không có xoay người lại, hỏi:

- Công tử?

Yến Triệu Ca nói:

- Không sao, đây là một bộ phận của Linh trận, tồn tại giống như "cửa" hay "thông đạo" vậy.

- Linh khí dưới mặt băng tạo thành tuần hoàn rất ổn định, nếu đem Cương khí dung nhập vào vòng tuần hoàn này, hòa làm một thể, như vậy có thể đi qua mặt băng tới tầng tiếp theo.

Yến Triệu Ca nói xong, Cương khí trong cơ thể chấn động, mặt băng dưới bàn tay đột nhiên sáng lên, sau đó thân hình của Yến Triệu Ca biến mất.

A Hồ lật tay đem từng cái Băng Tinh Thủ Vệ đập nát, sau đó làm theo Yến Triệu Ca, ánh sáng trên bình thai lóe lên, thân hình của A Hồ cũng biến mất.

Đi qua mặt băng, Yến Triệu Ca cùng A Hồ tới một gian phòng bằng băng to lớn.

Hàn vụ không còn, mà gian phòng bằng băng rộng tuếch, chỉ ở trung tâm có một quan tài to lớn bằng băng.

A Hồ tò mò nhìn quan tài nói:

- Nơi này là mộ của Đại Bi lão nhân sao?

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Là một giả, cũng là một bộ phận then chốt của Linh trận, quan tài ẩn giấu một đầu mối nguy hiểm.

Yến Triệu Ca nhắm mắt lại, sau khi cảm nhận tỉ mỉ, hướng phía trước nhảy lên, thân thể treo ngược, vững vàng đứng trên nóc của phòng băng.

Yến Triệu Ca treo ngược thân thể giống như đứng trên nóc phòng vậy, sau đó đi mấy bước theo bộ pháp quý dị đập vào vài tiết điểm.

Một lúc sau đó, hắn đột nhiên dừng lại, vừa lúc đi tới phía trên quan tài.

Trên nóc phòng băng, mặt băng dưới chân Yến Triệu Ca dần dần sáng lên.

A Hồ nhếch miệng cười to, bay lên, sau đó thân hình của hai người biến mất trong phòng băng.

Lần thứ hai đi qua đầu mối của Linh trận, cảnh tượng trước mắt của Yến Triệu Ca đột nhiên thay đổi, từ một thế giới băng trắng xóa, đột nhiên biến thành một thế giới lửa đỏ ngầu!

Một cái sông dài hòa diễm mênh mông xuất hiện trước mặt hai người, khí tức khô nóng làm người ta hít thở không thông.

Dưới Đông Lặc Tuyết Sơn, rõ ràng là một vùng dung nham rộng lớn.

Khắp bầu trời đều là lưu hỏa, Yến Triệu Ca nhìn về phía xa, chỉ thấy trung ương dung nham nóng cháy, mơ hồ có một khối nham thạch to lớn như hòn đảo nhỏ nằm ở đó.

Lúc dung nham nóng bỏng chảy qua, không ngừng ma sát trên nham thạch, tạo thành hoa lửa kinh khủng.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ phóng qua dòng sông dung nham, đi tới nham thạch to lớn giữa sông.

Trung ương nham thạch, thành lĩnh có một cái quan tài bằng đá.

Phía trên quan tài bằng đá treo một hàng chữ viết bằng lửa:

"Rất hận! Rất hận!"

Đây mới là ngôi mộ chân chính của Đại Bi lão nhân chân.

Tình huống này giống với dự tính của mình, nhưng Yến Triệu Ca lại không cao hứng nổi, A Hồ vô cùng kinh ngạc nói:

- Không cảm giác được sự tồn tại của Thánh binh tàn phiến a.

Hắn lắc lắc đầu nói:

- Công tử, không lẽ Đại Bi lão nhân đem Thánh binh tàn phiến đặt ở địa phương khác, từ đầu đã không ở chỗ này?

Yến Triệu Ca không trả lời, đi tới quan tài bằng đá, thi lễ một cái, A Hồ sợ tình, cũng vội làm theo.

Sau đó, Yến Triệu Ca nhắm mắt lại, cảm nhận tỉ mỉ xung quanh, một lát sau mở mắt ra nói:

- Thánh binh tàn phiến quả thực ở chỗ này, nhưng bị người khác nhanh chân đến trước.

Sắc mặt của A Hồ có chút khó coi nói:

- Công tử, chúng ta tiến vào không lâu, nếu là tên Lâm Chu kia nhanh chân đến trước lấy đi Thánh binh tàn phế, chúng ta đến nơi này cho dù cái bóng của hắn cũng không thấy, tốc độ của hắn không khỏi quá nhanh đi?
- Ta còn tưởng rằng hắn vẫn ở trong Hàn Vụ Mê Trận đây, bị chúng ta vượt qua.
- Tuy nghe nói tiến cảnh tu vi của Lâm Chu rất mạnh, đem Yên Thiểm vẫn trưng đương hắn bỏ ở phía sau, nhưng hắn cũng không có khả năng đột phá Đại Tông Sư nhanh như vậy đi?
- Cho dù là Đại Tông Sư, trừ khi tu vi thực lực rất mạnh, bằng không cũng không thoát khỏi Hàn Vụ Mê Trận nhanh như thế.
- Đại Bi lão nhân bỏ mình, lưu lại Linh trận cũng không dễ phá như vậy a.

A Hồ hơi chút do dự một chút rồi nói:

- Cái này so với tốc độ phá trận của công tử nhanh hơn...

A Hồ gật đầu nói:

- Quả thực giống như đã biết trước phải đi như thế nào, mà không phải vừa mới gặp phải mà phá vỡ mê trận, hay ở đây có lối tắt, hắn trực tiếp đi qua.

Yên Triệu Ca từ lúc đi tới thế giới này, ít khi nào bị rút lại phía sau.

Yên Triệu Ca chậm rãi xoa xoa huyệt thái dương, nhìn bốn phía thế giới hóa điên:

"Là thực lực "nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên", hay là hắn thật sự biết rõ nơi này như lòng bàn tay?"

Tầm mắt của hắn cuối cùng dừng lại trên quan tài bằng đá của Đại Bi lão nhân, chữ viết bằng lửa ngưng thật giữa không trung, một lúc lâu mà không biến mất.

Hai chữ "rất hận", trải qua năm tháng dài đằng đặc, giống như có thể làm người khác xuyên qua thời không, cảm nhận được tiếc nuối cùng không cam lòng của Đại Bi lão nhân trước lúc chết.

Trong lúc đang suy nghĩ, thế giới hóa điên dưới chân hai người, đột nhiên rung động kịch liệt.

Dòng sông dung nhanh bên cạnh nham thạch quay cuồng, nham thạch phía trên không ngừng vỡ vụn rơi xuống!

Khu vực dung nham dưới lòng đất này, giống như hóa thành biển lửa, trời đất vui lấp!

Tại trung tâm của Linh trận, trong không gian băng hỏa đan xen, Lôi Minh công tử Lâm Chu bình tĩnh nhìn hai người Yên Triệu Ca rơi vào thế giới dung nham nóng chảy.

- Từng bước phá trận, vô cùng thành thạo, không phải chuyện ta có thể làm.

Ánh mắt của Lâm Chu có chút cổ quái:

- Nhưng ngươi không biết mật đạo ở chỗ nào, vậy chứng tỏ ngươi và ta không cùng một loại người.
- Tuy rằng không biết nguyên nhân gì, để cho quỹ tích vận mệnh của ngươi xuất hiện biến hóa to lớn như thế, làm nhiều chuyện có thể xảy ra bị cái biến.
- Nhưng ngươi thật sự đem nước ao quây thành một mảnh đục ngầu, khiến ký ức rõ ràng của ta biến thành một mảnh giống thật mà là giả, vốn là sự việc chắc chắn lại không dám tin.
- Nếu ngươi triệt để biến mất trong dung nham địa hỏa, tất cả "quá khứ" sẽ quay về quỹ đạo vốn có đi?

Lâm Chu trầm trầm nói:

- Như vậy, lợi thế trong tay ta mới nhiều hơn một chút, cho dù thế nào đi nữa thì ngươi vẫn là cái đinh trong mắt Thiên Lôi Điện ta.
- Đã như vậy, tốt nhất là vĩnh biệt đi, Quảng Thừa công tử, Yên Triệu Ca.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 142: Lo trước cho khỏi họa

Dịch giả: rolland

Lâm Chu mở bàn tay ra, trong tay hắn là một viên bảo châu màu tím lớn chừng quả trứng, chớp động ánh sáng chói mắt.

Bảo châu màu tím tự động trôi nổi trên không trung, xoay tròn quanh Lâm Chu tỏa ra khí tức chấn động lòng người.

Đây chính là Thánh binh tàn phế mà năm đó Đại Bi lão nhân lấy được biến thành.

Lâm Chu thu lại Thánh binh tàn phế hóa thành bảo châu màu tím này, cuối cùng nhìn thoáng qua quang ảnh.

Trong quang ảnh chỉ còn thấy được hình bóng của Yến Triệu Ca và A Hồ mà thôi, khắp nơi đều là hỏa diễm cùng dung nham phun trào.

Hạch tâm Linh trận nơi Lâm Chu đang đứng, lúc này cũng bắt đầu tan vỡ.

Bên phía hỏa diễm, càng ngày càng dữ dội, phải dựa vào phía hàn băng chống đỡ.

Khóe miệng của Lâm Chu hiện ra ý cười nhàn nhạt, giẫm chân mạnh một cái, trận văn hạch tâm của Linh trận bị phá vỡ.

Trận văn nghiêng nát, lan về bốn phía, cả tòa Linh trận cũng bắt đầu không ổn định, không gian hàn băng cũng bắt đầu tan vỡ.

Lấy nơi này làm trung tâm, khuếch tán ra toàn bộ mộ phần của Đại Bi lão nhân, không chỉ thế giới dung nham nơi đặt quan tài thật sụp đổ, mà phòng băng phía trên cũng lún xuống!

Khu vực bên ngoài được Hàn Vụ Mê Trận bao phủ, hàn vụ giống như thủy triều cuộn cuộn, vô cùng dữ dội.

Mộ phần giả, trong quan tài bằng băng, đột nhiên phát ra ánh sáng chói mắt, đầu mối trong đó bị phát động, lực lượng hủy diệt nhanh chóng lan ra bốn phía.

Dung nham dữ dội của thế giới hỏa diễm dưới lòng đất, cùng phòng băng phía trên đột nhiên kích biến, nhanh chóng dung hợp với nhau.

Đại Bi lão nhân bày ra Linh trận, bắt đầu nghịch chuyển đồ vỡ, trận pháp vốn đang vận chuyển ổn định, giống như điên cuồng, bộc phát ra lực lượng kinh người cuối cùng của mình.

Băng hỏa đan xem, giống như địa ngục.

Lâm Chu không dám tiếp tục dừng lại, thân hình lui về phía sau, thoát khỏi Linh trận, lợi dụng lực lượng ổn định cuối cùng của Linh trận, mở ra thông đạo, lui về mặt đất.

Mà trong thế giới dung nham lúc này, giữa dòng sông dung nham, nham thạch mà Yến Triệu Ca cùng A Hồ đang đứng đang vỡ vụn.

Liệt hỏa tung tóe, dung nham cuộn cuộn, giống như long trời lở đất.

A Hồ tròn mắt:

- Không có xúc động quan tài đá, chỉ lấy đi Thánh binh tàn phế, không nên có biến hóa như vậy đi?

Yến Triệu Ca thò ra một ngậm trọc khí nói:

- Thông qua hạch tâm Linh trận, nghịch chuyển Linh trận là được rồi.

- Lực lượng thiên tai như vậy, phần lớn Đại Tông Sư cũng không cách nào chống lại được a!

Sắc mặt của A Hồ rất khó coi.

Yến Triệu Ca lắc đầu nói:

- Lo trước cho khỏi họa, cổ nhân nói không sai.

Yến Triệu Ca nói xong, đưa ra tay trái, cổ tay trái có một vòng dây nhỏ, trên vòng dây nhỏ móc một quả thủy tinh hình thoi đỏ như lửa.

Yến Triệu Ca gỡ nó xuống, rút Cương khí vào, miếng thủy tinh nho nhỏ này, đột nhiên lớn lên, dài hai thước, lớn bằng cánh tay.

Chính là Ích Địa Toa do bản thân Yến Triệu Ca luyện chế!

Yến Triệu Ca nhẹ nhàng gõ vào Ích Địa Toa:

- Dưới loại tình huống này, hai kiện Hạ phẩm Linh binh hoàn hảo không có bất kỳ tác dụng nào, nhưng thứ này có thể.

- Thảm hiểm tâm bảo, là vật dụng của nhà lữ hành a.

Ích Địa Toa dài ngắn khoảng hai thước, hình thể lại lớn lên, trong nháy mắt hóa thành con thoi bằng thủy tinh lớn cỡ một chiếc thuyền nhỏ.

A Hồ trừng mắt, Yên Triệu Ca bắt lấy hấn, cùng nhảy lên Ích Địa Toa.

Sau đó, Ích Địa Toa hóa thành lưu quang màu đỏ, chủ động tiến vào trong nham thạch.

Ở trong Ích Địa Toa, lúc này cái cảm suýt rơi xuống đất của A Hồ mới quay về chỗ cũ, nhìn nơi này sờ một cái, nói:

- Công tử, đây là tác dụng thực sự của Ích Địa Toa sao?

Yên Triệu Ca như không chó chuyện gì nói:

- Ích Địa Toa, tên như ý nghĩa, người cho là nó dùng làm gì?

A Hồ gãi đầu nói:

- Ta cho rằng nó là công cụ mở đường hay dò đường chứ, không nghĩ tới có thể chở người.

- Nói là mở đường hay dò đường cũng không sai.

Yên Triệu Ca ngẩng đầu lên nhìn, cách một tầng thủy tinh mỏng, dung nham liệt hỏa cuộn trào mãnh liệt, giống như có thể phá hủy Ích Địa Toa bất cứ lúc nào.

Yên Triệu Ca chếp miệng:

- Dưới hoàn cảnh như thế này, vẫn có chút hung hiểm a, thời gian dài, Ích Địa Toa cũng sẽ vỡ vụn.

A Hồ cả kinh, vừa muốn hỏi phải làm sao bây giờ, thì thấy cảnh tượng trước mắt đột nhiên thay đổi, hỏa quang âm đạm, phía trước là một mảnh đen kịt.

Quay đầu nhìn lại, có thể thấy dung nham liệt hỏa đang đuổi ở phía sau.

Nguyên lai Ích Địa Toa xâm nhập vào trong nham thạch, thoát khỏi thế giới hỏa diễm hùng hực, đem dung nham ném ở phía sau.

Yên Triệu Ca nói:

- Vốn nó không phải công cụ dùng để phòng ngự thuần túy, mà dùng để đột phá vòng vây chạy trốn.

- Nhưng trải qua lần này, Ích Địa Toa khó tránh khỏi nguyên khí đại thương, cho dù có Nội Tinh Lô chữa trị, muốn có hiệu quả như lúc này, phải chờ một đoạn thời gian.

Yên Triệu Ca vừa nói, vừa xuất thần nhìn về phía trước.

A Hồ lúc này cũng thở phào nhẹ nhõm, siết chặt trong lòng rút cục buông xuống.

An toàn thoát hiểm, đầu óc của hấn chuyển tới nơi khác, cắn răng nghiêng lợi nói:

- Công tử, tên Lâm Chu này cũng có chút thủ đoạn!

Yên Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Tranh đoạt Thánh binh tàn phiến, mọi người dựa vào thủ đoạn của mình.

- Như vậy, được Thánh binh tàn phiến rồi rồi đi là được, trước đây không có tiếp xúc trực tiếp cũng không có thù hận, cũng không cần đưa chúng ta vào chỗ chết.

- Nhưng tình huống của ta có chút đặc thù, không đề cập tới Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lô Điện là đồng minh.

- Thương Mang Sơn đem nguồn gốc của Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật lộ ra ngoài, Thiên Lô Điện biết ta ra chủ ý cướp bóc Lôi Huỳnh Phách Ngọc cho Thương Mang Sơn, tất nhiên hận đến muốn giết ta.

- Hôm nay Thiên Thủy Sơn liên minh, cùng Lôi Hỏa liên minh của Thiên Lô Điện, Đại Nhật Thánh Tông, trên cơ bản đã xé rách da mặt, Lâm Chu là đích truyền chính thống của Thiên Lô Điện, hấn giết ta, trở về Thiên Lô Điện không những không bị trách phạt mà còn có công lớn.

Giọng nói của Yến Triệu Ca có chút trầm thấp, trong ánh mắt chớp động ánh sáng ẩn chứa hàm xúc không rõ:

- Có thể, hẳn còn có lý do riêng, muốn lau đi tồn tại của ta?

A Hổ nghe rằng tròn mắt nói:

- Nhưng tốc độ của hẳn tại sao lại nhanh như vậy? Chúng ta đều không thể đuổi kịp hẳn, từ lúc Linh trận mở ra, đến lúc chúng ta vào trận, kỳ thật không có bao lâu.

Yến Triệu Ca không quan tâm, cười nói:

- Nói không chừng là "nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên" đi.

Hắn đưa ra hai tay, chạm vào Ích Địa Toa, rót Cương khí vào.

Phương hướng của Ích Địa Toa hơi biến hóa.

A Hổ tò mò nhìn qua hỏi:

- Công tử?

Yến Triệu Ca nhắm hai mắt lại, đem linh giác của mình đề cao tới đa:

- Đại Bi lão nhân chọn Đông Lạc Tuyết Sơn làm nơi ẩn cư, không hẳn không có nguyên nhân khác.

- Còn nhớ chữ viết do hỏa diễm hóa thành trên quan tài đá, mãi không biến mất không?

A Hổ đáp:

- Dường như là "rất hận", có ý tứ tiếc nuối thì phải.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Người nghĩ Đại Bi lão nhân tiếc nuối cái gì trước khi chết?

- Tiếc nuối mình lấy được Thánh binh tàn phế, nhưng vẫn phải ẩn cư, cùng bảo vật bị long đong sao?

A Hổ gãi đầu một cái, chần chờ nói.

Yến Triệu Ca nhắm mắt giờ tay lên vẽ ra một đồ văn trên Ích Địa Toa, dĩ nhiên giống với Linh trận mà Đại Bi lão nhân bố trí.

- Người nói, là một loại khả năng, nhưng còn có một khả năng.

Yến Triệu Ca từ từ nói:

- Tiếc nuối có chuyện hẳn làm chưa xong, có kế hoạch chưa thành, nhưng tuổi thọ đã hết, chỉ có thể lưu lại tiếc nuối.

Theo đồ văn hình thành, hướng đi của Ích Địa Toa phát sinh cải biến, không ngừng tiến lên.

Một lát sau, trước mắt của Yến Triệu Ca cùng A Hổ đột nhiên sáng ngời, dưới lòng đất tối tăm, ánh sáng mãnh liệt!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 143: Con vịt đun sôi chết còn có thể bay

Dịch giả: rolland

Ích Địa Toa một đường đi về phía trước, mũi nhọn không còn, lực cản đột nhiên giảm nhỏ, như đục xuyên qua cái gì đó.

Vốn lòng đất một mảnh đen kịt, đột nhiên có ánh sáng màu tím chói mắt phát ra.

Rẹt rẹt rẹt!

Yến Triệu Ca cùng A Hồ ở trong Ích Địa Toa, cũng có thể nghe tiếng dòng điện nổ vang bên tai.

Hai người nhắm mắt, sau đó mở ra, chỉ thấy dưới nền đất nham thạch có một khoảng trống.

Trong động quật trống rỗng, có một lõi quang màu tím trôi nổi giữa không trung, lấy đó làm trung tâm, từng đạo lõi điện màu tím không ngừng bay múa trong không gian.

Trên bốn vách tường của động quật, ẩn hiện từng đạo phù văn, linh khí tĩnh lặng.

Phù văn màu đỏ, trắng đan vào nhau, giống như hỏa điểm cùng băng tuyết tương dung.

Hai loại linh khí nóng cháy cùng giá lạnh, hội tụ cùng một chỗ, đem lõi quang màu tím vây lại ở không trung, làm cho lõi điện không tiết ra ngoài quá nhiều.

Cùng lúc đó, nóng lạnh hòa vào nhau, cũng không có nhiệt khí hay lạnh lẽo tấn ra bên ngoài.

Nơi lõi quang màu tím ở trung ương nhất, xung quanh có một đoàn quang vụ mờ mờ, giống như từng đoàn lõi vân dữ dần.

Trung ương lõi vân, một viên bảo châu màu tím như ẩn như hiện, nhìn qua to cỡ nắm đấm.

Yến Triệu Ca nhìn viên bảo châu kia, búng tay:

- Quả đúng như thế.

A Hồ tròn to hai mắt nhìn:

- Nghe đồn, Đại Bi lão nhân năm đó đoạt được Thánh binh tàn phiến hóa thành bảo châu màu tím, có sấm sét lượn quanh, nhưng chỉ lớn bằng quả trứng, cái này lớn hơn không ít.

- Đây là... một khối Thánh binh tàn phiến khác biến thành sao?

Yến Triệu Ca nói:

- Không sai, có thể đoán được khối Thánh binh tàn phiến này có linh tính tự chủ mãnh liệt hơn, Đại Bi lão nhân tìm được như không thể thu lấy.

- Liên ở chỗ này bày Linh trận, lấy hết công phu chậm rãi luyện hóa nó.

Yến Triệu Ca nhìn bốn phía, xem từng đạo Linh văn băng hỏa đan xen, nói:

- Đáng tiếc tuổi thọ của hần đi tới cuối cùng, không kịp đợi tới ngày đó.

A Hồ lấp bắp nói:

- Công... công tử, người từ chữ viết trên quan tài của Đại Bi lão nhân đoán ra được sao?

Hiện tại hần rõ ràng vì sao trước đó Yến Triệu Ca trong Ích Địa Toa bắt chước vẽ ra Linh trận của Đại Bi lão nhân.

Chính là vì dẫn đường, theo dấu vết Đại Bi lão nhân lưu lại, tác động lên Ích Địa Toa tìm tới nơi này.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Dù thế nào đi nữa thì cũng ngồi Ích Địa Toa tránh né dung nham đuổi theo thâm nhập vào lòng đất, thì xem thử coi sao.

- Còn chữ viết bằng lửa trên quan tài, trải qua nhiều năm không biến mất, có thể thấy được Đại Bi lão nhân năm đó tiếc nuối mãnh liệt đến mức nào, gần như một chấp niệm.

- Thế cho nên trước khi chết mới ngưng luyện tinh khí thần đến mức này.

Yến Triệu Ca nhìn bảo châu màu tím trong lõi vân kia, thờ dài một tiếng nói:

- Chúng ta coi như nhận lấy di trạch của tiền bối.

Cho dù khối Thánh binh tàn phiến kia bị Lâm Chu nhanh chân đến trước lấy được, hay khối này, đều bị Đại Bi lão nhân luyện hóa.

Bằng không lấy tu vi Đại Tông Sư của Đại Bi lão nhân khó có thể nắm giữ, chứ đừng nói tới Võ giả Tông Sư.

A Hồ chép miệng nói:

- Công tử, mặc dù không gặp khối Thánh binh tàn phiến khác, nhưng theo nghe đồn, lại thấy hình dạng của khối này, chúng nó dường như cùng một kiện Thánh binh.

Yến Triệu Ca nhìn mảng lõi vân kia, giọng nói có chút xa xăm:

- Không sai, là cùng một kiện.

- Tên là Lôi Đế Chi Nhân, hay Lôi Đế Đồng.

Yến Triệu Ca bước ra Ích Địa Toa, thân hình bay về phía trước, đập hư không, tới gần bảo châu màu tím.

Hắn vừa hiện thân, không gian xung quang "bùm bùm" vang dội, sau đó từng đạo điện xà xuất hiện trong hư không đánh tới!

Yến Triệu Ca không chút hoang mang, bàn tay múa trên không trung, vẽ ra từng đạo Linh văn.

Cương khí ngưng lại thành Linh văn, tồn tại trong không khí, thật lâu không biến mất.

Linh khí xung quanh nhất thời chấn động, dẫn dắt Linh văn băng hỏa đan xen trên vách đá bốn phía, đột nhiên sáng lên.

Từng đạo ánh sáng kéo dài, giăng khắp nơi trên không trung.

Từng đạo thiểm điện khi tiếp xúc với ánh sáng này, vốn đang bỏ về Yến Triệu Ca đột nhiên ổn định lại, hóa thành điện quang tiêu tán trong không trung.

Yến Triệu Ca đập không mà đi, tới gần lõi vân.

Sau khi quan sát kỹ càng trong chớp lát, nhận biết dòng chảy linh khí trong đó, Yến Triệu Ca đưa hai tay ra phía trước, trực tiếp chạm vào lõi vân.

Linh văn băng hỏa đan xen trên bốn phía vách đá tỏa sáng rực rỡ, từng đạo ánh sáng đỏ trắng giao nhau cùng gia trì lên người của Yến Triệu Ca.

Mà trong lõi vân có rất nhiều thiểm điện màu lam tím lao ra, liên tục lao tới quanh người Yến Triệu Ca.

Nhìn Yến Triệu Ca bị lôi quang che phủ, A Hổ đứng trong Ích Địa Toa khẩn trương không ngớt.

Trong nháy mắt, lõi vân đột nhiên bành trướng, hầu như muốn đem Yến Triệu Ca thôn phệ, sau đó lại co rút.

Từng đạo lôi quang bị hấp thu vào bảo châu màu tím, bảo châu màu tím "oong oong" vang lên, hóa thành một đạo lôi quang phóng lên cao!

Linh văn trên vách đá cũng âm ỉ xuống, không cách nào ngăn chặn tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân biến thành bảo châu.

Bảo châu hóa thành lôi quang, trực tiếp xuyên thủng nham thạch, bay đi xa.

Yến Triệu Ca bình yên vô sự, trên mặt lại mỉm cười, nhảy lên Ích Địa Toa nói:

- Chúng ta đuổi theo!

Ích Địa Toa lại chuyển động, đi theo phương hướng lôi quang biến mất, phá vỡ từng tầng nham thạch đuổi theo.

Mà cùng lúc đó, Lâm Chu vừa mới đi ra mộ phần của Đại Bi lão nhân, mang theo nụ cười giễu cợt, nhìn quét qua đám thủ hạ Võ gia hắc y của Yến Triệu Ca.

Không một tiếng động vượt qua đám người đó, Lâm Chu ung dung rời khỏi mộ phần đi vào quần sơn.

Chuyến đi này ngoài lấy được bảo vật còn có thu hoạch ngoài ý muốn, làm tâm tình của Lâm Chu rất tốt.

Nhưng hắn không đi được bao lâu, đột nhiên sắc mặt chợt biến!

Bọc hành lý dùng để chứa bảo vật, đột nhiên dao động kịch liệt, trong nháy mắt, một đạo lôi quang màu tím xé rách bọc hành lý lao ra!

Đó chính là tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân mà Lâm Chu lấy được từ mộ phần của Đại Bi lão nhân!

Bảo châu màu tím lớn cỡ quả trứng, phát ra tiếng sấm trền trền, lao về phương xa!

Lâm Chu hít sâu một hơi, vung tay lấy ra một tấm lưới lớn màu đỏ sậm.

Lưới lớn trong không trung đón gió phóng to, giống như phô thiên cái địa, biến bầu trời thành một mảnh đỏ sậm.

Tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân đang bay, bị bao vây trong lưới lớn.

Nhìn tấm lưới đỏ sậm rung rung, ánh mắt của Lâm Chu liên tục chớp động:

- Hiện tượng này, hoặc là có chủ nhân của Thánh binh triệu hoán.

- Hoặc là có một khối Thánh binh tàn phiến lớn hơn ở gần đây, đột nhiên phát sinh dị biến, do đó hấp dẫn tàn phiến của ta!

Thánh binh đã vỡ vụn, chủ nhân đã qua đời từ lâu, khả năng trước có thể loại trừ.

Vậy chỉ có khả năng phía sau, gần đây có khối Thánh binh tàn phiến thứ hai càng mạnh hơn!

Lâm Chu trong lòng một mảnh lửa nóng, lại mơ hồ có dự cảm không tốt.

Không đợi hần thở ra một hơi, Thánh binh tàn phiến đột nhiên mãnh liệt lôi quang, mạnh mẽ mang theo tấm lưới màu đỏ sậm kéo về phía xa.

Vịt đùn sôi chết, gần tiến đến miệng, lại có thể bay, Lâm Chu thiếu chút nữa phun máu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huyền* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 144: Hai khối Thánh binh tàn phiến hợp nhất

Dịch giả: rolland

Lâm Chu phiến muộn nhìn khối Thánh binh tàn phiến hóa thành lôi quang, kéo theo tấm lưới màu đỏ sậm bay về phương xa.

Dựa vào ưu thế đặc thù của mình, ít khi gặp phải khó khăn bất ngờ như vậy.

Cảnh này làm Lâm Chu nhớ lại rất nhiều hồi ức không vui.

Hắn rất nhanh khôi phục bình tĩnh, triển khai thân pháp, nhanh chóng đuổi theo Thánh binh tàn phiến.

Bị tấm lưới đỏ sậm kéo lại, tốc độ bay của Thánh binh tàn phiến cũng không nhanh, không đến mức Lâm Chu mất đi tung tích.

Hắn vừa đuổi theo vừa suy nghĩ:

"Ta chưa từng biết, vùng này lại có khối tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân thứ hai, rốt cuộc là..."

"Đúng rồi! Trên quan tài của Đại Bi lão nhân quan có chữ do tinh khí lưu lại, nguyên lai có ý nghĩa như thế này!"

Lâm Chu bỗng nhiên thức tỉnh.

"Hắn tìm được khối tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân thứ hai, nhưng cần thời gian luyện hóa, hắn chính là tiếc nuôi bản thân không sống đến lúc đó!"

Lâm Chu cảm thán một tiếng:

"Đáng tiếc tất cả mọi người không ý thức được điểm này, chỉ coi hắn có được Thánh binh tàn phiến, lại phải trốn tránh sống qua ngày, đến khi chết không thể đi ra."

Nhìn lôi quang đang bay phía trước, ánh mắt của Lâm Chu có chút âm trầm:

"Việc này cũng coi như một giáo huấn, ta chỉ có 'tin tức ta biết', mà không phải toàn bộ tin tức."

"Sau này ta phải dụng tâm suy nghĩ bất kỳ đầu mối nào có tác dụng, mà không phải bị mê hoặc bởi tin tức ta biết, tê liệt suy nghĩ của mình."

"Chỉ là, khối Thánh binh tàn phiến thứ hai này phải bị vây trong trạng thái thu liễm, nên mới không bị người khác phát hiện."

"Cho dù là mộ phần của Đại Bi lão nhân triệt để nổ tung, cũng không thể kinh động nó."

"Như vậy, hiện tại khối Thánh binh tàn phiến này tại sao bị kinh động? Bởi vì ta sớm lấy đi khối thứ nhất dẫn đến trùng hợp?"

Ánh mắt của Lâm Chu trở nên lạnh lẽo:

"Hay là nói, có người khác?"

Trong chớp nhoáng này, trong đầu của Lâm Chu đột nhiên xuất hiện thân ảnh của một người.

Một thân ảnh có chút xa lạ trong trí nhớ của hắn.

"Linh trận trong mộ phần tan vỡ, vẫn không thể lấy đi tính mạng của hắn sao? Cho dù là Đại Tông Sư cũng không nhất định có thể chạy ra, tại sao hắn làm được, Tông Sư chỉ có thể thúc giục Hạ phẩm Linh binh, Hạ phẩm Linh binh tại thiên tai như thế không thể che chở được hắn."

Lâm Chu cau mày nghĩ:

"Quả nhiên, mọi chuyện đều là biến số ngoài dự tính, đem ao nước quậy thành một mảnh đục ngầu..."

Bản thân dễ dàng lấy được tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân, lại trở nên khó khăn.

Nghĩ tới đây, Lâm Chu thầm bực bội trong lòng:

"Quả thật vương vãi vô cùng."

Hắn phun ra một ngụm trọc khí thật dài, toàn thân lôi quang cuộn cuộn.

Võ đạo của Thiên Lôi Điện, lấy tốc độ làm sở trường, thân pháp hàng đầu trong Võ đạo truyền thừa của sáu Thánh Địa.

Lúc này Lâm Chu triển khai thân pháp, cả người như hóa thành một đạo thiểm điện, đuổi theo Thánh binh tàn phiến đang bay về phương xa.

Mà ở phương xa, một đạo ánh sáng màu đỏ sậm xuyên qua từng tầng nham thạch thoát khỏi khu vực sâu dưới Đông Lạc Tuyết Sơn.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ ngồi bên trong Ích Địa Toa, thúc giục Ích Địa Toa bay nhanh theo.

Tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân bay phía trước phá vỡ nham thạch tạo thành một lối nhỏ, khiến Ích Địa Toa di chuyển thêm dễ dàng.

Ích Địa Toa một đường bay về phía trước, đến cuối cùng nham thạch rời rạc, biến thành bùn đất.

Sau đó trước mắt đột nhiên sáng lên, chạy ra khỏi mặt đất.

Yến Triệu Ca hít mắt nhìn tới, liền thấy tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân mà hắn đuổi theo, trôi nổi giữa không trung, chớp động lôi quang cuộn cuộn.

Phía trên bầu trời của Đông Lạc Tuyết Sơn truyền ra tiếng sấm, từ xa nhìn lại, chỉ thấy một đạo lôi quang khác xẹt qua bầu trời, vọt tới bên này!

Yến Triệu Ca nhướng mày nói:

- Là khối Thánh binh tàn phiến thứ nhất trong mộ phần của Đại Bì lão nhân kia.

- Khối thứ hai mạnh hơn, phá không xuất thế, tự động hấp dẫn khối thứ nhất tụ hợp.

A Hồ há miệng rộng cười ha hả:

- Tên Lâm Chu kia vừa mới lấy được Thánh binh tàn phiến, không kịp luyện hóa, hắn cũng không phải Đại Tông Sư, hoàn toàn không giữ được Thánh binh tàn phiến a.

Yến Triệu Ca giờ tay lên che ánh sáng, nhìn về lôi quang phương xa, chú ý tới lôi quang bị vây bởi một tấm lưới màu đỏ sậm.

"Thứ này hình như là Huyết Kiển Vồng?"

Yến Triệu Ca trầm nói:

"Thảo nào khối Thánh binh tàn phiến này bay chậm như vậy."

Hai khối Thánh binh tàn phiến gặp nhau, trên bầu trời phát ra tiếng sấm đinh tai nhức óc.

Khối Thánh binh tàn phiến mà Yến Triệu Ca cùng A Hồ đuổi theo, vốn trôi nổi trên không trung.

Lúc này "oong" một tiếng, lần thứ hai chuyển động, hóa thành lôi quang màu tím, nhảy vào trong tấm lưới lớn màu đỏ sậm.

Hai khối Thánh binh tàn phiến, hợp lại một chỗ, dưới lôi quang cuộn cuộn, bắt đầu dung hợp!

Trong tấm lưới màu đỏ sậm, Thánh binh tàn phiến hình bảo châu màu tím, một lớn một nhỏ hợp lại làm một, hóa thành một viên bảo châu lớn hơn nắm đấm một chút.

Viên bảo châu này bị lỗi quang màu lam tím bao lấy, từng cỗ lực lượng hủy diệt từ trong đó sinh ra, phát triển, thành thực, mục nát, mất đi, trong nháy mắt diễn ra hơn nghìn vạn lần!

Phảng phất như quá trình sinh ra cùng hủy diệt của một thế giới, giống như biển cả lan tràn, ý cảnh "sát na" và "vĩnh hằng" tràn ngập trong thiên địa.

A Hổ tò mò nhìn lôi châu nói:

- Nghe đồn, đây là một kiện Thánh binh tồn tại trước Đại Phá Diệt, trải qua Đại Phá Diệt nên bị nghiền nát.

Yến Triệu Ca không nói gì, nhìn tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân, hơi xuất thần.

Hắn biết rõ, A Hổ nói, cũng không phải tin đồn, Lôi Đế Chi Nhân đúng là Thánh binh tồn tại trước Đại Phá Diệt.

Năm đó Yến Triệu Ca cũng đã nghe qua danh tiếng, là tồn tại đứng đầu trong Thánh binh.

Thậm chí Yến Triệu Ca còn biết lai lịch của Lôi Đế Chi Nhân, chính là con mắt của một vị đại năng cường giả như Viêm Ma Đại Đế, xưng là Lôi Đế biến thành.

Đáng tiếc sau Đại Phá Diệt, hết thấy đều thành quá khứ.

Tàn phiến trước mắt này, tự động hoá hình, có hình dạng tương tự như Lôi Đế Chi Nhân trước kia, là linh tính tự có của Thánh binh.

Nhưng Lôi Đế Chi Nhân bị nghiền nát không ngừng có một hai mảnh.

Yến Triệu Ca phục hồi lại tinh thần nói:

- Theo tình báo có được, tu vi của Lâm Chu đã đến Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư, bởi vì Huyết Kén Vồng, nên tốc độ bay của Thánh binh tàn phiến tương đối chậm.

- Với tốc độ như vậy, nếu như không có người trở ngại, hẳn nên đuổi tới mới đúng.

Yến Triệu Ca nhìn về phương hướng Đông Lạc Tuyết Sơn, quả nhiên thấy vùng bình nguyên dưới Tuyết Sơn, có một bóng người giống như thiểm điện bay vọt tới bên này.

Đối phương tất nhiên cũng thấy được đám người Yến Triệu Ca cùng A Hổ, đột nhiên thả chậm tốc độ.

Điện quang biến mất, lộ ra thân hình của một thanh niên tuấn lãng, mặt trắng như nước, ánh mắt như điện.

Hắn thấy Yến Triệu Ca cùng A Hổ ngồi trên Ích Địa Toa, thờ dài một hơi:

"Tuy không biết đó là vật gì, nhưng hẳn là một dị bảo có thể di chuyển dưới lòng đất, cũng không có lực lượng mạnh mẽ, hai người cũng không có tu vi Đại Tông Sư."

Hắn nhìn Yến Triệu Ca, tinh thần hơi hoảng hốt, người trước mắt rõ ràng có cử chỉ bề ngoài, thậm chí khí chất, tích cách đều giống lúc trước.

Nhưng nếu Lâm Chu không có trải qua đặc thù, hoàn toàn không nhìn ra khác thường.

Nhưng bây giờ, hắn lại không cách nào đem Yến Triệu Ca trước mắt này trùng hợp với thân ảnh trong trí nhớ.

Yến Triệu Ca cũng quan sát đối phương.

Trong trí nhớ của nguyên chủ thân thể, Thông Thiên Hội Minh ba năm trước đây đã gặp qua Lôi Minh công tử Lâm Chu.

Nhưng Yến Triệu Ca lại cảm giác đối phương biến hóa rất lớn.

Không phải ba năm thời gian có thể tạo thành.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 145: Quảng Thừa công tử vs Lôi Minh công tử!

Dịch giả: rolland

Không tính tới ký ức của nguyên chủ thân thể này, Yến Triệu Ca vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy Lâm Chu chân thật.

Nhưng so sánh với thanh niên hăng hái trong ký ức, hiện tại gặp lại, khí chất của Lâm Chu đã trầm tĩnh hơn rất nhiều.

Tuy vẫn đang trào tuổi trẻ, nhưng trong ánh mắt rõ ràng ẩn chứa tang thương, thậm chí âm u.

Lâm Chu cũng quan sát Yến Triệu Ca, từ vẻ ngoài mà nói, Yến Triệu Ca trước mắt không khác trong trí nhớ.

Nhuệ khí bức người, thậm chí có chút ương ngạnh.

Nhưng nghĩ đến nhiều chuyện xảy ra trong thời gian hơn một năm nay, Lâm Chu không cách nào đưa Yến Triệu Ca trước mắt ngày trùng điệp với người trong ký ức.

Nhiều chuyện không nên xảy ra đã xảy ra, thay đổi.

Tuy cách xa Thiên Vực cùng Sơn Vực, nên việc thu thập tình báo có chút khó khăn, cũng có một số việc Lâm Chu không biết được.

Nhưng những tin tức gần đây, để cho Lâm Chu cảm thấy hỗn loạn, hoặc ít hoặc nhiều đều có thân ảnh của Yến Triệu Ca tham gia vào trong đó.

Lâm Chu không tin tất cả đều là trùng hợp.

Yến Triệu Ca nhìn Lâm Chu, mỉm cười nói:

- Thiên Lô Điện Lâm sư huynh, đã lâu không gặp, vừa mới gặp mặt đã đưa ta một phần đại lễ a.

Lâm Chu nhìn tàn phiến Lô Đế Chi Nhân trong lưới, cười nhạt nói:

- Phải cảm ơn người đưa ta một đại lễ mới đúng.

- Ai nói Thánh binh tàn phiến này?

Yến Triệu Ca cười một tiếng, nói:

- Ta nói là chuyện trong mộ phần của Đại Bi lão nhân, thủ bút của người thật lớn a, oanh nổ toàn bộ Linh trận của mộ phần, thiếu chút nữa chôn sống ta.

Yến Triệu Ca nhìn chằm chằm Lâm Chu nói:

- Nhưng ta thật tò mò, tại sao người đi qua cấm chế của mộ phần nhanh như vậy, lấy đi Thánh binh tàn phiến không nói, còn tìm được hạch tâm của Linh trận.

Lâm Chu thần nhiên nói:

- Mặc dù Đại Bi lão nhân là Đại Tông Sư, tinh thông trận pháp, nhưng cũng đã mất nhiều năm.

- Linh trận theo thời gian mà suy yếu, ta lại tinh thông trận pháp, nhanh chóng phá giải, cũng không phải chuyện gì khó.

Hắn cười mỉa nhìn Yến Triệu Ca:

- Thế nào, người cảm thấy rất khó sao?

Yến Triệu Ca nhẹ nhàng vỗ tay nói:

- Thật tuyệt, sau này muốn lĩnh giáo tạo nghệ trận pháp của các hạ a.

- Ta chưa chắc rành.

Lâm Chu thần nhiên nói:

- Về phần nói ta tìm được hạch tâm Linh trận oanh nổ mộ phần, vậy thì không liên quan đến ta.

- Ta cũng không thể xác định chuyện gì xảy ra, có thể có người khác tiến vào Linh trận cũng không biết chừng.

Khóe miệng của Yến Triệu Ca nhẹ nhàng nhếch lên.

Phá giải Linh trận là chuyện không coi vào đâu, nhưng nếu phá giải quá nhanh, hơn nữa còn tìm được hạch tâm của Linh trận, và có thể nắm giữ dễ dàng. Lấy biểu hiện của Lâm Chu xưa nay, thì quá mức kinh hãi thế tục, tương phản quá lớn.

Lâm Chu đã tận lực tránh người khác chú ý tới hắn, tuy không khiến bản thân quá ủy khuất, nhưng so với Triệu Hạo không kiêng kị chút nào, thì có chút điều thấp hơn.

- Trước mặt người đừng nói dối, các hạ cần gì phải che giấu.

Yến Triệu Ca không nhanh không chậm nói:

- Đệ tử Thiên Lô Điện người muốn giết ta, cũng không phải bí mật gì, mọi người có thể thành khẩn đối mặt.

- Ví dụ như...

Yến Triệu Ca không quan tâm cười nói:

- Hiện tại ta có chút muốn giết ngươi.

Ánh mắt của Lâm Chu lạnh lẽo, nhìn thoáng qua tàn phiến Lô Đế Chi Nhân bị tắm ưới bao phủ, yên lặng trôi nổi giữa không trung.

Hắn nói:

- Cuối cùng cũng có cơ hội giao thủ, hiện tại ta nên lấy thứ thuộc về ta.

Lâm Chu ngoắc tay, tám lưới màu đỏ sậm cuốn lấy tàn phiến Lô Đế Chi Nhân bay về phía hắn.

Lúc trước hai mảnh tụ hợp, Huyết Kiến Vồng không cách nào ngăn cản.

Nhưng hiện tại hai mảnh tàn phiến đã tụ lại, càng dung hợp xong, khôi phục trạng thái an tĩnh, Lâm Chu thôi động Huyết Kiến Vồng, tàn phiến này liền bị kéo theo.

Huyết Kiến Vồng này chính là ưu thế đặc biệt mà hắn muốn lợi dụng, cũng là dị bảo lấy được từ một bí cảnh không người biết.

Bảo vật này giống như tám lưới, công dụng lớn nhất là tạo thành kết giới mạnh mẽ, Võ giả Tông Sư khó mà đột phá.

Võ giả Tông Sư thúc giục Hạ phẩm Linh binh, đều khó có thể phá tan kết giới này, Đại Tông Sư động thủ, trong thời gian ngắn cũng không thể làm gì được.

Yến Triệu Ca không quan tâm nhìn một màn này, chậm rãi nói:

- Ta phải nhắc nhở một chút, mảnh Lô Đế Chi Nhân kia cũng không phải thuộc về ngươi.

Yến Triệu Ca nói xong, mở bàn tay ra, trong lòng bàn tay hiện ra một cái chén dẹt bằng như thủy tinh, thoáng hiện lên huyết quang.

Khi Yến Triệu Ca đưa cái chén ra, cũng không nói một lời liền có huyết quang bắn ra!

Dưới sự dẫn đường của Cương khí, huyết quang này đâm vào Huyết Kiến Vồng của Lâm Chu một cái, Huyết Kiến Vồng liền run rẩy!

Mặt ngoài tám lưới hiện lên ánh sáng, hình thành kết giới màu đỏ như máu, cố gắng ngăn chặn đối phương tấn công.

Huyết Kiến Vồng này có thể chống lại Tiên Thiên Tông Sư toàn lực ra tay, nhưng sau khi bị huyết quang đánh vào, thì có vẻ vô cùng yếu đuối!

Ánh sáng màu đỏ máu hóa thành kết giới, dưới sự công kích của huyết quang, giống như bị ăn mòn vậy, phá thành một cái lỗ lớn.

Lỗ hổng này càng nhanh chóng mở rộng.

- Đây là vật gì?

Ánh mắt của Lâm Chu cứng lại.

Về mặt của Yến Triệu Ca như thường, thương thức cái chén như thủy tinh trong tay.

Đây là vật hắn dùng Luyện Huyết Châu cùng Vân Lưu Kính làm tài liệu chính luyện thành, Huyết Yêu Mãnh.

Chuyên môn phá vỡ các loại kết giới!

A Hô há miệng cười ha ha, cất bước tới lỗ hổng bị phá trên Huyết Kiến Vồng, nhắm thẳng vào Thánh binh tàn phiến.

Trong mắt của Lâm Chu hiện lên ánh sáng lạnh liên tục, đột nhiên nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Không biết trong lòng ngươi, thiết hơn của cá nhân quan trọng, hai lợi ích của Quảng Thừa Sơn quan trọng?

- Há?

Yến Triệu Ca hơi nhướn mày.

Lâm Chu nhàn nhạt nói:

- Ta nghe nói, Quảng Thừa Sơn ngươi vừa có một đệ tử mới nhập môn, tên là Phong Vân Sanh."

- Như ngươi nói, trước mặt người đừng nói dối, thật ra nàng là một Thái Âm Chi Nữ bị phế đi Thái Âm Chi Thể của Đại Nhật Thánh Tông đi?

- Nghe nói hiện tại nàng cùng những người khác đang ở Âm Dương Vân Linh Tuyền của Vân Triệu Sơn thuộc Sơn Vực tu luyện, các người tránh tai mắt không tệ, nhưng...

Lâm Chu mỉm cười nói:

- Thế nhưng, ta cũng có chút nghiên cứu đối với Thái Âm Chi Nữ, phương pháp Âm Dương Tương Tế, bảo địa Cô Âm Uẩn Cô Dương, mới có thể làm cho Thái Âm Chi Thể của Phong Vân Sanh khôi phục đúng không?

Yến Triệu Ca nghe vậy, mắt híp lại một chút.

Lâm Chu thần nhiên nói:

- Ngươi nói, tin tức này, Đại Nhật Thánh Tông biết được sẽ nghĩ như thế nào? Quan trọng hơn là, nếu Thương Mang Sơn biết sẽ như thế nào?

- Tuy hiện tại các ngươi đang có quan hệ hợp tác, nhưng Thương Mang Sơn cũng không phải thuộc hạ của Quảng Thừa Sơn, Thái Âm Quan Miện, Thương Mang Sơn vẫn rất muốn.

A Hồ đi tới tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân dừng bước lại, quay đầu bất thiện nhìn Lâm Chu:

- Ngươi đang uy hiếp công tử của ta?

Lâm Chu cười nói:

- Ta biết cái người cao to ngươi không đơn giản, nhưng so tốc độ, muốn truy sát người xuất thân từ Thiên Lôi Điện như ta, cũng không phải dễ dàng a.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Làm sao, Thái Âm Chi Nữ mà Quảng Thừa Sơn ngươi vất vả có được, cùng Thánh binh tàn phiến, ngươi chọn cái nào?

- Không cần lo lắng ta chiếm hết chỗ tốt, đưa tin tức này cho Thương Mang Sơn. Ta cũng không tham, chỉ cần có lợi là được. Tuy rằng hai phái chúng ta đối địch, nhưng bản thân ta cam tâm tình nguyện hóa thù thành bạn, chính là không biết người có bỏ được mảnh Thánh binh tàn phiến này không?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 146: Đặc biệt đợi ngươi đưa tới cửa

Dịch giả: rolland

A Hồ đứng một bên cười nhạt, xoa xoa tay, nóng lòng muốn đánh, hiển nhiên là cho Lâm Chu biết cái gì là giết người bịt miệng.

Lúc trước bị Lâm Chu gài bẫy suýt nữa chết trong mộ phần của Đại Bi lão nhân, khiến A Hồ đã quyết định giết người.

Về mặt của Yến Triệu Ca cổ quái.

Hắn quan sát Lâm Chu hơn nửa ngày, mới nói một câu:

- Ngươi làm như vậy, nhìn qua không tốt a...

Yến Triệu Ca nói như thế làm cho Lâm Chu cùng A Hồ có chút không hiểu.

- Ý của ta là...

Yến Triệu Ca cân nhắc tìm từ, biểu tình dờ khóc dờ cười nói:

- Loại chuyện "lợi dụng điểm yếu uy hiếp người khác", hình như nên là ta, a không, hình như là chuyện mà nhân vật phản diện hay làm sao?

Lâm Chu tức cười nói:

- Người không phải muốn nói ta đề tiện vô sỉ ư?

- Bối cảnh xuất thân của ta và người gần nhau, không phải Võ giả tầm thường có thể sánh bằng, trên người cũng không ít bảo vật, về phương diện ngoại lực thì không ai chiếm được tiện nghi.

- Nhưng tên cao to bên cạnh người, theo ta biết, tuy rằng không hiện ra Linh quang, nhưng tu vi ít nhất cũng là Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư, thậm chí có khả năng đạt tới Thông Thiên cảnh rồi.

Lâm Chu nói đến đây, lắc đầu:

- Người có một thủ hạ như vậy, ta cũng phải ghen tỵ.

- Mặc dù ta đối với bản thân mình tự tin, nhưng lấy một địch hai, một người trong đó lại là Thông Thiên Tông Sư, nếu có thể không phí công sức thì ta cũng không muốn phí.

- Trong tay có ưu thế, tại sao ta không thể dùng đây?

Lâm Chu nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Đương nhiên, nếu như ta nói, người và ta đánh nhau một trận. Ai thắng thì được Thánh binh tàn phế, tên cao to bên cạnh người không nhúng tay, ta đây cũng muốn đánh với người một trận, mọi người bằng bản lĩnh của mình mà nói.

- Nhưng ta là Tiên Thiên trung kỳ, người chỉ có Tiên Thiên sơ kỳ, ta đề nghị như vậy, có vẻ càng đề tiện thêm phải không?

Lâm Chu bình tĩnh nói:

- Huống chi, thứ nhất, hai môn phái của chúng ta là địch, thứ hai, chuyện liên quan đến Thánh binh tàn phế, không phải chuyện bình thường.

- Cho dù người đáp ứng một đấu một với ta, ta cũng phải lo lắng người đổi ý đây, trong tay nắm giữ lợi thế, không phải là chuyện bình thường sao?

Yến Triệu Ca lắc đầu cười:

- Không phải, người đừng hiểu lầm, chỉ là gần đây hạnh phúc tới quá đột nhiên, làm ta trở tay không kịp mà thôi.

Hắn nhìn Lâm Chu, cười một tiếng:

- Chỉ là người nằm ngoài dự liệu của ta, tương phản với ấn tượng trước đây hơi lớn.

Lâm Chu nhàn nhạt nói:

- Ta chỉ có cảm tình với những người ta coi trọng, người khác chết hay sống liên quan gì tới ta? Có thể đạt được mục đích thì thủ đoạn quang minh hay mờ ám đều không trọng yếu.

- Đại Nhật Thánh Tông Đường Vĩnh Hạo là một quân tử quang minh lỗi lạc, nhưng cũng chính vì vậy mà hắn sẽ sớm mất mạng.

Sau khi nghe được nửa câu, trong mắt của Yến Triệu Ca lộ ra chút suy nghĩ, liền lập tức khôi phục bình tĩnh.

Yến Triệu Ca nhìn Lâm Chu, hơi nghiêng đầu nói:

- Ta nên sửa lại một vài nhận thức sai của người.

- Bây giờ người không phải ở trong trạng thái có thể công, có thể thủ an toàn.

Khi Yến Triệu Ca nói những lời này, A Hổ nhe răng cười, thân hình đột nhiên nhào tới trước!

Thân hình của hắn chuyển động, thân thể to lớn giống như quỷ ảnh, trong nháy mắt liền nhào tới trước mặt Lâm Chu!

- Xem ra người lựa chọn Thánh binh tàn phế.

Lâm Chu không biến sắc, thân hình lui về sau như thiểm điện.

Thân pháp nhanh nhẹn của Thiên Lôì Điện được thi triển đến trình độ cực cao.

Nhưng A Hồ dữ tợn gào thét, sau Quỷ Hồ Thần Trảo tấn công, lại thi triển Khiếu Phong Tung Thân trong Hồ Bảo Ma Quyền!

Lâm Chu vốn muốn tách ra, nhưng thân hình của A Hồ lần thứ hai nhảy tới, giống như một con gió ác liệt, trong nháy mắt xuyên qua hư không, tới trước mặt hắn!

Linh quang trên đỉnh đầu của A Hồ xông thẳng lên trời, cũng không phải ánh sáng hư ảo, mà là Linh quang thông thiên chân thật!

Uy áp của Thông Thiên Tông Sư trực tiếp đem không gian xung quanh khóa kín, không khí bị ngưng đọng lại giống như nam thạch.

Đối mặt với nguy hiểm, trong hai mắt của Lâm Chu tỏa sáng.

Sau lưng của hắn lòi quang rực rỡ, dĩ nhiên mở ra một đôi cánh chim hoàn toàn bằng phong lôi.

Khi Phong Lôi Dực rung động, tốc độ của Lâm Chu lại tăng lên một đoạn, tránh thoát một đoàn nguy hiểm của A Hồ.

Lâm Chu nhìn Yến Triệu Ca đang đứng yên trước Huyết Kiển Vồng cùng tàn phiến Lôì Đế Chi Nhân, cùng A Hồ đang phóng tới, khoe miệng lộ ra nụ cười lạnh lẽo.

"Tốt, tất cả đều theo kế hoạch."

"Người không bỏ được Thánh binh tàn phiến, nhưng ta bỏ được."

Ánh mắt của Lâm Chu lạnh lẽo, sắc bén.

Huyết Kiển Vồng đang từ từ nghiền nát, đột nhiên phát sáng mạnh mẽ, từng đạo huyết tuyến dài nhỏ, đột nhiên đâm thẳng vào tàn phiến Lôì Đế Chi Nhân!

Tàn phiến Lôì Đế Chi Nhân đột nhiên bị kích thích, ầm ầm rung chuyển, lôi đình trở nên vô cùng cuồng bạo.

Tiếng sấm vang vọng chân trời, uy áp kinh khủng không gì sánh kịp của Thánh binh tàn phiến bộc phát, giống như muốn cuốn cả trời đất đi!

A Hồ đang nhào tới Lâm Chu, đột nhiên biến sắc, hoảng sợ quay đầu lại:

"Thằng nhãi này, từ lúc bắt đầu, mục tiêu của ngươi không phải Thánh binh tàn phiến, mà là muốn giết công tử!"

Lấy tình báo về Phong Vân Sanh khôi phục Thái Âm Chi Thể áp chế Yến Triệu Ca hay trực tiếp buông tha Thánh binh tàn phiến, hay một đầu một, đều là muốn mê hoặc lòng người mà thôi.

Sau khi đi tới đây, thấy được Yến Triệu Ca, Lâm Chu đã dự tính đem hết toàn lực giết hắn tại đây!

Dù có buông tha Thánh binh tàn phiến cũng không tiếc!

A Hồ quyết định thật nhanh, quay đầu phóng tới chỗ tàn phiến Lôì Đế Chi Nhân và Yến Triệu Ca.

Lâm Chu đã tính trước kỹ càng, thần nhiên nhìn cảnh này:

- Tên ác bợc như ngươi, tuy tu vi thực lực không kém, nhưng điểm yếu quá rõ, quá dễ đối phó.
- Ngươi vĩnh viễn đem an nguy của Yến Triệu Ca lên hàng đầu, bảo hộ Yến Triệu Ca cùng giết địch, ngươi nhất định lựa chọn cái trước.
- Nhưng đáng tiếc, đã chậm, ngươi vội vàng quay trở lại cũng là bồi hắn chết mà thôi.

A Hồ nhanh chóng xoay người trở về.

Mà thân hình của Lâm Chu vốn đang lui về sau tránh né, cũng nhanh chóng dừng lại, vọt lên trước!

"Thánh binh tàn phiến tuy tốt, nhưng chỉ là một lần cơ duyên, Yến Triệu Ca ngươi chết đi, tất cả sẽ trở lại bình thường, không sinh ra nhiều hỗn loạn nữa, ta càng đem nhiều cơ duyên hơn bỏ vào túi!"

"Yến Triệu Ca, ngươi, quá phiền phức!"

Lực lượng của Thánh binh tàn phiến mặc dù không nổ chết Yến Triệu Ca cùng A Hồ, nhưng cũng làm bọn họ "hở mạnh hết đà".

Lâm Chu sẽ không bỏ qua cơ hội này!

Yến Triệu Ca nhìn chăm chăm Lâm Chu, khóe miệng lộ ra nụ cười nhàn nhạt:

- Huyết Kiển Vồng, thứ tốt, rất hiếm đây.

Về mặt Lâm Chu không thay đổi, nhưng trong lòng đột nhiên run lên:

"Hắn biết nội tình của Huyết Kiển Vồng cùng toàn bộ tác dụng sao?"

Yến Triệu Ca mỉm cười, đánh ra một quyền về phía Huyết Kiển Vồng cùng tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân.

"Đặc biệt chờ chiêu này của người, ta biết người sẽ tự mình đưa tới cửa."

Huyết quang yêu dị mà Huyết Yêu Mãnh lúc trước phát ra, lúc này đang ăn mòn Huyết Kiển Vồng đột nhiên trở nên u ám, đen kịt.

Ánh sáng đen kịt đột nhiên lóe lên, Huyết Kiển Vồng kích động Thánh binh tàn phiến liền bị ngăn chặn.

Tàn phiến Lôi Đế Chi Nhân tuy đang dị động như không tăng lên nữa.

A Hồ chạy nhanh về, hai chưởng hợp lại, Cương khí hóa thành một con lốc màu đen cuốn bao phủ tới, lấy tu vi Thông Thiên Tông Sư của hắn, có thể chống đỡ được Thánh binh tàn phiến dị động, không đến mức bạo phát.

Lâm Chu theo sát phía sau như thêm điện, nhất thời cau mày.

Phong Lôi Dực của hắn tiến lui tự nhiên, trong lòng biết không ổn liền nhanh chóng đổi hướng, chuẩn bị lui về sau.

- Đã muộn.

Yến Triệu Ca cười dài, hai tay giơ lên!

Hai đạo ánh sáng một xanh một tím, như cầu vòng vắt ngang bầu trời bay ra!

Dưới khoảng cách gần như thế, tốc độ của Lâm Chu dù nhanh hơn nữa cũng khó tránh được, muốn cố gắng nghiêng người né đi, như Phong Lôi Dực phía sau đều bị hai đạo ánh sáng một xanh một tím đánh nát!

Thân hình của Yến Triệu Ca phóng tới, trong nháy mắt liền giết tới trước mặt Lâm Chu!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 147: Long tranh hổ đấu!

Dịch giả: rolland

Hai đạo ánh sáng một xanh một tím kia, chính là hai kiện Hạ phẩm Linh binh Bích Long Linh Kiếm cùng Tử Kim Lôi Kiếm.

Yến Triệu Ca chỉ có tu vi Tông Sư không cách nào khống chế cả hai thanh Linh binh.

Nhưng hắn chọn biện pháp càng mạnh mẽ hơn.

Khống chế Bích Long Linh Kiếm của mình, đồng thời ném đi Tử Kim Lôi Kiếm!

Mượn sức bật trong nháy mắt Linh binh mất đi liên hệ, hai kiếm bay tới, đâm thẳng vào Lâm Chu!

- Tử Kim Lôi Kiếm của Yến Thiểm?

Khoảng cách gần như thế, cho dù Lâm Chu chống đỡ hay né tránh, đều trở tay không kịp, thậm chí không kịp thi triển Linh binh.

Hắn chỉ có thể cố hết sức tránh đi những điểm yếu hại của mình.

Nhưng di bảo Phong Lôi Dực hắn mang trên lưng, thì bị hai kiện Linh binh xuyên thủng!

Thân hình của Yến Triệu Ca nhảy tới, Cương Phong Kinh Thiên Khí, thân pháp Phong Kiếp đích truyền của Quảng Thừa Sơn, cùng với Khiếu Phong Tung Thân trong Hồ Bào Ma Quyền cùng nhau thi triển!

Ba pháp môn hợp nhất, thân hình của Yến Triệu Ca nhanh như tật phong, trong nháy mắt đã tới trước mặt Lâm Chu.

Cho dù Lâm Chu có tu vi Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư cùng thân pháp đích truyền của Thiên Lô Điện rất mạnh, cũng bị Yến Triệu Ca tới bên cạnh trong nháy mắt!

Mặc dù có chút âm u, nhưng Lâm Chu cũng không thiếu huyết dũng của Võ giả.

Khi thấy A Hồ bị tàn phế Lôi Đế Chi Nhân kéo lại, hấn hét lớn một tiếng, giống như địa lôi nổ vang.

Trên tay của Lâm Chu điện quang tỏa ra mãnh mẽ, một thanh trường đao màu xanh lam xuất hiện, chính là một kiện Hạ phẩm Linh binh!

Hắn dùng trường đao chém tới, giống như Yến Triệu Ca vừa rồi, trực tiếp ném Linh binh của mình.

Ánh đao cuồng bạo, đem Bích Long Linh Kiếm trong tay Yến Triệu Ca tách ra.

Bích Long Linh Kiếm rung động, truyền ra tiếng long ngâm, kiếm quang mãnh liệt, phảng phất như có tính mạng, cùng lôi đao của Lâm Chu đánh với nhau.

Lâm Chu ném đao, đồng thời tay bên kia lấy chưởng thành đao, giơ lên trời, làm một động tác giống như giơ đao.

Theo động tác của hắn, trong không gian vang lên âm thanh điện lưu rẹt rẹt rẹt.

Cương khí phóng ra ngoài, từng đạo lôi điện hung hãn trong không trung ngưng tụ lại thành một thanh lôi đao dài hơn mười trượng.

Lôi quang màu lam tím cuồng bạo, chiếu rọi khuôn mặt của Yến Triệu Ca đối diện thành một màu tím!

Đích truyền Võ đạo của Thiên Lô Điện, Cuồng Lôi Điện Nhận!

Tốc độ không thua gì Võ giả cùng cảnh giới thi triển Tử Điện Kinh Hồng Kiếm, nhưng khí thế càng thêm báo đao cương mãnh!

Không giống như Kỷ Hán Như lúc ở Vân Triệu Sơn giao thủ cùng Yến Triệu Ca, còn khoe khoang lấy cảnh giới cao hơn chiến thắng không phải anh hùng.

Lâm Chu vừa động thủ, lập tức xuất ra toàn lực!

Một đao này chém xuống, từng đạo sấm sét chớp động giống như hóa thành một thế giới hư ảo.

Thế giới do Cương khí hóa thành lôi vân chằng chịt, từng đạo điện xà kinh khủng xuyên qua tầng mây, từ trên trời rơi xuống, làm khắp thiên địa giống như luyện ngục lôi đình!

Cương khí sinh ra Linh tính, kết hợp với Võ đạo của bản thân, hóa thành thiên địa hư ảo, chính là thủ đoạn của Võ giả Tiên Thiên trung kỳ!

Về mặt của Yến Triệu Ca không đổi, huyết khiếu toàn thân rung động.

Từng đạo Cương khí nóng cháy như hỏa long, cùng với Cương khí lạnh lẽo như băng long, đan vào nhau tỏa ra.

Cả hai tay của Yến Triệu Ca thi triển Định Hải Linh Quyền, cùng Thiên Xà Vương Quyền.

Một "động" một "tĩnh", một "cương" một "nhu", nối liền Âm Dương biến hóa, tuyệt không thể tả.

Quy Xà hợp kích. Chân Võ hiển thánh!

Hai dòng Cương khí nóng cháy cùng lạnh lẽo, dung hòa quán thông, uy lực mạnh mẽ chưa từng có!

Lực lượng ầm ầm bạo phát, hung hãn phá vỡ thiên địa hư ảo do Đao ý cùng Cương khí của Lâm Chu biến thành!

Ánh mắt của Lâm Chu âm trầm lạnh lẽo, đao thế cuồng mãnh đột nhiên thay đổi!

Kiếm quang chói mắt hiện ra, không hung hãn như ánh đao nhưng lại nhanh hơn!

Tử Điện Kinh Hồng Kiếm!

Một kiếm ra khỏi vỏ, đó chính là tốc độ đỉnh phong!

Lâm Chu lấy tu vi Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư thi triển Tử Điện Kinh Hồng Kiếm, so với Yến Thiểm càng nhanh càng mạnh hơn!

Thế nhân đều biết, Điện Thiểm Lôi Minh của Thiên Lô Điện, "Điện Thiểm" giới kiếm, "Lôi Minh" giới đao!

Nhưng bây giờ Yến Triệu Ca có thể xác định, Lâm Chu dùng toàn bộ phương diện nghiền ép Yến Thiêm!

Phá vỡ ấn tượng trong lòng người khác, một kiếm đột nhiên của Lâm Chu, giống như địa lôi dưới đất, khó lòng phòng bị!

Cho dù tu vi tương đương, uy hiếp của hắn hơn xa Yến Thiêm có tiếng về kiếm.

Tốc độ của một kiếm này nhanh đến nỗi Yến Triệu Ca không thể bắt được đường đi của ánh kiếm.

Trong lúc nguy cấp, một kiếm này vừa ra, trong tay của Lâm Chu có thêm một thanh kiếm dài hai thước, linh quang bốn phía, rung động lòng người!

Cũng là một kiện Hạ phẩm Linh binh!

Mặc dù lấy xuất thân của Lâm Chu cùng Yến Triệu Ca, hay là Tiêu Thăng lúc trước, với cảnh giới Tông Sư của bọn họ mà nói, một người mang hai kiện Linh binh, cũng là chuyện khó tin!

Nhưng Yến Triệu Ca đã sớm đề phòng Lâm Chu đột nhiên lấy ra đòn sát thủ.

Trên đỉnh đầu của hắn, kim quang chói mắt dâng lên, như mặt trời mọc lên từ đông!

Huy Nhật Luân giống như một vầng mặt trời, đụng vào Vân Trần Kiếm của Lâm Chu!

"Huy Nhật Luân của Tiêu Thăng... Quả nhiên quá nhiều thứ thay đổi!"

Ánh mắt của Lâm Chu lạnh lẽo, Từ Điện Kinh Hồng Kiếm chém tới trước, sau đó là một quyền đánh ra!

Két két, két két!

Đòn công kích lúc này của Lâm Chu, trên quyền chẳng chặt lõi điện, tinh mang lóe lên, giống như quỷ thần!

Lại là một môn tuyệt học Võ đạo đích truyền của Thiên Lôi Điện, Thanh Lôi Chính Tâm Quyền!

Huy Nhật Luân cùng Vân Trần Kiếm của Lâm Chu kiếm chế lẫn nhau, tách ra ngoài, một quyền như lõi đình của Lâm Chu, tới thẳng trước mặt Yến Triệu Ca.

Ầm ầm!

Tiếng sấm nổ vang, Yến Triệu Ca cảm thấy thiên địa trước mặt như sụp đổ, một quyền to lớn quán đầy lõi điện chẳng chặt, đánh tới mình!

Về mặt của Yến Triệu Ca trầm tĩnh, tinh quang trong mắt bắn ra bốn phía.

Đón lấy một quyền của Lâm Chu, Yến Triệu Ca cũng đánh ra một quyền.

Trong lúc đánh tới, cánh tay của Yến Triệu Ca đột nhiên run lên!

Giống như Thần Long vẩy đuôi!

Một kéo!

Một đẩy!

Rõ ràng là đem mình Kiếm ý trong kiếm thức Tụ Lý Thanh Long hòa vào trong Quyền ý!

Tụ Lý Thanh Long, Thần Long Bái Vĩ!

Cánh tay của Yến Triệu Ca run lên, đồng thời thân thể xoay tròn, dưới chân giống như một cái la bàn to lớn vặn một cái!

Lực lượng "xoay tròn" cường bạo, dường như làm hư không dưới chân Yến Triệu Ca bị đốt cháy!

Vừa xoay tròn như thế, một quyền của Yến Triệu Ca nện vào cổ tay của Lâm Chu, cuốn lấy Thanh Lôi Chính Tâm Quyền của hắn!

Về mặt của Lâm Chu cả kinh, muốn đổi chiêu, nhưng tốc độ của Yến Triệu Ca nhanh hơn hắn!

Thân thể của Yến Triệu Ca xoay tròn, quyền trái phá tan Lâm Chu Thanh Lôi Chính Tâm Quyền, mượn lực lượng lúc đụng nhau với Thanh Lôi Chính Tâm Quyền, thân thể lấy tốc độ "bất khả tư nghị", bay ngược về sau!

Quyền trái của hắn lại mở ra, giống như một con Cự Long khác vùng đuôi, đập vào huyết thái dương của Lâm Chu!

Song Long Bái Vĩ!

Lâm Chu giận dữ hét lớn, Cương khí toàn thân tuôn ra, xương cốt "bùm bùm" nổ vang!

Thân thể của hắn dĩ nhiên cao hơn một tấc!

Cùng lúc đó, hắn lấy tốc độ nhanh nhất ngã thân thể ra sau.

Nhưng sức bật của Yến Triệu Ca quá "kinh hãi thể tục", cho dù Lâm Chu phản ứng cực nhanh, vẫn không tránh né được chiêu Thần Long Bái Vĩ thứ hai!

Tuy rằng tránh được chỗ yếu hại như huyết thái dương, nhưng mặt của hắn lại bị Yến Triệu Ca tát qua.

Lâm Chu chỉ cảm thấy choáng váng, muốn ngã xỉu, gò má một bên đau đến chết lặng, hàm răng như muốn bay ra toàn bộ!

Yến Triệu Ca so với dự tính còn mạnh hơn, Lâm Chu cũng bị kích phát hung tính.

- Hà?

Mi tâm của Yến Triệu Ca chợt nhảy, thấy Lâm Chu bất chấp trúng một quyền vừa rồi, từ dưới chân đá tới một cước, muốn ăn miếng trả miếng!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 148: Chân Long xuất uyên phá Thiên Lô!

Dịch giả: rolland

Trong mắt của Yến Triệu Ca hàn mang chớp động, một tiếng sấm nổ vang từ nơi hai người đụng nhau truyền ra.

Một quyền này của hắn, giống như đánh vào một ngọn núi lớn, hơn nữa bị lôi điện bạo tạc, làm nắm đấm cảm thấy tê dại.

Khí huyết nhất thời không thông, nắm đấm giống như không phải của mình vậy.

Giống như tay phải của hắn, tuy một chiêu Thần Long Bái Vĩ vừa rồi đánh lệch Thanh Lô Chính Tâm Quyền của Lâm Chu, nhưng nơi tiếp xúc cũng bị Lôi Điện Cương khí của Lâm Chu làm tê dại.

Võ học của Thiên Lô Điện chuyên về tấn công không giỏi phòng thủ, một khi rơi xuống hạ phong, hoàn cảnh sẽ càng ngày càng xấu.

Lâm Chu đã mất đi tiên cơ nên không dám tiếp tục lui về sau, ngược lại phóng tới đá một cước, cách đánh này gần như cả hai đều chịu thiệt.

"Không phải là Võ học của Thiên Lô Điện, giống như biến chủng của Phi Long Truy Tinh Thối trước Đại Phá Diệt..."

Trong đầu của Yến Triệu Ca hiện lên ý niệm như vậy.

Yến Triệu Ca hừ nhẹ một tiếng, cũng không lùi lại, ngược lại tiến thêm một bước, lấy đầu gối ngăn chặn!

Cơ thể của hắn gồ lên, dưới da thịt, vô số sợi gân xoắn lại, chống đỡ lớp da phía trên, làm lớp da vốn cứng cỏi trở nên mạnh mẽ hơn nữa!

Một trong Lục Linh Ma Quyền, Linh Tê Ma Quyền!

Quyền ý mô phỏng Ma thú Hồng Hoang Cự Tê, lực phòng ngự vang danh thiên hạ.

Yến Triệu Ca nâng gối, nửa bước không lùi, ngạnh kháng Long Đằng Trục Nguyệt Thối của Lâm Chu!

Cùng lúc đó, trong một lần hô hấp, hai cánh tay đã giảm bớt tê dại, huyết mạch được đã thông.

Cương khí toàn thân của Yến Triệu Ca bùng phát, không cho Lâm Chu một chút cơ hội thở dốc nào, quyền đổi thành chưởng, lòng bàn tay một mảnh đỏ tím.

Một thức Đầu Suất Chưởng, vỗ xuống Lâm Chu.

Hai chưởng của Lâm Chu đan chéo, đánh ra đợt phản kích thứ hai, nhưng bất đắc dĩ phát hiện Yến Triệu Ca biến chiêu nhanh hơn hắn!

Hai bên cứ như vậy đụng nhau, vẫn như trước bị Yến Triệu Ca đánh trúng!

Dưới chân đã thử qua lực phòng ngự của Linh Tê Ma Quyền, Lâm Chu cũng đã nhận rõ một việc.

Tuy cảnh giới của hắn cao hơn một tầng, nhưng nếu như lấy thương đổi thương, hắn lại chịu thiệt.

Lâm Chu nheo mày, đánh phải thu quyền lại, cánh tay vất ngang, ngăn trở Đầu Suất Chưởng của Yến Triệu Ca.

Lần này, ưu thế của Yến Triệu Ca đã triệt để ổn định.

Được thế không tha người, Yến Triệu Ca tiếp tục tấn công, giống như biển gầm liên tục không dứt, một lần sóng lại tới một lần sóng, phô thiên cái địa đánh tới Lâm Chu.

Lâm Chu cũng không nổi giận mà vội vàng xoay động, cho thấy tính bền dai ít có của Võ giả Thiên Lô Điện, thi triển thân pháp đến mức tận cùng, giống như lôi điện chớp giật, hóa giải thế tấn công của Yến Triệu Ca.

Hai người chân đạp hư không, thân hình liên tục chớp động, thỉnh thoảng lại rơi xuống mặt đất, làm mặt đất bị đánh phá rạn nứt.

Linh binh của hai bên vẫn kiềm chế lẫn nhau, nhưng trên người cũng có ánh sáng của Bảo binh chớp động.

Linh quang bắn ra bốn phía, kiềm chế hóa giải lẫn nhau, người tới ta đi.

Một thân Cương khí của Yến Triệu Ca phát ra âm thanh long ngâm hổ gầm.

Mà Cương khí của Lâm Chu có đặc điểm cương mãnh dự dội của Thiên Lô Điện, đồng thời cũng có sự hùng hồn mà Võ giả Thiên Lô Điện cùng cảnh giới không có.

Cương khí tràn đầy linh tính hóa thành thiên địa hư ảo bao phủ Yến Triệu Ca, mang đến ưu thế rất lớn, làm cho Yến Triệu Ca không cách nào mở rộng ưu thế.

Chiến đến say sưa, Yến Triệu Ca lấy Cương khí hóa kiếm, một thức Thất Tinh Kiếm diệu đến tột cùng giống như từ thiên ngoại đến, nhắm thẳng vào mi tâm của Lâm Chu.

Ánh mắt của Lâm Chu lạnh băng, đột nhiên trở nên nóng cháy!

Thân hình của hắn đột nhiên chuyển động, đao pháp cương mãnh bá đạo đột nhiên trở nên âm nhu như nước!

Giống như trong sấm sét khắp trời, đột nhiên xuất hiện một dòng nước.

Dòng nước này cô đọng lại, giống như kim loại cắt phá hư không, không gì phá nổi, rồi lại linh động thay đổi, làm kẻ khác khó bắt được quỹ tích!

Con ngươi của Yến Triệu Ca đột nhiên co rút lại:

"Bích Hải Thành, Nhất Tuyền Phong?"

Hải Thiên Nhất Tuyền, ai dám tranh phong!

Tuyệt học Võ đạo đích truyền của Thánh địa Thủy Vực Bích Hải Thành, Nhất Tuyền Phong!

Dĩ nhiên bị đích truyền của Thiên Lô Điện Lâm Chu thi triển ra!

Cũng không phải mô phỏng theo, mà là tuyệt học chân chính!

Tuy biết Lâm Chu còn có đòn sát thủ, nhưng cái Nhất Tuyền Phong này được thi triển ra, thực sự ngoài dự tính của Yến Triệu Ca.

Cái này so với Lâm Chu thi triển tuyệt học đã thất truyền tại Bát Cực Đại Thế Giới, tồn tại trước Đại Phá Diệt, càng làm Yến Triệu Ca kinh ngạc!

Kiểm thế Thất Tinh Kiếm của Yến Triệu Ca thay đổi, giống như Thất Tinh Định Thiên Hà, không ngừng tấn công dòng nước quý dị khó lường này.

Lâm Chu nhân cơ hội này, rốt cục phản thủ thành công!

Cương khí toàn thân của hắn đột nhiên tăng vọt!

Cương khí trên hai tay hóa thành đao kiếm, một bên là kiếm, một bên là đao!

Trong thiên địa vang lên tiếng sấm liên hoàn, Cương khí của Lâm Chu hóa thành thiên địa hư ảo, ngoại trừ khắp trời lôi điện, không còn vật gì khác.

Địch truyền của Thiên Lô Điện, Điện Tự Quyết Thất Thập Nhị Kiếm, và Lô Tự Quyết Tam Thập Lục Đạo, được thi triển cùng nhau!

A Hở một bên ổn định tàn phế Lô Đế Chi Nhân thấy thế, nhất thời biến sắc:

- Lô Điện Giao Oanh? Tại sao hắn làm được?

Tuyệt học của Thiên Lô Điện, đao kiếm kết hợp, Lô Điện Giao Oanh!

Từ lúc Thiên Lô Điện khai sơn lập phái tới nay, chưa từng có người nào ở cảnh giới Tông Sư thi triển được!

Lâm Chu là người mở đầu!

Thiên địa hư ảo tràn ngập lôi đình âm âm nổ tung!

Hai mắt của Lâm Chu lạnh lẽo không mang theo chút nhiệt độ nào:

"Nếu không có chuyện gì ngoài ý muốn, Yến Triệu Ca, ngươi là một người sắp chết."

"Thế giới này, không sự tồn tại của ngươi, ngươi nên đi theo quỹ tích của số phận đi!"

Kiếm quang nhanh như tia chớp, ánh đao như lôi đình, tràn ngập trăm thước bầu trời!

Hai cổ lực lượng đụng vào nhau, kinh lực cuồng bạo trong nháy mắt bộc phát!

Yến Triệu Ca thấy thế, ánh mắt trầm tĩnh, hít sâu một hơi.

Hai tay của hắn lập thành Định Hải Linh Quyền.

Khối thanh khí trong đan điền chuyển động, khối khí hỗn độn đột nhiên chấn động.

Cương khí như rồng chiếm giữa huyết khiếu toàn thân, đột nhiên thay đổi đáng sợ.

Cương khí nóng cháy như lửa, trong nháy mắt, toàn bộ chuyển thành Cương khí lạnh như băng, cùng với từng đạo Cương khí băng hàn khác kết hợp.

Quanh thân thể của Yến Triệu Ca giống như hiện lên một tầng hàn vụ.

Cương khí lạnh lẽo như biển, thúc giục Định Hải Linh Quyền, Yến Triệu Ca đánh ra một chiêu này, cả người như hóa thành băng hải sâu không đáy.

Vô cùng yên lặng, vô cùng lạnh lẽo, thậm chí vô cùng tĩnh mịch.

Tất cả như trở về vực sâu dưới biển, đi vào giấc ngủ ngàn thu.

Lôi đình cuồng bạo kia hạ xuống, trong lúc nhất thời như đá chìm đáy biển, không làm gì được Yến Triệu Ca.

Cho dù đao quang kiếm ảnh đột phá được phòng ngự của Định Hải Linh Quyền, cũng bị Yến Triệu Ca dùng Linh Tê Ma Quyền ngăn chặn!

Nhất cổ tác khí, tái nhĩ suy, tam nhĩ kiệt (*).

Lôi Điện Giao Oanh của Lâm Chu vô cùng mạnh mẽ, nhưng tới nhanh đi cũng nhanh.

Lúc này, quyền thế của Yến Triệu Ca mạnh mẽ thay đổi, Định Hải Linh Quyền hóa thành Thiên Xà Vương Quyền.

Từ cực "tĩnh" đến cực "động", lập tức thay đổi như lại viên mãn (**) như thường.

Giống như sau khi Tiềm Long xuất uyên, là Chân Long thăng thiên!

Khối khí hỗn độn trong đan điền rung động lần thứ hai, Cương khí lạnh lẽo của Yến Triệu Ca nháy mắt hóa thành nóng cháy!

Lực lượng cuồng bạo trong nháy mắt bộc phát, hung hãn phá vỡ nhuệ khí của Lâm Chu!

Yến Triệu Ca tiến lên một bước, thôi động Cương khí nóng như lửa, hai tay đều giơ ra, thi triển Đầu Suất Chương, đánh tới Lâm Chu!

Lâm Chu liệu mạng phát lực dưới chân, lui về sau né tránh, hai tay giơ ngang che ngực.

"Răng rắc! Răng rắc!"

Hai tiếng trầm muộn vang lên, cẳng tay trái của Lâm Chu trực tiếp bị hai chương của Yến Triệu Ca đánh thành ba khúc!

(*) "Nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt": Đánh tiếng trống lần thứ nhất thì binh sĩ hăng hái, lần hai thì hăng hái giảm xuống, lần ba thì không hăng hái nữa (Tà truyện).

(**) "Viên mãn": hoàn mỹ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 149: Thánh binh tàn phiến tới tay

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca đánh ra hai chưởng, đánh cho tay trái của Lâm Chu vụn vỡ thành mấy khúc.

Lâm Chu trầm thấp hừ một tiếng, không dám tiếp tục ngạnh kháng, thân hình nương theo lực trùng kích bay về sau.

Nhưng hần lúc này đã triệt để mất đi trận cước, cho dù lui về sau, cũng bị khí thế của Yến Triệu Ca tập trung.

Ánh mắt của Lâm Chu hiện lên dữ tợn, lồng ngực lõm xuống, sau đó đột nhiên ngửa mặt lên trời phun một ngụm máu.

Ngụm máu kia hóa thành vụ khí trên không trung, bao phủ toàn thân Lâm Chu.

Ngọc bội giữa đai lưng của Lâm Chu đột nhiên phát sáng, ánh sáng màu bích lục hóa thành đỏ máu.

Ngọc bội vỡ vụn, hồng quang sáng lên, cuốn lấy Lâm Chu hóa thành một đạo lưu quang, chạy về phương xa!

Tốc độ kia, so với Lâm Chu toàn lực thi triển Phong Lôi Dực còn nhanh hơn.

Xảy ra chuyện bất ngờ như thế, cho dù là Đại Tông Sư không kịp đề phòng cũng khó có thể lưu lại.

Yến Triệu Ca nhìn hồng quang trong nháy mắt bay xa, hơi nhướn mày:

"Hả, Hóa Huyết Lưu Quang Ngọc? Đã có thành tựu, của cải lại dày, so với Diệp Cảnh cùng Triệu Hạo khó giết hơn, muốn làm thịt nguoi, cần chuẩn bị mới được."

A Hổ bên kia trấn áp Thánh binh tàn phiến dị động, lo lắng hỏi:

- Công tử, để cho hắn đi, Phong cô nương ở Âm Dương Vân Linh Tuyền của Vân Triệu Sơn bên kia...

- Không sao.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Mới vừa rồi là cố ý lừa hắn.

- Bên Phong sư muội kỳ thật đã đến giai đoạn hoàn thành, cho dù rời khỏi Âm Dương Vân Linh Tuyền, ảnh hưởng cũng không lớn.

- Chỉ cần bên chúng ta không trì hoãn, lập tức truyền tin trở lại là được, Phó sư bá biết tình hình sẽ có xử lý.

Yến Triệu Ca híp mắt nói:

- Thật ra ta có hứng thú với bản thân hắn.

- Nói thẳng, hắn có thể lấy tu vi Tông Sư thi triển Lôi Điện Giao Oanh, ta thậm chí có chút chuẩn bị tâm lý.

- Nhưng hắn dĩ nhiên sử dụng Nhất Tuyệt Phong của Bích Hải Thành, cái này ngoài dự liệu của ta.

Lôi Điện Giao Oanh cho dù thể nào đi nữa cũng là Võ học của Thiên Lôi Điện.

Phi Long Truy Tinh Thối biến thành Võ học khác, cũng có thể là kỳ ngộ của Lâm Chu, đồng dạng có thể giải thích được.

Giống như Yến Triệu Ca không sợ người khác hỏi mình tại sao có Lục Linh Ma Quyền cùng những Võ học khác vậy.

Sau Đại Phá Diệt, Võ đạo truyền thừa đã mất, nhưng cũng lưu lại nhiều di tích, cấp cho Võ giả thời đại này nhiều kỳ ngộ để khởi bước.

Nhưng Nhất Tuyền Phong thì không giống, đây là tuyệt học đích truyền của Thánh địa Thủy Vực hiện tại, Bích Hải Thành.

Hơn nữa còn là tuyệt học do tự thân Võ giả Bích Hải Thành sáng tạo, truyền thừa ít liên quan đến thời đại trước Đại Phá Diệt, là một trong những Võ học kết tinh của thời đại này.

Lâm Chu thi triển Nhất Tuyền Phong, cùng đích truyền của Bích Hải Thành hiện nay như đúc.

Tìm một Võ giả Bích Hải Thành am hiểu Võ học này tới thi triển, cũng y chang như thế.

Chuyện này làm Yến Triệu Ca cảm thấy hứng thú vô cùng:

- Thằng nhãi này, làm sao học được Nhất Tuyền Phong?

A Hổ há miệng rộng cười nói:

- Hắn muốn đem tin tức của Phong cô nương "thọt" Thương Mang Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông đây, công tử đem tin tức này "thọt" cho Bích Hải Thành, Bích Hải Thành lập tức sẽ tìm hắn gây phiền phức!

- Lần này, xung đột giữa Thiên Lôi Điện cùng Bích Hải Thành càng trầm trọng hơn rồi.

- Hắn không thể chống chế được, nếu hắn không thừa nhận, không cần công tử ngài mở miệng, ta đi theo hắn làm nghi thức Huyết Hồn Hồi Quang.

Yến Triệu Ca nói:

- Chuyện này trước không đề cập tới, lực lượng của Thánh binh tàn phế chấn động rất dễ thấy, mặc dù đây là cơ duyên Lâm Chu đụng phải, nhưng lúc trước có Yến Thiêm, ai biết có đưa thêm người của Thiên Lôi Điện đến hay không?

- Trước tiên đem tàn phế Lôi Đế Chi Nhân thu lại rồi hãy nói.

Yến Triệu Ca nói xong, một lần nữa đi tới trước tàn phế Lôi Đế Chi Nhân, nắm quyền đánh ra.

Nắm đấm không đụng tới Thánh binh tàn phế, là Yến Triệu Ca tự lấy Quyền ý của bản thân, dụng nhập vào bên trong tàn phế Lôi Đế Chi Nhân.

Trong quá trình này, tâm thần của Yến Triệu Ca cùng tàn phế Lôi Đế Chi Nhân dần tương thông.

Trước mắt xuất hiện một thế giới lôi đình.

Nơi này chân thực hơn thiên địa hư ảo mà Cương khí của Lâm Chu hóa thành nhiều lắm, thậm chí còn kinh khủng hơn.

Sơ sẩy một cái, linh hồn của Yến Triệu Ca có thể bị nghiền nát, cả người trở thành một cái xác không hồn.

Nhưng trong này ẩn chứa ý cảnh, ảo diệu vô cùng vô tận, tuy rằng bởi vì Thánh binh nghiền nát mà không hoàn chỉnh, nhưng Yến Triệu Ca nhìn qua, có rất nhiều cảm ngộ.

Lôi đình nơi này chính là lực lượng nguyên thủy nhất, lực lượng phát ra, sinh diệt trong nháy mắt!

Giống như một tiếng sấm vang, phá vỡ hỗn độn, khai thiên tích địa.

Yến Triệu Ca hít sâu một hơi:

"Sát Na Chi Lôi..."

Sát Na Chi Lôi, một "sát na" tiêu đốt tất cả, tập trung toàn bộ lực lượng vào một thời khắc sau đó "trán phóng" (nổ rộ).

Cái này "sát na" chính là sáu mươi "sát na" trong một cái nháy mắt.

"Vĩnh hằng" cùng "sát na", dài nhất cùng ngắn nhất, hai cực hạn của thời gian, tìm hiểu "vĩnh hằng" cùng "sát na", liền lĩnh ngộ được thời gian huyền bí.

Lực lượng ý cảnh trong Lôi Đế Chi Nhân đó chính là lôi đình sinh diệt, biến hóa vạn vật, sinh diệt sáng tạo, thiên địa biến hóa, diễn biến thời gian ảo diệu vô tận.

Hai tay của Yến Triệu Ca hợp lại, tàn phế Lôi Đế Chi Nhân trước mắt rung động đột nhiên yên tĩnh.

Viên bảo châu màu tím lớn hơn nắm đấm một chút, hình thể bắt đầu thu nhỏ lại, hóa thành lôi quang màu tím.

Yến Triệu Ca trợn to cặp mắt, nhìn kỹ phía trước, sau đó đạo lòi quang màu tím trước mặt, chậm rãi đi vào mắt phải của Yến Triệu Ca!

- Hừ!

Yến Triệu Ca kêu lên một tiếng đau đớn, nhắm mắt lại, vô thức lấy tay che mắt phải.

Trong mắt phải truyền ra từng trận khó chịu, cho dù nhắm mắt, cũng có ánh sáng màu tím liên tục lóe lên.

Yến Triệu Ca cảm thấy đầu mình phình to, dường như muốn nứt đi.

Từng đạo điện lưu như tinh khí, xuyên qua xuyên lại trong cơ thể, làm toàn thân cảm thấy tê dại.

Huyệt khiếu toàn thân của Yến Triệu Ca đóng mở, liên tục phun ra nuốt vào những thứ tinh khí lòi điện này, trong đan điền khí hải, càng nhanh chóng hấp thụ, luyện hóa những tinh khí này.

Một lúc lâu sau đó, Yến Triệu Ca mở mắt phải ra, từ quang cuồng bạo lóe lên, rung động lòng người.

A Hổ đứng một bên hộ pháp, lúc này thấy thế mới nói:

- Công tử, ngài lấy thân thể tâm bồ Thánh binh tàn phế, đối với Thánh binh tàn phế có rất nhiều chỗ tốt, đối với bản thân cũng rất tốt, nhưng trong đó cũng có rất nhiều nguy hiểm.

Yến Triệu Ca vẫn cảm thấy mắt phải không thoải mái, lập tức hơi nhắm mắt phải lại, gật đầu nói:

- Ngươi yên tâm, trong lòng ta đã biết.

- Nơi này không thích hợp ở lâu, chúng ta đi thôi.

Hai người nhanh chóng rời khỏi chỗ này, vài món Linh binh rơi xuống, đều bị Yến Triệu Ca thu lại.

Ngoại trừ Thánh binh tàn phế ra, Yến Triệu Ca còn thu được một kiện Hạ phẩm Linh binh Phi Lôi Dao của Lâm Chu.

"Hắc, Huy Nhật Luân, Tử Kim Lôi Kiếm, hiện tại còn có Phi Lôi Dao, ta thu mấy kiện Linh binh chiêu bài của đối thủ nha."

Yến Triệu Ca nhếch miệng, tầm nhìn hướng về phía Lôi Vực:

"Nhưng ta càng cảm thấy hứng thú là rốt cục ngươi có bao nhiêu lý giải về Thái Âm Chi Nữ đây?"

"Là tự bản thân ngươi biết, hay nghe tin tức từ nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 150: Thông Thiên Hội Minh

Dịch giả: rolland

Bên Phong Vân Sanh đại cục đã định, cho dù lúc này lọt ra tiếng gió cũng không quan trọng.

Mặc dù Đại Nhật Thánh Tông biết rõ tình hình, cũng không có chuyện gì, dù sao quan hệ hai bên đã rất kém.

Về phần những Thánh Địa khác nghĩ như thế nào, ngoại trừ Thương Mang Sơn phiền muộn ra, kỳ thật cũng không có gì kịch liệt.

Xét cho cùng, Quảng Thừa Sơn luôn đứng ngoài cuộc ở Thái Âm Chi Thí, rốt cục có Thái Âm Chi Nữ thuộc về mình, cũng chỉ là có tư cách tham gia Thái Âm Chi Thí mà thôi.

Thái Âm Quan Miện cuối cùng thuộc về ai, thì phải nhìn kết quả chiến đấu của Thái Âm Chi Nữ.

Cho nên kiêng kỵ của các Thánh Địa khác cuối cùng vẫn là Mạnh Uyển của Đại Nhật Thánh Tông.

Mà Phong Vân Sanh bỏ lỡ rất nhiều thời gian, một lần nữa khởi bước, dưới tình huống bình thường mà nói, rất khó có uy hiếp gì.

Không khách khí mà nói, nếu để cho nàng tham gia Thái Âm Chi Thứ lần thứ ba nửa năm trước, kết quả chỉ có thể lót đáy mà thôi.

Thậm chí Thái Âm Chi Thứ lần thứ tư nửa năm sau, hơn phân nửa cũng đuổi không kịp.

Chuyện này cùng thiên phú của Phong Vân Sanh không quan hệ, mà là nàng xuất phát "lạc hậu" hơn người khác quá nhiều, đám người Mạnh Uyển, có người nào là loại dễ khi dễ đâu.

Nhưng mà, đây là nói theo tình huống bình thường..

Cho nên đối với việc Lâm Chu đoán được Thái Âm Chi Thể của Phong Vân Sanh có khả năng khôi phục, và đem tin tức này "thọt" cho các Thánh địa khác, Yến Triệu Ca cũng không quá quan tâm.

Nếu muốn nói, thì Yến Triệu Ca muốn biết Lâm Chu hiểu rõ sự việc này đến đâu.

Bởi vì có một loại khả năng, Lâm Chu cũng biết pháp môn Âm Dương Tương Tế đi bồi dưỡng Thái Âm Chi Nữ.

Kể từ đó, Thái Âm Chi Nữ của Thánh địa Lôi Vực, cũng có thể cường thế quật khởi.

Chuyện liên quan đến Thái Âm Quan Miện, cho dù là minh hữu, Lâm Chu cùng Thiên Lôi Điện cũng không có lòng tốt báo cho Đại Nhật Thánh Tông.

Dù sao, Mạnh Uyển hiện nay cũng là Thái Âm Chi Nữ mạnh nhất.

Nhưng vấn đề ở chỗ, nếu Lâm Chu suy nghĩ ra phương pháp, vậy thì như thế nào hắn làm được?

Cho dù nghiên cứu tư liệu còn lưu lại từ trước Đại Phá Diệt hay chính bản thân hắn có tài năng nghĩ ra, nếu chỉ mỗi mình hắn biết, Yến Triệu Ca cũng không quá lo lắng.

Nhưng nếu như Lâm Chu từ nơi khác thu được phương pháp, vậy có nghĩa là Đại Nhật Thánh Tông cũng có thể thu được phương pháp.

Vốn Mạnh Uyển đã rất mạnh, hiện tại tiến thêm một bước nhảy vọt, vậy thì ngay cả Yến Triệu Ca cũng phải "đau đầu".

Bây giờ Thái Âm Quan Miện đang ở trong tay của Mạnh Uyển, Mạnh Uyển tu luyện, đã có hiệu quả rất lớn.

Yến Triệu Ca sờ cằm, nói với A Hồ:

- Gần đây thu thập tình báo, quan tâm Thái Âm Chi Nữ của Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lôi Điện nhiều một chút.

A Hồ thô lỗ cười:

- Vâng, công tử.

Sau khi hội họp với đám thủ hạ trên Đông Lạc Tuyết Sơn, Yến Triệu Ca cùng A Hồ lập tức rời đi.

Rất nhanh, Thương Mang Sơn liền nhận được tin tức, biết đệ tử của Quảng Thừa Sơn lợi dụng Âm Dương Vân Linh Tuyền trên Vân Triệu Sơn, để khôi phục Thái Âm Chi Thể.

Bây giờ hai bên là minh hữu, chặn giết Thái Âm Chi Nữ của đối phương là chuyện tình không thể làm.

Bọn họ chỉ biết kiếm cớ đưa Phong Vân Sanh ra Vân Triệu Sơn, cầm nàng đặt chân vào.

Nếu như Quảng Thừa Sơn có ý muốn lưu lại, thì Thương Mang Sơn cũng chưa chắc mạnh mẽ đuổi người, mà lợi dụng cơ hội này để lấy lại ân tình Yến Triệu Ca giúp khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch trên Vân Triệu Sơn, đây cũng là kết quả mà họ có thể chấp nhận được.

Nhưng lúc này Phó Ân Thư nhận được tin tức từ Yến Triệu Ca, đã sớm an bài Phong Vân Sanh hoàn thành kế hoạch.

Lúc đối mặt với đám người Thương Mang Sơn, không chút nào hoang mang, an nhàn tự tại, mang theo Phong Vân Sanh cùng Tư Không Tinh cáo từ, vô cùng gọn gàng nhanh chóng trở về Thiên Vực.

Kết quả này nhìn như không tệ, lại làm cho đám người Thương Mang Sơn cảm thấy phiền muộn như đánh một quyền vào khoảng không vậy.

Đại Nhật Thánh Tông cũng nhận được tin tức, bọn họ quyết định tạm thời "giấu tài", cho nên bề ngoài không có gì khác thường.

Nhưng tình huống thật sự trong nội bộ, cũng không phải bình tĩnh.

Khi tin tức về Phong Vân Sanh được truyền bá thì tin đồn về đệ tử đích truyền của Thiên Lôi Điện, Lâm Chu, tinh thông tuyệt học Nhất Tuyền Phong của Bích Hải Thành cũng bị truyền khắp thiên hạ.

Bích Hải Thành nhất thời náo động lên, ngay cả Thiên Lôi Điện cũng kinh ngạc không thôi.

Biên giới giữa Lôi Vực cùng Thủy Vực vốn có ma sát không ngừng lại trở nên vô cùng căng thẳng.

Chuyện bên Vân Triệu Sơn hoàn toàn kết thúc, Yến Triệu Ca liền không trở lại mà đi về phương nam.

Thông Thiên Hội Minh lần này sắp tới gần. Lần hội minh này, Yến Triệu Ca chuẩn bị tham gia.

Là hội minh của thế hệ trẻ của Bát Cực Đại Thế Giới, quần anh tụ tập, các đại Thánh Địa cũng rất coi trọng.

Theo lệ cũ trước đây, thông thường, sáu đại Thánh Địa sẽ thay phiên tổ chức.

Nhưng lần Thông Thiên Hội Minh này, theo thứ tự là đến Thiên Lôi Điện cử hành.

Chỉ là thời cục hiện tại quá khẩn trương, Quảng Thừa Sơn, Thương Mang Sơn cùng Bích Hải Thành cũng không thể đưa đệ tử của mình vào miệng cộp Lôi Vực.

Kết quả sau cùng là địa điểm hội minh định ở Trạch Vực.

Trọc Lăng Các từ trước đến nay vẫn trung lập, công bằng, bọn họ làm người chủ trì, bất kể Đại Nhật Thánh Tông, Thiên Lôi Điện, hay ba nhà Quảng Thừa Sơn đều có thể yên tâm.

Nhưng dù vậy, Trọc Lăng Các cũng chỉ bảo chứng tình cảnh bên ngoài an toàn.

Có thể thấy, Thông Thiên Hội Minh lần này, mùi thuốc súng cùng máu tươi, vượt qua bình thường.

Giao lưu luận bàn vẫn sẽ có, nhưng không ít người trong quá trình tỷ thí, đánh chết hay đánh tàn phế đệ tử của đối phương.

Mặc dù cử hành Thông Thiên Hội Minh ở Trạch Vực, nhưng muốn đi qua Trạch Vực, thì phải trải qua một quãng đường dài.

Quảng Thừa Sơn hay những Thánh địa khác, ngoại trừ đệ tử trẻ tuổi tham gia hội minh ra, vẫn có cao tăng của tông môn mang đội.

Nhưng lần này dẫn đầu Quảng Thừa Sơn cũng không phải Phó Ân Thư, mà là nhân vật quan trọng hơn.

Một trong "Quảng Thừa Tam Anh", thủ tọa Chấp Sự Điện, Tiềm Long Phương Chuẩn xuất sơn, tự mình mang đội đi Trạch Vực.

Yến Triệu Ca biết rõ, đây là tông môn của hắn, muốn cùng Trọc Lăng Các tiến hành bước đầu giao lưu.

Tuy rằng Trọc Lăng Các trung lập, cẩn trọng bảo vệ Trạch Vực nhà mình, không quan tâm bên ngoài, nhưng Bát Cực Đại Thế Giới hôm nay càng ngày càng khẩn trương, Trọc Lăng Các đứng hàng Thánh địa, đối với Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông mà nói, đều là tồn tại không thể xem nhẹ.

Từ địa vực mà nói, Trạch Vực giáp giới với Hỏa Vực cùng Thủy Vực.

Phương Chuẩn vẫn một dáng dấp ôn hòa, nhìn thấy Yến Triệu Ca, cười hỏi:

- Xem tin tức người đưa cho ta, Điện Thiểm Lôi Minh của Thiên Lôi Điện, đều bại trong tay người đi?

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Yến Thiểm cũng thôi, nhưng Lâm Chu hơn xa lúc trước.

- Dao kiếm song tuyệt, càng lấy cảnh giới Tông Sư luyện thành Lôi Điện Giao Oanh, hơn nữa tính dẻo dai mạnh hơn nhiều Võ giả Thiên Lôi Điện khác.

- Chắc là đạt được cơ duyên, làm Cường khí của hắn trở nên hùng hồn, hơn xa cùng thế hệ.

- Đương nhiên, còn có Nhất Tuyệt Phong của Bích Hải Thành.

Phương Chuẩn thân nhiên nói:

- Nhưng không biết hắn học được Nhất Tuyệt Phong như thế nào.

Yến Triệu Ca mỉm cười, đến cấp độ như Phương Chuẩn, quả nhiên là đầu tiên quan tâm phương diện này, bởi vì chuyện này liên quan đến tranh chấp giữa hai Thánh Địa, mà không phải đệ tử trẻ tuổi mạnh hay yếu.

Nếu so sánh mà nói, ngay cả Lâm Chu luyện thành Lôi Điện Giao Oanh, tuy kinh thế hãi tục, nhưng tầm quan trọng không bằng cái sau.

Phương Chuẩn nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Người vẫn chưa trở về sơn môn đi, hành trình tại Vân Triệu Sơn trước đây, phần thưởng lần này ta mang theo cho người.

Quyển 2 - Chương 151: Đệ tử văn bối không giống người thường

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nghe Phương Chuẩn nói, ánh mắt sáng ngời, hỏi:

- Quảng Thừa Tiên Đan mới ra lò sao?

Hành trình đi Sơn Vực rất thành công, Quảng Thừa Sơn sẽ không thiếu phần thưởng cho Yến Triệu Ca.

Trong đó, phát hiện ra Úng Long Đồ cũng là một công lao không nhỏ.

Quảng Thừa Sơn đối với Võ giả giới thiệu nhân tài nhập môn, đều có chút phần thưởng, mà Úng Long Đồ, chỉ bàn về tiên thiên tư chất, không thể nghĩ ngờ là thiên tài trong thiên tài, yêu nghiệt trong yêu nghiệt.

Yến Triệu Ca phát hiện ra đặt thù, không để mình châu bị long đong, dĩ nhiên sẽ được Quảng Thừa Sơn ngợi khen.

Phần thưởng lần này, chính là đan dược tốt nhất của Quảng Thừa Sơn hiện nay, Quảng Thừa Tiên Đan.

Đan dược này quá mức trân quý, lúc trước không còn tồn tại, cho nên khi Yến Triệu Ca còn ở Vân Triệu Sơn, vẫn không nhận được.

Hôm nay mở một lò đan mới, đương nhiên sẽ có phần phối, lão Chương môn Nguyên Chính Phong đã từng bảo đảm ưu tiên cấp cho Yến Triệu Ca một viên.

Lần này đi Trạch Vực tham gia Thông Thiên Hội Minh, Phương Chuẩn liền mang theo cho Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca từ trong tay Phương Chuẩn nhận lấy một bình đan dược, mở nắp ra ngửi, nhất thời có một mùi thơm thấm ruột thấm gan tỏa ra.

- Cảm ơn Nhị sư bá.

Yến Triệu Ca mỉm cười thi lễ với Phương Chuẩn.

Phương Chuẩn lắc đầu nói:

- Đây là vật thuộc về ngươi, đứa bé Úng Long Đồ kia, đúng là kỳ tài Võ học, tuy tâm trí còn chưa thành thực, nhưng tiền đồ tương lai bất khả hạn lượng, Quảng Thừa Sơn ta lại thêm một anh kiệt.

- Nhưng mà, ngoài thu nhận được Úng Long Đồ mà nói, ngươi lập công lao càng đáng khen ngợi.

Lần này cùng Yến Triệu Ca tham gia Thông Thiên Hội Minh, còn có Tư Không Tinh, nàng đi cùng Phương Chuẩn tới, do Phương Chuẩn mang theo, lúc này gặp phải Yến Triệu Ca.

Phong Vân Sanh thành công khôi phục Thái Âm Chi Thể nên theo Phó Ân Thụ trở về Quảng Thừa Sơn, bắt đầu bế quan tiềm tu.

Tư Không Tinh nhìn Yến Triệu Ca, trong ánh mắt có vài phần kính phục.

Nàng một lòng hướng Võ, những chuyện khác không để trong lòng. Thậm chí nhiệm vụ lịch lãm cũng ít làm, mặc dù làm, cũng vì tôi luyện Võ đạo của bản thân.

Cho nên thành tựu Võ đạo của Yến Triệu Ca một năm gần đây làm cho nàng khâm phục.

Chỉ là hành trình tại Vân Triệu Sơn lần này làm Tư Không Tinh vốn bàng quan mọi chuyện cũng có chút xao động.

Cho dù là lợi dụng Âm Dương Vân Linh Tuyền trợ giúp Phong Vân Sanh khôi phục Thái Âm Chi Thể, hay giải quyết mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch trên Vân Triệu Sơn, đều là công lao không tầm thường, mà là công lao ảnh hưởng thiên hạ đại thế.

Công lao như vậy, theo lẽ thường mà nói, cũng không phải một Võ giả Tông Sư có thể làm được, cho dù lấy bối cảnh xuất thân của Yến Triệu Ca cũng như thế.

Nhưng Yến Triệu Ca thực sự làm được rồi, giúp Phong Vân Sanh khôi phục Thái Âm Chi Thể, cho Quảng Thừa Sơn có Thái Âm Chi Nữ của chính mình, có thể đi cạnh tranh Thánh binh Thái Âm Quan Miện.

Không chỉ giải quyết vấn đề mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch của Thương Mang Sơn, mà còn để cho Thánh địa Sơn Vực Thương Mang Sơn thiếu Quảng Thừa Sơn một ân tình lớn.

Càng dụ dỗ Thương Mang Sơn chủ động "nhập cốc", triệt để xé rách da mặt với Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lô Điện, "mình trần ra trận" cùng Thiên Lô Điện phát sinh tranh chấp.

Từ đó về sau, Thương Mang Sơn khó có thể "hứa vờ", nhưng bên ngoài vẫn không thể nói gì được Quảng Thừa Sơn.

Quả thật như Phương Chuẩn nói, so với lần thu nhận Ứng Long Đồ có tiềm lực kinh người thì hai công lai này của Yến Triệu Ca có ý nghĩa trọng đại hơn.

Nghĩ đến phần thưởng tông môn cấp cho Yến Triệu Ca, ngay cả Tư Không Tinh, cũng cảm thấy phân lượng trong đó.

Giúp Phong Vân Sanh khôi phục Thái Âm Chi Thể Yến Triệu Ca nhận được khen thưởng, ngoại trừ có cơ hội vào Vũ Khố Kinh Lâu tầng thứ bốn ra, còn thu được quyền lợi tự do ra vào Vũ Khố Kinh Lâu tầng thứ ba.

Toàn bộ Quảng Thừa Sơn, đệ tử hạch tâm chỉ có một phần duy nhất.

Đồng thời, Võ giả Tông Sư thu được quyền lợi như vậy, trong lịch sử của Quảng Thừa Sơn, chỉ xuất hiện qua hai lần trước đây.

Mà hai người kia, một người là Triển Đông Các, một người là Yến Dịch.

Giải quyết vấn đề mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, thúc đẩy Thương Mang Sơn gia nhập trận doanh của Quảng Thừa Sơn, Yến Triệu Ca nhận được khen thưởng càng kinh người.

Từ giờ trở đi, phạm là tài nguyên mà Quảng Thừa Sơn khổng chế, ngoại trừ mấy loại trân quý ra, Yến Triệu Ca có thể ưu tiên sử dụng.

Điều này, tuyệt đối kinh sợ, trong tông môn rất nhiều đại lão, cũng không có quyền hạn như vậy, hoặc là có quyền hạn trong một phạm vi nhất định.

Khen thưởng này, chính sư tổ của Yến Triệu Ca, lão Chương môn Nguyên Chính Phong tự mình đáp ứng.

Cho nên có người biết chuyện này nói đùa rằng, nếu không phải tu vi cùng bối phận của Yến Triệu Ca quá thấp, thì hẳn có thể cùng cha hẳn cạnh tranh chức Chương môn.

Yến Triệu Ca đối với phần thưởng lần này rất hài lòng, điều này có nghĩa là từ nay về sau, không cần dựa vào cha hẳn và Yến gia, bản thân hẳn cũng có tài nguyên cực kỳ sung túc.

Nếu chỉ đơn thuần về việc mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, Nguyên Chính Phong chưa chắc có quyết định như thế.

Đây có thể là khai quật ra Nội Tinh Lô, Kim Châm Độ Đan Chi Pháp, cuộc chiến tại Đông Đường, thậm chí còn có trợ giúp Phong Vân Sanh khôi phục Thái Âm Chi Thể cùng giải quyết vấn đề mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch gộp chung lại mà có được.

Ở trong mắt của Nguyên Chính Phong cùng phần lớn cao tăng của Quảng Thừa Sơn, thì Yến Triệu Ca đã không phải là một đệ tử văn bối bình thường.

Ngay cả Yến Triệu Ca cũng biết, thậm chí có người nói để tránh có chuyện ngoài ý muốn, không cho hẳn tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này, phòng ngừa thể lực đối địch ám sát.

Đây là lòng tốt, nhưng Yến Triệu Ca có suy nghĩ của chính mình, đương nhiên hẳn cũng chú ý an toàn, đề thăng thực lực.

Tàn phiến Lô Đế Chi Nhân trong mắt phải không ngừng cung cấp tinh khí lôi điện, rèn luyện thân thể cho Yến Triệu Ca.

Phương Chuẩn nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Cái tàn phiến Lô Đế Chi Nhân kia, chính là cơ duyên của ngươi, ngươi không cần giao cho tông môn, bản thân ngươi tự giữ lấy, nhưng phải chú ý an toàn.

Yến Triệu Ca lúc trước đã báo lại cho tông môn.

Hắn không nói, Lâm Chu cũng sẽ hỗ trợ tuyên dương cho tất cả mọi người biết, cho nên Yến Triệu Ca cũng không giấu diếm tông môn, đương nhiên, một vài chi tiết cũng không nói đến.

Yến Triệu Ca đáp:

- Nhị sư bá yên tâm, ta sẽ chú ý.

Phương Chuẩn nói tiếp:

- Đại sư huynh mang theo thiết bài đi Bắc Hải, đem về một vài thu hoạch.

Yến Triệu Ca hứng thú nói:

- Thật sự liên quan đến Địa Vực sao?

- Sau khi kiểm tra rõ ràng, quả thật là có, nhưng tình hình cụ thể trong đó, còn cần nghiên cứu thêm.

Phương Chuẩn nói:

- Năm xưa Băng Long Võ Thánh cất giữ, cũng có một bộ phận nhưng không phải phần quan trọng nhất, cũng không thấy tin tức của Thánh binh.

- Những vật hiện nay lấy được, có lẽ sẽ có đầu mối tiếp theo, nhưng đây là cơ duyên thuộc về ngươi, tương lai tu vi tăng lên thì tự mình tìm thời gian xử lý đi.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Làm phiền Đại sư bá cùng Nhị sư bá.

Phương Chuẩn khoát tay:

- Không sao.

Hắn nói xong liền đưa một bản đồ phổ cho Yến Triệu Ca, cùng với đồ phổ còn có một viên ngọc thạch màu băng lam nhạt.

Yến Triệu Ca nhận lấy đồ phổ, đưa Cương khí vào, đồ phổ nhất thời tỏa ra từng trận hàn khí màu lam.

Viên ngọc thạch màu băng lam kia còn chứa nhiều tinh khí.

So với Băng Long Cốt Hồn, về lượng thì ít hơn như về chất thì càng ưu việt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 152: Gặp lại Triệu Hạo

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca thu lại đồ phổ cùng ngọc thạch, hỏi Phương Chuẩn:

- Nhị sư bá, Từ sư huynh không đi cùng các ngươi sao?

Bởi vì ít ỏi, cho nên đệ tử hạch tâm của Quảng Thừa Sơn tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này, tổng cộng chỉ có ba người.

Những người khác như Lục Vãn, theo Yến Triệu Ca biết, sau lần đầu bại Thất Tinh Kiếm thì bế quan đến giờ.

Ba người tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này trừ hắn và Từ Không Tinh ra, còn lại là đệ tử của Thạch Thiết, Thiên Bằng - Từ Phi.

Phương Chuẩn nói:

- Từ Phi rời khỏi sơn môn một thời gian, hắn đang du lịch tại Trạch Vực, sau khi nhận được tin tức sẽ chạy đến địa điểm Thông Thiên Hội Minh.

Yến Triệu Ca gật đầu, cùng Phương Chuẩn, Từ Không Tinh lên đường. A Hồ cũng đi cùng.

Từ chỗ của bọn họ, muốn đi tới Trạch Vực, cần mượn đường qua Địa Vực.

May mà, trải qua chuyện lúc trước, Địa Vực hôm nay tuy vẫn là một mảnh đất chết, nhưng đã yên tĩnh rất nhiều.

Lấy tu vi của Phương Chuẩn, nếu không xâm nhập sau vào mà chỉ đi ngang qua mà nói, không có gì đáng ngại.

Phương Chuẩn mang theo Yến Triệu Ca, Từ Không Tinh, A Hồ, từ trên bầu trời đi qua Địa Vực, nhìn xuống hắc vụ tĩnh mịch, hóa thành địa ngục nhân gian, ba người đều trầm mặc, trong lòng buồn bã.

Hắn tự mình tiến vào Địa Vực cùng với Trần Long Uyên do Địa Vực diễn sinh, Yến Triệu Ca cũng không xa lạ gì.

Nhưng bây giờ nhìn từ chỗ cao xuống, lần đầu tiên, để cho Yến Triệu Ca có nhiều cảm nhận hơn.

"Nhìn dạng này, quả thật liên quan đến Cửu U Tà Ma, chỗ này cũng giống như Đông Hải, tồn tại một thông đạo đi qua thế giới khác."

Yến Triệu Ca trầm ngâm

"Chỉ là bên Đông Hải đi thông Viêm Ma Đại Thế Giới, mà nơi này đi thông Cửu U."

Yến Triệu Ca nhíu mày, trong mắt lo lắng:

"Cửu U a..."

Một đường xuôi nam, đang trên đường đột nhiên có người hiện thân.

Đối phương cũng đang bay đi, nhận thấy Phương Chuẩn đến, liền cẩn thận xoay người. Sau khi nhận ra Phương Chuẩn mới thả lỏng không ít, dừng bước lại, đợi đám người Phương Chuẩn, Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nhìn qua, người cầm đầu bên đối phương, chính là một lão giả áo xanh kiệt ngạo.

Hắn đã từng gặp qua vào lúc cuộc chiến Đông Đường, là một vị túc lão của Bích Hải Thành đến Đông Đường.

Bên cạnh lão giả kiệt ngạo, là mấy thanh niên, mỗi người đều thông suốt linh động.

Yến Triệu Ca nhìn sơ qua, lập tức nhận ra đối phương đều là người nổi bật trong thế hệ trẻ của Bích Hải Thành, có vài người đã tham gia Thông Thiên Hội Minh ba năm trước, còn chiến đấu qua.

Bích Hải Thành tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này tại Trạch Vực, hiển nhiên do lão giả kiệt ngạo này lãnh đội.

Phương Chuẩn thấy hắn, mỉm cười nói:

- Trần trưởng lão, các người cũng đi Trạch Vực sao? Thế nào lại từ Địa Vực bên này đi qua?

Bát Cực Đại Thế Giới, được chia làm tám vực, vị trí của tám vực đại khái như sau.

Thiên Vực cùng Địa Vực ở trung ương. Phong Vực ở phía tây, Thủy Vực ở phía đông, Lôi Vực ở phía đông bắc, Sơn Vực ở phía tây bắc. Hỏa Vực ở phía tây nam, Trạch Vực ở phía đông nam.

Bích Hải Thành từ Thủy Vực đến Trạch Vực, có thể đi đường bộ, cũng có thể hướng đông đi đường biển, cũng không giống như Thiên Vực Quảng Thừa Sơn phải mượn đường Địa Vực.

- Lúc trước dẫn bọn họ tới Địa Ngục lịch lãm.

Trần trưởng lão của Bích Hải Thành Trần đáp:

- Thời gian gấp gáp, nên ta liền không trở về Bích Hải Thành. Trực tiếp từ Địa Vực xuôi nam, lão phu bảo vệ mấy vạn bói, vẫn có thể làm được.

Phương Chuẩn mỉm cười nói:

- Trần trưởng lão quá khiêm tốn, chuyện này đương nhiên không làm khó được ngài.

Trần trưởng lão nhìn về phía Yến Triệu Ca, ánh mắt khen ngợi cùng kinh ngạc:

- Dĩ nhiên đã là Tiên Thiên Tông Sư!

- Lúc ở Đông Đường ta có nhìn qua, còn không ngờ tới, Thiên Trung châu Yến gia ra lại chân long, không chỉ thiên phú Vô đạo kinh người, càng có thể khuấy lên thiên hạ đại thế.

Yến Triệu Ca thi lễ với Trần trưởng lão:

- Tiền bối quá khen.

- Vậy thì, người xác định Thiên Lôi Điện Lâm Chu kia, thực sự biết Nhất Tuyến Phong của Bích Hải Thành ta phải không?

Trần trưởng lão trực tiếp hỏi:

- Xác định là đích truyền?

Yến Triệu Ca gật đầu đáp:

- Ta có thể khẳng định, nếu Lâm Chu không nhận mà nói, thì hỏi hấn có dám làm Huyết Hồn Hồi Quang Nghi Thức hay không, ta lúc nào cũng có thể.

- Tái hiện lại hoàn cảnh khi đó, lấy nhãn lực của cao thủ quý phái, tất nhiên nhận ra được.

Sắc mặt của Trần trường lão âm u:

- Hừ, tiểu tử kia rúc đầu không hiện, rất chột dạ đi.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Bởi vì hấn chống chế không được, nếu muốn nghiệm chứng, quá đơn giản.

Trần trường lão nhìn về phía bắc, chính là phương hướng của Lôi Vực, về mặt u ám

- Chuyện này còn chưa xong, sớm muộn phải tra rõ.

Phong Chuân nói:

- Nếu gặp nhau, vừa tiện đường, Trần trường lão không ngại đi cùng chúng ta sao.

Trần trường lão gật đầu:

- Đương nhiên.

Hai đại lão dẫn đầu, văn bối của hai nhà cũng chạm mặt.

Một thanh niên cao lớn, khuôn mặt có chút thô cuồng nhìn Yến Triệu Ca cười nói -

- Yến sư đệ một năm nay làm cho thế nhân kinh sợ a.

Yến Triệu Ca cũng không khách khí, cười nói:

- Khiêm tốn, khiêm tốn.

Thanh niên kia chỉ hấn cười nói:

- Cái này người gọi là khiêm tốn? Vậy không khiêm tốn là cái dạng gì?

Yến Triệu Ca mỉm cười không đáp, chỉ vào thanh niên kia giới thiệu cho Từ Không Tĩnh:

- Vị này chính là Bích Hải Thành Diệp sư huynh, quý danh Diệp Trọng Châu, còn gọi là Hắc Giao, năm nay hai mươi tám tuổi. Nghe nói trước đó vài ngày đã đột phá bình cảnh, Quyền ý, Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo, đặt chân vào cảnh giới Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư.

- Cùng Từ sư huynh của bản môn là bạn tri kỉ, uống rượu đi ra giao tình.

Trong đệ tử hạch tâm của Quảng Thừa Sơn, Yến Triệu Ca cùng Lục Văn không ưa nhau, nhưng cùng Từ Phi lại tương đối tốt, Diệp Trọng Châu liên quan cũng tương đối quen thuộc:

- Đúng rồi, hấn còn có một đầu dị thú Hắc Thủy Huyền Giao, phẩm chất tương đối tốt, đáng tiếc chủ nhân quá lười, luôn không chiều codd nó tốt.

- Danh hiệu của Diệp sư huynh cũng từ con dị thú này mà được.

Diệp Trọng Châu làm bộ oán giận trừng mắt Yến Triệu Ca nói:

- Ta có một chút của cải như vậy bị người bán sạch sẽ.

Yến Triệu Ca cũng làm ra một bộ vô lại nói:

- Ta nói ngay trước mặt người gọi là quang minh lỗi lạc, người xem ta nói sai chỗ nào, có thể sửa lại đúng lúc.

Diệp Trọng Châu bắt đầu đi lác đác:

- Người là một tên bại hoại!

Tư Không Tinh cùng Diệp Trọng Châu chào hỏi, Diệp Trọng Châu cũng giới thiệu sư đệ sư muội Bích Hải Thành của mình cho Yến Triệu Ca, Tư Không Tinh cùng nhận thức.

Kết bạn cùng đi, dưới sự hướng dẫn của Phương Chuẩn cùng Trần trưởng lão rất nhanh vượt qua Địa Vực, đi tới Trạch Vực.

Phương Chuẩn cùng Trần trưởng lão là nhân vật quan trọng đến, Trọc Lăng Các tự nhiên cũng có đại lão chào đón.

Trùng hợp chính là, mới vừa tới chỗ, đã thấy Võ giả của Thương Mang Sơn vừa mới đến.

Yến Triệu Ca đảo mắt nhìn qua, chỉ thấy vài tên đệ tử của Thương Mang Sơn đi đến, một người trong đó, rõ ràng là Triệu Hạo.

Triệu Hạo thấy Yến Triệu Ca, ánh mắt liền ngưng lại, trở nên lạnh lẽo.

Nhưng càng làm Yến Triệu Ca chú ý là bên người Triệu Hạo có một đệ tử tương đối lớn tuổi, nhìn qua khoảng chừng ba mươi.

Ánh mắt của đối phương, tràn đầy tính xâm lược, thậm chí có mấy phần dữ tợn, giống như một đầu hung thú khát máu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 153: Nhân vật nguy hiểm

Dịch giả: rolland

Tuy rằng Triệu Hạo không có xuất thủ, nhưng khi nghe hô hấp của hắn, Yến Triệu Ca biết tạng phủ toàn thân đều được Cương khí rèn luyện.

Cương khí dồi dào, có thể hình thành khí bích (vách) trong cơ thể, nói cách khác, Triệu Hạo lúc này ít nhất cũng là Nội Cương trung kỳ Tông Sư đỉnh phong, thậm chí có thể đạt tới Nội Cương hậu kỳ Tông Sư.

So với nửa năm trước gặp tại Vân Triệu Sơn, lại tăng nhanh một lần nữa.

Ở Vân Triệu Sơn thiếu chút nữa làm nổ tung mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, những ngày tháng Triệu Hạo ở Thương Mang Sơn vốn nên khó khăn.

Nhưng hiện tại hắn rõ ràng trở thành đệ tử hạch tâm của Thương Mang Sơn, thành công vượt qua Hầu Tường cùng tuổi, được Thương Mang Sơn mang tới tham gia Thông Thiên Hội Minh.

Có thể thấy được hắn vẫn tranh thủ được sự coi trọng của Thương Mang Sơn.

Dù sao đi nữa, không bàn về tri thức luyện đan, nếu so sánh tuổi tác mà nói, Triệu Hạo có tu vi như thế cũng rất xuất chúng rồi, huống chi, tốc độ tiến bộ của hắn cũng kinh thể hãi tục.

Mặc dù trong đại sự suất nữa đâm vào một cái "sọt" lớn, nhưng làm một đệ tử, hắn có thiên phú Võ đạo mà bất kỳ Thánh địa nào cũng phải xem trọng.

Ánh mắt của Triệu Hạo ngưng đọng nhìn linh quang trên đỉnh đầu của Yến Triệu Ca:

"Thực sự bước vào Tiên Thiên cảnh..."

Theo sự hiểu biết của hắn về cảnh giới trước đây của Yến Triệu Ca, cùng những một năm gần đây tiến bộ bộc phát, Triệu Hạo cũng cảm thấy hơi kinh hãi.

Yến Triệu Ca, không chỉ ở Kim Châm Độ Đan Chi Pháp hay khôi phục mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch đều áp hắn một đầu.

Tu luyện Võ đạo, thiên phú trác tuyệt, lại có kiến thức rộng lớn làm người khác phải kinh sợ.

Tuy cảm thấy hơn kinh hãi, nhưng Triệu Hạo cũng không khản trương.

Hắn thu hồi tầm mắt nhìn Yến Triệu Ca:

"Tu luyện Võ đạo, càng về sau, tiến bộ càng chậm, cảnh giới đề thăng, ta rất nhanh sẽ đuổi tới ngươi."

Triệu Hạo cười nhạt trong lòng:

"Cùng cảnh giới, ta đánh ngươi giống như đánh cầu."

Đối với Triệu Hạo, Yến Triệu Ca không quá để ý, ánh mắt của hắn đảo một vòng, nhìn về những đệ tử Thương Mang Sơn khác.

Lần này Thương Mang Sơn có bốn đệ tử hạch tâm tham gia Thông Thiên Hội Minh, ngoại trừ Triệu Hạo ra, còn có Kỷ Hân Như.

Theo Yến Triệu Ca biết, sau khi thua dưới tay hắn tại Vân Triệu Sơn, Kỷ Hân Như liền bế quan tu luyện, hẳn vốn là Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư đỉnh phong, tại đêm trước lúc đến đây, thành công đột phá bình cảnh, đạt tới Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư, có mùi vị "biết nhục sau đó dừng".

Một người trẻ tuổi khác cùng tuổi với Yến Triệu Ca, lớn hơn Triệu Hạo, nhỏ hơn Kỷ Hân Như.

Khuôn mặt linh động, biểu tình hiền lành, mỉm cười gật đầu thăm hỏi với đám người Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca hơi chút suy nghĩ một chút, đem dung mạo của đối phương cùng với hình ảnh trong trí nhớ của mình so sánh.

Thanh niên này tên là Tiểu Vũ, cũng là đệ tử hạch tâm của Thương Mang Sơn, thiên phú tu luyện cực cao, thậm chí có tin đồn, chỉ riêng về ngộ tính, hẳn là thiên tài số một trong thế hệ trẻ của Thương Mang Sơn.

Chỉ là hắn đối với tu luyện không có nhiều nhiệt tình, "ba ngày đánh cá, hai ngày phơi lưới".

Nhưng thiên phú của hắn quả thật xuất chúng, cho dù không chuyên chú, thì vẫn là người nổi bật trong thế hệ trẻ.

Đối phương tỏ ra thiện ý, Yến Triệu Ca cũng mỉm cười gật đầu, xem như đáp lễ.

Tên Tiểu Vũ kia có vẻ thật cao hứng, quay đầu lại nói với Kỷ Hân Như bên cạnh:

- Kỷ sư huynh, người xem, rất đơn giản thôi, không có vấn đề giao lưu nào không thể giải quyết, đầu tiên phải có bầu không khí tốt, sau đó liền dễ dàng.

Khóe miệng của Kỷ Hân Như co quắp, quay đầu đi không nói gì.

Yến Triệu Ca không khỏi tức cười, nhưng sự chú ý của hắn không dừng lại trên người của Tiểu Vũ cùng Kỷ Hân Như quá nhiều.

Ở bên cạnh bọn người Triệu Hạo, tên đệ tử lớn tuổi nhất của Thương Mang Sơn, như cười mà không cười, ánh mắt bất thiện nhìn qua đây.

Yến Triệu Ca nhìn đệ tử Thương Mang Sơn này, hơi nhướng mày.

Diệp Trọng Châu bên cạnh thì hừ nhẹ, than xui xẻo nói:

- Lần này Thương Mang Sơn đem tên điên Lưu Thịnh Phong này thả ra rồi?

Lưu Thịnh Phong, đệ tử hạch tâm của Thương Mang Sơn, cùng Từ Phi, Đường Vĩnh Hạo là bạn cùng lứa tuổi.

Chỉ là so với những đệ tử của Thương Mang Sơn khác mà nói, Lưu Thịnh có danh tiếng rất xấu, xuống tay tàn nhẫn, tính tình tàn bạo, thích hành hạ đối thủ đến chết, hơn nữa thích ý mạnh hiếp yếu, bình thường ra tay giết những Võ giả có tu vi thấp hơn mình mà không hề có nguyên nhân.

Cho nên những năm gần đây, Thương Mang Sơn đều hạn chế Lưu Thịnh Phong một mình ra ngoài.

Nhưng thiên phú của hắn quả thật trác tuyệt, là Võ giả số một trong thế hệ trẻ của Thương Mang Sơn, hơn nữa giỏi về thực chiến.

Thương Mang Sơn đối với hắn vừa yêu vừa hận, đau đầu không thôi.

Ánh mắt của Lưu Thịnh Phong đối tới đối lui trên người Yến Triệu Ca cùng Diệp Trọng Châu, nhe răng cười, muốn bước ra.

Kỷ Hân Như bên cạnh hắn vẻ mặt hơi dỗi một chút, giành trước một bước tiến tới Diệp Trọng Châu nói:

- Là Bích Hải Thành Diệp sư huynh sao? Ngưỡng mộ đã lâu, xin vui lòng chỉ giáo.

Hắn nói xong liền xuất thủ đánh tới Diệp Trọng Châu.

Lưu Thịnh Phong lạnh lùng nhìn Kỷ Hân Như, ánh mắt có chút bất thiện đảo qua Yến Triệu Ca cùng Diệp Trọng Châu, cuối cùng dừng lại trên người của Yến Triệu Ca.

Tiểu Vũ ngửa mặt lên trời cười ha ha, bước chân ra:

- Đây là Yến Triệu Ca Yến sư huynh đi? Tại hạ Tiểu Vũ, lần đầu tiên gặp mặt, về chuyện Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật, có chút vấn đề thỉnh giáo, xin chỉ điểm.

Lưu Thịnh Phong cười mà không cười, hai tay chắp sau lưng, rốt cục dừng bước lại.

Nhưng Yến Triệu Ca lại chú ý tới quang mang trong mắt hắn mang tới cảm giác uy hiếp.

Diệp Trọng Châu cùng Kỳ Hán Như cũng có nhận thức, đồng dạng có thể cảm giác được thế tấn công của Kỳ Hán Như, tuy rằng hùng hổ, nhưng hoàn toàn không có ác ý.

- Các ngươi cũng coi như dụng tâm lương khổ.

Diệp Trọng Châu có chút bất đắc dĩ lắc đầu, dùng Cương khí truyền âm cho Kỳ Hán Như, đồng thời xuất thủ đón lấy công kích của Kỳ Hán Như.

Kỳ Hán Như nghiêm túc nói:

- Vừa mới tấn chức Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư, thỉnh Diệp sư huynh chỉ giáo.

Hai bên giao thủ, cũng không đánh ra hỏa khí, nhưng đệ tử hạch tâm của hai Thánh địa Bích Hải Thành cùng Thương Mang Sơn đánh nhau, vẫn rất đặc sắc.

Phượng Chuẩn cùng Trần trường lão đến nơi, liền cùng đại lão của Trọc Lăng Các, Thương Mang Sơn gặp nhau, đối với môn hạ đệ tử đấu nhau, nếu không phải tình huống đặc biệt, bọn hắn cũng không can thiệp.

Thông Thiên Hội Minh, vốn là thiên hạ quần anh hội tụ, thiên tài cùng thiên tài va chạm.

Yến Triệu Ca cùng Tiểu Vũ trò chuyện câu được câu không, đột nhiên về mặt khế động, nhìn về phía khác.

A Hô, Lưu Thịnh Phong cũng đồng dạng nhìn về phương hướng kia.

Một nam tử thanh niên, đang bay nhanh tới gần, đầu tiên gật đầu với đám người Yến Triệu Ca, Lưu Thịnh Phong, sau đó đi tới chỗ hai người Diệp Trọng Châu cùng Kỳ Hán Như giao thủ.

Nam tử nâng hai tay lên, hai cánh tay vẽ một vòng tròn trên không trung, cuộn cuộn Cương khí từng vòng nổi lên, Cương khí đem cả hai người Diệp Trọng Châu cùng Kỳ Hán Như bao phủ.

Trong không gian hiện ra thiên địa hư ảo do Cương khí hóa thành, giống như một ao bùn.

Diệp Trọng Châu cùng Kỳ Hán Như liền cảm giác như bị rơi vào trong bùn.

Hai người cũng không phải đấu với nhau sống chết, lúc này cũng ngừng tay.

Người này không tới Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư, nhưng nhãn lực rất chuẩn, dùng sức rất xảo diệu, xem vào thời gian rất đúng, liền đem hai đứa ra xa.

Yến Triệu Ca nhìn người thanh niên này, nhận ra:

"Nguyễn Bình?"

Nguyễn Bình tách ra Diệp Trọng Châu cùng Kỳ Hán Như, mở miệng nói:

- Các vị tới Trọc Lăng Các ta làm khách, xin hãy cho bản môn một chút thể diện, Thông Thiên Hội Minh sẽ sớm triển khai, cần gì phải gấp gáp bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Sư Thượng Tới Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 154: Di chứng

Dịch giả: rolland

Nguyễn Bình mới hai bảy hai tám tuổi, phong thần tuấn lãng, đáng về bát phẩm.

Hắn chính là một trong những đệ tử hạch tâm của Thánh địa Trạch Vực Trọc Lăng Các, tinh thông Võ học đích truyền của Trạch Vực, tài nghệ không tầm thường.

Nhưng càng làm cho Yến Triệu Ca chú ý là, theo hắn biết, vị sư huynh này tựa hồ có lòng "cầu hoàng" với Mạnh Uyển của Đại Nhật Thánh Tông, thậm chí say mê.

Tuy hai người chênh lệch hơn mười tuổi, nhưng điều này không ảnh hưởng đến sự nhiệt tình của Nguyễn Bình.

Chỉ là hơn nửa năm qua, tình hình của Bát Cực Đại Thế Giới thay đổi, quan hệ giữa các Thánh Địa trở nên khắt khe.

Trọc Lăng Các luôn không quan tâm thế sự, mọi cử động sẽ càng thêm miễn cưỡng.

Mặc dù Nguyễn Bình là đệ tử văn bối, nhưng làm hạch tâm của Trọc Lăng Các, nếu hắn còn như trước thì sẽ hết sức gai mắt.

Không biết sư môn có ý chỉ điểm, hay chính Nguyễn Bình tự mình khắc chế, biểu hiện gần đây của hắn, nhìn qua giống như tâm tư đối với Mạnh Uyển dần dần phai nhạt.

Ánh mắt của Nguyễn Bình đảo qua Lưu Thịnh Phong cùng Yến Triệu Ca, khẽ gật đầu:

- Các vị, xin mời đi theo ta.

Lưu Thịnh Phong cười, thu hồi bộ dạng như lang như hổ, nhưng ánh mắt vẫn một mực quan sát Yến Triệu Ca cùng Diệp Trọng Châu.

Tuổi của Diệp Trọng Châu cùng Nguyễn Bình tương đương, đã sớm nhận thức, lúc này nói:

- Nguyễn Bình, khó có khi đến nơi này một chuyến, người phải dẫn chúng ta đến Thanh Già Hồ nghe tiếng đã lâu a.

Thanh Già Hồ ở tây bắc Trạch Vực, đó nơi tổ chức Thông Thiên Hội Minh lần này.

Nơi này ngàn dặm ngập nước, quanh năm bị sương mù bao quanh, nhưng sương mù trên mặt hồ biến ảo, đẹp không tả xiết.

Trong lúc mây cuộn mây tan, càng ẩn chứa vô tận thiên địa chí lý, sinh ra nhiều kỳ quan, là nơi nhiều Võ giả hướng tới.

Võ giả của Trọc Lăng Các, bình thường cũng có người đến đây tu luyện ngộ đạo.

Lần này Trọc Lăng Các làm người tổ chức Thông Thiên Hội Minh, đem nơi tổ chức an bài ở đây.

Nguyễn Bình mỉm cười nói:

- Đây là tự nhiên, các vị có thể tự do hoạt động, nhưng trên mặt hồ, có trận pháp do tiên bối mụn địa thế bày ra.

- Mọi người phải cẩn thận, không nên xúc động trận pháp cấm chế.

Yến Triệu Ca cùng Tư Không Tinh, còn có đám người Bích Hải Thành, Thương Mang Sơn dưới sự hướng dẫn của Nguyễn Bình cùng nhau bước vào thủy vực của Thanh Già Hồ.

Mọi người đạp trên mặt hồ, Yến Triệu Ca nhìn xung quanh, cảm thấy vui vẻ thoải mái.

Vân vụ phiêu đăng, sương mù cùng hồ nước không ngừng đan xen biến ảo.

Giới hạn giữa trời đất tựa hồ không rõ, Yến Triệu Ca nhìn qua, hồ nước như sinh ra tại bầu trời, mà vân vụ như hóa thành hồ nước.

- Lưu Thủy Huyền Vân Kinh của Trọc Lăng Các, chẳng lẽ từ nơi này mà đến?

Yến Triệu Ca hứng thú nhìn cảnh tượng trước mắt này, Tư Không Tinh bên cạnh hắn cũng động tác tương tự.

Đám người Diệp Trọng Châu đi cùng, thì mỉm cười nhìn về phía Tư Không Tinh.

Bên cạnh Diệp Trọng Châu, một nữ tử chừng hai mươi tuổi than nhẹ:

- Là một người say mê Võ đạo.

Nữ tử này tên là Lý Tĩnh Vân, giống như Diệp Trọng Châu, đều là thiên kiêu thế hệ trẻ của Bích Hải Thành, tuổi tác tương đương với Yến Triệu Ca, Tiểu Vũ.

Ngũ quan như họa, tuy không thanh lệ như Tư Không Tinh, nhưng cũng là mỹ nhân khó có được.

Không giống như Diệp Trọng Châu rộng rãi, Lý Tĩnh Vân có vẻ rất ôn hòa, nàng tò mò nhìn về phía Tư Không Tinh.

Dọc đường đi, Tư Không Tinh có vẻ cực kỳ an tĩnh, ngoại trừ chào hỏi ra, không nói lời nào.

Có chuyện gì, đều đi theo Yến Triệu Ca, nhưng cho dù Diệp Trọng Châu hay Lý Tĩnh Vân, đều có thể nhìn ra Tư Không Tinh cũng không phải một người không có chủ kiến, mà giống như sợ phiền phức vậy.

Người thiếu nữ này, tựa hồ đặt mọi tâm lực vào việc tu luyện, mà không có ý nghĩ thậm chí chẳng thêm phân ra chút thời gian ở chỗ khác.

Tuy rằng đạo lý đối nhân xử thế cơ bản vẫn hiểu, nhưng không phải là một người giỏi về giao tiếp, tâm tư của nàng không đặt trên phương diện này.

Diệp Trọng Châu cười nói:

- Thiên phú rất xuất chúng, lại hết sức chuyên tâm, ông trời sẽ không bạc đãi nàng.

Lý Tình Văn nói:

- Đúng vậy, còn trẻ như vậy, liền đến cảnh giới Nội Cương hậu kỳ Tông Sư đỉnh phong, nghe nói nửa năm trước đây, ở Sơn Vực cùng Hầu Tước của Thương Mang Sơn giao thủ, chỉ là Nội Cương trung kỳ Tông Sư, tốc độ tiến bộ như vậy, cũng quá dọa người.

Địa thế nơi này rất rộng, tiểu đảo trên hồ dày đặc, đoàn người đập nước mà đi, rất nhanh đi tới khu vực trung tâm.

Trong Thanh Già Hồ, chỉ có mấy tiểu đảo diện tích lớn, như ở chỗ này, là chủ đảo của Thanh Già Đảo, là nơi tổ chức Thông Thiên Hội Minh.

Lên Thanh Già Đảo, có đệ tử của Trọc Lăng Các tiếp khách, an bài nơi ở cho mọi người.

Kiến trúc nơi này, tràn đầy phong cách Trạch Vực, từng tòa kiến trúc tinh xảo đan xen vui mắt.

Sau khi Yến Triệu Ca thu xếp ổn thỏa, liền đi ra lầu trúc, một lần nữa đi tới trên hồ.

Lúc đi ngang qua vân vụ, Yến Triệu Ca nhắm hai mắt, tùy ý thả lỏng, đi dạo trên mặt hồ.

A Hồ đi theo phía sau, cũng không quấy rầy Yến Triệu Ca.

Sự chú ý của hắn, đều đặt tại hoàn cảnh xung quanh, phòng ngừa có người quấy nhiễu Yến Triệu Ca, sinh ra tình huống nguy hiểm.

Ảo diệu của Thanh Già Hồ, lúc này hắn không có tâm tư đi tìm hiểu.

Chờ Thông Thiên Hội Minh chính thức mở ra, Yến Triệu Ca tham gia, A Hồ mới có thể đi ra đây.

Tuy hai mắt nhắm lại, nhưng linh giác của Yến Triệu Ca được thả ra tối đa, huyết khí lưu thông toàn thân nhẹ nhàng đóng mở, phun ra nuốt vào thiên địa linh khí, đồng thời cảm nhận nhịp đập linh khí trên Thanh Già Hồ, cảm thụ ảo diệu của bảo địa này.

Đi trong chốc lát, Yến Triệu Ca dừng bước, đứng yên không động, đưa hai tay ra chậm rãi vẽ loạn trong vân vụ.

Sau một lúc, Yến Triệu Ca một lần nữa đi tới, tiếp tục đập nước mà đi, đi một khoảng cách nhất định, lại đứng yên không động.

Cứ đi một chút lại dừng một chút, động tác của hắn tay không ngừng.

Vân vụ xung quanh Yến Triệu Ca, bị lôi kéo đến bên người, dần dần hình thành một khối khí lớn, cùng nhau chuyển động.

"Nhìn mây nước biến ảo trên Thanh Già Hồ, làm ta đối với Võ đạo của bản thân có cách nghĩ mới."

Yến Triệu Ca suy nghĩ:

"Đặt chân vào Tiên Thiên, Cương khí sinh ra linh tính, đến Tiên Thiên trung kỳ, Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo, tiến thêm một bước diễn sinh thay đổi hư - thật, tìm kiếm bí mật thiên địa."

"Trong này, có thể lợi dụng một vài cái gì đó."

Trong lúc đang suy nghĩ, Yến Triệu Ca đột nhiên sùng sốt:

- Hà?

A Hồ bên cạnh nhắm mắt đi theo hỏi:

- Công tử, làm sao vậy?

Yến Triệu Ca hơi nheo mắt lại, ánh mắt nhìn xung quanh:

- Trận thế này, tựa hồ có biến hóa a.

A Hồ chẳng biết ra sao, trên mặt cũng mờ mịt.

Yến Triệu Ca không có nói tiếp gì, trận pháp cùng đan đạo, luyện khí như nhau, là tri thức đạo lý tương đối độc lập, cùng một nhịp thở với Võ đạo, nhưng tu vi của Võ giả cũng không hoàn toàn quyết định tạo nghệ trận pháp.

Hơn nữa, linh trận bao phủ toàn bộ Thanh Già Hồ trước mắt, biến độ biến hóa rất nhỏ, cũng không quá rõ ràng.

Tu vi của A Hồ tuy đạt tới Thông Thiên cảnh, nhưng đối với trận pháp không đọc qua, cho nên không nhìn ra cũng không có gì ngạc nhiên.

Đối với Yến Triệu Ca mà nói, trận pháp là khoản yếu của hắn, nhưng đó là so với những phương diện khác của hắn.

Nếu so với Vô giả Tông Sư khác, Yến Triệu Ca có tạo nghệ trận pháp cũng rất nổi tiếng.

Huống chi Yến Triệu Ca trong những ngày gần đây có lòng bù đắp đề cao, đối với phương diện trận pháp khá có mẫn cảm.

Lúc này, hắn rất nhanh liền phát hiện khác thường.

Yến Triệu Ca sờ cằm nghĩ:

"Chắc, đây là di chứng mà Thương Mang Sơn lúc trước tản ra tin đồn thổi phồng ta sao?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 155: Ước tính phân lượng của Yến Triệu Ca

Dịch giả: rolland

Nếu từ lợi ích chính thể của tông môn, thì mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch được khôi phục, làm Thương Mang Sơn thu hoạch rất lớn.

Nhưng cũng vì vậy mà triệt để làm tan vỡ quan hệ với Thiên Lô Điện, mất đi lập trường có thể công có thể thủ trước đây, mình trần ra trận, đối với Thương Mang Sơn mà nói, quyền chủ động trên đại cục không thể nghi ngờ là bị tổn hại.

Mà bất đắc dĩ chính là bọn họ không còn lựa chọn nào khác.

Cho nên tuy toàn bộ Thương Mang Sơn theo lý trí làm ra quyết định, cùng Quảng Thừa Sơn, Bích Hải Thành nối thành một đường, đối kháng với Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lô Điện.

Nhưng đối với người thúc đẩy việc này, Yến Triệu Ca, theo Quảng Thừa Sơn, là đại công thần, theo Thương Mang Sơn, cách nhìn nhận rất phức tạp.

Tuy không có bất kỳ chứng cứ nào, nhưng Thương Mang Sơn có không ít người hoài nghi, là Yến Triệu Ca có âm mưu từ trước, dụ bọn họ nhảy vào hố to.

Lập tức, từ nửa năm trước, một vài tin đồn về Yến Triệu Ca, từ trong Sơn Vực truyền ra, thổi phồng hắn trên trời ít có, mặt đất khó tìm.

Khi thế như vậy, đừng nói thế hệ trẻ trước mắt, cùng thế hệ của Yến Triệu Ca, dường như ngay cả cha của hắn, năm đó một người áp một đời, Yến Dịch, đều không được như thế.

Lần này tham gia Thông Thiên Hội Minh, Yến Triệu Ca đã sớm chuẩn bị tâm lý, lại có không ít người muốn ước tính phân lượng của hắn.

Lưu Thịnh Phong của Thương Mang Sơn, cũng là một người trong đó.

Cũng thật khó khăn khi hắn ở Vân Triệu Sơn, Thương Mang Sơn có thể đề tên hung thú này tìm tới cửa.

Đáng giá Yến Triệu Ca chú ý chính là khi danh tiếng của hắn trong một năm nay càng ngày càng vang dội, cường giả thế hệ trẻ của Bát Cực Đại Thế Giới dần dần bỏ qua tuổi tác cùng tu vi của hắn.

Bởi vì, chiến tích thực tế của Yến Triệu Ca quá huy hoàng.

Dễ dàng đánh chết Tiêu Thăng cùng cảnh giới, đánh bại Triều Nguyên Long cùng cảnh giới, Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư đánh bại Tiên Thiên Tông Sư, Kỳ Hán Như.

Kết quả giao thủ cùng Lâm Chu và Yến Thiêm đã có tiếng gió thổi ra.

Trong đó có rất nhiều đối thủ, tuổi tác cùng thời gian tu luyện nhiều hơn Yến Triệu Ca không ít.

Hơn nữa những người này, đều là người nổi bật trong Vô giả thế hệ trẻ của Bát Cực Đại Thế Giới, là nhân vật thiên tài được thế nhân nhìn nhận.

Tùy tiện một người đi ra, dù tỷ thí cùng phần lớn những đệ tử của sáu Thánh địa khác, cũng có thể nghiền ép đối thủ, thậm chí vượt cấp khiêu chiến, dùng yếu thắng mạnh.

Nhưng những thiên tài này đều thua trong tay Yến Triệu Ca!

Toàn bộ thế hệ trẻ của Bát Cực Đại Thế Giới hiện nay, chiến tích rực rỡ của Yến Triệu Ca là đứng đầu.

Mới vừa rồi, Lưu Thịnh Phong bởi vì Kỷ Hân Như cùng Tiểu Vũ, nên không ra tay, Yến Triệu Ca lại không ngờ, trước khi tham gia Thông Thiên Hội Minh, đối thủ muốn ước tính phân lượng của hắn, sẽ là người của Trọc Lăng Các.

Dù sao, trong đại cục sóng to gió lớn hiện tại của Bát Cực Đại Thế Giới, lập trường trung lập của Trọc Lăng Các đang đứng rất vững.

Yến Triệu Ca chấp hai tay sau lưng, ngẩng đầu nhìn bốn phía, tỉ mỉ cảm nhận.

Hiện tại hắn không phải cảm ngộ thiên địa chí lý, mà là dòng chảy linh khí cùng trận pháp vận chuyển nơi này.

"Ha, nhìn dáng vẻ như thế này, là muốn áp chế nhuệ khí của ta, nhiều hơn việc thăm dò."

Yến Triệu Ca suy nghĩ kỹ một lát, khoe miệng hơi nhếch lên.

Trận pháp trước mắt tất nhiên là không chỉ đơn giản có sương mù dày đặc.

Tiền bối của Trọc Lăng Các bày ra trận pháp này, nếu đụng phải kẻ thù bên ngoài xâm lấn, sẽ hiện ra uy lực cường đại, đối kháng địch nhân.

Trận pháp lúc này chỉ hiện ra một ít biến hóa mà thôi, cũng không có lực sát thương nào.

Yến Triệu Ca bị vây ở bên trong, nhiều nhất là lạc đường, không thể đi ra Thanh Già Hồ, cũng không thể trở về Thanh Già Đảo giữa hồ.

Đương nhiên, cũng bởi vì trận pháp biến hóa rất nhỏ, cho nên ngay cả Võ giả Thông Thiên cảnh như A Hồ trong lúc nhất thời cũng không phát hiện vấn đề.

Hơn nữa, nếu trận pháp biến hóa quá lớn, trước tiên sẽ kinh động những cường giả Đại Tông Sư ở Trọc Lăng Các như đám người Phương Chuẩn.

"Mượn địa thế bày trận, căn cơ chính là sự biến ảo vô định (không xác định) của mây nước trên Thanh Già Hồ..."

Yến Triệu Ca không thèm để ý mà cười, cất bước đi về trước, chỉ là lúc này hắn bước đi, nhịp điệu trở nên vô cùng kỳ quái, có đôi khi đi thật lùi.

Trong lúc bước đi, Cương khí toàn thân của Yến Triệu Ca chấn động, giậm lên hồ nước liên tục dập dờn.

Theo hô hấp của hắn, vân vụ xung quanh không ngừng tụ tán, có cảm giác như "phong khởi vân dũng".

Lấy Yến Triệu Ca làm trung tâm, trên mặt hồ nhấc lên một cổ lốc xoáy, theo cử động của Yến Triệu Ca, tất cả vân vụ trên hồ đều trở nên hỗn loạn.

Lốc xoáy càng ngày càng mở rộng, bắt đầu lan ra xung quanh.

A Hồ theo sát bên Yến Triệu Ca, há to miệng, nhìn cảnh này, sau một lúc lâu, hắn mới mở miệng cười ha ha:

- Muốn cùng công tử nhà ta đấu?

Trên Thanh Già Đảo, trong một lầu trúc, trung tâm dựng lên một tấm gương, cao cỡ một người.

Mặt gương như gợn sóng, bày ra cảnh tượng trên mặt hồ.

Lúc này Nguyễn Bình đứng trước gương, mặt không biểu tình nhìn cảnh tượng bày ra trong gương, phong thái của hắn vẫn như cũ, dáng vẻ bất phàm, chỉ là không còn ôn hòa, trong ánh mắt toát ra quang mang sắc bén.

Lúc này, hắn mới tỏa ra vài phần dáng vẻ thanh niên hiếu thắng.

Nguyễn Bình nhìn Yến Triệu Ca trong gương, hơi trầm ngâm một chút, sau đó vươn tay ra, muốn chạm vào gương, lúc gần tới mặt gương thì đột nhiên dừng lại.

Sau đó, cửa bị đẩy ra, có hai nữ tử, trang phục giống như Nguyễn Bình, là đệ tử hạch tâm của Trọc Lăng Các, cả người thanh y.

Hai nữ tử đều mang nón trúc trên đầu, lụa mỏng rũ xuống, che khuất khuôn mặt của hai nàng.

Nữ tử đi phía trước tháo xuống nón trúc, lộ ra gương mặt "đại khí", ngũ quan nhìn qua chỉ trung thượng, nhưng có một phong thái riêng.

Nhìn thấy nàng, Nguyễn Bình thu tay về, hơi gật đầu nói:

- Tạ sư tỷ.

Nữ đệ tử Trọc Lăng Các họ Tạ đi tới trước gương, nhìn thoáng qua cảnh tượng trong gương, liền nhú mày:

- Nguyễn sư đệ, người cần gì phải làm như vậy?

- Máy ngày nay, nghe tên của hấn đến nổi lỗ tai muốn thành kén.

Nguyễn Bình mỉm cười:

- Cho nên ta muốn nhìn xem, hấn có phải như danh tiếng hay không.

- Nghe đồn hấn toàn tài, cho nên ta muốn thử tạo nghệ trận pháp của hấn như thế nào.

- Chuyện này vừa đúng lúc, không cần giao thủ thật sự, có thể so một hai chiêu.

- Ta cũng không định làm khó hấn, nếu quả thật hấn bị vây trong trận không ra được, qua một thời gian, ta sẽ đích thân vào trận đón hấn trở về Thanh Già Đảo.

Vị Tạ sư tỷ kia nhìn Nguyễn Bình thật sâu, nói:

- Trường bối trong tông môn đã có ý kiến thống nhất là không can dự vào tranh chấp giữa Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, người cần gì phải gây khó dễ cho Yến sư đệ?

- Người không phải vì Mạnh Uyển sao?

Nguyễn Bình mỉm cười nói:

- Ta thừa nhận, ta đối với Mạnh sư muội của Đại Nhật Thánh Tông nhớ mãi không quên, nhưng ta càng không quên, ta là đệ tử của Trọc Lăng Các, cho dù có ý muốn "cầu hoàng", nhưng ta hy vọng đem hòa phượng hoàng kia về với chúng ta, mà không phải ta đi ở rể.

- Nhưng Tạ sư tỷ, người che chở Yến Triệu Ca, không phải vì Quảng Thừa Sơn Từ Phi Từ sư huynh sao?

Nữ đệ tử họ Tạ nhân nhạ nói:

- Các trưởng bối trong tông môn quyết định, ta sẽ nghiêm ngặt chấp hành, công và tư rõ ràng, huống chi Từ sư huynh đối với Yến sư đệ cũng rất tự tin, không cần ta chiếu cố.

Nàng nhìn Nguyễn Bình nói:

- Ta nhắc nhở người, là nhắc nhở người dừng tay bây giờ còn kịp, bằng không thua thiệt chính là người.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 156: Người nổi danh thì có thực học

Dịch giả: rolland

Nghe xong lời nói của nữ tử họ Tạ, Nguyễn Bình nhướng mày, quay đầu nhìn về mặt gương.

Chỉ thấy trong gương, trên mặt hồ, theo Yến Triệu Ca cất bước đi, nhất thời "phong khởi vân dừng".

Trong lúc Yến Triệu Ca bước đi, ánh mắt quét nhìn xung quanh, đột nhiên hướng một phương hướng dừng lại chốc lát.

Trong lầu trúc, Nguyễn Bình đứng trước gương nhất thời giật mình, Yến Triệu Ca trong gương, rõ ràng đang nhìn thẳng hấn.

Cách trận pháp, cách tầng tầng cảnh tượng, hai bên giống như xuyên qua khoảng cách không gian.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca nhìn qua, mỉm cười.

Nguyễn Bình liền cau mày, cách trận pháp, Yến Triệu Ca kỳ thật vẫn không thấy hấn, nhưng tình cảnh này biểu hiện ra, Yến Triệu Ca có thể cảm thấy người đang thông qua trận pháp theo dõi hấn.

Lại nhìn trong mặt gương, Yến Triệu Ca là nhịp điệu cổ quái, lúc tiến lúc lùi, Nguyễn Bình đối với trận pháp rất quen thuộc, lập tức nhìn ra, Yến Triệu Ca có năng lực tự mình đi ra trận pháp, trở lại Thanh Già Đảo.

Mà theo bước đi của Yến Triệu Ca, lúc này gió mây cuộn cuộn lại ảnh hưởng đến trận pháp.

Lấy tu vi hiện tại của Yến Triệu Ca, không thể vào hạch tâm của trận pháp được, dưới tình huống không xúc động bảo vật bày trận cùng trận văn căn bản, muốn trực tiếp lay động trận pháp không dễ như thế này, lực còn chưa đến.

Nhưng nếu tiếp tục như vậy, trận pháp biến hóa càng ngày càng lớn, rất nhanh sẽ kinh động tiền bối của Trọc Lăng Các.

Đám người Phương Chuẩn đang ở đây, Trọc Lăng Các giữ nghiêm trung lập, không có ý định kết thù oán với Quảng Thừa Sơn, nếu sự tình này chọc tới trước mặt của các trưởng bối, lợi dụng trận pháp làm khó dễ người khác, Nguyễn Bình khó tránh phải bị răn dạy.

Huống chi, hiện tại hấn không làm gì được Yến Triệu Ca.

Nếu tiếp tục đề thăng uy lực của trận pháp, hình thành sát trận mà nói, Tà Du Thiên bên cạnh hấn, trước tiên sẽ không đồng ý.

Tà Du Thiên bình tĩnh nói:

- Ngươi muốn thử tạo nghệ trận pháp của Yến sư đệ, hiện tại có thể đạt được kết quả.

Nguyễn Bình trầm mặc một chút, mặt giãn ra, cười nói:

- Quả thực bất phàm, người nổi danh quả nhiên có thực học.

Dứt lời, hấn dùng tay lau một cái trên gương.

Cảnh tượng trên mặt gương liền biến mất không thấy.

Mà Yến Triệu Ca ở Thanh Già Hồ, đột nhiên mỉm cười, hấn có thể cảm giác được, trận pháp dị động đã biến mất.

Yến Triệu Ca khẽ cười một tiếng, bước chân liền chậm lại, Cương khí quấy phá mây gió cũng dần yên tĩnh lại.

A Hồ đứng sau lưng hấn, thật thà cười:

- Công tử, đôi phương sợ?

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Chưa thể nói sợ Trọc Lăng Các cùng bản môn, vốn không có gì xung đột, cá biệt có người nhàn rỗi không việc gì làm thôi, luôn có người không nhàm chán giống hấn như vậy.

Rất nhanh, vân vụ trước mắt đột nhiên tán ra, một cao một thấp, hai nửa từ mặc thanh y đội nón trúc đập nước mà tới trước mặt Yến Triệu Ca cùng A Hồ.

Nữ tử cao tháo xuống nón trúc, lộ ra khuôn mặt hơi bình thường, nhưng có phong thái riêng, chính là Tà Du Thiên.

- Yến sư đệ có tạo nghệ trận pháp thật cao.

Tà Du Thiên mỉm cười nói:

- Vừa rồi ngứa tay, muốn vui đùa một chút, ta chỗ này xin lỗi ngươi, mong ngươi không để trong lòng.

Yến Triệu Ca nhìn Tà Du Thiên, nháy mắt, cười nói:

- Tà sư tỷ nói quá lời, một chút việc nhỏ mà thôi, làm sao có thể trách ngươi? Để cho Từ sư huynh biết, ta có thể thăm a.

- Nhưng lần sau tốt xấu gì cũng thông báo một tiếng a, ta vừa rồi một chút chuẩn bị cũng không có.

Cô gái trước mặt này, Yến Triệu Ca không chỉ nhận được, mà tương đối quen thuộc.

Tà Du Thiên, một trong những đệ tử đứng đầu thế hệ trẻ của Trọc Lăng Các, tu vi Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư, mạnh hơn Nguyễn Bình, khoảng cách Thông Thiên cảnh chỉ kém nửa bước.

Hiện tại tuổi gần ba mươi, đặt ở trong thế tục mà nói, đã là gái lỡ, nhưng lấy thiên phú cùng tiềm lực của Tà Du Thiên, cảnh giới có thể đạt tới trong tương

lại, theo tuổi thọ mà tính, ba mươi tuổi không tính là gì.

Võ giả nữ tính cả đời không lấy chồng ở Bát Cực Đại Thế Giới cũng không phải số ít.

Yến Triệu Ca cùng nàng cũng coi như quen thuộc, nhưng giao tình này, cũng giống như Diệp Trọng Châu, xuất phát từ đồng môn của Yến Triệu Ca, Thiên Bằng - Từ Phi.

Tạ Du Thiên lắc đầu cười:

- Yến sư đệ nói đùa, lần trước gặp mặt Từ sư huynh, hẳn cả ngày đều khen ngợi lấy thể diện cho Quảng Thừa Sơn đây.

- A? Cả ngày...

Yến Triệu Ca cười hắc hắc nói:

- Có một chân u ôi...

Tạ Du Thiên chỉ chỉ hắc hắc nói:

- Ngươi nha...

Nàng quay đầu nhìn về phía thiếu nữ đứng bên cạnh:

- Đây là sư muội của ta, Trương Dao, ngươi còn chưa thấy qua, liền nhận thức đi, sau này có đi ra ngoài lịch lãm, nếu ngươi gặp, xin hãy chiếu cố một chút.

Người thiếu nữ kia đã sớm tháo xuống nón trúc, lộ ra khuôn mặt béo tròn khả ái, nhìn qua cùng tuổi với Tư Không Tĩnh.

Trương Dao tò mò quan sát Yến Triệu Ca, lúc này vội vã thi lễ:

- Trọc Lăng Các Trương Dao, Yến sư huynh tốt.

Yến Triệu Ca mỉm cười đáp lễ:

- Trương sư muội, lần đầu gặp mặt, có lễ.

Tạ Du Thiên nói:

- Được rồi, Yến sư đệ ngươi còn muốn ở trên hồ ngộ đạo không?

Yến Triệu Ca đáp:

- Lúc trước đã có không ít thu hoạch, còn lại chỉ là lắng đọng, ngược lại cũng không cần lưu lại trên hồ.

- Nhưng ta nghe nói trong Thanh Già Hồ, ngoại trừ mấy tòa chủ đảo ở khu vực trung tâm, còn có những phong cảnh tú lệ khác, ta muốn đi xem, đồng thời có bảo vật chỉ sinh ra ở đây, nếu quý phái không ngại, ta muốn thu thập một ít.

Tạ Du Thiên nói:

- Tự nhiên có thể, nếu như thế, chúng ta mang ngươi đi dạo một chút.

Yến Triệu Ca cười:

- Như vậy, làm phiền Tạ sư tỷ cùng Trương sư muội.

Bốn người đồng hành, Yến Triệu Ca ở Thanh Già Hồ như vào trong bảo khố, thu hoạch phong phú, chỉ là thu hoạch của hắn chỉ trong lòng hắn biết rõ.

Roi vào trong mắt người ngoài, thì không có đặc biệt gì.

Khi đang đi, đột nhiên có một con chim hình thù kỳ lạ, lướt qua mặt hồ, xuyên qua từng tầng vân vụ, chuẩn xác tìm được đám người Yến Triệu Ca cùng Tạ Du Thiên.

Yến Triệu Ca nhìn qua, chỉ thấy con chim kia giống như chim nhạn, nhưng thân hình nhỏ hơn rất nhiều, toàn thân đỏ choét, mang theo mây khói cực kỳ bất mắt.

- Đây Hảo Nhạn mà quý phái thuần dưỡng sao? Có thể tự do xuyên qua vân vụ trong Thanh Già Hồ, tìm được đệ tử của quý phái chuẩn xác, tốc độ bay cực nhanh, thuận lợi trong liên lạc.

Yến Triệu Ca mỉm cười khen:

- Nghe tiếng đã lâu, hôm nay rốt cuộc thấy được, quả là danh bất hư truyền.

Tạ Du Thiên nói:

- Để cho Yến sư đệ chê cười rồi.

Nàng vươn cánh tay ra, Hóa Nhận liền đậu trên cánh tay.

Tạ Du Thiên tháo xuống mẫu giấy được cột dưới chân của nó, nhìn nội dung một chút, hơi nhướn mày nói:

- A, gần đây dĩ nhiên xuất hiện một con Sơn Tỳ?

Trưởng lão của Trọc Lăng Các nhận được tin tức, chuyện này cũng không khẩn cấp, không cần cường giả chạy tới Thanh Già Đảo.

Thông qua trận pháp có thể xác định đệ tử nào của bản môn ở gần đó, sau đó truyền tin lại để xử lý.

Tạ Du Thiên, Trương Dao vừa lúc ở gần, trưởng lão của Trọc Lăng Các phán đoán Tạ Du Thiên có năng lực xử lý, liền dùng Hóa Nhận đưa tin tới.

- Nói là dẫn đường cho Yến sư đệ, hết lần này đến lần khác lại có chuyện.

Tạ Du Thiên nhìn về phía Yến Triệu Ca nói:

- Nhưng mà, Sơn Tỳ hiếm thấy, Yến sư đệ có hứng thú đi cùng không?

Yến Triệu Ca mỉm cười gật đầu:

- Nếu Tạ sư tỷ cho phép, ta cũng muốn biết dị thú chỉ nghe kỳ danh nhưng chưa từng gặp mặt này.

Mọi người liền đi, rất nhanh tới một hòn đảo nhỏ gần đó.

Đám người Yến Triệu Ca lên đảo, trong rừng cây trên đảo, cũng đã có người tới trước.

Người này vẫn không hiện thân, mà yên lặng nhìn đám người Yến Triệu Ca đi lên đảo.

Hắn cũng rất kinh ngạc, nhưng nhanh chóng thu hồi ánh mắt, phòng ngừa đám người Yến Triệu Ca sinh ra phản ứng phát hiện hắn.

Trong đôi mắt của hắn lóe lên quang mang nguy hiểm, khóe miệng hiện lên vẻ cười nhạt, rõ ràng chính là đệ tử của Thương Mang Sơn, Lư Thịnh Phong.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 157: Cảnh này trông rất cảm động, nhưng vẫn có cảm giác không đúng ở chỗ nào

Dịch giả: rolland

Trên đường đi, Trương Dao lặng lẽ truyền âm cho Tạ Du Thiên:

- Đúng rồi, Tạ sư tỷ, việc đó rõ ràng là Nguyễn sư huynh làm, tại sao ngươi lại ôm vào đầu?

Tạ Du Thiên đáp:

- Ngươi đừng nhìn Yến sư đệ nói chuyện vui vẻ trước mặt ta, nhưng hắn không phải người dễ nhào nặn, Nguyễn sư đệ trêu chọc hắn, hắn nhất định sẽ tìm về thể diện.

- Đồng dạng, Nguyễn sư đệ nhìn như nhã nhặn, nhưng lại cực kỳ cao ngạo hiếu thắng, để hắn cúi đầu trước Yến sư đệ, là chuyện không thể nào, cuối cùng sẽ là "cây kim so với cọng râu" mà thôi.

- Bản môn không có dự định tham gia vào tranh chấp giữa Đại Nhật Thánh Tông và Quảng Thừa Sơn, tuy rằng không sợ hai nhà bọn họ, nhưng cũng không chủ động đi khiêu khích, có thể chuyện nhỏ hóa không là tốt nhất, bằng không việc nhỏ hóa to, ai cũng không biết kết quả cuối cùng như thế nào.

Trương Dao gật đầu nói:

- Chỉ là, Tà sư tỷ phải đổi "hắc oa" thay Nguyễn sư huynh.

Tạ Du Thiên cười nói:

- Yến sư đệ là người thông minh, chân tướng sau chuyện này không gạt được hắn, chỉ là hắn muốn bán vài phần mặt mũi cho ta mà thôi, ta cho bạc thang, hắn liền đi xuống, giả bộ hồ đồ, không tiếp tục truy cứu chuyện này.

- Thì ra là thế.

Trương Dao bình tĩnh, tiếp theo lại chần chờ một chút rồi nói:

- Chỉ hy vọng Nguyễn sư huynh hiểu nỗi khổ tâm của sư tỷ...

Tạ Du Thiên thở dài một tiếng:

- Hy vọng là vậy.

Đoàn người tiếp tục đi trên tiểu đảo, Yến Triệu Ca hứng thú quan sát cảnh vật trên đảo.

Ở đây toàn là rừng trúc, khí hậu giống như trên Thanh Già Đảo, diện tích nhỏ hơn một chút, nằm ở vùng rìa của Thanh Già Hồ.

Yến Triệu Ca quả thực chưa thấy qua Sơn Tỳ.

Hình vẽ của Sơn Tỳ cũng có, nhưng cũng thật trùng hợp, Yến Triệu Ca không có xem qua, trên đời này có hàng nghìn hàng vạn dị thú, dị thú mà Yến Triệu Ca không biết rất nhiều.

Nhưng tiếng tăm của nó Yến Triệu Ca đã nghe qua.

"Hình thể to lớn, giống như voi, thích yên tĩnh không thích di chuyển, tính tình ôn hòa không tốt tranh đấu. Hơi lười biếng, nhưng lực lượng mạnh mẽ vô cùng, lực lớn vô cùng, miệng có thể nuốt vàng ăn thép, thiên phú dị bẩm, có thể điều khiển hắc thủy, bạch hỏa."

Lần này Sơn Tỳ xuất hiện tại Thanh Già Hồ, theo thông tin, chính là áu kỳ, nhưng lực lượng rất mạnh, không phải Võ giả Tông Sư không thể chống lại.

Tuy tính tình của Sơn Tỳ ôn hòa không thích tranh đấu, nhưng có một tập quán xấu chính là tham ăn, sức ăn rất lớn, không có ý niệm tiết chế trong đầu.

Nếu mặc kệ không chú ý đến, rất có thể giống như nạn châu chấu vậy, đem nơi này ăn hết.

Thanh Già Hồ từ lớn là mạch động (nhịp đập) của thiên địa nguyên khí, đến nhỏ là từng cọng cây ngọn cỏ, đều cùng một nhịp thở với trận pháp.

Sơn Tỳ đem một tiểu đảo ăn thành đất chết, đương nhiên không đến mức phá hủy trận pháp, nhưng không đuổi đi mà để nó ăn, cũng không phải là chuyện tốt.

Khi đệ tử của Trục Lăng Các phát hiện, liền đưa tin trở về Thanh Già Đảo, Thanh Già Đảo liền liên hệ với Tạ Du Thiên gần đó đi xử lý.

Tên đệ tử kia thấy Yến Triệu Ca cùng A Hồ, đồng hành cùng Tạ Du Thiên, Trương Dao, có chút ngần ngại, nhưng nhanh tiến lên nói rõ tình huống.

Đám người Yến Triệu Ca, Tạ Du Thiên lúc này đã đi sâu vào trong rừng rậm.

Xuyên qua biển trúc mênh mông, đám người Yến Triệu Ca khẽ động, mơ hồ có thể cảm giác được phía trước có một "đại gia hỏa" tồn tại.

Đám người Yến Triệu Ca liếc nhau:

- Là cái kia Sơn Tỳ...

Lời còn chưa nói hết, sắc mặt của Yến Triệu Ca, A Hồ cùng Tạ Du Thiên đều khẽ biến:

- "Đại gia hỏa" này định giờ trò gì?

Sâu trong biển trúc, đột nhiên truyền đến nguyên khí ba động kịch liệt, giống như xuất hiện một dòng chảy to lớn, khuấy động toàn bộ linh khí trên tiểu đảo tụ tập về đó.

Yến Triệu Ca ngẩng đầu nhìn qua, chỉ thấy vân vụ trên bầu trời bắt đầu rung động. Trận pháp bao phủ toàn bộ Thanh Già Hồ chịu ảnh hưởng, sinh ra đáp trả.

A Hồ vỗ ót nói:

- Cái dang này, đầu Sơn Tỳ muốn tiến cấp sao?

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Hòn phân nửa là không sai.

Tạ Du Thiên cất bước đi trước nói:

- Chúng ta đi nhìn tình huống như thế nào, nếu điều kiện cho phép, không phải đánh gãy nó tiến cấp.

Đoàn người đi qua biển trúc, trước mắt xuất hiện một mảnh đất trống, không hỏi cũng biết, là bị con dị thú kia ăn hết sinh ra.

Yến Triệu Ca nhìn qua, chỉ thấy trung tâm mảnh đất trống có một quang hoàn to lớn.

Quang hoàn trắng đen đan xen, nhìn kỹ lại, rõ ràng là dòng nước màu đen và ngọn lửa màu trắng đang giao hòa với nhau, cùng nhau xoay tròn, tạo thành hình cầu.

Hai màu đen trắng không ngừng lập lòe, nước lửa va chạm, lại đặc biệt hài hòa.

Yến Triệu Ca nhìn xong, liên tục gật đầu:

"Ừ, không sai, không sai, Âm Dương tương tế (giao hòa), học thiên địa, được diệu đế (thần kỳ), quả nhiên bất phàm"

"Tuy nói trên đời hàng ngàn hàng vạn dị thú, nhưng Sơn Tỳ này là loại khó có được."

Linh khí ba động dần dần ổn định, nhưng càng ngày càng mạnh hơn, con Sơn Tỳ trước mắt này hiển nhiên nhanh chóng hoàn thành tiến cấp.

Quang cầu hắc thủy bạch hỏa không ngừng xoay tròn, dần dần trở nên mỏng manh, lộ ra dáng dấp chân thực của dị thú.

Nhưng về mặt Yến Triệu Ca dần dần đại ra.

- Cái kia... Tạ sư tỷ?

Yến Triệu Ca vặn vẹo cái cổ có chút cứng ngắc của mình, hỏi Tạ Du Thiên bên cạnh:

-... đây là Sơn Tỳ trong truyền thuyết sao?

Tạ Du Thiên thân nhiên gật đầu:

- Không sai, loài này số lượng rất ít ỏi, chỉ có ở giáp giới của Trạch Vực và Hòa Vực, ở Thiên Vực các người không có, nếu người chưa gặp hình vẽ của nó thì trước mắt có một đầu sống sờ sờ.

- Yến sư đệ có ý định muốn thu phục đầu dị thú này?

Tạ Du Thiên hỏi:

- Chuyện này cũng không phải không được...

Yến Triệu Ca có chút đại ra.

Tuy hình thể lớn hơn nhiều như trong ấn tượng, chính là còn ấu kỳ, đã lớn như một con voi con.

Nhưng con dị thú trước mắt này, rõ ràng là một đầu gấu trúc có hình thể phóng đại...

Trong bốn người ở đây, tu vi thấp nhất là Trương Dao, cẩn thận nhìn đầu dị thú to lớn kia nói:

- Mặc dù tuổi không lớn, nhưng lực lượng thật mạnh a, thảo nào có chút thôn xóm thế tục, đem Sơn Tỳ thành đồ dâng cúng bái.

"Đồ dâng?"

Yến Triệu Ca cứng lưỡi, mà A Hồ bên cạnh hắn trịnh trọng nói:

- Công tử, con thú này rất mạnh, nếu vận dụng lực lượng mà nói, ít nhất có thể so với Võ giả Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư, thậm chí còn mạnh hơn.

Yến Triệu Ca có chút dở khóc dở cười, sau một lúc mới gật đầu:

- Phải, cái này ta cũng nhìn ra, chỉ là... trước đây chưa từng nghĩ...

Nhìn con gấu trúc trước mặt này, Yến Triệu Ca tỉnh hồn lại, cảm thấy trong lòng nóng bỏng.

Hắn đối với gấu trúc... ách, đối với Sơn Tỳ, vô cùng hào cảm, tuy con "hàng" này có chút khác biệt với gấu trúc trong trí nhớ.

Nuôi một "đại gia hỏa" như thế, rất có cảm xúc a, nhưng vấn đề duy nhất là, làm thế nào để sử dụng nó, chuyện này làm Yến Triệu Ca có chút nhức đầu.

Làm sủng vật sao, có chút lãng phí, cho đi chiến đấu sao, cảnh tượng này có chút cổ quái.

Về phân làm tọa kỵ...

Khóe miệng của Yến Triệu Ca co quắp, trong đầu hiện lên một tràng diện...

"Ta làm Nội Tinh Lô tái hiện hậu thế!"

"Tọa kỵ của ngươi là một đầu gấu trúc."

"Ta làm Kim Châm Độ Đan Chi Pháp tái hiện hậu thế!"

"Tọa kỵ của ngươi là một đầu gấu trúc."

"Ta làm mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch của Thương Mang Sơn khôi phục!"

"Tọa kỵ của ngươi là một đầu gấu trúc."

"Ta đánh cho Võ giả cùng cảnh giới cúi đầu xưng thần, không thể phản kháng!"

"Tọa kỵ của ngươi là một đầu gấu trúc."

"..."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 158: Một tên ăn tiền

Dịch giả: rolland

"Vật cưỡi của ngươi là một đầu gấu trúc..."

"Vật cưỡi là một đầu gấu trúc..."

"Là một đầu gấu trúc..."

"Gấu trúc..."

Trong đầu của Yến Triệu Ca không ngừng vang vọng tiếng nói, làm cho hắn không nhận được mà tròn mắt:

"... Thật ra, cũng rất có cá tính a?"

"Hiệu quả hấp dẫn ánh mắt tuyệt đối là bùng nổ, mười phần lôi kéo, không đi con đường bình thường."

"Chỉ là cảm giác vừa sáng khoái lại xấu hổ là chuyện gì xảy ra a?"

Yến Triệu Ca xoa xoa thái dương, cười khổ nhìn con gấu trúc trước mặt:

"Thôi, dù là làm sủng vật, khẩu vị tương đối lớn, nhưng nhìn cũng cảnh đẹp ý vui, đặc biệt dùng giả ngốc, cũng rất tốt."

"Ừ, dùng để cưỡi em gái, nghĩ đến cũng là một lợi khí lớn a?"

Khóe miệng của Yến Triệu Ca khẽ câu lên, có chút vô lương thâm nói.

Hắn quay đầu nhìn Tạ Du Thiên nói:

- Tạ sư tỷ, thực không dám giấu, con thù này quả là hợp mắt ta, không biết quý phái có thể bỏ thứ yêu thích?

Thanh Già Hồ cuối cùng cũng là địa bàn của Trọc Lăng Các, lần này gặp được con gấu trúc trước mặt, là vì theo chân Tạ Du Thiên mà tới.

Tạ Du Thiên nghe vậy cười một tiếng:

- Bản môn trừ nuôi dưỡng Hóa Nhân cùng một vài loài dùng để đưa tin hoặc thay thế đi bộ ra, rất ít nuôi dưỡng dị thú, người không nói, ta cũng phải đưa đầu Sơn Tỳ này ra khỏi phạm vi của Thanh Già Hồ, phòng ngừa nó làm hỏng trận pháp.

- Nếu Yến sư đệ muốn, tất nhiên có thể bắt, nếu như cần ta giúp, chỉ cần mở miệng là được, nhưng ta nhìn vị sư huynh bên cạnh người, muốn bắt đầu Sơn Tỳ cũng không khó khăn gì, trực tiếp động thủ là được.

Đối phương không đề cập đến việc trao đổi, mặc cho hắn làm, Yến Triệu Ca nghe vậy, khẽ mỉm cười:

- Ân tình của Tạ sư tỷ, ta cảm ơn trước, sau này nhất định có hậu báo.

Tạ Du Thiên hào phóng, Yến Triệu Ca cũng không có khả năng bạc đãi người ta, trong lòng suy nghĩ một chút, đã có tính toán.

Nhưng hiện tại cũng không vội, trước tiên đem đầu gấu trúc này bắt lại rồi tính sau.

Yến Triệu Ca ngoắc tay với A Hồ, A Hồ thật thà cười một tiếng, liền xoắn tay áo, chuẩn bị cùng Yến Triệu Ca đi tới mảnh đất trống.

- Hà?

Nhưng chính vào lúc này, ánh mắt của Yến Triệu Ca đột nhiên động lại, mơ hồ cảm giác từ phương xa có Cương khí của Võ giả chấn động.

Bên tai còn nghe thấy tiếng kéo cung như ầm ầm như hiện.

Mục tiêu của đối phương không phải đoàn người của hắn, từ một hướng khác, đột nhiên có mũi tên bắn tới đầu gấu trúc trên mảnh đất trống!

Yến Triệu Ca định thần nhìn lại, chỉ thấy từ phương hướng của mũi tên bắn tới, một gã nam tử trung niên đang đứng trong rừng trúc, vẻ mặt tham lam, nhìn chằm chằm đầu gấu trúc giữa đất trống.

"Không phải người của Trọc Lăng Các."

"Là một Võ giả Tiên Thiên Tông Sư."

"Võ giả của Trạch Vực, được Trọc Lăng Các cho phép tiến vào Thanh Già Hồ tìm kiếm cơ duyên..."

"Hắn không phát hiện chúng ta, nhưng chú ý đến 'đại gia hỏa' kia, nổi lên tham niệm."

"Hắn là cảnh giới Tiên Thiên sơ kỳ, lo lắng lực lượng của mình không bắt được đầu gấu trúc này, nên thừa dịp nó lên cấp đánh lên."

Trong đầu của Yến Triệu Ca có nhiều ý niệm hiện ra, sau đó bay lên không.

Ông tay áo bên phải hất một cái, một đạo thanh quang từ trong ống tay áo của Yến Triệu Ca lao ra, phát ra tiếng long ngâm, trong nháy mắt xuyên qua trăm trượng.

Một kiếm ngang trời, xuất ra sau mà tới trước, đem mũi tên kia chặn lại giữa không trung!

"Chắc, Bạo Linh Tiễn, ngược lại chịu bỏ tiền vốn."

Yến Triệu Ca ra một kiếm ngăn chặn mũi tên, lập tức phát hiện không đúng.

Mũi tên bắn ra này bất ngờ là Bạo Linh Tiễn đặc chế.

Mũi tên này dị thường trân quý, nhưng uy lực cũng cực kỳ mạnh mẽ, cho dù mũi tên bị ngăn cản, cũng sẽ phát động thể tấn công lần thứ hai, tạo thành sát thương.

Võ giả Tiên Thiên Tông Sư bị ám tiễn đánh bất ngờ, không thể ngăn cản có thể nuốt hận tại chỗ!

Mũi tên bị Yến Triệu Ca dùng kiếm chém mất một đoạn, liền có ánh sáng xuyên thấu bắn ra.

Mũi tên này dù mạnh mẽ tới đâu cũng không làm gì được Yến Triệu Ca, chẳng qua đầu gấu trúc kia đang trong giai đoạn kết thúc, sắp thu quan.

Lúc này bị quấy rầy, kết quả có thể lớn có thể nhỏ.

Yến Triệu Ca bấu môi một cái, một bên lắc đầu, một bên huy kiếm.

Kiểm ra như rồng, ở trong không trung vẽ một vòng tròn.

Kiểm quang khắp nơi, lưu vết trên không gian, ánh sáng rực rỡ, nơi trung tâm giống như vòng xoáy, tạo thành hấp lực to lớn.

Mũi Bạo Linh Tiễn kia sau khi nổ tung, sinh ra tầng tầng lớp lớp kim quang, toàn bộ bị đưa vào quang hoàn do kiểm quang của Yến Triệu Ca biến thành.

Chỉ là thiên địa linh khí vốn bị đầu gấu trúc kia khuấy động, lúc này lại bị kiểm quang của Yến Triệu Ca dẫn dắt, lập tức trở nên không ổn định.

Một lượng lớn linh khí, bị quang hoàn do kiểm quang hóa thành thu lấy.

Mây gió trên bầu trời liên kích động, trận pháp bị kích thích mà phản ứng, tự động vận chuyển.

Vân vụ trước mắt mọi người cuộn cuộn, không gian giống như không ngừng thác loạn, phân tán tất cả mọi thứ.

Trận pháp rất nhanh được khống chế, vân vụ hỗn loạn trở nên bình tĩnh lại.

Cảnh tượng trước mắt của Yến Triệu Ca thay đổi, khôi phục lại bình thường, trước mặt vẫn là núi rừng, chẳng qua là những cây trúc cao lớn, giống như ruộng lúa bị gió thổi qua, nằm rạp xuống dưới.

"Hừ, cần gì phải tự làm khổ mình như vậy chứ."

Yến Triệu Ca tức giận thu kiếm, đột nhiên cảm giác có chút không đúng.

Quay đầu nhìn, chỉ thấy một cái đầu mập mạp tròn vo đầy lông xuất hiện trước mặt hắn, đôi mắt đen láy đang chớp chớp nhìn hắn.

Yến Triệu Ca không khỏi cười:

- Ha ha, ngược lại ngươi và ta truyền tống đến cùng một chỗ.

Đầu gấu trúc lớn cỡ một con voi nhỏ, có chút thân mật, vụng về tiến tới bên cạnh Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca bật cười:

- A, ngươi "đại gia hòa" này.

Hắn vừa nói vừa đưa tay của mình ra, nhẹ nhàng sờ vào lớp lông màu đen trắng kia.

Gấu trúc lè lưỡi, khẽ liếm lông bàn tay của Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Ta cũng như người kia muốn bắt ngươi, chỉ là ta có lòng tin sau khi ngươi lên cấp, ta cũng có thể bắt được ngươi mà thôi.

Gấu trúc nháy mắt mấy cái, lè lưỡi liếm liếm môi, đôi mắt tỏa ra hào quang nhân tính hóa.

- U, linh trí không thấp nha.

Yến Triệu Ca phát hiện mình mơ hồ đọc hiểu ý nghĩa trong ánh mắt của nó.

Chỉ là, sau khi đọc hiểu xong, Yến Triệu Ca có chút dở khóc dở cười.

Trong ánh mắt của cái "hàng" này, đại khái là hỏi, đi cùng ngươi, có bao ăn no không..

Yến Triệu Ca vừa bức mình vừa buồn cười nhìn nó nói:

- Ngươi không sợ ta bắt ngươi làm thịt sao?

Đầu gấu trúc này lại ngậy thơ tiến lên, rất không khách khí cọ cọ vào người Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca than thở một tiếng:

- Ngươi cũng phải kiềm chế một chút, ăn nhiều quá, ta không cách nào khác hơn là kéo ngươi đi biểu diễn a.

Gấu trúc nhẹ nhàng kêu một tiếng, giống như nhếch môi cười vậy.

Yến Triệu Ca ngẩng đầu suy nghĩ:

"Ta muốn nghĩ, con gấu trúc này, ách, đầu Sơn Tỳ này ăn cái gì nhỉ?"

Mặc dù tham ăn, nhất là tham ăn các loại cây trúc, thế như chỉ ăn lót dạ, chỉ là thèm ăn mà thôi.

Yến Triệu Ca cũng biết rõ ràng, Sơn Tỳ muốn tăng lên thực lực, cần ăn các loại khoáng vật quý giá.

Nhất là mỏ quặng giàu âm dương nhị khí.

Mà loại vật này, thường cũng rất quý hiếm, hơn nữa lại đắt.

Đối với lượng cơm của "đại gia hòa" này, nó tuyệt đối là một tiền ăn tiên a.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 159: Hung tàn

Dịch giả: rolland

Mặc dù Quảng Thừa Sơn giàu có, nuôi một "đại gia hòa" như thế này không thành vấn đề, hơn nữa bây giờ Yến Triệu Ca thu được quyền lực ưu tiên phân phối tài nguyên.

Từ góc độ của Yến Triệu Ca mà nói, hẳn rất vui lòng làm thổ hào vùng tiền như rác.

Nhưng sau khi suy nghĩ một chút, Yến Triệu Ca nghĩ tới một loại tài liệu, sau khi trải qua phương pháp đặc thù luyện chế, liền có thể cho đại gấu trúc này ăn.

Hơn nữa loại tài liệu này sản lượng cao, giá cả lại thấp, hiệu quả giống như quặng sắt nguyên chất vậy, hoàn toàn là tiêu chuẩn vật đẹp giá rẻ.

Liên quan đến tên của nó, Yến Triệu Ca rất xấu xa chuẩn bị hai cái.

Một cái, kêu là Phán Phán.

Một cái khác, kêu là Mập Hỏ.

Phía sau còn nhiều chuẩn bị, ý tưởng của Yến Triệu Ca là nuôi một con sủng vật, liền cho nó nổi lên một cái tên là Tiểu Phu, Hạ Hạ Chích, Đại Hùng..

Những thứ này đều là Yến Triệu Ca trong lúc nhàm chán "buồn nôn" nghĩ tới, cũng không nói ra ngoài.

"Hắc, hai cái này, dùng cái nào tốt đây? Chuyện này cũng thật nhức đầu a."

Yến Triệu Ca cười híp mắt đại gấu trúc trước mắt.

Sơn Tỳ vô cùng thông minh, thân thể to lớn run rẩy một cái, theo bản năng cảm giác được có cái gì không ổn.

Yến Triệu Ca cười ha hả vỗ vỗ đầu nó, sau đó giương mắt nhìn tới phương xa.

Bọn họ vẫn còn trên tiểu đảo này, nơi này diện tích có hạn, muốn tìm những người khác cũng không khó.

Yến Triệu Ca còn chưa cất bước, ánh mắt nhìn đảo qua, chỉ thấy phương xa có một bóng người mặc quần áo màu xanh, đang đi về bên này.

Người vừa tới chính là nữ đệ tử trẻ tuổi của Trọc Lăng Các, Trương Dao.

Cô nương mặt tròn này nhìn thấy Yến Triệu Ca cùng đại gấu trúc khổng lồ như tỏa ra ôn hòa đáng yêu, liền yên lòng.

- Yến sư huynh đã thu phục được đầu Sơn Tỳ này rồi sao?

Trương Dao tò mò đến gần hỏi.

Con gấu trúc này lười biếng nằm nghiêng trên mặt đất, mập mập khá ái, làm Trương Dao yêu thích.

Yến Triệu Ca thấy vậy, nhếch miệng:

"Rốt cục tuổi vẫn còn nhỏ, đối với con "hàng" mạnh mẽ này không có sức đề kháng a."

Trương Dao thận trọng hỏi:

- Yến sư huynh, ta có thể sờ nó sao?

Yến Triệu Ca quay đầu lại nhìn "đại gia hỏa", chỉ thấy con hàng này như không có chuyện gì xảy ra, không hề kháng cự.

Vì vậy Yến Triệu Ca gật đầu:

- Có thể.

Trương Dao liền hoan hô tiến lên.

Nàng đang thân mật với đầu gấu trúc, Yến Triệu Ca hỏi:

- Người bán lúc này, không phải Võ giả của quý phái chứ?

Trương Dao bừng tỉnh, đáp:

- Để cho Yến sư huynh chê cười, người nọ không phải Võ giả của bản môn, hẳn là Võ giả Sở châu của Trạch Vực đi vào Thanh Già Hồ.

- Tuy ta chưa thấy qua, nhưng có thể vào được trận pháp của Thanh Già Hồ, hẳn là Võ giả xuất thân từ thế lực nhị lưu hoặc là Võ giả độc hành thân cận với bản môn.

- Hẳn hẳn là chỉ muốn bắt đầu Sơn Tỳ này, cũng không phát hiện chúng ta, không mang theo địch ý.

Mặc dù trẻ tuổi, tu vi cũng chỉ ở cảnh giới Nội Cung, nhưng thiếu nữ mặt tròn này chính là đệ tử hạch tâm của Trạch Lăng Các.

Tu vi không cao, nhưng thân phận cùng đãi ngộ giống như Tạ Du Thiên và Nguyễn Bình vậy.

Yến Triệu Ca nhìn ra được, lịch duyệt của Trương Dao cũng tương đối cạn mà thôi.

Nhưng có thể trở thành đệ tử hạch tâm của thế lực cấp Thánh địa, thiên phú Võ đạo, tiềm lực cùng thực lực, tuyệt đối không thấp.

Mặc dù chưa thấy Trương Dao động thủ, nhưng trong lúc đồng hành, Yến Triệu Ca nhìn công phu khinh thân, phương diện hô hấp thổ nạp, chỉ cần không thiếu năng lực thực chiến, hẳn không yếu hơn đệ tử của Thương Mang Sơn Hầu Tướng, gấp ở Vân Triệu Sơn.

Yến Triệu Ca nghe Trương Dao nói xong, lắc đầu cười:

- Ủ, ta biết.

- Huống chi, dù biết chúng ta ở nơi đó cũng không sao, đầu... à, đầu Sơn Tỳ này, nếu Trạch Lăng Các không lấy, thì có thể tính là vật vô chủ.

- Vật vô chủ, ai cũng có thể đoạt được bằng bản lĩnh của mình, nhưng nếu hẳn công kích nhằm vào ta, vậy ta cũng không hạ thủ lưu tình.

Trương Dao khẽ mỉm cười:

- Hẳn làm sao có thể tranh lại Yến sư huynh người.

Yến Triệu Ca nói:

- Đi tìm những người khác đi, diện tích hòn đảo này không lớn, phòng chừng kêu một tiếng, Tạ sư tỷ cùng A Hồ liền có thể nghe.

Trương Dao dần quen thuộc với Yến Triệu Ca nên trước mặt hẳn cũng không cẩn trọng như trước, nghe vậy cười nói:

- Nếu ta kêu, sợ rằng âm thanh không đủ lớn.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Ta nói để người kêu a.

Nói xong, hẳn ngẩng đầu lên hét dài, giống như long ngâm chín tầng trời.

Trương Dao đứng một bên, chỉ nghe qua thôi, đều cảm thấy tinh thần hỗn loạn, Cung khí cả người không yên.

"Tu vi của Yến sư huynh thật là cao."

Trương Dao âm thầm chắc lưỡi, nàng mặc dù thiếu lịch duyệt, nhưng gặp không thiếu cao thủ.

Trọc Lăng Các cùng Quảng Thừa Sơn là một trong sáu Thánh đại của Bát Cực Đại Thế Giới, Võ giả Tiên Thiên trong tông làm sao ít được?

Nhưng trong trí nhớ của Trương Dao, phát hiện ra trong những người mình đã gặp, Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư, dường như không có người nào có thể so với Yến Triệu Ca trước mắt này.

Mặc dù không chính diện giao thủ, nhưng Trương Dao cẩn thận nhớ lại, chính là Nguyễn Bình có tu vi Tiên Thiên trung kỳ, sợ rằng cũng không địch lại Yến Triệu Ca.

Nghĩ đến lúc trước Nguyễn Bình có ý đồ dò xét Yến Triệu Ca, Trương Dao không khỏi khẽ lắc đầu:

"Thật may là Nguyễn sư huynh không động thủ..."

Thấy Yến Triệu Ca huyết sáo xong, Trương Dao nói:

- Tạ sư tỷ cùng vị đại ca kia nghe xong, hẳn sẽ chạy tới, chúng ta liền chờ ở chỗ này được không?

Yến Triệu Ca không có trả lời, ngược lại tầm mắt nhìn về một hướng khác.

Trương Dao tò mò hỏi:

- Yến sư huynh, sao vậy?

Yến Triệu Ca cười một tiếng:

- Trên đảo còn có những người khác.

Lúc thét lên vừa rồi, Yến Triệu Ca rõ ràng cảm giác được, phương xa có Cương khí của Võ giả ba động.

Sau đó đối phương chạy tới bên này, cũng không có ý định che dấu hành tung.

Đến khi đối phương đến gần, Yến Triệu Ca cảm giác cảm thận, phát hiện con đường Võ đạo không phải là A Hổ, cũng không phải Tạ Du Thiên.

Cho đến lúc sau, ngay cả Trương Dao đều cảm giác được sự tồn tại của đối phương, tiếng bước chân nặng nề vang lên bên tai.

Mỗi một bước đi của đối phương, mặt đất đều khẽ chấn động, giống như một tòa núi cao đang di chuyển vậy.

- Võ giả của Thương Mang Sơn, Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư.

Trong lòng của Yến Triệu Ca dự đoán, sau một lúc, từ trong rừng trúc đi ra một bóng người cao lớn.

Người này khoảng ba mươi tuổi, trong mắt chớp động huyết quang, bất ngờ chính là đệ tử hạch tâm của Thương Mang Sơn, Lưu Thịnh Phong.

Yến Triệu Ca nhìn qua, chỉ thấy trong tay của Lưu Thịnh Phong, nắm lấy chân của một người, kéo người nọ trên mặt đất.

Người bị Lưu Thịnh Phong nắm, rõ ràng là Võ giả trung niên mới dùng Bạo Linh Tiễn tập kích Sơn Tỷ.

Võ giả trung niên lúc này bị Lưu Thịnh Phong nắm một chân, một chân khác thì đầu gối gãy lìa, máu chảy như suối, trên đất kéo theo một vệt máu dài, thấm ướt lá trúc.

Một tay khác của Lưu Thịnh Phong, cầm lấy trường cung của Võ giả trung niên này.

Hắn buông chân của nam tử trung niên xuống, Võ giả này trừ gãy chân ra, thì nhiều chỗ khác cũng bị thương, nhìn qua giống như xương cốt toàn thân bị cắt đứt vậy.

Võ giả trung niên thoi thóp, lúc này rốt cục thoát khỏi, muốn giãy giụa, Lưu Thịnh Phong như ác mộng của hắn ngồi chồm hổm xuống.

Lưu Thịnh Phong ngẩng đầu hướng Yến Triệu Ca cùng Trương Dao cười một tiếng, trường cung trong tay siết lên cổ của Võ giả trung niên.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 160: Đem con mắt sáng lên một chút

Dịch giả: rolland

Dây cung siết vào cổ của Võ giả trung niên thành một đường máu.

So với đau đớn và những nhát đao trên người kia, áp lực gần chết càng làm cho người khác tuyệt vọng.

Lưu Thịnh Phong giữ lực mà không phát, ngẩng đầu cười nhìn Yến Triệu Ca cùng Trương Dao, chẳng qua nụ cười kia, nhìn như thế nào cũng ẩn chứa điên cuồng cùng máu tanh.

Trương Dao biến sắc nói:

- Thương Mang Sơn Lưu sư huynh, không biết vị tiền bối này đắc tội gì với người?

Võ giả trung niên kia đối với Lưu Thịnh Phong rõ ràng không có chút uy hiếp nào, Lưu Thịnh Phong lại còn muốn giết người.

Nơi này dù sao cũng là địa bàn của Trọc Lăng Các, hơn nữa không giống như những nơi khác, toàn bộ Thanh Già Hồ là phúc địa của Trọc Lăng Các.

Võ giả trung niên kia cũng được Trọc Lăng Các cho phép mới có thể vào bên trong, bây giờ không chỉ trọng thương sắp chết, càng bị người khác ngược đãi mà chết, Trương Dao sao có thể làm như không thấy.

Mặc dù tu vi chênh lệch khá xa, nhưng Trương Dao từ nhỏ đã được Trọc Lăng Các giáo dục, cũng không mất bình tĩnh, rối loạn.

Nhưng mà câu nói đầu tiên của Lưu Thịnh Phong để cho nàng ngạc nhiên:

- Hắn không đắc tội với ta, chỉ là ta nhìn hắn không thuận mắt, chơi đùa một chút mà thôi.

Yến Triệu Ca nghe vậy, con mắt híp lại, quan sát Lưu Thịnh Phong.

Trương Dao phục hồi lại tinh thần nói:

- Lưu sư huynh, người đây...

Lưu Thịnh Phong cười một tiếng:

- Làm sao? Rất lạ sao? Vị sư muội Trọc Lăng Các tựa hồ không cảm nhận được, khi dễ người khác rất vui vẻ.

Trương Dao cau mày:

- Làm sao sẽ...

Lưu Thịnh Phong cười nói:

- Nếu người nhận ra ta là ai, thì phải nghe một vài tin đồn chứ? Ta đây phải biện giải cho mình một chút.

- Đó chính là, tin đồn cũng không khoa trương, vừa vặn ngược lại, tin đồn thật bảo thủ rất nhiều.

Lưu Thịnh Phong chậm rãi nói:

- Ta đây, so với việc chiến thắng đối thủ cùng cấp hoặc lấy yếu thắng mạnh, thì ta thích giết chết đối thủ yếu hơn ta.

- Bởi vì tiết kiệm thời gian, tiết kiệm sức lực, bớt phải suy nghĩ, còn có thể hưởng thụ lạc thú giết chết đối phương.

- So chiêu với đối thủ cùng tầng thứ, có thể chiến thắng hoặc đánh chết đối phương là tốt rồi. Muốn bắt sống đối phương từ từ "xào núng" phải cảm tính mạng của mình vào. Cho nên lúc toàn lực ứng phó sao có thể lãnh hội được lạc thú chứ.

Lưu Thịnh Phong nhìn Trương Dao một cái, sau đó cúi đầu, ánh mắt của hắn rơi vào Võ giả trung niên đang bị dây cung siết cổ:

- Người vừa rồi mới hỏi ta, hắn đắc tội gì với ta sao?

- Hắn quả thực sai lầm, sai lầm đó chính là yếu hơn ta.

Trương Dao trừng mắt nhìn Lưu Thịnh Phong, Lưu Thịnh Phong như không có chuyện gì xảy ra nói:

- Thế nhân cho ta ý mạnh hiếp yếu là chuyện xấu, nhưng thực ra ai không phải như vậy đây?

- Giống như vụ sự muối này, nếu ngươi cùng người này ở chung một chỗ, đôi phương phải chấp tay có lễ với ngươi, bởi vì ngươi xuất thân từ Trọc Lăng Các, so với xuất thân của hần mạnh hơn nhiều.

- Cho nên cho dù hần là Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư, mà ngươi chỉ là Nội Cương trung kỳ mà thôi, nhưng hần đối mặt với ngươi phải thấp một đầu. Nếu không cần thiết sẽ không đắc tội ngươi.

Lưu Thịnh Phong nghe rồi cười một tiếng:

- Ta xuất thân từ Thương Mang Sơn, ngươi xuất thân từ Trọc Lăng Các, còn có vị Yến Triệu Ca Yến sư đệ này xuất thân từ Quảng Thừa Sơn.

- Sáu Thánh địa cao cao tại thượng, có chuyện tốt gì, đều được ưu tiên, bảo vật tốt nhất, đều là của chúng ta, nhiều nhất là giữa sáu Thánh địa, mở ra tranh đoạt mà thôi. Nhưng tuyệt đối sẽ không có thể lực nhị lưu, nhất lưu xen vào.

- Ví dụ như Thái Âm Quan Miện, bây giờ nhô ra một Thái Âm Chi Nữ không môn không phái, thắng được Thái Âm Chi Thi, ngươi nghĩ nàng có thể mang đi Thái Âm Quan Miện sao?

Lưu Thịnh Phong hồ hững nói:

- Cái này không phải ý mạnh hiếp yếu sao? Những thứ thể lực nhất lưu, nhị lưu đối với chúng ta bất mãn, nói các Thánh địa quá mức bá đạo, ở sau lưng oán thầm chúng ta ước chừng bọn chúng chỉ muốn hướng tới như chúng ta mà thôi, nhưng không cách nào đạt được.

Lưu Thịnh Phong buông lỏng dây cung trong tay, Võ giả trung niên kia như trong quỹ môn quan đi ra, cả người rã rời. Vốn hần đang trọng thương, tinh thần lại không cách nào chống đỡ được, trực tiếp ngất đi.

- Hần nếu mạnh hơn ta, tất nhiên sẽ không có kết quả này, cho dù có kỳ Thương Mang Sơn sau lưng ta, cũng không dám giết ta, nhưng ít ra hần sẽ không bị ta đánh gần chết.

Lưu Thịnh Phong đứng dậy, đưa chân đá đá Võ giả trung niên đang hôn mê.

Lưu Thịnh Phong cười nói:

- Bởi vì hần yếu hơn ta, xuất thân của hần yếu hơn Thương Mang Sơn, cho nên ta muốn "xào nấu" hần thế nào, thì hần cũng phải chịu đựng.

Trương Dao muốn nói gì, Yến Triệu Ca giờ tay lên ngăn nài.

- Mặc dù không đồng ý tất cả quan điểm của ngươi, nhưng ý tưởng của ngươi ta đại khái biết rõ.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Lưu Thịnh Phong:

- Khó trách Thương Mang Sơn thường xuyên đem ngươi nhốt trong chuồng.

Nụ cười trên mặt của Lưu Thịnh Phong biến mất, hồ hững nói:

- Sư môn cái gì cũng tốt, chính là quá khó chịu, quá nhiều hạn chế.

Hần hơi ngửa đầu, có chút xuất thân nói:

- Quy định cứng nhắc quá nhiều, che che giấu giấu quá nhiều, đây là cuộc sống người người đều hướng tới, nhưng hết lần này đến lần khác lại che giấu.

- Làm người ta không buông tay buông chân được, thật là bức bối.

Ánh mắt của Lưu Thịnh Phong một lần nữa rơi trên người Yến Triệu Ca, nghe rồi cười nói:

- Giống như hai tên phế vật Kỷ Hán Như cùng Tiểu Vũ kia vậy, nếu không phải vướng tay vướng chân, nhưng bây giờ thật may, bọn chúng không còn cản trở nữa.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói:

- Có một vấn đề.

Lưu Thịnh Phong nhìn thẳng Yến Triệu Ca, trong ánh mắt tràn đầy nguy hiểm:

- Vấn đề gì?

Yến Triệu Ca hỏi:

- Nếu ngươi gặp người mạnh hơn ngươi, muốn xử lý ngươi, thì ngươi làm gì?

Lưu Thịnh Phong cười nhạo một tiếng:

- Ý của ngươi là người đó chính là ngươi sao?

- Mới vừa rồi ngươi thét dài, ta có nghe thấy, thực lực không kém, khó trách lúc trước có thể dùng cảnh giới Ngoại Cương hậu kỳ đánh thắng Tiên Thiên sơ kỳ Kỳ Hân Như.

- Nhưng muốn so với ta, ngươi còn kém nhiều lắm.

Lưu Thịnh Phong đem trường cung trong tay ném ra ngoài, hoạt động gân cốt của mình, đi tới Yến Triệu Ca cùng Trương Dao.

- Đụng phải người mạnh hơn ta, đương nhiên ta sẽ không trêu chọc, đối phương muốn tìm ta, thì ta sẽ trốn xa chừng nào thì tốt chừng ấy.

Lưu Thịnh Phong không thêm để ý nói:

- Xu cát tị hung, xu lợi tránh hại, cái này là thiên tính của tất cả mọi người, ai cũng không ngoại lệ, đối với ngươi, đối với ta, hay đối với vị sư muội Trạc Lăng Các này đều như nhau.

- Chỉ là ta với người thường có thêm một yêu thích, đó chính là chủ động tìm người yếu "không may" cùng "sát hại" mà thôi.

Yến Triệu Ca nghe vậy bật cười:

- Không phải là bắt nạt kẻ yếu sao?

Lưu Thịnh Phong nghe vậy, trên mặt ngược lại mỉm cười, như là chuyện đương nhiên, gật đầu:

- Tất cả mọi người đều như vậy, dù bề ngoài dũng cảm, lúc nghênh đón khó khăn, thì oai phong凛冽, thật ra trong xương đều như nhau.

- Có thể không đụng cường giả, thì ai lại muốn đụng phải? Giẫm đạp người yếu hơn mình, sẽ không có tổn thất gì, giẫm đạp thì giẫm đạp thôi, có quan hệ gì sao?

Nhìn Lưu Thịnh Phong từng bước đến gần, Yến Triệu Ca khẽ lắc đầu:

- Ta không hứng thú nói phải trái với ngươi, chẳng qua muốn nhắc ngươi một chuyện.

Khóe miệng của Yến Triệu Ca lộ ra nụ cười làm người khác cảm thấy nguy hiểm.

- Ngươi có thể ôm lấy tín niệm của ngươi, nhưng muốn đưa ý tưởng này ra bên ngoài, ngàn vạn lần phải sáng mắt lên một chút.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 161: Cứng đối cứng

Dịch giả: rolland

Thấy Lưu Thịnh Phong bỏ qua Võ giả trung niên, Trương Dao lần đầu tiên thở phào nhẹ nhõm.

Nhưng thấy ánh mắt của hắn đối chọi gay gắt với Yến Triệu Ca, trái tim của Trương Dao đột nhiên nhảy lên.

Mặc dù Lưu Thịnh Phong ý mạnh hiếp yếu, bắt nạt kẻ yếu cho là chuyện đương nhiên, nhưng Trương Dao biết, người này không thiếu kinh nghiệm chiến đấu với đối thủ cùng tầng thứ.

Ngược lại, Lưu Thịnh Phong có kinh nghiệm thực chiến hết sức phong phú, trong Võ giả thế hệ trẻ của Thương Mang Sơn, có thể coi là số một.

- Yến sư huynh...

Trương Dao nhìn về phía Yến Triệu Ca, mặc dù chiến tích của Yến Triệu Ca so với Lưu Thịnh Phong huy hoàng hơn, nhưng dù sao cũng là Tiên Thiên sơ kỳ đối chiến Tiên Thiên hậu kỳ.

Yến Triệu Ca không thêm để ý khoát tay nói:

- Trương sư muội, ngươi lui về sau để tránh bị ảnh hưởng.

Về mặt của Trương Dao lo lắng, nhưng cũng biết chiến đấu giữa hai Tiên Thiên Tông Sư không phải chuyện này có thể nhúng tay, chỉ đành lui về phía sau.

Đầu đại gấu trúc một mực dính gần Yến Triệu Ca lúc này cũng nhìn chăm chăm Luru Thịnh Phong.

Về lười biếng trước kia đã biến mất, trong ánh mắt chớp động hung quang.

Mặc dù thân thể vận mập mạp nặng nề, nhưng khí chất hoàn toàn thay đổi, bất ngờ hiện ra sự cuồng bạo.

Yến Triệu Ca khẽ mỉm cười, vỗ nó:

- Ngươi đứng một bên nhìn là tốt rồi.

Đầu đại gấu trúc nháy nháy mắt mấy cái, ngoan ngoãn bò qua một bên, khí thế biến mất không thấy, lần nữa trở lại dáng vẻ ngây thơ.

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn Luru Thịnh Phong, không nhanh không chậm nói:

- Trận thế trên đảo vừa bị ta quấy nhiễu, linh khí tích góp đã không còn, trong chốc lát không thể lập lại.

- Trận chiến này của chúng ta có thể buông tay buông chân ra, sẽ không vì trận pháp mà đưa tới không gian biến hóa, truyền tống lung tung.

Luru Thịnh Phong nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca:

- Ngươi rất mạnh, mạnh vô cùng.

- Thăng thần mà nói, Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư, đánh thắng Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư Kỷ Hán Như, chuyện này ta làm không được.

- Ngắn ngủi hơn một năm, tu vi từ Nội Cương hậu kỳ tăng lên đến Tiên Thiên sơ kỳ, chuyện này ta cũng làm không được.

- Nhưng chính vì vậy, khiến bây giờ ta muốn giết ngươi.

Luru Thịnh Phong nhìn Yến Triệu Ca, ánh mắt dần dần nheo lại:

- Bởi vì bây giờ không giết ngươi, dựa vào thế lực của ngươi, để cho ngươi nhảy một cái, liền có thể vượt qua ta.

- Đến lúc đó ta phải trốn ngươi, nghĩ tới chuyện này liền làm người ta chán ghét.

Luru Thịnh Phong bước đi không nhanh, nhưng mỗi bước rơi xuống, đất đai dường như chấn động một cái, giống như ngọn núi đang di chuyển.

- Thật rất muốn giết ngươi, cũng không phải vì chuyện mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch, ngươi gài bẫy Thương Mang Sơn ta, làm chúng ta và Thiên Lôi Điện xích mích.

Luru Thịnh Phong chỉ mình, lại chỉ Yến Triệu Ca:

- Ta giết ngươi, bởi vì ta muốn giết ngươi, không phải vì nguyên nhân khác.

- Trên người ngươi có một mùi vị làm ta không thích, vô cùng không thích, để cho ta không thoải mái.

Hắn thu ngón tay về, lại chỉ về tim mình:

- Nơi này nói cho ta, chỉ cần giết ngươi, ta mới cảm thấy thoải mái!

Yến Triệu Ca chấp hai tay sau lưng, về mặt cười mà không cười, cũng không nói chuyện, mà như đang nhìn một thằng ngu đang tự kỷ vậy.

Ánh mắt của Luru Thịnh Phong càng ngày càng nguy hiểm, nụ cười trên mặt biến mất, về mặt vô tình nói:

- Không sai, chính là cái dáng vẻ ngày, cái dáng vẻ càng làm cho ta không thoải mái!

- Vì để cho ta thoải mái hơn, không thể làm gì khác ngoài giết ngươi.

Luru Thịnh Phong vừa nói, vừa tiến lên phía trước từng bước, đi tới Yến Triệu Ca. Đến lúc này đã ở trước mặt Yến Triệu Ca.

Khí thế của hắn đã tăng đến đỉnh phong, đột nhiên đánh một quyền tới Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca nhìn qua, chỉ cảm thấy trước mặt mình như có một ngọn núi lớn đang sụp đổ, hướng hắn đập xuống.

Cùng là một chiêu Sơn Nhạc Thần Quyền, Luru Thịnh Phong mạnh hơn Kỷ Hán Như quá nhiều!

Tùng đạo Cương khí hùng hồn, ngưng luyện như thực thể, tự chung một nơi hóa thành thiên địa hư ảo.

Vân vụ cùng rừng trúc trước mắt Yến Triệu Ca đều biến mất, chỉ còn lại núi non trùng điệp, như đặt mình vào trong núi lớn mênh mông.

Lưu Thịnh Phong vừa rồi bước đi chậm, nhưng lúc này xuất thủ, nắm đấm trong nháy mắt đã tới trước mắt Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca không hoảng không vội, thi triển Quy Xà Hợp Kích, kích động huyết Huyết Môn Thương Khúc.

Lực lượng mạnh mẽ bộc phát đánh vào thiên địa hư ảo đang trấn áp do Cương khí của Lưu Thịnh Phong biến thành.

Sau đó thân hình của Yến Triệu Ca đột nhiên di chuyển qua một bên, tránh đi quyền thể của Lưu Thịnh Phong, dưới chân phát lực, phóng về phía trước.

Lực lượng của hắn quán chú vào hai cánh tay, từng đạo Cương khí như băng long và hỏa long quán quanh cánh tay, giống như một cái then (gài) cửa bằng sắt, nện vào thân thể của Lưu Thịnh Phong!

Ầm!

Lưu Thịnh Phong cười nhạt, như không có cảm giác chút nào, ngược lại Yến Triệu Ca cảm thấy cánh tay của mình hơi tê dại.

Võ giả Thương Mang Sơn có sở trường công phòng chính diện, trên người của Lưu Thịnh Phong được thể hiện ra một cách tinh tế, tựa như một cự thân bằng sắt thép!

Yến Triệu Ca thấy vậy, hơi nhướng mày:

- Nguyên lai tu thành Sơn Thần Phách Thể?

Lưu Thịnh Phong cười to:

- Tới ta!

Dứt lời, lại một quyền đập xuống đỉnh đầu của Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca cười lạnh một tiếng, phun ra một ngụm trọc khí, toàn thân kéo căng phóng ra!

Đại Lực Viên Ma Quyền!

Cả người hắn như vạm vỡ thêm một vòng, cơ bắp xương cốt toàn thân căng ra, huyết khí kích động, giống như thiên thần hạ phàm!

Không đợi nắm đấm của Lưu Thịnh Phong hạ xuống, Yến Triệu Ca đối với cổ tay phát lực hai lần, ầm ầm đem Lưu Thịnh Phong đẩy lùi!

Dưới chân không vững, Lưu Thịnh Phong đánh vào khoảng không, phát ra một tiếng rống giận, lập tức bước chân ra lần nữa bỏ nhào tới.

Yến Triệu Ca thấp người xuống, hai nắm đấm xuất hiện, đánh vào hông của Lưu Thịnh Phong, lại đem hắn đánh lùi.

Nhưng trong quá trình lùi về sau, đối phương cũng đá một cước tới Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca dựa vào Linh Tê Ma Quyền cùng Định Hải Linh Quyền chống cự lần tấn công này của Lưu Thịnh Phong.

Nhưng so với Lâm Chu, Lưu Thịnh Phong xuất thân từ Thương Mang Sơn không chỉ có cảnh giới cao hơn, chiêu thức càng trầm trọng.

Lần ngăn đón này, khiến xương cốt toàn thân Yến Triệu Ca rung động, huyết khí trong cơ thể không ngừng tán loạn.

Lưu Thịnh Phong cũng như vậy, năng lực chịu đòn của hắn mạnh hơn đối thủ khác rất nhiều.

Sơn Thần Phách Thể bất phá, bị hai nắm đấm của Yến Triệu Ca đánh thẳng vào nơi yếu hại, nhưng chẳng qua là say sẩm một chút, khí huyết không ổn định, liền khôi phục lại.

Hai bên cũng không chịu lùi bước, muốn tranh thủ chủ động trước.

Sau khi chống cự công kích của đối phương, liền xông lên lần nữa!

Trên mặt của Yến Triệu Ca có hồng quang thoáng hiện, Hỏa Kiếp trong Phong Hỏa Nhị Kiếp được thúc giục.

- Tới!

Yến Triệu Ca quát lên như tiếng sấm mùa xuân, một bước bước ra, chủ động xuất kích, một quyền phủ đầu đánh tới Lưu Thịnh Phong.

Lưu Thịnh Phong cũng giống vậy, giậm quất một tiếng, không né không tránh, một quyền trùng điệp đánh lên

Mặc dù Yến Triệu Ca cuồng bạo đánh tới, vô cùng tàn nhẫn, nhưng đối với từng chiêu thức mà Lưu Thịnh Phong tấn công, vẫn ngưng thần chăm chú nhìn, tâm ý không hoảng loạn.

Đang đầu say sưa, đột nhiên Cương khí toàn thân của Yến Triệu Ca bộc phát, quyền đối quyền, cứng rắn đánh vào thiết quyền của Lưu Thịnh Phong.

Thân thể của hai người hơi dừng lại một chút.

Sau đó thân hình của Yến Triệu Ca mạnh mẽ chuyển động, xoay người dùng khuỷu tay nện vào lưng hông của Lưu Thịnh Phong, trực tiếp đánh cho thân thể hắn khuỵu xuống!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 162: Người là một tấm bia luyện quyền rất tốt

Dịch giả: rolland

Khuỷu tay của Yến Triệu Ca nện vào bên hông của Lưu Thịnh Phong!

Lực trùng kích không phá được Sơn Thần Phách Thể của Lưu Thịnh Phong, như đã làm cho thân hình của hắn khom xuống.

Yến Triệu Ca xuất thủ không ngừng, một kích lại một kích nối tiếp nhau!

Bên trong Đan Điền Khí Hải, khối khí hỗn độn chấn động, Cương khí băng hòa cả người của Yến Triệu Ca đan xen, lúc này toàn bộ hóa thành nóng bỏng!

Từng đạo hỏa long phóng lên cao, Phong Hỏa Nhị Kiếp cùng Đại Lực Viên Ma Quyền cũng nhau phát động!

Yến Triệu Ca một quyền thẳng tắp, mạnh mẽ đánh vào đầu của Lưu Thịnh Phong!

Lưu Thịnh Phong không biến chiêu kịp, ánh mắt ngưng đọng, trên mặt đột nhiên bị hắc quang bao phủ.

Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư, Cương khí toàn thân không chỉ có thể tạo thành thiên địa hư ảo, càng thêm viên chuyển như ý, tùy tâm sở dục.

Tĩnh như núi cao, động như kinh lôi.

Một niệm sinh ra, kinh lực thông suốt.

Lực lượng một quyền này của Yến Triệu Ca vô cùng cuồng bạo, chính là Lưu Thịnh Phong cũng cảm thấy kinh hãi, như thấy trước đầu lâu của mình bị đánh bể vậy!

Hắn đưa lực lượng của Sơn Thần Phách Thể lên đến cao nhất, đặc biệt tập trung bảo vệ đầu, lúc này mới cứng rắn chống đỡ một quyền của Yến Triệu Ca!

Tuy là như vậy, nhưng không khí vẫn nổ vang một trận, giống như chân núi căn cơ của núi cao bị chặt đứt!

Thân hình cao lớn của Lưu Thịnh Phong lại bị một quyền của Yến Triệu Ca đánh bay, lấy góc độ không thể tưởng tượng nổi bay xa, hung hăng nên xuống mặt đất.

Mặt đất mấy trăm thước xung quanh đều bể tan tành, thành một cái hố to, ngàn vạn cây trúc hóa thành phân vụn.

Lưu Thịnh Phong giậm tím mặt, rống một tiếng, lật người dậy.

- Sơn Thần Phách Thể? Chịu đòn?

Thân hình của Yến Triệu Ca chợt lóe, không đợi Lưu Thịnh Phong bò dậy, cả người đã tới trước mặt hắn, bắt lấy bàn chân của Lưu Thịnh Phong.

Lưu Thịnh Phong dùng chân khác quét qua, Yến Triệu Ca né tránh, sau đó đưa tay ra!

Trên người của Lưu Thịnh Phong đột nhiên có xích hoàng (đỏ vàng) quang chớp động, hóa thành khô giáp bao phủ toàn thân hắn, lại là một kiện Hạ phẩm Linh binh!

Nhưng trong tay của Yến Triệu Ca lại chớp động lục quang, Linh Kiếm Bích Long trực tiếp khâm vào khôi giáp của đối phương.

Yến Triệu Ca buông ra Linh Kiếm Bích Long, lại lấy ra Tử Kim Lôi Kiếm, cũng đâm vào khôi giáp của Lư Thịnh Phong.

Sau đó, dưới ánh mắt có chút dại ra của Lư Thịnh Phong, Phi Lôi Đao cũng được cắm vào.

Mặc dù toàn bộ thoát khỏi tay của Yến Triệu Ca, nhưng ba kiện Linh binh kiềm chế khôi giáp của Lư Thịnh Phong, khiến nó không cách nào phát huy tác dụng.

- Đùng mắt hững a, ta rất ít dùng phong cách chiến đấu như thế này...

Yến Triệu Ca cười một tiếng, nụ cười so với Lư Thịnh Phong còn tàn bạo hơn:

- Nhắc cho ta!

Một tay của hắn bắt lấy bàn chân của Lư Thịnh Phong, một tay lôi lấy cánh tay, bả vai thẳng ra, lưng uốn lên!

Yến Triệu Ca trực tiếp đem cả người Lư Thịnh Phong nhấc lên thật cao!

-... bởi vì trong những người có tu vi tiếp cận, ít có ai chịu đòn được.

Yến Triệu Ca ngửa mặt lên trời gầm một tiếng, giống như nộ long gầm thét, hơi ngừng một lát, trùng trùng điệp điệp đem Lư Thịnh Phong nện xuống đất!

Giống như một tảng đá lớn trượt từ núi cao xuống, Lư Thịnh Phong cùng mặt đất va chạm, phát ra tiếng nổ ầm vang.

Hố sâu trên mặt đất, tiếp tục lõm xuống, cùng tan nát lan ra bốn phía, như muốn hóa thành một cái lòng chảo.

Mọi người trên tiểu đảo đều cảm thấy rung động.

Thân hình của Yến Triệu Ca không ngừng đuổi theo Lư Thịnh Phong, sau đó đá một cước vào trên bụng hắn.

Lư Thịnh Phong vừa rơi xuống đất lần nữa phóng lên, lật người lăn qua một bên.

Trong không khí vang lên tiếng rên, hắc quang trên người Lư Thịnh Phong ầm ầm biến mất.

- Oa...

Sắc mặt Lư Thịnh Phong trắng bệch, không kìm nén được mà phun máu.

Sơn Thần Phách Thể của hắn, bị Yến Triệu Ca cưỡng ép đánh cho phá công!

Yến Triệu Ca xoay xoay cổ, vung vung cổ tay:

- Ngươi là một cái bia luyện quyền rất tốt, cảm ơn ngươi, để cho ta đánh đã ghiền.

Lư Thịnh Phong cắn răng đem một ngụm máu muốn phun ra nuốt xuống, cắn hận nói:

- Ta chưa tìm hiểu thấu đáo Sơn Thần Phách Thể và Đại Hỗn Nguyên Chương Thể, không cách nào sử dụng cùng nhau, bằng không ngươi không phá được ta!

Yến Triệu Ca nghe vậy, cười nhạt:

- Công phu không luyện đến nơi đến chốn, lại trách ta?

Vừa nói, Yến Triệu Ca vừa thư giãn gân cốt, hướng Lư Thịnh Phong đi tới:

- Đúng rồi. Ngươi vừa mới nói, ngươi muốn giết ta?

Hắn bước từng bước, đi tới trước mặt Lư Thịnh Phong.

Lư Thịnh Phong gầm lên, đánh một quyền tới Yến Triệu Ca.

Trạng thái thân thể của Yến Triệu Ca đã đến đỉnh phong, thân hình lóe lên tránh đi thiết quyền của Lư Thịnh Phong, dưới chân đá ra một cước!

Khí tức thật dài nổ vang trong không khí, giống như long ngâm hồ gầm.

Một cước đá ra, không khí nổ tung, giống như kinh lôi, giống như cự thần hạ phàm, muốn đạp vỡ núi cao!

Lưu Thịnh Phong liền biến sắc, lập tức biến chiêu, Cương khí toàn thân "hồn nhiên nhất thể" (nguyên vẹn một thể), tựa như chưởng ngại không thể vượt qua.

Đích truyền của Thương Mang Sơn, Đại Hồn Nguyên Chương Thế!

Đáng tiếc, lúc này Lưu Thịnh Phong đã ngoài mạch trọng yếu.

Về mặt của Yến Triệu Ca không đổi, từng cái từng cái đá vào đầu gối của Lưu Thịnh Phong.

Cùng lúc đó, thiết quyền lần nữa đánh ra, giống như trong trời đất vang lên tiếng nổ!

Một trên một dưới, hai phương hướng khác nhau chịu đòn nghiêm trọng, Lưu Thịnh Phong đang trọng thương trên người, dù dùng Đại Hồn Nguyên Chương Thế cũng không cách nào ngăn cản.

Thân thể của hắn bị đánh lệch đi, không cách nào giữ thăng bằng, tiếp tục té trên đất!

Liên tục chịu đựng công kích toàn lực của Yến Triệu Ca, coi như Lưu Thịnh Phong cứng cỏi cũng không chịu nổi, lần nữa phun máu, nằm giãy giụa ở đó không bò lên được.

Bên kia, đầu đại gấu trúc há miệng kêu nhỏ mấy tiếng, âm thanh mặc dù trầm thấp, nhưng không che giấu được vui vẻ.

Giống như đang ủng hộ Yến Triệu Ca vậy.

Võ giả trung niên được Trương Dao mang qua một bên bị chấn động tỉnh lại, nhìn thấy cảnh này, trong miệng phát ra ô ô, mặc dù không ra lời, nhưng cực kỳ phản chấn.

Trương Dao thì trợn mắt há mồm nhìn:

- Khó trách ban đầu có thể lấy Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư đánh bại Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư - Kỳ Hán Như.

Có lẽ thiếu kinh nghiệm thực chiến, nhưng bản thân Trương Dao là đệ tử hạch tâm của Trọc Lăng Các nên không hề thiếu nhãn lực.

Đệ tử hạch tâm cấp bậc thiên tài của Thương Mang Sơn, bị người khác cưỡng ép làm Sơn Thần Phách Thể cùng Đại Hồn Nguyên Chương Thế phá công, cũng không phải không có, không coi là chuyện lạ gì.

Nhưng một tên Võ giả Tiên Thiên sơ kỳ, mạnh mẽ phá vỡ Sơn Thần Phách Thể của Võ giả Tiên Thiên hậu kỳ Thương Mang Sơn, hơn nữa còn là thiên tài Lưu Thịnh Phong truyền nhân của Thương Mang Sơn, chuyện này tuyệt đối là thiên hạ kỳ văn.

Lúc sau lại "thể như chẻ tre" phá vỡ Đại Hồn Nguyên Chương Thế của Lưu Thịnh Phong, ngược lại dễ dàng làm người khác tiếp nhận, dù sao Lưu Thịnh Phong đã bị trọng thương.

Nhưng trước đó, không dùng bất kỳ Linh binh nào, chỉ bằng tu vi của mình, đánh cho Lưu Thịnh Phong phá công Sơn Thần Phách Thể, thực lực của Yến Triệu Ca không thể dùng hai từ kinh khủng để hình dung được, mà là hoàn toàn vượt qua nhận thức của Trương Dao.

Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư - Lưu Thịnh Phong, thua dưới tay Yến Triệu Ca.

Mà theo Trương Dao biết, sư tỷ Tạ Du Thiên nhà mình chống lại Lưu Thịnh Phong, cũng chỉ là cục diện ngang nhau mà thôi.

Kia tức là nói, Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư - Yến Triệu Ca thật ra mạnh hơn Tạ Du Thiên...

- Thật lợi hại...

Thiếu nữ mặt tròn gần như vô thức lên tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 163: Mặt mũi ném về tới Thương Mang Sơn

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca đi tới trước mặt Lưu Thịnh Phong.

Lưu Thịnh Phong nằm dưới đất, trong đôi mắt có hắc quang quỷ dị chột lóe.

Hắn cuối đầu xuống giống như đang đo đạc cái gì đó.

Cảm giác được sát ý không che giấu của Yến Triệu Ca, Lưu Thịnh Phong đột nhiên ngẩng đầu, trên mặt lộ ra nụ cười khiêm nhường gần như nịnh nọt:

- Ngươi nói đúng, cặp mắt của ta quả thật không thấy được Chân Long.
- Trước đó ta suy nghĩ, không được bao lâu, ta sẽ không bằng ngươi nên phải thừa dịp hiện tại mà động thủ.
- Nhưng sự thật chứng minh, là con mắt của ta không biết Thái Sơn, không cần sau này, hiện tại ta đều không phải đối thủ của ngươi.
- Từ lúc bắt đầu, ta nên trốn ngươi.

Lưu Thịnh Phong thành khẩn:

- Ngươi đại nhân đại lượng, không nên so đo với ta a.

Ánh mắt nhỏ nhỏ của đầu đại gấu trúc có chút không hiểu tình huống trước mắt là như thế nào.

Trương Dao cùng Vô giả trung niên kia, cũng đang tròn mắt há mồm.

Đây là lời nói ra từ miệng của một Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư sao?

Đây là lời nói mà một đệ tử hạch tâm của Thánh địa Sơn Vực Thương Mang Sơn có thể phát ra sao?

Kiều ngạo đầu, tàn bạo đầu, Lưu Thịnh Phong hung hăng vênh váo có thể nói ra những lời này sao?

Lưu Thịnh Phong đối với chuyện này không để ý chút nào, vô cùng trôi chảy nói:

- Trên người ta có Hạ phẩm Linh binh Sùng Sơn Khải, ta nguyện ý dâng lên coi như tạ lỗi.

Hắn hơi dừng lại một chút rồi tiếp tục nói:

- Dĩ nhiên, nếu ngươi giết ta cũng có được Sùng Sơn Khải, ngoài ra những năm này ta có một vài tích góp, mặc dù chưa chắc trân quý, nhưng cũng không tầm thường, ta có thể dâng lên.

Yến Triệu Ca nhìn Lưu Thịnh Phong, không nói gì.

Lưu Thịnh Phong hòa nhã cười nói:

- Ngươi không cần lo lắng chuyện bỏ qua cho ta mà lưu lại hậu hoạn, ngươi cũng nói, ta bắt nạt kẻ yếu mà.
- Biết ngươi mạnh hơn ta, làm sao ta sẽ đi lấy trứng chọi đá chứ?
- Ta tránh ngươi còn không kịp đây, sau này phạm là nơi ngươi xuất hiện, ta lập tức lui chín mươi dặm.
- Ngươi là một đời Yến Vô Định mới, ngày sau tất nhiên giống cha ngươi, giống như tiền bối Hám Thiên Tôn của quý phái vậy, trở thành nhân vật vang danh thiên cổ.
- Ta chỉ là một tiểu nhân vật, ngươi không cần để trong lòng, chỉ coi ta là một cái rắm, thả ta đi.

Lưu Thịnh Phong nói thật nhanh, tựa hồ sợ mình nói chậm, sẽ bị Yến Triệu Ca làm thịt vậy.

Trương Dao nhìn không nổi nữa, không nhịn được lên tiếng:

- Ngươi không chỉ đại biểu bản thân ngươi, mà còn là đệ tử của Thương Mang Sơn a!

Lưu Thịnh Phong cười ha ha:

- Ta là sĩ nhục của sư môn, hôm nay nếu nhụt về tính mạng, sau khi về núi ta cam chịu trách phạt.
- Nhưng trước mắt cũng không cần đem sư tôn ra ngoài rồi, dù sao vị Yến sư đệ... a, không phải, là Yến sư huynh, dù sao Yến sư huynh cũng không có cổ kỹ trong lòng a.
- Nếu hẳn cho là ta đang uy hiếp, liền tức giận lên, vậy mạng nhỏ của ta chẳng phải mất rồi?

Trương Dao cứng lưỡi, nhìn Lưu Thịnh Phong nói không ra lời.

Lưu Thịnh Phong không nhìn nàng nữa, quay lại nhìn Yến Triệu Ca, giấy dựa đứng dậy, hai tay mở ra, cho mình mấy bạt tay:

- Ta đáng đánh, ta có tội, chỉ cầu người tha cho ta.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn Lưu Thịnh Phong:

- Lúc trước không phải người nói, người nhìn ta, trong lòng liền không thoải mái sao, chỉ cần giết ta mới thấy thoải mái?

Lưu Thịnh Phong vội vàng cho mình hai bạt tai nói:

- Yến sư huynh, đó là ta nói vậy, người ngàn vạn lần đừng để trong lòng a.

- Ta đối với người mạnh hơn mình đều vô cùng tôn kính, đều ngoan ngoãn nghe theo.

- Ta chỉ cầu người tha ta một mạng, không nên giết ta, người muốn ta làm gì, ta cũng làm.

Yến Triệu Ca không đáp, đưa tay cầm lấy Linh Kiếm Bích Long khảm trên Sừng Sơn Khải của Lưu Thịnh Phong, sau đó run một cái.

Từ Kim Lôi Kiếm và Phi Lôi Dao chấn động, cùng Linh Kiếm Bích Long tỏa sáng.

Lưu Thịnh Phong lúc này không cách nào nhúc nhích, Sừng Sơn Khải trên người hắn mặc dù nghe lệnh, nhưng không dịch lại Linh binh mà Yến Triệu Ca thao túng, lập tức giải thể.

- Cái Sừng Sơn Khải này, tự nhiên là biểu cho Yến sư huynh.

Lưu Thịnh Phong không để ý nói.

Trương Dao há miệng một cái, không có phát ra âm thanh nào.

Đây chính là Linh binh a!

Chính là những đệ tử hạch tâm của Thánh địa như nàng, hay Từ Không Tinh, Triều Nguyên Long, Tiểu Vũ, Lý Tinh Vân, bình thường cũng không có được Linh binh.

Thượng phẩm Bảo binh hoặc là Trung phẩm Bảo binh, mới là tiêu biểu.

Thông thường mà nói, đệ tử hạch tâm của thế lực cấp Thánh địa, phải đột phá Tiên Thiên Tông Sư, sư môn mới ban thưởng Linh binh.

Người không tới Tiên Thiên mà có Linh binh, hoặc là cơ duyên từ bên ngoài, hoặc là người có bối cảnh xuất thân không bình thường như Yến Triệu Ca, Tiêu Thăng, Lâm Chu vậy.

Nhưng dù loại người phía trước hay loại người phía sau đều có rất ít.

Đối với Võ giả Tông Sư mà nói, Linh binh cũng là bảo bối trân quý như mạng.

Mặc dù mạng nhỏ của Lưu Thịnh Phong nhìn như trong tay của Yến Triệu Ca, nhưng hắn phản ứng như vậy, làm cho Trương Dao vô cùng ngạc nhiên.

Đến nỗi Võ giả trung niên đang trọng thương bên cạnh, vừa ghen tị vừa khổ sở, thế lực hắn xuất thân, trên toàn tông môn, chỉ có một kiện Linh binh mà thôi, và được làm bảo vật trấn phái.

Yến Triệu Ca tháo ra Sừng Sơn Khải khỏi Lưu Thịnh Phong, đột nhiên cười một tiếng:

- Là có đòn sát thủ gì đi?

- Nhưng mà, ta không có hứng thú nhìn đòn sát thủ của người.

Dứt lời, Linh Kiếm Bích Long trong tay chợt lóe lên kiếm quang.

Lưu Thịnh Phong trợn to hai mắt.

Trên bầu trời đột nhiên truyền đến một tiếng thờ dài, âm thanh này, Yến Triệu Ca rất quen thuộc, chính là trường lão của Thương Mang Sơn, Sơn Thạch Ông.

- Tông môn bất hạnh, tông môn bất hạnh a.

Trên tiểu đảo, phong vân biến ảo, một bàn tay to lớn như núi xuất hiện, lòng bàn tay truyền tới hấp lực, cầm đi Lưu Thịnh Phong.

Son Thạch Ông không có đích thân đến đây, lúc này là cường giả của Trục Lăng Các thông qua trận pháp, sinh ra hiệu quả như thế này.

Chuyện mới xảy ra vừa rồi, không chỉ Son Thạch Ông nhìn trong mắt, những đại lão của tông môn khác cũng nhìn trong mắt.

Cho dù Son Thạch Ông già đời, lúc này cũng cảm thấy mặt nóng rát.

Mắt mặt a, từ Thanh Già Hồ ném về Thương Mang Sơn a!

- Người này sẽ bị trông coi nghiêm ngặt, không để hắn làm bậy, chuyện này lão hủ bảo đảm.

Son Thạch Ông thờ dài hướng Yến Triệu Ca nói:

- Yến tiểu hữu, đệ tử của bản môn đắc tội, xin đừng trách, hoan nghênh người đến Thương Mang Sơn làm khách.

Những lời này cũng chỉ bày tỏ sẽ có bồi thường.

- Tiền bồi khách khí.

Yến Triệu Ca đối với chuyện bồi thường cũng không quá để ý, nếu được thì hắn muốn làm thịt Lưu Thịnh Phong hơn.

Nói khó nghe là người này bất nạt kẻ yếu, không có mặt mũi, đôi một góc độ khác mà xem, có thể nói là biết co dãn, làm được ông lớn, cũng có thể làm được cháu trai.

Khi thất thế thì khom lưng khuyu gối, khi được thế thì ngông cuồng tàn bạo.

Sau một lát, A Hồ cùng Tạ Du Thiên cũng tìm đến, biết được chuyện đã xảy ra, A Hồ nhẹ rằng:

- Đáng tiếc đây là địa bàn của Trục Lăng Các, đáng tiếc có đại lão Thương Mang Sơn nhúng tay, nếu không coi như hắn là người của Thương Mang Sơn, hắn cũng không đi được.

Tạ Du Thiên cùng Trương Dao nghe vậy, nhìn nhau cười khỏ.

- Lưu Thịnh Phong khẳng định không có mặt mũi tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này.

Tạ Du Thiên nghe xong Trương Dao kể lại, tán thán nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Yến sư đệ, người so với lời đồn còn mạnh hơn, Thông Thiên Hội Minh lần này, dù có Từ sư huynh tham gia, người cũng là "nhất cho độc tử" a.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 164: Tình báo đến từ Thiên Lô Điện

Dịch giả: rolland

Lấy tu vi mà nói, những người tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này cao hơn Yến Triệu Ca cũng không phải không có, trong đó còn có Võ giả Thông Thiên cảnh.

Võ giả Thông Thiên cảnh mặc dù phần lớn đều tiềm tu, ít đi lại bên ngoài, nhưng dù sao thì Thông Thiên Hội Minh cũng là tình huống đặc thù.

Nhất là dưới tình hình thế cục toàn bộ Bát Cực Đại Thế Giới tương đối khẩn trương như thế này, thì Thông Thiên Hội Minh càng quan trọng.

Nếu bàn về thực lực, Yến Triệu Ca lúc này, cũng chưa chắc độc chiếm ngôi đầu trong quần anh của Thông Thiên Hội Minh.

Nhưng hắn lấy cảnh giới Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư, chiến thắng Lưu Thịnh Phong có tu vi Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư, chuyện này trong Thông Thiên Hội Minh, có thể nói là độc nhất.

Dù sao thì Lưu Thịnh Phong cũng không phải Võ giả Tiên Thiên hậu kỳ tầm thường.

Nếu không để ý các phương diện khác thì, trên tu vi Võ đạo, hắn vẫn là đệ tử hạch tâm của Thánh địa Sơn Vực Thương Mang Sơn, Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư tầm thường, cho dù mấy người bao vây hắn, đều có thể bị hắn đánh chạy.

Ít nhất, bản thân Tạ Du Thiên chống với Lưu Thịnh Phong, phòng chừng cũng là cục diện năm năm mà thôi, thắng bại còn phải xem sự phát huy vượt qua bình thường.

Cho nên lúc này nhìn Yến Triệu Ca, Tạ Du Thiên thật lòng khen ngợi, Trương Dao bên cạnh nàng càng bội phục.

Yến Triệu Ca thu lấy Sùng Sơn Khải của Lưu Thịnh Phong, lưu lại bảo vật này, cũng có nghĩa là Sơn Thạch Ông ngầm thừa nhận nó thuộc về Yến Triệu Ca.

"Hắc, nếu ta tổ chức một buổi triển lãm chiến lợi phẩm, tất cả đều là binh khí chiêu bài của đệ tử hạch tâm các nhà, có khi nào vì quá kiêu ngạo mà bị quần ấu không ta?"

Khóe miệng của Yến Triệu Ca co rút một cái, đem vật cất đi, hướng Tạ Du Thiên mỉm cười nói:

- Tạ sư tỷ quá khen.

Yến Triệu Ca nhìn tiểu đảo bốn phía hỗn độn, có chút áy náy nói:

- Chuyện này phá hoại còn nhiều hơn so với "đại gia hỏa" kia.

Đầu gấu trúc kia cọ cọ hần, ánh mắt tỏ ra rất vô tội.

Tạ Du Thiên nói:

- Không sao, nguyên nhân chính là do Lưu Thịnh Phong, trưởng bối của bốn môn sẽ cùng Sơn Thạch Ông của Thương Mang Sơn giao thiệp.

Sau chuyện này, mọi người trở lại Thanh Già Đảo.

Lần này trở về, mọi người đều ngồi trên lưng đại gấu trúc, cái "hàng" này cũng không sợ gì, chở mọi người trên lưng đập nước mà đi.

Duy nhất ngoại lệ là Võ giả trung niên, đại gấu trúc rất thù dai, nhớ tới đối phương bắn nó một mũi tên trong giai đoạn cuối cùng lên cấp.

Mặc dù không cho hần leo lên lưng, nhưng cũng tạo ra một dòng nước màu đen mang theo hần đến Thanh Già Đảo.

Võ giả trung niên này xuất thân một thế lực phụ thuộc Trọc Lăng Các. Được sự cho phép của Trọc Lăng Các tiến vào Thanh Già Hồ tìm cơ duyên, nhưng hần xảy ra chuyện ở địa giới Thanh Già Hồ, thì Trọc Lăng Các phải bày tỏ thái độ mới được.

Huống chi người này trọng thương quá nặng, nếu không kịp cứu chữa có thể sẽ chết.

Cho nên Tạ Du Thiên vẫn quyết định mang hần trở về Thanh Già Đảo.

Ngồi trên lưng đại gấu trúc, Trương Dao hứng thú dào dạt, A Hồ cũng cười không ngừng, dù sao Sơn Tỳ rất hiếm thấy.

Yến Triệu Ca thì có chút quần quýt, sắc mặt cổ quái nhìn con "hàng" giống đại gấu trúc dưới móng mình.

"Phong cách này có chút kỳ quái..."

Yến Triệu Ca dè dặt quan sát những người khác, bọn hần ngược lại cũng không để ý, mà rất hứng thú, điều này làm trong lòng hần dễ chịu một chút.

Yến Triệu Ca hướng Tạ Du Thiên hỏi:

- Tạ sư tỷ, nơi này của các người có Xích Diễm Thiết cùng Hàn Quang Thiết hay không?

Tạ Du Thiên đáp:

- Đây đều là tài nguyên khoáng sản rất thường gặp, sản lượng rất nhiều, mặc dù khu vực Thanh Già Hồ không có quặng mỏ, nhưng trên Thanh Già Đảo cũng có một ít, người cần sao?

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Xin Tạ sư tỷ giúp ta liên hệ một chút, giá cả ta sẽ không để quý phái thua thiệt.

Tạ Du Thiên nhìn đại gấu trúc, cười nói:

- Người muốn đứt cho "đại gia hỏa" này sao? Cái này phải chuẩn bị nhiều một chút.

Yến Triệu Ca cười khò:

- Phải a?

Đoàn người cười nói trở về Thanh Già Đảo, Yến Triệu Ca cùng Tạ Du Thiên, Trương Dao tạm biệt, mang theo A Hồ cùng đầu đại gấu trúc kia trở lại trúc lâu của mình.

Lên tầng hai trúc lâu đã thấy một thân ảnh đứng đó.

Đối phương đứng gần cửa sổ, nhìn về mặt hồ phương xa, khi Yến Triệu Ca lên lầu, xoay người lại nói:

- Triệu Ca trở lại rồi à?

Người này mặt mũi gầy gò tuấn nhã, ba chòm râu dài rũ xuống, chính là Phương Chuẩn.

Yến Triệu Ca cùng Phương Chuẩn thi lễ:

- Nhị sư bá.

- Chuyện cùng Lưu Thịnh Phong của Thương Mang Sơn, ta đã biết, không phải người sai, không cần để ở trong lòng.

Phương Chuẩn nói:

- Lần này ta tới vì một chuyện khác.

Yến Triệu Ca gật đầu một cái, an tĩnh nghe Phương Chuẩn nói tiếp.

Phương Chuẩn từ từ nói:

- Liên quan đến tổ chức Tuyệt Uyên ngày đó có ý đồ làm loạn Địa Vực, Thiên Lôi Điện đã có được đầu mối quan trọng.

Yến Triệu Ca nghiêm nghị:

- Tuyệt Uyên?

Phương Chuẩn gật đầu:

- Không sai, cái tổ chức này thâm thấu sâu hơn so với dự tính.

- Không chỉ có những Võ giả bất mãn với sáu Thánh địa, mà trong sáu Thánh địa cũng có người của bọn chúng!

Con người của Yến Triệu Ca đột nhiên co rụt, liền nghe Phương Chuẩn nói tiếp:

- Thiên Lôi Điện, lần này bọn họ phát hiện thành viên của tổ chức Tuyệt Uyên trong nội bộ, đạt được nhiều tình báo hữu dụng.

- Mục tiêu của Tuyệt Uyên chính là để Cửu U trong truyền thuyết hạ xuống Bát Cực Đại Thế Giới.

Lúc này vẻ mặt của Phương Chuẩn cũng có chút nghiêm trọng âm u.

Yến Triệu Ca lúc này cũng nghiêm túc hẳn lên, trong đầu có nhiều ý niệm thoáng qua.

"Địa Vực rất có thể tồn tại khe hở thông tới Cửu U."

"Nhưng không biết có nguyên nhân gì, lực lượng gì đem khe hở trấn áp, ngăn chặn."

Yến Triệu Ca nhíu mày:

"Người của tổ chức Tuyệt Uyên có mục tiêu cuối cùng, quả nhiên là muốn mở ra khe hở, dẫn Cửu U hạ xuống sao?"

"Tà Ma giới đầu độc lòng người, chui vào sơ hở tâm linh, cuối cùng hóa thân thành ma, nhưng cũng giới ẩn núp, rất khó phát hiện."

"Quý Phủ Lão Nhân - Hàn Thịnh, nhìn như cực đoan, nhưng ngược lại cũng chưa chân chính ma hóa..."

"Người giống như hắn, muốn cải biến cục diện Thánh địa cao cao tại thượng hiện nay, thay trời đổi đất, đập ra một tương lai mới."

"Mà Võ giả xuất thân từ sáu Thánh địa là vì cái gì chứ? Trong lòng bọn họ có mưu cầu, sau đó mới bị đầu độc, không ngừng phóng ra dục niệm, rồi từ từ đắm chìm vào trong đó sao?"

Yến Triệu Ca suy nghĩ rất nhiều trong đầu, sau khi thu lại suy nghĩ, nhìn về phía Phương Chuẩn.

Mặc dù sự tình quan trọng, nhưng Phương Chuẩn vẫn kiên nhẫn chờ Yến Triệu Ca tiêu hóa xong những tin tức này, thấy Yến Triệu Ca phục hồi lại tinh thần, liền nói tiếp:

- Mặc dù Thiên Lô Điện chưa nói, nhưng đường dây tin tức của chúng ta ở Lô Vực cho biết, người bắt được gian tế của Tuyệt Uyên ẩn núp trong nội bộ tông môn, chính là Lâm Thiên Phong.

- Bằng chuyện này, ưu thế của hắn trong việc cạnh tranh điện chủ kế tiếp của Thiên Lô Điện sẽ lớn hơn.

Yến Triệu Ca hít mắt.

Lâm Thiên Phong, chính là cha của Lô Minh công tử - Lâm Chu.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Phương Chuẩn nói:

- Thiên Lô Điện lấy được nhiều tin tức tình báo có lợi, trong đó bao gồm thân phận gian tế của tổ chức Tuyệt Uyên trong năm Thánh địa?

- Không sai.

Phương Chuẩn gật đầu một cái, giọng nói chậm lại:

- Hơn nữa, lần Thông Thiên Hội Minh này, tại Thanh Già Hồ, Tuyệt Uyên lại muốn làm loạn một lần nữa.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 165: Công đức thiện kỳ sự tất tiên lợi kỳ khí

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nghe Phương Chuẩn nói, thở ra một ngụm trọc khí:

- Ở lần Thông Thiên Hội Minh này sao?

Phương Chuẩn nói:

- Gần đây ta mới biết, một cái mạch nước chảy vào Thanh Già Hồ, xuất phát từ Địa Vực.

Yến Triệu Ca sờ cằm nói:

- Trừ thế hệ trẻ chúng ta tham gia Hội Minh, các nhà đều có trường bồi đến áp trận.

- Thanh Già Hồ nhỏ, thật ra cũng coi như cường giả như mây, không phải ai cũng có thể tùy ý xâm phạm.

Yến Triệu Ca nhẹ giọng nói:

- Nếu Tuyệt Uyên dám động thủ, cũng tức là nói, trong cường giả Đại Tông Sư mang đội lần này có người của bọn họ.

Phương Chuẩn khẽ mỉm cười:

- Hơn nữa, coi như chủ nhà, có thể nắm trận pháp nơi này trong tay, vị thuộc Trọc Lăng Các kia, nhất định có vấn đề.

Hắn cười nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Nói không chừng ta cũng có vấn đề.

Yến Triệu Ca nhìn Phương Chuẩn, mỉm cười nói:

- Vậy thì ta chỉ có thể cầu nguyện ngài không có vấn đề, nếu không ta khó giữ được cái mạng nhỏ này.

- Coi như ta có vấn đề, cũng sẽ không dễ dàng giết Triệu Ca người.

Phương Chuẩn bật cười lắc đầu nói:

- Nếu ta có vấn đề sẽ bắt người đi đối phó Yến sư đệ, mà không phải chỉ làm khó một mình người.
- Nhưng mà thiên phú của người có thể "trò giỏi hơn thầy" a.

Phương Chuẩn than thở:

- Qua mười mấy năm... không đúng, chỉ cần mấy năm, bất kỳ ai cũng phải nhìn nhận sự tồn tại của người, nhìn thẳng người là Yến Triệu Ca, mà không phải con của Yến Địch.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Nhị sư bá quá khen làm ta cũng ngượng ngùng.

Phương Chuẩn cười cười, trở lại đề tài nghiêm chỉnh:

- Tuyệt Uyên muốn cho Cửu U phủ xuống thế gian, tính chất của chuyện này còn tồi tệ hơn Viêm Ma Đại Thế Giới, là công địch của cả Bát Cực Đại Thế Giới.
- Hôm nay chúng ta đang đối kháng Viêm Ma, mơ hồ có chút ưu thế, mặc dù Viêm Ma nóng nảy hiếu chiến, nhưng cũng không phải không chút kiêng kỵ nào.
- Nhưng nếu Cửu U phủ xuống, Bát Cực Đại Thế Giới liền hai mặt thụ địch, Viêm Ma cũng sẽ nhân cơ hội này tấn công.

Yến Triệu nghe vậy thì gật đầu:

- Không sai, nghiêng sao không trướng lành, cho nên Thiên Lô Điện mới có thể cung cấp tình báo cho năm Thánh địa chứ?
- Dĩ nhiên, ta đoán bản môn cùng Bích Hải Thành, Thương Mang Sơn, muốn lấy được tình báo thì phải trả giá không nhỏ.

Hắn nhìn về phía Phương Chuẩn, Phương Chuẩn cười một tiếng:

- Không sai, đây là chuyện rất thường tình.

Yến Triệu Ca hơi ngửa đầu suy nghĩ một chút rồi nói:

- Bên Bích Hải Thành, lần này không thuận lợi tiếp tục truy cứu vấn đề Lâm Chu cùng Nhất Tuyền Phong.

Sớm nhận được tin tức từ Thiên Lô Điện, không chỉ Yến Thiêm, Lâm Chu cũng chắc chắn không đến tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này.

Trong quá trình chiến đấu tranh đoạt Lô Đế Chi Nhân, Lâm Chu bị Yến Triệu Ca đã thương, cuối cùng bị buộc phải sử dụng Hóa Huyết Lưu Quang Ngọc chạy trốn.

Mặc dù thành công thoát đi, nhưng khí huyết của hắn phải suy bại, thương càng thêm thương, trong thời gian ngắn rất khó khôi phục, cho dù đến tham gia Thông Thiên Hội Minh, cũng không được gì.

Ngoài ra, Bích Hải Thành cũng đang nhìn chằm chằm, chờ đợi hắn chuyện của Nhất Tuyền Phong.

Nhưng mà, xảy ra chuyện như vậy, Bích Hải Thành dù muốn truy cứu cũng không thể cứng rắn.

Mặc dù tình báo bên Lô Vực biểu hiện, khám phá ra nội gian của Tuyệt Uyên, chính là cha của Lâm Chu, Lâm Thiên Phong.

Nhưng Yến Triệu Ca có chín thành khẳng định, trong này nhất định có quan hệ với Lâm Chu.

"Hắc, đại thủ bút a!"

Yến Triệu Ca chắc chắn khen ngợi:

"Thiên Lô Điện lần này có rất nhiều thu hoạch."

Không đề cập đến chuyện khác, lần này Trọc Lăng Các liền thiếu Thiên Lô Điện một nhân tình lớn.

Dưới thế cục của Bát Cực Đại Thế Giới vi diệu như thế này, lập trường của Trọc Lăng Các quá nhạy cảm.

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn Phương Chuẩn:

- A, nói hồi lâu, Nhị sư bá, gian tế trong Quảng Thừa Sơn chúng ta là vị nào vậy? Thông Thiên Hội Minh lần này, có mấy Đại Tông Sư có vấn đề?
- Ta đã truyền tin trở về tông môn, sư phụ bọn họ sẽ tự xử lý.

Phương Chuẩn báo ra tên một người, sau đó bổ sung nói:

- Bên Thiên Lô Điện chỉ nói một người này, còn có những người khác hay không, cũng chưa biết được, bản môn không thể buông lỏng cảnh giác.

Yến Triệu Ca gật đầu nói:

- Đạo lý này không sai.

Phương Chuẩn nói tiếp:

- Còn Thông Thiên Hội Minh lần này, trừ Trọc Lăng Các ra, vốn có ba người, người dẫn đội của Thiên Lô Điện là Tuyết Uyên, bây giờ đã bị xử lý.

Yến Triệu Ca chép chép miệng nói:

- Đó chính là nói, vốn là bốn tên, hơn phân nửa, một người trong đó lại nắm trong tay địa lợi, quả thật có khả năng thành công a.

Phương Chuẩn nói:

- Không chỉ là nội gian, thành viên Tuyết Uyên ngoài sáu Thánh địa cũng sẽ đánh bất ngờ nơi này, cũng nhau phối hợp.

- Vì có thể tận lực một lưới bắt hết, cho nên trừ tên nội gian mà Thiên Lô Điện khám phá ra, những cường giả Tuyết Uyên đã bại lộ thân phận, chúng ta cũng không kinh động.

- Nhưng Trọc Lăng Các đã có nhiều cường giả đến nơi này mai phục.

Hắn nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngược lại là những người chân chính tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này như ngươi, lúc xảy ra chuyện phải thận trọng, kịp thời lẩn trốn.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Ta cảm giác chúng ta không phải chính chủ, nếu không phải không muốn đứt dây động rừng, đám chúng ta có thể mỗi người trở về a.

Phương Chuẩn hờ hững nói:

- Thông Thiên Hội Minh vẫn là Thông Thiên Hội Minh, giống như Triệu Ca ngươi, Tiên Thiên sơ kỳ, chiến thắng Tiên Thiên hậu kỳ hạch tâm của Thương Mang Sơn, mới có thể làm Quảng Thừa chúng ta tăng lên uy thế sao?

- Đối phương muốn động thủ, cũng cần chút thời gian chuẩn bị.

- Thật ra thì, nếu không phải quá nguy hiểm, đối với người trẻ tuổi các ngươi mới là lịch luyện tốt nhất.

Yến Triệu Ca khẽ mỉm cười:

- Lời này cũng có lý.

Phương Chuẩn đứng dậy, đi ra ngoài:

- Bên chúng ta cũng có rất nhiều chuyện cần chuẩn bị, trong lòng Triệu Ca ngươi hiểu rõ liền tốt, tự mình chuẩn bị đi, dị biến lúc nào cũng có thể phát sinh.

- Nhị sư bá yên tâm, ta biết.

Yến Triệu Ca tiễn Phương Chuẩn rời khỏi, sau đó kêu A Hồ đi vào, thông báo cho hắn.

A Hồ tròn tròn mắt nói:

- Công tử, thời điểm ngươi lập công lại tới rồi!

Yến Triệu Ca tròn mắt:

-... ta không nghĩ dựa vào mỗi câu đề lập công.

- Nhưng an ủi chính là, lần này có một đám người cùng bồi với ta.

Tạ Du Thiên rất nhanh đưa Xích Diễm Thiết cùng Hàn Quang Thiết tới, Yến Triệu Ca lấy bí pháp xử lý qua, sau đó liền giao nhiệm vụ nuôi đại gấu trúc cho A Hồ.

- Công tử, vậy người bạn làm chuyện gì?

A Hồ tò mò hỏi.

Yến Triệu Ca búng tay:

- Tu luyện.

- Chuyện lớn lập tức xảy ra, "công đức thiện kỳ sự tất tiên lợi kỳ khí (*)" mà.

A Hồ cảm thấy đầu óc của mình có chút không đủ dùng:

- Nhưng Thông Thiên Hội Minh lập tức bắt đầu, thời gian ngắn như vậy ngài muốn tu luyện cái gì a?

Yến Triệu Ca mỉm cười không nói.

Trước đây vì sợ tốc độ tăng lên quá nhanh chọc người khác hoài nghi, nhưng bây giờ tình huống đặc thù, vậy thì nhanh một chút cũng tốt.

Yến Triệu Ca nhẹ nhàng chạm vào mắt phải của mình, dù sao cũng có thể mượn có.

Yến Triệu Ca đi tới cửa sổ, nhìn Thanh Già Hồ mây khói lượn lờ, ánh mắt của hắn trở nên mờ mịt:

"Cửu U..."

(*) Nguyên văn 工欲善其事必先利其器 - "công đức thiện kỳ sự tất tiên lợi kỳ khí": tạm dịch "Quan muốn giỏi, phải hiểu rõ tài năng của kẻ dưới cơ mình".

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 166: Cương khí hóa thiên địa hư ảo

Dịch giả: rolland

Quảng Thừa Tiên Đan, lúc Yến Triệu Ca ban cầm tới tay đã ăn vào.

Đan dược này giúp tăng cường linh tính của Cương khí, làm cho Võ giả thuận tiện hơn khi cảm ngộ thiên địa hư ảo.

Công hiệu này nhìn như đơn giản, nhưng hơn ở hiệu quả mạnh mẽ, cho dù Võ giả Đại Tông Sư sử dụng cũng có ích lợi vô cùng, Võ giả Tông Sư sử dụng thì hiệu quả không cần phải nói.

Trên thực tế, Võ giả Tông Sư căn bản không cách nào luyện hóa dược tính của Quảng Thừa Tiên Đan hoàn toàn được.

Dược tính của đan dược, sẽ lưu lại trong cơ thể của Võ giả, một mực kéo dài, giúp Võ giả tu luyện được lợi.

Đây được coi như là đan dược thượng thừa nhất mà Quảng Thừa Sơn nắm giữ, cho dù Yến Triệu Ca có kiến thức rộng lớn, đối với dược hiệu của đan dược này cũng phải khen ngợi.

Lúc này Yến Triệu Ca ngồi xếp bằng, bên trong Đan điền, thanh khí tán ra, khói khí hỗn độn chuyển động, nóng lạnh luân phiên, âm dương tương tế, giống như thiên địa hóa lò không ngừng luyện hóa dược tính của Quảng Thừa Tiên Đan.

Dược tính bị Cương khí của Yến Triệu Ca dẫn đạo, không ngừng tán ra tứ chi bách hải.

Huyệt khiếu toàn thân của Yến Triệu Ca đóng mở liên tục, từng đạo băng long, hỏa long chuyển động cuộn cuộn không ngừng.

Cương khí tạo thành long hình như thật, vây rồng toàn thân nhấp nháy, tràn đầy linh tính, phát ra từng trận long ngâm trầm thấp.

Yến Triệu Ca mở hai mắt ra, trong mắt đột nhiên có lói quang thoáng hiện.

Thánh binh tàn phiến Lôi Đế Chi Nhãn, hiện ra trong mắt phải của Yến Triệu Ca.

Lôi Đế Chi Nhân lóe lên, chớp động ánh sáng giống như hỗn độn sơ khai, một đạo lôi đình bổ xuống, phân chia trời đất.

Đến đây, vạn vật hình thành, thế giới rộng lớn diễn hóa biến thiên.

Bạch vân thương cầu, thương hải tang điền (*), thời gian trường hà (**), vô tận, cuộn cuộn lao nhanh, tựa như "sát na", lại tựa như "vĩnh hằng".

Yến Triệu Ca cùng Lôi Đế Chi Nhân tâm ý tương thông, trong nháy mắt, giống như cảm nhận được ý cảnh trong một "sát na" kia, thế giới sinh diệt.

Thiên Lôi mặc dù mãnh liệt hung ác, nhưng không lưu lại chút vết tích nào trong đầu của Yến Triệu Ca.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca nhẹ nhàng khép lại sau đó lại mở ra.

Trong thời gian một cái nháy mắt này, lại giống như thời gian trăm triệu năm thảng trôi qua.

Lúc này, Yến Triệu Ca cảm thấy liên hệ giữa mình và Lôi Đế Chi Nhân rõ ràng tiến thêm một bước, thậm chí sinh ra cảm giác tâm ý tương thông.

Yến Triệu Ca khẽ quát một tiếng, toàn thân đột nhiên bộc phát lôi quang trận trận, truyền ra một tiếng nổ vang.

Ngoài trúc lâu, bầu trời phía trên Thanh Già Đảo, vân vụ quay cuồng, giống như truyền tới một tiếng nổ vang, một tia chớp phá vỡ thương khung!

"Đùng đoàng đùng đoàng!"

Bầu trời, mặt đất, tiếng sấm vang dội, tựa như hồng hoang sơ khai!

Xung quanh thân thể của Yến Triệu Ca, từng luồng Cương khí hóa thành thiên long, vẫy rồng toàn thân mở ra, lôi đình phun dũng ra ngoài.

Hồ quang dày đặc nhảy nhót trong trúc lâu, tụ thành một chỗ như hóa thành lôi hải.

Lôi đình mãnh liệt, cũng không tổn hại tiểu lâu chút nào, từng cái Cương khí thiên long mở mắt ra, tất cả đều có ánh sáng thoáng hiện, giống như vẽ rồng điểm mắt, tràn đầy linh tính cùng sức sống, hư long hóa thành chân long.

Yến Triệu Ca đưa một bàn tay ra, đẩy về phía trước một cách bình thường.

Từng luồng Cương khí thiên long lượn quanh, hóa thành một mảnh hỗn độn!

Vô thủy vô chung, vô tiền vô hậu, mặc dù là cảnh tượng hư ảo do Cương khí biến thành, nhưng cũng khiến người khác cảm nhận được ý cảnh huyền diệu trong đó.

Đây chính là thiên địa hư ảo do Cương khí Quyền ý của Yến Triệu Ca hóa thành!

Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo, chính là tiêu chí của Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư!

Yến Triệu Ca khẽ cười, chương thế biến đổi, lòng bàn tay đỏ bùng, cảnh tượng hư ảo do Cương khí hóa thành cũng theo đó mà biến đổi, hóa thành một mảnh đỏ tím.

Bị bao quanh bởi từng đoàn lửa màu tím, là một đan lô màu tím như ẩn như hiện, giống như thật.

Chương thế của Yến Triệu Ca lại thay đổi, hai ngón tay giữa bắt kiếm ấn, lấy ngón tay thay kiếm nhẹ nhàng điểm ra.

Đâu Suất Hòa màu đỏ tím cùng đan lô biến mất không thấy, Cương khí đan xen hóa thành tinh không tối đen, trong màn đêm, Thất Tinh Cao Huyền, Cung Chiếu Bắc Thần (***).

Yến Triệu Ca thu tay về, đánh ra từng cái Lục Linh Ma Quyền, Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo, giống như trở về viễn cổ hồng hoang, vô tận dị thú cường đại hoành hành, bá đạo vô biên.

Sau khi Yến Triệu Ca thu lại quyền thế, tất cả cảnh tượng biến mất, trở về hỗn độn hư vô.

Tựa như có thể hóa sinh vạn vật, chứa đựng vạn vật cũng có thể chôn vùi vạn vật.

Yến Triệu Ca phun ra một ngụm trọc khí thật dài, đứng dậy đi ra trúc lâu.

A Hổ đang chơi đùa cùng đại gấu trúc, thấy Yến Triệu Ca, không khỏi hỏi:

- Công tử, thiên lôi vừa rồi, là ngươi thúc giục tàn phế Lôi Đế Chi Nhân sao?

Yến Triệu Ca cười nói:

- Không sai, ta nuốt Quảng Thừa Tiên Đan là căn cơ vững chắc, tích lũy càng thâm hậu, tu luyện dần đến bình cảnh, sau đó tìm hiểu lực lượng ý cảnh của Lôi Đế Chi Nhân, thành công tiến thêm một bước.

A Hồ há miệng một cái nói:

- Công tử à, ngài vừa mới đột phá Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư ở Vân Triệu Sơn a.
- Nhanh như vậy lại đột phá Tiên Thiên trung kỳ, năm đó gia chủ cũng không mạnh như ngài a!

Yến Triệu Ca đưa tay xoa mắt phải, nói:

- Do cơ duyên mà thôi, coi như một sự ngạc nhiên vui mừng đi.

A Hồ cho Yến Triệu Ca một ngón tay cái:

- Coi như cơ duyên, thì công tử ngài phải có bản lĩnh mới lấy được.

Yến Triệu Ca nhìn A Hồ một cái, rồi nói:

- A, A Hồ, bây giờ ngươi nịnh hót, biểu tình càng ngày càng chân thành.

A Hồ thật thà cười một tiếng:

- Là do công tử dạy bảo, ta đây thường xuyên hướng về tấm gương phía trước mà học tập a.

Hắn vỗ vỗ cái đầu cứng của mình, nói:

- Đúng rồi, công tử, Thiên Bằng đã đến.
- Hà, Từ sư huynh tới sao?

Yến Triệu Ca cười hắc hắc:

- Đang ở chỗ của Tà sư tỷ chứ gì?

A Hồ cũng cười hắc hắc:

- Sau khi chào hỏi Phương trưởng lão, rồi tới nơi này, thấy công tử ngài đang bế quan, liền như một làn khói chạy tới chỗ Tà cô nương.

Hai người nhìn nhau một cái, gian xảo cười hề hề:

- Có một chân (****)...

Yến Triệu Ca cười nói:

- Đi, đi xem một chút.

Từ Phi năm nay ba mươi tuổi, tuổi tác lớn hơn Lục Vân và Yến Triệu Ca không ít, hiện tại đã là Võ giả Thông Thiên cảnh, cách Đại Tông Sư cảnh giới chỉ kém nửa bước.

Thông thường mà nói, phần lớn Thông Thiên cảnh Tông Sư đều tiềm tu, ít đi ra ngoài.

Nhưng gần đây Đại Nhật Thánh Tông mất thế diện quá nhiều, tại Thông Thiên Hội Minh lần này vì tìm về mặt mũi, nên phái người đứng đầu Sơ Dương tứ kiệt, Đường Vinh Hạo xuống núi.

Đường Vinh Hạo cũng có tu vi Thông Thiên cảnh, Từ Phi tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này, chính là vì ngăn chặn Đường Vinh Hạo.

Đến ngoài trúc lâu của Tà Du Thiên, cách thật xa, nhưng cái mũi của Yến Triệu Ca hít hít, đã nghe thấy một mùi rượu bay tới.

Sau đó liền thấy bên ngoài trúc lâu, một cái bàn đá trong sân, hai người đang ngồi đối diện nhau, một người chính là Tà Du Thiên, người còn lại là một hán tử khôi ngô, vóc người rất cao lớn.

Người này mày rậm mắt to, mũi cao thẳng, trông thật uy vũ, ánh mắt trong suốt, khí thế như sơn nhạc.

Mặc dù trẻ tuổi, nhưng lại tỏa ra khí độ phi phàm (nguyên văn 滄岳峙的: uyên đình nhạc tri).

Chẳng qua lúc này nam tử hành động có chút là lạ, cười híp mắt cầm một bình rượu, rót vào trong ly.

Nhìn kỹ lại, trong cái ly của nam tử, rõ ràng là để lá trà. Nhìn bộ dáng của hắn chính là lấy rượu pha trà a.

(*) Nguyên văn 白云苍狗 - "bạch vân thương cầu": trong bài thơ "Khả Thán" của Đỗ Phủ có câu "Thiên thượng phù vân như bạch y, tứ tu cải biến như thương cầu." ý chỉ thế sự biến ảo khôn lường. (tham khảo nguồn thivien.net).

Nguyên văn 沧海桑田 - "thương hải tang điền" - "biển xanh hóa ruộng dâu": chỉ thế sự xoay vần.

(**) Nguyên văn 长河 - "trường hà": dòng sông dài.

(***) Nguyên văn 七星高悬, 拱照北辰 - "thất tinh cao huyền, cung chiếu Bắc Thần": chiều thức của Thất Tinh Kiếm trong truyện. "huyền": treo cao; "cung" cùng tôn lên.; "Bắc Thần": ở đây chỉ sao Bắc Đẩu hay sao Bắc Cực.

(****) Nguyên văn 有一腿 - "có một chân": (từ lóng) ý chỉ có tư tình, gian tình lén lút với nhau (tham khảo baike.baidu.com).

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 167: Tam đại công tử tề tụ

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn động tác của nam tử kia, có chút im lặng:

- Ngươi lại có cách chơi mới gì à?

Động tác của nam tử kia cũng không ngừng lại, cười nói:

- Ngươi tới thật đúng lúc, mới vừa rồi tìm ngươi, ngươi lại bế quan, ta còn tiếc nuôi ngươi sẽ bỏ qua tửu trà của ta đây chứ.

Yến Triệu Ca đỡ trán:

- Lấy rượu pha trà, chưa từng thấy, ta biết ngươi thích rượu, nhưng ngươi có thể đừng lập dị như vậy được hay không?

Nam tử kia không quan tâm nói:

- Ngươi không hiểu a, người sống trên đời, dù sao cũng phải tìm cho mình chút thú vui chứ.

Yến Triệu Ca bùm mặt:

- Cho nên ngươi lấy rượu thay sữa đậu nành chấm bánh quẩy, lấy rượu thay canh chan com ăn, bây giờ lại đổi mới, lấy rượu pha trà?

- Chẳng lẽ ngươi không thể giống những cái tửu quý khác chỉ cầm rượu uống sao?

Tạ Du Thiên cùng A Hồ bên cạnh nghe cũng tức cười.

Nam tử kia không chút không vui nào, ngược lại cười nói:

- Ta đã qua giai đoạn đó.

Yến Triệu Ca không thể nhịn được nữa, nói:

- Vậy ngươi thử một chút, không dùng miệng uống rượu mà dùng lỗ mũi để uống.

Nam tử cười to:

- Đối với Võ giả có tu vi như ta mà nói, kỳ thật cũng không khó, không sặc chết ta được.

- Từ sư huynh, ngươi làm những chuyện khác rất ổn trọng, tại sao chuyện này cứ như một đứa trẻ vậy?

Tạ Du Thiên lắc đầu bật cười.

Nam tử này, chính là đệ tử hạch tâm của Quảng Thừa Sơn, đệ tử của Thiết Sư Tử Vương - Thạch Thiết, Thiên Bằng - Từ Phi, Vô giả Thông Thiên cảnh.

Nói tới, hắn cũng được bên ngoài công nhận là Vô giả Tông Sư mạnh nhất Quảng Thừa Sơn hiện tại.

Từ Phi cười nói:

- Để cho các người nếm thử tay nghề của ta.

Yến Triệu Ca đành chịu, nói:

- Thật là không biết nên nói gì với người nữa.

- Tầm lượng của Yến sư đệ người không được, Hồ Đình thì không kém.

Từ Phi giống như rất kinh bị Yến Triệu Ca, ngược lại nhiệt tình nhìn về phía A Hồ.

A Hồ xưa nay thần kinh thô, hồ đồ cầu thả, lúc này cũng xanh mặt:

- Phi ca, ta không uống cùng người, người không cho ta dùng Cương khí bức rượu, cùng người uống sẽ chết a.

Từ Phi cũng không cưỡng cầu, chẳng qua tiếc nuối nói:

- Thật ra căn cơ của Hồ Đình người tốt vô cùng, luyện một chút là có thể luyện ra.

Mọi người cười cười nói nói, thời gian trôi qua thật nhanh.

Hoàng hôn buông xuống, Yến Triệu Ca, Từ Phi, A Hồ cùng Tạ Du Thiên nói lời tạm biệt.

Lúc tạm biệt, Tạ Du Thiên nhẹ giọng nói:

- Thông Thiên Hội Minh lần này không giống với lúc trước, các người có tính toán rồi chưa?

Yến Triệu Ca nhìn Từ Phi, Từ Phi vẫn cười, nhưng ánh mắt lại ngưng trọng:

- Lúc ta chào hỏi Nhị sư thúc, thì đã biết được tình hình.

Ba người nhìn nhau, cũng gật đầu mỉm cười, không nói thêm gì nữa.

Mấy ngày tiếp theo, Yến Triệu Ca hoặc là tự mình tu luyện, hoặc là cùng đám người Từ Phi, Diệp Trọng Châu, Tạ Du Thiên và một số người quen biết trao đổi tâm đắc Võ học, hoặc là đi nuôi đầu đại gấu trúc kia.

Trên Thanh Già Đảo, tất cả như thường, bình tĩnh như cũ.

Mà thời gian trôi qua, Thông Thiên Hội Minh cũng chính thức bắt đầu.

Thông Thiên Hội Minh cũng không phải tỷ võ trên lối dài, mục đích ban đầu là cho các nhân vật thiên tài thế hệ trẻ tiếp xúc với nhau.

Tỷ thí so tài cũng là tiếp xúc, trao đổi tâm đắc cũng là tiếp xúc.

Chỉ là tình hình của Bát Cực Đại Thế Giới hiện tại tương đối khẩn trương, cho nên khiến Thông Thiên Hội Minh lần này nồng nặc mùi thuốc súng.

Nhất là Thông Thiên Hội Minh lần này, bởi vì có thêm nhân tố đặc thù nên mang theo cảnh tượng không bình thường.

Nơi chính thức tổ chức Thông Thiên Hội Minh, là trên bầu trời của Thanh Già Đảo.

Lấy Thanh Già Đảo làm trung tâm, những tiểu đảo xung quanh trong Thanh Già Hồ, mơ hồ tạo thành trận thế đặc thù, chính là hạch tâm của trận pháp bảo vệ Thanh Già Hồ.

Sau khi được kích động, từng chùm sáng bay lên trời, tương hợp cùng vân vụ trên không, tạo thành một hòn đảo trôi nổi trên không trung.

Từng chùm sáng kia giống như cây cầu, cho mọi người tiến lên Huyền Phù Đảo, trên đảo đương nhiên cũng có trận pháp cấm chế, tạo thành cung điện hư ảo trông như thật.

Đám người Yến Triệu Ca leo lên Huyền Phù Đảo, chỉ thấy trừ truyền nhân của Trọc Lăng Các ra, còn có người bước lên trước, chính là Bích Hải Thành.

Diệp Trọng Châu, Lý Tĩnh Văn cùng hai đệ tử Bích Hải Thành khác, lúc này vây quanh một nam tử thanh niên mặc lục bào.

Khí chất của thanh niên tạo nhã lịch sự, giống như Phương Chuẩn vậy, hơi có mấy phần khí tức văn nhân.

Chẳng qua là hấn đứng đó, linh quang trên đầu xông thẳng lên trời, vô cùng chân thật, trong linh quang như có vô tận biển cả gầm thét, chứng tỏ hấn cũng như Từ Phi là Võ giả Thông Thiên cảnh.

Thanh niên này cũng khoảng ba mươi tuổi, ánh mắt sâu như biển cả, lúc này thấy đám người Yến Triệu Ca thì khẽ gật đầu.

Yến Triệu Ca, Từ Phi cũng gật đầu đáp lễ.

Bọn họ nhận ra đối phương, hấn chính là đệ tử hạch tâm của Bích Hải Thành, nhân vật linh quân của thế hệ trẻ, Thất Hải công tử - Tổng Triều.

Hấn cũng là người lớn tuổi nhất trong tứ đại công tử, và là người có cảnh giới cao nhất hiện tại.

Con của Thủ Tọa trưởng lão Quảng Thừa Sơn, Yến Địch, Quảng Thừa công tử - Yến Triệu Ca.

Con của Tông chủ Đại Nhật Thánh Tông, Hoàng Húc, Phổ Chiếu công tử - Hoàng Kiệt.

Con của Thủ Tọa trưởng lão Thiên Lô Điện, Lâm Thiên Phong, Lô Minh công tử - Lâm Chu.

Con của Thành chủ Bích Hải Thành, Tổng Vô Lượng, Thất Hải công tử - Tổng Triều.

Cả bốn đều là một trong những người xuất sắc nhất thế hệ trẻ của Bát Cực Đại Thế Giới, lại xuất thân bất phàm, sau Thông Thiên Hội Minh lần trước, được xưng là tứ công tử đương thời.

Bất quá, giữa bốn người không có tồn tại chút hữu nghị nào, Yến Triệu Ca cũng chỉ tương đối quen với Tổng Triều một chút mà thôi.

Nhưng Tổng Triều lớn tuổi hơn rất nhiều, hai người cũng ít khi xuất hiện đồng thời.

Tổng Triều nhìn Yến Triệu Ca, gật đầu một cái nói:

- Yến sư đệ, ba năm rồi không gặp.

- Tu vi của Tổng sư huynh tiến nhanh a.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói, Tổng Triều đáp:

- Ta chỉ đi trước một chút mà thôi.

Tư Không Tinh cũng lên trước chào hỏi Tổng Triều.

Thông Thiên Hội Minh phân tán hình thức, cũng không có dấu hiệu bắt đầu nào.

Người có ý muốn so tài, tự câu thông lẫn nhau là được.

Yến Triệu Ca, Từ Phi, Tổng Triều, Tạ Du Thiên, Nguyễn Bình, Diệp Trọng Châu đều là Tiên Thiên Tông Sư, cũng không tỷ thí, chỉ tụ tập nói chuyện phiếm.

Nhưng với bọn họ mà nói, cho dù là tán gẫu, những đệ tử trẻ tuổi nghe vào tai cũng được ích lợi không nhỏ.

Chẳng quan trọng này, Yến Triệu Ca có chút nổi bật, trong tất cả Tiên Thiên Tông Sư, hấn chính là người trẻ nhất, hơn nữa không phải trẻ hơn chút ít.

Nhưng người khác đều ba mươi hoặc gần ba mươi tuổi, chỉ có Yến Triệu Ca khoảng chừng hai mươi.

Nếu tính theo tuổi tác, thì Yến Triệu Ca cùng đám người Lý Tinh Văn coi như cùng lứa.

Nhưng rõ ràng, mọi người tại đây, không có ai cảm thấy quái dị, giống như thành thói quen vậy.

Trò chuyện một chút, đám người Yến Triệu Ca đồng thời nhìn về một hướng khác.

Ở hướng đó, một vài Võ giả mặc bạch bào viền kim, đang leo lên Huyền Phù Đảo, đó chính là trang phục đệ tử hạch tâm của Đại Nhật Thánh Tông.

Cho dù là Yến Triệu Ca, Từ Phi, hay là Tổng Triều, Diệp Trọng Châu, thấy đám người mới tới cũng phải mở mắt nhìn.

Người dẫn đầu có tuổi tác gần Từ Phi, Tổng Triều, khuôn mặt anh tuấn, khí vũ hiên ngang, thân quang trong hai mắt bắn ra bốn phía, làm người nhìn rung động.

Bên cạnh hấn là một thanh niên lớn tuổi hơn Yến Triệu Ca một chút, khuôn mặt bình thường, yên tĩnh không tiếng động.

Yến Triệu Ca hơi nhường mày:

"Đường Vinh Hạo, Hoàng Kiệt."

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 168: Sự kiên trì không ai có thể lý giải

Dịch giả: rolland

Trừ Tiêu Thắng cùng Triều Nguyên Long ra, hai người khác trong Sơ Dương tứ kiệt của Đại Nhật Thánh Tông lúc này đã xuất hiện trước mắt Yến Triệu Ca.

Người được đánh giá là đứng đầu thế hệ trẻ của Đại Nhật Thánh Tông, Quang Minh Kiếm - Đường Vinh Hạo.

Cùng người được xưng là tứ công tử đương thời giống như Yến Triệu Ca, cháu của Đông Lai Võ Thánh - Hoàng Quang Liệt, và là con của Tông chủ Đại Nhật Thánh Tông hiện nay, Hoàng Húc, Phô Chiêu công tử Hoàng Kiệt.

Sau lần Thông Thiên Hội Minh trước, ngoài trừ Lôi Minh công tử Lâm Chu ra, ba người trong tứ công tử đương thời đã tề tựu.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca dừng lại trên người Đường Vinh Hạo một lát sau đó chuyển sang Hoàng Kiệt.

Cho dù là tứ công tử đương thời hay là Sơ Dương tứ kiệt của Đại Nhật Thánh Tông, Hoàng Kiệt đều là một người khiêm tốn nhất.

Thậm chí trong ký ức của Yến Triệu Ca, ngoại trừ Thông Thiên Hội Minh năm đó, Hoàng Kiệt đều rất ít xuất hiện trước mặt thế nhân.

Lúc này, hắn đứng bên cạnh Đường Vinh Hạo, liền giống như bóng râm dưới ánh mặt trời, yên tĩnh, bình lặng, không khiến người khác chú ý.

Từ Phi cùng Tổng Triều nhìn Đường Vinh Hạo, cũng khẽ gật đầu chào:

- Đường sư huynh, đã lâu không gặp.

Tại Hòa Vực nơi của Đại Nhật Thánh Tông đã truyền ra, Đường Vinh Hạo là người đứng đầu thế hệ trẻ đời này.

Hắn có tu vi Thông Thiên cảnh, càng được nhiều người đánh giá là Võ giả Tông Sư mạnh nhất.

Chuyện này truyền ra Hòa Vực, nhất là ở Thiên Vực cùng Thủy Vực, Võ giả Quảng Thừa Sơn và Bích Hải Thành đều không thừa nhận.

Nhưng nếu nói Đường Vinh Hạo là một trong những cường giả mạnh nhất của thế hệ trẻ, thì thế nhân đều công nhận chuyện này, cho dù là Quảng Thừa Sơn, hay Bích Hải Thành có quan hệ ác liệt với Đại Nhật Thánh Tông đi nữa, cũng thừa nhận điểm này.

Đường Vinh Hạo đi lên Huyền Phù Đảo, chào hỏi với đám người Từ Phi:

- Từ sư huynh, Tổng sư huynh, các người tốt, quả thật đã lâu không gặp.

Tầm mắt của hắn rơi vào trên người Yến Triệu Ca:

- Yến sư đệ, đã lâu không gặp.

Yến Triệu Ca khẽ mỉm cười:

- Đường sư huynh hiếm khi rời núi.

Đường Vinh Hạo nói:

- Từ Thông Thiên cảnh đột phá tới Đại Tông Sư cũng không phải bễ quan niệm tu là có thể, vẫn cần lịch lãm sau đó tích lũy mới được.

Tư Không Tinh, Lý Tinh Văn cùng những đệ tử trẻ tuổi khác, tầm nhìn cũng rơi vào trên người Đường Vinh Hạo đối diện Yến Triệu Ca.

Chiến tích của Yến Triệu Ca một năm gần đây vô cùng rực rỡ, trước sau lấy tu vi Ngoại Cương trung kỳ chiến thắng Tiêu Thắng có tu vi Ngoại Cương hậu kỳ, lấy tu vi Ngoại Cương hậu kỳ chiến thắng Kỳ Hán Như có tu vi Tiên Thiên sơ kỳ, lấy tu vi Tiên Thiên sơ kỳ chiến thắng Lâm Chu có tu vi Tiên Thiên trung kỳ, lấy Tiên Thiên sơ kỳ chiến thắng Lưu Thịnh Phong Tiên Thiên hậu kỳ.

Mỗi trận đều kinh kỹ tứ tọa, danh chấn bát phương, không chỉ đều vượt cấp chiến đấu mà còn thắng lợi tất cả.

Công bằng mà nói, trước đây cũng không cần Thương Mang Sơn tuyên truyền giúp, Yến Triệu Ca lúc này tại Thông Thiên Hội Minh, đều là người đứng đầu nhất.

Yến Triệu Ca hiện tại cho dù phải mong trở về Quảng Thừa Sơn, người khác cũng không thể chỉ trích hắn.

Nhưng mà, hắn cách Thông Thiên cảnh, vẫn có chênh lệch hơi lớn.

Huống chi, người có tên, cây có bóng. Đường Vinh Hạo thành danh nhiều năm, là Võ giả đứng đầu nhất tại Thông Thiên cảnh.

Thông thường mà nói, lấy tu vi cùng tuổi tác bây giờ của Đường Vinh Hạo, thật ra không cần tham gia Thông Thiên Hội Minh nữa.

Thực lực, thiên tư của hắn, đã sớm được thế nhân biết đến.

Huống chi, hắn đang trong lúc mấu chốt đột phá tới Đại Tông Sư.

Nhưng Đại Nhật Thánh Tông lần này lại cho Đường Vinh Hạo rời núi, ít nhất có một nửa nguyên nhân đến từ Yến Triệu Ca.

Trong cuộc chiến Đông Đường trước đây, hay chuyện tranh đoạt Lôi Huỳnh Phách Ngọc giữa Thiên Lô Điện và Thương Mang Sơn, Đại Nhật Thánh Tông đều bị mất mặt.

Mà trong tầng thứ thế hệ trẻ, Tiêu Thăng, Triều Nguyên Long liên tục thua dưới tay Yến Triệu Ca, thậm chí mất mạng.

Đại cục cạnh tranh "kéo một sợi tóc động luôn cả người", thì đệ tử thế hệ trẻ muốn tại Thông Thiên Hội Minh lần này tìm về thể diện.

Nhưng Đường Vinh Hạo lại không có ý muốn động thủ với Yến Triệu Ca, ngược lại nói:

- Yến sư đệ tiến bộ thật kinh người, trong một thời gian ngắn, từ Nội Cương đột phá đến Tiên Thiên, ta tự thẹn không bằng.

- Hy vọng đến lúc ngươi cùng cảnh giới có thể so tài một phen, mặc dù ta có chỗ không kịp, nhưng mặc dù bại trận thì con đường Võ học cũng có một phen thu hoạch.

Đám người Tư Không Tinh, Lý Tinh Vân, Trương Dao nghe hắn nói cũng có chút bất ngờ.

Đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đi theo Đường Vinh Hạo đến, thì sắc mặt có chút u ám, cảm thấy đáng tiếc:

"Đường sư huynh vẫn làm theo ý mình."

Ngược lại thì đám người Từ Phi, Tống Triều, Tạ Du Thiên đều cảm thấy bình thường.

A Hổ không tham gia Thông Thiên Hội Minh, nhưng tuổi tác cùng tu vi của hắn vẫn tương đương với đám người Từ Phi, cho nên được đặc biệt cho phép, đi theo Yến Triệu Ca lên Huyền Phù Đảo.

Hắn nhếch miệng, lặng lẽ truyền âm cho Yến Triệu Ca:

- Công tử, tên Đường Vinh Hạo này được gọi là chính trực, không bằng được gọi là bảo thủ a?

Yến Triệu Ca bình tĩnh trả lời:

- Một ít người có sự niềm tin của mình, lại không được người khác hiểu, thậm chí bị coi là ngu xuẩn, cổ hủ.

- Ta bây giờ trong mắt mọi người, đã không thể dùng tuổi tác cùng tu vi để cân nhắc thực lực.

- Đường Vinh Hạo coi như xuất thủ, cũng không bị nói là ý lớn hiếp nhỏ, thắng không anh hùng, tối đa chỉ bị người nói là hắn không đủ sức, hạ xuống tư thái của mình, có cách nhìn giống như người khác mà thôi.

- Lúc này không ra tay, ngược lại thì như người nói, bị rất nhiều người coi đây là ngu xuẩn, bảo thủ, hay quá mức tự đại.

Yến Triệu Ca nhìn Đường Vinh Hạo, nhàn nhạt nói:

- Nhưng hắn biết rõ nhất, biết bản thân theo đuổi cái gì, phải kiên trì cái gì.

- Đối với một số người mà nói, không thẹn với lương tâm mới là chuyện trọng yếu nhất. Bọn họ không phải sợ người khác chỉ trích, mà sợ tâm linh của mình xuất hiện khối mù.

- Đối với một góc độ khác, cũng có thể là hắn kiêu ngạo, hay là tự thỏa mãn, nhưng theo cá nhân của ta, người có thể kiên trì tín niệm, thông suốt thực tế,

ít nhiều đều đáng giá tôn trọng.

A Hồ nghe vậy, như có điều suy nghĩ:

- Vậy hẳn làm sao giao phó với Đại Nhật Thánh Tông?

Lời còn chưa dứt, thì thấy Đường Vĩnh Hạo quay lại nhìn Từ Phi:

- Từ sư huynh, người và ta cùng lứa, đều là Thông Thiên, xin chỉ giáo.

Từ Phi sững sốt, cười một tiếng:

- Đương nhiên có thể.

Tổng Triều đột nhiên nói:

- Từ sư huynh xin nhường ta một chút.

- Tại Thông Thiên Hội Minh ba năm trước, chiến đấu cùng Đường sư huynh, Tổng mỗ thua một bậc, một mực hy vọng có thể cùng Đường sư huynh đấu một lần nữa.

Từ Phi nghe vậy nói:

- Chuyện này đối với Đường sư huynh không tốt lắm, Từ mỗ không có ý định xa luân chiến.

Sắc mặt của Đường Vĩnh Hạo như thường:

- Cũng không phải ta khinh thị Tổng sư huynh, nhưng có thể cho ta cùng Từ sư huynh đánh một trận trước? Bởi vì chuyện này vượt qua vinh nhục của cá nhân ta.

Tổng Triều bình tĩnh nói:

- Ta cũng không có ý định xa luân chiến, cũng không muốn đoạt chuyện tốt của người khác, can thiệp hai người tỷ thí.

- Một chiêu, người và ta một chiêu định thắng bại, như thế nào?

Một tên đệ tử Đại Nhật Thánh Tông sau lưng Đường Vĩnh Hạo lẩm bẩm nói:

- Sẽ không phải là Thao Thiên Triều đi, vậy thì là một chiêu.

Tuyệt học Thao Thiên Triều của Bích Hải Thành, giải quyết dứt điểm trong một lần, tập trung sức mạnh toàn thân bùng nổ trong một chiêu, tiêu hao cực lớn, nhưng uy lực cũng cực lớn, là thủ đoạn liều mạng của Vô giả Bích Hải Thành.

Nghe đối phương nói vậy, Diệp Trọng Châu, Lý Tĩnh Văn cũng lộ ra giận dữ.

Tổng Triều vẫn ôn hòa điềm đạm, cũng không biện giải, chẳng qua đang bình tĩnh nhìn Đường Vĩnh Hạo.

- Được, một chiêu.

Sau khi Đường Vĩnh Hạo suy nghĩ một chút, quay đầu hướng Từ Phi, áy náy nói:

- Từ sư huynh thứ lỗi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 169: Danh bất hư truyền

Dịch giả: rolland

Là nhân vật linh quân thế hệ trẻ của Bích Hải Thành, một trong tứ công tử đương thời, Thất Hải công tử, Tổng Triều cũng có kiêu ngạo cùng tự tin của mình.

Hắn thật sự có lòng gan đua cao thấp với Đường Vinh Hạo.

Nếu không phải Đường Vinh Hạo và Từ Phi phải đánh một trận, Tống Triều nhất định sẽ phân thắng bại với Đường Vinh Hạo một phen.

Mà bây giờ, hắn cũng không muốn chiếm tiện nghi của Đường Vinh Hạo.

Nếu giao thủ cùng hắn mà tiêu hao quá lớn, sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng đến cuộc chiến giữa Đường Vinh Hạo và Từ Phi, như vậy, vô hình chung làm Đường Vinh Hạo rơi vào hạ phong.

Đôi khi, cường giả đánh nhau, chỉ tranh một tia.

Tống Triều không có lòng dạ chiếm tiện nghi của Đường Vinh Hạo, càng không thể như đệ tử Đại Nhật Thánh Tông kia nói, sử dụng chiêu thức như Thao Thiên Triều.

Sau khi thấy Đường Vinh Hạo đáp ứng, Tống Triều liền gật đầu:

- Xin chỉ giáo.

Nói xong, hắn đánh ra một chưởng tới Đường Vinh Hạo, Cương khí chuyển động hóa thành thiên địa hư ảo.

Nhưng Tống Triều là Võ giả Thông Thiên cảnh, nên Cương khí biến thành thiên địa hư ảo, so với Võ giả Tiên Thiên, muốn chân thực hơn.

Không chỉ Đường Vinh Hạo trực diện nó, mà Yến Triệu Ca cùng những người xem chiến cũng cảm thấy dường như có một con sóng thần hiện ra trước mắt, hướng mình đánh tới.

Đập vào mắt là biển rộng mênh mông, không giới hạn, bên tai có tiếng sóng không ngừng nghỉ.

Đường Vinh Hạo đối mặt với màn này, hai ngón giữa tay phải duỗi ra như kiếm, một kiếm đâm ra như muốn phản hải.

Kiếm quang kim sắc dày đặc như mặt trời dâng lên xuất hiện, khí tức nóng bỏng đem mọi người bao phủ.

Đích truyền của Đại Nhật Thánh Tông, Đại Nhật Thất Pháp, Phá Hiểu Thần Kiếm!

Ánh mắt của Yến Triệu Ca chột lóe, khẽ ngẩng đầu nhìn lên.

Chỉ thấy vân vụ trên trời tán ra, mơ hồ có ánh mặt trời xuyên thấu qua tầng mây chiếu xuống.

Đầu ngón tay của Đường Vinh Hạo, ánh sáng tăng vọt, phảng phất như có một tồn tại cường đại nào đó đang dựng dục, ánh sáng mặt trời trên đỉnh đầu điên cuồng hội tụ vào đầu ngón tay của Đường Vinh Hạo đầu!

Trong thời gian ngắn, ánh sáng càng ngày càng mạnh, giống như hóa thành một mặt trời từ từ dâng lên.

Mặt trời kim sắc tỏa ra nhiệt lượng vô cùng, trong trời đất như xuất hiện hai cái mặt trời, một cái trên không, một cái trước mắt.

Kiếm quang như ánh mặt trời ban mai, mềm mà không yếu, sáng mà không chói.

Nhưng khi ánh mặt trời của đại hải do Cương khí của Tống Triều hóa thành tiếp xúc trong nháy mắt, liền có vô số ánh sáng chiếu ra, vô cùng chói mắt, giống như kim châm, âm âm bùng nổ thành một đoàn mưa ánh sáng, tán ra bốn phía.

Mỗi một cây kim châm ánh sáng đụng tới sóng biển, liền kịch liệt nổ tung.

Liên tục nổ tung! Vô cùng vô tận!

Trăm vạn ánh sáng kim sắc xuyên qua vô tận biển khơi!

Biển cả như mây đen bị ánh mặt trời xua tan, quay cuồng tránh lui, tan tành, cuối cùng hóa thành nước mưa rơi xuống như thác đổ.

Sau đó nước mưa bị kim châm chạm vào, biến mất không còn!

Tựa như nước đọng dưới đất, bị ánh mặt trời chiếu rọi, bốc hơi không còn.

Đường Vinh Hạo thu kiếm mà đứng, nhìn Tống Triều, thành khẩn nói:

- Tống sư huynh, đa tạ.

Tống Triều quả thật không chiếm tiện nghi của hắn, nói một là một, Cương khí cùng thể lực của hai người tiêu hao hầu như không đáng kể, phần nhiều là do đầu ý cảnh Võ đạo cùng linh ngộ.

Nếu chiến đấu thật sự, thì không phải một hai chiêu có thể quyết định.

Tổng Triều thu tay về, than thở một tiếng:

- Vẫn thua nguoi một chiêu.

Hắn lắc đầu một cái, xoay người đi ra, đi thẳng tới biên giới Huyền Phù Đảo ngồi xuống, ý tứ chính là bắt đầu đứng xem, Thông Thiên Hội Minh tiếp theo, hắn đã không còn ý định tham gia.

Đường Vinh Hạo hướng hắn chấp tay một cái, sau đó nhìn Từ Phi nói:

- Từ sư huynh chờ lâu, nhờ Tổng sư huynh nhường nhịn, cuộc chiến của ta và nguoi, có thể tiến hành bình thường, ta không có gì tiêu hao, cũng không cần điều tức, chúng ta bắt đầu đi.

Trong tay Từ Phi còn mang theo một cái túi, bên trong tỏa ra mùi rượu nồng nặc, lúc Đường Vinh Hạo cùng Tổng Triều giao thủ, hắn liền há mồm uống rượu.

Lúc này hắn ngửa đầu uống cạn ngụm rượu cuối cùng, treo túi bên hông, đưa tay lau miệng, cười nói:

- Mặc dù nguoi cùng Tổng sư huynh đấu qua một chiêu, nhưng cũng để ta nhìn ra môn đạo, nhất là tu vi tiến cảnh của nguoi hiện tại.

- Nguoi là người lỗi lạc, ta không chiếm tiện nghi của nguoi.

Từ Phi nói xong, xòe bàn tay ra, như bình thường đẩy về trước một cái.

Một chưởng này, khí tức như bầu trời bao phủ bốn phương, đại địa nâng lên Bát Cực.

Chưởng thế chất phác, nhìn qua có chút đơn giản cồng kềnh, như đại khí bàng bạc, giống như chứa đựng đạo lý ảo diệu vô tận!

Một chưởng này vừa xuất, tất cả Võ giả Tiên Thiên, mắt đều sáng lên.

Thế nhân đều biết, Từ Phi mặc dù tính tình phóng khoáng, không giống sư phụ Thạch Thiết của mình, nhưng tu luyện Võ học đều đi cùng một con đường, chuyên tâm một loại Võ học, lấy một thông tất cả.

Không tu luyện Kim Cương Thân như Thạch Thiết, Từ Phi lựa chọn một môn tuyệt học khác trong Thái Thượng Bát Cực, Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức.

Nhiều năm như một ngày, Từ Phi không tu luyện những tuyệt học Quảng Thừa khác, mà chuyên tâm Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, thành tựu của môn Võ học này, xứng đáng là người đứng đầu Tông Sư cảnh, rất nhiều cường giả Đại Tông Sư đồng môn cũng không bằng.

Nhưng là hôm nay, Từ Phi không thi triển Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, mà thi triển chưởng pháp, nhưng đạo lý ý cảnh vừa giống nhau như không giống nhau.

Cũng không phải đơn giản là kiếm ý hóa thành chưởng thế, hay thay đổi kiếm chiêu thành chưởng pháp, càng không phải lấy chưởng pháp thu triển kiếm pháp.

Lấy nhãn lực của đám người Yến Triệu Ca có thể thấy được, chưởng thế của Từ Phi mặc dù còn đơn sơ, nhưng rõ ràng từ trên Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức đây ra cái mới, sinh ra biến hóa.

Đây là một môn Võ học mới, thuộc về Võ học mà Từ Phi tự nghĩ ra!

Mặc dù trước mắt không hoàn chỉnh nhưng có tiềm lực vô cùng.

A Hổ tự lẩm bẩm:

- Phi ca tiếp tục đem chưởng pháp này suy diễn, phát triển, hoàn thiện mà nói, ngày sau Quảng Thừa Sơn sợ rằng có Thái Thượng Cửu Cực đi.

Từ Phi thu tay mà đứng, nhìn Đường Vinh Hạo, sững sờ cười một tiếng:

- Chính ta rãnh rỗi suy nghĩ ra một chút thủ đoạn, để cho mọi người chê cười, mặc dù còn chưa thành thạo, nhưng Đường sư huynh, ta có thể dùng kiếm chưởng cùng lúc, kết hợp Võ đạo cùng nguồn gốc.

Đường Vinh Hạo nghiêm túc gật đầu:

- Đa tạ Từ sư huynh nhắc nhở.

Sau khi hai người đối mặt ôm quyền, Đường Vinh Hạo vung tay lên, trong tay nhiều hơn một thanh trường kiếm kim quang, ánh sáng nóng bỏng không chói mắt, như ánh mặt trời ban sơ.

Từ Phi đưa tay sau lưng nhấc lên, một thanh kiếm to màu đen ra khỏi vỏ, kiếm quang chất phác vừa hiện lên lập tức biến mất.

Hai người liền xuất ra Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức cùng Phá Hiểu Thần Kiếm, giao đấu cùng một chỗ.

Thông Thiên Hội Minh vừa mới bắt đầu, một cuộc tỷ thí có thể là cấp bậc cao nhất lập tức mở ra.

Yến Triệu Ca nhìn Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo giao đấu, long tranh hổ đấu, không khỏi gật đầu liên tục:

- Danh bất hư truyền.

Hắn quay đầu nhìn về một hướng khác, ở chỗ đó, những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông đang khẩn trương chăm chú nhìn chiến cuộc, chỉ có một người, sắc mặt từ đầu đến cuối như thường, không có chút biến hóa nào, tựa như không tồn tại vậy.

Phổ Chiếu công tử, Hoàng Kiệt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 170: Quảng Thừa công tử và Phổ Chiếu công tử

Dịch giả: rolland

So với người khác, Hoàng Kiệt có thể nói là hết sức khiêm tốn.

Khiêm tốn đến mức danh hào Phổ Chiếu công tử như chẳng hợp với hắn.

Không giống ánh mặt trời chiếu khắp thiên hạ, áp đảo thế nhân, mà giống như ánh trăng ban đêm, u nhã thanh tĩnh.

Yến Triệu Ca nhìn Hoàng Kiệt, ánh mắt của Hoàng Kiệt cũng nhìn sang, bình tĩnh đối mặt cùng Yến Triệu Ca.

- Có ý tứ a.

Yến Triệu Ca nhẹ nhàng nhướn mày.

Tu vi thực sự của Hoàng Kiệt, Yến Triệu Ca không thể phán đoán dễ dàng, chỉ có thể cảm nhận bằng thánh giác, tiếng tim đập, tiếng huyết dịch lưu thông hầu như không nghe thấy, ngưng trọng mà lưu loát.

Máu như thủy ngân, đây là đặc thù sau khi tẩy tẩy phạt cốt lần hai mới có, đồng nghĩa với tu vi của Hoàng Kiệt thấp nhất cũng là Ngoại Cương sơ kỳ Tông Sư.

Ngoài ra, dưới tình huống Hoàng Kiệt cố ý thu liễm khí tức của mình, những đặc thù của cảnh giới khác không hiện ra, rất khó phán đoán tu vi cụ thể của hắn.

Đặc điểm của Ngoại Cương trung kỳ Tông Sư chính là ngưng khí thành binh, trăm bước ngự khí, Ngoại Cương hậu kỳ Tông Sư là đạp cương phù không (dùng Cương khí trôi nổi trên không), những thứ này không ra tay thì không biết được.

Đặc thù của Tiên Thiên Tông Sư là Cương khí sinh ra linh tính, Cương khí của Hoàng Kiệt không phóng ra ngoài, cũng không cách nào phán đoán, đặc thù thứ hai là linh quang từ đỉnh đầu xông thẳng lên trời, nếu như Tiên Thiên Tông Sư cố ý, thì có thể thu liễm lại.

Cho nên đối với phán đoán về Hoàng Kiệt, chỉ có thể dừng bước tại cảnh giới Ngoại Cương sơ kỳ.

Thật ra thì so với tuổi tác mà nói, Hoàng Kiệt có tu vi Ngoại Cương sơ kỳ hoặc Ngoại Cương trung kỳ, cũng không lạ gì.

Võ giả có tuổi gần nhau, ngoài Yến Triệu Ca ra, Bích Hải Thành Lý Tĩnh Văn, Thương Mang Sơn Tiểu Vũ, cũng có tu vi như thế này.

Tuổi tác của Hoàng Kiệt hơi lớn hơn, nhưng cũng không lớn hơn nhiều, mọi người coi như cùng lứa.

Nhưng trực giác của Yến Triệu Ca cảm thấy Hoàng Kiệt không đơn giản như vậy.

So với Đường Vinh Hạo kém một đoạn tuổi tác và tu vi mà nói. Phổ Chiếu công tử Hoàng Kiệt gần tuổi và là tứ công tử đương thời, nếu có bản lĩnh ra mặt đánh với Yến Triệu Ca một trận, đối với Đại Nhật Thánh Tông mà nói là tốt nhất.

Nhưng Hoàng Kiệt dường như không có ý xuất thủ.

Không chỉ không có ý giao thủ cùng Yến Triệu Ca, mà Hoàng Kiệt khi đối mặt với những người khác cũng hời hợt.

Lần này hẳn tới Thông Thiên Hội Minh, tựa hồ chỉ đứng bên cạnh nhìn.

Người tham gia Thông Thiên Hội Minh, lúc này đều chuyên tâm nhìn cuộc chiến giữa Đường Vinh Hạo cùng Từ Phi.

Đấu trường căn cứ vào trận pháp của Trục Lăng Các đặc chế, hai người Từ - Đường có thể buông tay thi triển, dư âm khi giao chiến đều bị ngăn trở, không lo lãng ảnh hưởng tới người khác.

Trước đó Đường Vinh Hạo cùng Tống Triều giao thủ bất quá tới điểm thì ngừng, bây giờ Đường Vinh Hạo cùng Từ Phi giao thủ, chính là long tranh hổ đấu thực sự.

Một đám người đứng xem, cho dù là Tiên Thiên Tông Sư, sắc mặt cũng ngưng trọng, còn người có cảnh giới thấp hơn, sau khi đánh giá cũng có thể lãnh hội được sự mạnh mẽ giữa hai bên đang giao chiến.

Giống như một năm gần đây Yến Triệu Ca đột nhiên nổi lên dùng tài nghệ trấn áp quần hùng. Ngay cả đệ tử hạch tâm của các Thánh Địa, mặc dù thiên phú, tiềm lực hay thực lực cùng đẳng cấp, nếu nghiên cứu kỹ mà nói cũng có sự phân chia mạnh yếu.

Từ Phi và Đường Vinh Hạo, chính là tồn tại đứng đầu trong đó!

Đường Vinh Hạo một kiếm trong tay, kiếm quang như mặt trời chiếu khắp thế gian, không chỗ nào không có.

Không chỉ đối thủ dưới ánh mặt trời không cách nào lẩn trốn, mà ngay cả chiêu thức biến hóa, dường như cũng bị hắn đoán trước được.

Đối thủ muốn làm gì, Đường Vinh Hạo thường sẽ dẫn đầu nửa khắc, tiền cơ khắc địch.

Ngoại trừ Phá Hiểu Thần Kiếm của Đại Nhật Thánh Tông, còn có nhiều tuyệt học kiếm đạo khác, Đường Vinh Hạo tiện tay lấy ra như đã thấm nhuần nhiều năm, sâu lắng tinh túy, biến hóa khó lường, muôn hình vạn trạng.

Tư Không Tinh tập trung tinh thần nhìn hai người tỷ thí, thấy vậy hơi cau mày nói:

- Đường Vinh Hạo, thật kỳ quái...

- Không kỳ quái, người cảm thấy kỳ quái là vì người không biết, Đường Vinh Hạo là kỳ tài kiếm đạo chân chính.

Yến Triệu Ca nói:

- Trong lời đồn, Bát Cực Đại Thế Giới hiện tại, trừ bốn tuyệt học kiếm đạo ra, những kiếm thuật khác, Đường Vinh Hạo chỉ nhìn một chút là có thể học.

Ánh mắt của Tư Không Tinh lóe lên, quay đầu nhìn Yến Triệu Ca.

Tuyệt học kiếm đạo cao thâm, cũng không phải đơn giản là có động tác chiêu thức, mà trong đó ẩn chứa kiếm ý, pháp môn vận khí, rất nhiều tình nghĩa ảo diệu, vô cùng phức tạp.

Võ học của các Thánh Đại, không phải môn nào cũng giản lược đi.

Yến Triệu Ca khẽ mỉm cười:

- Đừng nhìn ta, đây là thật, nói cách khác, Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức cùng Thất Tinh Kiếm của bản môn, Đường Vinh Hạo không cần bí tịch, chỉ cần nhìn ta và người luyện kiếm một thời gian, là hắn có thể lĩnh ngộ ra bảy tám phần.

- Nhưng mà, cho tới bây giờ, Đường Vinh Hạo chưa từng làm như vậy, hắn học kiếm, ngoài kiếm pháp của Đại Nhật Thánh Tông, cũng là những môn đã thất truyền.

- Những kiếm pháp đã có chủ, cho dù hắn xem hiểu, cũng không đi luyện.

Yến Triệu Ca khẽ thở dài:

- Không chỉ năm Thánh Địa, mà thậm chí kiếm pháp của những thế lực nhất lưu, nhị lưu, bát nhập lưu, Đường Vinh Hạo cũng tự khắc chế mình.

Yến Triệu Ca nhìn Đường Vinh Hạo trong đấu trường:

- Cho nên nói, đây là một người kiên định, dù dự kiên định của hắn, rất nhiều người đều khó hiểu.

Tư Không Tinh nhìn về phía Từ Phi nói:

- Từ sư huynh, cũng không kém hẳn a.

Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Tất nhiên rồi.

Mặc cho Đường Vinh Hạo trăm ngàn biến hóa, gió to sóng lớn, thì Từ Phi cũng như đá ngầm trong biển, không chút lay động.

Hắn triển khai Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, vừa công vừa thủ, chất phác đơn sơ, nhưng đại khí bàng bạc, ẩn chứa trăm ngàn ảo diệu vào một chỗ, khiến Đường Vinh Hạo không cách nào nắm giữ.

Hắn tự nghĩ ra Đại Huyền Hoàng Chương Thức, thi triển cùng Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, hồn nhiên nhất thể, uy lực tăng lên gấp bội, đem hàng ngàn hàng vạn kiếm quang của Đường Vinh Hạo ngăn cách bên ngoài một cách thành thạo.

Mắt của Đường Vinh Hạo nhìn Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, có thể lĩnh ngộ ảo diệu trong đó, dự đoán kiếm lộ của Từ Phi.

Nhưng vẫn không cách nào chiếm được thượng phong.

Tông Sư cảnh, Từ Phi đem Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức luyện đến trình độ cao nhất, cho dù Đường Vinh Hạo tu luyện Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức, cũng không có khả năng tốt hơn hẳn.

Hai đại Thông Thiên Tông Sư giao đấu, làm tác cả mọi người tại đây no mắt.

Lúc này, truyền nhân của Thương Mang Sơn và Thiên Lô Điện, từ phương hướng khác leo lên Phù Không Đảo.

Bên Thiên Lô Điện, Lôi Minh công tử - Lâm Chu cùng Điện Thiểm - Yến Thiểm không đến, người cầm đầu là một thanh niên có tu vi cao hơn, tuổi tác tương đương với đám người Từ Phi, Đường Vinh Hạo, Tống Triều.

Yến Triệu Ca biết đối phương, hắn tên là Tà Từ Dật, là thiên kiêu trẻ tuổi thành danh đã lâu, cảnh giới trước mắt là Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư.

Nhưng theo Yến Triệu Ca biết, có một lần hắn giao thủ với địch nhân, mặc dù đánh chết đối phương, nhưng bản thân cũng lưu lại tai họa ngầm.

Bởi vì ảnh hưởng của cái này, khiến hắn tiến bộ chậm hơn một chút, nếu không hiện tại đã là Thông Thiên cảnh.

Bên cạnh Tà Từ Dật, là mấy Võ giả có tuổi nhỏ hơn một chút, mặc trang phục giống như hắn, tất cả đều là đệ tử hạch tâm của Thiên Lô Điện.

Mà ở một hướng khác, chính là Võ giả của Thương Mang Sơn. Quả nhiên không thấy Lưu Thịnh Phong, người cầm đầu là Kỷ Hán Như.

Bên cạnh Kỷ Hán Như, Triệu Hạo mắt như ưng sói, kiêu ngạo quét nhìn mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Quyển 2 - Chương 171: Có muốn luyện tập một chút hay không?

Dịch giả: rolland

Võ học truyền thừa của Thương Mang Sơn cùng Thiên Lô Điện, một mặt nào đó có chút trái ngược nhau.

Trước sự kiện Lôi Huỳnh Phách Ngọc, đệ tử hai bên đã nhìn nhau không vừa mắt rồi.

Thiên Lô Điện cười nhạo Thương Mang Sơn là "vô rùa đen", Thương Mang Sơn thì cười nhạo Thiên Lô Điện là "cái búa chỉ có lưỡi".

Hôm nay lại ra chuyện Lôi Huỳnh Phách Ngọc, hai bên chính thức kết thù, bầu không khí càng ngày càng căng thẳng.

Lúc này đội ngũ hai bên vừa lúc đụng nhau, ngay cả cuộc chiến của Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo, bọn họ đều không để ý.

Tà Từ Dật cầm đầu đệ tử hạch tâm của Thiên Lô Điện, cùng Kỷ Hán Như cầm đầu đệ tử hạch tâm của Thương Mang Sơn, đối mặt nhìn nhau, trong không trung như văng ra từng tia lửa.

Nhưng mà, người của Thương Mang Sơn liền nhanh chóng thua trận.

Không có Lưu Thịnh Phong ở đây, không người nào có thể tranh phong cùng Tà Từ Dật.

Huống chi, cho dù Lưu Thịnh Phong ở chỗ này, hơn phân nửa cũng không phải đối thủ của Tà Từ Dật.

Chỉ có Triệu Hạo, ánh mắt lạnh lùng, kiêu ngạo, không chút nào lui tránh.

Tà Từ Dật lạnh lùng liếc hắt một cái, nhưng không nói gì thêm, ánh mắt dời đi, hiển nhiên là khinh thường so đo với một tên Nội Cương.

Sau lưng hắn, một tên thanh niên tuổi tác tương đương với Triệu Hạo, lúc này đứng ra, cười lạnh:

- Vị sư đệ Thương Mang Sơn này trông lạ mặt, hay là chúng ta so tài một phen đi.

Triệu Hạo cười nhạt, không thêm đề ý nói:

- Được.

Yến Triệu Ca hứng thú nhìn một màn này, trên mặt như cười mà không cười.

Kết quả hoàn toàn không khác dự đoán của Yến Triệu Ca, Triệu Hạo toàn thắng.

Biểu hiện của Triệu Hạo, cũng hấp dẫn những người khác chú ý, không chỉ vì Triệu Hạo có tu vi Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, mà vì hắn thắng lợi rất dễ dàng.

Ánh mắt của Tư Không Tĩnh, Trương Dao nhìn Triệu Hạo, từ tuổi tác mà nói, bọn họ là cùng lứa.

- Nửa năm trước, ở Thương Mang Sơn đã thấy hắn, lúc đó hắn mới là Nội Cương sơ kỳ.

Tư Không Tĩnh quay nhìn Yến Triệu Ca hỏi:

- Nghe nói lúc chúng ta ở Đông Đường, hắn mới có tu vi Luyện Thể bát trọng, cửu trọng đi?

Lời vừa nói ra, đám người Trương Dao giật mình:

- Là cuộc chiến tại Đông Đường trước kia sao? Thời gian mới bao lâu, cảnh giới của hắn đã tới mức này rồi?

Yến Triệu Ca không đề ý chuyện này nói:

- Thật ra thì, tu vi của hắn trước đó còn thấp hơn, có phải Luyện Thể ngũ trọng hay không thì không tiện nói. Nhưng hắn tăng lên đến cảnh giới ngày hôm nay, phỏng chừng chỉ hai năm thời gian mà thôi, thậm chí có thể ngắn hơn.

Trương Dao không còn lời nào để nói, Lý Tĩnh Văn hơi cau mày nói:

- Cảnh giới tăng lên nhanh chóng là một mặt, nhưng sức chiến đấu cùng cảnh giới quả thật rất mạnh.

Yến Triệu Ca mỉm cười không nói, đây là chuyện trong dự liệu của hắn.

Bởi vì mỗi người có cơ duyên khác nhau, cho nên cùng cảnh giới thì thực lực có cao có thấp.

Mặc dù Triệu Hạo mất cao hơn đầu, nhưng lực chiến đấu cùng cảnh giới của hắn, quả thực mạnh hơn Lâm Chu cùng Diệp Cảnh.

Tu vi của ba người càng thấp, thì ưu thế của Triệu Hạo càng rõ ràng. Hơn nữa, ưu thế này kéo dài rất lâu.

Thiên Lô Điện có đệ tử thua thiệt trong tay Triệu Hạo, Tà Từ Dật vì thân phận nên không thể xuất thủ, người cùng lứa với Triệu Hạo nhìn thấy thực lực của hắn, thì có lòng nhưng sức chưa đủ.

Lâm Chu cùng Yến Thiểm không tới, đệ tử hạch tâm của Thiên Lô Điện lần này, bản về tuổi tác thì xuất hiện một đoạn đứt gãy, Kỷ Hán Như của Thương Mang Sơn cũng mất đi đối thủ của mình.

Thiên Lô Điện muốn tìm thể diện, trong lúc nhất thời trở nên lúng túng.

Cuối cùng một nữ đệ tử tên Trần Lâm đứng dậy, cùng Tiểu Vũ của Thương Mang Sơn đánh một trận.

Mặc dù Trần Lâm nữ tử, nhưng tính cách khốc liệt, ra tay tàn nhẫn, kinh nghiệm thực chiến phong phú. Mặc dù Tiểu Vũ là tài năng ngút trời, nhưng là người "có thể động miệng thì không động thủ", kinh nghiệm thực chiến chưa đủ, khiến cho Trần Lâm chiếm một chút thượng phong. Thiên Lô Điện cuối cùng cũng san bằng một chút thể diện.

Đám người Kỷ Hán Như cũng không nói gì, Triệu Hạo nhìn về phía Tiểu Vũ, ánh mắt không thân thiện mấy, thậm chí khinh bỉ.

Một bên khác, Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo đang tỷ thí, đã có xu hướng ác liệt, hai bên so đấu bắt phân thắng bại.

Mặc dù hai bên không có thù, thậm chí có chút kính nể nhau, nhưng lúc này hai người đều đem hết toàn lực, không chút nào cất giữ.

Cuộc chiến giữa bọn họ, ngược lại trở thành trận đấu đầy thuốc súng nhất từ khi Thông Thiên Hội Minh bắt đầu tới nay.

Trong quá trình giao thủ, có mấy lần lưỡng bại câu thương, thậm chí suýt nữa mất mạng.

Một trận "long tranh hổ đấu", khó phân cao thấp, mặc dù Đại Nhật Thánh Tông cùng Quảng Thừa Sơn đều hy vọng đệ tử của mình chiến thắng, nhưng để hai hạt giống tiềm lực kinh người lấy mạng đổi mạng, cũng là kết quả hai bên không muốn thấy.

Cuối cùng, cuộc tỷ thí này chỉ có thể xem như ngang tay.

Cuộc chiến Từ - Đường kết thúc, phần lớn người xem chiến rốt cục thu hồi lại chú ý của bản thân, sau đó bắt đầu tìm đối thủ. Mặc dù trải qua cuộc chiến giữa hai người Từ - Đường, giống như trực tiếp ăn trước một buổi tiệc lớn, những người còn lại sau đó chỉ ăn chút điểm tâm, nhưng Thông Thiên Hội Minh đến lúc này, rốt cục chính thức náo nhiệt lên.

Trên Huyền Phù Đảo, mặc dù chỉ có đệ tử trẻ tuổi các phái tham dự, nhưng các đại lão dẫn đội đến Thanh Già Hồ, cũng chú ý tiến trình của Thông Thiên Hội Minh.

Mặc dù có lòng đóng giả, như cũng không ảnh hưởng bọn họ quan sát truyền nhân xuất sắc của các nhà.

Trong mỗi lần Thông Thiên Hội Minh, cơ bản sẽ hiện ra không ít nhân tài tuần kiệt, kỹ kinh tứ tọa.

Như biểu hiện của Triệu Hạo vẫn làm người khác rất chú ý.

- Phương Chuẩn, đệ tử này của lão phu như thế nào?

Một tên lão giả râu đen dương dương đắc ý nói:

- Theo người nói, có phải không kém Yến Triệu Ca của Quảng Thừa Sơn người hay không!

Trưởng lão Thương Mang Sơn - Sơn Thạch Ông một bên, biểu tình thần nhiên, ánh mắt thì mang theo mấy phần "không có cách nào".

Lần này, người phụ trách dẫn đội Thương Mang Sơn tới Thanh Già Hồ là hắn, mà lão giả râu đen Mạc trưởng lão này, gần đây đang hoạt động ở Trạch Vực, liền chạy tới Thanh Già Hồ tham gia náo nhiệt.

Tu vi của lão này cao hơn hắn, lúc tới đây, có chút giọng khách át giọng chủ, Sơn Thạch Ông cũng không tốt tranh với hắn.

Trước đây, Triệu Hạo không biết làm thế nào mà lọt vào pháp nhãn của Mạc trưởng lão này, được hắn thu làm đệ tử thân truyền.

Mặc dù Triệu Hạo cho thấy tiềm lực cùng thực lực mạnh mẽ, nhưng nếu không có vị Mạc trưởng lão này che chở, thì Triệu Hạo cũng không thể nhanh chóng thoát khỏi tội trạng về sự kiện mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch.

Mạc trưởng lão ngao nghể liếc nhìn Phương Chuẩn:

- Không tin thì để cho Yến Triệu Ca của Quảng Thừa Sơn người, áp chế tu vi đến Nội Cương hậu kỳ, cùng đệ tử của ta luyện tập một chút đi?

Phương Chuẩn cười nhạt:

- Vậy thì phải xem ý của Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nhận được truyền âm của Phương Chuẩn, cười lớn:

- Đệ tử của hắn có cảnh giới thấp hơn ta, thì làm cái quái gì trách ta? Đánh một trận không thành vấn đề, nhưng ta cũng không phải bồi luyện cho đệ tử của hắn, nếu vị tiền bối này có hưng thú, Nhị sư bá không ngại hỏi giúp ta một chút, hắn có hứng thú áp chế tu vi đến Tiên Thiên trung kỳ cùng ta luyện một chút?

- Đánh hai tràng, ta không ngại kết quả a.

- Được.

Phương Chuẩn đáp:

- Ta hỏi một chút.

Cái này hỏi xong thì không nói tiếp nữa.

Yến Triệu Ca không thèm để ý nhún nhún vai, ngẩng đầu nhìn lên trời một cái.

Vị Mạc trưởng lão này, theo như hần biết, chính là cây đĩnh cao cấp nhất mà tổ chức Tuyệt Uyên chôn vào Thương Mang Sơn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 172: Mạnh nhất dưới Thông Thiên

Dịch giả: rolland

Từ góc độ của Yến Triệu Ca, sau khi Từ Phi cùng Đường Vĩnh Hạo giao thủ xong, những trận chiến khác liền kém một chút.

Tỷ thí duy nhất có thể hấp dẫn ánh mắt hần là cuộc chiến giữa Tà Từ Dật và Tạ Du Thiên.

Sau Trần Lâm chiến thắng Tiểu Vũ, Tà Từ Dật một lần nữa thắng Tạ Du Thiên cùng cảnh giới, coi như kiếm về thể diện cho Thiên Lô Điện.

Khuôn mặt tròn của Trương Dao khổ sở, ngược lại thì Nguyễn Bình trấn an nằng:

- Rất nhiều người đồn rằng Tà Từ Dật là Tông Sư đệ nhất dưới Thông Thiên, chuyện này cũng có đạo lý nhất định.
- Thiên phú và tiềm lực của người này vốn là kinh người, lại có quen chém giết, một đường đi tới, lấy yếu thắng mạnh, lấy hạ khắc thượng. Danh tiếng hôm nay không phải dùng miệng thổi phồng mà có, mà dựa vào thực lực thật sự đánh ra.
- Nhưng cũng vì hần hiểu chiến, trước kia giao thủ với người khác bị thương nguyên khí, cho nên mới dừng lại ở cảnh giới Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư lâu như vậy. Bằng không, hần sẽ giống như đám người Từ Phi, Đường Vĩnh Hạo, Tống Triều, bước vào Thông Thiên cảnh, chuẩn bị đánh sâu vào cảnh giới Đại Tông Sư.

Trương Dao nháy mắt một cái, quay đầu nhìn Yến Triệu Ca:

- Tu vi của Tà sư huynh thật mạnh, nhưng nếu nói đệ nhất Tông Sư dưới Thông Thiên, cũng không quá thật chứ?
- Không nói đến người khác, Yến sư huynh lấy cảnh giới Tiên Thiên sơ kỳ đánh bại Tiên Thiên hậu kỳ Lưu Thịnh Phong nha.

Nguyễn Bình hơi ngưng lại một cái, rồi gật đầu nói:

- Cái này cũng không sai.

Yến Triệu Ca bên cạnh nghe vậy, cũng không nói gì, ánh mắt nhìn sang thì vừa vặn thấy Tà Từ Dật nhìn về bên này.

Trong ánh mắt ẩn chứa một chút hứng thú cùng một chút không thân thiện.

Lúc trước không biết vì chuyện gì mà Thương Mang Sơn để lộ cho Thiên Lô Điện biết Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật có nguồn gốc từ Yến Triệu Ca.

Hai đệ tử hạch tâm của Thiên Lô Điện, Điện Thiểm Lôi Minh - Yến Thiểm cùng Lâm Chu, toàn bộ đều thua trong tay Yến Triệu Ca, còn bị đánh trọng thương.

Chỉ một điểm này, đệ tử của Thiên Lô Điện nghĩ mình có năng lực, đều muốn đánh một trận với Yến Triệu Ca, vì sư môn tìm về thể diện.

Tà Từ Dật là người xuất sắc nhất trong đó, tự nhiên sẽ không ngoại lệ.

Nhất là trong một năm gần đây, Yến Triệu Ca cường thế quét khỏi, càng làm dao động địa vị của hần.

Tà Từ Dật vốn là người mắt cao hơn đầu, bởi vì chịu ám thương, khiến hần rút lại phía sau Từ Phi, Đường Vĩnh Hạo, Tống Triều một bước, nên cực kỳ không cam tâm.

Tông Sư đệ nhất dưới Thông Thiên, chỉ là cách nói an ủi, từ lâu Tà Từ Dật đã biết. Thậm chí hần còn cảm giác đây không phải là khen ngợi mà là khua miệng, cho nên bản thân hần cũng không nhắc tới chuyện này trước mặt người khác.

Nhưng Tà Từ Dật không chấp nhận là một chuyện, vốn là của mình lại bị người phía sau leo lên đầu, cướp đi, là một chuyện khác.

Yến Triệu Ca lấy cảnh giới Tiên Thiên sơ kỳ, đánh bại Lưu Thịnh Phong cảnh giới Tiên Thiên hậu kỳ, liền làm cho danh tiếng Tông Sư đệ nhất dưới Thông Thiên của Tà Từ Dật, lộ rõ không ổn định.

Tà Từ Dật dừng lại một thời gian lâu ở Tiên Thiên hậu kỳ, vốn đang nổi giận trong bụng, nhất thời càng thêm khó chịu, nhìn Yến Triệu Ca như cái đinh trong mắt vậy.

Đối với suy nghĩ của Tà Từ Dật, Yến Triệu Ca có đại khái lý giải. Mặc dù hắn cũng thích nổi tiếng, nhưng cái gọi là mạnh nhất dưới Thông Thiên, thật sự hắn cũng không để trong lòng.

Ngược lại với Tà Từ Dật, Yến Triệu Ca lúc này chú ý đến một bên khác.

Ở nơi đó, không phải hai người đang giằng co, mà là hai con dị thú. Cả hai đều hết sức hùng tráng, linh khí tràn trề quanh thân, đồng thời xen lẫn một cỗ huyết khí dương cương nồng nặc.

Yến Triệu Ca nháy mắt mấy cái:

- Đây là chuyện gì?

Lý Tinh Văn nhẹ giọng đáp:

- Trần Lâm Trần sư muội của Thiên Lôi Điện tự nuôi một con Thanh Sát Quỷ Lang, vô cùng hung mãnh, nghe nói Diệp sư huynh của bản môn cũng có một Hắc Thủy Huyền Giao rất nổi danh, vì vậy muốn hai con dị thú tỷ thí một trận.

Theo góc độ thực chiến mà nói, thu phục dị thú mạnh mẽ, cũng có thể trở thành trợ lực mạnh mẽ.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca nhìn qua, chỉ thấy Trần Lâm lúc trước chiến thắng Tiểu Vũ đang đứng ở đó.

Vóc người của Trần Lâm cực cao, chỉ thấp hơn nửa đầu so với nam tử như Yến Triệu Ca, dung nhan xinh đẹp nhưng lạnh lùng, mang theo một chút kiêu căng.

Đầu Thanh Sát Quỷ Lang trước người nàng, hình thể còn lớn hơn con trâu, da lông màu xanh đen như cương châm cho thấy sự mạnh mẽ.

Miệng sói phun ra hàn khí lạnh lẽo, một cỗ hàn khí quấn quanh thân, hai con mắt đỏ máu như chuông đồng nhìn chòng chọc Hắc Thủy Huyền Giao.

Yến Triệu Ca cẩn thận quan sát một chút, phát hiện thực lực của đầu Thanh Sát Quỷ Lang này so với chủ nhân Trần Lâm còn mạnh hơn.

Trần Lâm có tuổi tác tương đương với đám người Yến Triệu Ca, Lý Tinh Văn, Tiểu Vũ, trước mắt chỉ có tu vi Ngoại Cương Tông Sư, nhưng đầu Thanh Sát Quỷ Lang của nàng có sức chiến đấu tương đương với Tiên Thiên Tông Sư.

Loại chuyện này, hơn phân nửa là nàng thu phục đầu Quỷ Lang này từ nhỏ và nuôi đến lớn.

Về mặt của Diệp Trọng Châu rất nghiêm túc nhìn xuống hai đầu dị thú.

Yến Triệu Ca nhìn đầu Hắc Thủy Huyền Giao, nó đang lượn vòng trên không trung, hình thể so với đầu Thanh Sát Quỷ Lang kia lớn hơn rất nhiều, tuy là Giao Long, không phải Chân Long, nhưng cũng uy phong lẫm lẫm.

Diệp Trọng Châu chậm rãi nói:

- Trần sư muội, bây giờ thu tay lại cũng không muộn, hai đầu dị thú này đều không phải vật phạm, mặc dù linh trí có hạn, nhưng lực lượng cực mạnh, nếu bọn chúng chiến đấu rơi vào điên cuồng, chúng ta rất khó ngăn lại. Bởi vì dị thú đấu nhau mà làm phiền trường bối, như vậy không tốt.

Trần Lâm hồ hững hờ nói:

- Thanh Sát nếu chết dưới vuốt Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp sư huynh, tiểu muội tuyệt đối không có nửa câu oán hận.

- Đã như vậy, Diệp mỗ cũng không có gì để nói nữa.

Diệp Trọng Châu nhíu mày một cái, đối phương tới cửa khiêu khích, trong lời nói hắn đã cố gắng khắc chế, đối phương lại không biết tiến thoái, Diệp Trọng Châu cũng bị khơi dậy nộ khí:

- Vậy thì bắt đầu đi.

Hai đầu dị thú chỉ giằng co trong chớp lát, Thanh Sát Quỷ Lang trước tiên hành động, nhưng nó cũng không gấp gáp công kích, mà từng bước chậm rãi vòng quanh Hắc Thủy Huyền Giao, tựa hồ đang tính toán tìm sơ hở của Hắc Thủy Huyền Giao.

Hắc Thủy Huyền Giao thì yên tĩnh một chỗ không nhúc nhích, nhưng cặp mắt của nó từ đầu đến cuối đều nhìn chăm chăm Thanh Sát Quỷ Lang, chuyển động cùng với đối phương, không buông tha bất kỳ động tác nào của Thanh Sát Quỷ Lang.

Hắc Thủy Huyền Giao rõ ràng chiếm ưu thế về lực lượng, nhưng Thanh Sát Quỷ Lang có một thiên phú kỳ lạ, chính là hàn khí quanh thân, có thể chậm rãi suy yếu thực lực của đối thủ.

Hàn khí sẽ trì hoãn tốc độ, chẳng khác nào tăng lên tốc độ của nó, mà tốc độ của Thanh Sát Quỷ Lang vốn vô cùng nhanh, cũng xếp hàng đầu trong dị thú.

Diệp Trọng Châu huyết sáo một tiếng:

- Động thủ!

Hắn đã nhìn ra Thanh Sát Quỷ Lang đang định kéo dài thời gian, dựa vào hàn khí không ngừng suy yếu lực lượng của Hắc Thủy Huyền Giao, nếu tình trạng này kéo dài, đối với Hắc Thủy Huyền Giao càng bất lợi.

Hắc Thủy Huyền Giao phát ra tiếng gầm thét như lôi đình, giống như đạn pháo tấn công Thanh Sát Quỷ Lang!

Lân phiến đen nhánh toàn thân mở ra, một lượng lớn hơn nước tỏa ra, tựa như từng đợt sóng vô biên áp tới đối thủ.

Thanh Sát Quỷ Lang cũng gào lên, hung hãn cùng Hắc Thủy Huyền Giao cắn xé, nhất thời một cỗ máu tanh tràn ngập ra.

Dù sao Hắc Thủy Huyền Giao cũng chiếm ưu thế về lực lượng, rất nhanh liền áp đối phương rơi vào hạ phong, chỉ có thể chật vật chạy giữ mạng.

Những đệ tử Bích Hải Thành xem chiến đấu vui mừng ra mặt, nhưng vẻ mặt của Yến Triệu Ca dần dần nghiêm túc.

Bởi vì hắn nhìn thấy trong mắt Thanh Sát Quỷ Lang đang rơi xuống hạ phong, tràn đầy xảo trá cùng hung tàn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 173: Mục đích thật sự

Dịch giả: rolland

Lần đầu nhìn thấy Thanh Sát Quỷ Lang và Hắc Thủy Huyền Giao, Yến Triệu Ca liền thâm chau mày, mơ hồ có chút không ổn.

Mặc dù Hắc Thủy Huyền Giao có thân thể hùng tráng, mất đi mấy phần khí tức hung hãn của dị thú nên có, hiển nhiên là do sống trong "nhung lụa" đã quen, không trải qua thực chiến.

Mà đầu Thanh Sát Quỷ Lang kia của Trần Lâm nhìn qua dường như bình thường, không có uy thế như Hắc Thủy Huyền Giao, nhưng trên người có nhiều vết thương cả mới lẫn cũ, rõ ràng là do nhiều lần chém giết sinh tử lưu lại, cả người tỏa ra một cỗ khí tức hung tàn khát máu.

Khi vào cuộc chiến, Yến Triệu Ca cẩn thận quan sát.

Thanh Sát Quỷ Lang nhìn như rơi vào hạ phong, nhưng né tránh vô cùng có quy luật, không chút nào hoảng hốt.

Giống như cố ý du đấu tiêu hao thể lực của Hắc Thủy Huyền Giao.

Cộng thêm thiên phú của nó là tỏa ra hàn khí lạnh lẽo, rõ ràng là muốn chiến đấu lâu dài, kéo cho tới khi Hắc Thủy Huyền Giao không còn thể lực mới điên cuồng tấn công.

Nhưng mà lực lượng của Hắc Thủy Huyền Giao quá mạnh mẽ, cho nên kéo dài lâu như vậy, mà Thanh Sát Quỷ Lang vẫn không tìm được cơ hội phản kích.

Nhưng tình huống này kéo dài mà Hắc Thủy Huyền Giao vẫn chậm chạp không cách nào tìm được cơ hội trọng thương Thanh Sát Quỷ Lang thì có thể bị đối phương lật bản.

Thanh Sát Quỷ Lang có tính dẻo dai cùng nhẫn nại rất tốt, kinh nghiệm chiến đấu đầy đủ, ngược lại thì Hắc Thủy Huyền Giao càng ngày càng bị hao mòn nhuệ khí, trở nên gấp gáp.

- Diệp sư huynh, không đứng, tiếp tục như vậy nữa, Hắc Thủy Huyền Giao sẽ hỏng bét.

Yến Triệu Ca hơi cau mày, truyền âm cho Diệp Trọng Châu.

Diệp Trọng Châu ngẩn người, theo góc độ của hắn thì Hắc Thủy Huyền Giao đang chiếm thượng phong.

Yến Triệu Ca nói:

- Đầu sói giao hoạt kia đang tỏ ra yếu thế, nó có ý du đầu để tiêu hao thể lực của Hắc Thủy Huyền Giao

Con người của Diệp Trọng Châu đột nhiên co rúc một cái, cùng lúc đó, tình hình trong sân đấu đột nhiên biến hóa!

Hắc Thủy Huyền Giao công kích mù quang rơi vào khoảng không, sau khi Thanh Sát Quỷ Lang né tránh công kích của Hắc Thủy Huyền Giao, thân thể của nó đột nhiên xoay một cái. Lực lượng toàn thân bộc phát, đụng vào bên hông mềm của Hắc Thủy Huyền Giao đang đứng chưa vững!

Lúc này, Thanh Sát Quỷ Lang mới cho thấy trình độ chân thật của mình, xương cốt toàn thân chấn động, bắp thịt phồng lên, bộ lông giống như cương châm dựng thẳng. Thân thể giống như lớn thêm một vòng, không kém hơn Hắc Thủy Huyền Giao chút nào!

Công kích của Hắc Thủy Huyền Giao vừa vô hụt, còn không hồi thần, thì bị đối phương tấn công điểm yếu, thân thể to lớn nhất thời bị đụng ngã xuống đất.

Thanh Sát Quỷ Lang được thể không tha, cái miệng khổng lồ cùng móng vuốt tấn công Hắc Thủy Huyền Giao, trong lúc nhất thời, máu me đầm đìa, Hắc Thủy Huyền Giao đã bị thương nặng.

Nụ cười của Bích Hải Thành cứng trên mặt, sắc mặt của Diệp Trọng Châu liền trở nên khó coi.

Hắc Thủy Huyền Giao sau khi bị thương, hét lên điên cuồng, lực lượng toàn thân bùng nổ. Quăng Thanh Sát Quỷ Lang ra ngoài, Hắc Thủy Huyền Giao giận dữ, lần nữa bay lên trời, điên cuồng phóng tới đối thủ của mình.

Sau một kích này, Thanh Sát Quỷ Lang lại trở về bộ dáng như trước, lần nữa chạy trốn, né tránh Hắc Thủy Huyền Giao phần nộ phản công.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca dần dần hép lại, ẩn chứa một tia hàn quang.

Hắn đã nhìn ra, đầu Thanh Sát Quỷ Lang này thật sự xảo trá.

Nó sợ hãi nhìn đầu Hắc Thủy Huyền Giao bị chọc giận, nhưng thật ra là làm lại mảnh cũ, lợi dụng du đầu tiêu hao nhuệ khí và thể lực của Hắc Thủy Huyền Giao.

Nhất là Hắc Thủy Huyền Giao đã bị thương, máu chảy như suối, thời gian kéo dài càng lâu, nó sẽ càng yếu đi.

Tâm tư của đầu Thanh Sát Quỷ Lang này phải nói là hết sức âm độc, muốn đưa Hắc Thủy Huyền Giao vào chỗ chết!

Nó không chỉ muốn thắng lợi mà còn muốn giết Hắc Thủy Huyền Giao!

Yến Triệu Ca đưa mắt nhìn Trần Lâm, người khác không nhìn ra tâm tư của Thanh Sát Quỷ Lang, người chủ nhân tâm ý tương thông làm sao lại không biết?

Dưới tình huống này mà vẫn im lặng không lên tiếng, có khả năng rất lớn là đầu Thanh Sát Quỷ Lang này hành động theo gợi ý của nàng.

- Diệp sư huynh, thu hồi Hắc Thủy Huyền Giao đi.

Yến Triệu Ca thấp giọng nói:

- Đầu sói kia lại làm mảnh cũ, Hắc Thủy Huyền Giao đã bị thương, tiếp tục như vậy nữa, nếu bị đánh lén thành công, chỉ sợ ảnh hưởng tới tính mạng.

Sắc mặt của Diệp Trọng Châu tái xanh, bây giờ hắn cũng biết Yến Triệu Ca nói có lý.

Sau khi trầm mặc một chút, Diệp Trọng Châu cũng là một người quyết đoán, cắn răng trầm giọng nói:

- Cuộc tỷ thí này, ta nhận thua.

Trong mắt của Trần Lâm trong lóe lên một tia đáng tiếc không dễ phát hiện, lộ ra nụ cười có mấy phần ớn lạnh:

- Đa tạ Diệp sư huynh, bây giờ, Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp sư huynh đang chiếm thượng phong, đuổi theo Thanh Sát của ta không tha, Diệp sư huynh nếu nhận thua, xin hãy dừng đầu Hắc Thủy Huyền Giao này lại.

- Người!

Diệp Trọng Châu biến sắc, rốt cục vẫn đau lòng Hắc Thủy Huyền Giao, kêu lên:

- Hắc Tử, trở lại!

Hắc Thủy Huyền Giao giận dữ, thương thế làm cho nó càng ngày càng yếu ớt, nghe chủ nhân âm thanh, không cam lòng mà buông tha truy kích, dừng lại động tác.

Nhưng ngay khi Hắc Thủy Huyền Giao dừng lại, cặp mắt đỏ chót của Thanh Sát Quỷ Lang đột nhiên lóe lên hung quang, lực lượng cả người bùng nổ,

thừa dịp thân thể cùng tinh thần của Hắc Thủy Huyền Giao đang thư giãn phát động công kích!

Tốc độ của Thanh Sát Quỷ Lang nhanh như thiểm điện, đừng bảo là đám người Diệp Trọng Châu, coi như Hắc Thủy Huyền Giao gần trong gang tấc cũng phản ứng không kịp, trong nháy mắt, công kích của đối phương đã ngay trước mặt!

Một bóng người đột nhiên chắn lại trước người Hắc Thủy Huyền Giao, một quyền mạnh mẽ đánh lên trán của Thanh Sát Quỷ Lang!

Thanh Sát Quỷ Lang trực tiếp bị đánh văng ra ngoài, người đến, bất ngờ chính là Yên Triệu Ca.

Trần Lâm nhìn Yên Triệu Ca, lông mày cau lại, Diệp Trọng Châu chưa tỉnh hồn, lúc này phục hồi lại tinh thần, giận dữ hét:

- Trần sư muội, người rất tốt!

Trần Lâm lạnh lùng liếc Yên Triệu Ca một cái, triệu hồi Thanh Sát Quỷ Lang bị Yên Triệu Ca đánh choáng váng, chỉnh lại vạt áo thi lễ với Diệp Trọng Châu:

- Dù sao Thanh Sát còn chưa mở linh trí, đã tính khó thuận, hết lần này tới lần khác lực lượng lại mạnh mẽ, tiểu muội không cách nào điều khiển hoàn toàn, suýt nữa làm bị thương Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp sư huynh, tiểu muội ở chỗ này nói lời xin lỗi Diệp sư huynh, xin Diệp sư huynh đại nhân đại lượng, không nên chấp nhất.

Diệp Trọng Châu liên tục hít thở sâu mấy cái, mới không chế mình không chạy lên cho đối phương một chiêu Thao Thiên Triều.

Đối phương được tiện nghi còn khỏe mẽ, thủ đoạn mềm dẻo giết người làm hắn cảm thấy khó chịu.

Mấy câu nói liền khiến Diệp Trọng Châu buồn bực mà không thể phát tác, Trần Lâm quay lại nhìn Yên Triệu Ca, khẽ mỉm cười:

- Đại danh của Yên Triệu Ca Yên sư huynh, ngưỡng mộ đã lâu.

Hai mắt của Yên Triệu Ca nhẹ nhàng hép lại, nụ cười của đối phương dường như có hàm nghĩa khác.

Quả nhiên, liền nghe Trần Lâm nói tiếp:

- Nghe nói Yên sư huynh mới có một con dị thú, chính là Sơn Tỳ hiếm thấy, linh dị thoát tục, không biết tiểu muội có duyên được thấy một chút hay không.

Thanh Sát Quỷ Lang nằm bên chân nàng phát ra tiếng gào trầm thấp, mơ hồ có một cỗ mùi vị hiếu chiến khát máu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 174: Linh binh Trung phẩm làm đồ chơi

Dịch giả: rolland

Yên Triệu Ca nhìn Trần Lâm một lát, sau đó hỏi:

- Ý của ngươi là muốn đại biểu Thanh Sát Quỷ Lang khiêu chiến với Sơn Tỳ của ta sao?

- Tiểu muội tự biết tu vi không bằng Yên sư huynh, chỉ là trên phương diện nuôi dưỡng Linh thú có mấy phần tâm đắc, cho nên muốn thỉnh giáo Yên sư huynh một phen.

Trần Lâm chậm rãi nói:

- Nuôi dưỡng Linh thú dù sao cũng không phải nuôi là được, cần phải thực chiến.

Diệp Trọng Châu liền biến sắc, Yên Triệu Ca khoát tay, tỏ ý hắn không cần lo.

Yên Triệu Ca nhìn đầu Thanh Sát Quỷ Lang của Trần Lâm một chút, lắc đầu nói:

- Đầu Thanh Sát Quỷ Lang của ngươi lúc trước đã đánh một trận cùng Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp sư huynh, lại đánh cùng Sơn Tỳ của ta, coi như ta thắng cũng không anh hùng nhà.

Trong lòng của Diệp Trọng Châu kỳ quái, bởi vì Yên Triệu Ca nói lời này, rõ ràng là một bộ dạng không có sức, giống như kiếm có để tránh chiến.

- Yến sư huynh có đức độ, Trần Lâm bội phục, nhưng sư huynh không cần lo lắng.

Trần Lâm thông thả cười dài:

- Trạng thái của Thanh Sát bây giờ quả thật không tốt, nhưng ta còn một con Tuyệt Hàn, có thể cùng Sơn Tỳ của Yến sư huynh đánh một phen.

Theo tiếng huyết sáo của Trần Lâm, mọi người lập tức cảm thấy một cỗ hàn khí lạnh lẽo nhanh chóng đến gần.

Tức thì, một con Thanh Sát Quý Lang vốc người hùng tráng, sát khí nồng nặc hơn con trước xuất hiện trước mắt mọi người.

Đám người Diệp Trọng Châu đều biến sắc, không ai nghĩ tới Trần Lâm lại có hai đầu Thanh Sát Quý Lang.

Nhất là đầu Quý Lang được gọi là Tuyệt Hàn có lực lượng nhục thân đủ sánh ngang với Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp Trọng Châu, mà sát khí máu tanh cả người không biết hơn Hắc Thủy Huyền Giao bao lần.

-... thua không oan a.

Diệp Trọng Châu thở dài một cái.

Hắc Thủy Huyền Giao của hắn nếu chống lại Tuyệt Hàn Quý Lang của Trần Lâm, đối phương không cần du đấu, cứng đối cứng có bảy tám thành hạ gục Hắc Thủy Huyền Giao.

"Nguyên lai đây mới là món chính, cuộc chiến với Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp sư huynh chỉ là làm nền thôi a."

Yến Triệu Ca nhìn Trần Lâm, trong lòng cười nhạt:

"Từ đầu người liên hướng về Sơn Tỳ của ta phải không?"

Trần Lâm cười hỏi:

- Như thế nào, Yến sư huynh có đưa đầu Sơn Tỳ kia ra hay chưa?

Yến Triệu Ca hơi có chút băng khoảng, nhưng che giấu rất tốt:

- Giống như lời nói trước kia của Diệp sư huynh, những Linh thú này linh trí có hạn, nhưng lực lượng lại rất mạnh. Một khi tử chiến mà nói thì rất khó ngăn lại.

- Cuộc chiến vừa rồi không phải Trần sư muội không thể kịp thời khống chế đầu Thanh Sát Quý Lang kia hay sao?

- Dị thú chiến đấu, chết là chuyện khó tránh khỏi.

Trần Lâm cười nói:

- Nhưng nếu Yến sư huynh không có lòng tin thì cũng không cần miễn cưỡng.

Đám đệ tử Thiên Lô Điện bên cạnh đều lộ ra nụ cười.

Nhìn đám người Trần Lâm, Yến Triệu Ca đột nhiên mỉm cười đứng lên.

Mặc dù hắn thích tranh giành một chút, nhưng phép khích tướng đơn giản như vậy không có hiệu quả với hắn.

Yến Triệu Ca biết tại sao đám người Trần Lâm có suy tính trong lòng như vậy, tựa hồ muốn ăn chắc hân.

Bọn họ là từ một con đường khác biết được, Sơn Tỳ của Yến Triệu Ca vẫn còn ấu kỳ, hơn nữa kinh nghiệm chiến đấu ít ỏi, coi như tiềm lực kinh người cũng không kịp đào tạo.

Loài Linh thú như Sơn Tỳ cũng giống dã thú, thời kỳ ấu thơ không quá dài, nhưng dưới tính huống bình thường phải cần thời gian lớn lên.

Yến Triệu Ca muốn bảo vệ Sơn Tỳ mà tránh chiến, cũng có thể.

Nhưng chiến tích của liên minh ba nhà Quảng Thừa Sơn, Bích Hải Thành, Thương Mang Sơn đối mặt với Đại Nhật Thánh Tông cùng Thiên Lô Điện không tốt lắm.

Tổng Triều của Bích Hải Thành thua Đường Vĩnh Hạo của Đại Nhật Thánh Tông, Từ Phi cùng Đường Vĩnh Hạo đánh một trận, chính là huề nhau.

Triệu Hạo, Tiểu Vũ của Thương Mang Sơn đối mặt với đệ tử của Thiên Lô Điện, một thắng một bại, nhưng không có người tiếp chiến Tà Tử Dật.

Hiện tại Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp Trọng Châu lại thua một trận, Yến Triệu Ca lại làm rùa đen rút đầu mà nói, quả thật hao tổn tinh thần.

Sắc mặt của tiểu cô nương mặt tròn Trương Dao có chút trắng bệch, lặng lẽ nói với Yến Triệu Ca:

- Yến sư huynh, thật xin lỗi. Ta không nghĩ tới...

Yến Triệu Ca lắc đầu một cái:

- Không sao.

Hắn đạt được Sơn Tỷ, vốn không định báo mật, không trách Trương Dao được.

Huống chi bởi vì chuyện gian tế của tổ chức Tuyệt Uyên, Trọc Lăng Các thiếu Thiên Lôi Điện một nhân tình lớn. Đệ tử phía dưới lui tới, không phải chuyện quá đáng, đệ tử của Trọc Lăng Các phần lớn sẽ cho mấy phần mặt mũi.

Trần Lâm nếu làm bộ thuận miệng hỏi thăm Trương Dao, Trương Dao cũng không tốt từ chối.

Mất thấy Yến Triệu Ca bị đám người Trần Lâm dồn đến góc tường, hắn thở dài một cái, nói với A Hồ:

- Đưa Phán Phán đến.

Hai tên chọn một, cái tên "Bàn Hồ" bị A Hồ kiên quyết không đồng ý, vì vậy, tên của đầu đại gấu trúc vẫn là Phán Phán.

Đến khi Phán Phán được mang đến Huyền Phù Đảo, đám người Trần Lâm một khắc trước còn đắc ý, nụ cười lập tức cứng ngắc trên mặt.

Trần Lâm trợn mắt hốc mồm như nuốt phải một con chuột chết.

Đám người Diệp Trọng Châu bên cạnh Yến Triệu Ca cũng ngây như phỗng, sững sờ nhìn Phán Phán to lớn như một con voi trưởng thành trước mắt!

Phán Phán bây giờ, coi như nằm xuống cũng cao hơn con Thanh Sát Quỷ Lang thứ nhất của Trần Lâm.

Dưới tình huống bình thường, Phán Phán tự nhiên sẽ không lớn nhanh như vậy, nhưng không chịu nổi lượng lớn Xích Diễm Thiết cùng Hàn Quang Thiết trải qua luyện chế đặc thù của Yến Triệu Ca, muốn ăn bao nhiêu thì cho bấy nhiêu.

Dinh dưỡng đầy đủ như thế này thì tốc độ trưởng thành dĩ nhiên ngoài sức tưởng tượng rồi.

Cho nên đừng báo đám người Trần Lâm trợn mắt hốc mồm, mà ngay cả Tạ Du Thiên và Trương Dao nhìn thấy Phán Phán cũng một bộ dáng khó tin.

Yến Triệu Ca nhàn nhạt nói:

- Chiến đấu giữa dị thú, chết là chuyện khó tránh khỏi, nhưng ta tin tưởng Trần sư muội sẽ không sợ, dù sao người còn một con chưa đánh nhau.

- Dĩ nhiên, nếu Trần sư muội không có lòng tin, ta cũng sẽ không cưỡng cầu.

Bị Yến Triệu Ca đem lời của nàng y nguyên trả lại, vẻ mặt của Trần Lâm nháy mắt lạnh lẽo.

Nàng xanh cả mặt, thở ra một hơi thật dài, lạnh lùng nói:

- Kết quả còn phải so đấu bản lĩnh mới biết được, rất nhiều thứ chỉ là hào nhoáng bên ngoài mà thôi!

- Lời này ta đồng ý.

Yến Triệu Ca tùy ý gật đầu một cái.

Phán Phán nhìn Tuyệt Hàn Quỷ Lang đối diện, tựa hồ còn chưa phản ứng kịp, một bộ ngây thơ khả ái.

Đám người Trần Lâm thấy vậy, liền vực dậy lòng tin.

Tuyệt Hàn Quỷ Lang hết sức hung hãn, cho dù cảm nhận được thực lực của Phán Phán mạnh mẽ, cũng không lộ ra khiếp sợ, đôi mắt đỏ như máu nhìn chòng chọc Phán Phán.

Phán Phán vẫn một bộ dáng ngây thơ, tựa hồ không rõ đây là chuyện gì đang xảy ra.

Tuyệt Hàn Quỷ Lang cũng không gấp, kiên nhẫn nhìn chòng chọc Phán Phán.

Ước chừng một nén nhang qua đi, hai đầu Yêu thú này vẫn kiên trì đối mặt, bởi vì Phán Phán không đếm xỉa tới, khiến cho tình cảnh này có chút quỷ dị cùng tức cười.

Nhưng mọi người vây xem, bầu không khí khẩn trương đến cực điểm, giống như muốn động lại.

Trần Lâm vốn dự tính trong lòng, thời gian kéo dài càng lâu, hàn khí do Tuyệt Hàn Quỷ Lang tỏa ra càng nhiều, càng lạnh, có thể làm giảm sức chiến đấu của đối phương.

Nhưng thời gian qua lâu, nàng không cảm thấy nhiệt độ hạ xuống mà ngược lại cảm thấy có chút khô nóng lên!

Ánh mắt của Trần Lâm rơi vào trên cổ của Phán Phán, nơi đó có treo một thanh đao ngắn lóe lên u quang.

Sau khi Trần Lâm cảm nhận một chút, trên mặt biến sắc nói:

- Trung phẩm Linh binh?! Người lại cho đầu Sơn Tỳ này đeo một Trung phẩm Linh binh trên cổ? Yến Triệu Ca, người đây là chơi ăn gian!

Yến Triệu Ca cũng không thèm nhìn nàng, hai mắt nhìn bầu trời, chậm rãi nói:

- Ta tình nguyện cho sủng vật của ta đeo Trung phẩm Linh binh làm đồ chơi, người không hài lòng thì có thể cho đầu chó nhỏ của người đeo a.

Trần Lâm suýt nữa phun máu, Trung phẩm Linh binh, chính nàng cũng không có, làm sao cho Quỷ Lang đeo?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 175: Vừa vặn thiếu tám đặm da sói

Dịch giả: rolland

Võ giả Tông Sư không cách nào thúc giục Trung phẩm Linh binh, Phán Phán tự nhiên cũng không được, nhưng U Lân Ba Quang Đao là Trung phẩm Linh binh, nên tự có linh tính.

Lưỡi đao u lãnh, tự nhiên đem hàn khí xung quanh thu nạp.

Một kiện Trung phẩm Linh binh, cứ như vậy được Yến Triệu Ca tùy tiện treo trên người dị thú, cái này làm cho Trần Lâm vừa hâm mộ vừa ghen tị thiếu chút nữa hộc máu?

Nhìn vẻ mặt bị phẫn muốn chết của Trần Lâm, Yến Triệu Ca thần nhiên cười một tiếng:

- Chỉ đùa một chút thôi, thật ra ta quên lấy cây đao xuống.

A Hồ bên cạnh tiến lên, cúi xuống U Lân Ba Quang Đao trên cổ Phán Phán, lui về sau diễn tốt một người hầu.

Bị chuyện như thế làm gián đoạn, không khí ngột ngạt bị hóa giải, tất cả mọi người xem chiến đều dờ khóc dờ cười, nhưng cũng nhận biết tài sản hùng hậu của Yến Triệu Ca thêm một bước.

Phán Phán thì làm một bộ mờ mịt, căn bản không quan tâm Tuyệt Hàn Quỷ Lang trước mắt, vẻ mặt quyến luyến không thôi nhìn U Lân Ba Quang Đao bị lấy đi.

Trần Lâm có chút bức bối chỉ huy Tuyệt Hàn Quỷ Lang tiếp tục động thủ.

Tuyệt Hàn Quỷ Lang bị chút thất bại vẫn kiên nhẫn mườì thành, cho thấy tính nhẫn nại cùng bình tĩnh hiếm thấy.

Từng đạo hàn khí tán ra, tạo thành hàn vụ, trong hàn vụ là một mảnh thế giới băng tuyết, bao phủ tới Phán Phán.

Phán Phán cứ yên lặng ngồi một chỗ, một bộ ù ù cạc cạc.

Trần Lâm có chút mong đợi xem chiến, nhưng rất nhanh, nàng phát hiện, không có U Lân Ba Quang Đao, Tuyệt Hàn Quỷ Lang tạo thành hàn vụ, vẫn càng ngày càng mỏng.

Nhiệt độ xung quanh không hạ thấp mà càng ngày càng lên cao!

"Lân này là cái đồ gì?"

Trần Lâm có chút phát điên, nhưng định thần nhìn lại, trên người Phán Phán lần này không có bảo vật nào.

Nhưng quanh thân đầu đại gấu trúc này sinh ra một ngọn lửa màu trắng.

Ngọn lửa thiêu đốt, không ngừng làm hàn vụ tiêu tan, ngược lại, linh khí hệ hỏa xung quanh bắt đầu bay tới, suy yếu lực lượng của Tuyết Hàn Quý Lang.

Trong lòng Trần Lâm nghiêm túc:

"Son Tỳ có thiên phú dị bẩm, không chế Bạch Hỏa Hắc Thủy..."

Nàng quả quyết nói:

- Tuyết Hàn, động thủ! Không thể kéo dài được nữa!

Phong thủy luân chuyển, bây giờ đến phiên Trần Lâm cùng Tuyết Hàn Quý Lang không dám trì hoãn nữa, càng kéo dài càng bất lợi cho bọn họ.

Tuyết Hàn Quý Lang bắt đầu chủ động công kích. Tốc độ cực nhanh, cơ hồ không chậm hơn Võ giả Tiên Thiên của Thiên Lô Điện.

Nhưng mà Phán Phán nhìn như chậm chạp, nhưng thân thể cao lớn ngồi đó, không lộ bất kỳ sơ hở nào.

Lang tính cẩn thận, Tuyết Hàn Quý Lang trong lúc nhất thời không dám tùy tiện tới gần.

Tuyết Hàn Quý Lang kéo dài một khoảng cách rất lớn, nhưng Phán Phán chỉ cần xoay người một cái là được.

Một lòng phòng thủ, bằng vào lực uy hiếp của Phán Phán, Tuyết Hàn Quý Lang không dám tùy tiện liều lĩnh.

Phán Phán dám cứng rắn chịu đựng nó công kích một hai lần, nhưng nó không gánh nổi lực công kích trầm trọng của Phán Phán.

Cứ như vậy, đối với Tuyết Hàn Quý Lang mà nói thì thể lực tiêu hao vô cùng lớn.

Vốn thể lực của nó ở hạ phong, nếu như vậy kéo dài thì chênh lệch với Phán Phán càng ngày càng lớn.

Mặc dù Tuyết Hàn Quý Lang chiếm thế chủ động, không ngừng vòng quanh Phán Phán, nhưng không tìm được cơ hội thích hợp tấn công.

Trần Lâm cắn môi một cái:

"Không thể bảo lưu nữa, nếu động thủ nhất định phải thắng!"

Theo một tiếng huyết sáo bén nhọn của nàng, động tác của Tuyết Hàn Quý Lang đột nhiên dừng lại, ngửa mặt lên trời rú dài, xung quang thân thể xuất hiện một trận Bạo Phong Tuyết nhỏ.

Trong tiếng sói tru thê lương, thân thể của Tuyết Hàn Quý Lang dưới sự thôi thúc của Bạo Phong Tuyết, tốc độ đột nhiên tăng lên một đoạn, hung hãn vọt tới Phán Phán!

Ánh mắt những người xem chiến khẽ híp lại một cái, đầu Tuyết Hàn Quý Lang này lại phát động một loại thiên phú thần thông.

Mượn lực lượng phong tuyết để tăng lên tốc độ cùng lực bộc phát trong nháy mắt, một kích của nó lúc này có mấy phần tương tự như tuyệt học Thao Thiên Triều của Bích Hải Thành, lực lượng toàn thân bùng nổ, vừa nhanh vừa hận!

Yến Triệu Ca cười nhạo một tiếng:

- Đụng chính diện, chết còn nhanh hơn.

Phán Phán từ đầu đến giờ làm một bộ dạng ngây thơ, nhưng trong nháy mắt này, rốt cục thân thể cũng chuyển động.

Đối mặt với một kích toàn lực của Tuyết Hàn Quý Lang, nó căn bản không cần né tránh.

Thân thể cao lớn của nó đột nhiên chồm lên, sau đó nâng lên chân sau, tựa như người giẫm chân, ầm ầm đạp xuống!

Bên ngoài thân thể của Phán Phán nổi lên Bạch Hỏa hùng hực, bao lấy toàn thân nó.

Trong nháy mắt nó giống như hoá thành một hỏa thần!

Dương khí nóng cháy nhất thời làm phong tuyết tan rã!

Tuyết Hàn Quý Lang muốn né tránh, lúc này đã không kịp rồi, đỉnh đầu đột nhiên tối sầm.

Giống như Thái Sơn áp đỉnh vậy, bầu trời biến mất không thấy, không gian xung quanh thân thể bị khoá kín, nó hoàn toàn không thể động đậy.

Oanh!

Bên tay mọi người vang lên một tiếng nổ to, oong oang loạn hưởng, mặt đất dưới chân chấn động giống như động đất vậy.

Trong tiếng kêu rên, Tuyết Hàn Quý Lang bị Phán Phán một cước giẫm dưới chân!

Gan mặt của Trần Lâm dường như sắp nứt ra, chỉ thấy Phán Phán mặt đầy mồ hôi nhìn Quý Lang dưới chân mình, sau đó thân thể to mập hơi thay đổi.

Tiếp đó, thân thể to như ngọn núi nhỏ, trực tiếp ngồi xuống!

Trần Lâm nhìn vậy nhất thời sợ đến hồn phi phách tán, cả kinh la lên:

- Từ Dật mau cứu Tuyết Hàn!

Không cần nàng nói, một bóng người nhanh như thiểm điện, tàn bạo đánh tới Phán Phán!

Bất ngờ chính là cao thủ đệ nhất trong hàng đệ tử Thiên Lô Điện tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này, Tà Từ Dật!

Nhưng không đợi hắn đến gần, Yến Triệu Ca đã cản phía trước.

Song phương đụng nhau một cái, oanh một tiếng thật lớn.

Mọi người xem chiến cảm thấy hai người va chạm một chiêu này còn rung động hơn hai đệ tử Sơn Tỳ cùng Tuyết Hàn Quý Lang đụng nhau lúc này.

Nhưng bị ngăn cản như vậy, Phán Phán liền không còn ai quấy rầy, không thèm để ý chuyện gì, lắc lư cái mông ngồi xuống.

Lần này, Tuyết Hàn Quý Lang ngay cả hét thảm thiết cũng phát ra không được, trực tiếp bị Phán Phán đặt mông ngồi xuống, cái mạng liền ô hô, hoá thành một tấm đệm da sói.

Trần Lâm suýt nữa ngã quy xuống mặt đất.

Mặc dù cảnh giới của nàng không thấp, nhưng phỏng đoán Võ đạo cùng thực chiến giao thủ cùng người khác không nhiều, hơn nữa bản lĩnh của nàng phần lớn đều tập trung vào hai đầu Quý Lang trên.

Đầu Quý Lang gọi là Thanh Sát thì coi như thôi, đầu Tuyết Hàn Quý Lang này chính là gốc rễ của nàng.

Bây giờ trước mắt nàng bị Phán Phán đặt mông ngồi chết, Trần Lâm liền đỏ mặt lên, nhìn chòng chọc Yến Triệu Ca:

- Ngươi lại hạ độc thủ!

Yến Triệu Ca hồ hững nói:

- Trước tỷ thí, Trần sư muội đã nói như thế nào, ta nhớ không lầm hẳn là "Chiến đấu giữa đệ tử, chết là chuyện khó tránh khỏi", nói như vậy đúng không?

- Nếu lúc này ta ra tay không kịp, Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp sư huynh liền bị Quý Lang của ngươi giết chết, sau chuyện này ngươi lại nói như thế nào?

Yến Triệu Ca mở tay ra:

- Ta nhớ lại một chút a, dường như là "Thanh Sát còn chưa mở linh trí, đã tính khó thuận, hết lần này tới lần khác lực lượng lại mạnh mẽ, tiểu muội không cách nào điều khiển hoàn toàn, suýt nữa làm bị thương Hắc Thủy Huyền Giao của Diệp sư huynh, tiểu muội ở chỗ này nói lời xin lỗi Diệp sư huynh, xin Diệp sư huynh đại nhân đại lượng, không nên chấp nhất". Như vậy không sai chứ?

Yến Triệu Ca nghiêng đầu nhìn về phía Diệp Trọng Châu, Diệp Trọng Châu cười lạnh gật đầu một cái.

Yến Triệu Ca quay đầu lại nhìn Trần Lâm, đột nhiên cười một tiếng:

- Ngươi có cần ta đem những lời còn lại nói cho ngươi hay không? Cũng không có vấn đề gì a.

Trần Lâm sững sờ, chỉ thấy nụ cười trên mặt của Yến Triệu Ca trở nên ngang ngược, trương dương.

- Mọi người có thể thắng thắn với nhau một chút mà.

Yến Triệu Ca khẽ cười một tiếng:

- Nói cách khác... Phán Phán nhà ta vừa vận thiếu một cái đệm da sói, nếu con hổ cầu của ngươi không đưa tới cửa, chúng ta sẽ không động, nhưng nếu tự đưa tới cửa thì chúng ta xin vui lòng làm thịt.

Quyển 2 - Chương 176: Có thể động thủ thì đừng nói nhảm

Dịch giả: rolland

Trần Lâm nhìn Yến Triệu Ca, giận đến "một phật thẳng thiên hai phật xuất khiếu", suýt nữa Cương khí chạy loạn, tẩu hỏa nhập ma.

Một cánh tay đột nhiên vỗ bả vai của nàng, Trần Lâm nhìn lại, chính là Tà Từ Dật.

Trần Lâm không khỏi bị thương nói:

- Từ Dật...

Tà Từ Dật vỗ vỗ bả vai của nàng, quay đầu nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Yến Triệu Ca đứng không?

Hắn chỉ Phán Phán nói:

- Bây giờ ta cũng rất thẳng thắn cho ngươi biết, ta muốn làm thịt đầu Sơn Tỳ của ngươi.

Tà Từ Dật khoảng chừng ba mươi tuổi, vóc người hùng tráng, ngũ quan có mấy phần dữ tợn.

Trong ánh mắt của hắn cũng giống như đồng môn sư đệ Yến Thiêm, tràn đầy hiếu chiến cùng tự tin, chẳng qua là khí độ của hắn trầm ổn hơn Yến Thiêm một ít, nhưng cả người vẫn tràn đầy vẻ cuồng ngạo, bá đạo.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái nói:

- Thật ra thì ngươi cũng muốn giết ta chứ?

Tà Từ Dật nhìn Yến Triệu Ca, đột nhiên cười lên, hung quang trong hai mắt tăng vọt:

- Nói hay, nói quá tốt!

- Yến Triệu Ca, ta biết ngươi đánh bại tên phế vật Lưu Thịnh Phong kia, nhưng nếu ngươi nghĩ ta cũng như hắn thì ngươi lầm rồi.

- Không sai, Lưu Thịnh Phong mặc dù rất phế, nhưng ngươi có thể lấy tu vi Tiên Thiên sơ kỳ, đánh bại Tiên Thiên hậu kỳ, đủ chứng minh ngươi rất xuất sắc.

Tà Từ Dật xoè tay ra, ngón tay nhấp lại như đao, chém trên không trung một cái:

- Ngươi rất ưu tú, khó tránh khỏi có chút kiêu ngạo, nhưng ngươi phải nhớ một câu, "thiên tài còn sống, mới gọi là thiên tài", chết, cái gì cũng không phải!

- Những lời này đối với bất kỳ người nào đều thích hợp, hay là ngươi ta cùng cố gắng đi.

Yến Triệu Ca nhìn Tà Từ Dật, lắc đầu cười.

Hắn chậm rãi đưa tay về phía cổ, hướng về Tà Từ Dật làm một động tác cắt yết hầu:

- Muốn động thủ thì không cần nói nhảm nữa.

Tà Từ Dật xoay xoay cổ tay, đi tới Yến Triệu Ca, lạnh lùng nói:

- Đang hợp ý ta.

- Ngược lại ta muốn nhìn xem ngươi tiếp được bao nhiêu quyền của ta?

Yến Triệu Ca thản nhiên nói:

- Một quyền cũng không tiếp được.

Tà Tử Dật sững sốt.

- Ta trực tiếp dùng mấy quyền đánh ngã ngươi, ai muốn nói đón quyền của ngươi đây?

Yến Triệu Ca cười một tiếng, sắc mặt của Tà Tử Dật trầm xuống:

- Tiểu tử miệng lưỡi bén nhọn, ta hy vọng ngươi có bản lĩnh mà không phải chỉ có cái miệng!

Tà Tử Dật đang nói chuyện thì hần bước ra một bước, đi thẳng tới trước mặt Yến Triệu Ca, một thức Thanh Lôi Chính Tâm Quyền đánh thẳng vào đầu!

Lôi đình chằng chịt bao phủ cả người Tà Tử Dật, làm hần giống như lôi thần giáng thế vậy.

Cương khí kinh khủng được tập trung lại, thiên địa hư ảo tràn ngập lôi đình, áp súc đến mức chỉ bằng một nắm đấm, giống như một lôi cầu, theo quyền thế của Tà Tử Dật áp đến Yến Triệu Ca.

Mặc dù thu nhỏ lại rất nhiều, nhưng lực lượng càng ngưng luyện hơn, hơn xa so với thiên địa hư ảo do Cương khí của Tiên Thiên Tông Sư biến thành.

Về mặt của Yến Triệu Ca như thường, một chưởng đẩy về phía trước, từng dòng Cương khí giống như hỏa long dừng động, trong nháy mắt đan xen vào nhau, hoá thành một thế giới tràn ngập hỏa diễm!

Thế giới hỏa diễm, trung ương có một lò luyện đan trấn giữ ở đó, định trụ càn khôn!

Cảnh tượng này vừa ra, tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm.

Chính là Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo đang tĩnh tọa điều tức một bên, cũng lộ vẻ ngạc nhiên.

Từ sau khi Thất Hải công tử Tống Triều đánh một trận với Đường Vinh Hạo, hần liền đứng một bên, tựa như toàn bộ Thông Thiên Hội Minh không còn liên quan đến hần nữa, hiện tại cũng kinh ngạc không thôi.

Phổ Chiếu công tử từ lúc hiện thân tới nay, vốn nên là tiêu điểm của mọi người nhưng lại khiêm tốn như không tồn tại, hiện tại cũng nhìn chăm chú Yến Triệu Ca, trong cặp mắt đột nhiên có quang huy thoáng qua.

Trương Dao thốt lên:

- Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo?! Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư!

Nàng quay đầu nhìn về phía Tạ Du Thiên cùng Nguyễn Bình:

- Nhưng mà, không phải nói Yến sư huynh vừa mới đặt chặn vào Tiên Thiên cảnh sao?

Lúc này Nguyễn Bình cũng không quan tâm đến phong độ lễ nghi, há to mồm, có chút thất thần nhìn Yến Triệu Ca.

Giờ phút này, cho dù Tạ Du Thiên không nói, chính bản thân hần cũng có chút hối hận hành động dò xét Yến Triệu Ca ban đầu, thật may bị Tạ Du Thiên kịp thời ngăn cản.

Những người khác cũng vô cùng kinh ngạc, Tà Tử Dật lại cứng lưỡi:

"Trước đây lúc đánh bại Lưu Thịnh Phong, không phải chỉ là Tiên Thiên sơ kỳ Tông Sư thôi sao?"

Yến Triệu Ca cũng không che giấu tu vi, sau đó đánh cho đối thủ trở tay không kịp, mà trước tiên liền đem thực lực của mình bày ra.

Hần khẽ cười một tiếng:

"Cảnh tượng mà ta muốn thấy lâu nay, rốt cục thành sự thật a."

Yến Triệu Ca đẩy ra một chưởng về phía trước, bên trong thiên địa hư ảo, lò luyện đan màu đỏ tím ầm ầm chấn động, tựa như có vật gì đang lao ra.

Trong nháy mắt, nắp lò mở rộng, ngọn lửa hùng hực phun trào ra ngoài.

Sau đó, liền thấy một con vượn to lớn từ trong lò nhảy ra, đỉnh thiên lập địa, di sơn đảo hải!

Con vượn kia điên cuồng gào thét, đánh về phía trước một quyền, cuốn lên hỏa diễm vô tận cùng nhau điên cuồng, lực bộc phát kinh khủng, trực tiếp đánh nát thiên địa hư ảo hoá thành lôi cầu bằng Cương khí của Tà Tử Dật!

Ba pháp Đầu Suất Chương, Phong Hòa Nhị Kiếp, Đại Lực Viên Ma Quyền hợp nhất, lực bùng nổ như muốn thay trời đổi đất!

Sắc mặt của Tà Tử Dật cuồng biến:

"Khó trách có thể lấy tu vi Tiên Thiên sơ kỳ đánh thắng Lưu Thịnh Phong Tiên Thiên hậu kỳ, quả nhiên là thật."

Hắn không dám chậm trễ chút nào, thi triển ra đích truyền của Thiên Lô Điện, Lô Ảnh Thân, thân hình như tia chớp lui về sau, giống như một ảo ảnh.

Nhưng tốc độ của Yến Triệu Ca không chậm hơn hắn chút nào, Cương Phong Kinh Thiên Khí kết hợp với Phong Hỏa Nhị Kiếp cùng nhau phát động, đuổi sát theo thân hình đang lui về sau của Tà Tử Dật, không cho hắn có cơ hội kịp thở dốc.

Về mặt của Tà Tử Dật âm lãnh, trong tay chợt loé ánh sáng, một đạo kiếm quang, thật nhanh tấn công tới Yến Triệu Ca.

Một kiếm này đâm ra, kỳ xảo, nhãn lực cùng tốc độ kết hợp với nhau, đạt tới khoái kiếm tột cùng!

Đích truyền của Thiên Lô Điện, một trong Phích Lịch Tam Tuyệt, Phích Lịch Thiểm!

Kiếm quang trong tay Tà Tử Dật liên tục loé lên, mấy chục đạo kiếm quang chớp động, tựa như nối thành một đường.

Phích Lịch Liên Thiểm!

Yến Triệu Ca mắt cũng không nháy một cái, Linh Kiếm Bích Long ngâm dài ra khỏi vỏ, hóa thành một đạo bích quang, cùng Linh binh Hạ phẩm Toả Lam Kiếm của Tà Tử Dật đấu chung một chỗ.

Thất Tinh Kiếm được triển khai, tinh quang toả ra, hóa thành trời sao, mấy chục đạo thiểm điện vào trong đó, liền không thấy bóng dáng.

Sắc mặt của Tà Tử Dật càng thêm ngưng trọng, xuất kiếm một lần nữa.

Lần này hắn xuất kiếm, kiếm quang hóa thành một đạo hồ quang màu tím, ngưng luyện giống như thực chất, khí thế to lớn như trường hồng kinh thiên!

Một trong Phích Lịch Tam Tuyệt, Phích Lịch Chấn!

Không giống như Phích Lịch Thiểm đuổi theo tốc độ cùng kỳ xảo, một kiếm này, chính là bùng nổ Cương khí toàn thân trong nháy mắt, khiến cho uy lực của chiêu thức tăng mạnh.

Nhưng cái này còn chưa hết, trên mặt của Tà Tử Dật đột nhiên có một đạo hồng quang thoáng hiện.

Kiểm thứ nhất của hắn vừa ra, kiếm thứ hai đã cùng nhau tới, cơ hồ muốn lấy trường kiếm thay đại đao, lấy tư thế "lực phách Hoa Sơn" chém phủ đầu về phía Yến Triệu Ca!

Uy thế của kiếm thứ hai không thua gì kiếm thứ nhất, hai đạo kiếm quang kinh khủng, một cái đưa ngang một cái dựng đứng, tạo thành một hình chữ thập (十) to lớn.

Một chiêu cuối cùng trong Phích Lịch Tam Tuyệt, Phích Lịch Liên Hoàn!

Kiểm thứ nhất của Tà Tử Dật đã là một kích toàn lực của Võ giả Tiên Thiên hậu kỳ đỉnh phong.

Nhưng sau đại chiêu như vậy, lại không cần hồi khí, liền tiếp ra kiếm thứ hai, uy lực so với kiếm thứ nhất chỉ mạnh hơn chứ không kém!

Kiểm thứ nhất không ẩn giấu lực lượng, phát huy ra công kích mạnh nhất, dưới tình huống này lại có thể ra chiêu thứ hai!

Đối thủ cùng tầng thứ cũng phải hao hết tâm lực để tiếp kiếm thứ nhất, kiếm thứ hai kế tiếp khó có thể ứng phó.

Đây chính là sát chiêu trong đích truyền của Thiên Lô Điện!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 177: Người hai liên hoàn, ta ba liên hoàn

Dịch giả: rolland

Một môn Phích Lịch Tam Tuyệt, đem Võ học truyền thừa của Thiên Lô Điện có sở trường về nhanh nhẹn và dữ dội hiện ra đến cực hạn.

Hai thứ Phích Lịch Thiểm cùng Phích Lịch Chấn phía trước thì thôi, một thức Phích Lịch Liên Hoàn càng là tinh túy của truyền thừa Thiên Lô Điện.

Uy lực to lớn đồng thời hết sức cao thâm, rất khó luyện thành.

Chính là rất nhiều Đại Tông Sư cũng không luyện được chiêu này. Người có thể ở cảnh giới Tông Sư luyện thành chiêu Phích Lịch Liên Hoàn này, từ cổ chí kim, toàn bộ lịch sử của Thiên Lôi Điện có thể đếm trên đầu ngón tay!

Chỉ dựa vào một thức Phích Lịch Liên Hoàn, Tà Tử Dật được nhiều người gọi là Tông Sư mạnh nhất dưới Thông Thiên, không phải không có đạo lý!

Tạ Du Thiên nhìn một thức này, khẽ lắc đầu.

Trước đây nàng cùng Tà Tử Dật đánh một trận, hẳn cũng không thi triển Phích Lịch Liên Hoàn thì nàng đã thua.

Đổi lại là Lưu Thịnh Phong, cũng có kết quả như thế, không thể khiến Tà Tử Dật hiển hiện tuyệt chiêu áp đáy hòm thì đã thất bại.

Phích Lịch Liên Hoàn vừa ra, ngay cả Từ Phi, Đường Vĩnh Hạo, Tống Triều cũng thêm mấy phần chú ý.

Chuyện rơi lại phía sau đám người Từ Phi một bước, vẫn là tâm bệnh của Tà Tử Dật, trong mắt hắn, bản thân không kém gì Từ Phi, Đường Vĩnh Hạo.

Một chiêu này, vốn là Tà Tử Dật lưu lại, đòn sát thủ khiêu chiến bọn họ!

Chẳng qua lúc này, đối mặt với Yến Triệu Ca, Tà Tử Dật trong mấy hiệp gần gũi, liên ý thức được đây là địch nhân mà hắn phát huy toàn bộ thực lực cũng chưa chắc thắng được!

Tà Tử Dật không dám ỷ vào chút nào, hai kiếm toàn lực liên hoàn có chút trái ngược lẽ thường nhắm thẳng vào Yến Triệu Ca!

Linh binh Hạ phẩm Tỏa Lam Kiếm, cùng kiếm ý của Tà Tử Dật tương hợp, hoá thành hai đạo thiểm điện màu tím, xếp thành hình chữ thập, cắt qua thiên địa.

Yến Triệu Ca thấy vậy, khẽ cười, Linh Kiếm Bích Long trong tay chấn động như long ngâm. Bích quang bay ra đón lấy Phích Lịch Liên Hoàn của Tà Tử Dật.

Bích quang ngang trời, trước tiên đụng lên điện quang màu tím hình chữ thập.

Nhưng vẫn không ngừng lại ở đó, đạo bích quang thứ hai phóng lên cao, theo sát đạo bích quang thứ nhất, cùng rơi vào điện quang màu tím hình chữ thập.

Con người của Tà Tử Dật đột nhiên co rút lại:

"Tại sao hắn có thể sử dụng Phích Lịch Liên Hoàn của Thiên Lôi Điện ta?!"

Trần Lâm cùng một đám đệ tử Thiên Lôi Điện xôn xao.

Cường giả Đại Tông Sư dẫn đội Thiên Lôi Điện, hai mắt như điện, đột nhiên trừng mắt nhìn Phương Chuẩn.

Những người khác cũng kinh ngạc không dứt. Nhưng không chờ họ hồi phục tinh thần thì Yến Triệu Ca bỏ ra kiếm thứ ba liên hoàn!

Tà Tử Dật trợn mắt:

- Không thể nào!

Phích Lịch Liên Hoàn của Thiên Lôi Điện chỉ có thể đánh ra hai kích.

Đòn công kích toàn lực như vậy, trước khi ra chiêu thứ ba thì kinh mạch của Võ giả đã hỏng mất!

Nhưng cho dù Tà Tử Dật khó tiếp nhận cỡ nào đi nữa, thì kiếm thứ ba của Yến Triệu Ca gần thét bay đến, trong ánh mắt kinh hãi gần chết của Tà Tử Dật, dễ dàng phá vỡ Cương khí của hắn.

Ngang dọc bề ghế kiếm quang hình chữ thập, tan vỡ!

Sau đó, một nắm đấm to lớn nhanh chóng hiện ra trong tầm mắt của Tà Tử Dật, càng ngày càng lớn.

Cho đến khi nắm đấm tràn ngập tầm mắt!

Huyết dịch tung toé trong không trung!

Một quyền của Yến Triệu Ca trực tiếp đánh lên sống mũi của đối phương, máu mũi chảy dài.

Cả người Tà Tử Dật bay ra phía sau, trên người có một đạo lưu quang thoáng qua.

Một khối ngọc bội trên cổ hắn vỡ vụn, nếu không có cái dị bảo này kịp thời hộ thân thì lần này hắn đã bị Yến Triệu Ca đánh bể đầu!

Nhưng như vậy, hán cũng nằm trên mặt đất, hồi lâu không thể bò dậy.

Tất cả mọi người vô cùng kinh ngạc nhìn Tà Tử Dật chặt vật, quả thật, khó có thể tưởng tượng trước đây không lâu là một thiên chi kiêu tử hăng hái.

Nhưng sau đó, bọn họ không chú ý đặt trên người Tà Tử Dật nữa mà quay đầu nhìn Yến Triệu Ca.

Trên mặt mỗi người đều hiện ra vẻ khó tin nhìn hán.

Có đệ tử Đại Nhật Thánh Tông kinh ngạc hướng Đường Vĩnh Hạo hỏi:

- Đường sư huynh, vừa rồi là... Phích Lịch Tam Liên Hoàn sao?

Đường Vĩnh Hạo cau mày, lắc đầu một cái:

- Chỉ tương tự Phích Lịch Liên Hoàn của Thiên Lô Điện mà thôi. Thật sự không giống nhau, nhưng ảo diệu trong đó, ta nhất thời nhìn không thấu.

Yến Triệu Ca thu hồi nắm đấm, ngân nga:

- Sát Na Phương Hoa, Đạn Chi Kinh Lôi.

Hán thu hồi Linh Kiếm Bích Long, bình tĩnh nhìn Tà Tử Dật:

- Ta nói qua, ta không cần đón quyền của ngươi, chỉ cần ngươi tiếp quyền của ta là được.

Lúc này Tà Tử Dật còn có chút ngần ra, một đám đệ tử Thiên Lô Điện đều ngần ra, ngay cả cường giả Đại Tông Sư dẫn đội Thiên Lô Điện cũng chau mày, rơi vào trầm tư.

Tất cả mọi người trong sân, về mặt đầu thần phục.

Trần Lâm phục hồi lại tinh thần, trợn mắt nhìn Yến Triệu Ca:

- Ngươi từ nơi nào học trộm Phích Lịch Liên Hoàn của Thiên Lô Điện chúng ta?

Yến Triệu Ca có chút thương hại nhìn nàng:

- Không hiểu cũng không sao, nếu đốt nát thì nói ít đi, không hiểu còn giả bộ hiểu, quả thật mất mặt xấu hổ.

- Bản thân tự về hỏi trưởng bối, cái này của ta phải là Phích Lịch Liên Hoàn hay không?

- Đến nỗi về chuyện học trộm Võ kỹ, Lâm Chu của quý phái như thế nào học Nhất Tuyến Phong, ta một mực thật tò mò.

Trần Lâm cắn chặt hàm răng, muốn cứng rắn ngạnh đỉnh, trước tiên cắt một hợp Yến Triệu Ca học trộm rồi nói sau.

Nhưng trưởng bối nhà mình không lên tiếng, Trần Lâm không chắc.

Trưởng bối nhà mình không lên tiếng, vậy đã nói rõ, trong mắt Phương Chuẩn, Sơn Thạch Ông cùng những người khác, Yến Triệu Ca thi triển Võ học thật sự không phải là Phích Lịch Liên Hoàn.

Kết quả như vậy làm cho Trần Lâm cùng một đám đệ tử Thiên Lô Điện không cách nào khác phải chấp nhận.

A Hổ khẽ truyền âm cho Yến Triệu Ca:

- Công tử, ba kiếm liên hoàn mới vừa rồi ngài thi triển là gì vậy?

Đối với hán, Yến Triệu Ca cũng không giấu giếm, thân nhiên đáp:

- Cũng không phải kiếm pháp, mà giống như Phích Lịch Liên Hoàn vậy, là một pháp môn phát lực, kiếm pháp, quyền pháp, đao pháp đều có thể sử dụng.

- Tinh túy của Phích Lịch Liên Hoàn là ở chỗ, sau một kích toàn lực thì lập tức hồi lực, sau đó thi triển ra công kích lần thứ hai, hơn nữa kiếm thứ hai không kém kiếm thứ nhất.

A Hổ gật đầu, dưới tình huống như vậy, Võ giả cho dù đối mặt với đối thủ có tu vi cao hơn mình, thông qua sát chiêu liên hoàn như vậy cũng có thể khắc địch chiến thắng.

Nếu tu vi của đối thủ tương đương hoặc thấp hơn người sử dụng, như vậy chiêu Phích Lịch Liên Hoàn này sẽ đánh ra hiệu quả trong nháy mắt.

- Ta chưa từng học qua Phích Lịch Liên Hoàn, kỹ xảo phát lực cụ thể ta không biết, nhưng cũng biết nguyên lý đại khái, ngay cả trọng điểm phát lực ở chỗ vận hành khí.

Yến Triệu Ca giải thích:

- Đây là chiêu thức điều động lực lượng toàn thân, Cương khí bên trong Đan điền cùng huyết khí lưu chuyển phải bùng nổ đồng loạt.

- Sau khi người sử dụng thi triển kiếm thứ nhất, Cương khí vốn là dọc theo kinh mạch hoàn thành một vòng tuần hoàn, trở lại đan điền, đến lần phát lực thứ hai, Cương khí sẽ rời khỏi Đan điền thông qua kinh mạch phát ra.

- Võ giả sử dụng Phích Lịch Liên Hoàn, chính là muốn từ lần phát lực thứ nhất, cưỡng ép cắt đứt lưu động bình thường của Cương khí trong cơ thể, ngăn cản Cương khí hoàn thành tuần hoàn trở về Đan điền, sau khi cắt đứt, lại thúc đẩy Cương khí chảy ngược, từ đó phát ra kiếm thứ hai.

Yến Triệu Ca nói:

- Tu thành Tông Sư, tu thành Cương khí vốn là từ Nội khí đi ngược chiều mà ra, nhưng nếu đem Cương khí toàn thân đi ngược chiều, hơn nữa, không phải tu luyện hằng ngày, mà là sinh từ chém giết. Điều này đối với thân thể của Võ giả gánh nặng rất lớn, đừng nói Nội Cương Tông Sư cùng Ngoại Cương tông sư, Tiên Thiên Tông Sư thậm chí Thông Thiên Tông Sư đều rất khó làm được.

- Cho nên, ít có Võ giả Tông Sư luyện thành Phích Lịch Liên Hoàn.

Yến Triệu Ca nói tới chỗ này, nhún vai:

- Nói như vậy có thể bất kính, nhưng mà, môn tuyệt học danh truyền hậu thế này của Thiên Lô Điện thật ra có thiếu sót rất lớn.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 178: Một đám thiên tài phải cúi đầu

Dịch giả: rolland

A Hổ nghe Yến Triệu Ca nói không khỏi nhếch mép:

- Công tử, những lời này nếu ngài nói ra khỏi miệng, cho đám người Thiên Lô Điện nghe thấy, chỉ sợ bọn họ sẽ phát nổ a.

Không chỉ đem nhân vật xuất sắc nhất thế hệ trẻ của Thiên Lô Điện, Tà Tử Dật, quật ngã trên đất, còn trực tiếp nói tuyệt học đích truyền Phích Lịch Liên Hoàn của Thiên Lô Điện có thiếu sót lớn.

Sợ rằng không chỉ Trần Lâm cùng đệ tử văn bối nổi khùng, cường giả Đại Tông Sư bên Thiên Lô Điện đều có thể tự mình đi tìm Yến Triệu Ca gây phiền toái.

Yến Triệu Ca nhún vai một cái:

- Một chiêu Phích Lịch Liên Hoàn này, cho dù là Đại Tông Sư, tu vi không đạt tới cảnh giới nhất định, cũng không thể thường xuyên liên tục sử dụng, bằng không sẽ lưu lại ám thương.

- Còn Võ giả Tông Sư như Tà Tử Dật, phải nói rằng, có thể tu thành một chiêu này, đã là kỳ tài ngút trời, nhưng đây là chuyện của một chiêu.

- Trong thời gian ngắn sử dụng hai lần liên tục, không cần người khác đánh, chính hắn đã ngã xuống trước tiên.

A Hổ tò mò hỏi:

- Công tử, chiêu vừa rồi của ngài là...

Yến Triệu Ca nói:

- Đây là ta lúc phỏng đoán Lôi Đế Chi Nhân tự nghĩ ra đồ chơi nhỏ, trước mắt thật ra là hình thức ban đầu, cần phải tiếp tục hoàn thiện.

- Đạo lý ý cảnh, xuất phát từ "sát na phương hoa, đạn chỉ kinh lôi".

Yến Triệu Ca giờ lên tay phải:

- Chi tiết trong đó rất nhiều, quay về rãnh rồi giảng giải cho người.

- Nguyên lý đại khái là ở chỗ, vận khí thành hình tròn, sau lần đầu bùng nổ Cương khí, không trở lại Đan điền, mà trực tiếp ở kinh mạch cánh tay đi một vòng tuần hoàn.

- Tương đương với vị trí phát lực, tạm thời sáng tạo một cái tiểu đan điền để sử dụng.

Yến Triệu Ca giải thích:

- Ta vừa rồi sử dụng là huyết Thần Môn ở tay, lấy huyết khiếu này thay thế đan điền tạm thời.

- Đan điền này không hề sử dụng chứa đựng Cương khí, mà đơn giản là đầu mối để Cương khí tuần hoàn mà thôi. Như vậy thì, Cương khí đi chuyển thành vòng tròn, chạy một vòng nhỏ trở lại tiến hành phát lực lần thứ hai.

- Mà không phải giống như Phích Lịch Liên Hoàn Thiên Lô Điện, trực tiếp ngược chiều đi chuyển một vòng lớn.

A Hồ vừa nghe liền hiểu:

- Cứ như vậy, áp lực tạo thành tổn hại đối với kinh mạch được giảm bớt, chỉ cần người sử dụng đủ mạnh, liền có thể dễ dàng đánh ra ba liên hoàn, bốn liên hoàn thậm chí năm liên hoàn, hoặc nhiều hơn!

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Không sai, liên hoàn càng nhiều, quả thật sức chiến đấu càng mạnh, nhưng cùng người khác đánh giết, tốc độ hồi khí chỉ là một phương diện, cũng không phải nguyên nhân quyết định thắng thua.

- Nhân tố ảnh hưởng thắng bại rất nhiều, nhưng khi những nhân tố khác chênh lệch không lớn, thì tốc độ hồi khí trở nên trọng yếu.

A Hồ nói:

- Công tử, ngài nói pháp môn này vừa mới sơ cấp, vẫn chưa hoàn thiện sao? Vậy nếu hoàn thiện sẽ như thế nào?

Yến Triệu Ca khẽ cười:

- Chẳng qua là bước đầu tiên thôi.

- Võ học thiên hạ, đạo lý ngàn vạn, mỗi nhà đều có sở trường riêng, nhưng đại đạo chỉ giản, càng hướng lên trên, trăm sông đổ về một biển.

- Nếu như thực chiến mà nói, không thể rời bỏ càng nhanh càng mạnh hơn, dù cho có rất nhiều biến hóa, bao hàm rất nhiều đạo lý, nhưng đến cuối cùng, thật ra chỉ có hai điểm.

- Lực có thể xé hư không, tốc độ có thể qua lại thời gian, một ý nghĩa khác mà nói, chính là biểu hiện của lượng lượng "lớn" và tốc độ "nhanh".

Yến Triệu Ca thờ dãi nói:

- Lại tiếp tục hướng lên, ngược lại, có một ít đạo lý, không phải lực lượng và tốc độ có thể miêu tả, thoát ra khỏi phạm vi bình thường. Nhưng nếu lại tiếp tục đi lên, con đường quy về một lối, là một tồn tại cao hơn.

- Trăm sông đổ về biển, trở lại hư vô, lại không chỗ nào không có, không ở quá khứ, không ở tương lai.

A Hồ có chút ngu ra:

-... công tử?

Yến Triệu Ca cười nói:

- Không hiểu? Thật ra thì rất nhiều thứ ta cũng không hiểu, chẳng qua dừng lại trên giấy mà thôi, những thứ trên giấy cũng không biết kết quả là đúng hay là sai.

- Nhưng những thứ này vô cùng ảo diệu, hấp dẫn chúng ta không ngừng thăm dò, luyện võ, một mặt có thể cùng người khác tranh cường hiểu thắng, một mặt là lý giải hết thấy thế gian.

A Hồ gãi đầu, cười nói:

- Đạo lý này, ngược lại ta có thể hiểu.

Yến Triệu Ca cùng A Hồ trò chuyện, một bên khác, những người còn lại khôi phục bình tĩnh, ánh mắt nhìn về phía Yến Triệu Ca càng nóng rực.

Tà Từ Dật, tuyệt đối không phải là Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư tầm thường có thể so sánh.

Thậm chí có thể nói, một đám thiên tài tuần kiệt trong sáu Thánh Địa, Võ giả hạch tâm đích truyền, Tiên Thiên hậu kỳ Tông Sư khó có thể sánh được.

Bất kể là Trọc Lăng Các Tạ Du Thiên, hay Thương Mang Sơn Lưu Thịnh Phong, đều không phải đối thủ của hắn.

Hắn là Tông Sư mạnh nhất dưới Thông Thiên, thuộc về tầng cấp như Từ Phi, Đường Vĩnh Hạo, Tổng Triều.

Truyền thừa của thế lực ngoài sáu Thánh Địa, chính là Võ giả Thông Thiên cảnh cũng chưa chắc địch nổi Tà Từ Dật.

Nhưng một thiên chi kiêu tử như thế, hôm nay lại bị Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư đánh bại!

... nói tới chỗ này, mọi người đều một trận quần quýt.

- Yến Triệu Ca, liền mấy ngày ngắn ngủi, đột phá đến Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư sao? Hay là nói lúc trước giao thủ cùng Lưu Thịnh Phong, hắn cố ý giữ lại thực lực, che giấu tu vi thật sự của mình?

- Nhưng cũng không giống a!

Nguyễn Bình cau mày:

- Trong lời đồn, không lâu trước đây hắn đột phá đến Tiên Thiên sơ kỳ, coi như ẩn giấu đi nữa, thì nửa năm trước ở Vân Triệu Sơn vẫn còn là Ngoại Cương hậu kỳ mà.

- Hay là trong nửa năm, từ Ngoại Cương hậu kỳ đột phá đến Tiên Thiên trung kỳ!

Nguyễn Bình cảm giác mình có chút đau đầu:

- Chung quy lúc ở Vân Triệu Sơn, cũng không ẩn giấu tu vi chứ?

Trương Dao bên cạnh hắn, gương mặt tròn trịa cũng nhíu lại:

- Yến sư huynh, rốt cuộc lúc nào có tu vi thật, lúc nào ẩn giấu a?

- Bất kể như thế nào đi nữa, đều có cảm giác không tương tượng nổi.

Tạ Du Thiên nhìn Yến Triệu Ca thật sâu một cái, sau đó nói:

- Cho dù thế nào thì có một việc có thể xác định, Yến sư đệ bây giờ mới hai mươi tuổi, đã là Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư.

Nguyễn Bình cùng Trương Dao nghe vậy, đều gật đầu.

Bên Bích Hải Thành, Lý Tĩnh Văn nhìn Tổng Triều cùng Diệp Trọng Châu, cười khổ nói:

- Nói là bạn cùng lứa tuổi, nhưng nhìn Yến sư huynh, Tĩnh Văn cảm giác mình là một tên ngu xuẩn.

Diệp Trọng Châu khoát tay nói:

- Lý sư muội đừng nói như vậy, người nói như vậy, ngược lại không bằng nói ta một đồng tuổi toàn sống trên người con chó rồi.

Bây giờ hắn cùng là Tiên Thiên trung kỳ mà thôi.

Tổng Triều lẳng lặng nhìn Yến Triệu Ca, thật lâu không nói, một lúc sau mới nói:

- Trên đời này, luôn có một ít người siêu quần bạt tụy, ở trong thế nhân bộc lộ tài năng.

- Không cần tự coi nhẹ mình, chúng ta đều một ít người kia, mà Yến Triệu Ca, hắn là số ít trong một ít người mà thôi.

Thương Mang Sơn, Kỷ Hán Như nhìn Yến Triệu Ca, một lúc lâu sau, than thở một tiếng:

- Ta xa không bằng hắn.

Sau khi sa sút lúc ban đầu, Kỷ Hán Như quả thật hăng hái lên, biết si sau đó dừng, muốn chăm học khổ luyện, đi tìm Yến Triệu Ca tìm về thế diện.

Hắn cũng không thẹn là hạch tâm đích truyền của Thương Mang Sơn, nhân vật thiên tài, quả nhiên hóa áp lực vì động lực, đột phá bình chương, từ Tiên Thiên sơ kỳ đột phá Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư.

Nhưng hôm nay thấy tốc độ tiến bộ của Yến Triệu Ca, cùng thực lực cường đại, Kỷ Hán Như hoàn toàn dẹp đi tâm tư tranh phong cùng Yến Triệu Ca.

Nhưng mà, không giống như nửa năm trước, Kỳ Hán Như bây giờ hoàn toàn không có cảm giác thất bại cùng mất mát.

Cũng không phải hẳn không có chí khí, chỉ là hai bên chênh lệch quá lớn, lớn đến mức, một phương bị bỏ rơi cũng không có ý niệm căm ghét.

Bên cạnh hẳn, Triệu Hạo hai mắt sáng ngời, vẻ mặt nghiêm túc chưa từng có nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 179: Yến Triệu Ca khiến quần tinh không ánh sáng

Dịch giả: rolland

Triệu Hạo ánh mắt sáng rực, vẻ mặt nghiêm túc trước nay chưa từng có, nhìn chăm chăm Yến Triệu Ca thật lâu không nói gì.

Ở bên kia, có một người cũng giống như Triệu Hạo, chính là Hoàng Kiệt của Đại Nhật Thánh Tông.

Hắn một mực yên lặng đứng đó, khi thấy Yến Triệu Ca dùng Cương khí hóa thành thiên địa hư ảo, lộ ra tu vi Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư thì trong hai mắt tinh minh ôn hòa bộc phát ra hào quang kinh người.

Hào quang này vừa loé lên rồi biến mất.

Đến khi Yến Triệu Ca thi triển Đan Chi Kinh Lôi, đánh bại Phích Lịch Liên Hoàn của Tà Tử Dật, ánh mắt lạnh nhạt của Hoàng Kiệt trở nên thâm thúy.

Bên cạnh hẳn, Đường Vĩnh Hạo nhìn Yến Triệu Ca một lúc lâu, nhẹ giọng nói:

- Thật hy vọng sớm giao thủ cùng hẳn, cho dù thắng hay bại cũng thu được ích lợi không nhỏ.

Hoàng Kiệt nghe vậy, không nói một lời.

Những người khác, giờ phút này dần phục hồi lại tinh thần.

Ánh mắt của tất cả mọi người rơi vào trên Từ Phi, Đường Vĩnh Hạo cùng Tổng Triều.

Tà Tử Dật thất bại, hiện tại, trong nhận thức của mọi người, chỉ có ba thanh niên Võ giả Thông Thiên Tông Sư, mới có tư cách đánh một trận với Yến Triệu Ca.

Đáng tiếc, Từ Phi cùng Yến Triệu Ca là đồng môn, hơn nữa quan hệ hợp nhau, coi như muốn giao thủ, cũng có thể đóng cửa so tài cùng sư huynh đệ nhà mình.

Đường Vĩnh Hạo nói rõ bất luận thắng bại như thế nào cũng không lấy cảnh giới đè người.

Cuối cùng ánh mắt của mọi người rơi vào trên người Thất Hải công tử Tổng Triều.

Con của Thành chủ Bích Hải Thành Tổng Vô Lượng, nhân vật lãnh quân thế hệ này của Bích Hải Thành, mặc dù đối mặt với Quang Minh Kiếm Đường Vĩnh Hạo thua một chiêu, nhưng chỉ nhìn giao thủ một chiêu cũng biết Tổng Triều tuyệt đối không phải hạng người hư danh.

Hơn nữa, hẳn cùng Yến Triệu Ca đương xung là tứ công tử đương thời.

Mặc dù Bích Hải Thành cùng Quảng Thừa Sơn là đồng minh, nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng đệ tử môn hạ mỗi bên tỷ thí, chỉ là mùi thuốc súng không nồng, không đến nổi đầu sinh tử mà thôi.

Nhưng mà, Tổng Triều hiển nhiên không có ý định giao thủ cùng Yến Triệu Ca, mặc kệ ánh mắt của mọi người rơi vào trên người hẳn đi nữa, từ đầu đến cuối vẫn một bộ dáng hoà nhã lãnh đạm.

Thấy Tổng Triều biểu hiện như vậy, mọi người liền biết, không thể thấy trận chiến của Yến Triệu Ca và Tổng Triều.

Toàn bộ Thông Thiên Hội Minh tiến hành cho tới bây giờ, cho dù có ba Thông Thiên cảnh là Đường Vĩnh Hạo cùng Tổng Triều, Đường Vĩnh Hạo cùng Từ Phi lẫn nhau giao thủ, long tranh hổ đấu, vô cùng xuất sắc.

Nhưng không thể nghỉ ngơi, ngôi sao chói mắt nhất chính là Quảng Thừa công tử, Yến Triệu Ca!

Tu vi Tiên Thiên sơ kỳ đánh bại Tiên Thiên hậu kỳ Lưu Thịnh Phong không còn mặt mũi tham gia Hội Minh.

Mới tấn thăng Tiên Thiên sơ kỳ không bao lâu, trong thời gian thật ngắn liền đột phá Tiên Thiên trung kỳ.

Sau đó lấy tu vi Tiên Thiên trung kỳ dễ dàng đánh bại Tà Tử Dật được ca ngợi là vô địch dưới Thông Thiên.

Hơn nữa, mỗi một trận, hoặc cố ý hoặc vô tình, Yến Triệu Ca đều dùng cứng đối cứng, dùng mặt đối thủ am hiểu nhất đánh bại đối thủ, khiến thắng lợi của hắn không thể tranh cãi.

Lần Thông Thiên Hội Minh này, Yến Triệu Ca giống như mặt trời ban trưa, chiếu khắp thiên hạ, khiến quần tinh không ánh sáng.

Không chỉ một đám đệ tử văn bối, mà các đại lão xem chiến, cũng trở mắt, thật lâu không nói gì.

Sau một lúc, Sơn Thạch Ông nhẹ giọng thở dài nói:

- Thật sự ra một Yến Vô Địch nữa.

Những người khác đều yên lặng không nói. Chính là Mạc trưởng lão, lúc này đen mặt, nhưng cũng không mở miệng nói chuyện.

Sơn Thạch Ông lại than nhẹ một tiếng:

- Hơn nữa, lấy lão phu xem, dường như còn có xu thế "trò giở hơn thầy".

Hắn quay đầu nhìn Phương Chuẩn:

- Chúc mừng Quảng Thừa, lại ra một Chân Long.

Phương Chuẩn hơi gật đầu:

- Sơn Thạch Ông khách khí.

Mạc trưởng lão nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca, ánh mắt sâu kín, động tác giống hắn, còn có cường giả Đại Tông Sư của Trọc Lăng Các trấn thủ nơi này, cùng với cường giả Đại Tông Sư dẫn đội của Đại Nhật Thánh Tông.

Ánh mắt bọn họ nhìn Yến Triệu Ca tựa hồ có chút thâm ý.

Phương Chuẩn cùng Đại Tông Sư của Thiên Lôi Điện, còn có Trần trưởng lão của Bích Hải Thành, Sơn Thạch Ông, vô hình trao đổi ánh mắt một cái, nhưng vẻ mặt bên ngoài vẫn như thường.

Trên Phù Không Đảo, trước có ba Thông Thiên Tông Sư đánh một trận, sau lại có Yến Triệu Ca lấy hạ khắc thượng đánh bại Tà Tử Dật.

Thông Thiên Hội Minh lần này tiến hành đến đây, mặc dù chưa kết thúc, nhưng tâm tư tham dự Hội Minh từ từ phai nhạt.

Quá trình trước đó căn bản họ từ từ tiêu hoá.

Nhưng lúc mọi người cho rằng Hội Minh lần này chấm dứt ở đây thì thế cục đột nhiên biến hoá!

Vân vụ quanh năm không tiêu tán, bao phủ Thanh Già Hồ đột nhiên giống như nước nấu sôi vậy, không ngừng sôi sục.

Tầng mây không ngừng nổ tung, tựa như từng cái bọt khí không ngừng phá vỡ.

Dưới Thanh Già Hồ trong suốt như ngọc, đáy hồ đột nhiên xuất hiện hắc quang u ám, một cái trận pháp thật to đang phơi bày ra, từng đạo trận văn chớp động, vô số phù ấn lưu chuyển.

Dưới hắc quang chiếu rọi, nước hồ nhất thời hoá thành một mảnh đen nhánh, mà vân vụ trên mặt hồ, cũng biến thành mây đen cuộn cuộn.

Trong mây đen đầy trời, từng đạo điện quang màu đỏ không ngừng du động, khuếch trương về bốn phương tám hướng.

Lúc nào cũng có một đạo lôi điện màu đỏ máu kinh khủng rơi xuống, chiếu sáng màn trời, nhưng không thể xua tan bóng đêm, ngược lại làm cho cảnh tượng trước mắt càng thêm quỷ dị thê lương!

Dưới đáy hồ màu đen, trận pháp to lớn vận chuyển, trận văn màu đen chớp động ánh sáng u ám, làm cho người khác cảm giác một loại vô cùng dơ bẩn.

Tây bắc Thanh Già Hồ, thủy mạch rót vào hồ vốn bình tĩnh, đột nhiên trở nên cuồng bạo.

Nước sông tựa hồ có sinh mạng, hoá thành từng đầu quái long, toàn thân đỏ máu, không ngừng tác loạn.

Quái long lộ ra đầu cùng thân thể, không ngừng đi vào Thanh Già Hồ gây sóng gió, mà nửa đoạn sau thân thể kéo dài từ phương xa.

Ngon nguồn chính là Địa Vực.

Ở nơi đó, tựa hồ có lực lượng vô cùng vô tận, tràn vào thân thể của quái long, tác động lên Thanh Già Hồ thêm tiến một bước.

Quái long đưa ra hai móng, chụp vào trận pháp dưới đáy hồ.

Trận pháp hoá thành một toà môn hộ (cửa), bị long trào nắm lấy, sau đó không ngừng mở rộng ra hai bên!

Nhất thời, một cỗ khí tức kinh khủng, nhanh chóng bao phủ toàn bộ Thanh Già Hồ, không ngừng tăng lên, lan truyền ra xung quanh.

Khí tức kia không làm người khác cảm thấy dơ bẩn tà ác, nhưng làm tâm thần thấm thẫm, khó ổn định.

Lực lượng quý dị, giống như không ngừng khơi dậy mặt trái trong lòng mỗi người, không ngừng đem nó phóng đại.

Những dục niệm cùng mặt trái này, tựa như nhận được chất dinh dưỡng, nhanh chóng mọc rễ nảy mầm, từ dưới đất chui lên, hoá thành đại thụ che trời.

Mà theo những thứ lớn lên, trận pháp dưới đáy hồ, giống như nhận được bồi bổ, vận chuyển càng tự nhiên, khí tức kinh khủng càng ngày càng tăng gấp bội.

Bởi vì có tin tức của Thiên Lô Điện, đệ tử hạch tâm tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này của các nhà, phần lớn đều nhận được trường bối nhắc nhở.

Lúc này đột nhiên gặp đại biến, người có chuẩn bị đều kịp thời định trụ lại tâm thần.

Yến Triệu Ca tỉ mỉ cảm nhận tâm thần của mình biến hoá, đồng thời nhìn về mặt hồ phương xa, chỉ thấy nơi đó có từng đạo thiểm điện đỏ thẫm rơi xuống nước, có quái long to lớn màu đỏ máu như ẩn như hiện, chìm nổi trong hồ nước.

Cảm nhận khí tức kinh khủng làm loạn tâm trí của mình, Yến Triệu Ca hơi cau mày, tự lẩm bẩm nói:

- Thật đúng là Cửu U Tà Ma.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 2 - Chương 180: Cửu U tai biến

Dịch giả: rolland

Mọi người tại đây bị khí tức kinh khủng kia bao phủ, nhiều hoặc ít đều bị ảnh hưởng.

Giống như Tà Tử Dật không còn chút ý chí nào sau khi bị Yến Triệu Ca đánh bại, trong lòng có vô số tâm tình không ngừng quay cuồng.

Hắn là đệ tử của Thiên Lô Điện, sớm nhất đã biết Thông Thiên Hội Minh lần này sẽ xảy ra dị biến.

Nhưng lúc này hắn bị Yến Triệu Ca cường thế đánh bại, chính là lúc tâm tình biến động kịch liệt nhất, lúc tâm cảnh không ổn định nhất.

Khi bị khí tức kia bao phủ, tạp niệm của hắn không ngừng mọc lên trong lòng, thậm chí trước mắt xuất hiện nhiều loại cảnh tượng, làm cho hắn không nhận được mà nổi điên.

Hắn là truyền nhân được Thiên Lô Điện chú ý bồi dưỡng, mặc dù tính cách kiêu căng, nhưng là đột nhiên gặp đại biến, vẫn không mất đi tỉnh táo, phát hiện tâm cảnh của mình không đứng liền nhanh chóng chế lại.

Nhưng cho dù như vậy đi nữa, rất nhiều tạp niệm trong lòng hắn mọc lên, áp chế cũng không áp được.

Nhất là căn nguyên của tạp niệm chính là Yến Triệu Ca, lúc này ngay trước mặt hắn!

Tình huống giống hắn còn có Trần Lâm, tâm cảnh lúc này cũng xao động bất an, khi nhìn đầu đại gấu trúc Phán Phán giết Tuyệt Hàn Quý Lang của nàng như "cừu nhân gặp lại, hết sức đồ mắt", làm nàng hận đến nổi không quan tâm tu vi Ngoại Cương Tông Sư của nàng, cũng muốn giết Phán Phán.

Ngược lại, mặc dù có Yến Triệu Ca cùng Phán Phán giúp Hắc Thủy Huyền Giao của bản thân phun ra một ngụm ác khí, nhưng Diệp Trọng Châu lúc này nhìn Trần Lâm, cũng không thể nào vừa mắt.

Những người khác, hoặc nhiều hoặc ít đều có vấn đề như thế, ngay cả Tống Triều có tu vi Thông Thiên cảnh, tâm cảnh đều có chút không yên, muốn tái chiến với Đường Vinh Hạo lần nữa.

Giống như đám người Yến Triệu Ca đều là truyền nhân tinh anh của các Thánh Địa, tu vi tinh thâm, ý chí kiên định.

Còn như những Võ giả khác trên Thanh Già Đảo, Thanh Già Hồ, thậm chí môn hạ của Trọc Lăng Các cũng bị ảnh hưởng rất lớn.

Ý niệm quý quái bình thường bị che giấu trong lòng, thậm chí còn chưa từng có, đều rồi rít nổi lên.

Những cừu hận cùng oán giận tích lũy từ xưa, lúc này cùng nhau bộc lộ ra. Mâu thuẫn biến thành cục đoàn đối lập.

Võ giả trung niên ban đầu định bắt Phán Phán, dùng cung tên quấy nhiễu Phán Phán đột phá, kết quả bị Lưu Thịnh Phong đánh trọng, thương thế chưa lành vẫn ở lại Trọc Lăng Các, được Trọc Lăng Các an bài trên một đảo nhỏ của Thanh Già Hồ dưỡng thương.

Lúc này hai mắt của hắn đỏ thẫm, giằng giằng muốn đứng dậy, mặt mày dữ tợn, nhưng lại có chút chần chờ thống khổ.

Trước kia hắn bị Lưu Thịnh Phong đánh trọng thương, mặc dù Lưu Thịnh Phong bị Yến Triệu Ca đánh gần chết, nhưng lại bị Sơn Thạch Ông mang đi.

Chuyện này làm cho hắn rất thống hận Thương Mang Sơn, nhưng không thể làm gì.

Sơn Vực, Thánh Địa Thương Mang Sơn, cho dù là hắn hay thế lực mà hắn phụ thuộc cũng không có lực lượng lay động.

Thực lực cường đại cao cao tại thượng kia thậm chí làm cho hắn không sinh ra được ý niệm trả thù.

Nhưng sáu Thánh Địa cường thế làm hắn không cam lòng.

Sau khi Trọc Lăng Các an bài chữa trị cho hắn thích đáng làm cho tâm tình của hắn khá hơn một chút.

Nhưng lúc này, trong lòng của Võ giả trung niên, tràn đầy căm ghét Thương Mang Sơn, cùng là sáu Thánh Địa, Trọc Lăng Các cũng bị hận theo.

Tâm tình mặt trái không thể ức chế mà dâng trào, càng ngày càng mãnh liệt, lý trí dần dần biến mất, rơi vào trầm luân không thể tự kiềm chế.

Võ giả trung niên, chẳng qua là một hình ảnh thu nhỏ của chúng nhân ở Thanh Già Hồ mà thôi.

Trên Huyền Phù Đảo, Yến Triệu Ca cũng không chế được tạp niệm trong lòng, lấy tu vi cùng thực lực của hắn, lại không có thương thế trong người đưa đến phân tâm, muốn ổn định tâm cảnh, không tính là khó khăn.

- Truyền thừa của Viêm Ma Đại Đế, người bị ảnh hưởng chỉ dễ bị cuồng nộ.

- Cừu U Tà Ma, nhưng là đủ kiểu đủ dạng, khó lòng phòng bị, nhất là giới về đào ra dục niệm cùng sợ hãi trong lòng mỗi người, rất khó phòng bị.

Yến Triệu Ca khẽ lắc đầu, A Hồ bên cạnh, nhẹ nhàng nói:

- Công tử a, đám người Phương trưởng lão cũng nên hành động rồi chứ?

- Cũng gần rồi.

Yến Triệu Ca nhìn về phương xa, cẩn thận cảm nhận, hắn có thể cảm giác được, có không ít Võ giả, từ bốn phương tám hướng tới gần Thanh Già Hồ.

Những Võ giả này, phần lớn có truyền thừa không giống nhau, trong đó không thiếu cường giả cảnh giới Đại Tông Sư, còn có những cường giả hàng đầu, khí thế ngút trời, không thua gì đám người Trần trưởng lão, Sơn Thạch Ông.

Không thể nghi ngờ chút nào, những người này đều là cường giả của tổ chức Tuyệt Uyên, lần này tề tụ về Thanh Già Hồ, là muốn hoàn thành đại sự của bọn họ.

Nhưng Trọc Lăng Các cùng năm Thánh Địa khác đã nhận được tin tức trước, làm ra chuẩn bị.

Rất nhiều cường giả Trọc Lăng Các đã sớm mai phục gần Thanh Già Hồ, sau khi đội ngũ Tuyệt Uyên tề tụ Thanh Già Hồ, liền tuôn ra đánh!

Quảng Thừa Sơn cùng năm Thánh Địa khác, vì không để lộ kế hoạch, đồng thời cũng muốn tôn trọng Trọc Lăng Các, cho nên không có cao thủ khác đi vào Thạch Vực.

Nhưng có rất nhiều cường giả đi tới Địa Vực, từ một phương hướng khác ngăn cản Cừu U phủ xuống.

Mà trên Thanh Già Đảo, đám người Phương Chuẩn rất cục cựa cũng động thủ.

Bọn người Phương Chuẩn đã sớm có chuẩn bị, dựa theo kế hoạch mà làm, phân công rõ ràng.

Hợp lại với người của Trục Lăng Các mai phục ở đây, đám người Phương Chuẩn phụ trách xử lý quái long màu đỏ máu trong hồ, có nhóm người đi bắt gian tế của tổ chức Tuyệt Uyên chôn giấu trong các Thánh Địa, có người thì đoạt lại quyền khống chế trận pháp Thanh Già Hồ, ngăn cản kế hoạch của Tuyệt Uyên.

Hết thấy đều tiến hành đầu vào đây.

Mây đen bao phủ bầu trời Thanh Già Hồ, bóng tối dần tiêu tán, một lần nữa khôi phục vân vụ mờ mịt, thiểm điện cuồng bạo màu đỏ quý dị không còn nữa.

Hồ nước đen thui trở nên trong suốt.

Trên Thanh Già Đảo, một người trung niên mặc thanh y, có chút tiếc hận, có chút đau thương nhìn người trước mặt:

- Phùng sư huynh, vì sao ngươi lại dẫn thân vào Cửu U chứ?

Trước mặt hắn, là một Đại Tông Sư già nua, chính là người của Trục Lăng Các phụ trách hướng dẫn đệ tử tham gia Thông Thiên Hội Minh, cũng là trưởng lão chấp chương trận pháp Thanh Già Hồ.

Tên Phùng trưởng lão nhìn người nam tử trung niên mặc thanh y, cảm hận nói:

- Đạo bất đồng bất tương vi mưu, không cần nhiều lời.

Nam tử trung niên mặc thanh y than thở nói:

- Cần gì phải như thế này chứ?

Tu vi của hắn cao hơn Phùng trưởng lão, quyền khống chế trận pháp Thanh Già Hồ lúc này bị hắn đoạt lại.

Như vậy, Phùng trưởng lão đừng nói thắng được, coi như muốn chạy trốn, cũng không dễ dàng.

Nhưng lúc này, nam tử trung niên mặc thanh y khẽ biến sắc, xoay người nhìn lại:

- Ngươi làm sao tới? Ngươi hẳn là đi...

- Ngươi!

Thanh âm của hắn đột nhiên dừng lại:

- Nguyên lai ngươi cũng là...

Trên Thanh Già Đảo, đám người Yến Triệu Ca nhìn tai biến trước mắt dần dần bình tĩnh cũng khẽ thờ phào một cái.

Nhưng còn không chờ bọn họ buông lỏng thì cảnh tượng trước mắt đột nhiên biến đổi!

Trận pháp to lớn chớp động hắc quang dưới đáy hồ một lần nữa sáng lên, bầu trời lại hoá thành bóng tối, thiểm điện màu đỏ giao nhau!

Khí tức kinh khủng chấn nhiếp tâm thần lần nữa xuất hiện!

- Hà?

Con ngươi của Yến Triệu Ca co rút một cái, tinh quang loé lên.

Lập tức, Huyền Phù Đảo dưới chân đột nhiên run rẩy.

Hòn đảo trôi nổi trên không trung do cấm chế của trận pháp hoá thành, đột nhiên băng giải!

Hấp lực không lồ truyền tới, kéo đám người Yến Triệu Ca rơi xuống!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 181: Người muốn tìm đường chết, ta tác thành

cho người

Dịch giả: rolland

Huyền Phù Đảo của Trọc Lăng Các vốn là lực lượng ánh sáng của trận pháp kết hợp với vân vụ đầy trời của Thanh Già Hồ biến thành.

Lúc này mây đen giăng đầy, dưới khí tức kinh khủng bao phủ, Huyền Phù Đảo cũng bị nhiễm một tầng mây đen.

Trong màu đen mờ hồ có lưu quang màu đỏ quý dị và thể lương không ngừng loé lên.

Lưu quang màu đỏ chuyển động, Huyền Phù Đảo liền kịch liệt chấn động, từng đạo lưu quang màu đỏ máu biến thành khe hở, giống như những vết thương thể lương vậy.

Huyền Phù Đảo lập tức tan tành, băng giải.

Mà cùng với Huyền Phù Đảo giữa không trung bắt đầu băng giải, Thanh Già Đảo phía dưới, cũng bắt đầu chấn động kịch liệt.

Một hòn đảo lớn như vậy bắt đầu trầm xuống nước, cho đến khi bị nhấn chìm hoàn toàn.

Theo Thanh Già Đảo chìm xuống, khu vực trung ương Thanh Già Hồ, nước trong hồ tạo thành một vòng xoáy thật lớn, ở trung tâm là một mảnh đen nhánh, giống như hắc động.

Từ trong hắc động truyền ra hấp lực to lớn, tựa như muốn đem tất cả mọi thứ xung quanh hút vào.

Huyền Phù Đảo chính là nằm phía trên hắc động, bị hấp lực to lớn, mảnh vụn Huyền Phù Đảo cùng đám người Yến Triệu Ca trên đảo cùng nhau rơi xuống!

- Kế hoạch có biến!

Đám người Yến Triệu Ca nhìn nhau, từ trong mắt đối phương thấy được suy nghĩ tương tự.

May mắn là, lúc mây đen bao phủ bầu trời lần nữa thì mọi người đã có dự cảm sớm.

Mặc dù Thanh Già Đảo phía dưới trực tiếp chìm xuống, hơn nữa tạo thành hắc động, ra ngoài dự liệu của mọi người, nhưng đám người Yến Triệu Ca còn không đến nỗi ứng phó không kịp.

Yến Triệu Ca giảm nhẹ lên mảnh vụn Huyền Phù Đảo một cái, cả người phóng lên, nhảy vào trên lưng của Phán Phán, A Hồ cũng theo sát phía sau.

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn lại liền yên lòng, chỉ thấy Tư Không Tinh đã bị Từ Phi kéo đi, chân đạp mảnh vụn Huyền Phù Đảo, nhanh chóng hướng về phương xa bỏ chạy.

Những truyền nhân Thánh Địa khác, Thương Mang Sơn lấy Kỳ Hán Như dẫn đầu, Trọc Lăng Các có Tạ Du Thiên cùng Nguyễn Bình, Bích Hải Thành có Tống Triều cùng Diệp Trọng Châu.

Đệ tử cảnh giới Tiên Thiên khá cao chiếu cố các sư đệ, sư muội yếu hơn.

Mọi người mượn mảnh vụn Huyền Phù Đảo chạy trốn ra xa, rời khỏi khu vực hắc động.

Huyền Phù Đảo bẻ tan, hơn nữa bởi vì hắc động nên rơi xuống càng nhanh.

Muốn kịp thời tránh né mảnh vụn đồng thời thoát khỏi lực hút của hắc động, Ngoại Cương Tông Sư cùng Nội Cương Tông Sư có lòng nhưng chưa đủ, cần phải có Tiên Thiên Tông Sư giúp đỡ.

Trong hàng đệ tử sáu Thánh Địa chỉ có tình huống của Thiên Lô Điện là tệ hại, Tà Tử Dật vốn bị thương trọng người, tâm cảnh lại chấp chèn không yên.

Lúc này hắn có chút "Nê Bồ Tát qua sông" còn khó bảo toàn, chứ đừng nói là đám người Trần Lâm.

Cũng may Đại Nhật Thánh Tông có Đường Vinh Hạo kịp thời chú ý vấn đề này, tu vi của hắn cũng rất cao, lúc này mới có thể mang đám người Tà Tử Dật, Trần Lâm phá vòng vây chạy ra ngoài.

Mọi người chạy ra ngoài, vì phản ứng kịp thời nên không có ai rơi xuống hắc động.

Nhưng bên cạnh hắc động cũng nhận được hấp lực to lớn, nơi này giống như cát chảy vào hố, kéo toàn bộ người xung quang đi xuống.

Dưới tác dụng của trận pháp toả hắc quang, Thanh Già Hồ phong cảnh hấp dẫn, chứa nhiều ảo diệu, lúc này đã hoàn toàn thay đổi hình dáng.

Hồ nước màu đen như nước sôi không ngừng sôi trào.

Mà đéná gần khu vực hắc động, nước hồ biến mất không thấy, chỉ còn lại một mảnh đen nhánh, tựa như tạo thành một mảng bùn, ứ tắc Thanh Già Hồ.

Yến Triệu Ca cùng Phán Phán, A Hồ đạp trên nước bùn, nhất thời cảm giác nước bùn màu đen dưới chân tựa như có sinh mạng, xoắn tới bọn họ.

Khí tức kinh khủng chấn động lòng người, lúc này phát ra càng ngày càng mạnh.

Đám người Yến Triệu Ca phóng Cường khí ra ngoài, cản trở nước bùn, đồng thời tiếp tục chạy ra vòng ngoài Thanh Già Hồ.

Cách trung tâm trận pháp thật xa, tự nhiên tác dụng phụ càng nhỏ.

A Hồ thất thủ đi về phía trước, theo sát sau lưng Yến Triệu Ca, ảo não nói:

- Không phải nói nắm giữ hết thủy sao? Tại sao muốn công tử phải liều mạng vậy?

Yến Triệu Ca quay đầu nhìn chỗ Thanh Già Đảo biến mất, thay thế bằng hắc động nói:

- Mặc dù bên Thiên Lô Điện cung cấp một ít tin tức, cho mọi người phân biệt được nội gian của tổ chức Tuyệt Uyên.

- Nhưng không có nghĩa là nắm giữ tất cả nội gian của tổ chức Tuyệt Uyên.

- Cũng không phải Thiên Lô Điện giấu giếm không báo, mà là bọn họ biết có hạn.

- Mọi chuyện trước đây đều căn cứ vào tình báo mà an bài, chính bởi vì tình báo có hạn, cho nên phải tận lực giữa kín kế hoạch, đề phòng tình huống có biến.

Yến Triệu Ca nghiêm túc nói:

- Nhưng kế hoạch vẫn sơ xuất, điều này chứng tỏ, tổ chức Tuyệt Uyên, hoặc là nói Cửu U, đối với Bát Cực Đại Thế Giới, đối với bản môn cùng các Thánh Địa khác thâm nhập rất sâu, vượt qua tưởng tượng của tất cả mọi người.

- Những cường giả Đại Tông Sư đến đây phụ trách phục kích, đều là những người được các Thánh Địa cố gắng lựa chọn người đáng tin nhiệm nhất, người không có hiềm nghi nhất.

Nói tới chỗ này, Yến Triệu Ca thở dài:

- Nhưng bây giờ nhìn lại, trong những người này, cũng có người xảy ra vấn đề, ta bây giờ chỉ hy vọng, người xảy ra vấn đề đừng quá nhiều, nếu không lần này quả thật là dẽ vào miệng cọp.

A Hồ một bộ đau khổ nói:

- Sẽ là ai a? Có thể lẫn lộn đến chức vị cao như thế trong sáu Thánh Địa là gì phải đi chung một chỗ với Tuyệt Uyên a?

Yến Triệu Ca không nói gì, ánh mắt trầm ngưng, toát ra vẻ suy tư:

"Nhìn kế hoạch dự bị có thể có tác dụng hay không, nếu như kế hoạch dự bị bị tiết lộ, gặp phải địch nhân nhắm vào, hôm nay khó mà làm tốt chuyện này a."

Phương hướng phía xa truyền tới lực lượng kịch liệt, hiển nhiên có nhiều cường giả phân tán khắp nơi, mở ra chém giết.

Mà khí tức kinh khủng bao phủ Thanh Già Hồ càng ngày càng đậm.

Trận pháp màu đen, giống như mở ra một cánh cổng từ Cửu U Địa Ngục thông tới thế gian.

Theo trận pháp không ngừng hoạt động, bùn đen dưới chân đám người Yến Triệu Ca cũng bắt đầu trở nên cuồng bạo một cách quỷ dị.

Các Võ giả trong hồ giống như đen cây sắp tắt, người này tiếp người kia, lần lượt bị bùn đen nhấn chìm.

- Công tử!

Về mặt của A Hồ vô cùng ngưng trọng, Yến Triệu Ca nhìn hắn nói:

- Không cần lo lắng cho ta, ngươi chú ý an toàn của bản thân, nhất là nghiêm thủ tâm linh, không được cho ma khí thừa dịp mà vào.

- Thời khắc cánh cửa Cửu U chân chính mở ra còn kém xa, chẳng qua là khí tức từ khe cửa lộ ra mà thôi, chúng ta "bảo nghiêm thủ nhất" có thể ổn định tâm thần.

Vừa nói, hai người liền bị bùn đen nuốt mất.

Trước mắt Yến Triệu Ca tối sầm, nhưng cũng không có cảm giác ngột thở, ma khí nhìn như nước bùn, thân thể chân chính vào trong đó như tự đặt mình vào trong sương mù dày đặc vậy.

Phán Phán theo sát bên cạnh Yến Triệu Ca, tò mò ngắm nhìn bốn phía.

Yến Triệu Ca mang theo nó chậm rãi đi tới trước, cảnh tượng trước mắt liên biến đổi, một đạo lôi quang màu tím thoáng hiện.

Trong lôi quang hiện ra một bóng người, bất ngờ chính là Tà Tử Dật!

Chẳng qua Tà Tử Dật lúc này, thương thế đã hoàn toàn khôi phục, khí tức lực lượng mơ hồ còn mạnh hơn trước, như cả người toả ra vẻ quý dị và vận vẹo.

Hắn nhìn thấy Yến Triệu Ca, ánh mắt sáng lên, trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái.

Sau đó, thân hình của Tà Tử Dật đột nhiên biến mất không thấy, lúc xuất hiện lại, thì một đạo kiếm quang màu tím vừa kinh khủng vừa tà lệ, đã đến trước mặt Yến Triệu Ca!

- Đọa ma rồi sao?

Yến Triệu Ca hơi cau mày:

- Ngươi tự tìm đường chết, vậy ta tác thành cho ngươi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 182: Tà Tử Dật chịu đả kích

Dịch giả: rolland

Mặt mũi của Tà Tử Dật vận vẹo, khoe miệng treo thêm nụ cười quái dị tà mị.

Thân hình của hắn đột nhiên loé lên rồi biến mất, tốc độ so với lúc trước nhanh hơn mấy thành.

Chẳng qua thân pháp lúc này của Tà Tử Dật không giống như trước, đích truyền của Thiên Lôi Điện là nhanh như thiểm điện, dương cương nóng rực, tựa như cừu thiên lôi đình.

Tà Tử Dật lúc này, thân pháp nhanh hơn, nhưng lại nhiều thêm một cảm giác âm u, quý dị.

Yến Triệu Ca hơi cau mày, giờ tay lên, một đạo bích quang từ trong ống tay áo gào thét bay ra, giống như cừu thiên long ngâm.

Bích quang ngừng lại trên không trung một chút, rồi chính xác chặn lại một đạo kiếm quang màu tím kinh khủng tà lệ.

Thân hình của Tà Tử Dật xuất hiện lần nữa, tay cầm Tỏa Lam Kiếm, ánh mắt lạnh lẽo, con ngươi hơi vàng, trong đó mơ hồ có hồng quang quý dị.

Hắn nhìn Yến Triệu Ca, khoe miệng há ra một nụ cười kỳ quái cùng vận vẹo.

Yến Triệu Ca chớp chớp mắt:

- Đọa ma hả...

Tà Tử Dật kiêu căng cười nói:

- Yến Triệu Ca, bây giờ chúng ta lại đấu một lần!

Thân hình của hắn đột nhiên chuyển động, biến mất một lần nữa, kiếm quang màu tím cũng dần biến mất không thấy.

Lúc xuất hiện, hắn đã đứng sau lưng Yến Triệu Ca, đâm ra một kiếm.

Yến Triệu Ca đứng tại chỗ, chân không xê dịch, thân thể cũng không di chuyển, lật tay một cái, chính xác ngăn cản công kích của Tà Tử Dật.

- Lại tới! Lại tới!

Tà Từ Dật cười to ha ha:

- Bây giờ không giống trước kia! Yến Triệu Ca, ta phải đem tìm gan của ngươi đều móc ra!

Thân hình của hắn nhanh như quỷ mị, lúc ẩn lúc hiện, từng đạo điện quang màu tím, cũng ẩn trong bóng tối, biến ảo khó lường.

- Phán Phán không cần quan tâm, chỉ ở yên đó là được.

Yến Triệu Ca vừa nói, hai chân giống như cây đinh ghim xuống mặt đất bất động, Linh Kiếm Bích Long trong tay tung bay, đem từng đạo kiếm quang của Tà Từ Dật chặn lại.

"Sau khi đọ ma, thực lực quả thật có chút tăng lên, nhưng cũng không lớn."

Về mặt của Yến Triệu Ca bình tĩnh, phân rõ từng đường kiếm của Tà Từ Dật:

"Mặc dù tâm cảnh bập bềnh không yên, nhưng lúc chiến đấu vẫn giữ được bình tĩnh, không mất trình độ."

So sánh khác biệt trước và sau khi Tà Từ Dật đọ ma, trong lòng của Yến Triệu Ca đã hiểu rõ đại khái:

"Vậy là nói, thực lực sau khi đọ ma sẽ tăng lên, nhưng biên độ có lớn có nhỏ."

Hắn nhìn Tà Từ Dật, đột nhiên cười:

- Nói ra có chút đả kích ngươi.

- Sau khi ngươi đọ ma, biên độ tăng lên thực lực, thuộc về một loại tương đối nhỏ, tương đối kém a.

Tà Từ Dật lúc ẩn lúc hiện, động tác đột nhiên khựng lại.

Trong con ngươi hơi vàng, hồng quang càng chói mắt, Tà Từ Dật gắt gao nhìn chòng chọc Yến Triệu Ca, quái dị cười một tiếng.

Kiểm quang màu tím cuồng bạo xuất hiện, trong nháy mắt đi qua không gian mấy chục thước, chiều rộng như cánh cửa, giống như có thể trăm thiên liệt địa, chém tới Yến Triệu Ca!

Sau một kiếm lại là một kiếm!

Chính là Phích Lịch Liên Hoàn!

- Ta đã nói qua, Yến Triệu Ca, bây giờ không giống như lúc trước!

Tà Từ Dật cười quái dị, đột nhiên chém ra kiếm thứ ba!

Toàn thân của hắn, từng cái gân xanh nhô lên, vô cùng dữ tợn kinh khủng, về mặt của hắn càng lộ ra vẻ thống khổ.

Trong khu vực ma khí chung quanh, hắc vụ cuộn cuộn không ngừng áp tới đỉnh vào, mặc dù không cách nào áp chế kinh mạch xé rách trong cơ thể, nhưng ở một mức độ nào đó làm dịu bớt cơn đau.

Tà Từ Dật càng thống khổ thì càng thống khoái cười to, Phích Lịch Liên Hoàn dưới sự thôi thúc của hắn, ba đạo kiếm quang rộng lớn chém tới Yến Triệu Ca!

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn Tà Từ Dật, giờ lên Linh Kiếm Bích Long trong tay, kiếm quang màu xanh biếc phóng lên cao.

Sau một kiếm, không dừng lại chút nào bổ ra một kiếm.

Sau kiếm thứ hai, lại chém một kiếm, sau kiếm thứ ba, lại một kiếm..

Tà Từ Dật tròn tròn con mắt, chỉ thấy Yến Triệu Ca liên tục chém ra năm kiếm, lại tiếp tục chém ra kiếm thứ sáu!

Đạn Chi Kinh Lôi, sáu liên hoàn!

Kiểm quang màu tím bề tan tành, giống như lưu hỏa phiêu tán, hắc vụ nhất thời bị chém ra, tan biến không còn chút nào.

Kiểm cương xanh biếc kinh khủng giống như từng con thanh long bay lượn, xé tan thân thể của Tà Từ Dật!

Hình ảnh sau cùng dừng lại trong đầu của Tà Từ Dật là Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn hắn hỏi:

- Cùng lúc trước có cái gì khác nhau sao?

Tà Từ Dật há miệng muốn gặm thét, nhưng không cách nào phát ra âm thanh.

Hắn không cam lòng, hấn tức giận, hấn càng thêm cảm thấy sợ hãi.

Hắn không tiếc hoá thân thành Cửu U Tà Ma, nhưng vẫn không cách nào chiến thắng đối thủ này!

Tà Từ Dật oán hận, so với trước kia rơi vào khu vực ma khí, hoá thân làm ma, còn mãnh liệt gấp trăm lần.

Nhưng sinh mạng của hắn đã đi tới cuối cùng, tan thành mây khói.

Thân thể tàn phá của hắn rơi xuống đất, từ từ hoá thành từng đạo khói đen, dung nhập vào trong khu vực ma khí xung quang.

Yến Triệu Ca nhìn thi thể của Tà Từ Dật quý dị biến thành khói đen, hơi nhượng mảy:

"Giống như trong ghi chép, mặc dù thân thể kinh mạch không khác gì người thường, nhưng đã không phải là con người thuần túy."

Người đoạ ma, bởi vì ma khí xâm nhiễm, dục niệm cùng chấp niệm trong tâm linh không cách nào tiết chế mà phóng lớn.

Cuối cùng, nội tâm hư ảo tác động lên chân thực bên ngoài, kết hợp với ma khí, khiến bản thân phát sinh biến hoá không cách nào nghịch chuyển, hóa thành Cửu U Tà Ma.

Ở lần đầu tiên biến đổi, bởi vì chúng loại sinh mạng thay đổi, sẽ khiến thực lực tăng lên nhiều hoặc ít.

Nếu như người có thương thế, như vậy sẽ khôi phục lại, thậm chí khôi hấn.

Người đoạ ma, ở trong khu vực ma khí đậm đặc, thì sức chiến đấu cũng tăng lên rất nhiều.

Đáng giá chú ý nhất chính là, bất kể bị ngoại giới đầu độc, hay tình thế nguy cấp, thúc đẩy người đoạ ma bước ra bước cuối cùng, chính là do ý niệm của bản thân hấn.

Ý nguyện này là do những cảnh ngộ trước khi đoạ ma đưa đến, nhưng thời khắc tới hậu, người làm quyết định vĩnh viễn là người đoạ ma.

Không có ai có thể bức một người có ý chí kiên định, không vì bất kỳ cái gì mà dao động đoạ ma.

Trên căn bản mà nói, đoạ ma, cuối cùng vẫn là dục niệm và chấp niệm trong tâm linh phóng đại đến mức tận cùng, áp đảo tất cả ý niệm khác, mới có thể cùng ma khí giao cảm, trong ngoài kết hợp.

Ở chỗ này bị ma khí xâm nhiễm, cũng không có nghĩa là nhất định sẽ đoạ ma.

Yến Triệu Ca đi tới nơi thi thể của Tà Từ Dật biến mất, thu hồi Tỏa Lam Kiếm của hấn, ngoài ra, tương đối đáng chú ý là một túi gấm.

Mở ra túi gấm, Yến Triệu Ca có thể nhìn thấy trong đó có một kim phù hình dạng cổ quái.

Trên kim phù được khắc hoa văn uyển chuyển.

Yến Triệu Ca cẩn thận quan sát một chút, cảm thấy hoa văn này có chút quen mắt, nhưng nhất thời không nhớ ra, vì vậy tạm thời kiểm chế, thu lại.

Gấu trúc Phấn Phấn tò mò tiến tới gần Yến Triệu Ca, thấp giọng kêu nhỏ.

Đặt mình vào trong khu vực ma khí, làm Phấn Phấn cảm thấy rất không thoải mái.

Dị thú cũng có thể đoạ ma.

Yến Triệu Ca một bên trấn an Phấn Phấn, một bên đi trong khu vực ma khí.

Đột nhiên, Yến Triệu Ca mơ hồ cảm thấy trong lòng có một điềm báo!

Cảm giác nguy hiểm cực kỳ xuất hiện.

Trong nháy mắt, một đạo kiếm quang u ám, trong khu vực ma khí sáng lên, từ sau lưng Yến Triệu Ca đâm tới sau đầu của hấn!

Đại Tông Sư!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 183: Mắt phải gầm thét

Dịch giả: rolland

Kiểm quang u ám, uốn lượn ngoằn ngoèo, giống như hoá thành một thể với khu vực ma khí, không thể phân biệt.

Bản thân kiếm quang như có sinh mệnh, giống như rắn độc vậy, im lặng không tiếng động, đâm tới sau đầu Yến Triệu Ca.

Phán Phán bên cạnh Yến Triệu Ca là dị thú, năng lực cảm giác nguy hiểm cao hơn nhân loại Vô giả, nhưng lúc này cũng hoàn toàn không cảm nhận được kiếm quang đang tấn công tới.

Mà bản thân Yến Triệu Ca mang theo rất nhiều Linh binh, không đề cập tới chiến lợi phẩm như Phi Lôi Dao, Tử Kim Lôi Kiếm.

Chính là Linh Kiếm Bích Long một mực tùy thân Yến Triệu Ca, tâm ý tương thông, cùng với Linh binh Trung phẩm U Lân Ba Quang Dao, linh tính rất mạnh, cũng không phát hiện một kiếm này.

Một kiếm vô thanh vô tức nhưng lại cực kỳ nguy hiểm!

Cường giả Đại Tông Sư, đối với Vô giả Tông Sư mà nói, thực lực khác biệt như một con sông rộng lớn.

Mà nếu Đại Tông Sư này, chuyên chú không chút nào khinh thường, buông xuống mặt mũi, kiên nhẫn ẩn nấp, đánh lên một tên Vô giả Tông Sư.

Vô giả Tông Sư kia, mười thành thì chín thành khó tránh khỏi cái chết!

Thực lực toàn diện của Yến Triệu Ca hơn xa Tiên Thiên Tông Sư tầm thường, nhưng lúc này, nguy hiểm tới cửa mới mơ hồ có cảm giác.

Nhưng lúc phát giác, thì sau đầu đã lạnh lẽo, đau nhói, kiếm quang của đối phương gần trong gang tấc!

Lúc này là lúc từ khi Yến Triệu Ca đến Bát Cực Đại Thế Giới tới nay, tự hỏi là lúc cách cái chết gần nhất!

Trước đây, bất kể là đám người Phan Bá Thái, Mộ Quang Quân của Đại Nhật Thánh Tông, hay Quỷ Phủ Lão Nhân - Hàn Thịnh, Xích Linh Kỳ chủ.

Tu vi của mỗi người đều cao hơn người đánh lên này.

Trước đó Yến Triệu Ca hoặc là có chuẩn bị sẵn kế hoạch, hoặc là không cần trực diện phong mang, nhìn như nguy hiểm nhưng thực sự là an ổn như núi.

Chỉ có lần này, Yến Triệu Ca cảm nhận được rõ ràng, tâm thần của mình bị che lấp bởi một bóng đen tử vong.

Một kiếm này của đối phương không quá nhanh, lực lượng cũng không quá mạnh, nhưng quá mực ẩn nấp.

Đến khi Yến Triệu Ca phát hiện, mũi kiếm cơ hồ đã đến da.

Chính là Yến Triệu Ca có thân pháp nhanh hơn nữa cũng né không kịp.

Trên người hắn có mặc Linh binh phòng ngự Sùng Sơn Khai, lúc này Linh binh tự bản thân phát động phòng vệ, cũng phải chậm hơn một đường.

Một đường này, chính là cách biệt sinh tử!

Sùng Sơn Khai cho dù mở ra, thì cũng bản thân cũng trúng một kiếm này!

Sống chết trước mắt, mặc dù Yến Triệu Ca kinh hãi nhưng không loạn.

Bất kỳ ý niệm hỗn loạn không cần thiết nào đều biến mất không còn một mống.

Yến Triệu Ca tập trung tinh thần cao độ, trong linh đài chỉ còn một ý niệm, hết sức thúc giục!

Lôi Đế Chi Nhân!

Cơ hồ ngay khi kiếm quang chạm vào người, mắt phải của Yến Triệu Ca đau nhói kịch liệt!

Từ quang rực rỡ, từ mắt phải của Yến Triệu Ca bắn ra.

Rất nhiều tinh khí lôi đình, trong nháy mắt chạy khắp người Yến Triệu Ca.

Kích thích mỗi khiêu huyết trên người hắn!

Mỗi một cái xương cốt!

Mỗi một cái kinh mạch!

Mỗi một khối huyết nhục!

Trong nháy mắt, Yến Triệu Ca bộc phát tốc độ vượt quá mực bình thường, thân thể như tia chớp phóng về phía trước!

Bước ra một bước, kiếm quang đánh lên sau lưng rơi vào khoảng không!

Nhưng như vậy, tóc sau đầu của Yến Triệu Ca đã tan tát, tung bay giữa không trung, trên da thịt mơ hồ có một điểm máu nhỏ.

Sau khi một kiếm của tên Đại Tông Sư kia rơi vào khoảng không, cũng không thu về, mà lập tức tăng lực, đuổi sát sau lưng Yến Triệu Ca, trường kiếm trong tay đâm tới Yến Triệu Ca một lần nữa!

Nhưng sau khi tránh thoát một kiếm đánh lên hung hiểm, Yến Triệu Ca đã ổn định trận thế.

Cương khí toàn thân hóa thành lạnh như băng, thi triển ra một thức Định Hải Linh Quyền.

Yến Triệu Ca giống như Linh Quy ẩn núp, vạn vật quy về vực sâu, ẩn trong đó không thấy bóng dáng.

Lấy linh giác của Đại Tông Sư, đối phương cũng hơi hoảng hốt, cảm thấy Yến Triệu Ca tựa như biến mất trước mặt mình vậy.

Hắn tập trung tinh thần, một lần nữa phong tỏa vị trí của Yến Triệu Ca, tiếp tục đâm kiếm ra.

Nhưng bây giờ, trên người Yến Triệu Ca thoáng hiện hai màu đỏ vàng, một khối giáp nguy nga như núi xuất hiện, ngăn trở kiếm phong của đối phương.

Nhất cổ tác khí, tái nhi suy, tam nhi kiệt.

Kiếm của tên Đại Tông Sư kia như nổ hết đà, lúc này không cách nào đột phá phòng ngự của Sùng Sơn Khải.

Lôi quang trong mắt Yến Triệu Ca loé lên, chân đạp đất, cả thân thể xoay tròn, lật tay đánh tới đầu của đối phương!

Cương khí như hàn băng vạn năm, trong nháy mắt hoá thành nóng rực, bộc phát ra lực lượng kinh tâm động phách, giống như núi lửa phun trào!

Thực lực của Yến Triệu Ca nằm ngoài dự liệu làm đối phương ứng phó không kịp.

Trước khi động thủ, hắn đã tận lực đánh giá cao Yến Triệu Ca, nhưng không ngờ tới vẫn còn quá thấp.

Kiếm chiêu đánh lên đã dùng hết, tốc độ cùng lực bộc phát của Yến Triệu Ca lại quá mạnh mẽ, trong nháy mắt đã bị Yến Triệu Ca đến gần người.

Nhưng người này rốt cục vẫn là cường giả Đại Tông Sư, không chần chờ chút nào, lập tức đánh ra một chưởng vào đầu của Yến Triệu Ca!

Chưởng thế hùng hồn bá đạo, dẫn động ma khí xung quanh tụ tập, uy lực mạnh mẽ hơn, giống như ma vương hàng lâm.

Uy thế mạnh mẽ, lấy tu vi hiện tại của Yến Triệu Ca, đều cảm thấy khí tức ngưng trệ trong nháy mắt!

Nhưng người đánh lên đột nhiên tỉnh táo, chống lại ánh mắt lạnh băng của Yến Triệu Ca, chỉ thấy trong mắt của Yến Triệu Ca, lôi quang màu tím càng ngày càng chói mắt.

Tên Đại Tông Sư này hơi do dự một chút.

Trong chiến đấu kịch liệt như thế, nếu do dự, không thể nghi ngờ là một đại kỵ chết người, nhất là Yến Triệu Ca cũng không phải Võ giả Tông Sư tầm thường.

Người đánh lên do dự, cuối cùng cũng không xuất chiêu, mà lựa chọn rời đi!

Nhưng trong chiến trường, chưởng thế của Yến Triệu Ca càng ngày càng cuồng bạo!

Bàn tay của hắn quét qua vai của địch nhân, Cương khí hoá thành Đầu Suất Lô màu đỏ tím hư ảo, lấy Cương khí của địch nhân làm nhiên liệu, hoá thành ngọn lửa chân thật, hùng lực bất diệt.

Tên Đại Tông Sư này im lặng không lên tiếng, thân hình tiếp tục rút lui, đầu vai mang theo Đầu Suất Hoả đỏ tím. Hắn cũng không quay đầu lại, mà ẩn遁 vào bóng tối.

Lôi quang trong mắt phải của Yến Triệu Ca hơi chớp động, trầm tĩnh không lên tiếng, đem linh giác của bản thân tăng lên cao nhất, cẩn thận đề phòng

xung quanh, phòng ngừa đối thủ tập kích lần nữa.

Hai bên giao thủ, chỉ trong "điện quang hỏa thạch".

Thời gian nháy mắt, chính là một vòng vật lộn sinh tử.

Cho đến tên Đại Tông Sư rút đi, Phán Phán bên cạnh mới gầm thét, nhìn chòng chọc vào phương hướng đối phương rút lui.

Yến Triệu Ca bảo Phán Phán ngừng lại, cùng dựa vào lưng nó mà đứng, yên tĩnh phòng bị trong chốc lát, khi chắc chắn đối phương rời đi, mới thu lại quyền thế.

"Rốt cuộc là người nào?"

Trong đầu của Yến Triệu Ca thoáng hiện qua bộ dáng của đối phương.

Cả người hắn bị bao phủ trong hắc bào, đầu bóng màu đen đem cả người hắn che lại.

Trên đầu không chỉ mang theo mũ trùm, mà còn một cái mặt nạ đen nhánh, làm người khác khó phân biệt được tướng mạo.

Chỉ có xuyên qua hai lỗ thủng trên mặt nạ, là hai con ngươi màu đen vàng, chớp động hồng quang thể lương, lộ ra người này đoạ ma.

"Là che giấu thân phận sao? Người này ta quen biết?"

Yến Triệu Ca nhíu mày:

"Nhưng cũng không có ý nghĩa a, nếu chỉ là ma niệm ẩn dấu trong lòng lớn mạnh, mà không kết hợp cùng ma khí bên ngoài dẫn đến đoạ ma thì thôi."

"Đang này, hoàn toàn đoạ ma đã không thể nghịch chuyển. Một khi ma niệm trong lòng kết hợp với ma khí dẫn đến hoàn toàn đoạ ma, cũng không có khả năng tiếp tục ẩn dấu, thân phận tương đương đã bại lộ, còn che giấu cái gì?"

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 184: Lại đấu người áo đen bịt mặt

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca vỗ vỗ Phán Phán, tiếp tục lên đường, vừa đi, vừa suy nghĩ:

"Người kia, lúc này còn giữ lại thực lực."

"Cũng là sợ bại lộ thân phận sao? Nhưng không cần thiết a, hắn đã hoàn toàn đoạ ma."

"Chẳng lẽ hắn có biện pháp từ Tà Ma hoá thành người trở lại sao?"

Yến Triệu Ca hơi nhướn mày:

"Chỉ là nhìn hắn cùng trùng thiên ma khí trong ma vực hết sức tương hợp, đoạ ma không chỉ trong thời gian ngắn, mà đã nhiều năm rồi."

Yến Triệu Ca lắc đầu, tạm thời đem nghi vấn trong lòng đè xuống, chú ý phân biệt đường đi, tiếp tục tiến về phía trước.

Yến Triệu Ca đi trong chốc lát, đột nhiên khẽ động.

Mặc dù bị ma khí trùng điệp che chắn, nhưng hắn vẫn cảm thấy cách đây không xa, có người đang giao thủ.

Yến Triệu Ca vội vàng tăng tốc đuổi tới, rất nhanh liền thấy trong hắc vụ có linh quang chớp động, đan xen khắp nơi, đánh long trời lở đất.

Kích động ma khí xung quanh không ngừng tan biến.

Yến Triệu Ca nhìn kiếm quang rực rỡ này, chân mày liền nhướn lên:

- Từ sư huynh, còn có... Đường Vĩnh Hạo?

Sau khi Yến Triệu Ca thu liễm khí tức tới gần, thì thấy trong hắc vụ, có ba người đang đánh nhau không ngừng.

Yến Triệu Ca định thần nhìn lại, không khỏi cảm khái "oan gia ngõ hẹp".

Một người trong đó, chính là tên áo đen đeo mặt nạ tập kích mình lúc trước.

Còn một bên, chính là hai thiên kiều của Quảng Thừa Sơn và Đại Nhật Thánh Tông, Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo, đang liên thủ đánh với người áo đen.

Nói đến thì hai người chưa bao giờ liên thủ đối địch, ngược lại, từ lúc niên thiếu đã là đối thủ.

Nhưng lúc này, lần đầu tiên liên thủ nghênh địch, lại cho thấy ấn ý mười phần, giống như sư huynh đệ đồng môn phối hợp nhiều năm vậy.

Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo liên thủ, một công một thủ, một chính một kỳ, Từ Phi kiếm chưởng song tuyệt, cùng thi triển Đại Huyền Hoàng Kiếm Thức cùng Đại Huyền Hoàng Chưởng Thức, hùng hồn rộng lớn, chất phác phong phú, gió thổi không lọt.

Đường Vinh Hạo một kiếm trong tay, chỉ thấy kiếm quang đầy trời, ừ ừ kéo đến, trong bóng đêm ma vực, giống như vì thiên địa mang đến quang minh.

Hai người Từ - Đường, tùy ý một người, đã là Thông Thiên cảnh đỉnh phong, cách Đại Tông Sư chỉ kém một bước.

Hơn nữa bọn họ còn là người xuất sắc trong đích truyền hạch tâm của Quảng Thừa Sơn cùng Đại Nhật Thánh Tông, là thiên chi kiều tử không thể tranh cãi, không phải những Võ giả Thông Thiên cảnh khác có thể so sánh.

Hai người lúc này liên thủ đối địch, phối hợp ấn ý, uy lực tăng thêm.

Chẳng qua là đối thủ của bọn họ cũng không phải đơn giản.

Mặc dù có kị Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến của Yến Triệu Ca, sau một kích tập kích đánh lên không thành liền rút lui, thế nhưng thực lực của người áo đen, ở trong Võ giả cùng cảnh giới, không thể nghi ngờ là siêu quần bạt tụy.

Lúc này hấn lấy một chọi hai, đối chiến Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo, mà vẫn còn dư lực.

Bản thân hấn là người đoạ ma, trong ma vực, thực lực được đề thăng rất nhiều.

Yến Triệu Ca lạnh lùng nhìn người áo đen, nhẹ giọng gọi:

- Phán Phán?

Phán Phán lúc này tâm ý tương thông với Yến Triệu Ca, cả người dấy lên Bạch Hoả.

Bạch Hoả mạnh mẽ co rút lại, không ngừng ngưng tụ, cuối cùng hoá thành một ngọn lửa nhỏ màu nhũ bạch.

Bạch Hoả nhảy lên giống như một yêu tinh xinh xắn, cùng thân thể to lớn của Phán Phán vô cùng tương phản.

Nhưng trong đó tràn đầy một loại lực lượng huỷ diệt kinh khủng!

Linh Kiếm Bích Long trong tay Yến Triệu Ca, trong nháy mắt có lõi quang màu tím loé lên.

Cương khí toàn thân hóa thành ngọn lửa nóng bỏng, trong nháy mắt, lực bộc phát tăng lên đến trình độ cao nhất.

Sau một lát, Yến Triệu Ca "nhân kiếm hợp nhất", thân hình bay lên không, cùng Linh Kiếm Bích Long hóa thành một đạo bích quang, chém tới người áo đen bịt mặt!

Trên bích quang, hoả quang đỏ thẫm loé lên, từng đạo lôi điện không ngừng co ra rút vào.

Cương khí của Yến Triệu Ca hoá thành thiên địa hư ảo, ở trong đó, có một thanh long ngang trời xuất thế, lôi hoả lượn lờ quanh thân, thanh thế kinh thiên!

Cùng lúc đó, Phán Phán gầm nhẹ một tiếng, ngọn lửa nhỏ màu nhũ bạch, lấy tốc độ cực nhanh, như một viên lưu tinh, bắn tới người áo đen!

Viêm Phích Lịch!

Yến Triệu Ca kiếm quang như rồng, trong nháy mắt xé rách sương mù dày đặc, cùng Viêm Phích Lịch của Phán Phán đánh tới tên Đại Tông Sư kia.

Mặc dù đang kịch chiến, nhưng dù sao đối thủ cũng là Đại Tông Sư, lại tác chiến trong sân nhà ma vực, lực cảm nhận cực kỳ mạnh mẽ, trước tiên đã phát hiện Yến Triệu Ca cùng Phán Phán đến gần.

Yến Triệu Ca không nói hai lời, lập tức động thủ, thế công vô cùng dữ dội.

Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo cũng không khách khí, quả quyết nắm chắc thời cơ, hai kiếm đều ra, như thế dờn sông lấp biển tấn công tới tên Đại Tông Sư.

Đối thủ mang mặt nạ, đối mặt với ba cường giả trẻ tuổi liên thủ công kích, tay cầm kiếm theo bản năng động một cái.

Nhưng rất nhanh, hấn khắc chế lại động tác của mình, lần nữa lùi về phía sau, lập tức rút lui!

Chỉ là công kích của ba người Yến Triệu Ca và Phán Phán hết sức bá đạo, đối phương vừa lui, dưới khí cơ dẫn dắt, lấy khí thế ngút trời tấn công tới.

Trong không khí truyền ra tiếng đau đớn, tên Đại Tông Sư cường đại này, đã bị thương dưới tay đám người Yến Triệu Ca.

Nhưng thực lực của hấn cũng rất mạnh, dựa vào địa lợi ma vực, thành công bỏ chạy.

Tên này một lòng muốn chạy trốn, đám người Yến Triệu Ca rất khó đem hấn lưu lại.

Yến Triệu Ca thu lại Linh Kiếm Bích Long, roi xuống đất, ánh mắt nhìn về phía Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo.

Phía xam Tư Không Tinh biết mình không đủ sức, sáng suốt không đến gần cản trở, lúc này cũng đi tới.

Thấy ánh mắt của Yến Triệu Ca nhìn về phía Đường Vinh Hạo, Từ Phi lập tức nói:

- Là ta cùng Tư Không sư muội gặp tập kích, Đường sư huynh đi ngang qua, trượng nghĩa tương trợ

Đường Vinh Hạo bình tĩnh nói:

- Cừ U, Tuyệt Uyên, đều là công địch của Bát Cực Đại Thế Giới ta.

Hấn cũng không phải một người cố chấp không thay đổi.

Nếu như người giao thủ với Từ Phi là cường giả Đại Tông Sư của Đại Nhật Thánh Tông hoặc Thiên Lô Điện, mặc dù Đường Vinh Hạo chưa chắc bỏ mặt, nhưng hấn cũng không cầm tiêu chuẩn của mình ép buộc người khác.

Từ Phi chính là người xuất sắc trong thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn, tiền đồ tương lai không thể lường.

Trường bối trong tông hoặc là cường giả của Thiên Lô Điện minh hữu, muốn sớm đem người này diệt trừ, Đường Vinh Hạo sẽ không nghe lệnh vậy công, cũng sẽ không tiến lên ngăn cản.

Nhưng nếu bất ngờ gặp nạn trong tay công địch của Bát Cực Đại Thế Giới là Viêm Ma hay Cừ U, khiến Từ Phi rơi vào nguy hiểm, Đường Vinh Hạo cũng sẽ không chút do dự nào mà xuất thủ tương trợ.

Dù là sau chuyện này hấn sẽ cùng Từ Phi đánh long trời lở đất, nguoi chết ta sống.

Yến Triệu Ca nhìn về phía Đường Vinh Hạo, từ từ gạt đầu:

- Cảm ơn Đường sư huynh viện thủ.

Đường Vinh Hạo thờ dài, cười nói:

- Yến sư đệ nói quá lời, ngược lại là một kiếm vừa rồi của Yến sư đệ quá thật xuất sắc, khiến ta mở rộng tầm mắt.

Yến Triệu Ca biết người này có chút thành võ si, vì vậy cũng mỉm cười:

- Đường sư huynh quá khen.

Yến Triệu Ca nhìn xung quanh, hỏi:

- Đường sư huynh ở chỗ này, không biết đồng môn của nguoi...

Đường Vinh Hạo đáp:

- Hoàng Kiệt Hoàng sư đệ đã chiêu cố bọn họ, lúc ta rơi vào ma vực đã thất lạc với bọn họ.

Yến Triệu Ca nghe vậy, hơi híp mắt.

Câu nói vừa rồi của Đường Vinh Hạo, trong đó vô tình tiết lộ nhiều tin tức...

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 185: Cho địch nhân thêm chút nguyên liệu

Dịch giả: rolland

Một câu trả lời vô tâm của Đường Vinh Hạo, làm cho Yến Triệu Ca nghe được nhiều thứ trong đó.

Một là, Hoàng Kiệt quả nhiên thâm tàng bất lộ, tu vi tuyệt đối không thấp.

Hai là, Hoàng Kiệt hơn phân nửa không phải là tên Đại Tông Sư áo đen tập kích mình và Từ Phi, có người làm vương chân hắc.

Trừ khi toàn bộ đệ tử của Đại Nhật Thánh Tông chết trong ma vực, như vậy hiềm nghi của Hoàng Kiệt sẽ trực tiếp lên cao.

Yến Triệu Ca xoa xoa mi tâm, hỏi tiếp:

- Trước khi Phù Không Đảo rút xuống, ta nhìn thấy Đường sư huynh cùng người của Thiên Lô Điện đứng chung, hiện tại bọn họ thế nào rồi?

Đường Vinh Hạo nói:

- Lúc rơi xuống không có gặp nguy hiểm, không có người nào rút xuống hắc động, nhưng khi bị ma vực thôn phệ, ta cùng Tà Từ Dật sư đệ đã thất lạc.

- Sau đó gặp được tiếp viện của Thiên Lô Điện chạy tới, vị tiền bối Đại Tông Sư chém giết các Võ giả của Tuyệt Uyên, đám người Trần Lâm Trần sư muội liền đi theo vị tiền bối kia, còn ta thì tìm kiếm đám người Hoàng sư đệ.

Đường Vinh Hạo vừa nói vừa nâng lên tay trái của mình, trên cổ tay có một cái vòng nhỏ, phát ra hào quang như mặt trời trong ma vực.

- Bằng vào vật này, ta có thể tìm kiếm vị trí của Hoàng sư đệ, chẳng qua, trong ma vực thì khó khăn hơn rất nhiều.

Yến Triệu Ca gật đầu, Từ Phi hỏi:

- Triệu Ca, bây giờ ngươi định làm như thế nào?

- A, thật sự ta định đi sâu vào trong Thanh Già Hồ, trung tâm của trận pháp màu đen kia.

Yến Triệu Ca nhìn Đường Vinh Hạo một cái, sau đó thần nhiên nói.

Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo đều kinh hãi:

- Ngươi muốn làm gì?

Yến Triệu Ca giải thích:

- Kế hoạch của sư môn trưởng bối rõ ràng xuất hiện sơ sót. Nói rõ, trong cao tầng Đại Tông Sư của chúng ta còn có nội gian của Cửu U.

- Vì vậy kế hoạch của chúng ta ngược lại bị địch nhân lợi dụng, kế hoạch dự bị cũng có nguy cơ bị tiết lộ, Tuyệt Uyên chắc chắn sẽ có đề phòng.

Trong mắt của Yến Triệu Ca hơi loé lên hàn quang:

- Cho nên, ta chuẩn bị cho bọn hắc thêm biến số, cho bàn tiệc của bọn hắc thêm chút nguyên liệu.

Đối với một Võ giả Tông Sư như Yến Triệu Ca, làm cách nào để chiến cuộc tăng thứ Đại Tông Sư thêm biến số, Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo cũng không hỏi nhiều.

Từ Phi nhìn thẳng Yến Triệu Ca nói:

- Không thể cho ngươi một mình mạo hiểm, ta đi cùng ngươi.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca:

- Nghe nói Triệu Ca ngươi lấy được một mảnh Thánh binh tàn phiến, có lẽ ngươi có khả năng ra kỳ chiêu.

- Nếu bình tĩnh xem xét mà nói, bất kể là Từ mẫu, hay Đường sư huynh, muốn tham gia cuộc chiến giữa tăng thứ Đại Tông Sư, có lòng mà không lực.

- Nhưng lúc này trong ma vực, ngoại trừ cường giả Đại Tông Sư ra, còn có rất nhiều Võ giả Tông Sư của Tuyệt Uyên thậm chí còn có Võ giả Đại Tông Sư tầng thấp, như người nọ vừa rồi.

- Ta bất tài, không giúp được cho đại cục. Nhưng trên đường có thể giúp người tiết kiệm được thời gian và tinh lực, tận lực giữ lại lực lượng của Thánh binh tàn phiến. Dù sao đó cũng là tàn phiến, không phải Thánh binh chân chính, lực lượng tiêu hao, hơn phân nửa phải cần thời gian khôi phục.

Đường Vinh Hạo xúc động nói:

- Tính ta một người.

Đại cục trước mắt làm trọng, thế cục cấp bách, Yến Triệu Ca cũng không khách sáo, lúc này gật đầu nói:

- Như vậy thì cảm ơn trước hai vị sư huynh.

Dứt lời, Yến Triệu Ca vỗ Phán Phán nói:

- Mang theo Tư Không sư muội, cẩn thận ẩn núp, chờ cường giả của bốn môn cứu viện, hoặc đại cục lắng xuống.

Tư Không Tinh từ trước đến nay lạnh lùng, lúc này cũng hiếm thấy tỏ ra vẻ buồn phiền.

Nàng không phải buồn phiền Yến Triệu Ca cùng Từ Phi không mang theo nàng, mà tiếc rằng tu vi của nàng quá thấp, dưới tình huống như thế này, không giúp được gì, ngược lại có thể mang tới phiền toái.

Yến Triệu Ca nhìn nàng nói:

- Chúng ta phải tiếp tục đi sâu vào, mang người theo, ngược lại sẽ nguy hiểm hơn.

- Tư Không sư muội, có Phán Phán che chở người, không gặp Đại Tông Sư cùng Thông Thiên Tông Sư, liền không sao, nhưng địch nhân dưới mắt đông đảo, người nên cẩn thận thì tốt hơn.

Tư Không Tinh hít sâu một hơi, tâm tình đã không phục bình tĩnh, gật đầu nói:

- Yến sư huynh yên tâm, ta biết, các người cũng phải cẩn thận.

Yến Triệu Ca vỗ đầu Phán Phán:

- A Hồ cùng Phán Phán cũng rất quen thuộc, trong ma vực hiện tại, cũng có thể miễn cưỡng tìm kiếm, lâu như vậy còn chưa tới, nếu không phải gặp địch nhân, thì cách nơi này không xa.

- Thời gian cấp bách nên ta không kịp đợi A Hồ, các người có thể chờ hân, sau khi tụ họp với A Hồ, chỉ cần không gặp Đại Tông Sư, các người liền không nguy hiểm.

- Không nên ở lại chỗ này, phòng ngừa tên kia quay lại.

Phán Phán có chút không nỡ, Yến Triệu Ca hướng nó lắc đầu, nó không có cách nào khác hơn là ủy khuất mang theo Tư Không Tinh đi về một hướng khác.

Ba người Yến Triệu Ca lên đường.

""Thư đao dụng thời phương hận thiếu" (*) a, sau chuyện này, nhất định phải nghiên cứu trận pháp thật tốt."

Thành tựu trận pháp của Yến Triệu Ca vượt xa Võ giả cùng cảnh giới, nhưng nếu chủ trì trận pháp của đối phương là một Đại Tông Sư, tu vi chênh lệch tạo thành chênh lệch về khống chế pháp lực và năng lực suy diễn trận pháp, sự chênh lệch này không dễ bù đắp.

Yến Triệu Ca một đường suy diễn, mang theo Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo đi sâu vào trong ma vực.

Mặc dù đặt mình vào trong ma khí trùng trùng, nhưng ba người cũng có thể cảm giác được linh khí ngoại giới va chạm vẫn đang kịch liệt.

Hiển nhiên, đại chiến vẫn kéo dài và dần tiến vào ác liệt.

Mặc dù Tuyệt Uyên lợi dụng ưu thế nội gian thành công phân đàn, nhưng tựa hồ lực lượng vẫn tương đối yếu kém.

Nhưng theo thời gian trôi qua, ma vực càng ngày càng vững chắc, khí tức kinh khủng xuất phát từ Cửu U càng ngày càng mạnh.

Nếu không thể sớm giải quyết, vậy thì khi khe hở Cửu U chân chính mở ra, thế cục tất nhiên sẽ thay đổi nhanh chóng.

Võ giả của các Thánh Địa hiển nhiên biết điểm này, thế công càng ngày càng mãnh liệt, lực lượng cuồng bạo không ngừng khuấy động ma khí trong ma vực.

Ba người Yến Triệu Ca đi tới, đột nhiên trước mắt có một cái quang lưu màu đen sáng lên, ngàn vạn phù văn không ngừng lưu chuyển.

Đây chính là một cái trận văn của trận pháp to lớn màu đen dưới Thanh Già Hồ.

Trận văn to lớn lúc này bị ngoại giới ảnh hưởng, xuất hiện đứt đoạn!

Một vết đứt này, một dãy ma vực quanh đó cũng băng diệt theo, tạo thành từng cái rãnh to lớn ngang dọc.

Đám người Yến Triệu Ca liền bị tình huống trước mắt hăm hại, cả ba cùng rơi xuống vực sâu.

"Chuyện ngoài ý muốn không ngừng a."

Yến Triệu Ca khẽ lắc đầu, dưới ma khí quấy nhiễu, bản thân thúc giục Cường khí rất khó bay lên.

Nhưng chuyện này không làm khó được Yến Triệu Ca, mặc dù trước mặt Đường Vinh Hạo có chút không thích hợp, nhưng vẫn vung tay lên, Linh binh Huy Nhật Luân bay ra, vạch lên một đường vòng cung.

Yến Triệu Ca đập lên Huy Nhật Luân, từ trong vực sâu lao ra, Huy Nhật Luân lại vẽ một đường vòng cung trở lại trong tay hắn.

Một bên khác, Từ Phi cùng Đường Vinh Hạo cũng thi triển thủ đoạn nhảy ra vực sâu.

Nhưng vực sâu không ngừng mở rộng, ma khí cuộn cuộn từ trong đó lao ra, đem ba người ngăn cách, khó mà phối hợp.

Ma vực vận vẹo, ba người cách nhau càng ngày càng xa, khó có thể nhìn thấy nhau.

Yến Triệu Ca lắc đầu, trong lòng khẽ nhúc nhích, xoay người nhìn lại.

Chỉ thấy phương xa có một bóng người đang đi đến đây.

(*) Nguyên văn: "书到用时方恨少" "Thư đáo dụng thời phương hận thiếu" được trích trong câu "Thư đáo dụng thời phương hận thiếu, sự phi kinh quá bất tri nan" của Lục Du, có nghĩa là: Tri thức đến lúc dùng mới hận mình biết quá ít, không đích thân trải việc chẳng biết nó gian nan.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Quyển 2 - Chương 186: Có người cũng từng nghĩ như ngươi vậy, sau đó hấn chết

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn người tới, hơi nhướng mày.

Người này khoảng ba, bốn mươi tuổi, đầy đầu tóc đỏ thật quý dị, hai tay mang theo hai vật giống như bao tay.

Con ngươi của người này ánh vàng, bên trong bắn ra từng đạo huyết quang, đây cũng là một người đoạ ma.

Khiến cho Yến Triệu Ca chú ý chính là, sau lưng Võ giả tóc đỏ này, mơ hồ có mấy cái huyết tuyến kéo dài, một đầu đâm sâu vào trong hắc vụ ma vực, một đầu khác liền tiếp thân thể của hắn.

Võ giả tóc đỏ cảm nhận khí tức của Yến Triệu Ca, sau đó tới thăm dò.

Sau khi thấy rõ tướng mạo của Yến Triệu Ca, Võ giả tóc đỏ nhất thời lộ ra vẻ mừng rỡ, trong đôi mắt không che dấu được huyết quang.

- Ha ha! Nhi tử của Yến Dịch, Yến Triệu Ca?

Võ giả tóc đỏ nhe răng cười:

- Mặc dù biết ngươi tới tham gia Thông Thiên Hội Minh, nhưng thật không ngờ, vận khí của ta tốt như vậy, lại gặp được ngươi.

Yến Triệu Ca nháy mắt mấy cái:

- Hẳn là ta không thấy ngươi.
- Ta tên Huyết Vô Nhai.

Võ giả tóc đỏ hoạt động hai tay mang quyền sáo (bao tay) của mình:

- Không sai, quả thật chúng ta chưa từng gặp mặt, ngươi không nhận ra ta cũng không lạ gì, chỉ cần ta nhận ra ngươi, là đủ rồi.
- Ngươi không nhận ra ta, chắc hẳn nhận ra cái này?

Huyết Vô Nhai vừa nói, vừa đánh ra một quyền vào không trung. Cương khí cuộn cuộn hóa thành thiên địa hư ảo.

Trong huyễn cảnh, sóng lớn cuộn cuộn không ngừng kéo tới.

Làm người ta cảm thấy không thoải mái chính là nước biển trong huyễn cảnh, bất ngờ là màu đen, u ám, lạnh lẽo như băng.

Yến Triệu Ca bừng tỉnh:

- Ngũ Linh Kỳ, Võ học của Hắc Linh Kỳ nhất mạch, ngươi là dư nghiệt của Ngũ Linh Kỳ hả?

Ngũ Linh Kỳ là một thế lực nhất lưu rất sôi động giữa biên giới của Thiên Vực cùng Phong Vực, Võ học lấy sát nhập đạo.

Bởi vì tạo sát nghiệt quá nặng, càng tàn sát toàn thành ở Tây châu Thiên Vực, gặp phải một thế lực nhất lưu dưới trướng Quảng Thừa Sơn ngăn chặn, hai bên đại chiến, có chết, có thương.

Vừa lúc gặp phụ thân của Yến Triệu Ca là Yến Dịch đi ngang qua, kết quả, bao gồm tổng kỳ chủ Ngũ Linh Kỳ, phạm là Võ giả Ngũ Linh Kỳ ở đây đều bị Yến Dịch chém chết.

Môn nhân khác của Ngũ Linh Kỳ không ở chỗ đó, may mắn thoát chết, người chạy trốn người ẩn núp, đối với Yến Dịch hận thấu xương, nhưng cũng không thể làm gì.

Lúc trước trong Trần Long Uyên ở Đông Đường, Thiên Vực, mục tiêu trả thù của Xích Linh Kỳ chủ đặt ở trên người Yến Triệu Ca.

- Vận khí của ta, thật sự quá tốt.

Huyết Vô Nhai nhìn Yến Triệu Ca, cười dữ tợn.

Yến Triệu Ca lắc đầu cười:

- Không, ta vận khí rất tốt.

Ánh mắt của hắn rơi vào những huyết tuyến trên người Huyết Vô Nhai:

- Đại trận dưới đây hồ, ngươi là một trong những người tham gia bày trận phải không? Lấy tinh huyết của bản thân tế trận để trận pháp nhanh chóng hoàn thành.
- Mà tinh khí thần của người nói thành một thể với đại trận, không thể cách xa hạch tâm của trận pháp.
- Ta gặp được ngươi ở chỗ này, nói rõ ta cách hạch tâm trận pháp không xa, đi theo huyết tuyến sau lưng ngươi, thì có thể nhanh chóng tìm được hạch tâm của trận pháp.

Huyết Vô Nhai cười hắc hắc:

- Cho là ngươi tìm được, thì ngươi có thể làm gì?
- Gần đây có tin đồn ngươi có một mảnh Thánh binh tàn phế, nhưng cho dù là tàn phế, cũng là Thánh binh, ngươi chỉ là Tông Sư, có thể thúc giục được mấy phần lực lượng?
- Thái Âm Quan Miện, dù sao cũng độc nhất.

Huyết Vô Nhai nhìn chòng chọc Yến Triệu Ca, trong ánh mắt lộ ra điên cuồng:

- Cho dù ngươi có thể thúc giục Thánh binh tàn phế, ngươi có thể thúc giục mấy lần?
- Nếu dùng trên người ta, ngươi lấy gì rung chuyển trận pháp hạch tâm?

- Đến lúc đó, trận pháp phát huy toàn bộ, Cửu U môn hoàn toàn mở ra, người phải chết!

Huyết Vô Nhai cười to:

- Có thể lấy một mạng của ta đổi lấy cầu Yến Dịch kẻ đầu bạc tiền kẻ đầu xanh cũng đáng giá, haha!

Yến Triệu Ca có chút buồn cười nhìn hắn:

- Sau khi người đoạ ma, thần trí giống như không quá thanh tỉnh a, ai nói ta muốn giết người, thì phải dựa vào Thánh binh tàn phẫn?

Huyết Vô Nhai lạnh lùng nhìn Yến Triệu Ca, trong đôi mắt đều điên cuồng:

- Người không tỉnh táo chính là người.

- Ta nghe nói, người tại Thông Thiên Hội Minh liên tục chiến thắng Thương Mang Sơn Lưu Thịnh Phong, cùng Thiên Lôi Điện Tà Từ Dật.

- Đầu là Tiên Thiên hậu kỳ, ta thừa nhận, ta không bằng Tà Từ Dật.

- Nhưng đó là trước khi ta dẫn thân vào Cửu U, ta bây giờ, không kém gì hắn!

Huyết Vô Nhai xoay xoay cổ tay, dậm chân một cái, từng bước từng bước đi tới Yến Triệu Ca:

- Mà bây giờ, người là đang ở trong ma vực, thực lực của ta mạnh hơn bên ngoài, mà người phải phân tâm chống đỡ ma khí.

- Tình cảnh hiện tại, người cho là rất dễ dàng sao?

Theo bước chân của hắn, Cương khí cuộn cuộn bay lên, hoá thành một huyễn cảnh trên đỉnh đầu, Quyền ý, Cương khí hợp nhau tạo thành thiên địa hư ảo.

Trong thiên địa hư ảo có biển đen, biển đen lại sinh ra biển hoá mới, nó hoá thành biển máu, hung ác ngập trời.

Sóng biển màu đỏ ừ ừ kéo đến, truyền ra khí tức vô cùng hôi tanh, giống như nhân gian luyện ngục.

Yến Triệu Ca lộ ra một vẻ cười mà một cười, thần nhiên nói:

- Nói đến Tà Từ Dật, xem ra người còn không biết.

- Tà Từ Dật, hắn cũng giống như người vậy, đã đoạ ma.

Huyết Vô Nhai hơi sững sốt, tiếp đó cười to:

- Truyền nhân dòng chính của sáu Thánh Địa các người, tự xưng là thiên chi kiêu tử, cũng chỉ như vậy mà thôi.

Yến Triệu Ca nói tiếp:

- Sau đó, hắn cũng có ý tưởng giống như người vậy, cảm thấy sau khi đoạ ma là có thể thắng ta.

- Sau đó, hắn liền chết.

Con người ánh vàng của Huyết Vô Nhai hơi co rút lại.

Yến Triệu Ca nhìn hắn, khẽ mỉm cười:

- Ta giết.

Lời nói vừa ra khỏi miệng, thân hình của Yến Triệu Ca đột nhiên lóe lên, bước ra một bước, đã đến trước mặt Huyết Vô Nhai!

Trực giác của Huyết Vô Nhai cho thấy chuyện không ổn, nhưng Yến Triệu Ca lúc này xuất thủ, hắn cũng không dám rút đi, chỉ có thể nhắm mắt nghiêng tiếp, hai nắm đấm đều xuất hiện, đánh tới Yến Triệu Ca!

Nhưng trong liệt hỏa cuồng bạo màu đỏ tím, có một lò luyện đan hư ảo, nắp lò mở ra, đại viên đánh ra một quyền, lực lượng như muốn phiên thiên phúc địa!

Biển máu vô tận bị mạnh mẽ xé ra.

Lập tức, trước mắt của Huyết Vô Nhai là sao sáng đầy trời, trong bầu trời đêm, "Thất Tinh Cao Huyền, Cung Chiếu Bắc Thần".

Huyết Vô Nhai điên cuồng hét lên, thúc giục toàn bộ lực lượng nghiêng chiến Yến Triệu Ca, biển máu bề tan tành hoá thành huyết vũ đầy trời, hợp cùng

ngàn vạn quyền ảnh liên tục rơi xuống.

Quyền sáo trên tay hấn chớp động linh quang quỷ dị!

Nhưng Linh Kiếm Bích Long trong tay Yến Triệu Ca gầm thét, theo kiếm ý biến hóa, vô số tinh thần chuyển động, giống như tinh thần chân thật trên bầu trời di động biến hóa.

Một đạo tinh hà bích lục từ trên trời giáng xuống, đem huyết vũ quyền ảnh ngăn cách bên ngoài, hoàn toàn không thể đến gần.

Tinh hà giáng thẳng xuống, xuyên qua lồng ngực của Huyết Vô Nhai!

Huyết Vô Nhai trợn to hai mắt, chết không nhắm mắt nhìn Yến Triệu Ca.

Trước đây hấn chỉ nghe nói Yến Triệu Ca đánh bại Lưu Thịnh Phong, Tà Tử Dật, nhưng rốt cuộc không chính mắt nhìn thấy, không biết tình huống cụ thể như thế nào, hấn hoàn toàn không nghĩ tới, Yến Triệu Ca lại mạnh đến mức như vậy, làm hấn không có chút hy vọng nào!

Sự chú ý của Yến Triệu Ca không còn ở trên người Huyết Vô Nhai nữa.

Huyết Vô Nhai đã dọa ma, sau khi chết, thi thể liền tiêu tan.

Mà sau lưng hấn, huyết tuyến xuyên qua hắc vụ, cũng đã đứt ra, sắp sửa biến mất.

Yến Triệu Ca một lần nữa giương kiếm.

Bảy đạo kiếm quang đem huyết tuyến trong hắc vụ định trụ lại!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 187: Tiếp cận người dọa ma

Dịch giả: rolland

Kiểm quang của Yến Triệu Ca định trụ lại huyết tuyến, không cho nó lui về hắc vụ.

Như vậy, huyết tuyến cũng không thể tan biến, Yến Triệu Ca có thể men theo huyết tuyến, trực tiếp đi đến hạch tâm của trận pháp, không cần tốn hao tinh lực suy diễn tìm kiếm.

Yến Triệu Ca hơi thờ phào, lúc này mới nhặt lên đôi quyền sáo của Huyết Vô Nhai sau khi chết để lại.

Quyền sáo vốn màu đỏ máu, bây giờ dần biến mất, hiện ra màu đen vốn có.

Yến Triệu Ca hơi cảm thấy hứng thú:

"Bảo binh Thượng phẩm, trong nháy mắt vừa rồi, lực lượng lại có thể đến gần Linh binh Hạ phẩm? Mặc dù chỉ là tạm thời, sau đó cần một thời gian khôi phục, nhưng pháp môn này rất có ý nghĩa a."

Võ giả tán tu giống như Huyết Vô Nhai, cho dù dẫn thân vào Tuyệt Uyên, coi như Tông Sư, cũng rất khó nhận được Linh binh.

"Không thể nhìn thấp trí tuệ của người khác a, sau Đại Phá Diệt cũng có người tài ba xuất hiện ló ló, suy diễn ra không ít pháp môn độc đáo."

Yến Triệu Ca thu lại quyền sáo:

"Sau này có thời gian nghiên cứu một chút."

Hấn ngẩng đầu nhìn phương hướng dọc theo huyết tuyến, hơi híp mắt:

"Trước tiên giải quyết chuyện lớn trước mắt rồi hãy nói."

Yến Triệu Ca men theo huyết tuyến tiến về phía trước, trong hắc vụ trước mắt, luôn luôn có hồng quang quỷ dị chớp động.

Mặt đất dưới chân, bắt đầu trở nên phập phồng không ngừng, giống như sóng lớn vậy.

Cúi đầu xuống nhìn, có thể thấy vô số đạo phù văn phức tạp giống như nước chảy, xuyên qua xuyên lại.

Sau khi đến gần hạch tâm của trận pháp, trận văn nơi này, càng ngày càng bí ẩn, rắc rối phức tạp, đan dệt nhau cùng một chỗ.

Nhịp đập cường đại, không ngừng chấn động.

Khí tức kinh khủng mê hoặc lòng người, khiến người ta lạc lối cũng càng ngày càng nồng nặc, giống như trở thành thực chất vậy, chui vào từng lỗ chân lông trên cơ thể mỗi người, làm con người cảm giác như nghẹt thở.

Yến Triệu Ca thu liễm tiếng thở, một đường đi về phía trước, đột nhiên cảm thấy tim đập nhanh một hồi.

Cả thiên địa ma vực, tựa như đang run rẩy. Khí tức kinh khủng đột nhiên dâng cao!

Yến Triệu Ca nghiêm nghị:

"Đây là giới vực cách trở giữa Cửu U và Bát Cực Đại Thế Giới trở nên yếu ớt, lỗ hổng lúc ẩn lúc hiện, sắp xé rách thành một lối đi chân chính!"

Mặc dù bản thân ở trong ma vực nhưng Yến Triệu Ca có thể cảm thấy, bên ngoài ma vực, các Võ giả Thánh Địa giao thủ với Võ giả Tuyệt Uyên càng ngày càng mãnh liệt!

Cửu U môn sắp mở ra.

Trừ Trọc Lăng Các, những Thánh Địa khác đều có Võ giả tiếp viện, Võ giả Tuyệt Uyên ngăn cản dần khó khăn.

Nhưng theo khí tức Cửu U càng ngày càng nhiều, phạm là Võ giả đoạ ma, cũng như nước lên thuyền lên!

Nhất là Yến Triệu Ca có thể cảm thấy rõ ràng, ma trận dưới đáy Thanh Già Hồ sau khi liên thông với lực lượng Cửu U, trở nên càng ngày càng lớn mạnh.

Không chỉ vận vẹo thời không, mở ra Cửu U môn, mà trong lúc ma trận vận chuyển, đã có xu thế phản thủ thành công, trợ giúp Võ giả Tuyệt Uyên áp chế cao thủ của các Thánh Địa!

Yến Triệu Ca ngẩng đầu nhìn bầu trời sương mù dày đặc:

"Kế hoạch dự bị quả nhiên mất đi hiệu lực, muốn cứng đối cứng, Trọc Lăng Các chủ hân sẽ phản ứng kịp chứ?"

Sáu Thánh Địa đời này, Quảng Thừa Sơn cùng Thương Mang Sơn có Thánh binh mà không có Võ Thánh, bốn nhà khác đều có Võ Thánh trấn giữ.

Đệ nhất cường giả của Trọc Lăng Các, Các chủ đương thời, Phiên Vân Võ Thánh, Trọc Lăng Phiên Vân - An Thanh Lâm, là một nữ Võ Thánh duy nhất của Bát Cực Đại Thế Giới hiện nay, cũng là đệ nhất cao thủ phái nữ.

Mặc dù nghiêm giữ trung lập, không giao thiệp bên ngoài, nhưng trong Trạch Vực này, Trọc Lăng Các phòng thủ như thùng sắt vậy, những nhà khác khó có thể tùy tiện tham gia.

Cũng chỉ có Cửu U Tà Ma với lực lượng ăn mòn ý chí con người vô hình vô tướng mới có thể miễn cưỡng thấm vào.

Nhưng ở Trạch Vực xảy ra chuyện lớn như vậy, An Thanh Lâm không thể nào ngồi không không quan tâm.

Mặc dù cách xa vạn dặm, nhưng lấy tốc độ của Võ Thánh, từ Trọc Lăng Các chạy tới nơi này, cũng không cần quá lâu.

Yến Triệu Ca lo lắng một vấn đề duy nhất chính là, nếu địch nhân đối với kế hoạch nắm trong lòng bàn tay, như vậy, biến hoá tiếp theo, tất nhiên có cách đối phó.

Tổ chức Tuyệt Uyên có Võ Thánh hay không, hoặc có cường giả dựa vào ma khí trong ma vực tăng lên, có thể sánh bằng Võ Thánh, Yến Triệu Ca cũng không biết.

Nhưng hẳn biết, nếu địch nhân trước đó mưu đồ, đưa đến Viêm Ma trên Đông Hải nhân cơ hội làm loạn, tạo thành hai mặt giáp công, trong ứng ngoại hợp, thì đừng nói An Thanh Lâm, ngay cả Thành chủ Bích Hải Thành, Bích Hải Võ Thánh - Tổng Vô Lượng sợ rằng cũng phải nhìn chăm chăm trên biển, không rảnh phân thân chạy tới.

"Cho nên nói, nội gian là một vấn đề làm người ta nhức đầu."

Yến Triệu Ca xoa xoa thái dương, thở dài, tiếp tục tiến về phía trước.

Men theo huyết tuyến, Yến Triệu Ca đi tới, chỉ thấy trong hắc vụ, mơ hồ có ánh sáng chiếu ra.

Càng đi về phía trước, ánh sáng càng chói mắt, một mảnh huyết sắc, tỏ ra kinh khủng, thê lương.

Yến Triệu Ca xuyên qua sương mù dày đặc, cảnh tượng trước mắt liên biến đổi.

Một mảnh lớn khu vực dưới hồng quang bao phủ, trở nên trống không, chỉ có địa phương trung tâm nhất, đứng sừng sững một cái tháp cao.

Toàn thân tháp cao màu vàng, nhưng tỏa ra ánh sáng màu đỏ, vô số trận văn màu đen, từ bốn phương tám hướng hội tụ lại, tập trung vào tháp cao này.

Trận văn màu đen, giống như từng đạo xiềng xích, quấn chặt tháp cao.

Yến Triệu Ca tập trung tinh thần nhìn lại, liền phát hiện tháp cao màu vàng tựa hồ dần dần nhô lên cao.

Mặt đất phía dưới tháp cao không ngừng quay cuồng, giống như có sinh mệnh vậy, đất bùn không ngừng quay quanh tháp cao, giống như thêm từng cục gạch mái ngói, không ngừng lên cao.

Trên đỉnh của tháp cao, từng đạo hồng quang lóng lánh, trong lúc mơ hồ tạo thành một cánh cửa!

Cánh cửa ánh sáng màu đỏ này chiếu hình lên mặt đất dưới tháp cao.

Khiến Yến Triệu Ca chú ý là, quang môn màu đỏ trên không trung, lúc này không ngừng chấn động, giống như tùy thời có thể mở ra.

Mà trên mặt đất dưới tháp cao, hình chiếu của quang môn màu đỏ cũng không ngừng lay động.

Khe hở giữa hai cánh cửa, vận vẹo không ngừng, khiến mặt đất cũng vận vẹo kịch liệt.

Giống như có vật gì từ dưới đất chui lên, đem mặt đất xé thành một cái vực sâu to lớn.

Yến Triệu Ca càng ngày càng nghiêm túc, quang môn màu đỏ trên tháp cao chính là kết quả của trận pháp, mà hình chiếu trên mặt đất mới thực sự là Cửu U môn.

Nếu khe hở đó thật sự mở ra, hóa thành chân thực, dưới vực sâu cũng không phải thông tới lòng đất của Bát Cực Đại Thế Giới, cũng không phải đáy hồ của Thanh Già Hồ.

Mà là Cửu U trong truyền thuyết!

Nhìn hình dáng của cánh cửa, cũng biết nó sắp mở ra.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca chớp động, chỉ thấy gần hình chiếu quang môn màu đỏ trên mặt đất bất ngờ có mấy người ở đó.

Một người trong đó, chính là Lưu Thịnh Phong trước đây thua dưới tay Yến Triệu Ca!

Hắn lúc này, hai con mắt ánh vàng, trong con ngươi bắn ra hồng quang, rõ ràng đã đoạ ma.

Bên cạnh Lưu Thịnh Phong còn có hai Võ giả, vẻ mặt giống như Lưu Thịnh Phong vậy, mang theo nụ cười dữ tợn, cũng là người đoạ ma.

Phía trước ba người bọn họ, thì có năm người tê liệt nằm ở đó, không thể động đậy.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca quét qua, tất cả đều là người quen biết.

Diệp Trọng Châu, Nguyễn Bình, Lý Tĩnh Văn, Tiểu Vũ, Trương Dao.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 188: Tàn nhẫn lạnh nhạt

Dịch giả: rolland

Roạt!

Lưu Thịnh Phong đưa ra một ngón tay đâm tới.

Trên cánh tay của Diệp Trọng Châu liền thêm thêm một lỗ máu.

"..."

Diệp Trọng Châu cắn chắc răng, không lên tiếng, hai mắt tròn tròn, căm tức nhìn Lư Thịnh Phong.

Lư Thịnh Phong khẽ cười:

- Cũng là một tên kiên cường.

Nói xong, ngón tay của hắn nhẹ nhàng đâm một cái nữa, Diệp Trọng Châu đang trọng thương, khó mà né tránh, chỉ có thể trơ mắt nhìn cánh tay của mình thêm một lỗ máu.

Lư Thịnh Phong cười giống như bị tâm thần:

- Ta thích nhất là nam tử kiên cường, bởi vì bọn hắn có thể gắng gượng tương đối lâu, có thể cho ta chơi nhiều một chút.

Diệp Trọng Châu rên lên một tiếng:

- Tên điên!

Hắn trợn mắt nhìn Lư Thịnh Phong:

- Ngươi hành hạ ta, muốn ta tức giận, tuyệt vọng, muốn ta căm ghét ngươi, muốn ta giống đoạ ma giống như ngươi hả? Đừng nằm mơ giữa ban ngày!

- Quả thật ta tức giận, quả thật ta hận không thể giết tên điên như ngươi, như ta tuyệt đối không cho những ý niệm này chiếm đoạt ta, trở thành người cam nguyện đoạ ma như ngươi!

Lư Thịnh Phong không thèm quan tâm nói:

- Là ngươi đừng nằm mơ ban ngày mới đúng, ngươi vốn không phải đối thủ của ta, bây giờ lại trọng thương, làm sao có thể giết ta?

Trên mặt của hắn mang theo nụ cười quái đản:

- Nếu như đoạ ma thì thực lực của ngươi sẽ tăng lên, đột phá tới Tiên Thiên hậu kỳ cũng không phải không thể, như vậy, ngươi mới có tự cách đánh với ta.

- Hơn nữa, lúc đoạ ma, ngươi sẽ được một cơ hội khôi phục toàn bộ thương thế. Nhìn ta xem, lúc trước ta bị Yến Triệu Ca đánh tới Sơn Thần Phách Thể phá công, thương thế nặng đến không bò dậy nổi.

- Dưới tình huống như vậy, nếu hoá thân thành ma, lấy ma khí trọng tổ thân thể, thương thế liền khôi phục ngay, lấy ta một người đánh năm người các ngươi dễ dàng.

Lư Thịnh Phong vừa cười vừa giơ ra ngón tay, Cương khí xuyên qua cánh tay của Diệp Trọng Châu một lần nữa:

- Ta có lòng tốt, cho ngươi "đông sơn tái khởi" a.

Trên trán của Diệp Trọng Châu toát ra mồ hôi lạnh, cắn chắc hai hàm răng, không để ý tới Lư Thịnh Phong đầu độc.

Lư Thịnh Phong cũng không nóng nảy, cười híp mắt nhìn nhìn về phía Nguyễn Bình:

- Trọc Lãng Các Nguyễn sư đệ, mấy ngày trước, nhận ngươi chiêu đãi, ta vô cùng cảm kích, theo lý nên đáp lễ mới được.

Hắn vừa nói, ngón tay vừa đâm xuống, trên cánh tay của Nguyễn Bình thêm một lỗ máu.

Nguyễn Bình kêu rên một tiếng, nghiêng đầu chỗ khác, không trả lời Lư Thịnh Phong.

Lư Thịnh Phong cũng không vội vã, cười:

- Thật ra thì nếu hai người các ngươi đoạ ma, hai người liền thủ lại, có thể đánh với ta một trận, thế nào, không suy nghĩ lại sao?

Bên cạnh, hai tên đoạ ma cũng mỉm cười nhìn một màn này.

Nguyễn Bình hờ hững không nói, Diệp Trọng Châu thì cười lạnh:

- Nằm mơ đi!

Lư Thịnh Phong nhìn Diệp Trọng Châu một chút, lại nhìn Nguyễn Bình, khóe miệng lộ ra nụ cười châm chọc lạnh lẽo.

Hắn đứng dậy, thay đổi vị trí, như không có chuyện gì xảy ra, nói:

- Mà thôi, không có việc gì, ta là người xưa nay không thích cưỡng ép người khác.

Hắn vừa nói, đã đi tới bên cạnh Lý Tĩnh Văn cùng Trương Dao.

Diệp Trọng Châu liền biến sắc:

- Luru Thịnh Phong, ngươi muốn làm gì?

Luru Thịnh Phong cười ha hả nói:

- Không có gì, ta muốn cùng hai vị sư muội chào hỏi, làm quen với nhau.

Hắn cười cười, ngồi xuống bên cạnh Lý Tĩnh Văn cùng Trương Dao, hai nữ còn có thể giữ trấn định, Lý Tĩnh Văn mím chặt môi, Trương Dao cắn chặt hai hàm răng, nhắm mắt lại.

Luru Thịnh Phong hứng thú nhìn hai người, ánh mắt rơi vào trên người Lý Tĩnh Văn, sau đó đâm ra.

Đầu vai của Lý Tĩnh Văn liền nhiều hơn một cái lỗ máu.

Nữ đệ tử Bích Hải Thành đau đớn kêu một tiếng, nhưng trong ánh mắt không có sợ hãi, nàng nhìn rất nhã nhặn, nhưng thật ra là một người kiên cường.

Lý Tĩnh Văn căm tức nhìn Luru Thịnh Phong, sau đó nhắm mắt lại, trên mặt hiện lên màu đỏ không bình thường.

Trong thân thể trọng thương có Cương khí mạnh mẽ bùng nổ!

- Dưới tình huống như thế này thúc giục Thao Thiên Triều, ngươi muốn tự mình kết thúc sao?

Luru Thịnh Phong hơi có chút bất ngờ, sau đó cười ha ha, nhanh chóng lấy chuông đề ép xuống, chặn lại Lý Tĩnh Văn tụ tập Cương khí.

- Đáng tiếc, thực lực của ngươi chênh lệch ta quá xa, ngươi lại trọng thương, bây giờ trước mặt ta, muốn chết cũng khó.

Lý Tĩnh Văn mở mắt ra, tức giận nhìn Luru Thịnh Phong.

Luru Thịnh Phong tiến tới trước mặt nàng, cười nói:

- Sau khi đoạt ma, thương thể khôi phục, nếu ngươi muốn tự sát, có lẽ ta ngăn không kịp, ha ha...

Lý Tĩnh Văn căm hận nhìn Luru Thịnh Phong một hồi lâu, lại nhắm mắt, không nói một lời.

Nụ cười trên mặt Luru Thịnh Phong biến mất:

- Lý sư muội có lẽ không quá hiểu ta, ta là người tương đối ham sống sợ chết.

- Cho nên, ta đối với những người thấy chết không sờn, liền đặc biệt... ha hả, không phải kính nể a, mà là chán ghét.

Luru Thịnh Phong vừa nói, vừa đâm ngón tay một cái, trên đùi của Lý Tĩnh Văn lập tức nở thành sưng máu, đau đến thiếu nữ mặt trắng như tờ giấy:

- Cho nên, ta thích nhất chơi đùa với những người không sợ chết, ta có vô số phương pháp làm bọn chúng muốn chết cũng không xong, để cho bọn chúng biết, không sợ chết, cũng không phải chuyện gì giỏi lắm.

Luru Thịnh Phong quay đầu lại nhìn qua Trương Dao, nhẹ răng cười:

- Trọc Lãng Các Trương sư muội, chúng ta lại gặp mặt.

Trương Dao nhắm chặt hai mắt, không nói lời nào, Luru Thịnh Phong cười nói:

- Nói đến thì đề Trương sư muội chê cười, trước kia cùng Yên Triệu Ca giao thủ bại trận, thật có chút khó coi.

Ngón tay của Luru Thịnh Phong nhẹ nhàng đâm lên bả vai của Trương Dao, lực lượng ngưng mà không phát, nói:

- Trong mấy người, ta mong muốn chào hỏi người nhất, dù sao hai ta gặp lại có chút lúng túng a.

Cơ thể của Trương Dao hơi run một cái, Luru Thịnh Phong nói tiếp:

- Ta một mực suy nghĩ, như thế nào mới tiêu trừ sự lúng túng này đây, suy nghĩ một hồi không nghĩ được, sau đó ta vẫn quyết định không gặp lại người là tốt nhất.

- Muốn vĩnh biệt mà nói, đương nhiên sinh tử cách biệt là tốt nhất a, mà ta đây này, rất sợ chết, cũng không muốn chết, cho nên không còn cách nào

khác là người nên chết đi.

"Xoạt!"

Bà vai của Trương Dao bị chỉ lực của Lưu Thịnh Phong xuyên thủng, nàng kêu thảm một tiếng.

Lưu Thịnh Phong thản nhiên nói:

- Nhưng trước khi chết, người phải bồi ta chơi đùa một lát.

Trương Dao khàn giọng nói:

- Người giết ta đi!

Lưu Thịnh Phong lắc đầu cười nói:

- Đương nhiên, nhưng vào lúc nào, là ta định đoạt.

Diệp Trọng Châu căm hận nhìn Lưu Thịnh Phong, ánh mắt của Lưu Thịnh Phong nhìn về phía hắn, cười nói:

- Muốn cứu các nàng sao? Đáng tiếc, người không có năng lực kia, thử đoạ ma xem sao, dù gì cũng có cơ hội, nhưng một mình người không được, nếu có vị Nguyên sư đệ kia, xem chừng có thể thành công a.

- Người!

Diệp Trọng Châu nổi gân xanh, thở hổn hển, nhìn chòng chọc Lưu Thịnh Phong.

Nguyễn Bình bên cạnh vẫn nhắm mắt không nói.

- Lưu sư huynh, người tỉnh táo lại đi, có vấn đề gì, mọi người thoải mái nói, nói ra liền tốt, không có việc gì mà trao đổi với nhau không giải quyết được...

Tiểu Vũ bên cạnh đó luôn miệng nói.

- Người cảm miệng cho ta.

Lưu Thịnh Phong lạnh lùng nói:

- Ta chưa người để cuối cùng, không phải bởi vì chúng ta là đồng môn, mà là, người là người ta muốn giết nhất, ghét nhất.

Lưu Thịnh Phong nói xong, trực tiếp đâm ngón tay tới Tiểu Vũ, Tiểu Vũ kêu thảm một tiếng, trên bụng nhiều một lỗ máu, máu tươi giàn giụa.

- Người nói một câu, ta cho người một lỗ.

Lưu Thịnh Phong cười lạnh nói:

- Bây giờ, như người mong muốn, chúng ta nói chuyện một chút đi.

Lưu Thịnh Phong đi tới trước mặt Tiểu Vũ, cười ha hả:

- Đúng rồi, chúng ta là đồng môn, theo lý nên ưu đãi người một chút.

Nói xong, hắn lại đâm ra một chỉ, trên người Tiểu Vũ liền nhiều thêm một lỗ máu:

- Người nói một câu, ta cho người hai lỗ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 189: Triệu Hạo xem thường nhất

Dịch giả: rolland

Lưu Thịnh Phong cúi đầu nhìn Tiểu Vũ, lãnh đạm nói:

- Nếu người mạnh hơn ta, người nói chuyện, ta chỉ có thể nghe theo, còn người yếu như vậy, cả ngày lẫn đêm đều chiêm chíp, nói một đồng lời nhảm nhí, ai kiên nhẫn nghe người nói hả?

Tiểu Vũ cố nén đau đớn, tầm mắt nhìn về một hướng khác:

- Triệu sư đệ, người khuyên nhủ Lưu sư huynh đi!

Phía xa, sau tháp cao màu vàng, một bóng người đi ra, ánh mặt lạnh lùng, kiêu ngạo, chính là Triệu Hạo.

Về mặt của Triệu Hạo như thường, thần quang trong mắt sâu thẳm, con ngươi đen nhánh một mảnh tĩnh lặng:

- Ý chí của các người đủ kiên định, không ai có thể bắt buộc các người đoạ ma.

- Cùng lắm là chết thôi, nếu như tham sống sợ chết, cần gì phân biệt người hay ma?

- Bất quá, nếu ta là các người, thà rằng đoạ ma, đạt được lực lượng liều chết đánh một trận, còn hơn như cá nằm trên thớt chờ người khác xẻ thịt.

Đám người Diệp Trọng Châu đều khiếp sợ nhìn hắn, Tiểu Vũ há miệng nói một tràng dài:

- Ngay cả Triệu sư đệ người cũng cam nguyện đoạ ma sao? Nhưng người rõ ràng không đoạ ma...

Triệu Hạo khinh thường nói:

- Đối với các người mà nói, thành ma, chỉ là phóng đại ý niệm nào đó trong lòng, chuyện trước nay không dám làm, bây giờ có dũng khí đi làm.

- Mà ta vốn không có chuyện gì không dám làm, chuyện ta muốn làm, ta sẽ làm ngay, đòi người ngang dọc, sáng khoái mà làm.

- Đối với ta mà nói, thành người hay thành ma, cũng không có gì khác nhau, ta cũng không để ý người khác có đoạ ma hay không.

- Chuyện này với ta mà nói đều giống nhau, người ngăn cản đường của ta, ta liền chém giết, người hay ma không khác nhau.

Triệu Hạo cười nhạo, vẻ mặt tràn đầy khinh miệt:

- Hiểm độc nhất chính là lòng người, ma do tâm sinh, sinh linh còn tồn, ma tức bất diệt, các người sợ hãi Tà Ma, thật ra là sợ hãi ý niệm sâu trong lòng mà thôi.

- Với ta mà nói, ta không ngại làm theo suy nghĩ chân thật của bản thân, nhưng cũng không mất đi không chế.

- Ta cầu tự tại, vô câu vô thúc, tiêu dao ngang dọc. Đối với ta, lực lượng mới là chân thật nhất của thế giới này, những thứ khác chỉ là hư ảo.

- Đừng nói lão đầu đối với ta không tệ, ta còn nhận ân huệ của hắn, mặc dù ta không có hứng thú trở thành như hắn hay là trợ giúp hắn khiến Cửu U buông xuống, nhưng ta cũng không cố ý đi làm xấu chuyện của hắn.

Triệu Hạo khinh thường nhìn về phía đám người Diệp Trọng Châu, Tiểu Vũ:

- Cho nên ta mới không thêm đề ý Tà Ma, bởi vì ta có thể cưỡng không tâm cảnh của mình, không giống như những phế vật này, ý nghĩ trong lòng cũng không dám thừa nhận, suốt ngày sợ hãi rụt rè, che che giấu giấu.

Diệp Trọng Châu cũng không để ý đám người Lưu Thịnh Phong ngay bên cạnh, kiềm chế không được, tức giận mắng to:

- Ăn nói bừa bãi, chỉ vì lợi ích của bản thân, lạnh lùng chỉ có bản thân người thôi.

Triệu Hạo mỉm cười:

- Phế vật giống như người, có tư cách gì nói ta?

Lời vừa nói ra, đám người Diệp Trọng Châu không khỏi ngạc nhiên, ngay cả Lưu Thịnh Phong cũng ghé mắt.

Ánh mắt của Triệu Hạo nhìn Diệp Trọng Châu cùng Nguyễn Bình, hừ nhẹ một tiếng:

- Tuổi tác cũng lớn rồi, bất quá Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư mà thôi, sống lâu nay đều sống trên người chó hết rồi à.

Diệp Trọng Châu lập tức bị tức đến cười:

- Người chỉ là Nội Cương hậu kỳ, còn nói ta bất quá Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư?

Triệu Hạo cười khinh thường:

- Người ở cái tuổi này có tu vi gì? Cao hơn ta sao? Không cao hơn ta, còn cáo mặt mũi nói chuyện sao?

Diệp Trọng Châu tròn to hai mắt, căm tức nhìn hấn:

- Người như ngươi, nếu không phải ta bị trọng thương, ta nhất định cho ngươi đẹp mặt!

Nguyễn Bình, lúc này cũng mở mắt ra, căm tức nhìn Triệu Hạo.

Lưu Thịnh Phong như cười mà không cười, ánh mắt đảo tới đảo lui từ Triệu Hạo sang đám người Diệp Trọng Châu, Nguyễn Bình.

Hai người bên cạnh hấn nhìn Triệu Hạo, sắc mặt cũng có chút khó xử, không tốt, nhưng Lưu Thịnh Phong khoát tay, để cho bọn họ đừng lên tiếng.

Triệu Hạo đối với sắc mặt của ba người Lưu Thịnh Phong, cũng làm như không thấy, liếc Diệp Trọng Châu một cái:

- Thuận tiện nhắc tới, một năm trước ta còn chưa phải Tông Sư, bây giờ ta đã là Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, lúc trước ngươi từ Vô gia Luyện Thể đến Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, dùng bao nhiêu thời gian? Có nhanh hơn ta không? Nếu không, ngươi không phải là phế vật chứ là gì?

- Một năm, ngươi tăng lên bao nhiêu? Tuổi lớn như vậy, mới có Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư, tuổi của ngươi không để cho chó ăn thì để làm gì?

- Cho ta đẹp mặt? Chúng ta không so tốc độ tăng tiến tu vi, cùng cảnh giới, một mình ta đánh năm người các ngươi không thành vấn đề, ngươi cho ta đẹp mặt như thế nào hả?

Triệu Hạo có chút thương hại nhìn Diệp Trọng Châu:

- Thật ra thì, hôm nay ngươi chết là rất khá a.

- Nếu không, ngày sau ngươi rất nhanh sẽ thấy, ta không dùng bao nhiêu thời gian, cảnh giới sẽ vượt qua ngươi, đồng thời nghiền ép ngươi như nghiền một con kiến.

Diệp Trọng Châu tức đến bốc khói, hết lần này đến lần khác trọng thương không thể động đậy, hai mắt đều xung huyết.

Tiểu Vũ khiếp sợ nhìn Triệu Hạo:

- Triệu sư đệ, ngươi nói quá mức không khỏi làm tổn thương người khác...

Triệu Hạo liếc hấn một cái, khinh thường nói:

- Phế vật nhất chính là ngươi, cái gì cũng không làm, suốt ngày chỉ biết lải nhải, người như ngươi vậy, nếu không có sư phụ che chở, đã chết cả trăm lần rồi.

- Ta xem thường nhất chính là thứ như ngươi, rõ ràng thiên phú không tệ, nhưng không quý trọng, chỉ biết lãng phí, so với phế vật cũng không bằng.

Khi hấn nói chuyện, trên đỉnh tháp cao màu vàng, quang môn hình chiếu dưới mặt đất càng ngày càng vặn vẹo.

Mà lực lượng ẩn chứa trong đó càng ngày càng kinh khủng, khí tức quý dị, báo đạo toả ra, khiến cho đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao bị trọng thương càng ngày càng gay go.

Xiềng xích màu đen quấn quanh tháp cao không ngừng chấn động.

Thế giới màu đỏ rộng lớn mà mọi người đang ở cũng liên tục rung động.

Bên ngoài khu vực màu đỏ, hắc vụ cuộn cuộn, có rất nhiều linh quang mạnh mẽ cùng Quyền ý của Vô gia ngang dọc.

Cửu U môn mở, đã đến thời khắc cuối cùng.

Mà rất nhiều cường giả bên ngoài công phòng đã đến mức độ sống chết.

Phòng tuyến của cường giả tổ chức Tuyệt Uyên dần dần bị dồn ép tới gần hạch tâm trận pháp.

Nhưng theo khí tức kinh khủng trong Cửu U môn càng ngày càng nhiều, một đám cường giả Tuyệt Uyên càng đánh càng hăng, một lần nữa đánh các cường giả Thánh Địa ra ngoài.

Triệu Hạo khinh miệt quét qua đám người Tiểu Vũ, Diệp Trọng Châu một cái, xoay người đi tới tháp cao màu vàng, thuận miệng nói:

- Nếu tìm tới Yến Triệu Ca, nhớ nói với ta một tiếng.

Lưu Thịnh Phong cười:

- Người cũng muốn tìm Yến Triệu Ca?

Triệu Hạo nói:

- Yến Triệu Ca cuối cùng vẫn khác với đám phế vật này, nhưng ta sẽ cho hắn biết, ta và hắn cũng không giống nhau.

- Tìm ta sao?

Một âm thanh đột nhiên vang lên bên tai mọi người, đám người Lưu Thịnh Phong, Triệu Hạo cùng nhau xoay người nhìn, chỉ thấy Yến Triệu Ca từ phương xa nhìn họ.

Yến Triệu Ca lại không nhìn Lưu Thịnh Phong cùng Triệu Hạo, mà là ánh mắt nhìn về phía đám người Diệp Trọng Châu:

- Chư vị, xin lỗi, có một số thứ cần thời gian chuẩn bị, để cho các người chịu khổ, ta bảo đảm, sau này các người có cơ hội trả lại Lưu Thịnh Phong gấp mười gấp trăm lần.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 190: Các vị chỗ này, đều là rác rưởi

Dịch giả: rolland

Ánh mắt của Yến Triệu Ca nhìn về phía tháp cao màu vàng đang đứng sừng sững kia, cùng với hình chiếu của quang môn màu đỏ trên mặt đất.

Cửu U môn, sắp mở.

Lưu Thịnh Phong hơi kinh ngạc, sau đó cười quái dị:

- Gấp mười, gấp trăm lần trả lại cho ta? Người dựa vào cái gì?

- Không sai, coi như bây giờ ta trải qua tẩy lễ sống lại, thực lực tăng lên, vẫn không phải là đối thủ của người thì thế nào?

Lưu Thịnh Phong cười điên cuồng:

- Cửu U hạ xuống, nơi này trở thành thiên đường của ta, chẳng lẽ người có thể ngăn được ta sao?

- Bên ngoài có nhiều Đại Tông Sư như vậy, người có thể làm được gì?

- Người quả thật không tệ, có thể âm thầm lên vào, nhưng một tên có tu vi Tông Sư như người thì có thể làm được gì?

Lưu Thịnh Phong cười ha hả nghiêng người, hướng về Yến Triệu Ca làm một động tác nhường đường, ra hiệu cho Yến Triệu Ca đi tới tháp cao màu vàng.

- Chúng ta nhường đường cho người, mặc người công kích hạch tâm trận pháp, lấy tu vi của người, cũng không phá hư được trận pháp lớn như vậy, giống như con kiến lấy cây mà thôi.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nói:

- Quả thật, lấy tu vi của ta hiện tại không làm được.

- Cửu U hạ xuống, thật sự là chuyện nên ngăn cản, nếu không, cho dù ta cứu được Diệp sư huynh, Trương sư muội bọn họ, thì cuối cùng mọi người cũng cùng nhau xống đời.

- Vì vậy, người cho là ta tại sao vừa rồi không trực tiếp đánh người thành đầu heo, mà phải mất thời gian chuẩn bị vài thứ hả?

Khi Yến Triệu Ca đang nói chuyện, thì bên tai mọi người đột nhiên vang lên lời âm thầm.

Trong lời âm, một viên bảo châu màu tím từ từ dâng lên, giống như một vầng mặt trời màu tím xuất hiện trong trời đất huyết sắc này.

Chính là Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến!

Lôi đình cuồng bạo mang đến cho người ta áp lực từ bên trong phóng ra, từng đạo lôi xà màu tím sẫm không ngừng vận vẹo trong không trung.

Ngón tay của Yến Triệu Ca nhẹ nhàng điểm về phía trước, tốc độ hết sức chậm chạp, đầu ngón tay giống như phải chịu gánh nặng ngàn vạn cân, chịu tải trọng lượng vô cùng.

Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến biến thành bảo châu màu tím, phát ra tiếng oong oong vang dội, hoá thành lôi quang, ầm ầm đánh tới tháp cao màu vàng!

Lôi quang màu tím đụng mạnh vào tháp cao màu vàng.

Trên tháp lập tức nứt ra một kẽ hở mà mắt thường có thể thấy, từ trên đỉnh tháp kéo dài đến đáy.

Từng đạo trận văn màu đen quần quanh tháp cao không ngừng chấn động, rất nhiều trận văn đứt gãy.

Ngay cả quang môn màu đỏ phía trên đỉnh tháp đều run rẩy, bề ngoài chấn động như gợn nước.

Nhưng nó cũng không vỡ vụn hoàn toàn!

Hình chiếu của quang môn màu đỏ trên mặt đất vẫn còn tồn tại!

Khí tức kinh khủng càng ngày càng mạnh, Cửu U môn vẫn tiếp tục mở ra!

Hạch tâm trận pháp bị công kích, bản thân trận pháp cũng không ngừng vận chuyển, mà đem lực lượng phân giải, đại trận cũng phát sinh biến hoá to lớn.

Màn trời màu đỏ trên đầu mọi người nứt ra, hắc vụ cuộn cuộn.

Trong ma khi ngút trời, hai đạo linh quang phóng lên cao, chỉ thấy một đen một đỏ hai ngọn núi khổng lồ, xuất hiện trong mắt đám người Yến Triệu Ca.

Hai ngọn núi này giống như cao trăm ngàn trượng, lơ lửng trên trời, mang đến áp lực to lớn.

Rất nhiều linh phù khổng lồ hội tụ lại, hoá thành một linh trận to lớn đem hai ngọn núi nâng lên, sau đó hai ngọn thần sơn ầm ầm đụng nhau!

Khí thế cuồng bạo đem ma vực xung quang vỡ ra!

Tòa núi màu đen kia rõ ràng chiếm thượng phong.

Trên bầu trời truyền đến tiếng cười lớn:

- Sơn Thạch Ông, ngươi vốn không phải đối thủ của ta, ở chỗ này càng không phải!

Tiếng cười kia chính là âm thanh của Thương Mang Sơn Mạc trưởng lão.

Vốn lúc trước hắn bị vây giết, nhưng hiện tại lại uy phong凛凛, áp chế Sơn Thạch Ông.

Tiếng cười to lớn của hắn truyền tới:

- Đây chính là chỗ dựa của các ngươi sao?

- Thăng nhóc con Yến gia, nhi tử của Thiên Lôi Điện - Lâm Thiên Phong, đem tin tức ngươi lấy được Thánh binh tàn phiến truyền cho thiên hạ đều biết, làm sao chúng ta không biết chứ?

- Nhưng như vậy thì thế nào? Ngươi vẫn là một Võ giả Tông Sư cảnh mà thôi, Thánh binh tàn phiến cho dù là tàn phiến, cũng có nguồn gốc từ Thánh binh, ngươi có thể thúc giục mấy phần lực lượng trong đó hả?

- Vận khí của lão phu không tệ, vừa vận ở gần, Thánh binh tàn phiến này, lão phu thu, cảm tạ ngươi đưa bảo cho lão phu a!

Thần sơn màu đen dường như càng ngày càng lớn, trực tiếp trấn áp thần sơn màu đỏ, thậm chí, bề ngoài của thần sơn màu đỏ xuất hiện vết nứt.

Mạc trưởng lão cười lạnh:

- Con nít miệng còn hôi sữa, ý vào mấy phần thiên phú, liền không biết trời cao đất rộng, thiên tài giống như ngươi, dễ dàng chết yểu nhất!

- Còn muốn so chiêu với lão phu? Có thể a, hôm nay lão phu thoả mãn ngươi!

- Đội Cửu U hạ xuống, lão phu sẽ từ "bào chế" ngươi!

Triệu Hạo trên mặt đất, mặt không biểu tình nói:

- Để hắn lại cho ta, không tự tay làm thịt hắn, trong lòng ta không dễ chịu, ý niệm không thông.

Mạc trường lão ha ha cười to:

- Vậy nhìn mạng hắc có cứng không, có thể sống sót dưới tay lão phu hay không.

Tháp cao màu vàng mặc dù bị Lôi Đế Chi Nhân tàn phá đánh vỡ, nhưng Lôi Đế Chi Nhân tàn phá cũng bị mắc kẹt trong đó, bị tháp cao màu vàng hút lại.

Từng đạo huyết quang lóe lên, tháp cao màu vàng như có sinh mạng, muốn đem Lôi Đế Chi Nhân chiếm đoạt!

Lưu Thịnh Phong nhìn về phía Yến Triệu Ca, cười ha ha nói:

- Còn ngu ra đó làm gì, không nhanh cứu bảo bối ra đi?

- Nếu ngươi cứu ra được bảo bối rồi cụp đuôi chạy trốn, ngươi nói ngươi có thể chạy thoát chết hay không đây?

- Còn bên ta, ngươi không cần để ý tới.

Lưu Thịnh Phong cười ha hả đi về phía đám người Diệp Trọng Châu:

- Để bọn hắc tự tay đáp trả ta gấp trăm ngàn lần, còn không có hy vọng gì, ngươi nên gửi hy vọng mình có thể sống sót, sau này ngươi thay bọn hắc trả thù ta a.

- Nhưng ngươi cũng biết, ta là người sợ chết, nhất định ta sẽ trốn thật tốt nha.

Đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao nhìn Lôi Đế Chi Nhân tàn phá bị tháp cao màu vàng vây khốn, cảm nhận khí tức kinh khủng bên trong Cửu U môn phát ra càng ngày càng nồng nặc, càng chân thực, lúc này cũng sinh ra cảm giác tuyệt vọng.

Trương Dao cảm tức nhìn Lưu Thịnh Phong, hét lớn:

- Chỉ biết ý mạnh hiếp yếu, đồ hèn nhát!

- Lúc trước Yến sư huynh đánh ngươi nát như một bãi bùn, ngươi ngoắc đuôi xin xỏ, ngay cả chó cũng không bằng, thật là tức cười!

Lưu Thịnh Phong cười nói:

- Muốn chọc giận ta giết ngươi thông khoái chứ gì? Nào dễ dàng như vậy?

- Đúng, ta chính là ý mạnh hiếp yếu, ở trước mặt cường giả, ta là con chó nhỏ khôn khéo biết nghe lời, nhưng ở trước mặt người yếu như Trương sư huynh đây, ta là ác mộng đáng sợ nhất.

Lưu Thịnh Phong đi tới trước mặt Trương Dao, bóp gò má của nàng, ép nàng đối mặt với hắc:

- Tiểu cô nương, bây giờ bãi bùn nát như ta muốn quét mặt ngươi, ngươi chuẩn bị sẵn sàng chưa hả?

- Bỏ tay của ngươi ra.

Âm thanh của Yến Triệu Ca đột nhiên vang lên bên tai của Lưu Thịnh Phong.

Lưu Thịnh Phong nhũn mày, hắc đột nhiên phát hiện, giọng nói của Yến Triệu Ca rất bình tĩnh, không có chút nào cảm giác thất bại nào.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca quét qua ba người Lưu Thịnh Phong cùng Triệu Hạo, nhìn đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao ngã dưới đất, đột nhiên cười một tiếng.

- Ta không phải nhằm vào ai a, ta chỉ muốn nói..

Ánh mắt của Yến Triệu Ca lạnh lẽo:

- Các ngươi ở đây, phạm là người đứng, đều là rác rưởi.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 191: Liên sát!

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca còn chưa nói xong, Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến khảm trên tháp cao, giống như bị kẹt, đột nhiên kịch liệt chớp động một cái!

Theo lần chớp động này, tháp cao đột nhiên run một cái!

Tháp cao màu vàng hỗn loạn, toàn bộ đại trận liên quan cũng hơi lay động.

Hình chiếu của quang môn màu đỏ trên mặt đất kịch liệt chấn động, thời không giống như đọng lại tại thời khắc này.

Cửu U khí tức kinh khủng chấn nhiếp lòng người, trong nháy mắt tựa hồ hơi lu mờ.

Trên bầu trời, trong thần sơn màu đen, Mạc trưởng lão tức giận rống lên!

Phàm là người đoạ ma trong ma vực, bị ảnh hưởng của Cửu U truyền tới, tinh thần ý niệm bị chấn động, trong nháy mắt thần thờ.

Ngay lúc này, thân hình của Yến Triệu Ca chợt loé lên, biến mất tại chỗ.

Cùng lúc đó, một đạo bạch quang sáng lên, trường hồng kinh thiên, lập tức xuyên qua không gian, chém thẳng tới Lưu Thịnh Phong!

Sau hoảng hốt trong nháy mắt, Lưu Thịnh Phong phục hồi lại tinh thần, theo bản năng tăng lực, muốn bóp vỡ đầu lâu của Trương Dao!

Nhưng trong nháy mắt này, đối với Võ giả như Yến Triệu Ca mà nói, là dài đằng đẳng!

Bạch quang loé lên, máu tươi tung tóe!

Lưu Thịnh Phong kêu đau một tiếng, cánh tay bóp gò má của Trương Dao đã bị một kiếm của Yến Triệu Ca chặt đứt!

Hai tên đoạ ma bên cạnh hắn, cũng phục hồi lại tinh thần, không quản Lưu Thịnh Phong, hai người mỗi bên đều giơ tay lên!

Hai sợi dây thừng bay ra, trên dây thừng xuất hiện từng đạo phù văn.

Trong nháy mắt, ánh sáng rực rỡ hoá thành một cái quang cầu, muốn đem Yến Triệu Ca khóa lại bên trong!

Yến Triệu Ca căn bản không thèm nhìn tới, tay trái đảo một cái, một vật giống như thủy tinh xuất hiện, bên trong lóng lánh huyết quang.

Lần trước sau khi phá Huyết Kiển Vồng của Lâm Chu, Yến Triệu Ca lại chế tạo một Huyết Yêu Mãnh nữa.

Huyết quang phún ra, lập tức phá vỡ quang cầu dạng kết giới!

Hai tên đoạ ma này nhũn nhếch chân mày, kết giới của bọn họ rất mạnh, hơn nữa mượn địa lợi trong ma vực đủ để vây khốn Thông Thiên Tông Sư một đoạn thời gian, chính là Đại Tông Sư cũng vậy được mấy hơi thở.

Nhưng ai ngờ bị Yến Triệu Ca phá ngay lập tức, không chút cản trở nào!

Hai người đều tỉnh thông đánh giết, một kích không trúng, không chần chừ chút nào, lập tức xuất ra kích thứ hai.

Một người thét nhỏ, nhảy lên, trực tiếp đá tới Yến Triệu Ca.

Một cước này của hắn, Cương khí lập tức hóa thành thiên địa hư ảo, vô số làn sóng cuốn tới Yến Triệu Ca.

Võ giả này ra cước liên hoàn, giống như sóng biển vô tận, một đợt cao hơn một đợt, điên cuồng tấn công Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nán lại ngênh địch, thì một tên đoạ ma khác vòng hai tay lại, Cương khí sôi trào, giữa hai tay của hắn bộc phát ra cường quang.

Cương khí toàn thân tập hợp lại một chỗ, hoá thành một quang cầu to lớn, sau đó hai tay của hắn đẩy một cái, từ một phương hướng khác tấn công Yến Triệu Ca!

Quang cầu khổng lồ không chỉ bao phủ Yến Triệu Ca, mà còn đem đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao đang tê liệt ngã dưới đất cuốn lấy!

Nếu Yến Triệu Ca xử lý không cẩn thận, bọn người Diệp Trọng Châu lập tức gặp phải tai ương.

Nếu giúp đám người Diệp Trọng Châu chống đỡ, một người khác đang công kích, sẽ tạo thành uy hiếp đối với Yến Triệu Ca!

Đám người Diệp Trọng Châu tròn tròn hai mắt, nơi này là sân nhà của người khác, chỉ sợ khó có thể ứng phó hiểm cảnh như thế!

"Hắn sẽ làm gì?"

Tim của Nguyễn Bình nhúchặc.

Trương Dao vô ý thức nói:

- Yến sư huynh...

Diệp Trọng Châu nắm chặt quả đấm:

- Đừng để ý chúng ta, thời điểm này ngươi phải bảo vệ chính mình!

Ánh mắt của Lưu Thịnh Phong dữ tợn, che lại vết thương chỗ tay cụt, một cái ngọc bội màu đen treo bên hông, lúc này bay lên, hoá thành ánh sáng rực rỡ, chiếu lên vết thương của hắn!

- Yến Triệu Ca!

Lưu Thịnh Phong điên cuồng hét lên một tiếng, tại chỗ vết thương, hắc quang trong nháy mắt ngưng kết thành một cánh tay mới!

Cường khí toàn thân của hắn tụ lại, giơ lên hai tay, đánh tới Yến Triệu Ca!

Hắn biết trên người Yến Triệu Ca có mấy kiện Linh binh, vì phòng ngừa Yến Triệu Ca dựa vào Linh binh ngăn cản công kích, ba người Lưu Thịnh Phong đồng thời há mồm hét lớn.

Trong miệng của bọn họ, đều có một đạo hắc quang bay ra, trong không trung ngưng kết thành một viên hoàn.

Viên hoàn cũng không phải Linh binh, mà là một dị bảo kỳ dị.

Hắc quang chớp động, khiến cho Yến Triệu Ca tạm thời mất đi sự liên lạc với Linh binh.

Yến Triệu Ca thấy vậy cũng không hoảng hốt, vội vàng, hai mắt trầm tĩnh, thân thể đột nhiên chuyển động, một cánh tay đưa ra trước giống như ảo ảnh!

Ngang dọc biển sao, nuốt sống chân long, Thiên Xà Vương trên lưng mười hai cánh giống như tái hiện hậu thế!

Yến Triệu Ca đưa tay trao một cái, phá vỡ sóng biển, nắm lấy đuôi phải của đối phương.

Không đợi người đoạ ma kia có hành động kế tiếp, thân thể của Yến Triệu Ca chuyển động, cánh tay dùng sức, trực tiếp uốn vòng về!

Lập tức, cả người của tên đoạ ma bị Yến Triệu Ca ném ra một hướng khác!

Phương hướng kia, chính là một người khác đang vòng hai tay, đẩy tới đây một cái quang cầu!

Ầm ầm một tiếng, đối thủ thứ nhất bị Yến Triệu Ca làm lá chắn thịt, ngăn cản công kích hung ác của đối thủ thứ hai!

Cường quang tan đi, không đã thương được Yến Triệu Ca, cũng không đã thương được đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao.

Yến Triệu Ca hất tay một cái, sau đó cả người giống như lóe đi, một chưởng đánh tới người đoạ ma thay hắn đỡ đạn.

Người này bị một kích toàn lực của đồng bọn trọng thương, lúc này lại bị Yến Triệu Ca đánh cho một chưởng, lập tức một mạng ô hô (chỉ sự "chết")!

Lúc này, trong Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến khảm trên tháp cao màu vàng, phát ra tiếng nổ ầm ầm!

Bảo châu màu tím đột nhiên chấn động, nhanh đến mức mắt thường không thấy được.

Dường như Thượng Cổ Lôi Đế nháy mắt, một đạn chỉ, một thuẫn gian, một sát na (*)!

Lôi đình cuồng bạo vô biên vô hạn, trong nháy mắt bộc phát toàn bộ!

Sát Na Chi Lôi, một sát na, đốt cháy tất cả, tập trung toàn bộ lực lượng trong một thời khắc nở rộ!

Dưới lôi quang chiếu rọi, Yến Triệu Ca mặt không đổi sắc, bàn tay đẩy thi thể của đối thủ thứ nhất, tựa như giơ lên một tấm khiên, tiếp tục đánh tới đối thủ thứ hai!

Địch nhân cắn chặt hàm răng, hai chưởng lại đẩy ra, quyết tâm phải đem thi thể đồng bọn cùng Yến Triệu Ca đánh nát!

Nhưng khí hai bên tới gần, trong nháy mắt, thân hình của Yến Triệu Ca giống như một con vượn linh hoạt, chuyển một cái.

Một chương của địch nhân đánh nát cổ thi thể kia, mà Yến Triệu Ca đã xuất hiện bên cạnh hắn, một chương cuồng bạo, lấy khí thế lật trời đánh xuống!

Trong tiếng nổ vang, đối thủ thứ hai trực tiếp bị Yến Triệu Ca đánh vỡ sọ!

Cho đến lúc này, Luru Thịnh Phong liều mạng đuổi theo Yến Triệu Ca vừa mới đến sau lưng hắn.

Yến Triệu Ca xoay người lại, hai mắt như điện, nhìn Luru Thịnh Phong.

Luru Thịnh Phong run rẩy một cái, lời quang chiếu rọi khuôn mặt hắn thành một mảnh tím thẫm.

Mà Yến Triệu Ca thì bước nhanh về phía trước, một quyền thẳng tắp đánh tới Luru Thịnh Phong!

Cương khí ngưng tụ, ngọn lửa hùng hực, ùn ùn kéo đến, quét sạch hết thầy yêu ma quỷ quái.

Luru Thịnh Phong không dám do dự chút nào, cánh tay do hắc quang biến thành đánh ra một quyền!

Ánh sáng chớp động, huyền cảnh trùng điệp, trong hắc quang phảng phất như có vô số Tà Ma dữ tợn gào thét!

Yến Triệu Ca đánh ra một quyền, long ngâm hồ gầm, lực lượng kinh khủng tiêu diệt tất cả Tà Ma, đánh đầu thắng đó!

(*) "đạn chí", "thuần gian", "sát na": trong nháy mắt, trong chớp mắt.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 192: Cao Triết, người muốn chết lần nữa phải không?

Dịch giả: rolland

Tay phải của Yến Triệu Ca đánh ra một quyền, sau đó tiến lên một bước, lấy khuỷu tay trái đập ngang!

Tiếp tục bước ra bước thứ ba, thân hình hạ xuống, bả vai phải mãnh liệt đụng về phía trước!

Đạn Chí Kinh Lôi, Tam Liên Kích!

Tay phải của Yến Triệu Ca là kích thứ nhất, trực tiếp đánh nát cánh tay mới do hắc quang tạo thành của Luru Thịnh Phong!

Luru Thịnh Phong kinh hãi, không kịp né tránh, chỉ có thể chống đỡ, bởi vì đoạ ma nên Sơn Thần Phách Thề ở trạng thái cao nhất.

Nhưng khuỷu tay trái của Yến Triệu Ca như lôi đình, đánh vào ngực của Luru Thịnh Phong!

Sắc mặt của Luru Thịnh Phong lập tức trắng bệch!

Sơn Thần Phách Thề, lại phá!

Tiếp theo, Yến Triệu Ca thúc đẩy Đạn Chí Kinh Lôi kích thứ ba, vay phải đụng vào giữa ngực của Luru Thịnh Phong!

"Ầm" một tiếng, Yến Triệu Ca giống như trầm vai xô ngã núi lớn, thân thể của Luru Thịnh Phong trực tiếp bay về phía sau!

Trong tiếng hét thê thảm, Luru Thịnh Phong phun máu xối xả, Cương khí toàn thân bị Yến Triệu Ca đánh tan.

Ngực của hắn lõm xuống một lỗ lớn, rất nhiều xương cốt vụn vụn gãy lìa, trực tiếp cắm vào huyết nhục.

Luru Thịnh Phong giống như một bao vải rách té xuống đất, cả người xụi lơ, hít vào thì ít, thở ra thì nhiều, mồm kêu ôi ôi, máu tươi không ngừng tràn ra.

Tuy hắn đoạ ma làm thực lực tăng lên, nhưng Yến Triệu Ca lúc này so với giao thủ trước kia tiến bộ nhiều hơn!

Dưới lời quang rực rỡ, ánh mắt của Yến Triệu Ca lạnh như băng, vẻ mặt bình thản nhìn Luru Thịnh Phong nằm dưới đất:

- Ta đã nói qua, Diệp sư huynh cùng bọn người Trương sư muội sẽ đích thân trả thù người.

Lưu Thịnh Phong tròn to hai mắt, thân thể cố sức gãy giữa, nhưng ngay cả động đậy ngón tay cũng khó khăn.

Phảng phất như công nhận lời nói của Yến Triệu Ca, trên tháp cao màu vàng, Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến trong nháy mắt chớp động vô lượng quang, thả ra vô tận lôi đình.

Sau một cái chớp mắt, Lôi Đế Chi Nhân đột nhiên âm đạm, tan biến không còn dấu vết, tựa như cảnh tượng kinh khủng vừa rồi chỉ là ảo giác.

Nhưng tiếng "đùng đùng" vang lên bên tai không dứt.

Ánh sáng trên tháp cao màu vàng đột nhiên biến mất, bề ngoài mất đi sáng bóng, trở nên giống như một cột đá bình thường.

Bên ngoài tháp cao phủ đầy vết nứt, không ngừng vỡ vụn, lã chã rơi xuống, giống như một cơn mưa đá.

Từng đạo trận văn màu đen giống như xiềng xích quấn quanh tháp cao, đồng loạt chấn động, sau đó giống như không thể chịu đựng được mà căng ra.

Lập tức, những trận văn màu đen trực tiếp gãy lìa!

Vô số trận văn cuốn ngược, lùi về trong hắc vụ, toàn bộ đại trận, bắt đầu nghịch chuyển!

Trên bầu trời vang lên tiếng rống giận của Mạc trường lão, từ xa, những cường giả Tuyệt Uyên không ngừng nổi giận quát lên.

Mà để cho Lưu Thịnh Phong tuyệt vọng chính là, hắn nằm dưới đất giùng giàng ngứa cổ, nhìn lên quang môn màu đỏ trên bầu trời.

Hắn muốn nhúc nhích cổ cũng khó khăn, nhưng từ khe mắt có thể nhìn thấy, quang môn màu đỏ trên đỉnh tháp cao màu vàng, theo tháp cao sụp đổ cũng bắt đầu tiêu tan!

Không nhìn cũng biết, hình chiếu quang môn dưới mặt đất chính là Cửu U môn, vốn sắp mở ra, nhưng hiện tại cũng không thể trông cậy vào!

Diệp Trọng Châu, Nguyễn Bình, Lý Tĩnh Văn, Tiểu Vũ, Trương Dao, lúc này đều chờ người ra.

Trước mắt của bọn họ, thế cục tuyệt vọng trong nháy mắt âm âm nghịch chuyển!

Trong ma vực hồng quang, tháp cao âm âm sụp đổ, hoá thành đá vụn, rơi xuống như thác nước.

Phía dưới là thân hình sừng sững của Yến Triệu Ca giống như thiên thần hạ phàm.

Khí tức Cửu U kinh khủng hơi dừng lại một chút, sau đó điên cuồng chấn động nhưng toát ra xu thế cùng đường diệt lộ.

Sát Na Chi Lôi, trong nháy mắt, toàn bộ lực lượng cùng nhau bùng nổ, uy lực cường hãn.

Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến dưới sự thúc giục của Yến Triệu Ca đã làm một chuyện khiến người khác khó tin đó là chân chính lay động hạch tâm đại trận ma vực.

Sau bùng nổ, Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến không thể kháng cự rơi vào trầm miên, bảo châu màu tím âm đạm không ánh sáng, khí tức biến mất, tiến vào trạng thái ẩn núp chờ khôi phục.

Tinh khí thần của Yến Triệu Ca cùng Lôi Đế Chi Nhân tàn phiến tương liên chắc chẽ, vào lúc này cũng nhanh chóng suy sụp.

Nhưng ngay khi đó, một đạo kiếm quang sáng lên!

Kiếm quang sáng ngời, rực rỡ như lửa, trong nháy mắt chiếu sáng không gian u ám, mục tiêu nhắm thẳng vào Yến Triệu Ca!

Về mặt của Yến Triệu Ca không thay đổi, bình tĩnh nhìn phương hướng Triệu Hạo đánh tới.

Triệu Hạo lạnh lùng nhìn chòng chọc Yến Triệu Ca, trong tay là một thanh trường kiếm đỏ thẫm, lưu quang tuyệt trần, tựa như phi hoá, bất ngờ là một kiện Linh binh!

Tiểu Vũ khó khăn tròn to hai mắt, làm đồng môn, hắn biết, Thương Mang Sơn không ban thưởng Linh binh cho Triệu Hạo.

Yến Triệu Ca đối với cơ duyên nghịch thiên, bảo vật đi theo của Triệu Hạo, cũng không ngoài ý muốn, chỉ nhìn chăm chú vào kiếm phong đang công kích mình.

- Bây giờ thực lực của ngươi hao tổn rất nhiều, ta vốn khinh thường "giậu đồ bìm leo", nhưng cảnh giới của ngươi lớn hơn ta, bây giờ mới xem là công bình đánh một trận.

Triệu Hạo lạnh lùng nói:

- Trên Thông Thiên Hội Minh, ta thông qua Mạc lão đầu liên lạc, muốn cùng cảnh giới đánh một trận, ngươi không dám ứng chiến.

- Nhưng bây giờ, ngươi dám, phải đánh, mà ngươi không dám cũng phải ứng chiến, không phải do ngươi quyết định!

Trường kiếm trong tay hắn, như điện quang hoá thạch, kiếm thể như tinh hoá liệu nguyên.

Kiểm quang như lửa, phảng phất như có tinh quang sáng lên, từng đạo lưu tinh từ trên trời rơi xuống.

Trong một kiếm ẩn chứa kiếm ý ác liệt mà huyền diệu, tinh quang cùng hoá quang hoà thành một thể.

Kiểm quang màu đỏ thẫm dần dần hoá thành màu vàng kim!

Hoá quang màu vàng tản mát đầy trời, sau đó ngưng kết thành một đường, mục tiêu nhắm thẳng vào Yến Triệu Ca!

Đan Hòa Thần Kiếm, Tinh Hòa Trường Không!

- Yến Triệu Ca, rút kiếm!

Triệu Hạo trừng mắt hét lớn:

- Tôi chiến!

Theo tiếng hét to của hắn, khí thế của kiếm chiêu điên cuồng tăng lên, mặc dù là Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, nhưng một kiếm này như có thể chém ra trời đất.

Thân thể của Triệu Hạo lúc này tựa như trở nên vô cùng cao lớn, trong con ngươi, mơ hồ có bóng người hiện lên.

Bóng người kia cầm kiếm hát vang, cuồng ngạo bá đạo, hoành hành ngang dọc.

Một kiếm chém ra, trăm thiên liệt địa, giống như không gì có thể ngăn cản bước chân của hắn.

Triệu Hạo rõ ràng chỉ là Nội Cương hậu kỳ Tông Sư, nhưng kiếm thể kinh khủng, bao phủ tứ phương, áp chế tâm thần người khác run rẩy, tay chân nhũn ra.

Đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao đều tâm thần hỗn loạn, khiếp sợ không thôi.

Chỉ có Yến Triệu Ca, từ đầu đến cuối vẻ mặt như thường, lấy ánh mắt kỳ quái nhìn Triệu Hạo.

Đối mặt với một thức Tinh Hoà Trường Không của Triệu Hạo, Yến Triệu Ca mặc dù rất yếu ớt nhưng vẫn bình tĩnh, không vội vàng.

Một đạo bích quang sáng lên, nghênh đón kiếm quang màu vàng của Triệu Hạo.

Thanh khí trong đan điền của hắn ra Yến Triệu Ca, hỗn độn khí hiện lên, băng hòa đan xen, âm dương tương dung.

Cương khí của hắn không còn nóng bỏng hay lạnh như băng nữa, mà là một mảnh hỗn độn, không âm không dương, vô thủy vô chung.

Trong nháy mắt, hỗn độn nổ tung!

Không phải Tự Lý Thanh Long, không phải Thất Tinh Kiếm, không phải Thái Cực Vân Long Kiếm, hay bất kỳ môn kiếm pháp nào, cũng không phải một môn Võ học khác.

Ý niệm của Yến Triệu Ca không minh, sở học cả người lúc này dung lại thành một lò, sau đó lấy một loại vô hình vô thức, cùng nhau dung hợp, cùng nhau bùng nổ!

Giống như vạn vật quy về hỗn độn, sau đó hỗn độn tan biến, vũ trụ mở ra!

Kiểm quang bích lục cùng kiếm quang màu vàng trên không trung chính diện gặp nhau!

Kiểm quang màu vàng bề tan tành, nhìn sắc mặt khó tin của Triệu Hạo, Yến Triệu Ca nhỏ giọng nói:

- Cao Triết, ngươi muốn chết một lần nữa phải không?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 2 - Chương 193: Không gì cản nổi, Yến Triệu Ca!

Dịch giả: rolland

Một bích lục một xích kim, hai Linh kiếm giao kích giữa không trung.

Yến Triệu Ca chém ra một kiếm, chiêu kiếm mang theo ý cảnh hỗn độn tan biến, vũ trụ nở lại.

Giống như kết thúc tất cả, lại như mọi thứ mở đầu.

Kiểm quang đến đâu thì kiếm quang màu vàng Tinh Hoà Trường Không của Triệu Hạo liền tan rã.

Linh tính của Phần Hoa Kiếm trong tay Triệu Hạo liền bị Linh Kiếm Bích Long áp chế, trở nên âm đạm lu mờ.

Kiểm ý kinh khủng của Yến Triệu Ca một đường tiến lên, chém thẳng vào Triệu Hạo.

Triệu Hạo hiện lên biểu tình kinh ngạc, cảm thấy kiếm phong của Yến Triệu Ca ẩn chứa một cỗ ý cảnh vạn vật tan biến cực kỳ kinh khủng.

Kiểm ý Cương khí của hắn hoàn toàn sụp đổ, không thể ngăn cản.

"Trên Thông Thiên Hội Minh chưa từng thấy hắn thi triển qua, một kiếm này rốt cục là..."

Triệu Hạo có thể cảm giác được Yến Triệu Ca lúc này rất yếu ớt, thậm chí phóng Cương khí ra ngoài cũng khó khăn.

Về mặt tu vi, Yến Triệu Ca không chiếm được ưu thế nào.

Nếu nói cảnh giới cao hơn mang đến tầm mắt cùng kiến thức cao hơn, thì kiếp trước của Triệu Hạo hẳn là Vô Thánh, làm sao có thể thua thiệt ở phương diện này chứ?

Nhưng không biết nguyên nhân nào, không đạo lý chút nào, hiện tại giao thủ, hắn triệt để thua trận!

Triệu Hạo mạnh mẽ quát lên:

- Phê Địa!

Bàn tay của hắn lật một cái, đột nhiên xuất hiện một cái lư hương nho nhỏ, toàn thân đen thui, không chút bắt mắt.

Lư hương không truyền ra bất kỳ khí tức nào, cũng không thấy Linh quang hiện lên, cũng không có lực lượng ba động.

Liên giống như một món đồ vật tầm thường.

Nhưng một kiếm của Yến Triệu Ca chém trên lư hương này, lực lượng ẩn chứa trong kiếm phong, giống như đá chìm xuống biển, trong nháy mắt biến mất không thấy.

Linh binh Hạ phẩm Linh Kiếm Bích Long đâm vào lư hương, hoàn toàn không lưu lại dấu vết nào.

Yến Triệu Ca hít một hơi, động tác không chậm chút nào, lập tức đánh ra một chiêu!

Triệu Hạo nâng lên lư hương, giống như giơ lên một tấm khiên, ngăn chặn công kích của Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca nhướng mày:

"Không cách nào thúc giục, chỉ dựa vào sự thần dị của bảo vật, dùng để ngăn cản thôi sao"

Bàn tay của hắn đánh về phía Triệu Hạo đột nhiên đổi hướng, bày ra chiêu thức tuyệt diệu, chưởng ánh đầy trời bao phủ qua.

Triệu Hạo vùng kiếm đánh trả:

- Yến Triệu Ca, hôm nay phải giết ngươi!

Tháp cao màu vàng tan vỡ, quang môn màu đỏ biến mất, đại trận chống đỡ ma vực đột nhiên nghịch chuyển.

Thế giới hồng quang mà mọi người đang đứng tan vỡ, ma khí màu đen trên đỉnh đầu đình trệ, sau đó tiêu tán!

Hai thần sơn giống như trụ trời một đen một đỏ lại xuất hiện trên đỉnh đầu của Yến Triệu Ca.

Trên thần sơn màu đen vang lên tiếng gầm thét tức giận của Mạc trưởng lão:

- Thăng nhóc Yến gia, ngươi muốn chết!

Đỉnh núi nguy nga, trực tiếp nện xuống Yến Triệu Ca.

Trước mắt Yến Triệu Ca đột nhiên tối sầm, bóng đen trên đỉnh đầu càng ngày càng lớn, che khuất bầu trời.

Khí tức kinh khủng mơ hồ làm hắn tê dại, không thể động đậy.

- Trước tiên ngươi tự lo mình đi.

Yến Triệu Ca mặt không đổi sắc, hờ hững nói.

Đại trận ma vực nghịch chuyển, từng đạo ma khí tiêu tán, bắt đầu hướng từng tên đạo ma chui vào.

Võ giả vốn đạo ma lại bị ma khí chui vào, lúc này không những không tiếp thu được ma khí mà ma khí nghịch chuyển cực nhanh, ngược lại tạo thành uy hiếp thật lớn, cuồng bạo đánh vào thân thể của bọn họ!

Thần sơn màu đen đang nện xuống Yến Triệu Ca lúc này kịch liệt lung lay, giống như núi lở.

Phù trận to lớn bên ngoài thần sơn màu đen lúc này cũng không ổn định, bắt đầu vỡ vụn không ngừng!

Một đạo lại một đạo phù văn biến mất, hoá thành lưu quang, tiêu tán trong hư không.

Mạc trưởng lão gầm thét:

- Tiểu tặc!

Cùng lúc đó, lực lượng quyền ý của Sơn Thạch Ông hoá thành thần sơn màu đỏ ầm ầm đụng vào thần sơn màu đen!

Thần sơn màu đen vốn đang lung lay, hiện tại triệt để sụp đổ!

Mạc trưởng lão bị ma khí phản phệ, Sơn Thạch Ông vốn rơi vào hạ phong, lực lượng lập tức áp đảo Mạc trưởng lão!

Chiến cuộc nhất thời nghịch chuyển.

Thần sơn màu đen cùng phù trận đồng loạt vỡ vụn, lộ ra khuôn mặt tức giận cùng không cam lòng của Mạc trưởng lão, một đôi mắt màu vàng kim nhìn chòng chọc vào thần sơn màu đỏ trước mặt, nhìn nhìn chòng chọc vào Yến Triệu Ca, trong con ngươi chỉ có huyết quang điên cuồng cùng lửa giận ngút trời.

Nhưng Sơn Thạch Ông được thế không tha, Quyền ý hoá thành thần sơn màu đỏ tiếp tục đánh xuống, chấn cho Mạc trưởng lão phun máu!

Mạc trưởng lão cắn hận, điên cuồng hét lên, từng cái phù văn màu đen trên người liên tiếp tạo thành từng sợi xiềng xích nhỏ dài.

Ma khí biến thành xiềng xích, cuốn ngược lại vào thân thể của hắn, xung kích Mạc trưởng lão phun ra một ngụm máu tươi!

Mà công kích của Sơn Thạch Ông không cho hắn bất kỳ cơ hội phản kích nào, một lần nữa trúng mục tiêu!

- Thăng nhãi Yến gia, ngươi sẽ không có kết cục tốt!

Mạc trưởng lão biết mình khó chạy trốn, điên cuồng hét lên, hoàn toàn không thèm để ý Sơn Thạch Ông, muốn vực dậy lực lượng cuối cùng, bỏ nhào tới Yến Triệu Ca, nhằm phát tiết mối hận trong lòng.

Nhưng xiềng xích màu đen trên người hắn cuốn ngược làm thân thể vốn trọng thương nghiêm trọng, không chịu nổi gánh nặng nữa, huyết nhục ầm ầm nổ tung.

Thân hình của Mạc trưởng lão hơi khựng lại trên không trung, công kích của Sơn Thạch Ông cũng đuổi kịp hắn!

"Oanh"

Một tiếng vang thật lớn, giống như huyền nham vạn năm nổ tung truyền tới.

Sinh mạng của Mạc trưởng lão đã đi tới cuối cùng, một ngụm máu chảy ra, Cương khí Quyền ý cả người tan biến.

Hắn chết không nhắm mắt, hai mắt trừng lên nhìn Yến Triệu Ca:

-... lão phu không cam lòng!

Một vị cường giả Đại Tông Sư, chết!

Nguyên khí cuồng bạo trên bầu trời lan ra, cuốn lên phong bạo, thổi người phía dưới khó có thể đặt chân.

Đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao khó khăn mới đứng lên được, cũng bị thổi té xuống.

Yến Triệu Ca chịu đựng khí lưu xung kích, cũng giống như thuyền nhỏ trong gió, nhưng hai tay của hắn xuất chiêu vẫn ổn như bàn thạch!

Một kiếm đâm về phía Triệu Hạo, Triệu Hạo cầm Phần Hoa Kiếm đánh trả.

Yến Triệu Ca tay không đánh ra một quyền tới Triệu Hạo, ý cảnh kinh khủng, "hỗn độn tan biến, vũ trụ mở lại" một lần nữa được thi triển ra!

Đối mặt với thiết quyền của Yến Triệu Ca, ánh mắt của Triệu Hạo lạnh lẽo tàn khốc, nâng lên lưu hương màu đen, ngăn cản công kích của Yến Triệu Ca.

Nhưng quả đấm của Yến Triệu Ca lúc tiếp xúc với lưu hương màu đen đồng thời, lực lượng ý cảnh "tan biến" đột nhiên bình tĩnh lại, tất cả đều không một tiếng động.

Giống như quá trình vũ trụ mở ra đột nhiên kết thúc, tất cả quy về hỗn độn.

Không âm không dương, không trước không sau, vô thủy vô chung, vô tri vô giác.

Sắc mặt của Triệu Hạo hơi đổi.

Yến Triệu Ca không để ý, chiêu thức đột nhiên biến hoá, năm ngón tay giương ra, bắt lấy cổ tay của Triệu Hạo!

Kinh nghiệm của Triệu Hạo hết sức phong phú, phản ứng lại mau lẹ, khi Yến Triệu Ca biến chiêu, cánh tay nâng lên lưu hương đột nhiên tăng lực, mu bàn tay giống như đại chùy, đập xuống cánh tay của Yến Triệu Ca.

Võ đạo đích truyền của Thương Mang Sơn, Phá Thiên Chùy!

Yến Triệu Ca ánh mắt như điện, nhanh chóng hồi khí, lại phát lực!

Đạn Chỉ Kinh Lôi!

Năm ngón tay giương ra, đột nhiên hợp lại, nhẹ nhàng lướt ngang cổ tay của Triệu Hạo giống như đang gảy đàn.

Cánh tay của Triệu Hạo giống như điện giật, run một cái, máu tươi phun ra, kinh mạch đứt đoạn!

Tay của Triệu Hạo không thể giữ được lưu hương.

Không đợi hắn kịp phản ứng, một tay khác của Yến Triệu Ca, Linh Kiếm Bích Long thét dài bay ra, lực lượng tan biến hỗn độn kinh khủng, một lần nữa chém về phía Triệu Hạo!

- Yến Triệu Ca!

Trong tiếng rống giận không cam lòng, cổ của Triệu Hạo chợt lạnh!

Tiếp đó, kiếm ý phá diệt từ vết thương ở cổ lan tràn toàn thân, đem cả người hắn xé rách!

Huyết nhục, tan vỡ!

Gân cốt, tan vỡ!

Linh hồn, tan vỡ!

Tất cả, tan vỡ!

Yến Triệu Ca lạnh lùng, hồ hững:

- Lần thứ hai a, hiện tại cảm giác, tựa hồ không có gì ghê gớm lắm?

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 194: Ai mới là con kiến hôi?

Dịch giả: rolland

Kiểm cương của Yến Triệu Ca nhập thể, thân thể của Triệu Hạo không cách nào chống cự, thân thể vỡ tan, trực tiếp hoá thành sương máu!

Một hư ảnh như ẩn như hiện trôi nổi trước mặt Yến Triệu Ca.

Tướng mạo có năm phần tương tự Triệu Hạo nhưng lại hoàn toàn không giống nhau.

Yến Triệu Ca đã từng nhìn thấy bức hoạ truyền lưu của Đan Hỏa Thần Kiếm Cao Triết, chỉ thấy hư ảnh này có tướng mạo trừ tương tự Triệu Hạo còn giống Cao Triết.

Đây chính là linh hồn của đôi phượng.

Nhưng linh hồn lúc này, đã vỡ tan, gần kề chôn vùi.

Triệu Hạo, hoặc có thể gọi là Cao Triết, chần chừ chọc Yến Triệu Ca, phát ra tiếng gầm thét không tiếng động, nhưng giống như vang vọng bên tai Yến Triệu Ca:

- Hôm nay ta không chết, nhất định trở về, trả lại mối hận này!
- Yến Triệu Ca, còn có Quảng Thừa Sơn sau lưng ngươi, chúng ta không chết không thôi, cho dù liều cái mạng này!

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn hắn, nhàn nhạt nói:

- Ngươi chết, ta sống, như vậy thì tốt a.

Triệu Hạo không cam lòng ngửa mặt lên trời gầm thét.

Lúc này, lư hương màu đen rơi trên mặt đất, đột nhiên truyền tới hấp lực, cuốn lấy tàn hồn sắp tán vỡ của Triệu Hạo hút vào trong đó.

"Cũng là cái dạng này?"

Khoé miệng của Yến Triệu Ca giật giật, duỗi bàn tay ra, lực lượng bộc phát, lập tức đen tàn hồn của Triệu Hạo định trụ, làm hắn không cách nào tiến vào lư hương màu đen.

Yến Triệu Ca nhìn Triệu Hạo, hồ hững cười nói:

- Ban đầu Diệp Cảnh ở Trần Long Uyên cũng chơi dạng này, bởi vì lúc đó ta không động sát niệm với hắn.
- Còn ngươi, đáng chết, không sống được.

Yến Triệu Ca chưởng lực phóng ra, tàn hồn của Triệu Hạo lập tức vụn vụn!

Triệu Hạo gầm thét:

- Con kiến hôi nho nhỏ như ngươi...

Yến Triệu Ca cười nhạo:

- Tốt nhất ngươi nên biết rõ, bây giờ, ngươi đang trong miệng con kiến hôi mà ngươi nói.
- Ngươi yếu tới trình độ nào đây?

Yến Triệu Ca nhún mày:

- Nhỏ yếu đến nỗi, ta không quan tâm đến ngươi có hận ta hay không, cũng không quan tâm tại sao ngươi lại căm thù Quảng Thừa Sơn ta.
- Ngươi không cản trở, ta cũng lười quan tâm, còn nếu ngươi muốn quấy rối, thì ta làm thịt ngươi cho khỏe.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn Triệu Hạo:

- Đây chính là cái nhìn của ta đối với ngươi, đơn giản, rõ ràng. Xử lý ngươi, cũng đơn giản như vậy mà thôi.

Triệu Hạo xanh mặt, nhưng hấn không cách nào nói được nữa.

Linh hồn của hấn đã chôn vùi trong tay của Yến Triệu Ca!

Hồn phi phách tán, vạn kiếp bất phục!

Yến Triệu Ca bình tĩnh, ngay cả mí mắt cũng không nháy một cái.

Đám người Diệp Trọng Châu, Tiểu Vũ, Trương Dao lúc này vẫn ngơ ngác nhìn một màn trước mắt, còn chưa tỉnh hồn lại.

Lưu Thịnh Phong tê liệt nằm dưới đất, ngây người như phỗng, thất hồn lạc phách.

Thật ra thì từ lúc Yến Triệu Ca hiện thân tới giờ, chỉ trong một thời gian ngắn ngủi mà thôi.

Cứu người, phá trận, giết địch.

Tất cả, phát sinh trong thời gian mấy hơi thở.

Thế cục, trong nháy mắt hoàn toàn đảo ngược.

Một khắc trước, Cửu U môn sắp hạ xuống, một khắc sau, chính là Yến Triệu Ca ngang nhiên chém giết đám người Triệu Hạo, mà vực đại trận nghịch chuyển, băng giải.

Nhìn chăm chú bóng người sừng sững của Yến Triệu Ca, tinh thần của đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao trong nháy mắt hoảng hốt.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn ma khí dạng hắc vụ đầy trời trước mắt dần dần tiêu tán.

Khí tức Cửu U kinh khủng, cũng dần dần biến mất. Khe hở hư ảo trên mặt đất cũng biến mất theo.

Phảng phất như có một ý chí to lớn vô cùng không cam lòng, cách vô tận thời không truyền, gài thét bên tai Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca mặt không đổi sắc, thu kiếm vào vỏ, giương mắt nhìn lên, liền thấy ma khí sắp tiêu tán hoá thành từng cái xiềng xích ngang dọc đầy trời.

Không chỉ Mạc trưởng lão của Thương Mang Sơn, những tên đạo ma khác, nhiều hoặc ít đều bị trận pháp cản trở, ma khí cuốn ngược, nghịch xông nhập thể.

Người đạo ma có tu vi càng cao thì gặp phải ma khí cản trở càng nghiêm trọng.

Ma khí không tăng, ngược lại bị ma khí tổn thương, trong chiến cuộc này, cường giả của tổ chức Tuyệt Uyên, trận tuyến liên tục tan rã, đại bại thua thiệt.

Trên bầu trời, thần sơn màu đỏ hơi dừng lại một chút, Yến Triệu Ca có thể cảm thấy được ánh mắt của Sơn Thạch Ông đang rơi vào trên người mình.

- Đáng tiếc không phải đệ tử Thương Mang ta...

Sơn Thạch Ông vừa tiếc hận vừa khen ngợi, lưu lại một câu không đầu không đuôi, trong nháy mắt đi xa, tìm kiếm, tiêu diệt những cường giả Tuyệt Uyên khác.

Yến Triệu Ca nhìn Sơn Thạch Ông đi xa, vẻ mặt không biến hoá chút nào, lòng bàn tay sinh ra hấp lực hút lấy lực lượng màu đen bên cạnh thi thể của Triệu Hạo.

Đối với hấn mà nói, so với Triệu Hạo, thì lực lượng màu đen này làm hấn cảm thấy hứng thú hơn.

Một kiếm chém giết Triệu Hạo cùng với một kiếm đánh bại Tinh Hỏa Trường Không của Triệu Hạo chính là Võ học mà Yến Triệu Ca tự mình lĩnh ngộ sáng tạo ra.

Tu vi của hấn không ngừng đề cao, đối với Võ học của bản thân không ngừng cải tiến, đã bắt đầu tự thành một mạch, thấu hiểu quán thông.

Đạn Chi Kinh Lôi, chỉ là một bắt đầu.

Môn Võ học vừa thi triển, càng có đạo lý tinh thâm hơn.

Mặc dù chỉ là hình thức ban đầu, không thành thực như Đạn Chi Kinh Lôi, nhưng uy lực đã không thể kinh thường.

Yến Triệu Ca thi triển môn Võ đạo này, hóa thành kiếm pháp, điều khiển Linh binh Linh Kiếm Bích Long tiến hành ám sát, nhưng không cách nào lưu lại trên lực lượng này bất kỳ vết trầy xước nào.

Điều này nói rõ, lực lượng màu đen nho nhỏ này nhìn như bình thường, nhưng phẩm chất nguồn gốc không tầm thường chút nào.

Cho nên Yến Triệu Ca đối với lư hương màu đen trước mắt này hứng thú vô cùng cũng có mấy phần kiêng kỵ.

Hắn vừa điều tức tu dưỡng, khôi phục nguyên khí tiêu hao, vừa kiểm tra lư hương.

Mới đầu không cảm thấy cái gì, nhưng khi Yến Triệu Ca tập trung tinh thần cẩn thận nhìn chăm chú lư hương thì cảm thấy tinh thần của bản thân chấn động, giống như hồn lìa khỏi xác, chủ động bay vào trong lư hương.

Yến Triệu Ca lập tức cảnh tỉnh, định trụ tâm thần.

Hắn chậm rãi đưa tay ra, đem Cương khí của bản thân rót vào trong đó, không ngừng kích thích.

Cương khí rót vào trong đó nhanh chóng biến mất, không thấy tăm hơi, cũng không có bất kỳ phản hồi nào, cùng chủ nhân Yến Triệu Ca hoàn toàn đoạn tuyệt liên lạc.

Theo Cương khí không ngừng rót vào, tinh thần của Yến Triệu Ca nhất thời cảm thấy hoảng hốt một lần nữa.

Nhưng hắn sớm có chuẩn bị, vững vàng phòng thủ tinh thần, tiếp tục thăm dò lư hương màu đen.

Ý thức của Yến Triệu Ca tựa như dung nhập vào một thế giới hoàn toàn là bóng tối, yên tĩnh thâm thúy, hắc ám vĩnh hằng.

- Hà?

Yến Triệu Ca nhú mày, hắn phát hiện một cỗ lực lượng quỷ dị đang tác động lên tinh thần của hắn, ngăn cản hắn thoát ra thế giới bóng tối này, để cho hắn trầm luân vĩnh viễn ở đây.

Thế giới trước mắt không chút ánh sáng nào, màu đen vô cùng thuần túy, giống như là đem tất cả ánh sáng trên người hấp thu vào vậy, chỉ còn lại bóng tối thâm thúy nhất.

Chẳng qua là một mảnh bóng tối rộng lớn, nhưng tâm thần của Yến Triệu Ca như bị cám dỗ, dẫn dụ tinh thần của hắn sa ngã vào trong đó.

Mặc dù Yến Triệu Ca có thể cảm nhận được bản thân thế giới bóng tối này không mang theo ác ý.

Nhưng hắn chắc chắn trăm phần trăm, nếu hắn không định trụ được tinh thần, thì sẽ bị bóng tối cắn nuốt, linh hồn của hắn sẽ vĩnh viễn bị nhốt trong bóng tối vô tận này, nhục thân của hắn sẽ biến thành một cỗ thi thể trống rỗng.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Quyển 2 - Chương 195: Thu hoạch liên tục

Dịch giả: rolland

Tâm tình của Yến Triệu Ca bình tĩnh, không chút hốt hoảng.

Đi trong bóng tối như thế này, không nghi ngờ là một sự trui luyện đối với tinh thần ý chí.

Có bất kỳ mềm yếu, lười biếng, dao động nào, cũng sẽ khiến bóng tối thừa dịp mà vào, thông qua chống cự lại sự cám dỗ của bóng tối, ý chí của Yến Triệu Ca lấy được thăng hoa, từ từ loại bỏ tạp chất, tâm linh thông thấu.

Đến cuối cùng, Yến Triệu Ca đi trong bóng tối vô tận, nhưng thân nhiên, ung dung thoải mái, bóng tối tuy có thể kéo người khác vào vực sâu, đối với hắn không còn tác dụng nữa.

Lúc này, Yến Triệu Ca như có cảm giác, mím cười ngẩng đầu, trong bóng tối trên đỉnh đầu, có một đôi mắt đen nhánh, lẳng lặng nhìn chăm chú hắn.

Trong bóng tối tĩnh lặng, Yến Triệu Ca không nói gì, đôi mắt màu đen cũng không phát ra bất kỳ âm thanh nào, nhưng giữa hai bên có một sự liên hệ kỳ lạ.

Tròng mắt màu đen không buồn không vui, nhưng lại giống như thừa nhận sự tồn tại của Yến Triệu Ca, dần dần khép lại, không xuất hiện nữa, phẳng phất như chưa từng tồn tại qua.

Yến Triệu Ca khẽ cười, hắn lúc này cũng thối lui ra thế giới bóng tối.

Lại thấy ánh sáng lần nữa, Yến Triệu Ca vô cùng hứng thú lật chơi lư hương màu đen.

Chỉ thấy dưới đáy của lư hương khắc hai chữ.

Phệ Địa.

Yến Triệu Ca nghĩ đến lúc giao thủ cùng Triệu Hạo, Triệu Hạo đã từng kêu lên hai chữ này.

"Phệ Địa Lô sao?"

Yến Triệu Ca nghĩ trong lòng.

Vật này không giống bảo vật, cũng không phải Linh binh, nhưng lại có linh tính và ý chí của mình.

Đôi trông mắt màu đen cũng không phải tinh thần ẩn ký do người khác lưu lại, mà là linh tính của Phệ Địa Lô hiển hoá ra.

Yến Triệu Ca tự lẩm bẩm:

"

- Thú vị a, muốn chân chính nắm giữ món bảo vật này, mà không phải sử dụng một cách vụng về như Triệu Hạo, sợ là cần phí một ít công phu.

Yến Triệu Ca thu lại lư hương, đứng tại chỗ, tiếp tục điều tức.

Lúc trước, hấn hao tổn hết sức to lớn, tuy không nói đến đèn cạn dầu, nhưng cũng là một trên tiêu hao nhiều nhất từ trước tới nay.

Giao thủ với đám người Lưu Thịnh Phong, Triệu Hạo thì thôi, mấu chốt là tinh khí thần của hấn cùng Lôi Đế Chi Nhân toái phến tương hợp, thúc giục Sát Na Chi Lôi, trong sát na bùng nổ toàn bộ lực lượng của Thánh binh toái phến.

Bản thân Yến Triệu Ca chưa bao giờ gặp phải tình trạng sau khi thu lại Lôi Đế Chi Nhân toái phến, tinh khí hoàn toàn khô cạn, có cảm giác như "kẻ gian đi vào nhà trống" vậy.

Nhưng, Yến Triệu Ca muốn khôi phục, cũng không hề khó khăn.

Trong Đan điền Khí hải, hỗn độn khí chấn động, phân hóa thành từng dòng khí băng hoả, âm dương tương tế, nhanh chóng bổ sung nguyên khí khô cạn.

Nếu muốn nói thì, Lôi Đế Chi Nhân toái phến lần này phến toái rất nhiều.

Thánh binh toái phến hoá thành bảo châu màu tím, lúc này đã âm ỉ không ánh sáng, giống như một viên đá xám tằm thường, không chút sáng bóng.

Yến Triệu Ca dùng tâm thần câu thông, cũng chỉ cảm giác được linh tính cực kỳ bé nhỏ, nó giống như rơi vào trạng thái chết giả vậy.

Muốn đem nó hoá thành lôi quang, tương hợp với mắt phải, hiện tại không thể được.

Yến Triệu Ca vừa điều tức, vừa suy nghĩ:

"Dù sao chỉ là toái phến, không phải Thánh binh Lôi Đế Chi Nhân chân chính lúc ban đầu."

"Trong truyền thuyết, Lôi Đế Chi Nhân lúc toàn thịnh, một Sát Na Chi Lôi, khai thiên tích địa, hơn nữa, trong một sát na, lực lượng hoàn toàn khôi phục như lúc đầu."

"Giống như hô hấp của con người vậy, thở một cái hít một cái. Còn như thần lôi có thể đánh nát hư không, hút một cái, tinh hoa trong thiên địa xung quanh bổ sung tự thân."

"Mà bây giờ, lực lượng của nó hao hết cần phải có thời gian bổ sung, chỉ sợ rất lâu, mà thời điểm sử dụng lần sau, không thúc giục Sát Na Chi Lôi thì không sao, nếu không cũng giống như lần này, một lần dốc hết tất cả."

Yến Triệu Ca phun ra một ngụm trọc khí thật dài, trạng thái đã khôi phục hơn phân nửa:

"May mà trước đây thành lập liên lạc chắc chắn với Lôi Đế Chi Nhân, bằng không sẽ phến toái không ít a."

"Lần sau trở về, nhất định phải tăng cường trình độ trận pháp một chút."

Yến Triệu Ca lắc đầu một cái, xoay người nhìn về một bên khác.

Ở nơi đó, đám người Diệp Trọng Châu, Trương Dao nâng đỡ lẫn nhau, băng bó vết thương, điều tức hóa giải thương thế.

Thấy Yến Triệu Ca nhìn qua, Diệp Trọng Châu than thở nói:

- Yến sư đệ, lần này nhờ có ngươi, nếu không mấy người chúng ta đã mất mạng.
- Không chỉ chúng ta sẽ chết trong tay của Lư Thịnh Phong, quan trọng hơn là Cửu U môn mở ra, hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

Yến Triệu Ca đi tới:

- Diệp sư huynh khách khí, thời điểm này, nếu có năng lực làm chút chuyện, tự nhiên không thể khoanh tay đứng nhìn.
- Chỉ là lúc phá trận, ta cần thời gian chuẩn bị, các ngươi phải chịu khổ rồi.

Trương Dao liên tục lắc đầu nói:

- Yến sư huynh đừng nói như vậy, là ngươi cứu chúng ta.

Lý Tĩnh Văn nói:

- Nếu Yến sư huynh không kịp thời ngăn cản Cửu U môn mở ra, quay đầu lại chúng ta vẫn phải chết, hoặc rơi vào trong tay Lư Thịnh Phong, gặp nhiều hành hạ hơn.

Vừa nói, nàng vừa quay đầu nhìn sang hướng khác, nơi đó, Lư Thịnh Phong xụi lơ trên mặt đất, nửa chết nửa sống, hai tên đạo ma bị Yến Triệu Ca chém giết, thi thể đã biến mất không thấy.

Lúc này Nguyễn Bình đang băng bó vết thương của mình, khuôn mặt tái nhợt, vẻ mặt yếu ớt, nhưng ánh mắt lạnh như băng.

Hắn đứng bên cạnh Lư Thịnh Phong, mắt nhìn xuống Lư Thịnh Phong đang nằm dưới đất.

Lư Thịnh Phong miễn cưỡng nặn ra một nụ cười tràn đầy sợ hãi cùng nịnh nọt:

- Nguyễn... sư huynh, ngươi đại nhân đại lượng bỏ qua cho kẻ tiểu nhân như... aaa!

Nửa lời sau của hắn đứt đoạn, thay vào đó là tiếng hét thê thảm.

Nguyễn Bình dùng sức đạp một cước trên người Lư Thịnh Phong.

Bụng ngực của Lư Thịnh Phong đã sớm máu thịt bầy nhầy, lúc này lại bị Nguyễn Bình đạp một cái, liên đau đến không muốn sống.

Nguyễn Bình cố hết sức di chuyển cái chân, sau đó đạp vào vết thương trên cánh tay cụt của Lư Thịnh Phong.

Lư Thịnh Phong kêu ôi ôi, hít một hơi lạnh, ngay cả kêu cũng không thể kêu thành tiếng.

Yến Triệu Ca đi tới bên cạnh Nguyễn Bình, Nguyễn Bình nhìn về phía hắn, yên lặng một hồi sau đó nói:

- Đa tạ ân cứu mạng của ngươi.
- Khách khí.

Yến Triệu Ca gạt đầu một cái, Nguyễn Bình hơi chán chờ nói:

- Ngươi muốn ngăn cản ta?

Yến Triệu Ca khoát tay:

- Không phải, lưu hắn một mạng, chính là đặc biệt giao cho các ngươi xử trí.

Vừa nói, Yến Triệu Ca lăng không một trào, từ trên vết thương cánh tay cụt của Lư Thịnh Phong hút ra một lưu quang màu đen nhỏ bé, rơi vào trong bàn tay của Yến Triệu Ca:

- Ta chỉ hứng thú với pháp môn trọng tổ tay cụt tạm thời của hắn mà thôi.

Thu lại hắc quang, Yến Triệu Ca xoay người đi ra:

- Ngươi cứ bận bịu, không cần để ý đến ta.

Nguyễn Bình gạt đầu một cái, ánh mắt một lần nữa nhìn xuống Lư Thịnh Phong, Lư Thịnh Phong trong nhất thời tuyệt vọng.

Nhìn Lư Thịnh Phong gào thét thê thảm, Diệp Trọng Châu khẽ nhíu mày, than thở một tiếng, nhưng không nói gì, Lý Tĩnh Văn cùng Trương Dao cũng quay đầu về hướng khác.

Đồng môn của Lưu Thịnh Phong, Tiểu Vũ, lúc này cũng ngẩn ra, tựa như đang suy nghĩ điều gì.

Yến Triệu Ca nhìn về tháp cao màu vàng.

Nó đã thành một mảnh phế tích, như trong đó, phẳng phất như có cái gì tồn tại.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tồi Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 2 - Chương 196: Nói một tiếng bội phục

Dịch giả: rolland

Trong phế tích giống như chôn giấu cái gì, hắc quang nhàn nhạt xuyên thấu phế tích bắn ra.

Yến Triệu Ca quan sát phế tích trong chớp lát rồi xoè tay ra, Cương khí chấn động, đem đá vỡ đánh bay.

Một khối tinh thạch màu đen xuất hiện trước mặt hắn.

Yến Triệu Ca nhìn chăm chăm tinh thạch màu đen một hồi, cảm nhận khí tức lưu động trong đó, sau đó đưa ngón tay ra, chạm vào bề ngoài tinh thạch, chậm rãi rút Cương khí vào.

Cương khí tiến vào tinh thạch màu đen, sau đó chuyển động một vòng rồi quay về cơ thể của Yến Triệu Ca.

Cùng lúc dẫn dắt một chút tinh khí ẩn chứa trong tinh thạch màu đen.

Yến Triệu Ca nội thị bản thân, có thể nhìn thấy Cương khí chảy trở về, có một đạo hắc tuyến từ ngón tay chảy vào trong cơ thể, cùng với Cương khí chạy thẳng tới Đan điền Khí hải.

Đạo hắc tuyến vừa tinh thuần vừa ngưng luyện, nhưng có một cảm giác lạnh lẽo.

Cùng với cảm giác lạnh lẽo như băng, nội tâm bỗng nhiên xao động, tựa như có vật gì bị dẫn dắt, rục rịch.

Trong đầu của Yến Triệu Ca tựa hồ xuất hiện một bóng người, bóng người kia mơ mơ hồ hồ, ngũ quan tương mạo giống như Yến Triệu Ca.

Chẳng qua là bóng người này khi đối mặt với Yến Triệu Ca, trong ánh mắt toát ra tà khí không che giấu.

Yến Triệu Ca bình tĩnh nhìn cảnh tượng trước mắt, khẽ cười:

- Trận pháp nghịch chuyển hình thành kết tinh sao?

Trong Đan điền Khí hải, thanh khí tản ra, hỗn độn khí xuất hiện.

Hỗn độn chấn động, đem tinh khí giống như hắc tuyến nốt vào bên trong, liền bốc lên khói trắng lị lị!

Trong đầu Yến Triệu Ca, bóng người đầy tà khí đó cũng dần biến mất.

Theo Yến Triệu Ca không ngừng truyền Cương khí vào trong tinh thạch màu đen, lại từ trong đó dẫn dắt ra tinh khí ngày càng nồng đậm, đến cuối cùng, giống như một lưu quang màu đen thông qua ngón tay của Yến Triệu Ca, theo kinh mạch chạy vào Đan điền.

Hỗn độn khí nuốt càng nhiều lưu quang màu đen, càng ngày càng bành trướng.

Sau một lúc lâu, tinh thạch màu đen truyền tới tiếng "răng rắc" giòn giã, sau đó, bề ngoài tinh thạch xuất hiện vết rách, rồi trực tiếp vỡ vụn.

Tinh thạch màu đen vỡ vụn, hoá thành cát, sau đó tan biến theo gió.

Hỗn độn khí trong Đan điền Khí hải của Yến Triệu Ca sau khi bành trướng, nhưng nhanh chóng thu nhỏ lại, cuối cùng trở lại nguyên dạng, tựa như chưa từng có chuyện gì phát sinh qua.

Nhưng Yến Triệu Ca có thể cảm giác được, Cương khí của bản thân, càng hùng hồn. thông suốt trăm mạch, đồng thời, linh tính càng ngày càng ngưng thật, dần có cảm giác tụy tâm sở dục, cách Tiên Thiên hậu kỳ, lại tiến thêm một bước.

Hỗn độn khí trở nên bình tĩnh, thanh khí hiện lên, đem hỗn độn khí che giấu đi.

Yến Triệu Ca thu công, ánh mắt quét nhìn bốn phía, chỉ thấy ma khí trong trời đất dần dần tản đi, vị trí của mọi người hiện tại chính là phía trên đáy hồ đầy bùn của Thanh Già Hồ, một mảnh hồ nước đã khô khốc, nơi này như hoá thành một cái lòng chảo vậy.

Ma khí tan hết, thiên địa ma vực tan vỡ. Không có ma khí ảnh hưởng, nước hồ phương xa bị ngăn cách, bắt đầu bổ sung khoảng trống, hướng về phía bên này vọt tới.

Yến Triệu Ca nghe tiếng nước chảy xiết từ bốn phương tám hướng vang lên, giống như hồng thủy vỡ bờ vậy.

Bên kia, Lưu Thịnh Phong đã chết trong tay Nguyễn Bình, đám người Diệp Trọng Châu, Lý Tĩnh Văn đỡ nhau đi tới.

Yến Triệu Ca giờ tay ra, Cương khí phóng ra ngoài, hoá thành một bàn tay khổng lồ, đem đám người Diệp Trọng Châu đi theo, thân hình nhanh chóng bay lên.

Rất nhanh, lũ lụt từ bốn phía vọt tới, dưới chân mọi người, lập tức hoá thành một mảnh ngập lụt.

Nhưng Thanh Già Hồ lúc này khác với trước kia.

Ví dụ như Thanh Già Đảo ở trung tâm hồ lớn, đã không còn tồn tại, mà dưới hồ nước, một cái hố thật sâu dường như tuyên cáo chuyện đã xảy ra.

Yến Triệu Ca dõi mắt về phía xa, cảm thấy địa hình của Thanh Già Hồ trở nên bất đồng.

Rất nhiều Võ giả, nhất là có không ít cường giả Đại Tông Sư ở trên Thanh Già Hồ hoặc gần kề Thanh Già Hồ mở ra đại chiến, tuy tiện có thể ảnh hưởng trăm ngàn dặm, đánh long trời lở đất.

Phong cảnh tươi đẹp Thanh Già Hồ, hoàn toàn trở thành lịch sử, vân vụ quanh năm bao phủ mặt hồ hoàn toàn biến mất, linh khí lưu động của toàn bộ khu vực loạn đến không còn hình dáng.

So với thực lực của người tham chiến mà nói, nếu ban đầu không có đại trận của Trọc Lăng Các tồn tại, Thanh Già Hồ bát ngát, sợ rằng sẽ xoá khỏi bản đồ.

Yến Triệu Ca đứng giữa không trung, trong lòng khẽ động, quay đầu nhìn lại, chỉ thấy phương xa có một bóng người nhanh chóng đến gần.

Người này là một đại hán thân hình vạm vỡ, làm một bộ khốc trời thương đất:

- Công tử, ngài không sao thật tốt quá!

Không phải A Hồ thì là ai?

Yến Triệu Ca cười nói:

- May mắn, hữu kinh vô hiểm, thuận lợi giải quyết vấn đề.

Sau lưng A Hồ là một con thú khổng lồ, màu lông đen trắng đan xen, một vòng màu đen quanh hai mắt, đáng vẻ ngậy tho, bộ dáng đi hình chữ bát.

Đương nhiên đây là Phán Phán, nó không để ý Tư Không Tĩnh ngồi trên lưng, xoè ra hai chân vọt tới Yến Triệu Ca.

Phán Phán thân mật với mình, Yến Triệu Ca đương nhiên cao hứng, nhưng hắn cũng không muốn gia hỏa này nhảy lên người mình, vội vàng giờ tay bảo Phán Phán ngừng lại.

Yến Triệu Ca vỗ vỗ đầu lớn của Phán Phán, Phán Phán lè lưỡi khẽ liếm bàn tay của Yến Triệu Ca.

Tư Không Tĩnh nhìn thủy vực trước mắt khôi phục lại bình tĩnh, cảm nhận linh khí chấn động chứng tỏ đại chiến vẫn chưa kết thúc tại phương xa, hai mắt sáng ngời.

Mặc kệ Tư Không Tĩnh và đám người Diệp Trọng Châu chào hỏi, Yến Triệu Ca nhìn về một phương.

Nơi đó, bóng người của Từ Phi xuất hiện.

Từ Phi nhìn thấy đám người Yến Triệu Ca không việc gì, thì thở phào nhẹ nhõm, sau đó hỏi Yến Triệu Ca:

- Ma vực đại trận băng giải, khí tức Cửu U biến mất, hết thấy những thứ này là...

Yến Triệu Ca cười nói:

- May mắn, may mắn.

Từ Phi nhẹ nhàng đảm vai hắn một quyền:

- Ngươi rất tốt, chuyện này thật sự để ngươi làm được!

- Đây là chuyện còn lớn hơn cả Thông Thiên Hội Minh.

Từ Phi than thở nói:

- Khó có thể tưởng tượng được, một Võ giả Tông Sư cảnh có thể làm được chuyện này.

Yến Triệu Ca khẽ mỉm cười:

- Từ sư huynh cũng biết, ta có kỳ ngộ, lấy được một kiện Thánh binh tối thượng, bằng không cũng "không bột đổ gạo nên hồ".

Từ Phi lắc đầu nói:

- Là Thánh binh tối thượng, chứ không phải Thánh binh, tu vi Tông Sư có thể khiến nó phát huy tác dụng đã là chuyện rất giỏi rồi.

- Chớ đừng nói, cơ duyên của ngươi là cùng người khác tranh đấu đạt được, không phải từ trên trời rơi xuống.

Khi đang nói chuyện, phương xa có một bóng người xuất hiện, Yến Triệu Ca quay đầu nhìn lại, chính là Đường Vinh Hạo thất lạc trước đây.

Đường Vinh Hạo cũng biết Yến Triệu Ca có ý tiến sâu vào hạch tâm trận pháp, chỉ là lúc đồng hành thì bị thất lạc.

Lúc này, ma vực đại trận tan biến, Đường Vinh Hạo trước tiên nghĩ đến Yến Triệu Ca, sau khi biết được chuyện của Yến Triệu Ca, hẩn từ đáy lòng nói:

- Yến sư đệ, bất kể giữa hai phái chúng ta có quan hệ như thế nào, trong chuyện này, ta muốn nói một tiếng bội phục, cũng vì lẽ dân bách tính của Bát Cực Đại Thế Giới không gặp tai họa mà cảm ơn ngươi.

Yến Triệu Ca nói:

- Đường sư huynh nói quá lời.

Hắn nhìn về phương xa, hơi cau mày nói:

- Chuyện lần này trở nên phiền toái như vậy, nguyên nhân là do Tuyệt Uyên thâm thấu quá mạnh mẽ, cũng không biết vấn đề tốt cùng là do ai?

Bạn đang đọc truyện *Sư Thượng Tới Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 2 - Chương 197: Thiên hạ không ai không biết quân!

Dịch giả: rolland

Nghe Yến Triệu Ca hỏi, Đường Vinh Hạo hơi trầm mặc một chút.

Yến Triệu Ca cùng Từ Phi chú ý tới điểm này, đều có chút kinh ngạc, Từ Phi hỏi:

- Đường sư huynh, có phải ngươi biết chuyện gì hay không?

Đường Vinh Hạo cau mày đáp:

- Trên đường tới nơi này, ta gặp những người khác, nghe một vài tin đồn, bây giờ còn không chắc lắm.

Yến Triệu Ca nói:

- Nếu không ngại thì nói nghe một chút?

Đường Vinh Hạo nhìn Diệp Trọng Châu cùng Lý Tĩnh Văn một cái, thờ dãi không có lên tiếng, mà dùng Cương khí truyền âm cho Yến Triệu Ca và Từ Phi:

- Trong lời đồn, xảy ra vấn đề chính là Trần trưởng lão, người lĩnh đội của Bích Hải Thành tới Thanh Già Hồ lần này.

Trong đầu của Yến Triệu Ca hiện lên khuôn mặt của vị lão giả kiệt ngạo của Bích Hải Thành kia:

"Trần trưởng lão sao?"

Đường Vinh Hạo nói:

- Bây giờ còn không chắc chắn, tựa hồ còn chưa thấy bóng dáng của Trần trưởng lão, đợi đến khi hắn hiện thân, mới có thể hiểu rõ sự thật.

Hắn xuất thân từ Đại Nhật Thánh Tông, sư môn là từ địch với Bích Hải Thành, không tốt đánh giá, bản thân hắn lại là người không thích kết luận bừa bãi.

Nhưng Yên Triệu Ca vẫn nghe rõ, Đường Vinh Hạo ý nói hiện tại Trần trưởng lão sống không gặp người, chết không thấy xác.

Một vị cường giả Đại Tông Sư như thế lại mất tích, là chuyện không thể tưởng tượng nổi.

- Cửu U dụ hoặc, ít nhiều gì đều có nguyên nhân, tựa như Lưu Thịnh Phong, chính vì tính tình bạo ngược, thích hành hạ người khác, lại bị tông môn đè ép tính tình.

Yên Triệu Ca xoa xoa thái dương:

- Còn Đại Tông Sư, nhất là cường giả Đại Tông Sư có tu vi cao thâm, ý chí kiên định, không dễ dàng bị Cửu U dao động.

- Nhưng cũng vì ý chí kiên định, nên một khi tâm niệm phát sinh biến đổi, liền trở nên cố chấp, ngoan cố, càng điên cuồng hơn.

Yên Triệu Ca thở ra một hơi thật dài:

- Thương Mang Sơn Mạc trưởng lão vì nguyên nhân gì thì ta không biết, nhưng nhìn bộ dạng của hắn, rõ ràng quá cực đoan, tràn ngập căm hận cùng bất bình. Bích Hải Thành Trần trưởng lão, trước đây mặc dù có chút ương bướng nóng nảy, nhưng vẫn là người lỗi lạc.

Đường Vinh Hạo nghe vậy thì gật đầu, Từ Phi suy nghĩ một lát, sau đó chần chờ nói:

- Có phải bởi vì chuyện tôn nhi của hắn không?

- Há?

Yên Triệu Ca có chút khó hiểu, Đường Vinh Hạo thì lộ ra mấy phần bưng bít.

Từ Phi giải thích:

- Triệu Ca ngươi có thể không biết, bởi vì chuyện này tương đối sớm. Năm xưa Trần trưởng lão tang tử (con chết), dưới gối chỉ còn một tôn nhi (cháu nội trai), nhưng một mực gầy yếu bệnh tật, không cách nào luyện võ, chỉ có thể từ từ điều dưỡng, nhưng thân thể càng ngày càng yếu, đã trở thành tâm bệnh lớn nhất của Trần trưởng lão.

Hắn than thở một tiếng:

- Đây là chuyện nhiều năm trước, những năm này không truyền ra tin tức gì, cũng không biết... aizz!

- Là như thế...

Yên Triệu Ca gật đầu một cái, không nói gì nhiều.

Tầm mắt của hắn nhìn về phương xa, chiến trường nơi đó, dần dần phân ra thắng bại.

Cửu U hạ xuống không còn hy vọng, ma vực vỡ tan tạo thành cản trở, các cường giả của Tuyệt Uyên có thể trốn thì bắt đầu chạy trốn, nếu trốn không khỏi thì tử chiến.

Một số người không có đạo ma, sau khi bị bắt thì có mấy phần sống.

Còn người bị đạo ma, coi như bị bắt sống, ép hỏi tình báo, sau đó cũng bị giết.

Từng cuộc chiến kết thúc, biến cố Thanh Già Hồ rốt cuộc lắng xuống.

Từng đạo khí tức cường đại bắt đầu áp sát vào trung tâm hồ.

Người đến đầu tiên là một bà lão tóc bạc hoa râm, lưng còng, miệng luôn ho khan, nhìn qua vô cùng yếu ớt.

Nhưng đám người Yên Triệu Ca, Từ Phi, Đường Vinh Hạo nhận biết người này, bà lão này chính là một trong Thái Thượng trưởng lão của Trục Lăng Các, là cường giả ít ỏi có trong Trạch Vực.

Trương Dao thấy bà lão kia, hoa hô:

- Sư tổ!

Nguyễn Bình cũng hành lễ:

- Đệ tử Nguyễn Bình, ra mắt sư bá tổ.

Bà lão nhìn Trương Dao, lộ ra mấy phần từ ái.

Đám người Yến Triệu Ca bao gồm bốn người Diệp Trọng Châu, Lý Tĩnh Văn cùng Tiểu Vũ đang trọng thương, cũng tiến lên hành lễ với bà lão.

Sau khi bà lão nghe Nguyễn Bình cùng Trương Dao bẩm báo tình huống, ánh mắt rơi vào trên người Yến Triệu Ca, quan sát tỉ mỉ, sau đó nói:

- Quảng Thừa quá may mắn.

Yến Triệu Ca mỉm cười:

- Tiền bối quá khen.

Bà lão cũng cười một tiếng, không nói nhiều nữa.

Trong mắt nhân vật như nàng thì Yến Triệu Ca làm tan rã đại trận ma vực, đáng giá coi trọng hơn Yến Triệu Ca càn quét rất nhiều thiên tài cùng lứa trên Thông Thiên Hội Minh.

Quả thực, quét ngang cùng lứa tuổi, là một yêu nghiệt thăng được thiên tài khác, biểu thị tiền đồ bất khả hạn lượng của một người trẻ tuổi, ngày sau có thể thành tựu một phen truyền kỳ.

Nhưng lấy tu vi Tông Sư, đột xuất kỳ bình, tham gia sự kiện to lớn mà cường giả Đại Tông Sư lão làng mới có khả năng đưa ra quyết định mang tính tác dụng, hơn nữa một lần liền thành công, càng nói rõ tầm mắt, phán đoán, khí phách của Yến Triệu Ca vô cùng ưu tú, vượt qua tuổi tác cùng tu vi của hắn.

Hắn có tu vi Tông Sư cảnh liền tham gia vào sự kiện ảnh hưởng đại cục toàn thiên hạ, như vậy nếu ngày khác tu vi của Yến Triệu Ca cao hơn, thì có thể khuấy động phong vân đến mức nào?

Đổi một góc độ nào đó mà nói, thiên tài không chết yếu, mới thật sự là thiên tài.

Ngàn vạn chúng sinh, thiên tài tuần kiệt chỉ chiếm một phần rất nhỏ, nhưng dân số to lớn như thế, thì nhân vật yêu nghiệt cũng không phải hiếm có.

Lấy tuổi tác cùng thân phận của nàng, cả đời này gặp qua quá nhiều thiên tài.

Không nói đến người khác, lão bà này có thể đi tới địa vị cùng tu vi hiện nay, ngày xưa lúc còn trẻ, không phải là thiên chi kiêu nữ cấp lãnh tụ sao?

Nhưng vô số anh kiệt, có thể đi tới cuối cùng, vĩnh viễn chỉ có một ít người mà thôi.

Sóng lớn trôi sa (phù sa), quá nhiều nhân tài không thể đi tới cuối cùng, tới độ cao mà bọn hắn phải đến.

Mà người giống như Yến Triệu Ca vậy, trong mắt lão bà, so với người trẻ tuổi chỉ có thiên phú Võ học xuất chúng, ít nhất có cơ hội đi về phía trước nhiều hơn, cao hơn, xa hơn.

"Quảng Thừa Sơn có người nổi nghiệp a, bây giờ nhìn lại có trò giỏi hơn thầy hay không mà thôi."

Lão bà nhìn Yến Triệu Ca, trong lòng khen ngợi.

Những cường giả Thánh Địa khác, lục tục chạy tới.

Một lão giả tóc tím, chính là một vị túc lão của Thiên Lô Điện, sau khi biết rõ chân tướng, ánh mắt nhìn chăm chú Yến Triệu Ca, thật lâu không nói.

Một nam tử trung niên cảnh giới Đại Tông Sư bên cạnh hắn cau mày:

- Cường giả Tuyệt Uyên đều bị chúng ta kèm chế, tên này bất quá có vận khí tốt mà thôi, ý vào Thánh binh toái phiến đánh lên thuận lợi, lại không có Đại Tông Sư ngăn cản hắn.

Lão giả tóc tím nghe vậy, quay đầu nhìn nam tử trung niên.

Lão giả không nói một lời, nhưng khiến nam tử trung niên cảm thấy thân thể tê dại, muốn nghẹt thở, toát mồ hôi lạnh.

Nhìn nam tử trung niên không kiên trì nổi nữa, lão giả tóc tím mới thu hồi ánh mắt, nhàn nhạt nói:

- Đầu tiên, Thánh binh toái phiến của hắn không phải nhật trên đường, mà là sau khi liên tục đánh bại đệ tử Thiên Lô Điện chúng ta mới lấy được, đầu

tiền là Yến Thiểm thì không nói, người cảm thấy người có thể lấy tu vi Tiên Thiên sơ kỳ tu vi, đánh bại Lam Chu Tiên Thiên trung kỳ không?

- Tiếp theo, cho người một khối Thánh binh toái phiến, người lấy tu vi Tiên Thiên trung kỳ Tông Sư, có thể thúc giục trong đó mấy phần lực lượng?

- Cuối cùng, cường độ của ma vực đại trận kia người đã nhìn thấy, có mấy Tông Sư rơi vào trong ma vực còn có thể tìm được chính xác hạch tâm của trận pháp? Cho dù có Thánh binh toái phiến, muốn rung chuyển hạch tâm của trận pháp, cũng cần phán đoán chính xác thời cơ trận pháp vận chuyển, mới có thể một đòn thành công, nếu không chỉ có thể lãng phí lực lượng của Thánh binh toái phiến.

Lão giả tóc tím nhìn nam tử trung niên nói:

- Bây giờ người còn cảm thấy, cái này chỉ vẹn vẹn là vận khí tốt hay không, nếu tùy tiện đổi một Võ giả Tông Sư khác, chỉ cần có Thánh binh toái phiến trong tay, là có thể làm được chuyện này?

Sắc mặt của nam tử trung niên có chút u ám, cúi đầu không nói.

Lão giả tóc tím nhàn nhạt nói:

- Quả thực, cường giả Tuyệt Uyên đều bị chúng ta kèm chế ở vòng ngoài, nhưng nếu không có hấn, Cửu U môn bây giờ đã mở ra, hiện tại đã là một kết quả khác rồi.

Hắn nhìn về phía Yến Triệu Ca, than thở nói:

- Từ nay về sau, trong mắt của lão phu, thân phận của hắn không còn là nhi tử của Yến Dịch. Quảng Thừa Sơn Yến Triệu Ca, danh tự này, lão phu nhớ kỹ.

Không chỉ lão giả tóc tím, những cường giả Thánh Địa khác cũng đang nhìn chăm chú Yến Triệu Ca.

Từ ngày hôm nay, Quảng Thừa Sơn Yến Triệu Ca, ai ai cũng biết.

Thiên hạ không ai không biết quân!

Hết Quyển 2!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Quyển 3 - Chương 198: Năm tuổi, làm đại sự

Dịch giả: rolland

Trên Thanh Già Hồ, chiến sự rốt cuộc dần dần lắng xuống, các cường giả đứng đầu Thánh Địa lại gặp nhau, thu thập các tình báo vừa mới có được, và tiến hành thảo luận về bước kế tiếp nhằm vào Cửu U cùng Tuyệt Uyên.

Lần Thanh Già Hồ đột biến này, mặc dù đã được giải quyết, nhưng các Thánh Địa vẫn có tổn thất.

Các Võ giả tu vi tương đối thấp không phải không có việc gì làm, mà đang cùng những người quen biết câu thông.

Thế hệ trẻ tham gia Thông Thiên Hội Minh lúc này đã không còn là nhân vật chính nữa.

Nhưng mà họ cũng là truyền nhân hạch tâm của các Thánh Địa, tầm mắt, kiến thức đối với thế cục hơn xa bạn cùng lứa tuổi.

Đối với lần Cửu U dị biến này đều có ý nghĩ riêng của mình.

Trong đó, cũng có một số người biến mất trong cuộc dị biến, bất kể quan hệ với nhau thường ngày như thế nào đi nữa, các sư huynh đệ khi nhắc tới không khỏi bi thương.

Dĩ nhiên, ánh mắt của bọn họ vẫn rơi vào trên người Yến Triệu Ca.

Một đám người trẻ tuổi nhìn Yến Triệu Ca lúc này, tâm tình đều có chút phức tạp.

Dù cho vô cùng nổi trội trên Thông Thiên Hội Minh, dù cho thực lực thiên phú bao phủ mọi người, nhưng trước kia mọi người nhìn nhận Yến Triệu Ca cùng bản thân không quá nhiều khác nhau.

Đối phương ưu tú hơn, đi trước một bước, để cho rất nhiều người bội phục, nhiều hơn là nâng cao ý chí truy đuổi, ngày sau ganh đua cao thấp với Yến Triệu Ca.

Nhưng sau khi hết thầy phát sinh, suy nghĩ trong lòng không ít người dần dần phát sinh biến hoá.

Yến Triệu Ca và bọn họ tựa như cách một tầng, không còn cùng một loại người.

Mặc dù vẫn là Võ giả Tông Sư cảnh nhưng lại có thể giải quyết được vấn đề mà Đại Tông Sư cũng không nhất định làm được.

Người như vậy biểu hiện trên Thông Thiên Hội Minh lúc trước, tựa như là chuyện đương nhiên.

Thậm chí, so tài với thế hệ trẻ trên Thông Thiên Hội Minh thật ra không đủ hiện lên hào quang của Yến Triệu Ca.

Đám thanh niên tài tuấn mới sinh ra, trong lúc nhất thời đều im lặng, vô số ý nghĩ nổi lên trong lòng, rối loạn, khó tả nên lời.

Mọi người đem sự chú ý của mình đặt trên chuyện của Cửu U cùng Tuyệt Uyên, đặt trên người Yến Triệu Ca, nhưng rất ít người chú ý tới, một người vốn không xuất hiện ở Thanh Già Hồ đã đến nơi này.

Một thanh niên anh tuấn, biểu tình trầm tĩnh, ánh mắt sắc bén, một thân mặc trang phục của đệ tử hạch tâm đích truyền Thiên Lô Điện.

Nhi tử của Thủ Toạ trưởng lão Thiên Lô Điện - Lâm Thiên Phong, thiên kiều thế hệ trẻ của Thiên Lô Điện, cùng Yến Triệu Ca, Hoàng Kiệt, Tổng Triều xưng là Tứ công tử đương thời, Lô Minh công tử - Lâm Chu!

Sắc mặt hần tái nhợt, tỏ ra yếu ớt.

Trước đó bị Yến Triệu Ca đả thương, buộc phải sử dụng Hóa Huyết Lưu Quang Ngọc thúc giục cảm pháp chạy trốn, làm Lâm Chu tổn thương nguyên khí nặng nề, cho tới bây giờ vẫn không khôi phục hoàn toàn.

Cho nên lần Thông Thiên Hội Minh này, Lâm Chu cùng Yến Thiểm đều không tham gia.

Thêm vào chuyện Võ học đích truyền của Bích Hải Thành, Nhất Tuyền Phong, Bích Hải Thành một mực muốn tìm Lâm Chu gây phiền toái.

Mặc dù Thiên Lô Điện cung cấp tình báo của Cửu U, khiến cho Bích Hải Thành mang ân tình, không truy cứu chắc nữa, nhưng Lâm Chu vẫn tận lực né tránh lộ mặt trước các đại lão của Bích Hải Thành.

Nhưng lần tiểu trừ Võ giả Tuyệt Uyên này, Lâm Chu vẫn âm thầm theo cao thủ của Thiên Lô Điện đồng hành, đi tới Thanh Già Hồ.

Hần tới đây không phải vì Thông Thiên Hội Minh, không phải vì Cửu U, Tuyệt Uyên, cũng không phải vì tìm Yến Triệu Ca báo thù.

Lâm Chu vì một người khác.

Hần cách thật xa, ẩn giấu thân hình, dõi mắt trông theo, nhìn một bóng người nữ tử bên cạnh cao thủ của Bích Hải Thành.

Nhìn đối phương thương tích cả người, ánh mắt của Lâm Chu toát ra vẻ đau xót, chỉ thấy đối phương cuối cùng không có việc gì, hắn mới thở phào nhẹ nhõm:

"Tình Vãn, khá tốt là ngươi không có gì..."

Lâm Chu si ngốc nhìn Lý Tình Vãn, một lúc lâu sau mới phục hồi lại tinh thần, thở dài:

"Đáng tiếc, bây giờ ngươi không nhận ra ta, chúng ta vốn quen biết trên Thông Thiên Hội Minh lần này."

Nghĩ đến Thông Thiên Hội Minh, sắc mặt của Lâm Chu liền âm trầm, ánh mắt quét qua Yến Triệu Ca.

Vì tránh đưa tới chú ý, tầm mắt của hắn chỉ lướt qua một cái, cũng không có ngừng lại, nhưng hình dáng của Yến Triệu Ca vững vàng khắc sâu trong đầu hắn.

"Mà ngươi, Yến Triệu Ca, sinh mệnh của ngươi vốn nên đi về điểm cuối trong Thanh Già Hồ..."

Lâm Chu nhắm mắt lại, hít sâu một hơi:

"Tuyệt Uyên thăm thấu quả nhiên mạnh mẽ, càng giỏi ẩn núp, ta chỉ điểm lộ ra thân phận của một vài người, khiến cho bọn họ thay đổi kế hoạch, lúc này mới để cho người ẩn núp sâu hơn bại lộ, nếu không, chuyện tại Thanh Già Hồ thuận lợi, đối phương sẽ còn tiếp tục ẩn núp."

"Điều này nói rõ, chuyện tại Thanh Già Hồ lần này chỉ mới bắt đầu, bọn họ còn mưu đồ lớn hơn."

Nghĩ tới đây, Lâm Chu liền cau mày.

Hắn cùng Thiên Lô Điện chiếm trước tiên cơ, vốn có thể dựa vào lần này làm lắng xuống loạn Tuyệt Uyên đồng thời thu lấy lợi ích cùng hồi báo từ các Thánh Địa khác.

Nhưng bởi vì Tuyệt Uyên phản đòn, khiến chuyện phát sinh thêm khó khăn, suýt nữa sắp thành lại hỏng.

Cuối cùng để Yến Triệu Ca ngăn cơn sóng dữ, giải quyết dứt khoát.

Như vậy, người khác mặc dù mang ơn Thiên Lô Điện, nhưng nhiều người cũng sẽ cho rằng Yến Triệu Ca tạo nên tác dụng lớn hơn.

Ân tình mà cách Thánh Địa khác thiếu Thiên Lô Điện sẽ bị giảm không ít phân lượng.

Lâm Chu từ từ mở mắt, hạ tầm mắt, ánh mắt bình tĩnh không gọn sóng:

"Lần này, chỉ là một bắt đầu!"

Người của Đại Nhật Thánh Tông cũng chú ý Yến Triệu Ca.

Thế hệ trẻ của Quảng Thừa Sơn đi ra một nhân vật như vậy, Đại Nhật Thánh Tông cũng phải coi trọng.

Huống chi, truy tố căn nguyên trước đó, tại Đông Đường cuộc chiến, còn có Thương Mang Sơn bởi vì Lôi Nguyên Tô Sinh Thuật, mở khoáng Cự Linh Huyền Thạch mà xung đột với Thiên Lô Điện, cuối cùng kết minh cùng Quảng Thừa Sơn và Bích Hải Thành, đối địch với Đại Nhật Thánh Tông.

Những chuyện này, đều không thoát khỏi quan hệ với Yến Triệu Ca.

Phụ trách dẫn đội Đại Nhật Thánh Tông vây quét Vô giả cao tăng của Tuyệt Uyên phục kích lần này, chính là Đại Nhật Thất Tử, Mộ Quang Quân.

Trước đây, trưởng lão Đại Nhật Thánh Tông cùng đám người Đường Vinh Hạo, Hoàng Kiệt đi Thanh Già Hồ tham gia Thông Thiên Hội Minh, chính là Đại Nhật Thất Tử, Phá Hiểu Quân.

Đồng thời, Phá Hiểu Quân cũng là cây đinh của Tuyệt Uyên thâm thấu trong Đại Nhật Thánh Tông.

Kết quả, trước đại chiến, Phá Hiểu Quân bị Mộ Quang Quân tự tay đánh chết.

Về mặt của Mộ Quang Quân ôn hòa, gọn sóng không sợ hãi, chẳng qua là lẳng lặng nhìn về Yến Triệu Ca ở phương xa.

Ở Đông Đường, hắn từng chuẩn bị xuất thủ, nhưng gặp phải Quảng Thừa Sơn phản công, không thể được như ý nguyện, mà còn liên tiếp bị Thạch Thiết, Yến Dịch đánh trọng thương.

Mộ Quang Quân nhìn một hồi lâu, cũng không quay đầu lại, dùng Cương khí truyền âm cho Hoàng Kiệt phía sau mình:

- Người đặc biệt chạy tới Thanh Già Hồ một chuyến, nhìn cũng nhìn rồi, nghĩ như thế nào?

Ở sau lưng hắn, thanh niên bình tĩnh khoan thai không trả lời vấn đề, mà nói:

- Năm tuổi (*) thứ hai của ta sắp đến rồi.

Một câu nói điên điên khùng khùng, nhưng Mộ Quang Quân vẫn nghe hiểu.

Bởi vì hắn là một trong số ít người biết được vài thứ sau lưng thanh niên này.

"Bình thường khiêm tốn một chút, năm tuổi thì đặc biệt, làm chuyện đại sự để kỷ niệm a."

Đây những lời Hoàng Kiệt đã từng nói.

Ít có người biết rằng, ở "năm tuổi" thứ nhất của hắn, lúc hắn mười hai tuổi, hắn được xác định là Tông chủ đời kế tiếp của Đại Nhật Thánh Tông, không thể bàn cãi.

Vị trí Tông chủ này bị ba người của Hoàng gia nắm giữ, gần như cha truyền con nối.

Nhưng cường giả hạch tâm của Đại Nhật Thánh Tông không một ai phản đối, hoàn toàn ủng hộ quyết định này.

(*) 本命年 "năm bản mệnh" hay "năm tuổi": đây là năm có con giáp đại diện giống hết năm mỗi người được sinh ra.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* tại miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Quyển 3 - Chương 199: Ban đầu vẫn còn coi nhẹ người

Dịch giả: rolland

Mộ Quang Quân, Hoàng Kiệt quan sát Yến Triệu Ca, ánh mắt của Yến Triệu Ca cũng quét qua đám người Đại Nhật Thánh Tông.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca quét qua Hoàng Kiệt, sau đó rơi vào trên người những đệ tử Đại Nhật Thánh Tông khác sau lưng Hoàng Kiệt.

Người tới tham gia Thông Thiên Hội Minh lần này không ít.

Mặc dù không thể chắc chắn đối phương có rời đi hay không, nhưng Đường Vĩnh Hạo đã từng giao thủ với tên Đại Tông Sư dấu mặt kia, cho dù tín nhiệm Hoàng Kiệt đi nữa, khẳng định cũng sẽ có kiểm chứng.

Hoàng Kiệt thân nhiên như vậy, có vài người bám theo tay chân hắn, hiềm nghi có thể giảm phân nửa.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca nhìn khắp bốn phía, cái nhìn có vẻ lơ đãng, nhưng thực ra là đang quan sát những Võ giả Đại Tông Sư có tu vi tương đương với tên bịt mặt.

Thật ra thì, trong những người ở đây hiện tại có gian tế của Tuyệt Uyên hay không là một chuyện khó nói.

Dù sao, không phải mỗi tên Võ giả Tuyệt Uyên đều lựa chọn đoạ ma.

Thân ở trong ma vực, dễ dàng dẫn động ma niệm trong lòng, nhanh chóng đoạ ma.

Nhưng đây cũng không phải chuyện tất nhiên.

Biết người biết mặt không biết lòng, những lời này đã thể hiện sâu sắc, cho dù không đoạ ma, nhưng trong nội tâm tràn ngập quỷ vực, chỉ cần che giấu tốt thì người bên ngoài cũng không thể nhìn ra lai lịch.

Chỉ cần không có người chứng kiến, cho dù người này âm thầm giết chết ai đó, nhưng kịp thời xử lý thi thể, sau mọi chuyện vẫn có thể nghênh ngang đi gặp người khác như thường.

Ngược lại thì người đoạ ma, một khi đoạ ma hoàn toàn, thì khác hẳn với người bình thường, rất khó che giấu, cơ bản đều ản núp đi.

Yến Triệu Ca không dám khẳng định, thế gian này có phương pháp cho người đoạ ma trở lại nhân thân như thường, nhưng khả năng này quá nhỏ.

Tương đối mà nói, khắc chế bản thân đoạ ma hoàn toàn, mới là lựa chọn tốt nhất của người ản núp.

Giống như đám người Mạc trường lão trước khi Thanh Già Hồ đột biến.

"Trước kia có phải ta chú ý vào chuyện vụn vặt rồi hay không?"

Yến Triệu Ca suy nghĩ trong lòng:

"Tên Đại Tông Sư ám sát ta, có thể không phải là gian tế ản núp? Dù sao, nhìn hình dáng của hắn đã đoạ ma lâu rồi, cũng không phải gần đây."

"Hắn hẳn là thành viên của tổ chức Tuyệt Uyên ản núp trong Địa Vực."

Yến Triệu Ca vuốt cằm:

"Đem bản thân che giấu thật chặt, lại không thi triển Võ học mình am hiểu. Không bắt tại trận, căn bản không nhìn ra thân phận của hắn, là ai biết gốc rễ của hắn sao? Đoạ ma, ngược lại sẽ minh xác mục tiêu."

"Nếu không phải vì che giấu thân phận, thì tại sao hắn không thi triển Võ học mà mình am hiểu chứ?"

Yến Triệu Ca cẩn thận hồi tưởng lại tình cảnh lúc ấy:

"Kiếm pháp cùng chưởng pháp lúc giao thủ cùng ta và Từ sư huynh, thật ra cũng có chút hoà hảo, nếu so sánh với tu vi của hắn mà nói, mặc dù không thể khẳng định đó là Võ học mà hắn am hiểu hay không, nhưng chắc chắn hắn đã hạ xuống khổ công."

Yến Triệu Ca suy nghĩ, ánh mắt có chút híp lại:

"Tại sao có cảm giác, thời gian mà hắn đoạ ma có chút gần với thời điểm..."

- Lần này Triệu Ca lại lập công, không giống bình thường.

Giọng nói thanh nhã của Phương Chuẩn vang lên bên tai, Yến Triệu Ca thu liễm tâm tư, cười đáp:

- Nhờ may mắn của ông trời, Nhị sư bá quá khen.

Phương Chuẩn lắc đầu:

- Không, người làm rất khá, nếu không phải hành động ngoài dự tính của người, lần này Tuyết Uyên sẽ có cơ hội thành công rất lớn.

- Cứu U môn mở ra, muốn đóng kín lần nữa là chuyện hết sức khó khăn.

Yến Triệu Ca hỏi:

- Trọc Lăng Các An Các chủ tại sao không chạy tới? Có phải Viêm Ma đang quấy rối bên Đông Hải hay không?

Phương Chuẩn nói:

- Không sai, hẳn là người của Tuyết Uyên cấu kết với Viêm Ma Đại Thế Giới cùng nhau hành động, làm chúng ta hai mặt thụ địch.

- Không chỉ Trọc Lăng Các An Các chủ, Bích Hải Thành Tổng Thành chủ, còn có Thiên Lôi Điện Điện chủ, cũng chạy tới Đông Hải.

- Hơn nữa, Địa Vực bên kia cũng gặp biến hoá, bốn môn cùng Thương Mang Sơn, liên thủ đàn áp bên kia.

Phương Chuẩn đem chuyện đã xảy ra nói liên tục, đột biến Thanh Già Hồ lần này nhìn như chỉ ở Thanh Già Hồ, nhưng thật ra dính líu rất rộng:

- Bên Thanh Già Hồ khẩn cấp liên lạc, quyết định cuối cùng là Đại Nhật Thánh Tông Hoàng Húc, mang theo Đại Nhật Hành Thiên Xích tới.

Yến Triệu Ca khẽ nhíu mày một cái:

- Như vậy, người đâu?

Về mặt của Phương Chuẩn trình trọng thêm mấy phần:

- Ma Thánh lại xuất hiện, chặn đánh Hoàng Húc cùng Đại Nhật Hành Thiên Xích.

Yến Triệu Ca hơi ngẩng đầu:

- Ma Thánh a...

Bát Cực Đại Thế Giới hiện tại, có thể xác định tu vi là Võ Thánh mà mọi người biết, tổng cộng có sáu người.

Thái Thượng trưởng lão của Đại Nhật Thánh Tông, Đông Lai Võ Thánh, Đại Nhật Đông Lai - Hoàng Quang Liệt.

Thành chủ Bích Hải Thành, Bích Hải Võ Thánh, Ba Lan Vạn Trượng - Tổng Vô Lượng.

Các chủ Trọc Lăng Các, Phiên Vân Võ Thánh, Trọc Lăng Phiên Vân - An Thanh Lâm.

Điện chủ Thiên Lôi Điện, Thanh Lôi Võ Thánh, Bát Phương Kinh Lôi - Thẩm Lịch.

Cùng với không môn không phái, Họa Thánh cùng Ma Thánh.

Trong đó Họa Thánh - Mặc lão nhân, chính là cường giả tuổi tác lớn nhất, bối phận lớn nhất còn ở trên đời.

Năm xưa, Hám Thiên Tôn - Triển Đông Các cùng Ma Thiên Khách - Triển Tây Lâu của Quảng Thừa Sơn còn tại thế, Mặc lão nhân đã dương danh lập vạn, cho tới hôm nay.

Lão này thường cư trú ở hải ngoại, không hỏi thế sự, không can thiệp phân tranh, phần lớn thời điểm, mọi người hoàn toàn không cảm giác sự tồn tại của lão.

Chỉ có khi Viêm Ma Đại Thế Giới xâm phạm khẩn cấp, lão mới hiện thân, tương trợ những cường giả nhân tộc khác đánh lui Viêm Ma.

Tương đối mà nói, Mặc lão nhân siêu nhiên thế ngoại, bao gồm Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Thánh Tông cùng các thế lực lớn khác, sẽ không dễ dàng chọc hắn.

Mà Ma Thánh - Viên Thiên thì khác, tính cách ngang bướng bừa bãi, hết lần này tới lần khác, tu vi lại cao, sức phá hoại quá lớn.

Quan hệ giữa hần và sáu Thánh Địa vô cùng tối tệ, tác phong làm việc hi nộ vô thường, khó mà đoán được, làm mọi người đều cảm thấy đau đầu.

Yến Triệu Ca đã từng âm thầm nghiên cứu Ma Thánh cùng người khác giao thủ, người đương sự hay người đứng xem miêu tả, phát hiện Ma Thánh - Viên Thiên hơn phân nửa là đạt được di tích sau Đại Phá Diệt sau lưu lại, tạo thành con đường Vô học của hần.

Truy tố căn nguyên, mơ hồ có bóng dáng của Ma đạo cự phách trước Đại Phá Diệt, Vô Thường Ma Tông.

- Ma Thánh - Viên Thiên, cùng Tuyệt Uyên có liên quan sao? Hay là nói, Tuyệt Uyên căn bản là Viên Thiên sáng lập?

Yến Triệu Ca chép miệng nói:

- Trong ấn tượng... thì Viên Thiên thích đọc lai độc vãng, làm việc thẳng thắn.

Phương Chuẩn nói:

- Viên Thiên bởi vì nguyên nhân gì mà trợ giúp Tuyệt Uyên ngăn chặn Hoàng Húc cùng Đại Nhật Hành Thiên Xích, sự việc phát triển đến hiện tại cũng không dễ đoán, nhưng vì lý do cẩn thận, cũng không thể đem chuyện này là chuyện ngẫu nhiên, cần phòng ngừa Viên Thiên sẽ xuất thủ sau này.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Nhị sư bá nói đúng.

Phương Chuẩn nói:

- Nơi này, tạm thời chấm dứt, chuyện giải quyết Thanh Già Hồ vẫn giao cho Trọc Lăng Các tự mình xử trí đi. Nói đến, bọn họ lần này thất bại thảm trọng nhất, hai Đại trưởng lão có một người là gian tế, cuối cùng đến tội, người còn lại thì chết trận.

Phương Chuẩn lắc đầu một cái rồi tiếp tục nói:

- Liên quan tới Tuyệt Uyên cùng Cửu U, còn rất nhiều việc sau này cần từ từ thảo luận, bây giờ chúng ta về sơn môn trước đi.

Yến Triệu Ca gật đầu đáp:

- Ta biết.

Phương Chuẩn bỗng nhiên cười một tiếng:

- Lần này trở về, tông môn tất nhiên trùng trùng điệp điệp thưởng cho ngươi.

- Lúc trước ta còn nói, không cần mười mấy năm, chỉ cần mấy năm, thế nhân nhìn Triệu Ca ngươi, cũng không phải nói là nhi tử của Yến sư đệ, mà là bản thân Triệu Ca ngươi.

- Nhưng ta chưa từng nghĩ tới, vẫn còn coi thường ngươi, từ hôm nay trở đi, danh tiếng của ngươi thiên hạ đều biết, không người không rõ.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 200: Khen thưởng trước đây chưa từng có

Dịch giả: rolland

Đối với lời khen ngợi của Phương Chuẩn, Yến Triệu Ca mỉm cười nói:

- Nhị sư bá quá khen, làm ta sấp ngượng rồi.

Phương Chuẩn lắc đầu:

- Ngươi tiếp thu được.

Tập hợp lại những Võ giả Quảng Thừa Sơn khác, mọi người lập tức rời khỏi Trạch Vực, trở lại Thiên Vực.

Mặc dù đạt được nhất trí về vấn đề đối phó tổ chức Tuyệt Uyên, trong Thanh Già Hồ đột biến liên thủ đối địch.

Nhưng hôm nay, cuộc chiến tại Thanh Già Hồ kết thúc, chiến đấu cùng tổ chức Tuyệt Uyên tạm thời chấm dứt ở đây, Quảng Thừa Sơn vẫn là Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Thánh Tông vẫn là Đại Nhật Thánh Tông.

Đám người Yên Triệu Ca, Phương Chuẩn từ Trạch Vực trở lại Thiên Vực, vẫn theo đường tắt xuyên qua Địa Vực.

Mặc dù sào huyệt của Tuyệt Uyên có thể ở chỗ này, nhưng trải qua đại chiến lúc trước, mấy Thánh Địa liên thủ trấn áp Địa Vực, trước mắt vẫn coi như an toàn.

Mặt khác, từ Trạch Vực trở về Thiên Vực, không đi qua con đường này thì phải xuyên qua lãnh thổ của Hòa Vực.

Hoàng Quang Liệt không xuất quan, Đại Nhật Thánh Tông thua thiệt tại trận chiến Đông Đường. Nếu như Mạnh Uyển không giành được Thái Âm Quan Miện trong Thái Âm Chi Thủ lần thứ ba, thì đám người Yên Triệu Ca, Phương Chuẩn trực tiếp giẫm lên Hòa Vực cũng không sao.

Nhưng bây giờ Đại Nhật Thánh Tông có hai kiện Thánh binh trong tay, mặc dù không phản công, nhưng thế cục trước mắt cũng không tồi tệ như trước.

Yên Triệu Ca, Phương Chuẩn muốn xuyên qua Hòa Vực thì nhất định sẽ gặp đối phương công kích.

Không chỉ Quảng Thừa Sơn, Sơn Thạch Ông mang đám người Thương Mang Sơn trở lại Sơn Vực, đồng dạng đi qua Địa Vực, mà không phải đi qua Hòa Vực.

Một bên khác, đội ngũ của Thiên Lôi Điện trở lại Lôi Vực, cũng đi qua Địa Vực, nếu không thì bọn họ phải mượn đường bên Thủy Vực.

Dĩ nhiên, Thiên Lôi Điện cũng sẽ không đồng hành cùng đám người Quảng Thừa Sơn, Thương Mang Sơn.

Yên Triệu Ca cùng Từ Phi, Tư Không Tinh nhìn Thương Mang Sơn bên kia một chút, lại nhìn bên này một chút, trong lòng nhất thời phức tạp.

Không tính đám người sau này mới chạy đến Trạch Vực tham gia tiểu trừ Tuyệt Uyên, người trẻ tuổi bên này tham gia Thông Thiên Hội Minh có ba người đi, trở về đủ cả ba.

Bên Thương Mang Sơn thì có chút thê lương, đích truyền hạch tâm liên tục gây hai người là Lưu Thịnh Phong cùng Triệu Hạo, Tiểu Vũ, Kỳ Hán Như toàn bộ trọng thương.

Võ giả cao tăng, Trọc Lăng Các lần này tổn thương nặng nhất.

Mà đệ tử thế hệ trẻ, Thương Mang Sơn lúc này cột sống bị đánh gãy một nửa, còn không có chỗ nói lý được.

Trương đối mà nói, Lôi Vực Thánh Địa Thiên Lôi Điện, ở phương diện này có vẻ buồn rầu ảm đạm.

Tà Từ Dật lớn tuổi nhất, cách Thông Thiên cảnh chỉ còn một bước chết, còn Trần Lâm có phần lớn thực lực dựa vào hai đầu Quỷ Lang, Tuyệt Hàn Quỷ Lang bị Phán Phán của Yên Triệu Ca đặt mông đè thành thịt vụn.

Cộng thêm Lâm Chu trước đây bị trọng thương trong tay Yên Triệu Ca. Cánh tay phải của Yên Thiêm giới về dùng kiếm thì bị Yên Triệu Ca chặt đứt, thế hệ trẻ của Lôi Vực cũng trải qua không ít thất bại.

Một đường xuyên qua Địa Vực, đi tới giáp giới ba vực Sơn Vực, Thiên Vực, Địa Vực, đội ngũ của hai Thánh Địa từ về sơn môn của mỗi người.

Phương Chuẩn mang đám người Yên Triệu Ca trở lại Quảng Thừa Sơn, những người khác trước tiên giải tán, Yên Triệu Ca thì đi theo Phương Chuẩn, hai người ra mắt lão Chương môn Nguyên Chính Phong.

Trong đại điện của tông môn, Nguyên Chính Phong ngồi chủ vị, đã sớm chờ ở đó.

Hai bên hân theo thứ tự là Yên Dịch, Thạch Thiết, cùng với hai vị Thái Thượng trưởng lão của tông môn.

Phương Chuẩn cùng Yên Triệu Ca hành lễ với đám người Nguyên Chính Phong. Không giống với lần trước Yên Triệu Ca ra mắt chương môn, lần này, Phương Chuẩn cũng không ngồi xuống, mà là đứng tại chỗ, đầu tiên hướng Nguyên Chính Phong bẩm báo về chuyện đã xảy ra tại Thanh Già Hồ.

Đám người Nguyên Chính Phong trước đây đã xem qua báo cáo của Phương Chuẩn, nhưng vẫn kiên trì nghe Phương Chuẩn tự mình nói.

Phương Chuẩn nói chuyện rõ ràng có thứ tự, khách quan công chính, đối với những chỗ mà bản thân nghi ngờ cũng không đưa ra phán đoán, chỉ đem tin tức mà mình biết nguyên vẹn nói ra.

Đội hân nói xong, Nguyên Chính Phong chậm rãi gật đầu, không nói gì, mà nhìn Yên Triệu Ca nói:

- Triệu Ca cũng nói một chút đi.

Yên Triệu Ca gật đầu, cũng như Phương Chuẩn, đem chuyện bản thân nhập đại trận ma vực nói ra, ngoại trừ một vài việc cá biệt chỉ nói qua loa thì tất cả báo cáo theo sự thật.

Bao gồm bản thân hần lĩnh ngộ lực lượng ý cảnh của Lôi Đế Chi Nhân, thu nạp tính khí trong đó, từ Tiên Thiên sơ kỳ đột phá đến Tiên Thiên trung kỳ.

Bao gồm bản thân hần tính toán đại trận ma vực như thế nào, từ đó dựa vào uy năng của Lôi Đế Chi Nhân phá trận.

Nguyên Chính Phong nghe xong, sau đó nói:

- Triệu Ca, lần này ngươi làm rất khá, tốt vô cùng.

Yến Triệu Ca đáp:

- Phần lớn là may mắn, nếu ta có thể tính toán thấu triệt đại trận ma vực kia, có lẽ dễ dàng hơn một chút.

- Nhất là không cần nhìn Diệp sư huynh của Bích Hải Thành, Trương sư muội của Trọc Lăng Các bị đám người Lưu Thịnh Phong hành hạ.

Về mặt nghiêm túc của Thạch Thiết, hiếm thấy mang theo mấy phần nhu hoà:

- Ngươi đã làm rất khá, trước tiên không nói năng lực, lấy cảnh giới Tông Sư xông thẳng vào hạch tâm của ma vực, thử ngăn cản Cửu U bùng xuống, chỉ phần khí phách và can đảm như thế này cũng khó có được rồi.

- Quan trọng hơn, ngươi không phải dâng trào huyết khí trong nhất thời, mà trong bụng chứa can khôn.

Đối diện Thạch Thiết cùng Yến Dịch, hai vị Thái Thượng trưởng lão cũng khẽ gật đầu:

- Không sai, lần này ngươi làm rất khá.

Yến Dịch lúc này cũng không nói gì, mà nhìn Yến Triệu Ca mỉm cười.

Yến Triệu Ca rõ ràng nhìn trên mặt phụ thân nhà mình vui vẻ hiếm thấy.

Rõ ràng là nụ cười đắc ý, tựa như không tiếng động đã khoe khoang bản thân có một nhi tử ưu tú.

Đến tuổi tác và thân phận hiện giờ của Yến Dịch, muốn thấy hần trước mặt người khác lộ ra biểu tình như vậy, cũng khó như lên trời.

Yến Triệu Ca tỏ vẻ, sống lâu gặp a...

Nguyên Chính Phong ngồi trên chủ vị, tâm tình hiển nhiên vô cùng tốt, lão nhân gia đột nhiên tựa như lão ngoan đồng, nghiêng đầu nhìn Yến Triệu Ca một cái.

Yến Triệu Ca bị hần nhìn không cách nào giải thích được, thì lập tức nghe Nguyên Chính Phong nói:

- Triệu Ca a, lão phu bây giờ có chút nhừ đầu, tốc độ lập công của ngươi quá nhanh, hơn nữa, một lần so với một lần lớn hơn, tông môn không biết khen thưởng ngươi cái gì đây.

- Khen thưởng nhẹ đi thì không thích hợp, đối với ngươi bất công, cũng vi phạm nguyên tắc thưởng phạt công chính của bản môn.

- Nhưng mà, tông môn có chút của cải, rất nhanh đều bị ngươi móc sạch, muốn thưởng cũng không thưởng được a.

Nguyên Chính Phong cũng không phải là một người có tính tình nghiêm túc, ngược lại lão nhân gia rất khoan dung rộng lượng, lúc tâm tình tốt, thì thích chọc ghẹo vân bối.

Nhưng chuyện này cũng không tổn hại uy nghiêm của hần, uy nghiêm của lão Chương môn Quảng Thừa Sơn cho tới bây giờ không phải dựa vào xụ mặt mà lập nên.

Người không biết trời cao đất rộng, Nguyên Chính Phong sẽ cho bọn họ biết tại sao mọi người gọi hần là Tề Thiên Thủ.

Yến Triệu Ca ít nhiều gì cũng biết tính tình của Nguyên Chính Phong, nghe vậy liền liếm môi cười:

- Sư tổ muốn ban thưởng gì cũng được, ngài luôn hào phóng, chắc chắn không bạc đãi ta.

Nguyên Chính Phong duỗi tay chỉ chỉ Yến Triệu Ca, cười nói:

- Ngươi nha.

Ánh mắt của hần nhìn Thạch Thiết, Thạch Thiết gật đầu, sau đó nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Khen thưởng cho ngươi chính là một hạng đặc quyền.

- Từ nay về sau, ngươi có thể gặp chuyện không báo, tùy cơ ứng biến, chỉ cần sau chuyện đó cần báo cáo là được, trước chuyện có thể quyết định thật

nhANH, tự thân xử lý, cũng có thể điều động tài nguyên trợ giúp.

Thạch Thiết hơi dừng lại một chút, nói:

- Bất kỳ chuyện gì.

Yến Triệu Ca thở ra một hơi thật dài.

Hạng quyền lực này, toàn bộ lịch sử của Quảng Thừa Sơn, từ khi khai sơn lập phái cho tới bây giờ, chưa từng có Võ giả Tông Sư nào đạt được!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 201: Đại Phá Diệt lưu lại di tích

Dịch giả: rolland

Gặp chuyện có thể quyết định xử lý trước, không cần xin phép, chỉ cần sau chuyện này báo cáo là được, đồng thời có thể tập trung tài nguyên của tông môn tại địa phương trợ giúp.

Đây chính là quyền hạn cùng cấp với Thủ Toạ trưởng lão Quảng Thừa Sơn.

Nếu tính nghiêm khắc hơn mà nói, một vài Thủ Toạ trưởng lão cũng không có quyền hạn lớn như vậy, hoặc là nói, chỉ có quyền hạn ở một ít địa phương hay lĩnh vực nào đó.

Tỷ như Đông châu trưởng lão, trên Thiên Đông châu thì có quyền hạn như vậy, ra Thiên Đông châu, liền không có tiện lợi như thế rồi.

Trong lịch sử của Quảng Thừa Sơn, chưa bao giờ xuất hiện qua Thủ Toạ trưởng lão có cảnh giới Tông Sư, cho nên, tất nhiên không có Võ giả Tông Sư nào đạt được quyền lực như thế.

Yến Triệu Ca mở ra một tiền lệ mới.

Khen thưởng này nhằm vào hấn thành công phá giải đại trận ma vực, ngăn cản Cửu U buông xuống.

Cho nên ở một trình độ nào đó mà xem xét, khen thưởng này cũng không bởi vì coi Yến Triệu Ca là văn bối có thiên phú tiềm lực Võ đạo xuất chúng.

Mà khen thưởng này chính là thừa nhận năng lực của Yến Triệu Ca, thừa nhận năng lực xử lý việc lớn của hấn.

Ở một mức độ nào đó, chính là trận chiến tại Đông Đường, và mạch khoáng Cự Linh Huyền Thạch tại Vân Triệu Sơn cùng rất nhiều chuyện sau đó, đến cuộc chiến Thanh Già Hồ hiện tại, đều là sự tích lũy của Yến Triệu Ca, khiến cho tông môn tín nhiệm năng lực của hấn lên cao thêm một cấp độ mới, cho nên mới có khen thưởng chưa từng có trong lịch sử này.

Trải qua cuộc chiến Thanh Già Hồ, Yến Triệu Ca chân chính nổi danh khắp thiên hạ, không phải nhi tử của Thủ Toạ trưởng lão Quảng Thừa Sơn, Yến Vô Dịch, không phải một tên đệ tử văn bối.

Mà là một người tuổi trẻ có thể khuấy động thiên hạ đại thế.

Trong nội bộ của Quảng Thừa Sơn, trước đây đã điều chỉnh cái nhìn và xác định vị trí của Yến Triệu Ca, mà lần này, các đại lão cao tăng của Quảng Thừa Sơn lại tăng thêm một bước đánh giá Yến Triệu Ca.

Cho Yến Triệu Ca quyền hạn cùng tự do nhiều hơn chứng tỏ sự tín nhiệm đối với năng lực của hấn nhiều hơn, đồng thời đại biểu cho việc trách nhiệm sau này nhiều hơn.

Yến Triệu Ca đối với lần này đã có chuẩn bị tâm lý.

Mặc dù gặp chuyện có quyền quyết định, nhưng không có nghĩa là hoàn toàn miễn phạt. Mắc phải sai lầm lớn vẫn phải phục trách.

Giống như Đông châu trưởng lão Tàn trưởng lão lúc trước, trên nguyên tắc, chuyện xảy ra trên Thiên Đông châu, hấn đều có thể quyết định.

Trên thực tế, phần lớn chuyện như vậy không sai.

Nhưng trên chuyện lưu hay không lưu lại Phong Vân Sanh, Tàn trưởng lão có thể tự mình quyết định, nhưng nếu kết quả đâm ra cái sọt lớn thì hấn phải chịu trách nhiệm hoàn toàn.

Yến Triệu Ca biết chuyện này rất rõ, hưởng thụ quyền lợi đồng thời phải đảm đương trách nhiệm.

- Ta tuổi trẻ kiến thức nông cạn, e rằng khó mang trọng trách, nhưng nếu tông môn tín nhiệm ta, cho ta rất nhiều đặc quyền như vậy, ta sẽ tận trách hết sức mình.

Yến Triệu Ca trịnh trọng thi lễ với Nguyên Chính Phong.

Nguyên Chính Phong cười nói:

- Triệu Ca đoan chính như vậy, đã lâu chưa thấy a?

- Thoải mái đi, đây là khen thưởng cho ngươi, cũng không phải lập tức thêm cho ngươi một cái thùng (gánh nặng), trước mặt mà nói, chuyện quan trọng nhất vẫn là tu luyện.

Nguyên Chính Phong khen ngợi nói:

- Mặc dù có bao nhiêu cơ duyên đi nữa, thì tốc độ tiến bộ tu vi của ngươi hôm nay, làm người khác than thở. Trước kia ngươi đem thời gian tiêu phí trên các loại tạp học, hôm nay xem ra, tạp học không ném xuống, nhưng tu luyện Võ đạo tăng lên.

Yến Triệu Ca không đổi sắc nói:

- Tìm được một cái thùng bằng, nhưng về phương diện tạp học, ta cũng nhờ vào thành tích trong quá khứ.

Phong Chuẩn bên cạnh cười nói:

- Không bằng nói là "hậu tích bạc phát"

Tất cả mọi người đều cười.

Nguyên Chính Phong nghĩ tới một chuyện:

- Nói đến tạp học, Triệu Ca ngươi hình như rất có nghiên cứu đối với văn tự cổ đại, cũng vô cùng hứng thú với di tích còn lại sau Đại Phá Diệt, lão phu cũng biết, ngươi còn đích thân khám phá không ít di tích?

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Đúng vậy, sư tổ.

Hắn nhìn về phía Nguyên Chính Phong, đối phương nói như vậy, hơn phân nửa là còn chuyện tiếp theo phía sau.

Chẳng lẽ tông môn khám phá ra một cái di tích sau Đại Phá Diệt chưa từng phát hiện? Nếu là như vậy, Yến Triệu Ca quả thực có mấy phần hứng thú.

Nguyên Chính Phong nói:

- Ở trong đại sa mạc của Phong Vực, có người của tông môn phát hiện một di tích, rất có thể là tồn tại trước Đại Phá Diệt, trải qua Đại Phá Diệt lưu lại.

- Những đồ vật trong di tích vô cùng cổ quái, rất khó phá giải, khiến người khác không hiểu hàm nghĩa trong đó.

Phong Vực, ở phía tây Thiên Vực, đồng thời cũng giáp giới với Sơn Vực cùng Hỏa Vực, lãnh thổ vạn dặm cát vàng, núi cao sông xa, hoàn cảnh đại lý tội tệ, càng có rất nhiều tai họa thiên nhiên mà Tông Sư, thậm chí Đại Tông Sư đều khó có thể tiếp nhận.

Đại mạc mênh mông, càng dễ bị lạc phương hướng, cuối cùng táng thân trong biển cát, vĩnh viễn không cách nào sống còn.

Nhưng mặc dù tự nhiên rất ác liệt, nhưng trời sinh vạn vật nuôi người, Phong Vực mênh mông, trừ tai họa hiểm ác ra, còn có rất nhiều tài nguyên và bảo vật hiếm thấy.

Từ sau khi Phong Vực Thánh Địa Hắc Yểm Sơn bị tiêu diệt, Quảng Thừa Sơn, Đại Nhật Thánh Tông cùng Thương Mang Sơn tiến quân Phong Vực, mỗi người chiếm cứ địa bàn.

Quảng Thừa Sơn vốn có ưu thế lớn nhất, gần như độc chiếm, nhưng theo Viêm Ma xâm phạm năm xưa, qua một trận đại biến, Quảng Thừa Sơn cực thịnh mà suy, địa bàn tại Phong Vực cũng phải vứt bỏ phần lớn, nhất là đoạn thời gian bảo thủ giấu tài đường thương, từng bước nhượng bộ.

Tiếp đó, Đại Nhật Thánh Tông quét khỏi trở thành Thánh Địa đệ nhất như hiện nay, thì phần lớn lãnh thổ Phong Vực bị chiếm đoạt.

Hiện nay, Phong Vực có một nửa, bị Đại Nhật Thánh Tông nắm trong tay.

Quảng Thừa Sơn cùng Thương Mang Sơn, đều ở Phong Vực cắm một chân, nơi biên giới giao nhau của ba nhà, xảy ra tranh chấp không ngừng.

Trong cuộc chiến Đông Đường trước đây, Quảng Thừa Sơn chiếm thượng phong, ngoại trừ phản công vào địa giới Hòa Vực, cũng mở rộng địa bàn tại Phong Vực, quyền lực và sự khống chế đề cao nhanh chóng.

Yến Triệu Ca nghe thấy có di tích từ Đại Phá Diệt lưu lại thì cảm thấy hứng thú.

Nguyên Chính Phong nhìn về phía một vị Thái Thượng trưởng lão của Quảng Thừa Sơn, đây là một lão phụ nhân đồng bối với hắn:

- Hà sư muội, để cho Triệu Ca nghiên cứu một chút, nhìn xem có thu hoạch gì không.

Lão phụ nhân Hà trưởng lão gật đầu một cái, lấy ra một khối tinh thạch, để ở trên tay.

Yến Triệu Ca nhận tinh thạch, rót Cương khí của bản thân vào, Cương khí chấn động, bề ngoài tinh thạch lập tức có ánh sáng bắn ra.

Ánh sáng chiếu lên không trung, tạo thành một huyễn ảnh ánh sáng.

Phong bạo màu đen đầy trời, cuốn lên biển cát bốn phương, Phong Vực có rất nhiều địa phương như thế, cũng là một nơi không tốt lành.

Bên trong sa mạc tựa hồ hiện lên một đồ vật giống như cột đá.

Cột đá lộ trên cát vàng nửa đoạn, đầu cột không hoàn chỉnh, lưu lại dấu vết hư hại.

Mà bề ngoài cột đá khắc đầy hoa văn phức tạp huyền ảo, nhưng đại khí bàng bạc.

Nhìn hoa văn kia, mơ hồ cảm thấy một cổ kỳ diệu, nhưng không rõ ý nghĩa trong đó.

Mọi người tại đây, ngoại trừ Yến Triệu Ca ra, đều đã xem qua không chỉ một lần, nhưng lúc này nhiên lại, vẫn cảm thấy hấp dẫn.

Yến Triệu Ca nhìn thấy cột đá trong huyễn ảnh ánh sáng, con ngươi đột nhiên co rút lại.

Mịa!

Một câu thô tục, Yến Triệu Ca suýt nữa thốt lên.

"... đây là cột hành lang của Thần Cung lúc trước a!"

Yến Triệu Ca hít một hơi thật sâu.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 202: Có thể tồn tại cơ duyên

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn nửa đoạn cột đá bị hư hại, trong lòng "phiên giang đào hải".

Đối với Đại Phá Diệt, Yến Triệu Ca một mực ghi nhớ trong lòng, có cơ hội tiếp xúc di tích, là chuyện hắn cảm thấy hứng thú vô cùng.

Nhưng hắn cũng biết, đến hiện tại, Bát Cực Đại Thế Giới cơ hồ chưa từng xuất hiện qua di tích liên quan đến Thần Cung.

Duy nhất hư hư thực thực chính là truyền thừa của Quảng Thừa Sơn, mơ hồ liên quan đến Thần Cung, nhưng còn chưa chắc chắn.

Ngoài ra, trong những tin tức tình báo mà Yến Triệu Ca nắm giữ, thì tại Bát Cực Đại Thế Giới sau Đại Phá Diệt chưa từng xuất hiện di tích liên quan đến Thần Cung.

Còn cái cột đá bị hư hại xuất hiện trong sa mạc của Phong Vực chính là một cây cột hành lang của Thần Cung gãy lìa lưu lại.

Vật này khiến tâm tình của Yến Triệu Ca đột nhiên nóng lên.

Bản thân hắn vẫn muốn nghiên cứu tình hình cụ thể của Đại Phá Diệt, so với những di tích khác mà nói, di tích của Thần Cung càng có giá trị hơn.

Mặc dù nhìn hình dáng của cột đá vô cùng tàn tạ, nhưng so với những di tích khác, hơn phân nửa sẽ lưu lại đầu mối cùng tin tức.

Yến Triệu Ca nhìn chăm chăm cột đá trong huyền ảnh, sau đó nghiêm túc hướng đám người Nguyên Chính Phong nói:

- Đồ văn này quả thật huyền ảo cổ xưa, rất khó phá giải.
- Nhưng ta có chút suy nghĩ, bất quá bây giờ còn chưa nắm chắc, có thể mang cột đá này về không?
- Nếu vật thật đến tay, suy tính kỹ càng thì cơ hội phá giải sẽ lớn hơn.

Hà trưởng lão khẽ lắc đầu:

- Người cũng biết Tây Cực Đại Mạc của Phong Vực. Tình hình nơi đó rất phức tạp, Võ Thánh cũng khó tùy ý.

Nàng có chút khổ não nói:

- Cái cột đá kia và lực lượng tự nhiên của Tây Cực Đại Mạc đây dựa cùng một chỗ, rất khó lấy ra, chỉ có thể lưu lại đó.

Khoé miệng của Yến Triệu Ca hơi co quắp một chút.

Đây có ý chính là, mình muốn nhìn cột đá, thì phải đích thân đi sa mạc ăn cát hả?

Nguyên Chính Phong nói:

- Có chút suy nghĩ thì tốt rồi, chuyện này cũng không gấp, thời tiết tại Tây Cực Đại Mạc hiện nay chính là Hắc Yểm Phong Bạo thổi mãnh liệt nhất, ngay cả Võ Thánh đi vào đều khó chiếm được tiện nghi.
- Chờ mấy tháng sau, Hắc Yểm Phong Bạo dần yếu bớt rồi hãy tiến vào.
- Di tích này cùng Tây Cực Đại Mạc hợp nhất, rất khó xê dịch, chúng ta không moi ra được, thì những người khác cũng giống như vậy, đồng thời cũng không cần lo lắng người khác phá hư.

Lão Chương môn nhìn Yến Triệu Ca nói:

- Triệu Ca cũng không cần cấp bách, chỉ cần nhớ chuyện này trong lòng là được.

Yến Triệu Ca gật đầu, dùng rót Cương khí vào trong tinh thạch, huyền ảnh ánh sáng trước mắt tắt đi.

Nhìn cột đá trước mắt dần dần biến mất, ánh mắt của Yến Triệu Ca có chút sâu thẳm.

Đối với người khác mà nói, đây là di tích sau Đại Phá Diệt rất khó phá giải.

Nhưng đối với hắn mà nói, đây chính là chìa khóa cởi ra mê hoặc, mưu tính vì tương lai, đồng thời cũng là một cơ duyên.

Yến Triệu Ca chớp chớp mắt, có lẽ, cũng không phải hoàn toàn không cách nào đem cột đá từ Tây Cực Đại Mạc ra ngoài...

Nhưng đúng như Nguyên Chính Phong nói, trước mắt cũng không gấp. Thiên tai như Hắc Yểm Phong Bạo, quả thật không phải hắn có thể ngăn cản.

Đại Tông Sư bị Hắc Yểm Phong Bạo xé nát, cũng không biết có bao nhiêu đây.

Phong Vực Thánh Địa Hắc Yểm Sơn năm xưa, một mực hy vọng đem toàn bộ Tây Cực Đại Mạc nắm trong tay.

Nhưng đến lúc bọn họ diệt vong, vẫn không làm được.

Hiện nay, Quảng Thù Sơn, Đại Nhật Thánh Tông, Thương Mang Sơn đang chia cắt Phong Vực, thật ra thì chỉ chiếm cứ những những địa phương có thể khai thác, còn như vùng đất cằn cỗi như Tây Cực Đại Mạc chỉ khống chế khu vực bên ngoài rìa mà thôi.

Nói khó nghe chính là, Tây Cực Đại Mạc hoàn toàn không phải nơi người ở.

Giống như vùng đất chết Địa Vực, là một mảnh hung địa.

Nhưng đáng yên tâm chính là, thiên tai tại Tây Cực Đại Mạc có sự tương quan với thời tiết tại đại, tựa như Hắc Yểm Phong Bạo kinh khủng kia chính là lấy nửa năm vì chu kỳ, lúc mạnh lúc yếu.

Lúc phong bạo yếu bớt, Võ giả có thể tiến vào sâu trong sa mạc.

Dĩ nhiên, tại kiếp trong sa mạc không chỉ có Hắc Yểm Phong Bạo.

Yến Triệu Ca nói:

- Trước tiên ta sẽ quan sát đồ văn được thác ẩn lại, suy nghĩ kỹ càng trong đó, đợi phong bạo yếu bớt, sẽ tiến vào trong đó.

Nguyên Chính Phong gật đầu nói:

- Nên như vậy.

- Sư tổ...

Yến Triệu Ca hơi do dự một chút, sau đó mở miệng hỏi:

- Vương trưởng lão vì nguyên nhân gì, mà bị Tuyệt Uyên lôi kéo vậy?

Wang trưởng lão, được Thiên Lô Điện đưa tin, chính là thành viên cao tầng nhất lẫn vào Quảng Thừa Sơn hiện tại của tổ chức Tuyệt Uyên.

Một vị Đại Tông Sư lâu năm, cùng thế hệ với đám người Nguyên Chính Phong, Hà trưởng lão, bình thường đức cao vọng trọng.

Đám người Nguyên Chính Phong hơi yên lặng một chút, trên mặt lộ vẻ tiếc nuối. Nguyên Chính Phong không nói gì, ngược lại Hà trưởng lão trả lời vấn đề cho Yến Triệu Ca:

- Vương sư huynh, lớn tuổi...

Một câu nói đơn giản mờ mịt, nhưng Yến Triệu Ca vẫn nghe hiểu hàm ý trong đó.

Cao tuổi già yếu, đột phá vô vọng, thọ nguyên sắp hết.

Wang trưởng lão rất lớn tuổi, so với cảnh giới của hắn, thọ nguyên đã đi tới cuối cùng, mà hy vọng tăng tiến tu vi của hắn chỉ có chút mong manh.

Yến Triệu Ca thở than một tiếng, vì Vương trưởng lão tiếc hận, đồng thời trái tim cũng nhói lên, vô ý thức ngẩng đầu nhìn về phía trước.

Ở nơi đó, Nguyên Chính Phong vẻ mặt ôn hòa, ngồi ngay ngắn trên ghế.

Mặc dù sớm biết ý chí của Nguyên Chính Phong kiên định mạnh mẽ, tuổi tác tuy cao, nhưng tính cách sáng suốt lạc quan, bất quá Yến Triệu Ca vẫn không thể không lo lắng.

Bởi vì chuyện năm xưa để lại di chứng, Nguyên Chính Phong đột phá đến Siêu Phàm nhiều năm, đứng trên đỉnh phong của tất cả Đại Tông Sư, nhưng cách Võ Thánh vẫn kém một tầng ngăn cách.

Phải biết rằng, năm đó Nguyên Chính Phong trở thành Siêu Phàm Đại Tông Sư còn sớm hơn đám người Hoàng Quang Liệt, An Thanh Lâm!

Kết quả là, vẫn dừng lại ở cảnh giới Siêu Phàm nhiều năm, nhìn những người năm đó rơi lại phía sau mình, từng cái từng cái vượt qua.

Nguyên nhân cũng không phải "giang lang tài tử" (*), mà vì có gông xiềng trên người.

Mặt khác, Hoàng Quang Liệt bên Đại Nhật Thánh Tông lại bề quan tìm kiếm đột phá, càng gây áp lực to lớn thêm cho Nguyên Chính Phong.

Không có ai biết, trong lòng Nguyên Chính Phong có bao nhiêu lo lắng, có bao nhiêu không cam lòng, có bao nhiêu áp lực.

Huống chi, bởi vì chịu vết thương cũ, thọ nguyên của Nguyên Chính Phong so với những Siêu Phàm Đại Tông Sư khác ngắn hơn.

Mặc dù nghĩ như vậy, có chút xúc phạm sư tổ, nhưng bỏ qua tình cảm, Yến Triệu Ca không thể không cân nhắc vấn đề này.

Ý chí lực của Nguyên Chính Phong cường đại như vậy, một khi tâm tính mất thăng bằng, sẽ càng cố chấp cực đoan hơn người bình thường.

Trên thực tế, sau khi biết được trong các Thánh Địa có người của Tuyệt Uyên, trong Quảng Thừa Sơn người lo lắng cho Nguyên Chính Phong cũng không phải số ít.

Yến Triệu Ca ngẩng đầu nhìn về phía Nguyên Chính Phong, cùng ánh mắt của lão giả tiếp xúc, chỉ thấy hai mắt của đối phương trong suốt linh động, không chút nào đục ngầu, giống như hải đồng vậy.

Nguyên Chính Phong tựa hồ biết suy nghĩ trong lòng của Yến Triệu Ca, cười một tiếng:

- Nói không nóng lòng thì có chút gạt người, khắp thiên hạ đều biết lão phu chịu áp lực to lớn.

- Nhưng ít ra, chuyện trước mắt, lão phu còn gánh được.

(*) giảng lang tài tần: tài năng dùng hết.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư Huỳnh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Quyển 3 - Chương 203: Hồi Thiên Tiên Đan

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca nhìn Nguyên Chính Phong, trên mặt cũng lộ ra nụ cười:

- Là ta cần rở, xin sư tổ trách phạt.

Nguyên Chính Phong mỉm cười khoát tay:

- Không sao, lần này tại Thanh Già Hồ đột biến để lộ ra vấn đề, quả thật thấy mà giật mình.

Lão già ngửa mặt lên thở dài:

- Cửu U xâm nhập, lợi dụng mọi cơ hội ẩn núp, khó mà đề phòng. Thật ra trước đây đã bắt được một ít gian tế, nhưng tu vi thấp, không giống như lần này, Vương sư huynh là cao tăng.

Yến Triệu Ca gật đầu không lên tiếng, tình huống này, hẳn nói gì cũng không thích hợp.

Vương trưởng lão là túc lão đồng bối phận với Nguyên Chính Phong, cùng Nguyên Chính Phong trải qua năm tháng tối tăm nhất khiêm tốn giấu tài của Quảng Thừa Sơn, cùng nhau phấn đấu, mắt thấy Quảng Thừa Sơn dần dần khôi phục nguyên khí.

Phía dưới Nguyên Chính Phong, hai vị Thái Thượng trưởng lão cũng âm thầm, bọn họ cũng giống như Vương trưởng lão, cùng một thế hệ, giao tình nhiều năm.

Bây giờ Vương trưởng lão như thế nào, Yến Triệu Ca cũng không hỏi nhiều.

Hắn (Vương trưởng lão) còn chưa đi ra Quảng Thừa Sơn thì bị khống chế rồi, không có cơ hội tiếp xúc với ma khí sâu trong Địa Vực, hẳn là chưa đoạ ma.

Nhưng nếu ma niệm trong lòng quá nặng, thì không thể quay đầu, không phải ngoài miệng nói một câu hối cải là có thể xong chuyện.

Ma niệm trong lòng của một người lớn mạnh đến thời điểm nhất định, cho dù không đoạ ma, cho dù nhìn bên ngoài không khác người thường, nhưng đã lạc đường, không có khả năng trở về.

Cái này giống như một thùng thuốc súng tùy thời có thể nổ, nổ thì nhất định sẽ nổ, chỉ là sớm hay muộn mà thôi.

Nhìn biểu tình của đám người Nguyên Chính Phong cùng Hà trưởng lão, cùng với việc không đề cập đến kết quả xử lý Vương trưởng lão, Yến Triệu Ca cũng biết tình huống của Vương trưởng lão khẳng định là không lạc quan, hơn phân nửa là không thể quay đầu.

Tình huống như thế này, chỉ có một kết cục đang chờ hắn đó chính là giam trong Toà Thiên Hạp.

Nếu nhìn một góc độ khác mà nói, thật ra là quyết định có chút mềm lòng, ôm hy vọng mong manh, hy vọng Vương trưởng lão có thể lạc đường trở về.

Mặc dù địa vị bây giờ của Yến Triệu Ca cũng không phải vẫn bối đệ tử, đám người Nguyên Chính Phong đều xem trọng ý kiến của hắn, nhưng đối với việc xử lý Vương trưởng lão như thế nào, Yến Triệu Ca lựa chọn không xen vào.

Từ trong đại điện đi ra, Yến Triệu Ca theo sau lưng phụ thân của mình, dùng Cung khí truyền âm hỏi:

- Bây giờ ngài đã nắm chắc đan phương đó chưa?

Yến Dịch đáp:

- Nhận được đan phương mà người truyền về, trong mấy ngày này, ta một mực tính toán, đã có chín thành nắm chắc.

Yến Triệu Ca gật đầu, luyện chế Hồi Thiên Tiên Đan không dễ, lấy trình độ đan đạo của hắn cùng với tu vi trước mắt cũng không nắm chắc được mười thành.

Nhưng thời gian không đợi người, bất kể là Đại Nhật Thánh Tông hay Cửu U Tuyệt Uyên, Viêm Ma Đại Thế Giới, đều mang đến áp lực cực lớn cho Quảng Thừa Sơn và Nguyên Chính Phong.

Lúc này Yến Triệu Ca coi trọng Hồi Thiên Tiên Đan, càng coi trọng công hiệu của nó, mà không phải công lao mà phụ thân nhà mình lấy được sau khi luyện xong.

Tổ nghiêng thì sao trúng lành được, sư tổ Nguyên Chính Phong đột phá bình chương, siêu phẩm nhập thánh, bước vào Thánh cảnh, đối với toàn bộ Quảng Thừa Sơn mà nói, có ý nghĩa vô cùng trọng đại.

Đến nỗi, những ích lợi tương ứng khác, đều phụ thuộc vào điều này.

Luyện đan, càng sớm càng tốt, bởi vì phương pháp luyện chế Hồi Thiên Tiên Đan vô cùng đặc thù, cần chín lần luyện lại.

Mỗi lần luyện lại cần không ít thời gian, nửa đường thất bại phải luyện lại từ đầu.

Cho nên luyện chế Hồi Thiên Tiên Đan, là một chuyện hao tổn rất nhiều thời gian và tinh lực.

Vận khí không tốt, thủ pháp luyện chế không thỏa đáng, cho dù dược liệu đầy đủ hết, dày vò mười mấy năm cũng là chuyện thường.

Mà thế cục hôm nay, thời gian cho Quảng Thừa Sơn cùng Nguyên Chính Phong không còn nhiều.

Yến Định nhìn về phía Yến Triệu Ca:

"

- Trong những ngày kế tiếp, tinh lực của ta sẽ tập trung trên việc luyện đan, người tu luyện phải chăm chỉ.

Yến Triệu Ca gật đầu:

- Ngài yên tâm, ta sẽ không lười biếng.

Yến Định ngửa đầu suy nghĩ một chút rồi nói:

- Trước kia tông môn thường cho người quyền tự do ra vào Vũ Khố Kinh Lâu tầng ba, đồng thời còn thưởng cho người một cơ hội đi vào tầng bốn.
- Đây chính là cho phép người sớm tiếp xúc với nửa bộ dưới của Thái Thanh Khí Công.
- Còn ba tuyệt học của bốn môn, người có dự tính sao?

Thái Thanh Khí Công là căn cơ của Quảng Thừa Sơn, trở thành đệ tử đích truyền hạch tâm mới tu luyện được nửa bộ trên, bằng không thì phải đạt tới cảnh giới Đại Tông Sư mới được.

Mà nửa bộ dưới, chính là trọng yếu nhất, điều kiện hạn chế càng nghiêm khắc.

Cho đến hiện tại, ở cảnh giới Tông Sư có thể tiếp xúc với nó chỉ có Triển Đông Các, Yến Định cùng Yến Triệu Ca.

Còn ba tuyệt học của Quảng Thừa Sơn chính là tuyệt học chí cao Quảng Thừa Sơn truyền thừa, đại biểu thành tựu Võ đạo cao nhất hiện tại của Quảng Thừa Sơn, càng ở phía trên Thái Thượng Bát Cực.

Đồng thời, cũng là một trong những thành tựu cao nhất của văn minh Võ đạo sau Đại Phá Diệt.

Yến Triệu Ca cười hắc hắc:

- Ngài đừng để ý, nếu cho ta lựa chọn, ta định học Quảng Thừa Thiên Chương.

Quảng Thừa Tam Tuyệt, theo thứ tự là Quảng Thừa Thiên Chương, Vô Lượng Thiên Đạo, Vô Ngân Thiên Kiếm.

Ba tuyệt học này, cao thâm khó dò, uy lực mạnh mẽ, chỉ có Võ giả xuất sắc nhất Quảng Thừa Sơn mới được tu luyện.

Điều kiện còn nghiêm khắc hơn nửa bộ dưới của Thái Thanh Khí Công, chính là Phó Ấn Thư mà Nguyên Chính Phong thương yêu nhất, khi trở thành Đại Tông Sư, trải qua khảo nghiệm trùng trùng điệp điệp, đến khi Nguyên Chính Phong hài lòng, mới cho phép nâng tu luyện.

Thạch Thiết là ngoại lệ, cho tới bây giờ cũng không có tu luyện ba tuyệt học này, mà nghiền ngẫm Kim Cương Thân thêm một bước nữa, đem tiềm lực đào hết.

Đây là do tính cách của hắn, thuộc về tình huống đặc biệt, không thể xếp vào.

Mà Yến Định cùng Phương Chuẩn, Yến Định tu luyện chính là Vô Lượng Thiên Đạo, Phương Chuẩn thì tu luyện Vô Ngân Thiên Kiếm.

Nghe Yến Triệu Ca lựa chọn, Yến Địch cười nói:

- Lựa chọn tuyệt học tu luyện, muốn chọn cái thích hợp bản thân nhất, cũng không phải là lão tử học đạo, nhi tử phải theo, nhưng mà, ta còn tưởng ngươi chọn Vô Ngân Thiên Kiếm chứ.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Thật ra thì, ta đều có hứng thú với ba tuyệt học, như hứng thú nhất vẫn là Quảng Thừa Thiên Chương.

Yến Địch nói:

- Nếu cho ngươi lên tầng bốn, thì chính bản thân ngươi tự chọn.

Phụ tử hai người trở lại nơi ở của Yến Địch, sau khi trò chuyện một chút, Yến Triệu Ca mới cáo từ, Yến Địch thì tiếp tục suy ngẫm đan phương Hồi Thiên Tiên Đan.

Sau khi ra nơi ở của Yến Địch, Yến Triệu Ca hít sâu một hơi, từ trong lòng ngực lấy ra một khối tinh thạch, trong đó có hình ảnh cột đá Thần Cung trong Tây Cực Đại Mạc.

A Hồ chờ ở bên ngoài, thấy Yến Triệu Ca đi ra, vội vàng đuổi theo, trừ hấn ra, còn có Phán Phán to lớn thân thiết xông lại, làm một bộ phải đem Yến Triệu Ca đè xuống.

Đại gia hoả này, thân hình hôm nay có thể so với con voi trưởng thành, thậm chí lớn hơn một chút...

Yến Triệu Ca tự nhiên tức giận ngăn cản nó, vỗ cái đầu của Phán Phán:

- Bây giờ ngươi có thể khống chế thân hình của mình, thân hình lớn như vậy rất chiếm chỗ, xông ngang trong sơn môn, đụng phải cái gì, bản thân ngươi cũng không biết.

Phán Phán nháy mắt mấy cái, xung quanh thân thể xuất hiện từng đạo linh khí, hoá thành Bạch Hoả Hắc Thuỷ bao quanh.

Sau một lúc, thuỷ hoả tán đi, hình thể nhỏ hơn một ít.

Yến Triệu Ca hải lòng gật đầu, sau đó dẫn đầu đi tới Vũ Khố Kinh Lâu.

Vũ Khố Kinh Lâu tầng bốn làm hấn một mực hứng thú, bây giờ có thể lên tìm hiểu một chút.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tội Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Quyển 3 - Chương 204: Lần này thật sự không phải ta cố ý

Dịch giả: rolland

Hiện tại A Hồ tu luyện Võ học, trình độ thậm chí vượt qua Vũ Khố Kinh Lâu tầng một.

Nhưng dựa theo quy định, dù hấn gần gũi với cha con Yến Triệu Ca, Yến Địch như thế nào đi nữa, mà không phải môn nhân Quảng Thừa Sơn thì cũng không được tiến vào Vũ Khố Kinh Lâu.

A Hồ đối với chuyện này đã sớm thành thói quen, hỏi Yến Triệu Ca:

- Công tử, ngài phải ở trong Vũ Khố bao lâu?

Yến Triệu Ca suy nghĩ một chút rồi nói:

- Tình huống lần này đặc thù, thời gian có lẽ không ít, có thể trước khi mặt trời lặn thì ra.

A Hồ gật đầu, khoa tay hướng Yến Triệu Ca nói:

- Công tử, vậy ngài cứ bận bịu chuyện của ngài đi, ta tìm một chỗ đi chơi, lúc mặt trời lặn ta sẽ tới chờ ngài.

Yến Triệu Ca giống như quen như vậy, cũng phát tay một cái nói:

- Ủ, người tự mình tìm một ổ mèo đi đi.

Mặc dù chế giễu A Hồ, nhưng Yến Triệu Ca cũng biết, cái tên đại hán nhìn cầu thả này thật ra muốn tìm chỗ tu luyện.

Thân phận của A Hồ thường xuyên không để ý mặt mũi, "an tiền mã hậu" đi theo Yến Triệu Ca, rất làm người khác khinh thị hắn.

Nhưng thật sự thì tuổi tác của A Hồ còn chưa tới ba mươi, nhỏ hơn cả Từ Phi, tương đương với đám người Lưu Thịnh Phong, Tạ Du Thiên.

Ở tuổi này đạt được tu vi như thế, ngoài thiên phú ra, tên to con này luyện võ cần cù chăm chỉ hơn rất nhiều người.

Yến Triệu Ca vào Vũ Khố Kinh Lâu tầng một, lúc này có không ít người, đều là đệ tử tuổi nhỏ, nhập môn trẻ hơn của Quảng Thừa Sơn.

Mọi người thấy Yến Triệu Ca, đồng loạt ngẩn ngơ, sau đó cùng nhau hành lễ với Yến Triệu Ca:

- Yến sư huynh tốt.

Đối với những người thiếu niên này mà nói, mặc dù Yến Triệu Ca đồng bối phận, nhưng đã là nhân vật truyền thuyết.

Thấy Yến Triệu Ca, thậm chí còn khấn trương hơn thấy các trưởng lão khác trong tông môn.

Yến Triệu Ca hướng bọn họ mỉm cười gật đầu, ánh mắt quét một vòng, thấy được người quen.

Phong Vân Sanh mặc một bộ y phục màu trắng, bên ngoài khắc lam bào, trên lam bào có trục viền đen, đây là trang phục hạch tâm đích truyền của Quảng Thừa Sơn.

Bên cạnh nàng là một tên tiểu tử nửa thiếu niên, đang ngơ ngác nhìn về phía Yến Triệu Ca, chính là Hàm Long Nhi - Ứng Long Đồ.

Ứng Long Đồ nhìn có chút ngây ngô, nhưng tựa hồ nhận ra Yến Triệu Ca.

Phong Vân Sanh cười nói:

- Long Đồ, người không phải hỏi Yến sư huynh đi nơi nào sao? Bây giờ đang ở trước mặt người này.

Ứng Long Đồ thật thà cười một tiếng:

- Yến... Yến sư huynh.

Yến Triệu Ca cười gật đầu, đi tới bên cạnh:

- Nửa năm không thấy, Long Đồ cao lên không ít.

Hắn quay đầu nhìn về phía Phong Vân Sanh, cười nói:

- Ngược lại các người đi lại với nhau rất quen a.

Về mặt của Phong Vân Sanh có chút cổ quái nhìn Ứng Long Đồ một cái, nói:

- Bởi vì có yêu thích chung.

Khoé miệng của Yến Triệu Ca hơi co quắp một chút:

-... thích ăn hả?

- Hơn nữa rất có tài năng a.

Phong Vân Sanh gật đầu, vỗ bả vai của Ứng Long Đồ một cái:

- Rất lâu rồi ta không dám nổi lửa trong Quảng Thừa Sơn, phải đi bên ngoài săn thú, nếu không hai chúng ta cộng lại, sợ rằng nhiều thứ trong núi sẽ phải tuyệt tích.

Yến Triệu Ca cười ha ha nói:

- Lần này ta trở về núi, cũng coi ta một phần.

Phong Vân Sanh tròn to hai mắt:

- Người đường đường là Quảng Thừa công tử, một đời thiên kiều dương danh thiên hạ, lại cướp đồ ăn với phụ nữ cùng trẻ em nhỏ yếu, trong lòng tại

sao tàn nhẫn như vậy? Cũng không sợ mất danh tiếng của người sao?

- Hai người các người cũng xem là phụ nữ và trẻ em nhỏ yếu hèn?

Yến Triệu Ca quan sát nàng và Ứng Long Đồ từ trên xuống dưới, mặt đầy che cười lắc đầu.

Nhưng sau khi nhìn mấy lần, Yến Triệu Ca đột nhiên phớt cười:

- Trách nhiệm chiếu cố Long Đồ rơi vào trên vai người, có phải có cảm giác làm mẹ hay không?

- Long Đồ, người gọi nàng bằng gì?

Không đợi Phong Vân Sanh phản bác, Yến Triệu Ca cười híp mắt hỏi Ứng Long Đồ.

Ứng Long Đồ có chút mờ mịt nhìn Phong Vân Sanh một cái, sau đó đành hoảng đáp:

- Gọi Phong sư tỷ.

Yến Triệu Ca lắc đầu liên tục nói:

- Sai rồi, sai rồi, người có thể gọi nàng là... Vân muội!

Ứng Long Đồ nháy nháy mắt, quay đầu lại nhìn chằm chằm Phong Vân Sanh, tựa hồ đang suy nghĩ có muốn đổi cách gọi hay không.

Phong Vân Sanh trước nay hào phóng, cũng bị ánh mắt này nhìn cho sợ hãi.

Nàng không cam lòng nhìn chằm chằm Yến Triệu Ca, qua một lúc lâu, hừ một tiếng, dùng Cương khí truyền âm nói:

- Đây là mao hài tử nhà ai, tuổi tác thật lớn, lại không hiểu chuyện như vậy, cả ngày lẫn đêm giành ăn với em trai.

- Để ý như vậy làm gì? Cũng không phải giành sữa...

Tâm tình của Yến Triệu Ca buông lỏng, nói chuyện có chút không suy nghĩ, thuận miệng phản bác một câu, lời vừa ra khỏi miệng, nhất thời cảm giác không thích hợp:

- Ách... xin lỗi...

Phong Vân Sanh ngập ngừng, thật lâu mới phản ứng, không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười nhìn Yến Triệu Ca.

Lúc này ngược lại nàng cười lên, không chút quẫn bách, cười hắc hắc nói:

- Thật xin lỗi, khách quan mà nói, để cho người thất vọng rồi, thời tiết không đúng, bốn điểm trước mắt không có món này, phụ nữ khéo léo cũng khó khăn vì "không bột đổ gột nên hồ" a.

Yến Triệu Ca khô khan ho hai tiếng:

- Không sao, không sao, đừng để trong lòng...

May mắn là mấy câu sau đều dùng Cương khí truyền âm, những người khác không nghe được, nếu không, bên cạnh nhiều sư đệ sư muội như vậy, bị nghe thấy vậy thì có chuyện vui lớn rồi.

Hai người ăn ý chuyển đổi đề tài nói chuyện.

Phong Vân Sanh hào phóng cười một tiếng:

- Đầu nói ta là Thái Âm Chi Nữ, lấy tu vi Tông Sư, có thể làm hỗn loạn thiên hạ đại thế, nhưng nói cho cùng, nguyên nhân vẫn ở cái Thánh bình như Thái Âm Quan Miện.

- Nhưng không so được với Yến sư huynh người, chân chính dùng thực lực cá nhân, thay đổi căn khôn, ngăn cơn sóng dữ!

Yến Triệu Ca khoát tay:

- Người quá khen, lần này cũng có vận khí tốt ở bên trong.

- Sau chuyện này, ta cũng phải tự xét lại mình.

Yến Triệu Ca thở dài nói:

- Hồi tưởng lại tất cả các chuyện đã xảy ra, thật là mạo hiểm.

- Có câu nói là "đến lúc cần sử dụng thì hận còn thiếu", lần này ta cảm xúc rất sâu.

- Mặc dù trước đây ta có chút nghiên cứu trận pháp, nhưng tương đối mà nói, vẫn chỉ là bề ngoài, đại trận ma vực lần này, rất nhiều đạo lý trận pháp và chi tiết vận chuyển, ta đều không thể khám phá, nếu không, không đến nỗi cuối cùng phải đi một nước hiểm như thế.

Yến Triệu Ca vừa nói vừa lắc đầu:

- Lần này trở về núi tu luyện, ta đã quyết định, phải thêm chút công phu trên phương diện trận pháp, bù đắp khuyết điểm của mình.

Yến Triệu Ca đang nói, đột nhiên phát hiện Phong Vân Sanh đang lấy ánh mắt kỳ lạ nhìn mình.

Hắn cuối đầu nhìn xuống y phục, không có mặt ngược a.

- Về mặt này của ngươi có ý gì?

Yến Triệu Ca tò mò hỏi.

Ánh mắt của Phong Vân Sanh quan sát Yến Triệu Ca từ trên xuống dưới, dùng một giọng nói kỳ lạ:

- Yến sư huynh, ngươi biết không? Cái dáng vẻ nghiêm túc khi nói lời kia của ngươi, đặc biệt phách lối.

- Há?

Yến Triệu Ca không giải thích được.

Phong Vân Sanh nói:

- Yến sư huynh, mặc dù lần này ta không đi, nhưng cũng nghe nói, đại trận ma vực bên kia, muốn phá giải nó, không phải cần Thánh binh toái phiến là được, còn phải có thành tựu trận pháp rất cao thâm, mới có thể nắm chắc thời cơ, rất nhiều Đại Tông Sư cũng không làm được.

- Ngược lại bây giờ ngươi nói thành tựu trận pháp quá thấp, còn phải tiếp tục nghiên cứu, điều này thật là...

Phong Vân Sanh mặt đầy chế cười nhìn Yến Triệu Ca, nàng có lẽ không biết hai từ "trang bức", nhưng không trở ngại nàng kinh bị loại hành động này của Yến Triệu Ca.

Yến Triệu Ca hơi ngẩn người một chút mới phản ứng được, không kiềm được phải dở khóc dở cười.

Mặc dù ta thích trang bức, thích nổi tiếng, thích hiển kỳ tích trước mặt mọi người...

Nhưng vừa rồi không phải ta muốn như vậy a!

Lần này thật sự ta rất nghiêm túc tự kiểm điểm mình, khiêm tốn tự nhắc lại a!

Ta thật suy nghĩ phải tốn chút công phu nghiên cứu trận pháp, tăng lên trình độ ở phương diện này a!

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư Huynh* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Quyển 3 - Chương 205: Tông Sư trẻ tuổi nhất

Dịch giả: rolland

Yến Triệu Ca một mặt mộng bức.

Hắn nhìn Phong Vân Sanh, khóe miệng co quắp nói:

- Phong sư muội, ta rất nghiêm túc, và rất trân trọng cho rằng bản thân cần đề cao trình độ trận pháp, cũng quyết tâm hạ xuống công sức ở phương diện này.

Phong Vân Sanh lộ ra vẻ ngoài ý muốn, cẩn thận quan sát Yến Triệu Ca, một lúc lâu sau mới bắt đầu dĩ nhiên nói:

- Yến sư huynh người làm như vậy, còn chừa người khác đường sống sao?

- Ít nhất bây giờ ta cảm giác mình rất ngu.

Yến Triệu Ca yên lặng một chút, sau đó đột nhiên cười lên:

- Thôi, dù sao nhiều lúc người nghĩ như vậy cũng không sai, ngẫu nhiên ta chịu oan uổng một chút cũng là do bản thân ta lưu lại ấn tượng tạo thành, nếu thật muốn nói, ta cũng không oan uổng.

Phong Vân Sanh nghe vậy, không khỏi chăm chú nhìn Yến Triệu Ca một lần nữa, ánh mắt trở nên nhu hòa.

Tầm mắt của Yến Triệu Ca chuyển sang Ứng Long Đồ, lấy tay bắt lấy mạch cổ tay của Ứng Long Đồ, sau khi kiểm tra một phen mới cười nói:

- Long Đồ tiến bộ rất nhanh a.

Mặc dù có chút ngốc nghếch nhưng khi được Yến Triệu Ca khen ngợi, Ứng Long Đồ liền cao hứng cười lên.

Phong Vân Sanh cũng cười nói:

- Thiên Cương Chi Thân quá lợi hại, tốc độ tiến bộ của Long Đồ khiến những người Đại sư bá cùng sư phụ phải kinh hãi.

Khi nói chuyện liên qua đến Ứng Long Đồ, Yến Triệu Ca cùng Phong Vân Sanh cũng không tiếp tục dùng Cương khí truyền âm, mà dùng ngôn ngữ bình thường trò chuyện.

Những đệ tử khác nghe thấy, cũng tò mò nhìn qua.

Ứng Long Đồ lập tức trở thành tiêu điểm trong mắt mọi người.

Cũng không có biện pháp nào, mặc dù mới vào Quảng Thừa Sơn hơn nửa năm, nhưng Ứng Long Đồ biểu hiện thiên phú và tiềm lực thật sự quá dọa người.

Quảng Thừa Sơn được coi là một trong sáu Thánh Đại, đệ tử nhập môn đều là vạn dặm chọn một.

Trong nội bộ của Quảng Thừa Sơn, mọi người đều rất xuất sắc, nếu muốn thể hiện ra bản thân thì phải là những thiên tài trong thiên tài như Từ Phi, Lục Văn, Yến Triệu Ca, Phong Vân Sanh, Tư Không Tinh, mới xem như hạc đứng giữa bầy gà.

Nhưng những đệ tử này trước mặt đám người Yến Triệu Ca có vẻ như bình thường, nhưng nếu đi ra ngoài Quảng Thừa Sơn đến những thế lực nhị lưu, nhất lưu, ai cũng là nhân vật thiên tài.

Trong hoàn cảnh như thế này, Ứng Long Đồ lại cho những đệ tử khác thấy được tốc độ tiến bộ quá kinh khủng.

Đứa trẻ này có cuộc sống rất bình thường thậm chí đầu óc có chút ngây ngốc nhưng ở trên phương diện tu luyện Võ đạo, cho dù một ngày đi ngàn dặm cũng không cách nào hình dung, một ngày đi vạn dặm mới xứng đáng với tốc độ tu luyện như thế.

Ngay cả Nguyên Chính Phong đều bị kinh động, tốc độ tiến bộ của tiểu quái vật ở Luyện Thể cảnh còn nhanh hơn Yến Dịch trước kia.

Một tên đồng môn như vậy từ trên trời rơi xuống khiến cho đám đệ tử trẻ tuổi có áp lực cực lớn.

Phong Vân Sanh sở dĩ thường xuyên trong nom Ứng Long Đồ, ngoại trừ chiếu cố sinh hoạt hàng ngày ra, còn phòng ngừa người khác khi dễ hắn, cách ly, bài xích hắn, cũng phòng ngừa người khác lợi dụng đầu óc có chút ngây ngốc của hắn để âm thầm đào hố.

Ứng Long Đồ mặc dù nghe lời hiểu học, nhưng bình thường quả thật ngây ngốc, một vài lúc bị người khác lừa gạt, gây họa, chính hắn cũng không ý thức được.

Ánh mắt của Yến Triệu Ca ngăm nhìn bốn phía, bình tĩnh nói:

- Thiên Cương Chi Thân, cũng gọi là Tam Thập Lục Huyết Chân Long Thân, hoặc là Thiên Cương Long Thể.

- Tiên thiên khí huyết hùng hồn như long như tượng, tâm tư trong suốt như nước như gương.

Yến Triệu Ca nói:

- Phàm là những vấn đề tu luyện liên qua đến nhục thân khí huyết, thì Long Đồ cơ bản học một lần liền thành, giống như từ trong bụng mẹ đã học vậy.

- Cho nên trên phương diện rèn luyện huyết nhục, hắn là mạnh nhất, không có một trong.

- Mà ở phương diện khác, ví dụ như điều hoà khí tức, tích lũy cùng tôi luyện Nội khí, hắn đều có ưu thế rất lớn, tiên thiên hùng hậu đứng hàng đầu đương đại.

Yến Triệu Ca vuốt cằm nói:

- Cho nên, luyện Võ sơ kỳ, Luyện Thể cảnh, tốc độ tiến bộ của hắn rất nhanh, đây là chuyện có thể đoán trước.

Phong Vân Sanh gật đầu một cái.

Võ giả Luyện Thể thập trọng, Nhục Thân, Thông Mạch, Đạo Khí, còn có đệ thập trọng Nhập Vi cảnh, trên cơ bản đều liên quan đến gân cốt, khí huyết.

Võ giả từ Nhục Thân sơ kỳ khởi bước, đầu tiên theo đuổi cốt nhục mạnh mẽ, đem bắp thịt trên người đều rèn luyện đến mạnh mẽ, lực lượng cùng sự linh hoạt đều mạnh hơn người bình thường.

Sau đó, Nhục Thân trung kỳ, chính là cường kiện gân cốt, tiến thêm một bước rèn luyện thân thể, tăng cường lực bộc phát toàn thân.

Đến Nhục Thân hậu kỳ, gân cốt tề chỉnh, lần đầu tiên đem công phu luyện đến tận xương, độ cứng và độ bền bỉ của xương cốt nâng cao thật lớn, lực lượng và sự linh hoạt nâng lên một tầng.

Sau đó, Võ giả bắt đầu vượt qua bình chương đầu tiên, tiến vào Thông Mạch cảnh.

Thành công đã thông kinh mạch trong cơ thể, liền xem như đặt chân vào Thông Mạch sơ kỳ, sau đó không ngừng củng cố, cường hoá kinh mạch, ước chừng gấp ba lần lúc ban đầu, lấy ranh giới này, xem như bước vào Thông Mạch trung kỳ.

Cuối cùng, kinh mạch toàn thân đều được quán thông, thì Võ giả đạt tới Thông Mạch hậu kỳ, tiến thêm một bước đánh xuống cơ sở tu luyện.

Võ giả Thông Mạch hậu kỳ, liền có thể bắt đầu luyện khí, thành công luyện được một tia Nội khí không tiêu tan, thì có thể xưng là Võ giả Đạo Khí cảnh.

Đạo Khí sơ kỳ, huyết khí phương cương, thông qua hô hấp thở nạp, tăng lên tốc độ cùng điều hoà khí huyết vận hành, khí huyết hoà hợp, khiến lực lượng tăng lên thật nhiều.

Đạo Khí trung kỳ, là một cửa ải rất quan trọng, mở ra Đan điền Khí hải, Nội khí lớn mạnh.

Đạo Khí hậu kỳ, còn gọi là cảnh giới tẩy tủy phạt cốt, Võ giả lần đầu tiên lần đầu tiên đem công phu luyện tới tủy, thông qua điều hoà khí huyết, trong ngoài hợp nhất, Nội khí đi sâu vào tủy xương, từ đó đạt được hiệu quả lột xác, đặc thù là Nội khí tận xương, lõi âm tẩy tủy.

Cuối cùng, đệ thập trọng chính là Nhập Vi cảnh, nội minh kiến khiếu (thấy rõ khiếu huyết trong cơ thể), có thể nội thị, dần dần nắm giữ trạng thái cơ thể của bản thân, cảm nhận được khiếu huyết quanh thân.

Đến bước này, Võ giả Luyện Thể đạt đến đỉnh phong, bắt đầu thử nghiệm luyện Nội khí thành Cương khí, một khi Cương khí hình thành, liền tiến vào Tông Sư cảnh.

Yến Triệu Ca vỗ vai Ứng Long Đồ nói:

- Đối với Long Đồ mà nói, Luyện Thể thập trọng, chỉ có đệ thất trọng đến đệ bát trọng, mở ra Đan điền Khí hải, cùng đệ cửu trọng đến thập trọng, Nhập Vi cảnh, là hai cửa ải cần nghiêm túc tu luyện, những cửa ải khác liền chơi đùa thì cũng có thể vượt qua.

Nói tới chỗ này, Yến Triệu Ca cũng có chút cảm khái, nhìn Ứng Long Đồ:

- Mới chính thức học Võ nửa năm chứ? Đã đến Nhập Vi cảnh rồi, ghi chép từ Đại Phá Diệt đến nay, chưa từng có ai a.

Hắn cười một tiếng:

- Kỳ lực của phụ thân ta khó có thể bảo toàn a, kỳ lực Tông Sư trẻ tuổi nhất sẽ bị Long Đồ đánh vỡ là chuyện tất nhiên.

Những đệ tử khác nghe vậy, cũng hút một ngụm khí lạnh, ánh mắt nhìn Ứng Long Đồ trở nên bình hoà hơn nhiều.

Yến Triệu Ca cười nói:

- Vẫn chưa xong đâu, từ luyện khí thành cương, đột phá tới Tông Sư, tu luyện sau này, Long Đồ cũng phải tốn công sức lâu dài, nhưng Nội Cương Tông Sư trung kỳ, Cương khí rèn luyện tạng phủ, cùng Ngoại Cương Tông Sư sơ kỳ, tẩy tủy phạt cốt lần hay, đối với hắn mà nói, vẫn là chuyện một lần liền thành.

Mọi người cười khở.

Khi dẫn đầu có ưu thế quá mức, thì ngược lại sẽ khiến người khác không sinh ra được sự ghen tị.

Nhất là khi nhìn bộ dạng của Ứng Long Đồ, tỉnh tỉnh mê mê, muốn sống chung tốt, kỳ thật cũng không khó.

Bạn đang đọc truyện *Sử Thượng Tối Cường Sư* Huỳnh được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

